

KOPRULU KUT.
169
M. ASI M. BY.

<p>اصل اول شيخ رضى الله عنه خاتم ولايت محمد به اولون كتاب فصوص انك باطنى اولان ولايت كليمه محمد به نك ذوق اوزره الديقنى بيان ايدر</p> <p>۴</p>	<p>اصل ثانى غيب مطلق وغيب هويت ولا تعين اليه تعين اول مرتبة اوادى وحضرت عما ومراتب عما ومراتب احديت اليه قاب قوسينك بيانده در</p> <p>۱۱</p>	<p>اصل ثالث اسماء وصفات الهية نك بيانده در</p> <p>۱۴</p>	<p>اصل رابع اعيان ثابته نك بيانده در</p> <p>۱۵</p>
<p>اصل خامس حضرات نك بيانده در</p> <p>۱۵</p>	<p>اصل سادس وجود انسان كامل بيانده در</p> <p>۱۵</p>	<p>اصل سابى حروف و كلمانك بيانده در</p> <p>۱۷</p>	<p>اصل ثامن نبوت و رسالتك و ولايتك بيانده در</p> <p>۱۷</p>
<p>اصل تاسع علم ظاهرا اليه علم اطنك و علم ظاهرا اليه علم بطنك بينده جمعك بيانده در</p> <p>۱۹</p>	<p>اصل عاشم مقام محبت جمع مقامات دن على اولديغتك بيانده در</p> <p>۲۰</p>	<p>اصل حادى عشر حقيقت محمد به نك از لا و ايدا امدادى و صور معانى و حقايق روحانية و صور حسية ده انبيا و اوليا مظاهرى اليه انك افاضه سنى بيانده در ۲۰</p>	<p>اصل ثانى عشر طريقك و سالكتك و سالولك احوال نك ولايت خاصة محمد به به و حقايق اولان مرشدك كامل بيانده در</p> <p>۲۳</p>
<p>فص حكمة الهية في كلمة ادسية</p> <p>۴۴</p>	<p>فص حكمة نفثية في كلمة شبيهة</p> <p>۹۹</p>	<p>فص حكمة سبوحية في كلمة توحيدية</p> <p>۱۴۱</p>	<p>فص حكمة قدسية في كلمة ادريسية</p> <p>۱۶۸</p>
<p>فص حكمة مهيمية في كلمة ابراهيمية</p> <p>۱۸۳</p>	<p>فص حكمة حقية في كلمة اسمائية</p> <p>۲۰۰</p>	<p>فص حكمة عليية في كلمة اسمائية</p> <p>۲۲۴</p>	<p>فص حكمة روحية في كلمة يعقوبية</p> <p>۲۴۰</p>

فص حكمة نورية في كلمة يوسفية ٤٥٤	فص حكمة واحدة في كلمة هندية ٤٧٢	فص حكمة فتوحية في كلمة صالحية ٣٠٠	فص حكمة فلبية في كلمة شعبية ٢٠٩
فص حكمة ملكية في كلمة لوطية ٤٣٤	فص حكمة قدرية في كلمة عزيرية ٣٤٧	فص حكمة نبوية في كلمة عيسوية ٣٦٥	فص حكمة رائية في كلمة ساجانية ٤٠٥
فص حكمة وجودية في كلمة داودية ٤٢٦	فص حكمة نفسية في كلمة يونسية ٤٣٨	فص حكمة غيبية في كلمة ابوية ٤٤٦	فص حكمة جلالية في كلمة بحياوية ٤٥٥
فص حكمة مالكية في كلمة زكرياوية ٤٥٩	فص حكمة انسانية في كلمة الياسية ٤٦٧	فص حكمة احسانية في كلمة لقمانية ٤٨٥	فص حكمة ربانية في كلمة هارونية ٤٩٥
فص حكمة علوية في كلمة موسوية ٥٠٩	فص حكمة صمدية في كلمة خالدية ٥٥٥	فص حكمة فردية في كلمة محمدية ٥٥٧	تلخيص وتذييل ٥٩٠
قصيدة شارح ٥٩٤			

١٦٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وكلا نقص عليك من انباء الرسل ما نثبت به فؤادك وجاء في هذه الحق وموعظة وذكرى للمؤمنين * وقيل للذين
 لا يؤمنون اعملوا على مكانتكم انا عاملون وانظروا انما ننظرون * لقد كان في قصصهم عبرة لاولى الالباب
 ما كان حد بشايفتري ولكن تصديق الذي بين يديه وتفصيل كل شيء رهدى ورجة لقوم يؤمنون * اول فاتح خزائن
 جود وكرم * ومنزل آلاء علوم وحكم * اولان ذات الوهيت وحضرت احديته * اسان قرب فرايض ايله حد
 اولسونكه رتق وجع ذاتيده مندمجه ومكتومه * وغيب هو يته ختم احديت ايله مختومه اولان * سروف
 شتون غيبه وكلمات حقايق اعيان عليه بي * مراتب غيبه ده فيض اقدس دن وارده اولان تجليات ذاته
 وانفاس رجانیه ايله فتق وفك ايدوب * نفس رجانى ايله اعيان غيبه نك اقترادن مر كبه اولان كلك
 قلوبى خواتنى ذات وصفاتى نفوشى ايجون فصوص ايلدى * وثبوت علميده حقايق معدومه واعيان
 معلومه نك اقتضای ذاتيلرى اوزره نفس رجانى بي تخصيص * وحصص تجلياتدن هر برحقه برحقه
 معينه تخصيص ايدوب هر عين ثابته نك استعداد غير مجعولى قائمه فيض اقدم نو بنى مقصوص ايلدى *
 وشهود واشهاد كلى ايجون حب ذاتيك مقتضاسى اوزره اعيان كونه وقوابل وجوديه نك هر بررسى علم
 الهى وثبوت غيبه ده متعینه اولان صورتى وثابته اولان حقيقتك استعدادى وقابليتى اوزره ظاهر اولوب *
 اعطى كل شيء خلقه ثم هدى * مضمونى اوزره قدر معلوم وخدمى سوم هر بررسنه تجلى وجودى وفيض
 جودى بي اعطاء ايدوب مظهر عطاء غير محدود ومورد نصيب غير منقوص ايلدى * ومختد اذواق اكابر انبيا
 اولان حقيقت محمدیه وولايت الهیه جعیه نك مر ايدندن هر بررسى به مخصوصه اولان علوم وحكمك زبد
 ونبأين خواتم كام انبيا ايله اظهار ايدوب هر بررسى بي حكم الهیه دن برحمتك ختمنه مخصوص ايلدى *
 وخواتم خلفاي حفظه خزانه عالم ونبأين فيض اقدس واقدم ايدوب * غيب هو يته مستجن اولان جالى
 كالى وكالى جالى انلك وجودى مر اياسته اظهار ايدوب * جعیه الهیه سنه خصيصه اولان صورتك
 مظهر يته ثبوت وقيامده انلرى بنیان مرصوص ايلدى * وعموما خلاصه اهل خصوص اولان ختم كل
 وكل ختم مظهرندن هر بررسى جلا واستجلاء كلى وشهود واشهاد جعیه وتجلى احدى ذاتى به خصوص
 ايدوب * انلك وجوداتنى كندى ذاتى احديته براين وشهود ودلائل ونصوص ايلدى * وحضرت
 الوهيتدن صلوة وسلام اول سيد ولد آدم وامر وجوده مفتاح وخاتم اول عنصرا عظم ونور قدم ومظهر اكل
 واتم ومجلى اشمل واحكم خازن خزائن حضرات جود وكرم ومحمد حقايق وارواح ارباب هم اولان سيد من

وسند من محمد صلى الله عليه وسلم واصل اولسونكه * امر رسالت آنك وجودى ختمى ايله مختوم ونورنده ختمته
 خصوص انك اسم اعظمى ايله موسوم اولوب ختموم كام بيننده منصه ظهورده مظهر يته اكليت ايله انى
 منصوص ايلدى * ودخى ال واصحاب اهل يقين واولياء اصحاب تمكين حضوره متواصل اولسونكه انلردن
 هر بررسنك قلبى (انزل من السماء ماء وسالت اوديه بقدرها) خواسى اوزره آنك استعداد خاصى اوزره حضرت
 الهیه علويه دن آنك حقيقتى ومستندى اولان اسمك حضرتدن نازل وفايض اولان فيض رجانى وتجلى
 ربانى به مجرى ومجلى ايدوب مقتداى اهل خصوص ايلدى (اما بعد) قلب سليم وطبع مستقيم اصحابى اولان
 اخوانه شويله معلوم اولسونكه وقتا كيم الله سبحانه وتعالى غيب ذاتيسى واطلاق احديسى حسيله اسماء
 وصفات وشئون واضافات كثرندن منزله اولوب * جميع اسماء الهیه وصفات ربانيه نك احديت ذاتيه سنده
 مستهلكه اولديسه (پس كنت كنز الخفية فاذا حببت ان اعرف خلقت الخلق لاعرف) مفهومى اوزره غيب هو يته
 مستجن اولان كالك صورتى ايله ظهور ايدوب معروف اولميجون محبت ذاتيه سى منبعثه اولدى * پس
 ديلدى كه ذاتيده مستهلكه اولان اسمائك صورن * واسمائك قوتنده اولان انلك احكام واثارن * مظاهر خلقيه ده
 اظهار ايليه پس مظاهر تفصيليه صورنك جعیه اولان عالمى جسد مسوى كى خلق ايلدى * ولكن عالم جمعيت
 الهیه صورتك قبولنه قابل وظهور وواظهار كلى انكله حاصل اولمغله * انلك روحى اولان آدمى صورت الهیه
 اوزره خلق ايلدى * پس آدم مظهر اسماء الهیه وجميع صفات ربانيه اولوب * جلا واستجلاء كلى وشهود واشهاد
 جلى وتفصيلى انكله حاصل اولدى * پس آدم عليه السلام صورت انسانده اولان ختمومك اولى ونشأت
 عنصربه ده انبيائك اقدى اولوب * الله تعالى نبوت ظاهره بي اولانده اظهار ايلدى * وحقيقة الحقايق اولان
 حقيقت محمدیه دن اك امداد ايلدى * ونعده اولادندن كام انبيائك هر بررسنده امر نبوت ايله شريعت
 مخصوصه ظهور ايدوب * اول نبى ايله انك امى اوزره حاكم اولان اسمك ربوبيتى واعطائيتى كى عطاسى ونهى ايله
 امتك استعدادى حسيله * پس انبيادن هر بررسى اگرچه كيم جميع اسماء الهیه نك مظهر يدولكن انده اولان
 ظهور آنك حقيقتى ومستندى اولان اسم الهيتك سعت دائرى حسيله در پس هر بررسنك نبوتى وشريعتى
 ايله حقتك معروف ومعبود اولسى انك اصلى اولان اسمك حكيمى حسيله در * پس وقتا كيم جميع نبواتى جامع
 اولان نبوت عامه مطلقه نك وجميع اسماء الهیه بي جامع اولان اسم اعظمك صاحبى محمد صلى الله عليه وسلم
 مبعوث اولدى * اليوم اكملت لكم دينكم * خواسى اوزره امر دين وامر نبوت وامر معرفت وامر ظهور آنك
 وجود عنصرى سى ايله ختم اولوب كمال بولدى * زير نبوت ولايتك ظاهرى ولايت نبوتك باطنيدور رسول عليه
 السلام * كنت نبيا وادم بين الماء والطين * حد يثك مفهومى اوزره آدمك وجودندن اول نبى اولوب جميع ارواح
 انبيايه واوليايه ولايت مطلقه سندن امداد ايتدى كى * وجود آدمك ذكره دى كذا ولايت مطلقه سندن
 وثبوت كليه سندن جميع انبيايه وانلك ائمه انلك استعدادلرى حسيله امداد ايدوب * علوم الهیه بي انلك افاضه
 ايلدى * پس امر نبوت انكله ختم اولوب انك انك انك انك انك دى كذاك جميع شرايعك اسرارنه متعلقه اولان
 علوى ولايته وتوحيد ذاته متعلقه اولان حكيمى كندى ورته وخلفاى اوزره ولايت مطلقه سندن امداد ايدوب
 القابلكدن زائل دكادر پس * كنتم خیرامة اخرجت للناس * مضمونى اوزره كندى امى خیرام اولغله جميع
 انبيائك ولايتى حسيله اولان علوم واذواق وحكم كالانى جمعيتى رسول عليه السلام ولايت كليه
 مطلقه سندن صورت واحده ده اظهار ايتكه ارادت الهیه تعلق ايتكده رسول عليه السلام روح كيدى
 مظاهر نك مظهر اكل ولايت وحقيقتى مجالى سلك مجلاى اشملى خاتم ولايت محمدیه وحامل صورت الهیه
 جعیه * خارق حجب واستار غيبه وناشر اعلام علوم وحكم الهیه مظهر صفوف ارواح انسانیه كليه وحامى
 جالى ذات احديه اولان محمد بن على بن عربى به كه حاتمى وطائى وانلسى ومغربيدور رضى الله عنه رسول عليه
 السلام ختموم كمل انبيائك ذوق محمدى ومشرب جع احديه اولان جميع علوم واذواقلى كتاب فصوص الحكم
 صورتده مبشرده راءت ايدوب ناسه اخرج ايتكه امر ايتدى تا كيم انك امى حقيقت انسانیه كليه محمدیه به
 جسد كى اولان شريعت ظاهره نك كالى ايله متحقق اولد قلند نصكره شريعتك سزى وثبوتك باطنى اولان
 ولايت مطلقه محمدیه الهیه دن اقتباس افواره معرفت ايله روانك علوم وحكمى ايله متحقق اولوب مظهر وباطن

وخلق وحق وجمع وقرق وکثرت ووحده بیننده برزخیه کبری وجمعیت عظمی ایل ظاهر اوله پس اول
عنقای مغرب وشرق شمس بطحا ویرب وارث علوم نبوی شیخ محیی الدین عربی رضی الله عنه وراثت عامه
وعبودیت کامله نامه حسیده امر سیده امتثالاً بوکتاب جلیل القدر و عظیم الخطب والا مری حد رسول اوزره
من غیر زیاده و لا نقصان اخراج ایلدی * پس وقتا کیم بوکتاب منبع مقام محمدی و مشرب ذاتی و جمع احدیدن
وارد اولوب * علم باللهده رسول علیه السلام ذوقی مشتمل و آنده ذکر اولان انبیانک و لا یترک حسیده اولان
اذواقری اصولنه و کالاتری خواخته مشیر و شامل اولدیس * انزلک هم و اشواقی متعلقانک نتایج
و خلاصه سن و کالات و اذواقرینک خواتن جامع اولدیی حالده * پس اگر چه کیم عقل حسینک حدی قنده
واقف و فکر نظرینک رسمی قنده قوت نظریه سی صارف اولوب * علوم رسمیه و اعتقادات ظنییه ایلد علوم
بقینییه و معارف الهیه دن محتجب اولان ارباب الفاظ و حروف * و احباب قشور و ظور و قدن انک حقهده مقالات
کثیره صادره در * انک حقایق مطلقه شریفه سی ادرا کنند انزلک فہم لری قاصرا اولد یغندن او قوری و عقول
مقیده سخیفه و قلوب قاسیه و کثیفه ایلد مشرب محمدی و حظ جمعی و احدیدن محتجب و مستر اولد قلرندن
اوتری * بلکه شفاء ازلی و خذلان ابدی انارینک ظهورندن اوتری * و لکن بوکتاب بغیر وسائط حضرت محمدیه
و مرتبه احدیه جمعیدن نازل اولغله * طائفة اهل خصوصدن ملوک و سلاطین و ارباب سلوک عارفینک
حسرتیدر * انک اسرار و حقایق ابکاری بکاری اوزره در * انزلک و صلی ذبلنه و حال قولک ایدی اصابت ایتدی
* و عرایس رموز و ذائق حجاب عزت ایلد محتجبه در * و خیام رقت ایلد مقصوره در اهل تجرد و کالیدن اولان
افراددن غیر ایلرک و جوهندن حجاب عزتی بر احد کشف ایتدی * (حور مقصورات فی الخیام فبای الایہ بکا
تکذبان لم یطمئن انفس قبلهم ولا جان) * پس انک اسرار نه مطلع اولدی الاورثه محمدییندن جمع قلیل که مقام
خاتم محمدی و جمع ذاتی احدی به مطلع اولدیر که خاتم محمدی به ایضاح اولنان شئیہ مستشرف و اول واقف
اولدیی علوم و حکمه واقف اوله لر زبر بوکتابک الیهدن اخذی و بوعلمک حضرت محمدیه دن افاضه و استفاضه سی
محض عنایت الهیه و رابطه ذاتیه ایلد در اسباب و وسائط و روابط ایلد دکدر پس ورثه محمدییندن غیر
بر قوم ایچون بوعلمه سبیل و بوسادات ایچون بوعلمک اطلاع الیهدن غیر دلیل بو قدر پس اخوان محمدیین
و افراد عارفینک بعضی مرار بوقیردن بوکتابی لسان ترکی ایلد استشراف ایدوب اسرار و حقایق و رموز و ذائق
ایضاحن طلب ایتدی * لکن اول زمانده قلب سلیم اوزره رویت خلق و کثرت و تجلی انوار حدیث غالب اولوب
اظہار و اعلان اخفا و ابطان قنده مغلوب اولغله سوائی اجابت اولندی * بلکه اظہار اسرار امر کربہ و شئی
فاحش کورندی * پس وقت آخرده وراثت کامله و عبودیت تامه حکمی قلب اوزره غالب اولدی * پس رسول
علیه السلام * (واخرج به الی الناس ینتفعون به) (قولی اوزره انتفاع ناس ایچون و اظہار معرفت حق و ابقاء
صوره مظاهر وجود مطلق ایچون کتبات الفاظی لسان ترکی به ترجمه اولنوب شرح اولندی و لکن حقایق کتبی
تفهیم * و معانی و ذائقه اشارت و تعلیم ایچون شرح اوزره اون ابکی اصل تمهید اولندی) (اصل اول) * شیخ
رضی الله عنه خاتم ولایت محمدیه اولوب بوکتاب فصوص انک باطنی اولان ولایت کلیه محمدیه نک ذوقی اوزره
اولد یغن و شیخک حقهده بوکتابک حقهده منکر بن و طاعینک منشأ انکار و طعن لری اولان شیئی و انزلک انکار
و طعن لری موجب حرمان و سبب خسران اولد یغن بیان ایدر) (اصل ثانی) (غیب مطلق و غیب هویت و لا تعین
ایلد تعین اول و مرتبه اولادنی و حضرت عمو و مراتب عمو و مرتبه احدیت ایلد مرتبه قاب قوسینک بیانده در
(اصل ثالث) (اسما و صفات الهیه نک بیانده در) (اصل رابع) (اعیان ثابته نک بیانده در) (اصل خامس)
حضرات خسلک بیانده در) (اصل سادس) (وجودک و انسان کاملک بیانده در) (اصل سابع) (حروف کلماتک
بیانده در) (اصل ثامن) (نبوت و رسالت و ولایتک بیانده در) (اصل تاسع) (علم ظاهر ایلد علم باطنک بیانده در
و علم ظاهر ایلد علم باطنک بیانده در) (اصل عاشر) (مقام محبت جمیع مقاماتدن عالی اولد یغنک
بیانده در) (اصل حادی عشر) (طریق و سالک و سالو ک احوالک و ولایت خاصه محمدیه به موصل اولان مرشد
کاملک بیانده در) (اصل ثانی عشر) (حقیقت محمدیه نک ازلا و ابد امدادی و صور معانی و حقایق روحانییه
و صور حسیه ده انبیا و اولیا مظاهری ایلد انک افاضه سی بیانده در) (اصل اول) (شیخ رضی الله عنه خاتم ولایت

محمدیه اولوب بوکتاب فصوص انک باطنی اولان ولایت کلیه محمدیه نک ذوقی اوزره اولد یغن * و شیخک حقهده
بوکتابک حقهده منکر بن و طاعینک منشأ انکار و طعن لری اولان شیئی * و انزلک انکار و طعن لری موجب حرمان
و سبب خسران اولد یغن بیان ایدر) (امدی) شوبله معلوم اوله که شیخ محیی الدین عربی رضی الله عنه سید المرسلین
حسناتدن بر حسنه در * جمیع افعال و اعمال و اقوالده * و صفات و اخلاق و اذواق و احوالده * و ذائق الیهد
معدوم اولوب وجود حقهده باقی اولغله * و جمیع مراتب و مقامات محمدیه ده اکتابعدر * و علوم و معارف
و کالاته و تجلیات و مقاماتنه وارنددر * و جمیع مراتب الهیه و کونییه جامع اولان ولایت محمدیه الهیه کتبی به
مظهر و مراتب * و روح کلی محمدی به مجلی و مشکاتدر * و آدم علیه السلام دن ختم نبوت منتهی اولنجہ جمیع
انبیاء اولان نبوت متفرقه بی الله تعالی ختم نبوت ایلد ختم ایدوب جمیع نبوتانک زید و خلاصه سی انک نبوت
ختمی ایلد اولد یغن کبی * جمیع انبیانک نبوتی بواطنی جامع اولان ولایت الهیه محمدیه صفت الهیه کلیه ایلکن شیخ
رضی الله عنه ظہور ایتکله * و ولایتک جمیع علوم و کالاتی و زید و نایجی ایلد اول ظاهر و متحقق اولغله
ولایتک خاتمی اولدی * پس انک وجودی حقیقت کلیه جمعیه و ولایت الهیه احدیه محمدیه نک ظاهر بی
و مشکاتی اولدی * پس خاتم انبیاء علیه السلام کندی باطنی اولان ولایت مطلقه سندن جمیع انبیایی عدا اولد یغن
کبی انک وارث اکملی اولان خاتم ولایت دخی کذلک انک باطنی اولان ولایت مطلقه دن معددر * پس اولدخی علوم
الهیه و حقایق و حکم ربانیه دن بر شئی ابراز ایتد الا خاتم نبوت به تبعیتله و انک وراثتی جهتمیلد و انک اذنی ایلد *
پس بوکتابی اذن الهی و اذن رسول ایلد حد رسول اوزره انزال و اظہار ایلدی * پس بوکتابه انکار ایدن و شیخ
رضی الله عنه العیاذ بالله الحاده نسبت ایدوب فی انکار ایدن رسول علیه السلام و انک کلامنه و لسان
ظاهره سندن غیر کلام الالهک اسرار و حقایقنه و بطون و ذائقه انکار ایدر * و معانی قرآنییه و علوم
الهیه بی عقول مقیده کثیفه و افهام جزئیة ضعیفه سخیفه ایلد حصر و تحدید ایدر * من یطع الرسول
فقد اطاع الله * پس رسول علیه السلام و خلیفه رسولہ بلکه خلیفه الله اطاعت ایدن الله اطاعت ایدر *
و رسولدن و خلیفه رسولدن اعراض ایدوب اکا انکار ایدن حقدن اعراض ایدوب اکا انکار ایدر * من حفر
بئر الاخیه وقع فیہ * مفهومی اوزره شیخ رضی الله عنه حقهده و سائر اولیا عارفین و کل محمدیین حقهده
حفر بئر ایدر بئر ایچنه دوشرلر * زیر اخلافا عظام و اولیا کرام صفات بشریه دن منسلخ اولوب صفات الهیه ایلد
متصف و صبغة الله ایلد منصب و مظهر انوار الهیه و مجلای تجلیات ربانیه اولد یلر * پس کفر و انکار عالمدن
خلاص اولوب عالم وحدت و انواره و حضرت قدس و اسرار داخل اولد یلر * برا کفر و الحاده قابلیت صفات
نفسانیه و اخلاق بشریه اصحابنده در * صفات الهیه و اخلاق ربانیه ایلد اتصاف و تحقق عالمنده فقر محمدی
و کفر حقیقی در که صفات وجودیه صفات امکانیه اوزره غالب اولوب صفات وجودیه ایلد استهلا کده احتجاب
و استتاردر * پس اخلاق الهیه و انوار قدسیه دن صفات نفسانیه و ذائقه عادیه ایلد محتجب اولان علماء
رسوم مغتیلرندن جمع کثیر رجل کامل حقهده فتور و بر مکله انک علوشاننه و عبد الله سموم مکانه نقص و بر مرلر
* بلکه مرتبه صدیقیه بالغه اولان طائفة صدیقینک کایسی اتفاق ایدوب فی الحاد و زندقه به نسبت ایتد
انک علوقدرنه قدح و بر مرلر دی * بلکه طائفة صدیقینک معرفتی انک رتبه علیا منتهی اصابت ایتدی انک کمانه
دلالت ایدر * نه کیم سید الطائفة جنید بغدادی قدس سره دیمدر (لا یبالغ احد در جرة الحقیقة حتی یشهد
فیہ الف صدیق بانه زندقی * شهود و عیان مرتبه سنه و اصل اولان کفر و انکار مرآتیدن خلاص اولددر
و خلقک مدح و قدحنده دکدر * و بوکتابک حقهده علماء رسومک منشأ غلط لری بودر که بوکتابده و سائر
اولیا الالهک کلامنده واقعه اولان علوم الهیه و اسرار غیبیه نک بعضی مجتهدک اجتہادی ایلد مقرر
اولان مسائلک بعضیه مخالف و ارباب عقایدن بعض عقیده به مغایر کوردر * و علم الهی بی مجتهدک عقد
خاصه حصر ایدر * و انک وراثتی ذم و قدح ایدر و انی باز لکه مجتهد استدلال اعلی در ظن غالبی اوزره حکم
ایدر کشف و عیان و شهود و ابقان صاحبی دکدر تا کیم عند الله و عند رسولہ لمری نه شئی اوزره در * انی انک اوزره
مشاهده ایدوب حکم ایلد * بواجلدن اوتری مجتهدک اصابتی قنده انکیچون اجرین وارد بر برسی اجرا اجتہاد
و بر برسی اجرا ایتدرو انک عدم اصابتی قنده انکیچون اجتہاد وارد * و عارف مشاهد کشف و عیان

صاحبیدر علم الهیة امر نه شی اوزره ثابت اولدیسه انک اوزره اتی مشاهده ایتد کد نصکره اکر اول امری
 اظهارا تمکه امر الهی اکاواردا و اوزره شهودی اوزره اظهارا ایدروا کاکامر الهی وارد اولمسه مجرد مشاهده
 ایدوب حقیقت اوزره عارف اولمغه اظهارا ایتد که متصدی اولمز زبرا عبودیت محضه ایلده متحقق اولان
 عبد الله در عبد ظاهر دکادر تا کیم اظهارا ابطان اوزره ترجیح ایدوب اظهارا ایلده و عبد باطن دخی دکادر
 تا کیم ابطانی اظهارا اوزره ترجیح ایدوب ابطان ایلده پس اظهارا ایتد که اجزا حی دکادر زبرا اجر ایچون
 اظهارا ایتد عبودیتدن و امر الهی به امتثالدن اوتری اظهارا ایدر پس مجتهد بر امر لاجتهدانده اصابت
 ایتوب امر عند الله نه شی اوزره ایتسه انک خلاقی اوزره عقدا ایتسه و عارف امر الهی ایلده انی حقیقتی اوزره
 کشف و اظهارا ایتسه مجتهد لک عقده مخالف اولمغه و علماء رسو مدن مجتهد مقلد اولان کشفه عارف لک عینی رد
 ایدروانی الحاد و زندقیه نسبت ایدر پس حقه و رسول حقه و خلیفه رسول ایلده ترک ادب اوزره اولور زبرا
 غیر متناهی اولان علم الهی بی مجتهد لک اجتهدانه حصر ایدر و الله تعالی نیک (لو کان البحر مداد الکلمات ربی لنفد
 البحر قبل ان تنفد کلمات ربی) قولنی و دخی و لا یحیطون بشی من علمه الا بما شاء و قولنی و دخی و ما اوتیتم
 من العلم الا قلیلا و قولنی و دخی و ما یعلم تا و یله الا الله و الراسخون فی العلم و قولنی و دخی و ان فی ذلک لذکر
 لمن کان له قلب و السمع و هو شهید و قولنی و دخی و لا تنفک ما لیس لک به علم الا السمع و البصر و الفؤاد کل
 اولئک کان عنده مسؤولا و قولنی و دخی و یونلک امثالی اولان آیاتی ذکر ایتد و دخی رسول علیه السلام
 (ان للقرآن ظهرا و بطناً واحداً و مظهره الی سبعة ابطان و فی روایة الی سبعین بطناً) قولنی فکر ایتد و الله تعالی به
 و رسولنه مقابله ایدر و خلفاء و ائمه حقه ترک ادب اوزره اولوب اثره خصوصت ایدر و الله تعالی نیک کلا بل ران
 علی قلوبهم ما کانوا یکسبون و بد الهم من الله ما لم یکنوا یحسبون و قولنی و دخی و غفره من هذا و قالوا
 قلوبنا غلف و الهم قلوب لا یفقهون بها و الهم اعین لا یبصرون بها و الهم آذان لا یسمعون بها اولئک کالانعام بل هم
 اضل و قولنده اولان غافلده دن و عند الله مؤاخذه دن امین اولور (امدی) شویله معلوم اوله که رسول
 علیه السلام علی اوج قسم اوزره تقسیم ایلدی بر قسمی بودر که الله تعالی انی رسول علیه السلام تعلیم
 ایلدی و اکامر ایتد بیکه اولدخی امتنه انی ابلاغ ایلده و بوعلم امتک قابلیتی و استعدادی حسببیل لسان نبوت
 ایلده اثره انزال اولنان علمدر و بر قسمی دخی بودر که الله تعالی انی رسول علیه السلام انزال ایلدی انک
 استعداد خاصی حسببیل که نفسنه نسبت ایلده مرتبه نبوت انی اقتضا ایدر و انی امتنه اعلامدن منع ایلدی و
 بر قسمی دخی بودر که الله تعالی انی رسول علیه السلام اعلام ایتدی قومنی الله تعالی به دعوی حیثنده
 و قید نبوت ایلده تعلیمی حالنده و تا کیم دعوتنده اکا فتور لازم کلبه و اول علم قضا و قدر و علم سرقدر و علم
 توحید و علم وحدت و علم ولایت کلبه محمدیه در ته کیم رسول علیه السلام بعض اوقاتده باطنی اولان ولایت
 مطاقه سنه و عالم وحدته توجه ایدوب دعوتدن مخلص اولوردی و اول زمانده عالم خلق و کثرتدن برشی
 مشاهده ایتدی بلکه کندی نفسنک عدمیت و فناءسی مشاهده سندن وجه حقه نظر لک لذت مشاهده
 ایتدی انکچون وجه حقه نظر لک لذت سوال ایتدی و اللهم انی استلک لذت النظر الی وجهک الکریم قولنی ایلده
 پس اکر الله تعالی نبی علیه السلامه حین دعوتنده ولایتیه و وحدت حقه متعلقه اولان علوم و اسرار کشف
 ایتسه انک اوزره شهود وحدت حق غالب اولوب امر دعوت و اهتدی معطل اولوردی و رسول علیه السلام
 دعاشنده بواقسام ثلثیه اشارت ایلدی و اللهم انی استلک بکل اسم سمیت به نفسک و انزلته فی کتابک و علمته
 احدا من عبادک و استأثرت به فی علم غیبک و قولنی ایلده فی حدیث اخرائه علیه السلام قال علمنی ربی ثلاثة
 علوم علم امری بافشائه و علم نهائی عن افشائه و علم خیر فی افشائه پس مجتهد لک اجتهدی ایلده مقرر اولان
 احکام شرعیه به ناظر و یابی شریعت خاصه سنه انزال ایتدی بیکه علمک ظاهری قنده واقف اولمغه و الله علیه
 را سخنندن اوله زبرا حق تعالی بر شیتک علمنده را سخنن ایچون انکله مساوات اثبات ایتدی و شک یوقدر که
 بر احد ایچون بر شیتک علمنده حقه مساوات ثابته اولمز الا علم الهیة اول شیتک نبوتی حالنده انک عین ثابته سنه
 و صورت علیه سنه مطلع اولان کسنه ایچون زبرا اول شی صور علیه دن قنغی صورت اوزره علم الهیة
 متعین اولدیسه اول صورت اوزره حق تعالی انی عالم اولور و اولدخی اول صورت اوزره حقل معلومی اولور

و حضرت علیده اول شیتک صورت علیه سنه مطلع اولان کسنه دخی کذلات اول صورت اوزره انی عارف اولور
 و الا علمده را سخن اولزدی و زبرا علمده رسوخ و معلومی علی ماهو علیه کشف ایدوب عالم اولمدر پس بواجلندن
 اوتری و الراسخون و قولنی لفظ جلاله عطف اولوب علم الله ایلده علم را سخنن بنیته جمعیت و اتحاد صحیح اولور
 و شک یوقدر که فهم ظاهر قنده واقف اولان عالم علمده را سخن دکادر زبرا اکر علمده را سخن اولمیدی و قولنده
 سبیلی ادعوائی الله علی بصیرة الناموس اتبعنی و خواصی اوزره امری بصیرت و کشف اوزره علی ماهو علیه عالم
 اولوردی و وطن اوزره حکم ایدوب حکمده اصلا خطا ایتدی و علمده رسوخ و بصیرت ایلده اولان حکم و ظن
 اوزره اولان حکم کبی دکادر زبرا ظن ایلده حاصل اولان علمده حقه مساوات اطلاق باطلدر زبرا حقل علی
 ظنون و اوها مدن عالیدر پس فهم ظاهر قنده واقف اولان عالم علمده عدم رسوخ ثابته اولدی و
 و حال بود که کندی فهمندن زائد علمدن برشی اثبات ایدوب قبول ایتد و بر شیتک معرفتده علم حقه علمده را سخن
 اولمدر علی متحددر پس عالم علی فهم ظاهر حصر ایدوب کندی فهمندن زائد اولان علم حقی که ردوانکار
 ایدر اول علم الهی و علمده را سخننک علمدر پس ذکر اولمیدی اوزره کندی فهمندن زائد اولان علم حقی که
 رسول علیه السلام (وقل رب زدنی علما) قولنده من عند الله انک طلبی ایلده مأثور در تصدیق ایدوب اکا و من
 اولمیان کسنه حقدن قنغی شیتیه مؤمن اولوب انی تصدیق ایدر پس زهی خسران عظیم و حرمان جنیم که
 علم جزئی بی قیاسیله علم حقدن محتجب اوله و انی رد ایدوب اکا انکار ایلده پس نضله ثابت اولان علم اکی
 قسمی که برسی رسول علیه السلامه و برسی حقه مخصوص اوله بغیر نص ردوانکار بیکه امر مشروع دکادر
 و بلکه امر منکر در پس انک مقابله سنه اجر فوجهله تصور اولمدر پس عالمه اولی و احسن بوا بدیکه شرع
 ظاهری قنده واقف اولوب انکله عمل ایلده و امری فهم ظاهر حصر ایتیه و علم الهی ایلده علم نبی علیه السلامه
 مر اقب اولوب (وقل رب زدنی علما) قولنده حقل امر نه رسول علیه السلام قولنه تبعیت ایدوب علمده
 زیاده بی طلب ایلده و علمدن احاطه ایتدی بیکه شیتیه انکار ایتیه بلکه کندی سنک فهمی قصور نه و عدم استعدادنه
 حل ایلده زبرا علم باطن غیر محصور و جمیع وجوه ایلده علم ظاهره موافق دکادر و فهم ظاهره محصور دکادر
 زبرا اسماء الهیه حقایقیه بری برندن متمیزدر پس اسم باطن حقیقیله اسم ظاهر دن متمیز و و کذلک
 اسم ظاهر دخی حقیقیله اسم باطندن متمیزدر و قال الظاهر انا قال الباطن انا قال الظاهر لا پس اسم ظاهر
 بر اعتبار ایلده اسم باطنه مخالفدر و اسم باطن دخی بر وجهله اسم ظاهره مغایردر و نبوت ظاهره در و ولایت
 باطنه در پس بیتماده بر وجهله منافات وارد در بر نبوتک مقتضای واسطه ایلده حقدن وحی اخذ ایتد
 و رؤیت خلق و کثرتدر و اعتراضدر و امر معروف و نهی منکر در و کفر دن ایمانه دعوتدر و اجرای حدوددر
 و آخرتده درجات کبری و مشروبات عظمایه ترغیب و عذاب الیم و نیران جحیم ایلده ترهیددر و ولایتک مقتضای
 بغیر واسطه وجه خاص ایلده حقدن اخذ ایتد و رؤیت حق و مشاهده جمال وحدتدر و جمیع اموری حقه
 تسلیم و تقویضدر و جمیع افعالی فاعل واحد حقیقی بی حقدن مشاهده ایتد و هر بر شیتیه امر حقه عدم
 تعرضدر و هر بر احد عدم اعتراضدر و دنیا ده مراتب علیا و آخرتده درجات عظمادن تجاوزدر و تعینات
 کونیه و تعشقات اسکنیه دن بالکلیه اعراض ایدوب کندی وجودن وجود حقه افتنا ایتد و نظر
 ایتد بر من که موسی علیه السلام رسول الله و کایم الله بکن و اسم ظاهرک احکامی کمالیه انده ظاهره اولمش
 ایکن خضر لک صحبتنه و اجتماع و قیاسنه حقل کاتشو یقند نصکره و عدم اعتراض اوزره خضر اندن عهدی
 اخذ ایتد کد نصکره حقایق الهیه دن و اسرار توحیددن اولمیان باطنک بعض احکامی ایلده خرق سقیمه و قتل
 غلام و اقامت جدار کبی خضر علیه السلامدن ظاهر اولد قده و ظاهر لک نبوتک مقتضای اوزره موسی علیه
 السلام نیجه اعتراض ایلدی و خضر دخی ولایت ایلده و احکام باطن ایلده متحقق اولمغه موسی علیه السلام
 انکله صحبت ایتد که اندن اذن طلب ایتد کده ولایتک و باطنک مقتضای اوزره بلدی که موسی علیه السلام
 ایچون ذوق یوقدر شول مقامده که کندی انده قائمدر و اول مقام رسالتدر و مقام رسالت اعراض ایدر پس
 مقامده که موسی علیه السلام انده قائمدر و اول مقام رسالتدر و مقام رسالت اعراض ایدر پس
 موسالک مقامی اعتراض ایدر و خضر لک مقامی عدم اعتراض ایدر پس موسالک مقامی حسببیل

خضرا کا) (انک ان تستطیع معی صبرا و کیف نصبر علی مالم یحط به خیرا) (دیدی * پس خضرک مقامی
اگرچه کیم براحدہ اعتراض اعطا یتز مشاهده خاصہ دن اوتری کہ خضراندر در * و لکن موسانک مقامی
اعتراض اعطا یتحکله انک اعتراضی و مقامی مقتضاسنی بیان یتحکله اکا اعتراض ایدر * وافی صحبتنه
قبول یتحکله استر زیر خضر مقام معلوم صاحبیدر کندنی مقامنہ موافق مصاحب استر و اما اهل یثرب اولان
وارث محمدی یثربی کہ مقام معلوم صاحبی دکادر پس ہر براحدہ یتحکله صحت ایدر انک لسانی و مقامی حسبیلہ
پس موسایہ) (انک ان تستطیع معی صبرا) (دیدی بلکہ موسانک مقامی حسبیلہ انکله صحت ایدر دی *
و کذلک موسی علیہ السلام اعتراض اوزرہ * خضر ایلہ معاہدہ یتدکد نصکرہ ہر امدہ کہ موسی خضرہ
اعتراض ایلدی خضر دخی اکا) (الم اقل انک ان تستطیع معی صبرا) (دیدی عاقبت امر نائندہ موسی اکا انکار
ایتد یکی حیندہ اول دخی موسایہ) (ہذا فراق بینی و بینک) (دیدی و کذلک تطیب خاطر ایمیون خضرہ موسایہ
اناعلی علم علمینہ اللہ لا تعلمہ انت و انک علی علم علمکہ اللہ لا اعلمہ نا * دیدی پس ہر برسی کندنی مقامی ایلہ
منقر د اولدی و انکار ایلہ متفرق و متمیز اولدی و بواورک جملہ سی ظاہر و باطن و نبوت و ولایت بینندہ ہر و جملہ
واقعہ اولان منا خاندندر * خضر دن غلامک قتلی موسانک شرعنہ منافی اولدیغی کبی و موسانک اعتراضی
خضرک مقامنہ منافی اولدیغی کبی * زیرا انک مقامنہ اعتراض یوقدر و موسانک و سائر سلاک مقامی اعتراض
اعطا ایدر * پس اسماء متضادہ نک جمعی ظاہر و باطن و اول و آخر کبی حقہ و محمد بیندن انسان کاملہ
مخصوصدر کہ ظاہر و باطن بینندہ حد فاصل و برزخ جامع و طرفین ایلہ متصف اولوب جہتینہ ناظر و واسعدہ *
پس احکام اسم ظاہر ایلہ ظاہر اولدقہ احکام اسم باطنہ انکار یتز و احکام اسم باطن ایلہ ظاہر اولدقہ
احکام اسم ظاہری ردا یتز) (اعطی کل شیء خلقہ ثم ہدی) (مفہومی اوزرہ ظاہر و باطن دن ہر شئیک حقیقی
اعطا ایدر * زیرا ظہور و بطون اکا نسبت ایلہ علی السوہ در * ظہور و بطون دن ہر برسی انک حقیقی
احکام دن ہر حکم در * و حقیقتک لوازمندندر و لکن محمد بیندن انسان کامل احکام اسم ظاہر ایلہ مقید اولان
کسنہ نک قنندہ اسم باطن احکام نک بعضیسی ایلہ کہ اہل ظاہر اکا اطلاعی یوقدر ظاہر اولسہ اکا انکار
ایدر * موسی خضرہ انکار ایتد یکی کبی * و احکام باطن ایلہ مقید اولان کسنہ نک قنندہ احکام ظاہرہ نک
بعضیسی ایلہ کہ انک مقامنہ مخالف اولہ ظاہر اولسہ اولدخی کذلک اکا انکار ایدر) (و جزاء سیئۃ سیئۃ مثلها)
مفہومی اوزرہ قصاص ایلہ حدودک طلبی کبی و امرین ایلہ ظہور دہ ذاتہ انکار اولنز زیرا امرین ایلہ
ظہور حقیقہ جامعہ سنک مقتضایی اوزرہ و نبوت و ولایت احکامی اندہ مجمتعہ در * و نبوت و ولایتک ظاہری
و ولایت نبوتک باطنی و سری اولوب بینہ مادہ مغایرت اولدیغی وجہ بودر کہ نبوت و ابلاغ دن مراد توحید حق
و معرفت حق و عبادت حق و قبولایتہ حاصل و موجود در (امدی) علم الہی بہ نہایت یوقدر ظاہرہ * و فہم
ظاہرہ محصور دکدر کبی اخبار نبی ایلہ و اسان نبوت ایلہ حاصلدر و کیمی تعلیم الہی ایلہ حاصلدر قال اللہ
تعالی) (و علمنا من لدنا علمنا) (و اتقوا اللہ و بعلمکم اللہ) (یوفی الحکمۃ من یشاء) (و من کان میتا فاحیینا
و جعلناہ نور ایمشی بہ فی الناس) (والذین جاہدوا فینا لنہدینہم سبلنا) (و خضر علیہ السلام علی یوقدرند
و کیمی اطلاع الہی و تجلی الہی ایلہ ظاہر در تعلیم ایلہ دکدر و بوخاتم انبیا محمد صلی اللہ علیہ وسلم ولایت
خاصہ سنہ مخصوص اولان علمدر و قال النبی علیہ السلام من عمل بمعلم و ورثہ اللہ علم مالم یعلم و قال ایضا العلم نور
یضعہ اللہ فی قلب من یشاء) (و قال ان من العلم کھیشۃ المکنون لا یعلمہ الا العالمون باللہ * و قال علی کرم اللہ وجہہ
و ضرب یدہ الی صدرہ ان ہھنا لعلوم اجماعہ لا و جودت اھا احملہ و قال لواذن لی ان اتکلم فی الالف من الحمد للہ
لتکلمت فیہا سبعین و قرا و فی قول آخر لوفسرت الفائقہ لا و قرت سبعین و قرا و قال ابن عباس رضی اللہ عنہ
فی قولہ تعالی) (اللہ الذی خلق سبع سموات و من الارض مثلھن یتنزل الامر بینھن) (لو ذکر تفسیرہ لرجعتونی *
و فی روایہ لقلتم انی کافر * و قال ابو ہریرۃ رضی اللہ عنہ جلت عن النبی صلی اللہ علیہ وسلم جرایین اما الواحد
فتبتنہ فیکم و اما الآخر فلو بتنتہ قطع منی ہذا البلہوم * و فی روایہ لقطعتم منی ہذا البلہوم و قال علی بن الحسین
ابن علی بن ابی طالب رضی اللہ عنہم) (شعر) (یارب جوہر علم لوابوح بہ * لقیل لی انت من بعد الوثنا * و لا استحل
رجال مسلمون دمی * یرون اقبح ما یأونونہ حسنا * پس علوم الہیہ و معارف ذوقہ ادلہ عقلیہ و انظار فکریہ ایلہ

دکدر بلکه عنایت الهیه در صکره تفریح محل وصفه خاطر و توجه تامله حاصله در (قال الشيخ صدر الدين القنوي قدس سره في تفسير الفاتحة اعلموا ان - اصول العلم الذوقي الصحيح من جهة الكشف الكامل الصريح يتوقف بعد العناية الالهية على تعظيم القوى الجزئية الظاهرة والباطنة من التصريفات التفصيلية المقصودة لمن تنسب اليه وتفرغ المحل عن كل علم واعتقاد بل عن كل شيء ما عدا المطلوب الحق على ما تعلم نفسه بتوجه كافي جلي مقدس عن سائر التعينات العادية والاستحسانات التقليدية والتعشقات النفسية على اختلاف متعلقاتها الكونية وغيرها مع توحيد العزيم والجمعية والاخلاص التام والمواظبة على هذا الحال على الدوام وفي اكثر الاوقات دون فترة ولا تقسم خاطر ولا تشتت عزيمه انتهت كلامه) امدي اوليانك قلوبنه منزله اولان علوم الهيه به انكار ايدن يا جاهل جاحد ويا مقلد معاند دركه علوم رسيه ده علميه مقلد در و الفاظ علميه لساندن قلبنه سر ايت وموجيله عمل ايتمش اوله بلکه (واضله الله على علم) اول بضاعة قابله عارضه بي امتيه دينويه نك كثر ادا خارنه الت اتخاذ ايتمش اوله پس جهلا وعناد انكار ايدن) ويا علماء ظاهر دن شول كسنه دركه شرعك ظاهري قننده واقف اولوب بطون قرآنيه ودقايق فرقانيه مطلع اولمش اوله پس اول كيشي محروم درزيرام قلدنك قلوب فيض الهيدن محتومه در) (كابل ران على نالوهم ما كانوا يكسبون) (لهم قلوب لا يفقهون بها اولهم اعين لا يصرون بها ولهم اذان لا يسمعون بها اولئك كالانعام بل هم اضل) ويكفيكسي اكر چه كيم مراعات احكام شرعيه ومحافظة حدود اسلاميه ايتكم كه اجر صاحبه در ولكن علم صحيح دن محبوب وعلم الهى بي اجتهاد ظاهره حصر ايدوب تقييد ايتكم كه ترك ادب ايله محموبدر * والحاصل خلفاء حق اولان اوليايه سوء ظن ايدوب رجما بالغيب ايدن كسنه ل) (ان الذين يحبون ان تشيع الفاحشة في الذين امنوا هم عذاب اليم في الدنيا والاخرة) (قولنده واقع اولان حكمه مظهر اولور آيت وعيد در الله تعالى ديارسه فاحشه لرى مقابله سنده مؤاخذه ايدر وديارسه حدود شرعى مراعات ايتد كرن دن اوترى سيئه لرن دن تجاوز ايدر) (وما ينبغ اكثرهم الاظنا ان الظن لا يعنى من الحق شيئا ان الله عالم بما يفعلون) (ابوزيد بسطامى قدس سره علماء رسوم دن بعضينه مخاطب اولدغي حالده) (اخذتم علمكم ميتا عن ميت واخذنا علمنا عن الحي الذي لا يموت) ديدى وفتوحات مكيه ده باب ثلثينده شيخ رضى الله عنه ديركه * وليس الاطلاع على غوامض العلوم الالهيه من خصائص نبوة التشريع * بل هى سارية فى عباد الله من رسول وولى وتابع ومتبوع * يا ولى فاين الانصاف منك اليس هذاموجود فى الفقهاء واصحاب الافكار الذين هم فرائد الاوليا ودجاجة عباد الله الصالحين والله يقول لمن عمل منا بما شرع الله له ان الله قد يعلمه ويتولى تعليمه بعلوم انتخبها اعماله قال الله تعالى (واقنوا الله ويعلمكم الله والله بكل شيء محيط) (وقال ان تقنوا الله يجعل لكم فرقا) (انتهى كلامه وشيخ رضى الله عنه فتوحاتده باب ثانيايده ايتدى * فاقول درجات الطريق التسليم فيما لا تعلمه واعلاؤه القطع بصدقه وما عدا هذين المقامين محرومان والمنصف محروم كما ان المتصف بهذين المقامين سعيد قال ابويزيد البسطامى لابي موسى يا ابا موسى اذ القيت مؤمنا بكلام اهل هذه الطريقة قل له يدعوك فانه مستجاب الدعوة انتهى كلامه (امدي) شويله معلوم اوله كه شيخ رضى الله عنه ك بوكاتب نصوصده اولان كلامك بعضيسى ظاهره موافق در وعلمك شول قسمندر دركه رسول عليه السلامه اى شرعنده انزال ايلدى وشرعك ظاهري قننده واقف اولان ارباب ظاهر اآتى فهم ايلدى وبعضيسى باطن در ظاهره موافق دكدر وعلمك شول قسمندر دركه الله تعالى رسول عليه السلامه اى انزال ايلدى * ولكن رسول عليه السلام شرعنده آى اظهار ايتكم كه من عند الله مأمور اولدى بلکه اخفا ايله مأمور اولدى * وبعضيسى علمك شول قسمندر دركه الله تعالى رسول عليه السلامه دعوت نبوت ايله تقيدى حيفنده انزال ايتدى تا كيم دعوتده اكا فتور كلييه باكه علم غيبندن فى استيثار ايلدى ته كيم حديث مذكوره سبق ايتدى واول نبوتك خصايصندن اوليان علم الهيدر * پس جميع انبياء عليهم السلام رسول عليه السلامك نوبى اولوب وقتك اسانى حبيبيله نشأت عنصره ايله انك ظهور نردن اول انك مظاهرن دن قسم اول اولان علم الهى بي اظهار ايتدى كى * كذلك قسم ثانى ايله قسم ثالثى حقيقتهنك مشكافى اولوب خاتم اوليا اولان شيخ رضى الله عنه ك مظهرى ايله ظهار ايلدى امتنك اسانى حبيبيله * زيرا انك امتى جوامع الكلم صاحبنك حكيمى تحتنده داخله اولوب قابليت كلييه ومظهر يت جعيله ايله خير مندر * پس اكر

بوكاتب صاحب اولان شيخ محي الدين عريدر رضى الله عنه واكرورثه محمد ينيدين سائر كل در انلردن براحد علوم الهية دن برشي اظهاري انزال امر حقه وامر رسول ايله * پس كتاب فصوصه شيخ رضى الله عنه امر رسول عليه السلام ايله حضرت الهية دن انزال ايتديكي علوم الهية واسرار غيبية به انكار ايدن قلوب قاسيه وآراء مكدوره اصحابندن صادر اولان طعنه انكار رسول عليه السلامه رجوع ايدر * پس اكاطعن وانكار ايدر لاطاعت واقرار صورتده * زير شيخ رضى الله عنه خاتم رسلك شرعنه تابع اولوب وجودى شرع رسوله مرآت وقرآن عظيمه مشكات اولوب مراتب ومقاماتده اكامل تبعيت ايله تابع اولوب حقيقت الحقايق اولان ولايت خاصه محمدية كماله كلياته الهية احديه سنه دخي مشكاتندر * پس شول كسسه كه رسول عليه السلام ولايت خاصه سى انده منطبقه اوله واندى ظاهره ومجليه اوله وقبلى مظهر صورت الهية جمعية احديه ذاتيه اوله كندى اختيارى ايله * اول عالم وحدت نور و حضرت قدس وسروردن اعراض ايدوب عالم كثرت وظلمته وعالم زور و غوره توجه ايدوب نظر ايتز * فكيف كه تاليف ككتب ايله قيد حجة مبتلا اولغى اختيار ايله * الامام مور اولدقه عبوديتندن امر الهى به امثال ايدر * بلكه شيخ رضى الله عنه بوكاتبى وجه معهود و طريق مشهود اوزره امر رسول عليه السلام ايله اظهارا نمسه مجرد وراثت نامه وتبعيت كامله ومظهر ريت كليه حسيه اظهارا بلسه آنك اوزره ثنادن غبرى برشي توجه ايتزدي * زير حضرت الوهيتك عزت وعظمتى اندن اجادركه قلوب قاسيه وادله عقليه وافكار نظريه اصحابك محدودى ومحصورى اوله * انلك علمندن على اوليه * وشيخ رضى الله عنهم عند الله مرتبه سى ومنصبى آندن اجل واعلادركه انك وجودى مشكاتنده منطبقه اولان حقيقت محمدية وجعيت الهية ذاتيه وصورت علميه دن خارج برشي ايراد ايليه پس رسول عليه السلام شيخ رضى الله عنه بوكاتبى اخراج ايتك امر دن مرادى بودركه خيرات اولان امتندن شريعت كلياته جامع سى ايله متحقق اولان ناس آنك ولايت كليه سى وحقيقت جعيه سى ايله متحقق اوله لروظا هر باطن وامكان ووجوب ونبوت وولايت احكامى ينيدي جمع ايدره * تا كيم مجمع البحرين وملئى الطرقيته حاصل اوله لروقاب قوسين مقامنده كمال محمدى ايله متصف اولوب انسان كامل اوله لروخلافت عظمى ونيابت كبرى ايله متحقق اوله لرو * وبهذه مقام اخدى وجمع ذاتى ومرتبته اودا نايه ومرتبته اكليته توجه ايدره لرو بوكاتب مقام ذاتى احد بدن مشرب جمع محمدى اوزره نازلدر (امدى) شوبيله معلوم اوله كه * اوليايى تحت قبائى لايعرفهم غبرى * مفهوى اوزره حقل غبرى ايجون معروف اولقدن قباب غبرت و حجاب عزت ايله مكشف اولوب جمال وحدت وجمع نورينه مستغرق اولان اوليايى علوشانه ساحل فرق وتقليدده خشك اب اولان ارباب تقيدك دم وقد حارندن نقص كلز * وسجات وجه حقه محترق اولوب درياى وحدتده غرق اولان اصفيايى ككنا حصر وتحديده فيض بحر مطلق دن بي بهره وى نصيب اولان اصحاب تقليدك ثنا ومدحندنده ذوق وصفارى ترقى بولمز * نه منكر ك انكارندن انلك قلوبنه انكدار ونه مقرر ك اقرارندن انلك وجودنده اعتراض حاصل اولور (قلب يسع القديم كيف يحس بالحدث موجودا) (والله يهدى من يشاء الى صراط مستقيم) (بوكاتبه انكار ايدن علماء ظاهر دن بعضينه جواب ايدوب انك انكارنى ازاله ايتكم چون شارحينك بعضيسى بوكاتبه واقعه اولان مسائلك بعضينى شيخ مالكى المذهب اولمسنه خواله ايلديكه * شيخ اهل استدلالدن اولوب اصل مالكى اوزره مجتهددر * بويله اجتهاد ايتشدر ديو جواب ايتكم * وبهضيسى بعض مسائلى ظاهره تطبيق ايتكم چون تاويل ايلدى (امدى) منكر بن انكار لرنده خطا ايتدكارى كى بولردخى ظاهره فقهى اوزره حقايق الهية بى تطبيق ايتكمده وشيخ رضى الله عنه مالكى به نسبت ايدوب استدلال واجتهاد صاحبدر ديدكارنده خطا ايتشدر * اكر بوعقائد اوزره بوقول انلردن ضادر اولدسه (امدى) شوبيله معلوم اوله كه شيخ محي الدين عري رضى الله عنه اصل مالكى اولان مذهب خاص اوزره دكلدر اصل محمدى وشرع اجدى اوزره دركه رسول عليه السلام كندى زماننده اول شرع زدين اوزره ايدى واصحاب رضوان الله عليهم اجمعين آنك اوزره متفق ايدلر * نعم هر كمال جهالتى زماننده مذاهب اربعة دن بر مذهب اوزره نشوونما بولوب سولك ايتشدر ولكن كمال محمدى ايله متحقق اولدقه علم الهى بى غير واسطه روح محمد بدن اخذ ايدر * وجمع مذاهيك اصلى انك وجودنده منطبق اولوب مذهب محمدى اوزره اولور واكلمحمدى ديرلر * پس شيخ رضى الله عنه ديار غريده مذهب مالكى

اوزره ايدى ولكن سولك ايدوب كمال محمدى ايله متحقق اولدقه محمدى اولدى وخاتم ولايت محمدية اولديكه جميع مذاهب اربابى اول مشكات محمدية دن مستنددر * زير رسول عليه السلام دن بغير واسطه علم الهى بى اخذ ايدن وارث كامل * وياخود وجه خاصه ايله ارتباط ذاتى ايله بغير واسطه الله دن اخذ ايدن كامل * ظاهرده اهل اجتهاد دن بر مذهب خاصه منتهى اولمغه محتاج دكلدر * زير رسول عليه السلام انك مشهود ديرلر اول رسول ايله درته كيم رسول عليه السلام وحى الهى ايله دركه انك اوزره انزال اولنور * وكذلك استدلال اهل اولوب مجتهد دخي دكلدر زير مجتهد شك وطن صاحبدر يقين صاحبى دكلدر * والا مجتهد بن ينيدينه اختلاف واقع اولمزدى وشيخ رضى الله عنه كشف وشهود صاحبدر وارادات الهية مقتضا سنجه بصيرت اوزره انزال ايدر دلائل عقليه ايله حكم ايتز * نهايت بعض مسائلك اهل ظاهره تناولى آسان اولسون ايجون استدلال واجتهاد صورتده اظهارا ايتشدر * كندى سلك شكندن اوتردى دكلدر زير بر مذهب وضعده كه رسول عليه السلام موجود اوله آنده قياس جائز دكلدر واهل كشف قننده رسول عليه السلام موجود وانلك نظر لرنده مشهوددر پس انلك حكمى رسول عليه السلام دن اخذ ايدلر رنه كيم شيخ رضى الله عنه فتوحات مكيه ده اوجيوز الشمس التنجي بايد مهندسك حقه ونك على حكمى حقه ايتدى (فما يحكم المهدى الا بما يلقى اليه الملك من عند الله الذى يسدده وذلك هو الشرع الحقيقى المهدى الذى لو كان محمد صلى الله عليه وسلم حيا ورفعت اليه تلك النازل لم يحكم فيها الا بما يحكم هذا الامام فيعلم الله ان ذلك هو الشرع المهدى فيحرم عليه القياس مع وجود النصوص التى منحه الله اياها ولا يسوغ القياس فى موضع يكون فيه الرسول عليه السلام موجودا واهل الكشف النبى عندهم موجود فلا يخذون الحكم الا عنه ولهذا الفقير الصادق لا ينتمى الى مذهب اتما هو مع الرسول الذى هو مشهود له كان الرسول مع الوحي الذى ينزل عليه فينزل على قلوب الفقراء الصالحين من اهل الله التعريف بحكم النوازل انه حكم الشرع الذى بعث به رسول الله صلى الله عليه وسلم واصحاب علم الرسوم ليست لهم هذه المرتبة لما ركبوا من حب الجاه والرياسة والتقدم على عباد الله وافتقار العامة اليهم فلا يفلحون فى انفسهم ولا يفلح بهم وهى حالة اهل الزمان الراغبين فى المناصب من قضاء شهادة وحسبة وتدريس انتهى كلامه پس ورثه محمد ينيدين اهل شهود عقد خاص ايله مقيد دكلدر بغير اختلاف * دين الله خالص اوزره درلر) (والله يهدى من يشاء الى صراط مستقيم) (اصل ثانى) (غيب مطلق وغيب هويت ولا تعين ايله تعين اول ومرتبته اودا دى وحضرت عما و مراتب عما و مرتبة احديت ايله مرتبة قاب قوسينك بياننده در (امدى) شوبيله معلوم اوله كه غيب الهى ابكى شطره منقسمدر شطر واحد عز احاسى مقامنده نعوت وقبوددن واحكامدن وتعلق اجمال بدن غبرى مدارك تعلقا تندن منزله اولان كاندده مطلقدر * واكاشطر تسجيه اولنديغى تعين وتقييدندن دكلدر * بلكه وقتا كه تعين اول اولان شطر ثانى متعين اولدسه اكادليل اولدى زير اول اصلدر * پس شطر اولدن متعين اولان تعين اول انك اوزره دلالات ايدر كه اول غير متعيندر پس آنك چون غيب لا تعين وشطر ايله تسجيه اولندي * پس حق اطلاقى ذاتيسى وغيب هويت ولا تعينى اعتبار ايله احديت ذاتيه ووحدة حقيقه سنده وصف ونعندن واسم ورسم وحكمندن منزهدر بر حكم ايله انك اوزره اولنور * وهر وصف ايله توصيف اولنور وراسم ايله تسجيه اولنور وراسم ايله متعين اولنور ووحدة دن ويا انك وجودى وجودن ويا مبدء بدن ويا ايجادك اقتضاسندن ويا اثرك صدورندن ويا كندى نفسنه ويا غيره علمك تعلقندن برشي اكامضاف قلنز كثر صفاتيه واسماءيه دن منزهدر * اسماء الهية انده استملا كده هو هو دره هى هو دكلدر پس وحدت حقيقه ايله واحده در انك وحدتى كثر مقابله سنده متعلقه دكلدر ونفسنده تحققي وعلم صحيح محققة تصورى انك ضدى تصورنه متوقف دكلدر بلكه كندى نفسيله ثابته ومثبته در ويزم وحدت ديديكمن تنزيه وتفخيم ايجوندر * وحدت مفهوشده دلالات ايجون دكلدر * پس حق تعالى وحدت حقيقه سى اعتبار ايله ادراك اولنور واحاطه اولنور ومشاهده اولنور ومعروف وموصوف اولنور * پس اعيان واكوانده مدرلك ومشهود اولان الوان واضواء وسطوح مختلفة دركه كيفيتى مختلفة وكيى متفاوته در ووجود حقل حقه انك ذاتى عييدر وانك ماعداسنده شيتك حقيقى اوزره امر زائددر زير امر موجودك حقيقى ازلا علم الهية انك تعينى نسبتندن عبارتدر كه اهل الله محققينك اصطلاحنده عين

ثابت ایله تسبیح اولور و غیره اصطلاحده ماهیت و معلوم معدوم و شی ثابت ایله تسبیح اولور و غیره
وجودی انک عین ثابت سی اوزره معاض اولان تجلی الهی و نفس رجائی انک افاضه سی ایله در زیر اول افاضه
انک حقیقی اوزره امر زائددر * و شطر ثانی تعین اولدر و تعین اول غیب مطلقدن اولکی ممتازدر و اول اسماء
حضرته مضاف حیدر زیر انک باطنی نفس رجائی اولان عمادد که احدیت اکامستنده در و عجم اسماء و صفات انک
حضرته تدر قیل رسول الله صلی الله علیه وسلم این کان ربنا قبل ان یخلق قال کان فی عمامه و مراتب ظهورک
اولکی مرتبه سی تعین اولدر زیر اغیب مطاقه نسبت ایله تعین اول ظاهر در و ما بعد نده اولان مرتبه نسبت ایله
غیبدر * و شطر ثانی که تعین اولدر کذلک شطر نه منقسمدر شطر نیک برسی شول وجهدر که اطلاق غیبینک
تلویدر و اول وجه شطر اولدن غیبده باقیه اولان نسبتدر اسم ظاهرک باطنی حیثیتیه که اول وجه ایله ظاهرک
بقامی و مسمی اولان باطنه دلالتی صحیح اولدی * و بونسبت باطنه غیبیدن انفصالی قبول ایتمز زیر اول نسبت
ظاهر ایله باطن مطلق بیننده جامع اولان امر دن عبارتدر که شطرین بیننده حد فاصلدر) (بینمابر رخ
لایه غیان * که تعین و امتیازدن صکره شطر منفصلی منع ایدر * شطر اول ایله امتیاز و اتحاددن واحدیت اول حد
فاصلک تعیددر * پس اول حد معقول و غیبدر انک چون عین ظاهره اولمز نه کیم هر فاصل که امرین بیننده
حاجر در انک حکمی ظاهر در عینی ظاهره دکادر * و اول نسبت باقیه ایچون نه کذلک بروجه وارددر که ظاهرک
تلویدر و اول تقید و تعدددر * و بروجه دخی وارددر که باطنک تلویدر و اول اطلاق و غیبدر پس اول نسبت دخی
کذلک شول هویت که شطر مذکور آندن منفصل اولدی شبیه اولدی شطر نیک اصلده اتحادی حیثیتیه و تغایر
امتیازده در و اول نسبت عدمیه در امر وجودی دکادر * پس شطرین بیننده حافظ اولان حقیقت کامل و اکمل
اولان انسانک مرتبه سیدر که قابلیت اولیسنک اطلاق سببیه جامعدر * ذات مطلقه نک مظهر بقی بینیه اسماء
وصفات و افعال بیننی نشئه کلیه سنده جمعیت و اعتدال * و انک مظهر بیننده حیطة وسعت و کمال اولدیغندن
اوتری * و کذلک اول حقیقت نه بر مرآتدر که انده عبودت و سیادت حقیقی ظاهره اولور * و اول مرتبه نک
اسمی عمادرو انک نعتی احدیتدر و انده متعینه اولان صفاتک مجموعی اسماء ذاتیه در * و اول اسماء متقابلک نک
و اسماء احکامک و دخی صفاتک و صفاتک بطوفی حیثیتیه انک خواص لازمه سنک مجموعندن حاصله اولان
صورت معقوله صورت الوهیتدر * و شطر ثانی شول وجهدر که ظاهرک تلویدر و اول وجه تعین اولک باطنده
تعقلده ثابت اولان تعدد نسبینک اعتباریدر * و کثرت نسبییه ایله تعدد تعدد عینی بی * و جودر زیر اوقتا کیم
مرتبه عماده اسم ظاهر تعین اولک باطنندن که غیب مطلقدر ممتاز اولدی ایسه * تعین اولده معقوله اولان کثرت
نسبییه صورتی که آندن امکان ایله تعبیر اولور حامل اولدیغی حالده * و دخی اسم ظاهر ایله منفصل اولدی ایسه
انک سائر توابی و لوازمی که اکامضافه در * پس حق تعالی کندنی نفسی کندنی نفسیه انک ظاهریت اولیسی
مرتبه سنده مشاهده ایتدی * و ذاتی اکا ظاهره اولدی انک اسماء ذاتیه سی و نسب اصلیه سی ایله که انک تعینی
ظاهر در مقام احدی ذاتی و تعین جمعی حکمی ایله که اول تعین اولدر * و اول کثرت نسبه معقوله و نسب
اصلیه اولان تعدد تعدد عینی بی ایجاب ایلدی * پس اسم ظاهر ایله تجلی ثانی تعین اول مرتبه سنده آنده
معقوله اولان نسب اوزره منبعث اولدی * پس اول تجلیده نسب اصلیه و صور اسماء معقوله ظاهره اولدی
و صورک بعضیسی بعضدن متبزه اولدی * و ذات کندنی رتبتک ثانی سنده ظاهره اولدی و اول تعین ثانیدر *
و بوشطر ثانیده معقوله اولان کثرت صور نیک تعین ثانیده ظهوری اعتبار ایله شطر ایکی قسمه منقسم اولور *
برسی قوس وجوددر و اول اسماء الهیه و نسب ربانیه بی مستلدر * و برسی قوس امکاندر و اولدخی کذلک
حقایق کونیه و صور امکانیه بی مستلدر * و قوسین مذکورین متضایقان و متلازماندر وجود اوتقد بر برسی
اخر سز تصور اولمز * و قوسین مذکورین بیننده متعین اولان انسان کامل کذلک حقایق حقایق و جوییه
و نسب افعال ایله اسماء الهیه و ربوبیت بینیه ایله حقایق امکانیه و اعیان کانییه بینیه جامعدر فهو محیط بالحقیقین
و شامل لجمع مافی العالمین و هو ملتی الطرفین و جمع البحرین ظاهر بالصورین و هذا المقام و هو مقام قاب قوسین
(وصل) شول معلوم اوله که نفس رجائی ایچون مراتب ثابتدر (اولکی مرتبه) نفس رجائینک تعین اولک
قلبی غیبده اسماء و اندماجی مرتبه سیدر تعین اول متعین اولمز دن اول نفس رجائیده مندرجه اولدیغی کبی

و مرتبه نفسک لاتعینی و اطلاق واحدیتی مرتبه سیدر عالم رتبه الف نقطه ده نقطه نک عینی اولسی کبی و نفس
متنفسک تنفسدن اول متنفسک عینی اولسی کبیدر زیر اقبل التعین نفس و تنفس بوقدر و بمرتبه احدیت
ذاتیه در که کثرت نسبییه و وجودیه آندن متنفسیه در (و ایکنی مرتبه) نفس رجائینک تعین اولک باطنندن
انبعائی و آندن امتدادی مرتبه سیدر مراتب الهیه غیبیه دن بر مرتبه ایله تعین سز انسانک قلبی باطنندن نفس
انسانینک مجرد الف ایله انبعائی و امتدادی کبی که مخارج حروف بر مخرج ایله متعین اولیه (و اوچنی مرتبه
تعین اول ایله نفس رجائینک تعینی مرتبه سیدر نفس انسانینک الف مرتبه سنده همزه ایله تعینی کبیدر که
نفس انسانی الی همزه نک مخرج اولان قلبده متعین اولور * پس همزه قلب انسانی مرتبه سنده تعین اولدر
و نفسک ینبوی اولان قلبک باطننه نسبت ایله مقاطعک اقریدر و نفس انسانی سائر مخارج حروف اوزره
آندن منبعث و تمتد اولور (و در دخی مرتبه) نفس رجائینک تعین اولده بر زخیی و هویتی ایله تعین ایله لاتعین
بیننی جمعی اعتباریدر که تعین ایله لاتعین بیننی جمع ایدر ایکسنک عینی و ظاهر و باطنک عینی اولغله زیر انبعین
اول ایله متعینه اولان عین باطنه در و تعین ظاهر در نفس انسانی همزه ایله متعین اولدیغی حینده بر رخ اولدیغی
کبی حروفدن آنده متعین اولان شی بینیه ایله انک اطلاق و لاتعینی حیثیتیه پس نفس انسانی تعین ایله لاتعین
بیننی جامعدر (یشنی مرتبه) نفس رجائینک تعین اولدن امتدادی مرتبه سیدر و سائر مراتب حرفیه غیبیه
ایلده تعینی مرتبه سیدر نفس انسانینک مخارج اولی اولان قلب مرتبه سنده نک همزه نک مخرجیدر سائر
مخارج حروف اوزره انبعاث و امتدادی کبی * پس تعین اولک نظیری و نفس رجائی تعینادن اولکی تعینک
نظیریکه تعین اولک باطنندن امتیازی سببیه اول متعین اولدی نفس انسانیده عالم حروفدن همزه در * زیر همزه
قلبک باطنندن نفس انسانینک انبعائی سببیه ممتاز اولان حروفک اولیدر که اول نفس انسانیده حروف و کلمات
انسانیه صوریه منفصله اولدی * و الف عام و صورتک مظهریدر که وحدانی النعت اولان نفس رجائیدر که انکه
وانده سائر موجوداتک صوری ظاهره و متعینه اولدیکه اول صور حروف و کلمات الهیه و اسماء و اسماء
اسمادر * نه کم حروف و کلمات انسانیه نفس انسان ایله متعینه در * پس حروفدن برشی ایچون عین ظاهره اولمز
الا واحدک مظهری اولان الف ایله و الف ایچون دخی استعلان تام طریق اوزره مرتبه کلامده عین ظاهره اولمز
زیر الف مقامی وحدتدر * و واحد شول وحدت و تراهی مرتبه سنده که آنده انک غیری ایچون عین
ظاهره اولمز و آتی غیر ادر ایلده من * و دخی الف لفظ نفسیه متعین اولمز بلکه رتبه ظاهره اولور زیر الف قلبک
باطنندن نفسک انبعاث و امتداددن عبارتدر * مخارج حروفدن بر مخرجده مقطع حاصله تعین سز بس الف
ایچون مخارج حروفده متعین اولسندن غیری برشی بوقدر و حروف مخارجده ظاهره و متعینه اولمز الا الف
ایل * پس نه کیم همزه کندنی مخرجده نفس انسانی الفقل قلبی باطنندن انبعائی و آندن امتیازی سببیه
ظاهره اولدیه کذلک بوعین اول متعین اولمز الا ذاتک نفس رجائی ایله تعین اولک قلبی باطنندن که لاتعیندر
منبعثدر * کندنی رتبتک اولکی رتبه سنده ظهوری سببیه * پس ذات تعین اول مرتبه سنده نفس سببیه
متعینه اولدی و کذلک وحدانی النعت اولان نفس رجائی تعین اول مرتبه سنده متعین اولدی تعین اولک
قابی باطنندن انبعائی سببیه * پس حقنکم نفس رجائی نور وجودی و فیض جودی ایله تعین اولک قلبی باطنندن
منبعث اولدی تعین اولک انطواسنده اولان جمیع اشیا بی حاوی و حضرت امکان جوده حقایق فعل و انفعالی
جامع اولدیغی حالده عین نفسده اولان قوایل مظهریه نک برودنی آتی تقیید و تعقید ایتدی * زیر عین نفسده
فاعل و قابل مندرجدر * پس بوجار معنوی نوریده صور عامیه معقوده اولدی * پس نشئی عیانی اکبر ظاهر
اولدی اندن صکره نشئی نفسی انحاء ثلاثه اوزره تمتد اولدی بری علویدر و بر برسی سفلی و بر برسی جمعی احدی
بر زخیدر * پس عین نفسده جمیع حقایق فعلیه و انفعالییه متعینه اولدی * پس ایکی عمالک صورتی ظاهر
اولدی بر برسی عماد بر برسی عمامه بودر * پس نفس متعالیده جمیع حقایق الهیه دؤره فعاله نوریه
متعینه اولدی * صور الهیه ربانیه و تعینات و جوییه حقایق اولدیغی حالده بوعا برودر و سفله امتداد اولان
نفسده که حقایق مظهریه انفعالییه بی منطوبه در جمیع حقایق خلقیه ممتد اثره انفعالییه متعینه اولدی * صور
کانییه و تعینات وجودیه امکانیه اولدیغی حالده بوعا برودر پس کذلک نشئی کونی و عالم خانی متشئی اولدی

و نوشتی کونینک اولی قلم اعداد و نوشتی وسطی جمعی احدی بر زخی حقایق الهیه و اثره فعاله بی و حقایق خلقیه
متأثره انفعاله بی جامعدر * پس نشی وسطی رابط و جامعدر * اعلی و اسفل و ظاهر و باطن و وجوب و امکان
بیننده * طرفیندن ممتاز دکادر بلکه طرفین جمعیت یک حدی و طرفین عینیت یک جمعیت یکدیگر * و نوشتی وسطی و سطیده
متعین اولان انسان کاسلدر که طرفین بیننی جامع و فاصلدر * و الله میدی من بشاء الی صراط مستقیم (اصل
ثالث) اسماء و صفات الهیه نک بیانده در * شویله معلوم اوله که جمیع اسماء و صفات الهیه نک ذات حقده
استمالی اعتباریله جمیع اسماء و صفات ذات حق عیندر هو و در هی هو دکادر و احدیت ذاتیه ده اولان
اسماء و صفاتدن هر بریسی سائر اسماء و صفاتک عیندر * وجود اونسبه انلرک بیننده فرق و امتیاز یوقدر *
نوازه ایچنده اولان شجره اغصان و اوراق و ازهار و انماهی ایله نفسی و عینی اولدیغی کبی * و اغصان و اوراق دخی
بری برینک عینی اولدیغی کبی * پس ذات حقده مندرجه اولان صفات حسیله فیض اقدس ایله ذات احدیت
تجلی ایندکده اسماء و صفات الهیه صورتی ایله که اسمائک حقایق بقدر ظاهر اولور و بری برندن تمیز علی ایله متمیزه
اولور اسمائک حقایق اولان صفاتک تمیزی حسیله و محل ظهور و تمیز اولان حضرت علیه ذاتیه در * پس
اسماءدن هر بر اسم ایچون مظهریت ذاتیه دن بر حصه معینه و اردر که اکامخته در * پس اسمائک بعضیسی
اوسع و اشملدر بعضندن احاطت و وسعتده * و سائر اسماء شمولده * بر بعضیسی اصول کبیدر بعض ایچون
و بعضیسی تابع و تالیدر بعض ایچون * پس بعضیسی اسماء ذاتدر و بعضیسی اسماء صفاتدر و بعضیسی اسماء
افعالدر پس مراتب ثلاثه دن هر بر مرتبه ایچون ثابته اولان اسماء مرتبتین ده ثابته اولان اسمادن منفردده در
و مراتب ثلاثه اسماسندن هر بر اسم ایچون بر کمال حاصلدر که اکامخصوصدر * و انکچون بر حقیقت
ثابته در که انکله غیردن متمیزدرو اکامخصوص بر ربوبیت حاصلدر که غیر ایچون ثابته دکادر * مثلاً الله اسمی
و رحن اسمی ایچون جمیع اسماء احاطت و شمول و اردر که بوا یکی اسمدن غیر بر اسمدن غیر بر اسم ایچون یوقدر
(قل ادعوا الله و ادعوا الرحمن ایاماتدعوا فله الاسماء الحسنی) پس هر بر اسم ذاته دلالت ایتمز الا انک صفت
معینه سی و حقیقت متمیزه سی حسیله زیرا هر بر اسم ایچون دلالتین ثابته بری ذاتیه دلالتدر بر صفت ایله
و بری شول معنایه دلالتدر که انکچون سوق اولندی وافی طلب ایدر * و بوا اعتبار ایله بر اسم اسم آخرک غیر
اولور و مسما نک و ذاتک غیر اولور و اما بر اسم ذاته دلالتی اعتباریله * پس انکچون جمیع اسماء حاصلدر بر بر
مسمی واحددر پس جمیع اسماء ایله منعوت اولور و بوا اعتبار ایله اسم اعظم اولور و مسما نک عینی اولور نه کیم ابو
قاسم ابن قیس نک منزهیدر ذکر ابو قاسم ابن قیس فی کتابه المسمی بخلع النعاین * ان کل اسم الهی یسمی بجمیع
الاسماء الالهیه و نعت بها لانه یدل علی الذات انتهى کلامه و قلنا فی کتابنا المسمی بخلع النعاین و هو کتاب فخرنا
فیه قوله تعالی لموسی علیه السلام (فاخضع نعینک انک بالواد المقدس) (الایه و هذا ما ذکره ابن قیس من وجه
و اعتبار ما هو من جمیع الوجوه لان جمیع الاشياء اسماء الله باعتبار دلالتها علیه و کل اسم یدل علی الذات باعتبار
صفة لا یدل دلالة مطابقة بخلاف الانسان السکامل کنینا محمد صلی الله علیه وسلم فانه اعظم الاسماء و ان دلالتیه
علی الحق دلالة مطابقة لان دلالتیه علیه دلالة جمعیة جمیع الاسماء لکونه فی مظهریه جمیع الاسماء بل دلالتیه علی
الحق دلالة ذاتیه دلالة الحق تعالی علی نفسه لکونه مظهر اتم الذات الالهیه فدلالة الناقص علی التکمل لیست
مثل دلالة التکامل علیه و کلاهما یدل لان علیه فالتفاوت فی دلالة الاسماء الهیه علی الذات کذلک بحسب حیطة
الاسماء و سعة دائرتها بل نقول ان جمیع الاسماء الالهیه عین المسمی و عین الذات باعتبار تجلی الذات و ظهورها
فما زعدم مغایرتها الذات الحق لان الاسماء شئون الهیه و نسبه ذاتیه لیس لها وجود غیر تجلی الذات و ظهورها
فما عینها و غیره باعتبار تقيید الذات بکل اسم منها و دلالة الاسم علی المعنی الذی انفرده عن غیره * پس
حضرت علیه ده صور علیه اوزره اولان اسماء الهیه دن شول جمع کثیر که فیض مقدس ایله اعیان کونیه و صور
امکانیه مظاهرنده ظاهر اولور * احکام و انماهی ایله معلوم و معروف اولور * و اسماء الهیه دن شول جماعت که
مظاهر کونیه ده ظاهر اولدی علم الهیه انلر شوت اوزره فالور لرحقندن غیر کسه نک انلر اطلاعی اولور
و کسه نک انلر علمی اصابت ایتمز مکرر کیم الله تعالی رسول و نبیدن و یاویدن بر کسه بی ارتضایدوب حضرت
علیه به اطلاع ایلله و حضرت علیه دن کشف ایدوب صور علیه بی مشاهده ایلله * پس اسمادن معلوم اولان

ضرب مظاهرده ظهوریله معلومدر و صفات الهیه یا ایجابیه و یا سلبیه در پس صفات ایجابیه یا حقیقیه در که
آنده اضافت یوقدر حیوة و وجوب کبی و یا اضافیه محضه در اولیت و آخریت کبی و یا اضافتدر ربوبیت و علم
وارادت کبی و صفات سلبیه غنا و قدوسیه و سبوحیه کبیدر و کذلک صفات الهیه ایکی قسم اوزره در بر قسمی
صفات کلیه احاطیه تامه جامعده در اتمه سبعة ایله نسبه اولان صفات کبی و انلر حیوة و علم و ارادت و قدرت
و سمع و بصر و کلام در بر قسمی بونلرک غیر اولان صفات جزئییه در خالقیت و رازقیت کبی (اصل رابع) اعیان
ثابته نک بیانده در * شویله معلوم اوله که اعیان ثابته حضرت علیه ذاتیه ده شئون ذاتیه و اسماء و صفات
الهیه نک صوریدر که ذات الهیه تعین حاصله حضرت علیه ده انلرک صورنده متمیزه و متمیزه در و انلر عزمیت
اوزره ثابته در وجود ایلله متصفه دکادر * و کذلک اعیان ثابته نمکنا نک علم الهیه ثابته اولان حقایق کبیدر * پس
اعیان ثابته ایچون ایکی وجه و اردر بر وجه بودر که اعیان ثابته حقایق الهیه در اسماء و صفاتک صورتی اولدیغی
اعتبار اوزره و بر وجه دخی بودر که نمکنا نک حقایق و مستندیدر * پس اعتبار اول اوزره اعیان ثابته ایچون ابدان
کبیدر ارواح ایچون * و اعتبار ثانی اوزره ارواح کبیدر ابدان ایچون * و اعیان ثابته علم الهیه فیض اقدس
ایلله متمیزه و حاصله در فیض مقدس ایلله انلرک صورتی اولان اعیان ممکنه خارجده لوازمی و فوائدی ایلله حاصلدر
و اعیان ثابته جعل ایلله متصفه دکادر بر خارجده موجوده دکادر و مجموعول اولان شئی خارجده موجود اولور *
الاعیان ما شئت راجحة الوجود * موجود اولان مریای اعیانده فیض مقدس ایلله ظاهر اولان اعیانک
صوریدر پس جمیع صور اکوان و مظاهر عالم امکان اعیان ثابته نک صوریدر و یا اسماء و صفاتک صوریدر
(اصل خامس) حضرات خسلک بیانده در * شویله معلوم اوله که حضرات الهیه به نهایت یوقدر و لکن عوالم خمس
اعتباریله بش حضرتدر * بریسی حضرت غیب مطلقدر که اعیان ثابته و حقایق علیه حضرتدر و انک
مقابلی حضرت حس و شهادتدر که اکام عالم ملک و عالم کون و فساددر بر ربوبیتده حضرت مطلقدر و مثال
مطلق حضرتی ایلله غیب مطلق حضرتی بیننده * ارواح جبروتیه حضرتیدر یعنی عقول و نفوس مجردده در
و حضرت مثال مطلق ایلله حضرت شهادت بیننده مثال مقید حضرتیدر که عالم منامدر * و بوا حضرات خسلک
کلیسی حضرت انسانیة کلیه جمعیه جامعده در و جمیع حضراتک نتیجه سیدر * پس انسان کامل مرتبه سنک
حضرتی التجی حضرتدر قال امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه (شعر) دواؤک فیک و ما تشعر * و دواؤک منک
و ما تبصر * و انت الکتاب المبین الذی * با حرقه بظهر المنظر * و ترغم انک جرم صغیر * و فیک انطوی العالم
الا کبر * فلا حاجة لک من خارج * و فکرک فیک و ما تفکر * و تنظر فی الکتاب کیتس فید * و عنک مصنفها یخبر
پس انسان کامل عالمی جمیع عوالمک اجمعی و جمیع حضراتک اشلی و وسیعیدر (اصل سادس) وجودک
و انسان کاملک بیانده در (امدی) شویله معلوم اوله که وجود واحددر و انکچون ظهور و اردر و اول عالمدر
و بطون و اردر و اول اسمادر و برنخ جامع و ارکه عالم ایلله اسماء بیانی فی فاصلدر * تا کیم انکله ظهور بطوندن متمیز اوله
و بطون ظهوردن * و اول برنخ انسان کاملدر پس ظهور بطون ایچون مرآتدر و بطون ظهور ایچون *
و بینهم ماده اولان شئی جمعا و تفصیلا ظهور و بطون ایچون مرآتدر * پس نه کیم ذات حق کتاب جلیدر و ام
جامعدر جمیع کتب ایچون کتبک تفصیلندن اول * و حقک کندی نفسنه علمی کتاب مبین تفصیلدر که ذاتیه
بجمل اولان شئی مبین و مفصلدر کذلک انسان کامل کتاب جلیدر و ام جامعدر جمیع کتب ایچون انلرک تفصیلندن
اول و انک کندی نفسنه علمی کتاب مبین تفصیلدر که انده قوت و اجالده اولان شئی مبین و مفصلدر * پس
نه کیم حقک کندی ذاتیه علمی کندی ذاتیه مرآتدر * و ذاتی انده ظاهر در و انکله متمیزه در * پس انسان
کاملک کندی نفسنه علمی انسان کامل ایچون مرآتدر و انده ظاهر در و انکله متمیزه در پس ذات حقله انسان
کامل بیننده کایه و اجال جهتیله و ذات حقده اشیا نک کونی جهتیله مضاهات و اردر * و علم حقله علم انسان
کامل بیننده مظهریت حقیقیته مضاهات و اردر زیرا انسان کاملده بجمل اولان شئی انک علمی تفصیلدر پس
انسان کامل ذات حقده مرآت تامه در * و بوا مضاهات سببیه و ذات حق کایه و جلیه و جهی اوزره انک اوزره
متمیزه و انکله انده ظاهر در * و انسان کامل علمی دخی حقک علمنه مرآتدر و حقک علمی انک اوزره متجلی
و انکله ظاهر در * پس هر شئی که ذاتیه وجه کلی و اجالی اوزره مندرج اوله پس اول شئی انسان کاملده وجه

کافی و اجمال اوزره مندر جدر * و علم حقه وجه جزئی و تفصیل اوزره ظاهر اولان شی * پس علم انسان کامله
وجه جزئی و تفصیل اوزره ظاهر در * بلکه حقه علی انسان کامل علمدر * و انک ذاتی انسان کامل ذاتدر *
اتحاد و حلول نیز از اتحاد و حلول موجود شدن حاصل اولور * و حلول دخی بوجه در زیر وجود وجود
واحد در غیری بوقدر زیرا اشیا حقه وجودی ایل موجوده و کندی نفسی ایل معدوم اوله پس نه کیم ذات حقه انسان
متحد اولور شول شی که انک وجودی ایل موجود اوله و کندی نفسی ایل معدوم اوله پس نه کیم ذات حقه انسان
کامل ذاتی بینده و علم حقه انسان کامل علم علی بینده مضاهات وارد اجمال و تفصیل جهنیه * پس کذلک
علم علی ایل انسان کامل روحی بینده * و لوح محفوظ ایل انسان کامل قلبی بینده * و عرش ایل انسان کامل
جسمی بینده * و کرمی ایل انسان کامل نفسی بینده مضاهات وارد در * پس بونلردن هر برسی اکا مضاهی
اولان شی ایچون مر آتدر * پس هر شی که علم اعلاده مجلد در * پس اول شی انسان کامله مجلد در * و هر شی که
لوح محفوظده مفصلدر * پس اول شی انسان کامل قلبنده مفصلدر * و هر شی که عرشده مجلد در *
پس اول شی انسان کامل جسمنده مجلد در * و هر شی که کرسیده مفصلدر * پس اول شی انسان کامل
نفسنده مفصلدر * پس انسان کامل جمیع کتب الهیه و کونیه فی جامعدر * ته کیم حقه کندی ذاته
علی جمیع اشیا به انک علم مستلزمدر * و کندی ذاته علمدن جمیع اشیا به علمدر * زیرا انسان
کامل اجمال و تفصیل جمیع اشیا به (فی عرف نفسه فقد عرف ربه) قال الشیخ رضی الله عنه
فی کتاب الاسرار (شعر) انا القرآن والسبع المثانی * و روح الروح لا روح الا وانی * قال تعالی عز وجل اقرأ
کتابک کفی بنفسک الیوم علیک حسبنا) وقال تعالی سترهم آیاتنا فی الآفاق و فی انفسهم حتی یتبین لهم انه
الحق اولم یکف بربک انه علی کل شی شہید) و حق تعالی (الم ذلک الکتاب لاریب فیه) دیر پس (الف) ایل ذات
احدی به اشارت اولور اول از الاله اشیا به اولی اولدنی حیثیتله و (لام) ایل اعیان ممکنات اوزره منبسط اولان
وجوده اشارت اولور و (میم) ایل کون جامعه که انسان کامل اشارت اولور پس حق تعالی و عالم وانسان
کامل * کتاب لاریب فیه در * پس شویله معلوم اوله که انسان کامل مر تبه سی بوندن اول ذکر اولدنی کبی
بحر و جوب اولان اسماء الهیه و حقایق ربانیه بینده * و بحر امکان اولان صور کونیه و حقایق امکانیه بینده
بر زینتده در طرفین ایل محققدر و طرفینیه علی السویه ناظر در * و بومر تبیه بالغ اولیان کسسه صورته
انساندر حقیقتده انسان دکلدر * و عالمینده خلافت ایل ظاهر اولان بومر تبیه دن ظاهر اولور * و بومر تبیه ایل
محقق اولیان درجه کماله و درجه خلافته بالغ دکلدر * و خلیفه و مرشد کامل دخی دکلدر و بومر تبیه نک فوقی
مر تبه اوداندر که مر تبه اکملیتدر و اول حضرت احدیتدر که استلزام محمدر مقامیدر و بومر مقام اصله محمد
صلی الله علیه وسلم مقامیدر * و ورثه سندن اکل اولنلرک مقامیدر (والله یهدی من یشاء الی صراط
مستقیم) (فصل) (شویله معلوم اوله که انسان کامل که عالمده اندن اکل بوقدر * انساندن نفس ناطقه
مر تبه سنده دو * و اول بزم سید من محمد صلی الله علیه وسلم در که عالمدن غایت مطلوبه اولدر و انک مر تبه سندن
نازلین اولان کمل انساندن قوای روحانیه مر تبه سنده در * و انلر انبیاء علیهم السلام و انبیانک مر اتبندن نازلین
اولان کسسه لر که مر تبه لیدر که انساندن قوای حسیه مر تبه سنده در و انلر ورثه انبیاء اولان اولیادر رضوان
الله علیهم اجمعین * و بونلرک باقیسی که شکله انسان صورته در و سیرته حیوانک جله سندن روح حیوانی
منزله سنده در که تموزا حساسی اعطایدر * و بونلرک چون دیر ز رسول علیه السلام نفس ناطقه در زیر رسول
علیه السلام دیر که اناسید الناس و عالم ناسندن زیر عالم جرمده انسان کبیردر که تسویه ده متقدمدر تا کیم
رسول علیه السلام نشأتی صورتی انده ظاهر اوله ته کیم الله تعالی انسانک جسمدن کندی روحنک آنده
نفسندن اول تسویه و تعدیل ایلدی اندن صکره کندی روحندن اکافخ ایلدی پس عالم انکله انسان تام
اولدی و صورت عالمدن ملائکه انسانک خیالنده ظاهر اولان صورت کبیردر و کذلک جن دخی صورت
خیالیه کبیردر پس عالم انسان اولز الانک نفس ناطقه سی اولان انسانک وجودیه ته کیم نشأت انسان
انسان اولز الانفس ناطقه سی ایل و انساندن نفس ناطقه کامله اولز الا صورت الهیه ایل پس بواجلدن او قوری
عالمک نفس ناطقه سی که رسول علیه السلامدن عبارتدر درجه کماله حائر اولدی بتمامها صورت الهیه انده

ظهورا بیکله پس صورت عالم جسمده سوی کبی اولدی و صورت الهیه ایل رسول علیه السلام انک روحی کبی
اولدی (والله یهدی من یشاء الی صراط مستقیم) (اصل سابع) حروفک و کلماتک بیائنده در * شویله معلوم اوله که
حروف ایل کلمات ایکی قسم اوزره در برسی حروف الهیه و کلمات الهیه * و برسی حروف وجودیه و کلمات
وجودیه در * پس حروف الهیه غیبی غیب غیبده کامن اولان شان ذاتد و نواته ایچنده شجره کبی * پس شتون
الهیه تعینات حقه اعلی مراتبی اولدقاری اعتباریه اولدرن هر برشان حروف غیبی ایل تسمیه اولور * و صیغه وجودیه دن
تعقلاتک اسنی مراتبی اولدقاری اعتباریه اولدرن هر برشان حروف غیبی ایل تسمیه اولور * و صیغه وجودیه دن
اول هر برشان انک لوازمی ایل تعقل ایتمک اعتباریه اول شان کلمه غیبیه ایل تسمیه اولور * و اول شان ایل
حقه ظهوری و انک اوزره انک لوازمی اعتباریه سنز حقه تجلیسی حکمینک اعتباریه اول شان حروف
وجودیه ایل تسمیه اولور * و اول تجلی حکمینک اول شان اوزره و انک لوازمی اوزره انسحابی اعتباریه اول شان
کلمه وجودیه ایل تسمیه اولور * پس حروف غیبیه شتون ذاتیه اولدنی اعتباریه اوزره حقه عیندر شجره نواتده
نواتک عینی اولدنی کبی * و تعین علمی ایل حروف تعینی و تعدد نسبی ایل حروف تعددی اعتباریه و حروف اشیا به
حقایق و اصولی و مبدائی و منشی اولدنی اعتباریه حروف غیبیه ذات حقه غیبیه رتبه نسبی ایل اندن متمیزدر
تمیز حقیقی ایل دکلدر * پس حروف غیبیه اشیا به تعیناتی ایچون مبادی واقع اولور و السلام (اصل ثامن)
نبوت ایل رسالتک و ولایتک بیائنده در شویله * معلوم اوله که نبی شول کسسه دو که من عند الله وحی الهی ایل کامل
کاور که اول وحی بر شریعتی متضمن اوله که اول نبی به کندی نفسنده الله تعالی اول شریعت ایل عبادت ایتدیر
پس اکر اول شریعت ایل غیره معنوت اوله حق اولور سه اول نبی رسول اولور * قال الشیخ رضی الله عنه فی الباب
الرابع عشر من الفتوحات * اعلم انک الله ان النبی هو الذی بآئیه المملک بالوحی من عند الله یتضمن ذلک الوحی
شریعته یتعبد بهما فی نفسه فان بعثهم الی غیره کان رسولا و بآئیه المملک علی حالتین اما نزل بهما علی قامه علی
اختلاف احوال فی ذلک التزیل و اما علی صورة جسمده من خارج بان یلقی ما جاء به الیه علی اذنه فیسمعه و اوبلیقه
علی بصره فیبصره فیحصل له من النظر مثل ما یحصل له من السمع سواء و کذلک سائر القوی الحساسة و هذا باب
قد اعلق برسول الله صلی الله علیه وسلم فلا سیل الی ان یتعبد الله احدا بشریعة ناسخه لهدیه الشریعة المحمدیه
وان عیسی علیه السلام اذا نزل ما یحکم الالبشر یعده محمد صلی الله علیه وسلم و هو خاتم الاولیاء فانه من شرف محمد
صلی الله علیه وسلم ان ختم الله ولایاته بآئیه بنی رسول مکرم ختم به مقام الولاية فله یوم القيمة حشران یحشر مع
الرسول رسولاً و یحشر معنوا و یابا محمد صلی الله علیه وسلم کره الله تعالی و الیاس هذا المقام علی سائر الانبیاء
انتهی کلامه * و نبوت ایکی قسم اوزره در بر قسیمی نبوت باطنیه در بر قسیمی نبوت ظاهره در و نبوت باطنیه بودر که
رسول علیه السلام اسم باطنیه و عالم غیبیه حقیقی و روحی ایل مراتب الهیه غیبیه ده انبیاء و اولیا و مؤمنینک
حقایق و ارواحنه من عند الله انبیا ایتدیر که کیم * کنت نبیا و آدم بن الماء و الطین * قولیه رسول علیه
السلام نبوت خاصیه اشارت ایلدی * و نبوت ظاهره ایکی قسم اوزره در بر قسیمی نبوت نشریه و بر قسیمی
نبوت تعریفیه در و نبوت نشریه دخی ایکی قسم اوزره در بر قسیمی نبوت مطلقه کلیه عامه در و بر قسیمی نبوت مقیده
انبیاءدر و اول نبی رسولدر بر قسیمی نبی شریعت خاصیه ایل منتشر عدر شریعت مجده ایل منتشر عکلدر *
و مشرع اولان نبینک نبوتی دخی ایکی قسم اوزره در بر قسیمی نبوت مطلقه کلیه عامه در و بر قسیمی نبوت مقیده
جزئیة خاصه در پس نبوت مطلقه کلیه عامه محمد صلی الله علیه وسلم نبوتدر و نبوت مقیده جزئیة خاصه آدم
علیه السلام زمانندن محمد علیه السلام زمانته کلجه شرایع مجده انسحابی اولان انبیانک نبوتدر و بونلرک
حقایق و مستندی اولان اسمانک سعی و احاطتی و امتلک استعدادی و قابلیتی حسیله بونلرک نبوتی دخی
سعت و شموله متفاوتدر * زیرا که کیم نبوت مطلقه کلیه عامه نبوت ایل بونلرک نبوتی نبوت جزئیة در
اما بونلرک نبوتی تحتنده انواع و افراد کبی اولان نبوات جزئیة به نسبت ایل که انبیاء غیر مشرعیانک نبوتدر
بونلرک نبوتی نبوت کلیه در و نبوت تعریفیه دخی ایکی قسم اوزره در بر قسیمی انبیاء علیهم السلام نبوت
نشریه دن خارجه اولان علوم و معارف و ولایت جهنیه بغیر واسطه حقدن اخذایدوب انبیا ایتدیر
در قسیمی انباء الهی و کشف ربانی ایل اولیانک حقایق الهیه و معارف و اسرار غیبیه دن انبیا ایتدیر

و بوابه شریعت مجده ایلان یوقدر و خضر علیه السلام نبوتی بوقسم دندر * زیرا خضر صدیق
ایلان نبوت شرعی بنده فردیت و قربت مقامنده متعیندر و مقام قربت و نبوت مطلقه مقامیدر که
اکاختصاص الهی ایلان اولور و بوقسم مقامده دخی خاص الهی بغیر واسطه وجه خاص ایلان حقدن اخذ اولور
و بونبوت حیوانده دخی سائر درو قال تعالی (واوحی ربک الی النحل) و سائر موجوداتده دخی ساریه درو لکن
برینسته نبی ایلان رسول اسمی اطلاق اولمز الا خاصه ملائکه به رسل اطلاق اولور * و نبوت نشر یعیه ولایت
الهیة مطلقه نکه مرآتیدن بر می تبه درو آنک ظاهریدر * و نبوت نشر یعیه رسول علیه السلام ایلان منقطعده در
لانی بعدی (آندنصکره شریعت مجده ایلان رسول مشرع کلز و لکن نبوت تعریفیه دنیا و آخرت * ولایت محمدیه
مظاہر ندن ابدان منقطعده اولمز و انبیاء مرسلین سائر انبیادن اعلاد در زیر آنلر رسالت و نبوت ولایت اولان مراتب
ثلاثه بی جامعدر لکن رسولده ولایت نبوت ایلان آنک رسالتدن اعلاد در زیر ولایت صفت الهیه در و نبوت
جهت ملکیه در و رسالت جهت بشریه در و بوجه ایلان رسالت اعلی نبوت ایلان ولایتدن و نبوت دخی ولایتدن
اعلاد در و رسول نبیدن و ولایتدن اعلاد در * زیرا رسول کتاب ایلان مبعوثدر و نبی ولایتدن اعلاد در زیرا ولایت
شرعیته تا بعدد نبی اکامتبوعدر * و انبیانک بدایتی اولیا نکه نهایتدن عقل طورینک منتهای طور ولایتک
مبدأیدر (یت) خاطر خیاط غفل کرچه بسی بجهتزد * هیچ قبایلی ندوخت لایق بالای عشق) (ولایت
صفت الهیه اولدیغی اعتبار اوزره دائمه و ابیدیه در و فلت عام محیطدر جمع مراتب الهیه و کونیه بی جامعدر
و نبوت آنک مراتب کلیه سندن بر می تبه در و ولایت عبده نسبت اولندیغی اعتبار اوزره وجود حقه عبدک
فتاسندن و ذات حقه آنک استهلا کنندن عبارتدر * و ولایت کندی نفسیه ظهور یوقدر ولایت عبد محضدر اگر
حق اظهار ایدر سه ظاهر اولور * اگر باطن ایدر سه باطن اولور کندی نفسیه ظاهر اولان عبد ظاهر در و کندی
نفسیه باطن اولان عبد باطن در عبد الله اولان کندی نفسیه ظاهر و باطن اولمز * و ولایت ابیکی قسم اوزره در
بر قسیمی ولایت الهیه محمدیه کلیه باطنه در و بر قسیمی ولایت ظاهره در که مظاهر بشریه ایلان متعینه در ابیکی
قسم اوزره در بر قسیمی ولایت عامه در * و بر قسیمی ولایت خاصه در و ولایت عامه دخی ابیکی قسم اوزره در *
بر قسیمی آدم علیه السلام زماندن رسول علیه السلام زمانه کالج مبعوثین اولان انبیاء و رسالت ولایتیدر
واقطابک و سائر اولیا نکه ولایتیدر قال تعالی (اللہ ولی الذین آمنوا) (الایه و فترت زمانته اولان اهل توحیدک
ولایتی اگرچه کیم ولایت خاصه در آنلر نسبت ایلان اما ولایت عامه در داخلدر زیر ولایت عامه آنلرک ولایتنه
دخی شاملدر * پس بواعتبار اوزره ولایت عامه اوج قسم اوزره اولور و ولایت خاصه دخی ابیکی قسم اوزره در
بر قسیمی ولایت خاصه کلیه محمدیه در که وجود بشریه رسول علیه السلام نفس مبارکنه و آنک ورثه سی اولان
اقطاب محمدینه مختصه در بواعتبار اوزره آنک وجودی و ورثه سنک وجودی ولایت الهیه محمدیه کلیه باطنه
ایچون مشکات کبیر که اول ولایت کلیه باطنه ایکن آنلرک وجوداتده جمع احکام و لوازمی ایلان ظاهره
و متعینه اولور و لکن رسول علیه السلام مدنصر که کلان اقطابده ولایت عامه کلیه ولایت خاصه محمدیه مجتمعدر
و ولایت خاصه نکه بر قسیمی دخی اهل سلوکدن خواص مؤمنینک ولایتیدر * و بولایتیدر می تبه ایمانک فوقنده
اولان مراتب الهیه و مقامات محمدیه دن هر بر می تبه و هر بر مقام حبیبیه * و هر بر می تبه واقعه اولان ولایت
اول مر تبه حبیبیه تسخیم اولور) (اللہ ولی الذین آمنوا) (کبی ودخی) (اللہ ولی الصالحین) (کبی پس
هر بر می تبه و هر بر مقامده متعین اولان ولی اول مر تبه حبیبیه جمیع اموری اوزره حتی مولی ایدوب حتی
دخی اول مر تبه و مقام حبیبیه آنک اوزره متولیدر ولایت خاصه محمدیه ایلان متحقق اولمز * زیرا ذوق محمدیه
ولی هر شیدن فایندر پس الله تعالی ایلان بر شئی مشاهده ایتمز بلکه کندی وجودی ایلان فانی اولوب حقل
وجودی ایلان باقی اولد قندنصر که هر شیده باقی اولور * و هر شیده حقل وجودی ایلان حتی مشاهده ایدر * پس
حضرت محمدیه به مختصه اولان مقاماتک هر بر مقامنده واقعه اولان ولایت ولایت خاصه محمدیه در * اول
مقام مقام محمدی اولدیغی اعتبار اوزره * پس مقامات محمدیه دن مقام قاب قوسینده که مقام انسان کاملدر
و مقام انبیا خلاقدر متعین اولان اولیا دخی ابیکی قسم اوزره در * بر قسیمی اولیا ی مر دود مکملدر و بر قسیمی
بونلر شیار لر در بر قسیمی دخی اولیا مستهلاک و کاملدر و بونلر مستانان حقدر که بونلر مضیق بشری شدن

خلاص اولوب قاب قوسین احدیتده غرق اولمشدر و صمدیتک جلال و جلالی شهودنده محو اولمشدر * پس
آنلرک کندی وارقلر ندن اکاهی یوقدر پس غیری کسنه ایلان نیجه مقید اولور لر آنلرده اول قوت یوقدر که غیری
کسنه بی اول جناب ایلان آشنایده لر آنلرک تسبیحی دائمی بودر) (شعر) (یا منیة المتخی شغلتنی بک عنی * ادینتی
بک حتی * ظننت انی انت * و بوطافه نکه طور نبوت از واقندن بهره لری یوقدر و بونلری دعوتیه مشغول
ایتزلر و اما مر دود مکمل اولان که هشیار لر در آنلر) (و جعلنا منهم ائمة یهدون بامرنا) (خواسی اوزره خلافت
و نیابت خلعتنی کیدر لر و آنلر خلقتی حقه دعوت ایدوب امر حقه هادیلدر) (قل هذه سبیلی ادعوا الی الله
علی بصیرة انا و من اتبعنی) (و مقام قاب قوسین ده متعینه اولان ولایت خاصه محمدیه مهدی علیه السلام ایلان
مختومه اولور و ولایت عامه عیسی بن مریم ایلان مختومه اولور و ولایت الهیه ذاتیه محمدیه کلیه کمالیه کلیه
انسانیه که جمع جمع خصوصی احدیتدر ذات ایلان الوهیت بیننده برزخیت ایلان متحقق اولان محمد صلی الله
علیه وسلم وارث الکلی ایلان مختومه در * و اول بوکتاب صاحبی شیخ محی الدین عربیدر رضی الله عنه قال رضی
الله عنه (شعر) وانی لحتم الاولیاء محمد * ختام اختصاص فی البدایة و الخضر (قال ایضا) (شعر) وانی ختم الولایة
دون شک * لورث الهائمی مع المسیح) و ولایتده ختمیدن مراد دوره ظاهره محمدیه * و نشأت عنصریه بشریه
انسانیه ده ولایتک خلاصه و زبده سنک و باطنده اولان کمالک ظهوریدر * و ولایت الهیه ایلان صفت الهیه اولدیغی
اعتبار اوزره ظهور و بطن ایلان متصفه در * تجلی ایلان و اظهار کالات ایلان مختومه اولمز * رسول علیه السلام ایلان
نبوت نشر یعیه نکه انقطاعدن صکره واقعه اولان و واقعه اوله جق تجلیات الهیه و کالات ربانیه غیر متناهییه در
مخاطبات و دودیه و تجلیات شهودیه ابیدیه و مرمدیه در * غیر منقطعده اولان ولایت الهیه ایلان بغیر واسطه وجوه
خاصه ایلان وارددر) و الله یدعی من یشاء الی صراط مستقیم (اصل ناسع) علم ظاهر ایلان باطنک و علم ظاهر ایلان باطن
باطن بیننده جمع بیاتنده در * معلوم اوله که حق تعالی ظاهر و باطندر * پس ظاهر ظاهر ایلان معلوم اولور و باطن
دخی باطن ایلان معلوم اولور و علم ظاهر ابیکی قسم اوزره در بر قسیمی فهم اول اوزره قرآن عظیمک ظاهر ندن مستفاد
اولان علمدر که حدود شرعی و احکام دینی و عقاید اسلامی بی متضعدر و بوعلم بدن کبیر علم باطن ایچون * و بر
قسیمی حواس ظاهره و اعضا و جوارح انسانیه ایلان حاصلدر قوه بصیریه و قوه سمعیه و قوه لامسه و قوه شامه کبی
و سائر اعضا انسانیه کبی که انسانک ظاهره مختصه در بطن و فرج و رجل کبی * پس قوا و اعضا مذکورده دن
هر بر بسی ایلان نشأت انسانیه ایچون بر علم حاصل اولور و بونلر نشأت انسانیه نکه اعمال ظاهره سیدر) (سنن بیهم
آیاتنا فی الافاق) (مفهومی اوزره آفاق عالمه مبسوطه اولان آیات الهیه و علوم ربانیه بی اخذ ایدوب باطنه
ایصال ایدر * و علم باطن دخی ابیکی قسم اوزره در بر قسیمی قرآنک بطونندن مستفاد اولان علمدر و اول علم
توحیددر * اسرار الهیه و حقایق غیبیه بی متضعدر و بر قسیمی حواس باطنه و قوای روحانیه ایلان حاصلدر روح
حیوانی و روح عقلی و روح فکری و روح قدسیله و تجلی اولان قلب قابل ایلان و بونلر نشأت انسانیه نکه اعمال
باطنه سیدر که فی انفسهم مقتضای اوزره باطندن و انسانک نشأت غیبیه سندن و حقیقتندن اخذ ایدوب
آنک نشأت ظاهره عنصریه سنه ادخال ایدر و علم روح کبیر علم ظاهره نسبت ایلان * پس روح بدن سز ظاهر
اولدیغی کبی علم باطن دخی علم ظاهر سز ظاهر اولمز و بدن دخی روح سز قائم اولدیغی کبی علم ظاهر دخی
علم باطن سز قائم اولمز پس صورت الهیه اوزره مخلوقه اولان نشأت انسانیه ایچون علمینک اجتماعی لازمدر تا کیم
ظاهر ایلان و باطنی باطن ایلان مشاهده ایلان و ظاهر و باطن بیننده جمع ایلان متصف اوله که انسان ایچون
کمال آنکله حاصل اولور اهل ظاهر لک بعضی کبی ظاهره حصر ایتیه و اهل باطنک بعضی کبی باطنه حصر
ایتیه * زیرا علمای ظاهر معلومی علم ظاهره حصر ایتیه که علم باطن ایلان مدرك و معلوم اولان شیدر دن محتجبلدر
نوم موسی کبی مدارک عقلیه و مرآت غیبیه ده شهود غیبی ایلان حتی مشاهده ایتزلر * و علماء باطن دخی کذلک
معلومی باطنه حصر ایتیه که وجه مذکور اوزره علم ظاهر ایلان مدرك و معلوم اولان شیدر دن محتجبلدر و قوم
عیسی کبی ظاهر دن تجرد لری و جهت روحانیه انهمما کاری سبیلده مظاهر کونیه و مجالی حسیه ده ظاهره اولان
حتی مشاهده ایدر * پس کمال محمدی ظاهر و باطن بیننده جمع ایتیه که در * و ظاهر و باطن بینتی جمع ایتیه
اولمز الا قاب قوسین مر تبه سنده که مر تبه انسان کاملدر و مر تبه خلافتدر که قوس ظاهر و باطن و قوس و جوب

وامكان وتوس خلق آتده مجتهد در انسان کامل قوسين بيننده حاق وسطه قائم در وسطه على السوية ناظر در
 (اعطى كل شئ خلقه) (بحر وجوب ايله بحر امكان بيننده برزخ در تاكيم امر ظهور و اظهاره خلل كلميه وامكان
 ووجوب بحر نندن برسي آخر اوزره بنغي اتميه) (بينهما برزخ لا يبغيان) (بلكه مقام كلميته توجه ايدوب
 واقفه و اما جعلكم مستخلفين فيه) (مخواسي اوزره علوم ظاهره دن و علوم باطنه دن انسانه اعطا اولنان
 شيتك جله سندن تيجا و زايديوب جميع صور حسيه و نفوس عقليه و غيبيه دن و حقايق اسمائيه و جوبيه دن
 و حقايق مظاهر امكانيه دن قلب مجلي ايله عزيمت كايه ايله حضرت احديته عزيمت ايدوب قلبي اكاسمات ناميه
 و مظهر كل اتمكليه مقام اودنايه و حضرت محمد بهيه واصل اولور) (يوم لا ينفع مال ولا بنون الا من اتى الله
 بقلب سليم) (والله يقول الحق وهو يهدي السبيل) (اصل عاشر) (مقام محبت جميع مقامات دن عالي
 اولديغلك بيانده در شويله معلوم اوله كه مقام محبت جميع مقامات واحوالك اعلاميدرز احب الهى جميع
 مقاماتده سايريدرو جميع اشيايك ظهورى حب الهى ايدوب پس هر مقام و حال كه محبت دن اول واقع اوله پس محبت
 ايجون مراد اولور و هر مقام و حال كه محبت نصكره واقع اوله پس آندن مستفاد در زير محبت وجودك
 اصليدرو عالمك مبدى اولان محمد صلى الله عليه وسلم مقاميدوب پس بوسيدك حقيقتدن خلايقك كلمسي
 متفرعه اولدى پس الله تعالى مقاماتك اصلي اولان مقام محبت موجوداتك اصلي اولان محمد صلى الله عليه
 وسلم اعطا ايلدى پس محمد صلى الله عليه وسلم حب الهى صورتيدرا نكچون الله تعالى) (قل ان كنتم تحبون
 الله فاتبعوني يحببكم الله) (قولنده محبت الهييه بي رسولك اتاعنه تعليق ايلدى پس سندن خي اكرا محجوب
 حقيقى جالنى مشاهده ايتك ديكرسك حب الهى به تشبث ايله زير انك كتر اخفافا حبيت ان اعرف مفهومى
 اوزره ظهور حب الهى ايله اولديغى كبي وصول دخی حب الهى ايله ميسردر) (والله يهدي من يشاء الى صراط
 مستقيم) (اصل حادى عشر) (طريقك وسالكك وسلوكك احوالك و ولايت خاصه محمد بهيه به موصول اولان
 انسان كامل بيانده در امدى) (شويله معلوم اوله كه الله تعالى غيب هو بيده مستكن اولان كالنك جالنى
 اظهار ايتكچون انسانى احسن تقويم واحسن ترسيم اوزره خلق ايدوب اسفل سافلينه ردا يندى ته كيم
 (لقد خلقنا الانسان فى احسن تقويم ثم رددناه اسفل سافلين الا الذين آمنوا وعملوا الصالحات) (ديدى پس
 اسفل اولان عالم طبيعته واقع اولان انسانه لا بد در كه وحدت حقه مؤمن اولوب حقت قبولنه صالح اولان
 اعمال ايله اتيان ايتد كند نصكره انك خلقيتنه حقت ارادى تعلقى موجب اولان شئ كه معرفت الهى و جلاء
 واستجلاء كليد توجه ايله زير انك سعادتى آتده محصله در معرفت كلميه و جلاء واستجلاء ميسر اولمز الا كمال
 انسانى ايله و كمال انسانى دخی ميسر اولمز الا حضرت واحد بهيه و مرتبه قاب قوسينيه وصول ايله كه مرتبه
 انسان كامل در و بعد كمال محمدى اولان مرتبه اودنايه و حضرت احديته و ولايت خاصه محمد بهيه به دخول ايدر
 و حضرت واحد بهيه دخول ميسر و كمال انسانى به وصول متصور در كادر الايت حق اولان نكلى شرعا و عاده
 مذمومه اولان اوصاف دن ماء اخلاص و مراقبه ايله غسل ايدوب تعلقات كونه و عوايق امكانيه دن محلى
 ايتكليه و جميع وجوده قلبه حضرت وحدت توجه ايدوب وجه وحدتدن غيرى اطرافه نظر و التفات ايتامكليه
 والله تعالى به اعتصام ايدوب اكا انقيادا ايتكليه و انك احكامى فتنده استسلام ايله قال تعالى) (ومن يعتصم
 بالله فقد هدى الى صراط مستقيم) وقال * ومن احسن ديننا من اسلم وجهه لله وهو محسن * واتبع ملة ابراهيم
 حنيفا) (وقال) (ومن يسلم وجهه الى الله وهو محسن فقد استمسك بالعروة الوثقى والى الله عاقبة الامور)
 و طريق مستقيم و طريق قويم طريق توحيد در و طريق وحدت ذات در و جميع انبياءك دينى واحد در) (فطر الله
 التى فطر الناس عليها لا تبديل لخلق الله ذلك الدين القيم) (ناس ارلده اول دين واحد اوزره مفظور اولوب نشأت
 عنصر به ده انك اوزره نايتدر قال تعالى) (شرع لكم من الدين ما وصى به نوحا الذى اوحينا اليك وما وصينا به
 ابراهيم وموسى وعيسى ان اقيموا الدين ولا تتفرقوا فيه) (پس مرتبه عظمى ومكانت زلنى اولان وحدت
 علوتدرن عارف اولوب و طريق ام و صراط اقوم اولان توحيد ذاتى اوزره ساول ايتك ممكن در كادر الا واسطه
 رسول الله و واسطه نبى ايله و ياخود اول مرتبه به واصل اولوب خليفه حق اولان وارث كامل واسطه سبيله
 قال الله تعالى) (ما كان لبشر ان يكلمه الله الا وحيا او من وراء حجاب او يرسل رسولا) (ورسالت ايله نبوت

تشرى بعيه رسول عليه السلام ايله منقطع اندر نبوت تشرى بعيه ايله * آتد نصكره رسول الهى كز و لكن ولايت
 عامه محمد بهيه دنيا و آخرت ابدامنه قطع در كادر * و جميع ازمانده مظاهر انسانيه كاليه دن زايده اولمز و آنرا اشرف
 ورثه محمد يندن اولان اقطاب و خلفا در كه اول حقيقت واحد انك صورتده متجليه در لكن) (لو كان فيهما
 آلهة الا الله لفسدتا) (مفهومى اوزره زمان واحد در شخص واحد در غيرى احكام الوهيه مظهر اولمز * پس
 اول مقامه ارشاد ايتك انك ينده در انك يندن غيرى براحدك آتده يدى بوقدر زير انك يدى يده الله در) (يد الله
 فوق ايديهم) (اول شخص قطب اقطاب در * قال الشيخ رضى الله عنه في الباب السادس والثلاثين واللامانة
 في الفتوحات * اعلم ان المبايعه العامة لا تكون الا لواحد الزمان خاصة وان واحد الزمان هو الذى يظهر بالصورة
 الالهيه فى الاكوان هذا علامته فى نفسه ليعلم انه هو انتهى كلامه پس اول مقامه ارشاد انك يدى ايله و ياخود
 انك امرى ايله اول مقامه واصل اولان خلفا انك يدى ايله ميسر در ولكن انك تربيه سنده نشو و نما بولوب مهتدى
 اولان ساير خلفا انك تربيه سنده مهتدى اولان كبي در كادر و اكا صابت ايدوب غيره صابت ايدوب كبي در كادر زير
 سلطان مقرب لربندن برينك دلالتى كبي در كادر زير اكا صابت ايدوب عينه صابت ايدوب وغيره صابت ايدوب صفته
 صابت ايدوب * اصحاب مقامات اولان عارفين بوسردن غافل اولوب بوسر بهيه صابت ايتدين خلقى دعوت
 ايدر * الامكر كيم مرشد كامل اولان قطب طرفندن مأمورا اوله * و طالب حق اولان اهل سلوكا كثرى
 بوسردن زاهل و امرى على ما هو عليه جاهل در * ظن ايدر در كه هرولى و هر انسان كامل حقه ارشاد ايدر و در در كه
 الطرق الى الله بعدد انفس الخلايق هر مخلوقده حقت يدى و اردنم هر مخلوق وجوه الهييه دن بروجيه مظهر
 و برايتك تجليه سنده مجلى و فعلنه مصدر در ولكن هر مخلوق حضرت واحد بهيه اسماء الهييه جعنه مظهر كل در كادر
 و آتده ظهور كلى بوقدر و اكر هر مخلوقده يد الهييك وجودى و آتده وجه واحدك مشاهده سى كفايت ايدوب
 پس سلوكه قاصد اولان هر مخلوقده دخی حقت يدى و وجهى و اردر * پس كندى وجودنده اولان يد حتى و وجه
 حتى قيوب غيرده اولان يد حقه و وجه حقه تشبث ايتكدن ترجيح بلا مرجح لازم كاور و كذا كندى وجودنده
 حتى مشاهده ايتين مخلوق محجوب انك كبي كندى وجودنده حتى مشاهده ايتين محجوب آخر مظهرنده حتى
 نجيجه مشاهده ايله بيلور و انك واسطه سبيله نجيجه مشاهده ايدر * پس كندى محجوب آخره دليل اولديغى كبي
 محجوب آخر دخی اكا دليل اولوب انى ارشاد ايتك * قادر در كادر * براعى كه كندى بصرى بر كالك ككلنه
 محتاج اولوب بوله و ارغفه قادر اوليه غيرى اعنى انك بصرى برده سن نجيجه رفع ايدوب اكا دلالت ايله بيلور و
 اخرس كه اناس سندن خرس ايله طوغوب تكلم ايتككه قادر اوليه سليمانق ايدوب قوش ديلن نجيجه تعليم ايله بيلور
 (بيت) (سن نه يلدل زبانه مرغانى * كورم دك اى بيه سليمانى) (طاغدن كالان هر چوبان انى انال الله ندى اسنى
 ايشيدوب موصايق ايله ظاهر اولمز * وعالمه مجر داووب بر كليم ايله هر سياحت ايدوب روح الله اولغه لايق و مرده بى
 احيا ايتككه مستحق اولمز (بيت) نه هر كوايداز كوهى * بود باد دعوت موسى) نه هر كوزايد از زالى بود باسطوت
 دستان * هر دله نور عزت اسرار صغماز و هر كوش سطوت جلال معرفت * سماعنه طاقت كتور من) (بيت)
 زاول ان به كه مستمع طلبى * كه نه انده همدوان عربى * پس هر زمانده متعين اولان فرد كامل روح الهى محلى
 اولان قلب كبيدر * وساير اوليا و خلفا اكا اعضا و جوارح كبيدر * پس كل جزئى كبي اولان شئ كالن كلى
 كبي در كادر * مظهر ناقص مظهر كامل كبي در كادر * واسم مظهرى اسم هادى كبي در كادر * پس مرانى
 تميز ايدوب سالك اهل تحقيق اولور و مرانى تميز ايتين ملحد و زنديق اولور * وادى حيرتده هاپم و حيران اولوب
 تبه حيرتده خرمان و خسران اوزره قلوب شهود و عيان طرفنه بول بوله من هر مظهرده مظهر حسيه حقت
 شهودى عارف كامل ذوقيدر * سالكه لازم اولان تميز مرانى در بلكه جميع وجوده دن اعراض ايدوب جميع
 اسماء الهييه جعيتك مظهرى اولان انسان كامله و انك قلب قابل مشكاته در مجلى اولان حقه توجه ايله
 (ما وصى ارضى ولا سماعى و وصى قلب عبدى المؤمن) (قال الشيخ رضى الله عنه) (شعر) (قلب الحق مرآة
 لمن نظرا * لذات من اوجد الارواح والصورا) (امدى اى مؤمن مقبل و اى سالك قابل اكر الله تعالى ينك
 يا ايها الذين آمنوا اتقوا الله وابتغوا اليه الوسيله وجاهدوا فى سبيله لعلكم تفلحون) (قولنده اولان امر الهى به
 امتثال ايدوب بوعالم فائدين فلاحى طلب ايدر سلك و عالم بقا و وحدته واصل اولغه و رغبت ايدر سلك پس بوعالم

کثرت وظایفی به کواکب و مرکبیدن اتفاقا بدین چاه طبیعت بدن خلاص اولمغیجون ولی کامل و می شد فاضلین
 بر وسایل آتفا که مشکات ولایت محمدیه مظهر بتنه قائم اولوب صورت الهیه کمالیه انسانیه ایل ظاهر اوله
 و مرتبه اودانان مقام قاب قوسینه خلافت ایل من دود اوله اکانسیم اولوب مطیع و منقاد اول * و برآمده
 اکا اعتراض ایدوب مخالفت و انکار ایتیه و صدق و اخلاص و تسلیم و وفا اوزره انکله صحبت ایل * زیرا
 الله تعالی در ک (ان الذین یبایعونک انما یبایعون الله من یطع الرسول فقد اطاع الله) (پس طالب حق اولان
 مرید لایدر که مرشد کامله مبیعت ایدوب حقوق شرعیه نک مراعات نکند مکره مال و بنونه و می اتب دنیویه
 و درجات اخرویه به میل ایتکدن قلبی فارغ ایل * و قلبنده جمال وحدت ظهورنه مانعه اولان عوایق و علایق
 آندن اخراج ایدوب اطرافه انجذابدن سالم اولدنی حلاله محبت الهیه و عزیت کلیه ایل تشیت خاطر سز حقه
 متوجه اوله و کشف و عیان مرتبه سینه باغ اولیخه محبوب حقیقی اولان حقاقت جنددن غیری آنک قلبنده
 بر شیک سلطنتی و انک ارادتدن غیری شیک ارادت اولی * (ان الله لا ینظر الی صورکم و لا الی اعمالکم و لکن ینظر
 الی قلوبکم) (بیت) (در دل بجز از یکی نشاید که بود در خانه اگر هزار باشد شاید) (امدی) کمال اولیا بطریق اوزره
 سلوک ایتدیلر و در اصفیاء ملک وحدت به بصر اط اوزره بول بولدی و کل رساله بوجه اوزره) (و بتل الیه بتیلا
 و اعبد ربک حتی یأتیک الیقین) (امری وارد اولدی انکچون کثرت وجودیه و نبیه دن اعراض ایدوب مقام
 اوداناده حدیث ایل (حق اولدی) (قل هذه سبیلی ادعوا الی الله علی بصیرة انما من اتبعنی و سبحان الله و ما انما من
 المشرکین) (فقر والی الله جمیعاً) پس طریق محمدی توجه تامله حقه فرار و غیردن اعراض ایدوب اکا انکار در
 لا اله الا الله * و من احسن قولاً من دعی الی الله و عمل صالحاً و قال انی من المسلمین) (بیت) (انما که بوده استند *
 از عهد الست یار مستند در منزل در بسته پایتد * در دادن جان کشاده دستند * چالاک شدن و پس بیک کام)
 از جوی حدوت نارجستند * فانی ز خود و بدوست باقی * وین طرفه که نیستند و هستند * این طایفه اند
 اهل توحید باقی همه خوبشستن بر مستند) (تتمیم) (شویله معلوم اوله که انسان اوج قسم اوزره در بر قسمی
 اصحاب شهادت قال تعالی) (یعلمون ظاهراً من الحیوة الدنیا و هم عن الآخرة هم غافلون) (و قال فتم من برید الدنیا)
 پس انجق جل همتری حیوة دنیا نک ظاهر بدر و مراتب اخرویه به توجه ایتکدن آنلر قلوبی غلاف ایتدیده در
 و آنلر مقصد اصلیلری حیوة دنیا نک متاعیدر که الله تعالی ذکر ایلدی) (زین للناس حب الشهوات من النساء
 و البنین و الثنایا و المقنطرة من الذهب و الفضة و الخلیل المسومة و الانعام و الحرث ذلک متاع الحیوة الدنیا)
 قولنده پس آیتد مد کور اولان متاع دنیوی به توجه ایدوب آخرتدن قلبی مخنوم کسسته اصحاب شهادتند
 و بر قسمی اصحاب عیندرو آنلر جل همتری متاع آخرتد رودر جات چند و متاع دنیوی به کفاف مقداری
 سعی ایدر و بولر اصحاب جنت اولان مؤمنیندر * و بر قسمی مقر بندر آنلر کندی نفسلری اوزره حیوة دنیا
 متاعنه و درجات آخره ارتفاعنه رغبتی حرام ایتدیلر و بر آنلر قلوبی مرایای الهیه و محال تجلیات ربانیه در
 آنلر شهود و عیان و کشف و یقین و ذوق و وجدان اصحابیدر * صور دنیوی به و اخرویه به کثرت شهودی ایل جمال
 وحدت مشاهده سندن محجب دکالدر و بوطائفه علمیه نک امر حقله عباد الله خدمتلی مقام وحدت آنلر
 ارشادی و اصلاحیدر * و عباد الله همتری علایق دنیوی به و عوایق اخرویه دن آنلر قلوبی تحلیله و تجلیله
 ایدوب آنلر هدایت و افلا حیدر * در کاه رب عزتدن عبدک بعدی موجب اولان امور دنیوی به نک حصولی
 ایچون همت ایتلر * و جمال وحدت حقین محبت احتجابی اصحاب ایدن مراتب اخرویه به وصول ایچون توجه
 ایتلر * زیرا بولر خدمتی حقله عبادک بتنه اولان حجب و موانعی رفع ایتکدر و جی تکثیر ایتک دکالدر * و بولر
 حقه هادیدر حقدن مصل دکالدر و حق تعالی صور دنیوی به بولر عوامدن حفظ ایلدی و اعمال صالحه
 صورنده دخی خواصدن حفظ ایلدی * و امورده بر شیک ایتدیده و تصرفنده عجز ایل ظهورده بر شیک ایتان
 و تصرفنده عجز ایل ظاهر اولیان رجال ابد الدن دن حفظ ایلدی * زیرا ارباب کمال قوا و اعضا و رعیت
 و خدمه سی مرتبه سنده اولان اصحاب مقاماتدن کرامت اربابک بعضی سندن کرامت و ابدلادن بر سنی ده
 تصرف صادر اوله که ارباب کمال آنک ایتدیده عجز و ورثی ایل ظاهر اولور * پس بولر عبودیت و عجز و ورثی
 ایل محجب اولملا ناسک عوام و خواصی فوحدن و کندی بولر اصحاب و احبابی ادرا کندن و آنلر درجه لرینه

واصل اولیان ارباب مقاماتک و طائفه ابدالک معرقتدن مصون اولدی * و له و رک و نه ده عوامک آنلر
 مراجهتدن محفوظ اولدی * اولیان قیامت قیابی لایعرفهم غیری * اولیا الله عر ارس الله ولا یری العر ارس
 المجرمون و اما بوطائفه نک علوقدر نه واقف و بوفرقه نک مکانت علماسنه مستشرف اولان ارباب بصیرت
 و اصحاب کشف و معرفت عجز و حیرت صورندن بوطائفه هر قتی صورت ایل ظاهر اولورسه آنلر علوقدر نه قدر
 و معترف اولوب فیض و افاضه لری بجز نندن مغترف اولور و اول صورت ظاهر به نظرا ایتلر بلکه آنلر قلوبی
 مشکاتدن منجلی اولان نوره وجوداتی مرایا سنده اولان ظهوره نظرا ایدر * و آنلر ایل صحبت ایدوب استیلا
 ایدر و آنلر دن انوار معرفتی اقتباس ایدر و بطریق امن بهم وان لم بهم (نظم) اول کرام جی کور کیم جانله بازار
 ایتدی * ما سوادن یوز جور رب حقه اقرار ایتدی * لوح دلدن نفس غیری محو ایدوب بک ایتدی * حقه واصل
 اولمغیجون ترک اعیار ایتدی * لا تعین عینی ایچره کتر تخفی ایدی حق * فتح ایدوب کتر غیوبی حق اظهرا ایتدی *
 مخزن اسرار اولدی * بیل قلوبی بولر * امر زحان ایل بولر کشف اسرار ایتدی * نور وحدت بر قوی چکدی
 قلوبی بولر * کبر دیلر انس عالمینه حرق استار ایتدی * کائناته عین رحمتد وجودی بولر * ظلمت آباد جهانی
 غرق انوار ایتدی * آصفیا نک سر ته سینه مد عیلر کیردی * سکینی ترک ایلدی * اول خرقه دن عار ایتدی * خرقه
 و سجاده بی نار ایل آبه صالدیلر * باز کونه نعل اورون ترک دس ایتدی * عالم قدسک عروسی ایدی بولر نازل *
 برایکی کون جلوه ایدوب عرض دید ایتدی * نقش و صورت عالم ایل اولدی بولر محجب * جان و باشی ترک ایدوب
 حقه ایتار ایتدی * بوجه ایدن کوز بومون قلم دیلر التفات * عالم غیب و شهوده فتح ابصار ایتدی * اصل
 ثانی عشر) (حقیقت محمدیه نک ازلا و ایداد امدادی و صور معانی و حقایق روحانیه و صور حسیه و انبیا
 و اولیا مظاهری ایل انک افاضه سی بیاتده در * شویله معلوم اوله که حقیقت محمدیه * جمعیة الهیه اسماء سندن
 عبارتدر پس نشأت عنصریه انسانیه دن اول نشأت متقدمه ده حضرات حقایق و معانیده * و حضرات علویه
 روحانیه ده * انبیا و اولیا نک و مؤمنینک حقایق و ارواحنه حقیقت محمدیه و روح محمدی انباء معنوی
 و روحانی ایل امداد ایلدی * و نشأت عنصریه انسانیه آدمیه نک ظهورند و نکرده دن کذلک جمیع انبیا و اولیا به
 امداد ایدوب شریع متفرقه صورنده مظاهرا انبیا ایل نام مختلفه و متباینه ایل امداد و انبیا ایلدی * پس رسول
 علیه السلام صورت جسمیه عنصریه سنده ظهور ایتدی بکی زمانده بغیر واسطه امداد کلی ایل امداد و انبیا ایدوب
 (الیوم اکملت لکم دینکم) (آنک وجود عنصریه سیله دین الهی کمال بولدی و امر ظهور و مظهر ارا نکل حاصل
 اولدی * و آنک انتقالند و نکره آنک حقیقت کلبه سنک مظاهری و روح کلبه سنک مرایای اقطابدر * فیض
 و امداد و هدایت و ارشاد آنک خلقا سی اولان اقطاب مظاهریه حاصل اولور * و لی یوم القیام بر زمان بوقدر که
 آنک ورثه و خلفا سندن خالی اوله و آنلر و سایطسز * عالم امکان قائم اوله عالم امکانده آنلر وجودی روح
 کیمدر جسد انسانیده) (قال علیه السلام) (لا تقوم الساعة حتی یقال فی الارض الله الله ای حتی یکون فیها احد
 یذکر الله ذکراً حقیقاً) (قال الشیخ ابوالعباس المرسی فی تفسیر قوله تعالی) (ما ننسخ من آیه او ننسخها نأت بخیر
 منها او نملها) (ای ما نذهب من ولی الا و نأت بخیر منه او نمل و قد سئل بعض العارفین اولیا الله بقصون
 فی زمن فقال لونه قص منهم واحدا ما رسل السماء قطرها ولا برزت الارض نباتاً و افساد الوقت لا یکون بذهاب
 اعدادهم ولا بنقص اعدادهم و لکن اذا فسد الوقت کان مراد الله سبحانه و تعالی وقوع اختفائهم فاذا کان
 اهل الزمن معرضین عن الله مؤثرین لما سوی الله لا تنفع فیم الموعظة ولا تعلیمهم الی الله التذکره لم یکونوا
 اهلاً لظهور اولیا الله فیم و انک قالوا اولیا الله عر ارس الله ولا یری العر ارس المجرمون * قال علی بن ابی
 طالب کرم الله وجهه فی مخاطبته لکمیل بن زیاد اللهم لا تحل الارض من قائمک بجهتک و انک الاولون عددا
 الاعظمون عند الله قدرا قلوبهم معلقة بالحل الاعلی و انک خلفاء الله فی عباده و بلا ده آه * و اشواق
 الی رؤیتهم و روی الامام الربانی محمد بن علی الترمذی فی کتابه الختم له برفعه الی عمر رضی الله عنه قال رسول
 الله صلی الله علیه وسلم امی کالمطر لا یدری اوله خیرام آخره) (و روی ابضا هو برفعه الی ابی الدرداء قال
 رسول الله صلی الله علیه وسلم) (خیرامی اولها و آخرها و فی اوسطها الکدر) (و روی ابضا برفعه الی عبد
 الرحمن بن مرة قال جئت مبشراً من غزوة مؤتة فلما ذکرت قتل جعفر و زید و ابن رواحه بکی اصحاب رسول الله

صلى الله عليه وسلم فقال عليه افضل السلام) (ما يهيكلكم فقالوا وما لنا لانبيى وقد قتل خيارنا واشرافنا
واهل الفضل منا فقال عليه السلام) (لا يهيكوا انما مثل امي كمثل حديقة قام عليها صاحبها فاحتلب رواكبها
وهي امساكها وحلق سفعها فاطعمت عامافوجا ثم عامافوجا فعل آخرها طعم ما يكون اجودها فانه وانافواطوا لها
شعر اخرها الذي بعثني بالحق ليجدن ابن مريم مني خلفا خيرا من حواريه) (وروى هو ايضا يرفعه الى رسول
الله صلى الله عليه وسلم) (انه قال في كل قرن من امي سابقون) (وروى هو ايضا يرفعه الى سهل بن ربيعة قال
قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ان في اصلاص اصلاص اصلاص اصلاص رجال من اصحابي رجالا نساء يدخلون
الجنة بغير حساب) (ثم تلاوا آخرين منهم لما يلحقوا بهم وهو العزيز الحكيم * ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله
ذو الفضل العظيم * والله يقول الحق وهو يهدي السبيل

وسميت به تجليات عرائس النصوص في منصات حكم الفصوص

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي زين خواتم الحكم بزمته فصوص الحكم * ونقش فصوص قلوبهم بنقش اسمه الاعظم * وجعل قلوب اصحاب الهمم جداول لقبوض بحر القدم * الذي اودان يعرف ويعلم * خلق على صورته آدم فسواه وعدله وقوم * ثم جعله خاتما الخزائن العالم * واعطى اياه ما تاج خزائن الجود والكرم * وصلى الله على هادي الامم من ليالى الظلم على طريق الامم * ونهج الاسلم الاحكم * محمد المرسل الى خير الامم * الذي اوفى جوامع الحكم من المقام الاقدس الاقدم * وايد بالامر القويم والقبيل الاقوم * وعلى آله واصحابه وسلم * وورثته الكاملين من العرب والروم والعجم (امدى) اى خاتم ملك سبحانى واى نقش فص نكين سليمانى شويله بيل وقتا كم شيخ رضى الله عنه رسول صلى الله عليه وسلمى بمشاهده ايتديسه ورسول عليه السلام دخى اكافصوص الحكمده مذكور بن اولان انبيائك قلوبى اوزره منزله اولان حكمى صورت مثاليه ده ارايت ايدوب اكاسر ايتديسه كه اول حكمى اخذايدوب صورت حسيه ده بغير زياده ولا نقصان ناسه اخراج ايلييه رسول عليه السلام اكاحدر ايتديكى اوزره * پس اولدخى امر سيده امثال ايدوب بوكتابك ابرازنه قصدايتدى * نعميه ده نصكره جميع نسب سمايه وصفات ربانيه بي جامعه اولان ذات احديه به حامدا ولدبغى حالدكه بوحكم وعلوم واسرار انك قلبى اوزره وانبياء مذكور بنك قلوبى اوزره اول مرتبه جامعه دن منزله در پس) (بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذى منزل الحكم على قلوب الحكم) (ديدى يعنى حمد مطلق مرتبه الوهيتمده معينه اولان ذات موجوده به مختصه در * وبن اكاحدايدرن كه سائر عدي بيننده بنى مقام محمدى ومشرى ذاتى وجع احدي به مطلع ايدوب بوكتابه ذكر اولنان اكابر انبيائك اذواقى اصولنه كه ولايت خاصه محمديه به متعلقه در تخصيص ايلدى پس براعت اسم الله لادن او توري شيخ رضى الله عنه الله تعالى بي وصف ايلدى آنك مقصده دلالت ايدن وصف ايله يعنى حمد الله تعالى به مخصوصه در كه قلوب كام اوزره دأما ابد احكمى انزال ايديجيدر * ويا خود تنزل ايديجيدر يعنى تدريج ايله انزال ايديجيدر (امدى) وقتا كم رسول عليه السلام حقيقته جميع حقايق جامع اولديسه ووجودى ايله اكل جميع رسل اولديسه زبراجع اسماء الهيه بي جامع اولان اسم اعظمه در وحضرت احديدن آنك حقيقى اولان لايت محمديه دن حكم واسرار قلوب كام اوزره نازله در * ودخى آنك نبوتى جميع انبياده متفرقه اولان نبوتك احديتى وولايتى دخى كه مشكات خاتم اوليادر جميع انبياء اولياده متفرقه اولان ولايتك احديتى اولديسه آنك ورثه سندن بعض وارث كامل واردر كه انكچون خاتم ولايت خاصه محمديه مرتبه سى حاصله در * پس اول وارث كامل حكم الهيه بي بعض اول مشكات محمديه دن اخدايدركه مأخذ اذواق وعلوم جميع اوليادر * وولايت جهتميله جميع انبيائك مأخذيدركه آنلك ولايتنه متعلق اولان حكم وعلوم واسرارى آنلردن اخدايدر لرمنشأ فصوص شيخ كبرى رضى الله عنه * وقتا كم ورث محمدى ومشرى ذاتى وجع احدي ايله متحقق اولدى * الله تعالى آنك قلبى اوزره مقام اقدمدن حكم فصوصى انزال ايلدى كه اول حكم بوكتابه ذكر اولنان انبيائك قلوبى اوزره منزله در) (فالله اعلم بالحقى الى والا انزل فى هذا المسطور الا ما ينزل به على) (ديدى پس شيخ رضى الله عنه كام اوليادن شول كله اولدى كه الله تعالى آنك قلبى اوزره بوكتابه وبوكتابك غير بسنده ذكر ايتديكى جميع حكمى انزال ايلدى پس شيخ رضى الله عنهم قلبه انزال اولان حكمك مقابله سنده آنك حمدى جامعه در جميع

محمدی که انبیاء علیهم السلام قلوبی اوزره انزال اولان حکمک مقابله سنده اول محمد ایله آنر جدانیدلر
پس بواجلدن اوتوری شیخ رضی الله عنه منزل الحکم علی قلوب الکلم قولی ایله وصف ایلدی * قال الشيخ رضی
الله عنه فی الفتوحات فی الفصل السادس من الباب الثامن والتسعين بعد المائة الحمد ثناء عام لم يقوده الناطق
به باسم ولد ثلاث مراتب * حمد الحمد وحمد الشيء نفسه * وحمد الشيء غيره * وما ثم مرتبة رابعة فی الحمد فی الحمد
بما یحمد الشيء نفسه او یحمد غیره قسما اما ان یحمده بصفة فعل او بصفة تنزیه واما ثم جد ثالث هنا واما جد
الجدله فهو فی الجدید بذاته اذ لو لم یکن لما صح ان یكون له ما حمده (شعر) فحمد الحمد یعطى الحمد فیه * ولولا الحمد
ما كان الحمید (ثم ان الحمد علی الموجد علی قسمین قسم واحد وهو ان یحمد بما هو علیه والقسم الاخر ان یحمد
بما یكون منه وهو المسبح شکرنا انتهى كلامه * پس شیخ رضی الله عنه کلامه * پس بواجلدن اولور وجهه امرادی شیتک غیره
جدی اولقی ممکندر که شیخ رضی الله عنه مقام قرب نوافلن لسان حقله صفت فعل اولان انزال ایله حتی
جدایلیه * پس بواجلدن ایله که بواجلدن غیره جدی قیلندن اولور وجهه آخر ایله بواجلدن کندی نفسه
جدی قیلندن اولور زبیر لسان قرب نوافله لسان حقد * پس بواجلدن اولور وجهه حق حامد و محمد اولور و جددن
مراد وجهین ایله شیتک کندی نفسه جدی قیلندن اولقی ممکندر * بواجلدن وجهه بودر که قرب فرائض مقامندن
حق لسان شیخ ایله کندی نفسی حامد اولان صفت انزال ایله متصف اولغله * وجهه ثانی بودر که شیخ رضی الله
عنه کندی نفسی حامد اوله الله تعالی (وان من شیء الا بسبح بحمده) (قولی کبی * ضمیر شیته راجع اولدی
اعتبار اوزره * زبیر اشیتک حقیقی حقل تعینات علیه سندن بر تعین کیدر و ظاهری دخی حقل مظاهر
وجودیه سندن بر مظهر در پس حکم الهیه دن آنک قلبیه واصل اولان شی واصل اولان الا آنک حقیقتندن و عین
ثابت سندن که شئون الهیه دن بر شان در * پس آنک کندی نفسه جدی دخی حقل جده نه راجع اولور * لیکن
وقتا کم شیخ رضی الله عنه فتوحاته فصل مذکورده تحمیدات مذکوره نکل اقسامی ذکرند نصر که ذکرایلیوب
دیدیه و لما کان عین حامده و محموده فی العالم کلمات الحق الظاهرة من نفس الرحمن و نفس الرحمن ظهور الاسم
الباطن و الحکم الغیب وهو الظاهر و الباطن رجعت الیه عواقب الثناء فلا حامد الا الله ولا محمود الا الله و جد الحمد
صفته لان الحمد صفته و صفته عینه اذ لا یتکثر ولا یکمل بالزاید تعالی الله فحمد الحمد هو فلیس الا هو (شعر)
(فما حمد الله الا الاله * و محموده عینه لا سواه * فمن حمد الله علی هذا الخوف قد حمده و من تنصه من ذلك شیء فهو
بقدر ما نقصه فان كنت حامدا فالحمد بهذا الحضور وهذا التصور فیکون الجزان هذا حمده عینه فافهم
انتهی کلامه پس بواجلدن متحقق و متعین اولدی که شیتک جددن مرادی جد جده در که ذاته متعاقدر
بواجلدن انسان کامل ایله قائم اولان جد مرآتیک اعلی مرتبه سیدر * بلکه بواجلدن جد در که حق تعالی اول
جد ایله عالمی سندن غنیه اولان ذاتی ازله جد ایلدی و عبادنه امرایتیکه اول جد ایله آنلر دخی آتی حمایدلر *
قال الحمد لله رب العالمین ای قال قولوا الحمد لله زبیر وقتا کم موجودات باسمه نفس رحمانین ظاهره اولان
کلمات الهیه اولدیه و حال بوکه نفس رحمن اسم باطنک ظهور بدر و حق که ظاهر و مشهوددر * مظاهر
موجوداتده موجودات حسبیه ظاهر اولدیه و محالی قوابله قوابل صوری الیه متعین اولدیه * جمیع
موجوداتک ثنائی شول شیء حسبیه واقع اولور که موجودات حقدن آتی استفاده ایتدیلر * و حقل
تجلی سندن موجوداتک اعیانی مرای سنده منطبع اولدی * پس حق تعالی جمیع حامدینده کندی نفسی
اوزره مشیدر * حامدینده حقل ظهوری و تجلیسی حیثیتیه آنلر حامدین دکلد * زبیر اوجود حقدن نظری
قطع اتمکله آنلر وجودی یوقدر * پس حق تعالی هر حامده و حامدک فعلی اولان جدهده ظاهر اولدی
و محمود خود کندی نفسیدر * پس حق تعالی حامد و محمود جد اولدی * پس عواقب ثنا حقه رجوع ایتدی
بواجلدن شیتک کلامندن مفهومدر و امورک کایسی حقه راجع اولور کرک جد اولسون و کرک جدک غیر
اولسون * پس حق تعالی اشیا بی وجودی الیه محیطدر که آنک وجودندن خارج برشی یوقدر و ذاتی الیه محیطدر
جمیع اشیا نکل آنده استهلاکی حیثیتیه * پس فحکم هر حامدک جدی حق تعالی به راجع اولسه و جد ایله حامد
و محمود بینده تمیز مرتفع اولسه جمیع حقایق الهیه و نسب اسمائیه بین الیه جمیع مظاهر خلقیه و صور کونه
بینده برزخ جامع اولوب * جمیع صوره حقله سریان ذاتی الیه ساری اولان انسان کاملک جدی صاحب کتاب

ابتد كنه بطون غيبى ذاتى اوزره رجوع ايدر وشيخ رضى الله عنه فتوحاته الف ثابته نك خفيه اولمسنده
 بروجه دخی ذكر ايدرو دیر که * ثم وجدنا في الله وفي الرحمن الف الذات والف العلم الف الذات خفية والف العلم
 ظاهرة لتجلي الصفة على العالم ثم ايضا خفيت في الله ولم تظهر لرفع الالتباس في الخط بين الله واللاه انتهى كلامه
 پس نفس رجائي الفنده كندی اصله عودی وامتدادی قنده دورا حاطی و(ن) شكلی حاصل اولدی انكچون
 الف تلفظده هابه متصل اولدی وهادخی اشباع الیه واوره رتده ظاهر اولدی وهویتك سرى انسان كامل
 اولديك واراندن كايه در * زیراوارا وجميع حروفك خواصنى جامع كذا انسان كامل دخی جميع حقايق الهية
 وحقايق كونيه حروفك خواصنى جامع در وجميع خواصى الیه ظاهر در پس الله اسمى تعين اول اولان الف حرفى
 الیه بد اولشوب انسان كاملدن كايه اولنان واورى الیه ختم اولدى وجميع حقايق اسماء الهية غيبية وحقايق
 وجوديه وحقايق امكانيه وصورت الهية ذاتية جميعه انده مجتمعه اولوب تعين اول مرتبه سندن بنه تعين اوله
 منتهى اولنجه متعينه اولان مرتب الهية ومرتب كونيه دن بر مرتبه قالمدى الابواسم جامع فى جامع اولدى *
 پس تعين اول مرتبه سندن دور احاطيده بنه تعين اوله منتهى اولنجه متعينه اولان مرتب الهية وكونيه دن
 بر مرتبه قالمدى الا الله اسمك مظهرى ومفهوى اولان انسان كاملده ظاهره ومتعينه اولدى * حتى هويت
 الهية نك سرى اولوب نفس رجائي وتجلي ايجادى امرى انكله ختم اولدى * پس جميع محامد الله اسمته وانك
 معناسمه راجع اولدى والله لفظنده لام اولى تخصيص ايجوندرو لامك خفضى عبوديت خفضى حفظ ايجوندرو
 ولام وسطيتك سكوتى اسماء الهية نك اعيانده عدميت اوزره سكونيه ويا خود اعيان كونيه در جنده سكونيه
 اشارت در * بنه كيم لام وسطى لام اخيره ده مدرجه در ولام اخيره نك فتي فتحه نك اخى اولان الفه متصله اولديغى
 اعيان قابله نك نفس رجائي به اتصالدن فتح باب وجود ومغايغ غيب وجود حصوله اشارت در * پس لامك
 الفه اتصالدن لام مفتوح اولديغى ظلمت عدميتدن نفس رجائي الیه اعيان قابله مفتوحه اولوب فتوحات الهية
 وتجليات رجائية نك حصوله اشارت ايدر * ومقام خفض عبوديته اولان لام الیه غيب هويتدن كايه اولنان
 هانك مخفوض اولديغى اشارت ايدر كه عبوديت محضه الیه متصف اولان عبدك الله تعالى * ادعوى
 استجب لكم فاذا كرونى اذكركم * قولى اوزره ذكرى ودعوى حقه عمل ايدوب وحق فى ذكر ايدوب دعوتى
 استجابة ايتكم عبيده منقاد ومطيع اولور * وشيخ رضى الله عنهم منزل الحكم قولنده منزل
 قولى ميكن ضمى ونونك سكوتى ورنانك كسرى الیه انزالدن اولمق جائزدر قال الله تعالى * الحمد لله الذى انزل
 على عبده الكتاب * وقال انزلنا اليك الكتاب * وقال تعالى * هو الذى انزل عليك الكتاب * ويقال انزل الیه
 وانزل عليه ودخى ميكن ضمى ونونك فتي الیه تنزيلدن اولمق جائزدر كقوله تعالى * وانزلنا الذكر * وكقوله تعالى
 تنزيل من الله العزيز الحكيم * وشراح متأخرينك اكثرى تنزيلده تدرىج وتفصيل معناسى ملا حظته ايتكم
 بوجه اوليدر ديوذاهب اولمشدر ولكن اولويه وجهت وجهى بوقدر * زیراشيخ رضى الله عنهم منزل الحكم
 قولنده واقعه اولان حكمك نزولى اكرجه كيم انبياء مذكور بنك قلوبى اوزره تدرىج الیه منزله اولان شريعت
 خاصه بي كه امتنه اولندى نبوتيه متعلقه در بيان ايتكم دكادر بلكه مرادى ولايت خاصه محمديه دن انزه
 مختصه اولان حكم واسرارى بيان ايتكمدر * بغير واسطه وجه خاص طرىق اوزره مقام اقدمدن انزل قلوبى
 اوزره منزله در * انكچون على قلوب الحكم با حديق الطرىق الامم من المقام الاقدم ديدى وتدرىج الیه منزله اولان
 شرايع * مقام مقدمدن حضرات اسمائيه دن وعوالم علويه دن منزله در كه امتك ونبيك استعداد جمعوى وتهيى
 وقبولى متزائد اولديغى حسب اوزره انزال واقعدر * بلكه تنزيلدن مراد دور نبوتيه تدرىج الیه احكام شرعية نك
 تنزلى مراد اولدقه انزال تنزىل اشمل واجعدر * زیرا انزال تدرىج الیه منزله اولان حكمه وادعا ابدانبياء
 واوليانك قلوبى اوزره منزله اولان حكمه شاملدر * ودخى بوكابده مذكورين اولان انبيائك حكمى دفعه
 واحده ده صورت مثاله رسول عليه السلام بنده بوكاب صورتده مثله وشيخك قلوبى اوزره منزله اولوب انك
 مقابله سنده شيخ رضى الله عنه حامدا اولديغى اعتبار اولدقه منزل افعالدن دخی نسبدر واما كيم انبياء واوليا
 قلوبى اوزره وادعا ابدانطلاقا انزال مراد اولدقه منزل ومنزل على السويه جائزدر زیرا قرآن وجهين اوزره
 ناطقدر وانزال وتنزىل دخی قلوب كيم اوزره واقعدر شيخ رضى الله عنه انزالده استمرار معناسى رعایت

ابتد يكندى اوترى صيغة ماضى الیه انزال ديدى حال الیه استقبال بيتمده مشتر كه اولان اسم فاعل صيغة
 الیه ايراد ايتدى وانزال ونزول حقيقت نسبیه در تصور وانجاز الاعلوا الیه سفل بيتمده وعلو حقيقى اطلاق ذاتى به
 وحضرت ربوبيت فة الهم مؤثره به محض وصدر وانسفال وتقيد وانفعال مرتبه عبدانيت قابله متأثره به
 محض وصدر * وانزال وحى الهى الیه واليه الهام الیه ويا قلبه القا الیه وكشف تاه له حاصلدر * وحكم حكمتك جمعدر
 وحكمه مسائل علميه واحكام كايه ضوابط تلك المسائل العلمية والاحكام الكايه بطريق الحصر لها مع التنبية
 سره فى الفكوك والحكمة عبارة عن ضوابط تلك المسائل العلمية والاحكام الكايه بطريق الحصر لها مع التنبية
 على اصل محتملها ومستندها من مطلق علم الحق والتعريف لذاته سبحانه من حيث تعينه فى تلك المرتبة ومن
 ظهريها وفيها ظهورا معربا عن المراد الالهى الذى هو متعلق الارادة الذاتية الاولى وسر ذلك التعين وما هو المراد
 بعينه والمراد بالتبعية * وكام جمع كله در وسر موجودك عينه كله دير قال الشيخ رضى الله عنه فى الفتوحات
 فى الباب الثامن والتسعين بعد المائة اعلم ان الموجودات هى كلمات الله التى لا تنفد قال الله تعالى فى وجود
 عيسى عليه السلام * انه كلمة الفاها الى مريم * وهو عيسى عليه السلام انتهى كلامه * وحق تعالى لا تبدل
 لكلمات الله ولا تبدل لخلق الله ديدى پس موجوداتك كايه كلمات الهية در ولكن وقتا كيم شيخ رضى الله عنه
 بوكابده ذكر اثنان انبيائك قلوبى اوزره منزله اولان حكمك بيانى صدقده اولديسه كام الیه ذوات مراد
 ايتدى وان اختلاف الملل والنحل لاختلاف الامم قواييك قرينه سى دلالتى الیه قال صدر الملة والدين فى الفكوك
 الحكمة عين ذلك النبى المذكور من حيث خصوصيته والحظ للتعين له ولا مته من حكم الحق الذى هو سر بعته
 النبى من حيثها يسمى نبيا واما من حيث معرفته بالحق ومن حيث علم الحق به وبلوازمه والموقت والمتناهى
 من كل ذلك وغير المتناهى وغير الموقت فذلك جهة ولايته انتهى كلامه وشيخ رضى الله عنه بونده برمعناى
 لطيفه اشارت ايتدى اول معنى بودر كه وقتا كيم اساييند صحيفه وروايات صريحه الیه حضرت محمديه دن علماء
 اتقى كانياء بنى اسرائيل قولى الیه ثابت اولديسه كه بواتكم علما وعرفا بنى اسرائيل انبياءى كيددر * پس
 معلوم اولديك بواتكم به ده ورته موجوده در كه علما وحالا ومقاما انبياءه وارث اولورلر وانبيائك ارواحندن
 علوم واحوال واذا واقى اخذ ايدر كه انرا اول مقاماتده انلردن اول موجودين ايدلر * وهربنيك وارث فيض
 وممدى اول بنيك روحندن اخذ ايدر ويا الله تعالى بدن اخذ ايدر شول معدنن كه اول نبى اول معدنن فى
 اخذ ايتميدى پس بوقدر براوزره قلوب انبياء اوزره منزله اولان كام ايجون بوات محمديه ورته موجوده در كه
 هربنيك حكمى دائما ابدا انك وارث قلوبى اوزره نزول ايدر كه انك علوم واخواله وارثدر ويا ذوق وشربده كا
 موافقدر * ايكي سندن هر بر سى واسطه الیه واسطه سز بر اسمك حضرت بدن اخذ ايتديكي حبيبتله * ووارث
 محمدى كه علوى الله تعالى بدن صورت نورانيه ده ويا خود صورت روحانيه ده اخذ ايدر ويا خاتم ولايت خاصة
 محمديه روحندن ويا اول مظهرده الله تعالى بدن اخذ ايدر جميع ورته نك كليدر * علمانك وراثه اكلى مقامات
 واحوال ومشاهدى احاطة انزل اجبى واوسعيدر وشك بوقدر كه بزم نبى محمد عليه السلام رسالتا كليدر
 زیرا اسم اعظمدر جميع اسماء الهية بي جامعدر كه اول اسمادن قلوب كام انبياء اوزره نبوتلى جهتيله كند بربنه
 وامتلينه متعلقه اولان حكم منزله در * ومقام اقدم اولان حضرت احديه دن وحقيقت محمديه دن ولايتلى
 جهتيله كام انبيا وكام اوليانك قلوبى اوزره حقل معرفته * ولايت وتوحيد ذاته متعلقه اولان حكم منزله در
 ودخى رسول عليه السلام نبوتى جميع نبوتانك احديتى صورتدر كه جميع انبياء متقدمينده متفرقه ايدى *
 وانك ذاتى كه خاتم اوليانك مشكاتيدر جميع انبياء واولياده متفرقه اولان جميع ولاياتك احديتى صورتدر *
 پس بوندن اول اشارت اولديغى اوزره شيخ رضى الله عنه ورث محمدى ومشرى ذاتى وجمع احدي الیه متحقق
 اولدقه انكچون خاتم ولايت محمديه مرتبه سى حاصله اولدى * پس جميع انبيائك ولايتلى جهتيله واوليانك
 مأخذى اولان ولايت كايه محمديه وجمعيت احديت ذاتيه دن فصوص حكمه مذكورين اولان انبيائك
 قلوبى اوزره منزله اولان حكم فصوصى الله تعالى مقام اقدمدن شيخ رضى الله عنهم قاي اوزره انزال ايتكم
 اولدى محمد كاي الیه خدايتكم اول حكمك مقابله سنده انبيادن صادره اولان جميع محامدى جامعدر وشيخ
 رضى الله عنه بونده كلامى فص آدميه وحكمت شبيهه ده اولان كلامى اوزره بنا ايتدى (قال فى الفص آدمى)

في حق الانسان الكامل فتم العالم بوجوده فهو من الخاتم من الخاتم فهو محل النقش والعلامة التي يختم بها الملك على خزانته وقال في الحكمة الشيعية ان القلب من العارف والانسان الكامل بمنزلة محل فص الخاتم من الخاتم (يس) اولا عالمي خاتم منزله سنده استعمال ايدي وانسان كامل فص خاتمه تشبيه ايلدي انذ نصره انسان كامل خاتم منزله سنده وقلبي خاتم فص منزله سنده استعمال ايدي * پس انسان كامل قلبي فص اولدي پس قلب محل نقش وعلامتدر ونقش اسم الله اعظمدر يعني ذات واحد جميع اسماء الهية الله انده منقوشه در پس ذات مقدسه اولان مقام اقدمدر محل نقش اسم اعظم اولان ومظهر ذات الهية اولان قلوب كام اوزره حكم الهية نك انزالي اوليدر ومظهر حق اعتبارندن اوتري * وقلوب كام اول حكم قبولك قابليتي اليه ظاهره اولديغدرن اوتري زير قلوب كنده احدث جمعيت الهية حاصله در پس قلوب كام جمعيت كايه احديه حكمنه قابليدر * وپو كتاب اهل كالك مشاربي خصوصيتك ذكرنه مختصدر (امدي) شويله بيل وقتا كم عرف تحقيقه حكم انزالي ابكي طريقي اوزره واقع اولديسه كه بوايكي طريقي طرق غير متناهيه بي مستلدر بر يسي سلسله ترتيب طريقي بيدر وپو طريقي اوزره انزال مقام مقدم اولان حضرت الوهيت وپو بيدر واقعدر * وپو بيسي طريقي سر اولان وجه خاص طريقي بيدر كه انده واسطه ايجون اصلا مدخل بوقدر زير وجه خاص شول وجهدر كه هر موجود عين ثابته سي قبلندن اول وجه الله تعالى به غير واسطه ارتباط ذاتي اليه مربوط اولور وپو طريقي اوزره انزال مقام اقدم اولان حضرت ذات احديه دن واقعدر پس انكيجون (يا احديت الطريقي الام من مقام الاقدم) (ديدي) ام فتح همزه اليه اقرب ومستقيم معنا سنده در وپو منزل الحكم قولنه متعلقدر على معنا سنده اولقي جائزدر (واذا امر واهم بغا من ون) كبي (وانكم لترون عليهم قولي دليله يعني مقام اقدم اولان حضرت احديت ذاتيه دن احديت طريقي اوزره كه طريقي اوبريد قلوب كام اوزره حكمي منزلدر وپو طريقي معنا سنده در جمعيت بطريقي الكوفة كبي يعني قلوب كام اوزره حكمي احديت طريقي بقدره كه طريقي اوبريد منزلدر وپو ملا بسه ايجوندر اي منزل الحكم ملتبس باحديه الطريقي الام يعني قلوب كام اوزره مقام اقدمدر حكمي انزال ايدر طريقي اقرب اولان احديت طريقي اليه ملتبس اولديغي حالده وپو انزال اخبار اليه امر معنا سي متضمندر (نزل القرآن لتحليل البيع وتحريم الربوا) (قولي) كبي اي منزل الحكم امر او مخبر بان الطريقي الاقرب طريقي الاحديه * وپو طريقي احديت وجه خاص طريقي بيدر كه رابطه ذاتيه دن غيري انده واسطه بوقدر (امدي) شويله معلوم اوله كه هر شي ايجون برا حديت واردركه كا مختصه در واول احديت شتون ذاتيه دن كه انله اعيان ثابته وحقايق عليه دينلور هر بر شانك احديت ايله منعوته اولان ذاته عدم مغايرتي حيثيه يله در زير احديت شتون ذاتيه دن هر بر شانده مريان ذاتي اليه ساريه در پس تلك الشئون دن هر بر شان ذات احديه نك عيندر * وشئون دن هر بر شان شان آخرك عيندر ذات احديه شتونك استلواكي اعتبار اليه وذات دخي جميع شئونك عيندر انلرده انك عدم انحصاري اعتبار اليه * پس عين ذات اولان حق جقنكم شئون دن هر بر شانده واعيان دن هر بر عينده شتون واعيانك حسييله ظهور ايتسه وانلردن هر بر يستك مظهر نده خصوصيت معينه اليه متعين اولسه ومريان ذاتي اليه اول شئونك صورنده مريان ايتسه اول شئونك صورندن بر صورت ذات حقه مغاير اولور زير اهر بر صورت ذاتك عيندر حيثيت مخصوصه اليه كه اول حيثيته حق اول صورنده ظاهر اولدي * پس كاه ظاهر اولان ذات احديه در وكله انك مرياني صراط مستقيم وپو صراط توحيد ذاتيه در پس حكم واسرار دن هر نه شي كه ذات احديه دن انك مظاهر كاه سي اولان كلاك قلوب اوزره القا اولور * الاطريقي اقرب اولان احديت طريقي اليه * وپو طريقي اقرب دن دخي القا اولور لا وجه خاص طريقي اوزره * كه ارتباط ذاتي اليه شي اول وجه الله حقه مبطدر وپو وجه عموم طريقي اوزره در * واما طريقي خصوص اوزره * پس اگر چه كيم هر ني وهر ولي بزم نبينز عليه السلام دن غيري وانك ورثه سندن اولان كلدن غيري حقه حيثيت معينه واعتبار مخصوص اليه مستند ومربوط اولديسه كه اول اعتبار اسماء حقدن بر اسم اليه تسميه او انور * ولكن انلر حقل عيندر زير احق انلردن هر بر يستك صورته احديت جمعيه اليه ظاهر وساير اشيا نونك خلافي اوزره در * زير اگر چه كيم حق اشيا دن هر بر يستك عيني اولديسه انلرده انك ظهوري اعتبار اليه ولكن اشيا جميع وجوه الله حقل عيني دكادر * زير اشيا بعض اسماءك مظاهر يدر * پس حق تعالى اشيا به صورت

صورت ذاتيه سي اوزره تجلي ايتز * واما انسان كامل پس اول حقل عيني اولمده اشيا به مخالفدر * زير احق تعالى كا صورت ذاتيه اوزره تجلي ايدر * پس انسان كامل جميع وجوه الله حقل عيندر انك غيري دكادر * پس باحديه الطريقي الام قولندن مراد توحيد ذاتي طريقي اولور وجه اولدن اكل واجع وجه اوزره يعني منزل الحكم على قلوب الكلم باحديه طريقي كونهم عين الحق المتجلي لهم على صورة الذاتية وكون قلب كل واحد منهم متقبلا مع الحق في صور شئونه الذاتية فكافوا مع الحق في التحول والتقلب في جميع الشئون الالهية والصور الكونية ككون الحق معهم في التجلي على صورته الذاتية * ومن المقام الاقدم قولي منزل الحكم قولنه متعلقدر ومقام اقدمدر مراد مقام ذات احديدر (امدي) شويله يلكل كه طريقي غير متناهيه ته كيم طريقيين مشهورين اوزره منحصره اولديسه كه بر يسي سلسله ترتيب طريقي بيدر * وپو بر يسي طريقي سر در كه وجه خاص طريقي بيدر * كذلك مقامات دخي اگر چه كيم غير متناهيه در اصحاب مقاماتك عدم تاهي سي حسييله لكن جميع مقامات مقامينه مجموعهم در بر يسي آخر دن اقدمدر رتبه وذات تقديمي ايل زمان اليه دكادر كه علماء رسومك معلوميدر * واول مقام حضرت احديت ذاتيه در كه اكثر اسماء اوصفا تدين منزله در واحدت جمع جميع حضرات اسمائيه اليه مسميده در * واول حضرت محمديه جمعيت احديه ختميه در خاصه پس جمع ذاتي احديتي اليه حضرت محمديه اولان حضرت احديه دن طريقي اقرب اولان احديت طريقي ايل تجلي ايدر * وپو طريقي اليه حكمك انزالي شول كلك قلوب اوزره كه صورت ذاتيه اوزره انلره تجلي اولان حقل انلر عيني اولديله وانلرك قلوب جميع شئون ذاتيه ده حقله متقبليه اولدي اول كام بيني اليه حضرت احديت بيشنده اطلاقه وعدم تقييده مناسب ذاتيه ثابته وپو حضرت محمديه بيشنده اختصاصه اولمده * پس بوحضرت محمديه دن اخذ ايدن بغير واسطه ورت محمدي اليه اخذ ايدر وپو مقام دن منزل اولان حكم حكمت واحد در كثر وجوديه واسمائيه اندن منتفيه در * ولكن اول حكمت واحد انك قوابل مختلفه سي حسي اوزره حكم اليه مسميده اولدي * پس حكم قوابل مختلفه حسييله نسبتده متكثره در پس بومقام اقدم دن قلوب كام اوزره حكمك القاسي واقع اولور الاطريقي ام احديتي اليه * وپو طريقي احديه انبيا واوليادن محمد بيشنده خصوصيه انلرك قلوب اوزره حكم الهية احديت وصفي اوزره منزلدر وپو دخي احديت اوزره در * زير انلرك قلوب وصف احديت اوزره در * پس بومقام دن انزال اولشان حكم ابكي وجه اوزره اولور * بروجهي توحيد ذاته واحدته وولايته وذوق محمدي به متعلقه اولان حكم مقام احديتن طريقي احديت ووصف احديت اوزره اولان قلوب كام اوزره منزل اولدي بيشنده وصف احديت اوزره در * كثر نسبته وجوديه اندن منتفيه در * وپو وجه انبيا به نبوته واهم متعلقه اولان حكم وصف احديت اوزره منزلدر * ولكن قوابل مختلفه واقتضات متباينه حسييله نسبتده متكثرا اولور * پس وحدت حقيقيه وكثر نسبته اليه متصفه اولور * واولاكي كبي كثر وجوديه اندن منتفيه اولور ومقامك بر يسي دخي مقام مقدمركه كا حضرت واحدت وحضرت الوهيت وپو بيت دير لرك اسماء الهية دن هر بر يسي اول مقامده آخر دن متميز ذات احديه دن كا معينه اولان حصه اليه واول حضرت دن كثر نسبته اسماء غير متناهيه حسييله متعينه اولدي * پس بومقام دن حكمك انزالي ونزولي وتزيلي تفصيليدر حضرات اسمائيه تعددي اليه متعدده اولور وحقايق مختلفه واقتضات متباينه حسييله مختلفه اولور * پس اسم جليل ولطيف ومحسن وعطوف ورقيم ورؤف وبنلرك اخواني اولان اسماءك حضرت وپو مقام دن حضرات اسمائيه دن وشديد العقاب ومعذب ومنيعم وبنلرك اخواني اولان اسماءك حضرت وپو مقام دن حضرات اسمائيه دن واقع اولان انزال سلسله ترتيب طريقي اوزره محمدين ايجون وانلرك غيري ايجون دخي حاصل اولور (امدي) شويله يلكم حضرات اسمائيه الهية نك كاي سي اگر چه كيم قديمه در زير ذات احديت ايجون نسب ذاتيه در لكن ذات احديه حضرتي رتبه انلردن اقدمدر * زير كثر نسبته نك انقطاي مقاميدر وتعدد ذات وجوديه نك استلواكي حضرتي در * واما حضرات اسمائيه كه انلري حضرت واحدت جامعه در كا مختلفه در زير اگر چه كيم حضرت اسمائيه دن كثر وجوديه منتفيه در ولكن كثر نسبته انده ثابته در ته كيم احدوا حد دن اقدمدر زير كثر نسبته وكثر وجوديه ذات احدين منقطعدر وواحد احده مخالفدر * زير واحد واحد اولديني اعتبار اوزره اگر چه كيم اندن كثر وجوديه منتفيه در لكن كثر نسبته انده متعلقه الحق قدر نصفيته وثبوت

وربعیت نسبی کبی ردخی سائر نسب غیر متفاهیه کبی زیرا بونوب واحدده متمایزه ایکن وجودده ظاهره اواز
 الاعداد الیه پس واحد عدد دل منشأ و مبدأ و مرتبه کیم عدد واحدی مفصلدر پس بختکم تعدد واحد الیه بونوب
 ظاهره اولسه واحد مرآتیی تفاسیلند که اثین و ثلاثه و اربعه در واحد اثینک نصفی و ثلاثه نکت ثلثی و اربعه نکت
 ربعی رابع اولور * پس احاد واحد اوزره اقدمیتی ظاهر اولدی (امدی) شویله بیلک که حکم الهیه قلوب کلم
 اوزره مقامیندن انزال و تنزیل اولور کن شیخ رضی الله عنه منزل الحکم علی قلوب الکلم باحدیه الطریق الامم
 من المقام الاقدم دیدی وجهیندن اوتری بوجه بودر که مقام ثانی اولان حضرت الوهیتدن منزله اولان حکم
 مقام اقدم اولان حضرت احدیتدن حضرت الوهیتده اسماء الهیه اوزره مفاضه در * و اسماء الهیه دن قلوب انبیا
 و اولیا اوزره انزال اولور * و بوجه دخی بودر که مقام اقدمدن احدیت طریق الیه قلوب انبیا و اولیا اوزره نزول
 ایدن حکم ذوق محمدی به توحید ذاته خصیصه اولان حکمدر که وصف احدیت اوزره و دین واحد اوزره منزله در
 و جمیع انبیا و اولیا توحید ذاتی اولان دین واحد اوزره درل * اگرچه کیم انزلک خصایص ذاتیه لری اعتبار الیه
 بعضیسنک اذواق بعضنه مغایر در و لکن اصول توحیدده مغایرت بوقدر لا بوقدر واردر که اتمک استعداد اوده
 اختلافی سبیلله ادیان و شرایع اوامر و نواهیده و افعال مخصوصهده و احکام معینهده بری برینه مخالفدر
 انکچون شیخ رضی الله عنه (وان اختلف النحل والملل لا اختلاف الامم) دیدی بوقول اعتراض مقدره جوابدر
 کانه سوال اولور اگر حکم الهیه احدیه جمعیه ذات احدیتدن قلوب کلم اوزره احدیت طریق الیه منزله اولیدی
 و یا انزال حکمدن مراد طریق واحد اولیدی پس نحل و ملل نیچون مختلفه اولدی و شرایع و ادیان و مذاهب
 نیچون متکثره اولدی * پس بواعتراضیه جواب ایدوب دیر که اگرچه کیم امرجه و مشارب و استعداد اوده اتمک
 اختلافدن اوتری نحل و ملل مختلفه اولدیه حکم الهیه ذاتیه مقام اقدمدن طریق احدیت اوزره منزله در
 زیرا اتمک اختلافاتی طریق احدیتده قدح و برمز (اعلم) ان الدین فی الحقیقه واحد کما قال الله تعالی (شرع لکم
 من الدین ما وصی به نوحا و الذی اوحینا الیک و ما وصینا به ابراهیم و موسی و عیسی ان اقیوا الدین و لا تفرقوا فیه
 الایه) و لکن المتدینین من الامم مختلفون فی حقایقهم و استعداداتهم و امن جتهم و علومهم و معارفهم و عاداتهم
 و معتقداتهم بل و کل فرد من افراد ای امة فی ای عصر کان مخالفا للآخرین فی تعینه فی علم الحق و استعدادده الغیر
 المجمعول و المزاج و العلم و الحال و استعداد المجمعول و مشربیه و مذهبه من حیث ربه الخاص به مع الاشتراک فی بعض
 الامور فانه لا یتمکن الاتفاق و المناسبه بین الشخصین فی جمیع الامور لانه لما غلب علی اهل کل عصر حکم وصف
 واحد و ثبت المناسبه بینهم بهذا الوصف لئلا یمکن علی جمیعهم ان کافوا مختلفین فی سائر احوالهم و غلب حکم
 مایه الاتحاد علی حکم مایه الامتياز و قوت المناسبه بینهم و کان حکم مایه الامتياز مقهورا تحت سلطه حکم
 مایه الاتحاد فحصل بینهم الاتحاد بالکلیه کافوا کانهم علی وصف واحد غیر مختلفین فظهر الاختلاف بین الامم
 بهذا الوصف الغالب علی کل واحد منهم بحسب اختلافهم فی الارصاف و الاستعداد و المزاج و العلم و الاعتقاد
 کان الاختلاف بین الملل و النحل لان علم کل واحد من الرسل من جهة الرسالة لیس الا بقدر ما یحتاج الیه
 اتمه المرسل هو الیه لا زاید و لا ناقص لانه انما ارسل برسوال استعدادهم فلا یکفهم الا بقدر وسعهم فی الاستعداد
 فبقدر تفاضل الامم فی الاستعدادات تتفاضل الرسل فی علم الرسالة قال الشیخ قدس سره فی الحکمه العزیز
 اعلم ان الرسل صلوات الله علیهم من حیث هم رسل لامن حیث هم اولیاء عارفون علی مراتب ماهی علیه
 اهمهم فاعندهم من العلم الذی ارسلوا به الا بقدر ما یحتاج الیه استعدادهم لکن لا زاید و لا ناقص و الامم متفاضله
 بعضهم علی بعض فتفاضل الرسل فی علم الارسل بتفاضل امها و هو قوله تعالی (تلك الرسل فضلنا بعضهم
 علی بعض) (کلامه ایضا فیمار جع الی ذواتهم من العلوم و الاحکام متفاضلون بحسب استعداداتهم و هو قوله
 تعالی) (ولقد فضلنا بعض الانبیاء علی بعض) (انتهی کلامه پس وقتاکم علم ارساله کلم بینده تفاضل اتمک
 تفاضلی حسب الیه اولدیه حکمت واحد حکم کثیره به و کلمه واحد کلم کثیره به منقسمه اولوب مختلفه اولدی
 و حضرت محمدیهده جمیع حکم حکمت واحد و جمیع کلم دخی حقیقت احدیه سنده کلم واحد ایدی و جمیع
 انبیانک دعوی دین واحد اوزره رب واحد ایدی پس دین واحد ادیان مختلفه صورته متدینین و تشرعین
 حسی اوزره ظاهر اولدی زیرا هر برامته هادی اولان انزلک طبایع متنوعه لری حسب الیه مراتب و مراتب

مختلفه لردن و انزلک اصلا حلی دخی تصور اولمز الاعتقادات متباینه و احوال متقابله لری موجب الیه انزه
 مختص اولان فسادک ازاله سی سبیلله * پس اتمک ادیان و شرایعده اختلافی ذکر اولان طریق اقرب
 احدیتده که توحید ذاتی طریق بقدر قدح و برمز زیرا الله تعالی (ما من دابة الا و اخذ بناصيتها ان ربي
 علی صراط مستقیم) (قولی عموم اوزره در * و اسماء الهیه نکت کایسی دخی انزه مختصه اولان مظاهر ایچون
 اربابدر و مظاهرک حقایق دخی مختلفه در * پس هر بردا به دب ایتمک انزلک ربی اولان اجمعه تبعیت الیه یعنی
 اول اسمک صراط مستقیم اوزره مشی ایدر * پس نه کیم جمیع اسماء الهیه احدیت ذاتیه مطلقه نکت قهری
 تحتنده مستلکه در کمالک جمیع طرق مختلفه که دوابک کایسی انک اوزره مشی ایدر * توحید ذاتی اولان طریق
 اتم احدیتنک قهری تحتنده مستلکه در * قال الشیخ رضی الله عنه فی النقش الفصوص غایات الطرق کلها
 الی الله و الله غایاته اتمک صراط مستقیم و لکن بعدنا الله بالطریق الموصل الی سعاده تالخاصه و هو ما شرع لنا
 انتهی کلامه (وصلی الله علی محمد اللهم من خزائن الجود و السکرم باقیل الا قوم) (یعنی حضرت الوهیتده
 متعین اولان جود واحد حقیق تجلی و امتنانی و لطف و احسانی خزائن جود و کرمدن قبل اقوم الیه محمدیم
 اوزره واصل اولسون دیمکدر صلوة عرف تحقیقه حقیقت اضافیه در بر اعتبار الیه عبده اضافتی جائزدر
 و بر اعتبار الیه الله تعالی به اضافتی جائزدر * پس صلوة عبد طریقتدن دعا و خضوع و استکانت و خشوع و نزوعدر
 و حق قبلندن رحمت و جنان و تجلی لطف و امتناندر و عطف و رأفت و احسان و غفران و رضواندر و نبی صلی الله
 علیه و سلم اوزره صلوة وقت اولور که انک عینی حیثیتیه احدیت جمع جمیع حضراتدن و ذات احدیت
 حضرت تندن واقعه اولور و وقت اولور که آل و اتباعدن غیرکاکا اضافتی حیثیتیه واقعه اولور * قال الشیخ
 فی الفتوحات فی آخر باب اسرار الصلوات ان الصلوة علی الشخص قد یصلی علیه من حیث عینه و من حیث
 ما یضاف الیه غیره فکان الصلوة من حیث ما یضاف الیه غیره هی الصلوة من حیث المجموع و الاله مجموع حکم
 لیس للمفرد الواحد انتهی کلامه * و شیخ رضی الله عنه مقتضای ظاهر دن عدول ایدوب صیغه غیب الیه و صلی
 الله علیه دیدی پس صلواتی الله تعالی به اسناد ایدوب زیرا الخیر قولی اقتضای ایدر که الصلوة یا خود واصلی علی محمد
 اللهم دیه * پس شیخ رضی الله عنه رسول علیه السلام علوم مرتبه سته رعایت ایدوب اکا اشارت ایدوب که
 مراتب صلواتک اعلی مرتبه سی که صلوة الله در رسول علیه السلامه تخصیص ایدوب * و یا اشارت ایدوب که
 انک لسانی اوزره حامدا و اولان حقددر کندی نفسی دکادر * پس کندی نفسی حامددر و حق کندی نبیسی
 اوزره مصلیدر پس بواجلندن اوتری و صلی الله قوائی الحمد لله قولنه عطف ایدوب و محمد اللهم قولنده شیخ
 رضی الله عنه صلواتی رسول علیه السلام صفت شریفه که امداد در اضافت ایدوب و محمد قوائی علم موضعیه
 وضع ایدوب اکا بناء که خزائن جود و کرمدن همک امدادی رسول علیه السلام ایچون وصف ذاتی در غیر ایچون
 انده قدم بوقدر پس رسولک امدادده تعینی شهرتدن امداد انکچون علم کبی اولدی و رسول علیه السلام
 نشأت عنصر بهده ظهور و زیدن اول و محمد اسمی الیه مسی اولمزدن اول حضرت واحدیه و حقایق غیبیهده انک
 همی امداد ایدوبیکنک اقدمیتنه اشارت ایدوب * زیرا حقایق غیبیه حضرت علیهده و تلمی حالنده انزلک
 احوالی لسانی الیه اسماء الهیه دن انلری مقوم و وجوده مظهر اولان شیئی سوال ایدوب * پس وقتاک حقایقندن
 هر بر حقیقت اسماء الهیه دن بر اجمعه مستند اولدیه و اسمانک کایسی رسول علیه السلام حقیقتی اولان
 اسمک تحتنده مجموع اولدیه حقایق کایسنه امداد اولان شیع کایسی رسول علیه السلام حقیقتندن
 امداد اولندی * پس بوقدر اوزره رسول علیه السلامه صلوة انک عینی و حقیقتی حیثیتیه واقعه اولور
 و هم جمع همقدر و همت نفوس وار واحدن قصدک قوتیدر بر کمالک طلبنده که همت الیه انک حصولی
 طالب اولان کسینک حالنه لا بقدر و همت همدن فعله در جلوسدن جلسه کبی و همت متنوعه اولور
 اتمک تنوی و علوم و طبقاتده اختلافی حسب الیه بلکه حقایق لری شک اختلافی حسب الیه * و صاحب
 حقایق الهیه دن بر حقیقت مستنددر و حقایق مختلفه در خصوصیات داییه لری شک اختلافی حسب الیه * پس
 هر همت صاحب ایچون استعداد خاص حاصلدر که انک هویتی الیه کالایق اولان کالایک جلب ایدر * و اول
 استعدادشول اسمک مقتضاستنددر که اول همت صاحبی اکاستنددر زیرا اسماء الهیه دن هر بر اسم استعداد

خاصی طلب ایدر که اول است عدد اسم اشرا که اشارت اولیه پس هر بر اسم بر کمال خزانه سید که اول است عدد اول کمالی حضرت واحد بنده که اعیان اند ظاهر اولدی و هر بر یسی آخر دن نسبت مخصوصه ایلده تمیزه اولدی اقتضای ایدر پس وقتا که حقیقت محمدیه احدیه جمعی سببیل بر رخ جامع اولدیه جمع حقایق علمیه و حضرات اسمائیه الهیه بینیل جمع اعیان وجودیه و صور کونیه بیننده و حضرت واحد بنده جمع خزان اسمائیه مقابلی رسول علیه السلام بدنده واقعه اولدیه رسول علیه السلام هر همتی بمد اولدی اول اسمک خزانه سندن که حق تعالی اول اسم ایل اول همت صاحبی تربیه ایدر اول اسمک خزانه سنده واقع اولان کمالی اکا اعطا ایتکه پس علی السویه در کرک همت مهجات نفسانیه دنیویه به متعلقه اولسون و کرک کالات روحانیه و اخرویه به کرک الله تعالی به والله قنده اولان شیده متعلقه اولسون پس بر احده بر شی واصل اولان کمالی طلب ایدر و اکا اهتمام ایدر الا انک رب خاصی اولان اسمک خزانه سندن و حضرت سندن و انک عین نبویه سندن که علم الهیه انک تعینی حقیقتیدر و لکن حقیقت محمدیه ناک امدادی ایل واصل اولور که جمع خزان اسمائیه بی جامعه در و خاتم رسل مشکاتیدر پس هر عطا و نعمت و تجلی که ذات الهیه دن جود و کرم خزان اولان اسماء الهیه حضرت سندن انک مظهر نه واصل اولسه که اول مظاهر اسمادن اول عطا و نعمتی مستنده اولسه حقیقت محمدیه برزخی ایل واصل اولور پس حقیقت محمدیه هر همتی مدد در و هر حاجتی فاضیه در شول اسمک حضرت سندن که اول همتک صاحبی اکامر تبط اوله علی السویه در کرک امداد خزان جود دن اولسون قابلک استحقاقی اعتبار سز و سز و یا خزان کرم دن اولسون قابلدن استحقاق و سوال اعتبار ایل و صیغه جمع ایلده الهی هم قولی انبیا و اولیا ناک هم منته شاملد که انک نفوس مبارکه لری اندن صادره در کرک اول هم مجزه ناک و یا خود کرامتک اظه ارنه متعلقه اولسون کرک اولسون پس انک در شی رسول علیه السلام حقیقت جامعه کلیه کمالیه ختمیه احاطیه سندن مستند در و رسول علیه السلام اول حقیقت جامعه دن انرا ایچون هم می امداد ایدر پس بومر تبه دن رسول علیه السلام سائر رسل اوزره افضلیتی ظاهر اولدی پس ظاهر اولدی که شیخ رضی الله عنه مد الهی من خزان الجود و الکرم قولی محمد قولی اوزره تقدیم ایتکه حقیقت محمدیه ناک تعقلی تقدیمه والله تعالی دن اول حقیقت اوزره صلوته تقدیمه اشارت ایدر اول حقیقت انک اسم شریفی اولان شجره اسمیه تسویه اولتی اوزره و امداد وقت اولور که بر مقام تزیینی ایلده واقع اولور که همت اکا متعلقه در و وقت اولور که بر مقام دن اعلی و اشرف و افضل اولان مقام تعریفی ایلده واقع اولور که صاحبی انده قائم اوله و بر حالتک بیانی ایلده واقع اولور که انک حالت اولی سندن اعز و اکل و اجمع اوله پس رسول علیه السلام همتی بواجع و اشم ایلده اتصافه و بواسطه و افضل اتصاله مترقبه ایدی و شیخ رضی الله عنه ناک بالقیل الا قوم قولی دلالت ایدر که بامداد مقام بیانده کلام و لسان ایلده ارشاد ایتکه واقع اوله بر بر رسول علیه السلام قول حق اعدل اقول ایلده احسن اعتدال اوزره قرب نوافل دن لسان حقه فائل ایدی بلکه قرب فرایضدن رسول علیه السلام لسانی اوزره حق تعالی فائل ایدی پس بوندن اوتری رسول علیه السلام قولی اعدل اقولدر قال الله تعالی (ومن اصدق من الله قیلا) پس رسولک قولی قول الله در پس بو تقدیر اوزره امداد رسول علیه السلام به متی مدتمده و قول اعدل ایلده حقه دعوتی زمانده اکا مخصوص اولور و انک انتقالند نکره الی الابد اولان امداد نه شامل اولور و اندن اول واقعه اولان هممه و حضرات اسمائیه ده مخزنه اولان آلا و نعمه متعلقه اولان هممه عام اولدی و حال بوکه الله تعالی رسول علیه السلام قرآنده علوم تبه سن و رحمت عامه سن بیان ایلدی و ما ارسلناک الا رحمة للعالمین (قولی ایلده پس عالم دن بر عالمی تخصیص ایتدی و کذلک قول و بیان ایلده امداد ایتک نی ایلده امداد خزان جود و کرم دن اولتی یشنده توقیف امر مشکدر خزان حضرات اسمائیه اولتی تفسیری اوزره قیل اقوم ایلده امداد ظاهر ده محل ارشاده واقعه و حضرت الهیه احوال غیبیه باطنه دندر و انلردن امداد واقع و انرا لا توجه و همت ایلده و قوت روحانیه ایلده اخذ ایتکه لسان ایلده اولان قول ایلده بیانده فصاحت و بلاغت ایلده واقع اولور که اعدل اقولدر اطنا بیلده ایجاز یشنده و لسانده فصاحت و بیانده بلاغت یشنده پس بومقامده توقیفده تحقیق بودر که شیخ فتوحانده واقع اولان تحقیقیدر قال رضی الله عنه فی الفتوحات فی الفصل الثانی من الباب الثامن والتسعين بعد المائة الکلام والقول نعمان الله تعالی فیما قول بسم المودوم وهو قوله

قوله (انما قولنا شی اذا اردنا ان نقول له کن) و بالکلام بسم المودوم و قوله تعالی (وکلم الله موسی تکلیما) انتهى کلامه پس قول الله تعالی انک نعتیدر که انکله معدومه اسماع ایدر و اول قول کن قویدر که عدمه ثابت اولان شیده بدیندی و اول شی انکله ظاهر و مودوم وجود اولدی زیرا کن قولی شول قولان عینیدر که حق تعالی انکله تکلم ایتدی و کن قولی الله تعالی ایچون بر تجمیلدر بر صورتده که قولی و کلامی قبول ایدر نه کیم حق ایچون تجلی بوندن غیر شی ایلده واقعه در پس قول بو تقدیر اوزره اسمان ظاهر ایلده اولقدن اعد در بر لسان ذات و لسان صفات و لسان افعال و لسان مرتبه و لسان حقیقت دینلور و السنه ده بوندن غیر دخی دینلور پس هر بر لسان ایچون بر قول حاصلدر که اکا مختصدر پس وقتا که عرف تحقیقده محقق اولدیکه رسول علیه السلام حقیقتی اولان حقیقت کایه کالیه احاطیه ختمیه بر رخ جامع ذات ایلده اسماء الهیه بیننده و حقایق وجودیه ایلده صور کونیه بیننده و دخی رسول علیه السلام شول ذاتی که انک حقیقت کلیه سی انده متعینه اولدی ذات الهیه ایچون مظهر کلد و صفات و اخلاقی و اسماء و افعالی ایچون و سائر نسب و اضافاتی ایچون مجلای اسمندر و حق تعالی انک ذاتده و قوا و اعضا سنده سربان ذاتی ایلده ساری اولدی و مقام قرب فرایضدن انک لسانی اوزره نطق ایتدی الله تعالی انک (فاجره حق بسم کلام الله) (قولی کبی پس معلوم اولدیکه همت بر شخصدن بر کمالک حصول ایچون و یا اول همت صاحبک رب خاصی اولان اسمک خزانه سندن بر عطا ناک و صولی ایچون صادره اولسه رسول علیه السلام حقیقت جامعه برزخیه سی کن قولی ایلده قائله اولقدن زائله دکادر شول شی معدوم ایچون که عطاء الهیدر و یا کمال مطالبدر که مخزن و ندر اول اسمک خزانه سنده که اول اسم صاحبک همتی اکا متعلقه اولدی پس رسول علیه السلام ذلك الشخصک همتی قیل اقوم اولان کن قولی ایلده امداد ایدر پس قیل اقوم کن قولندن عبارت اولور که رسول علیه السلام حقیقتی و ذاتی لسانی ایلده دائما ابدی حقدن صادر در و شیخ رضی الله عنه مد الهی من خزان الجود و الکرم قولی محمد قولی اوزره تقدیم ایتکه حقیقت محمدیه ناک تعقلی تقدیمه والله تعالی دن اول حقیقت اوزره صلوته تقدیمه اشارت ایدر اول حقیقت انک اسم شریفی اولان شجره اسمیه تسویه اولتی اوزره و امداد وقت اولور که بر مقام تزیینی ایلده واقع اولور که همت اکا متعلقه در و وقت اولور که بر مقام دن اعلی و اشرف و افضل اولان مقام تعریفی ایلده واقع اولور که صاحبی انده قائم اوله و بر حالتک بیانی ایلده واقع اولور که انک حالت اولی سندن اعز و اکل و اجمع اوله پس رسول علیه السلام همتی بواجع و اشم ایلده اتصافه و بواسطه و افضل اتصاله مترقبه ایدی و شیخ رضی الله عنه ناک بالقیل الا قوم قولی دلالت ایدر که بامداد مقام بیانده کلام و لسان ایلده ارشاد ایتکه واقع اوله بر بر رسول علیه السلام قول حق اعدل اقول ایلده احسن اعتدال اوزره قرب نوافل دن لسان حقه فائل ایدی بلکه قرب فرایضدن رسول علیه السلام لسانی اوزره حق تعالی فائل ایدی پس بوندن اوتری رسول علیه السلام قولی اعدل اقولدر قال الله تعالی (ومن اصدق من الله قیلا) پس رسولک قولی قول الله در پس بو تقدیر اوزره امداد رسول علیه السلام به متی مدتمده و قول اعدل ایلده حقه دعوتی زمانده اکا مخصوص اولور و انک انتقالند نکره الی الابد اولان امداد نه شامل اولور و اندن اول واقعه اولان هممه و حضرات اسمائیه ده مخزنه اولان آلا و نعمه متعلقه اولان هممه عام اولدی و حال بوکه الله تعالی رسول علیه السلام قرآنده علوم تبه سن و رحمت عامه سن بیان ایلدی و ما ارسلناک الا رحمة للعالمین (قولی ایلده پس عالم دن بر عالمی تخصیص ایتدی و کذلک قول و بیان ایلده امداد ایتک نی ایلده امداد خزان جود و کرم دن اولتی یشنده توقیف امر مشکدر خزان حضرات اسمائیه اولتی تفسیری اوزره قیل اقوم ایلده امداد ظاهر ده محل ارشاده واقعه و حضرت الهیه احوال غیبیه باطنه دندر و انلردن امداد واقع و انرا لا توجه و همت ایلده و قوت روحانیه ایلده اخذ ایتکه لسان ایلده اولان قول ایلده بیانده فصاحت و بلاغت ایلده واقع اولور که اعدل اقولدر اطنا بیلده ایجاز یشنده و لسانده فصاحت و بیانده بلاغت یشنده پس بومقامده توقیفده تحقیق بودر که شیخ فتوحانده واقع اولان تحقیقیدر قال رضی الله عنه فی الفتوحات فی الفصل الثانی من الباب الثامن والتسعين بعد المائة الکلام والقول نعمان الله تعالی فیما قول بسم المودوم وهو قوله

صلى الله عليه وسلم ان الال في لغتهم خاصة الرجل القريبة اليه اذا كان عظيما حينئذ يضاف اليه بلفظ الال
واذا لم يكن عظيما لا يضاف اليه بلفظ الال بل يضاف اليه بلفظ الال واهل وخاصة الانبياء والرسل هم الصالحون
العلماء بالله المؤمنون وقال في موضع آخر فلا يخيل ان الال محمد صلى الله عليه وسلم هم اهل بيته خاصة ليس هذا
عند العرب وقد قال تعالى (ادخلوا آل فرعون) يريد خاصته فان الال لا يضاف بهذه الصفة الا للكبير القدر في الدنيا
او في الآخرة انتهى كلامه پس شيخ رضي الله عنهم كلامه من متبين اولديك آلدن انك مرادى صالحين
وعلماء بالهدى رسول عليه السلام خاصة سيدركه انك امورى وموارث عليه ومقاميه سى انلره آله اولور
على السوية در كركل انلر شرفان اولديلر وكرل اولديلر الاشول كسنة كه قرابت طينيه صاحبي اولسه ورسول
عليه السلام صورت عنصريه سنة نسبتي صحبه اولسه ولكن ورثة معنوية روحانية دن والله تعالى به اقبالدن
حطام دنيا ليه مشغول اولسه پس اولدخى صورته انك آلدن معناده دكلدر ورسول عليه السلام ايله انك
آلى اوزره تسليم الله تعالى دن سلام استعاضه در ورسول تسليم ذكر اولنديغى كى اسم سلام حضرته مخصوصه
اولان تجايد در پس الله تعالى اكا حقايق كمالى تسليم ايدرو تجليات جلاله سطواتدن اكلامتى اعطا ايدرو
وانى خلافت وامامت وشفاعت كليه صورتي ايله اظهار ايدرو كالوا حدى ومحمد الهية كاليه بي اعطا ايدرو
واخر اقامتن سلامتى وحقيقت مرأ عند اليه ايله تحقيق هبه ايدرو والله اعلم) (اما بعد فاني رأيت رسول الله صلى
الله تعالى عليه وسلم في مبشرة في العشر الاخير من محرم سنة سبع وعشرين وستمائة بمجرسة دمشق وبه صلى
الله تعالى عليه وسلم كتاب فقال لي هذا كتاب فصوص الحكم خذوه واخرج به الى الناس ينتفعون به) (شيخ رضي
الله عنه دير كه حمد وصالوتد نصكره پس تحقيق بن رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلمى بر مبشرة ده كوردكه
اول مبشرة مجرسة دمشق ايدى سنة سبع وعشرين وستمائة محرم سنك عشر اخيرنده من عند الله ارات ايله
كوردم و حال بوكه رسول الله صلى الله عليه وسلمك اللذه بوكاب وارايدى پس بك اخطاب ايدوب ايدى بوكاب
فصوص الحكم كايه ديروني اخذت وبوني ناسه اخرج ايله بونكه منتفع اولورلر خذوه قولنده اولان ضمير تذكرة
وموضعيته به ضميري كايه عائد در وموضع اولده باعديه ايجوندر وفصاحت ايجون دخی ايلقي جائزدر وموضع
ثابته باسببيه در (امدى) شوبله بيلكل كه حضرت رسالت صلى الله عليه وسلمدن اسانيد صحبه ايله صحیح
اولدكه يور مشدر) (من رأى فقد رأى فان الشيطان لا يتمل بي) (بوحديثك مفهومي بودر هر كسنة كه
رسول عليه السلامى رؤياده اول صورته كورسه كه دنياه حياقي حالنده رسول عليه السلام اول صورت
اوزره ايدكه احاديث صحبه ده انك اول صورتي ثابته در واول صورت منيه كامل الخلقة اولسه پس تحقيق
اول كسنة رسول عليه السلامى حقيقة كوردى زير اشيطان اول صورته متمل اولور واول صورت ايله ايدا
ظاهر اواز زير رسول عليه السلام اسم هادى صورته برو شيطان اسم مضل صورته در پس اسم مضل مظهرى
اولان شيطانه ممكن دكلدر كه اسم هادى صورته ظاهر اوله ووقت اولور كه شيطان صورت ر بوبت ودعواى
الوهيت ايله ظاهر اولور زير مظهر اسم مضلدر و صورت الهية واسعه در اسم هادى صورتي واسم مضل
صورتي وساير اسماء الهية صورتي محيطدر پس شيطان رسول عليه السلام صورتده ظاهر اولور واما شول
كسنة كه رؤياده بر صورت كوردى اول حالتدن متيقن اولدى ويا خود اكاديدى كه اول كوردى بكي رسول
عليه السلامدر ولكن كوردى صورت انك صورت اصله سنة كه حديث صحبه ثابته در مطابق اولسه
واول صورت اكا خصيصه اولسه ويا خود بوجه ايله اكاطابق اولسه وبروجه ايله اكاخالف اولسه پس
اول صورت منيه رسول عليه السلام صورتى دكلدر رائد انك شريعت محمدية صورته نسبتك صورتيدر
پس شول كسنة كه انك اعتقادنده ويا علمنده ويا حالنده ويا مقامنده نقص واقع اولسه مشاهده ايتزالرسوله
كندى نسبتى صورتي وشول كسنة كه رسول عليه السلامه هر وجهه مقتدى واكل وجهه اوزره انك هدايتى
ايله مهتدى اولسه وعلم وعملده حق متابعت ايله كاستيع اولسه ورسول عليه السلام حالندن ومقامندن
انكيجون ورث تام اولسه بقطه سته وماننده وسنه ده اولان وقايه عنده كوردى بكي شئ مطابقتده اكل واضح
وشم ودر رؤيتده شخص وتمثله ايدن وواضح اولور راي وارنك رسول عليه السلامه جميع اخلاق واوصافده
واحوال واعمالده كمال ابعندن اترى انك كى كسنة به بن رسول عليه السلامى كوردم ديك صحيددر

وبعد شوبله يلكه رؤيت ابصار دن اعددر زيرا ابصار حاسة بصرا ليه مبصراتك شه وديدر ورؤيت جميع
مشهوداتك شه وديدر كركل مشهودات مبصرة ويا تخيله ويا عقله ويا معلومه اولسون پس رؤيت
حاسة بصرا ليه مقيدة دكلدر بلكه عين بصيرت وعين علم وعين قلب ايله حاصلدر پس وقتا كه شيخ رضي الله عنه
رأيت رسول الله ديدى و حال بوكه انك زمانته اولان قورمك علم حقايقده اول اعلى ايدى بزه معلوم اولدى كه
حقيقة انى مشاهده ايدى پس شيخ رضي الله عنه عين بصيرت ايله وعين قلب ايله رسول عليه السلام صورت
حقيقت ومعنويه سن كوردى وروحى عينيله صورت روحانيه سن كوردى وعين نورانية الهية سيله صورت
نورانية الهية سن كوردى وبصرى باطنيله محسوسة ومبصرة اولان صورت متمله سن كوردى ورسول الله
صلى الله عليه وسلم ايجون واردركه وارث كاملى اولان كسنة عالم حسده محسوسا ومبصرا ظاهر اوله زيرا
رسول عليه السلام بر عالمه مقيد وبر زخده محبوس دكلدر جميع عوالم وبر زخده صورت معينة
مخصوصه سيله ظاهر اولور ورؤيت احديت جمعية كاليه كه جميع مقامات رؤيتى جامعده در حقه نسبت ايله
واكمل خلق اولان رسول عليه السلامه وساير كاله نسبت ايله خاتم نبوت وخاتم ولايت وانلر اولادنه
مخصوصه در ومبشرة اصلده رؤيتك صفتيدر ولكن موصوف مقامه قائمه اولان صفات غالبه دندر پس
معلوم موصوف ايله ذكر اولنيز بطحا كى پس رؤيا مبشرة دينلر ارض بطحا دينلر بكي كى پس مبشرة رؤيا
صالحه در كه مسلم الى كوردرو قال الشيخ رضي الله عنه في المشاهد خرج الترمذى عن انس قال قال رسول الله
صلى الله عليه وسلم ان الرسالة والنبو قد انقطعت فلا رسول بعدى ولا نبى بعدى قال فشق ذلك على الناس
فقال عليه السلام لكن المبشرات قال يا رسول الله وما المبشرات قال رؤيا المسلم جزء من اجزاء النبوة قال
ابوعيسى هذا حديث حسن صحيح انتهى كلامه واما مشرب الحقيقة مبشرة رؤياده اولندن اعددر زيرا الله
تعالى اوياسنى يقظه ده رؤيا سزدخى تبشير ايدراقا واعلام ايله وتجيلى ايله ووارد الهى ايله ووارد روحاني
ملكى ايله ويده صلى الله عليه وسلم قولنده يد قدرت صورتي در زيرا بدعطا ومنع وقبض وبسط مظهريدر
وكتاب يدر سولده اولديغى اشارتدر كه كل انبيا اذواقي خصوصنده بوكابده اولان علوم وحكم اكرچه كيم
بوكلك قلوبى اوزره استعدادات خصيصه لى حسبيله انلر اصول اولان اسمائك حضراتدن منزله در لكن
اول علوم وحكمك احديت جعي رسول عليه السلامك يدنده وانك قبضه سنده در انك نبوتى جميع نبوتات
ختميه جمعك احديت اولديغى اعتبار اوزره جميع علوم وحكمى على التخصيص جامعده ومحيطدر واول حكم
وعلمك تفصيلى وتبيينى پس خاتم ولايت محمدية يدنده در وهذا كتاب فصوص الحكم قولى پس رسول
عليه السلام طرفندن بوكابى فصوص الحكم ايله تسمية در ويا خود اخابدر كه عند الله بوكابك اسمى فصوص
الحكمدر ويا بوكابى فصوص ايله تسمية ايتك اعلامدر كه بوكاب كل مذ كورنك قلوبى اوزره منزله اولان
حكمك عيوندر زيرافصوص خاصة معلومه اولان معانى وحقايقه دلالت ايدرو تكميم فصوص نقوش
وعلامات اسميه محليدر كه خزانه اوزره انلر ايله ختم وانور وبوفصوص نقوشده واقعه اولان نقوش حكم الهية
كاليه احديت جمعية ختميه محمدية در كه بوكابده مذ كورن اولان كل انبيائك قلوبى قابلياتده مفصله در پس
اكرچه كيم بونقوش حكميه حضرات الهية اسمائيه دن انبيائك قلوبى اوزره منزله در ولكن اصل ومحمد
خبيدله بوككم ونقوشك جعي احديت خاتم رسلك صلوات الله عليه قبضه سنده در وذر كراولنديغى اوزره
بوحكمك تفصيلى خاتم ولايت محمدية يدنده در زيرا بوحكمك وراثت خاصة محمدية ختميه ايله اخذ اولور
ورسول عليه السلامك شيخ رضي الله عنه خذه قولى ايله بوكابى اخذ ايتكه امرى اشارتدر كه شيخ
رضى الله عنه ولايت خصوص ختمينه مخصوص اولان خاتمر پس زيرافصوص الحكم ضمته اولان حكم
مقامات ختميه محمدية به مخصوصه اولان حكمدر كه حضرات اسمائية الهية خصيصه اولان كالاتك
مقاماتدن هر مقام متعينة در كه بوكابده مذ كورن اولان انبيا اول اسمائياتك وعلوم واحكامك
جمله سيدر پس فاخرج به الى الناس قولى ايله خاتم انبيائك شيخه بوكابك اخرجنه كه حكم ختميه بي تضمندر
امرايتمى اشارتدر كه شيخ رضي الله عنه ختميه جمعية ده انك وارث اكيدرو زير احقايق وعلوم ختميه واقعه
اولر الا ختميه ايله تحقيق اولان كسنة ايجون وحكم ختميه بي الله تعالى الى شيخ ايله اظهار ايدرو انك يدى ولى انى اوزره

وسایق کلام اقتضایدرکه * بنفعون قوی امر لاجوابی اوله * وبنفعون قوی اسقاط نون ایل مجزوم اوله *
 لکن مقتضای ظاهر اوزره اخراج اولندی * کانه رسول علیه السلامدن اخبار ایتدیکمدر * جاریه اولان حال
 صورتیه مزید اعلام و بشارتدن اوتری * اخراج به الی الناس ای المتحققین بالانسانیة بنفعون به * دیدی
 یعنی انسانیة ایلد متحققین اولان ناس انک ایلد منتفع اولورلر دیکمدر * ویاخود سؤال مقدره جوابدر اگر رسول
 علیه السلام سؤال اولنسه که تحقیق بو حکم صفت حیوانیه ایلد متصف اولان ناسک فهمندن متعالیه در
 پس جواب ایدر * بان فهم ناسا مستعدین لکمال بنفعون به * قوی ایلد * (فقلت السمع والطاعة لله تعالى
 ورسوله واولی الامر منکم امرنا) (پس مبشرده رسول علیه السلامه ایدم الله تعالی به رسولنه و بزدن
 اولی الامر و طاعت قرأنا و حدیثا مأمور اولد یغمز کبی یعنی تفصیلا امر الیهیمی سامع اولوب الله تعالی به
 و رسولنه اطاعت و امتثال ایدم و دخی بزدن یعنی باطنده حکم اصحابی اولان اقطاب و خلفادن و ظاهرده
 سلاطین و ملوک دیندن اولان اولی الامر هتکم * اطیعوا الله و اطیعوا الرسول واولی الامر منکم * حقیق قولنده
 و دخی اذ اولیت امر افاطیعوه ولو کان عبدا حبشیما رسول علیه السلام قولنده مأمور اولمش و بوجه
 مفهوم ظاهر اوزره در و اما بونک سری و باطنی بودر که شیخ رضی الله عنه اشارت ایدر که طاعت الله و طاعت
 رسول الله و طاعت اولی الامر اولان امور ثلثه مبشرده کامرئیه اولان صورت مجدی به اطاعتده جمعه در
 زیرا الله تعالی مظهر محمدیه متجلی و ظاهر در و صورت محمدیه و رسول علیه السلام جمیع کل اوزره ولی
 امر در * پس رسول علیه السلامه اطاعتده امور ثلثه جمعه اولور * و کذلک اولی الامر ده دخی امور ثلثه
 موجوده در زیر اولی الامر اولان اولیاء کل مظاهر الهیه در و خلفا رسولدر پس انله اطاعت الله تعالی به
 و رسولنه اطاعتدر * پس شیخ رضی الله عنه اشارت ایدر که رسول علیه السلام امر الیهی ایلد بو کتاب
 فصوص الحکمى اکا عطا ایدوب ناسه اخراج ایتدیکمدر اولدخی اولیاء و خلفاء اولی الامر دن اولوب
 امر الیهی ایلد و امر رسول ایلد اخراج ایتدیکمدر کابی قبول ایدوب انکله منتفع و متحقق اولنده الله تعالی به
 و رسولنه و اولی الامر ده که شیخ کندی وجودیدر مؤمنین اطاعت ایدر * پس اگر اطاعت رسول ایلد اطاعت
 اولی الامر ده اطاعت حق و ایلدی الله تعالی رسول ایلد اولی الامر ده اطاعت ایلد عبادته امر ایتزدی * و قضی
 ربک الاتعبدوا الا الله * پس اولی الامر اولان شیخ رضی الله عنه امر حق و امر رسول ایلد اخراج ایتدیکمدر کابی
 قبول ایدن کسسه الله تعالی به و رسولنه و اولی الامر ده اطاعت ایدر * واکا انکار ایدن کسسه الله تعالی بنک
 و رسوایک امر نه و اولی الامر نه انکار ایدر اعدو ذب الله من الادبار فی صورة الاقبال * پس اولی الامر منا
 قولنده کندی امر نه اطاعت اشارت ایدر * و شیخ رضی الله عنه بنک بواقع سته موافق و رسول علیه السلام
 کتاب فصوصی انک یدینه و یردکنه مطابق (سنة ثلث و الف) تاریخنده که افلاق طائفة سی عصیان ایدوب
 رو بحق نام قصبه ده عسکر اسلام ایلد سردار * نهر طونه اوزره جسر وضع ایدر کن فقیر عسکر اسلام ایچنده
 موجود ایدم ناکه بر کون اشراق وقتنده بی نوم اخذ ایدوب رسول علیه السلامه اصفیاء عظام و اولیای کرامدن
 بر جمعیت عظیمه و صحبت جسیه ایچنده کوردم که اول مطاع نور بوقت قطب دائرة وجود حاق وسطده مشهود
 ایدی * و اول قوم کرام حلقه اولوب انک اطرافنده ادب و خشوع و زانو اوزره او قوروب نور بوقت جالانه ناظر
 و انزل امر و احکامنه منتظر ایدر و بندخی اول ساداتک سلککنده منتظم و اول دائرة نک رهنمده هر تسم اولوب
 اول مجلسده ادب اوزره قاعد و جلال رسولی انک مقابله سنده مشاهد ایدم پس ناکه اول سالار انبیاء و مرتب
 صفوف ارواح اولیا علیهم افضل الصلوة و السلام * اول جمع عظیم ایچنده بوقفیه التفات ایدوب کندی خط
 شریفله مکمل و مجلد بر مصحف بنم الهیه صوندی و بندخی اول مصحفی رسول علیه السلامک النذن الوب
 بر موضعدن فتح ایدم پس کوردم که رسول علیه السلامک خطیدر * پس رسول علیه السلامدن درس
 و تحقیق طریق اوزره قرائت ایتدیکمدر شروع ایدم اولدخی بکادرس و بروب حقایتی قرائنه و اسرار و دقایق
 خفایه بی قلبه نفخ ایتدی و بندخی علم الهیده شویله مستغرق اولدیم که هر نه شنیدن که سؤال اولنسم جواب
 ایدردم پس افاضه و امتفاضه و تظیفه سی تمام اولدنده حضار مجاس اولان قوم کرامک بعضیسی بعض مسائلی
 امتشکال ایتدیکمدر رسول علیه السلامدن سؤال ایدوب انندن قرائته شروع ایتدیکمدر بندخی حضور رسول

علیه السلامه انزلک طرفندن جواب ایدم و الهیده اولان مصحف رسولدن انله تحقیق و افاده ایدم و انلردخی
 درس طریق اوزره قرائت ایدوب استفاده ایتدیلر و رسول علیه السلام واقف و ساکت و متوجه و مرقب
 ایدی و سایر اصحاب مجلس دخی سامعین ایدیلر * و مجلسک آخرینه وارنجیه رسول علیه السلامدن هر نه که
 سؤال اولنسه بی توقف بصیرت و یقین اوزره جواب ایدردم پس مجلسک آخرنده اول ساقی شراب علم و عرفان
 و عمد ارواح انس و جان حضرت تلمیذ تکرار بوقفیه التفات ایدوب الیه بش الی جرعه قدری غیر مجلد کتاب
 صوندی و بکا خطاب ایدوب * بوکاب حضرت حسینک قرآن عظیمه اولان تلخیصیدر شمدیدر نصکره بونی
 اوقویک دیدی پس بندخی اول کتابی رسول علیه السلامدن الدم * پس رسول علیه السلامک اول صحبت
 عظیمه ایچنده بوقفیه التفات ایدوب کندی خطیلده اولان مصحفی الهیه و بروب * علم الهی قرآنی بی غیر واسطه
 اندن اخذ ایتدیکمدر * و انک مجلسنده غیره افاده ایتدیکمدر مسرور ایدکن * امام حسین رضی الله عنه
 واقعه سنک دهشتندن استیقاظ ایدوب امام حسینک قرآنه تلخیصی اهل اسلامه قرائت ایتدیکمدر واقع اولان
 امرنده هیجان اوزره سیر اولدیم * پس رؤیایک دلالتی و جوهندن بعض وجه ایلد اخذ اولدیکمدر رسول علیه
 السلامک امتی امتحانات الهیه ایلد امتحان اولوب بلاد اسلامیه اوزره بلا و مصائبک تسلیطنه و عسکر
 اسلامک انهمزامننه ارادة الهیه نک تعلق ایتدیکمدر رسول علیه السلام اشارت ایددی پس عسکر اسلام ایلد مفر
 ایتدیکمدر رسول علیه السلام طرفندن اذن مشاهده اولتمه غله عسکر اسلام نهر طونه دن عبور ایدوب دار
 کفار ده دخول ایتدیکمدر جهاد و غزایه توجهدن عودت اولوب اوچنی کون عسکر اسلام کفار ایلد مقابله
 اولد قزنده انله بر مقدار انهمزام واقع اولوب طبل و علم اصحابندن اول کوننده جوق کسسه نهید اولدی و عسکر
 اسلام اول سفردن عودت ایتدیکمدر کفار بد کردار انزلک اردلرندن ایر بشوب انله کسر و یردیلر * روایت
 ایدر که اول کون قرقر الی یلک مقداری کسسه عسکر اسلامدن شهید اولدی * و الحاصل اول سنه ده اهل
 اسلامه اصابت ایدن مصیبت زمان قریبده اصابت ایتدیمدر * و اول زماندنبرو عمالک اسلامیه و بلاد عثمانیه
 تسلیط اهل بدعت و ضلال و تقلیب اصحاب بغی و جلالدن خالیله اولدی یلک اون سکر تاریخنه کنجیه * پس
 بوسنه ده مالک قوای رده سی تحلیلده و ظاهر جلالیه نک نجوم شحوست مظالمی افول و زواله یوز طوتدی
 (امدی) شویله معلوم اوله که اول مدهم * و صاحب جود و کرم محمد صلی الله علیه وسلم دائم ایداورته
 و خافاسن علم الهی ایلد عمدا و لطفدن خالی دکدر و انلردخی بغیر واسطه اندن اخذ ایتدیکمدر خالی دکدر در * پس
 شیخ رضی الله عنه بو کتابده حکمدن هر نه شی که ایراد ایتدیمدر حد رسول علیه السلام اوزره ایراد ایتدیمدر
 زیاده و نقصانه استطاعتی بوقدر * (والله یهدی من یشاء الی صراط مستقیم) (حققت الامنیة و اخلصت النیة
 و جردت القصد و الهمة لابرار هذا الکتاب کما حدی رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم من غیر زیاده و لا نقصان
) (پس عالم حسن و شهادتده امتیعی که اول مبشرده در بن تحقیق ایدم یعنی حضرت خیالدیه بنکله اولان صورتک
 حقیقت و حقیقین ادرک ایتدیم و یاخود خارجه اثبات ایدوب حسده ظاهر ایتدیم * ککم الله تعالی بوقف
 بغمبر علیه السلامدن حکایه طریق اوزره * هذا تاویل رؤیای من قبل قد جعه لهاربی حقا * دیدی ای کانت
 رؤیای مشهوده فی حضرة الخیال موجوده فی الحس بقطة * و بوکابک ابرازنه نبی خالصه ایدم و قصدی و همی
 بن تجرید ایدم نه کیم رسول الله صلی الله علیه وسلم انی بکا تحذیر ایتدی من غیر زیاده و لا نقصان * پس الامنیة
 قوائده و جهین جائزدر بوجه بودر که رسول علیه السلامه مضاف اوله و لام عهدده مضاف الیه دن عوض
 اوله کانه رسول علیه السلام ولایت خاصه سی ذوقنه متعلقه اولان * علوم و حکمک و اسرارک کشف
 و اظهاری خاتم اولیاء ایدی اوزره اولد یغن عالم اولمده * شیخ رضی الله عنه خاتم ولایت محمدیه هر نه سنده
 متحقق اولد قده برازخ علویه روحانیه ده رسول علیه السلامک روح شریفی من عند الله تعالی ایدوب مراد
 ایتدیکمدر اول حکم و اسرارک انک مظهر قابل و وارث کمالی اولان شیخ رضی الله عنه الی عنک ایدی اوزره
 اظهار ایلد * پس الله تعالی انک صورتی مظهری ایلد اول حکم و اسرارک صورتی شیخه اعطا ایتدی و انزلک
 اظهاری رسول علیه السلامک امتیعی و مقصودی اولدی و بوجه دخی که امنیه شیخ رضی الله عنه مضاف
 اوله کانه شیخ رضی الله عنه خاتم ولایت محمدیه هر نه سنده متحقق اولد قده عارف اولدیکمدر اول مرتبه به متعلقه

اولان علوم واسرارک اظهاری * اول مرتبه مدینه تحقیق اولان کسه نیک بدی ایلد وقع اولور و اول علوم واسرارک اعطا و افاضه سی حقیقت محمدیه یدیده در پس شیخ رضی الله عنه انک حقیقتی اولان حقیقت محمدیه حضرت تدن کانه انک بدی اوزره اول حکمک اظهاری غنی ایتدیکندن اوتری و میسرده دخی شیخک اولد بگندن اوتری امنیه اکا اضافت اولور و امنیه نمایندن مأخوذ در قال الله تعالی (وما ارسلنا من قبلك من رسول ولا نبی الا اذ اتنی الی الشیطان فی امنیه فینسخ الله ما بلی الشیطان ثم یحکم الله آياته) و کابک ابرازنه تجرید قصد و همت بودر که بکابک ابرازنه توجه و عزیزی و همتی احدى الوصف القاءات شیطانیه و اغراض نفسانیه دن برشی انده محال اولیه * و شیخ رضی الله عنهم رسول علیه السلام حدی اوزره من غیر زیاده و لا نقصان ابرازاند بکنک وجهی بودر بر شیخ رضی الله عنه خلافت ایلد متحقق در پس خلیفه امیندروا مانت زیاده و نقصانی قبول ایتد بکنک خلیفه امر رسوله متمثل در شول وجه اوزره که رسول فی ابراز ایتدی و شول حد اوزره که آتی تعیین ایلدی (وسألت الله تعالی ان یجعلنی فیہ) (ای فی ابراز هذا الکتاب) و فی جمیع مایرقه بنانی و نطق به لسانی و سطوی علیه جنانی بالا لقاء السبوح و النفث الروحی فی الروح النفسی بالتأیید الاعتصامی) (والله تعالی بدین بن سوال ایتد که بکابک ابرازنده و دخی بنم جمیع احوال مدینه انک شول عبادی زمزمه سندن ایلد که شیطان ایچون انرا اوزره سلطان و حکومت و تسلط و تغلب یوقدر دخی جمیع شیخه که بنم بنام فی کابک ایدر و لسانم انکله نطق ایدر * و قلم انک اوزره منظوی اولور تا ایتد اعتصامی ایلد روح نفسمیده القاء سبوح و نفث روحی به بنی تخصیص ایلد * پس شیخک ان یجعلنی فیہ الی اخره قوی مخیر در قاله تعالی (انک) (اهدنا الصراط المستقیم) (قولنک مخیر چی کبی * پس بولسان الله ایلد ادب لسانیدر بر شیخ رضی الله عنه یقین اوزره در که کند بیسی عباد الله شول زمزمه سندر که الله تعالی انک حقیقتده) (ان عبادی ایس لک علیهم سلطان) (دیدی زبرا جمیع کالات الهیه و کونیه بی مستجمع و درجات ایمانیة انسانیة کالیه بی مستکمل و جامع در و شهود و احساس و توحید و عیان مرتبه سنه بالغ اولوب خلافت کبری ایلد متصف و متحقق در * پس الله تعالی ایلد ادب اعلا مقامات محققین و اکل درجات مقربیندر * و کذلک رسول علیه السلام (ان فی الجنة درجة واحدة لا تصلح الا لرجل واحد و ارجوانا کون ذلک الرجل) (قولی کبی مخیر در زبرا انک فتنده علیه السلام محقق در که * اول رجل علی التعین کندی نفسیدر * و کذلک وان یخصی فی جمیع مایرقه بنانی الی آخره قولنده واقع اولان القاء شیاطین مواضعه ادب حقی رعایت ایتدیکه اول موضعک برسی تلاوت قننده نطق در برسی القاء الهی بی و القاء روحی بی اهلنه کابک حالیدر بر بی قلبک ظاهری اولان جنانده خاطر و هاجس در و فی جمیع مایرقه بنانی قوی کابک قننده و نطق به لسانی قوی ایلد کلام قننده و سطوی علیه جنانی قوی ایلد قلبه نزولی قننده القاء سبوح و نفث روحی تخصیص طلب ایتدی * پس مواضع القاء بر محلی ترک ایتدیکه شیطان اندن تحلیل ایلد پس تأیید اعتصامی و توفیق ربانی و القاء سبوح و نفث روحی ایلد مؤید ابکن * و اعلا درجات حفظ و عصمتد، محفوظ و معصوم اولوب قلبی حقه و واسع ابکن و قلبی حقله و مواکب مواضع القاءه عصمت و حفظ تخصیصی طلب ایتدی * و القاء سبوحیدن مراد حضرت طهارت و نزهت در زبرا القاء جمیع حضرات اسمائیه دن واقع در پس حضرت طهارت و نزهت اولان اولان القاء سبوحی به تخصیصی طلب ایتدیکه جمیع شوائب بدن طاهرا و مقدس الله تعالی ایچون خلایق اوله و یاخود بلا واسطه حضرت احدیدن واقع اولان القادر که کثرتدن طاهر و نزهت در و نفث روحی کلام روحانی صورتیدر که ارواح عالیة کایة لمکیه دن القایله نفسک باطننده ظاهر اولور و رسول علیه السلام * بکابک اشارت ایدر) ان روح القدس نفث فی روعی (ان احدا لن یوموت حتی یتکمل رزقه) و نفث روحیدن مراد روحی و القادخی واقع اولور * و کذلک نفث روحی قولیه محمد صلی الله علیه وسلم روحانی صورتیدر کندی نفسنه و فی الروح النفسی قولیه محمد صلی الله علیه وسلم روحانی صورتیدر کندی نفسنه الف اولان روح الله اشارت ایدر * روع ضم را و سکون و ایلد صدر در که نفس طرفندن قلبک وجهیدر که محل هوا جس نفسانیه و وسوس شیطانیه در * پس تأیید اعتصامی ایلد القاء سبوحی مؤید اولوب و نفث روحی به محل اولد قدس نور الهی ایلد متور اولوب رزائل اندن زائل اولور * پس روع نفسیکه نفسک باطنی و قلبک طاهریدر القاء سبوح و نفث روحی محلی واقع اولور * و القاء الهی و نفث روحی قلبک باطنندن نفسک

باطننده قلبک ظاهر بنه در پس نفس من عند الله مؤید و القاء شیطانیدن معصومه اولور و تأیید اعتصامی عصمت الهیه ایلد الله عاصدن تأیید و نصرت در القاءات شیطانیه و خواطر نفسانیه دن * و صراط مستقیم هدایتدر) (قال الله تعالی ومن یعصم بالله فقد هدی الی صراط مستقیم) (و بالتأیید قوی وجه مشروح اوزره یخصی قولنده متعلق اولور و بابه ملاسه ایچون واقع اولور و مع معانیه دخی اولمق جائزدرای وان یخصی بالاء السبوحی مع التأیید الاعتصامی (حتی اکون مترجلا متحکما) حتی سالت قولنده متعلق اولور * یعنی تأیید اعتصامی ایلد القاء سبوح و نفث روحی به اختصامی الله تعالی دن سوال ایتد) تا کیم بکابک ابرازنده رسول علیه السلام طرفندن مترجم اولم متحکم اولیم یعنی رسول علیه السلام میسرده صورت منالده بکابک کو ستردی کابده ارادة الهیه ایلد اظهار ایتدیکه ارادت ایتدیکه حکم و اسرار غیبیه بی انک لساندن عالم حسن و شهادیده الفاظ و عبارات و حروف و کلمات ایلد مترجم اولم و رسول علیه السلام حد ایتدیکه شی اوزره زیاده ایلد و ایتدندن نقصان ایلد کندی نفسم طرفندن متحکم اولیم زبرا مترجم مقام و راننده قایم اولوب علم رسوله وارندر و انک امر نه متمثلدر * و متحکم کندی رأی قننده و اقد در صاحب سوادید و مقام و رانت حقی ایفا یتمشدر پس شیخ رضی الله عنه بوحکم و اسرارک غیبندن شهادته اخراجنده ترجمان رسول علیه السلام در * پس بوحکم و اسرار مترجمه دن هر قنقی شیخه عوام ناس انکار ایدر لرسه و شیخ خدمتیه تهمت ایدر لرسه پس کلام حقه و کلام رسوله انکار ایدر لر * و رسول علیه السلامه تهمت ایدر لر (امدی) ای صاحب بصیر حدید و نظر سدید پس سن کاملک حقوق حقی و حقوق رسولی رعایتیه نظر ایلد فوالله اگر خلافت کامله حبسیله و صورت الهیه به مظهر بقی ایلد اسم حکیم مقتضای اوزره حکم ایتسه انک علوقدر نه نقص لازم کلمزدی زبرا جمیع و تفصیلا انک حکمی حکم حق و حکم رسول علیه السلام در پس انک کلامنه انکار ایدن کلام حقه و کلام رسوله انکار ایدر (لیتحقق من یقف علیه من اهل الله اصحاب القلوب انه من مقام التقدیس المنزه عن الاغراض النفسیة التي یدخلها التلیس) تا کیم اصحاب قلوب اولان اهل اللهدن بکابک سر نه واقف اولان کسنه متحقق اوله یعنی حقیقت اوزره عارف اوله که بکابک شول مقام تقدیسدن منزله یعنی بکابک الفاظنده ظاهره و تجلیه اولان حکم و علوم مقام احدیدن منزله در که اول مقام شول اغراض نفسیه دن منزله در که انره تلبیس داخل اولور یعنی بکابک صورت معنویه سی ارادت الهیه ایلد مقام احدیدن طهارت اصلیه اوزره منزله در مقام کثرتده اولان نفسک اغراضدن که محل تلبیس در منزله در اغراض نفسانیه ایلد منصبغه و لمغله و محل نقص و عیب اولان نفس مرتبه سندن منبعثه اولمغله * زبرا مرتبه نفسدن ظاهر اولان شی اغراض نفسیه ایلد ظاهره * و نفس حتی باطل ایلد الباس ایدر * لیتحقق قولنده لام سالت قولنده متعلق در صیرورت معانیه در و کلام عاقبت و لام مأل تسمیه ایدر * حق تعالی (قال تظه آل فرعون لیكون لهم عدا و احزنا) (قولنده واقع اولان لام کبی و لام تعلیل اولمق دخی جائزدر و اصحاب القلوب قوی اهل الله قوی ایچون عطف بیاندروا اهل الله دن مراد مشرب کالی احدی جمعی الهی اصحاب اولان اصحاب قلوبدر که انک قلوبی حقله منقلبدر و حقه و واسع در آنک تجلیاتی توعاته * و تجلیات جلالیه سطواتده مستهلک اولان تجلیات جلالیه ده مستغرق اولان اهل الله ذکر در * و دخی اذواق جزئیة تقیدیه اسمائیه اربابندن اولان اهل الله ذکر در) (و ارجوانا یتکون الحق تعالی المسمع دعائی قد اجاب ندائی) (و بنرجالیدر مکه وقتا کیم حق تعالی بنم دعای استماع ایلد تحقیق بنم ندای اجابت ایلد * و شیخ رضی الله عنهم دعای وسألت الله ان یجعلنی فیہ الی آخره قولیدر و معنی دعایه واجابتی ندایه اضافنده ناسک بعضی اعتراض ایدوب ایتدیکه بونک عکسی انسیدر عرفان براندادن مراد اسماء عدد و عددان مراد اجابتدر) (قال الله تعالی ادعونی استجب لکم) (ولکن شیخ رضی الله عنهم دعای وسألت الله ان یجعلنی فیہ الی آخره قولیدر جمیع احوال و اقواله الله تعالی به و رسوانه مقتیدر پس الله تعالی انک بسمع الدعاء قولنده اولان عبارتی اعتبار ایتدی و قال تعالی (امن یحب المضطر اذا دعاه) (پس وقتا که الله تعالی دن اجابت متحقق اولدی شیخ رضی الله عنه) (فا الی الاما بلی الی ولا ینزل فی هذا المسطور الا ما ینزل به علی) دیدی پس بکابده حکم و امر اردن و علوم و تعارفندن کابک ایل بن القایتم الاحضرت محمدیدن بکابک القایتم لسان شیخی یعنی الله

تعالی بن قلبه القا ایدیکی حکم و اسرار را القا ایدرم * و بن بومسطور ایچنده یعنی بوکابده هر فصد
و هر حکمتده تنزیل ایتیم الاشول شیئی که بنم اوزریمه آنکه تنزیل اولنور یعنی الاشول علی که صورت محمدیه
کالیه ختمیده ظاهر اولان الله بنم اوزریمه انی تنزیل ایدرم * ولا نزل وما نزل قولي افعا لدن وتفعیلدن اولم
جائزدر تنزیل اولنور پس وقتا کیم شیخ رضی الله عنه ضعف افهامدن اوتری نزل به علی قولنده دعوی
نبوته و یاخود دعوی وحیه او همامک سبقتن بلدی پس استدرالک ایدوب (ولست بنی ولا رسول ولكنی
وارث للآخره حارث) دیدی یعنی حال بوکدن بنی دکام رسول دخی دکام ولكن بن وارثم و آخرتم ایچون حارثم
یعنی نبوت و رسالت جهتی ایلدن تنزیل ایتیم ولكن وراثت محمدیه حسبیل تنزیل ایدرم حقیقت محمدیه دن
ستولد اولوب مال یتیم اولان علوم و احوال و مقامات و مشارب و اذواق و کالاتک جمعیتی صورته ابن صلی
کبی وارث اولوب وراثت کلیه جمعیت حسبیل امر حق و امر رسول ایلد انزال و تنزیل ایدرم و بو حکم و اسرار
صورت محمدیه ده اخذ ایدوب امر حقه اظهارا تمکله طالب ظهور دکام عبد مختل و ابن وارثم و آخرتم ایچون
یعنی مرجع و عاقبت اولان حقیقت محمدیه ذات احدیه ایچون حارثم اول حقیقتده مندرجه و مندرجه
اولان حقایق حکم و معارف بذری سطور کاتبه و قلوب مستعدین اولی الالبابه بذریه بکیم حلاله * و کذلک
آخرتم ایچون حارثم هیأت الهیه دن بکاعطا اولنان علوم و معارف فی امر رسول ایلد طالبینه علی طریق
الاستیذان اعطا ایدرم (امدی) شویله بیلک که اختصاص الهی اولان نبوت و رسالت تشریعیه رسول علیه
السلام ایلد منقطع در زیر نبوتدن مراد کمال دین الهیدرم * و امر دین رسول علیه السلام ایلد کمال اولندی
نه کیم الله تعالی (اليوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی) (دیدی پس آنکچون رسول علیه السلام
لانی بعدی ولا رسول) دیدی * پس تشریع جدیده متعلق اولان انزال خاص منقطع و منقطع و در و اما ورثه
انبیا اولان اولیادن انبیانک حقایق اولان حضرات الهیه امایه مخزنه اولان علوم و حکم و معارف الهیه نک
انزال مطلقا منوع و منجور دکادر * دائما ابدا انبیانک ورثه سی اولان اولیانک قلوبی اوزره انبیانک حقایق
متضمنه اولدیغی علوم و معارفی الله تعالی انزال ایدرم * و ورثه دن هر بر وارث * انبیان دن بر نبینک علوم و احوال
و مقامات و وارثدن اول نبینک مقاماتی ایلد قائم اولور و انک احوالی انک اوزره ظاهر اولور * والله تعالی نک
علوی حقایق که اول نبینک زماننده الله تعالی آنکه انلری اظهار ایلدی اول وارث ایلد اول حقایق اظهار
ایدرم * قال علیه السلام (العلماء ورثة الانبياء و قال علیه السلام الانبياء ما ورثوا دینا و اولادهم و انما ورثوا
العلم فن اخذوا حذیظ اوفر) و علوم انبیاء الهیه در و و هیبه و کشفیه در حقنقی الهی ایلد منزله در کسب و تعلم
ایلد محصله دکادر * پس وراثت حقیقه دخی کذلک و هیبه و کشفیه در فعلیه و عقلیه دکادر * پس اولیادن
بعضی علی شول معدنندن اخذ ایدرم که * بنی و یاخود رسول اول معدنندن انی اخذ ایددی و روات اسانید طوبله
ایلد نقل ایدیکی شی علم دکادر * ز برانی ایلد رسول علی الله دن اخذ ایددی * پس وارث حقیقی الله تعالی دن
اخذ ایتکده در منقولدن اخذ ایتکده دکادر (امدی) رسول علیه السلام اکمل رسلدن حالا و مقام پس
آنک وارثی دخی اکمل ورثه در علما و حالا و مقام و رسول علیه السلام بغير واسطه علم الهی فی الله دن اخذ
ایدیکی کبی آنک وارث اکمل دخی کذلک بغير واسطه الله دن اخذ ایدرم * فتحقق (شعر) فن الله فاسمعوا و الی الله
فارجعوا فاشترط محذوفه جواب اولمق جائزدر یعنی بوکابده حکم و اسرار دن بن برشی القا ایتیم الاشول شیئی که
الله تعالی بنم اوزریمه انی القا ایددی * پس بوکابده ایراد ایدیکم شیئده بنم تصرفم یوقدر * پس بختکم بو حکم
و اسرارده بنم تصرفم اولمه و حق تعالی انلری بنم قلبه انزال ایدوب القا ایلد پس سز انلری بدن استماع ایتک
مقام تفصیلده * الله تعالی بنم قلبه تلوی اولدیغی حیثیتله و مقام جمعه دن اکامظهر کل اولدیغی حیثیتله ظهور
کلی ایلد بنم مظهر مده ظاهر و متجلی و متکلم اولدیغی حیثیتله الله دن استماع ایدک * ز برانی آنک لسانی یم پس
بنم لسانی ایلد قائل و متکلمدر * و بوکابده مذکور اولان حقایق و معارفدن بر شیده من مشتمله اولسکر پس
الله تعالی به رجوع ایدک و بیتده موضعینده واقعه اولان صله تخصیص ایچون تقدیم اولندی (فاذا ما جمعتم
مائات به) و ما یتیم به فعوا (پس بختکم سز الله دن استماع ایتسکر * شول شیئی که بنی کنوردم و یاخود
شول شیئی که اول سز انیان اولندی * پس سزانی قلوبکوز و عاصده حفظ ایدلر بر قلوب صافیه مخزن اسرار

الهیه در * عواوی رعیدن امر حاضر جمع مذکر در بقال و عی اذا حفظ (ثم بالفهم فصولا) من التفصیل بجل
القول و اجمعوا) (وبعد فهم الهی ایلد اول قول مجملی تفصیل ایدک و جمع ایدک یعنی مقامات کالیه ده قوی بن
اجال ایدم * و هر نبینک ذوقی شامنده مقام ختمیه محمدیه به مختص اولان کمالی و حکمتی ذکر ایدم * پس
سز اول قول مجملی تفصیل ایدک * و اول کمال ختمیه محمدیه بی که بر بنی به مخصوصدر * غیردن تمیز ایدک *
وبعد مقامات محمدیه دن بر مقامک کالنه مختصدر اول مقامک ذوقی حسبیل * و مقاماتدن هر بر بنی آخردن
تمیزدر و اکرن جمیع مقامات محمدیه فرقیته تفصیلیه مقام اقدم اولان مقام احدیته مجموعه و انده مندرجه در
جمع * نه کیم اول مقام اقدم و اجمع جمیع مقاماتده تفصیلا ظاهر در * اول مقاماتک اقتضایی حسبیل) (ثم
منوایه علی طالبیه لا تمنعوا) (یعنی حقایق اذواق و مشارب و کالات و علوم احوال و مقامات ایلد و توحیدده بیان
ایدیکم * فروق ایلد و بعد الفرق جمع ایلد متحقق اولدیغی کفر و نصکره سزدن انیان ایدیکم * شی ایلد انک طالبینی
اوزره من ایدک یعنی انلردن عوضی غیر طالبین اولدیغی کفر حلاله عطاء امتناعی ایلد انلره عطا ایدک تعلیم و ارشاد
ایتکله بخلا و شحاط البیندن انی منع ایتک بلکه امر رسول ایلد عمل ایدک که انتفاع ناس ایچون اخراج و اظهار
ایتکله بکامرا ایلدی زیر اطالبیندن انک کتم و اخفا سنده فائده یوقدر بلکه انی اهلنه اذاعت و افشا سنده در
قال الله تعالی (وانفقوا مما جعلکم مستخلفین فیهِ) (هذه الرجة التي وسعتکم فوسعوا) یعنی بوکابده انزال
اولنان علوم و حکم که علم توحیددن خلاصه اذواقه و مشارب کل زبده سنه متعلقه در * الله تعالی دن
سز ای اهل خصوص و اصحاب فصوص بر رجعت خاصه در که سزه و اسعه در و اهل خلوصی کماله مؤیدیه در *
پس سز انی طالبین اوزره توسیع ایدک الله تعالی سز انک اوزر بکزه توسیع ایدیکی کبی و بر رجعت سزه و اسعه
اولدیغی کبی * و بوعلمک طالبینه ایضا الله الهیک و رسولک اعوانی و انصاری اولک و انلری طالبینه توسیع
ایدک) (ان تصروا لله تصروا لکم) (زیر اعامه خلق حقیقت امر دن حجاب عظیم و جهل عمیم ایچنده در * پس انلر
علومنده حقه و اصل اولر و خلقک حجابیتده مدرکاری و مفه و ملری حسبیل حقدن محروم قلوب ضالته
قالور * زیرا انلر امری فرق و تمیز اوزره و وجودده الله ایلد اثبات غیر اوزره بنا ایدرلر تعدید و تمیز ایتکله *
و حال بوک ذوق انبیا و مشرب کل اولیاده امر توحید اوزره در * زیرا انلر) (شهد الله انه لا اله الا هو) (قوی
ایلد) (وهو کل شی محیط) (قولنده و غیرده واقعه اولان شهادت حقه و وجود و شهوددن غیر و وجود حقیقی
ایلد موجود و وجودی اثبات ایتدیلر * و کشف و شهود ایلد وجود واحد حقدن غیر برشی مشاهده
ایتدیلر * بلکه وجودات اشیا بی آنک وجودنده هالکه و تعینات اعیانی آنک عین واحده سنده فانیه مشاهده
ایتدیلر * پس) (رحمة للعالمین) اولان رسول امر الهی ایلد مراد ایدیکه خلقی ضاللدن انقاذ ایدوب * حقیقت
امر که نفسنده امر آنک اوزره در علم حقیقی بی اعطا ایتکله انلره رجعت ایلد * و بر رجعت مراتب رجعت اعلی
و اکملی و افضلیدر * پس اذواق انبیاء علیهم السلامده واقعه اولان مراتب توحیدی و جمیع مراتب توحیدی
جامع اولان توحید ذاتی مشتمل اولان بو کتاب مستطابده که مشرب محمدی و ذوق جمیع احدی بی جامعدر
رسول علیه السلام کندی ورثه سنک اکمل اولوب خاتم ولایت محمدیه اولان شیخ رضی الله تعالی عنک یدنه
و بر رب عامه ناسه رجعت ایتکچون اخراجنه و اذاعت و افشا سنده امر ایددی وجه مشروح اوزره * هذه قولي
مبتدادر و خبری محذوفدر تقدیر کلام بوبله اولور * هذه هي الرجة التي وسعتکم و جائز که هذه الرجة التي
وسعتکم قولي مبتدادر اوله و خبری محذوف اوله * پس تقدیر کلام بوبله اولور هذه الرجة التي وسعتکم هي الرجة
الواسعة فوسعوا (ومن الله ارجوا ان اكون من اید) مبنی لامفعول (فتأید و اید و قید) مبنی للمفعول (بالشرع
المجری المطهر فتقید و قید و حشر نافی زمره کما جعلنا من امته * شیخ رضی الله عنه من عند الله موفق و مؤید
و شرع محمدی ایلد مقید ایکن رسول علیه السلام ایلد ادب لسانی اوزره در که و الله دن بن رجاء ایدر که عبادک
شول زمره سندن اولامکه من عند الله تأید اولندی * پس اولادخی متأید اولدی و غیر تأید ایلدی و شرع
محمدی مطهر ایلد من عند الله تقید اولندی * پس اولادخی مقید اولدی و غیر تقید ایلدی ایلد تقید ایلدی
و بر ائخره و مراتب الهیه در رسول علیه السلام خواصی زمره سندن بزری حشر ایلد نه کیم نشأت
دنیویده بزری آنک استندن و جمیع احوالده اکا تا بعیندن ایلدی و شیخ رضی الله تعالی عنه فعل رجاء اوزره حرف

جاء اياه لفظه الالهى تقدم اولدى رجاى الله تعالى به تخصيص ايدوب الى الله اوزره قصر ارادته من اوترى تاكيم
 تايداعته صاى ايله آتى تايد ايليه * پس شيخ رضى الله عنه من عند الله مؤيد وغير مؤيد در كه امر رسول ايله
 اكاكتور ديكى كتابه مؤمن اوله و شرع محمدى مظهر ايله الله تعالى الى تقييد ايتكمه متقيد اولدى و اولاد
 محمد بنى تقييد اولدى زيرا امر اطلاق و تقييد در * پس بزار و اح و حقا بقمزله و معانى و لطائف منزله و قلوب
 و اسرار منزله فضاء كشف و شهود و احديت جمع و وجوده نفسك عقايد جزئيه و تقييديه سندن مطلق * و علوم
 رسوم تقليديه و مقتضيات مدارك نظريه و افكار بشريه تجديديه دن منسرحز * و نفس طبيعت و صورت
 بشريه حسيله شريعت كامله جامعه محمدية ايله كذا ندى اكل و جامع بر شرع بوقدر مقيد * ايد و قيد و لوى
 صيغة مجهول ايله كتوردى فاعله تعظيم و اجلال دن اوترى زيرا حقتك اطف وجوده مظهر اولان جاعت
 كثره دن شيخ رضى الله عنه بر فردر * و حشر ناوان و حشر نامعنا سندن در فعل ماضى ايله كتوردى انبيا و اوليا
 زمهر سنده محشور بيقى تحققي ايجون امت رسولده مجموع اولدى بى كى * و زمهر ته و امته قولنده اولان خير محمد
 عليه السلامه راجع در زيرا انك زمهر سى انبيا و امتى اوليادر (فاول ما القاء المالك على العبد من ذلك فص
 حكمة الهية في كلمة آدمية) پس بوكتابه مذكور اولوب بنم قلجه القا اولان شيندن اولكى شىء كه مالك الى
 عبدك قلبي اوزره القا ايلدى كلمة آدمية ده منقوشه اولان حكمت الهية فصيدر يعنى رسول عليه السلام
 مبشر ده سره و احده بكاوردى كتابدن اولكى شىءكه الله مالك اولدى بى حيثيله عالم حس و شهادته اول
 كتابك كتابته امر رسول ايله بنم ارادتم قنده بنم قلجه الى القا ايتدى و ياخود مبشر ده صورت محمدية ده
 مالك حق بنم قلجه اول كتابدن القا ايتدى بى اولكى شىءكه آدمية ده مودعه اولان حكمت الهية نك خاتمه سى
 و خلاصه و زبده سيدر و المالك قولندن مراد الاهد ر بويى حيثيله و العبد قولندن مراد شيخك كندى
 نفسيدر * پس شيخ حقتك مالكيت و ربوبيته و كندى سنك مملوكيت و عبوديته اشارت ايدى * پس هر شىءكه
 حق تعالى مالكيت و ربوبيتى ايله آنك قلجه القا ايدى اولدى مالك و سيدك امر نه امتثال مملوكيتى و عبوديتى
 حيثيله الى قبول ايدى و كتابده الى قيد ايدى و طابيليه الى القا ايدى پس سيدك امر نه عبدك تصرفى و مدخلى
 بوقدر زيرا كمال عبوديت ايله متحقق اولان عبدك حتى سيدك امر سوى قنده واقف اولوب آنك امر نه امتثال
 ايتكدر * فاو ما القاء المالك قولى مبتدادر و فص حكمة الهية جله سى آنك خبريدر (امدى) شويله معلوم
 اوله كه فص بوكتابه مذكور اولان مراتب انسانية كماله دن هر بر مرتبه نك علوى خاتمه سندن و خلاصه
 و زبده سندن و اول مرتبه نك جمعى احديتكن صورتدن عبارتدر * و هر بر مرتبه الحكامك مرتبه به نسبتى
 بوجه ايله اجزاء عنصرية دن متحصل اولان مزاج طبعى به اجزاء عنصرية نك نسبى كيدى * و دى غرضه
 علم الهية هر مرتبه نك احكامى اجتماعدن متعقله اولان هيات نسويه اولان نشأت انسانية كيدى * اول
 مرتبه مراتب مذكور دن هر قننى مرتبه اولور سه و هر مرتبه اسماء الهية دن قننى اسمه اسناد اولور سه
 هر مرتبه نك احكام كلييه سنى احديت جمع ايله حائز اولوب اول مرتبه علومك خاتمه و خلاصه سى اولان فص *
 ذكر اولان نشأت مسوده متفوخ اولان روح كيدى كه نشأت مسوانك خلقى انكه ختم اولور * و هر فصل
 نقشى انك معنويت و معقوليت سندن و دى شول شيندن معرب اولان كلامدر كه اول معنويه انك كليى حيثيله
 مسائل عليه و امور كليى تفصيليه سندن الى مشتمله در و حكمت دى اول مسائل عليه و احكام كلييه نك
 ضوابطدن عبارتدر انله خصطر بيقيله حقتك علم مطلقده اول مسائل محتد و مستندنه و اصلنه تنبيه
 ايتكمه * قال الشيخ المحقق صدر الملة والدين القنوى قدس سره فى الفكوك و نقش كل فص الكلام للمعرب
 عن معنوية ذلك الفص و معنوياته و ما يشتمل عليه تلك المعنوية من حيث كلياتها من الامور التفصيلية
 و المسائل العلمية و الحكمة عبارة عن ضوابط تلك المسائل العلمية و الاحكام الكلية بطريق الحصر لها مع التنبيه
 على اصل محتدها و مستندها من مطلق علم الحق و التعريف لذاته سبحانه من حيث تعيينه فى تلك المرتبة و من
 ظهورها و فيا ظهورها و ما يعبر عن المراد الالهى الذى هو متعلق الارادة الذاتية الاولى و من ذلك التعيين و ما هو المراد
 بعينه و المراد بعينه انتهى كلامه و كله هر نييك عييدى آنك خصوصيتى و كاوا آنك امتنه حكم حقدن متعين
 اولان آنك خطى حيثيله كه آنك شريعتيدر كه انكه سى تسميه اولور قال ايضا فى الفكوك و الكامة عين

ذلك النبى المذكور من حيث خصوصية و حظ المتعين له و لامته من حكم الحق الذى هو شريعتيه الى
 من حيث اسمى نبيا و اما من حيث معرفته بالحق و من حيث علم الحق به و بلازمه و الموقت و المتناهى من كل
 ذلك و غير المتناهى و غير الموقت فذلك جهة و لايته و لايكل كلمة كمال نسبي بخصها و الاول و الاخر الكمال
 الحقيقى و ان بينهما من الكمال بمقدار ما يشهد له به انتم بالفص المترجم عن شأنه و شان غيره و لهذا الخاتم من كونه
 مترجما عن كل شىء بكل شىء و باحادية جمعه الاحاطة بجميع ذلك كالم الذى الذى الالهى لانه صورة التعيين
 الاول العلمى الذى الجامع للتعينات كلها الذى من حيث هو سئل اطلاق الحق السابق كل تعين انتهى كلامه
 (پس وجه مشروح اوزره فص خاتمه و زبده و خلاصه معناسنه اولدى بى اعتبار اوزره فاو ما القاء المالك على
 العبد من ذلك قوائك معناسى بويله اولور رسول عليه السلام مبشر ده شيخ رضى الله عنه كوستردى بى شيندن
 الله تعالى انك قلبي اوزره اول القا ايتدى بى كلمة آدمية ده مودعه اولان حكمة الهية نك خاتمه سى و زبده سيدر
 و كلمة آدمية ده مودعه اولان حكمت الهية نك خاتمه سى و زبده و خلاصه سى لما شاء الحق قولندن فصل آخره
 و ارنجه واقع اولان كلامدر كه فصلك معنويه و معقوليتدن معربدر و اما مالك حق بو حكمت الهية نك فص
 بوكتابك كتابته شيخك شروعى حيننده كتابت ايجون اول القا ايتدى بى شيندر و بواعتبار اولور قنده جا نردى كه
 افظ فص خلاصه و زبده معناسنه اولدى بى كى باب و يا فصل معناسنه اولوب كلمة آدمية ده مودعه اولان
 حكمت الهية بى بيان ايليه پس ديمك اولور مالك حق بوكتابدن بنم قلجه القا ايتدى بى شينك اولكى حكمت
 الهية فصيدر يعنى بايدى * پس بن الى اول قيد ايتدى و شيخ رضى الله عنه بو فصلك آخرنده و هو هذا الباب قولى
 ايله بو معنياه اشارت ايتشدر و الهية دى مرتبه احديت جمعية ربانية نك ظاهر يديدر * زيرا الوهيت بو مرتبه نك
 باطنيدر و الوهيت بو مرتبه نك معقوليتيدر يعنى جميع نسب اسمائه نك معقولياتى و خصوصياتى حيثيله
 اولان جمعك احديتيدر كه ذات واجده ذاتك عيى اوله ذات اوزره زائد اوليه پس آدمكه احديت جمعية
 انسانية الهية كماله نك ظاهر يديدر مرتبه احديت جمعية ربانية نك ظاهر يديدر اولان الهيت ايله احديت جمعه
 مشترك اولور كه كلمة آدمية حكمت الهية به مختصه اولدى (امدى) شويله معلوم اوله كه جمعيت الهية احديتكن
 ظاهر يدي اولان الهية مألوه من ظاهر ده حقه دكلدر و مظاهر خلقية تفصيلية فرقاينه دن هر بر شىء الحق
 بر اسمك مظهر يدير الهيت جمعيته مظهر اولور بر فردك قابليت بوقدر * پس عقل كادن مكنونات مخلوقة
 اولدقه هر بر شىء بر اسمك مظهر اولوب اول اسمك ربوبيت و الوهيتدن حصه سى اولدى بى قدر الهية دن دى اول
 شينده ظهور ايدى * پس انسانيه منتهى اولجه جميع موجودات علويه و سفليه و اتراد كونيى خلقيه خلق
 اولوب هر بر شينده الهيتك ظهورى اول شينك رب خاصى اولان اسمك ذاتدن مظهر يدي و ربوبيتدن حصه
 معينه سى حسيله در و مظاهر كونيى دن هر بر مظهر ده اسماء الهية دن الحق بر اسم ظهور ايتدى و بر اسم ايله
 حق تعالى اكا تجلى ايتدى باطنده اولان صورت جمعيت اسمائية الهية احديتكن ظهورنه بر شينده استعداد
 و قابليت بوقدر * پس وقتا كه آدمكه ابو البشر عليه السلام در و لوص و نوعيه كونيى نك اخرى و خاتمى اولدر سه
 و جميع موجوداتك تايجى و زبده و خلاصه سى انده موجوده اولوب جميع تعداد وجوديه كثرتك صفاتى
 و اخلاقى و خواصيله ظاهر اولدر سه يعنى جميع مظاهر كونيى نك صفاتى و اخلاقى و لوازى كثرى آنك نشأ سنده
 موجوده اولدر سه مظاهر كونيى كثرتك جمعى احديتكن ظاهر يدي ايلدى * پس باطنده تعقلده اولان
 صورت الهية اسمائية جمعى دى آدمه دم ايله ظهور ايتدى * و آدم دى جميع اسماء الهية نك مظهرى
 اولدى * پس الهية ظاهر ده آدم ايله متحققه اولور حكمت الهية كلمة آدمية به تخصيص قلندى * يعنى
 حضرت الهية به مفسو به اولان علوم و معارف و تجلياتك خاتمه سى كلمة آدمية به مخصوصه اولوب آنك جمعى
 احديتكن صورتى و روحيتى دى كلمة آدمية ده منقوشه اولدى بلكه آدم باطنده اولان الوهيت احكامى جمعى
 نشأ سنى روحى مثابه سنده در * زيرا اول نشأ نك كلى آدم ايله ظهور اولوب ختم اولدى * و كمال جلا و استجلا
 انكه حاصل اولوب قرار اولدى * و بعد ذلك شويله معلوم اوله كه فصوص الحكم ختمده و انعه اولان حكم
 مقامات ختميه محمدية به مخصوصه اولان حكمدر كه حضرات اسمائية الهية به خصيصه اولان كمالانك
 مقاماتدن هر بر مقامده متعينه در * و اول حضرات اسمائية الهية تجلياتك و علوم و احكامك جله سى انبيا در

پس حضرت اسماء الهیه در هر بر حضرت مخصوصه اولان کالات وحکم برنی به خصوصه در که اولانی
 مقامات ختیه محمدیه در بر مقامه متعین در که اول مقام اول حضرت مخصوصه اولان کالات وحکم
 مقام بدر پس اول حضرت مخصوصه اولان کالات وحکم اول نبی ایلده ظاهره اولوب انکله ختم اولمغه اول
 نبی هذبت اولور پس مرتبه الهیه جمیع مراتب علیه نیک اصلی و مستندی اولوب سائر مراتب علیه اندن
 متفرعه اولمه و هر بریسی انک احکام ولوازمندن و مستند اولدیغی مراتبدن بر مرتبه اولمغه و صورت انسانیه
 ایلده سائر کلدن مقدم کلمه آدمیه ظهور ایدوب صورت الهیه دخی جمیع کلدن مقدم کلمه آدمیه ده متحققه اولمغه
 و سائر کلمات صورت نوعیه انسانیه بشریه سی و وجودات ظاهره سی کلمه آدمیه دن متفرعه اولوب هر بریسی
 انک ظهوراتی مراتبدن بر مرتبه وجودی اجمالندن تفصیل واقع اولمغه حکمت الهیه بو کلماتده اولان سائر
 حکم اوزره و کلمه آدمیه دخی سائر کلام اوزره تقدیم اولندی و بعدد ذلک فصه شروع ایتزدن اول بلک کر کدر که
 رؤیت اوج در لوردر پس بریسی رؤیت ذاتی در که حق تعالی کمال ذاتی و غناء ذاتی احدی بنده کندنی ذاتی
 کندنی ذاتی ایلده شاهد ایدوب رؤیت آنک ذاتی اوزره زائده دکلدر و تعقلده و واقعده اندن متمیزه دکلدر و اسماء
 وصفات و نفوت و تجلیات انک احدی قهری قبضه سنده مستهلکه الاحکام غیر ظاهر الاثار نسب ذاتیه و شئون
 غیبیه مشاهده ایدوب رؤیت تعین اول مراتب اول مرتبه سی اولان احدی بنده و حضرت عماده در که جمیع
 صورت کونیه و نسب اسمائیه ذاتیه انده مستهلکه در و بری برینک عینیدر (کان الله ولم یکن معه غیره) و بر رؤیت
 دخی رؤیت اسماء در که مظاهر اسماء اولان عوالمده اسماء انک ظهوری و تجلیسی ایلده واقعدر یعنی بر رؤیت
 احدی بنده مستهلکه اولان اسماء انک اعیانی عوالمده اظهار ایتکه موقوفه در بر رؤیت دخی کون جامعده
 اولان رؤیت در که رؤیت بی جامعده در پس اسان الهیت حقایق اسماء جمیع احدی حیثیتیه (کنت کنزا
 مخفیة فاذا حببت ان اعرف) (قولنی قائل اولدی یعنی حضرت احدی بنده و مرتبه عماده حقایق اسماء انک احدی
 کنزیکه حقایق اسماء و سمیات و نسب و شئون جواهری جامعده تعینات اسماء اولان مظاهرده ظاهر اولوب
 بلنک ایچون حقل محبت ذاتیه سی اقتضا ایدوب عقل کلدن نوع انسانی کلی جمعی به منتهی اولنجه جمیع
 عوالمی خلق ایتدی پس عوالم امریه روحیه دن و اعیان جسمیه ملکیه دن هر بری اسماء الهیه دن بر اسم
 خاصه مظهر و صفات الهیه جزویه دن و یا خود کایه دن بر صفتیه مجلی و مصدر واقع اولوب هر شئیده حقل
 ظهوری اول شئیک استعدادی و قابلیت حسیله اولدی پس اعیان موجودات علویه دن و اشخاص
 مخلوقات سفلیه دن بر فرد اول جمعیت الهیه صورتیه مظهر اولمغه مستعد اولمغه (انا عرضنا الامانة علی
 السموات والارض والجبال فابین ان يحملنها واشفقن منها وحملها الانسان) (غوامی اوزره ظهور احدی
 و جمعی و کلی ایلحق تعالی ظهور ایتکه ایچون امری حاضر اولان کون جمعی خلق ایتدی و انده جمیع اسماء
 حسی اعیانی اظهار ایلدی ظهور کلی و تفصیلی ایلده ظهور ایتکه مشیت الهیه تعلق ایتکه و علم الهی دن
 جمیع اشیا نیک ظهوری مشیت الهیه ایلده واقع اولمغه شیخ رضی الله عنه دخی کلمه آدمیه به مختصه اولان حکمت
 الهیه بی علم الهی دن اظهار ایتکه مشیت حقله ابتدا ایدوب (لما شاء الحق سبحانه وتعالى من حيث اسمائه
 الحسنی التي لا يبلغها الاحصاء ان يرى اعيانها وان شئت قلت ان يرى عينه في كون جامع يحصر الامر)
 دیدی یعنی وقتا که حق تعالی اسماء حسناتی حیثیتیه که انک شخصیات کثرتیه احصاء ایتکه امری حاضر
 اولان کون جامعده که انسان کمالدر اسماء انک اعیان و اگر دیرلرک دیرلرک کندنی عینیت کورمک دیلدی زیرا
 اسماء انک اعیانی حقل عینیدر تعینات و نسب کثرتی اعتبار ایلدیغی احدی بنده ظاهری اولان اسماء حسناده
 حقل تعینی و بر صفت ایلده ظهوری اعتبار ایلده حق تعالی دیلدی بکه هر بر اسماء حقیقتیه متعین اولان انک
 وجودی اول اسماء صفتیه ظاهر اولوب کندنی عین کون جامع اولان انسان کمالده مشاهده ایلده زیرا
 کمال جللا و استجلالده و انکله حاصل اولور و شیخ رضی الله عنک (لما شاء الحق من حيث اسمائه الحسنی) قولی
 مشیت ذاتیه احدیه نیک سبقتیه اشارت ایدر که اول مشیتده اعیان اسماء مستهلکه در و بر مشیت ذاتیه احدیه
 تعین اولان باطنی اولان احدی بنده و حضرت عماده در که انده اسماء ذاتیه صورتی متعلقه در ذات مطلقه
 من حيث اطلاقها ولا تعینها مشیت دکلدر پس از ان من حيث اطلاقها اکابر کم مضاف قلنیز و دخی

بر وصفه و بر اسماء متعینیه اولمز و لکن من حيث اسمائه الحسنی قولی اسماء شامله اولدی پس
 اسماء انک اعیانی دخی متناهی اولوب امری جامع اولمق لازم کلسکه (التي لا يبلغها الاحصاء) (دیدی زیرا اسماء
 ممکنات غیر متناهی نیک حقایقده اولان تعینات الهیه در پس اسماء انک شخصیات دخی متناهی دکلدر زیرا
 ممکنات غیر متناهی در و اما اسماء انک تعینات کایه سی حیثیتیه پس اسماء انک احصا اولور و انلر حقایق
 و جوب و فعل و تأثیر کایه ایدر و هی مائة الواحدا و الف وهذا الواحد هو عين التسعة والتسعين وعین
 الالف والواحد) و دخی (ان يرى اعيانها وان شئت قلت ان يرى عينه في كون جامع يحصر الامر قولی کون
 جامعدن اول اولان مظاهر نوریه روحیه امریه ده اولان تجلی مجالی ظلالیه جسمانیه خفیه ده اولان تجلی به
 شحالقدر و قوایل علویه ده اولان ظهور قوایل سفلیه ده اولان ظهوره مغایر در زیرا هر شئیده ظهوره ظهور
 و محل حسیله واقعدر پس کون جامعده اول اولان مظاهر جزئییه حقل کندنی نفسیه و عینیه رؤیتی جامعده
 دکلدر زیرا انرا کون غیر جامعده در و حقایق سر و وجهی و دقایق بطن و ظهری حاصره دکلدر جمیع مظاهر
 علویه و صفایه نیک احدی اولان عالم آدمی بنده مسوی کبیر و وجود کلی ایلده متصف دکلدر پس کون
 جامعده جمیع مظاهر علویه و سفلیه بی جامع و تجلیات الهیه اسمائیه و نسب و شئون ذاتیه بی و اسعد و وجود
 و مرتبه امری حاضر و شامل و حقیقه و خلقیه بیننده بر برزخ جامع و فاصلدر که طرفینک تعینیه ظاهر اولوب
 حکمتیک اطلاق اکا صالحدر بلکه جمیع و اطلاقدن غیر انک بر نعت ذاتیسی بودر اسماء ذات احدی بنده
 مظهر رتبه لایق و انک مظهر بینده (ان يرى اعيانها وان يرى عينه في كون جامع يحصر الامر) دینلکه اول
 صادق پس وجه مشروح اوزره (ان يرى) رؤیتدن در و بر فاعل حقه عاندر (واعیانها) قولی مفعولیت
 اوزره منصوبدر و ارائندن اولمق جائزدر و ترى صیغه تأنیث ایلده رؤیتدن مفعول ایچون مبنی اولمق جائزدر
 و لکن شیخ (فان رؤية الشيء نفسه لنفسه ما هي مثل رؤية نفسه في امر آخر يكون له كالمראה قولی بری
 رؤیتدن مضارع معلوم اولدیغی مؤیددر (لکونه متصفا بالوجود) بوقول کون جامعده اولان رؤیتیک مشیتیه
 تعلیلدر یعنی وقتا که امری حاضر اولان کون جامع و حق اسماء حسناتیک اعیانی و یا خود کندنی عین
 کورمک دیلدی زیرا کون جامع وجود کلی و جمعی و الهی و خالق و تفصیلی ایلده متصفدر و وجود کلی و جمعی ایلده
 متصف اولان شئیده اعیانک ظهوری و تجلیسی دخی (کینونه کل شئی فی شئی انما تكون بحسب المحل) حسیله
 کلی و جمعی در و وجود دخی وجود اولدیغی حیثیتیه ظاهر و باطنیه و جوب امکانه و حقله خلقه شاملدر پس
 کون جامع مراتب الهیه و کونیه وجودیه بی جامع اولان رتبه کایه جامعده ایلده موجود اولمغه آنک
 مظهر بینده حقل ظهوری و وجودی دخی انک مظهر بی حسیله تعین کلی و جمعی واحدی ایلده متعیندر کون
 جامعدن غیر انک کون غیر جامعده نیک کون جامع سر وجودی وجود کلی دکلدر شیخ وجودی کبیر و دخی
 لکونه متصفا بالوجود قولی محصر الامر قولی ایچون علت اولمق جائزدر بکنم محصر الامر قولندن مراد کون
 جامعک امر ظهور و رؤیتیه مظهر بی اعتبار اولمغه یعنی اعیانک کون جامعده ظهوری و رؤیتی امری کون
 جامع مظهر بی حاصره در و باعتبار اولمغه یعنی محصر امر ظهور و اعیان فی لکونه متصفا بالوجود و اما
 بکنم کون جامعک مظهر بی امر وجودی حاصره اولدیغی اعتبار اولمغه محصر الامر قولنه علت اولمق جائز
 دکلدر زیرا معنی بویه اولور که کون جامع امر وجودی حاصره در وجود ایلده متصف اولدیغندن اتری پس
 یا شئی کندنی نفسیه تعلیل لازم کور و یا لکونه متصفا بالوجود قولی زائد اولمق لازم کور زیرا امر وجودی
 حاصره اولان شئی وجود ایلده متصفدر فافهم و امر دن مراد امر ظهور و اعیان اسماء در و امر رؤیت اعیاندر
 فعل و شان دکلدر و کن تعاقب ایتدی بکی شئیک امری دکلدر و بر وجه دخی بودر که اسماء حسناتیک اعیانی مشاهده
 اولمق لامظاهر وجودیه ده و کون جامع صورتدن اول واقعده اولان مظاهر کون غیر جامعده در صورت
 اسمائیه الهیه جمعی به و صورت اسمائیه تفصیلیه به مظاهر اولمغه مستعد دکلدر و صورت عنصریه انسانیه
 کایه به مختصه اولان اسماء الهیه انلرده مظاهر دکلدر و اسماء الهیه ظاهرده مظاهر ایلده ظاهره و متحققه
 اولور پس نشأت عنصریه انسانیه صورتی که جمیع مراتب وجودی جامعده جمیع مراتب وجودی
 حاصره در پس آخر مراتب وجود و ختم دائرة وجود اولمغه و وجوددن علت غائییه کون جامعک وجودی اولوب

سائر احوال غیر جامعه آنک اوزره متفرعه اولوب انک کایه و جمیع تنک اجزای و لوازمی کبی اولمغه کون جامع
وجود ایلله متصف اولدی و سائر احوال غیر جامعه وجود تامه متصفه اولدی الا کون جامع وجودی ایلله
زیرا امر ختمیه مرتبه آنسانده واقعدر پس انسان کامل وجود ایلله متصفدر و امری جامع و حاضر در پس
اسماء حسنی اعیانک رؤیتی آنک مظهرنده واقع اولور (و مظهریه سره الیه) (بظهور قوی اظهاردن نصب ایلله
ان بری اعیانها قولنه معطوفدر و بری قولنده اولان اعرابک و جوهی بونده دخی جائزدر به وسره و الیه قولنده
اولان ضمائر اعتبار ایلله و انلردن زانده وجوه آخر دخی مفهومه در * اما سباق کلام و مقتضای مقام اوزره
بظهور قوی اظهاردن فاعل ایچون مبنیدر و به ضمیری کون جامعه راجعدر و سره و الیه ضمیری حقه راجعدر
یعنی حق تعالی دبلدیکه کون جامعه اعیان اسمائی کوره و کون جامع مظهری ایلله کندی سرفی کندی و به اظهار
ایلیه * و الیه قولی صله اولقی جائزدر به الیه و بظهور ثلثیدن فاعل ایچون مبنی اولدقده و کون جامع ایلله
حقک سری حقه ظاهر اولمسن دبلدی دیک اولور * سری اعیان اسماد که حقک غیب الغیوبنده مستوره در
و اعیان اسماء خنی اسماء الهیه و نسب ذاتیه تامه المضاهات و عامه المحاکات اولان مر ایدر که علی وجه
التفصیل اسماء الهیه مر ایای اعیانده ظاهر اولور * پس مر ایای اعیانی جامع اولان کون جامع مر ائده حق
کندی ذات وصفاتی و نسب و اضافاتی جمیع تنک احد بن علی وجه التفصیل مشاهده ایدر (فان رؤیه الشئی
نفسه بنفسه ماهی مثل رؤیه نفسه فی امر آخر یکون له کالمراة) (بوقول لما شاء الحق الی آخره قولنه علتدر
و اعتراض مقدردن جوابی متضمندر کانه اعتراض اولنور که اعیان اسمانک رؤیتنه مشیت الهیه نه کیفیت ایلله
تعلق ایدر و حال بوکه الله تعالی ذات وصفاتی ایلله از ایدر کندی ذاتیه و غیره بصیردر عالم انسانینک ایجاددن
اول * پس مظهرده کندی عینی رؤیتنه محتاج دکادر که کندی عینی آنده مشاهده ایلله * پس شیخ رضی الله
عنه رؤیتین بیننده فرقه اشارت ایدوب اعتراض مقدره جواب ایدر و مشیت حقه تعلیل ایدر یعنی دیک اولور
زیرا بر شینک کندی نفسه کندی نفسیه رؤیتی اول شینده مر ائ کبی اولان امر آخرده کندی نفسه رؤیتی
کبی دکادر * زیرا کون جامعه اسمانک اعیان مشاهده ایتمکه مشیت الهیه تعلق ایتردن اول واکون
غیر جامعه اولان ظهوردن مقدم حق تعالی کمال ذاتینده و غناء احدیسنده اولوب کندی ذاتی کندی
ذاتیه رؤیت ذاتیه ایلله مشاهده ایدردی اول رؤیت آنک ذاتی اوزره زانده اولوب آنده متمیزه اولمدی حلاله
و اسماء صفات ذات ایچون نسب ذاتیه و شئون غیبیه مشاهده ایدردی * و بپورقیده کندی ذاتی کندی ذاتیه
مشاهده ایدر ذات واحدده ذات واحدک مشاهده سندن غیر یوقدر * پس حق تعالی ذاتیه مستهلکه
اولان اسمانک کالی حیثیتله اسماء حسنی اعیانی کون جامعه ظاهره الاحکام و الاثار مشاهده ایتمک
دبلدی یعنی هر اسمک عینی مظهرنده بر صفت ایلله ظاهر و بر تجلی ایلله متجلی اولوب * اول اسمک ذاتیه مستهلکه
اولان حقیقتده اولان کال * اول تجلی ایلله اظهار ایلله * یعنی کندی بی اول صفت ایلله و اول کمال ایلله ظهور ایدوب
آنک وجودی اولان کون جامعه بنه کندی وجودن مشاهده ایلله * پس حق بونده دخی کندی نفسیه که
اعیان اسماد کندی نفسه که کون جامعه مشاهده ایدر * رؤیت اولیده کندی نفسی کندی نفسه
مشاهده ایتدیک کبی * و لکن اول رؤیت بپورقیت کبی دکادر * زیرا بپورقیده کندی نفسه عینی اولان اعیان
اسمانک هر بریسنده بر صفت ایلله ظهور ایدوب بر تجلی ایلله تجلی ایدر * و بر کالی اظهار ایدوب ظهور کالی
و تفصیلی ایلله دخی اسماء الهیه جمعی احدیتک مظهری اولان کون جامعه ظاهر اولوب * کال جلا
و استجلانک حصولدن غیر جمعی اسماء الهیه ذاتیه صورت حق آنده مشاهده ایتدیکندن غیر * کون
جامع مر ائده ظاهر اولان اعیان اسمادن هر بر اسمک عینده بر صفت ایلله تجلی ایدوب ظهور ایتدیکده کون
جامع جمعی صورتی اول اسمک عینی آینه سنده ظهور ایدوب کون جامعه اولان اسماء الهیه تک جمعی
صورتی و جمیع اسمانک کالات احکامی هر بر اسمک عینی آینه سنده علی وجه التفصیل مشاهده ایدر که
اعیان اسمادن هر بریسنده اول جمعی اسمائیه تک صورتی ظهورنده مزاجه اولیه صورت واحدک مر ایای
متعددده ظهوری و بری برینه عدم مزاجی کبی * و اما رؤیت اولی اولان رؤیت ذاتیه ده که اسماء الهیه اعیانی
نده مستهلکه در ذات واحدک رؤیتندن غیر آنده رؤیت بوقدر * اسماء الهیه تک اعیانی و کالاتی آنده مشاهده

اولمگز * پس حق تعالی کندی نفسی کندی نفسه کون جامع کون جامعده کون جامع کبی
دکادر * (فانه نظهر له نفسه فی صورده عظیمه المحل المنظور فیه) (بوقول رؤیتین بیننده فی ممانله ایچون تعلیلدر
فانه قولنده اولان ضمیر شان ایچوندر * یعنی دیک اولور * زیرا امر آخرده اولان رؤیتده شان بودر که شینک
نفسی شینده بر صورتده ظاهر اولور که منظور فیه اولان محل اول صورتی اعطا ایدر * و ضمیر حقدن عبارت
اولان شینده راجع اولقی جائزدر * یعنی حقک نفسی بر صورتده کاتظاهر اولور که محل منظور فیه انی اعطا ایدر
عالم یکن بظهر له من غیر وجوده هذا المحل ولا تجلیه له) (فانه قولنده من بیان ایچوندر فی صورت قولی بیان ایدر *
ولم یکن و بظهر قولنک ضمیری ماهیه عایددر و له ضمیری فان رؤیه الشئی قولنده حقدن عبارت اولان شینده
عایددر و تجلیه قولنک ضمیری حقه و له ضمیری محله عائددر * یعنی محل منظور فیه اعطا ایتدیکه حقک
نفسی اول صورتده کاتظاهر اولور * شول شینک صورتدر که بوجو محک وجودیسن و آنک بوجو محله یعنی حقک
بوجو تجلیسن بوشینک صورتدر کاتظاهر دکل ایدی * یعنی حق ایچون مر ائ کبی اولان شئی حقه بر صورت
اعطا ایدر که اول صورت حقد ظاهر دکل ایدی و بوجو محک وجودیسن که اول صورتی اعطا ایدر و حقک اول محله
تجلیسن ولم یکن و بظهر قولی صیغه تأنیث ایلله اولوب ضمیر نفسه راجع اولقی دخی جائزدر * یعنی شینک نفسی اکا
بر صورتده ظاهر اولور که اول صورتی منظور فیه اولان محل اعطا ایدر که اول صورت شینکده کونک نفسی
اکا اول صورتده بوجو محک وجودیسن و دخی آنک بوجو تجلیسن ظاهر دکل ایدی * بوقدر اوزره کلامده
فیه انا تقدیر اولور یعنی عالم یکن بظهر له فیها (امدی) وجه اول اوزره دیک اولور که * منظور فیه اولان محل اعطا
ایتدیکه صورتده شینک نفسی شینده ظاهر اولور حسن و بها و کمال و صفادن شول صورت ایلله که بوجو محک
وجودیسن و اول شینک اکا تجلیسن اول شئی اول صورت ایلله کندی نفسه ظاهر دکل ایدی و اول صورت ایلله
کندی نفسی مشاهده دکل ایدی زیرا اول صورت مر ائله قائمه در ناظر آنده ظهوری سیلله پس ناظر کندی
ذاتده اولان صورتیک حسن و بها سن قاشا ایتمک ایچون مر ائله نظر ایتدیکده مر ائ اکا بر صورت اعطا ایدر که
مر آتسن اول صورت ایلله اول ظاهر دکل ایدی * پس صورت امر سندن مستفاده اولور بریسی محلد *
و بریسی محله ناظرک تجلیسندر * و اما فانه بظهر له نفسه قولنده ضمیر شینده راجع اولوب بظهر قولی اظهاردن
فاعل ایچون مبنی اولدیغی و نفسه دخی مفعولیت اوزره منصوب اولدیغی اعتبار اولنسه پس دیک اولور *
تحقیق اول شئی کندی نفسی کندی نفسه منظور فیه اولان محل اعطا ایتدیکه بر صورتده اظهار ایدر که اول
محک وجودیسن و اول شینک اکا تجلیسن اول صورت ایلله کندی نفسی کندی نفسه اظهار ایتدی * پس
علی کلا التقدیر برین کرک نفسک ظهوری و کرک اظهاری اعتبار اولنسون رؤیت اولیده حقدن کندی ذاتیه
اولان رؤیتنده مشاهده اولنان کندی ذاتیه روزاتیک عینی اولان کال ذاتیسندر کال اسمائیه سی اسمائیه ذاتیه
مستهلکه در و لکن شول مظاهر که حق انلرده نفسی مشاهده ایدر کرانلر ایچون حیثیت معینه و استعداد
خاص اولمزا یسه که اول حیثیتله آنده ظاهر اولان حقدن اوله * انلرده ظاهر اولان حق عینندن و ذاتدن
متغیر اولمز خصوصیت ذاتیه ایلله ظاهر اولور انسان کاملده حقک ظهوری کبی * و اگر مظهرک استعداد خاصی
و حیثیت معینه سی اولور سه که آنکه آنده ظاهر اولان حقدن ممتاز اوله * حقک آنده ظهوری محل حسیله
واقع اولور محل حقک حسیله واقع اولمز * پس مظاهر جزئیده اولان ظهور مقید در صفات جزئییه و یا خود
کلیه اعتبار ایلله * و حق تعالی کندی ذاتی ایچون اقتضا ایدر که کل ایلله ظاهر اوله و کل دخی آنکه ظاهر اوله *
پس وجه مذکور اوزره اگر مظهرک ظهور واحدی و جمعی ایلله استعداد خاصی و حیثیت معینه سی اولمزه که
آنکه آنده مظاهر اولان حقدن ممتاز اوله کون جامع کبی * پس حقک آنده ظهوری ظهور کالی واقع اولور * زیرا
ذاتده مستهلکه مشاهده اولنان اعیان کون جامعه احکام و کالاتیه ظاهر اوله بی حلاله مشاهده اولنور
* پس رؤیت اولی رؤیت ذاتیه کبی اولمذیقندن اوتری ظهور و اظهار ایچون کون جامعه اسماء حسنائک
اعیان مشاهده ایتمکه مشیت الهیه تعلق ایلدی * پس فانه بظهر له نفسه فی صورده عظیمه المحل المنظور فیه
عالم یکن بظهر له من غیر وجوده هذا المحل) (قولندن مر ائله استعداد خاصی و حیثیت معینه سی اولمان مظهر
انسانی کالی برزخیده جمعی ذاتیه و صورت الهیه اوزره حقک ظهور ایدر که حقیقی مقتضاستدن انی

استعداد بی قبول ایتمکه استعداد ذاتیسی اولییدی فیض دائمی قبول ایتمکه مستعد المزدی * زیرا تسویه که
استعداد مجموعیست حصولی در ناظر که صورتش قبول ایتمکه ایچون سطح مرآت صفا الی منزله سنده در * پس
بر محلی که مرآت اولغه استعداد ذاتیسی اولیه تسویه ایله استعداد مجموعی تحصیل ایدوب ناظر که
صورتش قبول ایدیه من * زیرا صورتی قبول ایتمکه اول محلی ذاتیه استعدادی یوقدر * پس محل مسوده
قابل فیض اولان یعنی فیضی قبول ایدن اول محل مساویک عین ثابته سنده غیر مجموعی اولان استعداد
ذاتیله متعین اولان فیض الهی و وجود حقانیدر که اول شیتک ماهیتنده انک تعینی حقیقیله مرآت ایدیه مقبول
ایدی * پس مرآت ثابته اول محل مساوی اوزره وارد اولان تجلی وجودی عینی قبول ایدن نه اول محلی
ماهیتنده متعین اولان وجود حقد * پس بواجلدن اوتری قبول الفیض التجلی الدائم قولنده التجلی قوی
قبول ایچون مقبول اولقی اوزره منصوب اولقی والدائم قوی التجلی قوی ایچون صفت اولقی اوزره منصوب
اولقی جائزدر * یعنی حتی قبول ایدن نه حقد * زیرا فیض اولکه قابل مرآت ایدیه انکه موجود اولدی لم یزل
ولایزال اولان تجلی دائمی قبول ایدر * زیرا حق اقتضای ذاتیسی حسبیلده دائم التجلیدر (وما بقی الا قابل)
یوقول وقد کان الحق اوجد العالم کله قولنه معطوفدر * وما بین زیاده بیان وایضاح ایچون واقعدر یعنی حق
تعالی عالمی تجلیات الهیه ایله ایجاد ایددی * محل مسوده فیضی قبول ایدن قابلدن غیری حد ایجاددن
خارج برشی باقی قالدی * زیرا قابلت وجودی تجلیات الهیه ایجادی ایله دکلدر * بلکه فیض اقدس دن واقعدر *
انکچون شیخ رضی الله عنه (والقابل لا یكون الا من فیضه الا قدس) دیدی یعنی وحال بوکه قابل واقع اولز
الاحققت فیض اقدسند که تجلی ذاتیدر * زیرا فیض اقدس حضرت علمیه اسمیه ده اولان اعیان قابله انک
صورتده ذاتک تجلیسیدر * پس اعیان ثابته وحقایق علیه فیض اقدس قولایدی * و تجلیات ذاتیه
تعیناتک مبدائی تعینات علیه در که اعیان ثابته دن هر بر عین فیض اقدس ایله حضرت علم و شهودده متعینه
اولدی و خصوصیت ذاتیه سبیل بری برندن متمیزه اولدی * واحده نصفیت و ثلثیت و ربعیت نسبی نسبتده
بری برندن متمیزه اولدی کبی * پس علم ازلیده اولان معلومات علیه فیض ذاتی اولان فیض اقدس ایله متعینه
اولدی که * اول نفس رحمانیک حضرت علم و شهودده اولان اول انبیا ایدر پس نسبت علیه و نسبت شهودیه
معلومات و مشهوداته تعلق ایدوب معلومات قابله انک بعضیسی حق تعالی وجوده مائل بلوب فیض وجوده
قابل مشاهده ایدکده وجود عینی فیضی قبول ایتمکه استعداد و تهب و قبولن اکا تمکین اعطایلدی که
کندی نقشنده کندی نفسی ایچون وجودی قبول ایلیه * اما تجلی علیه وجودی و تحقیقی حقیق
حقد ایدی * کندی عیننده و کندی عینی ایچون دکل ایدی * پس شول فیض وجودی که حضرت علمیه ده
اعیان قابله انک اول مقبول ایدی آنک اوزره وارد اولان تجلی وجودی عینی بی ثابته قابل اولدی * یعنی
حضرت علمیه ده که معلومات علیه فیض اقدس ایله متعینه اولوب اعیان دن هر بر عین فیض اقدس قابل
اولدی * و فیض اقدس آنک مقبول اولدی * حضرت شهودده تجلی شهودی ایچون قابل اولان یعنی تجلی
شهودی قبول ایدن اعیان علیه ده مقبول اولان فیض اقدس و دخی مابقی الا قابل قوی و من شان الحکم
الالهی الی آخره قولتک تتمیمی اولقی جائزدر * یعنی محلی تسویه ایدن حق ایدوکن و تجلی دائم اولان فیض
دخی حقت تجلیسی ایدوکن بیان ایدکده نصکره قابلدن غیر بیان ایدجک برشی قالمغله و مابقی الا قابل
دیدی * یعنی اول محل مسوده فیض وجودی قبول ایدن قابلدن غیر باقی قالدی وحال بوکه قابل دخی فیض
اقدسنددر پس قابل نه حقد * شویله معلوم اوله که فیض اقدس شول تجلی ذاتیدن عبارتدر که اول
حضرت علمیه ده بعده حضرت عینیه ده اشیانک و دخی استعداداتک وجودی موجب اوله * و فیض اقدس
مظاهر اسمیه به موقوف دکلدر * اسمانک کترتدن اقدسدر * بلکه حضرت احدیتدن حضرت احدیه اولان
حضرت علمیه اسمیه حقت نزولی و اعیان قابله انک صورتده ظهوریدر * و فیض مقدس دخی بحسب المحل
اولان تجلی شهودی اسمیه در که مظاهر اسمیه اولان قوابله موقوفدر * پس فیض مقدس اعیانک
استعداداتی اقتضایلدی که شیتک خارجده ظهوری موجب اولان تجلیات اسمیه در (فالامر کله منه
ابتداؤه و انتهاؤه) (پس امرک کایسی حقدندر امرک ابتدائی و انتهای یعنی امر وجودک ابتدائی تجلی ذات

استخراج اسمیه * و ذاتیه بالقوه اولان اسماء و صفات الهیه و کمالات ذاتیه و اسمائه جمعی صورتی ایله ایدیه ظاهره
اوله * و بوندن اول رؤیت اویچ قسم اوزره تقسیم اولندی * بر قسمی فان رؤیه الشیء نفسه بنفسه ماهی
قولندن مستفاد اولان رؤیت ذاتیدر * و بر قسمی مثل رؤیه نفسه فی امر آخر یكون له کالمراة قولندن مستفاد
اولوب کون جامعده اسماء الهیه اعیانی جمعیتمک رؤیتیدر * و بر قسمی آئیده وقد کان الحق اوجد العالم کله وجود
شیخ مسوی لاروح فیه فکان کمرأة غیر مجلوة (قولندن مستفاد اولوب کون جامعدن مقدم ایجاد اولان
عالم که اکوان غیر جامعده بی جامعدر که انسانز شیخ وجودی کبی ایجاد اولنشدی انک مظاهرنده اولان
رؤیت اسمیه در) (وقد کان الحق اوجد العالم کله وجود شیخ مسوی لاروح فیه فکان کمرأة غیر مجلوة)
وحال بوکه کون جامع مظهرنده اسماء حسناتک اعیانی رؤیتیه مشیتک تعلقتدن اول حق تعالی عالمک کایسی
شیخ مسوی کبی که انده روح یوقدر ایجاد ایتشدی * پس عالم جلالاته مش آینه کبی ایدی زیرا کون جامع
ایجادندن مقدم ایجاد اولان عالمک کایسی اعلی و اسفل و ظلماتی و نورانیسی و عالم امری و خلقی اولسون اسماء
الهیه مظاهریدر * پس بوندن بر موجود یوقدر الا آنک وجودی اوزره بعض اسمانک حکمی سائر اسماء اوزره
غالبدر و اول موجود اول اسم مظهر و کاسه سنده در و اول اسم حقیقیله حق آنک رب خاصی و معبودیدر و اول
اسم حضرتدن حق آنک اوزره وجودی افاضه ایددی و عند التجلی اول اسم آنک مشهودیدر * پس کون جامع
و مظهر شامل اولان انسان کاملدن اول اگرچه کیم عالم وجوددن برنوع وجود ایدیه موجود اولدیسه و حق
وجود تفصیلی و فرقایله انده ظاهر اولدیسه و لکن قصد اول ایله ایجاد عالمدن مطلوب اولان کمال جلا
و استجلاددر پس مظهر کلامه کمال ظهور و بولندنی حقیقتله ایجاد عالمدن مطلوب اولان مراد حاصل اولدی *
زیرا انسانز عالمک کمال ظهوره قابلیتی یوقدر * و ذاتا و صورة جمعا و تفصیلا ظاهرا و باطنا حقت کمال
مظهریتندن قاصر اولدیغندن اوتری * پس انساندن اول عالم ظهور ککی انسانی روحی ایچون تسویه اولمش
بر جسد کبی ایدی و انسانک وجودی جلای ایله جلا اولغله قابل جلا اولغله مش بر آینه کبی ایدی * وجود شیخ
قوی مصدر اولقی اوزره منصوبدر و یله فعل محذوفک صفیدر ای اوجه مثل وجود شیخ و باخود نزع خافضیت
اوزره منصوبدر ای اوجه کوجود شیخ (ومن شان الحکم الالهی انه ما سوی محلا الا ولا بد ان یقبل روحا الهیا
عبر عنه بالنفخ) و حکم الهینک شانه در که تحقیق اول بر محلی تسویه ایددی الا ولا بددر که اول محل بر روح
الهی قبول ایدر که اول روح الهی دن نفخله تعبیر اولندی عبر قوی مفعول ایچون مبنی اولقی اوزره و فاعل
ایچون مبنی اولقی دخی جائزدر یعنی الله تعالی اول روح الهی دن نفخله تعبیر ایددی * یعنی روح الهی قبول
ایدن محل مسوده روحک تعینندن و انده آنک مقبول اولسندن الله تعالی (ونفخت فیه من روحی) قولنده
نفخله تعبیر ایددی * عبرته قولنده ضمیر روحه عائد اولوز و لکن روح نفختک عینی اولقی معنا سنده دکلدر بلکه
محل مسوده روحک تعینی حق تعالی (ونفخت فیه من روحی) (عبارتیه ذکر ایددی که معنایه در یعنی حق
تعالی بن محل مسویه روحی نفخ ایدم قولیه محل مسوده روحک تعینندن تعبیر ایددی و اکثر نسخده بالنفخ
فیه واقع اولدی * پس ضمیر محله راجع اولوز و عند البعض عبرته قولنده عنه ضمیری قبوله راجعدر) (وما هو
الامر حصول الاستعداد من تلك الصورة المسواة لقبول الفیض التجلی الدائم الذي لم یزل ولا یزال) (هو اسم
اشارت معنا سنده در ذکر اولان ما سوی محلا الا ولا بد ان یقبل روحا الهیا قولنده اشارت ایدر و التجلی عن الفیض
قولندن بدلد و باخود عطف بیانددر * یعنی وحال بوکه روح الهی قبول ایتمکه ایچون تسویه محلی دکلدر الا
لم یزل ولا یزال اولان تجلی دائم فیضی قبول ایتمکه ایچون تسویه اولان صورتدن استعدادک حصولیدر یعنی
کون جامعدن مقدم ایجاد اولان عالمک روح الهی قبول ایتمکه ایچون تسویه اولنسی تسویه اولان عالمک
صورتدن استعدادک حصولیدر * کون جامعک وجودی روحن قبول ایتمکه ایچونکه مظهر فیض تجلی
دائمدر) (فاذا سوت و نفخت فیه من روحی) (خواهی اوزره جسد عالم تسویه اولندقه کون جامع وجودیه
اکاشف روح اولوب کمال جلا و استجلاد حاصل اولدی * و تجلی دائم اولان فیض الهی که لم یزل ولا یزالدر آنک
مظهر برندن ظهور ایددی (امدی) شویله معلوم اوله که تسویه نفخ ایچون محل مسوده قابلیتک حصولندن
عبارتدر یعنی محل مسوده ذاتی اولان استعداد غیر مجموعی اظهار ایتکدر زیرا که محلی استعداد مجموعی

ایله حقد ندر که اولان انساب علیه اولان اعیان ثابت ده ذاتک تجلیدیر و تجلی اعیانده مقبول اولوب اعیان
 ثابت ایله تجلیاتک تعیندر بعده تجلیات اسماء الهیه ایله عوالمک ایجاد و ظهور کی ایله حقدن ظهوری
 ایچون تجلی تسویه ایتمک و بعد التسویه تجلی دائم ایله انده ظاهر اولوق حقدن در و امر وجودک انتماسی دخی
 تجلی شهود ایله حقدن در که محل مساو اولان تجلی شهودنک قابل اولدر که اکانتی اولور و انکله ثابت
 بولور (والیه بر جمع الامر که کما ابتدا منه) (وامر وجودک کلبی اکار جوع ایدر نه کیم اندن ابتدا
 آیدر نه یعنی نسب و اضافاتک رفی و توحید ذاتک ظهوری قنده امر وجود اکار جوع ایدر جمع صور
 کونیه و تعینات اسمائیه کثری ذات احدیده مضحله و متلاشیه اولغله پس جمع اشیاک اولی و مبدائی
 و آخری و مرجعی حقدن در جمع اشیاک مظهر بنده ظاهر و قابل و جله سنده باطن و مقبول حقدن (فهو الاول
 والاخر والظاهر والباطن) (هو الله الاله ووالیه تصیر الامور) (وقد کان الحق قولنن کما ابتدا منه قولنه
 منتهی اولنجه واقع اولان کلام شرط ایله جواب بیننده اعتبار ضرر و شرط لما شاء قولنن و جوابی) (فاقتضی
 الامر جلاء مرآة العالم فکان آدم عین جلاء تلك المرأة وروح تلك الصورة) (قولنن در پس وقتا کما ایله آنک
 جوابی بیننده علت مشیت توسط آیدر نه شیخ رضی الله عنه جوابده فاسیده ابراد ایلدی پس امر الهی
 و حکم ربانی عالم مرآتک جلاسن اقتضا ایلدی پس آدم اول مرآت جلاسنک عینی و اول شیخ مسوی
 صورتک روحی اولدی زیرا آدم اسماء الهیه جمعینی جامع اولان حضرت الهیتک مظهر یدر پس حضرت
 الهیه اسماء الهیه بی جامعه اولوب انکله ذات بیننده واسطه اولدی کبی حضرت انسانی دخی اسماء
 الهیه بی جامعه اولوب ذات احدیت ایله آنک بیننده واسطه بوقدر حضرت الهیتده اولان جمعیت اسمائیه
 انسانده ظاهر در پس آدم احکام و جوی جامع اولدی و وجود دخی حضرت جعدن اولان حضرت الهیت
 نزول آیدر بعده مرآتک ممکنه صور نوعیه امکانیه اوزره فائض اولوب جمع مرآتک ایله منصف اولدی
 حالده انسانه منتهی اولدی پس انسان کامل جمع مرآتک امکانیه نک زبدی جامع اولغله احکام امکانیه بی
 دخی جامع اولدی پس آنک نشأسی جمع نشأتک اوسعی واجبی اولغله و تجلی دائم فیضی قبول ایدوب
 جمع قوایک اکی و قابل اولغله آنک مظهر بنده صورت حق اکل تعینات الهی متعین اولدی و کمال جلا
 و استجلا انکله حاصل اولدی پس حق تعالی مجلای ام و مظهر جمع و اعم اولان وجود آدمی کمال ظهور ایله
 مجلی ایدوب آنک وجودی ایله مرآت عالمده واقع اولان مبدائی دخی جلا ایدوب تجلی کامل الهی مرآت عالمده
 تجلی آیدر کنده کندی نفسی رؤیت کامله ایله کمال ذاتی و کمال اسمائیه بیننی جامعه در مشاهده ایدر پس
 عالم آدم ایله کمال بولوب اکل صور بنده حق تعالی عالم ایله ظاهر اولدی زیرا عالم صورت حق اوزره اولان آدمک
 صورتی اوزره در پس آدم عالم قابلینک عینی اولدی زیرا عالمک نتیجه سی و غره سی آدمدر ظهور جمعی
 ایله و تجلی کالی جمعی الهی به قابل اولان آدمک قلی عالم جلاسنک عینی اولدی پس مرآتیه آدمده
 ظهور ایدن صورت الهیه عالم صورتک روحیدر و مظهریت آدمیه دخی مرآت عالمده ظاهر اولان حقدن
 صورتی حافظ اولان قلب قابلدر و جلا ندر که آنک جوابی مخدوف اوله و تقدیر بویله اوله ای لما شاء الحق ان یری
 عینه فی کون جامع یحصر الامر لکونه متصفا بالوجود و یظهر به سره اوجده آدم علیه السلام (و کانت الملائكة
 من بعض قوی تلك الصورة التي هي صورة العالم المعبر عنه في اصطلاح القوم بالانسان الكبير) و ملائک دخی
 اول صورتک بعض قوا سندن اولدی که اصطلاح قومده انسان کبیر ایله معبر عنه اولان عالمک صورتدر
 اصطلاح قومدن مراد اولیا الهی اصطلاح حیدر که انزل اصطلاح حنده عالم انسان کبیر در صورت ایله ایچنده
 انسانک وجودی سبیل و صورت و حان اوزره مخلوق اولغله و الا بحسب المعنی صغیر در زیر عالم وجود
 انسان اول تسویه اولغش روح سرر صورت ایدی (امدی) شویله معلوم اوله که ملائک صور حسیه جسمیه
 ایله قائم اولان قوایک ارواحیدر دخی قوای نفسیه و قوای عقلیه قدسیه ارواحیدر بوقوای ارواحنه ملائک
 دیر زیرا بولنا احکام ربانیه و آثار الهیه بی عوالم جسمانیه به موصله دروالمک فی اللغة هو القوة والشدة پس
 وقتا که ارواح مذکور انوار الهیه ایله قویه اولدیسه و نسب ربانیه و اسماء الهیه دخی احکامی ابقاع ایچمکنده
 و انوار فیصال و اظهار ایچمکنده اول قوای ارواحی ایله قویه اولدیسه و انزل ملائک ایله تسویه اولدی پس

ملائک وقتا که عالم صورتک بعض قوا سندن اولدیسه و انک من انبتدیه من حيث هي و دخی احدیت جمع
 ذات حیثیتیه و دخی جمعا و فرادا اسماء الهیه مظهریتیه قائم اولغله انده قوت بوقدر زیر ملائک عالمدن
 بریز و درو عالم کون جامعینر جسم کبیر در روح سرر مرآتیه مذکور به قابل دکلدر پس جمع تجلیات کالیله
 کالیه بی جامع اولان مظهر کامل انسان کاملدر که قابلیت کلیه اطلاق ایله ذات مطلقه نک مظهریتی بینیه
 اسماء و صفات و افعالک مظهریتی بیننی جامعدر نشأت کالیه سنده جمعیت و اعتدالک و انک مظهریتدر
 حیطه وسعت و کمالک وجودی سبیل در دخی حقایق حقانیه و جوی به و نسب افعالی اسماء الهیه و ربوبیه بینیه
 حقایق امکانیه و اعیان کالیه بیننی جامعدر پس انسان کاملک کالی حقیقتین بیننی احاطه ایچمکنده و علمیندر
 واقع اولان جمع اشیا به شامل اولغله و بحرین بیننی جمع ایچمکنده واقعدر پس (و کانت الملائكة من بعض
 قوی تلك الصورة التي هي صورة العالم) (قوا یله شیخ رضی الله عنه ملائک عالمک بعض قوا سندن اولدیغن
 بیان ایدوب تصریح ایدر زیر بوقدره مراد اولان ادعاء خلافت و عرض استحقاق امامت ایدن ملائک نک
 مرتبه سن بیان ایچمکنده جمعیت الهیه به مظهر اولغله انک عدم استبعاد درین و آدم مظهر صورت الهیه و مرآت
 جمعیت اسمائیه اولدیغن بیان ایچمکنده درو الا صورت عالمده قوای کثیره وارددر که انزل نسبت ایله عالمده صور
 تفصیلیه سی منبته اولان قوای ملائک قلیلدر انک چون شیخ رضی الله عنه من بعض قوی تلك الصورة دیدی
 زیرا ارواح جنبه الهی شیا طین و عفاریت و مرده ارواحی دخی عالمک بعض قوای صورتدر و کذلک
 حیوانات ماشیه و سابعیه و ساجیه و طایره ایلدوب و بهایم و حشرات و سباع دخی بعض قوای صورتدر
 و بولنن دخی قوای کثیره وارددر که فهمه اعتماد در انک (فیکانت الملائكة له قوای الروحانية
 والحسية التي هي في النشأة الانسانية) (پس ملائک عالم ایچون نشأت انسانیه ده اولان قوای روحانیه و قوای
 حسیه کبی اولدی که حواس ظاهره و حواس باطنیه درو نشأت انسانیه ده اولان قوای حسیه قوت سامعه
 و قوت شامعه و قوت ذائقة و قوت لامسه کبیردر و بولننک متعلقاتی محسوساتدر و قوای روحانیه قوت متخیل
 و مقکره و حافظه و ذا کره و عاقله کبیردر و بوقوای کلیه و بولننک شخصیات روح انسانی حیطه سنده درو بولننک
 منشئ و مبدأ تصرفاتی و آثاری دماغدر و قوای طبیعیه دخی قوت جاذبه و ماسکه و هاضمه و دافعه و منجیه
 و مولده و مصوره کبیردر و بوقوانک مرجعی روح طبیعیدر و بولننک تجلی کبیردر و دخی علم و حلم و وقار
 و شجاعت و عدالت و سیاست و نخوت و ریاست کبی و بولننک روح حیوانی و نفسانی به عاقله در پس نه کیم قوای
 مذکور مختلفه نشأت انسان اقطارنده منتشره و منبته اولدیسه و بولننک هر برسی ایچون نه کیم بر مجل
 خضیض واقع اولدیسه که احکام و آثارینک مظهری و حقایق و امراضینک منشأدر نه کیم انسان جمعیتک
 حکمی کله کالیه الهی ساریه اولدیسه کذلک صور تا انسان کبیر اولان عالمقوا سنک کلیاتی و امراضی جزئیاتیه
 و انواع و اشخاصیه سموات و ارضین فضا سنده انزل بیننده و انزل نه قنده اولان عوالمده منتشره و منبته در
 و اول قوادن هر بر قوت عالمدن اکامنا سب و ملازم اولان محله متعینه اولوب جمعیت الهیه دن بر کماله مظهر
 واقع اولدی که حضرت ربوبیتدن نزول ایدن اوامر الهیه دن هر برسی قوای ارواحدن انک مظهری اولان
 قوته نازل اولور و اول محله ظهور ایدوب انکله قوت بولور و عالم قوای مذکور بی و غیر مذکور بی جامع
 اولوب جله سنده جمعیت الهیه نک حکمی ساری و امری جاریدر پس عالم انسان کبی بر شخص معیندر
 و صورت جسمیه و انسانی ایچنده وجودیه و انسانی وجود عینیه عالمک توجهل و انسانی اندن انفعالی
 و انسانده انک تأثیری حیدر ایله انسان کبیردر قال الشیخ رضی الله عنه فی الباب الثامن والخمسين والثمانية
 من الفتوحات لما شهد فی الله تعالی ذاتی و اشهد فی هیکل و اشهد فی نسبة العالم که و توجهه علی فی ایجاد عینی
 فعلت انفعالی عنه و انه لولا له لم یکن لی وجود عینی و هو اکبر من خلق الناس قدرا و رتبة لان له رتبة التأثیر
 و نسبة الفاعلیة و علمت عند ذلك انی انما من القلیل الذی علم ذلك ولكن حصل لی الانکبار فی ذلك تحت امر
 مثلی فقیل لی انت المقصود من العالم انتمی کلامه و اما بحسب الحقيقة ایجاد عالمدن علت غائیة و عین مقصوده
 انسان اولغله و عالم انسانک بعض ظهوراتی مرآتیندر اولوب عالم انسانک ظلی و انسان عالمک روحی اولغله و دخی
 انسان مرآتیه جمعیه (اسمائیه و ذاتیه ده قائم اولغله انسان عالم کبیردر و عالم انسان صغیردر) (و کل قوه)

وفي بعض النسخ فكل قوة (منها) محجوبة بنفسها (لا ترى افضل من ذاتها) وعالمك صورت قواستندن هر بر قوت
 كندی نفسيله محجوبه در ذاتن افضل كيمه بي كور من يعني ته كيم نشأت انسانيه ده قواي انسانيه دن
 هر بر قوت جمعيت انسانيه دن بر كاله مظهر واقع اولوب اكا مناسب اولان محله مخصوص قلندي وهر بر قوتك
 مظهر يتنده جمعيت انسانيه اكا مخصوص اولان كمال ايله ظهور ايدر واول قوت اول كمال ايله ظاهر اولوب سائر
 قوايه دخی اندن سربايت اتمك اول قوت كندوسني جمعيت انسانيه به مظهر اشمل وجميع قوادن اعلى وافضل
 مشاهده ايدر بيلز كه سائر قوادن هر بر يسي دخی انك كبي جمعيت انسانيه به مظهر اولوب جمعيت انسانيه
 قوادن هر بر قوت حسيه ايله ظاهر در و كندوسني جمعيت انسانيه دن انجق بر كاله مظهر در ك اول كمال سائر
 قوايه اندن ساري اولدي مثلا انسانك بصير اولسي قوت باصيره سي سبيله در و قوت باصيره نك محلي بصير در *
 پس نشأت انسانيه جمعيتك بصيرلكي كمال قوت باصيره ظاهر ورايدرانك محلي اولان بصير حسيه و قوت
 باصيره بصيرلك كالي ايله ظاهر اولاده اول كمال اندن سائر قوايه دخی ساري اولور * پس قوت باصيره نشئت
 انسانيه جمعيتك بصيرلكنه مظهر اولوب بصيرلك سائر قوايه اندن سربايت اتمك ظن ايدر كه جمعيت انسانيه نك
 جميع كالاته مظهر در و باقي قوائك كالاتي دخی اندن مستفاده در و بالجملة انسانك انساني كندی نفسيدر
 نفسندن افضل براحدن قدر ديو زعم ايدر و قوت سامعه و قوت ذائقه و سائر قواي دخی بونك كيدر هر بر يسي
 كندی نفسيله حقيقت امري مشاهده اتمكدن محجوبه اولوب كندی ذاتن افضل كيمه بي مشاهده اتمز
 كذلك قواي عالم دن هر بر قوت كرك ملائكة اولسون كرك انك غيري اولسون احديت جمعيت الهيه تجليسته
 محلي واقع اولوب هر بر قوته جمعيت الهيه انك حسيه ظاهره در وهر بر يسي جمعيت الهيه نك كالات
 واحكامندن بر كاله و بر حكمه مظهر اولوب انده ظاهر اولان كمال و حكم سائر قوايه دخی اندن سربايت ايدر پس
 هر بر قوت كندی نفسني جمعيت الهيه به مظهر كل بلوب جميع كالات الهيه بي جامعه زعم اتمك كندی
 نفسيله حقيقت امري مشاهده اتمكدن محجوبه در كندی ذاتن افضل براحدن مشاهده اتمز بيلز كه
 كنديسي جمعيت الهيه به انجق بر حكم ايله و بر كمال ايله مظهر در و جمعيت الهيه نك انده ظهوري و تجليستك انده
 تعيني انك حسيه و خصوصيتيله در جمعيت الهيه حسيه ظهور كل ايله دكلدر * زيرا كل حسيه ظهور كل
 اولز الا كده * زيرا كل ايجون اوج مرتبه بانه در بر يسي مرتبه جمع جمع و مرتبه احديت در و اول شول حقيقت
 انسانيه الهيه در ك آدم انك صور تيدر * وايكنجيسي تفصيل انساني و الهيتك صور تيدر يعني عالم رايجنده
 انسان كامل وجودي شرطيله * و اوكنجيسي احديت جمع جمع انساني و كل صور تيدر * پس جمع جمع احدي
 مرتبه سنده كل ظهوري احديت انده تفصيل بوقدر و مرتبه تفصيليه ده دخی كل ظهوري فرقاندر
 و بومرتبه ده كل كل ايله كده ظاهر در كل مشتمل اولديغي هراحدده كل ايله ظاهر دكلدر * ومرتبه احديت
 جمع جمع انسانيه كل ظهوري ظهور كاملدر و تجلي شاملدر كه جمع ايله تفصيل و قوت ايله فعل بيني جامعدر *
 زيرا كل هرا انسان كالمه بالقوه و دفعة واحده در بالقوله هر زمانه تدريج ايله (وان فيها) اي في كل من قواي
 صورة العالم (فما تزعمن) اي في زعمها (الاهلية لكل منصب عال ومنزلة رفيعة عند الله) يعني صورة عالم
 قواستندن هر بر قوتك نفسنده انك زعمنده اهليت واردر هر منصب عالي ايجون وعند الله هر منزلة رفيعة
 ايجون بوقدر اوزره انك مسوره در و جله ابتدائيه در و ان مفتوحه اولاده لا ترى افضل من ذاتها و ترى ان فيها
 تقدير اول نور والاهلية قولي منصوب بدران نك اسمي اولق اوزره وجه مذكور اوزره و كل قوة منها قولنده ضمير
 من بعض قواي تلك الصورة قولنده قوايه عائد اولور و ان فيها ضمير قواي مذكور دن هر بر قوته عائد اولور
 و فيما تزعمن قولنده ما مصدر بة اولور و بوجه و كانت الملائكة من بعض قواي تلك الصورة التي هي صورة العالم
 قولي اوزره مبنی اولور كه ملائكة دن هر بر يسي صورت عالم قواستندن بر قوت اولديغن بيان ايند كده * فكانت
 الملائكة كالقوى الروحانية والحسية التي هي في النشأة الانسانية قولي ايله ملائكة قواستك صورت عالمه
 نسبي نشأت انسانيه ده واقعه اولان قواي روحانية وحسية نك نشأت انسانيه به نسبي كبي اولديغن بيان ايدر *
 يعني ديك اولور عالم نشأسته ملائكة عالمك قواي روحانية و صورت عالم قواستندن وحسية سندن بعضدر
 هر بر قوه كندی نفسيله محجوبه در ذاتن افضل براحدن مشاهده اتمز و اما و كل قوة منهم اقوي فكانت الملائكة

كالقوى الروحانية والحسية التي هي في النشأة الانسانية قولي اوزره مبنی اولاده انك وجه جائز در و وجه
 بودر كه منها ضمير نشأت عالمه ملائكة دن عبارت اولان قوايه عائد اوله كه نشأت انسانيه ده قواي روحانية
 وحسية كيدر * و بوجه دخی بودر كه مطلقا قوايه راجع اوله كرك قواي صورت عالمه اولسون كرك نشأت
 انسانيه ده اولسون زير انشأت انسانيه قواي متضاده بي مشتمله در وهر بر قوت قوت اخري نك ضد بدير و خاصة
 لازمه سي كندی نفسيله تخليج در قواي عالم دخی بر يسي نك ضد بدير وهر بر يسي نفسيله محجوبه در و جائز در كه
 (منها) ضمير نشأت انسانيه به عايد اوله و قواي عالم نشأت انسانيه نك قواي روحانية وحسية منه تشبيه اوله
 يعني نشأت انسانيه قواستندن هر بر قوت كندی نفسيله محجوبه در كندی نفسندن افضل كيمه بي كور من *
 پس عالم صورتك قواستندن هر بر قوت كندی نفسيله محجوبه اولوب كندی ذاتن افضل بر قوت مشاهده
 اتمز عند الله اولان هر منصب و فضيلت ايجون كندی نفسنده اهليت زعم ايدر و غيري جرح ايدر و بوجوه ان
 بعضي بي بعضي سندن (لما عندنا من الجمعية الالهية) (الجامعة) (بين ما يرجع من ذلك الى الخبايا)
 الالهية والى جانب حقيقة الحقائق وفي النشأة الكاملة لهذه الاوصاف الى ما تقتضيه الطبيعة الكل التي
 حصرت قوايل العالم كله اعلاه واسفله) وفي النشأة الكاملة لهذه الاوصاف الى ما تقتضيه الطبيعة الكل
 قولي معطوف در و الى جانب حقيقة الحقائق قولنه وكلامه تقديم وقأ خير واردر * يعني والى ما تقتضيه الطبيعة
 الكل في النشأة الكاملة لهذه الاوصاف ديكدر * پس معنى بويه اولور * هر بر قوت فتنده جمعيت الهيه دن
 حاصل اولديغندن اوتري انك مظهرى حسيه و يا خود كندی نفسنده جمعيت الهيه بي كندی نفسيجون
 تصور ايند بكندن اوتري كه اول جمعيت الهيه عند الله منزلة رفيعة دن ومنصب عالي دن جناب الهى به راجع
 و دخی حقيقة الحقائق جانده راجع و دخی بواوصافى يعني اوصاف حقيه و خلقيه بي حامله اولان نشأسته عالم
 قوايلك كيديسي اعلى واسفلنى حاصره اولان طبيعت كل اقتضا ايند بكي شبيهه راجع اولان شى بيني جامعه در
 جناب الهيدن مراد حضرت احديتدر كه جميع حقايق ممكنه ده حكم ايجاديله مؤثره اولان اسماء الهيه نك
 منشأيدر و حقيقة الحقايق بدن مراد حضرت امكاندر و بوايكى مرتبه دن هر بر مرتبه به مخصوصه بر جمعيت
 واردر كه انك جمعيت اخرا دن ممتاز در * و ايكيسي جمعيت الهيه در كه حقايق الهيه ونسب ربانية بي جامعه در
 و ايكيجيسي جمعيت يكانيه در كه حقايق امكانيه و صور كونه بي جامعه در * اوچني جمعيت دخی طبيعت كايه
 جمعيتدر كه جميع عوالم قوايلنى و موادنى حاصره اولان طبيعت كايه الهيه در كه من وجه جميع صورده فعاله
 و جميع صورده منفعله اولور * پس طبيعت كايه جمعيت الهيه اسمائيه بي و جمعيت امكانيه يكانيه بي جامعه در
 زير احقايق اوچدر * برى بالذات مطلقه اولان حقيقة قدر كه فعاله و مؤثره و واحده و عاليه در * و وجودي واجب
 بالذاتدر و بوحقيقت الله سبحانه وتعالى نك مرتبه واحديتده اولان حقيقة تيدر كه الوهيت مرتبه سيدر
 و برى حقيقة مقيدة و منفعله و متأثره و ساغله در كه حقيقة واجبه دن واسطة فض و تجلي ايله وجودي قابله
 اولان حقيقة امكانيه در * و برى دخی اطلاق ايله تقييد و فعل ايله انفعال و تأثير ايله تأثير بيني جامعه اولان
 حقيقة احديتدر كه بوجهله مطلقه در و بوجهله مقيدة در و بوجهله فعاله و بوجهله منفعله در و بوحقيقة
 حقيقتين مذكور تين جمعيتك احديتدر و بوحقيقة ايجون مرتبه اوليه كبرى و مرتبه آخريه عظمى
 حاصلدر * زير احقيقة مطلقه فعاله حقيقت مقيدة و منفعله مقابله سنده در وهر بر يسي جمعيت خصيصه ايله
 برى برندن مفرقه در * پس بوحقيقتين مختلفين ايجون بر اصل جامع و بر برزخ شامل و واسع لازمدر كه
 ايكيسي اول اصلده واحد و بجل اوله و اول اصل دخی انلره منفصل اوله * زير واحد عددك اصلي و عدد دخی
 واحدك تفصيلدر * پس حقيقت ثالثة حقيقتك امكانيه جامعه و اوليت و اخريت انده مجموعدر (امدى)
 نشأة انسانيه ده و صورت عالمه جمعيات ثلاثيه بي جامعه و جميع مناصب و منازل شامله اولان جمعيت الهيه دن
 عند الله رفيعه اولان منازل و مناصب دن حقيقت اولي اولان حضرت واحديت راجعه اولان منصب عالي
 بودر كه جميع اسماء الهيه و صفات ربانية احكام و ربوبيات ايله انلرك حقايقنده اولان جميع كالات ايله تجلي ايدوب
 نشأت انسانيه ده و صورت عالمه ظهور و بر و حقيقت ثانية اولان حضرت امكان كه غيب حقه معدوده اولان
 اعيان خلقيه و صور كونه اسماء الهيه و بوجهله مقابله سنده انده تعقلده ثابت و عيننده معدوده در * و انلرك

تعقل نسبتی جامع اولان آنک نسبت معقولیه سنة حضرت امکان وحقایق در برابر آنک جمعیت
 راجع اولان منصب عالی بود که **اولا** آنرا معدومیتی خالصه اسماء الهیه تک تجلیاتی قبول ایدوب اسماء الهیه
 اندر ایل متعینه و متیزه اولان قدره اندر دخی اسماء الهیه تجلیاتی ایل اجمالاً مرتبه عقل کلدیه وجود ایل متصفه اولوب
 علی طریق سلسله الترتیب جمیع مراتب وجودیه در تجلی اسمای وجودی اعیان کونیه ایل متعین و ظاهر و اعیان
 کونیه دخی اسماء الهیه و شتون ربانیه مظهر یا تمده قایم و آنرا تصرف و ربوبیتی تحت تدبیر منفعله و متأثره اولوب
 کمال ظهور و اظهار حاصل اولنجه اعیان طرفند انفعال ایل اسماء الهیه بی اظهاردن و اعلایندن فعل
 و ظهوردن خالی دکادر **پس** اسماء الهیه صورتک کالی ایل ظهوری اعیان کونیه نک کمال آثار و انفعالاته
 متوقف اولغله حضرت امکان جمعیتده اولان منصب عالی اسماء الهیه نک ربوبیتی تحت تدبیر و تأثیری قنده
 عبودیت تامه ایل انصافیدر **و** اسماء الهیه مظهر کل اولسیدر و نشأت انسانیه ایل صورت عالمده اولان
 جمعیت جمعیت الهیه دن حقیقت ثالثه اولان طبیعت کلیه به راجع اولان منصب عالی و منزله رفیع بود که
 جمیع عوامل قوایل و موادی حاصره و جمیع صوری فعاله و جمیع صورده منفعله اولان طبیعت کلیه که حقیقت
 کلیه الهیه در الوهیتک ظاهر بتدیر الوهیت بونک باطنیه در ماده عمایه ده اسماء الهیه صورتی فعاله در **یعنی**
 اسماء الهیه صوری بونکله بونده ظاهر در **پس** طبیعت کلیه نشأه منی نشأت واحد در که حقیقت ایل صورت
 حقایق و جوییه بی و صور خلقیه و کونیه بی جامعه در و طرفینک کالی ایل ظاهر در و حقیقتک احکامیه ایل
 متصفه در **پس** وقتا که احدیه جمعیت الهیه و حقایق الحقایق اولان جعلت احدیتی و طبیعت کلیه ده اولان
 جعلت احدیتی نفس رجاتی ایل نشأت انسانیه ده و صورت عالمده اولان قوا حقایق قنده جمعیت ثلاثیه به راجع
 اولان مناصب عالی و منازل رفیع ایل ساریه اولدیه قوای انسانیه دن هر بر قوت و صورت عالمده قوا
 منزله سنده اولان ملائکه دن هر بر ملائکه جمعیت ثلاثیه بی جامعه اولان جمعیت الهیه بی کندی قنده مشاهده
 ایتکله جمعیت ثلاثیه به راجع اولان مناصب عالی و منازل سامیه به کندی نفسنده اهلیت زعم ایدر و عین
 کل ایل کلدیه ظاهر اولان حقل کالندن محتجب اولوب عارف اولدینی تعیین احدی **جمعی** کالی قایلک
 استعدادی حسبله در و کندیسی جمعیت ثلاثیه بی جامع اولدینی کالندن بر کاله مظهر واقع اولدیندر
 و جمعیت ثلاثیه بی جامع اولان و آنرا راجع اولان مناصب و منازل مظهر اولان کون جامع اولان انسان
 کاملدر بوقتیق اوزره (وان منها و فیما ترع و لا عندها) قولنده اولان ضمائر ثلثه و کل قوه منها قولنده قوت
 قولنده عائد اولور و جازدر که ان مکسوره اوله و ضمائر ثلثه النشأه الانسانیه ده آنک زعمی اوزره اهلیت حاصلدر
 عند الله هر منصب عالی ایچون و هر منزله رفیع ایچون زیرا آنک قنده جمعیت الهیه ثابته در **پس** وان مفتوحه
 اولتی و و احوالیه ایل جمله حالیه اولتی جائزدر و ضمائر ثلثه النشأه قولنده عائد اوله یعنی دیک اولور و حال بونک نشأت
 انسانیه ده هر منصب عالی ایچون اهلیت و اردر آنک زعمنده اولدینی کبی زیرا آنک قنده الهیه ثابته در **و** کذلک
 ان مفتوحه اولوب لاتری قولنده معطوف اولتی جائزدر و ضمائر ثلثه نشأت انسانیه به عائد اوله ای و کل قوه منها
 محجوبه بنفسه لاتری افضل فی ذاتها لاتری ان فی النشأه الانسانیة الالهیه لکل منصب عال کما ترع یعنی
 قوادن هر بر قوت کندی نفسله محجوبه در کندی ذاتندن افضل کیمسه بی کورمن و دخی کورمن که نشأت
 انسانیه ده هر منصب عالی ایچون اهلیت و اردر ته کیم بونشأت زعم ایدر آنک قنده جمعیت الهیه نک
 حصولندن اوتری **پس** نشأت انسانیه ده بر قوت کبی اولان عالمک قواسندن هر بر قوت کندی نفسله
 محجوبه در غیرک کالی ادرا کدن و زعم ایدر که هر منصب عالی به اهلیت کاختصه در نشأت انسانیه دکادر
 و نشأت انسانیه قنده اولان جمعیت الهیه امور ثلثه دن حاصلدر که برسی جناب الهی به راجعدر **و** برسی
 حقیقه الحقایقه راجعدر **و** برسی طبیعت که راجعدر و وجه مشروح اوزره **پس** من ذلك قولنده من تبعض
 ایچوندر و ذلك منصب عالی قولنده اشارتدر ته کیم شیخ مؤید جندی دیمشدر **و** جازدر که ذلك الجمعية الالهیه
 قولنده اشارت اوله و بوجه اظم در **یعنی** جمعیت الهیه جامعه در جناب الهی به راجع اولان شیئی بیننی و دخی
 حقیقه الحقایق جانبیه راجع اولان شیئی بیننی و دخی طبیعت کلیه به راجع اولان شیئی بیننی بوندن اوتری بوجعیت
 ثلثه به متعلقه اولان مناصبه کندی نفسنده اهلیت و استحقاق زعم ایدر والی مانقضیه الطبیعه الکل
 قولنده

قولنده الکل قولی الطبیعه قولندن بدلدرای الکل طبیعه واحدة و یا خود عطف یا اندر ای و الطبیعه الکی هی
 الکل و ممکندر که فی النشأه الخاملة لهذه الاوصاف قولی مرة ثانیة ده آدمک ذکر شمر و عتک ابتداء سنده محمول
 اوله یعنی قوای مذکورده دن هر بر قوت قنده اولان جمعیت الهیه دن اوتری و حقیقه الحقایقه راجع اولان
 مناصب و منازل کندی نفسنده اهلیت زعم ایدر و حال بونک اهلیت مذکورده اول قوت ایچون دکادر بونک اول
 اهلیت بواوصافی یعنی اوصاف خلقیه بی حاصره اولان نشأت حاصلدر و قوایل عالمی حاصره اولان طبیعت
 کلیه اقتضای تمسک و بونشأت نشأت انسانیه کمالیه در **و** التقدیر و ان فیما ترع الالهیه و ایست الالهیه
 فیها بل فی النشأه الخاملة لهذه الاوصاف و بونقدیر اوزره (وان فیها) قولنک خبری قوتیه راجع اولور (و هذا
 لا عرفه عقل بطریق نظر فکری بل هذا الفن من الادراک لا یكون الا عن کشف الهی منه یعرف ما اصل
 صور العالم القابل لارواح) (هذه طبیعه کلیه قنده اشارت ایدر که عالمک اعلی و اسفل اولان قوایل حاصره در
 یعنی طبیعت کلیه فنی عقل نظر فکری طریق ایل عارف اولمز بونک ادرا کدن بونن یعنی بونک ادراکی واقع
 اولمز الا کشف الهی ایل که اندن معلوم اولور و اوحی قایلده اولان عالم صورینک اصلی ندر (امدی) طبیعت کلیه
 جمیع صوری فعاله اولان حقیقتک ظاهر بتدیر **پس** شویله بونک صورت جسمانیه مخصوصه دکادر زیرا آن
 اولور که صور عقلیه و علمیه و خیالی و ذهنیه و نوری و روحانیه و الهیه دخی واقع اولور و تکیم حدیث صحیده
 وارد اولدی ان الله خلق آدم علی صورته فخلقه تعالی صورة الهیه نوریه لایقه بجنابه تعالی (پس صور طور
 تحقیقه صور علویه و صور سفلیه در و صور علویه دخی علویه حقیقه و علویه اضافیه در **پس** صور علویه
 حقیقه اسماء ربوبیه و حقایق و جوییه صوریدر و بونصورک ماده و هیولانی عماریدر و بونصوری فعاله اولان
 حقیقت ذات الوهیت جعلت احدی بتدیر و بواحدینک ظاهر بی طبیعت کلیه در و صور علویه اضافیه ارواح
 عقلیه و ارواح مهیجه و ارواح نفسیه و ملائکه مهیجه ارواحنک حقایق صوریدر و بونصور و روحیه نک مشرب
 تحقیقه ماده منی نور تجلیدر و صور سفلیه صور حقایق امکانیه و نسب مظهر به کیمیه در و بوندر دخی علویه
 و سفلیه در **پس** صور علویه عالم امر لصوریدر که صور علویه اضافیه در حقایق جسمانیه به نسبت ایل و بونصورک
 موادی و هیولانی عماریدر و بونعمایه عمار بر ظلت ایل مسوی اولدینندن اوتری و عالم مثال مطلق و مثال
 مقید و عالم برزخک صوری صور علویه کونیه دن در **پس** بونصورک ماده و هیولانی انفس و اعمال و اخلاق
 و ملکات و نعوت و صفاتدر و صور سفلیه کونیه عالم اجسامک صوریدر و بوندر دخی علویه و سفلیه در علویه
 اولان عرش و کرسی و افلاک و سمواتدر و بونلک ماده منی جسم کادر و سفلیه اولان عناصر و عنصریاتدر و بونلر
 دخی علویه و سفلیه در **پس** علویه اولان ارواح هوائیه و ارواح ناریه و مارجمیه صوریدر و بونصورک ماده منی
 هوا ایل نادر و سفلیه اولان شول صوردر که نشأتلنده ثقیلتمان اولان ارض ایله ما غلب اوله خفیفتم اولان
 نار ایله هوا اوزره **و** بوندر دخی اوج نعدر صور معدنیه و صور نباتیه و صور حیوانیه در و عالم مذکورده دن هر بر
 عالم غیر متناهی و اولان شخصیاتک صورنی مستلزمدر که حقدن غیر کیمسه انلری احصا ایتزم **پس** طبیعت
 بونصوری حامله اولان بر حقیقتدر که جمیع صور من وجه عین ماده اولغله و من وجه صورک کیمسیتی طبیعت
 فعاله در (امدی) شویله بیلک که طبیعت معقوله الوجود در خارجده آنک وجودی بوقدر و لکن آنک آناری
 ظاهر در مافوقندن اکا مضافه اولان صور حسیه وجودیه بی اعطایدر محل انفعالدر اسماء مؤثره ایچون
 انشی کیدر زکرایچون که انده نکوین ظاهر اولور جمیع عالم قوایلنک صورته ماده اولغله **پس** نفس رجاتنک
 اکا بوجهی حسبله عالم قوایلنک صوری و اسماء الهیه و جوییه صوری انده ظهورا تمسکله منفعله در و طبیعت
 الهیتک ظاهری اولوب باطنیه ماده عمایه ده صور اسماء و جوییه آنکله ظاهره اولغله و عالم قوایلنک
 صوری دخی اندن متأثره اولوب ظاهره اولغله فعاله در **پس** زراماده عمایه ده ظاهره اولان صور طبیعتده
 طبیعتله متعینه اولوب ظاهره اولور **پس** اول صورک فاعلی طبیعت اولور بونک طبیعت حات واحدده فعاله
 و منفعله در زیرا طبیعت ایل مسمی اولان شیئی ارکان اربعه اوزره اجزاء اربعه دن هر کیدر ایکسی فاعلنادر
 و ایکسی منفعلنادر فاعلتمان اولان حرارت و برودتدر و منفعلتمان اولان یسوت و رطوبتدر حرارت یسوتده
 فاعله و یسوت حرارتدن منفعله در و برودت رطوبتده فاعله و رطوبت برودتدن منفعله در **پس** طبیعت

کندی نفسنده بر فاعله اولد قده بروجله دخی منفعله اولور فاعله اولسی منفعله اولسندن منفعل دکدر (امدی
طبیعت کلیه ذکر اولدیغی اوزره کرل عالم قوالملک صورته ماده اولغله منفعله اعتبار اولسون کرل صور
مذکوره طبیعت ايله ماده عمايه ده متعینه اولغله فعاله اعتبار اولسون * ذوق صحیح و کشف صریح اعطا
ایندیکی بودرکه ارواح عالمی قائله اولان عالم صورتنک اصلی طبیعت کلیه درک جمیع اموری حاصره و جامعه در
و طبیعت کلیه قتلک ادراکی تجلی ذاتی اعطا ایندیکی کشف ايله واقع اولور (امدی) شوبله بیلکه کشف بر فاج نوع
اوزره در برنوی عقاید یعنی عقل فی ادراک ایدر فکر کرل و من احک قیودنده مطلق اولان جوهر ايله و برنوی
نفسانیدر قیود من اجیه دن ادمان ریاضات و مجاهدات ايله منطلقه اولان نفوس کلیه اما کثه عالمیه ایچون
حاصلدر * مایه المیانه و المایزه اولان مجابک کشفی قنده * و برنوی روحانیدر حجب نفسانیه و عقابیه نک
کشفند نصرکه روح انسانی نفس رحمانیه مطالعن مطالعه ایتکله * و برنوی ربانیدر که تجلی طریقه
حاصل اولور با جانب حقندن ايله و با عید طر فندن تعرج ايله و با سرار تولی ايله منازل ايله و با خود رب
متولیدن حقیقت تجلی ايله تجلید نصرکه جمع و تجلی ايله * و بونوع کشف حضرات اسمائیه تعددی ايله متعدد
اولور و برحق حضرات اسمائیه دن هر بر حضرتده متجلیدر هر بر حضرتده مخصوص اولان تجلی ايله و تجلیات
اسمائیه نک اعلاسی تجلی الهی احدی جمیدر که مکاشفات کلیه احدیه جمعیه بی اعطا ایدر * و بونک فوقنده
تجلی ذاتی اختصاصیدر که حقیقه الحقایق کشفی و مرآتینی و نفس رحمانی ايله عما حقیقتنک و حقیقت
الهییه نک و طبیعت کلیه حقیقتنک کشفی اعطا ایدر * پس طبیعت کلیه اگر چه کیم فصل الهی ذاتی به مظهر
واقع اولدیه * و لکن انک حقیقتی عوالم ربانیه ده و عوالم کاینیه ده صور فعلیه و انفعالیه جمعی احدیتنک
حقیقتی اولغله انک معرفتی صعوبتندن اوتری انک ادراکی کشف ذاتی به مخصوص صدر * نظر فکری ايله عقل فی
ادراک ایتکده قاصدر * و طبیعت بقیه تفصیلی فص عیسی و ادربنده ابراه و نوران شاء الله تعالی (فسمی
هذا المذکور انما و خلیفه فاما انسانیته فلعوم و نشأته و حصره الحقایق کله) (پس بومذکور یعنی عالم
مرآتیک جلایسی و عالم صورتنک روحی اولان کون جامع انسان ايله و خلیفه ايله تسمیه اولندی اما انک انسانی
یعنی انسان ايله تسمیه اولنسی پس نشأ سنک عمومندن اوتریدر و حقایق کلینی حاصره اولدیغندن اوتریدر
یعنی انک نشأ سی جمیع نشأت الهیه و کونیه بی جامعه اولوب جمیع نشأته دن وجودی ساری و حکمی جاریدر
و جمیع نشأت انک نشأ سنده بجه و انک نشأ سی جمیع نشأته دن مفسله در و برزخیه کبری جمیع احدیتی
حقیقتی ايله جمیع حقایق حقیقه و خلقیه بی و برزخیه بی حاصره در * پس ذکر اولان کون جامع انسانی
اشتقاق لفظی اعتبار ايله جمیع حقایقه مونس و مانوس اولدیغندن اوتریدر * و اما حقیقت انسانییه دن غیری
اولان جمیع حقایق پس بری برندن متمیدر هر بر حقیقتده غیری موجب اولان خصوص مابین ايله * پس
حقیقت انسانییه سائر حقایقندن احدیت جمع ايله و احاطت کل ايله ممتاز اولدی و احاطت کل واسطه سیله
جمیع حقایق ايله مونس و جمیع حقایق دخی انکله مأنوسه اولدی * پس انسان کبری برشی یوقدر زیر انک نشأ سی
جمیع نشأته عامه در و نشأت عامه دخی برشی یوقدر که انسانده انک اصلی و نظیری اولیه * زیر عالم انسانک
صورتی اوزره در انسان صورت الهیه اوزره اولدیغی کبی پس انسان صورت طبیعیه سی و نشأت عنصریه سیله
عالم طبیعتنک جمیع مظهریاتی جامعدر و روحی ايله عالم ارواح خصایصی یعنی ارواح مهیجه و عقول و نفوس
و ملائکه و جن ارواحی جامعدر و انک حقیقت انسانییه سی برزخیتیه بحر و جوب ايله بحر امکان بیننی
و اطلاق لاتین ايله تعیین بیننی جامعدر * پس قابلیت جمیع قابلیاتک اجمیدر و مظهرتی جمیع مظهریاتک
اکلیدروا کا خصوص اولان فیض و تجلی اتم و اکل و اعم و اشملدر پس وقتا که نشأت انسانییه سعت قابلیتی
ايله و استعدادی احاطتی ايله صور عالم ايله قائمه و عوالمک اعلی و اسفلنده منتشره اولان قوا ايله حقایقک
جله سنی جامعه اولدیه قوا ايله حقایقک ارواحی صورندن عبارت اولان ملائکه مظهر انسانینک اولی اولان
آدمه سجده ایدر زیر عالم کالنده انسانک وجودنه مقتدر در * و انسان نشأت کامله سی ايله عالمدن مستغنیدر
پس انسان عالمدن مغنیدر و تجلی ذاتی احدی جمعی به واسطه تفصیلیه فرعیه به مظهرنده کافیه و عالم آنسر
کافی دکدر * و السجود هو الدخول فی الطاعة و الانقیاد لان الاشياء تخضع الی اصولها و الانسان جامع * فجمع

القوی و ارواح الملائکه و ایضا هو جامع * فجمع الاسماء الالهیه التي بعضها ارباب ارواح الملائکه التي هم
مستندون الیه فی وجودهم فان کل واحد منهم مظهر الحقیقه مخصوصه من حقایق اسماء واجب الوجود و خادم
لاسم معین الذی هو ربه فلا یعرف الحق الا من حیث مظهریه المتعینه و قابلیه الجزئیة التي تحت حیطة
الجمعیة الانسانیة السکالیه فلهذا و لا موراخر امرت الملائکه بسجود آدم علیه السلام (وهو الحق بمنزلة
انسان العین من العین الذی به یکون النظر وهو المعبر عنه بالبصر) (وادم اولان کون جامع انسان ايله تسمیه
اولدیغنک بروجهی دخی بودرکه اول مذکور یعنی آدم حقیقون عیندن عینک انسانی یعنی یکی
منزله سنده درک نظر انکله واقع اولور * و بصر ايله معبر عنه اولان دخی اولور * یعنی قوت باصره مبصراتک
ظاهر بین عینک انسانی ايله ادراک ایندیکی کبی علم و شهود جمعی احدیتی ايله حقایق اشیاک جمعیاتی احدیتنه
حقک نظری بومظهر اعم و اکل و منظر اجمع و اشمل اولان انسان کامل ايله واقعدر * زیر احکک عین منزیدر
(فلهذا سمی انسانا فانه به نظر الحق الی خلقه فرحمهم) (پس بوندن اوتری آدم انسان ايله تسمیه اولندی زیرا
شان بودرکه حق انکله خلقنه نظر ایلدی و انله رحمت ایلدی * پس حقک عین منزهی اولان انسان کامل
مظهرنده ظهور کلی ايله حقک ظهوری اعتبار ايله حق انک مظهر تی ايله خلقه نظر ایدوب * اولار رحمت رحمانیه
ایله انله رحمت ایلدی یعنی صورت نوعیه ادمیه ايله انسان کاملک ظهورندن مقدم اولان عالمتک صور نوعیه
خلقیه سی روح سر جسمه مسوی کبی ایدی انسان کاملک نظم و ریوی نفخ اولغله حیوة وجود ايله متصف
اولدی و انک مظهر تی ايله حق تعالی خلقه نظر ایدوب رحمت رحمانیه ايله رحمت ایلدی * و بعده مطلقا انسان
کامل مظهرنده صورت الهیه جمعیه ذاتیه ايله ظهور ایدوب انک مظهر تی ايله خلقه نظر ایدوب هر فردک
استعدادی حسبیلده حقن اعطا ایتکله رحمت ایتکده استعدادی کامل اولان افراده رحمت رحمانیه ایلدر
ایلدی * و حق انسان کاملک مظهر تیله نظر ایدوب انسانک بصری و سمعی و سایر ادراکاتی قریب فرایضده
اولور که حق ظاهر و خلق انده باطن اولوب حقک جمیع اسمائی و نسب و ادراکاتی اولور ايله اراسه قریب فرایضده
حق انسانک بصری ايله ناظر و سمعی ايله سامع اولور * پس انک مظهر یتنده حق مشاهده ایدوب حقک منظوری
اولان کسینه حقک رحمت خاصنه مظهر اولور * و اکایعت ایدن حقه بیعت ایدر) (ان الذین یبایعونک
انما یبایعون الله) (الایه امدی) انسان کامل عالم صورتنک روحی و انسانی عینی و عینک انسانیدر * ظهور
و اظهار عالمدن علت غائییه اولدر) (فهو الانسان الحادث الازلی و الفشوالدائم الابدی) (پس کون جامع اولان
آدم انسان حادث و ازلی و نشی * اتم ایدر * یعنی آدم صورت عنصریه سیله حادث در و صور علمیه سیله ازلیدر
زیرا صورت علمیه علمک قیامیه قائمه و حق عالمتک دوامیه دائمه در بلکه انسان صورت جمعیه سیله ازلیدر
زیرا تجلی ایجادیدن علت غائییه صورت جسمیه انسانییه درک کمال جلا و استخلا و ظهور کلی انکله حاصل اولور
و اما نشی دائم ابدی اولدیغی بودرکه حقیقت انسانییه عین ذات واحده به مرآت اولوب عین ذات واحده ده
مندرجه اولان تعینات غیر متناهییه ایل عین واحده و جمیع مراتبه متعینه اولغله و عین واحده نسب
غیر متناهییه دن کامن اولان شینک ظهور ایل عین واحده ایچون نشی دائم حقیقتی متحققه اولور و نشی
دائم ذاتی مرآتینک اولکی مرتبه سی نفس رحمانی مرتبه سیدر که فیض وجودی ايله تعین اولک قبی باطنندن
منه در تعین اول منظوری اولدیغی حقایقک جلّه سنی محیط اولدیغی حاله * پس انسان جمع اولک احدیتی
اولدیغی کبی ذلک الجمیع دخی تفصیلدر و جمیع تفصیل ایل جمیع احدیتیدر * پس انسان حقیقتی شول نشی
دائم ایدر که اگر عالم تفصیل و فقر فائده و اکر مقام جمع و قرأنده انک نشأ سندن غیری نشأ یوقدر و دخی شول
نشی دائمدر که انک اولی یوقدر و شول نشی ایدر که انک آخری یوقدر) (فهو الاول والاخر و الظاهر والباطن وهو
بکل شیء محیط) (والکلمة الفاصلة الجامعة) (ودخی کون جامع اولان آدم کلمه فاصله و جامعه در یعنی احکام
و جوب ایل احکام امکان یتنده بر حد فاصل و بر برزخ حایلدر که احدهما انک احکامی آخره غلبه و بغی ایتکدن
مانعدر (بینهم برزخ لا ینفیان) و احکام و جوب ایل احکام امکانی جامعه در زیر کلمات کلیه اوچدر بری حروف
فعل ایل تأثری جامعه اولان کلمه در * و بر سی بین الفعل و الافعال رابطه اولان جمع برزخی حروفی جامعه در
پس کلمه برزخیه اولان انسان حقایق و جوب ایل حقایق امکان بیننی بروجله جامعه و بروجله فاصله در

وقاصله وجامعه اولمغه طرفيندن ممتازه انك عين زائده سي يوقدر * تاكيم طرفين جمعك احديتدن اني اخراج
ايليه فهو الجامع والفاصل والرابط والحائل (فتم العالم بوجوده) (پس عالم كون جامع اولان آدمك وجودي
ايه تمام اولدي * زيرا آدمك وجودندن اول عالم جسد مسوي ومرات غير مجلوه اولان كسي ايدى * صورت
الهيته نك مظهرى اولان آدمك وجودى جسد مسوي ومرات غير مجلوه اولان عالمك روي وجملاى اولدي *
پس عالم آدمك وجودى ايله تمام اولدي) (فهو من العالم كفص الخاتم من الخاتم) (پس كون جامع اولان آدم
عالمك خاتمك فصى كيدر * خاتمن يعنى فص خاتمك خاتمه نسبتي كيدر وخاتمك ختمى فصله درو خاتمن مراد
فص اولدي يعنى كبي عالمك ختمى دخی آدم ايله درو عالمك مراد آدم درو زيرا آدم فص خاتم كبي محل نقش وعلامتدر
(وهو) وفي بعض النسخ (الذي) (هو محل النقش والعلامة التي بها يتختم الملك على خزانته) (ختم فص خاتمه
راجعدر * يعنى فص خاتم شول نقش وعلامتكم محليدر كه ملك اول علامه ايله كندى خزانتي ختم ايدر * پس
فص خاتم كبي اولان كون جامع نقش وعلامتكم محليدر كه ملك حق انك خزان عالم اوزره ختم ايدر * وانك
خزان عالمى حفظ ايدر * وفص عالم اولان آدمك نقشى ان الله خلق آدم على صورته * صورت جمعيه الهيته
اسمايه نك آدمه ظهوريدري يعنى ذات وصفاتك واسماوشموتك آندة تجليد سيدر وعلامت دخی خصوص مقام
محمد در كه اول حضرتده انك حسب ايله اول فصه مخصوصه اولان حكمت نازل اولور زيرا هر برينيك قايي نقش
حكمت محليدر * وپو حكمت الهيته نك علامتي جمع جمعيات اسمائيه جمعك احديتدر كه جميع اسماء متقابله
وصفات متضاده بي سريان ذاتي واحدیت جمعي ايله جامعدر پس نظم مشهود ونسق معهود اوزره آدم
مظهر بت كليه وجمعيه الهيته ايله حقايق عالمه خصوصيات متمایزه حسب ايله كه حقايقك بعضیسی
بعضیسندن انرا ايله متميزدر واقعه اولان مباينت وتفرقه نك مقتضای اولان حلی سد ايدوب انحراف
وانفكاك ايدوب منع ايدوب عالم خزانته ايله تسميه اولنديغلك حكمتي بودر كه آلاء الهيته وهيئات ربانية غير متناهيه نك
خزائى اولان اسماء صفات الهيته حقايق عالم مظاهري ايله متحققه اولوب مظاهر وساطي ايله اندرده مخزونه اولان
الوانم حسب و معنويه بي اظهار ايدر * وپو وجه ظاهر ايدر * اما وجه خاص بودر كه حقايق عالم مظاهر اسماء
الهيته وجمالي تجليات ربانيه در * عالمك هر بر حقيقتي وجوه الهيته دن بوجه خاصه مظهر وهر بر جزئي بر اسم
خاصك تجليسنه مجلي ومصدردر * وجه اخص دخی بودر كه اسماء الهيته صورتك خزانته سي اولان صورت
انسانيه كاليه قرآنيه نشأه سي صورت انسانيه جمعيه ايله ظهورندن مقدم عوالم متفرقه ده اولان نشأت فرقاينه
تفصيليه صورنده مخزونه در * پس حقايق عالمك هر بر حقيقت مخزون صور كاليه انسانيه وماده نشأت
آدميه در * پس هر بر حقيقت كرك على جهة التفصيل اندن ظهور ايدن صور نوعيه مثليه كونه به اصل
اعتبار اولسون وكرك نشأت عنصريه انسانيه كاليه به ماده اعتبار اولسون على كالا التقديرين خزانته الهيته در
وبالفعل انسان كامل اولان آدم خزان عالمك ختميدركه انك وجودى ايله خزان مخفوظدر (وسما خليفه
من اجل هذا لانه الحافظ خلقه كما يحفظ الختم الخزان فادام ختم الملك عليها لا يجسر احد على فتحها الا باذنه
(وحق تعالى بوانسان كاملي بواجل دن اوتري خليفه ايله تسميه ايلدي زيرامظهر بت كليه ايله حقل خلقتي
اول حافظدر نكتم ختم ملك خزان ملكي حفظ ايدر پس مادامكه ملكك ختمى خزان اوزره موجوددر خزانك
فتحنه براحد اقدام ايتز الا انك اذنيه قال جسر على كذا يجسر جساره وتجاى عليه اى اقدم پس ملك حقل
ختمى يعنى انسان كاملا مظهر بت كليه سي مادامكه خزان عالم اوزره در حقايق متباينه دن براحد خزان
عالم فتى اوزره جسارت ايتز الا ملك حقل اذنيه يعنى فتح جريدده حكمت الهيته اقتضا ايتديكي اوزره حقل
ويا خود انسان كاملا اذنى ايله فتح كايدده احديت جمعيه مظهرى اولان ختم انسانى كالمينك عالمك خروج
ايتكم حقل اذنيه) (فاسخلفه في حفظ العالم فلا يزال العالم مخفوظا مادام فيه هذا الانسان الكامل) (پس
عالم احديت جمعيه مظهر يتنده اولان انسان كامل ايله محفوظ اولمغه حق تعالى عالمك حفظنده
اني استخلفني ايتدى زيرا خليفه خزان عالم حفظنده صورت مستخلف ايله ظاهر در حقايق عالمك
هر بر حقيقت نه اقتضا ايدرسه احديت جمعيه مظهر ين ايله اكا افاضه ايدر * پس عالم محفوظ اولمقدن زائل
ولز مادامكه بوانسان كامل آندة موجوددر زيرا انسان كاملا وجودى اسم اعظمدر قابليت كليت

ومظهر بت جمعيه اسمائيه ايله اسماء الهيته متقابله احكامي جامع وحاوي ومتباينه ومنافره اولان حقايق
عالمه احديت جمع ايله ساريدر وبرزخيه كليه واحدیت جمعيه ايله حقايق خزانتي حافظه در * پس خزان
عالمك وجودى ختميله محفوظه اولمقدن زائله اولور خزان عالم حقايقنده مخزونه اولان افراد نوعيه انسانيه
حد كاله بالغه اولوب مرتبه جمعيه انسانيه به واصله اولمقدن خاليه اولور * پس مادامكه بوختم احدي وجمعي
وجودى خزان عالم اوزره موجوددر (لا تقوم الساعة حتى يقال في الارض الله الله) (مقتضای اوزره خزان
عالم انفكاك قبول ايتز پس جنتكم امر ظهور واطهار غايته وجلال واستجلا حكمتي نهايته بالغ اولسه وانم
ظاهر تجليسنك دورى كاله منتهى اولسه) (ثم قبضناه البنا قبضا يسيرا) (تجلى اسم ظاهره به اصله تقلص
ايدوب رجوع ايتكم ارادت الهيته تعلق ايتسه صور نوعيه كونه نك خاتمي وخزان عالمك خاتمي وحافظي اولان
انسان كامله نشأت دينويه دن خروج ايتكم اذن اولور * وخزينة دينويه دن منفك اولوب خزينة اخرويه بي
مظهر بت كليه وسعت قابليه ايله حفظ ايتكم مأمورا ولور زيرا نشأت دينويه ونشأت اخرويه متضمنه
اولدي يعنى خزانك حفظي وتجليات الهيته نك مكرى نشأت انسانيه كاليه جمعيه مظهر يتنه دائره حقل صورتى
مظهر بت ايله حق تعالى اول خزانتي حافظ واندره ناظر در (الاتراء) (اي الانسان الكامل الذي هو الخاتم
على خزانة الدنيا) (اذا خرج) (وفي بعض النسخ) (اذا زال وفك من خزانة الدنيا لم يبق فيها ما اختزنه الحق فيها)
يعنى خزانة دنيا نك ختمى اولان انسان كاملي كور من ميسنكه جنتكم خزانة دنيا دن چيقوب فك اولسه
حق تعالى دنيا دن اختزان ايله جك دنيا دن برشي قالمز زيرا حقايق عالم خزانتي جمعيه الهيته اسمائيه مظهرى
اولان انسان كامل ايله معموره در * پس انسان كامل دنيا دن خروج ايتسه حقايق عالمك هر بر حقيقتده
انك احديت جمعيه سندن بحسب المحل سريان ايدوب ظهور ايدن امداد الهى وتجلي رباني دخی حقايق عالمك
منقطع اولوب به اصله رجوع ايدوب متقلص اولور * پس انوت مرتبه سنده اولان حقايق عالم باطنده
ذكورت طبقه سنده اولان اسماء الهيته ايجاد ايدوب اختزان ايتديكي اسرار الهيته دن واطهار ايله جك صور
نوعيه كونه دن خالى قالور اختزان ايله جك آندة برشي قالمز * پس معلوم اولدي كه انسان كامل باطنيله عالم
خزينة سنك روي واصليدر وصورت ظاهره سيله خزان عالمك ختميدر فهو الظاهر والباطن) (وخرج
ما كان فيها والحق بعضه بعضه وانتقل الامر الى الآخرة فكان ختما على خزانة الآخرة ختما البديا) (وخزانة
دنياه مخزونه اولان اسرار الهيته وانوار تجليات اسمائيه دن وقوا وخصايص وحقايق كونه وارواح جزئيه
مدبره دن اولان شي چقار * وپو مخزون اولان شيتك بعضیسی بعضیسنه يعنى فروى اصوله كه اندن منبعته
اولدي وصوره هيأتى وقوا وخصايصى حقايقنده وارواح جزئيه مدبره كياى اولان ارواح - ما وانه ملتحقه اولور
وامر ختميه آخرته انتقال ايدر * پس مظهر بت كليه ايله انسان كامل خزانة آخرت اوزره ختم ايدى ايله ختم
ايلدي * زيرانشأت دينويه عناصر متباينه ومنافره ومواد مختلفه ومتضاده دن مكره در دانه وباقيه دكدر
حقايق ايله انفكاك اقتضا ايدر * ونشأت اخرويه كه قوت علميه ذاتيه دن وعقايد سليه واعمال صالحه دن وقواى
روحانيه والهيته وصفات واخلاق وملكات فاضله دن نفس ناطقه ايجون محصله در دوام وبقاقتضا ايدر * زيرا
ماده روحانى ونور ايدر * پس جنتكم امر آخرته انتقال ايتسه ونفوس وارواح انسانيه صور روحانيه وبرزخيه
وحشر به ده ظاهره اولسه وروحيت صور اوزره ونور بت ظلت اوزره غالبه اولسه وحق تعالى اسرار الهيته
وانوار حقايق ربانيه بي صور اخرويه ده اختزان ايلسه انسان كامل خزانة آخرته احديت جمعيه ومظهر بت
كليه سيله ختم ايدى اولور * ودخی اذا خرج وفك عن خزانة الدنيا لم يبق فيها ما اختزنه الحق فيها وخرج ما كان
فيها والحق بعضه بعضه وانتقل الامر الى الآخرة الخ قولنده وجه انصب وطريق اقرب بودر كه جنتكم ختم انسان
كامل خزانة دنيا دن چيقوب فك اولسه خزانة دنياه اختزان ايله جك برشي قالمز زيرا خزانة دنياه
وجود ايله متصفه اولدي يعنى آتاله متجده اولدي كون جامع اولان انسان كاملا مظهر بت صورتى ايله در
پس انك مظهر يتنده اسم ظاهر ل تجليسى تمام اولوب ظهورات نهايته وتجليات غايته يتشكده رب باطن انك
مظهر بت صورتى اخذ ايتكم ده انك وجودى مظهر يتنده خزانة دنيا جواهره ونور عالم مظهره منتشر
اولان انوار الهيته وتجليات ربانيه دخی باطنده انسان كامل مظهر يتنده اولان حقايق واصلوه رجوع ايدر

وخزانه دنيا اختزان دن خاليه قالون (وخرج ما كان فيهما والتحق ببعضه بعضه) خزانه دنياه قواوصفات وخواص
 وحقايق دن ارواح مدبر دن دنيا نك هر بر جزئي مظهر يتندة مخزنونه اولان اسرار و نعمدن هر بر يسي كندی
 اصلي اولان انسان كامل مظهر تي ايله نشأت دنيا دن جقار وقواوصفات و اخلاق و خواص و حقايق و ارواح دن
 بعضي بعضيه ملتحق اولوب نشأت اخرويه منتشئه اولور و صور اخرويه دن هر بر صورتده ارواح
 وقواوصفايص و حقايق دوام و بقا اقتضا ايدور بر ظهور ايدور كه ظهور اولدن دنخي اظهر و اجلي و تجلي سابقدن
 دنخي اعلي و اخري اوله و انسان كامل دنخي صفات الهيه وقواي ربانيه و صورت علميه ذاتيه و جمعيت اسمائيه
 صورتده نظم و ركني ايله ظهور ايدور و تجلي اولدن اشمل و اجمع تجلي ايله تجلي ايدور و زير انشأت دنياه انك
 ظهوري عناصر متضاده وقواي متباينه دن هر كبه اولان صورتده ايدور كه تحليل و انفكالك اقتضا ايدور
 (و انقل الامر الى الاخره يعني خزانه دنيا نك ختمى اولان انسان كامل خزانه دن منفك اولدقه انلده مخزنونه
 اولان جواهر و اسرار خزانه آخرته دخول ايدور و امر ختميت آخرته انتقال ايدور يعني خزانه آخرت انك وجودي
 ختمى ايله محفوظه و حفظ و رعايت انك مظهر يتندن ملحوظه اولور) فكان ختماء على خزانه الاخره ختماء بديا
 پس انسان كامل خزانه آخرت اوزره نشأت جمعيه احديه ايله ختم ايدور و زير انشأت آخرت نشأت روحانيه
 و ابديه در) (والاخره خير و باقى و انسان كامل انده نشأت نورانيه و الهيه در) فظهر جميع ما في الصورة
 الالهيه من الاسماء في هذه الفساة الانسانية (جائز در كه بوقول شيخ رضى الله عنهم فاقضى الامر جلا مرآة
 العالم فكان آدم عين جلا تلك المرآة و روح تلك الصورة قولى تتميمدن اوله يعني پس امر عالم مرآتك جلاسن
 اقتضا ايدور پس آدم اول مرآة جلاسنك عيني و اول صورتك روي اولدي و پس صورت الهيه جمعيتده
 اولان اسمائك جمعيتي بونشأت انسانيه ده ظاهره اولدي و جائز در كه فسمي هذا المذكور انسانا و خليفة
 قائما انسانيته فلعوم نشأته و حصره الحقايق قولنه حمل اولنه يعني پس بومذ كور انسان ايله و خليفة ايله
 تسميه اولندي پس انك انسانيتي انك نشأته عمو مندن اوتريدور و دنخي جميع حقايق حصر ايدور بكندن
 اوتريدور پس صورت الهيه جمعيتده اولان اسمائك جمعيتي بونشأت انسانيه ده ظاهره اولدي زير اسرار انسانيه
 احديه جمعيه كاليه ده حقايق اسمائك ظهوري جمعي و احدي كالي احاطه در كه اول ظهور احدي جمعي ايله
 خزائن عالمي حفظ ايدور خلافته مستحقه اولدي و صور تفصيليه عالمه حقايق اسمائك ظهوري ظهور
 فرقايدور زير حقايق اسمائك اجزاء عالم دن هر بر جزؤه ظهوري بحسب الحيل جزئيه در و اما بحسب المظهر
 الاجمع الاكل مظهر اجمع و اكل اولان هر كاملده ظهوري ظهوري جمعي و احدي و كليدرا نكچون صور تفصيليه
 فرقانيه خلافته مستحقه و خزانه عالم حفظنه لايقه اولدي في هذه الفساة قولى فظهر قولنه متعلقدر
 (فحازت رتبته الاحاطة و اجمع هذا الوجود) (پس نشأت انسانيه بوجود حقايق جمعي و كالي ايله صورت الهيه
 و صورت كونييه في احاطه و جمع مرتبه سنه حازره اولدي يعني بوجود جمعي ايله نشأت انسانيه صورت الهيه
 و كونييه في احاطه و جمع اسمك ساير صور نوعيه عالم دن همنازه اولدي) (وبه قامت الحجة لله تعالى على الملائكة
 و بوجود حقايق و كالي اولان آدم ايله ملائكة اوزره الله تعالى ايجون بحت قائمه اولدي يعني نشأت آدميه
 ايجون اسناد جزم و معصيت و كندی نفسلري ايجون ادعاء استحقاق خلافت ايتدكارنده اسماء الهيه نك جمعيتي
 صورتی مرآت آدمده ظهور ايدور ملائكة في حق تعالى الزام ايتك ايجون صورت الهيه ده اولان اسمادن
 استنبيا ايتدكارنده انلده مختصه اولان اسمادن غيري كد اول اسماء الهيه انلر حتى تسليح و تقديس ايدور جمعيت اسماء
 الهيه و دنخي انلر مستندى اولان اسماء عدم اطلاع و وقوفلر شئه اقرار و اعتراف ايتدكارنده) (قال يا آدم
 انهم باسمائهم فلما ابأهم باسمائهم قال الم اقل لكم اني اعلم غيب السموات والارض واعلم ما تدون وما كنتم
 تكتمون) (پس آدم وجود حقايق جمعي و كالي ايله كندی نشأتده ظاهره اولان اسماء الهيه جمعيتي ايله انبا ايتدكده
 ملائكة اوزره الله سبحانه و تعالى نك حقي قائمه اولدي پس آدم حقل جمعي اولدي پس انسان كامل قواي كونييه
 و اسماء الهيه بي بكنلها جامعدور پس دائرة وجودده اندن اكل بر موجود و خطه شهودده انك مظهر يتندن
 اشمل بر شهود و بوقدر پس حيوة دنياه نوع انسان دن كامل اولين حيوان ناطق در صورت انسانيه دن بر جزؤدر
 درجه انسانيته لاحق دكادر بلكه انك انسانه نسبي جسميتك انسانه نسبي كيدور و انسانك كالي خلافت

ايله در و خليفة اولم الا بطريق الاستحقاق اسماء الهيه به مظهر اولان كسنة و الله اعلم) (فحفظ) (يعني اسماء
 الهيه جمعيتك مظهرى اولان ادمك مرتبه سنه ملائكة نك عدم اطلاع دن كندی نفسلر شئه عدم
 معرفت دن خلافته عدم استحقاق قلى قنده خلافت اهليتن ادعا ايتدكارندن اوتري معرض عتاب الهيه
 واقع اولد قلندن اوتري خاتم ولايت محمديه اولان شيخ رضى الله عنه دنخي كندی نفسى عارف و مرتبه خلافته
 واقف اولوب ادعاء خلافت ايدن مدعى لري منع ايدوب غفلتدن ايقاظ ايتك ايجون) (فحفظ فقد وعظك
 الله بغيرك) (ديدي يعني اى نوم غفلتده نائم و اى وادى پندارده حيران و هائم اولان مسكين منته و متيقظ
 اولك تحقيق الله تعالى سكا و عظم و نصيحت ايلدي سنك غيرك اولان شول ملائكة ايله كه اولاد ادعاء استحقاق
 خلافت ايدوب صكره عجز لر شئه اعتراف ايلدي لري) (الم اقل لكم اني اعلم غيب السموات والارض واعلم ما تدون
 وما كنتم تكتمون) (قولى ايله انلر عتاب ايتك ليه) (وانظر من اين انى على من انى عليه) (انى مقول ايجون
 مبنيدور و يقال اتاه و اى به و اى عليه و اى على ايله كدى زير اى بوجو زجر معرضنده در يعني نظر ايله كه
 نره دن هلاك قلندي شول من كه هلاك قلندي و باخود نره دن فعل ايقاع اولندي شول من اوزره كه انك اوزره
 فعل ايقاع اولندي و اى بونده فاعل ايجون مبنى اولق جائز در و اى و انظر من اين هلك من هلك او و انظر من اين
 هلك من هلكه يقال انى الدهر عليهم اى اهلكهم و افناهم و يقال انى المرأة جامعها و يقال انى عليه اى وقع عليه
 الفعل وهو يستعمل في كل مكره و اى ايجون فاعلك حذ في جائز در و اى و انظر من اين انى العتاب
 على من انى عليه و فى الحديث انى اى هلك يعني عتاب الهى نره دن وارد اولدي شول من اوزره كه انك
 اوزره عتاب وارد اولدي يعني ملائكة به عتاب الهى خلافت اهليتن ادعاء سنده حقه اعتراض ايدوب و تركيه
 و ترجيح نفس و مذمت و تجريح آدم ايتدكارندن اوتري اولديغن بصيرت ايله مشاهد ايله و متحقق اولديغن
 مناصب عاليه به اهليت ايدوب مذمت غير ايتمه تا كيم غير عبرت اوليه سن ملائكة سكا عبرت اولديغي كبي
 پس شيخ رضى الله عنه ملائكة اوزره عتاب الهى نه شيدن اولديغن تفصيل ايتك شروع ايدوب ديدى
 فان الملائكة لم تقف مع ما تعطيه نشأة هذا الخليفة) (ملائكة نك فوج ايجنده و وقوعه سبب اولان شئي
 بيان ايدور يعني دير كه زير ملائكة بو خليفة نك نشأته سى اعطا ايتديكي شئه يعني انك علو مرتبه سنه واقفه
 اولدي يعني ملائكة جمعيت اسمائيه الهيه نك مظهر يتنده اولان خليفة نك نشأت احديه جمعيتي سى كمال
 و احاطه دن اعطا ايتديكي شئه واقفه اولدي و خليفة صورت حقه ظهور ايدوب جميع اسمائك اول مطلوب
 اولمى عزتدن انلر محتجبه اولدي يعني خليفة نك نشأت ظاهره سى عالم صورتى اوزره و نشأت باطنه سى
 حقل صورتى اوزره در پس اسماء الهيه جمعيتك صورتى اوزره اولوب بونشأتك رتبتي خلافتدر و عبادت
 ذاتيه ايله حقه عبادت در ديوبيلدي لري و خليفة الهى رتبتي اقتضا ايتديكي ايدك مراعاتى اوزره اولدي لري مع
 هذا انى جاعل فى الارض خليفة) (قولى ايله تعريف الهى واقع اولميدى پس تعريف الهى نصكره
 ملائكة نك منزلت آدمه عدم علمى و انك رتبته جهل لري ملائكة دن آدمك بطونى و فهملر دن انك غوضى
 اولديغن دن اوتري) (ولا وقفت مع ما تقتضيه حشرة الحق من العبادات الذاتية) (ودنى ملائكة حضرت
 حق عبادت ذاتيه دن اقتضا ايتديكي شئه واقفه اولدي امدى) عبادت ذاتيه مظهرا كملده اسماء الهيه نك
 ظهور نك نصكره جميع اسمائك روييتي تحتنده مظهر لري و اولى حضرت عدم اعتراضيدور پس حضرت
 الوهيتك علو و عظمتك و جلال و سطوتك عبادت ذاتيه في عبادت ذاتيه ايله عبادت ايدور عبادى اقتضا ايدور كه
 جميع اسماء الهيه ذات حقه عباد اوله پس مطلوبه اولان عبادت ذاتيه نك علو رتبتي و اول حضرتك قدرين
 بيلوب كاعبادت اهليتن و خلافت استحقاق ادعا ايتدي لري و وقوف اطلاع و شعور معناسنه در ثبوت معناسنه
 دكادر و معيت ايله تفصيل بالذ كر اولندي زير جمعيت نوعيه حاجت معناسنه دلالت ايدور و على دلالت
 ايتز پس مع على معناسنه اولور و وقوف ثبوت معناسنه اواسى اول حينده تصور اولور و دى كه اكر ملائكة
 بو خليفة نك نشأته سى اعطا ايتديكي شئه مظهر اولميدى و حضرت حق عبادت ذاتيه دن اقتضا ايتديكي شئه
 دنخي واقفه اولميدى و بعد الاطلاع خليفة نك اعطا ايتديكي شئي قنده و حضرت حق عبادت ذاتيه دن
 اقتضا ايتديكي شئي قنده ثابت اواسيدى و حال بوكه بو خليفة نك نشأته سى اعطا ايتديكي شئه انلر اطلاع

وحضرت حق عبادت ذاتیه دن اقتضا ایدیک شیهه دخی انزل شعوری بود در زیر اگر واقف اولسه ایدیلر
 آدمی قدح و مذمت اینتر لردی و ادعاء خلافت دخی اینتر لرایدی و اما حق یکم فان الملائكة لم تقف مع مانع طیه
 نشأة هذا الخليفة قولنده خلیفه نك نشأه سی اعطا ایدیک شیهه دن مراد خلیفه نك ادبی اولسه و كذلك ولا وقعت
 مع مانع طیه حضرة الحق من العبادة الذاتية قولنده حضرت حق عبادت ذاتیه دن اقتضا ایدیک شیهه دن
 مراد او امر الیهی اولسه پس وقوف ثبوت معنایه اولدی ووقوف جازا اولور یعنی خلیفه نك نشأه سی اعطا ایدیک
 ادب قنده و حضرت حق امری قنده ثابته اولدی ووقوف اطلاع و شعور معنایه اولدی یعنی شیخ (فانه
 لا يعرف احد من الحق الا ما تعطيه ذاته) (قولى مؤيد در ووقول ملائكة نك حضرت حقه عدم وقوف برینه
 تعلیلدر یعنی دیک اولور زیر اشان بودر که بر احد حق دن بیلز الا انك ذاتی اعطا ایدیک قدر یعنی انك ذاتیه
 حقك ظهوری قدر پس ملائكة ده اولان ظهور جزئی انك حضرت الوهیتده اولان جمعیت اسمائیه بی ادراك
 ایدیه من زیر ملائكة نك صورتی آدمك ظاهری مشتمل اولدی صور عالم دن بر صورتدر * پس تعریف
 الهییدن صکره ملائكة نك آدم مرتبه سنه عدم اطلاعی ملائكة دن آدمك بطونی اولدیغدن اوتیردیر * زیرا آدم
 صورت الهیه نك مظهر بیدل صور کونیه دن باطندر * انکچون ملائكة نشأت خلیفه قنده ترک ادب ایدیلر
 و خلیفه نك جمعیتی عبادت ذاتیه بی اعطا ایدوب خلافتیه استحقاقن مشاهده ایدیلر و اول نشأت انقیاد
 و اطاعت دن خروج ایدوب اکاسناد فساد ایدیلر و حضرت الوهیتك علوقدرین بیلایوب نفسانده اکا
 عبادت املیتن ادعاء ایدیلر و حقه اعتراض ایدوب ترکیه نفس و تجریم غیر ایدیلر و خلیفه اللهك رتبتي اقتضا
 ایدیک انك خلافت و جمعیتی حکمك تختنده دخول و انك عبودیت و انقیادی مرتبه سنه نزول ایدی
 و عبادت ذاتیه حقه انك او امری قنده وقوف تفویض و تسلیمی و عدم اعتراضی اقتضا ایدیر * پس ملائكة نك
 او امر الهیه بی امتثال و اطاعت برینه الله تعالى لا یعصون الله ما امرهم و یفعلون ما یؤمرون) (قولى الهی شهادت
 ایدکد نصکره) (وانی جاعل فی الارض خلیفه) (قولى الهی آدمك خلافتی نصریج ایدکد نصکره رتبة آدمه
 عدم وقوف لری ذکر اولدی بی آدمك انزل بطونندن اوتیردیر * و عبادت ذاتیه بی اقتضا ایدن حضرت الوهیته
 انزل عدم اطلاع لری انزل ذواتی اعطا ایدیکدن اوتیردیر * زیرا انزل صورتی مظاهر جزیه در * و هر مظهرده
 حقك معرفتی حقك انده ظهوری قدردر * و ملائكة ده آدمك جمعیتی بودر که اول جمعیت الهی معرفت ذاتیه الهی
 حتی عارفه اوله * و عبادت ذاتیه الهی اول حضرت عانده اوله * زیرا ذکر اولدی بی کبی عبادت ذاتیه نشأت
 انسانیه ده اسماء الهیه نك ظهورند نصکره جمع اسمائک ربوبیتی تختنده نشأت انسانیه نك تسلیم اولسیدر
 و اول حضرت عدم اعتراضدر * پس حضرت الوهیته عبادت ذاتیه مظهر جمعیت اسمائیه الهیه اولان
 نشأت انسانیه کلمیه به مخصوصه در) (وایس للملائكة جمعیة آدم) (وحال بوکه ملائكة ایچون جمعیت آدم یعنی
 آدمه مخصوصه اولان اسماء الهیه جمعیتی بودر * تا کیم معرفت کلمیه الهی حتی عارفه اولوب عبادت ذاتیه الهی
 حقه عابده اوله و خلافتیه مستحقه اوله * پس اوجه و احسن و اخری و اتقن بوایدیکه تعریف الهییدن نصکره
 اعتراض و استسکاف ایتیموب آدمك احاطه و جمعیتدن اوتیری انصاف ایدوب انك فضیلتیه اعتراف ایدیه
 (ولا وقعت مع الاسماء الالهية الا التي تخصها و سجت الحق بها و قدسمة و دخی ملائكة اسماء الهیه به مطلع
 اولدی الاشول اسمایه که انزل سائر اسمائیه ملائكة به مخصوصه در و ملائكة اول اسماء الهی حتی تسبیح ایدیلر
 و انزل الهی حتی تقدیس ایدیلر بعض نسخه ده) (ولا وقعت مع الاسماء الالهية التي تخصها) ای تخص جمعیة آدم
 بها و تخص الاسماء الالهية بها) (و سجت الحق بها و قدسمة) (واقع اولدی یعنی دیک اولور و دخی ملائكة شول
 اسماء الهیه به واقفه اولدی که آدمك جمعیتی انزلر مختصه در و یا خود شول اسماء الهیه به واقفه اولدی که اول اسماء
 جمعیت آدمه مخصوصه در و جمعیت آدم دخی اول اسماء الهی حتی تسبیح ایدوب ای تقدیس ایدلی * پس وجه اول
 اوزره تخصها قولنده فاعل ضمیری و سجت و قدسمة قولنده اولان ضمیر فاعل جمعیت آدمه عایددر * و تخصها
 قولنده مفعول ضمیری اسمایه عاندا اولور و وجه ثانی اوزره تخصها قولنك فاعل ضمیری اسمایه و مفعول ضمیری
 جمعیت آدمه عاید اولور * پس بوتقدیر اوزره وقوف اطلاع و شعور معنایه اولور * و جازدر که ضمیر مذکور
 ملائكة به عاید اوله پس دیک اولور * و دخی ملائكة واقفه اولدی شول اسماء الهیه به که ملائكة انزلر مختصه در

و یا خود

و یا خود تخصها قولنك فاعل ضمیری اسمایه راجع اوله * و مفعول ضمیری ملائكة به راجع اوله * یعنی ملائكة شول
 اسماء الهیه به واقفه اولدی که اول اسماء انزلر مخصوصه در و اول اسماء الهی حتی تسبیح و تقدیس ایدیلر و یا خود
 مراد (سبح قدوس و طیب و طاهر و نور و واحد و احد و علی) (و بولنك اخوانی اولان اسماء که تنزیه و تقدیس به
 متعلقه در و ملائكة به مخصوصه اولان اسمایه ملائكة نك عدم وقوفی بودر زیرا که ملائكة انزلر مخصوصه اولان
 اسمائك حقایقنه مطلع اولدی خلافتیه عدم استحقاق برین عارف اولور و ادعاء خلافت اینتر لردی * پس
 اینتر لردی انزلر مخصوصه اولان اسمائك صورته واقف اولدی * و اول اسماء الهی حتی تسبیح و تقدیس ایدیلر پس بوجه
 اوزره بوند دخی وقوف شعور و اطلاع معنایه اولور * و ثبوت معنایه دخی اولدی جازدر * یعنی ملائكة به
 مخصوص اولان اسمائك احکامی قنده ملائكة ثابت اولدی * و نفسی ترکیه ایدوب آدمی تجریم ایدیلر
 (و ما علمت ان الله تعالى اسماء ما وصل علمها اليها فاسجته بها و لا قدسمة) (وحال بوکه ملائكة بیلدی که الله تعالى
 ایچون اسماء واردر که انزل اول اسمایه علی واصل اولدی * پس اول اسماء الهی الله تعالى بی تسبیح ایدیلر و دخی
 ای تقدیس ایدیلر خلق و رازق و مصور و سمیع و بصیر و مطعم کبی انزل تدبیر و تسخیر متعلقه در و عالم اجسام
 و طبیعت مخصوصه اولان اسماء کبی که نعیم و عذاب و مرض و شفا و داء و دوا انزلر دلالت ایدیر * و دخی ثواب
 و غفور و غفار و عفو و ستر و عدل و مستقم کبی که عبدک بوا اسماء الهی انصافی عبد دن ذبک صدورنه موقوفدر
 زیرا مادام که حق تعالى جمیع اسماء الهی انسانه تجلی ایتیه انسان کامل اولور * و عبودیت تامه الهی متصف
 اولوب عبادت ذاتیه الهی متحقق اولور * پس ملائكة جمعیت آدم دن ناقصه اولدی کندی نفوسنده اولان نقصان
 سببیه آدیده اولان بعض نقایص و مذامی که بعض اسمائك تجلیسی انزلر * و موقوفدر مشاهده ایدوب نقایصك
 مقابله سنده ظهور ایدن اسماء الهیه بی بیلدی و انزل الهی حتی تسبیح و تقدیس ایدیلر) (فغلب عليها ما ذكرناه
 و حکم عليها هذا الحال) (پس ملائكة اوزره برزم ذکر ایدیکمز شی یعنی نشأت احدیت آدم ایدن اعطا
 ایدیک شیهه عدم وقوف و جمعیت آدمه مخصوصه اولان اسماء الهیه نك اکثره و حضرت الهیه عبادت
 ذاتیه دن اقتضا ایدیک شیهه عدم شعوری غالب اولدی پس سوء ادب ایدوب حقه اعتراض ایدیلر و ترکیه
 نفس ایدوب جرح آدم ایدیلر و بوحال ملائكة اوزره حکم ایدلی یعنی قوتدن فله کابو کیم ایتیکه قادره
 اولدی (فقاتل من حيث الفناء فجعل فيها من یفسد فيها) (پس ملائكة نشأت جزیه ناقصه سی که حق
 تعالى ای اختصاص اید وصف ایدلی زیرا طبیعت متقابله در * و یا خود حیثیتله که وحدت و بساطت و نوریت
 اولان نشأت ملکیه در حقه خطاب ایدوب ایدلی سن ارضه خلیفه ایدر مین شول کسنتی که ارضه فساد
 ایدر و سفک دما ایدر پس ملائكة نشأت جزیه سی و ملکیه سله که وحدت بساطتی اقتضا ایدیر * و نشأت کثرت
 و ترکیب جسمانیه منافیه در نشأت کلمیه آدمیه دن که کثرت ترکیبی مقتضیه در * محتجبه اولدی * و ترکیب
 جسمانی حسبیه آدیده ظهور ایدن فساد متوقعه اولان اسماء الهیه به مطلع اولدی) (قال الشيخ رضی الله
 تعالى عنه) فی الفتوحات فی الباب الرابع و الحسین بعد المائة لان المولد من الاضداد المتنافرة لا بد فيه من المنازعة
 و لا سيما المولد من الاركان فانه مولد من مولد من مولد ركن عن فلك عن برج عن طبيعة عن نفس
 و اصل النزاع الاسماء الالهية المتقابلة الدرجات و من هنالك سرى التقابل في العالم فحين في آخر الدرجات فان الخلاف
 فيما علا عن رتبة المولد من الاركان و قل وان كان لا یخلو الا ترى الملاء الاعلى كيف یختصمون و ما كان لرسول الله
 صلی الله علیه وسلم علم بالملاء الاعلى اذ یختصمون حتى اعلم الله بذلك و سبب ذلك ان اصل نشأتهم ایضا تعطى
 ذلك و من هذه الحقيقة التي خلقة و اعلمها قالوا فجعل فيها و هو نزاع خنی لار بوبیه من خلف حجاب الغیبه
 و التعظیم و اصل النزاع و التنافر ما ذكرناه من متقابلة الاسماء الالهية مثل المحي و الميت و المعز و المذل و الضار
 و النافع) (ولیس) (هذا القول منهم) (الان نزاع) (وحال بوکه ملائكة دن بوقول دکل الانزاعدر یعنی افسادی
 و سفک دماقی آدمه نسبت ایدوب امر حقه مخالفت اید کبری عین نزاعدر و نزاع موجب فساددر و سبب سفک
 دما در) (وهو عین ما وقع منهم كما قالوا) (فی محل الاعتراض مع الله تعالى یعنی * نزاع انزلر حقه اعتراض
 محملنده واقع اولان شیشك عینیدر * یعنی انزلر دن واقع اولان شی عین نزاعدر * زیرا حقه اعتراض عین نزاعدر
 و نزاع موجب فساددر و وایس المراد لهم من قولهم فجعل فيها من یفسد فيها و بسفک الدماء الانزاع ای اسناد

النزاع لادم عليه السلام يعني ملائكة نك بوقول للزندن من ادلری دكل الانزاعی آدمه اسناد ایتكدر نزاع
انلردن واقع اولان شیتك عینیدر * زیرا انلر حضرت حقه اعتراض ایتدیلر * و اعتراض عین نزاعدر و نزاع
موجب فساددر) (فیما قالوه فی حق آدم هو عین ما فیہ الحق) (پس شول شی که ملائکه آدمك حقند
دیدیلر اول شول شیتك عینیدر که انلر حقله نزاعده انده واقع اولدیلر * یعنی فساددن وسفك دما دن و هر نسبه بی
که ملائکه آدمه اسناد ایدوب اكانسبت ایتدیلر حقله اعتراضده عینیلر اول نسبه انلردن صادر اولدی و اول
نزاعدر * و نزاع موجب فساددر زیرا آدمك جرحی فسادك عینیدر * و آدمك عدم خلقنده سعی ایتك انك دمی
سفكندده بلکه اولادینك دما می سفكندده سعی ایتكدر (فلولان نشأتهم تعطی ذلک ما قالوا فی حق آدم ما قالوه
پس اكر ملائکه نك نشأت طبیعیه لری و یا نشأت جزئیة ناقصه لری و نشأت بسیطة ملكیتری آدمك حقندده
بواعتراضی اعطای تمیدی آدمك حقندده اتجمل فیها من یفسد فیها و یسفك الدماء دیدكاری قولى دیمز لردی)
و هم لا یثعرون) (و حال بوکه ملائکه غلبه حاده حقله نزاع ایدوب اكانسبت اعتراض ایتدیلر * و آدمه
اسناد ایتدیلر قلیض و مذامه ارتكاب ایتدیلر * نه شعور لری بوقدر) (فلو عرفوا نفوسهم لعلوا) (شویلر
معلوم اوله که * و اذ قال ربك للملائكة انی جاعل فی الارض خلیفة * قولنده ملائکه دن عقل كاك و قلم اعلانك
حیطی قنندده داخله اولان ملائکه در که اسماء تنزیهیه ایلر حتی تسبیح و تقدیس ایدیلر و آنلر سبعت
فوقنده اولان ملائکه اعلادر که اختصام ایلر موصوفلردر * عقل كاك حکمندن خارجه اولان ملائکه * همه
دكادر که جمال الهی جلالتده آنلر مستملکه در حقندن غیري آنلر معروف و مشهوردی بوقدر بلکه آنلر
برنوی حقل شهودی استهلا كنده كندی نفوسن دخی بیلزلر * انی جاعل فی الارض خلیفة * خطابى
استماع ایتك آنلرده قابلیت بوقدر تا كم آنلر خطابه داخله اوله * و ملائکه ارض دخی دكادر در * و اما بوحده
داود قیصری رحمه الله دیر که * ان الملائكة الذین نازعوا فی آدم لیست من اهل الجبروت و لا من اهل الملكوت
السمویة فانهم لغلبة النورية علیهم و احاطتهم بالمراتب یعرفون شرف الانسان الكامل و رتبته عند الله
وان لم یعرفوا حقیقته كما هی بل ملائكة الارض و الجن و الشیاطین الذین غلبت علیهم الظلمة و النشأة الموجبة
للحجاب پس عند التحقیق داود قیصری كلامنك وجهی بوقدر زیر جبروت و ملكوت الهی اولان ملائکه نك
نشأتلری طبیعیه و نورانیه و روحانیه اولغله و نوریه آنلر اوزره غلبه ایتكده * نشأت عنصرية جسمانیة
آدمیه آنلر تخالفدر آنلر اوتری ملائکه اعلی اوزره نورانیه غلبه ایتكده آدمی فساد و سفك دمایه نسبت
ایتدیلر * و ملائکه ارض ایلر جن و شیاطین اوزره ظلمات ایلر حجابی موجب اولان نشأت غلبه ایتكده بونلر آدم
حقندده اعتراض ایدوب نزاع ایتك لازم كلیزیر ملائکه ده حجاب ظلمات آدمك جرحنه سبب دكادر زیر ابوجه ایلر
آنلر نشئه لری آدم نشئه سنك ضدی دكادر بلکه نشأتلرندده احتجاب و ظلمات بوجهلر نشأت آدمیه ایلر مناسبتی
موجبدر پس جرح و طعنه سبب اولان آنلر نشأتلرندده اولان فوریه که نشأت آدمه مغایردر * و ملائکه اعلاده
نشأت طبیعیه در * زیرا طبیعت متقابله در * انك چون الله تعالی سموات سبعت خد متندده اولان ملائکه اعلای
اختصام ایلر وصف ایلدی * تسبیح و تقدیس احتجابی اولان ملائکه اعلای آدم علیه السلامك خلافی حقندده حق
تعالی به اعتراض ایدوب مقابله ایلدی لرتنه کیم * و نحن نسبح بحمده و نقدرس لك قولنده مصر حددر پس داود
قیصرنك كلامی مدعا سنك خلافی منتجدر * زیرا دیر که جبروت و ملكوت الهی اوزره نوریت غالبه در پس
آنلر طعن ایتدیلر و حال بوکه آنلرده نوریتك غلبه سی عدم طعنی موجب دكادر بلکه طعنی موجبدر * زیرا نشأت
آدم آنلر نشأتلرینه مغایره در و كذلك ملائکه ارضده اولان ظلمات و حجابده مغایره دكادر بلکه ظلمات و حجابده
آدم ایلر مناسبتلرندن اوتری آنلر دخی آدم کبی ارضه مخصوص قلندیلر * و شیخ رضی الله عنه فتوحاته
* و شاورهم فی الامر * قوائد مشورتك حکمی حقندده ایتدی و السبب الموجب للمشورة كون الحق له وجه
خاص فی محل موجود لا یكون بغير ذلك الموجود فقد بلیق الحق سبحانه فی امره لا یلقیه فن هو اعلی منه
طبقه کمال اسماء لادم مع كون الملائکه اعلی عند الله اشرف منه و مع هذا فکان عند آدم مالم یکن عندهم پس
شیخ رضی الله تعالی عنه بوننده تصریح ایلدی که آدم قننده اولان اسماء ملائکه اعلایه بوقدر * پس بونندن سکا
معلوم اولور که * اتجعل فیها من یفسد فیها و یسفك الدماء و نحن نسبح بحمده و نقدرس لك * قولنی قائله اولان

ملاء اعلادر و آنلر سموات سبعت فوقنده اولان طبیعی بوندر و بونندن اول ابراد اولان شیتك كلامنده ملاء اعلای
آدم حقندده واقع اولان اعتراضده داخله اولدی و حقه اعتراض ایتدی کیم مصر حددر) (فلو عرفوا نفوسهم لعلوا
پس اكر ملائکه نفوسلرین معرفت جزئیة ایلر عارف اولیدیلر یعنی آدمك حقیقندن برجزه و قواسندن برجزه
ایدک لری بیلدیلر تحقیق معرفت کلیه ایلر نفسلرین بیلورلر ایدیکه وحدت و بساطت مقتضای اوزره آنلرده نزاع
و اعتراض بوقدر بلکه كندی وجودلرندده آدمك بعض صفات ایلر ظهورن مشاهده ایدیلر ایدیلر و یا خودوا کر
كندی نفسلرین و ذاتلرین معرفت جزئیة ایلر عارف اولیدیلر آدمك کلیتین و خلافت معرفت کلیه ایلر آنك
استحقاقن و كندی بیلرینك خلافت استحقاقلرین عارف اولورلر ایدیلر (ولو علموا العصموا) و اكر كندی نفسلرین عارف
اولیدیلر و یا خودوا کر فوقلرندده آدم نشئه سنك کلیتین عالم اولیدیلر آدمك حقندده حقله نزاعدن و آدمك
تجربیدن و نفسلرینك ترکیه سندن عصمت اولورلردی پس آنلردن نزاع صادر اولمزدی) (ثم لم یقفوا مع
التجربیح حتی زادوا فی الدعوی بما هم علیہ من التقدیس و التسبیح) (آنند نکره ملائکه آدمك تجربیح قننده
ثابته اولدی لری یعنی آدمك جرحی ایلر اکتفا ایتدیلر حتی آنك تجربیحی اوزره دعوا ده زیاده ایتدیلر شول شی که آنلر
تقدیس و تسبیحن آنك اوزره ثابت ایدیلر یعنی آدمك افساد و سفك دمایه ایلر اتصافن ادعا ایتدیلر كرنده * و نحن
نسبح بحمده و نقدرس لك * قوللری ایلر تسبیح و تقدیسلرین بیان ایتكده دعوا لرین زیاده ایتدیلر پس مدام
و نقایصی آدمه و تقدیس و تسبیحی كندی نفسلرینه تخصیص ایتدیلر) (وعند آدم من الاسماء الالهیة مالم یكن
الملائكة علیها) (و حال بوکه آدم قننده اسماء الهیه دن شول جمعیت حاصله در و آدم اول جمعیت اسماء ایلر حتی
تسبیح ایدوب نقایصدن آنی تقدیس ایدر که ملائکه اول اسماءك صفات و احكامی اوزره اولدی بیلر * و اول
اسماء ایلر محتق اولدی و آنلر بیلدیلر) (فاسجت ربها بها ولا قدسته عنها) (ای عن النقایص تقدیس آدم
و تسبیحه * پس آدمك جمعیتی قننده اولان اسماء الهیه ایلر ملائکه حتی تسبیح ایتدیلر و اول اسماء ایلر نقایصدن
حق تقدیس ایتدیلر آدمك تقدیس و آدمك تسبیحی کبی * یعنی ملائکه نك قننده حاصله اولان اسماء
تنزیهیه دن غیري * دخی آدمه خصیصه اولان اسماء الهیه دن شول جماعت كثیره واردر که آنلر بعضی عالم
كثرت و تركیبه متعلقدر * و بعضی سنك آدمه ظهوری و آدمك آنلر ایلر متحقق اولدی آدمدن بعض ذنوب
و نقایصك صدورنه متوقفدر پس آدمك جمعیتی قننده حاصله اولان اسماء ایلر آدم حتی تسبیح ایدوب بعض اسماءك
مقتضیان اولان نقایصدن آنی تقدیس ایلدی که ملائکه نك اول اسماءیه و قوفی بوقدر * یعنی نشأت آدم صورت
الهیه و كونه بی جامع اولغله صورت الهیه ده اولان اسماء الهیه ایلر حتی تسبیح ایدوب صور كونه اقتضا
ایتدی کیم نقایصدن دخی اول اسماء ایلر آنی تقدیس ایلدی * ملائکه ده صورت الهیه و كونه جمعیتی اولغله آنلر
آدمك تسبیح و تقدیس ایلر حتی تسبیح و تقدیس ایتدیلر * پس آدمه اولان اسماء الهیه نك جمعیتی و آدمك
تسبیح و تقدیس ایلر اجمع و اكل و اوسع و اشملدر * و لكن ملائکه نشأت جزئیة لری ایلر آدمك جمعیتنه واقفه اولدی بیلر
زیرا بر احد حق عارف دكادر الا نك ذاتده حقل ظهوری قدر) (فوصف الحق لنا باجرى لنقف عنده و نعلم
الادب مع الله تعالی) (پس حق تعالی بزه وصف ایلدی آدم حقندده انكله ملائکه ببنده جاری اولان شیتی
یعنی ملائکه آدمی فساد و سفك دمایه نسبت ایدوب ذم و قدح ایتدیلر و كندی لری تسبیح و تقدیس اهل
اولوب خلافته استحقاقلری دعوا لرین و عاقبة الامر محجوب اولدیلرین بزه وصف ایلدی * تا كم دعوا ی جرح
قننده بزاوقف اوله و زوبا خود تا كم بزاوقف وصف قننده واقف اوله و زواوقف و عظم الهی ایلر متعظ اوله و زواله تعالی
ایلر معامله ایتكده ادب تعلم ایدیه وز) (فلاتدعی ما انا متحقق به) (من الاسماء الالهیة) (و حاو علیه)
من العلوم و السكالات و الاذواق) (بالتقید) (و بعض نسخه ده ما نحن متحققون به و طوون علیه واقع اولدی
پس بر تقید ایلر ادعا یتیمه و ز اسماء الهیه دن شول شی که انكله متحقق اولمش * و علوم و كالات و اذواقن
آنك اوزره حاوی اولمش * یعنی صورت الهیه و كونه جمعیتی جامع اولان حقیقت خلافت ایلر متحقق اولان
اخوان الهیندن جمله مرث محمدی ایلر خلافتك مقتضیان اولان جمیع اسماء الهیه ایلر متحقق اولوب اول
مرتبه نك علو و اذواق و كالاتدن جامع و شامل اولدیغمر شیتی كندی نفسیه تقید ایتكده ادعا یتیمه وز *
بلکه جمیع علوم و معارفی و عبادت و طاعتی و حول و قوفی حقه اسناد ایدوب عبودیت و ادب اوزره اوله و زبلكه

اللهم انت الصاحب في السفر والخليفة في الحضر * موجبه مقام اكليته توجه ايدوب اول مرتبه اوزره حتى
استخلاف ايدوب * فالتخذي وكيل * مفهومي اوزره آ في وكيل اتخاذ ايدوب * (فكيف ان نطلق في الدعوى
فتمهم بها ما ليس لي بحال ولا انا منه على علم ففتضح) (فكيف كه دعواه اطلاق ايدوب * پس دعوا ايله تعميم
ايدوب * شول شئي كه اول بنم حالم اوليه وبن دخی آندن علم اوزره اوليم * پس آنك سبيله مفتضح اوله وز *
يعني حالم اوليه علم اجاطه ايدوبكي مراتب ومقاماتك ادعاسنده اطلاق ايدوب دعوى ايله تعميم ايدوب *
وبعد المطالبه آنرا ايله آندان عاجز اولد بغمزده عند الله وعند الخلق تسوية بمنكشف اوله * وضما ترك جمع
وافرادي وحدت وكثرت اعتباري اوزره در مقام وحدتدن نفس متمكلم وحده ايله تعبیر ايدر * ومقام جعدن
نفس متمكلم مع الغير ايله تعبیر ايدر) (فهذا التعريف الالهي بمادب الحق به عباده الادباء الامناء الخلفاء) (پس
بوتعريف الالهي شول شيدندر كه حق تعالى انكه ادبا وامنوا وخلفا اولان عبادتي تأديب ايلدي يعني ملائكه
نفس لربن تركيه وترجيح وادمي فساد وفساد دمايه نسبت ايدوب آ في ترجيح ايدوب كاردن اوتري عاقبت امر ده
محبوب اولد قلربك جانب حقدن بزه وصفي تعريف الهيدر كه خزانه عالم حفظنده استخلاف ايدوبكي ادبا وامنوا
وخلفا اولان كندى عبادتي انكه تأديب ايلدي * يعني طائفة مذكوره به حقل اطف خفي سندندر كه غيره
خطاب وعتاب ايتكمه وغيره امر في آنره وصف ايتكمه آنرى تأديب ايدوب صريحا آنره خطاب ايتكمه *
پس آنردن اول تعريف الالهي وتأديب رباني ايله متادب اولور لرزرا ادب بوطائفة عليه نك اشرف مقاماتي
واعلا مرتبه ايدوب كه صورت الهية اولان امانت اهل اولان خلفايه مخصوصه * زيرا ادب تسليم
وتغوى يصدنصكره بر خصوصه حقه اعتراض ايتوب هر مقامه امر الهى نتيجه اقتضايه درسه حقه معامله
ايتكمه * پس ادب وامن اولان كسنيه لازم اولان بودر كه خلقدن هر بر فردك مظهر ربي اقتضاسي
حسبيله انكه معامله ايدوب وجوه الهية نك مرتب اعاني اوزره اوله * وكندى وجودنده عند الله عاليه اولان
منازلدن خلافت وامن وعلوم وعبادات وتصرف كرامت كبي برشي ايجون اهليت دعواسن ايتكمه * بلكه
دائما باب عزنده توجه وملازمت اوزره اوامر الهى جريانه منتظر اوله * واسنانك قلوبى دخی اسرار الهى
خزانه سيدر * ان الله حرم الفواحش مظهر منها وما بطن) اظهار اسرار اولان فواحش باطندن مصونه
ومحفوظه در * زيرا اسرار الهية به مخصوصه اولان قلوب اسرار الهية امين اولان امثالك قلوبيدر * رطب وبابس
سويلىن سفها ومجانينك وارباب اوساطدن بعض احوال مغلوبى اولان اشخاصك قلوبى دكدر * وخلفا
صورت حقه صورت عالم اوزره اولوب خزانه دنياي حافظدر * وادبا وخلفا مصون ومحفوظدر آنردن ظهور
واظهار وادعاء اهليت وكشف اسرار * بوقدر مكر كيم ارادت الهية تعلق ايدوب حق تعالى آنرى اظهار ايليه *
حاشا كه صفات حيوانيه واوصاف سبعيه ايله متصفه اولان نفوس خسيه قلوبى اسرار الهية به امين اوله *
پس وقتا كه خاتم ولايت محمدية اولان شيخ رضى الله تعالى عنه حكمت الهية بي بيان ايدركن على سبيل
الاستطراد واثناء حكمتده ملائكه نك قصه سيله اعتراض ايدوب آدمك نشئه سته نسبت ايله ملائكه نك
نشئه سى ناقصه اولوب آنك قواسندن آنلر بر قوت اولد قلربدن بيان ايتديسه به حكمت الهية به رجوع
ايدوب) (ثم ترجع الى الحكمة) (ديدى يعني آندنصكره حكمت الهية نك تحقيقه رجوع ايدوب) (فبقول اعلم
ان الامور الكلية وان لم يكن لها وجود في عينها فهي معقولة معلومة بلا شك في الذهن) (پس بزرز شويله
بلكه تحقيق امور كليه حيوة وعلم وقدرت كبي اكرچه كيم آنرا ايجون وجود بوقدر آنلر عيئنده يعني
اكرچه كيم آنرا ايجون وجود عيني بوقدر پس آنلر بلا شك ذهنده معقوله ومعالمه درزرا اكر آنرا عيئنده
ظاهر اوليدى مقيد اولوردى كليه ومطلقة اولمزدى) (فهى باطنه لاتزال عن الوجود العيني) (بونده تقديم
وتأخير جائزدر * فهى لاتزال باطنه يعني امور كليه باطنه اولغله وجود عيئندن زائله اولمزدى اكرچه كيم
بوامورك اعيانى علم الهية باطنه در لكن آثارينك ظهورى جهتيه وجود عيئندن منفيكه دكدر بوقدر
اوزره لاتزال فتح تا ايله افعال ناقصه دن اولور وكذلك لاتزال ضم تا ايله افعال مفعول ايجون مبني اولوب
باطنه حال اولق اوزره منصوب اولق جائزدر يعني امور كليه باطنه اولدينى حاليه وجود عيئندن ازاله اولمزدى *
ودخى فهى باطنه لاتزال عن الوجود العيني جائزدر يعني امور كليه باطنه اولدينى حاليه وجود عيئندن زائله

اولمزدى * زيرا وجود عيني ايله موجوده اولان جميع اشياء امور كليه نك احكام و آثارى ظاهره در * پس امور
كليه باطنه ايكن وجود عيئندن زائله اولمزدى) (ولم الحكم والاثر في كل ماله وجود عيني) (ديدى پس امور كليه
ايجون حكم و اثر واردر هر شيدكه انكچون وجود عيني يعني وجود خارجي حاصلدر امور كليه دن حيوة وعلم
كبي اولان وصف كينك حقه خلقدن انكه موصوف اولان شيدكه تأثيرى كبي * پس اول موصوف اوزره
حكم اولنور كه اول حى وعالم در آنك اوزره بوصف ايله حكم اولمزالا كنديسى حيوة ايله علمك عيني اولدينى
حيئنده) (بل هو عينها لا غيرها اعني اعيان الموجودات العينية) (بلكه امر كلى موجودات عينية اعيانك
عيئندر آنلر غيرى دكدر يعني امر كلى حقايق واوصافى ايله موجودات عينية اعيانده حكم و اثر ايله
ظهورى جهتيه آنلر عيئندر كليه مطلقه سى جهتيه دكدر * زيرا امور كليه مطلقه وجود وعلم وحيوة كبي
من حيث هى حقه خلقه اضافندن نظرى قطع ايتكمه حقايق مطلقه در حقه خلقدن هر بر سته
اطلاق اولنور كه آنرا ايله متصف اوله وآنلر دخی انكه قائمه اوله * پس حقايق كليه اضافندن مطلقه
اولدينى حيثيله باطنه اولمزدن زائله اولمزدى حاليه وجود عيئندن زائله اولمزدى اعيان
موجودانده احكام و آثارينك ظهورى سبيله بلكه حقايق كليه حقيقتيه وجود عيئيسى اولان شينك
كيسنده ظاهره ومجليه در * وجود عيئنده موجود اولان امر كينك ظهورى وتجليه سدر كه محل حسيله
مقيددر * پس امور كليه باطنه اولديغندن زائله اولدينى كليه اولدينى اعتباريه در كيه اولسى اعتبارى
اعتباري نيدر مسبوقة امورك حقايق كينيله انصافندن مجرده اولملى اعتباريه پس امور كيه حقه خلقدن
هر بر سيله كه قائمه اوله پس آنك كيسنده حقايقيله ظاهره در * زيرا وجود قدري ايله حادثه هو وهور وعلم
دخى هر عالمه بويلدر * پس امور كليه هر موجود عيئنده كندى نفسك عيئندر وجودا وشهودا آنك اوزره
زائده دكدر اما عقلا دكدر * زيرا عقل موجوددن وجودى نزع ايدرا نديكره وجود اوزره آ في زائد تعقل ايدر
وبوامر عقليدر) (ولم تزل) (بضم الزاء وفتحها) (تلك الحقايق الكلية) (عن كونها معقولة في نفسها) (واول
حقايق كليه كندى نفسنده معقوله اولمزدن زائله اولمزدى) (فهى الظاهرة من حيث اعيان الموجودات)
پس اول حقايق كليه اعيان موجودات حيثيله ظاهره در هر موجود خارجيه حقيقتيه متحققه اولديغندن
غيرى وحقيقت كليه هر موجودده موجودك عيئندر بحسب الوجود وجوددن امتيازى اولمديغندن
اوتري مثلا علم اكر قدري انكه متصف اولورسه قدري ايله تسميه اولنور * واكر حادث انكه متصف اولورسه
حادث ايله تسميه اولنور * وقديمه علم حقيقت قدريه در محدثه حقيقت محدثدر * زيرا ذات ايله انكه موصوف
اولان هر شينه مقابلدر * اما كندى نفسنه نسبت ايله حقيقتدن متغير دكدر * وهوى كل ذات بحقيقتيه
وعينه وماله عين وجوديه سوى عين الموصوف فهو على اصله معقول لا موجود) (كاهى الباطنة من حيث
معقوليتها) (نه كيم اول حقايق كليه باطنه در معقولى حيثيله بعنى كينى ومعقولى اعتباريه ظهور ايله
متغيره دكدر * فهذه الحقيقة لاتزال معقولة ابدا لا يقدر العقل على انكارها ولا يزال حكمها موجودا ظاهرا في
كل موجود) (شعر) (فكل موجود لها صورة * فيه ولا صورة في ذاتها * فحكمها ليس سوى ذاتها * وذلك
الحكم ليس من آياتها * يجتمع الاضداد في وصفها * فوصفها في عين اثباتها) (فاستناد كل موجود عيني)
مبتدا وخبره ثابت) (لهذه الامور الكلية التي لا يمكن رفعها عن العقل ولا يمكن وجودها في عين وجودا تزل
به عن ان تكون معقولة) (لهذه الامور قولنده لام طرفه متعلقدر بعنى ديك اولور پس هر موجود عيئندن
استنادى بوامور كليه ايجون ثابتدر كه عقلدن آنلر رضى ممكن دكدر دخی عيئنده آنلر وجودى ممكن دكدر
شول وجود ايله كه انكه معقول اولمزدن زائله اوله * يعني بر موجود شخصيك استنادى ابد اوامور كليه در كه
عقلدن بونلر رضى ممكن دكدر بونلر اعيان موجودات حيثيله ظاهره اولغله وعين ظاهره امورك وجودى
ممكن دكدر بونلر اعيان موجودات حيثيله ظاهره اولغله وعين ظاهره امورك وجودى ممكن دكدر شول
وجود ايله كه آنك سبيله معقوله اولمزدن زائله اوله * زيرا امور كليه نك معقوله اولسى كينى اعتباريه در
هر موجود عيئندن عيني اولسى حقايق اعتباريه در * پس كينيله باطنه ومعقوله در حقايقيله
هر موجود عيئنده ظاهره در وجائزدر كه لهذه الامور قولنده لام الى معناسنه اوله استناده متعلق اوله وخبر

محدوف اوله ای استناد کل موجود عینی الی هذه الامور السکلیة واجب) (وسواء کان ذلك الموجود موقفا او غیر موقت نسبة الموقت و غیر الموقت الی هذا الامر السکلی المعقول نسبة واحدة) (و برابر در که کرک اول موجود عینی موقت اولسون و کرک غیر موقت اولسون موقت ابله غیر موقت بوا مر کئی معقوله نسبتی نسبت واحد در قال الشيخ رضی الله تعالی عنه فی الفتوحات فی الباب السادس فان وجد شیء عن غیر عدم متقدم کوجود الحق وصفاته قبل فیها موجود قدیم لاتصاف الحق بها وان وجد شیء عن عدم کوجود ما سوی الله وهو المحدث الموجود بغيره قبل فیها محدثة وهی فی کل موجود بحقیقتها فانها لا تقبل التجزی * پس وجود مطلق ابله موصوف اولان حقل وجودی کندی ذاتیله موجود در عدم متقدم در موجود کادر * پس انک وجودی غیب ذاتی تحتنده اولان جمعیت مراتب الهیة و کونیة ده ظهوری و تجلیسی اعتباریله غیر مقید در و غیر موقت در و کندی نفسه نسبت ابله عدم در موجود اولان شیدن عقل اول و نفس کل و ارواح مهیمة کبی و بالجملة فلک اطلسلک تحتنده اولان موجودات موقته در * پس غیر موقت اولان موجود عینیدن مراد کرک حقل مراتب الهیة و کونیة ده ظهوری اعتبار اولسون * و کرک فلک اطلسلک فوقنده اولان موجودات اعتبار اولسون امر کبی به موقت اولان موجود عینیدن و غیر موقت اولان موجود عینیدن نسبتی علی السویه در یعنی بوا مر کلینک هر موجود عینیده ظهوری محل حسبیله در و محلی ذاتی اقتضایند یکی اوزره قدیمه قدیم و حادثه حادث ظهور ایدر و کذلک عالم ارواحه ظهوری روحانی و نورانی در و عالم اجسامه ظهوری جسمانی و ظاهری در یعنی بوا مر کبی به موقت ابله غیر موقت نسبتی واحد در هر شیده ظهوری محل حسبیله در (غیر ان هذا الامر السکلی يرجع الیه حکم من الموجودات العینیة بحسب ما تعطیه) (و فی بعض النسخ) (تقتضیه حقایق تلك الموجودات العینیة) (الابودر و اردر که بوا مر کبی به موجودات عینیة در بر حکم رجوع ایدر اول موجودات عینیة نیک حقایق اعطایند یکی شیدک حسبیله یعنی بوا مر کلینک موقت ابله غیر موقته نسبتی علی السویه در لکن موقت اولان موجودات عینیة در اکابر حکم رجوع ایدر اول حکم ابله بوا مر کبی موصوف اولور و غیر موقت اولان موجود عینیدن دخی بر حکم رجوع ایدر اول حکم ابله امر کبی کذلک متصف اولور) (کنسبة العلم الی العالم و الحیة الی الحی) (امور کبیة در مثلاً علمک عالمه و حیاتک حیه نسبتی کبی عالم ابله حی کرک موقت اولسون و کرک غیر موقت اولسون) (فالحیة حقیقة معقولة) (پس حیات اولان امر کبی حقیقة معقولة در ذات عالم ابله قائمه در * العلم فی عرف التحقيق ادر الی شیء بما هو و بما هو علیه فی عینه علی وجه الاطاعة و التبع عن غیره) (متمیزة عن الحیة کما هی الحیات متمیزة عنه) (حقیقة علم متمیزة در حیاته نه کیم حیات آدن متمیزة در) (ثم نقول فی الحق تعالی ان له علما و حیاة فهو الحی العالم و نقول فی الملک ان له علما و حیاة فهو الحی العالم و نقول فی الانسان ان له علما و حیاة فهو الحی العالم و حیاة و حقیقة الحیة واحدة و نسبتها الی العالم و الحی نسبة واحدة) اندکمره حق تعالی نیک حقیقه بزرز تحقیق انکچون علم و حیات و اردر * پس حق تعالی حی و عالم در و ملک حقیقه در دخی بزرز تحقیق انکچون علم و حیات و اردر * پس ملک دخی حی و عالم در و انسان حقیقه در دخی بزرز تحقیق انکچون علم و حیات و اردر * پس انسان دخی حی و عالم در و ملک حقیقی واحد در و حیاتک دخی حقیقی واحد در علمک عالمه و حیاتک حیه نسبتی نسبت واحد در * پس علمک حقیقی حقیقی واحد در و حیاتک حقیقی دخی حقیقی واحد در هر برسی حقیقت ابله آخر در متمیزة در و هر برسی حقیقت متمیزة می اوزره کلیت ابله معقوله ایکن موقت و غیر موقت اولان موجود عینیده حقیقیله آنک ظهوری علی السویه در حق عالم و حیدر و ملک دخی عالم و حیدر و انسان دخی عالم و حیدر لکن بوا مر کلینک ظهوری محل حسبیله در که محل اکابر حکم اعطایند که انکله متصف اولور اگر مضاف الیه اولان موجود قدیم مطلق اولور سه آنده ظهور ایدن علم دخی قدیم مطلق اولور و اگر مضاف الیه اولان موجود حادث و مقید اولور سه آنده ظهور ایدن علم دخی حادث و مقید اولور) (و نقول فی علم الحق انه قدیم و فی علم الانسان انه حادث) (و بر حقل علی حقیقه در تحقیق علم حق قدیم در تحقیق مضاف در و انسانک علی حقیقه در دخی بزرز تحقیق علم انسان حادث در زیر حادثه مضاف در * پس امر کبی اولان علمک حقیقه موجود عینیدن رجوع ایدن قدیم وجود عینی ایدر که اول وجود عینیدن و امر کبی ابله وجود عینی بیننده اولان ارتباطه

و اطلاق ابله معلوم در و حقیقت حکمی ابله بحسب المحل ظاهر در و قدیم و حادثه ظهوری علی السویه در) (فانظر ما احسنه الاضافة من الحكم فی هذه الحقيقة المعقولة وانظر الی هذا الارتباط بین المعقولات و الموجودات العینیة) (پس بوحقیقت معقوله اولان علمه قدیم و حدوث حکمندن اضافت احداث ایدر یکی شیء سن نظرایله یعنی اضافت علمه قدیم و حدوثی نیجه احداث ایدر یکی معقولات ابله موجودات عینیة بیننده اولان بارتباطه نظرایله) (فلما حکم العلم علی من قام به ان یقال فیہ انه عالم حکم الموصوف به علی العلم بانه حادث فی حق الحادث قدیم فی حق القدیم) (پس نه کیم علم ابله قائم اولان من اوزره علم حکم ایدر آنک حقیقه اول عالم در دینک کذلک علم ابله موصوف اولان من علم اوزره حکم ایدر که اول علم حادث در حادثک حقیقه قدیم در و علم حقیقه) (فصار کل واحد محکوما به و محکوما علیه) (پس علم ابله موصوف به در هر برسی محکوم به و محکوم علیه اولدی جهتین مختلفین اعتباریله یعنی علم ابله قائم اولان من اوزره علم حاکم در آنک حقیقه اول عالم در دینک که اول من محکوم علیه اولور و علم اوزره اول من حاکم در که اول قدیم در و یا حادث در و علم محکوم علیه اولور پس بوجهله معقولات ابله موجودات عینیة بیننده ارتباط حاصل اولدی) (و معلوم ان هذه الامور السکلیة وان كانت معقولة فانها معدومة العین موجودة الحكم) (و معلوم محقق در که بوا مر کبی اگرچه کیم معقوله در یعنی آنک وجودی علم ابله عقیده در پس تحقیق انلر معدومة العین در و موجوده الحكم در یعنی بونلر وجود عینینی بوقدر نهایت حکم لری موجوده در یعنی وجود عینی اوزره حاکم در) (کاهی محکوم علیها اذ نسبت الی الوجود العینی فتقبل الحكم فی الاعیان الموجودة) (نه کیم اول امور کبی محکوم علیها در جنکیم وجود عینی به نسبت اولنسه لپس آنرا عیان موجوده در محل حسبیله اولان حکم مخصوصی قبول ایدر یعنی امور کبی وجود عینی به نسبت اولنقه عیان موجوده در عیان حسبیله حکمی قبول ایدر پس علم مثلاً حقه نسبت اولنقه قدیم حکمی قبول ایدر و آنک اوزره قدیم در و حکم اول نور و حادثه نسبت اولنقه قدیم کذلک حدوث حکمی قبول ایدر و آنک اوزره حادث در و بوحکم اول نور و کذلک عیان موجوده در هر بر عینه نسبت اولنور اول عینک خصوصیتی حسبیله پس امور کبی وجود عینی به نسبت اولنقه قدیم موجوده الحكم در و هر عینده اول عین حسبیله بر حکم ابله محکوم علیه ادر (ولا تقبل التفصیل ولا التجزی فان ذلك محال علیها فانها ظاهرة بذاتها فی کل موصوف بها) (و امور کبی تفصیلی و دخی تجزی فی قبول التجزی یعنی امور کبی عیان متعدد حسبیله ظاهره اولغله تفصیلی و تجزی فی قبول التجزی تفصیل و تجزی امور کبی اوزره محال در زیرا امور کبی آنرا لیه موصوف اولان جمیع اعیانه ذاتیله ظاهره در پس امور کبی آنلر موصوف اولان اعیان متعدد حسبیله ذاتیله ظاهره اولنقه تفصیل و تجزی آنلر محال و غیر ممکن در) (کلا انسانیه فی کل شخص من هذا النوع الخاص لم تتفضل ولم تعدد بعدد الاشخاص ولا برحت معقولة) (انسانیت کبی بونوع خاص انسانیدن هر بر شخصه سریان و ظهوری جهتیله تعدد اشخاص ابله متعدد و متفصل اولدی و معقوله اولمقدن دخی زایل اولدی یعنی امور کبی بحسب المحل اعیانک هر بر بسنده ذاتی ابله ظاهره اولوب تفصیل و تجزی فی قبول التجزی انسانیت در بونوع خاص انسانیدن که هر بر شخصه محل حسبیله ظهور ایدر و تعدد اشخاص ابله متعدد و متفصل اولدی و معقوله اولمقدن دخی زایل اولدی مثلاً زید و عمر و بکر اوزره انسان در و بوحکم اولنور و انسانیت ذاتیله هر بر بسنده متحقق در و تعدد اشخاص ابله متعدد در و مع هذا زیدک عینی و بکرک عینی و بکرک عینی دکلدر * پس امور کبی دخی کذلک وجودات عینیة ده ذاتیله متحققه در * و وجوداتک تعددی حسبیله تجزی به دکلدر) (واذا کان الارتباط بین من له وجود عینی و بین من لیس له وجود عینی قد ثبت وهی نسب عدمیه) و جنکیم وجود عینینی اولان من بینیه وجود عینینی اولیان من بیننده که امور کبی در ارتباط ثابت و حال بوه امور کبی نسب عدمیه در) (فارتباط الموجودات بعضها ببعض اقرب ان یعقل لانه علی کل حال ینتھاجامع وهو الوجود العینی و هناك قیام جامع و قد وجد الارتباط بعدم الجامع فبالجامع اقوی) (پس موجوداتده بعضینک بعضه ارتباطی فهم اولغله اقرب در و وجود عینیله امر معقول بیننده اولان ارتباطدن زیرشان بودر که علی کل حال موجودات بیننده جامع و رابط و اردر که اول وجود عینیدن و امر کبی ابله وجود عینی بیننده اولان ارتباطه

پس جامع و رابط یوقدر و تحقیق عدم جامع ایدار تباط بولندی پس جامع و وجودیله ارتباط اقوی واحقدر
یعنی معقول و معدوم اولان امر کلی ایدله موجودات عینیه بیننده جامع یوغیکن ارتباط موجود و ایچوق پس
موجودات عینیه بیننده جامع و وجودی ایدله ارتباط و وجودی اقوی واحقدر پس بوطر یق اوزره موجود
قدیم حق بینیه موجود حادث خلق بیننده ارتباط ثابت اولور جامع اولان وجود سببیه (امدی) شوبله
معلوم اوله که امور کلیه دن مراد اعیان وجودیه نیک ذات حقه استهلاکی قنده آنلر ایچون شتون ذاتیه اولان
نسب عدمیه در حیوة و علم کبی و عالم مثال وجودات عینیه دندر پس عالم مثاله و ظاهر اولان صور
مثالیله کرله اهل اشراق مذهبی اوزره امور کلیه اعتبار اولسون و کرله اعتبار اولسون وجودات عینیه دندر
زیرا تجلی عام ایدله وجوددن برضرب ایدله موجوده در و امور کلیه اولان نسب عدمیه معدومه در وجوددن
برضرب ایدله موجوده دکلدر پس (مثلا نوعی رجه الله) بومقامده اهل اشراق قولی ایدله ایراد ایدیکه اعتراض
باطل اولور زیرا دیرکه اهل اشراق قولی اوزره امور کلیه ایچون عالم مثاله وجود ثابت اول تقدیر اوزره مراتب
وجودیه دن آنلر خطی اولور پس ذکر اولندی اوزره امور کلیه دن شیخ رضی الله تعالی عنهم مرادی نسب
عدمیه در که وجوده داخله دکلدر الاعیان ما شمت رایحه الوجود والاعدم ارواحده و عالم مثال و شهادتده
واقعیه اولان وجودات عینیه حسیه دن هر بر وجود نسبت ایدله امر کلیدر لکن شیخ رضی الله تعالی عنهم مرادی
وجود ایدله مقیده اولان امور کلیه دکلدر امور عدمیه در (ولا شکان المحدث قد ثبت حدونه و افتقاره الی محدث
احدنه لا مکانه لنفسه) (فی نسخه) (و شک یوقدر که تحقیق محدث حدونی و آتی احداث ایدر محدثه
آنک افتقاری ثابت اولدی آنک کندی نفسنده امکا نیدن اوتری یعنی آنک وجودی کندی ذاتیه اولدی یغندن
اوتری زیرا ممکن اولدی ایدله حیثیه وجوده در محدث نظری قطع ایتکه وجود ایدله عدمه نسبتی علی السویه در
(فوجوده من غیره) (پس حدوث وجودی غیردن مستفاد در که حتی محدث وجودی در) (فهو مرتبط
بارتباط افتقار) (پس محدث فتح دال ایدله مرتبط در غیره که محدث در کسر دال ایدله وجوده ارتباط افتقار ایدله پس
قبل حادثدن ارتباط حادث ایدر محدثه افتقار ایدله واقع در وقت محدث موجودک ارتباطی ایجاب واستلزام
ایدله واقع در پس محدث وجوده محدثه مستند در) (ولا بد ان یکون المستند الیه واجب الوجود لذاته غنیا
فی وجوده بنفسه غیر مقتدر) (یعنی لابد در که مستند الیه لذاته واجب الوجود اوله کندی نفسیه وجودنده غنی
اوله وجود آخره مقتدر اولیه پس محدث ایچون مستند الیه اولان وجود البتة لذاته واجب الوجود کر کدر
وجودنده غیردن غنی کر کدر پس بالذات واجب الوجود ایچون بالذات وجودک ثبوتی امر ذاتیه در وجوده
غیره مقتدر دکلدر واکستوقف دکلدر پس و لکن واجب الوجود کندی وجوددن و وجوبدن مفیضدر بالذات
وجودی اولیان شی اوزره پس حادث وجودی بالذات واجب الوجوددن مفیضدر والادور و تاسلسل لازم
کلور) (وهو الذی اعطی الوجود بذاته لهذا الحادث فانتسب الیه) (ومستند الیه شول واجب الوجود در که
کندی ذاتیه بوجود وجودی اول اعطا ایدله پس حادث وجوده کامنتسب اولدی زیرا حادث وجوده
واجب الوجود اولان محدثه مقتدر پس حادث اوزره وجودی افاضه ایدن واجب الوجوده حادث
بالضروری منتسب اولدی) (ولما اقتضاه لذاته کان واجبا به) (وقتا کیم واجب الوجود حادث لذاته اقتضا
ایدله حادث واجب الوجودک وجودیله واجب اولدی یعنی واجب الوجود حادثک وجودی اقتضا ایتکه
واک وجودی افاضه ایتکه اقتضا و افاضه ذاتیه در که کندی ذاتی ایچون فی اقتضا ایدر زیره المألوهک وجودی
مقتضی ایدر و رب هر یوبک وجودی موجبدر پس حادث وجودی واجب الوجودک وجودی ایدله واجب
اولدیکه کندی نفسیه وجوده اکا مقتدر اولدی) (قال الشيخ) (رضی الله تعالی عنه فی الفتوحات اعلم ان
الامر حق و خلق واته وجود محض لم یزل ولا یزال و امکان محض لم یزل ولا یزال و عدم محض لم یزل ولا یزال
فالوجود المحض الذی لا یقبل العدم ازلا و ابدا و العدم المحض لا یقبل الوجود ازلا و ابدا و الا مکان المحض یقبل
الوجود بسبب و العدم بسبب ازلا و ابدا فالوجود المحض هو الله لیس غیره و العدم المحض هو المحال لیس غیره
والامکان المحض هو العالم لیس غیره و مرتبه بیده الوجود المحض و العدم المحض انتهى کلامه) (ولما کان استناده
الی من ظهر عنه لذاته اقتضی ان یکون علی صورته فیمایسب الیه من کل شیء من امم وصفه ما عدا الوجود

الذاتی فان ذلك لا یصح فی الحادث) (وقتا کیم حادثک استنادی شول واجب الوجوده اولدیه که حادث آندن
لذاته ظاهر اولدی یعنی واجب الوجودک ذاتی اقتضایی ایچون ظاهر اولدی حادثک واجب الوجوده استنادی
آنک صورتی اوزره اولما سن اقتضا ایدله اسم وضعندن اکانت اولنان هر شیده وجوب ذاتیدن غیری زیرا
وجوب ذاتی وصفی حادثک حقه صحیح دکلدر پس حادث وجوده غیره مقتدر در وجوب ذاتیه واجب
الوجود اولان غیره مقتدر دکلدر زیرا آنک وجودی بذاته من ذاته در حادث خود عین معدومدر واجب الوجودک
نوری افاضه سیه موجوددر پس حادثک حقه وجوب ذاتی وصفی صحیح دکلدر) (وان کان واجب الوجود
ولکن وجوبه بغيره لا بنفسه) (وا کرچه کیم حادث واجب الوجود اولدیه واجب الوجود کندی وجودی ایدله
آتی مستلزم اولوب آنک صورتی اوزره اولمغله پس و لکن آنک وجوبی غیرک وجودی ایدله حاصلدر کندی نفسیه
حاصل دکلدر پس زیرا آنک اصلی عدمدر و عدم کندی نفسیه موجود اولمغله کیف که آنک وجودی واجب اوله
(امدی) (وقتا که عیدرک صورتی اوزره اولدیه ربک وجودی واجب اولدی یعنی کبی آنک وجودی دخی
واجبدر و لکن عیدرک وجودی ربک وجوددن مستفاددر پس وجوب ذاتیه آنک قدیمی یوقدر زیرا وجوب
ذاتیه موجود اولان شیکک وجوبی لذاته در) (ثم لتعلم انه لما کان الامر علی ما قلناه من ظهوره بصورته
(آندن صکره معلوم اولسون که تحقیق شان بودر که وقتا کیم امر یعنی حادثک امری واجب الوجودک صورتیه
ظهوردن بزم دیدیکم اوزره اولدیه یعنی واجب الوجودک صورتیه حادثک ظهوری امری بزم دیدیکم
کبی اولدیه) (امالنا تعالی فی العلم به علی النظر فی الحادث و ذکرانه انا آتیه فینا) (و فی بعض النسخ فیه)
حق تعالی کندی وجودی علمنده بزی حادثه نظرا یتکه حواله ایدله و بزمه ذکر ایدیکه تحقیق اول امانتی بزم
وجودات حادثه مزده بزمه کوستردی یعنی حادث قدیمک صورتیه ظاهر اولمغله کندی وجودی علمنی و آتانی
مشاهده سنی بزم وجودات حادثه مزه نظر ایتکه حواله ایدوب) (ستریم آیاتنا فی الافاق و فی انفسهم)
قولی ایدله ذکر ایدله زیرا آیاتی آفاق و انفسده بزمه بسط ایدله) (فاستدلنا بآیاتنا علیه فافضناه بوصف الا کفاء
نحن ذلك الوصف الالوجوب الخاص الذاتي) (یعنی حق تعالی صورت الهیة اسمائیه ایدله بزم وجودات مزده یعنی
خلا یقت وجودنده ظاهره اولمغله بزم کندی وجود مزئی اول صورت اوزره ییلور زآنک جمیع نسبی و لوازم
ثبوتیه سیه کرک کالیه و کرک غیر کالیه اولسون پس بزم آنک وجودنه و کمالات ثبوتیه سنه اکل وجه اوزره
استدلال ایدر پس بزم کمالات و ثبوتیه مزده که بالذات کامل اولان بزمه ظهور ایتکه آنلری بزمه اعطا ایدله
پس بزم آنک وصف ایتکه بر وصف ایدله الابر اول وصفک عینی اولدق وجوب خاص ذاتیدن غیری زیرا حادثک
وجوب خاص ذاتیه قدیمی یوقدر پس بزم آنک وصف ایتکه بزمه ظهور اولان آنک اوصافیه زیرا اکراول
وصف بزمه موجود اولمیددی و بزم آنکه متصف اولمیدق ایتکه حتی وصف ایتکه بزمه ظهور اولمزدق) (لیس لنا
من الامر شیء بل کل ما لنا من الکالات والاوصاف فنه یقول تعالی) (وما بکم من نعمه من الله) (فلما علمناه بنا
و ما نسبنا الیه کل ما نسبناه الینا) (پس وقتا کیم بزم حق بزم ایدله و بزم بیلدک ایدله اکانت ایدله هر وصفیکه
بزمه نسبت ایدله حیوة و علم و ارادت و قدرت و سمع و بصر و کلام کبی بوقدیر اوزره بزمه ظاهر اولان صفات
الهیه ایدله بزمه اتصاف بزمه بزمه اول صفات ایدله حتی وصف ایدوب کندی نفوس مزه نسبت ایدیکمزی اکانت
ایده و بزمه دکلدر اما مکر و استهزا و کید و فرح و تادی کبی اولان صفات خلقیه که بزمه نسبت اولنور بر اعتبار
ایدله حقه دخی نسبت اولنور نه کیم السنه رسل اوزره اخبارات الهیه ده وارده اولدی پس بزم وجودات
متعینه مز آنک تجلیاتی مظاهریدر و صوریز آنک نوری ظهورینک مرایاسیدر پس بزم وجودات آنک
وجودی ایدوب معلوم اولدقد بزمه نسبت اولنان صفات اکانت اولنور پس معنی بزمه اولور وقتا که بزم حق
بزم ایدله و بزم بیلدک ایدله بزمه نسبت ایدیکمزی جمیع صفات ربانیه بی اکانت ایدله) (وبذلك وردت
الاجابات الالهیه علی السنه التراجم الینا) (وبوطر یق اوزره یعنی بزم کندی وجود مزله حقل وجوده
استدلال ایدوب اکامر قتلک حصولی نفس مزه معرفتک لوصولدن اولدی اوزره بزمه السنه انبیا اوزر
اخبارات الهیه وارده اولدی من عرف نفسه فقد عرف ربه) (ومن يطع الرسول فقد اطاع الله) (و ما رمیت
اذ رمیت ولكن الله رمی) (وبذلك قولی نسبنا الیه کل ما نسبناه الینا قولنه اشارت اولی جائزدر یعنی صفات کالیه

وصفات خلقیه در بزه نسبت اولیان صفات ایل حق اتصافی اوزره * السنه رسل اوزره بزه اخبارات الهیه
 وازده اولدی * والا حق تعالی ذاتیله * صفات محدثات ایل اتصافدن منزهدر و عقول دخی حق ایچون صفات
 محدثاتی محال کورر و حقل صفات محدثات ایل اتصافی حقنده وارده اولان اخبارات الهیه بونلردر قال الله
 تعالی (الله یستیزی بهم * واقضوا الله قرضا حسنا * وقال * والله خیر الما کرین * ان الذین یؤذون الله ورسوله
 واکید کید * وقال * مرضت فلم تعدنی وجعت فلم تطعمنی) (بونلردن غیری صفات محدثات ایل مظاهر
 انسانیده حقل ظهوری اعتبار ایل اتصافی السنه رسل انبیا اوزره وارده در پس صفات الهیه بزم مرایای
 وجود اترده ظاهر در وصفات محدثه دخی بزم وجودات متعینه منزله ناسه در پس بزم وجود من حقل
 وجودندن مفاض اولغله بلکه آنک وجودی بزم وجود من در مظهر و متجلی اولغله بزه نسبت اولیان شیء اکا
 نسبت اولنور (فوصف نفسه لنا بانفاذا شهدناه شاهدنا فوسنا) (پس حق تعالی کندی نفسی بزم اوصاف بزه
 وصف ایلدی یعنی شول نسب واسماء وصفات ایل کندی نفسی آنلر ایل بزه وصف ایلدی بکه بر آنلر صورتی بزم
 و آنلر بزه ظاهر در * حیوة و علم و ارادت و قدرت کبی پس بختکم بر آنی بروصف ایل مشاهده ایتلک
 اول وصف ایل کندی نفسی مشاهده ایلده وزیرا آنک وجودی مرآتده ظاهر اولان شیء بزم اوصاف در
 (واذا شهدنا شاهدنا نفسه) و بختکم حق بزم بروصف ایل مشاهده ایتسه کندی نفسی اول وصف ایل مشاهده
 ایدر * زیرا اول وصف آنک و صفیدر که انکله بزم استعداد من حسیله تجلی ایلدی پس بزم آنی مشاهده
 ایتلک کندی نفسی مشاهده ایدر * زیرا آنک وجودی مرآتده ظاهر اولان بزم اوصاف در اول
 بزم مشاهده ایتسه کندی نفسی مشاهده ایدر * زیرا بزم نفوس من ایلانده ظهور ایلدن آنک اوصاف ایدر *
 پس بزم اطاعت آنک اطاعت در بزم رمیز آنک رمیز در بزم کندی نفوس من معرفت آنک وجود من معرفت در
 زیر مقتضای تحقیق اوزره وقتا که حق تعالی کندی ذاتی مستلکه الاعیان نسب صاحبی مشاهده ایلدی
 ایتسه پس اعیان غیبیه وجود عینیه اظهار ایتکه محبت ذاتی تقاضا ایلدی و اول نسب مستلکه
 حضرت علم ذاتی بزم برندن متمیز ایلدی * پس وقتا که مشیت الهیه اول نسب وجودده اظهار ایتکه متانی
 ایلدی ایتسه بنوع جوددن افاضه جود ایل حق تعالی تجلی ایدوب اول اعیانی عرصه شهودده ابراز ایلدی
 پس بزم اول نسب ذاتیه و شئون غیبیه نلک صورتی بزم پس حق تعالی بزم بالذات اقتضای ایلدی موجودیت
 و ربوبیت ایل موصوف الاله اولغله و کندی نفسی بزم وصف ایلدی بزم ایلدی پس آنک نسب ذاتیه سی و تجلیات
 وجودیه سی اولان وجود اتمزک معرفتی آنک وجودی معرفت در پس بر آنی مشاهده ایلدی بکه کندی
 نفوس من مشاهده ایدر * زیرا بر آنک وجودی نورنده ظاهر و اول بزم مشاهده ایلدی بکه کندی نفسی
 مشاهده ایدر * زیرا بر آنک شئون ذاتیه سی صورتی بزم پس شیخ رضی الله عنه بونده حقل خلق بیننده اولان
 ارتباطی بیان ایتدکنصکره بر اعتبار ایل بینماده اولان فرقی بیان ایتکه شروع ایدوب ایلدی
 (ولانک انما کثیرون بالشخص والنوع وانا وان کما علی حقیقه واحدة بجمعنا) (و بزشک انما بزم که تحقیق
 بزشک ونوع حسیله کثیر و تحقیق بزم که حقیقت واحده اوزره بزم که جمیع اشخاص و انواع من
 اول حقیقت واحده جمع ایدر یعنی شل یوقدر بزم وجودات محدثه من چوقدر اشخاص افراد و افراد
 انواعی حسیله زیرا شئون ذاتیه دن هر بر شلک بر خصوصیتی واردر که انکله غیردن متمیز در پس اول
 خصوصیات علمیه اشخاص و انواع تعددن وجود علی موجب ایل وجود عینیه بری برندن شخصیات
 ایل تمایز انجاب ایدر پس اگرچه کیم وجود مطلق حقیقتی جمیع شئون ذاتیه بی جامعه و موجوده در لکن
 خصوصیات ذاتیه وجود واحدی کندی حسیله ایل معینه در بزم وجودات حادثه مژدن هر بر سی
 شخصا و نوعا کندی شانی خصوصیت ایل غیردن متمیز اولوب بزم صورت کثیر ایل مظاهر اولمش و حال بوکه حقیقت
 واحده جله منی جامعه در * پس جمیع مرآتده وجود واحد حقل ظهوری مختلف در قوالب مختلفه و متکثره
 حسیله متکثره در (فنعلم قطعاً انهم فارقابهم تیزت الاشخاص بعضهم بعضاً) (پس بر قطعاً یاورر که
 تحقیق حقیقت واحده اولان شئون بیننده فارق واردر که آنک حسیله اشخاص تمیز ایلدی بعضی بعضدن
 و اول فارق بزم خصوصیات ذاتیه مژدر که هر بر سی کندی حسیله وجود مطلق تعیین و تخصیص ایلدی

و آنک حسیله اشخاص بعضی بعضدن حسن و قبح و علم و جهل جهت ایل متمیز اولدی که هر بر سی
 شانی خصوصیت ذاتیه حسیله و استعداد ذاتیله بری برندن حضرت علامه متمیز اولوب وجود واحد حقیقی
 هر بر سی حسیله متمیز اولدی بکه کندی حضرت عینده دخی هر بر شخصک استعدادی و هر بر مرتبه نلک
 اقتضای حسیله قوالب مختلفه و متکثره مختلف ظهور ایلدی و آنک مظاهر اولان اشخاص بعضی
 بعضدن انکله متمیز اولدی (فلو لذلک ما کانت الکثرة فی الواحد) واکر وجود واحد حقیقتی حقیقتده
 مستلکه اولان شئون ذاتیه دن هر بر سی خصوصیتی حسیله * وجود واحد نلک تعیین علمیه تعیین و بعده
 قوالب مختلفه حسیله وجود عینیه ظهوری و اشخاص بری برندن غیری سری اولمیددی کثرت نسبیه علمیه
 و کثرت عینیه وجودیه وجود واحد حقل ظهوری اختلافی و تعدد و کثرتی قوالب اختلافی و تعددی و کثرتی
 حسیله در (فکذلک) (الحق) (ایضا وان وصفنا بما وصف به نفسه من جمیع الوجوه فلا بد من فارق) (پس بزم
 کذلک حق تعالی اگرچه کیم بزمی من جمیع الوجوه جمیع اوصاف ایلدیه و جمیع اوصاف ایلدیه و جمیع
 اسماء ایلدیه تسمیتی بزم اعطا ایتدیه پس البته حق ایل بزم بیننده بر فارقدن لایددر) (ولیس الافتقار نالیه
 فی الوجود و توقف وجودنا علیه لامکاننا و غناه عن مثل ما افتقرنا الیه) و حقله بزم بیننده اولان فارق بزم اکا
 افتقار من در وجودده وجود من دخی کالوقفیدر بزم امکان غنای اتری زیرا ممکنک کندی ذاتدن وجودی
 یوقدر اولوجودک وجودندن مفاضدر * و دخی حقله بزم بیننده فارق حقل غنا یدر شول شلک ممکنک که
 بزم کامفتقر اولدق زیرا حقل کندی وجودی من ذاتدر غیردن مفاض دکلدر (امدی) شول بزم بیل که افتقار
 بزم وجود من عاید اولدی بکه کبی من حیث الظهور حقل اسمائیه دخی شاملدر زیرا اسماء الهیه نلک احکام
 و اناری ظاهر در مظاهر سز ظاهر و متحققه دکلدر و الوهیت و ربوبیت و خالقیت وجود اتمزک حقیقه اولان
 الاماؤه و ربوب و مخلوق ایل * پس نسب اسمائیه ایچون دخی افتقار ثابت اولدی اما حق تعالی ذاتده
 و وجودنده عالمیندن غنیدر زیرا آنک وجودی ذاتدر و ذاتک عیندر ذاتی اوزره زائده دکلدر (فهذا)
 ای الفارق الذی هو افتقارنا الیه و غناؤه الذی عن الغیر) صح له الازل والقدم الذی انتفت عنه الالویه الی لها
 افتتاح الوجود عن عدم) (پس بوفارق سبیله عبدک افتقار ایدر * و حقل غناء ذاتیسمدر * حق ایچون
 ازل ایل قدم صحیح اولدی بکه آندن اولیت منتفی اولدی شول اولیت که انکچون عدمدن افتتاح وجود واردر
 یعنی شول ازل و قدم انکچون ثابت اولدی بکه عدمدن وجودک افتتاح ایل مقیده اولان اولیت آندن منتفی در
 یعنی اولیت مقیده دن مطلق اولان قدم حق ایچون صحیح اولدی و بولایت مقیده بزم ایچون ثابت در * زیرا
 عدمدن وجودک افتتاح ایل مقیده اولان اولیت ایل بزم متصف اولمش زیرا تعین اولده متعینه اولان بزم
 حقیقت در و قصد ایل اول اولان دخی بزم وجود من در (فلا ینسب الیه مع کونه اول) (پس ذکر اولان اولیت
 مقیده حقه نسبت اولنر حق اول ایکن * و اولیت انکچون ثابت ایکن * زیرا حق اولیت مطاقه ایل اولدر
 بلکه حق بولایتدن اطلاق اولنور * پس شول اولدر که تعینات وجودیه بی وجود مطلق ذاتیه سابقه
 وحدوث ایل قدم حقیقتده وجوده متعلق دکلدر * بلکه بحسب الازمان والافات تعینه متعلقدر تعیین
 خود متعیندن نظری قطع ایتکه امر عدمیدر) (فسبحان الذی وسع بوجوده ورحمته و علمه وحکیمته
 کل شیء حتی النسب العدمیه الی احداثها واعطائها ضرباً من الوجود و اظهرها وجوده مضموده للشهود
 المعهود الموعود والوجود المشهود) (ولهذا قبل فیہ الاخر) (بوندن اتری حقل حقیقتده آخریدنلدی زیرا آنک
 اولیتی وجود مقید اولیتی دکلدر بلکه جمیع اشیا دن وجود سابق ازل ایل اول موجوددر و اشیا ایچون هدادر *
 پس اشیا ایچون بزم جعددر پس بوجه ایل آخردر) (فلو کانت اولیة اولیة وجود التقیید) (پس اگر حقل
 اولیتی وجود تقیید اولیتی اولیدی یعنی اگر حقل اولیتی وجود عینی حسیله مقیده اولان اولیت اولیدی)
 لم یصح ان یکون آخر المقید لانه الاخر للممکن لان الممکنات غیر متناهیه فلا آخر لها) (صحیح اوازدی حقل
 مقید ایچون آخر اولدی زیرا شان بودر که ممکن ایچون آخر یوقدر زیرا ممکنات غیر متناهیه در پس آنلر ایچون آخر
 یوقدر و حال بوکه حق آخردر (امدی) حقل آخر بی بومعنا یدکلدر که بقی ممکنات منتهیه اولسه حق آنلر
 آخری اوله یعنی وجود تقیید آخری اوله) (وانما کان آخر الرجوع الیه بعد نسبة ذلک الینا) (بلکه

حق آخر اولدی امر کلیسی ا کار جوع ایتمک بکندن اوتری امر ک کلیسی بزه نسبت اولند قد نصکره یعنی اولای
 تعین اول مرتبه سنده لای تعین اولان ذاتک تجلیسی متعین اولد قد نصکره جمیع تعینات علیه ده متعین و متحدات
 کونه ده بحسب المراتب ظاهر و متعین اولوب انسان کامل مرتبه سنده امر ظهور منتهی اولنجه جمیع امور
 بزم وجودات متعینه مزه بحسب المراتب نسبت اولنور کن امر ظهور منتهی اولنجه * بحسب تعینات امر اتب
 مرتفع اولوب وجه وجود مطلق ظاهر اولد قد بزم وجودات متعینه مزه نسبت اولنور کن امر ظهور منتهی اولنجه
 مثلا وجودات حادثه مزه متعینه اولوب مظاهر مزله مقیده اولان تجلیات الهیه کبی * و وجودات مزه راسخه
 اولان صفات الهیه و علوم ربانیه و صفات عبدانیه و سایر اخلاق و افعال کبیکه آنلر بزه نسبت اولنور کن
 جله سی ا کار جوع ایتمک بکندن اوتری امر ک کلیسی بزه نسبت اولنور کن امر ظهور منتهی اولنجه
 و امر تعینات اسمائیه * ا کار جوع ایتمک بکندن اوتری امر ک کلیسی بزه نسبت اولنور کن امر ظهور منتهی اولنجه
 (الیه المصیر) اول مطلق غیر متعین فی کونه عین الکل بلا بدایه و آخر فی عین لای تعینه و اطلاقه برجع
 الامور الیه الی نهایت (فهو الاخر فی عین اولیته و الاول فی عین آخریته) (پس حق آخر در عین اولیته و اولدر
 عین آخریته یعنی وجود مطلق اطلاق ذات سنده ایکن تعیناتک مبدائی اولنجه اول و لای تعینه و تعیناتک امری
 ا کار جوع ایتمک بکندن اوتری امر ک کلیسی بزه نسبت اولنور کن امر ظهور منتهی اولنجه
 امر نسبی در * پس آخری عین اولیت و اولیت عین آخریته در * پس وجوده بزم اقتقار من ا کا ذاتی اولنجه
 ا کار اول و آخر اطلاق اولدی و غناء ذاتیسی اولنجه آنکچون ازل و قدم صحیح اولدی فهو الاول و الباطن فی اللای تعین
 و الاخر و الظاهر فی التعین فاشم الالهو (ثم تعلم) بایله مفعول ایچون مبتدیر و لغت قلیله اوزره تا الیه امر حاضر
 معلوم اولتی جائز در (ان الحق وصف نفسه بانه ظاهر باطن فاجد العالم عالم غیب و شهادة لیدرک الباطن
 بعبینا و الظاهر بشهادتنا) (اند نصکره معلوم اولسونکه * تحقیق حق تعالی کندنی نفسنی وصف ایلدی که
 اول ظاهر و باطن در پس عالمی ایجاد ایلدی یعنی عالم غیبی و شهادتی که بر باطنی ادرال ایده رز بزم غیبی و ظاهری
 دخی ادرال ایده رز بزم شهادتی پس بوعتبار اوزره بزم وجودات حادثه مزه دخی عالم در * و بزم غیبی و روحانیه
 شهادتی جسمانی در پس بزم باطنی مزه هر کوز اولان قوای روحانیه و معاین غیبیه ایل بر باطنی ادرال ایدرز
 و جسمانیه و قوای شهادیه ایل بر ظاهری ادرال ایده رز یعنی مظاهر کونه ده بحسب المراتب حقیقت ظاهرین
 و محمل حسبیله تجلیسین ادرال ایدرز زیر بر احد برشی ادرال ایده رز الاول شیدن آنده موجود اولدی یعنی قدر
 پس بزدخی غیبیله باطنی و شهادتیله ظاهری ادرال ایده رز (و وصف نفسه بالرضا والغضب فاجد العالم
 و خوف و رجاء و تخاف غصبه و ترجو ارضاه) (ودخی حق تعالی کندنی رضا و غضب ایل وصف ایلدی پس عالمی
 خوف و رجاء صاحبی ایجاد ایلدی که غضبندن خوف ایدرز و رضا سن رجاء ایدرز یعنی بزه خوف ایجاد ایتمدی
 تا کم آدن غصبه انتقال ایدرز و رجاء ایجاد ایتمدی تا کم آدن رضا سن انتقال ایدرز) (و وصف نفسه بانه جیل
 و ذو جلال فاجدنا علی هیبة و انس) (ودخی حق تعالی کندنی نفسنی وصف ایلدی که اول جیلدر و ذو جلالدر
 یعنی ذو الجلال و الاکرام دیدی و بزی هیبتله انس اوزره ایجاد ایلدی که جلالندن هیبت انتقال ایده و زو جلالی ایل
 مونس اوله و زو بر هیبت صفت جلالدن منفعل در * تا کم حقیقت جلال آنکله ادرال ایده رز (امدی) شویله بیلکه
 حق تعالی اطلاق ذاتیسی و هویت غیبیه سی حیثیتله اطلاق و تقیددن و جمیع اعتبارات و نسب و اضافتدن
 مطلق در و عین مطلقه سی حیثیتله تعین و لای تعین اعتبار سزا کارول و آخر و ظاهر و باطن اطلاق اولنور کن
 باطندر اطلاق حیثیتله و غیبیک عزای حجابی ایل باطن محاط اولقدن و آنکچون بدایت و نهایت اولقدن
 جیلدر * پس آنکچون جلال و ادرامات عین اول ایل تعینی حیثیتله که مقتضای غیب مقتضای حقیقت و تعینات
 نبوتیه و نسب ذاتیه مبدائی در ظاهر و جیلدر * زیرا ذات احدیته استماله و عدمیتده اولان نسبت ذاتیه
 و اعیان عدمیه به افاضه وجود ایدوب و کرب ضیق عدمیت ایل بیوست جلالدن آنلری خلاص ایدوب آنلره
 بر نوع وجود اعطا ایدرز * پس وحدت حقیقیه ایل واحد اولان عین ایچون تعین اول ایل انبیتیت ظاهر اولدی
 و عین واحد حضرت جلالیه سی حیثیتله اعیان و اغیاره قهر ایدرز و غیرت احدیتله آنلره غضب ایدرز * و عین
 واحد تعین اولی و حضرت جلالیه سی حیثیتله هر معین قابلدن و هر متعین مقبولدن راضی اولور هر بریستک

استعداد و خصوصیتیه مخصوص اولان رضا ایل و استحقاق و استطاعتی حیدر ایل و ایدوب کامونس اولور
 و هکذا جمیع ما ینسب الیه تعالی و یسمی به (یعنی حقه منسوب اولان جمیع اوصاف ایل جمیع اسماء که حق آنلر ایل
 تسمیه اولنور بویله در * یعنی حقیقت صفات مذکور ایل اتصافی کبی و اول صفاتدن هر بر صفتک مقابل سنده
 بزه بر صفت انفعالیه فی ایجاد ایتمدی کبی سائر اوصاف و اسماء دخی بویله در) (ثم عبره) (و فی بعض النسخ
 (فعبیر عن هاتین الصفتین بالیدین) (المبارکتین) (اللتین توجهتا منه علی خلق الانسان الکامل) (لان یجعل
 خلیفه یعنی آند نصکره حق تعالی صفتین مذکور تین متقابلتندن شول یدین مبارکتین ایل تعین ایل بیلکه
 حقدن انسان کامل خلقنه اول یدین متوجهتان اولد بیکه آنی خلیفه ایل به صفتیندن مراد صفت حقه عالمدر
 صفت حق رضا و غضب و جلال و جلالدر و سایر صفات فعلیه و جوییه مؤثره کبی که صورت حق آنلری مشتملدر
 و صفت عالم خوف و رجاء و هیبت و انسدر * و سایر صفات انفعالیه امکانیه متأثره کبی که صورت عالم آنلری
 حاویه در زیر اشبع رضی الله تعالی عنه دیر که صفتیندن مراد یدین مبارکتیندن و یدیندن مراد صورت حقه
 صورت عالمدر که بوند نصکره و ما هو الا عین جمیع بین صورتین صورته الحق و صورة العالم و هما به الحق تعالی
 قوی ایل تصریح ایلدی و بعض کمل صفتینی جلال و جلال ایل تفسیر ایلدی لکن جلال صفات الهیه دندر
 انسان کامل خلقنه حقدن صورت حقه صورت عالم اولان یدین مبارکتین توجه اید بیکه یدینده اولان
 صفات فعلیه و انفعالیه انسان کاملده منعکسه و آنلر احکام و انوار ایل انسان کامل ظاهر اوله * پس آنکچون
 ثم عبر عن هاتین الصفتین دیدی نته کیم حیدر ایل و اولدی (ان الله خلق آدم بیده) (و حق تعالی ایل به
 (قال ما منعك ان تسجد لما خلقت بیده) (دیدی پس اول یدین مبارکتین سبیل بر یسی ایچون قبض و بسط
 و منع و عطا و رفع و وضع و سایر صفات فعلیه و جوییه حاصلدر و بر یسی ایچون انقباض و انبساط و خوف و رجاء
 و سایر صفات انفعالیه امکانیه حاصلدر بر یی صورت حقه صورت عالم اوزره ایجاد ایلدی پس یدینده مقبوضه
 و مستوره اولان صفات الهیه فعلیه و صفات خلقیه انفعالیه کثرتک احکامی بزه ظاهر اولدی * پس وقتا که
 حق تعالی یدین مبارکتینک سر فی آدمه اظهار ایتدیه ایل کاتجلی ایتدیده اختراعاتی دیدی پس آدم علیه
 السلام اخترت بین ربی و کذا ید ربی عین مبارکه دیدی فتفتح سبحانه بمنه فاذا فی آدم و ذریته و خیر الله بیده
 طینه آدم اربعین صباحا پس حق تعالی آدمه شول صورت ایل تجلی ایتد بیکه آدمی اول صورت اوزره خلق ایتدی
 و آدمک طینتن یدین مبارکتین ایل تخمیر ایتدی حتی طینته صورت مبارکه سی احسن تقویم و اکمل تعدیل
 و ترمیم اوزره ظاهر اولدی پس آدمده جمیع حقایق جلالیه قهریه و صفات جلالیه لطیفیه و قوای نفسانیه
 و ظلماتیه و اخلاق روحانیه و نورانیه ظاهر اولدی و اطلاق و تقید و تعین و لای تعین سر ایل آنکله و آنده کمال بولدی
 پس آدم کونک اکمل و اتم و واجبی و مظهر لافضل و اعم و اوسع اولدی) (لکونه الجامع لحقایق العالم و مفرداته
 انسان کامل عالمک حقایق و مفرداتی جامع اولد بگندن اوتری یعنی آدمی مخلوقات اوزره خلیفه ایتک ایچون
 آنی خلق ایتک یدین مبارکتین ایل توجه ایتدی آدم عالمک حقایق و مفرداتی جامع اولد بگندن اوتری زیر
 خلیفه حق مستخلفک صورتی اوزره اولتی لازم اولدی کبی مستخلف علیه اولان عالمک صورتی اوزره اولتی
 دخی لازمدر تا کیم عموما استفاضه و افاضه حاصل اوله * پس آدم روحیله احدیت جمعی ایل جمعیت اسمائیه
 الهیه مظهر یتنه مناسبدر و اجزاء وجودیسیله و اعضا سنک مفرداتی کثرتیه عالمه موافقدر و لکونه الجامع
 لحقایق العالم و مفرداته قولنده بروجه دخی بودر که آدمی مخلوقات اوزره خلیفه ایتک ایچون یدین مبارکتین
 آنی خلق ایتک توجه ایتدی آدم بطون و اجالده ایکن جمعیت آدمیه ده عالمک حقایق و مفرداتی جمیع اولدی
 حالده آدم آنلری جامع اولد بگندن اوتری و آدم حقایق عالم صورنده مفصل اولد بگندن اوتری * پس عالم ظاهر
 و شهادت اولور و آدم باطن و غیب اولور * یعنی صورت آدمی ایجاد ایدوب خلافت ایچون خلق ایتک یدین
 مبارکتین ایل توجه ایتدی آدمک باطننده اولان حقایق عالم جمعی قابلتی ایل صورتی دخی جمیع عالم صورتی
 جامعه اولوب آنلره خلیفه اولنجه قابلتی اولنجه * و حقایق عالم آدمده ایل المده ایکن آدم ظاهر و عالم باطن ایدی
 شجره اغصان و اوراقی ایل نواتده باطنه اولدی کبی پس عالم آدمک باطنی صورتی اوزره خلق اولد قد عالم ظاهر
 و آدم آنک حقایق باطن و ساری اولور * شجره ظاهره و نواته آنک اغصان و اوراقده باطنه و ساریه اولدی کبی

پس عالم ظاهر و شهادت اولور و خلیفه اولان آدم دخی باطن و غیب اولور انکچون (فال عالم شهادة و الخلیفة غیب) دیدی پس عالم شهادت درو خلیفه آنک غیبیدر زیرا آدمک ظاهر صورتی حقایق عالمدر و باطن صورتی صورت الهیه در * پس عالم آدمک صورتی و ظاهریدر و آدم آنک روحی و باطنیدر و آدم حقّه نسبت الیه حقل صورتی و ظاهریدر و حق آنک روحی و باطنیدر (امدی) شویله بیل وقتا که خلیفه استخلاف اولدیغی شیده مستخلفک صورتی اوزره اولق لازم اولدیه حق تعالی آدمی کندی صورتی اوزره و عالمی دخی آدمک صورتی اوزره خلق ایتدی * زیرا عالم نشأت انسانیّه تک تفصیل صورتیدر * و انسان دخی اول نشأتک جمعی احدیتک صورتیدر * و تفصیل و کثرت صورتی اولان تفصیل و کثرت حجاب و ظاهر در وجهیت احدیت و جمع وحدت غیب و باطنیدر * پس تفصیل و کثرت صورتی اولان عالم شهادت اولور و جمعیت احدیت صورتی اولان انسان عالمک روحی و قلبی و سر و باطنی و لب و غیبیدر (ولهذا احتجب) (و فی بعض النسخ) (بجیب السلطان) (پس بوسردن اوتری سلطان رعیتدن محجب اولدی زیرا سلطان خلیفه در و خلیفه روحدر و روح غیبدر * پس سلطان عالمه غیبدر لب قشرده غیب اولدیغی کبی پس انکچون سلاطین و خلافت محجب اولدی * پس خلیفه تک احتجایی آنک عزت و عظمتنه اوفق و رعیتک رعایت و ادبک رعیت و حفظ حقوق عبودیتک رعیت دخی البقدر) (و وصف الحق نفسه بالجلب الظلمانية وهي الاجسام العنصرية الكثيفة والنورية) (و فی بعض النسخ) (وهی الاجسام الطبیعة وهي الارواح اللطيفة ودخی حق تعالی کندی نفسی حجب ظلمانیّه الیه وصف ایتدی * و آنرا اجسام عنصرية کثیفه در و دخی حجب نوریه الیه وصف ایتدی و آنرا ارواح لطیفه در و عقول و نفوسدر و عالم امر و عالم ایداعدر) (قال النبي صلى الله تعالى عليه وسلم) (ان الله سبعین الف حجاب من نور و ظلمة یعنی نور الیه ظلمتدن الله تعالی ایچون تمش بیک حجاب واردر پس حجب الیه احتجاب مقتضیات سلطنت و خلافتدندر پس مظهر الوهیت اولان خلیفه نور الیه ظلمتدن تمش بیک حجاب الیه محجب اولور (امدی) خلیفه تک عزت و استغنائسه و خلافتک علور تبینه نظر الیه تا کم ادب حجابی رفع ایدوب ادعاء خلافت ایدن حمله تک سوء حال و انحطاط درجه سن مشاهده ایدسن) (فال عالم بین کثیف و لطیف) (پس عالم کثیف الیه لطیف بینده در * یعنی روحانیّه و نورانیّه الیه لطیف و جسمانیّه و ظلمانیّه الیه کثیفدر (امدی) وقتا که عالم لطیف الیه کثیف یعنی روح الیه جسم بینده واقع اولدیه وجود حق لطیف الیه کثیفک عوالم و کثرات غیر متناهیه سنی عامر اولدیغی حالده متعین اولدی و عالمیندن هر بریسی آخره حجابدر * پس کثیف لطیف الیه و لطیف کثیف الیه محجب اولدی * پس عالمک وجودی کندی نفسنه حجابدر حق ادراک ایدمه من الاجاب کثیفه و لطیفه و راستده زیرا وجوب ذاتیه عالمک حظی یوقدر) (وهو عین الحجاب علی نفسه) (پس عالمک کندی نفسیه کندی نفسنه عین حجابدر * زیرا حق تعالی حجب ظلمانیّه و نورانیّه الیه * محجبدر و عالمک نفسی ظلمات الیه نور و لطیف الیه کثیف بینده در * پس عالم حقایق و فقر داتله و لطایف و کثایف الیه علی وجه التفصیل وجه حقه حجاب اولیجق عالم کندی نفسنه حجاب اولدی طریق افریدر انکچون عالمدر جزء اولان ملائکه کندی نفوسی الیه محجبیه اولوب جمعیت آدمی مشاهده ایتدیلر) (فلایدرك) (العالم) (الحق ادراکه) (ای ادراک الحق) (نفسه ولا يزال فی حجاب لا یرفع) (الحجاب عنه * مع علمه بانه متمیز عن موجدّه بافتقاره) (پس عالم حق ادراک ایدمه من حق کندی نفسی ادراک ایتدی کبی * زیرا عالمک کندی نفسی کندی نفسنه حجابدر پس حجابدن غیری نسبه ادراک ایدمه من عالم حجاب ایچنده زائل اولمز * حجاب آندن رفع اولمز * عالمک علمی و ارایکدن که اول موجوددن متمیزدر * و وجودده موجدّه افتقاری سببیله یعنی عالمک علمی و ارایکدن که موجوددن متمیزدر و وجودده اکافتقاریله و موجدک آنده غنائسیه امتیازی دخی عالمدر زیرا عالمک موجدّه وجودده افتقاری علمی موجدک آنده غنائسی علمی مستلزمدر * پس عالمک فقریله موجوددن امتیازینه و موجدک ذاتیه آندن غنائسه آنک علمی و ارایکدن حجاب آندن مرفوع دکادر * و وجه آخر دخی بودر که عالم وجود حقل و جووی حقیقتی ادراک ایدمه من * زیرا وجودده موجدّه موقت ایدیکدن عالمدر * و موجدّه افتقاری علمی موجدک آنک غیری ایدیکدن علم اولور * پس عالم ابد غیرت حجابی الیه محجب اولور * پس اگر عالم حجب غیرت الیه محجبیه اولان عین بو اغیارک عینی ایدوکن عالم اولدی عین محجبیه دن حجاب زائل اولور دی و لکن عزت غیرت غیرت حجاب

ایدر (ولور حناهم و کشفنا ما بهم من صبر لئلا یفیطوا فی طغیانهم یعمهون) ادراکه و نفسه قولنده ضمیر حقّه راجعدر و جائزدر که عالمه عاید اوله یعنی عالم حق ادراک ایدمه من ذوقا و شهودا کندی نفسی ادراک ایتدی کبی و لا یرزال ضمیری عالمه راجعدر و جائزدر که ضمیر حقّه راجع اوله یعنی حق حجاب عزت ایچنده اولمقدن زائل اولمز حجاب آندن رفع اولمز (ولکن لا حظ له فی وجوب الوجود الذاتي الذي هو وجود الحق فلا یدر که اید) (مع علمه قولنده استدراکدر یعنی عالم عالم ایکدن که موجوددن متمیزدر و وجودده اکافتقاری سببیله و موجدک غنائسی سببیله پس کندی فقری و حقل ذاتی غنائسی عالمدر و لکن حق ایچون ثابت اولان وجود ذاتی وجودده عالمک نصیبی یوقدر یعنی حقل و وجوب ذاتی وجودده آنک حظی یوقدر زیرا غیره موقتدر * پس عالم حق ادراک ایدمه من ادراک ذوق و شهود الیه زیرا وجودده موجدّه افتقاردن غیری وجوب ذاتیدن آنده برشی یوقدر (فلایدرك الحق من هذه الحقيقة غیر معلوم ایداعلم ذوق و شهود لانه لا قدم للحادث فی ذلك) (پس حق تعالی یوحیدیتله ایداعلم ذوق و شهود الیه غیر معلوم اولمقدن زائل اولمز زیرا شان بودر که حادث ایچون وجود ذاتی وجودده قدم یوقدر زیرا عالم حقلدن برشی ادراک ایدمه من الا کندی نفسنده متصف اولدیغی شی الیه پس عالم وجوب ذاتی الیه متصف اولمغله و وجوب ذاتی الیه حق ادراک ایدمه من پس حق عالم الیه محجب اولمقدن و لطیف و کثیف بینده اولان عالمک وجودی دخی حقلدن کندی نفسیه محجب اولمقدن زائل اولمز) (فاجمع الله آدم بین یدیه الا نشرفا) پس الله تعالی آدمی بیندینه که صورت الهیه و صورت کونیه در جمع ایتدی یعنی آدمک طینتده بونلرک خواصتی تخمیر ایتدی الا کانشر یقندن اوتری زیرا حق احدیت جمعه مخصوصه اولان کالات الهیه تک کایسی قابض اولمز الا صفتین مذکورتن اولان یدین مبارکتینک احدیتی جعندن (ولهذا) یعنی آدم جمعیت الهیه مشرف اولوب یدین مبارکتین الیه مخلوق اولدیغی اجملدن اوتری (قال لا یلیس) الذي هو جزء من العالم ما منع ان تسجد لما خلقت یدی) (یعنی عالمدر جزء اولان ابلیسه الله تعالی ایتدی سنی نه شی منع ایتدی سجده ایتدکن شول شیشه که یدینم الیه خلق ایتدم (امدی) وقتا که کمال الهی انسان جمع جمع احدیه در اولدیه پس کالاتک افاضه اولتمسی صفتین مذکورتن اولان یدین مبارکتینک جمعی احدیتندن واقع اولور پس یدیندن منبغه اولان کالات آدمده اضاعافیه محجته اولدی * زیرا جمیع حقایق جامع اولان آدمده هیئت جمعیت احدیت اعطا ایدر که یدینک حقایقندن هر بر حقیقت مجموعک هیئتیه آنده ظاهر اوله پس انکچون ابلیس اوزره آدمه سجده ایتدکن امتناع و ابایتدکده مؤاخذه توجه ایتدی * زیرا ابلیس عالمدر بر قوت و بر جزدر و قوای طبیعیه و قوای روحانیّه دن هر بر قوته واجب اولان یوایدیکدن بینده جمعیت صاحبک حکمی تحتنه دخول ایدوب اطاعت و انقیاد ایدمه لکن ابلیسک حقیقتی طبعاً و حقیقه آدمک حقیقتنه منافیه در * زیرا آدمک حقیقتی جمعیت الهیه و جمعیت کونیه جمعی احدیتک ظاهریتی صورتیدر انکچون الله تعالی یدین مبارکتینک جمعیتی بینده آدمی جمع ایتدی * زیرا آدمک حقیقتی اولان انسانیت اعتدال اقتضا ایدر و عین الیه لاتعین و اطلاق الیه وحدت بینده جمع و تعین جزئیه عدم انحصار اقتضا ایدر * و ابلیسک حقیقتی انانیّه جزئیه و انحراف یقینی صورتیدر که استکبار و ظهور و علو الیه مقیده در و بر حقیقت باقی عناصر اوزره معتلیه اولان تفرقه نارینه یی اقتضا ایدر * پس مضاده حقیقه سببیله عالم صورتده دخی مضاده و معادات واقعه اولدی و آندن غیری آدم الیه ابلیسدن هر بر یسنتک نشأتی بری برینه مضاده در هر بر یسنتک جزء اعظمی سببیله زیرا نشأت انسانیّه در جزء اعظم ما الیه ارضدر و ما الیه ارض حقایق * و صور * و قوای روحانیّه لری الیه چلین و طاعت و قبول و انقیاد و ایمان و ثبات و وقار و قوت و سکینت و خشوع و عبودیت و تذلل و علم و حلم کبی اولان صفات کثیره یی اعطا ایدر و نشأت ابلیسه جزو اعظم ناردر و اول دخی حقیقت و صورت و روحانیت الیه استعلا و استکبار و کبر و حیل و تسلط و جبروت و کفر و جحود و حقد و حسد کبی اولان صفاتی اقتضا ایدر * پس ابلیسک نشئه سنده اولان نارک مقتضای استکبار و ترفعدر فواضع و جحود دکادر * زیرا جحود ارضک صفتیدر پس استکبار جحودک ضدیدر ابلیسدن جیده تک اتیان محالدر نهایت ابلیس سجده الیه مأمور اولدیغی امتحان ایچوندن تا کیم شقاوتی ظهور ایدمه والا سجده تک آندن اتیان محالدر زیرا آنک حقیقتی الیه جحود بینده منافات واردر (وما عو الا عین جمعه بین الصورتین صورة العالم و صورة الحق و هما

بد الحق تعالى (يعني الله تعالى بدني ايله آدمي خلق ايتك وياخود بدني بينده ادمي جمع ايتك دكادر) الا صورت
 عالم ايله صورت حق اولان صورتين بينده آدم جمعيتك عييدر و صورت عالم ايله صورت حق حقا بدنييدر
 و صورت عالم ايله صورت حق بدني اولديغلك حكايتي بودر * زيرا صورت حق اسماء الهيه و صفات ربانيه
 جمعيتي صورتيدر پس اسماء الهيه و صفات ربانيه مؤثره و فعاله ايله اولديغي حقيقتك ابادي معطيه در و صورت
 عالم صور نوعيه كونه جمعيتيدر * پس صور كونه متأثره و منفعله اولديغي حقيقتك ابادي قابله و اخذ در
 بلكه حق ايجون رضا و غضب كمي متقابلات معطيه اولديغي كمي متقابلات اخذ در قابله دخی وارد ركوله
 تعالى (الم يعلمون الله هو يقبل التوبة عن عباده و يأخذ الصدقات) (و عالم ايجون دخی صفات فاعله وارد زيرا
 عالمك صفات انفعاليه سيله حقاك صفات فاعليه سي متحققه اولور * پس صفات فاعليه ايله صفات انفعاليه
 بينده ادمي جمع ايدوب صورت آدمي تسويه ايتدكه ايليس آدميه صفات انفعاليه كي كوردی صفات
 فاعليه كي كوردی و بيلدك صفات قابله دخی صفات الهيه در * زيرا قابليات فيض اقدسند (و ايليس
 جز من العالم تحصل له هذه الجمعية) (التي حصلت لادم) و ايليس عالم دن بر جز در انكچون بوجهيت الهيه
 حاصله اولدك ادم ايجون حاصله اولدی * پس ايليس آدميه بعض عالم صورتني كه كندی شانی جنسندن
 اوله كوردی صورت الهيه جمعيتي كوردی * پس انكچون اهانت ايتدی و ايليس آدمك حقدن نقض
 حساب ايتديكي آدمك كمالندن و جمعيت احدث صورتك احكاممند (امدی) شوبله بيل كيم تعين متعين
 اوزره عالي اولوب اني ستر ايدرو حال بوكه تعينك ثباتي بودر زيرا تعينك حقايتينده عين متعنه نك نوری تعيني
 حقايدر * پس حق متعين و محمود و تعين ملعون و مطرود اولور * پس شول كسه كه تعين و راستنده امر آخري
 مشاهده ايد كه تعين آندند پس حقيقتي حقايد مشاهده ايد و شول كسه كه حقايت تعينندن غيري مشاهده
 ايتيه تعين ايله محتجب اولور زيرا تعين كندی نفسنه حقايدر * پس عين متعنه و محتجبه كي ابد مشاهده ايد من
 مر آنك ظهيري كي كه ابدانده صورت ظاهره اولور * پس بواجلندن اوتري هر تعين برانانيت ادعايدركه آنكه
 غيردن بلكه كندی عييدندن و عين كلكه قياي اكله محجوبدر * پس كلك قياي معرفتندن محجوب اولور
 و احدث الهيه ايله احدث انسانيه دن مطرود اولدی (و اهدا كان آدم خليفة) (يعني صورتين بينده الله
 تعالى ادمي جمع ايتك حقايق و جوييه جمعي احدثي بينيله حقايق كونه جمعي احدثي بينده آدم ايجون
 جمع جمع مرتبه سي حاصل اولديغي اجلدن آدم خليفة اولدی خليفة به صورت حق و صورت عالم جمعيتي لازم
 اولديغندن و امر خلافت صورتين سر متحقق اولديغندن اوتري (فان لم يكن ظاهر البصيرة من استخلفه
 فيما استخلفه فيه فاهو خليفة وان لم يكن فيه جميع ما تطلبه الرعايا التي استخلف عليها فليس بخليفة عليهم
 فجواب الشرط الاول محذوف لدلالة الثانی عليه) (لان استنادها اليه) ديدی پس اكر آدم ظاهر اوليدی شول
 حقاك صورتني ايله كه اني استخلاف ايتدی و اول شئ عالم و اجزاء عالم در پس آدم خليفة و اوزدی و اكر خليفة ده
 رعاياك طلب ايتديكي شيتك جمعيتي موجود اوليدی اوله رعاياك اول انرا اوزره استخلاف اولندي پس
 اول انرا اوزره خليفة اولزدي * زيرا رعاياك خليفة به استنادي بودر كه خليفة نك نشئه سي حقايقندن هر بر
 حقيقت احدث جمعي حقيقتك بزرخدر بجز وجوب حقايقندن بر حقيقتك بينيله بجز امكان حقايقندن
 آنك مظهری اولان حقيقتك بينده كه آنك عرشيدر و آنك حقيقت و جوييه سي آنك اوزره مستويه در
 (فلا بد ان يقوم بجميع ما يحتاج اليه والا فليس بخليفة عليهم) (پس لابد در كه آدم محتاج اليه اولان شيتك
 جميعي ايله قائم اوله والا انرا اوزره خليفة دكادر * يعني آدم عالم دن هر شيتك محتاج اليه اولان شيتك قائم
 اولور كركدر تا كيم آنك خلافتي صحيحه اوله (فليس بخليفة عليهم) (قولي اصله شرط اولك جوابيدر يعني
 وان لم يكن فيه جميع ما تطلبه الرعايا التي استخلف عليها فليس بخليفة عليهم) (ديكدر لكن وقتا كيم شرط ايله
 جز اينده شرطك تعليلي كه) (لان استنادها اليه فلا بد ان يقوم بجميع ما يحتاج اليه) (قوايدر توسط ايتدی
 ايسه جميع اجزاء عالمك احتياجي اولان شيتده خليفة مطالي اولديغني بيان ايتك ايجون * پس شرط آخرك
 توسطي لازم كاديكه والا قوايدر * پس جواب شرط ثانی به جواب اولدی * و جواب اولدن جواب ثانی
 ايله اكتفا اولندي * جوابه اشتراكی اولديغندن اوتري * پس جواب اول محذوف اعتبار اولور جواب

ثانی كادالات ايتديكندن اوتري و ياخود (فليس بخليفة عليهم) قولي اصله شرط ثانی به جوابيدر * و شرط
 اولك جوابي محذوفدر بوجوابك قرينه سی دلالتكليه يعني اكر خليفة صورت الهيه ايله ظاهر اولزسه حتى
 جميع صفات الهيه عارف اولور * و جميع اسماء الهيه نك احكامي و ربوبيته ظاهر اولوب امری جاری و حكمي نافذ
 اولور * پس درجه خلافتدن قاصر اولغله رعايا كا اطاعت ايتزور * و اكر صورت عالم ايله ظاهر اولزسه اجزاء
 عالم اولان رعايا كه انرا اوزره استخلاف اولندي * محتاج اولوب اندن طلب ايتدكاری شئ آنك قنده حاصل اولور
 * پس خليفة به انرا تربيه و تدبيری ممكن اولور * پس بوطريق اوزره دخی آنك خلافتي صحيحه اولور * پس
 بواجلندن اوتري صورت حقله صورت عالم جمعيتك احدثي اولان آدم خلافته مستحق اولدی * زيرا وقتا كيم
 الله تعالى ادمي مطلوب الكل اولان آلاء و نعماتك جميعه سيله متوسطتين اولان بدني بينده جمع ايتدی و حقيقت
 احدثه جمعيتي و جوييه الهيه حقيقت احدثه جمعيتي انسانيه كليمه عرشى اوزره مستويه اولدی * و آدم
 صورت الهيه ايله ظاهر اولدی * پس آنك قنده موجوده اولان خزائنه و آنك خزائني خزائنده مخزونه
 اولان آلاء و نعماتي اعلاي رباني به عالم اسفل كياي به ايصال ايتدی * نعماتك روحاني و جسماني سن و سماوی
 و ارضي سن پس جميع حقايق و جوييه و نسب الهيه و ربوبيه تمام ظاهرند زاهره و جميع حقايق خلقيه
 مظهر به دخی روحانيه و مشاليه و طبيعیه اولان مراتب و مناظر و مجاليه ظاهر فرقاقي و تفصيلي ايله
 ظاهر اولدی * و حقايق و جوييه و حقايق خلقيه نك خليفة ده ظهوري ظهوري جمعي واحدی و كماليدر *
 مظاهر ككيسنده بولندن هر بر سنك ظهوري كي دكادر * زيرا بولرك كيسي بولرك كيسنك كلي دكادر
 * پس بحر و جوب ايله بحر امكانده بر حرف و بر كاه بودر * الا انسان كامله افضل و اكملدر انساندن خارج
 اولديغي حالده كا مخصوص اولان كمال و فضيلتدن * پس انسان نه اكل اولوردي اكر قدردن بولوب طورندن
 تعدی ايتيه و حقيقت اعتدال مركزينده ملازمت ايدوب جمع و كماله حقيقت اطلاق ايله متحقق اولسه
 فاصحت الخلافة الا بالانسان الكامل) پس بوقدر اوزره اجزاء عالم دن بر جز ايجون خلافت صحيحه اولدی
 الا صورت حقله صورت عالم جمعيتي جامع اولان انسان كامل ايجون قال في بعض التراجم اتمه الخلافة متقادة
 اليه تقرر اذ اليها * فلم تك تصلح الاله * ولم يك يصلح الالهيا * ولوراما احد غيره * لزلزلات الارض زلزاليها
 (فانشأت صورته الظاهرة من حقايق العالم وصوره) پس حق تعالى انسان كامل صورت ظاهره سن عالمك
 حقايقندن و صورتندن انشا ايتدی * يعني انسان كامل ظاهري عالمك و حقايق عالمك صورتني اوزره در * زيرا
 بحسب الظاهر صورت عالم انسان صورتني اوزره مقدمدر و انسانك صورت جسمانيه سي حقايق عالم دن
 مركبه در و صورت انسان عالمك حقايق و صوريله دخی مقرر داتك خواصيله ظاهره اولدی انكچون عقل اولدن
 موجودات كونه نك آخري اولان نوعه و ارنجه ذرات وجوددن بر ذره الا انسان كامله آنك نظيري
 موجوددر و اما بحسب الحقيقة و المرتبه عالم انسانك صورتني اوزره در * وذات انسان حقايقك حقايق عالمه
 نسبي اصلك فرع نسبتي كبيدر) (وانشأت صورته الباطنة على صورته تعالى) (و انسان كامل صورت
 باطنيه سن حق تعالى كندی صورتني اوزره انشا ايتدی زيرا انسانك باطني اسماء الهيه كليمه حقايقك صورتی
 اوزره در حقايق و علم و قدرت و ارادت كي كه انرا زلا و ايد احقاك صورتيدر * پس انسان كامل باطني الالهك
 صورتني اوزره در ان الله خلق آدم على صورته) و ظاهري عالمك و حقايق عالمك صورتني اوزره در ظاهر خود
 باطنه مجليدر و باطن ظاهره ظاهر حسيله متعبددر (ولذلك قال فيه عليه السلام في الحديث القدسي حكاية
 عن الله تعالى (كنت سمعه وبصره ولم يقل كنت عينه واذنه) يعني انسان كامل صورت ظاهره سي عالم صورتني
 اوزره و صورت باطنه سي الله تعالينك صورتني اوزره اولديغي اجلدن رسول عليه السلام حديث قدسيده
 آنك حقدن ديدی الله تعاليدن حكايت طريقيه بن عبدك سمعي و بصري اولورم ديديكه بن عبدك سمعي و اذني
 اولورم زيرا سمع و بصر حقاك صفاتيدر زيرا حق سمع و بصير در و سمع و بصر باطندر و عين ايله اذن عبدك جزو
 ظاهريدر (ففرق على البناء للفاعل) (بين الصورتين) پس بوحديثه رسول عليه السلام صورتين بيني يعني
 صورت باطنه ايله صورت ظاهره بيني تفریق ايتدی و تخصص ايتدك ان انسان كامل باطني صورتني الالهك
 صورتني اوزره در و انسان كامل صورت ظاهره سندن مراد انسانك حظ جسمانيك دكادر بلكه جسم و روح

وعقل و نفس و قوی و معانی در و بولردن غیری اولان صفات در که انله خلقیه و ما سوی الله اطلاقی صادق در پس
 بولردن محموله اولان هیئت جمعیت انسان کامل صورت ظاهره سیدر که انکه عالم صورتی اوزره در
 پس بولدن اتری انک حقه عالم صغیر دینلور یعنی صورت ظاهره سی حیثیتیلدر * صورت باطنیه سی
 حیثیتیلدر * پس حدیث صورتین بیننده فرقدن متضمن اولدیغی بودر که سمع و بصر در هر برسی نفس
 ایچون و یاخود روح ایچون حقیقت ملکوتیه و الهیه در * و اما عین ایل اذن مبصرات و سموعات ایچون
 ادراک آلتیدر ادر اکی الا تله مقید اولان کسمنه به نسبت ایل و اما حقل سمعی و بصریکه انکه حق متعبد در *
 آلت و جارحه به متوقف دکلدر * پس بوحده بشده ذکر اولان شیء جناب رب عزته اهل عموم لسانیه البقی اولان
 شیدر والا آلت وجود حقل کلیدیله هر ذی آلت و جارحه ده اولان ادراکات بالاصاله حقلدر مدرکین
 صورتیه تجلی عام حیثیتیلدر (و هکذا هو فی کل موجود من العالم بقدر ما تطلبه حقیقه ذلک الموجود) بوقول
 و انشاء صورته الباطنه علی صورته تعالی (قولنک محذوفی اولان مدلولنه معطوفدر * ای فظهرت فی صورته
 تعالی ظهورا کلیاجمعیا احدا و هکذا هو فی کل موجود من العالم) (یعنی آدمده الله تعالی نیک صورتی ظهور
 کلی و جمعی واحدی ایلر ظهورا یتدبکی کبی عالمدن هر بر موجود ده ذلک الموجود حقیقتنی طالبه اولدیغی
 قدر یعنی حق تعالی عالم هر بر جزنده ظاهر و متعیندر اول جزء حقیقه تنک استعدادی و آنک جمعیتی
 و خصوصیتی اقتضای یتدبکی قدر پس حقه نسبت ایلر جلده سنده حقل ظهوری علی السویه در اما حقایق عالم
 خصوصیات حسیله مبایندر) (و لکن لیس لاحد مجموع مالمخلیفة) (لکن اجزای عالمدن بر احد ایچون بوقدر
 خلیفه ایچون مجموع اولان شیء زیرا آنک سعت قابلیت و جمعیت باطنیه سیله انده اولان ظهور ظاهر و کلی
 و جمعی در که حقله خلقه شاملدر و باطنی جامعدر پس استعدادینک سعت و قابلیتندن اتری بر احد
 ایچون آنک جمعیتی بوقدر) (فانما زال بالجمعوع) (پس آدم مرتبه خلافته فائز اولدی الاجمعه و له یعنی
 صورت حقله صورت عالم جمعیته ایلر اجزای عالم بیننده ممتاز اولوب خلافته نائل اولدی و الاجمع اجزای عالم
 حقل مظهریدر لکن انلدر اولان ظهور جزیدر قابلیت جزیه حسیله) (فلولا سریان الحق فی الموجودات
 بالصورة ما كان للعالم وجود) و اگر حقل صورت الهیه جمعیته احديه ایلر موجودانده سریان اولمیددی عالم
 ایچون وجود اولمزدی * زیرا ممکن اولان عالم عدمدن وجود حقل صورتیدر پس اگر مرآت عدمده حق
 وجود اولان صورتی ایلر ظاهر اولمیددی جمیع عالم عدمده قالوردی * پس عالمک وجودی جمیع موجودانده
 صورتیه حقل سریاندر (کانه لولا تلك الحقایق المعقولة الكلية ما ظهر حکم فی الموجودات العينية ته کیم
 شان بودر * اگر حقایق معقوله کایه علم و خبیوه کبی اولمیددی عالم ایچون وجود اولمزدی بولدن اول عالمک حقه
 کذلک موجودانده صورت الهیه ایلر حقل سریان اولمیددی عالم ایچون وجود اولمزدی بولدن اول عالمک حقه
 ارتباط و حقل عالمده ظهوری وجهنی بیان ایتک ایچون شیخ رضی الله عنه امور کایه نیک وجود عینیه احکام
 و آناری ایلر ظهورن و وجود عینینک انلره ارتباطی قاعده سن تمهید ایلر کدنصکره تفصیلا اجزای عالمک
 حقه ارتباطن و وجودده اکا افتقارن بیان ایدوب فلولا سریان الحق فی الموجودات بالصورة ما كان للعالم
 وجود قولی ایلر عالمک وجودده حقل صورت ایلر سریانته احتیاجن و انسز وجود ایلر عدم اتصافن حقایق
 معقوله کایه سز موجودات عینیه ده حکمک عدم ظهورن تشبیه ایتدی و حقایق کایه نیک عدمی قنده
 عینیه ده حکمک عدم ظهوری مثلا زیدده علمک وجودی امر کایه اولان علم مطلقه مستنددر * اگر علم مطلق
 اولان امر کلی اولمیددی عالم بولمزدی و بر احد اوزره عالیت ایلر حکم صحیح اولمزدی * کذلک هر موجود مقید
 وجودده حقل وجودنه مستنددر * و صورتیه انک سریانته متوقفدر) (ومن هذه الحقيقة كان الافتقار
 من العالم الى الحق فی وجوده) و بوحقیقتدن یعنی موجودانده صورتیه سریان حقیتندن عالمدن حقه افتقار
 ثابت اولدی عالمک وجودنده یعنی بوحقیقتدن وجودده عالمک حقه افتقاری اولدی * زیرا اگر موجودانده
 صورت ایلر حقل سریان اولمیددی * عالم وجود ایلر متصف اولمزدی * پس وقتا که عالم وجودده حقل وجودنه
 متفقر اولوب وجود حق دخی عالمک مظهر بشده ربوبیت ایلر ظهورده متفقر در زیرا مظهریت عالم ایلر حقل
 ربوبیتی متحققه در الوهیت مألوه ایلر خالقیت مخلوق ایلر متحققه اولدیغی کبی * پس علی طریق التضایف حقله

خلقندن هر برسی آخره متفقر اولغله) (شعر) (فالکل مفتقر * ما الکل مستغن * دیدی پس حقله عالمک
 کایسی متفقر در بری برینه عالمک حقه افتقاری وجودده در و حقل عالمه افتقاری وجودده دکلدر * بلکه
 حقایق وجودیه و نسب ربوبیه نیک مظهریت عالم ایلر متحققده در حقله عالمدن هر برسی آخردن مستغنی
 دکلدر * زیرا حقل صورت ایلر موجودانده سریان اولمیددی عالم وجود ایلر متصف اولمزدی و مظهریت
 عالم اولمیددی حق ربوبیت ایلر متصف اولمزدی) (هذا هو الحق قد قلنا ولا ننکني) (یعنی عالمک وجودده حقه
 افتقاری و حقل ظهورده عالمه افتقاری قول حقد تحقیق برای ظاهر و صریحا دیدک انکه کنایه ایتز
 و لکن ربک بالفعل ربوبیتی متحققده ربوبیه اولان افتقاری ربوبک اکا افتقاری کبی دکلدر * زیرا ربوبک
 ربیه افتقاری وجودیدر ربوبک ربوبیه افتقاری نسبی و عدمیدر و اما حقایق عالمک اعیان معدوده سی مرابسانده
 حقل سریانندن و صورتیه انلدر ظهورندن عالم وجود ایلر متحقق اولیجی مرایای اعیانده صورتیه ظاهر
 اولان حق اولور * پس حقل عالمه افتقاری اولور بلکه اسم باطنک صورتی ظاهر اولمده افتقار اسم ظاهر واقع
 اولور که اعیان معدومه مرابساندن ظهور ایلر مقیددر و اسم ظاهرک فیضی و امدادی اسم باطندر * بوقدر
 اوزره افتقار اسمیه سنده واقع اولور * پس حقل عالمه افتقاری مجرد بوطائفه نیک فتنده بر اصطلاحدر والا
 حقایق عالمده حقل سریان و تجلیسی اولیجی عالم وجود ایلر متصف اولمزدی کیم حق اکا متفقر اوله * و حق
 تعالی نیک احاطه ذاتیه سی حضرت الوهیت ایلر حضرت کونیه به شمعان مشاهده ایدن کسمنه به حقیقه معلوم
 اولور که اصلا افتقار بوقدر (فان ذکرنا غیبا لا افتقار به) (فقد علمت الذي بقولنا انکني) پس اگر سن بالذات غنی بی
 ذکر ایدر حقل اولور سنکه انک افتقاری بوقدر یعنی حق تعالی ذاتیه عالمیندن غنی اولوب افتقارندن منزله اولدیغی
 بیلد کدنصره اگر ذاتیه غنی اولدیغی ذکر ایدر سنک پس تحقیق سن عالم اولور سن شول شیء که برفالکل
 متفقر قولزلر اقی دیلر یعنی بیلور سنکه بزم افتقارندن مراد من اسماء صفات ایلر در ذات ایلر دکلدر * زیرا
 حق ذاتیه عالمیندن غنیدر بلکه عالمینک مقتضای اولان اسماء الهیه دن دخی غنیدر بوجه اوزره ذکر
 صیغه مخاطب اولور و اما اگر نفس متکلم اعتبار اولور سه پیش یعنی بویه اولور اگر بر غنی بی ذکر ایدر حقل
 اولور سنکه آنک افتقاری بوقدر * پس برفالکل مراد ایدن دیکه زشیق سن بیلور سن یعنی من حیث الذات
 عالمیندن غنیدر دیک اولور * و به تولدده با صاحب ایچوندر و ظرف معنانه اولی دخی جائزدر) (فالکل
 بالکل مربوط فلیس له * عنه انفصال خذوا ما قلته عني) (فقولی کایه حق لانی مظهر جمع ورتق * پس حقله
 عالمیندن هر برسی آخره مربوطدر * پس هر برسی ایچون آخردن انفصال بوقدر بزم دیدیکم قولی بدن
 اخذ ایدک یعنی حق عالمه مربوطدر ربوبیتین انکه و انده اظهارا یتکلمه و عالم حقه مربوطدر آنک وجودیه
 موجود اولوب وجودده اکا متفقر اولغله) (امدی) شویله بیلکم افلاک الهیه کایه درت فلک منحصره در
 برسی فلک لا تعیندر و برسی فلک تعین اولدر که فلک احدی و جمعیدر و فلک تعین اول لا تعین اولان وجود حق
 مطلقدن قلب کبیدر انساند که نفس رحمانی ایلر اولات تعین اولده متعین اولور نفس انسانی قلبده اول متعین
 اولدیغی کبی * و فلک تعین اول ایکی فلک عظیمی محیطدر * برسی فلک اسماء الهیه و صفات ربانیه در که جمیع اسماء
 الهیه نیک افلاک کبی محیطدر و بوقفلک عظیمی و برسی فلک کای و مظهریدر که جمیع مظاهر کونیه افلاک کبی محیطدر
 و بوقفلک حسیضدر و اسماء الهیه افلاکندن هر بر اسمک فلکی فلک کای بی متضمن اولدیغی مظاهر کونیه
 افلاکندن آنک مظهری اولان فلک خاصه مربوط اولوب اول اسمک نسبت ربوبیه سی و صورت وجودیه سی انده
 ظاهر در و اول اسمک مظهر خاصی اولان فلک کونی دخی آنک رب خاصی اولان اول اسمه مربوطدر وجودده اول
 اسمک تجلیسنه افتقاری سببیلر * پس جمیع اسماء الهیه افلاک انلرک مظاهری اولان حقایق کونیه افلاک کبی
 مربوطدر * و جمیع حقایق کونیه و مظاهر خلقیه افلاک دخی جمیع اسماء الهیه افلاک کبی مربوطدر * پس
 فالکل بالکل مربوط) (قولنک معنای بودر یعنی اسماء الهیه نیک جمعیت کایه سی حقایق عالمک جمعیت
 کایه سنده مربوطدر * و حقایق عالمک دخی جمعیت کایه سی اسماء الهیه نیک جمعیت کایه سنده مربوطدر
 احدهما نیک آخردن انفعالی و انفعالی) (فقد علمت حکمة نشأة جسد آدم اعنی صورته الظاهرة) (پس
 تحقیق مذکوردن سن بیلدک جسد آدم نشئه سنک حکمتنی جسد آدم نشئه سندن مرادم آنک صورت

ظاهره سیدر یعنی تحقیق مذکور درین بیلد که آدمک صورت ظاهره سی عقل کادن علی طریق سلسله الترتیب
 موجودات آنک آخری اولان نوعه وارنجه اولان حقایق مظهریه خلایقه جعته احدی صورته در (وقد علمت
 نشأه روح آدم اعنی صورته الباطنة) ودخی تحقیق آدمک روحی نشئه سنک حکمتی بیلدک مراد آدمک
 صورت باطنه سیدر که اسماء الهیه جعته احدی صورته در (فهو الحق والخلق) پس آدم صورت
 باطنه سیدر حق و صورت ظاهره سیدر مخلوق در (وقد علمت نشأه رتبه وهی المجموع الذی به استحق الخلافة)
 (وسن آدمک رتبی نشئه سنی بیلدک که آنک رتبی شول مجموع در که اول آنکه خلایقه مستحق اولدی یعنی
 آدمک رتبی نشئه سی صورت حقه صورت عالم جمعیت در که صورتین بیننده اولان جمعیتی سببیه خلایقه
 مستحق اولدی که صورت باطنه سیدر حقه در اخذ ایدر * و صورت ظاهره سیدر عالمه ایضال ایدوب آفی حفظ ایدر)
 (فادیم هو النفس الواحدة التي خلق منها هذا النوع الانسانی) پس صورت حقه صورت عالم جمعیت احدی
 اولان آدم شول نفس واحد در که اندن نوع انسانی خلقی اولندی * شویله بیلکه آدم علیه السلام جمیع جمعیات
 جمعی احدیتک ظاهریت در و مرتبه ظاهره ده ختم و ملک اولدیر زیرا صورت نوعیه وجودیه بونکه ختم اولندی
 و صورت بشریه اندانیه بونکه فتح اولندی * و آدم صورت الهیه و جهندن بشره مشابهه در انکچون
 ابوالبشر اولدی * پس وقتا کیم آدم جمعیات الهیه و کونیه جمعی احدیتک صورت ظاهره سی اولدی ایسه *
 پس فعل و تأثیر ایله متصفه اولان حقایق وجودیه بینیه انفعال و تأثیر ایله متصفه اولان حقایق کونیه بیننده
 جمع جمعی احدیتک اولکی صورتی اولدی (وهو قوله) یعنی آدمک نفس واحد اولدیغنی دلایلی الله تعالی آنک
 (یا ایها الناس اتقوا ربکم الذی خلقکم من نفس واحدة وخلق منها أزواجهم واثبت منها رجالا عذرا ونساء)
 قولیدر یعنی ای عهود سابقه بی نامی اولوب ماسواى حقه مونس و مأنوس اولان ناس شول ربکدن اتقا
 ایدک که سزى نفس واحد در خلق ایتدی و اول نفسدن زوجتی خلق ایتدی * ودخی ایکی سندن رجال کثیر
 ایدر نسائی بت ایلدی * پس آدمک نفس واحد اولدی و صورت بشریه نیک فاتی اولدی * بوابت کریمه ایله
 مدللدر و نفس واحد اولدی بودر * زیرا واحد عددک اصلی و منشائی اولدیغنی کبی آدم دخی نوع انسانی
 عددنیک اصلی و منشأیدر * پس وقتا کیم خلق آدمدن مراد خلیفه نیک وجودی اولدیسه بین المجموع
 والمفصل اکل واجمع اولان وجه اوزره * پس حق تعالی بواصل واحد در جمیع حقایق انفعالیه جمعی احدیتک
 صورتی اخراج ایتدی که صور جمعیات کالیه به قابله اوله و اول صورته حوا تسجیه ایتدی * حوی دخی
 حوا بتدن جعده * وانی آدمک صورتی اوزره اخراج ایتدی آنک طبیعتی طینتندن که انکچون جانب ايسردر
 زیر اروح جانب ايمند در و بوحقیقتدن کالیه اولندی که ضلع اءوجدن خلقی اولندی * زیرا ظهورده اءوجاج
 طبیعتک حقیقتندن در پس حق تعالی بوابتدن جمیع حقایق مظهریه انسانیه جمعیات احدیتک صور کلیه سنی
 اظهار ایتدی * پس حوی بطن واحد در و وانی دن اب ایچون ایکی شول اولدیغنی ایدردی آدمک بطننده
 و باخود حوانک بطننده حقایق فعلیه و انفعالیه صور بیک اصلی اولدیغندن اوتری و اول اصل تعین اول ایله
 حقایق کالیه نیک حقیقتدر زیرا حوا آدمک صورتی اوزره در آدم دخی تعین اول مشتمل اولدیغنی اسماء
 الهیه نیک حقایق فعلیه سن جامع و حقیقت حقایق کالیه بی حوی اولوب صور وجودیه نیک حقایق
 انفعالیه سن مشتمل اولدی * پس حوی اول صورت اوزره اولغله باطننده بالقوه اولان صفات فعلیه و انفعالیه
 بالفعل اندن ظاهر و ایتدی (فقوله اتقوا ربکم واجعلوا مظهر منکم وقایه ربکم واجعلوا باطن منکم وهو
 ربکم وقایه لکم) یعنی شیخ رضی الله تعالی عنه در که حقیقت اتقوا ربکم قولی اجعلوا مظهر منکم وقایه ربکم
 دیکدر یعنی سزدن ظاهر اولان شیئی یعنی سزل ظاهر کزی ربکزه وقایه ایدلک وسزدن باطن اولان شیئی یعنی سزل
 باطنکزی که اول سزل ربکزد در کندی نفوسکزه وقایه ایدلک زیرا آدمک ظاهر بی عالم کالیه نیک مجموعند در
 و عالم جمعی بیندن نقایض و مذامک جمعه در که مقام امکانی به خصیصه در * پس انسانده صادره اولان افعال
 و اخلاق و احکام اگر قبیه اوله حق اولورسه انلری نفسه اسناد ایدوب نفسی حقه وقایه ایتک کر کدر و اگر
 مجوده اوله حق اولورسه انلری حقه اسناد ایدوب حق نفسه وقایه ایتک کر کدر (فان الامر ذم و حمد فکونو
 وقایه فی الذم واجعلوه وقایه لکم فی الحمد) زیرا تحقیق امر ذم و حمد در * پس سزدنده حقیق وقایه اولان

یعنی هر شیکه انده ذم و نقص اوله انی نفوسکزه اسناد ایدلک حقه اسناد ایتک و ربکزی جده کندی نفوسکزه
 وقایه ایدلک یعنی هر شیکه انده حمد اوله عنایت و توفیقدن واعطاء خیردن انی نفوسکزه اسناد ایتوب حقه
 اسناد ایدلک (تکونوا ادباء عالمین) ادبا و عالمین اولورسکز زیرا محامدی نفسه اسناد ایتکده حق نفسه وقایه
 ایدوب محامدی حقه اسناد و مذامی حقه اسناد ایتکده نفسی حقه وقایه ایدوب مذامی نفسه اسناد ایتک ادبا
 و عماد ایدر زیرا بی عار و بی ادب اولان ملاحده و زنادقه کالات و محامدی کندی نفوسنه و مذام و نقایضی
 حقه اسناد ایدر لر مشیت الهیه تعلق ایتمسه بویه اولمزدی دیو کندی نفوسی مراد لری اوزره ارتکاب ایتد لری
 افعال قبیه بی مشیت الهیه به حواله ایدر لر * اما انلر لری اوزره برکسه به بر خیر اصابت ایتسه بلکه محض
 شردن غیر نفوسلردن نسنه صادر اولسه عالمده واقع اولان تصرفات الهیه بی کندی نفسانه اسناد ایدر لر
 مشیت الهیه به اسناد ایتد لر (امدی) وقتا کیم آدمک صورت ظاهره سی عالمک صورتی اوزره اولدیسه عالمک
 کثافتی و حقدن بجاییتی حیثیتیه عالم مجمع مذامدر زیرا * نقایض و مذام عالم امکانه مخصوصه در پس نوع
 انساندن صادره اولان افعال و اخلاق و احکام اگر قبیه اولورسه که عرفا و باعتلا و باشرعا مذمتیه مستحقه
 اولدیسه پس متأدیه اولی بودر که تأدیا و تحققات انلری نفسه اسناد ایلیم حقه اسناد ایتیمه زیرا حقدن صادر اولان
 محض خیردر یعنی افاضه وجوددر قبایح و مذام بقعه امکانه و امکانک احد جانبینی اولان عدمه راجعه در
 و كذلك نفسنده اولان کالات و محامدی حقه اسناد ایتیمه زیرا فی الحقیقه انلر وجود حقه راجعه در پس عبد
 متأدب کندی نفسی حقه وقایه ایدر مذامی نفسه اسناد ایتکده حق کندی نفسه وقایه ایدر محامد
 و کالاتی حقه اسناد ایتکده (قال الله تعالی) (ما اصابک من حسنة فمن الله وما اصابک من سيئة فمن نفسك
 ولكن قل كل من عند الله) ایکن مذامی نفسه و محامدی حقه اسناد ایتکده حکمتی بودر که نقایض و مذام نفسک
 مقتضیات ایدر نفسک تقاضای حسیله اسم مفضل اکامداد ایدر * پس نفسک تقاضای حسیله انده ظاهر
 اولان فعل نقض نفسه اسناد اولور و محامد حقه اسناد اولور زیرا وجود مطلقده اسم هادی حضرت تدن
 فیض الهی مظهر انسانی کالی به نازل اولد قد طهارت محل آتی تغییر ایتوب طهارت اصلیه اوزره ظاهر اولغله
 حقه اسناد اولور پس کل من عند الله در امداد و افاضه جهتیله و اما مذام پس محل فیض الهی بی تغییر ایتکده
 مذام محلیه یعنی نفسه اسناد اولور (ثم ان الله تعالی اطلعه) (ای آدم) (على ما اودع فيه) (انفصرك الله
 تعالی آدمی اطلاع ایتدی یعنی اکاشهاد ایتدی انده ایداع ایتدی کبی شیئه یعنی آدم صورت جمعیه احدیه کالیه
 انسانیه الهیه نیک ظاهر بی جعته احدیتله انده ایداع اولان اولادی مظهریاتک اسرار الله تعالی آتی
 اطلاع ایتدی (وجعل ذلك) (ای اطلاع الشئ المودع فيه) (فی قبضته) (یعنی الله تعالی آدمده مودع فيه اولان
 شئک اطلاع و اشدن کندی قبضتندن ایدلک یعنی حق ایکی قبضه سنده اکا کوستردی) (القبضة الواحدة
 فیها العالم) (قبضة واحدة که بسزیدر انده عالم مقبوض و مشهوددر یعنی صور عالمی تفصیلا قبضه بسزیده
 کوستردی که اضغدر زیر قبضه بسزری صفات قابلیت صاحبدر که صفات الهیه دن متفعله در) (والقبضة
 الاخری فیها آدم و بنوه و بین من اثمهم فيه) (وقبضة اخرى که بئیدر انده آدم و بین آدم مقبوض و مشهوددر *
 پس قبضه بئیده آدمی و اولادنی کوستردی و اولادینک مراتب اول اطلاعده بیان ایتدی و قبضه یعنی اقویدر
 زیرا صفات فعلیه و اسماء الهیه صاحبدر یعنی قبضه یعنی اولان صورت الهیه ده) (المؤمن مرآة المؤمن)
 فواسی اوزره آدمی و جمیع جمعیات کالیه الهیه احدیاتک صورتی اولان اولادی مظهریاتنی و حقیقت الهیه
 مطلقه دن هر بریسنک حصه کالیه سن و علوم و معارفی مرتبه سن بیان ایدوب مشارب مختلفه و اذواق
 متنوعه موجبجه مراتب قایزن مشاهده ایتدردی (ولما اطلعني الله في سري على ما اودع في هذا الامام
 الوالد الاکبر) (شیخ رضی الله تعالی عنه در که وقتا کیم الله تعالی سرمده بی مطلع ایتدی ایسه بوامام والد
 اکبرده ایداع ایتدی کبی شیئه یعنی آدمده ایداع ایدوب اکا اظهار ایتدی که جمعیات الهیه کالیه احدیاتک صورتی
 اولان اولادنی کوستردی کبی بکا دخی سرمده اولاد کاملینک صور جمعیه الهیه سن علی طریق التفصیل
 مشاهده ایتدردی ایسه) (جعلت في هذا الكتاب منه ما حدی) (بن بونکیده ابراد ایتدم مشاهده ایتدربکم
 شیدن بکا تحدید اولان شیئی یعنی جمیع انبیانک حقایقن مشاهده ایدوب ذوق شجده بی مخصوصه اولان اذواق

انبیای اظهاری است که و مرآتین بکتابه بیان است که امر او اندر قد رسول علیه السلام بکاتعین و تحید
 ابتدایی قدر ابراد ایدم) (لا ما وقت علیه فان ذلك لا یسعه کتاب ولا العالم الموجود الان) (اطلاع الهی الیه
 اذواق و اسرار دن شول شیشه که بن واقف اولدم انک کیسی ابراد ایدم زیرا واقف اولوب مشاهده ابتدیکم
 اذواق و اسرار و علوم و معارفه بکتاب و الان موجود اولان عالم واسع اولمز * زیرا مشکات و لا بت محمد بن دن
 جلوه ایدن لا تعین و غیب مطلق اسرار و مقیدات و تعیناته صغیر و حضرت و جوب و قدومه متعلقه اولان
 علوم الهیه بقعه امکان و حدوث حدیده داخله اولمز) (ما شهدته مما نودعه فی هذا الکتاب کما حدی رسول الله
 صلی الله تعالی علیه وسلم حکمة الهیه فی کلمة آدمیه و هو هذا الباب) (ما نودعه قولنده من بیان ایچوندر
 و حکمة قولی مبتدادر و ما شهدته قولی مقدم خبریدر دیک اولور * پس سرمد مشاهده ایدر یکم شیشه ندر که
 بکتابه بزانی ایداع ایدر رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم انی بکاتحدید ابتدایی کبی حکمت الهیه که کلمه
 آدمیه به مخصوصه در حکمت الهیه اولان شی بوباید * پس بکتابه مذکور اولان فصوصدن هر برقص
 بریایدن کایه در که مرآت انسانی کایه دن هر برمر تبه نکل علوی بریاب الیه ختم اولغله و هر بریایدن ذکر اولان
 نبی به متعلقه اولان علوم و معارف جمعیتنک احد نبی انده منتقشه اولغله اندن فص الیه تعبیر اولندی *
 و بوحکمت الهیه الیه لقب اولندی * مع هذا سائر حکم دخی الهیه در زیر بوحکمت که بوباید رجعت الهیه بی
 مشتمله در یعنی جمعیت اسماء الهیه صورتنک ظهورن و احکام و آثارن بیان ایدر و بوحکمت جامعه نکل اولی
 آدمدر که آنک سبیل بوحکمت ظاهر اولدی * پس آنکچون بوحکمت الهیه کلمه آدمیه به مختصه قلندی
 و سائر جوهل ذکر فی فصل اولنده سبق ایدر) (ثم حکمة نفثیه فی کلمة شیشه) اندن صکره حکمت نفثیه در که
 کلمه شیشه ده منفو نه در نفث نفس واحدک ارسال و انبثا شدن عبارتدر * النفث بالقاء الموحدة و الثاء المثلثة
 ارسال النفس بالفتح و هو مع ربه کایه فعل اصحاب العزائم و الرقی و بونده ماهیات قابله اوزره منبسط اولان
 نفس رجائیدن عبارتدر و علوم و هیه و عطایای الهیه نکل شیشه روع و قائمه القادین کایه در یعنی کسب
 و تعلیم اولان علوم و هیه و عطایای الهیه کلمه شیشه ده متحققه در زیر اثبات لغت عبرانیه ده عطاء الله دیکدر
 زیرا آدم هابلک فقی قننده اکا حاصل اولان فوجی تسکین ایتیمکیچون حضرت و هایدن برمه و هیه طلب
 ایدر * پس حق تعالی موهبت محضه دن شیشه اکا عطا ایدر * پس حکمت نفثیه کلمه شیشه به آنکچون
 مختصه اولدی زیرا فیاضیت الیه موصوفه اولان مصدر بدن عطیات الهیه علوی اولاشیت علیه السلام
 حاصل اولدی و علوم و هیه لدیه الیه و علوم روحانیات الیه ملائکه علوی که اکرانده اسماء و حروف و کلمات و آیات
 الیه تسخیر و تصرف و تصرفه خصیصه در اولانک اوزره نزول ایلدی * و کندی وجودی دخی مرتبه
 مقیضیدن نفس واحد رجائنک انبثا و انبساطدن حاصل اولدی * پس شیت علیه السلام قای فصدده
 منتقشه اولان علوم و هیه الیه به عطایای ذاتیه به و انک سائر حکم و معارفنه و اذواق و کلماته بوفض طابع
 کیمدر آنکچون شیخ رضی الله تعالی عنه بوفضه که بوباید رتقن رجائی انبساط الیه حاصل اولان ماهیات
 الهیه و عطایای ذاتیه بی بیان ایدر * پس وقتا کیم حق تعالی من حیث صرافه ذاته واطلاقه مبدأ الیه وصف
 اولنوب بر شیشه دخی مصدر واقع اولدیسه و مرآت متعلقه نکل اولی مرتبه سی جمع تعیناتی جامع اولوب
 احدیت جمع صاحب اولان تعین اول مرتبه سی اولدیسه و اول مرتبه انسان حقیقی به خصیصه اولدیسه که
 والد اکبر اولان آدم اول مرتبه نکل صورتدر و اول مرتبه آدم الیه ختم اولدیسه پس انک تلوی اولان مرتبه که
 نفس رجائینک ماهیات قابله اوزره انبساطی و افاضه وجود ایتیم که مرتبه سیدر فیاضیت الیه موصوفه اولان
 مرتبه مصدریت اولدی و مرتبه مقیضندن مولود اولوب مصدریت اولی مظهری اولان شیشه حکمتی
 حکمت آدمیه نکل تلوی اولدی) (ثم حکمة سبوحیه فی کلمة نوحیه) اندن صکره حکمت سبوحیه در که
 کلمه نوحیه ده متحققه در و حکمت نفثیه حکمت سبوحیه الیه ایدر اذواق اولندی زیرا ذکر اولدی بی کبی مرآت
 الهیه نکل اولکی مرتبه سیکه انکله مبدأ بت حقل و ایتی ثابته اولدی که مرتبه احدیت جعددر و اندن صکره
 صفت فیاضیت و مصدریتدر که فیض وجودی و وهب وجودی مرتبه سیدر * پس فیض الهی ذاتیه قوایلنک
 اولی عالم ارواحدر که انلر و سایدن مکتسبه اولان ترکیب و نقایصدن و کثرت امکانیه دن طهارت و نزاهت

ایله جمع موجوداتدن اتم و روحانیت حق بونلرک نسبتلری سائر دن دخی احکامدر معرفت حقدن انلرک
 حظی تسبیح و تقدیس و تنزیه در و جناب حق انلرک ارتباطی بوجه الیه در * پس احکام امکانیه دن انلرک
 تجردلری حیثیه الیه آدمی دم ایدوب نقایض الیه وصف ایدر * پس بوندن اوتری کلمات الهیه دن ادراک
 ایدر * لا حضرت وحدانیه ارتباطلری نسبتلرندن استفاده ایدر کای قدر و قبول ایدر کای فیض
 وجودی بونلرده احکام امکانیه کثرتنک اکثری الیه منبسط کادر احکام امکانیه دن انلرک تجردی حیثیه
 آدمی دم ایدوب نقایض الیه انسانی وصف ایدر * پس بونلرک علمی معرفت حق مقصود اولدی کثرت
 و ترکیبندن حقل تجردی و نزاهتی حیثیه صفت افتقاری متضمن اولد قلرندن اوتری * پس ارواح صفت تنزیه
 الیه ظاهر اولوب منبسطه اولدی * پس وقتا کیم نوح علیه السلام من سلینک اولی اولدیسه و احکام رسالتنک
 اولکی حکمی رسولک امتندن توحید حق طلب ایتیم سیدر و شریک و مثل و منازعدن انک تنزیلدر پس نوح
 علیه السلام اوزره صفت تنزییه غالبه اولدی * زیرا مبدأ طهر و رسالتدر و حکم رسالتی قابل و فوجیه الیه
 حق مطالب اولنلرک اولیدر * پس نوحده ارواح عیننک اوبتی و فیض الهی و جدانینک اولی قابله اولان
 وصفلری ظاهر اولدی * پس آنک اوزره حال غیرت و قومنه غضب غالب اولدی عبادت اصنامه انلرک
 انهما کارن مشاهده ایدر که حتی کمال غیرتدن قومی ظلم و نقایضه نسبت ایدر کدر صکره هلاک الیه انلرده
 ایدر زیرا اسماء الهیه آدم الیه متحققه اولدی و صورت الهیه انکله ظاهر اولدی بعده اعیان قابله حسیه
 اسماء الهیه دخی افاضه وجود ایدوب اسماء اعیانده کثرت و تعدد ظهور و انکله و شیشه نوح علیه السلام
 زمانه کلجه زمان قنر متطاوله و عهد نبوت بعیده اولغله نوح حق قوی اسماء متعدده بی اجسام ظن ایدوب
 انلرک صوری اوزره و وسواع و یغوث و یعوق و نسر الیه تسمیه اولن انصافی احداث ایدوب انلرک عبادتیه
 مکب اولدی و اسماء متکثره احداث ایدر کای الهیه متعدده عبادتیه عکوفلرله و حدت حقدن تخفیف
 اولدی * پس حق سجده و نقایصدن منزله اولان ملائکه نکل صفت تنزیی نوح علیه السلام غلبه اولغله
 حکمت سبوحیه کلمه نوحیه به مقارن قلندی و حکمت شیشه دخی حکمت سبوحیه الیه ایدر اذواق اولندی زیرا
 فیض وجودی مرتبه سندن صکره اولان متعین اولان ارواح مجرد ایدر که معرفت حقدن انلرک حظی تسبیح
 و تقدیسدر * پس اولکی حکم حکم جعددر و بعده مرتبه فیض وجوددر و بعده مرتبه علم تقدیسدر * پس
 بوفضه حقل تنزیی احکامی دخی بوندن اوتری ابراد اولندی) (ثم حکمة قدوسیه فی کلمة ادربیه) اندن صکره
 حکمت قدوسیه در که کلمه ادربیه ده ثابته در و حکمت قدوسیه حکمت سبوحیه دکره ابراد اولندی *
 و ادربس نوح علیه السلام دکره ذکر اولندی مع هذا نوح زمان الیه ادربس دن متأخر ایدر زیرا صفت
 قدوسیه صفت سبوحیتی مغنی و مرتبه ده تالیه در و اندن بلغدر اگرچه کیم تنزییه ایکسی مشترکدر قال
 بعض الکمل السبوح هو المنز عن ان یلم به نقص و القدوس هو الطاهر المقدس عما ان یتوهم فیه من امکان
 نظرق نقص مالم یبشینه بجیت یقدح فی قدوسیه و قرآن کریمه بوقامه تنبیه آیات شانه و ارد اولدی حق
 تعالینک) (سبحانه و تعالی عما یقولون علوا کبیرا) (قول شریکی و کذلک احادیث نبویه ده وارد اولدی و انک
 جله سندرند که نبی علیه السلام جبرائیل علیه السلام و ال ایدر و دیدیکه) (ایضی ربک فقال جبرائیل نعم
 فقال النبی صلی الله تعالی علیه وسلم ما صلوته فقال سبوح قدوس سبقت رحتی علی غضبی) پس سبوحه قدوسی
 مقارن ایدر پس قدوسیه ده برمه دخی و اردر که اول جنابه وصف ناقصک نظر قن ایهام ایدر اگرچه کیم
 و اصف ذلك التقديسه وجه نقصی عالم دکل ایسه و نوحک تنزیی بینلر ادر یسک تقدیس بیننده برفرق دخی
 بودر که ادر یسک ذوق عقلی و مجرددر و نوحک ذوق عقلی و نفسیدر زیرا ادربس مرتض اولوب روحانی
 طبیعتی اوزره غالبه اولدی * و عالم مناجدن منسلخ اولوب بشر بدن خروج ایدر و ملائکه و ارواح الیه مخالطه
 ایدر و ان التی ییل مقداری اکل و شرب ایدر و کانون طاری اولدی حق عقل مجرد قادی و اسماء سابعه
 انکله عروج اولندی و جنته داخل اولدی و نوح علیه السلام بکماله و رفاهت و نوح علیه السلام حفظه
 و حفظ روح الیه قاید و تزویج ایدوب آنکچون اولاد حاصل اولدی و اول اب ثابدر پس ادربس تقدیس ابلغدر
 و ابناخ اولان تأخیره اولیدر پس بوندن اوتری حکمت سبوحیه حکمت قدوسیه الیه ایدر اذواق اولندی و حکمت

قدوسیه کلمه ادر بسمه به مقارن قلندی زیرا ادر پس ایچون حاصل اولان کمال تقدیس طریق ایلد در یعنی
متروض اولسی ایلد در و کدورات طبیعیه و مزاج عنصریه دن اکا عارضه اولان نقایصدن انسلای ایلد در
پس انکچون بوفصده احکام تقدیس ایراد اولندی (ثم حکمة مهيبة في كلمة ابراهيمية) (اندنصره حکمت
مهيبة در که کلمه ابراهيميه ده منته در الهيمان شدة العشق وهو صفة تقتضي عدم توجه صاحبها الى جهة
بعينها بل الى المحبوب في اية جهة كان لا على التعيين وعدم امتياز صاحبها بصفة مخصوصة تفيد به وصف تهم
اولا ارواح عالیه مهيبة ده ظاهره اولد بیکه حق تعالی انده جالی جلالندن تجلی ایتدی واندر حقک انوارنده هایم
اولوب نفسلندن غائب اولد بیکه نفسلری و ماسوای حتی بلد بلیروانلر خلقیتی اوزره حقیقت متجلی وغالب
اولدی پس انلر تجلیده مستغرق و مستهلك اولد بلیروانیا صفت تهم کل انبیادن ابراهیم علیه السلام ده ظاهر
اولدی زیرا خلیل الرحمن ایدی و خلیل حبیب در که محبت روحی بیننده تختل ایدر و خلعت شول محبت در که حبیبده
تختل ایدر تهم کیم دینلدی (شعر) (وتخلت مسالك الروح معي * ولذا سمى الخليل خليلا * وخليل اوزره محبت
حق غالبه اولدی حتی فی الله بابا سندن وقومندن متبری اولدی و فی سبیل الله اوغلی ذبح ایتدی والله ایچون
جمع مالندن چقدی کثرتی مشهوره ایکن و غلبه هیمن ایلد شدت محبتدن حتی مظاهر کوا کبده طلب ایدر
اولدی کوا کبده نوریتک ظهورندن اوتدی (فلما جن عليه الليل رأى كوكبا قال هذا ربي فلما افل قال لا احب
الا فلما رأى القمر بازغا قال هذا ربي فلما افل قال لان لم يهدني ربي لا كون من القوم الضالين فلما رأى الشمس
بازغة قال هذا ربي هذا اكبر فلما افلت قال يا قوم اني بري عما تشركون) (اندنصره ایتدی لئن لم يهدني ربي
لا كون من القوم الضالين) (ای حائرین فی جلال الحق و بونلر کایسی غلبه هیمن اندر و هیمنلر کالی قننده
کندی نفسندن فانی اولدی و حق تعالی اکاتجلی ایدوب مقام جمع و فرقده حقه باقی قالدی و حتی سموات
و ارواح و ارض و اجسام و اشباح مظاهرده ادراک ایدوب ایتدی) (انی وجهت وجهي للذي فطر السموات
والارض (بتجلية الوجود عليا و سريان ذاته فيها) (حنيفا مسلما) (فانما عن الافعال والصفات والذات في افعاله
وصفاته (وما انما من المشرکین) (ای الملتزمین للغير لوجود فی الذات الالهية فی صور الاکوان بالکشف والعيان)
(پس ابراهیم وجود حقه مختل و وجود حق دخی انده مختل اولوب شدت هیمنندن ماسوای حقدن متبری
و فاطر سموات و ارضه متوجه اولدیغندن اوتدی حکمت مهيبة ایلد ارداف اولندی زیرا وقتا کیم شیخ رضی
الله تعالی عنه هر بر صفتی برنی به مقارن ایلد بسمه و جمیع صفاتی جامع اولان مرتبه ایلد که حضرت الوهیت در
بد ایتد بسمه و آتی آدمه مقارن قلد بسمه که حیطت و جمعیتده انکچون کمال حاصل اولدی و فی دخی عطا یای ذاتیه
و اسمائیه ایلد که انلر ایچون اولیت و مصدریت و اردار ارداف ایتد بسمه و فی دخی صفات تنزیهیه و سلویه ایلد ارداف
ایتد بسمه واجب اولد بیکه مرتبه معرفت تکمیل اولتی ایچون صفات ثبوتیه احکامی و مرتب و مظاهر
انسانیه نلک اولی ذکر اولنه * زیرا سلوب اصلا معرفت تامه بی افاده ایتمز * پس خلیل علیه السلام اولکی
مرتبه ایتد بیکه انده صفات الهیه ثبوتیه احکامی ظاهر اولدی * صفات الهیه ایلد تخلق مرتبه سنه حائر اولان
ابراهیم علیه السلام در که خلعت اولی صاحبیدر زیرا صفات الهیه ثبوتیه ایلد ظهورلر اولیتی انکله حاصلدر
و بواوایت خلعت ابراهیمیه به مخصوصه در یعنی حقیقتیه ذاتی صفات ایلد کسوتلندر دردی بومناسبتدن اوتدی
خبر بچیدر و ارد اولدی (ان اول من یکسی من الخلق يوم القيمة ابراهيم لانه الجزاء الوفاق) (و ابراهیم ایچون
برزخیه اولیتک ظاهریتی و ارددر و مرتبه ایتد بیکه احکام و جویک کایاتی اول انکله کامله اولدی و اما برزم نبیز
علیه السلام صفات الهیه ایلد حقیقه در و خلعت اخری صاحبیدر که انکله حجاب بوقدر زیرا خلعت اولیده احکام
حجب مرتفعه دکادر زیرا انک مقتضای صفات ایلد معبر عنها اولان تعینات حقدن مخصوصه اولان تعیناتک
مقابل اولسیدر قایلایات ذاتیه غیریه به که انلر حقیقتده قابلک لوازمیدر و خلعت مصطفی بونلک خلا فیدر * زیرا
بونده مقابلد دافعه در حقک ظاهریتی صفاتی بینیلر انک باطنیتی صفاتی بیننده احدیت عیدیه که ظهور و بوطون
ایله موصوفه اولان هویتدر بوندن اوتدی نی علیه السلام ابراهیم خلقک اشبهی دیدی و ملتتی محبت اولدی
و تخلق ایلد تحقیق بیننده فرق بودر که تخلق کسب و تعلم ایلد حاصل اولور و صفات ایلد متجلی اولد قدده پس تخلق
صاحبی احکام صفاته محل و صفاته اناری سها منه هدف اولور و صفات ایلد تحقیق صحیح اواز الامناسبت ذاتیه

ایله که قاضیه در که صفات ایلد متحققه اولان کسبه ذات ایچون صفاتی جامع اولان مرتبه ایچون مرتبه ایتد بیکه
جمیع اسماء و صفات انده ارتسام ذاتی ایلد مرتبه اوله انده ارتسام الهی ایچون محاکات طریق اوزره مرآت
اولیه پس صفات الهیه ثبوتیه اوله ابراهیم ایلد ظاهره اولد بیکه حکمت قدوسیه حکمت مهيبة ایلد ارداف
اولندی و بوفصده هیمنلر احوالی ایراد اولندی (ثم حکمة حقیقة في كلمة اسحاقية) (اندنصره حکمت
حقیقه در که کلمه اسحاقیه ده متحققه در (امدی) وقتا کیم صفات سلویه احکاملر اخصی وحدت حقدن
سلب کثرت اولد بسمه صفات سلویه قهریه حیثیتیه حقدن صادره اولان موجودات وحدته نسبت ایلد
موجوداتک اقر بی اولور و مرتبه ظهوردن انلر بعدی اولور و انلر اواحد و صفات ثبوتیه بواکمالقدر
زیرا صفات ثبوتیه حیثیتیه حقدن صادره اولان موجودات ظهورده اقریدر و نظم و رواله تحقیق اقدر و ذکر
اولند بیکه صفات ثبوتیه احکامی حامل اولان و انلر ایلد ظاهر اولان اوله ابراهیم علیه السلام در * پس لازم
اولد بیکه آنک نتیجه سی اولان ولدی حالنده عالم خیالک حکمی و صفاتی ظاهر اوله و عالم خیال حق ایلد تسمیه
اولور بچینکم واقعه مطابقتی اعتبار اولانسه پس بواجلدن اوتدی بوحکمت حقیقه ایلد وصف اولوب کلمه
اسحاقیه به مختصه قلندی و بوحکمتک فصی فص ابراهیمی به مقارن قلندی زیرا بوفص اسحاقیه کمال امتدی عالم
خیال بچیدر که انکله و انده متجسد اولان معنا به مطابق و مناسبتدر (امدی) شویله بیلکله که شیخ رضی الله
تعالی عنه بواکماله مذکورین اولان انبیانک شانه ترتیب وجودی مراتبی ایتدی و اگرچه کیم
اکثرینک ذکر ترتیب وجودی به مطابقدر بلکه بی بینیلر نی به مقارن ایتدی صفت بینندن ثابت اولان
مناسبت تنهی التزام ایتدی * و دخی اول نبینک ذوقی عمده و حقدن مسندنه اشارتی التزام ایتدی و مع ذلك
صدر کابدن بوفصه کأنه ترتیب وجودیه مناسبت ثابتدر و جمیع فصوصده ترتیب رسمی ثابتدر شرح
اولندی بی کبی (ثم حکمة علمية في كلمة اسماعيلية) (اندنصره حکمت علیه در که کلمه اسماعیلیه ده حاکمه در
و کلمه اسماعیلیه حکمت علیه به مختصه اولدی زیرا الله تعالی اسماعیلی) (وجعلناه لسان صدق علیا) (قولی
ایله تشریف ایلدی * پس اسماعیل علیه السلام اسم علی به مظهر در و اسم علی اسماء ذاتدر و بوجه ایلد
اسماعیلک علوه اختصاصک سری خلیل علیه السلام بقیه اولادنه نسبت ایلد در زیرا اسماعیل کمال محمدی
سری حامل دعا کبی اید بیکه انک ذات حقه نسبتی اقدر و اسحاق علیه السلام اسرار اسمیه دعا کبی اید بیکه انیا
اول اسمائک مظاهریدر و قرآن عزیزده بواکمالشارت سورة عنکبوتده ابراهیم علیه السلام قصه سنده (ووهنا له
اسحق و یعقوب و جعلنا فی ذریته ما لبوة و الکتاب) (قولیدر پس هر بری اسمادن بر اسمک مظهریدر و کتاب
بونده شریعی جامع اولان امر در و اسمعیل که برزم نبیز علیه السلام خواص اسمایی جامع در احکام شریعی
جامعه اولان شریعت منفرد اولدی پس اسماعیل اسم اعلی نلک مظهری اولد بیکه و کمال محمدی سری انک
مظهریتده اولد بیکه علوه نسبت اولندی و کلمه اسماعیلیه حکمت علیه به مختصه قلندی و حکمت حقیقه
حکمت علیه ایلد ارداف قلندی اندن اعلی و اکمل و اتم و اشمل اولد بیکه (ثم حکمة روحية في كلمة يعقوبية)
(اندنصره حکمت روحیه در که کلمه یعقوبیه ده منقوخته در و بوحکمت روحیه نلک کلمه یعقوبیه به تخصیصی
ایچون ایکی وجه جائزدر بوجه بودر که روحیت ضم را ایلد اوله یعقوب علیه السلام) (ان الله اصطفى لكم
الدين فلا توفن الا وانتم مسلمون) (قولنه نظرا تمکله پس) (بوحکمت دینی روحیه ایلد لقب اولندی و بوند
کلام دینک و احکاملر ذکر اوزره نا اولندی روح ایلد دین بیننده تدبیرده مناسبت ثابت اولدیغندن اوتدی
زیرا عا جلا و آجلا نشأت انسانیه تهم کیم روح ایلد دینک تدبیری مستلزم در و روحک تدبیری ایکی قسم اوزره در
بر قسمی تدبیر عقلی در که اخلاق الله ایلد تخلقی و صفات الهیه ایلد انصافی و سایر کالات ربانیه ایلد استکمالی طلب
ایدر احوال مزاج ایلد تهم و مصالحی مراتبده تدقیق مراد اولیه و تدبیر روحینک ایکنی قسمی روحک بدنی
تدبیر ایکنی و مصالحه نظرا تمسیدر و بوند تدبیر روحی و تدبیر طبیعی بی جامع و زربدنک تدبیری و آنک
مصالحه نظرا تمسیدر بوند که اندن وجه اصلح اوزره بقا توقع اولور و بعض نفوسه نسبتله بوند بوجه اصلح
اوزره بقا طلبی بعینه مقصود اولیه بلکه بواکمالاهتمام اولور و روایات اولور و امری آخردن اوتدی * و انذن اعلا
مطلبدر اوتدی اول تخلقی و تخللدر * و دینک تدبیری دخی ایکی وجه اوزره در و روحی سیاستدر که عموم

وخصر صالحات را نه ده نظام عالم مصلحتی حفظی متضمنه در تدریس ثانی امر معاده و عواقب امور نظر
اینگذر پس نشأت انسانیه ده دین ایل روحی تدبیرده مناسبتی اولاد یغندن و دین روح مثابه سنده اولاد یغندن
اوتری دینی و احکامی متضمنه اولان حکمت روحیت ایل و صف اولندی * و صفت روحیت یعقوب علیه
السلامه مختصه قلندی * یعقوب اوزره امر دین غالب اولوب دینی اولادینه توصیه ایتدیکنندن اوتری و صفت
روحیتک یعقوب علیه السلامه اقرانک بر سر دخی بودر که یعقوب عرش الهیله مسمی اولان فلک اول ایچون
نظیر و مثال کیدر و عرش روح تدبیر ایتدیکی جسمیتک اولیدر * پس صفت روحیتک بونده ذکر و یعقوبه
اقرانی مناسبت اولدی * و بر وجهی دخی بودر که روحیت فتح را ایل اوله اسان یعقوبدن (ولایتی اسوامن روح الله
انه لایأس من روح الله الا القوم الکافرون) قوای ملاحظه ایتدیکه نه کیم هر بینک حکمتده ذکر اولندی
آنک حقیقه تزیلده و ارد اولان شیء پس حکمتده متین اولدیکه دین انقیاد در واقعیه ایل و راحت حقیقه حاصله
اولور و انقیاد اوزره روح دائم و سرمدی مرتب اولور و بر اهر کس که او امر حقه منقاد اولوب نواخستندن منتهی
اولسه و وجهی الله تعالی به تسلیم ایلسه درجه علیا و راحت قصویه نائل اولور * پس بوعتبار اوزره
یعقوبک حکمتی حکمت روحیه اولدی و بومناسبتدن اوتری یعقوبه مختصه قلندی و بوکابک اولندن بوفسه
کلیجه شیخ رضی الله عنه انبیانک اسرارندن و احوالری مختندن ذکر ایتدیکی شیده انبیانک مرآتندن
هر مرتبه نیک اولیتی سر نه تنه بی رعایت ایلدی و صفت علیه روحیت و راحت کلیه بی منتهی اولدی یغندن اوتری
حکمت علیه حکمت روحیه ایلد ارداف اولندی) (ثم حکمة نوریه فی کلمة یوسفیه) (اندنصر که حکمت
نوریه در کلمه یوسفیه در تجلیه در شیخ رضی الله تعالی عنه بو حکمت نوریه ایل و صف ایتدیکنک معرفتی
بر مقدسک معرفته موقوفه در مقدمه دخی بودر که ظلت ایل موصوف اولوب وجود محضک ضدی اولان
عدم وجود محضک مقابله سنده تعقلده متعیندریدن و تعقل متعین و متحقق دکلر و وجود محض دخی ادراک
اولور الا انک مقابله سنده متعقل اولان عدمک آینه سنده تعین اعتبار ایلد پس وجود محض ایل عدم متعقل
بیننده متعین اولان شیخ عالم مثال مطلق حقیقتیدر و ضیاء دخی آنک صفت ذاتیه سیدر پس حضرت خیال
اوزره عالم مثال مطلقدن منبسط اولان نور فی الحقیقه ضیاء در زیر نورشول نوردر که آنکه ادراک اولور و اول
ادراک اولور و ضیاء دخی شول نوردر که آنکه ادراک اولور و اول دخی ادراک اولور * پس مقتضای تحقیق
بایدیکه بو حکمت ضیائی ایل و صف اولنه زیرانی الحقیقه ضیائی در نوریه محض دکلر لکن شین بیننده
متوسط اولان شینک حکمتی بودر که فتنکم آنک احد طرفینه نسبتی طرف آخره اولان نسبتدن اقوی اولسه
اول طرف غالب موصوف اولدی و صف ایل موصوف اولور پس عالم مثال مطلق که بو حکمت آنک حقیقتی
و نورینک انبساطی بیانده در ظلمت و کدورتله موصوف اولان عالم حس ایل عالم نور اولان عالم ارواح بیننده
متوسط در و طرفینک اوصاف ایل موصوف اولغه قابلدر لکن عالم ارواحه اقرب اولوب عالم ارواح نوریتی اکا
غالب اولغه اسم نور ایل تجلیه اولوب بو حکمتی شیخ رضی الله تعالی عنه نوریه ایل و صف ایلدی و نوریه ایل
وصف ایتدیکنک بر حکمتی دخی بودر که زیر خیال نوردر نه کیم شیخ رضی الله تعالی عنه فتوحاتده الشمس
اوچنی بایده تصریح و بعده بو حکمت نوریه بی کلمه یوسفیه به مقارن ایلدی * عالم مثال مطلق ممتد ذوق و کشف
یوسف اولغه زیر عالم مثال نورینک حضرت خیالیله انبساطی سیمیله اخوتن صور کو اکرده و والد و خالته
سن صورت شمس و قرده مشاهده ایلدی و دخی حق تعالی یوسف علیه السلامه تجلی ایدوب حضرت خیالده
مرتبه و تجلیه اولان صورک حقیقتی کشف ایدن نور عالمی بی اعطاء ایلدی که اول علم تعمیر در * پس یوسف علیه
السلام ایل نوریه بیننده مناسبت ذاتیه ثابته اولغه و نوریت ایل موصوفه اولان عالم مثال شمع خیال یوسف
اولوب آنک ذوق و کشفنه محتمد اولغه حکمت نوریه کلمه یوسفیه به مقارن قلندی * و صفت روحیه صفت
نوریتی منتهی اولوب یعقوبک روحیتی صفتی ولدی یوسف علیه السلامه ظهور ایتدیکه حکمت روحیه
حکمت نوریه ایلد ارداف اولندی) (ثم حکمة احدیة فی کلمة هودیه) (اندنصر که حکمت احدیة در کلمه
هودیه راجحه در احادیث اوچ مرتبه اوزره در برسی احادیث ذاتیه در که بوجه ایلانده کثرتک
اعتباری بودر) (قل هو الله احد) (قوی اول احادیث مطلقه مرتبه سنی بیان ایدر و هی الاحدیة الذاتیه

المطلقة و ليست الاحدیة من هذا الوجه نعمت الواحد بل هی عینه و ذاته و ایکنجیسی مرتبه احادیث اسماء
صفتدر که جمیع اسماء و صفات کثرت مالا یحصى ایل ذات ایلد بر در کثرت اسمائه تعقلده و نسبتده ثابته در
بوعتبار اوزره الله واحد) (هو الله الواحد القهار) (بو احادیث احدیة الهیه در بوعتبار اوزره وحدت
واحدک تعیندر ذاتی دکلر و اوچنجی مرتبه احدیة افعال و احدیة تأثیرات و متأثر ایدر یعنی اول ذات
متعالیه در که فی الحقیقه جمیع افعالک مصدریدر و جمیع منفعلاتده مؤثر در و بوعتبار احادیث احدیة ربوبیه در پس
چون هود علیه السلام اوزره غالب اولان ربوبیت کثرتی احادیثک شهودی ایدیکه مر یوبات متکثره مظاهرند
واحدک ربوبیتن مشاهده ایدر دی نه کیم حق تعالی آنک قولنی نقل ایدر) (ما من دابة الا هو آخذ بناصيتها
ان ربي على صراط مستقيم) (قوی ایلد لاجرم آنکچون حکمت احدیة کلمه هودیه به مختصه قلندی * و صفت
نوریه احادیثی منتهی اولغه حکمت نوریه بی حکمت احدیة ایلد ارداف اولدی) (ثم حکمة فتوحیه فی کلمة
صالحیه) (صکره حکمت فتوحیه در کلمه صالحیه ده مفتوحه و محصوله در) (الفتوح عبارة عن حصول شيء مما
لم يتوقع ذلك منه * پس حکمت فتوحیه کلمه صالحیه به مقارن قلندی صالحک مجزیه سی اولان ناقه جیلدن
خروج ایتدیکنندن اوتریکه جیلدن آنک خروجی توقع اولغزدی و دخی وقتا کیم فتوح کندن ماخوذ اولدیه
زیرا آنک جمیع در عقول و قلوب قلبک جمعی اولدیگی کی و صالح اسم فتاحک مظهریدر * پس بواجلندن
اوتری صالح ایچون جبل متعلق اولوب ناقه اندن خروج ایتدی و کذلک بو حکمتده فتح ظاهرک اولی اولان
سرایجاده تنبیه ایتدی و فریده اوزره اولدیغی بیان ایتدی و شیخ رضی الله تعالی عنه فتوحیه دیدی فاتحیه
دعوی زیر امفاتیغ غیبک عددی فتوحک انواع عددی اوزره در * پس بونده ادب الهی به رعایت ایتدی غیب
ذاتی و وجود مطلق احاطیدن بدأ ایجادی به تنبیه ده حقه موافقتی قصد ایتدیکه و بعض نسخه ده فاتحیه
واقعه در ای حکمت منسوبه الی اسم الله الفاتح و احادیث ربوبیت ذات احدیة نک فتوح منتهی اولغه
حکمت احادیث حکمت فتوحیه ایلد ارداف اولندی) (ثم حکمة قلبیه فی کلمة شعيبیه) (اندنصر که حکمت
قلبیة در کلمه شعيبیه ده متشعبه در حکمت قلبیه کلمه شعيبیه به مختصه قلندی * ابکی سردن اوتری بر سر
بودر که شعب علیه السلامک اسمندن مفهوم اولان معنای تشعب رعایت اولغه زیر اشعيب علیه السلام
عربدن ایدی و آنک اسمی عربیدر و بالجملة وقتا کیم انسانک بدنی اقطارنده قلب بدن انسانده بلکه تامة الخلقه
اولان حیواناتده منبغته اولان شعبک منبغی اولدیه پس قلب انسان و حیواندن متکون اولان جزئک
اولیدر کذلک شعب علیه السلام کثیر الشعب ایدی نتایج و اولادی چوق ایدی و سر آخر شعب علیه السلامک
قلبی سعته و آنک رجة عافیه بستنه مختصه در جمیع اشیا به واسعه و بوز شعبه به منشعبه در و کذلک شعب
علیه السلام اوزره غالب اولان صفات قلبیه ایدی عدل ایلد امر و ابقاء اکیل و قسط ایلد وزن ایدی و قلب دخی
مظهر عدل ایدی و بین الظاهر و الباطن جمع احادیثک صورتیدر و بدتک اعتدالی و نفسک عدالتی اندن در عدلک
مقتضای اوزره فیض اندن منبغث اولوب اقطار صورته ساری و جمیع اعضا به علی السویه واصل و جابر در که
صورتک بقای ایتدیکه در وقاب ایچون قوای روحانیه و نفسانیه و بدیه جمیع احادیثی حاصله در و بوقوی
قسطاس مستقیم ایلد اندن متشعبه در و هر عضو اندن متونع اولور و آنک استعدادی و قوت قبولی اقتضای
اوزره) (وبأی المدد الیه اذ اعلم علی نسبة محفوظة القدر بالعدل وله ابقاء کل ذی حق حقه) و حکمت فتوحیه بی
حکمت قلبیه ایلد اردافده اشارت ایتدی که فتوحیه کلیه غیبیه قلبیه مخصوصه در و فتوحات الهیه قلب
کاملده حاصله و آنکه تامة اولور) (ثم حکمة ملکیه فی کلمة لوطیه) (اندنصر که حکمت ملکیه در کلمه
لوطیه ده مالک در و حکمت ملکیه کلمه لوطیه به مختصه قلندی لوطله امتنک حالی اوزره غالب اولان امر دن
اوتری و لوطک قومنه حقل شدت عقوبت ایلد معامله سندن اوتری شول شدت مقابله سنده که لوط انلردن
مشاهده ایتدی حق لوطک قوم ایلد حالی لسانی) (لوان لی بکم قوة و آوی الی رکن شدید) (قوی ایلد نطق ایتدی
یعنی لوط علیه السلام قومی بیننده ضعیف ایدی و انرا قویا و شدید الحجاب ایدر حقل امر نه انقیاد ایدوب
دعوی قبول ایتدی و امور طبیعیه به انهمما کاری و شمولات بهمیه به اشتغالری واسطه سبله وجه ارضده
افساد ایتدی بلرنا لوط) (لوان لی بکم قوة و آوی الی رکن شدید) (دیدی پس حق شدید و قوی به التجا ایتدی *

تا کیم حق شد بد شدت عذابله انلری استیصال ایلله وحکمت قلبیه بی حکمت ملکیه ایلله تعقیب ایلدی زیر
فتوحات قلبیه ملک شدت ایلله نصرتی منجیه در و تجلیات الهیه غیبیه به ملک شدت ایلله قلب انسان اوزره
وارد اولوب انی وجود اضا فیسندن افنا ایلدی بیدر که انده انسان کندی نفسی ایچون وجود مشاهده ایتمیه
فکیر که همت ایلله تصرفه مبادرت ایلله (ثم حکمة قدریه فی کلمة عزیریه) (اندنصرکه حکمت قدریه در که
کلمة عزیریه و متحکمه در و حکمت قدریه کلمة عزیریه به مختصه قلندی * عزیریه سر قدره عثوری طلب
ایده بکندن اوتری و عزیر علیه السلام ملک حالی اوزره قدر ایلله تعذیر غالب ایدی * پس حق تعالی آنک روحنی
یوزیل مقداری قبض ایدی فاما نه الله مائة عام ثم بعثه * پس عزیر لثلی قدرندن کم لبثت قولی ایلله الله تعالی
سؤال ایدر که) (لبثت يوما وبعض يوم) (قولی ایلله تقدیر ایلله جواب ایدی * پس حق تعالی) (بل لبثت
مائة عام) (قولی ایلله قدر معین اید بکن تعیین ایدی) (و كذلك انی یحیی هذه الله بعد موتها) (قولی قدر تن
مقدوره تعالی کیه یفندن تعجب واستعظام استقامت و قریبه خربه نیک علی ما کانت علیه اعاده سنک استیغادی
صورته در * پس حق تعالی آنک استعظام واستیعادی واسطه سیله صور اعاده نیک افوا عن واحکام قدر تن
انواعن اظهار ایدی پس ایچون بو حکمت عزیریه مقارن قلندی واحکام قضا و قدر بو حکمت مده اید اولندی
وحکمت ملکیه حکمت قدریه ایلله ارداد اولندی * زیر ملک شدت حقل و اسماء الهیه نکدر و سر قدره
اطلاع حقه مخصوص در * پس اشارت ایدر که فانی الله اولوب رکن شدید اولان حقه التجا ایدن کسینه وجود
حقانی ایلله موجود اولد قدر نصرکه سر قدره و حکمت قدریه به مطلع اولور نه کیم عزیر علیه السلام امانه
اولوب احیا اولند قدر نصرکه سر قدره و اوقف اولدی) (ثم حکمة نبویه فی کلمة عیسویه) (اندنصرکه حکمت
نبویه در که کلمة عیسویه مبنیه در لفظ نبی همزه ایلله وارد اولدی و همزه سز * پس همزه ایلله نیادن مشتق
اولور یعنی انبیا معنانه در و همزه سز نبیا نبودن اولور ارتقاع معنانه در یقال نبوا اذا ارتفع و شیخ
رضی الله تعالی عنهم بو حکمت نبوانه افراتندن مرادی اخبار معنانه دکلر زیر بو کلمه ذکر اولان جمیع
انبیا اخبار مده مشترک در بلکه مرادی رفعت معنانه در قال صدر المله والذین القنوی قدس سره فی الفکر
ومر ادشخار رضی الله تعالی عنه من اقرانه هذه الحکمة بالنسبة لیس بمعنی الاخبار فان کل من ذکر من الانبیا
فی هذا الکتاب مشترکون فی ذلک وانما مراده معنی الرفعة انتهى کلامه) (وعیسایک رفعتی نسبتک وجهی
بودر زیر عیسوی کلمة الله در روح الهیه در حق تعالی انی کندی نفسنه نسبت ایدی) (روح الله و کلمته
القاها الی مریم) (قولی ایلله و کذلک حقه عزیریه و جده انی رفعتی نسبت ایدی) (انی متوفیک و وافعل الی بل رفعة
الله الیه) (قولنده پس بوسردن اوتری حکمت نبویه بی کلمة عیسویه به مقارن ایلدی و داود قیصری صدر
الذین قنوی کلامی رد ایدوب دیر که و لیس الها و النبوة الشریعة الی هی مشترک بین الانبیا له لا یلزم
اشتراکهم فیما بل المراد بها النبوة العامة الازلیة ولا اشتراک لاحد من الانبیا والاولیاء فیها پس بو ورطه دن
فر ایدوب ورطه اخرایه واقع اولدی زیر عیسوی نبوت عامه صاحبی دکلر نه نبوة عامه ازلیه ایلله و نه نبوت
عامه بشریه ایلله ولایت عامه صاحبیدر نبوت عامه رسول علیه السلامه مخصوصه در کک نبوت عامه
ازلیه اولسون و کک نبوت عامه بشریه اولسون) (قال علیه السلام کنت نبیا و آدم بین الماء والطين)
عیسانک نبوی سائر انبیا علیهم السلام نبوتی کبی آنک نبوت کلیه سندن بر جز در (قال الشیخ فی الفتوحات
فی الباب العاشر و لو کان محمد صلی الله تعالی علیه وسلم قد بعث فی زمان آدم لکان الانبیا و جمیع الناس تحت
حکم شریعتیه الی یوم القیمة حسا و لهذا لم یبعث عامه الا هو خاصة فهو الملك والسید و کل رسول سواه بعث
الی قوم مخصوصین فلم یعم رسالته الی الله تعالی علیه وسلم انتهى کلامه و شیخ رضی
الله تعالی عنه بو کلمه ذکر ایدوبکی انبیا دن هر بر نبی به حکم الهیه دن بر حکمتی تخصیص ایلدی بیک اول نبینک
نبوتی زمانده آنک ذوقی و کالی آنی اقتضا ایدوب نبوت مطلقه رسول علیه السلام دن اول حکمت آنک حصه
نعنی سیدر که آنک نبوتی آوانده آنک قلبی اوزره انزال اولندی * و آنک ولایتنه متعلقه اولان حکم علوم
و کالات ولایه مطاعه محمدیه دن مستفاده در * پس عیسوی علیه السلام قلبی اوزره منزله اولوب شیخ اکا
تخصیص ایدوبکی حکمتدن شیخ مرادی آنک دعوتی زمانده اولان حکمیدر سائر انبیا نیک حکمتی کبی

هر نشأت روحانیه ده اولان حکم دکلر و دخی نشأت ثانیه ده اولان ولایت عامه ایلله نزول ایدوب خاتم ولایت
عامه اولدی بی حیثیتله قلبنه نازل اولان حکمتی دکلر زیر عیسوی نشأت ثانیه ده نبوت ایلله نزول ایتمز که اول
زمانده آنک حکمتی نبوتیه نسبت اولنه ولایت ایلله و شریعت محمدیه به تبعیت ایلله نزول ایدوب انبیا تعریفی ایلله انبیا
ایدر که اول انبیا عیسایه مخصوصه دکلر کمل اولیاده خصوصاً خلقا و اقطابده موجود و خاتم ولایت محمدیه ده
اکل وجه اوزره مشهور در * پس داود قیصری صدر الذین کلامی رده انی ایدوبکی سنده مصیب دکلر
و صدر الذین قنوی حکمت عیسویه ده نبوت اخبار معنانه اولدی بی وجه اوزره رفعت معنانه اولدی بی
وجهی ترجیح ایدوب اکا تخصیص ایدوبیکنک سری بودر زیر عیسایک نبوتیه نسبت ایلله اولان رفعتندن
حقه مرفوع اولدی بیکنک رفعتی دخی ارفعدر زیر نبوت صفت خلیفه در حقه امت بیننده بر واسطه در و عیسایک
حقه مرفوع اولدی صفت خلیفه دن انی تجرید ایدوب آنکله حق بیننده اولان نسبت الهیه بی احیا ایتمکدر
و حقه اتصال در و شک یوقدر که بر شیک حقه اتصالی رفعتی و حقل انی کندی نفسنه رفعتی امر حقه
منصب نبوت ایلله خلقی حقه دعوت ایتمک رفعتندن ارفعدر * پس حکمت عیسویه رفعت الهیه به نسبت
اولندی بی ایدوب * نبوتیه نسبت اولندی بیکنک فافهم * و کرد داود قیصری دیمش اولیدی و لکن فافهم ظاهر اوزره
ظاهر اولان بودر که عیسایک نبوتی فطر به اولوب آنک حالی اوزره غالبه اولمغه و بطن امده) (لا تحزن فی قد جعل
ربک تحتک سریا) (و مهد ایچنده) (آنانی الکتاب و جعلنی نبیا) (نبوت فطر بت قابل اولمغه و بالجملة روح الله
اولوب آنک اوزره حقدن انبیا غالب اولدی بیکنک اوتری و حق تعالی اکا اندن و کندی نفسندن انبیا ایدوبیکنک
اوتری و انبیا بشر اوزره آنک علوندن اوتری و ارتقاع روحی و الهی سندن اوتری بو حکمت نبویه ایلله لقب اولندی
پس یونک ایچون حکمت قدریه حکمت نبویه ایلله ارداد اولندی * زیر اسر قدره اطلاع رفعت کلیه الهیه بی
منجیه در و عزیر علیه السلام کبی سر قدردن سؤال ایتمک امانت و احیا به و سر قدره اطلاع سیدر * و عیسوی
علیه السلام سر قدره مطلع در سر قدردن سؤال ایتمز بلکه حکم قدر ایلله میتی احیا ایدوب * پس سر قدره اطلاع
رفعت عیسویه نیک مقدمه تندر و رفعت کلیه عیسایه ظاهر اولدی) (ثم حکمة رحمانیه فی کلمة سلیمانیه)
(اندنصرکه حکمت رحمانیه در که کلمة سلیمانیه ده ساریه در حکمت رحمانیه کلمة سلیمانیه به اسناد اولندی رحمت
عامه و خاصه نیک اسرار کمال ایلله سلیمانیه ظاهر اولدی بیکنک اوتری و حق تعالی سلیمانک امر نده و حکمتده اکثر
مخلوقات اوزره وسعت و جمیع عالمی اکا تسخیر ایدوب اکا تصرف و سلطنت اعطا ایدی نه کیم رحمت رحمان
جمیع موجوداته و اسعه در و حکمت نبویه حکمت رحمانیه ایلله ارداد اولندی زیر ایدوب حقه ارتقاعند نصرکه
عبد خلاق بیننده رحمت رحمانیه ایلله ظاهر اولور * و عیسوی حقه مرفوع اولد قدر نصرکه نشأت ثانیه ده ولایت
عامه اولان رحمت رحمانیه ایلله نزول ایده جکنه اشارت ایدوب * پس عیسوی کبی حقه مرفوع اولوب قاب قوسینه
واصل اولیان کسینه سلیمان کبی خلاق بیننده خلافت و حکم ایلله ظاهر اولان) (ثم حکمة وجودیه فی کلمة
داویدیه) (اندنصرکه حکمت وجودیه در که کلمة داویدیه ده موجوده در * و کلمة داویدیه حکمت وجودیه به مختصه
قلندی * زیر وجود صورت انسانیه ده خلافت الهیه ایلله تمام اولدی * بو نوع انسانیه شول کسینه که خلافت
اولانده ظاهر اولدی آدم ایدی و لکن خلافتک حکمتی تمام آدم ایلله ضبط اولدی مستخلف علیهم اوله حق
قومک وجودی قلندن اوتری زیر آدمک زمانده آدمک مرتبه سی احکامک انبساطی اقتضا ایدوب * کیمه
یوغیدی تا کیم اول مرتبه نیک احکامی آنک اوزره منبسط اوله الا انک ذریه نندن بر طائفة سیره ایدی * پس
بواجلدن آدمک خلافتی مرتبه رسالته متضمنه اولدی بلکه آدمده و آنک خانی اولان ذریه ننده و آدمد نصرکه
انردن متناسلین اولننده نوح عامیه السلام زمانه کلمه که مر سلیمانک اولدی در * قوتده قالدی ظاهر اولدی
پس احکام خلافت حیثیتیه مستخلف فیهمک مرتبه سی حیثیتیه وجود کبی ظهور و انبساط ازانده و اقلدن
زائده اولدی حتی امر خلافت داود علیه السلامه منتهی اولدی پس مرتبه خلافت آنک وجودیه تمام
و وجودده آنک احکامی منبسط اولدی درجات اکلیت حسیله * کمال مقامک حصولده شرط اولان شی
استیفا اولند قدر نصرکه و اولکی کسینه که تسخیر ایلله خلافت انده کمال بولدی داویدی * زیر حق تعالی
دوده جبال و طبری آنکله تسبیح ترجیعنده اکا تسخیر ایدی قال الله تعالی) (انا خیرنا الجبال معه یسبحن

بالعشی والاشراق والطير محشورة كل له اواب) وحق تعالى داوده ملك ايله حكمتي وبقوتی جمع ايتدی (وشدنا
ملكه وآتاه الحكمة وفصل الخطاب) (قولنده ودني ظاهر اوصريحا استخلاف ايله اكا خطاب ايلدي
ياد اودانا جعلناك خليفة في الارض) (قولي ايله پس مرتبه خلافته داودك وجودي روح كي اولوب مرتبه
خلافتك وجودي ايله محققه اولوب تمام اولغله حكمت وجوديه داوده مقارن قلندي * وحكمت رحمانيه
حكمت وجوديه اوزره تقديم اولوب حكمت وجوديه ايله ارفاد اولندي * زيراسب وجود اولان نفس
رحمانيك انبساطي در * وانبساط تجلي وجود وجود اوزره مقدار ورحمت رحمانيك ظهوري ووسعي كالي
وجود ايله محقق اولور وكذا سليمان وداود عليهم السلامه سوهبه الهيه در * قال الله تعالى (وهذا لداود
سليمان) (پس سليمان اكرچه كيم من عند الله تفهم كل ايله * ويددر * ولكن داوده وهب الهى وفصل ربانيه در
(ثم حكمة نفسية في كلمة يونسية) (اندنكره حكمت نفسيه در كه كلمة يونسية ده متفهمه در * نفسيه قولنده
ايكي وجه جازدر * بوجه فانك فتحي ايله در پس حكمت نفسيه نك كلمة يونسية به مضاف قلنديغلك وجمي
بودر زيرا حق تعالى نفس رحمانيك يونسدن جمع كرتي تقيس ايتديكه الهى والادى وقوى قبلندن نك
اوزره مجتمعه اولدي ودني كندى طرفندن اولان كرتي تقيس ايتدي زيرامد حضيتندن ايتدي) (انه كان من
المدحضين فالتقى الموت وهو مليم) (پس وقتا كيم يونس تسبيح ايدوب اعتراف واستغفار ايتدي قال تعالى
فنادى في الظلمات ان لا اله الا انت سبحانك انى كنت من الظالمين) (پس حق تعالى اندن كرتي تقيس ايدوب
اهلى وسرى اكا هبه ايتدي قال تعالى) (فخينا من الغم وكذلك نبى المؤمنين) (وبر وجه فانك سكوندر
ته كيم صدر الدين قنوى قدس سره فكه وكده ديدى واما برنم شيخمرك بو حكمتي حكمت نفسيه ايله فانك
سكوني ايله تسبيح ايتديك سري يونس عليه السلام صفت كليه به مظهر اولديغندن او تر يدركه جميع نفوس
انسانيه اول صفتده مشتركه در * نفوسك مثاليدر ابدان عنصريه بيجون نفوسك تدبيرى حقيقيه وانك
احوال اول صفت كليه نك احكامى صورتى واثله سدر مرتبه ستمك وامتداديك مقتضى حسي اوزره
ويونسك بطن حوته ارتباطى ارواح كليه عالمه دن منبثه اولان نفوس انسانيه نك بطنه ارتباطى صورتيه در
ويونسك بطن حوتدن وجه ارض اوزره لجه كي وبار فرخ محققه كي خروجه يعنى يونس ياورى كي كه اذادن
انى حفظ ايدري اوزرنده جلدن برشي بوغيدى اشارتدركه نفوس انسانيه يم عناصرده اولان روح حيوانى
حوته ارتباط ايدوب روح حيوانى يم عناصر ظلماتده واقعه اولوب نفس انسانيه استغفار واثله نكركه
واسطه استغفار ايله روح حيوانى ظلماتدن يم عناصرك صفاتى كترتدن منبثه اولنده نفوس كليه
مرتبه ستمه بالغه اولور * ونفس كامله اولور و كانفس ديمكه صادق اولور آدم حقتده) (هو الذى خلقكم
من نفس واحدة) (ديك صادق اولديغي كي وحكمت وجوديه حكمت نفسيه ايله فانك فحليه تعقيب
اولنديغلك سري بودر زير تقيس انسانى وجودك كالي اولان مرتبه خلافتد نكركه واقعدمادامكه
انسان كامل كالي وجود اولان مرتبه خلافته واصل اوليه كرت وغم والم وهمدن خلاص اولور وجود انانى
كالي منبثه در * فانك سكوني به نفسيه اولاده حكمت نفسيه ايله تعقيب وجهي بودركه نفس انسانى مرتبه
خلافتده كالي وجود ايله ظاهره ومحققه اولاده نكركه نفوس كليه مرتبه ستمه بالغه اولور) (ثم حكمة غيبية
في كلمة ايوبية) (اندنكره حكمت غيبيه در كه كلمة ايوبيه دن ظاهره در حكمت غيبيه ابو به مقارن قلندي
زيرا ايوبيك ابتلايى حالده واندن اول واندنكره اولان جميع احوالى غيبيه ايتدي حتى الام نك جسمي
غيبويه ايتدي پس غيب ايله ملاقلندي اندنكره حق تعالى اندن ضرى غيبدن كشف ايتدي) (ومثلهم
معهم رحمة من الله غيبية) (وحكمت نفسيه فتح نون ايله حكمت غيبيه ايرداد اولندي زير تقيس الهى
وانفاس رحمانيه قلب ايله عالم حسدن غائب اولوب حضرت الهية غيبيه به داخل اولان كسبه به مخصوصدر
ونفسيه سكون ايله حكمت غيبيه ايله تعقيب اولنديغلك وجهي بودركه نفس كليه مرتبه ستمه بالغ اولان
كسبه عالم غيبك امرارنه مطلع اولديغنه اشارتدر) (ثم حكمة جلالية في كلمة يحيى اوبه) (اندنكره حكمت
جلاليه در كه كلمة يحيى اوبه ده مجليه در بو حكمتك حكمت جلاليه ايله تسبيح اولمستك سبي ايكي امر در *
برامر يحيى عليه السلام حاله مختصدر و امر آخر انك ذاته واسمته وصفته مختصدر * پس ذاته وصفته

مختص اولان امر بودر بو ثابتدركه حق تعالى ذوالجلال والا كرامدر وجليل انك اسماءيدر * ووجودده
برموجود بودركه انك اسماء وصفاتى كترى وحدت ذاته مستهلكه اوله يعنى انك قننده سر عدد ايله معدود
مضمحل اوله حق سبحانه وتعالى بدن غيري * پس حق تعالى نك يحيى ايه عنايتدركه بو كالدن اكا بر نصيب اعطا
ايتدي وانى كندى نفسى منزله ستمه انزال ايتدي * پس انك اسمى وصفتي ذاتى وحدتده درج ايتدي يعنى
ته كيم الله اسمي ايجون اوليت واردركه غير انكاه تسبيح اولمرك كذا يحيى ايه دني اسمده اوليت اعطا ايتدي)
(لم نجعل له من قبل سميا) (ويحيى ابدن مقدم موجود اولمده بوي ايتدي * پس بوتسبيح ايله يحيى نعوت الهيه
امهاتندن اولان اوليت ايله تشرىف ايتدي واوليتده دني كندى نفسى منزله ستمه انزال ايتدي وكذا لك
صباري حالده اكا حكمتي اعطا نكركه انى تشرىف ايتدي وبوموطنده حسن خاقه ايله بعد الموت محشوره
بشري ايله تشرىف ايتدي) (وسلام عليه يوم ولدت ويوم عوت ويوم بيعت حيا) (قولي ايله و امر آخر بودركه
يحيى نك ظاهري اوزره صفات جلاليه غالبه ايتدي هيت وفيض وخشيت وورع كي ويحيى عليه السلام
تفصيل اوزره احوالى حكمتده ايراد اولور ان شاء الله ته الى وحكمت غيبيه حكمت جلاليه ايله ارفاد
اولندي زير حضرت غيبيه به اطلاع وامرار غيبيه به وقوف وشعور جمال ايجنده جلالى ايراث ايدرواندر
واقف اولان كسبه به حق تعالى سطوت وعظمت وجلال ايله تجلي ايدري يحيى عليه السلامه جمال ايجنده
جلال ايله تجلي ايتدي كي) (ثم حكمة مالكية في كلمة زكريا اوبه) (اندنكره حكمت مالكية در كه كلمة زكريا اوبه ده
مستلكه در و زكريا نك حكمتي مالكية ايله وصف اولندي زير انك احوالى اوزره غالب اولان اسم مالك ايتدي
لان الملك الشدة والملوك الشدة) (ان الله هو الرزاق ذو القوة المتين) (پس حق تعالى انى قوت ايله نأيد ايتديكه
انك همتنده وتوجهنده ساريه ايتدي كه اجابتي وحصول مرادى انما ايتدي ومم لومدر كه همت اسباب
باطنه دندر واسباب باطنه ظاهره دن معنا وحكا اوقو يدرو حقه نسبه احقددر * پس انكچون عالم امر اهلى
عالم خلق اهلندن قوتاتم واثرا اعظمدر * پس (واصلحنا له زوجة) اكر حقك زكريا ايله زوجة ستمه اسباب
معتاده دن خارجه اولان قوت غيبيه ربانيه ايله امدادى اولميدى زوجة ستمى ولد كتمورمكه صالحه اولمزدى
وزكريادن اكا حمل ميسر اولمزدى پس بوندن او ترى حق تعالى زكريا يحيى ايله تشرىف ايتد كده زكريا ندن
وزوجه سندن ولد كلمسن استغراب ايدوب) (رب انى يكون لى غلام وكانت امرأتى عاقرا وقد بلغت من الكبر
عتيا) (ديدى پس حق تعالى) اكا) (كذلك قال ربك هو على هين وقد خلقك من قبل ولم تك شيئا) (قولي ايله
جواب ايتدي يعنى اكرچه كيم بونك كي شئك حصول اسباب ظاهره جهتيله صعب بلكه متعذر اولديسه
اكن قدرت تامه وقوت كامله صاحبه نسبت ايله ميسر واندنكره وقتا كيم حقدن بو قوت زكريا ايله
زوجة ستمه سربايت ايتديسه اندن يحيى ايه تعدي ايتدي انكچون حق تعالى) (يا يحيى خذ الكتاب بقوة)
(ديدى وحكمت جلاليه في حكمت مالكية ايله ارفاد ايتدي جلال مالكية وشدي ايراث ايتديكندن او ترى
وسطوت تجلي جلال عبادك وجودي افنا ايتديكندن نكركه صفات الهيه ايله ظهور ايدوب وجود حقانى ايله
مالكينه اشارتدن او ترى وكذا يحيى زكريا به من عند الله هبه اولنديغندن او ترى) (ثم حكمة انسانية
في كلمة الياسية) (اندنكره حكمت انسانية در كه كلمة الياسيه ده مستأنسه در بو حكمت انسانية كلمة
الياسيه به مختصه قلندي شول صفت ذاتيه دن او تر بكه حق تعالى انكاه الياسي بزه دى حتى انكاه ملائكة ايله
مناسبت ايتدي وانسان ايله دني مناسبت ايتدي پس بواجندن الياس ايجون طائفتين ايله انس ثابت اولدي
پس بو طائفتين الياس ايله مونس اولور لردى وانكاه مجالست ايدر لردى والذلى انك انيسى وجليسى ايتدي
وبونك سري بودركه قواى ارواح غالبه ايله قواى مزاجيه انسانيه بيمنده امتزاجات مختلفه ومنوعه ثابته در كه
بيمنده فعل وافعال وغلبه ومغلوبه حادث اولور كه بوعالده واقعه اولان استحالته شبيه اولان كيفيات
معقوبه به منتهى اولور مانك هوايه وهوانك ناراه تعالى كي پس اناسى متروحينك بعضيسى تروحنده
رتبه ملائكة به منتهى اولور وبرمرتبه به بالغ اولور كه انده موت تاثير ايتمه خضر وعيسى عليهم السلام كي
پس قواى مزاجيه طبيعيه سى ثابتة الحكم اولان قواى روحانيه ستمه مستهلكه اولور * قواى روحانيه نك
قواى طبيعيت اوزره سلطنتى استيلا ستمك دراوى حسيه پس وقتا كيم الياسك قواى روحانيه سى وقواى

طبیعیه سی بنده حاصله اولان نمازجت تروخندن اول واقعه اولدیه تساوی به قریب بوجه اوزره ملاء
اعلایه و ملا اسفل الیه مناسبت ایتدی و طائفتین الیه موانست ایدوب صفتین بننده ا کاجع حاصل اولدی
پس نشأت ملکه الیه نشأت انسانی بننده برزخ کبی اولدی و طرفینک احکامن جامع اولدی و حکمت مالکیه
حکمت انسانی الیه ارداف اولندی صفات الهیه الیه مالکیه طائفتین الیه انسی بلکه حقله انسی و ورثه اولدیغنه
اشارتدن اوتری) (ثم حکمة احسانیه فی کلمة لقمانیه) اندنصکره حکمت احسانیه درکه کلمه لقمانیه ده
مشهوده در احسان ایچون اوج مرتبه واردر بر مرتبه بودرکه ما ینبغی ایچون کما ینبغی اولان فعلدر
یعنی لازم اولان شی ایچون لازم اولان فعلی لازم اولدیغی کبی اشلکده و بر مرتبه دخی بودرکه حضور تامله
عبادتدر کانه عابد بر بنی مشاهده ایدر اوله و بر مرتبه دن رسول علیه السلام جبرائیلدن سوال ایتدی
مالا احسان قوی الیه پس جبرائیل ا کا احسان ان تعبد الله کانک تراه قوی الیه جواب ایتدی پس احسان
عبادتدر حقله استحضارندن حق تعالی کتبنده و السنه رسل اوزره کندی نفسی وصف ایتدی بکی اوزره و بر وجه
دخی بودرکه کان مشاهده اوزره عبادتدر بنده کیم بعض اکابر دیندیکه هل رأیت ربک فقال لست اعبده
ربالم اره و رسول علیه السلام بوکاشارت ایتدی (وجعلت قره عینی فی الصلوة) (قوی الیه و دخی الصلوة نور قوی
الیه پس مرتبه اولی احکامی ینبغی حکمتک احکامی بننده اتحاد و اشتراک واردر بر مرتبه احکمت دخی علی وجه
الافق هر شئی موضعنده وضع ایتمکدر و لقمان علیه السلام دخی حکمت صاحبدر) (ولقد آتینا لقمان
الحکمة) و كذلك حکمت دخی احسانی مستزیدر * انکچون لقمان اوغلنه احسانی وصیت ایتدی پس
بواجلدن اوتری حکمت احسانیه کلمه لقمانیه به مخصوصه اولدی و حکمت انسانی به حکمت احسانیه الیه
ارداف اولندی زیر اخلقدن فرار ایدوب حقله انس ایتمک موجب احسان و مشهوددر * و الیاس کبی متروض
اولان کسنه صفات بشریه سی صفات کیه ده صفات الهیه ده مضحکه اولدقدنصکره لقمان مرتبه سنه که
مرتبه احسان و مشهوددر بالغ اولوب خلافت رد اولنور) (ثم حکمة امامیه فی کلمة هارونیه) اندنصکره
حکمت امامیه درکه کلمه هارونیه ده حاکمه و مستقره در * شویله معلوم اوله که بوموضعده مذ کوره اولان امامت
لقاب خلافتدن بر لقبدر * و انکچون تقدم و تحکم واردر و امامت بر وجهله ایکی قسمه منقسمدر * بر قسمی
بودرکه امامت الیه حضرت الوهیت بننده واسطه یوقدر و بر قسمی دخی بودرکه امامت و ساطط الیه نایبه در *
و ساططدن خالیه اولان خلافت اولور که مطلقه اولور وجودده حکمی عام اولدیغی حاکمه * و از اولور که مقیده
اولور اما ساطط الیه نایبه اولان خلافت بونک خلافتدر * زیر ساطط الیه اولان خلافت مقیده در مطلقه اولور
پس و ساططدن خالیه اولان امامتدن تعبیر حق تعالی بنک خلیله) (انی جاءک للناس اماما) (قویلدن * و واسطه
اولان امامت هارون علیه السلامی قومی اوزره استخلافی کیدر * حین قال له اخلفنی فی قومی و اصلح) (الایه *
و دخی ابوبکر رضی الله تعالی عنه حقه در بنده بکی کبی که رسولک خلیفه سیدر * و بو خلافت مهدی خلافتک
خلافتدر زیر رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم مهدی بنک خلافتی کندی نفسنه اضافت ایتدی بلکه انی
خلیفه الله یدتسمیه ایتدی و قال اذ رأیت الرايات السود تقبل من ارض خراسان فأتوها و لو حیوا فان فیها
خلیفه الله المهدی ثم قال علاء الارض عدلا و قسطا کما لیت جورا و ظلما) (پس رسول الله علیه السلام عوما
انک خلافتی الیه اخبار ایتدی و حکم ایتدی که مهدی واسطه سز خلیفه الله در بوعد ذلک شویله معلوم اولور که
هر رسول که سیف الیه بعث اولندی خلفه حقه در بر خلیفه در و اولی العزم مندر و اولی العزم شوندر که رسالت
ربانی بی تبلیغ ایدر * و هر سل الیم اولان اقوامه ایمان الیه الزام ایدر * اگر ایمانندن اباید ریه انرا الیه مقالت ایدر
و رسالت بونک خلافتدر * چنکم رسول انکه منقره اولسه و قتال الیه مأمور اولسه پس) (وما علی الرسول الا
البلاغ) نه کیم امر بزم نبی علیه السلام عهدی اولنده واقع اولدی که (قل یا ایها الکافرون) و ما علیک الا
البلاغ (وقل الحق من ربکم فمن شاء فلیؤمن و من شاء فلیکفر) (و بونک انشائی اولان آیاتده تنبیه اولندی
و بونک منکره حال بونک خلافتی اولدی زیر اندنصکره قتال الیه مأمور اولدی و دخی اموال اوزره حکم منسحب
و منسبط اولدی پس فاقولوا للمشركین حیث وجدتموهم و اقتلوهم حیث ثقتهم) (و بونک امثالی امر نازل
اولدی پس بوندن واضح اولدیکه خلافت یوقدر که موسایله هارون علیه السلام سیف الیه بعث اولندی یله پس

ایکسی دخی خلفه حقه در رسالت و خلافت ینبغی جامعدر * پس هارون ایچون شول خلافت حاصله
اولدیکه انده حقله انک بننده واسطه یوقدر * و دخی انکچون واسطه الیه اولان امامت حاصله اولدی که موسی
طرفندن قومی اوزره انک استخلافدر پس هارون امامتک ایکی قسمی جامعدر پس امامته انک نسبتی قویه در
انکچون هارونه امامیه لقب اولندی و حکمت احسانیه حکمت امامیه الیه ارداف اولدی زیر احسان
و مشهود امامت و خلافتی موردر و مشهود احسان امامتک مقتضیاتدن ولوازمندن انسان مشهود احسان
مرتبه سنه و اصل اولیغنه مرتبه امامته بالغ اولن) (ثم حکمة علویه فی کلمة موسویه) اندنصکره حکمت
علویه درکه کلمه موسویه ده متغلبه در * بو حکمتک صفت علویه اضافتک سری موسی علیه السلامک علو
مرتبه سندن و اموراربعه الیه رسلدن جماعت کثیره اوزره رجائندن اوتریدر که (بوامر) موسی علیه السلامک
بغیر واسطه اللهدن اخذدر نه کیم (قال یا موسی انی اصطفیتک علی الناس برسالائی و بکلامی فخذ ما آتیتک و کن
من الشاکرین) قولنده مصر حدر (و ایکینی) امر حقله موسایه قدرت الیه توفائی کاتبیدر زیر کاتب توفیه امور
اربعة نک بر سیدر که حق تعالی نفسیه واسطه سز آنره مباشرت ایتدی علی ما اخبرنا النبی صلی الله تعالی علیه
وسلم فی تعیین ما باسره الحق بنفسه فقال ان الله کتب التوریه بیده و غرس شجرة طوبی بیده و خلق جنة عدن
بیده و خلق آدم بیده (و اوچینی) امر موسایک مقام جمعیه که نبی علیه السلامه مخصوصدر نسبتی قریدر
نه کیم) (و کتبنا له فی الألواح من کل شیء موعظة و تفصیلا لکل شیء) (قویله ا کا اشارت ایلدی و حق تعالی
موسایه اسم ظاهری عطا یاسندن حظنی توفیر ایتدکده مر ادا ایتدیکه اسم باطنی احکامندن اکابر طرف
مشاهده ایتدیر که طرفین بننده جامع اوله اگرچه کیم جمع بعض قجوه الیه جمعیت کایه دکلدن * پس حق تعالی
موسایه خضر علیهما السلامک شرفنه تنبیه ایتدی و آنک لقا سنه تشویق ایتدی و خضرک صحبتنه مشیده
موسایه اذن و بریدی و موسی الیه خضر علیهما السلامی جمع ایتدی حتی موسی احکام ارادتدن بر اغوذج
مشاهده ایتدی و احکام ارادت الیه احکام امر بننده اولان فرقی ییلدی و لکن موسی علیه السلام اوزره صیغه
تشریع و آنک حال غالب اولدی و خضرک بعض احوالنه صبر ایتدی قال النبی صلی الله علیه وسلم) (رحمة الله
علینا و علی موسی ایت صبر حتی یقض علینا فی انبائهم و فی رواية اخرى متفق علی صحبتها ایضا لو صبر رأی العجب
ولکن اخذته فی صاحبیه دما مة الحديث پس صحبت خضر الیه و علم لدنی اقسامندن بعض قسمی ذوق ایدوب
ارادت الهیه دن بعض احکامی مشاهده ایتدیر ملک الیه حق تعالی موسایه اغتننا ایلدی (و در دخی) امر شول
امر درکه انکله رسلدن کثیرین اوزره آنک رجائی نایبه در حدیث قیامتده بزم نبی علیه السلام اخباردر که
ا کا امر عرض اولندقدن انبیا دن بر نبینک امتنی موسی علیه السلامک امتندن اکثر کورمندی و كذلك
حدیث یه و دیده لا تقضونی علی موسی فان الناس یصعقون فاکون اول من یصعق فاحدم موسی باطش باقیاته
العرش فلا دری اجوزی بصعقة الطور ام کان من استثنی الله دیدی زیر ارفع اسرافیلی مقامندن رفیع و عالی
اولان کسنه ده نفخ مؤثره دکلدن بلکه اسرافیلک درجه سندن نازل کسنه ده تأثیر ایدر و بوجه مذ کوره دن
غیری موسایک علونه دلالت ایدر و بوجه اخر واردر آنک جمله سندن حق تعالی بنک انت الاعلی قویلدن
محتاجه حیفنده و كذلك) (قد اظح الیوم من استعلی) (قویلدن و بالجملة فرعونه غالب اولدیغندن غیری و سبایه
عداوت ایتش بر قوم یوقدر الاموسی آنره غلبه ایدوب قهرا یتشدر و بوجه صفت علویه نک موساده کمال
ظهورنددر * پس بواجلدن موسایک حکمتی صفت علویه الیه وصف اولندی و حکمت امامیه حکمت علویه
الیه ارداف اولندی * زیر علو حقیقی مرتبه امامته بلوغ الیه میسر در و هارون موسایه الیه دن هبه در * و آنک
نبوتی موسایک نبوتندن بر جز در موسایک نبوتی دخی نبوت هارون الیه و دیده اولوب و هارون منصب نبوت
الیه موسایک وزیر و مأموره مشیری ایدی * قال الله تعالی) (و وهبنا له من رجائنا اخاه هارون نبیا)
(ثم حکمة صمدیه فی کلمة خالديه) اندنصکره حکمت صمدیه درکه کلمه خالديه ده مقصوده در اعلم ان لاسم الصمد
معنیهن احد هما باعتبار ان الصمد هو الذی لا خوف له و الاخر معنی القصد و الاختیار بونده مراد اولان قصد و الاختیار
معنا سنه در * پس وقتا کم طال علیه السلام قومنده مظهر صمدیه اولدیه که جمیع مهمانده اک النجا
ایدر لریدی و ممانده ا کا توجه ایدر لریدی و حق تعالی آنک دعا سبیله بیا فی آنردن رفیع ایدریدی و كذلك خالده

قومی بنده مظاهره آنک نبوتی ظاهره اولدی قومی اکامخاقت ابتدا کردن اوتری پس اولادنه وقومنه
 موتد نصکره آنک قبرنه قصد ایدوب التجا ایدل دیو وصیت ایلدی پس بواجلدن انک حکمتی صمدیه ایلد وصف
 اولندی و حکمت علویه حکمت صمدیه ایلد ارف اولندی زیرا علو حقیقی صمدیتی موجبدر (ثم حکمة فردیه
 فی کلمة محمدیه) (آنند نصکره حکمت فردیه در که کلمه محمدیه در منفرد در بوحکمتی شیخ رضی الله تعالی عنه
 ابکی صفت ایلد وصف ابتدای بریسی کلیه در و بریسی فردیه در پس کلیه ایلد وصف ابتدا بکنک سری بود زیرا
 بوحکمت جمیع حکم جمیع کلیه جمیع انک ابتدا در که کلیه ایلد بونلر کلسنده متعینه در و بونلر در هر کلک
 کلید فردیه ایلد وصف ابتدا بکنک سری بود زیرا رسول علیه السلام تعیناتک اولیدر که ذات احدیت
 انکله متعینه اولدی هر تعیندن اولکه تعینات غیر متناهیة دن ذات آنرا لایه متعینه اولدی و جمیع تعینات
 اجناس و انواع و اصناف و اشخاص ترتیلہ مترتبه و بعضی بعضی بعضی سندن مندر جدر و تعین اول جمیع
 تعینات الهیه و کونیه و علمیه و وجودیه به شاملدر پس وجودیه واحد و فرد در برابر تبه ده کامسای بر تعین
 دخی یوقدر و فوقدره دخی ذات احدیه مطلقه دن غیر یوقدر که هر تعین وصفدن اسم و رسمدن وحدت و تعیندن
 منزه در پس فردیه مطلقا اکامخته در و سائر احکام کلیه و فردیه ان شاء الله حکمتنده و موضعنده ذکر اولور
 و حکمت صمدیه حکمت فردیه ایلد ارف اولندی و جمیع حکم حکمت محمدیه ایلد ختم اولندی زیرا صمدیه
 فردیتی مقتضیه در و حکمت فردیه کلیه محمدیه جمیع حکمی جامع در و کالات الهیه به و کونیه به و واسعه در
 (امدی) شویله معلوم اولسون که بولکاید بکری یدی موضعده فص حکمت فلا نیه فی کلمه فلا نیه قوی هر بر
 موضعده بوجه ایلد شرح اولندی اول حکمتک مضاف الیه اولان نی به نسبت ایلد بولکاید اولندن آخر نه
 وارخیه واقع اولان حکمتدن هر حکمت حکمت اخرا نی به وجهله تعقیب ابتدا در حکم بنده اولان ترتیب
 معنوی و جهمی تعین اولدی که الی هذا الان بوترتیب کلی و تفصیلی و جهمی عالم غیبدن منصفه ظهورده
 جلوه یابدی و بالله التوفیق) (فصل کل حکمة للكلمة التي نسبت اليها) (و هر حکمتک فصی شول کلمه در که
 حکمت اکا نسبت اولندی یعنی هر حکمت نقشند محلی شول بنینک قلبیدر که اول نی به اول حکمت نسبت
 اولندی) (فاقتصر على ما ذكره من هذه الحكم في هذا الكتاب على ما ثبت في ام الكتاب) (پس بولکاید
 بوحکمتدن ذکر اید بکم شی از زره بن اقتصار ابتدا در ام الكتابه ثابت اولدی فی حد اوزره که رسول علیه السلام
 اول حد اوزره بکا تحدید ایلدی ام کتابک مراتبی چوقدر و لکن آنک امهات کلیه سی بشدر اولکسیسی ام کتاب
 اکبردر که تعین اولدر و حقیقت حقایق کبرادر و ابکیجیسیسی ام کتاب الهیه در که اول عمار بدر که رسول علیه
 السلام این کان ربا قبل ان یخلق السموات والارض قولیه آندن سؤال اولند قدده کان فی عماره قولیه جواب
 ایلدی و اوچینی ام کتاب مبیندر که اسم مدبر ایچوندر و اول عقل اول و قلم اعلادر یعنی عقل اول کتاب مبیندر
 و اخی حقیقت حقایق یکانه در و اول عمار مر بیدر و در دنجیسیسی ام کتاب مفصلدر که اسم مفصل ایچوندر
 کسر صاد ایلد و اول لوح محفوظدر شرعا و نفس کلیه در عر فاحکمی و بنجیسیسی شول ام کتابدر که اسم خالق
 جماعیه در و اول سماء قرلر روحی روحانیه در پس حقیقه حقایق کبری اولان تعین اول انسان کامل
 منزه سیدر که جمیع امهات مذ کوره ایچون امدر و کتب دخی امهاتده بوام کبراده مثبتدر پس ام کتاب
 جمیع کتب الهیه و کونیه جمیع انک احدیتدر و شیخ رضی الله تعالی عنک حکم مذ کوره دن بولکاید ذکر
 احدیت جمیع کالات حقیقه محمدیه مشربندن ام کاید ذکر ثابت اولدی فی قدر در و بخسه ام کاید
 حکمتک نبوتی قدر دکلدر و بومر به برزخیه کبرا در تعین ایلد لاتعین و غیب ذاتی ایلد شهادت کبری بنده
 و حقیقت ایلد خلقیه بنده فاصله در و آنک صاحبی خاتم انبیا اولان صاحب لوا الحمد محمد علیه السلام در که
 اول مرتبه دن خاتم ولایت خاصیه حدایتد یکی شیخی حدایتدی) (فامتنان ما رسم لی و وقف عند ما حدلی
 ولورمت زیاده علی ذلک ما استطعت فان الحضرة تمنع من ذلک) (پس حکم مذ کوره نک بولکاید ذکر کرده بن امره
 امتثال ایدم بکارسم اولدی فی اوزره و یا خود بکارسم اولنان شینه و حکمتک اخرا جنده ثابت اولام بکا تحدید
 اولنان شی قنده و اگر رسم و تحدید اولندی فی شی اوزره زیاده ذکر ایدم که میل ایتسم قادر اولم در زیر حضرت
 خلافت مات اقتضایدر و حضرت عبودیت سیدلرحمنه امتثال اعطا ایدر زیاده ایتسم که مانعدر و کذلک

نقص ایتسم که دخی مانعدر و و خلفا و ادبا و اماندر) (والله الموفق لأرب غیره
 وفی ذلک فص حکمة نقشیة فی کلمة شیدیه
 حکم مذ کوره دن هر بر حکمتک بر کلمه به اضافتی وجهی ذکر اولندی پس کلمه شیدیه ده نفس رحمانی ایلد
 منقوخره اولان حکمت نقشیة نک خلاصه وزیده سی و یا خود بالیدر) (اعلم ان العطايا والمخ الظاهرة في الكون
 علی ایدی العباد و علی غیر ایدیم علی قسمین منها ما تكون عطایا ذاتیه و عطایا اسمائیه و تعیندر عند اهل الاذواق)
 (بلیکل تحقیق شول عطایا و مخ که کونده عبادل بدلری اوزره یعنی واسطه ایلد و دخی عبادل بدلرندن غیر
 اوزره یعنی حقدن واسطه سز طاهره عباد الله و اصله در ابکی قسم اوزره در آنلردن بر قسمی عطایای ذاتیه در
 و بر قسمی عطایای اسمائیه در و بوعطایا اهل اذواق قنده بری برندن متعینه اولور زیرا الوهیتدن منبعث اولان
 فیض الهی رحمانی ماهیات قابل اوزره منبسطه اولد قدده بختکم اصلی و محددی حیثیتله اعتبار اولنسه
 واحد اولور و باعتبار اوزره عطاء ذاتی اسمیه اولور زیرا حقدن صادر اولدی آنک ذاتی مقتضای اوزره
 آندن غیر اکیا موجب یوقدر و اما بختکم اول فیض الهی و عطاء ربانینک قوابلده صوری و قوابل حسیه
 تنوعی اعتبار اولنسه عطاء اسمائی تسمیه اولور (امدی) شویله بیلکم ذات الوهیتدن وارده اولان عطایای
 ذاتیه تجلیات اختصاصیه در اللهدن یعنی جمیع اسماء الهیه جمعی احدیتندن کل مقررینه و افراد کابینه
 خصیصه اولان تجلیات الهیه در و اما ذات مطلقه من حیث هی عطایا بختی بر تجلی ایلد حتی ذاتی
 حیثیتله تجلی ایتجلی ذاتی دید کاری ذات الوهیتک تجلیسیدر و عطایای اسمائیه نک عطایای ذاتیه ده اندراجی
 متعقلدر قوابلده تعددی و ظهور متنوعی بالذات قبول ابتدا بکنکدن اوتری پس حضرات اسمائیه دن هر بر
 حضراتدن اکا مخصوص اولان عطاء الهی وارد اولور و محل تجلی حسیه طاهر اولور) (کان منها ما يكون
 عن سؤال فی معین وعن سؤال فی غیر معین و منها ما لا يكون عن سؤال سواء كانت الاعطية ذاتية او اسمائية)
 معین قوی کسر یا ایلد و لقی جائزدر پس بوقدر بر اوزره سؤال قوی ایچون مضاف الیه تقدیر اولور و معین قوی
 مضاف الیه اولور پس تقدیر بول اولور عن سؤال سائل معین و فتح یا ایلد دخی جائزدر و سؤال قوی مسئول
 معناسنه اوله پس بوقدر بر اوزره معین قوی سؤال ایچون صفت واقع اولور یعنی عطایای الهیه ابکی قسم
 اوزره در بری عطایای ذاتیه و بری عطایای اسمائیه در پس ته کیم عطایادن بعضدر شول عطا که سائل
 معین سؤالندن واقع اولور و سائل غیر معین سؤالندن واقع اولور و یا خود عطایادن بعضدر شول عطا که سؤال
 معیندن واقع اولور و سؤال غیر معیندن واقع اولور و عطایادن بعضدر شول عطا که سؤال لفظی ایلد واقع اولور
 علی السویه در کل عطیه الهیه ذاتیه اولسون و کل اسمائیه اولسون پس وقتاکم شیخ رضی الله تعالی عنه
 عطایای ذاتیه و اسمائیه بی تقسیم ابتدا بیه و تمیزی ذوقه حواله ابتدا بیه اعتبارا آخر ایلد عطایای حسن ایلد
 مدر که اولان اقسامه تقسیم ایددی و تقسیم مذ کوری امتیازده تشبیه ایددی حسله متعینه اولدی کبی (فالمعین
 بکسر الیاء ای السائل المعین) (کن بقول) (اوبفخها ای السؤال المعین کسؤال من بقول علی انصار
 السؤال) (یارب اعطنی کذا فمعین امر اما لا یخطر له سواء و غیر المعین کن بقول یارب اعطنی ما تعلم فیہ مصلحتی)
 (معین کسر یا ایلد جائزدر یعنی سائل معین شول کسه کبیدر که یارب بکافلان عطایای و بر در پس بر امری
 تعین ایدر که آندن غیر برشی اکا خطورا بخرسان ایلد تلفظ ابتدا بکی حینده وسائل غیر معین شول کسنه
 کبیدر که یارب بکا عطا ایلد شول شیتیک سن آنده بنم مصلحتی بیلور سن دیرو فتح یا ایلد جائزدر و تقدیر بول اولور
 فالسؤال المعین کن بقول یارب اعطنی کذا فمعین امر اما لا یخطر له سواء و غیر المعین کن بقول یارب اعطنی ما تعلم فیہ مصلحتی
 من معین و غیر معین قوی دلالت ایدر) (من غیر تعین لکل جزء من ذاتی من لطیف و کثیف) (بنم ذاعندن
 هر بر جزء ایچونکه لطیف و کثیف در اعطا ایلد تعین سزدر یعنی ذات اجزاسندن هر بر جزء لطیفه که روحدر
 و قوای روحانیه در هر بر جزء کثیفه که نفسدر و قوای نفسانیه در ملایم اولان نه ایه و سن آنی مصلحت
 بیلور سن آنی اکا عطا ایلد کل تعین سزدر پس بوقدر بر اوزره من غیر تعین قوی بقول قولنه متعلق اولور
 و اکل قوی دخی اعطنی قولنه متعلق اولور و تقدیر بول اولور کن بقول یارب اعطنی ما تعلم فیہ مصلحتی لکل
 جزء من ذاتی من لطیف و کثیف من غیر تعین پس بوقدر بر اوزره من غیر تعین قوی شجک کلامندن اولور

عطا دهنه شیئی قبول ایدر و وصف ثانیست معرفتی بوصفده یعنی اهل حضور صفده معرفت استعدادده
واقع اولان شیکت اتمدر یعنی بوصف صنف اولدن اتم واکشفدر بوقدر برآورده هذا صنف ثانی معرفته
اشارتدر و اشارت ایچون واقع اولور و بوصف ثانیست حضور لر بنه عوالم غیبیه و حضرات عالییه به کشف
مقترن اولدی پس علم الهی ازایده که ذات حقه فاعلدر ایمان ثابته لرین بیلدیلر پس خصوصیات قابلیات
اصلیه و ازلیه لرندن علی وجه الاجمال استعداد لر بنی بیلدیلر پس استعداد لری معرفتندن قنقی شیئی قبول
ایدر لر بیلور لر پس سوال ایتمزل الاشول شیککه آنک قبولنه کندیلر زنده استعدادی مشاهده ایدر لر پس
سوال ایتمدکاری شیئی فی الحال واقع اولور و یا خود بر زمانک تأخیر ندنصکره پس وقتا کم شیخ رضی الله تعالی عنه
عطایای سوال ایلد حاصل اولان عطایا و سوال السز حاصل اولان عطایا به تقسیم ایتدیه و قسم اولی امر معینه
سوال ایلد اولان شیکه و امر غیر معینه سوال ایلد اولان شیکه تقسیم ایتدیه و بعده سائلی سوال ایلد باعث حسیه
قسمینه تقسیم ایتدیه سائیلندن بر فرعی دخی بیان ایدوب ایتدی (ومن هذا الصنف من یسأل لا لاستیصال
ولا لامکان و انما یسأل امثالاً لامر الله فی قوله تعالی ادعونی استجب لکم فهو العبد المحض و لیس لهذا
الداعی همة متعلقة فیمسأل فیهم من معین او غیر معین و انما همتهم فی امثال اوامر سیده) یعنی اهل حضور ددن
سائیلن صنفندن و یا مطلقاً سائیلن صنفندن شول سائل وارد ککه سوال ایدر و لکن استیصال طبیعی ایچون
وامکان ایچون سوال ایتمز بلکه الله تعالی (ادعونی استجب لکم قولنده واقع اولان امر الهی به امثال ایچون
سوال ایدر پس اول سائل عبد محضدر و حال بوکه بوداعی ایچون همت متعلقه بوقدر شول شیده ککه
آنک حقه سوال ایدر مسؤل معیندن و مسؤل غیر معیندن بلکه آنک همتی سیدینک او امری امثالنده در
یعنی عبد محض اولان داعی ایچون دنیا آخرت ظاهر و باطناً مسؤل معیندن بر امر مخصوصه آنک همتی
متعلقه دکدر الا آنک همتی سیدینک او امری امثالنده در پس دعا ایچون وارد اولان امر الهی به
امثال ایچون سوال ایدر و دعا ایدر (فاذا اقتضی الحال السؤال سأل عبودیة) (پس چنکم) (ادعونی استجب
لکم قولنده اولان امر الهی به امثال حال اقتضا ایلد عبودیة سوال ایدر بر عبودیة محضه امره امثالی
اقتضا ایدر پس بوداعینک لسان مقال ایلد سوالی امر الهی به امثالدن اوتریدر یوحسه حاجات و مسؤلنه
وصول و مراداته حصول ایچون دکدر بر زیر آنک قلبی ماسوای حق طلبندن معروضه مشاهده جمال مطلق ایلد
غیردن میرادر به مطالب دنیوی به مطالب و نه مأرب اخروییه به راغیدر بلکه نظری وجه حقه در جمعا مقام
و حدتده و تفصیلاً مظاهر کثیره ده پس حالی اقتضا ایتدیکده سوال لفظی ایلد عبودیتندن اوتری سوال ایدر
(واذا اقتضی الحال) (التقوی و السکوت سکت فقد ابتلی اوب و غیره و ما سألوا رفع ما ابتلاهم الله به
ثم اقتضی لهم الحال فی زمان آخر ان یسألوا رفع ذلك) (فسألوا) (فرفعه الله عنهم) (و چنکم) (و توکل علی الله
قولنک حکمی اوزره غالب اولان حال تقوی و سکوت و سکوتی اقتضا ایلد عبودیة سوال ایدر ساکت اولور
پس تحقیقاً الله تعالی اوبی و اندن غیر انبیا و اولیادن جماعت کثیره بنی مبتلا ایلدی و حال بوکه اندر سوال
ایتدیلر شول بلانک رفعتی که الله تعالی انلری اکامبتلا ایلدی اندنصکره زمان آخرده حال اقتضا ایتدیکه
اول بلانک رفعتی سوال ایدر لر پس سوال ایتدیلر پس حق تعالی اول بلایی انلردن رفع ایتدی یعنی اوب کی
بعض بلایا ایلد مبتلا اولان صنفی حکمتک اقتضای اوزره حق تعالی بر بلایه مبتلا ایتدیکده اول بلانک بلانک
حکمی متقاضی اولوب تسلیطدن مراد اولان شیئی ظهوره قریب اولمجه حقه تقوی و سکوت حالی اولوب
و امور حقه تسلیم حالی انلر اوزره غالب اولوب سکوت ایدر لر و تسلیطک حکمی تمام اولوب زمان آخرده اول
تسلیطک ثمره سی ظاهر اولمجه حال اقتضا ایدر (وادعونی استجب لکم) (قولنده دعا ایتمکه وارد اولان
امر الهی به امثال ایتمک حالی انلر اوزره غلبه ایدر پس اول بلانک رفعتی سوال ایدر لر پس الله تعالی انلردن
اول بلایی رفع ایدر لر و لکن بونلرک سوالی اجابت ایچون دکدر مکرریم انلرک سوالی و انلرک اجابتی الله تعالی
مرادی اوله پس دعا ایدر لر دعایه مأمور اولدیلرندن اوتری اگر اجابت ایدر لر شکر ایدر لر و اگر اجابت ایتدیه
بیلور لر که دعایه امر دن حقت مرادی دعادر و کذلک اگر اجابت حاصله اولور لر حال لری ایلد استعداد لرین
بیلور لر و اگر اجابت اولمجه وقت آخره لسان استعدادک تأخیر بنی بیلور لر پس اول وقت سوالی تأخیر ایدر لر

پس عبد کامل کاه اولور که هر حالده کندی اهل اولدین شیکه استعدادده علمی وار ایکن و مسؤل و وقوعه
و استعداد حالینک سواله اقترا نه علمی و ارا یکن امره امثالاً الله دن سوال ایدر لر و لکن اجابتی قصداً تمیز و شیک
و وقوعه همتی متعلقه اولمز بلکه همتی او امر الهیه به امثالدر پس بوعبد محضدر و بوصف صنف اولدن
اکلدر که سوالی حالده استعدادی بیلور و آنک حقه علم حقت تعلقی کیهینه مطلع دکدر پس بوصف اوزره
چنکم حال سوالی اقتضا ایتدیه و احساس ایتدیه که مراد الهی دعا و سوالدر عبودیة و امثالاً دعا ایدر و اگر
استعداد حالیندن بیلور لر که ابتلا تمیض و تکمیلدر و جانب حقدن کار و اندر صبر ایدر و امر فی الله تعالی به
تقوی و ایدوب سکوت ایدر لر بر عالمدر که حق تعالی آنک اوزره حضرت قهر و جلال حکمی دائماً ابقا ایتد
بلکه رحمت ذاتیه قهر عرضی آنارینک اضمحلالندن لازمدر زیر اسبق رحمتی علی غضبی مغضوب علیه
حقه در پس شول کسبه که از لرحمت الهیه سبقت ایتدیه اوله آنک حقه غضب عارضی بطریق اولی
مضمحل اولور مثلاً اوب علیه السلام کی که ابتلا به صبر ایتدی و ابتدا حقدن ضرر لر رفعتی سوال ایتدی حاله
و استعداد حالیندن علمی اولدیلندن اوتری پس هر محنت و ابتلا که الله تعالی آنک عبادی مبتلا ایدر قهر
محض دکدر بلکه رحمت و نعمت خاصه در که محنت و نعمت صورتده ظاهره در و بابتلایه و اغب اولمزالا
مراد حق عالم و علم الهی به واقف و سر قدره مطاع اولمز پس هر چنکم انفصال ضراء و باسانک اوائی وصول
و اتصال رخا و سرانک ازمانی حصول عالم اوله دعا ایدر لر و الله تعالی انلردن ضرری رفع ایدر و عسری بسر
تبدیل ایدر پس رفع ضرری سوال ایدر لر امر الهی به امثالدن اوتری و عدم سواله قهر الهی به مقابله
توهمندن اوتری پس سوالده و عدم سوالده عباد الله ایدر لر حقت ارادتی و علمی موجب اوزره امر الهی
و حکم ربانی به ناظر لر در و حال اقتضا ایتدیکده بو خواصک سوالده امره امثالاً لری انلرک نفوسنه متعلقه اولان
امورده در و اما اهل عالمه و اهل ملکته و کندیلر لاداری اهلنه و بعض خصوصه کندیلرک وجودی عالمه
متعلقه اولان امورده حکمت الهیه و معرفت تامه مقتضای اوزره سوال ایدر لر زیر امیر و مالکدر آنک اوزره
واجبدر هر ذی حقه حقی عطایا علیه کفوله علیه السلام (ان لاهلک علیک حقاً و لفسک علیک حقاً و اعینک
علیک حقاً و لا ذلک علیک حقاً) (پس وقتا کم عبد محض امر الهی به امثالدن اوتری سواله تعرض ایدر سوال
مقابله سنده کما یبکی امر دن بریسی عارض اولور یا مسؤل فی تجیل او انور و یا تاخیر و انور پس تجیل و تاخیر
سبب اولانی شیخ رضی الله عنه بیان ایدر (والتجیل بالمسؤل فیہ و الابطاء للقدیر الموعین له عند الله) التجیل
مبتدا و الابطاء عطف علیه و اللقدیر خبره یعنی مسؤل فی ایلد جانب حقدن تجیل و آنکله تأخیر انکچون
عند الله معین اولان قدردن اوتریدر بر زیر هر حادث ایچون عند الله وقت معین وارد که لوح قدرده کما یقارن
اندن متأخر او از و آنک اوزره مقدم اولمز (فاذا وافق السؤال الوقت امرع بالاجابة و اذا تأخر الوقت انما فی الدنيا
و اما فی الآخرة تأخرت الاجابة ای المسؤل فیہ لا الاجابة التي هی لیسک من الله فافهم هذا) (پس چنکم سوال
وقته موافق اولسه اجابت ایلد امرع اولمور یعنی مسؤل فیہ فی الحال اعطا اولمور و چنکم اجابت ایچون مقدر
اولان وقت سوالدن متأخر اولسه یا دنیاده و یا آخرتده یعنی وقت اجابت یا دنیاده یا آخرتده که بعد زمان وقت
کده کده اجابت اولسه و یا دنیاده اجابت اولمجه وقت آخرتده متأخر اولسه اجابت متأخره اولور یعنی
مسؤل فیہ اولان شیکت حصولی متأخر اولور وقت معینه دل یوحسه اللهدن لیسک ایلد اولان اجابت تأخیر اولمز
زیرا بعد دعا ایتدیکده البتة لیسک ایلد اجابت اولمور و بقول من الخبر الصحیح ان العبد اذا دعی ربه یقول الله لیسک
عبدی و حق تعالی ادعونی استجب لکم قولی ایلد کندی نفسی اوزره عبدک دعونی اجابتی ایتدی و آنک
قولی حق و وعدی صدقدر پس چنکم عبد حقه دعا ایتدیه کردعایی وقت معینه موافق اولور لر فی الحال
لیسک فعل ایلد اجابت اولمور و لکن چنکم حق تعالی مسؤل فیهک حصولی ایچون عبددن استعداد حالینک
ظهوری تأخیر بنی عالم اولسه فی الحال عبده مبادرت ایدر آنک کمال قابلیته و استعدادده معین اولان شیکه
و اکامعد اولور عین مسؤل حقه اجابتی موجب اولان تجلی بی قبول ایتمکه زیر استعدادی سواله موافق
دکدر پس چنکم عین مسؤل حصولی ایچون مقدر اولان وقت کسه و سوال وقته موافق اولسه فی الحال
اجابت اولمور پس بوقدر اوزره اجابت سوال و قیندن حاصلدر هر قنقی سوال اولور لر و هر قنقی سائل

اولورده ولكن سوال فنده اجابت حكمك ظهورى عبدك استعدادى وقابليتى قدر در واجابت حكمك
اول ظهورى مسؤل ظهورى ايجون عبدك استعدادى تكميله حقت اعانه وامداديدى * وبقنكم الله تعالى
عبدن لسان حالى ولسان ذاتى ولسان استعدادى ايله سوالده كمال استعدادى عالم اولسه لسان شخصى ايله
عبدك سوالدن اول آنى بعث ايدى * وفى الحال اكاجابت ايدى * پس بوسره شعورى اوليان كسسه ظن ايدى كه
بعض عبدك سوالدن اجابت تأخير اولمز وبعضيسى اجابت اولمز * ولكن امر بويله دكدر بلكه هر داعيدن
هر داعى اجابت لكن امر الله تعالى امر ايدى كيدى * (وما كان لرسول ان يأتى الا باذن الله) (واول كمال
قابليت واستعداد) (فاذا جاء امر الله قضى بالحق وخسر هنالك المبطلون) (وشىخ رضى الله تعالى عنه
فافهم هذا قولى ايله تنبيه ايدى كه بونده اجابتدن مراد بالفعل اجابت ايدى * ايليك ايله اجابت دكدر * زير سوالدن
ايليك ايله اجابت تأخير اولمز ودرخى ليليك ايله اجابت ايدى * فعل ايله اجابتى تأخير ايتك محبوبيت سرته وبعبدن
حقت عدم اعراضه دلالت ايدى بكنه اشارت ايدى زير كاه اولور كه عبد سائل محبوب حق ايكن انك سؤالى
حق تعالى ليليك ايله اجابت ايدى * اول شى مسؤل اعطايتمك اجابت ايتز عبدك دعاده ترددنه حقت محبتى
ورضاى تعلق ايتد بكندن اوترى وتأخير اجابت عبد ايجون اول اولديغندن اوترى ومع هذا حق تعالى
عبد محبت ايدى وودعاسنى وسؤالى استجاب ايدى وآنك قرب وكرامتى مراد ايدى نور ووعاسنى استماع ايدى وآندن
راضى اولور وسؤال اولان شىي اكاعطايتمز اكالك محبتدن اوترى زير اندن بر شئله انك محتجب اولديغن
واندن بعد اولديغن استمز پس عبد محبوب حقتدن غيرى بر شئى حقتدن سوال ايتد بكن اجابة ايتز اكالك
محبتدن اوترى تاكيم عبد اول شئله اندن محبوب اوليه وكاه اولور كه عبد مسؤل اعطايتمز وكاه محبت ايتز
بلكه فى استدراج ايدى * (قال رب فانظرنى الى يوم يعثون) (قولنده ايليك سؤالى كىي پس) (فانك
من المنظرين الى يوم الوقت المعلوم) (قولى ايله اجابت اولندى وواجابت حقت اكالمحبتدن اوترى دكدر
بلكه انك طرد واستدراجندن اوتريدى * پس فعل ايله اجابت تأخيرنده محبوبيت سرته فافهم هذا قولى ايله
تنبيه اولندى) (واما القسم الثانى وهو قولنا ومنها ما لا يكون عن سؤال فالذى لا يكون عن سؤال فاما اريد
بالسؤال التلطف به فانه فى نفس الامر لا بد من السؤال اما باللفظ او بالحال او بالاستعداد) (واما عطاياء الهية دن
قسم ثانى واول بزم ومنها ما لا يكون عن سؤال قولمز در * پس شول عطادركه سوال ايله واقع اولمز پس سوال
ايله بزم مراد سوال ايله تلفظدر * يعنى شول عطا كه تلفظ ايله اولان سوال ايله اوليه زير ايشان بودركه نفس
امر ده عطائك وصولى فنده سوالدن لا بد در بالفظ ايله وياحال ايله ويا استعداد ايله پس لسان لفظ ايله حاصل
اوليان لسان حال ايله ولسان استعداد ايله اولادن خالى دكدر * زير لسان استعداد ولسان حال ولسان
مرتبه ولسان ذات ايله سوال دائما واقع دكدر * انكچون لسان تلفظ ايله سوال اولد فنده اجابت تأخير اولور
پس بقنكم لسان قول ولسان حال لسان استعداد موافق اولسه اجابت امرع اولور * پس عطاء الهى
ومسؤل حاصل اولور * لسان لفظى ايله سوال ايتكسز * پس ظن اولور كه مسؤل سؤال حاصل اولدى
ولكن بويله دكدر * پس سوال ذاتى بودركه ذوات ذاتيائده الله دن بقاسنى سايله واندن انك ذاتيله قيامى
قائله در ولسان ايله سوال جايى كىي كه جوعى ايله شيعى طلب ايدى وعطشان كىي كه عطشى حالى ايله ريق طلب
ايدى پس جوع بر حالدر كه شيعك طلبنه باعذر * پس حال طلبه باعث اولان شيعدر * وبودنى استعداددن
زير استعدادده طلب اوليدى داعيه حاصل اولمزدى * ولكن مطلوبك حصوان حال رباطلده اقتضا ايتز
اكرچه كيم فى الجملة اقتضا ايدى ولسان استعداد ايله سوال ايكى قسم اوزره در * بريسى استعداد جزئى * مجموعه اولور
وبريسى استعداد كلى غير مجموعه لدر پس لسان استعداد جزئى * مجموعه اولور ايله سوال شول كسسه نك سؤالى كيدى كه
الله دن بر امرك وبريضك حصول ايجون انك اهلبى وقابليتى متكامله اوله * پس بوعطاء متماخر اولور ولسان
استعداد كلى غير مجموعه ايله سوال اسماء الهية احكام وآثارينك وكالاتك ظهورن طلب ايتدى كىي *
واعيان ثابتنه نك حضرت علم الهية تعينى حيثيقيه وجودات خارجيه سن سوال ايتدى كىي كيدى * پس
هر كسك عين ثابتيه مى فيض اقدس دن سائله وآنى عدا اولقن خاليه دكدر * وبوسوالدن دنى عطا تخلف ايتز
زير انفس امر ده استعدادك مقتضايه در كه وجود عيندن اول حضرت علميه ده انكچون مقرر در ولسان

مرتبه ايله سوال نبوت كيدى كه الله دن سوال ايدى شول شىي كه انكله واندن انك قيامى وقوامى ثابت اوله شول
نيدن كه انك وجودى ايله اول نبوت دائمه اوله وشىخ رضى الله عنه الله تعالى دن وارد اولان عطاء مطلقك
وقوعن كه عن سوال واقع دكدر جمله طلقه ايكسندن هر برينك نفس امر ده اجتماعيدر قياس ايتدى كه
بر شىي ايله مقيد دكدر وبنهماده جامع اولان شول شىي اوزره كه بر نوع ايله تقيد ايتى تقيد ايدى پس ديدى
(كجانه لا يصح عدم مطلق قط الا فى اللفظ واما فى المعنى فلا بد ان تقيد به الحال فالذى يعنىك على حمد الله هو المقيد
لك باسم فعل او باسم تنزيه) (يعنى نفس امر ده عطائك حصول ايجون سوالدن لا بد در عطا سوال ايله مقيد در
سوال سز مطلق اولقى صحيح دكدر الا لفظه نك كيم شان بودركه عدم مطلق صحيح اولز الا لفظه واما معناه
لا بد در كه فى حال تقيد ايله * پس شول شىي كه سنى اللهمك جمله بعث ايتدى اول شىي كىي سكا مقيد در اسم
فعل ايله ويا اسم تنزيه ايله * يعنى عدم مطلق غير واقع در زير احكامك حالى ووصفى ومقامى حمد خالده جدى تقيد
ايدى * واكرچه كيم لفظ حمد اطلاق اولور ولكن معناه حال ايله مقيد در * پس معناه بر باعندن لا بد در كه سنى
جمله بعث ايله اول باعث سنك همك وسلامت هيئتك تصور ايدى * پس لفظه مطلق اولان حمد ايله حمد
ايدى سن * واما معناه عدم مطلق دكدر * زير اسن عالم سنك سن * كاجدايدى سنك خالقك وحافظك اولديغى
حيثيقيه پس سنك حمد كىي قيد ايدى شول باعث كه اول سنك صحت وخلقيتك معناسنه اولان تصور كدر * اوبله
صحت وخلقيتك كه اسم بارى وحافظ ايله سليه در * وبوايكى اسم اسماء افعال دندر وكذلك جامع اكل ايدوب شيعى
فنده الحمد لله ديسه * پس الله تعالى به اسم رزاق حضرت تدن جد ايدى وروستخيلدر كه اول حمد بعينه اسم مانع
حضرت تدن اوله وكذلك محل مخوفه ملاقى اولوب اندن نجات بولان كسسه الحمد لله ديسه پس جدا ايتدى الاسم
حافظ واسم وفى حضرت تدن واسم منتهى حضرت تدن جدا ايتدى * پس الحمد لله ديد كده انك جدى مطلق اولز
اسم فعل ايله مقيد اولور * واسم فعلدن مراد اسم فاعل در رزاق ومنعم وحافظ كىي وكذلك بر كسسه كه الله تعالى
اكاهدايت ايتسه حقت صفات محدثات ايله عدم انصافى معرفتنه * پس الحمد لله الذى هدانا لهذا ديسه پس
جدى اسم تنزيه اولان اسم سبوح وقدوس حضرت ته اشارت ايدى واسم تنزيه ايله جدى تقيد ايدى بر شى عطا
دنى ككذلك سوال ايله مقيد در پس اكسوال لفظى موجود كىي ايسه واجابت واقعه وبركت ورحمت
شامله اولديسه پس لسان حال ولسان استعداد ايله * (والاستعداد من العبد لا يشعر به صاحبه ويشعر
بالحال لانه يعلم الباعث وهو الحال) (وعبدن حاصل اولان استعداد جزئى به صاحبتك شعورى بودر غامض
اولديغندن اوترى وحاله صاحبي مشعر در * زير حالك صاحبي باعث اولان شىي عالمدر و باعث حالدر * پس
صاحبي سوال حاله واقدر اما سوال استعداددن اخفادر انكچون شىخ رضى الله تعالى عنه) (فاما استعداد
اخفى سوال) (ديدى پس سوال استعداد سؤالك اخفايدى يعنى سوال حال ايله سوال لفظدن اخفادر زير
سوال لفظه صاحبي واندن غير دنى واقف اولور وسوال حاله صاحبتدن غيرى بر كسسه واقف اولمز وسوال
استعداد صاحبي دنى واقف دكدر زير غيب غيب بدندر الله دن غيرى كسسه فى عالم دكدر) (واما جامع هؤلاه
عن السؤال علمهم بان الله فيهم سابقة قضاء فهم قديموا محلمهم لقبول ما يردونه وقد غابوا عن نفوسهم
واغراضهم) (يعنى عطايانك قسم ثانياىي كه يعنى سوال واصل اولور انك اصحابى سوالدن منع ايتز الا انك
علميكه الله ايجون انك حقتده سابقة قضاء واردر يعنى علم الهية نبوت علميه نه وجه اوزره ثابت اولد بيلر ايسه
وجود خاقيده ظاهر اولمزينه قضا سبق ايتدى وقضاء سابق نه وجه له جارى اولديسه لاراد اقضائه ولا مانع
لحكمه البتة رد اولمز پس بوطائفه كمال معرفتندن وعلم الهى ايله تحققلندن تحقيق الله دن وارد اولان حكمك
قبولى ايجون محلمن يعنى قلوبن مستعد ايتد بيلر وكندى نفوسلندن واغراضلندن غائب اولد بيلر يعنى نفوس
واغراضلندن بالكليه منسلخ اولوب وجود واحدك مشاهده سنده وواردات الهية نك ملاحظه سنده غائب
اولد بيلر پس بر عطائك سؤالنه تعرض ايتد بيلر انك حقتده اولان قضاء سابقك احكامى جزئياته منظر
اولد بيلر) (ومن هؤلاه من يعلم ان علم الله به فى جميع احواله هو ما كان عليه فى حال نبوت عينه قبل وجودها
ويلعلم ان الحق لا يعطيه الا ما عطا عينه من العلم به وهو ما كان اعطيه فى حال نبوته فيعلم علم الله به من
ابن حصل) (وبوقسم ثايندن بعضدر شول صنف كه عالمدر كه تحقيق اللهمك اكاعلى انك جامع احوالده

اول شول شیدر که اول صنف آنک اوزره ثابت ایدی * عین ثابته سنک ثبوتی حالنده وجود خارجی ایلد عینک
وجودندن اول * ودخی عالمدر که حق اعطا ایتزالا آنک عینی اکاعلمدن حقنه اعطا ایتدیه * وانک عینی حقنه
نه اعطا ایتدیکی علم شول شیدر که اول آنک اوزره ثابت ایدی علم الهیده ثبوتی حالنده پس اول صنف عالم
اولور که الهک اکاعلمی نه مرتبه دن حاصل اولدی (امدی) تحقیق شو یله معلوم اوله که علم الهی ازلی به واقع
وقضا و قدره وائر اوزره جاریه اولان اسرار الهیه امکانیه مکاشفه اولان طائفه علیه دن بر صنف که سایدن
مشهود ایلد و کشف واکل و علم وجود ایلد اوسع و اشملدر عالمدر که آنک حقنده الهک اکاعلمی آنک جمیع اعمال
واحوالنده و اذواق و افعالنده و عطا یای الهیه و مواهب کونیه ده که اکا و اصله اولور * وجود عینین سندن اول
تعین علمیده عین ثابته سی ثبوتیه نه شی اوزره متعین اولوب ثبوت علمیده ثابت اولدیه اول صورتیه یعنی
تعین علمیتی صورتی آنک حقنده حقل معلومیدر و اول صورت ایلد حق ائی عالمدر غیر دکر زیر اعیان ثابته
و تعینات علیه الله ایچون اشیا آنک معلوماتی صورتیدر که هر عین نه صورت اوزره متعینه اولدیه اول صورت
ایلد حق ائی عالمدر و اول صورت ایلد اول حقل معلومیدر و وجود عینیه موجود اولدیه عالمدر که اعطیات
الهیه دن حق اکاعطا ایتزالا آنک عینی علم الهیده ثبوتی حالنده کندی صورت معلومیه سندن حقنه اعطا
ایتدیه پس وجود عینیه حق اکا ائی اعطا ایدر یعنی هر شیک معلومیتی صورتی حقنه علمدن نه اعطا ایدر
حق ائی اول صورتیه عالم اولور و اول صورت علیه آنک مقتضای اوزره وجود عینیه اکا ائی اعطا ایدر پس علم
معلومه اولمان شیکله معلومه مؤثر دکر بلکه تأثیر و حکم معلوم ایچوندر * زیر معلوم نه صورت اوزره
متعین اولور سه علم اول صورت ایلد اکا تعلق ایدر پس علم معلومه تابع اولور و ارادت علمه تابع اولور * پس معلوم
صورت علیه سندن عالمه نه اعطا ایدر سه عالم اول صورت ایلد حق ائی عالم و اول حقلی آنک وجود
عینینه اعطا ایدر پس شی صورت معلومیه سیدل حق اوزره عالمدر که اول صورت ایلد حق ائی عالم اوله و حق
آنک وجود عینیه اوزره معطی واکدرا آنک معلومیتی صورتیه و معلومیتی حکمدن اکانه شی اعطا
ایتدیه * زیر معلوم اولدینی حینیتله صورت علیه ائی اعطا ایدر که نفس عالمه مرتبه در که ازلا آنک
معلومیتی صورتیدر که صورت علیه ازلیه و ابدیه در که اول صورت ذات دیمومیه ایلد قائم اولان علم ذاتینک
قیامیه قایمه در پس مشیت الهیه قضا و قدر ایلد بر موجود اوزره حکم ایتزالا علم ازلیه سبکی ایتدیکی شیکله
و علم ازلی هر معلومه تعلق ایتزالا آنک عین ثابته سندن معلوم اکا عطا سی حسبیه زیر معلوم ایچون قدر معلوم
وجدی سوم بیان وارد که آنک خصوصیتیه معلوم آخردن متمیز اولور زیر علم ذاتی الهیده بر معلوم متعین اولور
الابو قدر ایلد که آنکه متخصص اولدی پس بر کسینه به بواسطه حاصل اوله آنک حقنده اولان علم الهینک
معدنی و مأخذی ندر و بوعلم نه مرتبه حاصل اولدی معلوم عالم اولور یعنی کندی معلومیتندن اولدین
مشاهده ایدر (و ما ثم صنف من اهل الله اعلاوا کشف من هذا الصنف فهم واقفون علی سر القدر) و قسم ثابته
اولان اهل الله بوضفدن اعلاوا کشف بر صنف یوقدر پس بونلر سر قدره واقفدر و سر قدر هر شیک
علم الهیده معلومیتی صورتیدر که علم ثبوتی حالنده آنکه متعیندر که ازلا و ابدات و تورات وجودیه ده اول شی
اوزره حاکم اولان اول تعین علمی صورتیدر که حق تعالی آنک مقتضای اوزره زمان معینده و وقت مخصوصده
آئی اجر ایدر * پس ثبوت علمیده متعین اولان شی وجود عینیه صورت علیه اوزره نظم و رابده جکی بوضفدن
معلومی و لغله سؤالدن مستخرج و جریان قضایه منتظر اولور (و هم علی قسمین منهم من یعلم ذلک بجملا و منهم
من یعلمه مفصلا فمن یعلمه مفصلا علی و اتم من الذی یعلمه بجملا فانه یعلم ما فی علم الله فیه اما باعلام الله ایاها با اعطاء
عینه من العلم به و اما بان یکشف) الله (له عن عینه الثابتة و انتقالات الاحوال علیها الی ما لا ینهاهی و هو اعلی
فانه یکون فی علمه بنفسه بمنزلة علم الله به لان الاخذ من معدن واحد) (و سر قدره واقف اولان صنف ایکی قسم
اوزره در آنلردن بعضدر شول قسم که بجملا عالمدر که الهک اکا و احوال ظاهره و باطنیه سنه علی عین ثابته سنک
مقتضای اوزره در یعنی بجملا برهان و ایمان ایلد عالمدر و آنلردن بعضدر شول قسم که سر قدری مفصلا یعنی
کشف و عیان ایلد عالمدر و شول قسم که مفصلا سر قدری عالمدر اعلی و اتمدر شول قسم که آنک بجملا عالمدر زیر
مفصلا عالم اولان آنک حقنده علم الهیده ثابت اولان شی عالمدر * بالله تعالی اکا اعلام ایتکه آنک عین ثابته سی

اکاعلمدن حقنه نه اعطا ایتدیه یعنی وجود عینیه حقل اکا اعلام ایتدیکی ثبوت علمیده آنک عین ثابته سی
متعینه اولدینی حالده آنک حقنده نه صورت ایلد لوازم و عوارض و لواحق ایلد متعینه اولوب معلومیتی ایلد اول
صورتی حقنه اعطا ایتدیه اول صورت ایلد حق ائی عالم اولور * و اول صورت ایلد حق من غیر زیاده و لا نقصان
وجود عینی سنه القاء سبوحی ایلد اعلام ایدر و حقل عیده اعلاهی اگر عیدنی ایلد و با واسطه ملک ایلد و با قلبیه
القوا و انزال ایدوب تعلیم ایتکه دروا کر عیدولی وارث ایلد و قلبیه القا ایتکه در که آنک عین ثابته سی بواحوال
متعینه بی اقتضایدر و بوعرف عین ثابته سنه اطلاع ایلد حاصل اولان معرفت دکر زیر اخبارده عین
ثابته سنه شهود اوزره اطلاع یوقدر و یا خود آنک عین ثابته سندن و عین ثابته اوزره الی ما لا ینهاهی احوالک
انتقالاتدن اکا کشف ایتکه * و کشف ایلد عالم اولان اعلام ایلد عالمدر * زیرا کشف ایلد عالم اولان
کندی نفسنده علمیده یعنی کندی نفسنه علی الله تعالی اکا علمی منزله سنده اولور زیر علم ایدر معدن
واحدندر یعنی الله تعالی بوعبد مخلصه عنایت کیمه ذاتیه ایلد حضرت علم الهیدن و عالم معانی غیبیه دن *
کشف ایدوب عین غیبیه و حقیقت مطلقه کیمه ده ثبوت احدیتی علمی و تعین ذاتی غیبیه جمیع اعیان ثابته بی
مشاهده ایتسه و کندی عین ثابته سیدل متحقق اولوب آئی مشاهده ایتسه و مواطن و مراتب وجودیه و اطوار
شهودیه ده دخی عین ثابته سنک احوالی ماهیاتی اعیانیه و لوازمی و لواحق و عوارض و لواحق و حقی و لواحق
لواحقنی دنیا و آخرت عند الله مشاهده ایتسه پس عین ثابته سندن که علم الهینک مأخذیدر عین ثابته وجود
حقده حقل عینی اولوب * آنک غیر اولدینی حینیتله عالم اولور آنک حقنده و آنک غیر حقنده ثابته و متحققه
اولان جواریتی و کواچی و تفصیل طریق اوزره انلری مشاهده ایدر و تفصیل ایلد عالم اولان اجمال ایلد عالم اولان دن
اعلا در زیر اول کندی نفسی علمنده الهک اکا علمی منزله سنده اولور * یعنی عین ثابته سی ثبوت و تعیندن صکره
الی ما لا ینهاهی جمیع اطوار وجودی و مراتب شهودیه اولان احوالی الله تعالی نیجه عالم ایتسه اول دخی کذلک
عالمدر * زیرا آنک حقنده علم ایدر معدن واحدندر که آنک عین ثابته سیدر * پس علم الهی ذاتیه عین
ثابته سی جمیع احوالی ایلد نه صورت اوزره * متعینه اولدیه حق تعالی اول صورت ایلد آئی عالم اولور و آنک
حقه معلومیتی دخی اول صورت اوزره اولور * و حق تعالی اکا عین ثابته سندن کشف ایدوب آئی مشاهده
ایتدیده بنه اول صورت اوزره مشاهده ایدر زیر معدن واحد عین ثابته سنک معینی صورتیدر و آنک حقنده
و حقل حقنده علی السویه در صورت متعینه نسبت ایلد اما بر وجه ایلد حقل علی عبدک علمته مغایر در زیر
حقل اکا علمی لذاته در بر امر واسطه سیدل دکر و عبدک عین ثابته سنه علی آنک حقنده اولان عنایت الهیه
واسطه سیدل در انکچون شیخ رضی الله تعالی عنه استننا ایدوب ((الانه من جهة العبد عنایة من الله سبقت له
هی من جملة احوال عینه الثابتة)) (دیدنی یعنی الیوقدر وارد که علم مذکور عید طرفندن عنایتدر اللهدن که
انکچون سبق ایتدی علم الهیده ثبوتی حالنده که اول عنایت دخی آنک ثابته سی احوالک جملة سندن
بر حالد یعنی عین ثابته سی اعطا ایتدیکی شیدر زیر عنایتک تعلق ارادت الهیه آنک تعلق حسبیه در و ارادت
الهیه آنک تعلق آنک عین ثابته سنه و احوالنه علمک تعلق موجبیه در و علمک اکا تعلق تعین علی واستعداد
ذاتی غیر جمیعول حسبیه در * پس تعینات علیه و قابلیات غیبیه عنایت الهیه آنک اصلیدر * پس بوعبدک
عین ثابته سنه علی آنک عین ثابته سی احوالندن انکچون سبق ایتدی عنایت الهیه در اما حقل علی بوبله
دکدر) (یعرفها صاحب هذا الکشف اذا اطلعه الله علی ذلک ای علی احوال عینه) (اول عنایت الهیه بی
بوکشف صاحبی عارف اولور بچنکم الله تعالی آئی آنک عین ثابته سی احوالنه اطلاع ایلدیه) (فانه لیس فی وسع
المخلوق اذا اطلعه الله علی احوال عینه الثابتة التي یقع صورة الوجود علیها ان یطلع فی هذا الحال علی اطلاع
الحق علی هذه الاعیان الثابتة فی حال عدمها لانها نسب ذاتیه لا صورة لها) (تعلیمدر کلام مخدوف ایچون که
الانه من جهة العبد عنایت قوی اکا دلالت ایدر ای الانه من جهة العبد عنایت الهیه سبقت فیعرفه بثلک
العنایه فی الحضرة العلیة اذا اطلعه الله علی عینه فقط ولا یعرفه فی الحضرة الاحدیة فی استهلال عینه ولا یطلع
فیه اعلیها یعنی عبد بوعلمی بیلز حضرت احدیده عینی استهلا کنده و دخی احدیده کندی عین ثابته سنه
واحوالنه مطلع اولور زیر وسع مخلوقده یوقدر که الله تعالی آئی عین ثابته سنه و احوالنه مطلع ایلدیه عین ثابته که

صورت وجود آنکه اوزره واقع اولور * اطلاع ابتدیی حینده اول حلقه بواعیان ثابتیه آنکه عدی
حالنده اولان اطلاع مطاع اوله زبر اعدم حالنده ناسبه اولان اعیان نسب ذاتیه در آنرا یحیون اعیانده صورت
یوقدر * یعنی اعیان تعین علمیدن اول احذیت حقدیه معدومه ایکن معلومه دکادر زبر انسبت ذاتیه در
تعین علمیده متعینه دکادر تا کم صورت علمیه سیله عدله معلومی * اوله اما احذیتیه حقد علمیه وجودینک
و ذاتیک عینیدر که جمیع اعیان آنده مستهلکه در * پس اعیان ثابتیه اول احذیتیه مستهلکه اولدیغی حالده
بر عینک صورتی اولان مخلوق آنله نیجه مطلع اوله یلور زبر مخلوقک علی حضرت علم الهیده عین ثابتیه سندن
مستفاد در و اعیان ثابتیه احذیتیه استلکلی حالده معدومه در زبر انسبت ذاتیه در * پس عدله آنله
علمی معدوم اولور پس عینیدر آنله علم ثابت اولور و بوجه عیده نسبت الیه در * اما اعیان ثابتیه به نسبت
الیله پس دیک اولور * زبر اعیان ثابتیه نسبت ذاتیه در و نسب ذاتیه ذات حقدن غیر بر مخلوقک آنده وسی
یوقدر * زبر عالم خلق دکادر جمیع کثرت وجودیه خلقیه و کثرت نسبیه ثبوتیه آنده معدومه در * پس علم
حق الیه علم عینینده فرق یونده ایکی وجه الیه ثابت اولدی * بری عدله علمی حقدن اکامتا بدرو بری
اعیان ثابتیه نیک عدمیتی حالنده حقدک آنله اولان اطلاعیه عدله وسی یوقدر الا اعیان ثابتیه نیک
علم الهیده ثبوتی حالنده صورت علمیه سنی حق عالم اولدیغی کبی عنایت جهتیه عدله مکاشف دخی اولیجه عالمدر
* پس اعیان ثابتیه نیک عدمیتی حالنده آنله اطلاع حقدیه مخصوص در * و علم الهیده اعیانک تعینی حالنده عید
ایچون آنله اولان اطلاع عدله حقدیه عنایتدر * و حقدک حقدیه دکادر * پس مساوات انجیق بوجه الیه
ثابتیه اولدی * (بعض نسخه ده) (فلیس فی وسع الخلق) (واقع اولدی * پس کلام اولی که اما باعلام الله
اوبان بکشف قولیدر تعقیب اولور * یعنی بر احذیچون جمع اولور اعیان ثابتیه و آنکه احواله اطلاع بنیه
اعیان ثابتیه به الله تعالی نیک اطلاعیه اطلاعی بینی) (فهذا القدر نقول ان العناية الالهية سبقت لهذا العبد
هذه المساواة في افادة العلم) (پس عدله اعیان ثابتیه به علمدن * بومقدار علم الیه بزر برز تحقیق عنایت
الهییه یوقدر ایچون علم افاده سنده بومساوات الیه سبقتی ابتدیی یعنی عدله علمی آنک عین ثابتیه سندن مستفاد
اولدیغی کبی عدله حقدیه حقد علمی دخی عدله عین ثابتیه سندن مستفاد در زبر علم معلومه تابعدر و مراتب
وجودیه معلوم منظور اولدیقه علم دخی معلوم حسبیه واقع اولور * و عالم دخی معلومی اول حالده معلوم
صورتی حسبیه عالم اولور * پس عدله عین ثابتیه سندن علم افاده سنده حقدیه عدله سندن مساوات ثابتیه
اولدی والا حقد اعیان ثابتیه به اطلاعی اعیان احذیت ذاتیه غیبیه قهرنده مستهلکه اولدیغی حینتیه اطلاع
احذیتیه نده مساوات تصور اولور * و لکن حقد علم الهیده * اعیان ثابتیه به اطلاعی و علمی اعیانک عدمیتی
حالنده ثبوت غیبیه آنله واقع اولان آنک اطلاعیه و علمیه مغایر در * زبر اعیانک عدمیتی حالنده اولان علم
احدی وجهی ذاتیدر و حضرت علمیه اعیانک ثبوتی حالنده اولان علم اعیانک صورت علمیه سی حسبیه در *
پس اعیان ثابتیه دن هر بر عین و حقایق علمیه دن هر بر حقیقت احوال و لوازم و عوارضیه حضرت علمیه ده
نه صورت اوزره متعینه اولور سه اول صورت اوزره حق آنی عالم اولور * پس اول صورت علمیه به علمیه آنندن
مأخوذ در آنکچون شیخ رضی الله تعالی عنه) (ومن هنا بقول الله حتى تعلم) (دیدیی یعنی حقد اعیان ثابتیه
علمی اعیانک صورندن و احوالندن مأخوذ اولدیغی مرتبه دن الله تعالی حتی تعلم دیر یعنی تا کم بزیله لم دیر
(امدی) شوبله معلوم اولسونکه حقد علمی ایکی قسم اوزره در بر قسمی علم ذاتی واحدی وجهی و اجالیدر *
و بر قسمی علم صفاتی و اسمائی و وجودی و تفصیلدر و علم ذاتی تحقیقه معلوماته متوقف دکادر * زبر احذیت
ذاتیه کثرت نسبیه بی و کثرت وجودیه غیبیه بی قاهره در * پس جمیع الهیه اسمائیه حینتیه حقدیه مضاف
اولان علم متحقق اولور لا جمیع حقایق غیبیه و شئون غیبیه نیک تحقیقی الیه زبر هر بر شاند حقد بر ظهوری
وارد * پس اول شانه اولان ظهور حینتیه حقدیه مضاف اولان علم متحقق اولور لا بعینه اول شان وجودیه
متحقق اولور * پس علم تحقیقه معلومه متوقف اولدیغی علم نسب معلومیه مظهریه متعلقه بر نسبت اولسی
حینتیه در * پس حتی تعلم قولی اسماء حسنا و صفات علیا حینتیه حقدیه مضاف اولان علم توقفه اشارتدر که
مراتب وجود و اطوار شهودیه معلوماتک حقایقه و تعینات ظهوراته متوقفدر و بونوع علمه یقیدر و علم

ذاتیه یقیدر ایجاب آنزیر اعیان محککات حینتیه حقدیه مضاف اولان علم اعتباری علم ذاتی اعتبارینک
غیریدر زبر احذیت ذاتیه کثرت نسبیه علمیه بی و کثرت وجودیه غیبیه بی قاهره در آنرا یحیون اعیان ظاهره
اولور * زبر احذیت ذاتیه علم و عالم معلوم احذیت اوزره در * و کذلک وجودیه ذاتک ذاتی اوزره زائده
اولیان وحدت حقیقه الیه وحدتیه در) (وهی کلمة محقة المعنى ما هی کایه و هه من ایس له هذا المنسوب)
یعنی نعم محقة المعنى بر کلمه در اول شولشی کبی دکادر که آنی توهم ایدر شول کسسه که آنکچون بومشرب حاصل
دکادر * یعنی اسماء الهیه حینتیه حقدیه مضاف اولان علم وجود عینی و شهود عینی کیانیه و مرتبه و مقام
حسبیه اشمال احوال و احکامی و آثار و تعلقات و نسب و اضافاتی و لوازم و لواحق ظهوریه و متوقفدر
و کذلک مظاهر کونیه حینتیه واقع اولان حقد علمی مراتب وجودیه مظاهرک نظورائی حسبیه متحققدر *
زبر بحسب الحقیقه اگرچه کیم هر بر مظاهر کونیه اولان آنک نسب و اضافاتی و لواحق و تعلقاتی صورتی
الی مالا یتناهی حقد معلومیدر و لکن مظاهر وجودیه دن هر بر مظهر صور حسبیه وجودیه دن فنی صورت
الیله متلبس اولوب ظاهر اولدیه اول صورت حسبیه الیه حقد معلومی اولور * و اول صورتیه متلبس ایکن حق
آن اول صورت الیه عالم اولور * پس مؤمنین مجاهده به صبر الیه متصفین اولیجه مجاهدین صابرین صورنده
ظاهر اولور و اول صورت الیه حقد معلومی اولور پس اگرچه کیم هر بر سندن قوتیه اولان مجاهده و صبر حقد
معلومیدر اما اول صورت عقابیه قوتدن فعله کلمینجه مجازات واقع اولور * پس علم معلومه تابعدر و معلوم
هر فنی صورتیه متلبس اولور سه اول صورت الیه حقد معلومی اولور * پس حتی تعلم محقة المعنى بر کلمه در
بومشرب صاحبی اولین تنزیه و همی اهلی اولان متکلمین توهم ابتدیی کبی دکادر زبر احق کندی ذاتی
مقتضیاتدن تنزیه اولور و نسب ذاتیه حینتیه ذاتک مقتضای بودر که نسبک کلسی ظاهر اولور الا آنلردن
کل الیه * پس حقیقت یوقفی حقیقت معلومیه به در پس یوقدیر اوزره توقف نسب یونده در که بعضیتی بعضه
متوقفدر و نسب یونده توقف غناء ذاتیه و ذات ایچون بالذات وجودک وجودیه و بونسب یعنی عالمیه
و معلومیه و علم ذات ایچون ذاتیه اولسندن قادح دکادر زبر علم و عالم معلوم احذیت ذاتیه ذاتک عینیدر
غیری دکادر پس علم معلومه یوقفی نسب علمیه خصوصیتیه ذاتک ذاتیه مغایر اولان وجه حینتیه در)
(وغایه المنزه) (بالتنزيه الوهمی العقلي) (ان يجعل ذلك الحدوث في العلم) (في قوله تعالى) (وان لم نكنم حتى تعلم
المجاهدين منكم) (المتعلق في العلم) (للا حقيقة التي هي عين الذات وتنزيه وهمی وعقلی الیه منزله غائی و اعلا
مرتبه سی علمه بوحودنی علمک تعلقی ایچون ایتسیدر یعنی حدوث عالمک تعلقدندر زبر علمک حقیقتندن
دکادر که ذاتک عینیدر) (وهو اعلى وجه يكون المتكلم بعقله في هذه المسئلة) (یعنی علمه حدوثنی تعلقی ایچون ایتسک
بوه سنده عقلی الیه متکلم اولان کسسه ایچون وجهک اعلا سیدر) (ولاوله اثبت العلم زائد على الذات) (اگر عقلی
الیله متکلم اولان ذات حق اوزره علمی زائد اثبات ایتسیدی وجه اعلا اولور دی و لکن ذات اوزره علمی زائد اثبات
ایلدی) (فجعل التعلق للعلم لا للذات) (پس تعلقی علم ایچون ایلدی ذات ایچون ایتدی پس بوجه الیه یونده
فساد لازم کاور زبر ذات اوزره زائد بر شیء آخری اثبات ایلدی) (وهذا المنفصل عن المحقق من اهل الله صاحب
الكشف والشهود) (وعقل الیه متکلم اولان منزله ذات اوزره علمی زائد اثبات ایتسک اهل اللهدن کشف
و شهود صاحبی اولان محققدن منفصل اولدی زبر محققک قنده اعیاندن ظاهر اولان علم اعیان ثابتیه نیک
عدمیتی حالنده ثابت اولان علمک شینیدر که ذات اوزره زائد دکادر) (امدی) وقتا کم یوندن اول عطایانک بحسب
السؤال تقسیدر شینک کلامی استعداده مخبر اولدیه حاجت مقداری آنی ابراد ایتد کد نصره به
مقصوده رجوع ایدوب ایتدی) (ثم ترجع الى الاعطيات فنقول ان الاعطيات اما ذاتية او اسمائية)
(انذكره بزا عطيات بيا انه رجوع ایدله پس بزر بر تحقیق اعطیات یا ذاتیه در که ذات الوهیتدن تقبی الیه
واصله اولور و یا اسمائیه در که حضرات اسمائیه به مخصوصه در و آنلردن واصله در اعطیات همز نیک ضعی
و یانک تشدید الیه اعطیتک جمعیدر اسمیه کبی همزه نیک فنی و یانک تحقیقه اعطیه نیک جمعی * عطیه عطایانک
جمعی اولدیغی * کیمیدر و اعطیه عطایانک جمعیدر * پس جمع جمع اولور) (فاما المنح والهبات والاعطایا الذاتية
فلا تكون ابد الا عن تجلي الهي والتجلي من الذات لا يكون ابد الا بصورة استعداد المتجلي له وغير ذلك لا يكون)

پس اما من و هبات و عطا يا ذاتيه كرت برانيه و روحانيه اولسون علوم و معارف و حقايق و تجليات و مشاهد كني
 و كرت كايانه عنصريه اولسون پس ايدا واقعه اولمز لا تجلي الهيدن و ذاتن تجلي ايدا واقع اولمز لا تجلي لهك
 استعدادي صورتيه بوندن غيري شئ واقع اولمز زيرا تجليات ذاتيه و اسمائيه بي مستدعيه اولان اعيانك *
 استعداداتي و قابلياتي بوندن و متجلي له اولان اعيان صور عليه ازليه دركه هبة معنويه او زره فيض جودي و تجلي
 وجوديك تخصيصه مخصوصه دركه * هر بر بسنك خصوصي * و استعداد غير مجموعي حسيه (فاذا
 المتجلي له ما رأى سوى صورته في مرآة الحق) پس تجلي الهى متجلي لهك صورتي او زره اولد بغي تقد بر او زره اول
 تجلي في كورد كده مرآت حقه كندى صورتن غيري كورمدى زير التجلي الهى متجلي لهك استعدادي صورتي اول
 صورتي او زره ظاهر اولد قده متجلي لهك استعدادي حسيه متعين اولور و متجلي لهك استعدادي صورتي اول
 تجليه متعين اولوب ظاهر اولور * پس تجلي الهى عبدك استعدادي صورته مرآت اولور پس عبدك تجلي له
 كندى استعدادي صورته متجلي الهى في مشاهده ايد كده مرآت حقه كندى صورتن غيري مشاهده
 ايتدي (امدى) شويه معلوم اوله كه عبدك كامله تجلي الهى آنك وجود عينيست استعدادي حسيه و اولور
 عرصه وجود عينيده استعدادي عرصه علم الهى ذاتيه استعداد عيني غير مجموعي حسيه درك پس وجود
 عينيده متجلي له ايجون تجلي حاصل اولسه انك عين ثابته سنك استعدادي صورتي او زره حاصل اولور پس بختكم
 كامله تجلي وارد اولسه حقل كاتجلى سنده مشاهده ايتز لا كند بسنك صورت غيبية ازليه سن) (و ما رأى
 الحق) (و متجلي له حق مشاهده ايتدي بعين كامل اولان حق مطلق كه صورت جمع و اطلاق ذاتي صاحبدر
 مشاهده ايتدي) (ولا يمكن ان يراه) (وعين كامل اولان حق مطلقا كاشاهده ايتك ممكن دكادر زير اراني
 عين كل كرتد تا كيم عين كل اولان حق مشاهده ايله) (مع علمه انه ما رأى صورته الا فيه كالمراة في الشاهد
 اذا رأيت الصور فيها لا تراها مع علمك انك ما رأيت الصور و صورتك الا فيها) (يعني عبدك متجلي له عالم ايكن كه اول
 كندى صورتي كورمدى الاحقه بعين حقل وجودي مرآتده ظاهرده مرآت كني بختكم سن آنده صورتي
 مشاهده ايتك مرآتك جرمي مشاهده ايد مرآت علمك و ارايكن زير اسن صورتي و يا كندى صورتيكي
 مشاهده ايتك لا مرآت ايجنده زير مرآتده مرآتده مرآت اولان صورت مثالبه به شهودك استغراق حالنده جرم
 مرآت مشاهده اولمز زير مرآتده شهود تعيني و ابصار شخصي مشهود واحدن غيري به واسع اولمز * يعني
 حالت واحدده مرآت ايجنده ظاهر اولان صورت ايله مرآت مشاهده اولمز زير صورته نظر اولد قده مرآت
 مشاهده اولمز وسط مرآتده نظر اولد قده مرآت ايجنده متعينه اولان صورت مشاهده اولمز) (فابرا لله ذلالت
 مثلا انصبه لتجليه الذاتي اعلم المتجلي له انه ما رآه و ما مثال اقرب ولا اشبه بالروية والتجلي من هذا) (پس
 مرآتده ظاهر اولان صورتك مشاهده سي قنده جرم مرآتك عدم مشاهده سن و يا خود مرآت و راي و مرآت بي
 الله تعالى مثال ابراز ايلدي كه اتى تجلي ذاتي ايجون نصب ايلدي تا كيم متجلي له عالم اوله كه اول
 كندى صورتيه و وجوده رؤيت ايله تجلي به مرآتدن اشبه واقرب مثال بوقدر نصبه قولنده ضمير
 مثلا قولنه راجعدر) (واجهد في نفسك عند ما ترى الصورة في المرآة ان ترى جرم المرآة لا تراها ايدا البته)
 مرآتده ظاهر اولان صورته سنك رؤيتك تعلق ايتديكي زمانده نفسكده چم ايله اكر جرم مرآت مشاهده
 ايدرسك ايدا البته سن آتى مشاهده ايد مرآت بعين صورتي مشاهده ايد بلك زمانده جرم مرآت حالت
 واحدده مشاهده ايد مرآت * پس مرآت ايجنده ظاهر اولان صورتك مشاهده سي قنده * جرم مرآت
 مشاهده اولد بغي كني وجود حق مرآتده ظاهر اولان عين ثابته نك صورتي مشاهده ايد بلك حينده
 وجود حق مشاهده ايد مرآت مع هذا مشاهده ايد بلك صورتي وجود حقه مشاهده ايدرسن و سن ظن
 ايدرسن كه مشاهده ايد بلك صورت حقل صورتيه و لكن صورت مشهوده سنك صورتكدر حقل صورتي
 دكادر * زير اذات حقل كاتجلى سي آنك صورتي ايله در ذاتك صورتي ايله دكادر قال الشيخ رضى الله تعالى عنه
 شعر) اذا تجلي حبيبي باي عين اراده * بعينه لا بعيني فيما يراه سواه) وقال الله تعالى (لا تدركه الابصار) (پس آنك
 غيري اتى ادراك ايد مرآت مشاهده ايدن آنك عيني ايله مشاهده ايدر فلا يدركه سواه فبعينه سبحانه اراده * عند
 ما ترى الصورة قولنده ما مصدر به دراي عند رؤيتك الصورة) (حتى ان بعض من ادرك مثل هذا في صور المرقى

ذهب الى ان الصورة المرئية بين بصير الرائي وبين المرآة هذا العظم ما قدر عليه من العلم والامر كما قلناه وذهبنا اليه
 حتى مرآت صورته بونك مثلني يعني مرآتده صورتك رؤيتي قنده جرم مرآتك عدم ادراك كني ادراك ايدن
 كسنته نك بعينسي ذاهب اولد بلك مرآتده مرآت اولان صورت بصير رائي بينيله مرآت بيننده حاصلدر
 مرآتده دكادر بونك اولان ادراك و يا خود بونده ذاهب اول كسنته ايجون علمن آنك بالغ اولد بغي شيتك
 اعط حيدر يعني علمك مبلغ و منتها سيدر اما امر حقيقيده شول شئ كيدركه برآت في ديدك و اكا ذاهب اولك
 زيرا اكر صورت مرآتده مرآتده منطبقه اولميدى استطالة استداريدن و صغير و كبريدن مرآتك كيه قيتله
 متكيه او ايزدي و قد بينا هذا في الفتوحات المكية و بزم ذكرايتديكم زقولي برفق و حات مكيه ده بيان ايتدك
 و فتوحاتده بيان ايتديكي شيتك جله سنددر الشمس او چخي باند ايتدي فانجبال لا موجود ولا معدوم
 ولا معلوم ولا مجهول ولا منفي ولا مثبت كايديك الانسان صورته في المرآة يعلم قطعا انه ادرك صورته بوجه و بلم
 قطعانه ما ادرك صورته بوجه لما يرى فيها من الرقة اذا كان جرم المرآة كبرافيري صورته في غايه الكبر و يقطع
 ان صورته اصغر مما رأى ولا يقدر ان يكرانه رأى صورته و يعلم انه ايس في المرآة صورته ولا هي بينه وبين المرآة
 ولا هو انعكاس شعاع البصر الى الصورة المرئية فيها من خارج سواه كانت صورته او غير هاذلوكا كذلك لا درك
 الصورة على قدرها و ما هي عليه و في رؤيتها في السيف من الطول والعرض يتبين ما ذكرنا من علمه انه رأى
 صورته بلا شك فليس بصادق ولا كاذب في قوله انه رأى صورته فان تلك الصورة المرئية و ابن محمل او ماشأها فهي
 منقبة ثابتة موجودة معدومة معلومة مجهولة اظهر الله سبحانه هذه الحقيقة للعبد ضرب مثال اعلم و يتحقق
 انه اذا عجز و حار في درك حقيقة هذا هو من العالم ولم يحصل عنده علم بحقيقته فهو فيما يخالفها العجز و اجل
 و اشد حيرة انتهى كلامه) (واذا ذقت هذا ذقت الغاية التي ليس فوقها غاية في حق المخلوق) (وبختكم سن بزم
 ذكرايتديكم علمي ذوق ايتك شول غايي ذوق ايدرسنكه مخلوق حقه آنك فوقه بر غايت بوقدر (امدى)
 شويه بيل كه سنك عين ثابته مرآتده حقل سكا تعيني واقع اولمز الا عين ثابته حسيه و آنك خصوصي
 و استعدادي صورتيه * پس تجلي ذاتي ايله حق سكا تجلي ايتد كده سن حق مشاهده ايد مرآت الا عين ثابته
 صورته پس سكا سنك عينك سكا متجلي اولان حق مشاهده ايتكده سنك عينك باصره سي كيددر مرآتده
 سنك صورتيكي مشاهده ايتكده پس سن حق سنده مشاهده ايد مرآت الا عين ثابته خصوصي حسيه و لكن
 وجود حق مرآتده (فلا تطمع ولا تتعب نفسك في ان ترقى في اعلى من هذا الدرج) في ان ترقى قولنده في تطمع
 و تتعب قولنه متعلقدر تعليل ايجوندر كقوله تعالى) (فذا لك الذي لم تكن فيه) (وترقى قافك فحيله يعلم بانندن
 و قافك كسر يله يضرب باندند و ضمير نفسه عائددر * وفي اعلى قولنده في ترقى قولنه متعلقدر يقال رقى السلم
 رقى اذا صعود درجند بونده مراد ذكراولان مرآتده در و اول مرتبه دن درج ايله تعبير ايتدي و وجهيندن اوتري
 بوجه بوددر * زيرا اول مرتبه ده عبدك عين ثابته سنك حقل وجوده مرآت اولوب عبدك عين ثابته سي وجود
 حق مرآتده مندر جده در و عبدك عين ثابته سي حقل وجوده مرآت اولوب * حقل وجودي عبدك عين
 ثابته سي مرآتده مندر جده در و عبدك اولد بغي اعتبار او زره بوندن اعلى انكيجون مرتبه بوقدر * و بوجه
 دخی بودر كه صعود ايجون درجاته اولان معاني بي ملاحظه دن اوتري زير مرآتدن هر مرتبه درجاتدن
 بدرجده در و يا خود مرآتده نفس درج اوله كه عبدك حقه اندر ايجودر و حقل عبدده اندر ايجودر * بينه جاده تميز
 نسبتك وجوديه ديمك اولور * پس سنك نفسك طمع ايتسون و تعب چك مسون بودر جدن اعلى درجده
 صعوددن اوتري يعني نفسك بوندن اعلى بدرج ايله متحققه و متلبه اولوب آنده صعوددن اوتري تعب
 چك مسون بوقدر او زره في اعلى قولنده في ظرف مكان ايجون اولور وفي اعلى معنائه اولمق جائزدر يعني
 بوندن اعلى درجده صعوددن اوتري تعب چك مسون و مصاحبت ايجون اولمق دخی جائزدر يعني بوندن اعلا
 درج ايله صعود ايجون زحمت چك مسون و في ان ترقى قولنده في ظرف زمان ايجون اولمق دخی جائزدر وفي اعلى
 قولنده في محذوفه متعلق اولمق و اعلى قولي محذوف اولان موصوفه صفت اولمق جائزدر في ان ترقى مندر جده
 في درج اعلى من هذا الدرج يعني نفسك تعب چك مسون صعودده مندر جده اولد بغي حالده بودر جدن اعلى
 بدرجده زير بودر جدن اعلى بدرج و بومر تبه دن اعلى برمرتبه بوقدر استهلاك محض و عدم محضدر زير اسن

پس بواسطه جمیع کمالیه ایل قائم اولان خاتم انبیاء و رسول (محمد بن عبد الله) صلی الله علیه وسلم اگر جمیع کالات
و شهادت جمیع احدی مرتبه کمالیه انسانی الهیه ذاتیه باطنیه که ولایت در اوله جق اولورسه پس جمیع کالات
حقیقه معنویه که حقیقه و خلقیه جمعی احدی بتک باطنیه متعین اولوب انکله قائم اولان خاتم ولایت در
پس اگر احدیه در جمیع جمع خصوصاً احدی اوله جق اولورسه پس آنده قائم اولان خاتم ولایت محمدیه
خاصه در که مرتبه ختمیده محمد صلی الله تعالی علیه وسلم اکل و اریدر و اگر احدیت جمع جمع عالم احدی
اوله جق اولورسه احدیت جمعی انسانی کمالیه بتک باطنی روحنده پس آنده وانکله قائم اولان روح الله
و کلمه الله اولان عیسی علیه السلام در که نشأت اخراده علی الاطلاق خاتم ولایت عامه در پس بواسطه سن
عارف اولدقدنصره عارف اولورسنکه تحقیق حقیقت انسانی کمالیه جمعی احدیه بتک اسمی علی سبیل المطابقه
محمد در پس اگر جمیع ظاهریه و نبوت حقیقه اوله جق اولورسه پس حقایق وجودیه و نسب الهیه اولورسه
جمعی جمیع احدی مظهر بدر و جمع اختصاصی و ختمی ایچون روح و معنی و صورت و اردر و صورت دخی
روح ایل معنی بنی جامع در زیر صورت معنویه و روحیه جمیع لوازم و خصایصی و عوارضیه احدیت در
پس ختمیکم حقایق و معانی اجتماع احدی ایل مجتمعه اولسه و نسویه الهیه صورتی آنرا وزره ظاهره اولسه
والله تعالی اول صورتیه نفس رحمانیه احدیه جمعی کمالیه روحی نفخ ایل سه صورت مذکور محمدیه
بوصورت الهیه احدیه جمعی کمالیه جمعی روحیت روحیت بیننده و جمعی معنویه حقیقه بیننده و جمعی
جسدانی بشریه بیننده محمد صلی الله تعالی علیه وسلم اولور و آنک جمعی ظاهریه سنه مخصوص اولان
ابوالبشر آدم علیه السلام در و آنک باطنی روحی جمعیته مخصوص اولان عیسی روح الله در و مرتبه معنویه
حقیقه باطنیه جمعی احدیه بیننده جمعی جمعی مخصوص ولایت اولان خاتم خاصه منشی فصوص (محمد بن
علی بن عربی) رضی الله تعالی عنه و بوخاتم جمعی جامع در جمعی روحی و معنایی و صورتی بیننده
و آنک جمعی حقیقه جمعی روحی و معنایی و صورتی بیننده و آنک جمعی جمعی ظاهریه بنی مستزمنه در
و بوخاتم ختم نبوت نسبی حقیقه ابن صابی بتک نسبتی کیدر و روح الله اولان عیسانک ختم نبوت نسبی ابن غیر
صلبتک نسبتی کیدر و ختم بطون ایل ولایت بیننده مشترک در (امدی) ای طالب معرفت حقیقت
انسانی کمالیه وای مائل اوار مشکات خاتم ولایت محمدیه شویله معلوم اوله که حقیقت انسانی کمالیه محمدیه
ظاهر تیل جمیع تعینات الهیه و اسمائیه بی حاویه و اصول حقایق انبیای جامع در و جمیع حقایق انبیاء آنده
متعینه در زیر اهر بر بنی اسماء کایه دن بر اسم خاصه مظهر در و اول اسم حقیقه حقه مستند در و آنک حسیله
احکام نبوت و رسالتی حقدن آخذ در و اسماء الهیه سعت حکم و تعلقه و سائر اسماء شموله متفاوت در پس
انبیاء بیننده تفاسل آنرا احوالی و اصولی اولان اسمائیک تفاسل حسیله در و آنرا نبوتی نبوتی در
ولکن هر فنی نینک مأخذ نبوتی و اصل مستندی اولان اسم سائر اسماء شموله و سائر اسمائیک احکام
و خواصی اجماع کیدر و اول نبی جمعی محمدیه به افریدر پس هر نبی نبوتیه متعلقه اولان علومی حقیقه الحقایقه
آنک حقیقی اولان اسم الهی من اخذ بتک حقیقت انسانی کمالیه محمدیه دن اخذیدر و اول اسم سعت
حکمی حسیله زیرا اول حقیقت جمیع حقایق مبدائی و جمعی در و بو مرتبه الهیه به مشکات خاتم
انبیاء در و آنک حقیقت انسانی کمالیه محمدیه باطنیه اسماء الهیه و صفات ربانیه بتک باطنی اولان نسب
ذاتیه سیکه ذاتیه نسبت اولور جامع در و جمیع حقایق وجودیه و امکانیه بتک مأخذ فیضی بو مرتبه در
و بو مرتبه الهیه به مشکات خاتم ولایت دیر و بوتک لا تعین بیننده فرق بقدر النفس تعین ایل پس جمیع
اولیانک ولایت جهتیه جمیع انبیانک بو مرتبه به یعنی خاتم ولایت محمدیه مرتبه سنه مخصوصه اولان علوم
و ادواتی بو مشکات دن اخذ و انور یعنی بو دن اخذیدر و بو مرتبه دن اخذ وجه خاص ایل و اقد در بلکه
استلک کلی سبیله بو مرتبه جامع بتک اخذده انطبائی جهتیه و اقد در و اما نبوت متعلقه اولان علوم
اخذی و سبیل ایل در و انکچون انبیاء نبوتی جهتیه بو مرتبه دن اخذ بتک زرا نبویه نسبت خلقیه لازمه در
و بو مرتبه نسبت خلقیه مستلک در پس انبیانک خلقی حقیقه مستلک اولدقه بو مرتبه به متعلقه
ولان علومی و لا یتری جهتیه اخذیدر و رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم احیاناً احکام کثرتدن منسلخ

اولوب اول مرتبه بتک وحدتده مستغرق اولدغه) (ان لی مع الله وقتاً لا یسعی فیه ملک مقرب ولا نبی مرسل
قولی ایل اشارت ایلدی پس جمیع انبیاء و اولیانک مبدأ فیضی بو مرتبه الهیه احدیه جمعی در و لکن انبیاء
نسبت خلقیه ایل بلا واسطه بو مرتبه دن اخذ بتک زرا کراوندی کبی نسبت خلقیه آنده مستلک در
و آنرا بو مرتبه به واصل اولد قلنده نسبت خلقیه دن منسلخ اولور و لا یتری جهتیه بو مرتبه دن معرفت
الهیه به و توحید ذاته و وحدته متعلقه اولان علومی اخذیدر پس صفت نبوت ایل متصف اولد قلنده
بو مرتبه بتک ظاهریتی اولان قاب توسین مرتبه سندن و آنک مادونی اولان مرتب الهیه و کویه دن اخذیدر
پس علی کلا التقدرین فیض الهی بو مرتبه دن نازلدر و لکن نبوت جهتیه انبیانک اخذی اول مرتبه بتک
ظاهریتدن و اولیا استلک کرای و لا یتری جهتیه آنک باطنیتدن اخذیدر پس مطلقاً حقیقت انسانی
کمالیه به مخصوصه اولان علومی انبیاء و رسول اخذ بتک زرا لامشکات خاتم رسالتدن و اولیا دن بروی مشاهده
الامشکات خاتم ولایتدن و بویکی مرتبه ظهور و بطون جهتیه بر اعتبار ایل مرتب الهیه دن بیننده
تفاوت نسبت ایلدر و زیر حقیقت محمدیه بتک ظاهریتی نبوت و باطنی ولایتدر پس اسم ظاهر احکامیک قیامی
و اسم ظاهر کلامی اسم باطنی در و اسم باطن احکامیک و آثار بتک ظهوری اسم ظاهر ایلدر پس تفاضل
نسب الهیه بیننده در و بر اعتبار ایل حقیقت الهیه کمالیه حقیقت محمدیه در آنک ظاهریتی نبوت کمالیه محمدیه
در و آنک باطنی ولایت مطلقه محمدیه در پس محمد صلی الله تعالی علیه وسلم ظاهرده خاتم نبوت و باطنیه خاتم
ولایتدر و لکن ظاهر کلامی کثرت و قید در و باطنی مقتضای وحدت و اطلاقدر پس بر وجه ظاهر
و باطن بری برینه مخالف اولدغه و وحدتک و سائر اقسام قدرک احکامی احکام ظاهره و وزره غالبه اولوب بی علیه
السلامه حین دعوتده فتور لازم کلسون دیو نبوت مطلقه ده آنک نفس کریمه سی متعینه در که دور و تده آنک
اوزره دائر در و ولایت مطلقه ده ورثه کاملیندن وارث اکل اولان بر شخص متعینه در که اول مرتبه بتک
انطباعه مرتب کیدر و بر اعتبار اوزره ظاهریتدن و نبوت صفات خلقیه دن در و باطن ولایت
صفات الهیه دن در و هو الولی الحمید و ظاهر خاتم نبوت رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلم ایل قائم در و اول
مشکات خاتم نبوت ایل تسخیم اولور و باطن دخی کذلک اکل ورثه دن خاتم ولایت محمدیه اولان ولی ایل قائم در و اول
مشکات ایل تسخیم اولور پس جمیع انبیاء و رسول خاتم نبوت مشکاتدن اخذیدر و آنرا احوالی و اصولی اولان
اسمائیک سعت احاطی حسیله و مشرب ختمیه محمدیه به مخصوصه اولان علومی جمیع اولیا دخی مشکات خاتم
ولایتدن اخذیدر (حتی ان الرسل لا یرونه منی راؤه الامن مشکات خاتم الاولیاء فان الرساله و النبوه اعنی نبوة
التشریع و الرساله منقطعان و الولایه لا تنقطع ابداً فالمرسلون من کونهم اولیاء لا یرون ما ذکرناه الامن مشکات
خاتم الاولیاء فکیف من دونهم من الاولیاء) حتی تحقیق رسل علیهم السلام علم مذکور مشاهده ایتد کاند
آنی مشاهده ایتد زرا الا خاتم اولیا مشکاتدن زرا رسالت ایل نبوت یعنی نبوت تشریع و رسالت تشریع
منقطعاندر و ولایت الهیه محمدیه کایه ابداً منقطع اولمز پس مرسلون اولیا اولد قلری حقیقه بزمر ذکر
ایتد یکمز علی مشاهده ایتد زرا الا خاتم اولیا مشکاتدن فکیف که اولیا دن انبیانک مادونی اولان کسینه
آندن اخذ ایتد (امدی) وجه مذکور اوزره ولایت نبوتک باطنی و نبوت ولایتک ظاهریدر و مشکات خاتم
اولیا ولایت خاصه محمدیه دن عبارتدر یعنی جمیع انبیاء و اولیاده متفرقه اولان ولایاتی جامع و جمیع اشیا بتک وجوه
خاصه سن و جمیع موجوداتک اعیان و حقایقک مشتمله اولان ولایت الهیه مطلقه در و مشکات خاتم انبیاء
رسول علیه السلام نبوت خاصه ختمیه تشریعیه سندن عبارتدر که رسول علیه السلام بمقامه
اختصاصیدر آنک خصوصیه ذاتیه سبیله پس مشکات خاتم انبیاء جمیع انبیاده متفرقه اولان نبوتک جمعی
احدیتدر و انبیاء اول نبوت مطلقه بتک تفاسیلی صورتدر و رسول علیه السلام آنک احدی جمعی
صورتدر پس نبوت نبوتی ایچون بر نسبت اختصاصیه در الله ایل امتی بیننده واسطه در نبوت مطلقه ختمیه دن
انکله اخذیدر امتنک احواله لایق و مناسب اولان شئی که مصالح ظاهره و دنیویه لری و سعادت باطنیه دنییه
اخرویه لری آنده محصله در و لکن هر نبی نبوتی و تشریعی احکامی و لا یتری جهتیه اخذیدر زرا حقیقت ولایت قیددر
و قرب در جاتک نهایتی واسطه بتک ارتفاعدر (لی مع الله وقتاً لا یسعی فیه ملک مقرب ولا نبی مرسل) و نبوت

واقعة اولمزل الاملك واسطه سيله كه نبي به وحى ايدرس مشكات ولايت اكرچه كيم بالا صاله رسول الله ايجوند
ولكن آنده متعين اولوب قائم اولان كسسه به مخصوصه در انكچون آنك حقهنده مشكات خاتم اوليا ديلور
وهر نبي حكم الهييه بي ولايتي جهتيله مشكات خاتم ولايتدن بش ضرب اوزره اخذايدر بر حكمة مختصه در
امتنه شامله دكلدر و بر حكمة نبي ايله امتي آنده مشاركدن * و بر حكمة امتنه مختصه در امتنه شامله دكلدر
و بر حكمة نبي ايله امتي آنده مشاركدن و بر حكمة امتنه مختصه در نبي به شامله دكلدر * پس رسول ايله انبيا
بو علم خاصي اوليا اولدقلى جهتيله خاتم اوليا مشكاتدن اخذايدر * زيرا رسالت ايله نبوت تشريعيه
منقطعه در و ولايت منقطعه دكلدر و بولكلام ابكي وجهي مشكادر بروجه بود كه نبوت ايله رسالت تشريعيه
انبيا و رسول ايجون صفت دائمه دكلدر نشأت دنيويه به مخصوصه در * پس نشأت دنيويه لرندن انتقال
ايدكلدر نكصكره * نبوت و رسالت جهتيله اولان اخذدخي منقطع اولور زيرا نبوت و رسالت منقطعه اولدى *
پس برازخ اخرويه و حضرات علويه ده ولايت جهتيله معدن واحد اولان ولايت محمدية ختميه مشكاتدن
اخذايدر زيرا دائما ايدا انبيا ايله رسالتدني منقطع دكلدر * و بروجه دخي بود كه نبوت ايله رسالت صفات
خلقيه دندر بولر ايله اخداوانان احكام حوادث كوانه راجعه و اسماء وصفاته و احوال ملكوت و جبروتدن
و بحايب غيبدن اخباره متعلقه اولان احكام در وحدت ذات الهييه و اعيان غيبية و نسب ذاتيه به اطلاع
ولايت خاصة محمدية به خصيصه اولان حكم و امراره و قوف ميسر دكلدر * نبي ايله رسول نسبت خلقيه ايله
متلبس اولديغي حيزه بغير واسطه مشكات محمدية دن اخذايتك متصوود دكلدر * پس نشأت دنيويه ده انبيا
و مرسلينه الله تعالى سر وحدته متعلقه اولان علوي ائمه اديتكم دباسه آنلردن صفت خلقيه بي بالكلية
سلخ ايدوب احكام كثرقي رفع ايدر * نبوت و رسالت آنلك صفات ذاتيه لرندن و حقه صفاتدن اولمغه
آنلردن منقطعه اولور زيرا آنلك صفت ذاتيه لري فقر كلتي و استملاك كيدرو ولايت دخي حقه صفاتدندر *
پس نبوت و رسالتك مشكات خاتم ولايتده كه اسماء الهييه و اعيان غيبية احديتكم صورتيه در مدخلي بودر *
پس نبوت و رسالت جهتيله اولان اخذدخي منقطع اولدى و ولايت جهتيله اولان اخذ غير منقطع اولدى
پس نبوت و رسالت جهتيله اولان اخذدخي كرك نشأت دنيويه ده موجودين ابكن ورك نشأت اخرويه به انتقال ايدوب
پس انبيا و رسول و سائر اوليادخي كرك نشأت دنيويه ده موجودين ابكن ورك نشأت اخرويه به انتقال ايدوب
برازخ روحانيه و حضرات علويه ده علم مذكوري شاهده ايتك استسه لر مشاهده ايتزلر الاجامعة الكمل اولان
خاتم ولايتدن و آنندن اخذايدر و رسالت و نبوت تشريعيه منقطعه در و ولايت جهتيله نبوت تحقيقيه
و تعمير بقيه منقطعه دكلدر * زيرا اللهدن اخذدائما و اللهم القا و تجليسي و تعليم و اعلاي ايدولايتدن منقطع
دكلدر زيرا الله تعالى كندى نفسى ولى ايله تسميه ايتدى نبي و رسول ايله تسميه ايتدى پس حتى ان الرسل لا يرونه
معي راؤه الا من مشكات خاتم الولاية قولك معناني ديك اولور كه فخركم الله تعالى رسل ايله انبيا ولايت ختميه
ايله قر به خصيصه اولان علوي و حكمي ائمه اديتكم دبلسه اشهاد ايتز الامشكات خاتم اوليا اولان ولايت
خاصه محمدية دن خصوصاً سر قدرى كه آنك على مقام دعوت على به ميا بندرت كيم حضرت موسى عليه
السلامه انا على علم علميه الله لا تعلم انت وانت على علم علمك الله لا اعلم انا ايتدى پس خاتم ولايت محمدية
مرتبه سنده اولموب افراددن اولان خضر دن موساتك علم لدني اخذنه نظر ايله و ملكدن و شجر دن اخذنه نظر
ايله فكيف كه مظهر روح محمد ريدن اخذ ايتيه * و انبيا و رسول خاتم اوليا مشكاتى ايله بومشابه ده و ليحق بطريق
اولي واجب * سائر اوليا مشكات خاتم اخذايدر و شجر رضى الله تعالى عنه فتوحات مكيه ده اون در نبي
بايده ايتدى و اما القطب الواحد فهو روح محمد صلى الله تعالى عليه وسلم وهو الممد لجميع الانبياء و الرسل سلام الله
عليهم اجمعين حين النشاء الانساني الى يوم اقيامة قيل له صلى الله تعالى عليه وسلم) متى كنت نبيا فقال صلى
الله تعالى عليه وسلم و آدم بين الماء والطين وكان اسمه مداوى الكلام فانه بجراحات الهوى خبير والراى والدنيا
والشيطان والنفس بكل لسان نبوى اورسالى اولسان الولاية وكان له نظر الى موضع ولادة جسمه بمكة والى
الشام ثم صرف الان نظره الى الارض كثيرة الحر واليبس لايصل اليها احد من بني آدم بجسمه الا انه قدر اها بعض
الناس من مكة في مكانه من غير قلة رقت له الارض فراء قد اخذنا نحن عنه علوما جمعا اخذ مختلفة ولهذا
الروح المجدي مظهر في العالم اكمل مظهره في قطب الزمان وفي الافراد وفي ختم الولاية المجدي وختم الولاية العامة

الذي هو عيسى عليه السلام وهو المعبر عنه بمكة انتهى كلامه) (وان كان خاتم الاوليا تابعا في الحكم لما جاء به
خاتم الرسل من التشرع فذلك لا يقدح في مقامه ولا يناقض ما ذهبنا اليه) (واكرچه كيم خاتم اوليا حكمده
تابع اولديسه تشريعدن خاتم رسل من عند الله كتورديكى شئيه پس حكمده تبعيت خاتم اوليا نك مقامنه
قدح ويرمز و بر ذهاب اولديغمز شئيه مناقض اولمز يعنى وجهه مذكور اوزره مشكات خاتم اوليا اولان مراتب
مطلقة على السوية در كركل رسول عليه السلام باطنى اولان ولايت خاصة محمدية اعتبارا و انسون وركل صفات
الهييه دن بر صفت كايه و مراتب الهييه دن بر مرتبه جامع كايه اعتبارا و انسون جميع مراتب الهييه في جامعه
و محيطه در و جميع انبيا و مرسلينك و اولياء كميلينك مأخذ على و مبدأ فيضيدري پس اول مشكاتده متعين
اولان خاتم اوليا اول مرتبه كايه ده تعينى و اول مرتبه نك آنده انطباعي حسييله مأخذ كل ابكن و اول
مرتبه ده استهلاك حسييله مظهر جمع و تفصيل ابكن * خاتم رسلك تشريعي حكمنده * خاتم رسله تبعي علو
مقامنه قدح ويرمز * و انبيا و رسول اوليا اولدقلى حيثيله آنك مشكاتدن اخذايدوب متبوع كل اولديغه
مناقض اولمز قال داود القيصري ولا ينبغي ان يتوهم ان المراد بخاتم الاولياء المهدي فان الشيخ صرح بانه عيسى
عليه السلام وهو يظهر من العجم والمهدي من اولاد النبي صلى الله تعالى عليه وسلم و يظهر من العرب انتهى
كلامه (امدى) بونده خاتم ولايتدن مراد مهدي اولديغي كبي عيسى عليه السلام دخي مراد دكلدر زيرا عيسى
عليه السلام خاتم ولايت عامه در بوامتده اولان ولايت عامه كه آدم عليه السلام دن بدأ اولدى عيسى عليه
السلامه ختم اولور (قال الله تعالى) (ان مثل عيسى عند الله كمثل آدم) (قال الشيخ رضى الله تعالى عنه
في الفتوحات في الباب الثالث والسبعين في الفصل الثالث عشر الختم ختمان ختم ختم الله به الولاية مطلقا
وختم ختم الله به الولاية المجدية فاما ختم الولاية على الاطلاق فهو عيسى عليه السلام فهو الولي بالنبوة المطلقة
في زمان هذه الامة وقد حيل بينه وبين نبوة التشرع والرسالة فينزل في آخر الزمان وارثا و خاتما لاولي بعده نبوة
مطلقة كما ان محمدا صلى الله تعالى عليه وسلم خاتم النبوة لانبوة تشرع بعده وان كان بعده عيسى عليه السلام
من اولى العزم من الرسل وخواص الانبياء ولكن زال حكمه من هذا المقام بحكم الزمان عليه الذي هو لغيره
فينزل وليا ذنبوة مطلقة يشاركه فيها الاولياء المجديون فهو مناسيد نافكان هذا الامر اوله نبي وهو آدم
و آخره نبي وهو عيسى اعنى نبوة بالاختصاص فيكون له يوم القيامة حشران حشر معنا وحشر مع الرسل
واما ختم الولاية المجدية فهو الرجل من العرب من اكرمها اصلا ويدا هو في زماننا اليوم موجود عرفت به سنة
خمس وتسعين وخمسة ورايت العلامة التي له قد اخفاها الحق فيه عن عيون عباده وكشفها لي عديته فاس
حتى رايت خاتم الولاية منه وهو خاتم النبوة المطلقة لا يعلمه كثير من الناس وقد ابتلاه الله باهل الانكار عليه
فيما يحقق به من الحق في سره من العلم به وكان الله ختم بمحمد صلى الله عليه وسلم نبوة التشرع كذلك ختم الله
بالختم المجدي الولاية التي تحصل من الوارث المجدي لا التي تحصل من سائر الانبياء فان من الاولياء من برث
ابراهيم وموسى وعيسى عليهم السلام فهم لا يوجدون بعد هذا الختم المجدي وبعده فلا يوجدون على قلب محمد
صلى الله تعالى عليه وسلم هذا يعنى ختم الولاية المجدية واما ختم الولاية العامة التي لا يوجد بعده ولى فهو عيسى
عليه السلام وقال في الفصل الخامس عشر ما سبب الخاتم ومعناه فنقل كمال المقام سببه والمنع والحجر معناه وذلك
ان الدنيا لما كانت لها بدو ونهاية وهو ختمها قضى الله سبحانه ان يكون جميع ما فيها بحسب نعتها بدو وختم
وكان من جملة ما فيها تنزيل الشرائع فتم الله هذا التنزيل للشرائع بتشرع محمد صلى الله تعالى عليه وسلم فكان
خاتم النبيين وكان الله بكل شئ عليما وكان من جملة ما فيها الولاية العامة وله ابد و من آدم ختمها الله بعيسى
فكان الختم بضاهي البدأ اذ مثل عيسى عند الله كمثل آدم فتمت مثل ما به بدأ فكان البدو لهذا الامر نبي مطلق
والختم به ايضا ولما كانت احكام محمد صلى الله تعالى عليه وسلم عند الله تخالف احكام سائر الانبياء والرسل
في البعث العام وتحويل الغنائم وطهارة الارض واتخاذها مسجدا و اوقى جوامع الكام ونصر بالمعنى وهو الرعب
واوقى مقاتيح الخزائن وختمت به النبوة وعاد حكم كل نبي بعده حكم ولى فانزل في الدنيا من مقام اختصاصه
استحق ان يكون لولايته الخاصة ختم يواطى اسمه اسمي الله تعالى عليه وسلم ويحوز خلقه وما هو المهدي
المعروف المسمى المنتظر فان ذلك من سلالة وعترته والختم ليس من سلالة الحسين ولكنه من سلالة اعرافه

واخلاقه صلى الله تعالى عليه وسلم وقال رضى الله تعالى عنه في الفتوحات في الباب الخامس والستين
ولقد رأيت لنفسى رؤيا في هذا النوع واخذت ابشرى من الله تعالى فانها مطابقة لحديث نبوى عن رسول الله
صلى الله تعالى عليه وسلم حين ضرب لنا مثله في الانبياء فقال مثل في الانبياء كمثل رجل نسي حائطاً فاكله الالبنة
واحدة فكنت انا تلك الالبنة فلان نبى بعدى ولا رسول فشببه النبوة بالحائط والانبياء باللبن الذى قام به هذا الحائط
وهو تشبيهه في غاية الحسن فان مسمى الحائط بهذا المصراع لم يصح ظهوره باللبن فكان خاتم النبيين فكنت
بمكة سنة تسع وتسعين وخمسائة ارى فيما يرى النائم كان الكعبة مبنية بلبن فضة وذهب لبنة فضة ولبنة ذهب
وقد كملت بالبناء وما بقى فيما شئى وانا انظر اليها والى حسناتها فالفيت فى الوجه الذى بين الركن اليماني والركن
الشامى وهو الى الركن الشامى اقرب موضع لبنتين لبنة فضة ولبنة ذهب ينقص من الحائط فى العنين فى الصف
الاعلى ينقص لبنة من ذهب وفى الصف الذى تحته ينقص لبنة من فضة فرأيت نفسى قد انطبقت فى موضع
تلك اللبنتين الفضة والذهب فكم الحائط ولم يبق فيه شئ ينقص وانا واقف انظر اليه واعلم انى تلك اللبنتان
لا شك فيهما وانهم عينا ذاتى لا غيرى فاستيقظت وشكرت الله عز وجل وقلت متأذلاً الى من صنفى الاتباع لرسول
الله صلى الله تعالى عليه وسلم فى الانبياء عليهم السلام وعسى ان اكون من ختم الله الولاية بي وما ذالك على الله
بعض يزود كرت حديث النبى صلى الله عليه وسلم فى ضرب المثل بالحائط وانه كان تلك اللبنة قصصتها على بعض
علماء هذا الشأن بمكة فاخبرني بالذى وقع في وما سميت له الراى من هو قاله تعالى اسأل ان يتجها على بمنه وكرمه
فان الاختصاص الالهى لا يقبل التحجير ولا الموازنة ولا العمل وان ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل
العظيم انتهى كلامه (فانه من وجه يكون انزل كما انه من وجه يكون اعلى) (بس خاتم اوليا من وجه انزل اولور
تة كيم اول من وجه اعلا اولور وانزل اولديني وجه بودر زير عبوديت كامله ايله متصفدر وعبوديتي اتم اولور
جميع اشبادن * وناموس صاحبي دكلدر * بلكه خاتم رسلك احكام شرعية سنده اكا تابعدر واحكام شرعية بي
آندن اخذ ايدري * بس تبعيتي اعتبار ايله انزل اولور واعلا اولديني خاتم رسل آنك مشكاتندن اخذ ايدري كندندن
او تر يدري * زير خاتم رسل دعوتى زمانده احكام كثرلك بعضه سيله متلبس اولغله وساطت ملك ايله اخذ ايدري وخاتم
ارليايين جعه در مأخذ كادر وآنك اخذى بغير واسطه در (امدى) امر ذكرا اولديني كبي ايكن سن وهم
ايتمه كه مشكات خاتم ولا بتده متعين ومنفرد اولان شخص شخصيتيله من جميع الوجوه خاتم رسلدن افضل اوله
زير خاتم اوليا اول مرتبة جامعة كلييه مظهر يتنده وجود ايله متصف دكلدر تا كم آنك وجودى ايجون افضليت
ثابته اوله (امدى) مر ارا ذكرا اولديني اوزره نبوت ولايتك ظاهري وولايت نبوتك باطنيدري بس نبوت ختميتنده
متعين اولان ولايت ختميتنده متعيندري * بس ظاهر جهيتيله كه نبوتدري باطن جهيتندن كه ولايتدري اخذ ايدري *
بس باطنى ظاهرندن اوسع واشمل واعلا واكمدر زير ظاهر خلق وكثرت وباطن حق ووحدة تدري بس آنك نبوتندن
ولايتي اعلى وافضل ولايتدري متعين اولان شخصكه خاتم اوليا در آنك مر آيتنده اولان ولايت مطلقه دن اخذ
اولديني اعتبار ايله اعلا در واول ولايت مطلقه محمديه در كه خاتم رسل عليه السلام باطنى ولايتدري ولكن خاتم
رسل آنك ولايت مطلقه سى اعطايه ديكي علوى شريعت ظاهره سنده اظهار ايدري * زير اوصاف رسالت ونبوت
مانعدر زير رسالت ونبوتك مقتضامى خلق وكثرتدري وولايتك مقتضامى حق ووحدة تدري بس خاتم رسلك
باطنندن وولايتندن الله تعالى اكا خصيصه اولان علوى اظهار ايتك ديلسه بس خاتم رسلك اكل ورثه سندن
اول ولايتده متعين اولان خاتم اوليا صورتيه اظهار ايدري كه * خاتم رسلك حسنة سندن بر حسته در * وحقى
مظاهرندن بر مظهر در (امدى) خاتم اوليا مشكاتندن كه خاتم رسلك باطنى وحقى قيتدري * خاتم رسل اخذ ايتك
دكل * بلكه خاتم رسل نسبت خلقه ايله متصف وقيد نبوت ايله متقيد ايكن ارواح علويه مظاهرندن جبرائيل
عليه السلام ايله سائر املاك كي ودخى صور مثاليه وصور حسيه مظاهرندن هر قننى مظهره توجه ايتسه اول
مظهرده وجه خاصك تجلي سندن اكا انباء خاص حاصل اولوردي واول مظهرده اولان وجه حقدن نبوتى اخذ
ايدريدي بس اول مظهر نبي به نبوتى اعطايه ديوب آندن اخذ ايتكه وجود الهية دن بروجيهي آنده مشاهده
ايتكه تيدن اعلا اولور زيراني كندى نفسه كندى خلقيتنى مشاهده ايدوب آنده حقيقى مشاهده ايتدى
بس آنك شمردى نظرنده مظهرت حكمى رفع اولور بس بوجه اوزره علويه نبينك حالندن منبعث اولور *

و بود دخی نبينك ونبوتك كاندندن در كه رسول عليه السلامه مخصوصه در كه عبوديت محضه دن سيادته رفع رأس
ايتدى جميع اشباده وجوه الهية به ناظر ايدى واكر نبوت نسبت خلقية ولايتيه صفت الهية اعتبار اولور ايتسه
بس اول دخی ايكي وجه دن خالى دكلدر ولايت يا خاتم نبوت ايجون صفت الهية اعتبار اولور كه اول صفت آنك
نسبت حقيه سندر وياحق ايجون صفت ذاتيه اعتبار اولور بس اكر خاتم نبوت ايجون صفت الهية اعتبار
اولور سده خاتم نبوتك صفت خلقية ايله اولان تعينندن صفت حقيه ايله اولان تعينى اعلا در بروجيهله نه كيم
انزلدر بس بروجيهله اعلا اولديني بودر زير باطن اولان ولايت كه صفت الهية در * وحدت بساطت وامداد
فيض و تجلي صاحبه در و ظاهر اولان نبوت كه صفت خلقية در آندن اخذ و مستمدر و بروجيه ايله انزل اولديني
بودر * زير ولايت باطندر وباطنك حكمى واثرى ظاهر لظهور بيقيله ظاهر در وقوت و قدرتك اظهارده اكا
متوقفدر و آنك فيضى و تجلي سنى حافظدروا كرولايت حق ايجون صفت ذاتيه اعتبار اولور سده نه كندلك آنده
متعين اولان خاتم بروجيه ايله اعلا در زير جميع تعينات علميه ونسب غيبية بي وكثرت نسبته وجوديه بي جامعدر
ووحدة وكثرت شامل وواسعدر بس ولايت حسيه جميع انبياء ورسولين واوليا واصحابك مأخذ على اول
ولايت جعية احديه مطلقه در و آنده متعين اولان شخصه خاتم اوليا در راحكام ولايت كمال ايله آنده ظهور
ايدوب انكاه ختم اولنديغندن او ترى * واول ولايتيه دخی مشكات خاتم اوليا در راحكام ولايت كمال ايله آنده ظهور
جميع اعيان ايجون حق آندن افاضه ايتديكندن او ترى * بس صفت خلقية اولان نبوتندن صفت الهية
جميعه ذاتيه اولان ولايت مطلقه اعلا واجمع اولغله اطلاق وانشر اراح ايله آنده متعين اولان خاتم اوليا حين دعوتده
قيد نبوت ايله مقيد اولان نى خاتمندن اعلا اولور اطلاق وجهيت تقييد و تفرقه دن اعلا اولغله * مثلاً خاتم
انبياء صلى الله تعالى عليه وسلم وقت اسرا ده اولان انشراح صدرى واطلاق قلبى حالى واحكام وحدتك آنده
ظهورى حالى بروجيه ايله اعلى در حين انبعاثه قيد نبوت وامر دعوت ايله مبدا اولديني حالندن * و بروجيه ايله
انزلدر زير صورت الهية احديه جعية نك كلى ذاتى واسما ييسى ايله ظهورى مظاهر انسانيه كماليه به
متوقفدر كه كمال جلا واستجلى آنرا ايله حاصل اولور واما جنة كنكم اول و آخر و ظاهر وباطن اولان وجود وجود حق
اولديني مشاهده اولنسه ظاهره اولان نبوت دخی حذلك صفتدروا نكاه اولان ظهور حقل ظهوريدري
وباطنه اولان ولايت دخی تفصيل اولنديني وجه اوزره به حقل صفتدري بس خاتم انبياء صورتده اولان
ظهوردن خاتم اوليا صورتده اولان بطون بروجيه ايله اعلى و بروجيه ايله انزل اولديني به نسبت الهية بينده در
(وقد ظهر فى ظاهر شرعنا ما يود ما ذهبنا اليه فى فضل عمرى اسارى بدر بالحكم فيهم وفى تأبير الخلل فلا يلزم
الكامل ان يكون له التقدم فى كل شئ وفى كل مرتبة) (وتحقيق بزم ظاهر شرعده عمرى اسارى بدر حقدده
انله قتل ايله حكم ايتكه واقع اولان فضلى حقدده ظاهر اولدى شول شيكه مؤيددر شول مذهبي كه بز
اكاذاب اولدى ودخى تأبير فخل حقدده ظاهر اولدى يعنى اسارى بدر حقدده رسول عليه السلام اصحاب ايله
مشاوره ايتد كده ابو بكر رضى الله عنه ايدر رسول عليه السلام انلردن فديده اخذ ايدوب انلرك خلاصلى صواب
كوردي وعمر رضى الله عنه كايستك قتلنه حكم ايتدى بس ابو بكر عمره رضى الله عنه ما ايتدى
يا عمر بن نه ديسم بكامعارض اولقدن خالى دكسن بس نبي عليه السلام ابو بكر كلامنى تصويب ايدوب
اطلاق ايتدى بعده حق عمرى قولى اوزره ظاهر اولدى بس عمر ايجون بو خصوصه افضليت ظاهر اولدى
قال الله تعالى (ما كان لنبى ان يكون له اسرى حتى يفتن فى الارض تريدون عرض الدنيا والله يريد الآخرة
والله عزيز حكيم لولا كتاب من الله سبق لمسكم فيما اخذتم عذاب عظيم) (وقال عليه السلام لوزل العذاب
لما نجما منه غير عمر وسعد بن معاذ وبكى عليه السلام حين نه جبرائيل عليه السلام على الخطاء ونزل الوحي
بانه يقتل من اصحابه بعدد الاسارى الذين اطلقوهم) بس بو خصوصه رسول عليه السلام عمر ايجون سائر
اصحاب اوزره فضيلت اثبات ايتدى ورسول عليه السلام اصحابه داخل ايدى وكذلك تأبير فخل حقدده ما لظن
انهم لوزر كوها كثر ديش ايتدى وفتلك تأبيرى انك تلقى واصلا حيدر * بس رسول كلامى ايله ناس بر سنده
تأبير فخلى ترك ايتد بلس عمر ناقص اولدى بس رسول عليه السلام انتم اعلم بمصالح دنيا كم ديدى بس امر دنيا ده
ناس مخاطبين ايجون كندى نفسى اوزره تقدى نصريح ايدوب فضيلتى اثبات ايتدى بس كامل ايجون لازم

دکدر که هر شنبه و هر مرتبه ده انگیزون تقدم حاصل اوله یعنی شول فضائل جزیه که نبوتک مقتضیاتدن اولیه
 بختکم غیره موجود اولسه و نبیده موجود اولسه درجه نبوت حیثیتیه نبی به خصوصه اولان افضلیته قدح
 و بر من و نبی اوزره اول شخصک مطلقا افضلیتی لازم کلز الامر خاصده که انک نبیده عدم وجودی مقام نبوته
 منافی اولیه و کذلک خاتم اولیا نیک دخی ولایت الهیه جعیه مطلقه ده تعینی حسیله اولان اطلاقه و جمیع
 مراتب الهیه و کونیه بی احاطه سنه و جمیع انبیا و اولیا علومنه معدن اولسنه خاتم رسالت شریعتنه تبعیتی قدح
 و بر من زیرا احکام شرعیه الیه ظهور و ولایت الهیه مطلقه نک مقتضیاتدن دکدر که انده موجود اولیا امر
 فرد آخره موجود اولغله و شرعته کاتبه جمیع حسیله جمیع وجود الیه تقدم لازم که پس علم تشریعده و احکام
 دینیه ده تبعیت الیه انزلدر * و علم تحقیقه و معرفت الهیه ده اعلادر * و خاتم رسالت ولایت مطلقه مقامنده
 اندراجی و مرتبه اودانیه دنو و عروجی حسیله اول جمله دن اعلادر زیرا اول مقام بالا صاله اکا خصوصدر
 (و اما نظر الرجل الی التقدم فی مراتب العلم بالله هنالك مطابهم و اما حوادث الا کوان فلا تعلق خواطرهم بها)
 (یعنی رجال بالغینک نظری علم بالله می اتبند و واقع اولان تقدمه در انلک مطلب لری علم بالله می اتبند اولان
 تقدمه در * یعنی انلک نظر نده الله تعالی بی اعرف اولان اقدم و اعلادر و انلک تقدمه اقدمیت اللهک معرفته در
 و اما حوادث اکوان پس خواطر لری انلک تعلق یوقدر که انلک عدم بلوغ الیه و شیء حادثه عدم اطلاع و شعور
 الیه انلک نقص لازم که بلکه انلک اوزره حوادث اکوانک انکشافی و انلک حوادث اکوان الیه تقید لری انلک یچون
 نقصدر زیرا توجه حقندن و مشاهده جمال مطلقدن انلک منع و اشتغال ایدر (امدی) انبیا تبلیغ احکام شرعیه
 و تقید امور دینیه به خصوص در هر بر نبی امر الهی الیه امت خاصه بی شریعت اوزره اللهه عبادت ایدر و انلک
 ارشاد و اسعادی الیه مقید در و فی الجملة جمیع انبیا امری ارشادی و انلک تقید لری سبیل امر الی و تقدمه اولان
 وحدتک شهودندن و خلقدن غیبت لری حینده اولان حضوردن محتجب اولور لرا کرچه کیم بحسب الظاهر امر
 الهی الیه داعی ایدر اما قلوب لری خلق طرفه در * و اما اولیا دعوت و ارشاد و تبلیغ احکام شرعیه ایدوب خلقی
 اصلاح و اسعادی الیه مقید دکدر * زیرا دعوت و ظهور و ولایتک لوازمندن دکدر بلکه اسم باطنک حکمی انلک
 اوزره غالب اولغله انلک نظر لری قضا و قدر احکامنه و واردات الهیه تعلقنه در پس انلک تنافس و تفاضل لری علم
 بالله در اعلم بالله اولان اکمل و اعلادر پس وجه مشروح اوزره خاتم رسل تأیید کبی و انک امثال اولان
 امور جزیه کونیه به عدم اطلاعی الیه انک علور تبینه قدح و بر من و علم باللهه نقص و بر من (فحقق ما ذکرناه) (پس سن بر من ذکر
 تبعیتی حسیله احاطت و جمیعته قدح و بر من و علم باللهه نقص و بر من) (فحقق ما ذکرناه) (پس سن بر من ذکر
 ایدیکم و وجهی حقیقت اوزره عارف اول یعنی خاتم ولایتک مرتبه ختمینده تعینی و اعیان ثابته به اطلاعی الیه
 بلکه اعیان ثابته نکه انده انطبای الیه احوال اعیانه اعرف و امور غیبیه بی علم و اکشف اولغله اعلادر و اقدم
 اولیغن حقیقت اوزره فهم الیه پس شیخ رضی الله تعالی عنه وجه مذکور اوزره خاتم ولایتک اقدمیتنه
 تبیه ایدوب وجه آخر الیه اقدمیتی بیانه شروع ایدوب ایدوب (ولما مثل النبي صلى الله تعالى عليه وسلم النبوة
 بالحائط من اللبن) (بفتح اللام و کسر الباء جمع لبنة ککلم جمع کله) (وقد کمل سوی موضع لبنة واحدة)
 یعنی وقتا کیم نبی صلی الله تعالی علیه وسلم نبوت روایه لبندن بر حائط الیه تمثیل اولندی یعنی الله تعالی اکا
 نبوتی روایه لبندن بر حائط صورتده تمثیل ایدوب کوستردی و تحقیق حائط کامل اولمش ایدی لبنة واحدة
 موضعندن غیر * پس نبوت حائط صورتده تمثیل اولندی زیرا نبوت شریعت جمیع احادی و اوضاع کالیه
 تجدی نه نک ظهورندن مقدم کتب الهیه ده السنه رسل اوزره موضوعه اولان احکام شرعیه و احکام دینیه الیه
 احاطه الهیه صورتدر * پس نبوت صورت تفصیل سبیل که هر بر لبنة صورتدر کامل اولدی و لکن وضع
 احدی وجهی و مقام محمدی و ختمی صورتی حیثیتیه اولان لبنة واحدة ناقصه ایدی بوقدر اوزره مثل قولی
 مفعول یچون منی اولور و النبي قولی مفعولیت اوزره منصوب اولور و النبوة قولی رفع الیه مثل قولینک
 قائمقام فاعلی اولور که نبوت نبی علیه السلامه روایه سنده و باخود خیالنده کرچدن بر دیوار صورتده تمثیل
 اولنه کدیوار کامل اوله بر کرچ برندن غیر و بواعبار و اما خاتم الولاية فلا بد له من هذه الرؤيا قولی دلالت
 ایدور مثل قولی فاعل یچون منی اولور النبي قولی رفع الیه انک فاعلی و النبوة قولی نصب الیه انک مفعولی و لقی

جائزدر شیخ رضی الله تعالی عنه بوقول الیه رسول علیه السلامک مثلی فی الانبیاء کمثل رجل بنی حائطاً فاکمله
 الالبنة واحدة فکنت انانک اللبنة فلانی بعدی ولا رسول قولی مراد ایدر که رسول علیه السلام نبوتی لبنة واحدة
 بر حائطه تمثیل ایدیکه اول حائط کامل اوله بر لبنة برندن غیر پس رسول علیه السلام کندی نفسی اول
 لبنة واحدة ایدیکه حائط نبوت انک وجودی لبنة سبیل کامل اولدی انده بر لبنة قائمادی پس شیخ رضی الله تعالی
 عنه در * و وقتا کیم نبی علیه السلام نبوتی لبنة دن بر حائطه تمثیل ایدیکه اول حائط کامل اولدی بر لبنة
 موضعندن غیر (فکان رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم تلك اللبنة) (پس رسول الله صلى الله تعالى
 علیه وسلم اول لبنة واحدة واقع اولدی که انک بعثندن اول حائط نبوت اول لبنة سبیل ناقص ایدی و اول مبعوث
 اولدقه اول لبنة واحدة اول حائطک ثلثه سنی سدا ایدوب حائط نبوت انکه کامل اولدی زیرا خاتم نبوتدر مکارم
 اخلاقی تتمیم و جوامع کلم الیه تکمیل و تعلیم یچون مبعوثدر پس بوقدر اوزره فکان رسول الله قولی لما نیک
 جوابی واقع اولور (غیران رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم لا يراها الا كما قال لبنة واحدة و اما خاتم الاولياء
 فلا بد له من هذه الرؤيا) (الا بوقدر واردر که رسول علیه السلام لبنة بی کورم دی دیدیک کبی لبنة واحدة دن
 غیر یعنی لبنة واحدة موضعندن غیر حائطه ناقص کورم دی و انگیزون لبنة واحدة کورم دی که لبنة فضا در
 زیرا فضا نبوت صورتدر و ذهب ولایت صورتدر رسول علیه السلام نبوت الیه ظاهر اولوب دعوت ایدی
 ولایت الیه ظاهر اولوب دعوت ایتیمکه مأمور اولدی و اما خاتم اولیا پس انگیزون بوقدر ایدر لا بددر یعنی رسول
 علیه السلام کورم دی که کورمک و باخود رسول علیه السلام تمثیل ایدیکه شیء رؤیاده کورم دی
 و کورمک اکلا بددر زیرا خاتم رسالت واریدر و الا ورا نندن کامل اولمزدی * زیرا هر رسولک وارثی اولان ولی به
 لازمدر اول رسولک جمیع احوالی که انک اوزره جاریه اولمش اوله و انک زیده سی انک اوزره جاریه اوله فلا بد له
 من هذه الرؤيا قولی امانک جوابی واقع اولور (فیری ما مثل به) (و فی بعض النسخ ما مثل به) (رسول الله
 صلى الله تعالى عليه وسلم ویری فی الحائط موضع لبنتین) (پس خاتم اولیا روایه شول حائط صورتی کورم که
 رسول الله انکه تمثیل اولندی یعنی نبوت اول حائط صورتده اکتمیل اولندی و مثل فاعل یچون منی
 اولدی یعنی اعتبار اوزره * پس خاتم اولیا روایه اول حائطی کورم که رسول الله صلى الله علیه وسلم نبوتی انکه
 تمثیل ایدوب و خاتم اولیا حائطه لبنتین موضعنی کورم که حائط اول لبنتین ناقص اوله و جائزدر که فلا بد له
 من هذه الرؤيا (قولی لما نیک جوابی اوله کلامده تقدیم و تأخیر اعتباری اوزره ای لما مثل النبي صلى الله تعالى
 علیه وسلم النبوة بالحائط من اللبن وقد کمل سوی موضع لبنة واحدة فکان رسول الله صلى الله علیه وسلم تلك
 اللبنة فلا بد لخاتم الاولياء من هذه الرؤيا غیران رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم ویری فی الحائط موضع لبنتین
 واحدة و اما خاتم الاولياء فیری ما مثل به رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم ویری فی الحائط موضع لبنتین
 پس بوقدر اوزره فکان رسول الله تلك اللبنة قولی شرطک تمثیلندن واقع اولور پس دیک اولور و وقتا که
 نبی علیه السلام نبوتی لبنة دن بر حائط الیه تمثیل ایدی که اول حائط کامل اولدی لبنة واحدة موضعندن غیر
 پس رسول الله صلى الله علیه وسلم اول لبنة اولدی پس خاتم اولیا به بوقدر ایدر لا بددر و واردر که رسول
 علیه السلام لبنة بی کورم دی دیدیک کبی لبنة واحدة دن غیر و اما خاتم اولیا پس رسول علیه السلام
 تمثیل ایدوب حائطی روایه سنده کورم و حائطدن لبنتین کورم پس کلامده تقدیم و تأخیر اعتبارندن غیر
 بوجه بوقدر که فلا بد قولی لما یچون جواب واقع اولور زیرا اما مانعدر و اما وجه اول ظاهر در انده تقدیم
 و تأخیر احتیاج بوقدر پس انده خاتم انبیا فضا سنه خاتم اولیا فضا سی حمل اولور که خاتم انبیا حائط نبوتده
 ناقصه اولان لبنة واحدة موضعنده منقطع اولدی انک نفسی انک ثلثه سنی سدا ایدوب کبی خاتم اولیا دخی
 نبوت و ولایت حائطنده ناقص کورم دی که لبنتین موضعنده منقطع اولور نفسی الیه ثابته سدا ایدوب شیخ رضی الله
 عنه بوقدر یایی کورم دی که فتم و حاتده نقل ایدوب دیر که فکنت بمكة سنة تسع وتسعين وخمسمائة اری فیما بری الشام
 کان انکعبه مبنية بلبن فضة و لبن فضة و لبن ذهب و قد کملت بالبناء و ما بقی فیها شیء و انا انظر اليها و الی
 حسنهما قال فیت فی الوجه الذي بین الرکن الیمانی و الرکن الشامي و هو الی الرکن الشامي اقرب موضع لبنتین لبنة
 فضة و لبنة ذهب یتقص الحائط فی الصفتین فی الصنف الاعلی یتقص لبنة من ذهب و فی الصنف الذي تحته یتقص

لبنه من فضة قرأت نفسي قد انطبعت في موضع تلك اللبنتين الفضة والذهب فكم الحائط ولم يبق فيه شيء
 ينقص (وبوروا بتمامها بوندن اول فتوحاتده نقل اولدى) (واللبن من ذهب وفضة فيرى اللبنتين اللتين
 ينقص هما الحائط ويكمل بهما لبنه ذهب ولبنه فضة فلا بد ان يرى نفسه تنطبق في موضع تلك اللبنتين
 فيكون خاتم الاولياء ينك اللبنتين فيكمل الحائط) (وحال بوكه خاتم اوليا مشاهده ايتديكي حائطك ابني
 ذهبدن وفضه دن اولد يعني بر كرجي ذهبدن وبر كرجي فضه دن اولد پس خاتم اوليا شول لبنتين كه حائط انلردن
 ناقص در وانرايه كاملا در لبنه واحده في ذهبدن ولبنه اخراي فضه دن مشاهده ايدر كه الله تعالى نبوت وولايتي
 وتبعيت ومتبوعيتي اكالبنتين صورته تمثيل ايدر پس بوقدر اوزره خاتم اوليا به لا بد در كه اول ذهب ايله
 فضه دن اولان لبنتين موضعده كندى نفسى منطبقه مشاهده ايليه يعني لبنتين موضعى كندى نفسى سد
 ايتديكن رؤياده مشاهده ايليه پس خاتم اوليا اولبنتين اولور پس انك وجودى ايله حائط كامل اولور فلا بد ان يرى
 قولى شرط مخدوفه جواب اولور اى فاذا راي خاتم الاولياء ما مثل به رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم راي
 في الحائط موضع لبنتين فلا بد ان يرى نفسه تنطبق في موضع تلك كما انطبغ رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم
 في موضع تلك اللبنه (امدى) نبوت ظاهره وولايت باطنه اولديكي كبي ذهب باطن وفضه ظاهره در پس ذهب
 كمال حقيقى الهى صورتي در انكاه متبوعيت ثابتة اولور وفضه نك باطنى وحقيقته در پس ولايت نبوتك
 باطنى وحقيقته واصل معناسى اولديكي كبي فضه نك كمال طهارت ونور بتندن اوتري سائر معادن ذهبيت
 اقرب در لكن مرور زمان وضرب خد نان وصروف ملوان ايله صورتي باطله ومنخله اولور وكذلك نبوت دخی
 منقطعه اولور اما ذهب بونك خلافي در اكا فنا وزوال طاري اولمز زيرا جوهر يتله صور نوعيه سى حافظه در
 وكذلك ولايت دخی منقطعه اولمز زيرا الله تعالى ولي حميد در پس وقتا كيم خاتم انبيا ورسل اخلاق الهية ايله
 تخلقه ووصاف عبوديت ايله واقامت شرايع دين وملت والى الله دعوت ونصرت ايله ظهورده متبوع
 كل اولد يسه حقايق الهية واسرار ذاتيه كشفه مأمور اولدى بلكه اوضاع شرعية واحكام دينيه ده انلك
 سري ايله مأمور اولدى انكچون سائر نبوتات فرعيه في محيطه اولان نبوت اكتميل اولدى بر حائط صورته كه
 فضه دن بر لبته موضعي انده ناقص ايدى زيرا حائط نبوتده هر بر لبته انبيادن بر نبينك صورتي در پس خاتم رسل
 كندى نفسى اول لبنه فضه نك عيني مشاهده ايتديكي اول لبنه جميع صفات واخلاق الهية جعي احد يتك
 صورتي در پس بنیان نبوت انكاه كامل اولدى پس وقتا كيم خاتم رسل احكام ولايت ايله ظاهر اولدى ولايت
 اعتبار ايله حائطه ناقص اولان موضع اكتميل اولدى پس خاتم ولايتدن لا بد اولديكي اسرار الهية ذاتيه ايله
 ظاهر اوله وولايتي خاتم اوله وذهب وفضه دن اولان حائطدن ناقص اولان لبنتين موضعى رؤياده مشاهده ايليه
 پس كندى مقامى صورت لبنه ذهبيه ده وخاتم رسل شريعتيه مشرع اولديكي واكاتب اولديكي حيثيه
 كندى مقامى صورت فضه ده مشاهده ايليه پس لبنتين موضعده كندى نفسى منطبقه اوله وظاهره
 خاتم رسل شرعنه تبعيت ايله لبنه فضه وسرده الله دن اخذ ايتديكي ذهبيه نقصان سدايليه وحائط انك
 وجودى ايله كمال بوله انكچون شيخ رضى الله تعالى عنه) (والسبب الموجب لكون رؤيا اللبنتين وانه تابع لشرع
 خاتم الرسل في الظاهر وهو موضع اللبنه الفضية وهو ظاهر وما يتبعه فيه من الاحكام كما هو اخذ عن الله في السر
 ما هو بالصورة الظاهرة متبع فيه) (ديدى يعني خاتم اوليا حائطه ناقصه اولان صورتي لبنتين كورد يكتي ايجاب
 ايدر سبب خاتم اوليا ظاهره خاتم رسل شرعنه تابع ريعني انك تبعيت ايدر واكاتب اولدى انك فضه موضع در
 وبوخاتم اوليا نك ظاهر يدر واكاتب رسل شرعنه خاتم رسل تابع اولور سده اولدى نك ظاهر يدر ته كيم خاتم
 اوليا الله دن مرده اخذ در شول حكمى كه صورت ظاهره خاتم اوليا اول حكمده متبوع ريعني خاتم اوليا
 شريعت ظاهره صورته بر حكمده كه خاتم رسل متبوع رسل اول حكم ايله متبوع در بغير واسطه سرده انى الله دن
 اخذ ايدر پس ظاهره خاتم رسل شرعده اولان حكمى بغير واسطه حقدن اخذ ايتديكي صورتي لبنه ذهبيه
 صورتي در) (لانه يرى الامر على ما هو عليه فلا بد ان يراه هكذا) (تعليد در كاهو اخذ عن الله في السر قولى
 انكچون يعني ديك اولور زيرا خاتم اوليا امرى على ما هو عليه مشاهده ايدر پس لا بد در كه امرى ذكر ايتديكي
 كبي مشاهده ايليه) (وهو موضع اللبنه في الباطن فانه اخذ من المعدن الذي ياخذ منه الملك الذي يوحى به الى

الرسول) (وامر باطنه على ما هو عليه مشاهده ايتك لبنه ذهبيه موضع در كه انك ولايتي جهتي در پس
 خاتم اوليا شول معدن دن اخذ در كه شول ملك كه رسوله انكاه وحي اولور اول ملك آندن اخذ ايدر بوقدر اوزره
 بوحى قولى مجبور اولور ويا خود بوحى قولى معلوم اوله وفاقى اولان ضمير حقه راجع اوله وبه ضميرى ملكه راجع
 اوله يعني خاتم اوليا شول معدن دن اخذ ايدر كه شول ملك كه حق تعالى انكاه رسوله وحي ايدر اول معدن دن اخذ
 ايدر پس بوحيتيه خاتم اوليا انكچون لبنه ذهبيه حقيقته ثابتة اولور وانكچون متبوعيت حاصله اولور وامر
 على ما هو في نفسه وعند الله عالم اولوب سرده بغير واسطه الله دن اخذ ايتديكي حكمى ظاهره صورت
 شرعيه ده خاتم رسل تبعيتي جهتيه انك شريعتدن انى اخذ ايتديكي انكچون تابعيت حاصله اولور فانه اخذ
 قولنده اخذ قولى مداليه اسم فاعل اولق جائز در ومدر فعل ماضى اولق جائز در) (فان فهمت ما شئت به فقد
 حصل لك العلم النافع) (پس اكر سن فهم ايتك ايسه شول شئى كه بن اكاشارت ايتدم پس سنكچون علم نافع
 حاصل اولدى مشار اليه اولان شئى بودر كه بولى خاتم رسل صلى الله تعالى عليه وسلم مرتبه وذات واحوال
 واخلاق واعماله تبعيتي كامله وعلم ومقامه دخی وراثتي شامله اولمغه اكاه علم بالله ده متبوعيت ووراثت
 محمدية دن تابعيت اعطا اولدى يعني ظاهره خاتم رسل شرعنه كمال تبعيت ايله ظاهره جميع كالات الهية في
 جامع اولمغه وباطنه من عند الله مؤيد وموفق اولوب سرده بغير واسطه الله دن اخذ ايتديكي مشككات خاتم
 ولايتده متبعين اولوب علم بالله ده متبوع كل اولديكي فهم اولمغه كماله باعث اولان علم نافع حاصل اولور * وعلم
 نافع بودر كه توفيق الهيد نصكره ظاهره سعادت ايتديكي حصولي خاتم رسل صلى الله تعالى عليه وسلم شرعك
 كمال تبعيتده در زيار رسوله كمال تبعيت محبت الهية في متبوع در * قل ان كنتم تحبون الله فاتبعوني يحببكم الله
 لكل نبي من لدن ادم الى آخرتي ما فهم احد ياخذ الا من مشكوة خاتم النبيين وان تأخروا طيئنه فانه بحقيقته
 موجود) (پس آدم زماندن آخرتي به وارثه نبيك كاييسى كه مبعوثدر انلردن بر احد بوقدر الا خاتم النبيينك
 مشككاتدن اخذ ايدر واكر چه كيم انك طينتي وجودى سائر انبيادن متأخر در زيرا اول حقيقته موجود در
 (امدى) حقيقت محمدية كه آدم آنك صورتي اوزره ظاهر در جميع حضرات الهية ده حضرت نفسيه رجائيه
 عمايه وحضرت علميه اسمائيه الهية ده وعقل كامل مرتبه سنده وجود وظهر وند نكره وكذلك مرتبه لوح
 محفوظه وصور طبعيه عرشيه وكريه ده وارواح علويه كليده وساير مراتب علويه وروحانيه ده ومثاليه
 وعنصرية ده وبالجملة صورت جمعية الهية انسانيه بشريه به منتهى الخلق واقعه اولان جميع حضرات ومراتبه
 الوهيت مظهر بتنده قائمه ومستمره وجميع حقايق وارواحى فوحيد ذاته دعوت ايدوب اندن مقبضه ومده اولمقدن
 زائله دكلدر پس جميع انبيا ورسل نشأت عنصرية ده مقدم اولان نشأت سابقه ده حقايق وروحانيتي جهتيه
 اخذ ايتديكي علمى ونشأت عنصرية بشريه ده مبعوث اولد قلنده هر بر ربي كندى نبوت وامت خاصه
 متعلق اولان علمى كندى حقيقته دن اخذ ايتديكي حقيقت محمدية دن كه مشككات خاتم النبيين در اخذ در *
 زيرا خاتم انبيا اكر چه كيم انبيائك نبوتى ودعوتى زمانده وجود بشري وجمعية ايله ظاهر دكل ايدى وجود
 طينسيه انلردن مؤخر ايدى اما حقيقت محمدية الهية كليده موجود ايدى وكذلك نبوتك
 انقطاعه نصكره دخی دنيا وآخرت برازخ علويه وروحانيه ده ولايتي جهتيه انك ولايتي مشككاتدن كه
 مشككات خاتم اوليا در اخذ ايدر لر دائما ابد پس نبوت حقيقت محمدية ظاهر بتك صفت ذاتيه سيدر وساير انبيا
 اول حضرتك اميد در وانلك نبوتى نشأت عنصرية ده مبعوثين اولد قلنده ثابتة در) (وهو قوله كنت نبيا وادم
 بين الماء والطين وغيره من الانبياء ما كان نبيا الا حين بعث) (يعني خاتم النبيين حقيقته موجود اولوب حضرت
 الهية ومراتب روحانيه وعلويه ده اولمغه ماخذ كل اولديكي انك كنت نبيا وادم بين الماء والطين) (قولندن
 مستفاد در * يعني بن نبي ايدم وحال بوكه آدم وجود عينييه ماله طين بيننده وجود روحانييه علم ايله
 عين بيننده ايدى وخاتم انبيائك غير سبي بالفعل نبي اولدى الا بعث اولديكي حينده پس خاتم انبيا خلق آدم دن
 مقدم نبي اولوب جميع حقايق وارواح انك مشككاتدن مستمد اولديكي ثابت اولديكي بطريق اولي خلق
 آدم نصكره جميع انبيائك مشككاتدن اخذ ايتديكي ثابت اولور) (وكذلك خاتم الاولياء كان وليا وادم بين الماء
 والطين وغيره من الاولياء ما كان وليا الا بعد تحصيله شرائط الولاية من الاخلاق الالهية في الاتصاف بها

من کون الله تسمی بالولی الحمید) وكذلك خاتم اولیا دخی ولی ایدی وحال بوکه آدم مائله طین بنده ایدی
 واولیادن انک غیر یسی ولی اولدی الا اخلاق الهیه دن اولان شرائط ولایتی تحصیل ایتدکده نصکره اخلاق
 الهیه ایلانصافده وخاتم اولیا نشأت عنصربه آدمیه دن اول ولی اولدیغی الله تعالی ولی حمید ایلان متسمی
 اولدیغندن اوتیردیر * پس ولایت ایچون اقدمیت ثابته اولور زیر اولی اسماء الهیه دندر * پس بوتقدیر اوزره
 من کون الله قوی وکذلك خاتم الاولیاء کان ولیا) قولنه متعلق اولور * زیرا ولایت حقل صفت ذاتیه سیدر خاتم
 اولیا ایچون دخی صفت ذاتیه در زیر خاتم ولایت ولایتی وجود حقایق ایلاندر * یعنی ذات وصفات واسماء ایلان
 حقل عینی اولدیغی حیثیتله در انک غیر اولدیغی حیثیتله دکدر و غیر ولایتی اخلاق الهیه ایلانصافده
 اخلاق الهیه دن شرائط ولایت تحصیلند نصکره واقع اولور و جائزدر که الابد تحصیل شرائط الولاية
 الی آخره) (قوی ایچون بیان اولوب علت مقامده قائم اوله * یعنی اولیادن خاتم اولیا انک غیر یسی ولی اولدی
 الوجودده اخلاق الهیه دن اولان شرائط تحصیلند نصکره اخلاق الهیه ایلانصافده وانک بوتقدیر نصکره
 ولی اولسی الله تعالی کندنی نفسی ولی حمید ایلان تسمیه ایتدکندن اوتیردیر * زیرا ولی اسماء الهیه دندر * پس
 ولی اسماء الهیه ایلانصافدن و اخلاق الهیه بی تحصیلند نصکره ولی اولور (امدی) خاتم اولیا صور محمدیه دن
 بر صورتدر که محمد صلی الله تعالی علیه وسلم مخصوصه اولان ولایت انکله ختم اولدی پس خاتم اولیا انک حکمی
 نبوته انک متبعی اولان محمد صلی الله تعالی علیه وسلم وجود عنصربه یسی ایلان تدر عندن اول اولان
 حکمی کیدر زیر حقیقت محمدیه مظهر اکل ایجاب ایدر که مرتبه ولایتده اول حقیقتنک تجلی ذاتیسنه واسع
 اوله مرتبه نبوته تجلیسی ایچون مظهر اکل ایجاب ایدر که مرتبه ولایتده اول حقیقتنک تجلی ذاتیسنه واسع
 ایلان ولایت مرتبه لنده حقیقت محمدیه اولان حقیقت واحدنک ایلکی صورتدر و لکن اول حقیقت واحد
 ایچون ثابته اولان صورتینک اقدیمی ولایتدر زیر ولایت اول حقیقتنک باطنی وجهیدر وصفات الهیه دندر
 و نبوت انک ظاهری وجهیدر وصفات خلقیه دندر پس خاتم اولیا انک مشکاتی اولان ولایت فلک عام محیطدر
 جمیع نبوتات و ولایات افلاکی جامعدر) (نخاتم الرسل من حیث ولايته نسبتته مع الخلق للولاية نسبة الانبياء
 والرسل معه) (پس خاتم رسلک ولایتی حیثیتله ختم ولایتیه انک نسبتی انبیاء و رسلک کان بنی کیدر) (امدی
 ولایت خاصه محمدیه انک ختمینده متعین اولان خاتم اولیا واکم مخصوصه اولان مشکات ولایت خاصه محمدیه
 الهیه ختمیه احديه جمعیه در خاتم رسل نبوت نشر یعیه محیطه کالیه الهیه ختمینده متعین اولدیغی کبی زیر
 انک مشکاتیدر * پس جمیع انبیانک نبوتی ولایت مرتبه در زیر نبوت کلام ولایات احکامنک صورتدر
 و جمیع نبوتانک باطنی اولان ولایات مقیده ولایت کلیه کالیه محمدیه الهیه انک نسبی صورتدر * پس خاتم رسل
 ولایتی حیثیتله که انک باطنی در خاتم ولایتیه نسبتی سائر رسلک خاتم مشکاتدن اخذ نبوتدن نسبتلی
 کیدر که خاتم رسل باطنی اولان ولایتی حیثیتله بغیر واسطه اخذ ایتدکده حقیقت محمدیه جمعیه دن ولایت
 الهیه کلیه احاطیه دن اخذ ایدر که اول خاتم اولیا مشکاتیدر بوتقدیر اوزره معه قولنک ضعیفی خاتم رسله عاید
 اولور و لکن ختمه راجع اولسی وجهی اوجه در زیر اوجه اولی مستلزمدر * یعنی خاتم رسلک ولایتی حیثیتله
 انک خاتم اولیا یه نسبتی انبیاء و رسلک خاتم ولایتیه نسبتی کیدر * یعنی انبیاء و رسل ولایتی حیثیتله خاتم
 ولایت مشکاتدن اخذ ایدر که کبی خاتم رسل دخی کذلك انک باطنی اولان ولایت وجودیه مقیده شخصیه
 حیثیتله اندن اخذ ایدر قال الشیخ رضی الله تعالی عنه فی الباب الرابع عشر من الفتوحات واما القطب الواحد
 فهو روح محمد صلی الله تعالی علیه وسلم وهو الممد بجمع الانبياء والرسل سلام الله علیهم اجمعین والقطب من
 حین النشئ الانسانی الی يوم القيمة قبل له صلی الله تعالی علیه وسلم متی کنت نبیا فقال صلی الله علیه وسلم و آدم بین
 الماء والطين وكان اسمه مداوی الکلام ثم قال رضی الله تعالی عنه ولهذا الروح الممدی مظاهر فی العالم واکل
 مظهره فی قطب الزمان و فی الافراد و فی ختم الولاية العالم الذی هو عیسی علیه السلام وهو المعبر عنه بمكة
 انتهى کلامه) (پس علوم وادواق و مقامات احوال و اخلاق دن نبوت و رسالتیه متعلق اولان ارزاقی الله تعالی
 بومسکات محمدیه دن جمیع انبیاء و رسل نشأت حسیه وجودیه لری حالده و مفارقتدر نصکره براز خلدنده ایصال
 ایدر و اول علوم وادواق دن ولايته متعلقه اولان ارزاقی که خاتم اولیا محمد بن انرا ایلان متحقق اولمدر الله تعالی

انلی خاتم اولیا مشکاتدن جمیع اولیا یه ولایتلی جهیتله انبیاء و رسل ایصال ایدر و خاتم ولایت صورت
 عنصربه ختمیه سیله مؤخر اولسی آدم مائله طین بنده ایلکن ولی اولدیغنه قدح و برمن زیر انکچون صورت
 ازلیه اولیه فاتحیه ثابتدر که کل اوزره حقیقت و مرتبه ایلان متقدمه در نهایت ختم ایچون صور شخصیه سیله
 آخریتدن لایندر که کالات محمدیه شرعیه ایلان ظاهر اولوب جمیع مراتب الهیه و مقامات محمدیه نک وجود
 عنصربه سیله ختم اوله و اول اول والاخر و بعد ذلك شویله بیکیم خاتم رسل ولایت و رسالت و نبوت یعنی جامعدر
 (فانه الولی الرسول النبی) (پس خاتم رسل ولی و رسول و نبیدر باطنی ایلان ولایتی حسیله بغیر واسطه
 حقدن اخذ ایدر خدمته متعلق اولان علوم و اسرار * پس ولایت رسول ایلان حقل بنده بر نسبتدر
 والله دن امتنه مبالغ اولدیغی حیثیتله رسولدر و الله دن و امور آخرتدن امتنه مبنی اولدیغی حیثیتله نبیدر *
 پس خاتم رسلک ولایتی جمعی رسالت و نبوت جهتدن عالیه در زیر نسبت خلقیه دکدر و خاتم رسل حقل اول
 صفتده مشارکدر و هو الولی الحمید) (وخاتم الاولیاء الوارث الاخذ من الاصل المشاهد للمراتب) (وخاتم اولیا
 و ایدر صورت ازلیه سیله و ظاهرده خاتم رسلک شرعیه تبعیتله جمیع علوم وادواقه و شرایع و احکامنه وارثدر
 و اصلدن بغیر واسطه اخذدر شول علومی که نبیدن وراثت حسیله اخذ ایلدی و دخی نبوت و رسالت و ولایت
 و خلافت مرتب و سائر مراتب الهیه و کونیه بی مشاهددر حقیقه الحقایق اولان حقیقت محمدیه مرتبه سنده
 تعینی حسیله اول مرتبه دن کل اوزره مقبض و ممددر) (وهو حصة من حسنات خاتم الرسل محمد صلی الله تعالی
 علیه وسلم مقدم الجماعة وسيد ولد آدم في فتح باب الشفاعة) (وخاتم اولیا خاتم رسل محمد صلی الله تعالی علیه وسلم
 که جماعت انبیاء و اولیا انک مقدمیدر و باب شفاعت فتحنده ولد آدم سیددر حسناتدن بر حسنه در بوتقدیر
 اوزره مقدم الجماعة وسيد قوی جرایله محمد ایچون صفت واقع اولور و رفع ایلان مبتدأ محمد و فنک خبری واقع اولور
 ای و هو مقدم الجماعة وسيد ولد آدم في باب الشفاعة پس خاتم اولیا ظاهرده خاتم رسل حسناتدن بر حسنه
 اولدیغی انک احکام شرعیه سنه وجه احسن و اکل ایلان تابع اولوب ختمینده انک وارث اکل اولدیغندن اوتیردیر
 و باطنده حسنه در صورت الهیه محمدیه ختمیه باطننده مظهر به کالیه احديه جمعیه ده تعینی حسیله که
 حقیقت محمدیه ازلیه انک تعیناتدن اول بر تعیندر و انک تجلیاتدن بر تجلیدر و کذلك خاتم رسل مقام رسالتده
 شریعت ایلان ظاهر اولدقه احديث ذاتیه ایلان ولایتی ظاهر اولدی تا کیم اسم هادی حقن اربابنه اعطا
 ایلله پس انک ولایتی حسنه بی باطنه ایدی پس ظاهرده انک وارث اکل و باطنده مظهر اتم و اشملی اولان
 ولایتده ظاهر اولدی پس بواعبار اوزره خاتم اولیا رسل حسناتدن بر حسنه در والا بغیر واسطه الله دن
 اخذ ایدر که حیثیتله الهلک خلیفه سیدر رسلک دکدر و محمد صلی الله تعالی علیه وسلم جماعت انبیاء و اولیا انک
 مقدمیدر و باب شفاعت فتحنده ولد آدم سیدی اولدیغی بودر زیر حقیقت محمدیه جمیع حقایق الهیه و کونیه بی
 جامعه اولوب جمیع حقایق انبیاء و اولیا اوزره تعین و ظهورده تقدیم اولدی و سائر تعینات حقایق علیه
 و شخصات صور وجودیه انک تعینی تلوی اولوب جمیع جماعت حقایق کل اوزره فتح باب وجودده تقدیم
 اولدی * پس بواعبار اوزره اولیت ایلان متصف اولور * زیرا تعین اولدر و انک مظهر یئندن حقایق انبیاء و اولیا یه
 فیض منتشر اولدی پس باب فیض وجود فاتحیدر و کذلك باب شفاعتک دخی فاتحیدر که يوم قیامتده انبیاء
 بنده شفاعت متردده اولدقه بنه کارا جمعه اولور * پس آخریت ایلان دخی متصف اولور و بر وجه دخی بودر که
 بعد الوجود جمیع کالات الهیه علیه و فضائل وجودیه خلقیه ایلان متصف اولوب مظهر کل و ملغله مقام اوادنا یه
 سبق ایتدکچون) (ورجعة للعالمین) (وصی ایلان ظاهر اولمچون سائر انبیاء و اولیا اوزره تقدیم اولدی و بواعبار
 اوزره جماعت انبیاء اوزره مقدم اولدیغی مطلقدر * و اعتبار آخر اوزره باب شفاعت فتحنده مقیددر * یعنی باب
 شفاعت فتحنده ولد آدم سیدی و جماعت انبیاء و اولیا انک مقدمیدر * کذلك شفاعت اولای مطلقه اعتبار
 اوانسون و کذلك شفاعت اخرای مقیده پس بوتقدیر اوزره خاتم رسل تعین و ظهورده و خطه وجودده کالات
 الهیه ایلانصافدن نصکره مرتبه (قاب قوسیندن) (اودنا ایلان عبورده جمیع کل انبیاء و اولیا یه سبق ایلان و فتح باب
 وجودده تقدم ایلان متصف اولدیغی کبی باب شفاعت فتحنده تاخر ایلان دخی متصفدر که باب شفاعتک فنی انکله
 ختم اولدیکه اندن نصکره شخص آخرک شفاعتیه احتیاج قالدی و لکن شیخک مقدم الجماعة قوی مطابق عامدر

خاتم رسل جمع جاعت حقایق وکل اوزره جمع وجوه ابله اقدمیت وافضلیت دلالت اندر وسید ولد آدم
 فی باب الشفاعة قوی خاص در باب شفاعة فتحنده افضلیت دلالت اندر زیر جاعت بیننده شفاعة عظمی
 اکامخته در پس شیخ رضی الله تعالی عنه مقدم الجماعة قوی ابله رسول علیه السلام اولین اثبات اندر
 ونا سید ولد آدم فی فتح باب الشفاعة حدیثی تضمین ایدوب وسید ولد آدم فی باب الشفاعة قوی ابله آخر یقین
 اثبات اندر (فغیر حالا خاصا ما عم) (پس رسول علیه السلام حال خاصی تعیین ایلدی اناسید ولد آدم فی باب
 الشفاعة قوی ابله یعنی باب شفاعة فتحنده سیادت بی قید ایدوب تعمیم ایدوب یعنی اگر سید ولد آدم قوی ابله
 اکثفا ایدوبی عموما سیادت بی ثابته اولوردی کرک باب شفاعة فتحنده وکرک کلمات الهیه وخصایض محمدیه ده
 واکن امر شدن اوتری تعیین ایلدی بر امری بودر که صدمات قهر الهینک قنده جمع انبیا واولیا اللهم انی
 اعوذ بک (قوی ابله ند ایدوب هر فرد کندی نفسی استخلاصه سعی اوزره ابله وکندی نفسی مشغول ابله کن
 شفاعة عظمی اولان امر خاص خاتم رسلدن غیر کسی به اعطا اولوردی خاصه لازم حضرت محمدیه اولغله
 ورا امر دخی بودر که خاتم رسل فتح باب شفاعة ابله سیادت بی تعیین وخصایض ایلدی کندی باطنه یعنی ولایت
 مطلقه محمدیه می اعانه دن اوتری) (فی هذا الحال الخاص تقدم على الاسماء الالهية) (وخاتم رسل بوحال
 خاصه ده که فتح باب شفاعة در اسماء الهیه اوزره تقدم ایلدی (امدی) خاتم رسل فتح باب شفاعة ده سائر جاعت
 اوزره تقدم اولند یعنی افرج ضرب اوزره در بر ضرب بودر که حقیقت محمدیه جمیع الهیه نفس رجائی ابله تعیینات
 الهیه می انبندن تعیین اول می ته سنده متعینه اولداده حدیث ذاتیه نک جلالی فتحنده مقهور و مستهلک
 اولان اسماء و صفاتک فردیاتی دخی متعینه اولدی و هر بر فرد نفس رجائی و تعیین محمدیه نک شفاعة ابله قهر
 استهلاکدن خلاص اولوب وجوددن بر ضرب ابله موجود اولدی و بری برندن متمیز اولدی پس حقیقت محمدیه
 احدیت جمیع فردانیتله قوایل افراد حقایقی تجلی رجائیه شفاعة ایلدی و حقایق ظلمات عدمدن انفاذ
 ایدوب وجوده مقارن ایلدی و بشفاعة اسماء الهیه به باب رجعت فحیدر ظهور و تمیز و عدمدن وجوده
 و عیدن عینه شفاعة در پس نفس رجائیه مظهر اولی اولان تعیین اول اسماء الهیه دن و حقایق انبیا و اولیادن
 اولان شفاعة ایچون شفاعة ایلدی و ایکنی ضرب دخی بودر که اسماء الهیه و حقایق غیبیه دن هر بریسی
 خزانه سنده مخزنه اولان آثار و احکامی و علوم و اذواقی عوالم و مظاهر ده اظهار ایتیمکچون شفاعة ایدوب
 و اسماء حقایق الهیه دخی احکام و آثار فی اظهار ایتیمکده عوالم و مظاهره متوقفه در بلکه اسماء حقایق دخی
 مظاهره متوقفه در پس عوالم و مظاهر غیر مخلوقه اولغله اسماء حقایق احکام و آثار ظاهر اولدی و اسماء نک
 ربوبیتی دخی ظاهر اولدی پس اول ما خلق الله العقل من ارب محمدیه وجودیه نک اولکی مرتبه می که عقل
 کادر جمیع مظاهر کلیه و جزیه و عوالم علویه و سفلیه بی جامع و اسماء الهیه و حقایق علیه نک احکام و آثار
 ظهور بر ته بر مظهر و اسعد الله تعالی آنی خلق ایتد کدنصکره انک بعض قوا و جوارحی مشابه سنده اولان
 عوالم و مظاهر ظلمت عدمدن تجلی رجائیتی وجودیه ظاهر اولدی و وجود نورانی و روحانی محمدی شفاعة
 ایجاد کوی باقی فتح ایتیمکله جمیع اسماء حقایق الهیه احکام و آثارن و علوم و تجلیاتن عوالم و مظاهر ده
 اظهار ایدوب هر بریسی سعت و قابلیت و جمعی و مظهر تی و احاطت دائره و متبوعیتی حسبیه عوالم
 و مظاهر اولان انبیا نک وجودنده احکام و آثارن و علوم و تجلیات و اذواقن اظهار ایتیمکله شفاعة ایدوب
 و لکن وجود عقلی و نوری و محمدی آنرا ایچون باب شفاعة فتح ایلدی و شفاعة اوچینی ضربی دخی بودر که
 اسماء کلیه نک مظاهر اولان انبیا و رسلدن هر بریسی وجود عنصریه بر اسم خاصک مظهری اولوب اول
 اسم حکم و اثرن و خزینه سنده مخزون اولان علم و حکمتن و ذوق و تجلیاتن حقیقت محمدیه دن اول اسم
 حصه معینه سیدر که اول اسمک دل و عذابندن آنی شفاعة ایدر که اول اسمت شهودات طبیعی و اخلاق رده دن
 بر یسنه منمکه اولغله اسماء جلایه دن بر اسمک ربوبیتی قهرینه مستحقه اولمشیدی بو طریقی اوزره آدم
 علیه السلام دن خاتم انبیا صلی الله تعالی علیه وسلم کاتجه مبعوثین اولان انبیا و رسلدن هر بریسی امت
 خاصه بی دعوت ایدوب انلر شفاعة ایلدی انک مستندی و محمدی اولان اسمک حکم و سلطنتی و قوت و جمعی
 قدر و لکن اسماء الهیه دن هر بر اسم جمع وجود ابله جمیع اسماء الهیه بی جامعه اولغله و انلر مظاهر اولان

انبیا دخی جمیع الهیه کلیه محمدیه مظهر یتنده قائمین اولغله اسماء قهریه نک ربوبیتی فتحنده اولان طوائف
 مختلفه به عموما شفاعة ایتدیلر زیر اسم جامع محمدی به نسبتله انلرک اصولی اولان اسماء اسماء جزیه درو شریعت
 محمدی به نسبتله انلرک شرایع شرایع جزیه و مقیده در پس وقتا کیم مبدأ کل و جامع فرع و اصل اولان
 خاتم انبیا نک دولت و سلطنتی دوری کادی جمعی کلیه و مظهریه ذاتیه صاحبی اولغله) (و ما رسلنا الا رحمة
 للعالمین) (مفهوم اوزره وجود پر جودی عین رحمت رحمانیه اولغله و شریعتی جمیع شرایع متقدمه بی جامعه
 اولغله رحمت رحمانیه ابله جمیع عوالم و اسماء بقدر القابلیه رحمت اولوب شفاعة ایدوب و رحمت رحمانیه مظهر یتنه
 انک امت خاصی مستحقه درو بالجله انک وجودی ابله غفر کی و زهوق باطل و کمال جلا و استیلا حاصل اولغله
 باب دعوت و شفاعة انک وجودی ابله فتح اولدی کبی لایق بعدی مفهومی اوزره به بونشأته نبوت ابله
 دعوت انکله ختم اولدی) (وما بعد الحق الا الضلال) (و شفاعة نک برضری دخی نشأت آخریه مخصوصه در
 ته کیم) (اناسید ولد آدم و لاخر) (ودخی آدم و من دونه من الانبیاء تحت لوائی و دخی وانا اول شافع وانا اول
 مشفع وانا اول من تشق الارض عنه) (قوی دلالت ایدوب و حدیث شهادت شهود که قیامتده نام شفاعة
 ایچون آدم علیه السلام اوزره جمع اولورلر و آدم آنلری ابراهیم علیه السلام جنابنه حواله ایدوب ابراهیم
 موسایه و موسی علیهم السلام عیسی و عیسی محمد صلی الله تعالی علیه وسلم حضرت ته حواله ایدوب انک اوزره
 جمع اولد قارنده شفاعة اصل بنم دیدی کبی ثابت و نشأت دنیویه ده) (رحمة للعالمین) (اولدیغی کبی موطن
 محشر ده دخی اهل محشره شفاعة عامه در حتی انبیا و اولیا و ملائکه حقدن شفاعة ایدوب و انلر شفاعة
 ایچون شفاعة ایدوب پس آنک شفاعة قنده الله تعالی اذن و برر که ملک و رسول و نبی و مؤمنده شفاعة
 اصحابی اولنر شفاعة ایدوب پس هر بری امت خاصه به شفاعة ایدوب شفاعة عامه رسول علیه السلام
 مخصوصه در پس موطن محشر ده دخی باب شفاعة اولار رسول علیه السلام ایلد فخر اولور و باذن الله تعالی شافع
 اول اولور و یوم قیامتده شافع اخر ارحم الراحمین در پس رحیم منتقم قنده شفاعة ایدر که ناردن شول کسسه بی
 اخراج ایلیم که ایدانندن خیر صادر اولماش اوله پس منعم و مفضل آنلری اخراج ایدوب پس فتح باب شفاعة اولاد
 آدم اوزره رسول علیه السلام سیادت بی انبیا نک اصولی اولان اسماء الهیه اوزره دخی تقدیمی ثابت اولدی زیرا
 تعیین اول مرتبه سنده نفس رجائی مظهر تی ابله جمیع اسماء الهیه انکله متعینه اولدی و عوالم و مظاهر ده انک
 امدادی ابله احکام و آثارن و تجلیات و انوارن اظهار ایدوب و اسماء انک مظهر اولان انبیا دخی امدادی
 واسطه سیله امداد ایتدیلر پس خاتم انبیا جمعی کلیه صاحبی اولغله سائر اسماء الهیه اوزره اظهار احکام
 و آثار ده تقدم ایلدی زیرا اسماء الهیه انلرک مظاهر اولان انبیا دخی مظاهر جزیه ده جمعی محمدیه به
 مخصوص اولان امر لک انبیا دن عاجز اولد قارنده خاتم انبیا نک خاصه لازم سی اولغله اول امر لک انبیا بی ابله جمیع
 جاعت اسماء و انبیا بی سبق و تقدم ایدوب) (فان الرحمن ماشع عند المنتقم فی اهل البلاء الا بعد شفاعة الشافعين
 فقام محمد صلی الله تعالی علیه وسلم بالسیادة فی هذا المقام الخاص) (پس اسم رجحان شفاعة ایدوب اسم منتقم
 قنده اهل بلا حقدن اسماء الهیه دن شافعینک شفاعة نکصره پس محمد صلی الله تعالی علیه وسلم بومقام
 خاصه سیادت فائز اولدی (امدی) اسم رجحانک اول شفاعة ایتامسی ایکی امر دن اوتریدر بر امر بودر که
 تا اول اسماء شافعه نک احکامی و شفاعة معطاله اولیه و بر امر دخی بودر که تا اسم رجحانک فضیلتی و سائر
 اسماء شفاعة معطاله اولوردی و اسم رجحانک سائر اسماء اوزره تقدم متبیین اولوردی و سائر اسماء ایچون
 بومر ته حاصله اولدیغی ظاهر اولوردی پس اسم منتقم و قهار لک قنک انتقام و قهری خفیف اولسه اسم رؤف
 و رحیم شفاعة ایلد ساکن اولور و اما قنک انک انتقام و قهری بلخ و شدید اولسه که سائر اسماء کامقامت
 ایتسه لر و انلر شفاعة قبول ایتسه لر اسم رجحان شفاعة ایدر که قهار و منتقمه و جمیع اسماء الهیه به انک رجحان
 و اسعه در زیر اکر ایجاد ده رحمت رحمانیه اولمیدی قهر و انتقام و غضب صفاتی موجوده اولوردی و اسماء قهریه
 جلایه دخی متعینه اولوردی پس اسم رجحانک سلطنتی کل اوزره ظاهر در کل انک جود و فیضیه ظلمت
 عدمدن اول نجات بولدیغی کبی ذلت و عذابدن دخی اهل بلا انک شفاعة آخر نجات بولور پس وقتا که
 خاتم انبیا محمد صلی الله تعالی علیه وسلم قی مظهر اسم الله و وجودی مظهر اسم رجحان اولدیه و جمیع اسماء

الهي اطلاق اولنور واسماء الهيمن اولينجه كاعطاء الهي اولنور پس رجت ممتازجه عطا الهي اليه تسميه اولنور * زير اسماء متعدده مقتضيات تدن ممتازجه در * پس دوا * كرم شرقي عطاء الهي در عطاء رجائي دكادر زير كورايه مشو بدرد خالص دكادر) (فتارة يعطى الله العبد على يدي الرحمن فيخلص العطاء من الشوب الذي لا يلائم الطبع في الوقت ولا يميل الغرض اليه وشبه ذلك) (پس وقت اولور كه الله تعالى برعطي عبده اعطا ايدر رجائيك يدي اوزره پس عطا خالص اولور شول شوبدن كه اول وقتده طبعه ملايم اوليه ويا خود غرضه اماله اتيه وپو كاشبه نه ايسه) (وتارة يعطى الله على يدي الواسع فيم) (ووقت اولور كه الله تعالى عبده عطا يي اعطا ايدر اسم واسع يدي اوزره * پس عطا معطى له اولان عبدك ظاهر وباطنه وروح وطبيعتنه وجميع احوالنه عام اولور) (او على يدي الحكيم فينظر في الاصلح في الوقت) (ويا خود اسم حكيمك يدي اوزره اعطا ايدر * پس اول وقتده الله تعالى اصلح اولان امره نظر ايدر * مثلاً دوا * كرم شرقي راحت اعقاب ايتديكنه نظر ايتديكده حكمتك مقتضاسي بودر كه اول وقتده شخصه مناسب نه ايسه افي عطا ايدر * پس عبده لازم اولان بودر كه راحت كثيره دن اوتري كرامت قليله به تحمّل ابليله زير حكمت را حتى اعقاب ايدر وحق حكيم انكه معامله ايدر اكانفع واصح اولان شي ايله) (او على يدي الواهب فيعطى ويسم ولا يكون مع الواهب تكليف المعطى له بعوض على ذلك من شكر او عمل) (ويا خود اسم واهبك يدي اوزره اعطا ايدر كه انعام ابليله وواهب قننده يعنى اسم واهبك يدي اوزره واصل اولان عطائك قننده معطى له اولان كسمنه به اول عطائك مقابله سنده شكر وعملدن برعوض ايله تكليف واقع اولنور زير الواهب جد وثنا دن وشكر وعملدن برعوض مقابله سنده دكادر مجرد انعام وجود اظهاري ايجودر) (او على يدي الجبار فينظر في المواطن وما يستحقه) (ويا خود اسم جبارك يدي اوزره اعطا ايدر پس جبار مواظنه وعبده شينه مستحقدر اكانظر ايدر جبار عبدك كسري جبر وافت ونقضى ازاله ايدر پس انك جهت استحقاق وافتقار نه نظر ايدر آنك آفت ونقضى نه شينه ازاله اولور آنكه جبر ايدوب اصلاح ودفع ايدر) (او على يدي الغفار فينظر في المحل وما هو عليه) (ويا خود اسم غفارك يدي اوزره اعطا ايدر * پس غفار محله وعبدك حالنه نظر ايدر كه عبدك اوزره ثابتدر) (فان كان على حال يستحق له العقوبة فيستره عنها) پس اكر غفري اقتضايدين محل بر حال اوزره اوله جق اولور سه كه اول حال اوزره عقوبته مستحق اولور پس غفار اول محلي عقوبته ستر ايدر) (او على حال لا يستحق العقوبة فيستره عن حال يستحق العقوبة) (ويا خود محل بر حال اوزره اوله جق اولور سه كه اول حال اوزره عقوبته مستحق اولور * پس غفار آني ستر ايدر شول حالده كه آنكه عقوبته مستحق اولور يعنى اسم غفار مظهر اولان ايكي حالده دكادر بر حال اوزره در كه آنكه عقوبته مستحق اولور ويا بر حال اوزره در كه آنكه عقوبته مستحق اولور پس اكر عقوبته مستحق اوله جق حال اوزره اوله جق اولور سه پس غفار افي عقوبته ستر ايدر * واكر عقوبتي ايجاب ايجز بر حال اوزره اوله جق اولور سه پس افي شول حالده ستر ايدر كه آنكه عقوبته مستحق اولور يعنى ارتكاب معاصيدن عصمت اولنور) (فيسمي معصوما ومعنى به ومحفوظا وغير ذلك مما يشاكل هذا النوع) (پس عقوبتي ايجاب حالده مستدر اولان كسمنه معصوم ومعنى به ومحفوظ تسميه اولنور وپوندن غفري كه بونوعه مشا كل اوله موفقي ومنظور ومسعود ومحمود كمي وغير ذلك قولي على يدي الغفار قولك قبلنده مذ كوره اولان اسمايه عطف اولنور جازدر يعنى اسماء مذ كوره دن غفري كه بونوعه مشا كل اوله عاصم ووافي وهادي كمي كه مكر وهادن نجات اسم وافي به نسبت اولنور وطر يبك ضلالت مشقندن خلاص اسم هادي به نسبت اولنور ويا بجملة هر عطا نسبت اولنور اسماء اكاناسب اولان اسماء وبعض نسخده وشبه ذلك قولي واقع اولمدي) (ومعطى هو الله من حيث ما هو خازن لما عنده في خزائنه) (واسم خاص حضرت تدن اعطا ايدن الله در * اول اسم خازن اولديغي حيثيله اللهك خزانندن انك قننده خزانده سنده مخزون اولان عطايي پس جميع اسماءك خزانده سنده مخزون اولان عطايي اسم جامع اولان الله اسمك خزانده سنده مخزون در) (امدي) شويله معلوم اوله كه اسماء اولكه انلردن شئون الهي واسماء ذاتيه ايله تعبير اولنور حقيقة واحده اولان ذاتك خزانيدرو ذات حضرت احديت اعتباريله تكثردن غنيبه در واما ذاتده مستهلكه اولوب حضرت واحدته كه اللهك على مظهر يدر تفصيل على ايله مفصله اولان حقايق واعيانه ذاتك نسب واضافاتي اعتباري ايله كثر ايله ظاهره در وانك اعيانه اولان انك نسبي انك صفاتيدر

الهي به وجميع عوالمه رجت اولديسه نشأت دينويه ده انك اذني ايله جميع اسماء المندة وانبيا امندة شفاعت ايتديكده نكده رجة العالمين صفتيله كافة ناسه مبعوث اولوب جميع عوالمه رجت اولديغي كمي وجميع معينات عليه ووجوديه يي وتخصصات علويه وسفليه وذهنيه وصوريه يي فخر مطلق قننده كه) (كل شي هالك الا وجهه) حكيم انده ظاهر اولور احديته جمعيه مبي نور وحدت ايله غفر ايدوب تعين وتقييددن شفاعت ايتديكي كمي نشأت اخراده دخی فخر باب شفاعت ايدوب هر نبي امتنه وهر ولي قومنه شفاعت ايتديكده نكده انلر كحدودي ومرتبتدن خارج وعاليله اولان شفاعت عامه يه رسول عليه السلام مخصوص اولمغله بومقام خاصه سيادته قانز اولدي زير كمي مظاهر رنده ذلندن انفاذ ايتدي زير قاهر ومنقسم اومعذب كمي اولان اسماء قاهر وجلالات سلطنتي خنكم دنيا در و آخرتده ظاهر اولسه اسماء لطف وجلالات سلطنتي باطنه اولور * پس بونلر ايجون حكم ظاهر اولنور اسماء عذابك سلطنتي منقضية اولينجه پس حقيقت محمدية انسانية كاليه خزان احديته جمعيه دن لطف وحنان وجود واحسان حقايق اظهاري ايدوب احديت جمعيه سي ايله اسم رحيم ورجان فرديني شفع ايدوب سبقت رحتي على غضبي سري ظاهر اولور وبقاع جنات ازهار انوار تجليات الهي ايله ملائكة ووادئ نيران روضة حور وقرور ولدان ومظهر رحت رحمان ومسقط انوار غفران اولوب) (وقل جاء الحق وزهق الباطل) سري عيان اولور) (فن فهم المراتب والمقامات لم يعسر عليه قبول مثل هذا الكلام) (پس بر كسمنه كه مراتب ومقاماتي فهم ايلسه بونك كمي كلامك قبولي انك اوزره دشوار اولنور يعنى بر كسمنه كه ولايت نبوت مراتبي فهم ايدوب نبوت ولايتك ظاهري ولايت نبوتك باطني ايتديكن فهم ايتسه ونبوتده متعين اولان خاتم انبيا اولديغن وانك باطننده ولايتده متعين اولان خاتم اوليا اولديغي بيلسه ونبوتك مددي ولايتدن اولوب ولايتك دخی احكام واثاريتك ظهوري نبوت ايله اولديغن بيلسه بونندن اول فانه من وجه بكون انزل كانه من وجه بكون اعلى كلامي ايله خاتم الرسل من حيث ولايته نسبتته مع الختم للولاية نسبة الانبياء والرسل معه كلامي مثلي قبول ايتك اكا آسان اولور زير حقيقت محمدية حقيقت واحده در ظاهر نبوتدر كه مشكات خاتم انبياء * وباطني ولايتدر كه مشكات خاتم اوليا در پس باطني حق وحدت اولديغي اعتبار اوزره اعلى در وظاهري خلق وكثرت اولديغي اعتبار اوزره اذندرو ظاهر كمال ظهور واطهار وشهود واشهاد اولديغي اعتبار ايله اعلى در وباطني استملاك وسكون وعدم ظهور وواظهار اولديغي اعتبار ايله انزلدر * پس شيخ رضي الله تعالى عنه مخ ذاتيه دن اولان نبوت وولايت احكامني بيان ايتديكده نكده مخ اسمائيه به شروع ايدوب ايتدي) (واما المخ الاسماءية) (واما مخ اسمائيه كه حضرات اسمائيه دن هر بر حضرت تدن اعطا اولنور) (فاعلم ان مخ الله تعالى خلقه رجة منه بهم وهي كلها من له الاسماء) (پس سن بيلكل كه تحقيق الله تعالى انك كندى خلقنه اعطا ايتديكي مخ وعطايي آندن آنره رجتدر ومخك كليسي اسمادن واصله در يعنى مخ الهي رجت منقصة در حضرات اسمائيه نك خصوصي قوايك يعنى كرامت ايله وشي غير لذيله مشوب ومتميز ادعية استعداداتي جسيمله) (فاما رجة خالصة كالطيب من الرزق الذي في الدنيا الخالص يوم القيمة) (پس الله دن خلقه رجت اولان مخ يارجت خالصة در دنيا در رزق لذيددن طيب كمي وحساب وعقابدن كه يوم قيامته الم وكدردن خالصة در) (ويعطى ذلك الاسم الرحمن فهو عطاء رجائي) (وبورزق لذيددن طيب اولان شيكدر رجت خالصة در اسم رحمن اعطا ايدر * پس اول رزق عطاء رجائي در زير اسم رحماندن اولان عطايا شوايب وكدرورت وكرامتدن خالصة در ودارينه وظاهر وباطنه شاملدر) (واما رجة ممتازجه) (ويا خود الله دن خلقه رجت اولان مخ رجت ممتازجه در كه اسم حكيم حضرت تدن اعطا اولنور ووزير حكيم اصح وانسب واولي واصوب اولان امره نظر ايدر) (كشرب الدواء الكريه الذي يعقب شره الراحة) كرية اولان دوايك شرقي كمي كه انك شرقي راحت اعقاب ايدر) (وهو عطاء الهي فان العطاء الالهي لا يمكن اطلاق عطاء منه من غير ان يكون على يدي سادن من سدة الاسماء) (ودوا * كرم شرقي عطاء الهي در * زير عطاء الهي انك الله دن اطلاق ممكن دكادر * اول عطاسدنه اسمادن بر سادنك يعنى بر خادمك يدي اوزره واقع اولمقدن غفري يعنى عطاء الهي به عطاء الهي اطلاق صحيح اولنور اسماءك خدمه وبقايعدن بر خادم ونايك واسطه جسيمله جميع اسماء الله ايله رجت اسمك خدمه سيدر) (قل ادعوا الله ادعوا الرحمن ايما تدعوا فله الاسماء الحسنى) (پس عطاء اسماء الهيمن هر قنني اسمدن اعطا اولنور سه كاعطاء

او هر نسبت ايله ذاتك ظهوري اسمدر كه اول نسبت ايله انك ظهوري اكا اول اسم ايله تسميه بي اعطا ايدر پس
 عيان عليه دن هر بر عين خرائن الهيه دن بر خزنه خاصه در كه اول عينك احوال واحكامي آنده مخزنه در
 و ذاتك اول نسبتله ظهوري كه اسمدر خزنه نك خازنيدر * پس ذات احديه نك اول نسبت خاصه ايله تقييد بيه
 اسم خاصه را نك قنده انك عيني خزانه سنده مخزنه اولان مخ وعطا ياي خازن اولديغي حيثيتله معطيدر و خزانه
 مخصوصه بي فاتحدر) (خمايخرجه الا بقدر معلوم على يدى اسم خاص بذلك الاسم) (پس الله تعالى اول عطاء
 خاصي اخراج ايترا لا قدر معلوم اوزره كه معطى له اولان اسم خاصك يدينى اوزره يعنى قابلك استعدادى اقتضا
 ايتديكي عطا قننى اسمك خزانه سنده مخزن ايسه اول اسمك يدينى اوزره قدر معلوم و حدم سوم اوزره اني اخراج
 ايدر فاعطى كل شئ خلقه على يدى الاسم العدل واخوانه پس الله تعالى هر شيئه اعطا ايدى انك قابليتي استعداد
 ايتديكي انك ايجون مخلوق و مقدر در اسم عدلك يدينى اوزره و انك اخواني اولان مسقط و حق و حكيم كبي اسمادن
 هر بر يسنك يدينى اوزره حكيم و عدل و جواد و وهاب و سائر اسماء اوزره حكيم ايدر كه عطا ايتديكي شئي معطى له
 اولان قابلك قابليتي قدر اعطا ايله پس هر شيك خلقى نه ايسه و قننى اسمك خزنه سنده ايسه انك يدينى اوزره اسم
 عدلك حكيمى اوزره قدر معلوم اوزره اعطا ايدر) (واسماء الله ان كانت لا تنهاى لانها تعلم بما يكون عنها وما يكون
 عنها غير متناه) (واسماء الهية اكرچه كيم غير متناهيه اولد ايسه زيرا اسماء معلومه اولور انلردن صادر اولان اثر ايله
 و انلردن صادر اولان اثر غير متناهي در پس اسماء الله دخی غير متناهيه اولور يعنى مصادر افعال و تجليات اولان
 اسماء الهية غير متناهيه در زيرا انلر كتحققى قوايل ممكنه و انلرده ظاهر اولان آثار غير متناهيه در) (وان كانت
 ترجع الى اصول متناهية هي امهات الاسماء و حضرات الاسماء) و اكرچه كيم اسماء الهية اصول متناهيه به
 راجعه اولد ايسه كه اول امهات اسماء و حضرات اسماء در كه انلر اسماء ذاتيه دير لحي و عالم و مريد و قابل و قادر
 و جواد و سوال كبي) (وعلى الحقيقة قائم الاحقية واحدة تقبل جميع هذه النسب والاضافات التى يكتنى عنها
 بالاسماء الالهية) (يعنى و اكرچه كيم اسماء الهية غير متناهيه اولد ايسه انلر صادر اولان آثار غير متناهيه
 حسيه له و اكرچه كيم امهات اسماء و حضرات اسماء اولان اصول متناهيه به راجعه اولد ايسه و على الحقيقة
 وجوده حقيقت واحدة دن غيرى يوقدر كه بونسب و اضافاتك جميعسى قبول ايدر كه انلردن اسماء الهية ايله
 كات اولور يعنى حقيقت واحدة اولان وجود مخضدن غيرى يوقدر كه جميع اسماء الهية انده احديته برى
 برينك عيندر هو هودر و لكن اول حقيقت واحدة معلومه و معدومه اولان حقايق و اعيانه نسبت ايله
 حقيقت واحدة اسماء الهية اولان نسب و اضافاتك جميعسى قبول ايدر يعنى نور وجود حقيقتده برلون ايكن
 اعيان معدومه به تجلى ايتدكه هر عينك قابليتي حسيه له نور تجلى متلون اولور و اعيان دخی تجلياتك نورى
 و وجود على ايله موجوده اولوب برى برندن متميزه اولور * پس هر بر عينك اقتضاسى حسيه له وجود واحد
 حقل ظهوري اسم اولور * پس وجود واحد نسب و اضافات و شئون و تعيينات كثر تي قبول ايدوب كثر
 ظاهر اولديغي اعيان قابله حسيه له در * پس حقيقتده توحيد و وحدت در و ظهوره تعدد و كثر تدر و لكن مصادر
 افعال و مبادى ربوبيت و احوال اولان اسماء كثر تي و غير متناهي اولديغي اعيان ممكنات حسيه له در و اعيانك
 على انلر آثارى حسيه له در و اما اصول اسماء اولان اسماء ذاتيه ده اولان تعدد ذاتك مقتضياتى حسيه له در
 (والحقيقة تعطى ان يكون لكل اسم يظهر الى ما ينهاى حقيقة) (و حال بوكه حقيقت اعطا ايدر كه الى
 ما ينهاى ظاهر اولان بر اسم ايجون بر حقيقت ثابت اوله) (بتميزها عن اسم آخر و تلك الحقيقة التى بها يتميز
 الاسم عنه) (كه اول اسم اول حقيقت ايله اسم آخر دن متميز اوله و اول حقيقت كه اسم انكه اسم آخر دن
 متميز اولور اول اسمك عيندر كه وجود واحد اعيانندن بر عينك صغيله انصباغيدرو انك قابليتي حسيه له
 انده ظهور ايدر كه اول انصباغ و ظهور عين اخراجه اولان انصباغ و ظهوره مغايردر * پس وجود واحد حقيقتده
 حقيقت واحد در و اما اعيان معدومه مى ايا سندن خصوصيت خاصه ايله ظهوري و اعيانده تقييد و انصباغى
 حسيه له حقايق متعدده و متميزه اولور) (لا ما يقع فيه الاشتراك) (يعنى هر اسمك حقيقتى وجود واحد حقل
 عيني دكدر كه انده اسماء يبننده اشتراك واقع اولور زيرا وجود واحد جميع اسماء ايله مساوي و اسماده اسماءك عيندر
 پس هر بر اسمك حقيقتى كه اسم انكه اسم آخر دن متميز اولور اسمك عيندر حقيقت حقايق اولان وجود واحد

عيني دكدر * زير انده اسماء يبننده اشتراك وارد رانده اسماء برى برينك عيندر انده متميز يوقدر * زيرا اول حقيقت
 عينك در * پس وجود واحد نعيننه باعث اولان قابلك خصوصيتدر * پس اول خصوصيت حسيه له
 وجود واحد نعيننى اول خصوصيت ايله متميز اولان اسمى تعين آخر دن و متميز آخر دن متميزدر * پس حقايق
 اسماء متميزه اولد قد نصكره لا يدر كه اسماءك اعطياتك دخی بعضيسى بعضندن متميزه وله و لكن اعطياتك تمايزي
 مشاهددر * و حقايق اسماءك مشاهد دكدر انك چون اعطياتك تمايزي ايله حقايق اسماءك تمايز نه تمثيل ايراد
 ايدوب ديدى) (كمان الاعطيات تميز كل عطية عن غيرها بشخصيتها وان كانت من اصل واحد) (يعنى حقايق
 اسماء برى برندن متميز در نته كيم اعطيات الهيه دن هر برا عطيه اعطيه اخراجه متميزه اولور شخصيتله
 و اكرچه كيم جميع اعطيات اصل واحد در يعنى جميع اسماء الهية بي جامع اولان وجود واحد حقدن و عين
 ذات احديه در لکن الله تعالى هر عطايي بر اسم خاصك خزنه سندن اعطا ايتدكندن اوتري اعطيات
 برى برندن متميز در) (فعلوم ان هذه ماهي هذه الاخرى) (پس معلومدر كه بوا عطيه خاصه اعطيه آخر انك
 عيني دكدر مثلاً و هابدن اولان اعطيه رزاقدن اولان اعطيه دكدر) (و بسبب ذلك تميز الاسماء) (واعطيات
 يبننده واقع اولان متميزه سبب تميز اسماء و اسماءك تميزي حقايق متميزه در يوخسه وجود واحد دن
 دكدر كه اشيا برى بريله انده مشاركدر و حقايقك تمايزي اعيان قابله نك خصوصيات متغايره سندن
 (قافى الحضرة الالهية لا تساعها بتكرار اصلا) (پس حضرت الهية ده اصلا متكرر اولور برشئ يوقدر انك
 اتساعندن اوتري يعنى جميع وجوه ايله حقايق اسماء متميزه اولد يبنندن اوتري حضرت الهية ده مكرر اولور
 برشئ يوقدر حقايق اسماء برى برندن متميز در * حضرت الهية متسعه در حقايق متميزه غير متناهيه بي
 جامعه در) (هذه هو الحق الذى يعول عليه) (و بود كر اولان عدم تكرر شول مذهب حقدركه كاتو بل
 اولور يعنى كاعتماد اولور) (امدى) شوبله معلوم اوله كه فيض الهى واجب الوجود اولان حق ايجون ذاتيدر
 حقايق اشيا به انلر وجود لربنى مفيد اولديغي حيثيتله كه اشيا انكه متحققه در و انده نصكره منع وجود و معدن
 جوددن فايض اولان نورك تعينى دخی ذاتيدر و تعين نورى موجب اولان قابلدركه حق فايضك وجودى
 كندى خصوصيت ذاتيه مجموعا به مى حسيه له معيندر * پس اسماء يبننده تمايز حقايقك خصوصيات
 حسيه له در زير تعين تخصيص ايله دالدر ذلك التعين ايله متعين ايجون اسمدر و متعين دخی وجود حقدركه
 تعين ايله مساوي و اولد دخی حق مطلق ايجون اسمدر كه جميع اسماء ايله مساوي و مساوي كى افا علددر وجود حق
 مطلقى معين اولان قابلدرو تعين كه تسميه در فعل معيندر و فيض الهى دائم التعيندر زيرام فيضك ذاتى دائمدر
 و معينات اولان قوايل ممكنه اكرچه كيم من حيث الشخصيات متناهيه دكدر و لكن قافض اولان نور واحد
 متعيني معينه اولان امهات حقايق اصول خاصه در تحتلرند اولان حقايق ايجون و تعيينات كليه دخی
 اكرچه كيم حضرات اسماء به امهاتده مخصره در و لكن انلر تشخص حيثيتله انلر موجبى كبي غير
 متناهيه در و تجليات اسماء به دخی اكرچه كيم من حيث الاصل تجلى واحددر و لكن تعيينات فيضيه نفسيه
 نوريه و انقها قات نوريه شهوديه و اندا قات وجوديه جوديه دن هر بر تعين كه عين واحدده متعين اولدى
 عين اخراجه اولان تعينك عيني دكدر * پس حضرت عليه الهية ده متكرر اولور اصلا برشئ يوقدر * پس تجدد
 و تكرر وحدت و فنا و عدم تعين ايجوندر يوخسه ذلك التعين ايله متعين ايجون دكدر من حيث هو هو * پس اسم
 واسع حضرتك اعطا ايتديكي شئ بودر) (وهذا العلم كان علم شيت عليه السلام) (يعنى اعطيات و هياتك على
 شيت عليه السلامك علمدر زير شيت عليه السلام ايانك اولي ايجون و هب اول صورتيدر و كذلك حكم جمعية
 الهية آدم ايله كمال بولدقه فيض جودى و هب وجودى انك اوغلى شيت عليه السلامده ظهور ايتدى)
 (و روحه هو الممدسكل من يتكلم في مثل هذا من الارواح ما عدا روح الخلق فانه لا ذاتية للمادة الا من الله تعالى
 لا من روح من الارواح بل من روحه تكون المادة بجميع الارواح) (و شيت عليه السلامك روحى ارواح كملدن
 اعطيات الهية ده متمك اولان جماعتك كايستى ممددر ختمك روحندن غيرى زيراشان بودركه اكما ده كثر
 الا الله دن ارواحدن بر روحدن كثر بلكه انك روحندن جميع ارواحه ماده اولور) (امدى) ابيادن ارواح كل انلر
 اعصارنده و انلر نصكره جميع اعصارده انلر ورثه مى اولان اوليانك ارواحى امداد ايدر و انبياك مراتبي

انکه ورثه می اولان اولیا ابله معموره در پس اولیادن هر برولی کرک برنیشک عصر نده اولوب ظاهرده
 انک امتندن اولسون وکرک اندنصره اولان اعصارده آخر نیشک امتندن اولسون اسماء الهیه دن هر قتی
 نیشک مسندی اولان اسم خاصک حکمی تحتنده داخل اولوب اول نیشک روحنه انک روحی اقرب ایسه علوم
 وادواقده و تجلیات واحکامده انک وارثیدرا کرچه کیم ظاهرده محمدیدر اما باطنده یاموسوی ویا عیسویدر
 و یو کبک زهر قتی نیشک علمنه و مرتبه سنه مظهر اولوب اکوارث اولدیه اکانسبت اولنور (امدی) شیت
 علیه السلام روحی علوم و هیبه علماسنک ارواحی محمد در اولیادن علم و هیب صاحبی اولان هر برولینک روحی
 انک روحندن مستدر زیر اب اول ایچون وهب اول صورتیدر و آدم نصکره اسمانک عطایای الهیه ابله
 انیشانی مظهریدر * زیرا اسماء الهیه احکام و آثارنی اولاشیت علیه السلامده اظهاریلدی * پس جمیع عطایای
 الهیه نیک مبدائی شیدر * پس علم و هیب اصحابی اولان جمیع ارواح اندن مستدر و اول انلری محمد در ختم انبیاء و ختم
 اولیا روحندن غیری زیرا ختم انبیاء باطنی اولان ختم اولیا نیک روحی کلیدر جمیع ولایاتی محیطدر ختم انبیاء
 جمیع نواتی محیط اولدیغی کبی زیر ختم اولیا جمیع ولایات محریبه احدیه جمعیه ختمیه کمالیه جمعیه
 احدیدر * پس جمیع مکاشفات و تجلیات و علوم و اسرار و احوال و مقاماتندن اولان اعطیات انک حیطی
 خزانه سندن افاضه اولنور زیر انک حقیقی جمیع حقایق اول معینییه حقیقیه در و مفتاح مغایع غیبیه در * پس
 ماده نوریه که ارواح قوای و حیاتی انکه در انک حقیقتندن منبعثه اولور و سائر می اتب روحیه به اندن
 سربت ایدر و انک روحی بغیر واسطه الله دن مستدر بر احدل روحندن مستدر دکلدر و جمیع ارواح دخی اندن
 مستدر در * پس اعطیات الهیه کرچه کیم حضرات الهیه دن مفاضه در * و لکن مرتبه الوهیتندن و حضرت
 جعدن و اصلدر) (وما یکم من نعمه فن الله) (و خاتم اولیا اول مرتبه نیک مظهر کلیدر) (وان کان لا یعقل ذلک
 من نفسه فی زمان ترکیب جسده العنصری) و کرچه کیم ختم اولیا جمیع ارواحه ماده اولوب انلره محمد اولدیغن
 والله دن بغیر واسطه مستدر اولدیغن کندی نفسندن جسد عنصریسنک ترکیبی زماننده فهم ایتمدیه
 زیر احجاب هیولانی طبیعی و ترکیب جسدی عنصری مانعدر) (فهو من حیث حقیقه و مرتبه عالم بذلک کاه
 بعینه من حیث ماهو جاهل به من جهة ترکیبه العنصری) (پس خاتم ولایت حقیقت کلیه می و مرتبه جمعیه
 و احاطیه می حیثیه نیک کلینی بعینه یعنی بذاته عالمدر انک عنصری ترکیبی جهندن کلیسی جاهل
 اولدیغی حیثیه نیک اولیا ارواحه امدادی امری حقیقت و مرتبه انک معلومیدر و ترکیب عنصریسیله انک
 محمد اولدر بوتقدیر اوزره بعینه ضمیری ختمه راجع اولور و ذلک قولنک مشار الهی اولان شینه راجع
 اولای جائزدر و من حیث ماهو قولنده ماموصلدر و هو ضمیری ختمه راجعدر و به ضمیری مایه راجعدر
 (فهو العالم الخاضع) پس خاتم ولایت حقیقت و مرتبه عالمدر جمیع ارواحه انک روحی ماده اولدیغن و ترکیب
 عنصریسیله انی جاهلدر) (فیقبل الانصاف بالاضداد کما یقبل الاصل الانصاف بذلک) (پس خاتم ولایت
 اضداد ابله یعنی علم و جهل ابله انصافی قبول ایدر ته کیم هویت واحده اولان اصل اضداد ابله انصافی قبول
 ابلدی یعنی خاتم ولایت اضداد ابله متصف اولور هویت واحده اضدادی جامعه اولدیغی کبی زیر باطنیت
 و ظاهریت و اولیت و آخریت ابله موصوفه اولان هویت واحده در که انده اختلاف یوقدر و اوصاف متنافیه بی
 و نعوت و اسماء متباینه بی قابلدر * پس خاتم ولایت دخی علم و جهل کبی اولان اوصاف متنافیه متکثره
 مختلفه بی و نعوت متباینه مؤلفه بی جامعه در زیر جمیع حقایق و جوب و امکان جهنک احدیدر پس ذاتی ابله
 کالات و نقایص ابله انصافی قبول ایدر * پس طبیعت عنصریه می حیثیه نیک جاهلدر شول شیئی که روحی
 حیثیه نیک آتی عالمدر و لکن طبیعتی حیثیه نیک جاهل اولدیغی حقیقتیه عالم اولدیغنه قدح و برمن عددده
 زوجیت فردیه قدح و برمدیکی کبی و سواد و بیاض مطلق لونه منافی اولدیغی کبی) (کالخلیل و الجلیل و کالظاهر
 و الباطن و الاول و الاخر و هو عینه لیس غیره) (یعنی وجود واحد حق اولان اصل اضداد ابله انصافی قبول
 ایدر جلیل و جلیل کبی و ظاهر و باطن کبی و اول و آخر کبی و حال بوکه بواسطه ایدر قبول ایدن وجود واحد
 کندی وجود نیک عینی در کندی وجود نیک غیری دکلدر یعنی اضداددن تجردی حیثیه نیک اولان هویتنک
 عینیدر انک غیری دکلدر حقیقت و اطلاق حیثیه نیک حق و تعین و تقید حیثیه نیک خلق اطلاق اولنور * پس

بوتقدیر اوزره جمیع ضمایر حقه راجعه اولور و هو و ایس ضمیری ختمه و عینه و غیره ضمیری حقه راجع اولور
 جائزدر یعنی خاتم ولایت اصل اولان حقل عینیدر حقیقت اعتباریه انک غیری دکلدر و بیتمه ماده تغایر اطلاق
 و تقید حیثیه نیک) (فیعلم لا یعلم و یدری لا یدری و یشهد لا یشهد) (پس خاتم اولیا حقیقت ذاتی ابله عالمدر
 ترکیب عنصری ابله عالم دکلدر و عارف قدر عارف دکلدر و شاهد در شاهد دکلدر * پس انک اصلی اولان
 وجود واحد اضدادی قبول ایدر کبی اولدیغی قبول ایدر) (و بهذا العلم سبی شیت لان معناه هبة الله
 فبیده مفتاح العطا یا علی اختلاف اصنافها و نسبها) (و بوعلم اعطیات سبیل شیت علیه السلام اسم شیت ابله
 تسبیح اولندی زیر لغت عبرانیه ده شیتک معنای هبة الله در * پس مفاتیح عطایا انک یدنده در عطایانک
 اصناف و نسبتنک اختلافی اوزره و عطایا اصنافتنک اختلافی مصادر عطایا اولان اسمانک اختلافندندر (امدی)
 علوم و هیبه جودیه و حکم جودیه شهودیه شیت علیه السلام ابله ظاهره در زیر آدم علیه السلام ولدی
 هابلک قدغه غایت محزون اولدقه الله تعالی دن علوم القانی و وهب الهی به صالح برولسوال ایدر * پس
 الله تعالی اکا شیت علیه السلامی وهب ایدر * پس انی اسمیه تسبیح ایدر * زیرا شیت هبة الله دیکدر
 پس شیت علیه السلام صور انسانیه نیک اولی ایچون موهوب اولدر * پس علوم و هیبه و القانیه شیت علیه
 السلام ابله ظاهره اولدی و علم تقابل و تعادل اولانده ظهور ایدر * ایچون مفاتیح عطایا انک یدنده در
 اصناف و نسبی مختلفه ایکن) (فان الله وهبه لادم اول ما وهبه الا منه لان الولد سراسیه) زیرا الله تعالی ادمه
 وهب ایدر کبی شیتک اولکیسی شیت ایدی انی اول وهب ایدر * والله تعالی انی ادمه وهب ایدر لاینه
 آدم دن زیر اولانک سریدر زیرا آدم احدیت جمعیته اسمائیه الهیه صورتیدر و شیت بوضورت احدیت
 جمعیته اسمائیه الهیه نیک سری اولان فیض الهی و وهب القانی صورتیدر زیرا شیت ابله سائر اولاد اوزره
 وجودده مفاضه اولان تجلیات و هیات حقایق آدم دن منبعثدر * پس شیت آدمک ولدی اولوب انک سری
 اولدیغندن غیری شیده ظاهر اولان وهب ابله فیضک سری آدمک جمعیته صورتیک سریدر پس شیت
 علیه السلام آدمک نشأت عنصریه سنک و نشأت الهیه سنک سریدر * پس شیت آدمک جمعیته اولان اسمانک
 جمیع هیاتی جمعیته مظهری اولمغله ادمه هبه اولدی * و ادمه هبه اولدیغی شیه آدمک نشأت عنصریه سندن
 و نشأت الهیه سندن در زیر ظاهره و باطنانک سریدر و انک جمعی احدیتنک تفصیلی صورتیدر (فنه خرج
 و الیه عاد) (پس شیت علیه السلام نشأت عنصریه و نشأت الهیه صورتی ابله آدم دن خروج ایدر و ادمه عاید
 اولدی اکا وهب اولای اعتباریه یعنی ظاهره ادمه وهب اولدیغی صورت ابله و باطنده آدمک سری اولدیغی
 اعتباریه در * پس شیت آدمک جمعیته صورتیدر زیر هیات ابله عطایا قوایل مظهریه می تبیه حقایقنه عاید
 اولور و امر وجود ابله مرتبه بیننده محصوردر و وجود ابله مرتبه حقایقنه اولان احاطت و جمعیته ایکسینده
 حصری اقتضا ایدر * پس هیات اسمائیه الهیه شیت ابله فتح اولوب نه انکه ختم اولمغله اسماء الهیه نیک
 عطایاسی و سر ختمی شیخ رضی الله تعالی عنه حکمت شیشه ده ذکر ایدر) (فاناه غریب لمن عقل عن الله)
 (لام عند معنسانه در کقوله علیه السلام صوم و الرؤیه و افطر و الرؤیه ای عند رؤیه پس ادمه خارجدن
 غریب کلمدی شول کسینه نیک قنده که فهمی اللهدن اخذ ایدر و حضرت الوهیتدن فهمی اخذ ایدن
 عالمدر که هر کس استعدادی و قوت قبولی حسبیه عین نایته سندن و حقیقت علمیه سندن اخذ ایدر و اکا وارد
 اولان انک حقیقتندن وارد اولور * پس ادمه هبه اولان شیت آدمک استعدادینک صورتی و حقیقتنک سریدر
 خارجدن غریب دکلدر * آدمک حقیقتنک صورتیه سندن بر صورتدر * پس هر موهوب له ده اولان
 هبة الهیه نیک صورتی عین نایته سنک استعدادی و وهبه قابل اولان سری صورتیدر عن عقل قولنه متعذر
 و جائزدر که فائاته قولنه متعلق اوله ای فائاته عن الله عند من عقل) (وکل عطاء فی الکنون علی هذا المجرى)
 و کونده واقع اولان عطانک کلیمی کرک امدی عادت اوزره و سائط ابله واصل اولسون و کرک وجه آخر ابله و سائط
 سز واصل اولسون بوجری اوزره یعنی کونده واقع اولان جمیع مواهب قوایلک خصوصیات قوایلده قوایل
 حسبیه متعین اولان وجوددن استعدادی کلامی صورتده زیرا حقدن فیاض اولان وجود حق ایچون ذاتیدر
 و قوایلک انی قبول ایدر استعدادات غیر مجعوله و خصوصیات ذاتیه لری حسبیه در * پس اگر قوایلک

استعداداتی اولیه را می‌یابد و چون خزائن جود الهی در صور مواهب قوایل حسبیه متعینه اولزدی پس
اگرچه کیم مواهب خزائن الهیه در واصل در واصل و لیکن انتری مستدعیه و تعیناتی معینه و موجب اولان
قوایلدر و معطی له ایچون صور مواهب فیض واحده متدوع اولدنی قوایلک استعداداتی حسبیه در
(فانی احد من الله شیء) پس بر احده الهی بر شیء بود در زیر انجیزی و حلول الله تعالی نك اوزرینه محالدر
پس قوایلده اولان کثرت تجزی حسبیه دکلدر بلکه قوایلک استعدادات مختلفه سی جهتیله تعینه اولان
صور متدوع در که وجود واحد حق اوزره قوایلک کثرتی حسبیه طاریه اولدی) و مانی احد من سوی نفسه
شیء وان تنوعت علیه الصور) و بر احده کندی نفسندن غیر بر شیء بود در واکرچه کیم انک اوزره صور
متدوعه اولدیه یعنی بر احده کندی عین ثابت سی و حقیقت علمیه سی استعداداتی غیر معمولک مقتضای
اوزره اعطای تبدیکی عطادن غیر بود در پس بر احده فیض الهی و القاء ربانیدن هر نه شیکه وارد اولورسه
کندی حقیقتندن وارد اولور واکرچه کیم تطورات وجودیه حسبیه انک اوزره صور متدوعه اولور و انک
آنانده استعداداتی حسبیه مواهبک صوری مختلفه اولور و لیکن جمیع عطایانک صوری حقیقتندن در خارجدن
اکبر شیء وارد اولور) و مانی احد یعرف هذا وان الامر على ذلك الا احاد من اهل الله) و بر احد بوعلی عارف
دکلدر و تحقیقی امر عند الله بونک اوزره در اهل الله در احاددن یعنی افراددن غیر) (فاذا رأيت من يعرف
ذلك فاعلم عليه ذلك هو عين صفاء خلاصة الخاصة من عموم اهل الله) پس جنکم بوعلی عارف اولان
کسینه سی سن بولسک والی الله انی هادی و می شد اخذ ایلده پس اکا اعتماد ایلده یعنی جنکم بر عارفی بولسک که اکا
وارد اولان نفعی علم الهیه از لا ثابته اولان عینندن وارد اولدین عارف اولسه زیر اول کسینه اهل
اللهک عمومندن عین صفاء خلاصة الخاصة من اهل الله عوای توحیدی مشاهده ایدر و توحید
اوتوزالتی مقامدر که تنزیل انرا ایلده ناطقد که اندره لاله الا الله ذکر اوله و هر موضعنده توحیددن بر مقامک
نعتی مذکور اوله و اما خاصه سی پس انلر وحدتده وحدتی مشاهده ایدر لر زیر توحیدده موحده و موحده
و توحیددن کثرت حاصلدر و بونلر عقل عادیده اغیاردر بری برینک غیردر و وحدت حقیقتیه بویه دکلدر
و اما خلاصة الخاصة پس انلر کثرتده وحدتی مشاهده ایدر لر پس بنماده غیرت بود در و اما خلاصة الخاصة
الخاصة پس انلر وحدتده کثرتی مشاهده ایدر لر و اما صفا خلاصة الخاصة الخاصة پس انلر شهودین بینتی
جمع ایدر لر و احدیت وجودی علی ماهو الامر علیه فی نفسه مشاهده ایدر لر پس قای صاحب کشف شاهد
صوره تلقی الیه مالم یکن عنده من المعارف و تمخه مالم یکن قبل ذلك فی یده فتلک الصورة عینه لا غیره
پس کشف صاحبک هر نقیسی که حضرات الهیه و کونیه دن بر حضرتده بر صورتی یعنی بر شخصی مشاهده
ایتسه که اکا القایدر معارف ربانیه و علوم الهیه دن انک قنده حاصل اولمان شیء واکا بر عطای ایدر که
بوالفادن اول انک بدنده اول عطا موجود دکل ایدی پس اول صورت مشهوده اول کشف صاحبک
عیندر انک غیر دکلدر یعنی اهل کشف جنکم بر صورت مشاهده ایتسه و اول صورت اکا علم مالم بوعلی
القایله و ان الله دیوب اکا مرنهی ایلده پس ظن انتم و نکه اول صورت مرنیه الله در واکرچه کیم متجلی
اولان انک عیندر عین حق اولدنی اعتبار اوزره پس حق اکا تجلی ایتدی واکا اعطای ایتدی الا انک عین
ثابت سی صورته پس اول صورت مرنیه انک عیندر انک غیر دکلدر) (فن شجرة نفسه جنى ثمرة علمه) پس
کندی نفسی شجره سندن کندی علمی ثمرة سنی دوشیر یعنی اول صورت مرنیه انک عین ثابت سی سیدر
و حقیقتی ارشده غرس اولان شجره نکه صورتدر و اول صورتدن القا اولان علوم و وارده اولان عطایانک
اسمی شجره سندن بالقوه اولوب ظاهر اولان علوم و عطایادر پس کندی اسمی شجره سنک صورتدن ظاهره
اولان علوم انمار فی جمع و اخذ ایدر و بعض نسخه ده) (جنى ثمرة غرسه) (واقع اولدی) (کالصوره الظاهرة
منه فی مقابله الجسم الصقيل ليس غیره) (جسم صقيل مقابله سنده اول صاحب کشفدن ظاهر اولان
صورت کیدر که اول مرنی انک غیر دکلدر زیرا اکرا اول مرنی انک غیر اولیدی جسم صقيل انک
مقابله سندن اول انده واقع اولور دی پس صورتک ظهورنه محل اولان جسم صقيل اکا کندی ذاتی
شهودنی اعطای ایدی و کذلک وجود حقه ظهوری مرنی حقه عین ثابت سنک ظهوری حسبیه در پس

محل کندی نفسی شهودنی اعطای ایدر پس مشاهده ایتدی بکک صورتی الله در دیونن ایتسه واکرچه کیم
فی الحقیقة انک غیر دکلدر و لیکن کل جزؤه منحصر دکلدر) (الا ان المحل والخصرة التي رأى فيها صورة
نفسه تلقى اليه تنقلب) (الصورة المرئية فيها) (من وجه بحقیقة تلک الخصرة) (بوقول فتلک الصورة عینه
لا غیره قولندن استثنادر الا بوقدر وارد در که تحقیق شول محل و یا خود حضرت الهیه و کونیه دن شول
حضرت که صاحب کشف اولان رانی انده کندی نفسی صورتی اکا القا ایدر کوردی انده مرنیه اولان اول
صورت بر وجه ایلده اول حضرتک حقیقتی حسبیه منقلبه اولور یعنی اول صورت مرنیه سی متجلی فیها اولان
حضرت من وجه کندی حقیقتی اقتضای تبدیکی اوزره تقلب ایدر و صورت مرنیه دخی اول حضرتک حقیقتی
صغی ایلده منصبغه اولوب منقلبه اولور پس اول حضرتده صورت بحسب المحل ظاهر اولور یعنی دیک اولور
صاحب کشف و شهود حضرت الهیه و کونیه دن بر حضرتده بر صورت مشاهده ایتسه که اول صورت اکا
علم الهی بی القایله اول صورت کشف صاحب اولان رانی انک عیندر انک غیر دکلدر الا هر بر حضرت
کندی حقیقتنک اقتضای اوزره اول صورت مرنیه سی تقلب ایدر و اول صورت دخی متجلی لها اولان
حضرت حسبیه منقلبه اولور و بوقدر اوزره تقلب قولنک فاعلی محذوف اولور ان تقلب الصورة المرئية
فیها بوقدر اوزره تقلب جملة سی ان ایچون خبر واقع اولور و بوقدر که تقلب قولی تلقی قولنک محذوف
اولان مفعولی ایچون صفت واقع اوله ای تلقی تلک الخصرة و بوقدر اوزره تلقی الیه قولی ان ایچون خبر
واقع اولور و بعض نسخه ده تقلب بالیلده واقع اولدی و الحقیقة قولی لام ایلده پس با مع معانسه اولور یعنی شول
محل و یا حضرت که رانی انده کندی نفسی صورتی اکا القا ایدر کوردی اول حضرت تقلب صاحب کندی
حقیقتی اول تقلبی اقتضای تبدیکندن اوتری و لیکن وجه اول اظهار در زیر مراد اولان صورتک حضرت
حسبیه ظهوری و انقلایدر نه کیم بوندن صکره وارد اولان صورتک حضرت حسبیه ظهوری و انقلایدر
نه کیم بوندن صکره وارد اولان مثالدن ظاهر در و وجه ثانی اوزره دیک اولور الا ان الخصرة تلک حقیقة
تلک الخصرة و بوقدر کیم بوندن صکره) (کایظهر الکبیر فی المرأة الصغیرة صغیرا) (نه کیم کبیر مرنی
صغیره صغیر ظاهر اولور یعنی رانی انک صورتی هر حضرتده حضرت حسبیه ظاهر اولور نه کیم حق مرنی
صغیر اولان اعیانندن هر بر عینده عین حسبیه ظاهر اولور) (وفی المرأة) (المستطيلة مستطیلا) و مرنی
مستطیلدن مستطیل ظاهر اولور و سیف کبی و بوضرب مثالدر عالم ایلده عالم ارواح مظهر یقه زیر اطول عالم
ارواح ایچوندر و عرض صور جسمانیه و مثالیه عالمی ایچوندر و صور و امثله اولدقاری حیثیله) (وفی المرأة المتحركة
متحرکا) و مرنی متحرکه ده متحرک ظاهر اولور ما جاری کبی و بودنی حقا و خلقا جمعا و طر قاعلی التوالی دایمة
الظهور و التوابع اولان تجلیات و تعینات ایچون ضرب مثالدر) (وقد تعطيه انكسار صورته من حضرة
خاصة) (ووقت اولور که مرنی ناظره حضرت خاصه دن صورتک انکساری اعطایدر ما کبی جنکم شخص
تحتنده مایه نظرایتسه صورتن انده منکسه کوردی و یا خود تحتنده مرنی آنده و یا هر جسم صقيلده جنکم
وجه ارض اوزره اولان صورتک انکساری ظاهر اولور و بودنی حقا خلقده خلقا ظهورنه ضرب مثالدر
وقد تعطيه عين ما يظهر منها فيقابل العين منها العين من الرائي) (اولکی من اذ ولده من بیان ایچوندر مانی
بیان ایدر و ضمیر صورته راجع اولور یعنی وقت اولور که مرنی آنده رانی به اعطایدر صورتدن ظاهر اولان شیک
عیننی یعنی مرنی ناظر اولان رانی انک مرنی آنده ظاهر اولان صورتک عیننی مرنی آنده اکا اعطایدر پس اول
صورتدن عین مقابل اولور رانی انک بیننده پس اول حضرتده صورتک عیننی ظاهر اولور و عکسی ظاهر اولور
انسان کاملک صورتده حقل مطلقا ظهوری کبی) (وقد يقابل العين منها) (البسار وهو الغالب فی المراتی عادة
وقت اولور که مرنی آنده ظاهر اولان صورتدن عین رانی انک بسانه مقابل اوله و بوجه اوزره ظهوری عکسی
عادتا اکثر در و بوضرب مثالدر حق مطلق مقیدده ظهورنه زیر عکسک عکسی اصل ایلده مستویدر و حق
هر متعینده متعینک عینی ایکن علی البقین انک غیردر) (و یجوز العادة يقابل العين العين ويظهر الانكسار)
(وخرق عادة ایلده یعنی خلاف عادت اوزره اول صورتک عینی رانی انک عیننه مقابل اولور و انکسار ظاهر اولور
یعنی خرق عادت اوزره مقید قیدندن منطلق اولوب نفسندن فانی اولدقه مطلق کندی نفسی مقید منطلق

مر آنکه که نفسند فانی و قید تقیددن عاری اوله مطلق مشاهده ایدر و انکساکس ظاهر اولور زیر امر آت
 را بنک تخمینه در و عین عیننه مقابل اولوب انکساکس ظاهر اولوق مانتک خصوصیتندند که بختکم انسان
 برنهرک جنبیده واقف اولسه انده کندی صورتی منکسه کورر که اول صورتدن عین را بنک عیننه مقابل
 اولور (وهذا) ای الاختلاف المذکور (کله من اعطیات حقیقه الحضره المتجلی فیها التي نزلناها منزلة
 المراتی) واختلاف مذکور کایسی متجلی فیها اولان حضرتک حقیقه اعطیاتندند که بزاول حضرتی
 مر ای منزله منه تنزیل ایلدک پس مر آنکه ظاهر اولان صورت اگر چه کیم را بنک عینیدر و لکن مر آنک
 خصوصیتی حسیه ظاهر در کذلک مر ای منزله سنده اولان حضرات الهیه و کونیه دن هر بر حضرتده که
 صاحب کشف اولان رانی بر صورت مشاهده ایدر اول صورت انک کندی صورتیدر و لکن اول حضرتکه اول
 صورت انده ظاهر در و آنک حقیقه اقتضایند یکی صورتده را بنک صورتی متقلبه در و اول حضرتک صبغی
 ایله ظاهر در پس هر بر احده واصل اولان عطاء الهی کندی نفسند و عین ثابته سندن واصل اولور
 و لکن اطوار وجوددن هر قتی طور حضرتک استعدادنه تجلی مصادف اولسه عطاء الهی انک صبغی ایله
 منصبغ اولوب انکله ظاهر اولور پس هر عطا کندی استعدادی صورتیله ظاهر اولور (فن عرف استعداده
 عرف قبوله) و ما کل من عرف قبوله يعرف استعداده الابدع القبول ان کان يعرفه جملا (یعنی وقتا کیم شیخ
 رضی الله تعالی عنه اعطیات الهیه نک تنوعی متجلی فیها اولان حضرتک حقایق و قوابلک استعداداتی
 حسیه اولدین بوندن اول ذکرایتیه پس تنزیل طریقی اوزره فصل اولنده ذکر ایتدی یکی کلامی
 بونده ایراد ایدوب ایتدی پس بر کسنه که استعدادی عارف اولسه کندی قبولی عارف اولور و هر کسنه که
 قبولی عارف اولدی استعدادی عارف اولوق لازم کلز الا قبوله نصکره و اگر چه کیم قبل القبول جملائی
 عارف در و لکن تفصیلا عارف دکدر (امدی) استعدادک معرفتی ایکی ضرب اوزره در زیر عارفینک بعضیسی
 استعداداتی غیر مجموعی عارفدر که وجودی اولانکله قبول ایتدی پس بواسطه عدم غیر مجموعی معرفتی
 ضمیمه استعدادات آخر مجموعی عارف اولور که انکله متجدده اولور اطوار وجودیله آنک تطویرنده پس هر
 آنده هر موطئده و هر مقامده اکارده اولد جی اعطیات و تجلیاتک قبولی عارف اولور یعنی تجلیات و اعطیاتک
 قبولیه مستعد اولد عارف اولور که بواسطه عدم وجودینک حصولی استعداد غیر مجموعی در زیر استعداد
 ثانی استعداد اولک احکامندن بر حکمدر و استعداد اول ایله اول وجودی قبول ایلدی بروجه ایله که انرا
 بواسطه عدم ثانیاتک وجودی منتج اولدی و شیخ رضی الله تعالی عنک بونده ذکر ایتدی یکی صنف ثانی در بعضیسی
 استعداداتی قبولندن عارف اولور یعنی بختکم اکا بر فیض و عطا حاصل اولسه و تجلیاتی قبول ایلسه اول
 تجلیاتک قبولندن ذلک العطای مستعدی اولان استعدادی عارف اولور زیرا انکچون استعداد حاصل
 اولسه اول قبول انکچون حاصل اولدی و لکن هر عطا نک قبولی عارف اولشیرک کایسی استعدادی مفصلا
 عارف اولور زیرا استعداد و قوف اصعب امور دندر الابدع القبول عارف اولور زیرا قبول حصول استعداد ایله
 مسبوقدر و اگر چه کیم جملا عارفدر و لکن مفصلا عارف دکدر و لکن وقتا کیم شیخ رضی الله تعالی عنه بوندن
 اول و کل عطاء فی الکلون علی هذا المجری قوی ایلانک تلوی اولان کلامنده اشارت ایتدیسه که هر عطا که اللهدن
 عبده واصل اولور انک استعدادی حسیه در و حقیقتنک اقتضای اوزره در پس استعداد حسیه حقیق
 عطاسنه ذاهب اولد ان اهل نظر دن عقول ضعیفه و رأی کثیفه اصحابنک تحکمی حکم مذکورده مخالف اولغله
 اندن استثنایدوب (الا ان بعض اهل النظر من اصحاب العقول الضعیفه یرون ان الله لما ثبت عندهم انه
 فعال لما یشاء جوزا علی الله ما یناقض الحکمة وما هو الا امر علیه فی نفسه) (دیدی یعنی قوابلک عطاء الهی بی
 قبولی و حقیق فعلی و ارادات و قدرتک تعلقی قوابلک استعدادی حسیه در و عن الله اخذ ایدن محققین
 قنده دخی بولدر الا عقول ضعیفه اصحابندن اهل نظرک بعضی کورر و وقتا کیم انلر قنده ثابت اولدیکه
 الله تعالی لما یشاء در یعنی الله ایچون فعال لما یرید صفتنک ثبوتی مشاهده ایتدیله الله اوزره حکمتنه مناقض
 اولان شیء و عند الله امر نه شیء اوزره در اکاناقض اولان شیء تجویر ایتدیله یعنی الله تعالی فعال لما یریددر
 انک عطاسی و فعلی ارادی حسیه در قوابلک استعدادی حسیه دکدر پس فعال لما یرید و انه علی کل شیء

قدیر قوی الله استدلال ایدوب ممنعانه قدری الله اوزره تجویر ایلدیله شر بکات و مثلك ایجادی کبی و اعدام
 وجود و ایجاد عدم بونلرک امثالی کبی و حقیقت امر دن محتجب اولدقنندن بوفروض ساقط و تقادیر غیر
 لایقه بی عجز دن تنزیه ظن ایتدیله و مهتدی اولدیله که الله تعالی بنک فعال لما یرید فعلی ارادته و ارادی علم ازلی به
 و علی معلومه تابع اولغله در و معلوم قابل استعداد ذاتیسی حسیه علم الهیه متعیندر و حقیق ارادی
 علمک و حکمتنک مقتضای اوزره در و انک فعلی و ایجادی علم و حکمتنه تابع اولان ارادی حسیه در پس
 فعالدر لما یرید بعلیه و حکمتنه و الامقاسد اخراده غیری حکمتنک تعطیلی لازم کورر پس انکچون شیخ رضی الله
 تعالی عنه ما یناقض الحکمة دیدی زیر احکیم ازلی قبل ایجاد الاشیاء اشیا بی حکمت اوزره ترتیب ایلدی بعده
 حکمتنک مقتضای اوزره (اعطی کل شیء خلقه ثم هدی) (اشیا بی ایجاد ایدوب انلری مواضعده وضع ایلدی
 پس حکمتنه مناقض اولان تجویر جائز دکدر و کذلک الا و هذا کله من اعطیات حقیقه الحضره المتجلی فیها
 قولندن استثناء منقطع اولوق دخی جائزدر) (ولهذا عدل بعض النظارات فی الامکان و اثبات الوجوب
 بالذات وبالغیر) (یعنی اهل نظرک بعضیسی ضعف عقوللرندن حکمت الهیه به مناقض اولان شیء الله اوزره
 تجویر ایتدکندن اوتری متکامندن نظارک بعضیسی نفی امکانه و بالذات و بالغیر وجوبک اثباته عدول
 ایتدی یعنی دیر که وجودده واجب الوجوددن غیر یوقدر و ممنعک وجودی ممنعدر و لکن واجب الوجود
 بالذات واجب اولوق واردر و بالغیر واجب اولوق واردر و بالذات واجب اولان حقیق وجودیدر و بالغیر واجب
 اولان عالمک وجودیدر پس بالذات واجب اولان انکچون بالذات عدم امتناع واجب اولور و بالغیر واجب
 اولان انکچون بالغیر عدم امتناع واجب بالغیر بحسب القابل متعین اولان وجوددر پس فی الحقیقه امکان
 ایچون انک تعینندن غیر یوقدر) (والحق من اثبت الامکان و عرف حضرته و الممكن ما هو الممكن و من این
 هو ممکن و هو بعینه واجب بالغیر) (والممكن قوی نصب ایله حضرته قولنه معطوف اولوق جائزدر ای عرف
 حضرة الامکان و حضرة الممكن و مضافه معطوف اولوق جائزدر ای عرف الممكن و ابتدایه اوزره
 مرفوع اولوق جائزدر یعنی بزدن نفس امرده حقایق مشاهده ایدن محقق امکانی اثبات ایدر و انک حضرتی
 عارفدر و ممکنک حضرتی و یا خود ممکنک عارفدر که بحسب الحقیقه ممکن نه شیدر و ممکن قتی حضرتدن
 ممکندر و حال بوکه اول بعینه واجب بالغیردر (امدی) ممکن وجوده تعیندر و آنک حضرتی عالمقلدر
 و ممکن اولمی نور وجود ایله تعینی حیثیتیه در و واجب اولسی وجود حقیقه موجود اولدی حیثیتیه در و تعین
 دخی وجودک ظهوری حد و ثیدر بروجه معین اوزره که وجودی معین اولان قابل خصوص ذاتیسی حسیه
 انی یقین ایدر پس ممکندر که تعین منعدم اوله و تعین آخر حادث اوله زیرا وجود متعین عدمه منقلب اولور
 بلکه آنک اوزره صورت تعینات متبدله اولور پس سنک قنکده صحیح اولدیکه تعین نیجه ممکن اولور پس ممکن
 وجودده وجود ایله عدم بیننده بر نسبت عدمیه در هر بختکم حق اول وجه معین اوزره نور وجودک افاضه سن
 ترجیح ایلسه موجود باقیدر و اما تجلی وجودی اندن اعراض ایلسه منعدم اولور واصلنه رجوع ایدر
 و اما وجوددن مقدم ممکنک عقلده حکمی بذاته وجود و عدمدن بریسی اقتضای تمیز پس ممکن عقلده اعتبار
 اولد قنده صرف ممکندر و اما وجود خارجیه اعتباری پس انک امکانی تعینی حیثیتیه در و وجودی بالغیردر
 زیر نور وجود حقیقه موجوددر (امدی) شوبه یلکه حق وجود محضدر لم یزل ولا یزال و خلق امکان محضدر
 لم یزل ولا یزال و عدم عدم محضدر لم یزل ولا یزال پس وجود محض ازلا و ابدا عدی قبول ایتد و عدم محض
 ازلا و ابدا وجودی قبول ایتد و امکان محض ازلا و ابدا بر سبب ایله وجودی قبول ایدر و بر سبب ایله عدی قبول
 ایدر پس امکانک مرتبه سی وجود محض ایله عدم محض بیننده در پس ممکن شول شیکه عدمه ناظردر
 انکله عدی قبول ایدر و اندن شول شیکه وجوده ناظردر انکله وجودی قبول ایدر (ومن صغ علیه اسم الغیر
 الذی اقتضی له الوجوب) (و عارفدر که قتی حضرتدن ممکن اوزره صحیح اولدی غیر اسمیکه انکچون وجوب
 اقتضا ایلدی و وجودی واجب بالغیر اولدی یعنی ممکنات اوزره اسم غیرک اطلاق خصوصیات ذاتیه حسیه اولان
 امتیازات ذاتیه و نسبتیه حیثیتیه در پس ممکنات امتیازات حسیه اغیاردر بعضیسی بعضیسنه و اما وجود
 مطلق ایچون ممکناتک غیر بی ممکناتدن هر بریسی وجود واحد حق ایچون تعین خاص اولدی یعنی حیثیتیه در که

خصوصیتی ایله تعین اثره مغایر در وجود مطلقه دخی مغایر در تقیید جهنیه و فردیتیه جعه و جزئییتیه کاه
مغایر در * و اما وجود مطلق اولان حق پس کل ایله بعضدن بریسته مغایر در کادره و مع کونه فیما عینما
لا یغایر کلا منهما فی خصوصیتهم ما و لکن انک غیریتی جمع اطلاقیهی احدیتنده در که اکا مخصوص در و کل ایله
جزوده موجود در کادر * زیرا احدیت جمعیت اطلاقیه کلیت و جزئییتندن مطلقه در (امدی) وجود اضافیه
مکن انکله موجود در بعینه وجود حقانیدر که انکله اکا اضافت و غیرت قیدی عارض اولدی * و هر وجود
معین تعینی حینیه به ممکن در حقیقت و هویتی حسیله واجبدر (ولا یعلم هذا التفصیل الا العلماء بالله خاصه
و بتفصیلی بیان لا خاصه علماء ربانیه یعنی عارف بالله اولان زیر اطلاق و اجال اولان اصلنده و لامشهود لرنده
انی عارف اولدی لر پس اجزاء وجود مقید اولان فرعه کثرت تعینات و نسب و اضافات ایله وجود واحد حقیقیدن
مختص اولدی لر پس حقیقته وجود مطلق ایله وجود مقیددن غیر یوقدر و ایکسند و وجود حقیقی
واحد در و اطلاق ایله تقیید و نسب ذاتیه در) (و علی قدم شیت بکون آخر مولود یولد من هذا النوع الانسانی
و هو حامل اسرار) و شیت علیه السلام قدیمی اوزره آخر مولود واقع اولور که بونوع انسانیدن مولود اولور و اول
مولود شیت علیه السلام اسرار فی حاملدر (امدی) آدم علیه السلام وقتا کیم احدیه جمع جیع کالات اسمائیه
الهیة ربانیه و کانیة ظاهر یتنک صورتی اولدیسه و هب وجودی آدمه و وحدانی و جعی اولدی * اندنصکره
آنک قبلندن تعیناتک ظهوری حقایق اول و حروف ازل حسی و ترتیبی اوزره انسانی وجودنده ظهور ایلدی
* پس تعیناتک ازی مرتبه فیض در و فیض دخی متحقق اولان فیض ایله مفاض علیه یشنده * پس مفيض
فعال اولان المهدر و آنک فیضی که آنک عطاسی و هبیدرایکی وجه اوزره در بروجهی ذاتی و بروجهی اسمائیه
و مفاض علیه دخی عالم در و عالم دخی ایکدر عالم جمع و عالم تفصیلدر و ظهور و هب اسمائی عالم تفصیلدر در
و ظهور و هب ذاتی عالم جعه در و و هب قبل و اهدیدن ظهوری فعلی و قبل قابلدن ظهوری انفعالی در و فعال
ایل منفعله و هب نسبتی ذاتیه در و فیضک مراتب تفصیلدر تعینی یوایکی وجه اوزره در * پس قبل فاعلدن
فیضک تعینی اسماء الهیه کالیه نک کل انبیا قابلیاتدن تعینیدر و قبل قابلدره تعینی کل انسانک اول کالات
اسمائیه مظهر یتندن تعینیدر * پس آدم علیه السلام جمع اسماء احدیتنک و نفس واحدنک مظهر یدر و ذاتک
ذاتی و اطلاق اعتباری حینیه ایلده تعینی و اسم و صفت و حکم یوقدر و اما اعتبار ثانی که ذاتک موجودیتی
و مفيضیتدر و اطلاق و تقیید و فعل و انفعال و اسماء ذات حسیله ظهور ایلدر * پس اب ثانی که شیت علیه
السلام در انده مرتبه فیاضیت ایله و هب وجود سری متعین اولدی * پس مواهب الهیه و حکم رحمانیه
و ذاتیه جمع فیض رحمانی ایله علوم و هبیه روحانیه نورانیه مظهری اولان شیت در نصکره کلان کل انبیاده
متعینه اولدی * پس مرتبه فیض در نصکره مرتبه جمعیه انسانی اسمائیک اولدی تعینی نوح علیه السلام
تجلیات تنزییه ایلانلر تعینیدر قدم نوحده اسرار تنبیه کمال ظهورند نصکره پس نوح علیه السلام جمع
تنزییات توحیدیه احدیتنک صورتدر و تجلیات اسماء سلیمیه که زاهتی مقتضیه در مظهر یدر اندن نصکره
تقدیس و نزاهت مرتبه سی ادر پس علیه السلامه متعینه اولدی * و اندن نصکره حقایق نبوتیه ابراهیم
علیه السلام ایله مفصله اولدی * و انکله متعینه اولوب انلر کالاتی جعینک احدیتی انده ظهور ایلدی
اندن نصکره ابراهیم علیه السلام امامتی انک اولادند متحققه اولدی سلیمان کاتبه احدیت جیع کالات
اسمائیه نک ظاهر بتی مرتبه سنده و داود و سلیمان علیهما السلام ایله امامت کاهله اولدی زیر سلیمان علیه
السلام مظهر اسم رحماندر که اکل وجوه اوزره وجود عامک ظهورن ایجاب ایلدر پس عموما جیع اصناف
رجح اکل وجوه اوزره سلیمان علیه السلام ایله ظاهر اولدی و سلیمان در نصکره اولان انبیاده باطنده مرتبه
جمع ظهوری ابتدا اولوب دعوت بطونک کالی عیسی علیه السلامه ظاهر اولدی اندن نصکره جمع اسماء
رذات جعی احدیتنک مرتبه سنده فردیت کالی برزخیه مقامنده امر ظهور حضرت محمد صلی الله تعالی
علیه وسلم ایله کامل اولدی اندن نصکره صور کالیة احدیه جمعیه مرتبه باطنده و ولایتده آدم اولیا اولان
(علی بن ابی طالب رضی الله عنه) (ایله ابتدا اولدی که نبوت ختمیه جمعیه کالیة احدیه در موروثه اولان
ولایتده اولدی و فرددر * پس حقایق جمعیه کالیه اولیا الهیین و ورثه محمد یتندن اولان مظاهر انسانیة

احدیه جمعیه ظاهر اولدی * ولایت عامه عیسی علیه السلام ایله ختم واتجه * پس وقتا کیم مراتب
تفصیلیه و هبیه نک نورانی می کل انبیا و اولیاده و ظلماتی فراعنه و جبار و عفار یتده تمام منتهیه اولدیسه
شیت علیه السلام ایله فتح و ختم اولان و هب الهی مرتبه سنک ختمیتی بونوع انسانیدن آخر که مولودده ظاهر
اولدی که مظاهر انسانیة کالیة الهیه نک آخریدر * پس اول مولود شیت قدیمی اوزره در و آنک اسرار فی حاملدر
اسرار و هبیه الهیه شیت ایله فتح اولدیغی * کبی بومولود ایله ختم اولور (ولیس بعده ولد فی هذا النوع)
(الانسانی) (فهو خاتم الاولاد) (و شیت قدیمی اوزره مولود اولان ولد نصکره بونوع انسانیده بر ولد یوقدر
پس اول خاتم اولاد انسانیه در یعنی صورت الهیه اوزره اولان نوع انسانی کالیده بومولود نصکره صورت
الهیة کالیه اوزره بر احد ظاهر اولان اول مولود انسانیه کالیه نک خاتمیدر زیرا اول مولود و هب احدیه جمعیه
انسانی مرتبه سنک ختمیتی صورتیدر * پس اندن نصکره مولود اولان اگرچه کیم صورت حسیله انسانده
اما حقیقته حیوان درجه سنده منظر در (امدی) نشأت عالمده شیت علیه السلام قدیمی اوزره اولان مولود
آخر درجه سنده منظر اولان حیوان درجه سنده اولدیغی کبی کذلک نشأت انسانیة ده قلب انسانی که روح
انسانیتک اسرار فی حاملدر مراتب علویه انسانیة نک آخرکی مرتبه سیدر زیرا انسانک ادنی مرتبه سیکه
انسان انکله انساندر مرتبه قلبدر که محل تجلیات الهیه و مظهر کالات اسمائیه در * پس مرتبه قلبدن منظر
اولان کسبه درجه انسانیة کالیه دن منظر اولور و سائر حیوانات سلکنده منظر اولور اگرچه کیم صورتا
انساندر * پس آنکچون بونوع انسانی کالیدن آخر که مولود شیت علیه السلام قدیمی اوزره در زیر ایش
مظهر انبعاث فیض الهی و محل انبثا تقبی رحمانیدر * پس وقتا کیم قلبک مقامی انک والدی اولان روحک
مقامنده انزل و مرتبه احدیت جعدن قاصر و اسفل اولدیسه که والدی روح ایچون حاصلدر معاد روحانی
اثبات یتدی زیر قلبک منظر اولان اولمغله بالکلیه تعلق بدیندن و تجرد اولور و اگرچه کیم بدنه حلولدن
مجرد ایلده و اما علاقه بدیندن بالکلیه مجرد در کادر اولور مرتبه سنده روح حینیه (امدی) نشأت انسانیة ده
خاتم اولاد اولان قلبک مرتبه سندن ساقط اولان سباع و بهائم مرتبه سنده ساقط اولور اگرچه کیم بحسب
الظاهر انسان صورتده در زیرا احکام و وجوب ایله صفات الهیه دن خالیدر و احکام امکانیه و صفات نفسانیه
و حیوانیه آنک اوزره غالبه در و بومعنایه اشارتدن اوتری بعضیلر دیدر که آدمدن اول عالم مسکن جن ایلدی یعنی
نشأت انسانیة ده صورت الهیه نک مظهری اولان قلبک ظهورندن اول قوای نفسانیه و صفات حیوانیه در
و بعضیلر دیدر که بونوع انسانیدن اول فرس ایدی * پس اشارت ایلدر که فرس طور انسانیدن اول حیواندن
افق اعلی مرتبه سنده در * پس آنکچون قلب خاتم اولاد اولور زیرا روحک ولدیدر و خاتم اولاد خاتم ولایت
مطلقه در کادر خاتم اولاد خاتم ولایت مطلقه اولان عیسان مرتبه ده نازلدر زیرا خاتم اولاد انسانیة و ولایتک
ادنی مرتبه سنده در که اندن اشاعه اولان مرتبه سنده ساقط اولان حیوان سلکنده منظر اولور * پس امر داود
قیصری زعم ایلدی کبی در کادر زیر ایدر که المراد باخر مولود و خاتم الولاية المطلقة خاتم ولایت مطلقه عیساندر
و عیسی خاتم اولاد در کادر فافهم (و تولد معه اخت له) (و خاتم اولاد ایله معا انک اختی مولوده اولور * پس
خاتم اولاد ایله انک اختی معام مولوده واسنی اشارت ایلدر که و هب الهی ذاتی و علی و فعلی و ذکر در و سمائی و سفلی
و انفعالی و انشی در تا کیم اختتام ابتدایه مشابه اوله زیر نشأت عالمده آدم ایله حوامع اظهاره اولدی
و آدمک خلقه حوانک خلقی مقارن ایدی و کذلک حوادن بطن واحدن ذکر و انشی ظهور ایلدی کبی
انکله اختی معا ظهور ایلدی (فتخرج قبله و یخرج بعدها بکون رأسه عند رجلها) (بکون قولنده مستکن
اولان ضمیردن حال واقع اولور یعنی دیمک اولور * پس خاتم اولاد انک اختی اندن اول چقار و اول اختدر نصکره
چقارانک را می اختنک رجلینی قنده واقع اولدیغی حالده و انشی نک ذکر دن اول خروجی اشارتدر که مظاهر
اسمائیه و هب نک ظاهر یتدر و و هب اسمائی و هب ذاتی احدی جمعیدن نصکره اول ظاهر اولور و رأسی که
محل احدیت جمع قوای نفسانیه سیدر و منبت اعصابدر که حسن و حرکت انلر ایلدر در رجلینی قنده اولدیغی
اشارتدر که احدیت جمع جمع اول یشنده واقع اولور که عدد زوجده اثنا در * پس انشی مرتبه سنده واقع
اولان و هب اسمائیتک رجل غنای اسماء فعاله نک تجلیسیدر و رجل بسرایی عین قابله نک مظهر یتدر

ووهب اسماء فاعله وعین قابله جمعینک احدیتیدر ووهب ذاتینک که ذکر مرتبه سنده در رأسیکه
 احدیت جمعیدر اسماء فاعله واعیان قابله خلانده در ووهب اسمائینک روحی ووقتی اندند و معیض
 اولان احدیت جمعیدر ووهب اسمائینک ظهورده پایه سی احدیت جمعیدر ووهب اسمائینک اول ظهوری
 لازمدر زیرا ووهب اسمائینک تربیه سیله عین قابله جمع ذاتی احدیتینک ووهب قبول ایدر وکذلك اختنک اول
 خروجی مرتبه قابلیتک تعینی مرتبه فاعلیتک تحقیقندن اول اولدینغه اشارتدر وختام اولادک اختنک نصکره
 ولادی آنک ختمیت وجمعیتی مرتبه سی تحقیق اسمائیکو ندر زیر خاتم اولاد اختنک اول خروج ایتسه اختی
 خاتم اولوردی وانی ایل امر ختم اولمز زیر انقصان و انفعال الیه متصفدر احدیت جمعیه نک برشتی که صفات
 فعلیه در انده ظاهر دکاره پس انی مرتبه کمال جمیده انخطاطده واقع اولور پس نوع انسانی صورت کمال
 ایل که آدمیدر بدأ اولدینگی کبی آنک مثلی اولان صورت کمال ایل که خاتم اولاد در ختم اولور وراسی اختنک
 رجلینی قنده اولدینگی احدیه جمعیه ختمیه نک ظهوری رتبه تفصیلیه نک ظهورند نصکره اولدینغه که امر
 آخرت آنکه محقق اولور اشارت اخرا در پس نه کیم جمع اولک صورنا تجمه سینک افتتاحی ابون اولین
 ایل که آدم ایل حوادر زوج زوج واقع اولدی آدم اسماء الهیه فعلیه واعیان قابله انفعالیه صورتی جامع
 اولمغه زیرا ظهور و اظهار فعل و انفعالند و آدمک انفعالی صورتی حوادر انکچون ضلع بسرادن خلق
 اولدی کذلك صور بشریه که بونوعدن نتیجه در احدیت جمعیت صورتده زوج اولدی اسماء الهیه فعلیه
 واعیان قابله انفعالیه صورتیک جمعیت و ختمیتندن اتری پس بوسردن اتری خاتم اولاد اختی ایل توأمین
 طوعدی وکندیسینک نفسی شینک اسرارنی حامله اولدی زیرا شینک علیه السلام صفات فعلیه و انفعالیه بی
 جامع اولوب افاضه و استفاضه آنکه فتح و ختم اولدینگی کبی خاتم اولاد دخی صفات فعلیه و انفعالیه ایل ظاهر
 اولوب افاضه و استفاضه آنکه ختم اولور وکذلك کلمه شینیده اولان مرتبه ووهبیه و حکمت نفییه نک خاتم
 اولاد ایل اختتامنه اشارتدر مطلقا ووهب الهی اختتامی دکاره زیرا الله تعالی دائماً وها بیدر وازلا وابد استجلی
 و معیضدر پس خاتم اولاد شینیده اولان ووهب الهی احدیتی کالی صورتیک آخری اولان صورت مثلیه الهیه
 سیدرونشأت انسانیه ده خاتم اولاد اول اشارت اولدینگی اوزره قلبدر وآنک اختی نفس حیوانیه در زیر انشأت
 انسانیه کالیه نک آخرکی مرتبه سی قلبدر اول مرتبه دن ساقط اولان زمرة حیواناتند ورو قلبیک نفس حیوانیه
 ایل طوعسی بودر زیرا قلب بدن تعلی ایل در و تعاق بدن واقع اولمز ایلدنده منطبعه اولان نفس حیوانیه نک
 توسطی ایل و نفسک عالم طبیعتیه توجهی سبیلده بدن اوزره طبیعت عنصریه طرفندن تضاد غالبدر پس
 وقتا کیم تضاد عالم عنصریدن اولدیه و نفس حیوانیه اکامقبله اولدیه تضاد و تقابل اثنتینی قلبک اختی
 اولان نفسک راسی قنده قویه ورجلی قنده ضعیفه اولور پس جهت تضاد ضعیفه اولدیده وحدت
 اعتدال ایل قویه اولور و نفس ناطقه کا توجه ایدر پس ذکرک راسی که شینک حقیقتیدر انک رجلیتی
 قنده واقع اولور و قلب ظاهر اولمز الانفس ایل توأم اولدیده زیر ابدنه ملاصقدر و اختنک اندن اول خروجی
 بالضروری نفسک قلبدن اول خروجیدر زیر انشأت انسانیه ده صفات نفسانیه صفات قلبیه دن اول ظاهره
 اولور پس نفس ایل قلب توأمین ظهور ایدر زیرا قلب مؤثر و فاعلدر و نفس جهة انفعال و تأثر صاحبدر
 پس نشأت الهیه انسانیه نفس و قلب ایل ختم اولدی آدم ایچون حوادر بطن واحدده زوج ظهور ایدر یکی
 کبی (و بکون مولده بالصین ولغته لغة بلده) و خاتم اولادک مولدی صینده واقع اولور و صین بلاد شرقک
 اقصاصیدر که آنک ورا سنده عمارت بودر نه کیم خاتم اولاد نوع انسانیک آخریدر انک ورا سنده انسان بوددر
 ولغایه بعده قال علیه السلام (اطلبوا العلم ولو بالصین) وآنک لغتی بلدی اهلنک لغتیدر کلاهی و دینی اصناف
 انسانیه مرا تبنک آخرکی مرتبه سنده در و قومک مذهبی تماخدر که اندن تجاوازا تخر و تماخ مذهبک
 سری انلرده نسخ اولادی اناج ایلدی و بلاد معصومه نک اقصاصی اولان صین انک مولدی اولدینگی اشارتدر که
 کالک آخری نتیجه اولان حکمک انزالی نهایته بالغ اولدی و مرتبه مختمه اولدی پس حکم انزالنک
 نهایت بلوغی بونشأتده و بودورده نوع انسانیک انقطاعنی ایجاب ایدر وکذلك مرا تب انسانیه نک آخر
 مرتبه سی اولان صینده قلبک ظهوری ایل نشأت انسانیه مرا تبی آنکه ختم اولور وآنک مادونی حیوانات و بهایم

مرتبه سیدر حیوانات الهیه ایل معصومه دکاره (و بسری العقم فی الرجال والنساء فیکثر النکاح من غیر ولادة)
 و خاتم اولادک ولادته در نصکره رجالد و نسا ده عقم ساری اولور پس انلرده نکاح جوق اولور ولاد تسر و آو
 اولور که ولادت ظاهره واقع اولور و لکن ولادت نوعیه انسانیه واقع اولمز و آنکه ندرت اوزره مولود اولان انسان
 صورتده طبیعتک مقتضای اوزره حیوان اولور (و بدعوهم الی الله فلا یجاب) و خاتم اولاد قومنی الله تعالی به
 دعوت ایدر و لکن اجابت اولمز زیر استعداد لری نسبی منجدر و نسخ دخی عدم هدایتی وعدم اجابتی منجدر
 (فاذا قبضه الله وقبض مؤمنی زمانه بقی من بقی مثل البهائم) (پس ختمک الله تعالی خاتم اولادی وآنک زمانده
 اولان مؤمنلری قبض ایلسه انلرد نصکره باقی قیلان بهایم کبی قالور) (ان شر الدواب عند الله الصم البکم الذین
 لا یعقلون) وآنک کالانعام بل هم اضل) انلر شر اناسدر انلر اوزره الله تعالی حکم الهیه بی انزال ایغز زیر احکم
 الهیه بی قبول ایتکه انلرده استعداد بودر لا یحلمون حلالا ولا یحرمون حراما یتصرفون بحکم الطبیعة
 شهوة مجردة عن العقل والشرع فیبقون حیوانا فی صور انسان یعنی حلالی حلال و حرامی حرام بیلر
 طبیعت حکمی ایل تصرف ایدر لمیزان عقلدن و قانون شرعدن مجرده اولان شهوة ایل پس صور انسانده
 قالور لر حیوانات اولد لری حالده و صور انسانده حیوانات اولد لری حکمتی حقایق طبیعیه و بهایم و سبعیه
 اسرارینک صور بشریه ده طبیعتک مقتضای اوزره مانع عقلی و وازع شرعی من ظهوریدر تا کیم مظاهر
 جلایله اولان فراغتیه و مردهده اسرار کالیله ظهور ایدوب انلر ایل ختم اوله لا یحلمون قوی بی قولده
 مستکن اولان ضمیردن حال واقع اولور و لا یحرمون قوی اکامعطوفدر و یتصرفون قوی جلده مستأنفه در که
 سؤال مقدره جواب واقع اولدی کانه سائل دیر که و اما حالهم فی انهم لا یحلمون ولا یحرمون فقال بحیایه تصرفون
 بحکم الطبیعة و شهوة قوی تمیز اولمز اوزره منصوبدر وکذلك لا یحلمون مثل بهایم ایچون صفت اولتی دخی
 جاندر (فعلیم تقوم الساعة) (پس انلر اوزره ساعت قائمه اولور) قال النبی علیه السلام لا تقوم الساعة الا علی
 شرار الناس و قال علیه السلام شر الناس من قامت القيامة علیه و هو حی) و خاتم اولادک انقالند نصکره
 قیامتک قائمه اولسنک حکمتی بودر زیرا آدمک ایجادندن اول عالم برجسته سوی کبی ایدی پس آدم آنک
 روحی اولدی و آدم مظهر یتنک روحیتی عالمه نفخ اولدیده حیات بولدی و خاتم اولاد کانه مظهر انسانیه
 کالیه روحیتی ایل عالم حی و قائم اولمقدن زایل اولمدی لا تقوم الساعة حتی یتال فی الارض الله الله پس آخر
 مرا تب انسانیه ده ظاهر اولان خاتم اولاد مظهر بی ایل عالم قائم و آنک قلبی اوزره نازل اولان فیض الهی
 امدادی ایل ثابت ایدی پس آنک انقالند نصکره نشأت عالمه موت طاری اولوب قیامت قائمه اولور پس
 الله تعالی صفت عدل ایل تجلی ایدر و بعث و نشور و اخراج من فی القبور ایچون دور استیفاف و انور و سرائر
 آشکاره اولور و الله یدری من یشاء الی صراط مستقیم

(فص حکمة نوحیه فی کلمه سبوحیه)

حکمت سبوحیه نک کلمه نوحیه به اقترا نی سری فهرستده سبق ایدی (امدی) شوبله معلوم اوله که شینک علیه
 السلام مظهر فیض رحمانی و مصدر عطاء اسمائی اولوب اعیان قابله حسبیلده اسماء الهیه افاضه وجود ایدر کده
 اسماء واعیانده تکثر و تعدد ظهورا تمکله و شیندن نوح علیهما السلامه کانه زمان فترت متطاول و عهد
 نبوت بهیدر اولمغه نوحک قومی اسماء متعدده فی اجسام و اشخاص ظن ایدر و معادی دخی جسمانی محض
 قیاس ایدر پس ماثلک حالی ایجاب ایدر که تنزیه دعوت اولونه پس نوح علیه السلام حکمت
 سبوحیه ایل رفیع تشبیه ایچون دعوت تنزیه ایلد بعث اولدی و لکن ذوق محمدی اوزره تنزیه عین تجدد
 اولمغه شیخ رضی الله عنه لسان محمدی ایلدیر که (اعلم ان التنزیه عند اهل الحقایق فی الجنب الالهی عین
 التجدد و التقید) (یعنی سن یل که تحقیق اهل حقایق قنده جناب الهیه تنزیه عین تجدد و تقیدد زیر
 حلق تنزیه محمدی و جسمانیندن و دخی مادیا تندن تنزیه مغایر اولان شیندن انک تمیزدر وانی بر شیندن
 تمیز ایدر یا تمیز عنکم صفتیه منافیه اولان صفت ایل تمیز ایدر پس بوتقدیر اوزره انی بر صفت ایل تقید
 و بر حد ایل تقید ایدر و یا خود انی تقیددن تنزیه ایدر پس اطلاق ایل تقید ایدر زیر مطلق ایچون اطلاق
 تقیددر و الله تعالی اطلاق ایل تقیددن منزله در و مطلق اطلاق ایل تقیددن برسی ایل مقیدد دکاره

و بونله منافی د کادر * شوبله معلوم اوله که جناب الهییدن مراد حضرت الوهیتدر که جمیع اسماء الهیه بی
جامعدر و جمیع اشیا بی جمعا استلالت ایلده و تفصیلا بحسب المحل ظهور ایلده محیطدر * پس اسماء شئون الهیه
ذاتیه * و اشیا مظاهرا اسمائیه و مقتضیات صفات الهیه در * پس وجودده برنی یوقدر که بر اسمک مجملی اولیه
و ذرات عالمدن بر ذره یوقدر که فیض الهی مجرای اولیه (الله نور السموات والارض) مظاهرا و احوالیه ده
آنک نوری لامع و ضیا جمال ربوبیتی اشخاص سغلیه ده سا طعدر * پس حتی بر شیددن تنزیه آنک عدمیه ایل
انی تحدید و ذاتک مقتضیاتدن انی تقرید ایتک اطلاق ایلده انی تعیید ایتکدر (فالمنزله اما جاهل و اما
صاحب سوء ادب) (پس منزله یا جاهلدر و یا خود سوء ادب صاحبیدر یعنی بر شیددن حتی تنزیه ایددن منزله یا اول
شیدده حقل ظهوری عارف و مشاهد کادر و یا عارفدر و لکن کندی نفسندن تحکک ذات حقل مقتضیات
اولان شیددن حتی تنزیه ایدر * پس ایکی وجه ایلده سوء ادب صاحبیدر * بروجده بودر که اول شیدده اولان وجه
حتی مرای اولوب اندن اعراض ایتسیدر و بر دخی بودر که السنه رسل اوزره اول صفات ایلده حقل
اتصافی وارد اولوب حقه و رسله بروجده ایلده معارض اولسیدر (امدی) شوبله معلوم اوله که حضرت الوهیتده
تنزیه تحدید و تعییددر و اما حضرت احدیده تنزیه اثبات شرکدر زیر منزله حقدن غیر بر شیتی اثبات ایتمنجه
حتی اندن تنزیه ایلده من و حضرت احدیده حقدن غیر بر شیتی یوقدر رانده غیرک اثباتی شرک محضدر و کذلک
تنزیه و منزله عنه کثری لازم کور و بونله وحدته منافیه درانچون شیخ رضی الله عنه جناب الهیه تحدید
تعیید ایلدی (ولکن اذا اطلاقه و قال به) (ولکن جاهل ایلده مسئی ادب جنکتم تنزیهی اطلاق ایتسلر و آنکه
قائل اولسلر یعنی بروجده ایلده تنزیهی و بروجده ایلده تشبیهی اثبات ایتسه لر بلکه معتقد لر بی اثبات ایدوب آنک
اوزره واقف اولسه لر جهل ایلده سوء ادب ایلده متصف اولور لر زیر اطلاق ایلده قید ایدوب معتقد لر ی اوزره قید
و حصر ایدر لر و اما معرفت اوزره بروجده ایلده تنزیه و بروجده ایلده تشبیه ایتسلر جهل ایلده سوء ادب ایلده متصف
اولور لر دی و تحدید و تعییددن بری اولور لر دی) (فالقائل بالشرائع المؤمن اذا نزه و وقف عند التنزیه ولم یبر غیر
ذلك فقد اساءه الادب و کذب الحق و الرسل) (پس شرایع ایلده قائل اولان که مؤمندر جنکتم حتی تنزیه ایتسه
و تنزیه قندده واقف اولسه و تنزیهدن غیر کور مسه پس تحقیق ادبه اساءت ایدر و حقله رسلی اکذاب ایدر
پس اساءت ادب ایتدیکی بودر زیر کندی عقلی و فکر ایلده حتی اوزره حکم ایدر و انی کندی مفهومند
احداث ایتدیکی صورته حصر ایدر زیر افکار ایلده مقیده اولان عقول بشریه ایلده تنزیه عقولک احکام و آثاری
حسیله تعییددر * پس عقول بشریه مدنسه افکارندن منزله اولان جناب الهینک عقول ایلده تنزیهی
و عقولک مفهومی اوزره آنک حصری سوء ادبدر و اکذاب حق ایلده اکذاب رسل ایکی وجه اوزره در
بروجه بودر که السنه رسل اوزره بروجده ایلده تنزیه و بروجده ایلده تشبیه وارد اولدی * پس) (کمله شی و هو
السمیع البصیر) (کی پس تنزیه ایتد کده اکذاب حق و اکذاب رسل لازم کور و بروجده دخی بودر که السنه رسل
اوزره بعض مرآمده تنزه اعتباری ایلده صفات خلقیه ایلده حقل اتصافی وارد اوله الله یستزیه * هم والله خیر
الما کرین) و اکید کیدان) ان الذین یؤذون الله و رسله) سخر الله منهم) کی و سائر صفات خلقیه کی که کاب
وستندن حقل انلر ایلده ظهوری وارد اولدی جناب الهی صفات خلقیه دن میرا و حضرت الوهیت اوصاف
محدثاتندن منزله و معرا ایکن * پس اهل تقلید اولان مؤمن منزله لازم اولان بودر که جناب کبریای حتی
کندی نفسی ایلده تنزیه و تشبیهدن تنزه ایدوب السنه رسل اوزره وارد اولان اوصاف ایلده که حق تعالی کندی
نفسی انلر ایلده وصف ایتدی کرک اوصاف تنزیهیه و کرک اوصاف تشبیهیه اولسون حتی وصف ایلده و کندی
رأی و عقلی ایلده تنزیهدن منزله اوله تا کیم اکذاب رسل ایلده سوء ادبدن بری اوله زیرا الله تعالی تنزیه و تشبیه
ایلدی و تنزیه و تشبیه بینده آیت واحده ده بلکه آیتک نصفندده جمع ایلدی * پس) (کمله شی) (قوی کی
شول کسنه نک رأی اوزره که کاف تشبیهی زانده کورمدی پس منزله اولان حقل مثلی اولور و آنک مماثلتی نی
اولور و بونوع تنزیه عین تشبیهدر و بونوع تشبیهدن مرادینه تنزیهدر زیر جنکتم حقل مثلی منزله اولسه بطریق
اخری حتی منزله اولور و نصف نایندده تشبیه مصر حد در لکن عند تحقیق عین تنزیهدر زیر و هو السميع البصیر
قوی حق ایچون سمیعیه و بصیریه تخصیصی اثبات ایدر زیر فی الحقیقه حقدن غیر سمیع و بصیر یوقدر * پس

هر سمیع و بصیر ایلده سمیع و بصیر ایلده بصیردر * پس سمیعیت و بصیرتده حقه بر احد مشارک
یوقدر و کادر * پس مابین مذکور بی سدایدن سوء ادبدن و تکذیب رسلدن غایت اوزره اولور و اما عارف
محقق حکمی مؤمن مقلده مخالفدر زیر اول عارف معرفتک مقتضای اوزره بر صفتدن حتی تنزیه ایلده
بر نسبت ایلده تنزیه ایدر و اول صفتده حقل ظهور و تجلیسندن غافل د کادر و تشبیه ایلده تنزیه ایلده
تشبیه ایدر که اول تشبیه حقل ذاتی مقتضیاتدن در و اما جنکتم عارف موسی علیه السلامک شجره سی طورنده
اولسه تنزیه و تشبیه حقه راجعه اولور و نفی بر نسبت ایلده تنزیه و بر نسبت ایلده تشبیه ایدر مشبهله مشبهک
عینی اولی اعتبار ایلده و شیخ رضی الله عنه القائل بالشرایع المؤمن قولنده قائل مؤمن ایلده وصف ایتدی
و مؤمنی تأخیر ایتدی شرایع ایلده قائل اولوب مؤمن اولمایدن احترازدن اوتری یهود و نصاری و سایر ملل شی
کی که احوال دنیویه لرنده شریعت محمدیه به قائلدر و اما مؤمن د کادر * پس بونله کفر ایلده متصفدر که
جهلالت و سوء ادبک اشددر) (وهو لا يشعر و یخیل انه فی الحاصل و هو فی القایه و هو کمن آمن ببعض و کفر
ببعض) (و حالبو که منزله اساءت ایدوب اکذاب حق و اکذاب رسل ایتد بکنه شعوری یوقدر و اول تخیل ایدر که
اول حاصلده در و حالبو که اول فایده در و اول منزله شول کسنه به بکنر که اسان رسول اوزره وارده اولان احکام
و اوامرک بعضیسنه مؤمن اوله و بعضیسنه کافر اوله یعنی شول کسنه کبیدر که شرایعه قائل اولمخله مؤمن اوله
و حکمک مقتضای اولان شیئی نی ایتمنکه کافر اوله * پس اولدخی شول شیئکه حق ایچون اثبات ایدر
اول تعینده متعین اولان وجودی اثبات ایتمنکه مؤمن اولور و شول شیئکه جناب رب الهییدن سلب ایدر انده
متعین اولان وجودی تعین ایلده ستر ایدر و انده اولان وجه حتی کافر اولور و لاسیما و قد علم علی البناء للمفعول
(ان السنه الشرائع الالهیه اذا نطق فی الحق تهالی بما نطق به انما جاءت به فی العموم علی المفهوم الاول
وجاءت به علی الخصوص علی کل مفهوم یفهم من وجوه ذلك اللفظ بای اسان کان فی وضع ذلك اللسان *
و خصوصاً معلوم اولدی که تحقیق السنه شرایع الهیه جنکتم حقل حقدن ناطقه اولسه ناطقه اولدی شی ایلده
آنی کتورمدی لر و آنکه نطق ایتد بلر لا عمومده مفهوم اول اوزره و خصوص اوزره بر مفهوم اوزره
کتورمدی لر و نطق ایتدی لر که اول لفظک و جوهندن فهم اولور و اول لفظ هر قنقی لسان ایلده اولور سه اول اسانک
وضعنده یعنی هر قنقی لسانده که بر لفظ بر معنی ایچون وضع اولسه اول لفظک و جوهندن فهم اولان در
مفهوم اوزره خصوصدر رسلدن هر برسی نطق ایتدی شول لسان ایلده که آنکه مرسلدر (امدی) عمومدر مراد
عامه ناس مؤمنیدر و خصوصدن مراد انلرک خواصیدر و مفهوم اولدن مراد لفظک سمعی قندده لفظدن
فهمه اول متبادر اولان معنی در که بلا تأویل ظاهر اوزره اخذ اولنور و اگرچه کیم وجه خصوص اوزره
انچون معنای آخر وارددر که اول لفظک و جوهندن فهم اولور و اول معنی خاصیه مختصدر و لفظک
ظاهرندن متبادر اولان معنائک اخذنده عامه و خاصه علی السویه در زیر (لا یکلف الله نفسا الا وسعها)
خوای اوزره حق تعالی خطاب ایتزال عقول لر سنک و سعی حسیله * پس حقل ناسه خطابی عموم اوزره در
وانلرک فهمه سبق ایدن کلامک ظاهری ایلده خطاب ایدر زیر حق تعالی مقام رسالتده تکلم ایتز بر کلام
ایلده که آنک فهمی مکلفینک بعضیسنه مختص اوله بعضیسنه اولیه شول حیثیتله که عامه اول کلامدن فهم ایتز
بلکه ظاهر الدلاله اولان کلام ایلده تکلم ایدر و هر فردک اخذی استعدادی حسیله پس عامه نک اخذ ایتدیکی
معنایی خاصه دخی اخذ ایدر * و لکن خاصه معانی آخر ایلده عامه دن منفردده اولور و اول لفظک ترکیبی و دلالات
التزامیه سی حسیله اولان وجوده آخر ایلده که بحسب المراتب اهل مخصوص انلری فهم ایدر و انلر دخی فهمده
متفاوتدر رتبه کیم حدیثده (نزل القرآن علی سبعة ابطن) وارد اولدی و کذلک (ما من دابة الا و لها ظهیر و بطن
و لكل حرف حد و سکل حد مطلع * وارد اولدی * پس ظهر دنیکه کذلک لفظک ظاهریدر و مطعنه و ارجحه ناسک
مراتب غیر متناهیه سی حسیله معانی غیر محصوره وارددر و لکن واجب اولان اول لفظدن متبادر اولان
معاینک اولکی معنائک فهمیدر و اول اسانک وصفی حسیله و سائر معانی دخی انتقالات صحیحه و دلالات
صریحه حسیله اول لفظ اوزره مترتبه اولور * پس مرتبه احدیت اولان مقام اقدمدن اسان عموم اولان
مراتب ناسک آخرینه و ارجحه اولان معاینک کاسیه لر ناس مخاطبدر * پس اسان عمومده) (ایس کمله

ثانی) (قولی تنزیه در) (وهو السميع البصير) (قولی تشبیه در زیر بآئیده مفهوم اول بودر * پس صورتی که باطنی ظاهر در
وصف بصفاته شئی من غیر قصد الی مثل ونظیر بختکم کاف مثل معنای اعتبار اولیسه وکافی زائده اعتبار
اولیسه در (لیس کثله شئی) دیک انک مثل برشی بودر دیکدر وپو محض تنزیه در (وهو السميع البصير) عین
تشبیه در واکن خاصه تنزیه در تشبیه و تشبیه در فهم ایدر لرزرا کاف ایله مثل اگر ظاهر اوزره حل
اولیسه در ایس مثل مثله شئی دیک اولیسه در ایس اثبات مثل ایله تشبیه لازم کاور * وکذلک سمیع و بصیر که تعریفی
افاده ایدر که سمیع و بصیر اولیسه در وپو عین تنزیه در * پس شرایع ایله قائل اولان مؤمنه واجب اولان عموده مفهوم
اول اوزره السميع البصير اولیسه در واقع اولیسه در موضع تنزیه و تشبیه واقع اولیسه در موضع تنزیه و تشبیه ایلیه
تاکیم اساءت ادب ایله اکذاب رسدن خلاص اوله) (فان الحق فی کل خلق ظهور افه والظاهر فی کل مفهوم)
پو قول تعلیل در انما جاءت به فی العموم علی المفهوم الاول وعلی الخصوص علی کل مفهوم قولی ایچون یعنی دیکر
زیرا حق ایچون خلقت کایسته ظهور وادری * پس مفهوم کایسته ظاهر اولان حق در یعنی مظاهر خلقیه
ومفهومات ذهنیه نک هر بر بسنده حق محل حسب ایله ظاهر در * پس هر موجود و مافوظ و هر مفهوم
ومحوظه بحسب المحل ظاهر اولوب خطاب خاص ایله خطاب ایدر واکن هر بر قوم شرب معلومی اوزره کندی
می تبه سندن اخذ ایدر * پس عامه هر مخلوق و مافوظدن اخذ ایدر و خاصه هر مخلوق و مافوظدن و هر مفهوم
ومعلومدن اخذ ایدر واکن عموده مفهوم اول اوزره انزال اولیسه در و خصوصه هر مفهوم اوزره که خاصه اول
عبارتدن انی فهم ایدر وحق تعالی جمیع مفهومانه شامل اولان عبارتی ذکر ایلدی زیرا حق جمیع مفهوماتی
محیط در و جمیع عینی انک می ایدر فاهیمه نسبت ایله واکن دلالت لفظیه شرطیه که جمیع وجوه دلالت ایله
وضع عربی و غیره دلالت لفظیه دن مفهومانه اولان وجوه ک جمیع سنده دلالت ایله اول اخبارات الهیه
هر قتی لغت لفظی ایله واقع اولیسه در * پس هر مخلوق و مفهوم ظهور حق اولیسه در انک کایسته
خطاب دخی حق اولیسه در و اخذ دخی حق اولیسه در و اخذ ک فهمی حسب ایله * پس استعدادی
اجمع و ام اولان کسینه نک اخذی اجمع اولیسه در استعدادی ضعیف اولان کسینه فهم ظاهر اوزره فهم ایدر
اخذ ایدر یکی شئی مردود اولیسه در (اعطی کل شئی خلقه ثم هدی) پس هر شئی که هدایتی انک استحقاقی حسب ایله در
ولکن اولی و ایدر اولان اجمع و اکمل اولیسه در * پس حق هر مخلوق و معلومه و هر فهمده محل حسب ایله ظاهر در
واما انده و غیره معلومانده ظهور ایله مخصر دیکدر و جائز در که فان الحق ظهور قولی فقد اساء الادب و اکذب
الرسول قولی ایچون تعلیل واقع اولیسه در شرایع ایله قائل اولان مؤمن بختکم تنزیه ایتسه و تنزیه قنده واقف
اولیسه و تنزیه در برشی کورمه پس اساءت ادب ایدر و حق رسلی اکذاب ایدر لرزرا خلقت کایسته در حق
ایچون ظهور ایدر و هر معلومه ظاهر اولان حق در * پس هر قتی خلقده و هر قتی معلومه حتی مشاهده
ایچون حتی اندن تنزیه ایدر سه اساءت ادب ایدر) (وهو الباطن عن کل فهم الاعن فهم من قال ان العالم
صورته و هویته و هو اسم الظاهر) (وفهم ک کایسندن باطن اولان حق در یعنی فهمی محدود اولان فاهمک
استعدادندن زیاده اولان شئی ایله باطن در الاشول کسینه نک فهمندن باطن دیکدر که تحقیق عالم حق صورتی
وهو یتیدر و عالم حق اسم ظاهر ایدر دیدی * زیرا انک فهمی محدود دیکدر زیرا الله ایله الالهه فاهمدر برشی
اندن باطن دیکدر * پس عالم در که عالم حق صورتی و هو یتیدر اسم ظاهر ایله حق تقیدی اعتبار ایله حق
ذاتی اعتبار ایله دیکدر * پس حق عین عالم اولیسه در اعتبار ایله عالم حق صورتی و هو یتیدر اولیسه در ظاهر عالم اولیسه در
ظهور ایله حق تقیدی جهتیله حقیقت مطلقه اعتبار ایله دیکدر لرزرا حقیقت الهیه مطلقه در جمیع قیود
اسمائه ایله مقیده بکن * پس عالم حق هو یتیدر ظهور جهتیله عالم عینی اولیسه در و آخر ظاهر
و باطن در پس حق ظاهر و ظاهر عالم اولیسه در اسم ظاهر در) (کانه بالمعنی روح مظهر فیه و الباطن) تنه کیم حق
معنی جهتیله ظاهر اولان شئی که روحی و حقیقتیه در که قید بطون ایله مقید در * پس حق باطن در و باطن دخی
حق هو یتیدر * پس عالم در ظهور و معناده بطون قیدی ایله مقید اولان حق در ظهور و بطون حق هو یتیدر
(فنسبته لما ظهر من صور العالم نسبة الروح المدبر صورته) (پس صور عالم در ظاهر اولان شئی حق نسبتی
روح مدبر ک صورتی نسبتی کبیدر که انی تدبیر ایدر یعنی حق ظاهر و باطن ک هویتی اولیسه در ظاهر اولیسه در انک

باطنیات ظاهر به نسبتی صورتی مدبر اولان روح صورتی نسبتی کبیدر * پس صور عالم حق ظاهر در
ولکن باطن در مستنده و مستقیضه در * و باطن آتی مدبر صورتی مدبر اولان روح صورتی نسبتی کبیدر
و باطن باطن باطن در مستدر (امدی) صور عالم صور جسمه مخصوصه دیکدر بلکه عین اولیسه در سندن که
غیب مطلق نفس رجائی ایله تجلی ایدر و اولانده ظاهر اولیسه در آخر مرآت عوالم اولان عالم شهادت صورته
منتهی اولیسه در واقع اولان جمیع عوالم صورته شاملدر که هر بر می تبه نک ظاهر بی باطنی سندن مستدر در مثلاً
عین اولیسه در غیب مطلق ظاهر در و اندن مستدر و عین ثانی دخی عین اولیسه در ظاهر در و اندن مستدر در
و اول دخی انی مدبر و سائر تعینات الهیه و عوالم خلقیه دخی بویه در که هر عین عین سابقه نسبتیه ظاهر در
و هر عین عین لاحقه نسبتیه ایله باطن در و انک روحی کبیدر و لکن شیخ رضی الله عنک ذکر ایتدی عموده
مفهوم اول اوزره انک لفظی سندن متبادر اولان صور عالم شهادت در که جمیع اهل مشارب انک صورتی حق باطن
ایله قائمه اولیسه در مشاهده سنده مشترکدر و لکن خواص و انک مافوظده اولان جماعت کامله عین اولیسه در
منتهی اولیسه در واقع اولان می تبه نک ظاهر بی باطنی اعتبار ایله و ظاهر بی باطنی سندن
مستدر اولیسه در مشاهده ایدر * پس حضرات اسمائه و تعینات الهیه و تجلیات جلالیه و جلالیه و شخصیات
انقاس رجائیه و عوالم عقلیه و روحیه و نفسیه و صور طبیعی و عنصریه و صور مثالی و خیالی و کذلک
صور برزخیه و حشریه و جهنمیه و ایدر الابدین تعینات غیر متناهی صورتی حق ظاهر یتیدر و باطن
حیثیله بونلر کایسته حق نسبتی روح مدبر ک صورتی نسبتی کبیدر) (فیؤخذ فی حد الانسان مثلاً
باطنه و ظاهره) (پس انسان حدنده اخذ اولیسه در و مثلاً انسانک باطنی و ظاهری یعنی انسان باطن و ظاهر در
زیرا روح ایله صورتدن می کبدر * پس بحسب الصورة ظاهر در و بحسب الروح باطن در پس انسان ظاهر و باطن
ایله محدوددر و ظاهری باطن ایله قائمدر و باطنی ظاهر ایله ظاهر و کندی احکامی مظهر در) (و کذلک کل
محدود) و هر محدود دخی انسان کبی حد اولیسه در برابرشی ایچون حد نام حاصل اولیسه در انک ظاهر بی باطنی
ذکر ایتمکله پس حق ظاهر ک ظاهری و باطنی و باطنی باطنی و ظاهر در) (فالخلق محدود بکل حد)
پس حق محدوددر هر حد ایله که انکله هر محدود و محدود اولیسه در * پس حق اگر حد اولیسه در جمیع حدود ایله حد
اولیسه در و ظاهر و باطن ایله محدودده اولان صورتی ظاهری و باطنی در و اولیسه در ظهور و بطون ایله محدودده
اولان صور آنک تعیناتدر) (وصور العالم لا تضبط ولا يحاط بها ولا يعلم حد و کل صورة منها الا علی قدر
ما يحصل لکل عالم من صورة) (و حال بکه صور عالم منضبطه اولیسه در دخی احاطه اولیسه در دخی عالم صورتدن
هر صورتک حدودی بلنظر الا هر عالم ایچون و آنک صورتدن حاصل اولیسه در * پس حق صور عالم حدود ایله
محدود اولیسه در و لکن صور عالم مضبوطه دکل و محاطه دیکدر زیرا صور ممکنات غیر متناهی در و صور عالمدن
هر صورتک حدی هر عالم ایچون آنک صورتدن حاصل اولیسه در * پس جمیع صور عالم مضبوطه اولیسه در
صور غیر مضبوطه نک حدودی ایله حق محدود اولیسه در) (فلذلك یجهل حد الحق فانه لا یعلم حده الا یعلم
حد کل صورة وهذا محال حصوله بخد الحق محال) (پس صور عالم منضبطه اولیسه در اجلدن حق
حدی مجهول اولیسه در و برایشان بودر حق حدی معلوم اولیسه در الا هر صورتک حدی علی ایله و بونک حصولی
محالدر * یعنی هر صورت حدی علی حصولی محالدر * پس حق حدی محالدر زیرا حق ازلا و ایدر متجلیدر
واعیان قابله دخی دائمة القبولدر و صور عالم سرمدامتکونه در * پس عالم ضرر غیر متکونه به متوقفه اولان
حدود ایله محدود اولیسه در * پس حق ایچون حد مجهول اولیسه در الا صور عالم حق صورتی و هویتی اولیسه در
عارف اولیسه در خلق ظاهر در و مفهوم باطن در بحسب المحل وجود واحد حق مشاهده ایدن عارف کاملک
معرفندن باطن و مجهول دیکدر زیرا کمال انطلاق و محاکات و نهایت انطباع و محاذات و مضاهات و واقعدر
وانک مشاهده ظهور الحق فی الخلق انما هو بحسب المحلدر * پس اخذ دخی بحسب المحل حق در ک عموده
مفهوم اول اوزره و کذلک خصوصه مفهوم کل اوزره ظهور ایدر و خطاب اتسون و کذلک بومشرب ضاحی
قنده تنزیه بالکلیه می تفعدر لرزرا تنزیه و تشبیه حق در غیر شئی آخر ک شوقی قنده واقع اولیسه در و آنک قنده
وجود حق در غیر برشی بودر که اندن حتی تنزیه و یا کاتشیه ایلیه تنه کیم شیخ رضی الله عنک فان الحق

فی کل خلق ظهوری و کذلک ان العالم صورته و هو الیه و هو الاسم الظاهر و ولی اعطای ایدر (و کذلک و ما نزهه
 فقد قدیده و محدوده و ما عرفه) (یعنی سبق ایدر یکی اوزره که نزهه ناقص المعرفة در حق غیر محدودی و تحدید و تقید
 ایدر یکدن اوزری (امدی) منزله کبیر در شول مشبه که حتی تشبیه ایلسه وافی تنزیه ایتسه یعنی تشبیه
 تنزیه ایتسه پس تحقیق اول مشبه حتی تقید و تحدید ایدر و حق معرفت ایله انی عارف اولدی زیر تشبیه
 دخی مطلق غیر محدودی تقید و تحدید در زیر مشبه حتی جسمانیاته تشبیه ایدر و با آنده حصر ایدر و منزله
 جسمانیاتدن تنزیه ایدر پس هر بر کسی مفهومی ایله حتی تقید و معلومی ایله آنی تحدید ایدر و شولیه معلوم
 اوله که تنزیه تشبیه کبیر در تقید و تحدید بلکه تنزیه تحدیدده تشبیه دخی ارفقدر زیر تنزیه یک نتیجه می
 تشبیه و تشبیه یک تنزیه در پس معرفت الهیه بونلکه مفهوم و معلومدن عالیه در زیر الله تعالی یک حقیقی
 اطلاق ایله عدم حصر اقتضای ایدر و السنه رسل اوزره منزله اولان کتب الهیه ده الله تعالی کندی نفسندن تنزیه
 و تشبیه ایله مع اخبار ایلدی مفهوم و معلوم اهل خصوصه کندی نفسندن اخبار ایلدی تنزیه ده
 تشبیه ایله و تشبیه تنزیه ایله پس احد همدان بر سبیل آخر ساز خدایتک حقندن اعراضدر) (و من جمع
 فی معرفته بین التنزیه و وصفه بالوصفین علی الاجمال لانه يستحيل ذلك علی التفصیل لعدم الاحاطة بما
 فی العالم من الصور) (و بر کسه که حقل معرفتده تنزیه ایله تشبیه بینده جمع ایلسه و اجمال اوزره وصفین ایله
 انی وصف ایلسه زیر ایشان بودر که تفصیل اوزره وصفین ایله انی وصف ایتک مستحیلدر عالمده صوردن اولان
 شیه عدم احاطه دن اوزری تشبیه ظاهر و شهادت و کثرتدر و تنزیه باطن و غیب و وحدتدر پس عارف محقق
 حقل حقیقت واحده می اعتبار ایله که حتی آنکه احد در جمع تعیناتدن حتی تنزیه ایلسه و صور عالمده حقل
 ظهور و تجلیسی اعتبار ایله و اسم ظاهر حیثیتله عالم حقل هویتی اولدی اعتبار ایله تشبیه ایلسه تنزیه
 ایله تشبیه بین جمع ایدر و تشبیه مقتضای اولان ظهور و کثرت و صفی ایله و تنزیه یک دخی مقتضای
 اولان بطون و وحدت و صفی ایله علی طریق الاجمال و صف ایدر و کذلک الیه دن وارد اولان احکام کایدندن
 مؤمن اولان دخی شرع مطهره اتباع و امتثالدن اوزری اجمالا انی تشبیه و تنزیه ایله وصف ایدر زیر غیر
 متناهی اولان صور عالم احاطه اولنمغله تفصیل اوزره وصفین ایله وصف ایتک محالدر) (فقد عرفه مجملا لا علی
 التفصیل) (من قولنه جوابدر پس اول کسینه حتی مجملا عارف اولور تفصیل اوزره دکل زیر غیر متناهی
 اولان شیک دفعه واحده تفصیلی ممکنه و لکن حق تعالی من غیر تنه و لا انقطاع ابد الدهر صور عالمی
 تفصیل ایدر و بوندن اول اشارت اولدی یعنی کبی که بعض محققین تنزیه و تشبیه و صفی ایله حتی وصف ایلسه
 وصفین حقیقت حقل مقتضای اولنمغله اولیت و آخریت و ظاهریت و باطنیت کبی حق اضداد و امثالی قبول
 ایتکله زیر حقیقت حق اضداد و صور کالیستی محیطه در و امثال و انظار کجیعه سینه شامله در پس اول
 کامل المعرف قدر ابو سعید خراز کبی که الهی نه شیء ایله بلکه دیوسؤال اولنمغله اضداد بینده انی جمع
 ایتکله دیو جواب ایدر و کذلک حق تعالی هویت احدیه سنی اولیت و آخریت و ظاهریت و باطنیت ایله
 وصف ایلدی مع هذا ونسب بری برینک ضدیدر) (که عارف نفسه مجملا علی التفصیل) (نه کیم کندی نفسی
 مجملا عارف اولدی تفصیل اوزره عارف اولدی یعنی کندی نفسی اسماء الهیه دن بر اسم خاصک مظهری
 و صورتی اولدیغن و اول اسم آنک روحی و باطنی اولدیغن عارف اولسه و اول اسمک خزانه سنده مخزونه اولان
 کالاتک بعضی کندی نفسنده مشاهده ایتسه پس اجمالا بری عارف اولور و آنک کالاته انتقال ایدر و تفصیلا
 نفسی عارف اولور زیر نفسی صورت الهیه ایله و صورت عالم اوزره در و بوضوح نوعیه و آنلک کالاتی دفعه
 واحده نفسنده تفصیلا مشاهده ایدر پس تفصیلا مشاهده نفسی عارف اولور پس کذلک بری تفصیل
 اوزره عارف اولور پس اجمالا ظاهر و صفی ایله که صورت و تشبیه در باطن و صفی ایله که صورت و تشبیه در باطن
 و صفی ایله که روحانیه و تنزیه در حق و صف ایدر) (ولذلك ربط النبي صلى الله عليه وسلم معرفة الحق بمعرفة
 النفس فقال من عرف نفسه فقد عرف ربه) (یعنی اجمالا نفسک معرفتی اجمالا حقل معرفتی مستلزم اولدیغندن
 اوزری نبی صلی الله تعالی علیه وسلم حقل معرفتی نفسک معرفتده ربط ایلدی پس من عرف نفسه فقد
 عرف ربه دیدی پس نفسی اجمالا عارف اولان رخی اجمالا عارف اولور و نفسی تفصیلا عارف اولان رخی

تفصیلا عارف اولور و لکن نفسی تفصیلا عارف اولور الا قیود ظاهره دن و تعینات باطنه دن اطلاق
 جهتیه و احکام و جوییه و امکانیه ناکانده انطبای جهتیه و اما باجمالا نفسک معرفتدن تفصیلا حقل
 معرفتی لازم کلز زیر حق ایچون ثابت اولان معرفت حقیقه حاصل اولور و الا صور آفاقیه و تفصیلیه ده
 مشبه اولان آیات الهیه ناک معرفتی بینله صور انسانیته احدیه جمعیه آیاتک جی احدی بینله جمع
 ایتکله آنچون حق تعالی بومعنا به اشارت ایلدی و قال تعالی (سنریم آیاتنا فی الافاق و هو ما خارج عنک
 و فی انفسهم و هو عینک) (و حق تعالی ایدر عن قرب بر یاغزی آنلره آفاقد کوستر برز و اول سندن خارج
 اولان شیدر که آنک تعینی سنک تعینکه نسبت ایله تعین آخر در و آنک غیر ایدر و حق هر تعینده بر حق ایل ظاهر در
 و جمع تعیناتده استواء فرقای و تفصیل ایله استوی ایلدی و دخی بر یاغزی آنلره نفسنده آنلره کوستر برز
 و اول سنک عینکدر که استواء کلی و جی و قرأ فی ایله قلب مؤمن عرش اوزره استوی ایلدی) (حتی یبین
 لهم ای لناظرین انه) (ای المرقی فی الافاق و الانفس الحق حتی آفاق و انفسه ناظر اولنره متبیین اولونکه
 آفاق و انفسه مرقی اولان حقددر) (من حیث انک صورته و هو روحک فانت له کالصوره الجسمیه و هو انک
 کالروح المدبر لصوره جسدک) (یعنی آفاق و انفسه حقل مرقی اولمی سن حقل صورتی اولدیغدن حیثیتله
 و حتی سنک روحک اولدیغدن حیثیتله در پس سنک جسدک صورتی مدبر اولان روح کبیر یعنی مظاهر آفاق
 و انفسه حقل ظهوری و آفاق و انفسک آنکله قیامی روحک جسدده ظهوری و جسدک روح ایله قیامی
 کبیر پس حتی سنک هویتکدر و سن آنک صورتی سن و کذلک حتی روح کادر و روح روح عالمدر زیر
 ذات و صفاتی حقایقه مدبر الکل در) (والحدیثک الظاهر و الباطن منک) (و حد سنک ظاهر و باطنیک
 شاملدر یعنی جنکیم سن حیوان ناطق ایلد تعریف اولنسک پس حد سنک ظاهریک که جسدکدر شامل اولور
 حیوان دیمک ایلد زیر اجسم نامی و حداس و متحرک بالاراده در و سنک باطنیک که روحکدر شامل اولور ناطق
 دیمک ایلد زیر روح نفس ناطقه در پس حقل سکال روح اولدیغدن سنک روحانیت و جسمانیتکدن که ظاهر و باطندر
 مرکب اولان وجود که شاملدر یعنی سنک ظاهر و باطندن مرکب اولان صورتیک روح کبیردر) (فان الصورة
 الباقیه اذا زال عنها الروح المدبر لها لم یبق انسانا و لکن یقال فیها انها صورة تشبه صورة الانسان فلا فرق بینها
 و بین صورة انسانیة من خشب او حجارة ولا یطلق علیها اسم الانسان الا بالمجاز لا بالحقیقه) (و عالم صورت
 ملکیه ناک و ارواح ملکوتیه ناک مجموعندن عبارتدر پس عالم کندی نفسله معدومدر و حقل تجلیسی ایل
 موجوددر و لکن عالمک وجودی ایتکی تجلی بیننده در و هر آنده حتی بر تجلی ایله عالمه تجلی ایدر و اول تجلی یته
 کندی اصلنه تقلص ایدر و تجلی آخر ایلد تجلی ایدر پس عالم هر آنده معدوم و موجود در و وجودی تجلی و وارد ایل
 تجلی راجعک بیننده در پس عالمک صورتدن حقل زوالی ممکن دکادر دیمکدن مراد عالم اولدیغدن حیثیتله
 حقل تجلیسی ایلد موجوددر مادامکه صورت عالم موجوددر عالمک تجلیسی آندن زائل دکادر پس یعنی عالم
 صورتک وجودی آندن حقل زوالی قننده متصور دکادر زیر عالم صورتک وجودی تجلی بیننده در پس
 صورت عالم هر آنده معدوم اولوب موجوده و ایچون صورت عالم ایچون قدم قننی مقامدن ثابت اولور
 و حال بودر که وجوده داخل اولان شیء معدوم اولور تصورات دنیویه و اخروی تجلی بیننده موجوده و باقیه در
 (کل شیء هالک الا وجهه) (حکمی اوزره اسم ظاهرک حکمی تخنده تجلی بیننده موجوده اولان شیک
 حقددر تجلی شمادی و اسم ظاهر حکمی مقتضی اولوب زائل اولدقه اول شیک صورت ظاهره سی فایه و زائل
 اولوب آنک صورت باطنه سی که تجلی عالم ایلد آنده متعینه اولان آنک روحانیتدر و وجوه الهیه دن آنده
 متعین اولان وجه الهیدر زیر ارواح ایلد باقیه اولان صورت انسانیته جنکیم آفی مدبر اولان روح آندن
 زائل اولسه اول صورت انسان اولدیغدن حلاله باقیه فالز و لکن اول صورتک حقددر دینا و کول بر صورتدر که
 انسان صورتیه شیدر پس روح سزا اولان اول صورت انسانیته بین ایلد خشب و حجاره دن اولان صورت
 انسانیته بیننده فرق یوقدر و اول صورت اسم انسان اطلاق اولنر الاجاز ایلد حقیقت ایلد دکادر پس
 حقل صورت انسانه روح کبی اولدیغدن روح ایلد جسددن مرکبه اولان صورت انسانیته در زیر روح سزا اولان
 صورت انسانیته حقیقه صورت انسانیته دکادر پس نه کیم حد انسانده صورت ظاهره و هویت باطنه

اخذ اول نور و انسانك ظاهرى باطنى و باطنى ظاهرند زائل اولمز پس حق كه صورت عالمك باطنى و صورت
عالم آلك ظاهر بدر باطنى حقیقیه صورت عالمك زائل اولمز پس انك چون شیخ رضى الله عنه (و صورت العالم
لا يمكن زوال الحق عنها اصلا) دیدی یعنی و حال بود كه عالمك صورتك حقك زوالی اصلا ممكن دكلدر زبرا صورت
عالمك تجلی ايله حق اعراض ابله صورت عالمك منعدمه اولوردی و كذا صورت عالمك اطلاق اولمز دی پس عالمك
صورتی حقك وجودی ايله كه اكرو ح كیندر باقیه در و تجلی ايله حقك آندن اعراضی ايله فانیه در (حق
الالهیه له) (ای الحق) (بالحقیقه لا بالجاز) (پس حق ایچون الوهیتك حدی حقیقیه در مجاز ايله دكلدر یعنی
انسانك حدنده ظاهر و باطن اخذ اولمز یعنی كبی و ظاهری باطنك زائل اولمز یعنی كبی حق دخی صورت عالمك
روحی اولوب صورت عالمك الوهیت ايله زائل دكلدر پس حد الوهیت حقیقه حق ایچون ثابت در مجاز اكلدر
زبرا مألوهك قیامی اله ابله در پس مادامكه مألوه الهك الوهیتی صفتیه قائمدر اله حد الوهیت ايله محدود
اولمقدن زائل اولمز بلكه حق عالمك هویتی اولدیغی اعتبار ايله صورت عالمك ظاهر و باطن حدی ايله محدود اولدیغی
حقك اول حد ايله محدود اولمسنك عیندر و اما صورت عالمك تجلی حقك اعراضی قننده ویا كل شیء هالك
الوجهه موجبیه تجلی ذاتك ظهوری قننده جمیع صور اشخاص فرقیه ظاهره و كذا عینات اعیان قرآنیه
باطنه لك استمالی قننده ذات حق الوهیت ايله متصفه اولمقدن غنیه در زبرا آنك احدیت ذاتیه سی كثر
صوریه و نسبیه در غنیه در الوهیت ايله متصفه اولمقدن غنیه در زبرا انك احدیت ذاتیه سی كثر صوریه
و نسبیه در غنیه در الوهیت مرتبه واحدیده اسماء الهیه لك قوایل اعیان غیبیه حسیله یعنی مرتبه
سیدر كه تجلی وجود واحد اسماء ايله متعیندر و اما دخی اعیان قابله ظاهره در و اعیان ظاهره اولان
صور عالمك صوریه پس صورت عالمك ظاهر در آنك باطنی اولان اسماء ايله قائمدر پس اگر عالمك عدمی
فرض اولمسه و یا تجلی حق آندن اعراض انك كلكه معدوم اولسه اسماء الهیه مظاهر سز متعینه اولمز دی
و احكام تجلیات ايله ظاهره اولوب الوهیت متعینه اولمز دی پس الوهیت ظاهره تحقیقه عالمه متوقفه در
(كما هو حد الانسان اذا كان حیا) (نسه كیم انسانك حدی حقیقه متحقق اولور پس چنكم انسان حی اولسه
یعنی انسانك حدنده ظاهری و باطنی اخذ اولمز یعنی كبی و ظاهری باطنك زائل اولمز یعنی كبی الوهیت صورت
عالمك زائل اولمز زبرا رب مریدن و علت معلولن زائل اولمز) (و كان ظاهر صورة الانسان ثانی بلسانها علی
روحها و نفسها المدبر لها) (و نسه كیم انسان صورتك ظاهری لسان ظاهر ايله آنی مدبر اولان روحه و نفسنه
حامد در زبرا آنك بقای و حیاتی و انسانی انك در و كالات الهیه لك تحصیلی و الا و نعم الهیه لك وصولی
و صورت الهیه احدیه جمعیه به آنك مظهر اولمی آنك واسطه سیدر) (كذلك جعل الله صورة العالم) و هی
صورة جمعیه جمیع الصور الملكیه و الارواح الملكوتیه (نسخ بجمده) كذلك الله تعالى صورت عالمك حقیق
ظاهری و هویتدر كه صور ملكیه و ارواح ملكوتیه جمیعك صورتدر حقیق حدی ايله مسجحه ایلدی یعنی
كندی نفسنه حامده ایلدی زبرا عالم صورتك قیامی حقیقه در پس ظاهر و باطنك مجتمعه اولان صورت عالم
آنك باطنی و روحی اولان حقیقه قائمه و آندن مستنده در و كذا حامده و مثبته در) (ولكن لا نفقه تسبیحهم لان
لا یحیط بما فی العالم من الصور) (ولكن بزمانك انك وجود حسیله تقید من حسیله جمیع صورك تسبیحی فهم
ایمز زبرا زبرا عالمه صورن اولان شیئی احاطه ايله مز زبرا صور عالم اجناس و انواع اوزره در پس هر جنسك
صورتی انك كندی جنسی تسبیحی فهم ایلدر كندی جنسك در خارج اولان جنسك لسانی فهم ایلدر پس
صور عالم ارواح و اسمانی قیاضدن تنزیه ایلدر كری اعتبار ايله آنری مسجحه در و اما اول صورن ظاهره اولان
كالات ظاهری اعتبار ايله حامده در) (فكل السنة الحق ناطقه بالثناء علی الحق) (پس صور عالمك کلیسی
السنة حقدر حقه ثناء ايله ناطقه در یعنی جمیع صور حقك ظاهر بدر و ظهور اعتبار ايله حق آنلدره متعیندر
و آنلرك السنة سیدر پس آنلر السنة حقدر كه حق باطنك ثناء ايله ناطقه در و كذا حامده در
(ولذلك قال المجد لله رب العالمین) (و بوندن اوتری یعنی صور عالمك کلیسی السنة حق اولدیغدن اوتری
الله تعالى به الحمد لله رب العالمین دیدی یعنی حمد الله مخصوصدر كه رب العالمیندر) (ای الیه ترجع عواقب الثناء
فهو المثنی والمثنی علیه) (یعنی عواقب ثناء الله راجعه در پس الله مثنی و مثنی علیه در یعنی حمد حامد

معنا سنه اعتبار اولمغه جمیع صور عالمك عواقب ثناء الله راجعه در پس زبرا صور عالمك متعین اولوب
حامد اولان اولمز و حق باطنه نسبت ايله حمد محمدمعنا سنه اعتبار اولمغه جمیع غوام صورك عواقب ثناء
اكعائده در زبرا جمیع صورك روحیدر پس حق ظاهر ايله مثنی در و حامدیت اكعائده در و باطنیه
مثنی علمدر و محمودیت اكعائده در و كذا تفصیلا حامددر و جمیع محموددر و كمال محمدر بودر كه
حمد و حامد و محمود شیء واحد اوله و بومقام مقام محموددر) (شعر) (فان قلت بالتنزیه كنت مقیدا و ان قلت
بالتشبیه كنت محمدا) (پس اگر سن تنزیه ايله قائل اوله حق اولورسك یعنی حق تنزیه ايله حك اولورسك
تشبیه سز حق مقید اولورسك زبرا ماسودن حقیق تنزیهی ماسودن اخراج ايله آنی تقیددر و اگر سن تشبیه ايله
قائل اوله حق اولورسك یعنی مذهب تشبیه ذاهب اولورسك تنزیه سز حق محمدر اولورسك زبرا تشبیه
تحدیددر) (وان قلت بالا مری كنت مسددا و كنت اماما فی المعارف سیدا) (و اگر سن امرین ايله قائل اوله حق
اولورسك یعنی تنزیه ايله تشبیه یعنی جمع ایدوب ظاهره تشبیه و باطنه تنزیه و تشبیه تنزیه و تشبیه
ايله قائل اوله حق اولورسك مرآتیده اموری مسددر اولورسك و یا خود نعتی طریق سداد اوزره جاعل اولور
سن و معارفده امام و سید اولورسك یعنی معارف الهیهده اقتدا اولمغه مستحق اولوب سیاده و خلافته لایق
اولورسك (من قال بالاشفاق كان مشركا) (من قال بالافراد كان موحدا) (المشرک بالتشديد مثبت الشریك پس
شول كسمنه كه اشفاق ايله قائل اولسه یعنی وجود حقیق خلق اثبات ایدوب آنك شهودی شفع اولسه حق ایچون
شریكی مثبت اولورسك وجودده حق و خلقی مشاهده ایدوب حق خلقدن تنزیه ایدوب شول كسمنه كه افراد ايله
قائل اولسه موحده اولورسك یعنی حق شفعیتدن افراد ایدوب تكثردن آنی تنزیه ایلسه پس حق واحد ایدوب وحدت
ايله مقید ایدوب و من حیث لا یشرع اولكی كبی شرك ایچنه دوشم زبرا حقیق غیر شیئی اثبات ایدوب
آندن حق تنزیه ایدوب و كذا فردیت عددك لازمیدر زوجیت كبی پس مشبه احد موحودیتی آخره
تشبیه ایدوب وجودده آنلری اشراك ایتككه و منزله موحودیتك بریسی آخردن اخراج ایدوب تمیز ایدوب وجودده
اشراك ایتككه كند نكده پس حق عله شفعده وجوددن اخراج ایدوب پس حق ثالث ثلثه در دین كبی اولور
و یا باند و واقع اولان لفظ قال بعضه قننده اقرار و اعتراف و یا خود اخبار معنا سنه در انكچون با ایل تعدیه
ایندی) (فایك والتشبیه ان كنت ثانیاً و یا لك والتنزیه ان كنت مفرداً) (الثانی اسم فاعل من المثنی یعنی پس
سن تشبیهن حذر ايله * اگر واحد حقیقی حق ثانی ایدوب حك اولورسك * انككه خلقی اثبات ایتككه
و حق ایچون ثانی اثبات ایتكك ایكی طریق اوزره در بری بودر كه وجودك ایكیسی قدیم اوله و بوقول
مشرکینك قولیدر و ایكیسی بودر كه اولكیسی واجب و قدیم اوله و ایكیسی واجب و قدیم اوله و بوقول
اوله كه بریسی آخرك وجهه من الوجوه عینی اولمق ممكن اولمیه و بوقول مؤمنین ظاهر شك و حكا محجوبینك
قولیدر و بعض نسخه ده ثانیات ايله واقع اولدی یعنی تشبیهن حذر ايله اگر حقه غیر مثبت اوله حق اولورسك
یعنی اگر حقه خلقی اثبات ایدوب حك خلق غیر یدر و اثبات ایدوب تشبیه ایتككه حقیق عین خلق ايله
صورت تقیدده ظاهر اولدیغی حاله و وجود واحدی تقید و ظاهر ايله خلقی و اطلاق و باطن ايله حق مشاهده
ايله و دخی سن تنزیهن حذر ايله اگر مفرد اوله حق اولورسك یعنی شفعیتدن حق افراد ایدوب حك اولورسك تعددك
تنزیه ایتككه زبرا آندن غیر برشی بوقدر كه آنی آندن تنزیه ایدوب سن و لكن ذاتیه واحددر * و صفاتیله كثیردر
پس وحدت كثر و اطلاق و قدیم نسبت ذاتیه در پس حق كندی نفسندن و ذاتی مقتضیاتدن تنزیه اولمز
پس اگر سن تنزیه ایدوب حك اولورسك اثبات غیر ایدوب تقید ایدوب سن پس ديك اولورسك افراد وجود حق ايله
قائل اوله حق اولورسك پس آنك تنزیهندن حذر ايله زبرا چنكم حقه غیر اولسه حق كندی نفسندن و ذاتی
مقتضیاتدن تنزیه اولمز و مفرد افرادن اسم فاعلدر ما انت هو و انت هو و انت هو (عین الامور مسر حاقمیدا
قید خطاب ايله مقید اولان انت شاهده متعینه اولان حقیق عین مقیده سندن كایه در و قید غیبت ايله مقید
اولان هو حقیق غیب و لا تعینندن و هویت مطلقه سندن كایه در پس قید خطاب ايله مقید اولان حقیق عینی
كه انت در پس آنك غیب و اطلاقدن كه هو در فی ایدوب یعنی وجود مقید مقیده اولدیغی حاله * وجود مطلقك
عینی دكلدر مطلق اولدیغی حاله بلكه انت هو در یعنی مقید مطلقدر حقیق وجود اعتبار ايله كه مقیدده مقیددر

و مطلقه مطلقه پس معنی بود اول و در سن قید ظاهر ایه مقید ایکن مطلق و غیب اولان وجود حقیقت عینی
 دکلسن * و اما حقیقت وجود اعتبار ایه سن آنک عینی و هویتی سن و سن انی عین اموره مطلق کوررسن زیرا
 صور کلاه کایه ایه یعنی حقیقت واحد ایه در سن انی عین اعیانده مقید کوررسن هر عین ایه عین حسیه
 نظم وری اعتبار ایه زیرا بر مقید مقید آخر لا غیر در مطلق عیندر * مقید اسم ظاهر و عالمدر و مطلق باطن
 و حقدور و وجه شخک کلامدن متبادر اولان وجه ظاهر در * و اما و تره فی بام متکلم ایه و تشدید ایه دخی
 جائزدر یعنی سن اول دکلسن یعنی مقید مطلق دکلدرا اطلاق ایه تقیددک مبا فتی اعتبار ایه بلکه سن آنک
 عینسن حقیقت وجود اعتبار ایه و تره فی و سن انی حقیقت محمدیه بر زخیه ده که ظاهر و باطنی جامعه در *
 و ظاهر ایه مقید و عالم و باطن ایه مطلق و حقدور و بنم اول حقیقتد تعین اعتبار ایه سن بنده کوررسن امورک
 عینی باطن اعتبار ایه مطلق و حق و ظاهر اعتبار ایه مقید و خلق امدی مضرات انت و هو و کاف خطاب
 و تا خطاب و بام متکلم کبی پس بونلرک کایسی عین واحد دن گایه در که ظهور و بطون مر اتبده ظاهر اولدی
 زیرا انت ده متعینه اولان حقیقت هوده متعینه اولان حقیقتد عیندر و کذلک خلق خلق اولدیغی حیثیه
 حقیقت غیر در حق حق اولدیغی اعتبار ایه و ظاهر دخی ظاهر اولدیغی اعتبار ایه باطن عینی دکلدور و لکن
 عین واحد اولان حقیقت حق مراتب ظهورات و تجالی تجلیات و تعیناتده ظهور و بطون اعتبار ایه اول
 و باطندر و ظاهر و آخردر و مطلقه مطلقه مقیددر و اطلاق ایه تنزیه و تقید ایه تشبیه اولور
 قال الله تعالی (ایس کتله شیء و هو السميع البصير) فنبه الله تعالی لیس کتله شیء دیدی پس کاف زائده اعتبار
 اولندده مفهوم عموم اوزره تنزیه ایلدی و هو السميع البصير دیدی پس تشبیه ایلدی زیرا خلق دخی سمیع
 و بصیردر قال الله تعالی (لیس کتله شیء) فنبه و شیء و کاف غیر زائده اعتبار اولندده مفهوم خصوص
 اوزره حق تعالی ایس کتله شیء دیدی پس تشبیه و تنبیه ایلدی زیرا ایس مثل مثله دیک اولور پس مثلی اثبات
 ایدوب آندن اشیا ناک مثلین نفی ایدر پس تنبیه و تشبیه لازم کاور (و هو السميع البصير فتره و افرد)
 و هو السميع البصير دیدی پس تنزیه و افراد ایلدی یعنی سمیع و بصیر و حقدور زیرا ضمیر تقدیمی و خبرک
 تعریفی حصر افاده ایدر یعنی هر سمیع و بصیرده سمیع و بصیر اولان حقدور آندن غیر سمیع و بصیر بود پس
 مثلدن تنزیه ایدوب افراد ایلدی پس تشبیه ایلدی عین تنزیهده تنزیه ایلدی عین تشبیهده زیرا تشبیه ایه
 تنزیهدن هر برسی حقیقه حق ایچون ذاتیدر و حق بونلرک جعنده در وقتا کم شیخ رضی الله عنه منزله و مشبهک
 و حقیقت حالی ذکرندن فارغ اولدیه نوح علیه السلام قومی ایه آنلری دعوتی حیننده اولان آنک حالنه
 شروع ایدوب دیدی (لوان نوحا جمع لقومه بین الدعوتین لاجابه) (اکر نوح علیه السلام قومی ایچون دعوتین
 بینده جمع ایدوبی البته اجابت ایدر لردی آنلر کاک * نوح علیه السلام قومی تشبیهده افراط ایتمکله کثرت
 اسماء و وحدت حقدن محتجب اولد بلر پس نوح علیه السلام تنزیهده مبالغه ایدوب صغیات اسمیه عبادتدن
 وحدت عینه و وحدت صرفه دعوت ایلدی پس آنک قومی شهود کثرت ایه وحدتدن محتجب اولد قلرندن اوتری
 اجابت ایدر و اما اکر نوح علیه السلام دعوتین یثنی یعنی وحدت ذات ایه کثرت اسماء یعنی جمع ایدوب
 تنزیهده تشبیه و تشبیهده تنزیه ایدوب دعوت ایدوبی محمد علیه السلام دعوت ایدوبی کبی البته اجابت ایدر لردی
 و لکن کثرت و ظاهر تعقلری احوالی غیر الهیه دن قهر اقتضا ایلدی * پس آنکچون مفهوم و امتداد لرندن
 بعید اولان دعوت تنزیه ایه دعوت اولند بلر (فدعاهم جهارا) (پس نوح علیه السلام قومی جهار دعوت
 ایلدی یعنی اسم ظاهر و آنک تحتنده اولان اسمانک کثراتی قاهره اولان احدیه دعوت ایلدی پس آنلر
 ظاهر لریه اکا اجابت ایدر احکام کثرت آنلرک اوزرینه غالبه اولد یغندن اوتری و لکن ظاهر ایه فعل ایه
 اجابت ایدر بلر اسم ظاهر ک صورتی ظاهر نه و حقیقت مفصل و فرقای اولان کتله نوح علیه السلام کلام الهینک نظمی
 صورتیدر که عین نفس رحمانیه حق تعالی انکله تکلم ایدوبی پس کلماتک حجاباتی ظاهر یا تنده قائمین اولان
 مظاهر ک صغیاتدن آنی استماع ایدر و اما کاجابت ایدر و لکن حق واحدک سماعتدن صم اولد بلر * پس
 کفر کثرت ایه وجه احدی ستر ایدر (ثم دعاهم اسرارا) (آندنصکره آنلری اسرار دعوت ایلدی یعنی اسم
 باطنه و آنک تحتنده اولان اسمانک کثراتی قاهره اولان احدیه دعوت ایلدی تا کیم باطنلری وحدت ذاتیه یه

منقاد اوله و لکن آنلری سرک باطننه دعوت ایلدی و آنلر پس ظاهرده ایدی و تعینات مظلمه حکمی آنلر اوزره
 استیلا ایدوب کثرت ظاهر یه متوغل اولد قلرندن اوتری وحدت باطنه دن بعید ایدر بلر پس آنلرده نوح
 دعوتی مؤثر اولدی پس اکا کافر اولد بلر و آنک دعوتی ردنی اظهار ایدر و آنک ایداسنده اصرار ایدر بلر
 (ثم قال لهم استغفروا ربکم) (آندنصکره نوح علیه السلام قومه ایدوبی ربکزدن غفری طلب ایدر ککه سزی
 نور وجودی ایه بونعینات حجابیه و حجب ظلمانیه دن ستر ایلیمه و سزدخی وحدت حقه مهتدی اوله سز
 (آنه کان غفارا) (تحقیق سزک ربکزدن غفارد در مطلقا مستغفرین حقدده آنک غفری مبالغه ایه یا تندر * پس نوح
 علیه السلام کاه چهار اوکاه اسرار دعوت ایتمکله آنلر اختیار اولد بلر و دعوت فرقاییه اجابت ایدر بلر پس
 نوح علیه السلام قومنک عدم اجابت لرندن ربه شکایت ایلدی (وقال رب انی دعوت قومی لایلا)
 (الی الباطن) (و نهارا) (الی الظاهر) (فلم یزد هم دعائی الا فرارا) (نوح علیه السلام ایدوبی یارب تحقیق یارب
 قومی لایلا باطنه و نهارا ظاهر دعوت ایدم و لایلا و نهارا دعوتدن زائل اولدم پس آنلرده بنم دعوت فراردن
 زیاده ایدوبی و نوح علیه السلام دعوتی آنلرک فرارن زیاده ایدوبی نوح طرفندن آنک دعوتی دعوتین
 بینده واقع اولد یغندن اوتریدر و آنلرک طرفندن عدم استعداد لری ایه نوح حیددن بعید اولد قلرندن اوتریدر
 (و ذکر عن قومه انهم تصاموا عن دعوتیه) (و نوح علیه السلام قومی طرفندن ذکر ایدر ککه آنلرک دعوتدن
 تصامم ایدر و قال) (و انی کلام دعوتهم لتغفر لهم جعلوا اصابعهم فی آذانهم) (زیرا آنلر اوزرینه غالب اولان
 احتجاب کثرت حکمی ایه) (فاستغفروا ربکم) (قولنده استغفاردن دینلرینه و حاللرینه موافق اولمیان شیدن
 سری فهم ایدر بلر) (لعلهم بما یحب علیهم من اجابة دعوتیه) یعنی دعوت نوحدن تصامم ایدر بلر دعوت استماعی
 قننده آنلرک اوزرینه نوح دعوتی اجابتدن واجب اولان شیء عالم اولد قلرندن اوتری یعنی عالم اولد قلرندن که
 آنلر اوزره نوح دعوتیه اجابت واجبدر) (فاستکبروا فی انفسهم واستغشوا ثیابهم و قالوا لا نؤمن بکم
 پس ثیابلری ایه استغشایا ایدر بلر تا کم آنک دعوتی استماع ایتیه لر) (فلم العلماء بالله ما اشار الیه نوح فی حق قومه
 من الثناء علیهم بلسان الذم) (پس علماء بالله اولان محققین نوحک قومی حقدده لسان ذم ایه آنلر اوزره شاندن
 نوح علیه السلام نه شیء اشارت ایلدی بیلد بلر یعنی نوح علیه السلام لسان ذم ایه قومه ثیاب ایدوب اول ثیاب
 اشارتی بیلد بلر آنلر اعراض صورتده آنک دعوتی اجابت ایدر بلر صورت انکار ده اجابت ایدر کاردن اوتری
 زیرا نوح علیه السلام آنلری استغفارده یعنی طاب غفره و امتناره دعوت ایلدی پس استغفار ایه تجلی واحد
 قهاردن متظاهر اولد بلر پس نوحک قومی انکار صورتده اکا قرار ایدر کاردن اوتری نوح دخی آنلر صورت
 ذمده ثیاب ایلدی) (رب لا تذر علی الارض من الکافرین دیارا) (قولی ایه که باطن و جمعه وصوللری ایچون دعا
 ایدوبی نه کیم آنلرک دعوتی اجابت ایدر اعراض صورتده و کذلک جهل صورتده ظاهر اولد بلر آنلرده
 دعوتیه اجابتک وصولی علمی حاصل ایکن) (و علموا) (و فی نسخه) (و علم انما یحب و ادعوتیه لافها من الفرقان)
 (و علم العلماء بالله قولنه معطوفدر و علماء بالله بیلد بلر که نوحک قومی آنک دعوتی اجابت ایدر بلرک دعوتده
 فرقان اولد یغندن اوتری زیرا نوح علیه السلام قومی کثرتدن وحدته و تشبیهدن تنزیهه دعوت ایلدی
 و بود دعوت عین فرقاندر بر مر تبه دن بر مر تبیه دعوتدر مر تبیه اولی ده حقیقت عدم شهودی ایه و مطلقا دعوت
 فرقاندر اسم مذلدن اسم معزده و اسم مزلدن اسم هادی به دعوت کبی محمد صلی الله علیه و سلمک دعوتدن غیر
 (ادعوا لی الله علی بصیرة انا و من اتبعنی و سبحان الله و ما انا من المشرکین) (آنک دعوتی فرقایید بصیرت اوزره در
 و کذلک نوح قومی کاه آنلرک عقولی حینتیه ایلاد دعوت ایلدی و کاه آنلرک صورتی حینتیه نه ایدر دعوت
 ایلدی پس آنک دعوتده تفرقه و مبالغه اجابت ایدر بلر) (والامر قرآن لافرقان) (وامر وجود قدر اندر فرقان
 دکلدر یعنی حقیقت ذاتیه احدیه که جمیع اسماء الهیه بی جامعه و حقایق متباینه و متما یلدی حاویه در آنک احاطه
 ذاتیه سندن خارج برشی یوقدر * پس وحدت ذاتیه و کثرت اسماء ذات احدیه نک لازمیدر * پس تنزیه
 و تشبیه و افراد و تمیز نسب متضاده بینده در نسب مقامیزه و صفات متغایره بی جامعه اولان ذات احدیه
 اعتبار ایه دکلدر * پس ذات احدیه نک بحسب الحیل کثرت نسبیه اسماءیه و کثرت وجودیه امکانیه ده ظهور
 و تجلیسی اعتبار ایه برشیدن تنزیه اولور زیرا شیء کندی نفس سندن و ذاتی مقتضیاتدن تنزیه اولور پس امر قرآندر

فرقان دکلدر و شیخ رضی الله عنه بونده اشارت ایدر که نوح قومی قرآند ایدی انکچون فرقانی اصغالیوب
اجابت ایدر و شیخ رضی الله عنه مقامیندن هر بر مقامده نازل اولان کسمنه نك حالی بیانه و مقامین بیننده
واقع اولان نك بیلک بیانه شروع ایدی) (ومن اقيم فی القرآن لایصغی الی الفرقان وان کان فیہ) (و بر کسمنه که
قرآن وجع مرتبه سنده اقامت اولنسه فرقانه متعلقه اولان اخباراتی اصغالیوب نیز عین جمعه در فرقانه
ایدیکن بیلر و اگرچه کیم فرقان قرآن ایچنده در آندن خارج دکلدر و فرقانه اصغالیوب ایچنده در (قرآن القرآن
بعضی الفرقان) زیرا قرآن فرقانی متضمندر (یعنی جمیع مراتب تفصیلیه فرقانه جمیع جمعه و جمع فرقانه
مجموعه در * و قرآن جلہ فی جامعدر و فرقان قرآنی یعنی فرق جمعی متضمن دکلدر * زیرا قرآند مجتمعه اولان
اعیانک هر بر سنده بحسب المحل اولان ظهور و فرقا ندر ظهور جمعی و قرآنی دکلدر * پس انکچون فرقان
قرآنی متضمن دکلدر * و قرآند اقامت اولنان کسمنه فرقانی اصغالیوب من) (ولهذا) (ای لکون الامر قرآنا)
(ما اخص بالقرآن الامجد صلی الله علیه وسلم وهذه الامم الی هی خیر امت اخرجت للناس) (یعنی امر قرآن
اولدیغندن اوتری محمد دن غیری صلی الله علیه وسلم قرآنه برادر مخصوص قلمندی وجودی الیه جمیع اسماء
الهیة نك مقتضیایه ظاهر و حقیقی الیه جمیع حقایق اسمائیه الیه جمیع قرآنی بی جامع اولدیغندن اوتری
بلکه آنک حقیقی حقیقت کلیه جمیع قرآنی اولدیغندن اوتری و بواسطه محمدیه دن غیریکه ناس ایچون اخراج
اولنان امتک خیر لوسیدر * یعنی آنلر دخی قرب محمدی و وارث احدی الیه قرآنه مختصه قلمندی زیرا بوندن اول
سبق ایدیکه جمیع عباد الله کاملین اسماء تفصیلیه دن منزله اولان حکمک مظاهر بدر * پس امم ماضیه ده
حکم الیه نك مقتضای تنزیه دعوت ایدر * زیرا قوم تعدید صغیات کثرت مکب و صور اسمائیه نك
جایانی دعوتیه ملب اولدی * و کثرتک اصلی اولان حقیقت احدیه دن بالکلیه ذاهل اولدی و لکن واقعه
اصنام و عبادت صور عالم اجسام انکچون واقعه اولدی زیرا عین احدیه دن مستهلکه الاعیان اولان نسب
غیبیه نك ظهوری و تجلیاتک تعینی ارادت اولیده اول ارادتده حقیق مرادی ایدی * پس حقایق اولو عالم
شهادتده ظاهر اولدی * زیرا الله تعالی مراد ایدیکه مدف اوله و کمال عرفان حاصل اولر اننسب ذاتیه دن
هر بر سنده لوازم و عوارض الیه عالم ملاک و شهادتده صورت جمعه ظاهر اولمغه شول صورت ظاهر الیه که آنک
تخصیاتی خصوصیات متمايزه در که اول خصوصیات عالم امر و ملکوت مظهری صورتده اولیه که صور اسمائیه
فرقانه تجلیاتیه قابله اوله ابتدا امر ده مشیت ظاهر به توجه ایدی پس وقتا کیم صغیات جاییات اسماء ظاهره
اولدیه و حضرات خمس قنده اولان تجلیاتی حضرات خمس ابراز ایلدیه و اول قرون اول اربابنک نفوسی
تجلی اول انبعائک مقتضای اوزره صور اسماء عبادتیه متوجه اولدیه و آنلرک جوئی اوزره کثرت احدیت
شهودی مستولی اولدیه پس واجب اولدیکه آنلرک نسبت الیه کمال جمعی به دعوت حکم تنزیه و توحید اوزره
مبنیه اوله حتی بود دعوت تنزیه روحانیه اقسامی عیسی علیه السلام زمانته کلجه مکمله اولدی و آنلرک
مرتبه جمعه خصیصه اولان دعوتدن غیر باقی قالمادی پس حکمت محمدیه امری علی ما هو علیه جامعه اولدی
و آنک احکام شرعیه بی دخی جامعه در مصالح جمعیه کالیه بی که بعضیسی آنلرک ارواحنه متعلقدر و بعضیسی
آنلرک اجسام و اشباح خیریه مختصدر * پس آنک شرعی جمیع شرایع متقدمه بی جامع اولدی و آنلرک دن زیاده
ظاهر اولدی پس حکمت محمدیه جامعه در * عین تشبیه تنزیه بیندیه و عین تنزیه تنزیه بیندیه) (فلیس کله
شیء جمیع الامر فی امر واحد) (پس محمد علیه السلام لیس کله شیء دیدی پس امر تشبیه و تنزیه بی امر واحد
یعنی بر آیدیه بلکه آیدن شق واحدده جمیع ایلدی و فرقی جمعه * و جمعی فرقده اثبات ایلدی * و واحد صفاتیه
کثیر و کثیر حقیقت الیه واحد اولدیغنه حکم ایلدی پس بوندن اوتری (اویت جوامع الکلم) دیدی و اما فرقان
صاحبی پس آنک امری صعبدر و دعوتی دخی اصعبدر زیرا اکثر تنزیه و توحیدیه و دون التفصیل جمعه
دعوت ایدر سه قومی اکا) (ما من دابة الا هو اخذ بناصيتها ان ربی علی صراط مستقیم) (قرنی الیه اجابت ایدر
پس هادی الیه مضل و عاصی الیه مطیع بیننده فرق مرتفع اولور بلکه بوشه و دده عاصینک وجودی اولر *
و اگر تشبیه و تفصیل دعوت ایدر سه قومی اکا اجابت ایدر * موسانک قومی کئی) (ارنا الله جهرة) (ودخی
اجعل لنا لها کالمهم الالهة) (اوللری الیه * زیرا داعی بر شقده و مدعو بر شقده در * و هر بر سنی کندی جانی

ترجیح ایدر * و اما جمع و تفصیل و تشبیه و تنزیه بیندیه جامع اولان بو کما خالفدر) (فلان نوحانی بمثل هذه الایة لفظا
اجابوه پس اگر نوح علیه السلام لفظا بآیت مثلی قومنه کتوریدی و آنک دعوتی جامعه اولیدی قومی اکا اجابت
ایدر لردی محمد علیه السلام بآیت الیه کاب آنک قومی اکا اجابت ایدر کیری کبی و انکچون لفظا دیدی * زیرا
نوح علیه السلام معنی جهنمه بآیتک مثلی الیه کلدی انکچون قومی اکا اجابت ایدر فعل الیه که اول اجابت
معنویه در که اول اجابت قول الیه اجابتدن دخی اخفادر) (فانه شبه و نزد فی الیه واحد قبل فی نصف آیه) (زیرا
تحقیق محمد علیه السلام * آیت واحدده تشبیه و تنزیه ایلدی * بلکه آیتک نصفده تنزیه تشبیه و تشبیهده
تنزیه ایدر و تنزیه الیه تشبیه بیندیه جمع ایلدی) (نوح دعا قوم الیامن حیث عقوا هم و روحانیتهم فانه غیب)
نوح علیه السلام قومی لیلا یعنی باطنه و غیبیه دعوت ایلدی قومک عقول و روحانیتلری حیثیتیه * زیرا
آنلرک عقول و روحانیتلری غیبیه یعنی غیب اضافیدر * زیرا غیب ایکیدر بر سنی غیب حقیقیدر * و اول
ذات مطلقه در و حقایق اسماء ذاتیه در که معانی غیبیه بر سنی غیب اضافیدر و اول عالم امر در و عقول و نفوس
و ارواحدن ابداع عالمیدر * و بوحیثیتله نوحک دعوتی تجردک و نزاهت و قدسک مقتضای اولان شیئیه در *
و کدورات بشریه عنصریه دن انسلاخک موجباته در * پس کدورات بشریه بر وجه الیه لیلدر بحسب متراکه
واحکام امکانیه لیلده مله که کبی انده متضاعفه اولق اعتباریه و عالم امر و ابداع دخی لیلدر بر نسبت و اضافت
الیه غیب اولق اعتباریه و نهاردر غیب حقیقی و عالم معانی به نسبتله زیرا اول مراتب ظهور و شهادتدر
(و نهار ابداعهم ایضاً من حیث ظاهر صورهم و جنتهم) (و نهار * یعنی ظاهره آنلری نه کذلک دعوت ایلدی
صور و جنته لرینک ظاهری حیثیتیه یعنی لسان عالم شهادت الیه احکام صالح جسمانیه نك احکامنه و مهم
صور معشیه نك اقامتیه آنلری دعوت ایلدی پس نوح علیه السلام قومی اول غیب و عقول و روحانیتلری
حیثیتیه عالم غیب و تجرد و انسلاخه دعوت ایلدی * پس دعوت آنلرک مقتضیاتیه مخالفه و ملغله اکا اجابت
ایدر بر بعد اقتصاری اوزره ظاهره و صور جسمانیته نك مهماتی اقامتیه دعوت ایلدی پس دعوتین بیننده
ظاهر دن انسلاخ و تجرد و امور ظاهره مهماته توغل اعتباریه منافات واقعه اولمغه دعوتین بیننده متخیر اولوب
اجابت ایدر * پس نوح علیه السلام دعوتده مبالغه ایدیکه قومنک حیرتی و ضلالتی زیاده اولدی) (و ما جمع
فی الدعوة) (بین التنزیه والتشبیه) (مثل لیس کله شیء) (نوح علیه السلام دعوتده تنزیه الیه تشبیه بیندیه
جمع ایدر محمد علیه السلام لیس کله شیء قولیه جمع ایدیکه کبی) (فنفرت بواطنهم لهذا الفرقان فزادهم فراراً
پس بوفر قاندن اوتری یعنی اول باطنه بعده ظاهره دعوت ایدر بکندن اوتری آنلرک بواطنلری نفرت ایدی
پس دعوتده عدم جمع آنلرک فرارن زیاده ایدی) (ثم قال) (ای اخیر نوح علیه السلام) (عن نفسه) (آنلرک
نوح علیه السلام کندی نفسندن سراحقه مخاطب اولدی فی حالده) (و انی کما دعوتهم لتغفر لهم جعلوا اصابعهم
فی آذانهم واستغشوا ثيابهم) (قولیه اخبار ایلدی) (انه دعاهم) (لیلا لسان الغیب الی الغفر) (لیغفر لهم
لایکشف لهم) (تحقیق قومی لیلا لسان غیبیه غفره اول دعوت ایلدیکه حق آنلری غفر و ستر الیه حق آنلری
کشف ایدر دعوت ایدر) (وفهموا ذلك) (ای الغفر) (منه علیه السلام) (نوح علیه السلام
دعوتدن آنلرک لیسک مقتضای اولان غفر صوری فی فهم ایلدی) (لذلك جعلوا اصابعهم فی آذانهم
واستغشوا ثيابهم) (یعنی نوحک کلامندن غفری فهم ایدر کندن اوتری اصابعلری آذانلرینه وضع ایدر
و ثیابلری الیه بوردیلر * یعنی نوحک نداسنی استماع ایتدک ایچون ثیابلردن غفر اخذ ایدر * پس صورت
رد و انکارده غفر ایچون اولان دعوتیه اجابت و اقرار ایلدی و ستردن آنلرک مرادی نوحک دعوتی استماع
ایتدک ایدی زیرا استماع ایدر کندن اجابتک وجوبی عارف ایدر انکچون حاللرینک مقتضای اوزره غفردن
نوحک کلامنی استماع ایتدک غفری اخذ ایدر) (وهذه کما هصورة الستر الی دعاهم الیها فاجابوا دعوتیه بالفعل
لایبلیک) (و بود کراولنان افعال و احواللرینک کیدی که آنلرک دن صادره اولدی نوحک آنلری دعوتی حالنده
شول ستر صورتدر که نوح آنلری دعوت ایلدی * پس نوحک دعوتی آنلرک فعل الیه اجابت ایدر لیلدیک الیه
ایدر فعل الیه اجابت ایدر کیری استماعدن ستری اخذ ایدر * و بایک الیه اجابت ایتسه لعل الیه بوسری
اخذ ایدر لیلدیک پس نینک دعوتی استماع ایدر کندنه جانتک وجوبی فهم آنلری نینک تصدیقنده نصر کرده در

والاجماع وجهه ايله منكر بلكه اتخاذ سره احتياج يلري بوقدر (وفي ليس كنهه شئ اثبات المثل ونفيه) ومحمد عليه السلام ليس كنهه شئ قولنده مثلك اثباتي ونفيعي ثابت در يعني محمد عليه السلام دعوتی دعوتین بیننی جامع در بوقدر کبی غیر جامع در کادر (ولهذا قال صلى الله عليه وسلم عن نفسه انه اوتي جوامع الكلم) یعنی محمد علیه السلام دعوتین بیننی جامع اولدی بلی اجدن کندی نفسندن اخبار ایلدی (اوتیت جوامع الکلم) قولی ایلده تحقیق کاجوامع کلم اعطا اولندی یعنی اسماء الهیه وانلک جمیع مقتضیات اکابر لیدی پس رسول علیه السلام جمیع صیغ دعوت ایلده دعوت ایلدر (خادعاً محمد قومه لیلانها رابل دعاهم لیلانی نهار و نهاری لیل) پس محمد علیه السلام کندی قومنی لیلانها رادعوت ایلدی بلکه آنلری نهارده لیلده و لیلده نهاره دعوت ایلدی یعنی قومنی مجرد باطن وتنزیه متفر و ظاهر وتشبیه متفرق دعوت ایلدی بلکه احدیت جمع ایلده باطن وتنزیه و ظاهر وتشبیه بیننی جمع ایدوب باطن وتنزیه و ظاهر وتشبیه و تشبیه باطن وتنزیه دعوت ایلدی لانه محیط بالکل والجامع للفرع والاصل (فایضا قولوا فم وجه الله) (قَالَ نوح في حكمه لقومه يرسل السماء عليكم مدرارا) پس نوح علیه السلام وقتنا کیم قومنک مقام وحال لری نلک حکمی اوزره اجابت علیه لرن مشاهده ایلدی زیرا استغفار دن آنلر ستر طلبنی فهم ایلدی بلی پس نوح علیه السلام کندی مقامندن مکر ایدوب آنلر عدم شعور لری حیثیتله هذابت ایتکچون نزول ایلدی پس برکلام ایلده تسکیم ایلدی بک آنلر ظاهری آنلر ظاهر دن فهم ایلدی کاری شیده مناسب اوله و آنلر باطنی افکار وعقول لری ایلده آنلر معقول لری نه موافق اوله پس نوح علیه السلام حکمتنده قومنه لسان اشارت ایلدی اکر ستر تنزیه عقلینک مقتضای اوزره بکاجابت ایلده جک اولور سکر الله تعالی معانی یعنی معانی سکر اوزر بکزه ارسال ایلدر میاه و امطاری بران اولدی بلی حالد (وهی المعارف العقلية في المعاني والنظر الاعتباری) (واول مياه معارف عقلیه در معانیه ودخی نظر اعتباری در) (و بعد دکم باموال ای بامعین بکم الیه) وسره اموال ایلده یعنی واردات قدسیه و تجلیات ذوقیه دن شول شیده امداد ایلدر که سزی حق طرفنه جذب ایدوب میل ایلدی (فاذالما لم بکم الیه رأبتم صورتکم فیه) (پس بختکم اول بارق قدسی و تجلی شهودی سزی حق طرفنه جذب ایدوب میل ایلدر سه سز اول تجلیده اعیان ثابته کزل صورتنی مشاهده ایلدر سکر) (فن تخيل منكم انه راها فاعرف ومن عرف منكم انه راها نفسه فهو العارف) پس سز دن شول کسسه که تخیل ایلده تحقیق اول حق مشاهده ایلدی یعنی اول تجلی شهودیده مرئیة اولان صورتی حقد رظن ایدوب حتی مشاهده ایلدم دیو تخیل ایتسه پس اول کسسه حق عارف اولدی زیرا اعیان ثابته نلک صورنده متجلی اولان وجود واحد اعیانک خصوصاتی حبیلده متجلیدر کندی حبیلده کادر سز دن شول کسسه عارف اولسه که اول نفسنی مشاهده ایلدی پس اول عارف در زیر اعدیل معرفت صحیحه سی عین ثابته سی صورته اولان نفسنک معرفتیدر زیرا حق تجلیسی عین ثابته سنک خصوصیتی حبیلده در پس مشاهده ایلدی کندی نفسیدر) (فلهذا انقسم الناس الى عالم بالله وغير عالم به) پس مشاهده اختلافندن اتری اهل اذواق اولان ناس عالم بالله ایلده غیر عالم بالله منقسم اولدی یعنی عارف ایلده غیر عارفه منقسم اولدی پس عالم بالله اول کسسه در کسسه هرینه نظر ایتسه کندی نفسی ایلدی بکفی مشاهده ایلده و غیر عارف اولدر که عین ثابته سی صورته مشاهده ایلدی بکفی صورتی حقد دیو تخیل ایلده پس وقتنا کیم قوم نوحک ظواهر ایلده احتیاج لری مشد اولدی وعقول لری اوهام ایلده مشوبه اولدی افکار عادی و قیاسات عرفیه لرن دن تنزیه اولان معارف کلیه مجردیه تجاوز ایلدی و نوحه انکار ایدوب معقول لری نه تابع اولدی بلی نوح علیه السلام ربه شکایت ایدوب ایلدی (رب انهم عصوني واتبعوا من لم يزده ماله) (یعنی یارب بکاعصای اولدی بلی و شول کسسه نه تابع اولدی بک آنلر مالی یعنی علم وعقلی و نظریسی اکانیاده ایلدی) (وولده وهو ما اتجه لهم نظرهم الفکری) (ودخی آنلر ولدی اکانیاده ایلدی و اول شول شیدر که نظر فکر لری آتی اتاج ایلدی) (والامر موقوف علمه علی المشاهدة بعد عن تاييج الفكر) (یعنی معقول علیه اولان امر معرفتک علمی و یا خود امر الهینک علمی مشاهده به موقوفدر آنلر علمی تاييج فکر دن بعد در پس آنلر نظر اعتباریسی و تاييج فکر بسی اکانیاده ایتز) (الاخسار) خسارتدن غیر یعنی معرفت الهیه دن خساری زیاده ایلدی زیر تاييج فکر به وانظار عقلیه دن محل علم الهی

ومورد فیض ربانی اولان قلبه فراغت و توجه تامله قلب جناب وحدته توجه ایتک کر کرد تا کیم علم الهی صحیح کشف صریح ایلده کاحاصل اوله) (فاربحت تجارتهم وما كانوا مهتدين) پس تجارت لری راجحه اولدی زیر اسطاع ابصار لری نلک خانی و افکار ایلده مبالغ علوم لری نلک نهایتی حقدن مال ایلده میل و انحراف در پس معارف عقلیه لری زیاده اولدی بک احتیاج لری زیاده اولور و مقصد اصلیدن حد بعدده واقع اولور پس اول معارف ایلده مهتدی اولدی بلی (فزال عنهم ما كان في ايديهم مما كانوا يخيلون انه ملك لهم) (پس آنلر دن زائل اولدی تاييج فکری ایلده آنلر قنده حاصله اولان علوم دن شول شیکه تخیل ایلدر لری بک اول شئ آنلر ملکیدر زیر اصل اوزره مبنی دکلر زیر ایمان و شوموده مقارن دکلر) (والذين كفروا اعلمهم كسر اب بقية يحسبه الظمان ماء) پس تاييج فکریه ایلده حتی ستر ایدونلر اعلای و علوی روح قدسی و تاييد الهی ایلده مؤید و لما غله سراب کبی زائلدر (وهو في المجددين وانفقوا مما جعلكم مستخلفين فيه) (ضمير علمدن عبارت اولان مایه راجعدر و هو مبتدادر) (وانفقوا مما جعلكم مستخلفين فيه) (قولي خبر در ای هو فی المجددين مدلول قوله) (وانفقوا مما جعلكم مستخلفين فيه) (یعنی تاييج فکری ایلده حاصل اولوب آنلر قنده ملک متخیل اولان علم محمدین حقدن الله تعالی نلک) (وانفقوا مما جعلكم مستخلفين فيه) (قولنک مدلول ایلدر بوقولک مدلولی بودر که علم الهی ملکیدر و محمدین آنده استخلاف اولنشدن بالاصالة آنلر ملک دکلر پس حق تعالی اول علمی آنلر اعطا ایدوب آنلر اوزره آنلری خلافت ایتشدر پس استخلاف طریقه ایلده آنلر ملکیدر زیرا آنلر علوی واردات الهیه و تجلیات رحمانیه ایلده حاصلدر بلکه علم الهی در که کمال تفریح محل قنده آنلر دن منطبعدر پس محمدین خطاب ایدوب دیر که شول علمیکه ریکر سزه آتی اعطا ایلدی و سزی آنده مستخلفین ایلدی آنلر بعضی سزی فقراء طالبیننه اتفاق ایلد استعداد لری حبیلده بلکه استخلاف طریقه ایلده آنلر ملک اولان علم الهی فی اصلدر ایتکله آنلر مأمور اولدی بک حقه اسناد ایدوب آنلر اوزره حق خلیفه ایلدر پس اول ملک مستخلف فیه اولان علمی الله تعالی به راد ایدوب اکاسناد ایلده لروانک اوزره آتی خلیفه ایلدر کندی بلی نه آتی اسناد ایتیه لری (وفي نوح والنوحين ورد الا تتخذوا من دوفی وکیلا) (ونوح علیه السلام حقدن و آنلر ذوق اوزره اولان نوحین حقدن) (الا تتخذوا من دوفی وکیلا) (قولي وارد اولدی یعنی وقتنا کیم نوحین کندی بد لرنده استخلاف طریقی اوزره اولان ملک کندی بلی ایچون ملک ظن ایلدی و آنلر بد لرنده اولان شیده حقدن مالک اولدی بکدن محتجب اولدی بلی پس حق تعالی آنلر ظنی اوزره آنلری تصدیق ایدوب دید بک ملک و مالکزدن ونفوس و علومکزدن شول شیکه سکر بد بکزه در سکر ملککزدن و لکن بی آنلر اوزره سز وکیل اتخاذ ایلد بدن غیری وکیل اتخاذ ایتیه سز پس بونلر عدم تصرف ایلده مأمور اولدی بلی) (فانبت الملك لهم والوكالة فیه) پس الله تعالی بوا تیده نوحین ایچون ملک و ملکده الله ایچون وکالی اثبات ایلدی بوقدر اوزره والوكالة قولی نصب ایلده الملك قولنه معطوف اولور و جازدر که والوكالة رفع ایلده مبتدا اوله و لله قولی خبر اوله یعنی و حال بوکه ملکده والوكالة ایچون ثابته در زیر مالک موکل ایچوندر وکیل ایچون دکلر پس آنلری خلفاء متصرفین ایلدی و لکن آنلری مالکین ایلدی زیرا الله تعالی آنلر اعیان صورنده ظاهر در) (وما ملکت ایمانهم) (پس حقن آنلر تملکی ایلده ملکات کسینه مالکدر نفس لری ایلده مالک دکلدر و لکن آنلر شعور لری بوقدر پس خلافته استحقاق لری بوقدر زیر مالک قدرنی بیلز و لکن محمدین معرفت لری جهیلده خلافته مستحق اولدی بلی) (فهم مستخلفون فیه) (پس محمدیون ملکده مستخلفوندر و بعض نسخده فیه واقع اولدی یعنی پس محمدیون کندی نفس لرنده و نوحینده و سائر ائمه مستخلفوندر زیرا آنلر دخی ملکات جمله سندندر) (فالملك لله) (پس ملک بالاصالة الله ایچوندر و محمدیون آنده مستخلفوندر) (وهو وکیلهم) (والله نوحینک وکیلدر) (فالملك لهم) بالتعليل لا بالحققة پس الله آنلر وکیل اولدقه ملک آنلر ایچوندر الله تعالی آنلر تملیک ایتکله حقیقت ایلده دکلر بوقدر اوزره وکیلهم قولنده اولان ضمیر نوحینده راجع اولور و محمدینده راجع اولن جازدر یعنی الله تعالی محمدینی کندی ملکده استخلاف ایلدی پس ملک بالاصالة الله کدر و لکن آنلر استخلاف طریقی اوزره تملیک ایتکله نه ملک اصلنه ردا بک آنلر دن طلب ایلدی و رسول علیه السلام) (الا اله الا هو فاتخذوه وکیلا) (قولنده اول ملک مستخلف فیه ده آتی وکیل اتخاذ ایتکله آنلر امر ایلدی و نوحین حقدن ثابته اولان

و کالت بولر ایچون دخی ناته در پس ملاک محمدین ایچون ناته در و لکن فالملک اهرم قولنده معرفت الهیه ده
 ناصین اولان قومک اذهاته الله دن غیری بر احد ایچون ملک اثباتی سبق ایتمسون و سبق ایدر سه اتی رد
 ایتمکچون شیخ رضی الله عنه ایدی) (وذلك ملک الاستخلاف و بهذا کان الحق ملک الملک) (و بوملک ملک
 استخلاف و بوملک ملک استخلاف اولمغه و آنرا ایچون ملک ثابت اولمغه حق ملک ملک ملک اولدی زیرا آنرا
 وجودی بالاصاله حق ملک ملک در زیر وجود درنده مالک و ملک و تصرف و قیوم حق در حق آن ملک ملک در
 زیر) (و انفقوا امانا جعلکم مستخلفین فیہ) (امری موجبجه آن ملک شول وجود لری ملک که آنده آنرا
 مستخلفین اولدی لری و مالک اولد قری علوم و ادواتی و احوال و اخلاق و سائر مراتب و مقاماتی و معارف
 و کالاتی بالکلیه اتفاق ایدر کارنده) (من کان لله کان الله له) (پس حق آنرا ملک مالی و ملک اولور و بومعنا به شیخ
 عارف ابو یزید بسطامی قدس سره الله تعالی به مناجاته ده اکا تجلیسی قنده ایدی) (ملکی اعظم من ملک
 لکونک لی و انالک فانالک و انت ملک و انت العظیم الاعظم و ملک انت فانت اعظم من ملک و هو انالک کما قال
 الترمذی) (نه کیم شیخ کامل و مرشد فاضل استاد طریقت و برهان حقیقت محمد بن علی الترمذی رضی الله عنه
 دیدی یعنی حکیم ترمذی خاتم ولایت محمدیه شیخ رضی الله عنه ملک اولد تندن ابکی و زیل مقدم خاتم محمدین که
 خاتم ولایت خاصه محمدیه در سوال ایدر یکی سؤالاتک جمله سندن در مالک الملک قولی ایله پس شیخ رضی الله عنه حق
 ملک ملک اولدی یعنی ترمذی قولی ایله استشهد ایدر) (و مکر و امکر اکابر الان الدعوة الی الله مکر بالمذعول و لانه
 ما عدم من البدایه فیدعی الی الغایه) (نوح علیه السلام قومنه دعوت ایتمکله مکر ایدر کهده یعنی قومک
 رؤسای لاتذرن الهیکم قولری ایله نوح علیه السلام اجابت ایتمکدن سائر قومنی منع ایدر و مکر بکار ایله
 مکر ایدر بلر بر الله تعالی به دعوت مدعو مکر در زیر مدعو بدایتدن معدوم قلندی تا کیم غایه الله دعوت
 اولسه یعنی مدعو بدایت مدعو مکر کرد تا کیم آنکه حق عدمی فرض اولنه اندن صکره غایه الله دعوت
 اولنه زیر مدعو مادامکه موجود در حق آنکه در پس بوقدر اوزره لانه ضمیری مدعو راجع اولور و عدم
 مفعول ایچون مبنی اولور و ضمیر مستمر مدعو راجع اولور و ما عدم فاعل ایچون مبنی اولور و ضمیری مدعو
 راجع اولور و مفعول محذوف اولور دخی جائز درای لان المدعو ما عدم ای ما فقد الله من البدایه و لانه ضمیرشان
 ایچون واقع اولور عدم مفعول ایچون مبنی اولور و فاعل ضمیری الله راجع اولور جائز درای لان الشان
 ما عدم ای ما فقد الله من البدایه فیدعی المدعو الی الغایه ویدی قولی مفعول ایچون مبنی اولور و ضمیر مدعو
 راجع اولور امدی الله تعالی به دعوت مکر اولدی یعنی بودر زیر الله تعالی بدایت و نهایت مدعو و داعینک عیندر
 و هر شیک عیندر پس مدعو بدایت الله مدعو در دکانر تا کیم نهایت اولان مرتبه ده الله دعوت اولنه
 و مدعو حقد به بدایتدن حقد فقدان تصور اولنمیجه نهایت اکاد دعوت اولنر پس بر مرتبه ده حق
 شهودی قنده مدعو اول مرتبه دن مرتبه اخر ایله حق شهودی ایچون دعوت ایتمک و مرتبه اولیده حق
 ظهور و شهودندن اعراض ایدر ملک و مرتبه اخراده اولان ظهور و شهوده دعوت ایتمک مدعو مکر در
 پس نوح علیه السلام قومنه مکر ایله ظاهر اولد قده آنرا دخی آنک مکرخی آنک مکرندن اکبر مکر ایله مقابله
 ایدر و بری برینه) (لاتذرن الهیکم و لاتذرن و دالاسوا و لا یعرفون و یسرا) (دیدر یعنی بواصنامی
 ترک ایتمک دیدر زیر بواصنامی ظاهر الهیه در پس هر حقک آن لری ترک ایدر لر تحقیق آن لره ظاهر اولان حق
 ترک ایدر لر و حق جاهل اولور بومعبدانده ترک ایدر کاری قدر زیر اهر معبوده حق ایچون بر وجه وارد
 اتی عارف اولان حق عارف اولور و آتی جاهل اولان حق جاهل اولور و قوم نوح مکر ایکی وجه اوزره در
 بوجه بودر که نوح دعوتی استماع ایدر نوح آن لری فرقه دعوت ایدر مکر ایتمکند فهم ایدر کارند نصکره بری برینه
 خطاب ایدر دیر که بونی و دوسوا و سائر اصنام ایچون حق وجودندن غیری وجود اخر اثبات ایدر
 بومعبداتی ترک ایدر دیو بومعبدانده حق عبادت و مشاهده سندن منع ایدر و بری فرقه دعوت ایدر
 و بر خود عین جمعه بر جمیع مظاهر ده وجود واحدی مشاهده ایدر و بری بری ایچون وجود اثبات
 ایتنر پس سزا آنک دعوتی ایله بومعبدانندن اعراض ایدر آن لری ترک ایدر جاک اولور سکر آن لره ظاهر
 اولان وجود حق آنکار ایدر ترک ایتش اولور سکر و آن لره حقدن اعراض ایتش اولور سکر پس لاتذرن

و دالاسوا و قولری ایله حقدن عدم اعراض ایچون و جعدن فرقه میل ایتمک ایچون بری برینه خطاب
 ایدر که بر نوح علیه السلام استماع ایدر که آن لری کلامنی رد ایتمک و آن لری دعوت ایتمک آن لک بجای
 قالمدی زیرا آنک دعوتی فرقه در و آن لری عین جمعه در پس نوح علیه السلام مکر عظیم ایدر و بوجه
 دخی بودر که آن لری نوح دعوتیه فعلالا قولا مکر اولدیر انکار صورتده و دعوتی اجابت ایدر انکار و رد
 صورتده زیرا آن لری معرض جوابده ایدر و لکن اقرار و اجابته شعور لری یوغیدی و آن لری مکر ایله اجابت
 ایدر که بر نوح دعوتی یوغیدی آن لری چون اکامکر بکار اولدی و ظاهر قول ایله آن لری چون دعوتی رد
 ایدر زیر دعوت فرقه و آن لری قرآن و عین جمعه ایدر پس آن لری کفر ایله دیر) (قد اتینا الله و نحن معه)
 زیر مدعو مننه عین مدعو ایله در مکاشف محقق شهودنده و آنک غیر دیر غیر اعتقادنده پس اگر قوم نوح
 ظاهر اوجه اجابت ایدر و بر الله تعالی معهوده لندن اعراض ایدر ایله الله لنده اولان حق ترک ایدر آن لری
 اعراض ایدر لری پس آن لری چون نوح قومک مکر نوح مکرندن اکبر اولدی و کذلک مدعو مدعو مننه در
 عدم اعراضی داعی به مکر در زیر مدعو مدعو مننه ده حق مشاهده ایدر اکا اجابت ایتمکله اندن اعراض
 ایدر داعی به ظاهر اجابت ایدر مدعو داعی اولدی یعنی طالع مدعو مننه ده حقد مشاهده سندن
 محتجب اولد قده دعوت ایدر پس دعوت مدعو مکر اولدی یعنی کبی مدعو داعی به عدم اجابتی دخی داعی به
 مکر در) (ادعوا الی الله فهدا عین المکر) (الله تعالی رسول علیه السلامه امر دعوتی بیان ایدر که رسول علیه
 السلام ایدی ادعو الی الله پس بوقول عین مکر در) (علی بصیره) (یعنی بنم دعوت بصیرت و علم اوزره در یعنی
 الله دن الهیه در پس ذوق محمدی اوزره دعوت مکر دکانر زیر محمدینک دعوتی فرقه دکانر و باطله دعوت
 عارف مشاهده مکر دکانر و اما عارف محتجبه مکر در) (فنه علیه السلام ان الامر له کله) (پس نی علیه السلام
 علی بصیره قولی ایله تنبیه ایدر که امرک کایسی الله مخصوصد یعنی نی علیه السلام بصیرت اوزره دعوتده
 تنبیه ایدر که آنک مشهوده داعی و مدعو و مدعو ایله و مدعو مننه شی واحد در مراتب مختلفه اعتبار ایله
 اسماء متقابل ایله ظاهر در پس اجمع و اکل اولان مرتبه ایله ادنی و انزل دعوت اولور مدعو مننه ده وجه حقد
 عدم مشاهده سی الله دعوت دکانر پس امرک کایسی اندن آنککله ظهور ایدر و تجلی ایدر کی کبی نه آن لری
 اکار جوع و تقصص ایدر پس داعی بر اسمک ربو بیق و حکمی قنده در و امر الهی و قدرت ربانی ایله دعوت
 ایدر بالفعل اجابت ایدر مدعو دخی کذلک بر اسمک تصرفی قنده در مأمور اولدی یعنی شیده امره مطیع در
 و وارد اولد حق امرک و ورود نه واقف و مترصد در) (فاجابوه مکر اکادعاهم مکر) (پس نوح قومی اکامکر ایله
 اجابت ایدر نته کیم اول آن لری مکر ایله دعوت ایدر) (جاء المجدی فدل ان الدعوة الی الله ما هی من حیث
 هو یتنه و انما هی من حیث اسمائه) (پس مشرب ختمی صاحبی اولان محمدی دعوت ایتمک کادی پس یلدیکه الله
 تعالی به دعوت آنک هویت احدیه سی حیثیله دکانر بلکه دعوت آنک اسمایی حیثیله در زیر اهر بیت مطلقه
 علی السویه کل ایله در احاطه ذاتیه ایله یعنی دعوت بر اسمک ربو بیتندن اسم آخرک ربو بیتنه در مثلاً اسم حافظدن
 رافع اسمنه و اسم منتقمدن رحیم اسمنه و اسم فضلدن هادی اسمنه دعوت ایدر و لکن اسماء الهیه خصوصیات
 ذاتیه ایله بری بریدن متمیزه اولدی کبی مظاهر اسمائیه اولان تعینات عینییه دخی استعدادات ذاتیه ایله
 متمایزه در و بعضی بعضی سندن متفاضله در پس حکمی اضیق و اخص اولان اسمک ربو بیتندن حکمی
 اوسع و اشمل و اجمع و اکل اولان اسمک ربو بیتنه دعوت اولور زیر حضرت احدیه جمعه ده اولان تجلی
 حضرت احدیه فرقه ده اولان تجلی کبی دکانر بلکه ظهور و اظهار دن علت غائییه اولد که اسماء الهیه دن هر بر
 اسم خصوصیت ذاتیه سیله سائر اسمادن متمایز ایکن و ذات احدیت انده بر شان الله تجلیه ایکن جمیع اسماء الهیه
 احدیه جمعه جمعیتی جامع اوله و مظهر کل اوله و بوجعت واقعه و لمز الانسان کامل مظهرنده که اول اولار
 خاصی اولان بر اسمک مظهری ایکن سائر اسماء الهیه ایله تخلقی اعتبار ایله جامع اولمغه و اسماء الهیه بی جامع اولان
 صورت الهیه کایله آنده ظاهر اولمغه آن لری خاصی اولان اسم الهی جمیع اسماء الهیه بی جامع اولور و جمیع
 اسماء جزئییه مظاهرندن دعوت جمعیته اسماء الهیه کایله و حضرت جمعیته احدیه به مظهر کل اولور ایچون در و لکن
 بر اسمدن بر اسم دعوتی فهم ایتنه سنکه هر کسک حقیقتی و رب خاصی اولان اسمک ربو بیتندن اول کسکه اسم

آخرک ربوبیت دعوت اولنه واول حقیقتدن اخراج اولوب حقیقت اخری به دعوت اولنه بوجالد زری
حقایق الهیهه تبدیل و تغییر یوقدر (ولن تجد لسنة الله تبديلا) (ولکن هر کس حقیقتده بر اسم مظهر را بکن
و اول اسمک حکمی بونشأت عنصریه ده غالب ایکن مراتب الهیهه دن تنزل ایدوب اطوار وجودیه وصفات
کونه ایه منصبی اولدیفی حالده بونشأت عنصریه انسانیه ده ظاهر اولور پس هر قنقی صفت سائر صفات
اوزره غالبه اولوب آنک سلطنتی آنده ظاهر اولور سه اول صفتک مناسی اولان اسمک تجلیسی استجاب ایدوب
آنک حکمی آنده غالب اولور پس اول اسمک ربوبیتی تحتنده واقع اولور و اگر چه کیم اصلده مظهر اولدیفی
اسمک ذوقی و صراطی اوزره دروا کثر احوال و اموری آنک اوزره مبنیه در امانت غلب و انصاف طریقله سلطنت
و ربوبیت شول اسمکدر که آنک احوال و اذواقی آنک اوزره مبنیه اوله بونشأتک مقتضاسی اوزره غالبه اولان
اسماء جلالیه در پس دعوت اسم جلالک ربوبیتنددر اسم جلالک ربوبیتنه تا کیم آنک اصلی اولان
اسمک ربوبیتنه ملحق اوله و آنک خزیننه سنده اولان تجلیات الهیهه مظهر اولوب آنک سواطی ایه مظهر
کل اوله والا اگر اصلده اسم جلاله مظهر واقع اولدیه ظاهر ده جلاله مظهر اولدیفی و اسماء جلالیه تجلیاتنی
جذب ایدوب کمالات جلالیه ایه ظاهر اولدیفی و نفی یوقدر (امدی) دعوت اسماء جلالیه نک ربوبیت
عارضه سندندر اسماء جلالیه نک ربوبیت اصلیه سنه و بوقصیل مدعو اولان شخصک اصلی اولان اسمک ربوبیتی
و حکمی بطونده قلوب ظاهر ده ربوبیت و سلطنت صفت غالبه نک مقتضاسی اولان اسم جلالک اولدیفی اعتبار
اوزره در و اما اگر ربوبیت و سلطنت اصل اولان اسمک اعتبار اولنسه و آنک حکمی ظاهر اولسه پس
دعوت اول اسمک ربوبیت جزئیة مقیده سندن اسماء الهیهه دن اشمل واجبع اولان اسمک ربوبیت کلیه
و اطلاقیه سنده در تا کیم اول اسمک مظهرنده جمیع اسمایی جامع اوله و آنک ربوبیتی جزئیة مقیده ایکن
ربوبیت کلیه و مطلقه اوله پس عین بصیرت ایه نظر اولنه (امدی) شو یله معلوم اوله که الی الله داعی اولنرا یکی
صنفدر بر صنی الله تعالی به دعوت ایدرلر آنک اذنی ایه شرایع الهیهه بی بیان ایتمکله و اکا کشف حقایق علی
ما یقتضیه عند الله لازم دکدر و بر صنی دخی ایکی صنفدر به ضلایله الله تعالی کشف ایددی شول احکامک
حقایقنی که انزلک تبلیغی ایه مأموردر و بعضی برینه کشف ایددی بلکه اول شئیک علی اکا حاصل اولدی
اللهدن اکائی بیان ایه یاروبای صالحه ایه و بالهام و وحی ایه و اما تبلیغ مأمور اولدی و تبلیغ مأمور اولان
صنف ایکی قسمدر بر قسبی اولوالعزمدر که تبلیغ رسالت ایه قتاله مأموردر و قسم ثانی اولوالعزمدر غیر
اولان انبیاد که انرا اوزره بلاغدن غیر نسبه یوقدر و اولوالعزمدر من ته ایه اعلی اولنر بصیرت اوزره دعوت
ایدنردر محمد علیه السلام و اولیادن محمدین کبی زیرا بونلر عالمدر که حق تعالی بدایت و نهایتده موجوددر
و مدعو و مدعو الیه و داعینک عیندر و عالمدر که آنک الله تعالی به دعوت ایه مأموردر و ظاهر اوباطنا
ارادت الهیهه تعلق ایددی کسسه نک حقیقده اجابت واقعه اولور و ارادت تعلق ایددی کسسه نک حقیقده واقعه
اواز الاراد صورتده و محمدی بصیرت اوزره اسم کلی و جمعی به دعوت ایدر مکی و بسیطک کایستی محیطدر
و اول اسم اللهدر و اسم رحمندر (قل ادعوا الله و ادعوا الرحمن ایما تدعوا فله الاسماء الحسنی) (و صور تفرقه
و جمعک مصیری اللهدر پس شیخ رضی الله عنه دعوت بر اسمک ربوبیتندن اسم آخرک ربوبیتنه اولدیفی
استشهاد ایدر (فقال یوم نخشع المتقین الی الرحمن وفدا) (و الوافدن الابل ما یسبق سائرهار و وفد قوم و جماعت
(معنا سنه دخی کاور پس الله تعالی ایددی شول کونده که بر متقینی رحمانه جمیع ایدر زانک اوزره و افدین
اولدقاری حالده و فداسم و افددر و و افدا شتر سواره دیرلر و امیره رسالتله وارد اولان کسسه به دیرلر) (بقال وفد
فلان علی الامیر اذا ورد رسولاً (امدی) انقاجبروت و سطوت صاحبی اولان اسمک ربوبیتندندر پس متقی اسم
جبارک جلیسی و مظهر یدر پس آنک سطوتدن انقاع رحمت عامه صاحبی اولان اسم رحمانه التجادر زیر رحمن
رحمن اولدیفی حیثیتله آنک سطوتی یوقدر آنک اعطا ایددی لیل و لطف و عطف و عفو و مغفرتدر پس متقی
اسم جباردن که سطوت و هیبت اعطا ایدر اسم رحمانه محشور اولور زیرا متقینک جلیسی اسم جباردر دنیاده
متقین اولدقاری حیثیتله پس اسم جباردن انتقال ایدوب اسم رحمن قنده محشورین اولدقارنده سطوتک
مقتضاسی اولان رحمت عامه وجود لرینه شامله اولدقارنده متقین اولنر مر حومین و مغفورین اولور و متقین

اعداد غیر محصوره ایکن جمله سی اسم رحمن قنده محشورین اولدقارنده رحمانک رحمتی انلره شامله اولدیفندن
فهم اولنور که اجمع و اشمل اولان اسم دعوت اولنور و اسم الله و اسم رحمن کبی و اسم رحمانک حکمی جمیع متقینه
شامل اولدیفی کبی اسم جبار و سائر اسماء جلالیه و قهریه به دخی شاملدر ابو برید بسطامی رحمة الله علیه
بر قاری ایشندیکه (یوم نخشع المتقین الی الرحمن وفدا) (آیتی قرات ایدر پس نعره اوروب دیدیکه یا عجبایمن
یکون عنده کیف یخسر الیه یعنی بر کسسه که حضرت رحمانده و رحمن آنک جلیسی اوله اول آنک قنده نیجه
محشور اولور صاحب کتاب نور ازهر و کبریت اجر شیخ اکبر رضی الله عنه ابو بریدک تعجب استماع ایدکده ایددیکه
بونده عجب یوقدر و لکن عجب ابو بریدک قولنده در من اسم الجبار الی اسم الرحمن دیدی اسم جباردن اسم رحمانه
یعنی اسماء صفات جلالیه قهریه دن اسماء صفات جلالیه لطیفیه به محشور اولور) (خفاء بحرف الغایه و قرنها
بالاسم) (پس الله تعالی حرف غائی کتور دیکه الی در وانی جمیع اسماء شامل اولان اسم مقارن ایددی تا کیم
اسم رحمانک اسمایه شمولی و اسمائک اکا منتهیه اولسی فهم اولنه اذ لافرق بینهم بین اسم الله و اهل عالمدن
بر طائفه اسماء الهیهه دن بر اسمک ربوبیتی تحتنده در و بر کسسه که بر اسمک ربوبیتی تحتنده اولسه اول اسمک عبدی
اولور پس رسول انلری اول اسمائک تفرقه سندن اسم رحمن و یا اسم الله جمعه دعوت ایدر و بود دعوت بصیرت
اوزره در زیر انلری الهیهه متشاکسه رقتدن خلاص ایدر و اله واحد عبودیتده ادخال ایدر پس محمدی قنده
دعوت حق هوبتی حیثیتله دکدر زیر اهو بت کلامه موجوده در بلکه اسماء حیثیتله در که بر اسمک حضرت تدن
اسم آخرک حضرت تدعوتدر (فعر فنان العالم کان تحت حیط اسم الهی و اوجب علیهم ان یکونوا متقین) پس
بر نیلکد که عالم بر اسم الهینک حیطه سی تحتنده ایددی که اهل عالم اوزره اول اسم ایجاب ایددیکه انلر متقین
اولدر (امدی) اهل عالم اوزره حاکم اولان اسم ایجاب ایددیکه انلر متقین اولسنی ایجاب ایددی اسم جباردر
اسم رحمن دکدر قال الشیخ رضی الله عنه فی الفتوحات فی الباب الثالث والثلاثین و علی هذا یخرج قوله تعالی
یوم نخشع المتقین الی الرحمن وفدا و کیف یخسر الیه من هو علیه و فی قبضته سمع ابو برید البسطامی قاریا یقرأ هذه
الایة) (یوم نخشع المتقین الی الرحمن وفدا) (فیکی حتی ضرب الدمع المنبر بل روی انه طار الدمع من عینیه حتی
ضرب المنبر وصاح وقال یا عجباً کیف یخسر الیه من هو جلیسه فلما جاء زماننا سئلنا عن ذلك فقلت ایس العجب
الامن قول ابی برید و علموا انما کان ذلك لان المتقی جلیس الجبار فسی سطوته و الاسم الرحمن ماله سطوته من
کونه الرحمن انما الرحمن یعطى اللین واللطف والعفو والمغفرة فلذلك یخسر الیه من اسم الجبار الذی یعطى
السطوة والهيبة وانه جلیس فی الدنیا من کونهم متقین) (انتهی کلامه) (پس متقی جبارک جلیسیدر رحمانک
جلیسی دکدر تا کیم انلر اوزره رحمن انلر متقین اولسن ایجاب ایلله نعم رحمت عامه اعتبار ایلله جمیع
اشیاء وجودیه رحمانک مظهر یدر اما ربوبیت جبهیتله متقی جبارک مظهر یدر و آنک جلیسیدر زیر اگر
رحمانک جلیسی اولیدی رحمانک حضرت تدعوت محشور اولدیدی پس اهل عالم متقین اولدقاری حیثیتله اسم
جبارک حیطه سنده در که انلر اوزره انلر متقین اولسن ایجاب ایددی زیر انقا اسم جبارک هیبت و سطوتی
قنده در و بعده اهل عالم اولان متقین اسم رحمانک حیطه سنده و تصرفنده اولور متقین اولدقاری
حالده زیرا رحمن صفت اتقانی انلردن ازاله ایدوب این و مغفرتی اعطا ایدر پس متقینک صورته تفرقه لری
رحمن قنده جمیع اولور و اسم جبارک اعطا ایددی تقوانک حقیقتی بودر که متقی اعمال حیرانی و محاسن
و کمالاتی نفسنه اسناد ایتمکده حتی وقایه اتخاذ ایدوب انلری اکا اضافه ایلله لانه هو الفاعل بهم وفهم
جمیع افعالیهم (والله خلقکم و ما تعالون و نقایص و قبایح و شروری حقه اسناد ایتمکده نفسنی نه حقه
وقایه اتخاذ ایدوب انلری کندی نفسنه اسناد ایلله زیر اشر و ر امو ر عده میه در و عده مک اصلی بقعه
امکاندر پس اکا نسبت اولنور و ما اصابک من سیئة فن نفسك فبدل الله سیئاتهم حسنات اذ لا فاعل علی
الحقیقة الا الله جمعا و فراق و خلقا پس اهل اتقا تقوالرینک نتیجه سی بوالدیکه وجود لری سیئاتی رحمت
رحمانیه حسناتیه تبدیل اولوب کمنونه کل شیء فی شیء انما یکون بحسب المحل وجود لری صفت
رحمتدن غیر تقوی و سائر صفات حمیده کبی بر صفت قائمیه (فقالوا فی مکرهم لا تذرن الهتکم ولا تذرین
ودا و لا سواها ولا یغوث و یعوق و نسر) شیخ رضی الله عنه قوم نوحک مکرن بوالدیه بیان ایدر پس نوحک قومی

مکرار نیدن بری برینه مخاطب اولدنی حالدی یعنی قوم نوح کباری کندی قومنه نصیحتده مبالغه ایدوب
مکرار زیادده ایتمکچون دیدیلر که الهه کزی ترکلا ایتک وودوسواع وبعوث وبعوث ولسری دخی ترکلا ایتک زیرا
بولر مظاهر الهیه در وری دعوت ایدن نی بولر ایچون وجود حقدن غیری بر وجود اثبات ایدوب بولنده
وجه حق مشاهده ایتکدن بری منع ایدوب بری تفرقه به دعوت ایدوب برین جمعه بر حقدن غیری برشی بلرز
فانهم اذ انکرهم جم الامن الحق علی ما ترکوا من هؤلاء فان الحق فی کل معبود وجهه یعرفه من عرفه وبعوث
من جهله (شیخ رضی الله عنه دیرکه زیر تحقیق قوم نوح چکنکم الهه لرین ترکلا ایدوب حقدن جاهل اولور لاله
مذکورده ترکلا ایتدکاری قدر زرا حق ایچون هر معبودده بوجه خاص وارد حق عارف اولور اول وجهی
عارف اولان کسنه حق جاهل اولور اول وجهی جاهل اولان کسنه یعنی حجر وخبز وشمس وقرن هر معبودده
حق ایچون بوجه خاص وارد که اول وجه باقیدر حیایات اشیاها لکه اولدقده پس هر معبودده وجه حق
عارف اولان اول معبودده مظهر یتدده متعین اولان حق عارف اولور اول وجهی جاهل اولان اول معبودده
متعین وآنک حقیقتدن متجلی اولان حق جاهل اولور (امدی) (وما رمیت اذ رمیت ولكن الله رمی) هر عینده
الوہیت و مألوهیت و عابدیت و معبودیت و ساجدیت و مسجودیت ظاهره در پس بر کسنه اول عینک حیایت
و شمعیت عبادت ایتسه و یا خود اول معبودده الهک تخیلنه عبادت ایتسه پس کندی هوا سنه عبادت ایدوب
و عبد الطاغوت و عبد صغیات حجاب اللاهوت و بر کسنه که هر معبودده هر صورتده من غیر حصر
ولا تعین و احد و احد اولان الله تعالی به عبادت ایتسه پس اول کسنه عارف و مکاشف و عالم و صافدر بو تقدیر
اوزده) (یعرفه و یحکم له) (قولنده ضمیر حقه راجع اولور) (من عرفه و من جهله) (قولنده ضمیر وجهه راجع اولور
و یعرفه و یحکم له ضمیری معنایه و عرفه و جهله ضمیری حقه راجع اولوق جائزدر ای یعرف هذا المعنی من عرف
الحق و ظهوره فی المظاهر و یحکم له من جعل الحق و جمیع ضما و وجهه راجع اولوق جائزدر یعنی بوجهی بیان
یلدی و آنی بیلین بیلدی دیک اولور) (وقال فی المجرین و قضی ربک الاتعبد و الا ایاه و احکم) و مجرین حقدده
الله تعالی ایدوب یا محمد سنک ربک که رب کدر حکم ایلدیکه سز عبادت ایتسه سز الا اکا و معبودات متعدده
و مختلفه به خلق عکوفی معلومدر پس هر معبودده اولان عبادت حقه در اندن غیری به دکادر لار اداقتضائه
ولا معقب حکمه زیرا جانب معبود حق جلیلدر که هر موجودده اندن غیری وجود اوله و اندن غیری انده
معبوده عبادت اولنه زیرا آنک حقیقی لذاتما اقتضا ایدر که علی الاطلاق وجود ایلد متقدرا اوله پس هر مکانده که
الهه و عبادت بولنه پس عبادت حقه در و حق عبادت ایچوندر زیرا آنک ذات مطلقه سنه مخصوصه اولان
احدیت احدیت جعدرا کا کثرت منافیه دکادر انسانک صورتی احدیتنه اعتبار نسی و تعقل اضافی ایلد
اغصانک کثرتی قدح و برمدیکی کبی زیرا نفس امرده کثرت یوقدر الاعتبار ایلد و کذلک انسانک صورت
روحانیه سی جوهر واحده در و آنک وحدتی ارواح و قوای کثیره جمعینک احدیتدر و اما قوای کثرتی اول
جوهر نورانیه و وحدتده قدح و برمدی کذلک مظهر اسمانک کثرتی کلاه معبود اولان اله و ربک احدیتنه قدح
و برمدی فم المعبود فی کل ماعبد و العابد فی کل من عبد (فالعلم یعلم من عبد و فی ای صورة ظهر حتی عبد و یعلم
ان التفریق و الکثرة کالاعضاء فی الصورة المحسوسة و کالقوی المعنویة فی الصورة الروحانیة فاعبد غیر الله
فی کل معبود) (پس عارف حق اولان کسنه عالمدر که عبادت اولان کیدر و عبادت اولان قنقی صورتده
ظاهر اولدی تا ککم عبادت اولندی و عالمدر که تحقیق صور معبودده تقریق و کثرت انسانک صورت
محسوسه سنده اعضانک کثرتی کبی و صورت روحانیه سنده قوای معنویه ناک کثرتی کبی نسبی و اضافی کثرت
اعضا و قوا و صورت محسوسه به و صورت روحانیه به قدح و برمدیکی کبی کثرت مظاهر امتدادی وحدت ذاته
قدح و برمدی پس هر معبودده الله دن غیری بر شمع عبادت اولندی) (فالادنی من تخیل فی الهیه) (پس
عابد لادنامی شول کسنه در که معبودده الوهیتی تخیل ایلدی یعنی هر معبودده حق ظاهری مشاهده ایتسه
ولکن هر معبودده الوهیتی تخیل ایدوب عبادت ایلد پس غلط و جاهل اله دن محجوب و غافلدر) (فالاولا هذا
التخیل ماعبد الحجر و لا غیره) پس اگر هر معبودده الوهیت معنایی تخیل اولنیددی حجر و دخی آنک غیری
اولان معبود شمس و غیر کبی عبادت اولنیددی) (ولهذا) (یعنی هر معبودده الوهیت تخیل اولنیددی و اتری

(قال) (الحق) (قل سمعهم فلو سمعهم لسموهم حجرا و شجرا و صکوکا) (حق نهالی ایدوب سن قوه کدی
معبود اولنیددی کزی تسبیحه ایدک پس اگر انلری تسبیحه ایدیدیلر البتہ انلر انلری حجر و شجر ایلد و اکا کب ایلد تسبیحه
ایدربردی یعنی معبود لرینی انلر اسماسیله تسبیحه ایدربردی ایدوب و الله ایلد تسبیحه ایتدربردی) (ولو قبل لهم من
عبدتم لقالوا الهاما کافوا بولون الله و لا اله) (وا کرانلر سوال اولنسه که کجه عبادت ایتد بکر انلر البتہ الهه یعنی
اله مقیده عبادت ایتدک دیرلردی دیمز لردی الله تعالی به و دخی اله مطلقه عبادت ایتدک پس الوهیت مطلقه بی
معبود درنده حصر ایتدربردی بلکه الوهیتی انلرده تخیل ایدربردی) (والاعلی ما تخیل فی الهیه بل قال هذا محلی
الهی ینبغی تعظیبه فلا یقتصر) (واعلا اولان عابد عارف و مشاهد و مکاشف معبودده الوهیتی تخیل ایتدی
بلکه بوجهای الهیدر بونک تعظیمی واجبدر دیدی پس بومعبود متعین اوزده اقتضایا ایتدربردی بلکه جمیع
اشیای محالی الهیه مشاهده ایدوب بومعبود دخی محالی الهیه دن بر مجلیدر و لکن متجلی بحسب الذات
واحددر و بحسب المحالی اسمانک تجلیسیله کثیردر ما تخیل قولنده مانافیه در) (فالادنی صاحب التخیل
بقول ما نعبدهم الا یقر بونالی الله زانی) (پس ادنی اولان عابد که صاحب تخیلدر دیرکه بزبونه عبادت ایتدربردی
الابونلر بزه الله تعالی به زانی تقریب ایدربردی زانی هی القریة و المنزلة زیرا حق انده تحقیق و مشاهده کدر بلکه
انده حق تخیل ایدوب آنک حیایت طاغوت صغیتنه عا کفدر لادنی قولی مبتدادر بقول جمله سی مبتدایک خبری
و جائزدر که صاحب التخیل قولی ادنی قولندن بدلدرب و باعطف یا ندر و جائزدر که صاحب التخیل قولی خبر اوله
(والاعلی بقول انما یقول الهکم اله واحد فله اسما و حیث ظهر) (واعلا اولان عابد مشاهده عالمدر معبودات
متعدده و متکثره اصحابی اولان عابدنه خطاب ایدوب دیرکه سزک اله کز اله واحددر پس اکامقادر
اولک هر نه مکانده تجلی ایدوب ظاهر اولور سه یعنی معبودات مقیده ایلد متعین اولان تجلیات کثرتنه نظر ایتدک
وانلر متجلی اولان وجود واحد دن محجوب اولمک هر مظهرده وجه واحدی مشاهده ایدوب اکامقادر
اولک) (وبشر المحسنین الذین خبت نار طبیعتهم) (یعنی شول محسنین و منقاد بنی بشیر ایلد که حقل عظمت
و کبریا سی مشاهده سنده و آنک وصالی مجرندده استغرا قلدنده و آنلر نار طبیعتلری سو بنش اوله) (فقالوا الهی
ولم یقولوا طبیعة) (یعنی اسم اله ایلد تسبیحه ایدربردی و الله اسماسیله متنوع اولور و طبیعتدن شی آخر اسماسیله تسبیحه
ایتدربردی پس آنلر له دیدیلر و طبیعت دیدیلر زیرا نار طبیعتی منطقیه اولان کسنه نار طبیعتی انطفا سندن
عالمدر که طبیعت متأثردر و متصرف فیها در و تصرف حق ایچون ثابتدر طبیعت ایچون دکادر زیرا طبیعت
محل انفعالدر اسماء مؤثره ایچون انشی کیدر کر ایچون تکون آندده ظاهر در و لکن امر معقولدر رخا رده آنک
وجودی یوقدر و کذلک اعیان ثابتده دخی وجودی یوقدر زیرا اعیانک عیندر نه کیم حقل عیندر تغایره
اعتبار سز پس انکچون حق طبیعت ایلد متسمی اولدی و امر ایلد متسمی اولدنی کبی زیرا مغایره و همیه وارد
پس طبیعت محل انفعال و تأثر اولوب آنک قوتی قویه اولغله حکیم فیاسوف فی حقل عینی اولدنی بیلدی
و تأثیری اکا حصر ایتدکه اکا اسناد ایلدی و اما محبتیکه تجلیات جلایله ناک و رودی قننده نار طبیعتلری
منطقیه اولدی و صفات الهیه ناک تحتده احکام طبیعیه لری مغلوبه اولدی انلر طبیعت ایچون وجود
و تأثیر اثبات ایتدربردی بلکه طبیعتده آثاری ظاهر اولان اسماء الهیه ایچون واله واحد ایچون اثبات تأثیر
ایدربردی انکچون اله دیرلر طبیعت دیمز) (وقد اصابوا کثیرا ای حیروهم فی تعداد الواحد بالوجوه و النسب)
و تحقیق نوجیون قوم کثیری اضلال ایتدربردی یعنی انلری تخمیر ایتدربردی واحد کتعدادنده وجوه و نسب ایلد یعنی
وجود واحدی ظاهرده مظاهر غیر متناهییه حسیله وجوه مختلفه ایلد تعدیدا ایتدربردی و تعقلده نصفیت و ثلثیت
و ربعبیت کبی اولان نسب غیر معدوده ایلد که اسماء صفاتدر تکثیر ایدوب رتق و جمعدن فرق و صدعه اخراج و نور
و حدتدن ظلمت کثرتده ادخال و املاچ ایتدکه آنلری حیرته قاع ایتدربردی پس انلر دخی وجوه و نسب اعتبار ایلد
آلهه متعدده ینشده تخمیر اولدیر جهت معینیه به متوجه اولغله قادر اولدیر و شیخ رضی الله عنه اضلال اصنامی
تخمیر ایلد نفس ایلدی عابد اصنام واحد حقیقی بی مظاهر حسیله متعدد مشاهده ایتدکه حق وجه واحد
مرایا تبه سنده اولان مظاهر مختلفه حسیله اکا وجوه مختلفه کور نور پس بوشهد صاحبی وجود
واحدی وجوه کثیرده مشاهده ایتدکه وجوه ینشده تخمیر اولور و انما قولوا فم وجه الله زیرا اهل حیرت ایچون

ظاهره و باطنه وجهه معینه یوقدر زبر انزل کتفه حق ایچون بر مرتبه متعینه اولدی که انزلک بواطن
وظواهر لنده انکله حق مقید اوله و مطلوب آخردن متمیز اوله بلکه حق تعالی خفیه و جلیه اولان جمیع
جهاتلرندن انده احاطت ذاتیه سن اشهاد ایدردی و آنلردن آنلره تجلی ایلدی پس جمیع جهاتلر وجود
واحد حق تجلی ایتمکله اول تجلیده استهلاک و حیرت لرندن و وجود واحدک مشاهده سندن بروجهی وجه
آخردن فرق ایدمه مزل و بروجهی بر جهتن تمیز ایدمه مزل (ولا تزد الظالمین لانفسهم المصطفین الذین اورثوا الكتاب
ونفسلرینه ظالمین اولنلر زیاده ایتمدی بلر ظالمین که مصطفی در که کتب جمع و فرقانه وارث قلند بلر یعنی کتب جمع
و فرقان آنلره اعطا اولندی و انلر کاوارث اولدیلر) ثم اورثنا الكتاب الذین اصطفینامن عبادنا فمهم ظالم لنفسه
ومنهم مقتصد ومنهم سابق بالخیرات (الایة ظالمین من اد محمد یبدر که نفسلری ایچون نفسلرینه ظلم ایلدی بلر
ترک شهوات ایلر و وجود واحد ظلم ایلدی بلر تعدید و تفریق ایتمکله زبر اکثر مصادره اولان وحدته الوهیتی
حصر ایلدی بلکه نسبت عدمیه کثرتی بیننده و وحدت ذاتیه بیننده حایر اولدی بلر) وهو اول الثلاثة قدومه
على المقتصد والسابق (وظالم محمدی الله تعالی نیک فمهم ظالم لنفسه ومنهم مقتصد ومنهم سابق بالخیرات قولنده
ثلاثة نیک اولدی پس حق تعالی انی مقتصد ایلر تسابق اوزره تقدیم ایلدی زبر انظر المک سیری و نظری واحد دن
کثیره در حکیم ترمذی رضی الله عنه صحیحده ابی سعید دن ایراد ایلدی بکه رسول علیه السلام بواتک حقنده
هو لا کلام بمزلة واحدة و کلام فی الجنة دیدی پس ظالم واحدی تعدید ایدر و کثرتده وحدتی مشاهده ایدر
و مقتصد واحد و احد و کثرتی و کثرتده واحدی مشاهده ایدر و بدین جامع در و سابق عددی توجید ایدر
و کثیری واحد مشاهده ایدر پس مقتصد و سابق اهل حیرت دکلر زبر انزل حقله خلقی اعتبار ایدر و اما ظالم
محمدی انزلک خلا فی در زبر واحد حقیقی فی اعتبار ایلر کثیر مشاهده ایدر پس ابد الابد حیرت صاحب در و دائما
حق انک حیرت زیاده ایدر) (الاضلالای حیرة) (الاضلالی یعنی حیرتی زیاده ایلر زبر انزلک حق بودر که حق انلره
ضلالدن غیری زیاده ایتمه زبر انزلک کمالی احدیت عین استهلاک کنده در پس انلر ایچون ظاهره عین قالمدی
و بیندن بین مرتفع اولدی و انلر احدیت عینه مستدی اولدی بلر و محمدی ایچون ذکر اولان حیرت لسان نوح ایلر
وسائر السنه ایلر و اولدر اما ظاهره لسان محمدی ایلر و اولدر و اولان حیرت بودر) (قال المجدی زدی فیک
تخیرا) محمدی یارب سنده بکا تخیری زیاده ایلر دیدی زبر وجه کریمه نظرک لذی هر مجلیده موجود در پس
مشهور و زیاده اولد چنه مشهور و دخی زیاده اولور و تقدیر اوزره محمدی قوی مرفوع اولور) (کلاما ضاع لهم مشوا فیه
واذا ظلم عليهم قاموا) محمدین حیرتک و صفیدر یعنی هر چنک حق آنلره نور احدیت ایلر تجلی ایدوب اضاعت
ایتمه آنلر اول نور ایچنده سلوک ایدر زبر تجلی احدیت قنده وجود واحدی تعدید و تکثیر ایدن وجوه مختلفه
و احکام متباینه فی رفع ایدر پس سلوکده حیرتی موجب اولان تعدد وجوه تجلی وحدت ایلر مرتفع اولدیده
حیرت دخی مرتفع اولور پس آنلر اول نور وحدت ایلر وحدتده سلوک ایدر و هر چنک آنلر اوزره اظلام ایلر
احکام کثرت الله استنار و احتجاب سببیلر واقف اولور و تخیرین اولد قلمی حالده پس انزلک سلوکری نور الهی
وضوء ربانی ایلدر) (فالخایرله) (وفی بعض النسخ فالمتخیرون لهم) (الدور والحركة الدورية حول القطب
ولا یرح معه) (پس حایر ایچون دور حاصلدر و دخی قطبک حولنده آنکچون حرکت دوریه حاصلدر پس حایر
قطبدن یعنی مرکز دن منقل دکلر یعنی حایر وحدت حق مرکز نه ناظر و وجوه متعدده ایلر انک حولنده دایر در
پس حقله دایر در هر نه حیثیه له دور ایدر بر سره و انکله اندن سائر در هر نه جهته سیر ایدر بر سره و لکن کثرت مناظر
حسبیلر عینی کلیل و عده وجوه و مظاهر اقتضاسیلر حایر و ضلیمدر پس سیرته نه اول و اردر و نه آخر انک
سیری سیر الله در منه المبدء والیه المنتهى) (وصاحب الطريق المستطیل مائل خارج المقصود طالب ماهو
نه صاحب خیال الیه غایته) (و طریق مستطیل صاحبی مرکز دن محیطه مائلدر مقصود دن خارجدر شول
شیئه طالبدر که انک حقنده خیال صاحبدر انک غایتی اول خیالدر یعنی شول جاهل محجوب که حتی کندی
نفسنده و هر مظهرده مشاهده ایچوب کندی نفسندن بعد تخیل ایتسه و خیالنده تخیل ایتدی بکی صورت
اوزره بعد مسافه ده اول صورت مخیل به توجه ایدوب اکا طالب اولسه حقن مائل و مقصود دن خارج اولور
و طنی اوزره حقن بعد اولور زبر کندی نفسنده و سائر مظاهرده مشهوره اولان وجوه الهیه دن اعراض

ایدوب صورت مخیل به توجه ایدر که انک حقنده خیال صاحبدر و اول الهی مجعول و رب مخیلدر و انک
سلوک اول خیال منتهی اولور) (فله من والی و ما بینهما) (پس بوطریق صاحبی ایچون من و اردر یعنی کندی
نفسندن توهم ایتدی بکی اوزره ابتدا و اردر که آندن سلوک ایدر و فی الحقیقه بواتد انک خیالنده حاصل اولان
حقندر و والی و اردر یعنی انتها و اردر که تخیل ایتدی بکی خیالک غایتدر و من الیه یعنی ایتدیه انلر ایتدیه اولان
مسافه و اردر که انی الله تعالی به طریق توهم ایتدیر پس سیری ایلر دائما حقن بعد اولور زبر ابتدا ده حتی ترک
ایلدی پس آندن بعد اولد چنه حقن بعد اولور) (وصاحب الحركة الدورية لا بد له فیلزمه من ولا غایه له فیکم
علیه الی) (و حرکت دوریه صاحبی ایچون بد اوقدر تا کیم اکامن لازم اوله و آنکچون غایت بودر تا کیم انک
اوزره الی حکم ایلر یعنی انک سیرته ابتدا یوقدر که اندن سلوک ایتدیه اکامن لازم اوله و انک سیرته غایت
یوقدر تا کیم سیرنده الی انک اوزره حکم ایلر) (فله الوجود الایتم) (پس حرکت دوریه صاحبی ایچون وجوداتم
حاصلدر زبر محیط کادر و سیری بالله و فی الله اولان سیر الله در) (وهو المولی جوامع الکلم والحکم) و اکا جوامع
کلم و جوامع حکم اعطا اولندی و تیت جوامع الکلم جوامع کلم صاحبی بزم نبی محمد صلی الله تعالی علیه
وسلم و دخی انک امتندن اکا تابع اولان محبین و محب و یبدر که انزلک حقنده) (قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی
یحییکم الله) (قولی نبی به خطا با و ارد اولدی پس انزلک مشهدری) (ایما قولوا فم وجه الله در) (مما خطیائهم)
(یعنی وجوداتم صاحبی مما خطیائهم قولنده اشارت اولن طائفة علیه دندر که لسان اشارت ایلر انزلک حقنده
مما خطیائهم اغرقوا فادخلوا ناراً فلم یجدوا لهم من دون الله انصارا و ارد اولدی) (فهی الی خطبتم) (شول
خطبائک انلری تعیناتلری خطه لرندن بکوردیلر و انلری خطوط لرندن اضلال ایلدی بلر پس شهود واحد
احدده تجلی ایتدی بکی حیثیه له آردیلر) (فأغرقوا فی بحار العلم بالله وهو الحیرة) (پس علم بالله بحارنده غرق اولدی بلر
و اول علم بالله بحری حیرتدر پس صورت کثرتده مخیل به و کده ساویه اولان احدیتده غائب اولدی بلر و تعیندن
عینک شهودنده و عین کثرتده وحدتک اشهادنده متخیر اولدی بلر) (فادخلوا ناراً فی عین الماء) (پس آنلر عین ماده ناره
ادخال اولدی بلر یعنی وحدت ناره ادخال اولدی بلر عین کثرتده وحدتی مشاهده ایتد کارنده و با خود سبحات
و جهل تجلیسی ناره ادخال اولدی بلر علم بالله بحاری اولان مانک عیننده که اول ماشول حیات حقیقه در که
کلک حیاتی آنکله در ناری وحدت ایچون و مانی علم ایچون استعاره ایتدی سبحات وحدت محرقه اولدی بغندن
اوتری و علم بالله ده حیات حقیقه حاصله اولدی بغندن اوتری و جمع اضداد محمدیننه مخصوصدر پس حیات ایلر
علمک وجودی قنده غرق ایلر خرق شهودنده اولان حیرتدن اشد حیرت بودر و محمد بین حقنده عین ماده نازل
وجودی ایچون استشهاد ایلدی الله تعالی نیک) (واذا البحار سجرت) (قولی ایلر پس ایتدی) (وفی المجدی بین
واذا البحار سجرت و محمدین حقنده و اذا البحار سجرت و ارد اولدی) (سجرت التنور اذا اوقدته) (یعنی عرب
سجرت التنور اذا اوقدته دیر یعنی بن تنوری ایقاد ایتدم دیدی بکی وقته سجرت التنور دیر پس نار عین ماده اولور
پس کای محیط اولان علم بالله بحار نیک عینی عین نار تجلی سبحات وجه وحدتدر) (فلم یجدوا لهم من دون الله
انصارا) (پس الله دن غیری انلر اصنامدن و سائر تعینات کونیه دن انصار اولدی بلر زبر تجلی ذاتی انلر وجوداتن
و وجودات کونیه فی احراق ایلدی پس الله دن غیری انلر نصرت ایدجک کیمسه باقی قالمدی و لکن الله تعالی
کندی وجودی ایلر انلری احیا ایلدی و آنلر نصرت ایتدی کما قال ومن احبني فاناقتله ومن قتلته فعلى دية
ومن على دية فاناديته) (فیکان الله عین انصارهم فلهک و ایه الی الابد) (پس الله تعالی انلر عین انصاری
اولدی پس الی الابد الله ده هلاک اولدی بلر والله ده هلاکری عین بقا و حیاتدر فهو الملك المغنی وهو الناصر المحی)
(فلو اخرجهم الی السیف سیف الطبيعة لنزل بهم عن هذه الدرجة الرفیعة) (پس اگر الله تعالی آنلری علم بالله
بجاردن طبیعت ساحلنه اخراج ایلدی آنلری بودر جرة رفیعه دن انزال ایدردی و آنلر کثرت تعینات ایلر
مشاهده وحدتدن محجوب اولور لر دی) (وان کان السکال لله بالله بل هو الله) (واکرچه کیم کل لله وباللهدر
بلکه فی الحقیقه اللهدر یعنی عین جمعه و مرتبه الوهیتده کل الله ایچون اولدی بکی سیف طبیعتده متعینه
اولان صور طبیعیه و تعینات اسکانیه نیک کلبی دخی اگرچه کیم للهدر یعنی اللهک مظهری ایچون مخصوصدر
وباللهدر یعنی فی الله ایلر در بلکه اللهدر که مرتبه الوهیتده اولان اسماء متقابلله ایلر مظاهر مختلفه درجات

متفاضله ظاهر در) (قال نوح رب ما قال الهی فان الرب له النبوت) (نوح علیه السلام دعا سنده رب دیدی الهی دیدی زبیر رب اسمندن مراد اندر شول صفت ایل که انکه نوح حاجتی قضا اولور یعنی ندا ایدوب بر امری استدعا ایتد که اول امره مخصوص اولان اسماء الهی الیهن بر اسم رب ایچون انک مهمنی کافی اولان صفت اوزره ثبوت وارد که صفت اخرا به تحویل ایچون رب دیدی) (والله متنوع بالاسماء فهو کل یوم فی شان) (والله اسماء الهیه الیه متنوع در پس هر آنده بر شانده و بر تجلیده در زبیر الهه جمیع اسماء الهیه بی جامعدر و جمیع سنده هر آنده متجلیدر انک ایچون ثبوت یوقدر تنوع و تحویلدر انک ایچون مرتبه الوهیتده کندی ذاتی و هویتی) (کل یوم هو فی شان) (قولی الیه وصف ایلدی فی شان ای فی تعین و تجلی و تقید و ربوبیت مر بوبده تصرفدن عبارتدر وانی بر طوردر بر طوره نقل ایدر مر بوبک منتهای تربیتنه واصل اولجه) (فأراد بالرب ثبوت التلوین) (پس نوح علیه السلام اسم رب ایل نداده تلویک ثبوتن دیلدی یعنی نوحک دعاده مراد نه موافقه اولان صورتده و آنک مهمنی کافی اولان صفت ایل تجلی و ظهورده حقل ثبوتدر و اولدیخی تلویندر) (انلا یصح الا هو) (زیرا مرتبه ربوبیتده تلوین ثبوتندن غیر یسی صحیح دکلدر خصوصاً دعانک اجابتی مقامنده و بعض نسخهده ازلا یصح واقع اولدی و نوح علیه السلام ملک دعا سی) (لا تذر علی الارض) (قولیدر ارض اوزره ترک ایتمه یعنی ارض فرق و ظهورده یونلری ترک ایتمه) (یدعوا علیهم ان یصیروا فی بطنها) (نوح علیه السلام آنلر اوزره دعا ایدر که بطن ارضده صابر اولر یعنی نوح علیه السلام حقندن استدعا ایلدی که آنلری فرق ارضده ترک ایتمه بطن احدی و جمعی به آنلری ادخال ایلیمه) (والیه المصیر) (پس یوقول نوح علیه السلام آنلرک حقنده دعادر زبیر بطن ارضده اولان حقه وصول ایچون دعادر) (قال الحمیدی لو لیتم بحبل الهی علی الله) (محمدی ایتدی که اگر سر بر حبل ایل بطن زمین صارقیناید بکزی یعنی سزی صارقید بیلر اول حبل و یا خود سزدن هابط اولان کسمنه البته الله اوزره هبوط ایدردی هبط خمیری حبله و یا خود سزدن هابط اولان کسمنه به راجع اولقی جائزدر یعنی) (الله نور السموات والارض) (مفهومی اوزره جمیع تعینات علویه و تشخیصات سفلیه دن حق ظاهر و متجلیدر و جمیع تعیناتک هوبتیدر و فوقیه و تحقیقه اکا نسبت ایل علی السویه در فوقنک عینی اولدی یعنی کبی تحتنک دخی کذلک عینیدر و وجه مذکور اوزره ولیم صیغه مجهول ایلدر و صیغه معلوم ایل دخی جائزدر یعنی اگر سر حبلی بطن زمین صارقیتسکز دیکدر) (له ما فی السموات وما فی الارض) (سموات وارض اولان صور خلقیه مظاهرده ظم و روحی ایچون ثابتدر و یونلرک باطننده اولان بطون دخی کذلک حق ایچوندر و لکن تعینات حسیله صور خلقیه ده کثرت خلقیه ظاهر در و باطنده احدیت عین حقده فرقه اولان کثرت خلقیه مستهلکدر * پس ظم و روحی حق ایچون اثبات ایدر و حق ظاهر و کثرت و فرق و باطن و وحدت و جمع اولوب سموات عالم ارواحده و ارض عالم اجسامده اولان شیء اکا مخصوصدر و انک هوبتیدر) (فأذا دفنت فیها فانت فیها رهی طرفک) (پس بچنکم سن ارض ایچنده دفن اولنسک پس سن آنده حاصل سن اول سنک طرفک اولدی یعنی حالده پس حق دخی طرف ارضده سنک ایل بیلدر) (وهو معکم ایما کثمت) (یعنی تعینات ظاهرده دن هر بر تعینه خطاب ایدوب دیر که تعینک صورتی فایندروسن باطنده و عین جعده مستهلک اولدی بعلک حالده انده استهلک اوزره ثابتسن و باطن واحدیه سنک ظرفکدر و ظرف مظهر و تعینک لا تعینده اندراجی و مقید و مظاهرک مطلق و باطنده اندماجی اعتبار بیلدر و الوجود واحد دن قید تعین زائل اولد قد تعیندن اول مطلق اولدی یعنی کبی نه مطلقدر) (وفیها نعیدکم و منها نخرجکم تارداخری لا یتلاف الوحوه) (ارض ایچنده سزی اعاده ایدر و مره آخراده سزی آن دن اخراج ایدر و زوجهک اختلافدن اوتری زبیر اوجه تعینات حسیله مختلفه در یعنی ارض فرق ظاهرده صور خلقده ظاهر اولان تعینات و انیات کثرتنی باطنیه اعاده ایدر و احدیت عین حقده آنلر مستهلک اولدی یعنی حالده و نه مظاهر خلقیه و تعینات مختلفه ایل اظهار ایتمکله اخراج ایدر و اقامت عدل ایچون زبیر انشأت دنیو به ده نفس اوزره صفات غالبه مقتضای اوزره وجوه انسانی و هیئات نفسانی مختلفه در هر بر یسی هیئت معنویه سی و اخلاق و صفاتن محصله اولان صورت جمعی سی اوزره جناب الهی دن اسم حکم دن بر حکم اقتضای ایدر یوقدر برجه لا یتلاف الوجوه قولی نخرجکم قولی ایچون تعلیل اولور و جائزدر که وجوه دن مراد

اسماء الهیه و جوهی اوله یعنی حضرت الوهیتده اولان اسماء الهیه نک و جوهی مختلفه اولدیغندن اوتری اخراج ایدر پس حق ظاهر و باطن و مبدی و معیددر * پس جمیع اسماء الهیه و جوهی ایل ظاهر و متجلیدر حضرت الوهیت وجوه اسماء مختلفه ایل ظهوری اقتضای ایتد یکندن اوتری) (من الکافرین الذین استغشوا ثیابهم وجعلوا اصابعهم فی آذانهم طلبا للستر) (یعنی ارض اوزره شول کافر یندن ترک ایتمه که ثیابلری ایل یوندر بیلر و اصابعلری اذنلرینه وضع ایلدیلر ستری طلبدن اوتری زیرا آنلر احتیاجلری حکمی ایل غفردن ستری فهم ایتدی * پس ثیاب و اصابعلرندن ستر ایتمه ایتدی (دیارا احدی حق تم المنفعة کما عمت الدعوة) (بر احدی ترک ایتمه تا کیم منفعت عامه اوله دعوت عامه اولدیغی کبی یعنی نوح علیه السلام صور اسمانک عبادی اولوب وحدتدن کثرت ایل تحتب اولان قومی وجوه اسماء نک اختلافی اولان شقامه لکه سندن احدیت وجه ذات سعادت ملتباسنه انفاذ ایتمکچون و حجب جلالیه ظلمتدن نور جلال ذاته اخراج ایتمکچون دعوت ایلدی * پس وقتا کیم نوح علیه السلام قنده متحقق اولدی که آنلر اهل حجابدر کثرت اسمائیه صورندن غیره عبادت ایتمزلر و آنلر ده دعوت احتیاجدن غیر برشی زیاده ایتمز * پس رب ناصره اسم قهار و منتهی ایل دعا ایتدی آنلرک صور اختلافاتلر ارض فرق ظاهرده اولان تعینات ظاهره لری ارض باطنی اولان جمع احدیده احدیت اسم باطن ایل ستر ایتمکچون آنلر استعدا تلر ستر ایتد کبری کبی پس دعوت اثرینک منفعتی عامه اوله اولدیخی آنلرک صلاحیدر آنلری کثرتدن وحدته ردایتمکله و تفرقه و بعده قادین منع ایتمکله و آنلر دن باقی قلان مؤمنلری دخی آنلر اضلال و تحمیر ایتدی پس دعوت عامه اولدیغی کبی منفعت دخی عامه اوله) (انک ان تذرهم ای تدعهم و تترکهم بضلوا عما ابدلای یحیروهم فخرجوهم من العبودیه الی ما فهم من اسرار الربوبیه فینظرون انفسهم اربابا بعد ما کافوا عند نفوسهم عییدا فهم عیید و ارباب) (یعنی یارب سن اگر کافر لری ارض فرقه ترک ایدجک اولورسک و باطنده احدیت جمع ذاتی به ادخال ایدوب آنده استهلک ایتمکچک اولورسک سنک عبادکی اضلال ایدر لری یعنی آنلری تحمیر ایدر و آنلری عبودیتدن اخراج ایدر لری اسرار ربوبیتدن آنلر ده موجود اولان شیئیه پس نفسلرینه ارباب نظر ایل نظر ایدر لری نفسلری قنده عیید اولد قلند نصکره * پس آنلر عیید و اربابدر یعنی اگر سن آنلری ارض فرقه احوالری ایل ترک ایدجک اولورسک ایتا دلر ایل آنلر مستظا ایلورلر * پس غلو و طغیانندن غیر بر شیئیه متحرک اولورسک عبادکی تحمیر ایدوب آنلری انانیته دعوت ایتمکله عبودیت محضه دن که آنلرک صفت ذاتیه سیدر آنلر ده اولان اسرار ربوبیتده اخراج ایدر لری قوای نفسانیه و صفات حیوانیه نک وجود ایل) (قال النبی علیه السلام شر الناس من قامت القیامه علیه و هو حی) (یعنی اسرار ربوبیته مطلع اوله قوای نفسانیه نک وجود ایل زیرا آنلرک باطنلری مظهر اسرار ربوبیتدر و باطنلر ده حضرت ربوبیت اسمائی متجلیدر و وظاهر لری عبودیت محضه در * پس عبودیتدن اعراض ایدوب اسرار ربوبیت اعتبار لری نفسلرینه ارباب نظر ایل نظر ایدر لری ایل ایل آنلر عیید ایلکن یعنی عبودیتدن ربوبیته انتقال ایدر لری بقدر نصکره که آنلر عییددر بلکه کندی لری نفوسلرینک عیید ایلکن زیرانی الحقیقه آنلر ظاهر لری ایل عییددر و باطنلری ایل اربابدر * پس عبودیتدن اعراض ایدوب اسرار ربوبیته تعرض ایتمکله طرف انحرافه میل ایتدی و اسم مصل دعوتیه اجابت ایتدی * پس آنلرک صلاحی و آنلرک نصکره اولنلرک دخی صلاحی حاللری بودر که آنلر بطون اوضده مستور اولر استماع ندادن آنلر مستر اولد قلری کبی و آنلر کشف و جمع طوفانی بشارنده اغراق اولنلر) (ولا یلدوا ای ما ینجبون ولا یظهرون الا فاجرای مظهر اما ستر) (ودخی اتاج و اظهار ایتمزلر الا فاجری یعنی مستور اولان شیئ مظهر اولان کسمنه) (کما ارای ستر اما مظهر بعد مظهر) (ارایه فاجر که کفارد یعنی ظاهر اولان شیئ آنک ظهورند نصکره سائر در یعنی آنلر انانیتملری ایل حقیقت الهیه سی ستر ایتمکله کافر لدر پس آنلرک اولادی دخی آنلرک اسرار صوری اوزره ظاهر و ایدر لری ستر ایه پس آنلر دخی اتاج ایتمزلر الا نلر ده مستوره اولان ربوبیتی که آنلر ستری و ایدر لری بقای ایل اظهار ایدوب دعوی ربوبیت ایل ظاهر و ایدر لری فاجر لری زیر اظهر و خود و آنلر لازم اولان عبودیت ایل ظاهر و آنلر ده اولان سر ربوبیت اوزره در اظهردر ایدی و دخی آنلر اظهار ایتمزلر الا ربوبیت مطلقه سی که آنلر ده ظاهر در و آنلرک ظاهر لدر و حقیقت الهیه سی که

قطب در عروج است که منکشف اولور (وهو في التنزلات الموصلة لنا) والسلام وفلك يوح بزم تنزلات موصليه
كأنه مظهر مظهر وروحه اسرارى انده مذکور در سائر انبياء اسرارى انده مذکور اولديغى كى پس اسرار
نوحه واقف اولقى استين تنزلات موصليه ده اولان فلك يوحه مراجهت ايلسون وتنزلات موصليه بر كابل
اسميدركه شيخ رضى الله عنه انى موصل نام بلده تاليف ايلدى و شيخ رضى الله عنه قوم نوح حقه ده اولان ايانى
بطون اوزره تفسير ايلدى والله اعلم

فصل حكمة قدوسية في كلمة ادريسية

حكمة قدوسية نك كلمة ادريسية به اقترافى وجهى فهرسته سبق ايلدى (العلو نسبتان علو مكان وعلو
مكانة) يعنى علوايكي نسبتدر بر ريسى علومكاندر و بر ريسى علومكاندر وعلو يلك ايكيسى شمس ايجون
حاصلدر اما علومكانك حصولى زير اشمسك فلكى امكانك نك اعلا سدر زير وسط جميع افلاك كدر واما علو
مكانك حصولى زير امكانك وجودنه سيدرو اعلاى امكانه در زير علون بينى جامعدر (فعلو المكان
ورفعناه مكانا علويا وعلو الامكانة المكان الذى يدور عليه رضى عالم الافلاك وهو فلك الشمس) (پس علو مكان
ادريس عليه السلام ايجون ثابت اولدى) (ورفعناه مكانا علويا) (قوليتك مدلوليدركه فلك شمسدر يعنى
بزادريسى مكان عليه كه فلك شمسدر رفع ايلدى و اعلاى امكانه شول مكاندركه آنك اوزره رضى عالم افلاك
دور ايلدى واول فلك شمسدر پس فلك شمس علوى جامع وعلوه اعلاى امكانه در) (وفيه مقام روحانية ادريس)
وفلك شمسدر در ادريس عليه السلام روحانيى مقامى (امدى) علومكان بر شمسك ارفع اما كنده اولسيدرو علو
مكانك بر شمسك ارفع مرا بنده اولسيدرو كچه كيم مكان دكل ايسه ويا خود ادناى اما كنده ايسه انسان كامل
رتبه سلك علوى كى فلك اعلايه نسبت ايله وادريس ايجون علومكانى ثبوتك حكمتى بودر زير ادريس تعين
روحانيى مجر واولدى وجميع صفات غيبيه دن انسلخ ايله وعين ذات احديته انظماس ايله توحيد ذاتى
محمديه واصل اولدى بلكه صفات بشرية طبيعیه دن منسلخ اولوب نشأت عنصر يه دن وآنك احكامندن
متجذر اولدى و صفات روحانية وحيات نورانية ايله باقى قالدى پس نفس مظهره سى هيأت روح منورى هيأت
متبدله اولدى وصورتى دخی هيأت روحانية به مناسبه اولان صورت مثالية نورانية به منقلب اولدى پس
انكله ماواى اصلى و مقام قطرى اولان فلك شمس عروج اولنديكه مفسا تنزل روح قطبدر زير بولفسك
روحى ارواح معاويه نك اشرفيدرو روح قطب اشرف ارواح انبيه اولديغى كى پس بوسردن اوتري شمس اشرف
كواكب ورييس سمادر وجميع كواكب مر بظدر ملك اصحابك ملكه ارتباطى كى كه آنر بوجهه علويه
و بوجهه سفليه در پس شمسك فلكى افلاك احصن و اوسطيدر وسط مملكتده ملكك مكانى كى زير
وسط موضعك افضل و فساددن اجاسيدر وكذلك افلاك نسبت ايله قطب كييدر رخادن وآنك سبرى ايله
امور عالم منظم اولور و حساب و مواقيت منضبط اولور) (وتحت سبعة افلاك و فوقه سبعة افلاك وهو الخامس
عشر فلكى فوقه فلك الاخرى المربع و فلك المشتري و فلك كبر و فلك المنازل و فلك الاطلس و فلك البروج
و فلك الكرسى و فلك العرش) (و فلك شمسك تحتيدى فلك واردر و آنك فوقنده دخی بدى فلك واردر و اول
اون بشنى فلكدر پس آنك فوقنده اولان فلك اجر يعنى فلك مر بظدر و فلك مشتري و فلك كبر و آنر كه اول زحلدر
و فلك منازلدر كه جميع ثابت انده در و آنكچون فلك منازل در زير اثر فلك منازلى انده در و فلك اطلسدر يعنى
فلك بروجدر و اول اون ايكى بروج اوزره منقبه در و هر بروج آنك اراستده اولان صور كواكب ايله بيلو و كه تحتيدى
اولان فلك منازلدر و آنر ثابت در و فلك كرسى و فلك عرشدر) (والذى دونه فلك الزهرة و فلك السكائب و فلك القمر
و كره الاثير و كره الهوا و كره الماء و كره التراب) (و فلك شمسك تحتيدى اولان فلك فلك زهره در و فلك كاتيدر كه
مطارد در و فلك قمر در و كره الاثير در و كره الهوا در و كره الماء در و كره التراب در) (فن حيث هو قطب الافلاك هو رفيع المكان)
پس فلك شمس قطب افلاك اولديغى حقيقتيه اول رفيع المكاندر و فلك شمسى الله تعالى مكان اعلى ايله تسميه
ايلدى قاب اولديغندن اوتري زير آنك مافوقى اولان فلك اندن اعلا در پس حقل علومكاندن مرادى
مكانك علومكانتدر پس بومكان ايجون مكاندن رتبه علو حاصله در (امدى) علوكاه اولور كه حقيقتى و ذاتى اولور
علو الهى ذاتى كى وكاه اولور كه اضافى اولور مكان اعلى به نسبت ايله پس اعلاى امكانه فلك شمسدر زير وسط

كادر و بومكان ادريس عليه السلام روحى وجسد روحانيى مكاندريس پس آنك علوى علومكاندريس
(واما علو المكانة فهو لانا اعنى المحمدين قال تعالى وانتم الاعلون والله معكم في هذا العلوه و هو تعالى عن المكان
لا عن المكانة) (واما علومكانه پس بزم ايجون يعنى محمد بن ايجون ثابتدر الله تعالى آنك حقه ده وانتم
الاعلون ديدى والله تعالى بوعلوده سز كاه بله در و اول مكاندن متعاليدر مكاندن دكادر يعنى محمد بن ايجون
علو مكانك ثبوتى وانتم الاعلون قولى ايله در زير احديت جمعى و جمع محمدى رتبه اعلا در جميع مراتبدن
والله تعالى احديت ذاتيه سى و وجود اطلاقيه هر قيددن متعاليدر پس بزم ايجون اثبات ايلدى بوعلوده
بزم ايله معيتن اثبات ايلدى بعلوم معلوم اولور كه بزم علوم علومكاندريس و علو ذاتى احدى جمعى محمددر بوعلوده
الله تعالى احديت بزمه معاددر بزم اطلاقدن اوتري زير الله تعالى بحسب الذات على مطلقدر پس مكاندن
متعاليدر زير امكان آنك مكاندريس مكاندن متعالى دكادر زير وجود مطلقه آنك مرتبه سى وجوده قيد
اولان آنك مرتبه سندن اعلا در) (ولما خافت نفوس العمال من اتع المعية بقوله ولن يترك اعمالكم فاعمل
يطلب المكان والعلم يطلب المكانة فجمع لنا بين الرفعين علو المكان بالعلم وعلو المكانة بالعلم) (وقتا كيم بزدن
نفوس عامله خوف ايلديسه يعنى الله تعالى) (وانتم الاعلون والله معكم) (قولى ايله بزمى علويت ايله وصف ايدوب
بزم ايله معيتن اثبات ايلدى كنده امت محمدية دن اعمال صالحه اصحابى اولان نفوس عامله كه حقايق الهية به آنك
اطلاعى بوقدر علودن علومكانتى فهم ايلدى بزمى راحق مكاندن منزه در و علويتك ثبوتى علم ايله در پس وقتا كيم
عملك اجرى فواتدن خوف ايلدى بزم ايله الله تعالى (والله معكم) قولنده اولان معيتى (ولن يترك اعمالكم)
قولى ايله اتباع يعنى عقاب ايلدى يعنى الله تعالى اعمال جسمانية كزندن وآنك اجورندن بر شى نقض ايلدى زير
رفعت عليه رتبه عمليه مكانيه به منافيه دكادر پس عمل مكانى طاب ايدر و علم دخی مكانى طاب ايدر
واعمال ايجون اعلاى امكانه حاصلدر و اول سدره المنتهى در كه بنى آدمك اعمالى اكامنتيه اولور پس الله تعالى
بزم ايجون رفعتن بينى جمع ايلدى كه بر ريسى عمل ايله علومكاندريس و بر ريسى علم ايله علومكاندريس فخن الاعلون
والله معنا في هذه الاعلوية بالمعية الاحدية الذاتية) (ثم قال تنزيها للاشتغال بالمعية سجع اسم ربك الاعلى
عن هذا الاشتغال المعنوى) (يعنى وقتا كيم الله تعالى كندى هو بزم ايجون بزم ايله معيتن اثبات ايلديسه
(وهو معكم) قولى ايله علويتده اشتراكى ايهام ايلدى پس بوايهامى رفع ايجون (سجع اسم ربك الاعلى)
ديدى يعنى الله بزم ايله علويتده معيتن اثبات ايلدى كنده معيتده اشتراكدن تنزيه دن اوتري (سجع اسم ربك الاعلى)
ديدى يعنى بواشتراك معنويى دن اعلى اولان ربك اسمى سن تسبيح ايله ديدى پس بزم ايله اشتراكده اولان
اعلويت اوزره حق كندى ذاتى ايجون اعلويت اخرى اثبات ايلدى و بواشتراك كندى نفسى تنزيه ايلدى
زير اكليت واعلويت درجاتك نهايتى بوقدر زير اكرچه كيم بزم ايجون اعلويت ثابت اولديسه علون بينى
جمع ايلدى بزمى دن اوتري اما علون بيننده بزم جمع مظهر مظهر و اما حق ايجون جميع مكانات ايله امكانه نك
علوى بيننده جمع جمع حاصلدر زير حق تعالى عين كادر و وجه آخر ايله حقل علوى علو ذاتيدر زير اياته اعلا در
مطلقا غير نسبت ايله دكادر پس هر شئيه نسبت اولنان علو حقل علوى بيدر زير هر شئيه ظاهر اولوب كا
نسبت اولنان علو اسم اعلى ايله حقل آنده تجايسى قدردر پس اصل علوده آنك شربى بوقدر) (ومن اعجب
الامور كون الانسان اعلى الموجودات اعنى الانسان الكامل وما نسب اليه العلو الا بالتبعية اما الى المكان
واما الى المكانة وهى المنزلة فما كان علوه لذاته فهو العلى بعلو المكان و بعلو المكانة فالعلو لهما) (واعجب
امور دندر انسانك يعنى انسان كامل اعلاى موجودات اولسى يعنى انسان كامل اعلاى موجوداتدر
وحال بوكاه كالون نسبت اولندي الاتبعيت ايله با علومكان و با علومكانت و مكانت منزلتدر پس انسان كامل
علوى لذاته اولدى پس اول علومكان و علومكانت ايله على در پس علومكان ايله مكانت ايجون ثابتدر
يعنى انسان كامل اعلاى موجودات ايكى كالون نسبت اولغز الامكان ايله مكانت تبعيه ايله زير علو ايكيسى
ايجون ثابتدر پس انسان كامل ايجون علو ذاتى بوقدر پس اعلاى موجودات اولان انسان ايجون علو ذاتى
اولميتى آنك غيرى اولان موجودات ايجون علو ذاتى نه كيفيته ثابت اولور پس اول علو كه مكان ايله
مكانت انكله وصف اولندي) (مكانا علويا وانتم الاعلون) (قولنده اللهم معيتى سبيله در بالذات آنر ايجون

علو ثابت دکدر زیر امقید ایچون علوی قدر الا حقله در که مطلقا علو ذاتی آنکچون ثابت بود بر اوزره فا کان قولنده مانفی ایچون واقع اولور و علوه ولذاته و فیهو ضمیری انسانه راجعه اولور و اما ما الذی معنا سنه اولمق و ضمیرا کارا جعه اولمق دخی جائزدر یعنی انسان کامل اعلای موجودات ایکن اعلو نسبت اولمق الامکانه و یا مکانه تبعیتله پس آنک علوی لذاته اولدی پس شول کسسه که آنک علوی لذاته اولدی پس اول علو مکان و علو مکانات ایله علی در زیر اعلو مکان ایله مکانات ایچون ثابت بود و وجهی (فعلو المسکان کارجن علی العرش استوی و هو اعلی الامکنه و علو المسکانه کل شیء هالک الا وجهه و الیه يرجع الامر کلله اعله مع الله)

(قولی مؤید در یعنی دیک اولور پس علو مکان (الرجن علی العرش استوی) کبیه در و عرش اعلای امکنه در زیر احق تعالی اسم رحن ایله اکتجلی ایدوب نور وجود ایله آنک اوزره مستوی اولدی پس الله ایچون علو مکانک ثبوتی اسم رحانک عرش اوزره استواسی و تجلیسی حسبیه در و علو مکانات (کل شیء هالک الا وجهه) و الیه يرجع الامر کله اعله مع الله در یعنی علو مکانک حق ایچون ثبوتی (کل شیء هالک الا وجهه) ایچون قولنده در یعنی دیک اولور که هر شیء هالکدر الا آنک وجهی دکل یعنی حقیقی و ذاتی که شیتک وجودی اول وجهه ایله در و اول وجود حق مطلقدر پس هر شیء هالک و فایده روح ذاتی ایله دائم و باقیدر و امرک کایسی حقله ذاتی اولمق یعنی فناء اولمق کار جوع ایدر زیر امتعین قید تعیندن خلاص بولمق عین لا تعین اولور و الله ایله آخر و ارمیدر یعنی یوقدر پس غیر ایچون وجود یوقدر (امدی) جمیع اشیا نیک تعیناتی هالکدر و جمیع وجوده کارا جعه در پس علو ذاتی و حقیقی وجه واحد ایچون ثابتدر که ذاتیه متعالیدر (ولما قال تعالی و رفعا مکانا علیا فجعل علیا نعنا للمکان) (وقال) (واذ قال ربک للملائکه انی جاعل فی الارض خلیفه فهذا علو المسکانه) (لما نکل جوابی فمخذ و فدر لما نایه نکل جوابی اکادالات ایتمکله و الجواب عرفنا ان علوه بالمکان و المسکانه لیس علو ذاتیا یعنی وقتا کیم الله تعالی و رفعا مکانا علیا) دیدیسه پس علو مکانک ایچون نعت ایلدی و دخی (واذ قال ربک للملائکه انی جاعل فی الارض خلیفه) دیدیسه پس بورتبت خلافت علو مکانکدر بره معلوم اولدی که انسانک علو مکان ایله و علو مکانات ایله علوی علو ذاتی دکدر زیر اسکانی علو مکانی ایله وصف ایلدی پس علو مکانک و صفیدر انسانک وصفی دکدر و انسان اول مکانه می فوع اولمق علی اولور و علو مکانته دخی بولدی در زیر اعلو مکانک رتبه خلافت ایچون تخصیص ایلدی یعنی انسان کامله مخصوص اولان علو مکانات مرتبه جمعیه احدیبه کمالیه اولان خلافت مرتبه سنک علویدر پس یوقدر دخی انسان کامل ایچون مجمعویدر ذاتی دکدر (وقال فی الملائکه استکبرتم ام کنت من العالین) (وملائکه حتمده استکبرت ام کنت من العالین دیدیسه عالین ملائکه دن برنوعدر که عند الله آنلر ایچون علو مکانات ثابتدر حقله هیما نلرندن و غیردن غیبو ییتلرندن اوتری آدمه سجده ایله مأمورا و لملق قری حیثیتله پس آنلر شدت هیما نلرندن کندی نفسلرین بلزلر و حق تعالی آدمی خلق ایتدیکنی دخی آنلر پس اول ملائکه ایچون الله تعالی علو مکانات اثبات ایتدی و ابلیسه خطا با ملائکه عالین حتمده دیدی بنیدیم ایله حق ایتدی بکم شیتکه سجوددن استکباری ایتدی یوخسه ملائکه عالین دخی اولدی که آنلر سجود آدم ایله مأمورا و لملق بار) (فجعل العلو للملائکه فلو کان لکونهم ملائکه لدخل الملائکه کلهم فی هذا العلو فلما لم یجمع مع اشتراکهم فی حد الملائکه عرفنا ان هذا علو المسکانه عند الله) (پس الله تعالی) (ام کنت من العالین) قولی ایله علوی ملائکه ایچون ایلدی پس اگر ملائکه ایچون علو آنلر ملائکه اولدقلرندن اوتری اولیدی ملائکه نکل کایسی یوقدر داخل اولور دی پس وقتا کیم امر علو جمیع ملائکه عام اولدی ملائکه حتمده جله سنک استراکی و و دیله حقیقه بره معلوم اولدی که یوقدر عند الله علو مکانکدر یعنی وجود حقله استغراق و هیما نلر سنک علویدر پس بولرک علوی علو ذاتی دکدر علو اضافی ورتبیدر آنکچون ملائکه عالینه تخصیص اولندی = امکانده ملائکه رجن ایله اشتراکری موجود ایکن زیر ملائکه رجن سجود ایله مأمورا و لملق بولر سجود ایله مأمورا و لملق بولر حقله هیما نلرندن اوتری پس بولر ایچون علو مکانک ثابت اولدی) (و کذلک الخلفاء من الناس لو بان علوهم بالخلافه علو ذاتیا) (لکونهم انسانا) (لکان لکل انسان فلما لم یجمع عرفنا ان ذلك العلو للمکانه) (و ناسدن خلفاء دخی ملائکه عالین کبیدر اگر خلافت ایله بولرک علوی علو ذاتی اولیدی آنلر انسان اولدقلرندن اوتری البته هر انسان ایچون یوقدر حاصل اولور دی پس

وقتا کیم یوقدر جمیع افراد انسانه عام اولدی تحقیق بره معلوم اولدی که خلفا نکل علوی مکانات ایچوندر یعنی مرتبه ایچوندر و اول مرتبه خلافتدر که جمیع اسماء الهیه و صفات وجوبیه حقیقه بی و نسب کویته و صفات امکانیه خلقیه بی جامعه در آنکچون اول مرتبه ده متعین اولان خلیفه صورت حق ایله صورت عالم اوزره ظاهر در پس اگر ملائکه عالین ایچون ثابت اولان علودر بره و اگر خلفاء بشرین ایچون حاصل اولان علودر علو مکانکدر یعنی بره مرتبه نکل علویدر علو جعلی و علو اضافی در علو ذاتی حقیقی دکدر و علو ذاتی و حقیقی ذاتی ایله عالی اولان حق ایچون ثابتدر پس علو مکانکده واقع اولان اشتراک معنودن حقل علوی متمم اولدی علو ماسوازل مکانی اولسون و کرک مکانی نسبی و اضافی اولدی یعنی شیخ رضی الله عنه بیان ایتدی که نصکره حقل علو ذاتیسی بیانه شروع ایتدی (ومن الاسماء الحسنی العلی) (وحق اسماء حسناسنددر علی اسمی) (علی من وما هم الا هو و هو العلی لذاته) (الاستفهام بمعنی الانکار و فی بعض النسخ عن یعنی حق علی در و لکن کیم اوزره علی در و حاله بکه وجودده آنندن غیری وجود یوقدر پس حق لذاته علی در یعنی حقل علوی خلقه نسبت ایله اضافی و نسبی دکدر زیر حقیقته آنندن غیری وجود یوقدر و لکن آنک علوی ذاتیدر یعنی اسماء صفتدن عالی اولان علو ذاتیدر) (او عن ماذا) (وبانه شیدن علی در) (وما هو الا هو فله لنفسه) (و حاله بکه اول شیء حقل هو یثندن غیری دکدر پس حقل علوی کندی نفسی ایچون واقع اولور که حقیقته غیردن غیردر زیر جمیع اشیا نکل غیری و علو عن ایله تعدید ایدر آنده معنای ارتفاع اولدیغندن اوتری و علی ایله تعدید ایدر آنده معنای غلبه اولدیغندن اوتری پس حقل علوی اضافی دکدر که کاعلی ایله عن داخل اولدی آنک علوی ذاتیدر علی بذاته در) (وهو من حیث الوجود عین الموجودات فالسمی بالمحدثات هی العلیه لذاتها) (و حق وجود حیثیتله موجوداتک عینیدر زیر آنک وجودندن غیری وجود یوقدر پس محدثات ایله سمی اولان اشیا لذاتها علیه در زیر لذاته علی اولان وجود حقل عینیدر و لکن حق اشیا نکل عینی اولدی یعنی اعتبار اوزره آنکچون ثابت اولان علوی ایله ذات مطلقه نکل علوی یثندن فرق و ایدر زیر حق جمیع اشیا نکل عینی اولدی یعنی حیثیتله آنک علوی جمیع اشیا نکل صورنده اسماء سیله ظاهر و جمیع ضروری محیط اولمیدر و ذات مطلقه سنک علوی کثرت اسمائیه دن عالی اولمیدر زیر اسماء الهیه که نسبت ذاتیه در ذات احدیته مستملکدر) (ولست الا هو و هو العلی لا علو اضافه) (و حاله بکه محدثات حقل هو یثندن غیری دکدر پس حق موجوداتک عینی اولمق اعتباری اوزره علی لذاته در علوی ذاتیدر اضافی دکدر رتبه کیم موجودات حقل غیری اولدی یعنی اعتبار اوزره مکان و مکانات ایله علو اضافی ایله علیه در علو ذاتیه دکدر) (لان الاعیان الی لها العدم الثابتة فیه ما شئت رایحه من الوجود) (بوقول و لست الا هو قولی ایچون تعلیلدر یعنی محدثات حقل هو یثندر و الثابتة قولی منصوبدر اعیان ایچون صفت اولمق اوزره و فیه ضمیری عدمه راجعه در و حقه راجع اولمق دخی جائزدر زیر شول اعیان که آنلر ایچون عدم وارددر که آنلر اول عدمه ثابتدر وجوددن بر رایحه بی استشمام ایتدی بر پس موجودات و محدثات ایله مقول علیه اولان شیء عدمه ثابتدر اولان اعیانک می ایاسنده تجلی الیه نکل اعیان حسبیه ظاهره اولوب مرتبه اولسی صوریدر (فهی علی حالها) پس اعیان به عدمیت ذاتیه سی اولان حالی اوزره ثابتدر و اعیان صورنده متعین اولان وجود حقلدر زیر اعیانک ذواتی عدمدن غیری بر شیء اقتضا ایتز مع تعداد الصور فی الموجودات و العین واحدة من المجموع فی الجموع و وجود اکثره فی الاسماء و هی النسب و هی امور عدمیه و لیس الا العین الذی هو الذات فهو العلی لنفسه لا بالاضافه) یعنی اعیان عدمیت اصلیه سی اوزره ثابتدر موجوداتده تعداد صور ایله و حاله بکه مجموع موجوداتدن ظاهره اولان عین مجموع موجوداتده متعینه اولان واحده در که اعیان معدومه حسبیه متعینه و صور موجوداتیه ظاهره اولوب متعدده اولدی پس کثرتک وجودی اسماده در = و اسماء نسبدر و نسب امور عدمیه در پس وجودده ذات اولان عین واحد دن غیری یوقدر پس حق علی لنفسه در آنک علوی ذاتیدر اضافی ایله دکدر یعنی صور موجودات می ابای اعیان ثابتدر عین واحده اولان ذات واحده نکل تجلیسندن متعینه و ظاهره در پس اعیان به عدمیت اوزره در و اعیان ثابتدر معنای اصلیه ظاهره اولان صور موجوداتده متجلی اولان عین واحده در که هر عینده محل حسبیه ظاهره در پس جمیع صورده ذاتیه علی در مع فهی علی حالها قولنک

متعلق اولان ثابت قولنه متعلقدر) (خانی العالم من هذه الحينية علواضافة لكن الوجوه الوجودية متفاضلة)
 (پس یوحینیه عالمه علواضافت یوقدر علواضافت زبراموجوداتده متعدد اولان صور اعیان معدومه
 مریاسنده وجود واحد ظهور و تجلیسیدر * پس جمیع صورده ظاهر اولان وجود واحد در و لکن آنک
 مظاهری اولان اعیان معدومه حسیله ظاهر اولان وجوه وجودیه که وجودات اضافیه در متفاضله در)
 (فعلواضافة موجود فی العین الواحدة من حيث الوجوه الكثيرة لذلك نقول فيه هو لا هوانت لانت) (پس
 علواضافت عین واحده وجوه کثیره حینیته موجود در زبراموجوده بری برندن متفاضله در علواضافت
 موجوداتده موجود اولدینی کی حق موجوداتک عینی اولدینی حینیته بواجلدن اوزری بز عالمک حقنده
 دیر بزحسب الحقیقة عالم حقد زبر احق وجودی عین کادر * و نمینده انحصار حسیله عالم حق دکادر *
 و كذلك بحسب الصورة انت دیر بزحسب الحقیقة لانت دیر زبر وجود واحد که موجوده ظهوری
 اعتبار اولدند قد عین کادر ظاهر و باطن در پس هو و لانت دینلور * و اما وجود واحد اعیان معدومه حسیله
 صور مختلفه ایل ظاهر و متعین و اعیانک استعدادات غیر مجموعله سی حسیله مقید و منصغ و متلون اولدینی
 اعتبار اولدند قد لا هو و لانت دینلور زیرا وجود مقید جمیع وجوه ایل مطلق عینی دکادر پس انکیچون عین
 واحده وجوه کثیره حینیته علواضافت موجود در) (قال الحراز هو وجه من وجوه الحق و لسان من السنة
 یطرق عن نفسه بان الله لا یعرف الا بجمعه بین الاضداد فی الحکم علیه بها) (بوسعید حراز رجة الله علیه اخبار
 ایلدی و حال بوکه حراز وجود حقدن بر وجهدر * و آنک السنة سندن بر لساندر کندی نفسندن نطق ایلدر که
 تحقیق الله تعالی بیلنر الا آتی اضدادیننده جمع ایتکله اضداد ایل آنک اوزره حکم ایتکله بوسعید حراز الله
 تعالی نه شی ایل بیلدند دیدیلر * پس کندیسی اضدادی جامع اولان حقل صورتی اوزره اولغله جواب و یروب
 ایتیکه بجمعه بین الاضداد یعنی اضدادیننده آتی جمع ایتکله یعنی اضداد ایل آنک اوزره حکم ایتکله آتی
 جمع ایتکله زبراهویت الهیه جمیع اسماء متقابل و صفات متضاده جمعینک احدیتدر پس حقایق متشاکله
 و اشیاء متقابلدن بر شی آنک ضدی دکادر بلکه احدیت جمعیله جمع اضداد و اندادی جامع در پس حق
 جمع جمع اضداد ایل بیلنور که جمع اضداد ایل محکوم علیه در و سرازل کندی نفسندن نطق ایتکی یکی وجه
 اوزره در بر وجه بودر که حراز صفات الهیه متقابل ایل متصف اولوب صفات متضاده کی کندی نفسنده
 مشاهده ایتکله اضداد ایل حق اوزره حکم ایلدر بر وجه دخی بودر که حراز وجوه الهیه دن بر وجه و السنة
 حقایقندن بر لسان اولغله آنک مظهر نده آنک لسانی ایل حق تعالی بی اضدادیننده جمع ایتکله کندی نفسی
 اوزره آنرا ایل حکم ایلدر و نطق عن نفسه قوی وجه مشروح اوزره قال الحراز قولندن بدل اولور و سراز قولندن
 حال اولتی دخی جائزدر * یعنی حراز دیدی کندی نفسندن نطق ایتیکه حاله) (فهو الاول والاخر والظاهر
 والباطن فهو عین مظهر وهو عین مابطن فی حال ظهوره و ماتم من براه غیره و ماتم من بیطن عنه فهو ظاهر
 لنفسه باطن عنه وهو المسمى ابوسعید الحراز و غیر ذلك من اسماء المحدثات) (وبعض نسخه ده و غیره واقع اولدی
 پس حق اول و آخر و ظاهر و باطندر * پس حق ظاهر اولان شیشک عیندر و دخی حق باطن اولان شیشک عیندر
 ظهوری حالنده و وجودده اندن غیری بر احدی یوقدر که ظاهر اولدند فی کوره یعنی اندن غیری وجودده ظاهر
 یوقدر یوقدر بر اوزره براه قولنک فاعل ضمیری من قولنه و ایکی مفعول ضمیری حقه راجع اولور و وجودده بر احد
 یوقدر حق اندن باطن اوله * پس حق کندی نفسنه ظاهر اولور کندی نفسندن باطن اولور یعنی حق ظاهر
 اولدند کندی نفسنه ظاهر اولور و کندی نفسی آتی مشاهده ایلدر و باطن اولدند ظاهر اولان کندی
 نفسندن نه کندی نفسی باطن اولور یعنی صور موجوداتده متعین اولان وجودندن لاتعین و اطلاقی
 حینیته باطن اولور و ابوسعید حراز ایل و اسماء محدثاتدن آنک غیری ایل مسمی اولان حقدن یعنی حقیقت
 حینیته باطن اولور و وجوه الهیه دن بر وجه در تعین حسیله و وجودده اندن غیری بر احد یوقدر الا یوقدر
 واردر که وجوه متفاضله و متفاوته در اسمانک انلرده ظهوری و انلردن بطوی حسیله و احکام و جوب ایل احکام
 امکانک بعضیسی بعض اوزره غالب اولغله بعضیسنده وحدت و بعضیسنده کثرت و بعضیسنده روحانیت
 و بعضیسنده جسمانیت غالب اولغله) (فیقول الباطن لا اذا قال الظاهر انا و یقول الظاهر لا اذا قال

الباطن انا و هذا فی کل ضد و المتکلم واحد و هو عین السامع) (وجوه اعتباریه شیخ رضی الله عنه یونده باطن
 ظاهرک ضدی و ظاهر باطنک ضدی اولدینن بیان ایلدر * یعنی دیک اولور * پس باطن لادیر چنکم ظاهر
 انادیه و ظاهر دخی لادیر چنکم باطن انادیه و بر اظاهرک حکمی باطنه مخالفدر و باطنک امری ظاهره
 مغایر در ظاهر کثرت و باطن وحدتدر * پس ظاهر کثرتی اظهاری ایتدکده باطن وحدتی ایلد کما مخالفت ایلدر
 و باطن وحدتی اظهاری ایتدکده ظاهر کثرت ایلد کما مقابله ایلدر و بوضاده هر ضده ثابتدر و حال بوکه متکلم
 واحد در ظاهر و باطنده و جمیع اضدادده * و متکلم و سامعک عیندر * پس شی واحد متکلم و سامعدر و ظاهر
 و باطندر و لکن وجودده تفاوت حسیله بری برینک ضدیدر * پس شی واحد متکلم و سامع اولدینن شیخ
 رضی الله عنه قوی نی علیه السلام ایلد استشهد ایلدر) (بقول النبي علیه السلام ان الله یخبر عن امری
 ما حدثت به انفسها ما لم یتکلم ایهل) (یوحیدیت امت محمد علیه السلامک مغفرتی حقنده در که حوارج
 جسمانیه لرندن ظاهره و قوی باطنه لرندن صادره اولان ذنوبلری غفر اولور یعنی نی علیه السلام در که الله
 تعالی بنم امت ذنوبندن تجاوز ایتدی و انلرک نفسلری ذنوبندن تخیث ایتدکدری شی دخی غفر ایتدیکه اول ذنب
 انلردن تکلم ایلد و یاعمل و فعل ایلد صادر اولدی و اول حدیث نفساندر که نفس آنک انانی ایلد بر شخصه خطاب
 ایلد و امر ایلدر و اندن بر صارف آنک فعلندن انی نی ایلدر و فعلنده ترد و تنده نفسک احکامی اختلافی عالمدر
 (فهی المحدثه السامعة حدیثها العالم بما حدثت به نفسها) (پس نفس کندی حدیثی محدثه و سامعدر
 و نفس نه شی کاتحدیث ایلدر و نه شی کاهم ایلدر عالمدر زبر اهر کسک نفسی تخیث ایتدکده اول حدیثی
 سامعدر و نفسی کاتحدیث ایتدیکه شی عالمدر) (و العین واحدة و ان اختلاف الاحکام و لا یصل الی جهل
 مثل هذا فانه یعلم کل انسان من نفسه) و حال بوکه عین واحده در و اگرچه کیم احکام مختلفه اولدیه و یونک
 امثال شیشک جهلنه سبیل یوقدر زبر انسان کندی نفسندن بونی عالمدر که نفسی محدثه در و حدیثی سامعدر
 و عالمدر و یونک جهلنه سبیل یوقدر * پس انسان نفسله عین واحده در و نفسک احکامی ایلد متکثره
 و متده در * پس نفسک احکامی مختلفه و متضاده اولغله انک معرفتی احکام مختلفه بیتده جمع ایتکله حاصله
 اولور) (وهو صورة الحق) (و انسان حقل صورتدر * پس حق ذات ایلد واحد در نسب و اضافات متقابل
 و اسماء و صفات متضاده ایلد کثیردر * پس آنک معرفتی اضداد یعنی جمع ایتکله حاصله اولور) (فاختلطت
 الامور و ظهرت الاعداد بالواحد فی المراتب المعلومة فاوجد الواحد العدد و فصل العدد الواحد و ما ظهر حکم
 العدد الا بالعدد) (یعنی عین واحده تعینات ایلد متکثره و مراتب ایلد متکثره اولدی * پس امور مختلفه
 اولدی و مراتب معلومه اعداد و احدا ایلد ظاهر اولدی * پس واحد عددی ایجاد ایلدی و عدد واحدی
 تفصیل ایلدی و عددک حکمی ظاهر اولدی * الامم عدد ایلد) (امدی) مراتب معلومه و احدا ایلد اعدادک
 ظهوری بودر که واحد اولکی مرتبه سنده واحد در مرتبه ثانیه ده عشره در مرتبه ثالثة ده مائة در مرتبه
 رابعة ده القدر و یومر آتدن هر مرتبه مرتبه کیه در که اعداد و عقود و بساطتی حاویه در و مثلا اشخاصی محتویه
 اولان انواع کبی و انواعی محتویه اولان اجناس کبی * پس واحد مرتبه اولیده چنکم صورت اخراجه تجلی
 ایتسه اثین ایلد تسخیه اولور و اثین واحد ایلد واحد در جمع و واحد عدد دکادر و هیئت اجتماعیه واحده در
 و اثین ایلد مسمی اولان مجموع دخی عدد واحددر * پس صورت واحددر و ماده دخی واحددر مجموع دخی
 واحددر که کثرت صورته تجلی ایلدی * پس واحد عددی ایجاد ایلدی صورته تجلی ایتکله و ثلثه دخی
 یو بلجه در احد واحد واحددر و واحدیتده حکمی اثینک حکمی کبیردر و تسویه و رابحه واحدک
 بساطتده و مرتبه اولیده تعیناتده حکمی دخی یو بلجه در و چنکم واحد مرتبه ثانیه ده تجلی ایتسه عشره
 ایلد تسخیه اولور و عشره دخی صورة و ماده و مجموعا واحددر * پس واحد جمیع مراتب اعداد ایلد و عددک
 اسمائیه و صور اعداد ایلد و مراتب تجلیات ایلد مسما در * پس واحد اثنا عشر عدد واحد اولدینی حینیته
 اثینک تاسیسدر و کذلک واحد ثلثه در عدد واحد اولدینی حینیته و لانه آنک تاسیسدر و کذلک اربعه در
 و رابع اربعه در) (قال الله تعالی ما یكون من فجوی ثلاثة الا هو رابعهم ولا خمسة الا هو سادسهم ولا ذی من
 ذلك الا کثیرا لا هو معهم) پس واحد عددی موجود در عدد واحدی مفسلدر و هر چنکم سن عددی تفصیل

اینکه تحلیل و تحقیق کنند و در تعیناتده و مراتب تجلیاتده متجلی اولان واحدی غیر برشی بوله منرس
ورقناکم عدد نسبت تعین اولایسه که واحد تجلیات و تعیناتده عارضه اولور پس عدد معدودایله متعین
اولور اولدی واحد حقیقتدر که اندن غیر برشیش حقیقتی بوددر و تعدد و تعین و تجلی و لاتعدد و لاتعین
ولا تجلی آنکه محققدر پس اگر حق احدیت ذاتیه صورتده تجلی اید جک اولورسه) (کان الله ولم یکن معه
شیء) (مرتبه سی اولور اعداد اسمائیه و صفاتییه غیر متناهییه اند باطنه اولور واحدده نصفیت و ثانییت و ربعیت
ایله سائر نسب عددیه غیر متناهییه نک بطوفی کبیر در زیر بونظر ظاهره اولمز الاعداد ایله مع هذا عدد ایله بونظر
متناهییه در و اگر حق صورت تعیناتده و مراتب تجلیاتده تجلی اید جک اولورسه عددی و کثرتی اظهار ایدر
و ازواج و افرادی انشایدر پس بوقدر بر اوزره بوضوح تعینات وجود واحد حتمک مراتب تنزلیاتدر و لیس
فی الوجود الا هو) (والمعدود منه عدم ومنه وجود) (و معدودک بعضیسی عذمدر و آنک بعضیسی وجوددر
یعنی معدودک بعضیسی خارجده معدوم اولور و بعضیسی موجود اولور زیرا عدم محض عین ایله غیبده
عذمدر و خارجده و تعلقه آنک وجودی بوددر) (فقد یعدم الشئ من حیث الحس وهو موجود من حیث
العقل فلا بد من عدد ومعدود) (پس وقت اولور که برشی من حیث الحس معدوم اولور و حال بوکه من حیث
العقل اول شیء موجوددر مثلا واحدده نصفیت و ثانییت و سائر نسب کبی تعلقه اعتبار اولند قدده خارجده
معدومه و عقلده موجوده اولور بلکه شیء واحد آن واحدده خارجده معدوم و موجود اولور زید موجود
فی الدار معدوم فی السوق کبی پس عدد ایله معدوددن لابددر یا خارجده و یا عقلده) (فلا بد من واحد بنشی
ذلك فینشأ بسببه) پس واحددن لابددر که عددی انشاد و ایجاد ایله پس عدد واحد سیدیه حادث و ظاهر
اولور بنشی جمله سی واحدک صفتیدر و ذلك عددده اشارتدر فینشأ ضمیری عددده راجع اولور و بسببه قولنده
بما صاحب الیچوندر) (وان کان کل مرتبه من العدد حقیقه واحده کاتسمه ثلثا والعشره الى ادى والی اکثر
الی غیر النهایه) (اگر چه کیم مراتب عدددن هر مرتبه حقیقه واحددر که اول مرتبه مرتبه اخرا دن اول
حقیقت ایله متمیزدر تسعه و عشره کبی ادنا به یعنی تسعه دن اثنا و واربعة والی غیر النهایه اکثره واربعة که
عشره نک ما فوقنده اولان مراتبدر (ماهی مجموع) اول حقیقت واحد اولان هر مرتبه مجموع مراتب دکادر
زیرا مجموع مشترکدر مختلفه الحقایق اولان جمیع مراتب بیننده و هر مرتبه کندی حقیقتیه مرتبه اخرا دن
متمیزدر و بوقدر بر اوزره وان کان قوائده ان مبالغه الیچون اولور و بعض نسخه ده فان کان واقع اولدی پس
ان شرط الیچون واقع اولور و شرط جوابی محذوف اولور شرط ثانیینک جوابی اکا دلالت ایدر بکنندن اوتری
ای فالحقایق مختلفه پس ماهی مجموع قوی حقیقت الیچون صفت واقع اولور و جوابی ازدر که ماهی مجموع قوی
شرط جوابی اوله زیر اچنکم جمله اسمیه شرط جوابی واقعه اولایسه کوفین قنده اندن فانک خذی
جائزدر شاعرک) (من یفعل الحسنات لله یجز بها) (قوی کبی و بعض نسخه ده) (فان لكل مرتبه) (واقع
اولدی) (ولا ینفک عنها اسم جمع الاحاد) (ودخی اول حقیقت واحد اولان هر مرتبه دن جمع احاد اسمی
منفک اولمز مجموع احاد کل ایکن ولا ینفک جمله سی ماهی مجموع جمله سنه معطوفدر) (فان الاثنین حقیقه
واحد و الاثنین حقیقه واحد بالغام بلغت هذه المراتب وان كانت واحدة فیما عین واحدة منهن عین مابقی
وان کان مرتبه حقیقه واحد) (قوی الیچون تفصیل و بیاندر یعنی دیک اولور زیرا تحقیق اثنین حقیقت
واحددر و ثلثه دخی حقیقت واحددر بولیدرسن بالغ اولدیغک حلاله شول شیشه که بومراتب اکا بالغه اولدی
و اگر چه کیم اعداددن هر مرتبه حقیقت واحد اولایسه حقیقت عددیه اولدیغی حیثیتله پس اندر دن عین
واحدده اعیانندن باقی اولان شیش عینی دکادر هر مرتبه کندی حقیقتیه سائر مراتب متمیزدر مثلا اثنین
اولان حقیقت واحد ثلثه اولان حقیقت اخرا دن متمیزدر زیرا اثنین ایکی واحددن مرکبدر و ثلثه اوج
واحددن مرکبدر پس هر حقیقت حقیقت اخرا نک عینی اولدی و جمع احاد اسمی دخی اندر دن منفک
اولدی زیرا اثنین ایکی واحد جمع ایدر و ثلثه اوج واحد جمع ایدر پس بوقدر بر اوزره وان کان قولنده
ان مبالغه الیچون واقع اولور و شرط الیچون اونی دخی جائزدر پس فیما عین واحد قوی شرط الیچون جواب
واقع اولور وان کان قولنک اسمی اولان ضمیر مشترک مرتبه قولنده عائد اولور و واحد قوی منصوبدر کان

قولنک خبریدر و ما یس معنا سنه در و عین اول هر فوعدر مانک اسمیدر و عین ثانی منصوبدر مانک خبریدر
فایجمع یاخذها) (پس جمیع احاد جمیع مراتب اعدادی اخذ ایدر و جمیع اعدادده صادقدر جملک انواعه
صدقی کبی مثلا حیوانک انسانه و فرسه صدق کبی) (فبقول بهامنها) صیغه متکلم ایله پس حقیقت واحد
اولان هر مرتبه نک احدیتی ایله بر قائل اول مرتبه دن که اول مرتبه احاد معینه دن جمع معیندر و هیئت
اجتماعیه خاصه در یعنی صورت نوعیه در که آنکه جمیع مراتبه مخالفه در) (و تحکم بها علیها) (صیغه متکلم
ایله و دخی حقیقت واحد اولان هر مرتبه نک احدیتی ایله برانک اوزره حکم ایدر و مراتب اعداددن
مثلا اثنین حقیقتک احدیتی ایله بر قائل اول واحد ایله واحد دن اولان آنک حقیقتده یعنی واحد ایله واحد دن
معینه اولان اثنین حقیقتی احدیت اوزره در در برزا حدیث ایله آنک اوزره حکم ایدر و زیرا حقیقت واحددر
و سائر مراتب دخی بونک کبیر در فقه قول و تحکم قوی صیغه غیبیه ایله جائزدر و جمیع احاده راجع اوله یعنی
مراتب اعداد حقایقندن جمع احاد اسمی زائل اولیچو پس جمیع اعداد حقایق الیچون جفس کبیردر که انتری
جمع و اخذ ایدر و جمیع سنه متناولدر و جمیع سی اوزره صادقدر جملک کندی انواعه صدق کبی پس جمع
احاد کندی حقیقت جامعه سندن اول مراتب ایله قائلدر و اول حقیقت ایله انتر اوزره حاکمدر یعنی هر مرتبه به
شیء اقتضا ایدر سه جمع احاد انی اعطا ایدر و آنکه اول مرتبه اوزره حکم ایدر بوقدر بر اوزره موضعیته
بهاضمیری جمع احاد حقیقه راجع اولور و منها و علیها ضمیری مرتبه عاید اولور و جمیع ضمایر مرتبه عاید اولور
جائزدر یعنی جمع احاد حقیقت جامعه سیله مراتب سندن هر مرتبه ایله قائلدر اول مرتبه دن یعنی
آنک مقتضای اوزره هر مرتبه ایله حاکمدر اول مرتبه اوزره اول مرتبه اعطا ایدر بکی حکم ایله) (وقد ظهر
فی هذا القول عشرون مرتبه) (و تحقیق بوقوله بکرمی مرتبه ظاهر اولدی مثلا واحددن تسعه و واربعة
مراتب احاددر اندن صکره عشره ایله عشر و ندر که عقد خاصک اسمیدر و ثلثون و اربعون و خمسون و ستون
و سبعون و ثمانون و تسعون و مایه و الف کبی پس بویکرمی مرتبه دن هر مرتبه الیچون حقیقت واحد
ثابته در که حقیقه اخرا اولان صورت نوعیه دن متمیزدر و جمع احاد اسمی جمیع مراتب عددده شاملدر
و جمع مراتب انده مشترکدر واحددن غیری زیرا واحدده ترکیب بوددر و واحد عدد دکادر وجودده
انکچون مرتبه خاصه وارددر که جمیع عددک اصلی و منشیدر) (فقد دخلنا التركيب) (پس یکرمی مرتبه اولان
جمیع مراتب عددده ترکیب داخل اولور و جمع احاد اسمی هر مرتبه صادق اولور و مراتب عدددن هر مرتبه
الیچون حقیقت واحد ثابته اولور که آنکه حقیقت اخرا دن متمیزدر و جمع مراتب اگر چه کیم واحددر
جمع احاد اسمینک اندر شموی اعتبار ایله و اما اندر دن عین واحدده مثلا اثنین کبی اعیان عدددر مرتبندن باقی اولان
اعیانک عینی دکادر زیرا واحدک بردفعه تکریری ایله سائر اعیان عدددن متمیزدر و سائر مراتب دخی
بویله در و دخلها ضمیری عشرون مرتبه قولنده راجعدر و کل مرتبه قولنده راجع اولور جائزدر و لکن واحد
مراتب عدددن دکادر نهایت عددک منشئ اولمغه ابراد اولندی بوندن اوتری قد دخلها التركيب دیدی
و دیدی فان جمیع المراتب مرکبه و باعتبار اوزره مرتبه عشرون قوائدن متمیز واقع اولور و بوجه ایله شیخ
رضی الله عنه و قد ظهر فی هذا القول عشرون مرتبه قوی ایله آنک مدعای مذکور سنه ضرب مثل ایدر یعنی
بوقوله مرتبه عشرون الیچو پس احاددن مرکب اولان عشرون حقیقت احدیه جمعیته ظاهره اولور
و بوحقیقت اگر چه کیم بواحد معینه جمیعک احدیتی اولایسه واحد معینه دن حاصله اولایسه و لکن
حقیقت واحددر مسمای ظاهر حیثیتیه واحددر بویئت اجتماعیه معینه ده پس عشرون مرتبه عشرانده
ظاهره اوله هیئت جمعیه احدیه حقیقتک اسمیدر اسم علم کبی و اسمها مراتب عدددر در تدر و آنک بساط
ترکیبیه تسعه سنه نهایت بوددر قد دخلها التركيب یعنی عشرون مرتبه دیدیکم زمانده پس بمرتبه
واحدده نک حقیقتده در که عشر و ندر یکرمی مرتبه دن مرکبه در پس عشرون ایله اسمی اولان بمرتبه
واحدده کندی بساطنک حقایق متکله اولدی که واحددن عشرون و واربعة اولان بساط اعداددر پس
چنکم بر حقیقت عشر نیله به اشارت ایتسک پس بزرگ اول حقیقت واحددر و مراتب اعداددن
باقی اولان حقایق و اعیانک عینی دکادر زیرا باقی اولان مراتب اعدادی عشر و ندر غیر اسمیه ایله تسعیه

ایدرسن مثلاً عشر و نیک تحتند اولان من ارب اعداد تسعة عشر و ثمانية عشر و سبعة عشر و اربعة عشر و اثنان
فوقه اولان من ارب اعداد دخی ثلثون وار بعون کبی هر بر عدد عشرون اسمدن غیری بر اسم حاصل
سماد و حقایق اعداددن هر بر حقیقت نفسنده واحده در پس مجرد سنک عشرون قولک ایلده متحقق
اولور که عشرون ایلده مسجی اولان حقیقت احدیه جمعیه اگر چه کیم من ارب اعداددن هر تبه واحده در
ولکن آنک وحدتی و حقیقت جمعیه در بر واحد واحد اولدیغی حیثیتله جمع اولوز بر اعداددن حاصل دکادر *
پس بوعقدودن هر بر عددی و حقایق عددیه در هر بر حقیقتی جمع احاد اسمی اخذ ایدر که جمعه سی انده
مشتکر در و کلیسینه ترکیب داخل اولور که هر بر سی انکله آخردن متمیز اولور و بوعتبار اوزره عشرون
من تبه قولنده من تبه قولی عشرون قولند که ظاهره قولند فاعلیدر حال واقع اولور (فانتک ثبت عین ماهو
منفی عندک کذاته) (پس سنک فتکده کذاته منفی اولان شیک عین منی سن اثبات ایتمکدن منفک اواز من یعنی
من ارب اعداددن هر بر هر تبه حقیقتیه بری بریدن متمیز در و بر سی ایچون ثابت اولان حکم آخردن
منفیدر * پس هر بر سی حقیقت واحده و من تبه واحده اولدیغی حیثیتله اسم جمع احاد ایلری جامع اولدیغی
اعتباریه حقایق در هر بر حقیقت حقایق آخر آنک عینی اولور مثلاً بریز که واحدا اعداددن باقی اعدادک
غیریدر زیرا انلر عدد در واحد عدد کلدن منشی عدد در و سائر اعداد ایچون دیرز که انلر در هر بر سی عدد در
و هر بر سی ایچون حقیقت نوعیه وارد که حقیقت اخر آنک غیریدر زیرا اثنین بر نودر ثلثه نیک و اربعه نیک
و سائر اعدادک غیریدر و ثلثه دخی بوبلد و دخی اول اعداد ایچون دیرز انلر جمع احاد در * پس بوعتبار ایلده
هر بر سی آخر ل عینی اولور * پس هر بر هر تبه قایر حقایق ایلده من تبه اخر آنک عینی اولدیغی سنک فتکده کذاته
منفی ایکن جمع احاد اعتباری ایلده آنک عینی اولدیغی سن اثبات ایدرسن و اعتبار ثانی اوزره فانتک ثبت
عین ماهو منفی عندک کذاته قولندن من اید یعنی بختکم سن عشر بن دیکل پس عددی اثبات ایدرسن واحدیتی
نقی ایدرسن و بختکم من تبه بی و حقیقتی ملاحظ اولدیغک حلاله سن عشر بن دیکل پس عقد معینک حقیقتی
احدی منی سن اثبات ایدرسن و عددی منی ایدرسن زیرا احدیت حقیقه و یا من تبه و یا عقد انده عددک تعقلنه
متوقف دکادر * پس بوقدر اوزره سن اثبات ایدر یکل شیکل نفیدن و منی ایدر یکل شیکل اثباتدن منفک
دکلسن جهتین مختلفین ایلده زیر اشول عدد که عقد و عددیه در بر عددک حقیقتی انی مشتکله در منفیدر * اول
حقیقتک احدی بنندن اول حقیقت جمع معین اولدیغی حیثیتله و کذلک هر عقد معینده بر احدیتی اثبات
ایدرسن که عدددن منفیه در عدد اولدیغی حیثیتله * پس بختکم سن تعیین ایدرسن تحقیق عقد واحدی اعداد
مجموعه نیک جمعه سی اوزره تعیین ایدرسن پس اول عقد واحد در عقد و متعدد معینه متناهی آحاد فی مشتملدر
و تمامی داخل اولوز الا عقد معین اولدیغی حیثیتله واحدیت بذاته فوقنده و تحتنده معینه اولان عقد و ایچون
منشأ اولدیغی اعتبار ایلده جمع عقود محیطه در (والله من ورائهم محیط) (ومن عرف مافورانی الا اعداد
وان نفیها عین ثبوتها) (و بر کسته اعدادده بوقدر ایدر یکم شیئی عارف اولسه که تحقیق اعیانک نفی انلر
عین ثبیدر یعنی عارف اولسه که واحد من ارب متعددده متعینه اولان اعدادی منشیدر تجلیاتی و تعیناتی
ایله * پس واحد کثیر ایلده تسعیه اولور من ارب ظهورانده تجلیات و تعیناتک عددی اعتباریه * پس تعدد
واحدلر تعدیدر من ارب شیده آنک تعینی اعتباریه حقیقتی اعتباریه واحد اولدیغی حیثیتله دکادر و هر کثیر
واحد در حقیقت واحد معینه وحدت اولدیغی حیثیتله و الیحد دکادر ترکیب حیثیتیه و واحدیتی هر عدددن
نقی ایتمک انکچون عددی اثبات ایتمکدر زیرا عدد اعداددن حقیقت واحد در * پس واحد عددک اولانی
و آخری محیطدر و تعدد اولان جمعیتی عدددن نقی ایتمک جمعیتی انکچون اثبات ایتمکدر و هر عدد بر اعتباریه
آخرک غیریدر بر اعتباریه عینیدر) (علم ان الحق المنزه هو الخلق المشبه) (من عرف قولک جزاسیدر یعنی
عالم اولور که تحقیق حق منزله خلق مشبه در یعنی حقیقت احدیت اعتباریه تشبیه در منزله اولان حق صورت
معینه ده حقیقت تجلیسی اعتباریه خلق مشبه در پس صور تجلیات و تعیناتده و تجلییه اولان حقیقت احدیه به
ناظر اولان حقیقتیه و من ارب حسبیه تعدد و تکثره ناظر اولان خلقدردیدی و اما ذوق مجمدی اوزره
بزم ذکر ایدر یکم متحقق اولان کسته حالت واحدده حقدردیدی حقیقت حیثیتیه و خلقدردیدی عددی

موجبه اولان خصوصیت حیثیتیه (وان) (للمبالغة) کان قد تمیز الخلق من الخالق) و اگر چه کیم خلق خالقدن
تمیز اولدیسه زیرا خلق خالق اولدیغی حیثیتله خالق دکادر خالق اولدیغی حیثیتله * زیرا خالقیتک مخلوقیتدن
تمیزی ظاهر در وحدتک کثرتدن و فردیتک زوجیتدن تمیزی کبی و لکن زوج ایلده فردده و واحد ایلده کثیده
اولان عین عین واحد در و واحد حقیقتک شاندندر احدا حقا و کثیرا خلقا انک تعینی و ظهوری * قال العارف
ابوالحسن الغوری) (سبحان من لطف نفسه فسماه حقاً و کشف نفسه فسماه خلقاً) (فالامر الخالق هو الخلق
والامر المخلوق هو الخالق) (پس امر شان بودر که خالق مخلوقدر تعین و ظهور جهتیله و دخی امر شان بودر که
مخلوق خالقدر حقیقت جهتیله فیه و هذا هو طردا و عکسا اعتبارین ایلده و لکن وجود واحد حق من تبه
اولی ده فعل و تأثیرده صفة خالقیه متصف اولمغله و من تبه اخری اولان انفعال و تأثیرده انفعالیه و مخلوقیتله
متعین و ظاهر اولمغله شیخ رضی الله عنه) (کل ذلک من عین واحد) (دیدی خالق و مخلوقک کلیسی عین واحد
دندر یعنی صفة خالقیه و مخلوقیه ایلده ظهور و تعینک کلیسی عین واحد دندر که مشرع صفات اولان
ذات الهیه و من تبه احدیه در و لیکن عین واحد دندر متعینه اولان خالقیت و مخلوقیتله عین واحد بیننده
مغایره فیه اولمغله شیخ رضی الله عنه اندن ضرب ایدوب) (لا بل هو العین الواحدة هو العین الکثیره) (دیدی
یعنی بحسب المراتب خالق و مخلوقده متعین اولان وجود عین واحد دندر دکادر بلکه اول وجود عین واحد در
حقیقت واحدیت الهیه اعتباریه و اول وجود عین کثیره در من ارب متعددده و مظاهر مستکثره ده آنک
تعینی و ظهوری اعتباریه مثلاً جمیع اعداد عین واحد اولان واحد دندر منشئه در بلکه جمعه سی واحدک
عینیدر حقیقت و اجمال اعتباریه و واحد من ارب متعددده متعینه اولان عین کثیره در ظهور و تفصیل
اعتباریه (شعر) (سبحان من اظهر ناسوته * سرسنى لاهوته الناقب * ثم بدانى خلقه ظاهراً * فى صورة الاكل
والشارب) (نثر) (پس وجود واحد تعینات ایلده کثیر و تعینات کثیر حقیقت ایلده وجود واحد اولدیغی شیخ
رضی الله عنه ایراد ایدوب ابراهیم علیه السلام قصه سی ایلده بیان ایدر) (فانظر ماذا ترى قال يا ابت اقل
ما تروى) (مظهر واحد متعین اولان وجود واحد و لده مظهرنده اولان انک تعینته خطاب ایدر * یعنی پس
سن نظر ایلده نه کور رسن دیدی * پس ولد مظهرنده متعین اولان وجود جواب ایدوب ای بابا بختکم من مأمور
اولدیغک فعلی ایشله دیدی شیخ رضی الله عنه) (فانظر ماذا ترى) (ابراهیم قولنی بل هو العین الواحدة وهو
العیون الکثیره قولند نصکره ایراد ایدوبکی اب مشفق لسانیه سکا خطاب ایدوب دیر که (فانظر ماذا ترى) (اترى
الكل عینا واحدة و تراه عیونا کثیره) (یعنی سن کلی عین واحد می کور رسن یو خسه عیون کثیره می کور رسن
نظر ایلده) (والولد عین ایه) (و حال بویکه ولد بحسب الحقیقه والدینک عینیدر که الولد سربیه والدک وحدتی
اجالنده محزون اولان بعض امراک مقتضیات اولان صورت ولدینده والدک ظهوری و والدینک باطنی
اجالتک تفصیلیدر * پس ولد بحسب الحقیقه والدک عینیدر اگر چه کیم تعین و تشخیص اعتباریه آنک غیریدر
زیرا والدک شخصک غیریدر و کذلک والدینک حکمی اعتباریه غیریدر) (فأرای بذبح سوان نفسه وفداه بذبح
عظیم فظهر بصورة کیش من ظهر بصورة انسان) (پس والد منامده و لدی ذبح ایدر کور که کندی
نفسندن غیری کسینه بی ذبح ایدر کورمدی و ولدی صورتده والدک ظاهر اولان نفسنه الله تعالی ذبح عظیمی
فدا ایلدی * پس کیش صورتده ظاهر اولدی * شول کسینه که انسان صورتده ظاهر اولدی * یعنی صورت
کیشیه ده ظاهر اولان صورت انسانده ظاهر اولان عظمت تامه صاحبیدر انکچون ذبحی کسر ذال ایلده
عظیم ایلده وصف ایلدی * و حقیقت حیوانیه صورت انسانیه ده ظاهر اولدیغی کبی صورت غنیه ایلده
و صورت غیر ایلده ظاهر در * پس کندی نفسندن ادون اولان شیئی کندی نفسی ایچون فدا ایدر زیرا ادنی
شریف ایچون فدا اولوز * پس صورت کیشیه ظاهر اولان صورت انسانده ظاهر اولان عظمت صاحبیدر
پس صورت ولدده ذبح ایدر کورمدی و صورت کیشیه ذبح ایدوب فدا ایدوبکی بحسب الحقیقه کندی نفسیدر
فظهر بصورة ولد لابل بحکم ولد من هو عین الوالد) (پس ولد صورتده ظاهر اولدی * لابلکه ولد حکمده
ظاهر اولدی شول کسینه که اول والدک عینیدر و اول جمیع مظاهرده شخص اولان وجود واحد حقیقتیه در *
پس وقتا کیم والد ایلده و لد صورت نوعیه انسانیه ده متحد اولوب صورت انسانیه دخی والد ایلده و لد وحدت

نوعیه می اوزره محفوظه و باقیه اولدیه و ولدیه و ولدیه صورت غیرتندن اوتری شیخ رضی الله عنه اضراب
ایدوب والدیت ایله ولدیت حکم نموده مغایرتی اثبات ایلدی * اگرچه کیم صورت شخصیه ده دخی مغایرة
موجوده درولکن صورت نوعیه انسانیه ده اتحاد اولغله علی طریق التغلب صورت شخصیه ده اولان مغایرتی
ذکر ایتدوب حکم نموده اولان مغایرتی رعایت ایلدی) (وخلق منها زوجها) (ونفس واحدة دن آنک زوجی
خلق ایلدی) (امدی) ذکر اولدیغی کبی تعینات خالقیت و مخلوقیت بحسب الحقیقه عین واحد درو عین واحد
کثرت تعینات ایله عیون کثیره درولکن عین واحد و حقیقت کلیه جنکم تعین کلی ایله متعینه اولسه انسانیت
مطلقه اولور و تعین نوعی ایله متعینه اولور و جنکم تعین جزئی ایله متعینه اولسه اشخاصدن بر شخص اولور بر تعین
شخصی سی ابراهیم و تعین آخری اسمعیل اولور و کذلک عین واحد و حقیقت کلیه صورت انسان ایله متعینه
اولوب ظاهر اولدیغی کبی نوع آخر تعینی ایله متعینه اولوب صورت کیش ایله دخی ظاهر اولدی * پس انسانیه
مطلقه ایله متعینه اولان عین واحد که تعین ابراهیمی ایله متعینه در تعین آخر اولان اسحاق و یاسعاعیلی
حضرت مناصده ذبح ایدر کورمدی الا کندی نفسی ذبح ایدر کوردی و عالم حیده ذبح عظیمی فدا ایتدی
الا کندی نفسی فدا ایتدی پس حقیقت واحد اولان وجود واحد حق مراتب متعدده و تعینات متکثره ده
ظاهر و متعیندر و هر بر مرتبه و تعینده برام ایله مستادر و بر تعین ایله متعیندر که مرتبه اخرا ده و تعین
آخر ده اول اسم ایله مسمی و اول تعین ایله متعین اولدی * اما بحسب الحقیقه عین واحد در * پس صورت
ابراهیمه متعین اولوب ولدی ذبح ایدر کورنینه ولدی صورتده متعین اولان آنک وجودی و ذبح عظیم
صورتده ظاهر اولوب ذبح ایتدی کندی نفسیه در و آدم ایله مسمی اولوب تعین حیثیتیه بعل اولان کندی
نفسی نا کدر صاحبیه صورتده متعینه اولدیغی حاله) (وخلق منها زوجها) (قولی ایله شیخ رضی الله عنه
حق تعالی نیک) (یا ایها الناس اتقوا ربکم الذی خلقکم من نفس واحدة و خلق منها زوجها و بث منها رجالا
کثیرا و انسا) (قولی می ادا یدینور زبیر اولور و ولدن دخی عین واحد مراتب متعدده در تعین حسبیه عیون کثیره
ایل ظاهره و عیون کثیره بحسب الحقیقه عین واحد در * پس نفس واحد دن زوجی خلق ایلدی) (فانکح
سوی نفسه فنه الصاحبه و الولد والا می واحد فی العدد) (پس آدم کندی نفسندن غیر بی نکاح ایتدی
پس صاحبیه سی کندی نفسندن مخلوقه در و ابراهیم ولدی دخی کندی نفسندن مشهور و تندر * پس آدم
زوجی صورتده کندی نفسی نا کدر و ابراهیم ولدی صورتده کندی نفسی ذایج کوروب صورت کیشیه ده
ینه کندی نفسی فدا ایتدی و امی وجود فی الحقیقه صورت عددده واحد در اگرچه کیم بحسب التعین
تعینات نوعیه و شخصیه ایله متعدد در لکن وحدت عینیه جمیع تعینات متکثره بی متوحده در) (فا نظر ماذا
تری الوحدة ام الکثرة اوتری الوحدة محتجبه فی الکثرة ام تری الکثرة مستهلکه فی الوحدة اوتری الوحدة
من وجه و تری الکثرة من وجه) (امدی) شوبله معلوم اوله که طبیعت الوهیتک ظاهری و الوهیت طبیعتک
باطنیه در و طبیعت اسماء الهیه مؤثره ایچون انی مرتبه سنده در ذکر ایچونکه جمیع صور کونیة وجودیه
انفعالیه انده ظاهر در بلکه اسماء الهیه دخی نفس رحمانی ایله انده متعینه در * پس طبیعت معقوله الوجود
اولان حقیقت واحد در که حقایق اربعه متضاده بی جامعه و احکام متعدده ایله ظاهر اولوب انزل عینی ایکن
وحدت حقیقه معقوله سی اوزره ثابته اولغله وجود واحد حق ایچونکه بحسب التعین عیون کثیره ایله
ظاهر در و بحسب الحقیقه عین واحد در تکرار آنک وحدتی اثبات ایچونکه ضرب مثال ایدوب ایتدی)
(فن الطبيعة ومن الظاهر منها) (پس طبیعت ایله مسمی اولان شیخ ندر و طبیعتدن ظاهر اولان شیخ ندر
دیواستفهام ایدر یعنی طبیعت الوهیتک ظاهر بی اولان حقیقت واحد ایکن کیفیات متضاده اصحابی
اولان اجسام طبیعیه تعینات متعدده حسبیه اندن ظاهر در * پس طبیعت و اندن ظاهر اولان اجسام
طبیعیه بحسب الحقیقه عین واحد و بحسب التعین عیون کثیره اولدی و طبیعت و اندن ظاهر اولان صور
بحسب الحقیقه حقیقت حق اولان عین احده در) (وما رأیناها نقصت بما ظهر منها ولا زادت بعدم ما ظهر)
و بر طبیعتی کورمکده اندن ظاهر اولان شیشه ناقصه اولدی و دخی عدم ظهور ایله زائده اولدی زیر طبیعت
کلیه در زیاده و نقصانی قبول ایچونکه حقایق کلیه کلمات الهیه در که اندره تبدیل یوقدر) (وما الذی ظهر غیرها

و طبیعتدن

و طبیعتدن ظاهر اولان شیخ بحسب الحقیقه انک غیری دکادر طبیعتدن و طبیعتده ظاهر اولمش صور
طبیعیه در) (وما می عین ما ظهر لا اختلاف الصور بالحکم علیها) (و طبیعت دخی اندن ظاهر اولان شیشه
عینی دکادر طبیعتدن ظاهر اولان صور مختلفه اولغله انرا اوزره واقع اولان حکم ایله * بر طبیعت کلیه دن
ظاهر اولوب متعینه اولان هر بر صورت ایچون حکم خاص حاصلدر که اول صورتک غیری اولان صور
ایچون طبیعت کلیه ایچون کلیتی حسبیه اول حکم حاصل دکادر * پس طبیعتک حقایق اربعه سی اولان
حرارت و برودت و رطوبت و یوسندن بعضیست مقتضای اوزره طبیعتدن ظاهر اولان برشی اوزره اول
حکم ایله حکم اولغز حکم آخر ایله حکم اولغز) (فهذا باردا و یابس و هذا حار و یابس فجمع بالییس و یابس بغیر ذلك)
یعنی طبیعتدن ظاهر اولان بر شیشه اشارت ایدوب آنک اوزره حکم اولغز که یو باردا و یابسدر و شیخ آخر ایچون
حکم اولغز که یو حار و یابسدر * پس اول ایکی شیخ یابنده طبیعت ییس ایله جمع ایتدی زیر یوسن ایکی شیشه
موجوده در و برودت و حرارت ایله فرق ایتدی زیر بر یوسی باردا و بر یوسی یابسدر * پس طبیعت کلیتی ایله
اندن ظاهر اولان صورک عینی اولغز) (والجامع الطبیعة) (والواحد لالحال و حال یو که جمیع اضدادی جامع اولان
طبیعتدر زیر طبیعت حقیقت واحد در بحسب المادة تعینی و صورتی مختلفه در * پس طبیعت صور اوزره
اضداد ایله حکمی قبول ایدر زیر اضدادی حقیقتیه جامعه در و اضدادده اضدادک عینیدر و اما اضدادی
ماده معینه ده علی التعین اضداد صورتی ایله جامعه اولغز و لکن طبیعت ماده کلیه مطلقه اولغله جمیع صور
متضاده بی قبول ایدر و جمیع صورتی قبول ایتدی علی السویه در بر صورت تعینی صورت آخری ایله
تعیندن اولی دکادر * پس طبیعت حقیقتی ایله اضدادک کایدنی جامعه در و اضدادک عینیدر) (لا بل العین
الطبیعة) (یعنی صور اضداد یابنده طبیعت جامعه دکادر بلکه صور اضدادی قابله اولان ماده ده صور اضدادی
مظهره اولان عین واحد طبیعتدر زیر طبیعت حرارت و برودت و رطوبت و یوسن اولان حقایق اربعه نیک
مجموعیدر و طبیعتدن ظاهر اولان صور دن بر صورت ایچون یو باردا و یابسدر و صورت آخری ایچون یو حار
و یابسدر در یسن * پس صورتین متضاد یابنده جمع اولان ییسدر و فارق اولان حار ایله برودر و کذلک بر صورت
ایچون یو باردا و رطوبدر و صورت آخری ایچون یو حار و رطوبدر * پس طبیعت بر دایله جمع ایتدی و رطب و ییس
ایل فرق ایتدی * پس جامع اولان بارد طبیعت اولدیغی کبی یابس اولان دخی طبیعتدر انک یچون لا بل العین
الطبیعة دیدی زیرا کادن ظاهر اولان کادر نهایت طبیعت کلیه حرارت و برودت و یوسن و رطوبت اولان
اضداد ایله محکوم عاید در و طبیعتدن ظاهر اولان صور دن هر بر یسی بر حکم ایله محکومه در که صور آخری
اول حکم ایله محکومه دکادر و طبیعت کلیه دخی کلیتی حسبیه اول حکم ایله محکومه دکادر بلکه اول حکم
ایل محکومه اولدیغی کبی سایر احکام ایله دخی محکومه در) (فعالم الطبيعة صورتی مرآة واحدة) (پس
عالم طبیعت مرآت واحد ده ظاهر اولان صور مختلفه در یعنی عالم طبیعت مرآت واحد اولان طبیعتده
متضاده کیفیات اولان صوردر * پس فعالم الطبيعة صورتی مرآة واحدة قولندن بر قاج وجه متبادر در
بر وجه بودر که مرآة عالم طبیعتی بیان ایتدکدر * یعنی نفس طبیعتده مجموعه اولان حقایق اربعه نیک صورتی
و یا طبیعتدن ظاهر اولان صورک طبیعتده نسبتی مرآت واحد ایله اولان صورک مرآتیه نسبتی کیدر
و بود دخی عین واحد اولان وجود حق مرآتیه اولان صور اسمائیه و نسب ذاتیه به مثالدر و بر وجه دخی بودر که
محل انفعال اولان طبیعتده نفس رحمانیه محموله اولان صور اسمائیه الهیه فعاله و صور اسمائیه وجودیه
انفعالیه نیک تحقیقی و ظهوری مرآت واحد ده اولان صور مختلفه در که حقایق الهیه و کونیة دن هر بری
بر حقیقت خصوصیتی حسبیه نفس رحمانی ایله انده متعینه در و بر وجه دخی بودر که عالم طبیعت انده ظاهر
اولان صور ایله عین واحد اولان ذات واحد نسبت الهیه و شتون ذاتیه صورنه مرآت واحد منزله سنده
اولدیغنه ضرب مثالدر و بر وجه دخی بودر که طبیعت ذات الوهیتک ظاهریدر پس طبیعت صور الهیه
و کونیة مرآت واحد اولدیغی عین واحد اولان ذات الوهیتک صور اسمائیه الهیه و صور اسمائیه وجودیه
مرآت واحد اولدیغنه عینیدر زیرا طبیعت الوهیتک ظاهری بلکه عینیدر و بر وجه دخی بودر که عالم
طبیعت مرآت واحد اولان وجود حقه ظهور ایدن صوردر) (لا بل صورة واحدة فی مرآة مختلفة) (یوق بلکه

عالم طبیعت می آید مختلفه ظاهره اولان صورت واحد در که می آید حقایق و اعیانده می آید
 خصوصیات ایل ظاهره در و بوجه اوزره بل صورت واحد در می آید مختلفه قوی وجود واحد حق می آید
 اعیان مختلفه اعیان حسیه ظاهره ضرب مثال در و بوجه دخی بود که عالم طبیعت صورت واحد در
 می آید مختلفه اولان اسماء الهیه در پس عالم طبیعت اولان صورت واحد اسماء الهیه می آید اسماء
 حقایق مختلفه ظاهره در و بوجه واحد حق صورت طبیعت معقوله در مجموعه اولان صور
 طبیعت انفعالیه در ظاهره در و بوجه واحد حق صورت طبیعت معقوله به تجلی می آید می آید صورت
 طبیعت نفس روحانی ایل اسماء الهیه متعینه در می آید واحد اولان وجود حقه طبیعت صورت ظاهره
 اولدی یعنی کبی پس صورت اولدن اضراب اولغله باقی اولان وجوه مذکور که بوضوح در می آید دخی
 اوقدر (فانهم الاحیة المتفرقة النظر) پس بوقدر بر اوزره وجوده حیرتدن غیر یوقدر اهل حجاب نظر
 متفرق اولدی اجلدن زیرا فکر عقلی ایل می آید مختلفه در ظاهره اولان صورت واحد به نظر استکله
 واحد میدر و می آید واحد در ظاهره و می آید صورت کثیر به نظر استکله کثیر میدر و حکم استکله اهل حجاب
 متجرب در پس نظر لر متفرق اولغله معرفت حیرت منتهی اولدی و حیرتدن غیر انرا ایچون بر شئی حاصل
 اولدی (ومن عرف ما قلناه لم یحضر) (بفتح الحاء و بر کسبه که بزم دید کنز شئی عارف اولسه حایر اولز) یعنی وجود
 واحد حق تعینات مختلفه حسیه اعیانده صورت مختلفه ایل ظهور ایدر و احکام مختلفه بی قبول ایدر پس
 بر کسبه وجود واحد حق ذات ایل واحد تعینات اسماء ایل کثیر ایدر و کسب حایر اولز بلکه امری علی
 ما هو علیه عارف اولور زیرا امر بن صاد قدر ذات واحد در کثرت شهودی اعتبار ایل زیرا ذات واحد در صورت
 اعیان ایل متجلیه در وجود واحد صورت کثرت شهودی اعتبار ایل زیرا صورت کثرت حقیقت احدیه ایل
 متحققه در (وان کان فی من ید علم) (ان مبالغه ایچون در و کرچه کیم حایر اولمیان عارف محقق مشهود شده می آید
 علمه در و لکن آنک علی جمیع اعیان ثابت به را جعدر که وجود واحد حق اعیان حسیه اعیانده شهودی در
 پس علمک می آید اعیان ثابت به را جعدر حقه راجع دکلدر تا کیم حایر دکل ایکن) (رب زدنی علما) (حکمی
 اوزره می آید علمه اولغله حایر اوله انکچون) (فایس الامن حکم المحل) (دید یعنی پس ذلک المزید دکل الاحکام
 حکمندن حاصلدر زیرا وجود حق ایچون خصوصیت و حیثیت یوقدر زیرا حق هر حقیقت حقیقت که اعیان
 حقایقده انکله محققه در) (والمحل عین العین الثابتة فیها یتنوع الحق فی المحل) (و حال بوکه محل عین ثابت به نک
 عیندر پس عین ثابت به ایل حق مجلیه متنوع اولور یعنی اعیان ثابت به نک خصوصیات حسیه حق تجلیه
 متنوع اولور زیرا تجلی اعیان حسیه واقعدر و اعیان خصوصیات ذاتیه ایل مختلفه در بوقدر اوزره المحل
 قوی مصدر می آید اولور) (فتتنوع الاحکام علیه فیکل کل حکم و ما یحکم علیه الا عین ما تجلی فیها) (پس حق
 اوزره احکام متنوعه اولور پس حق هر حکمی قبول ایدر و حال بوکه حق اوزره حکم استکله اشول محکام
 عینی که حق استکله ایلدی یعنی حق ایچون متجلی فیها اولان اعیان ثابت به نک حقه اعطا ایدر بیکی جمیع احکامی
 حق قبول ایدر می آید مستدیر ده وجه مستدیر و شئی مستطیلده مستطیل ظهوری کبی پس محل اولان
 اعیان حسیه حق اوزره احکام متنوعه اولور و احکام مختلفه ایل حق محکوم علیه اولور پس هر عین
 حق اوزره حاکمه اولور آنده اولان حکم خاص حسیه پس حق حکمی قبول استکله ایلدی ذاتدن زیرا ذاتی
 عالمی ایل هر عین اوزره عین ایچنده اولان شئی ایل حاکمه در) (وما ثم الا هذا) و امره و باب تحقیقده بوندن غیر
 یوقدر یعنی حق اوزره احکام مختلفه ایل حکم استکله ایچون متجلی فیها اولان اعیانک احکامی پس
 دائما ایدر اعیان ثابت به تجلی ایدر و انرا اعطا ایدر بیکی احکامی قبول ایدر و احکام مختلفه ایل متنوع
 اولقدن و انرا ایل ظاهره اولقدن زائل اولدی کبی انرا ایل و انرا در مشاهده اولقدن دخی حالی دکلدر و اعیانده
 انک تجلیه متوقف اولان انک علمی ظهور ایدر و زیاده اولقدن حالی دکلدر) (شعر) فالحق خلق بهذا الوجه
 فاعبروا و ایس خلقا بهذا الوجه فاذکروا پس حق خلقدر بوجه ایل معنی وجود واحد حق می آید
 مختلفه در ظاهره و محالی اعیانده متنوع اولور اعیانک جمیع احکامی قبول ایدر بیکی اعتبار ایل پس عین
 بصیرت ایل نظر ایدر و صور اعیانده حتی مشاهده ایدر پس بهذا الوجه قوی بل هو صورة واحدة

فی می آید مختلفه قولنه اشارت ایدر و حق خلق دکلدر اول وجه ایل یعنی احدیت ذاتیه و حضرت واحدیتده
 صورت الهیه جمیع اعتبار ایل که وجود واحد حق می آید اعیانک صورتی ظاهره در و حق صفات خلقیه دن
 منز اولوب حجاب عزتی ایل محتجدر و غیب ذاتیه باقیدر فاذکروا یعنی سز وجهی تذکر ایدر تا کیم
 می آید بیننده فرقی بیله سز پس بذلک الوجه قوی صورتی مرآة واحدة قولنه اشارتدر) (من یدر ما قلت
 لم یخذل بصیرته و ایس بدریه الامن له بصیر) بر کسبه که بنم دید بکم شئی بیله یعنی وجهی اشارت ایدر بکم
 شئی فهم ایتسه آنک بصیرتی جمع و فرقه و وحدت و کثرتده حتی مشاهده استکله تخلف استکله و فی الصحاح
 قال الاصمعی اذا تخلف الظبی عن القطیع قبل خذل بوقدر بر اوزره تخذل فاعل ایچون معنی اولور و دخی
 مفعول ایچون معنی اولدی جائزدر یعنی بصیرتی من عند الله عون و نصرت ایل ترک اولغله قال خذل خذلا ناذا
 ترک عون و نصرت و حال بوکیم بنم ذکرا ایدر بکم شئی فهم استکله اشول کسبه که انکچون بصیرت حاصلدر
 قال تعالی فی حق نبیه علیه السلام فبصرک الیوم حدید) (جمع و فرقی فان العین واحدة و هی الکثیره لاتبی
 و لا تذکر) (یعنی حقه خلقی می آید احدیه جمیعده جمع ایل و مرتبه کثرت و تفرقه در طریق ایل زیرا تحقیق عین
 واحد در یعنی ذات الهیه احدیه اوزره در و حال بوکه اسماء صفات حسیه عین کثیره در و اول عین واحد
 احدیتی حسیه بوکثرت ابقا استکله استکله ای ترک استکله یعنی حقیکم عین واحد تجلی ایتسه بوکثرتدن
 بر شئی ابقا استکله اوزره ترک استکله جمیع کثرتی اهلالات و افنا ایدر و هباء منشور ایدر (فانهم الا هو) زیرا وحدت
 و کثرت جمع و فرقی و حق و خلق و اطلاق و تقید و تعین و لاتعین و ظهور و بطون و نسب و اضافاتدر وجود واحد
 حقدن غیر یونرا ایچون تحقیق یوقدر بوقدر اوزره (لاتبی و لا تذکر) قولنک فاعلی عین واحد اولور
 اندنصر که حکمت رجوع ایدر و دیدی) (فالعلی لنفسه هو الذی یكون له السکال الذی یستغرق به جمیع
 الامور الوجودیه و بالنسب العدمیه بحیث لا یکن ان یفوت نهت منها و سواء کانت مجموعة عرفا و عقلا و شرعا
 او مدمومة عرفا و عقلا و شرعا) پس لنفسه یعنی کندی ذاتی و حقیقتیه ایل علی اولان شول وجوددر انکچون
 بر کمال حاصلدر که انکله جمیع امور وجودیه و نسب عدمیه بی استغراق ایدر شول حیثیتیه که امور وجودیه
 و نسب عدمیه دن انی بر نعت فوت استکله ممکن اولیه یعنی انک حیطتدن خارج اولیه و علی السویه در کمال
 امور عرفا و عقلا و شرعا مجموعده اولسون و کمال عرفا و عقلا و شرعا مدمومه اولسون یعنی علو ذاتی ایل علی
 مطلق اولان الله اسمیه مسمی اولان وجود واحد حقه در کمالی جمیع کالات وجودیه و صفات حقیقیه
 و نسب اضافیه و عدمیه شاملدر که نعت مذکورده بر نعت انی فوت استکله و آنک احاطه سندن خارج اولدی
 ممکن اولیه و اول نعتنک عرفا و عقلا و شرعا مجموعده و یا مدمومه اولدی اکانیت ایل علی السویه در آنک
 بر نعت ایل اتصاف و ظهوری نعت آخر ایل اتصاف و ظهور و نعتنک اولی دکلدر) (ولیس ذلک الا لسمی الله خاصة
 و حال بوکه بوعلو ذاتی و کمال اطلاق ثابت دکلدر الا خاصة الله ایل مسمی اولان ذات الهیه واحدازی و ایدی
 اولان انسان کامل حقیقتیه ظاهره اولان حقایق حقیقتیه در پس نعتنک اول ایل متعینه اولان ذات الله
 اسمی ایل مستعار و ذات الله ایچون اول اسم اعظمدر که جمیع کالی ذاتی احدیتنه دلالت ایدر پس الله ایل
 مسمی اولان ذات الله حقیقت انسانیه کالیه ذاتیه ایل متعین اولدی یعنی حیثیتیه جمیع ذوات موجوده و نسب
 عدمیه مفقوده و نعت و صفات مدمومه و مجموعده بی مستفرقدر و انک سعت دائره سندن و احاطه کلیه سندن
 بر شئی خارج دکلدر و متوهمک و همته سبق استکله الله ایل مسمی بوکثرتده متکثره در زیرا الله تعالی متعالی ایدر
 کالات الهیه به مناقص اولان شئیله ظهوردن زیرا الله تعالی جمیع کالات اسمائیه مؤثره و حقایق فعاله
 و جوییه وجودیه جمعک احدیتدر) (واما غیر مسمی الله خاصة ما هو محلی له اوصوره فیها فان کان محلی له
 فیقع التفاضل لابد من ذلک بین محلی و محلی) (واما خاصة الله اسمیه مسمانک غیر بیکیه الله ایچون مجامیدر
 و یا می آید حقه ظاهره اولان بر صورتدر پس اگر اسم غیر ایل مسمی اولان الله ایچون محلی اوله حق اولور سه
 پس محالی بیتنه تفاضل واقع اولور بر محلی ایل بر محلی بیتنه تفاضلدن لابددر زیرا وجود واحد حقیقت اعیانده
 شهودی اعیانک استکله اولدی یعنی اعیان ایدر پس اعیان حسیه حق ایچون وجوده وارد و محالی بیننده
 تفاضل مجالیده حقیقت ظهوری حسیه در زیرا بعضی سنده جمیع اسماء ایل ظاهر در انسان کامل کبی و یا خود

صفاتی ایلہ تقرب ایلده کده الله تعالی اکادخی کندی صفاتی کیدیروب صورت الهیه ایلہ ظاهر اولدی
 (کما یخلف اللون المتلون فیکون العرض بحیث جوهره ما هو کالمسکان والمتکون) (کاف لتخلله قوائمه متعلقدر
 خلیفک صفات الهیه بینده تخیل بیان ایدوب تمثیل ابراد ایدی * یعنی خلیل علیه السلام ذات الهیه در
 وصفات الهیه ده متخلل اولوب ذات الهیه ده انک ذاتی تحتفیه وصفاتی فانیه اولغله صفات الهیه ایلہ متصف
 اولوب ظاهر اولور لون متلونه تخیل ایدوبکی کبی متلونک جمیع اجزاسنده سربانی ایلہ * پس عرض که لوندر
 متلونک جوهری مکانده واقع اولور بینهم ماده امتیاز مرتفع اولور اول تخیل مکان ایلہ * تمکن کبی دکدر
 یعنی تمکنک مکانه تخیلی کبی دکدر یعنی لون متلونه متخلل اولدقده متلونک جمیع اجزاسنده سربانی سبیلده
 شول حیثیته واقع اولور که هو هو اولور و اشارت حسیه ایلہ بینهم ماده فرق اولغله * پس عرض جوهرک جمیع
 اجزاسنده سربان ایدر زیرا عرضک جوهرده حلولی سرباندر جوهرک جمیع اجزاسنده شامل اولدیغندن
 اوتری که ظاهر اوباطنا جوهرک اجزاسندن برجزه عرضدن خالی اولیده سوادک برجزه سربانی کبی فالیس
 معناسنده در وضو غیر تخیل خلیله راجعدر یعنی ذلک التخیل تمکن اولان برجزه مکان اولان جسم آخره تخیلی
 کبی دکدر تا کیم حق خلیل ایچون طرف اولتی لازم که ویاخود انک عکسده خلیل حق ایچون طرف اوله
 ویاخود حلول لازم که زیر اوبونک کلبی باطلدر ومعقولی محسوسه تشبیه ایدی طلبیده تفهیم ایچون زیرا
 هر شی که شهادتده واقع اوله غیبده واقع اولان شیک دلایلدر ومعقولانه محسوسات ایلہ استدلال اولور
 اولتخلل الحق وجود صورت ابراهیم) (لتخلله قولنه عطفدر یعنی ویاخود خلیل خلیل ایلہ تسمیه اولدی
 ابراهیمک صورتی وجودنه حق متخلل اولدیغندن اوتری و ابراهیمک صورتی وجودنه حق متخللی و سربانی
 صفات ابراهیم ایلہ و صورت ابراهیم ایلہ حقک انصافدر و شیخ رضی الله عنه اولتخلل حق وجود صورت
 ابراهیم دیدی و دیدی اولتخلل الحق صورت ابراهیم صور اشخاصی حقه اطلاق ایتکدن انی وقایه دن اوتری
 پس حق وجودی ایلہ وجود صورت ابراهیمه متعین اولدیغی حیثیته صفات متخلفاتندن ابراهیمه مضاف
 اولان جمیع صفات حقه اضافه اولور * پس حق مظهر ابراهیم ایلہ فاعل اولور و آنک سمعی ایلہ سامع و آنک
 عینی ایلہ رأی اولور) (وکل حکم یصح من ذلک فان لكل حکم موطناً یظهر به) (وقی بعض التسخین یظهر فیه
 لا یتعداه بولکلامه تقدیم و تأخیر و ادرای وکل حکم من ذلک یصح یعنی حکمین مذکوریندن هر حکم
 صحیحدر زیرا هر حکم ایچون بر موطن و مقام حاصلدر که اول حکم اول موطن سبیلده ظاهر اولور باسبب
 ایچون اولدقده و اما فی معناسنه اولدقده هر حکم ایچون بر موطن حاصلدر که اول حکم اول موطنده
 ظاهر اولور انی تعدی ایتز (امدی) ابراهیمک صفات الهیه به تخیلی حضرت الوهیت موطنده در که قوسینی
 مشتمله اولان دائرة وجودک قوس اعلا سیدر که اسماء وصفات الهیه انده متعینه و مجمعه در * پس انسان
 صفات بشریه دن فانی اولوب قرب نوافل ایلده حقه تقرب ایتکده صفات الهیه ایلہ متصف اولوب قوس اعلی
 موطنده عروج ایتسه حضرت الوهیتده اولان قوس اعلا انک اسماء صفاتی جمعیته مظهر اولور و صفات
 الهیه انک احکامی آنده ظهور ایدر زیرا صفات الهیه موطنده در و ابراهیمک صفات الهیه ایلہ انصافی حکمی
 بوموطندن تعدی ایتز و ابراهیمک صورتی وجودنه حق تخیلی و صورت ابراهیم ایلہ ظهوری و صفات خلقیه
 ابراهیمیه ایلہ انصافی ابراهیمک وجودنده تعینی حیثیته در * و صفات خلقیه انک تعینی موطنی عالم امکاندر که
 دائرة وجودک قوس ادناسیدر * پس حق تعین و ظهور جمعیته قوس ادنا به تزلزل ایتدکده صفات
 خلقیه ایلہ ظاهر اولور و قوس ادنا ده متعین اولان شخصک وجودنده تعینی حسیله صفات خلقیه اندن
 صدور ایدر تا اذی و مکرر استمزاکید و سخنیه و مرض و جوع و ظمأ کبی اولان صفات خلقیه که حقک بونلر ایلہ
 ظهوری قرآن وحدیده ثابتدر و موطنک مقتضای اوزره بونک کبی صفات نقص اکامضاف قنور * لکن عالم
 موطنندن تعدی ایتز * جناب الوهیت صفات محدثاتندن منزله ربوتقدر اوزره کل قولی ابتداءیه اوزره مرفوع
 اولور خبری یصح جمله سی اولور وکل جمله سی لتخلله اولتخلل الحق قولنه معطوفدر فان لكل حکم قولی یصح
 قولنه تعالی اولور) (الانتری الحق بصفات المحدثات و اخبر بذلك عن نفسه و یظهر بصفات النقص و بصفات الدم
 حکم ثانی ایچون استنهم ادر که حقک صورت ابراهیمه تخیلی و صفات محدثات ایلہ ظهوری حکمیدر یعنی سن

حق کور من میسن که صفات محدثات ایلہ ظاهر اولور * و تحقیق بوظهور ایلہ کندی نفسندن اخبار ایلدی *
 و صفات نقص ایلہ و صفات ذم ایلہ ظاهر اولور که مرتبه عقلمده و یا شرعده و یا عرفده نقصی و ذمی ایجاب ایدر و حقک
 صفات محدثات ایلہ ظهوری یؤذون الله * و مکرر الله * والله یستعزی * و سخنر الله منهم * کبی و لسان صادق
 اوزره وارد اولان مرض و جوع و ظمأ کبی وحدیده ضحک الله ما فعلتم البارحة وارد اولدی پس حق تعالی
 صفات محدثات ایلہ محدثاتده محدثات حسیله ظاهر اولور) (الانتری المخلوق یظهر بصفات الحق من اولها
 الی آخرها) (حکم اول ایچون استنهم ادر که * ابراهیمک صفات الهیه به تخیلی و صفات حقک انصافی حکمیدر
 یعنی سن مخلوق کور من میسن که صفات حقک من اولها الی آخرها ظاهر اولور * و صفات الهیه ایلہ ظاهر اولان
 مخلوق انسان کاملدر که * ان الله خلق آدم علی صورته * و صورت حق اسماء و صفات الهیه جمعیتهک صورته در که
 صفات الهیه دن بر صفت آنک احاطه کلبه سندن خارجه دکدر * بلکه صفات الهیه انکله قائمه و احکامی
 مظهر در انکچون (و کلها حق له) (یعنی صفات الهیه انک کلبی انسان کامل اولان مخلوق ایچون حقدر *
 یعنی آنلر ایلہ ظهور انک حقیدر سرعت قابلیته و استعداد کلبی ایلہ زیر المخلوقک حقیقی مخلوقک عین ثابته سنده
 حقیقیته ظاهر اولان حقدر * پس من حیث الحقیقه صفات الهیه مخلوق ایچون حق و ثابتدر * و کذلک صورت
 الهیه جمعیته سی حیثیته * و حق قولی ثابت معناسنه اولتی جائزدر * یعنی صفات الهیه انک کلبی انسان ایچون
 ثابتدر) (کاهی صفات المحدثات حق الحق) (نه کیم صفات محدثات حقک حقیدر و یا حق ایچون ثابتدر * زیرا
 صفات محدثات حقک شئوندر (کل یوم هو فی شان) و صفات محدثاتک حقیقی حقدر که بعض مظاهر خلقیه ده
 تعین و ظهور و اعتبار ایلده حق آنلر ایلہ ظاهر (وهو علی کل شیء شهید) هویت ساریه سی اعتبار ایلده هر شیده حاضردر
 و هر مظهرده متجلی و آندن ناظر در * پس جنسک محدثاتک وجودی آنلرده ظاهر اولان حقک وجودی اولسه
 بطریق اولی صفات محدثات حق ایچون صفات اولور و هوی قصه و شان ضمیر یدر ای قصه ان صفات المحدثات
 حق الحق الله تعالی انک (قل هو الله احد) قولی کبی و یا صفات المحدثات قولنه عائددر * و صفات المحدثات
 قولی ضمیر دن بدل کادر و یا ضمیری بیا ندر که تفسیر مجر اسنده جاریدر کانه قال کاهی ای صفات المحدثات
 (الحمد لله) (الله تعالی الحمد لله دیدی پس حمدی الله ایچون اثبات ایدی کرک حمد معناسنه اولسون و کرک
 محمود معناسنه و شک بوقدر که خلق دخی جدا ایدر * و جدا اولور لسان حق ایلده) (ان الله و ملائکته یصلون
 علی النبی) (هو الذی یصلی علیکم) (وکان بالمؤمنین رحیم) (وسائر انبیاء و مؤمنینک حمدی و بعضلر لسان ایلده که
 بعضی بعضی سنده ثابدر * پس حمد و محمود الله اولدیغی اعتبار اوزره حمد الله ایچون اولدیغی ظاهر در *
 و اما حمد و محمود خلق اولدقده پس وجه بودر که حق تعین جهتیله صورت حامده ظاهر در و جدا ایلده کندی
 کالنی مظهر در * و هر محمودک صفاتی اولان ثناده صورت محمودده شول کالنه متجلی اولان حقک عیندر که
 اول کمال سبیلده محمود حمده مستحق اولور * پس حمد حقک کالاتدن بر کالک صفیدر که حقیقت حقدن
 صادر اولور * پس حمد و محمود مظهرنده ظهور ایدن کمال مقابله سنده حمد مظهرندن اولان حمد دخی حقدر
 انکچون) (فرجعت الیه عواقب الثناء من کل حامد و محمود) (دیدی پس هر حامد و محموددن ثنائک عواقبی
 حقه راجعه اولدی * زیرا هر مظهر و موجودده ظاهر اولان کالات ایلده فی الحقیقه محمود اولان حقدر حق اول
 مظهرده متعین اولوب آنک عینی اولدیغی حیثیته و حامد دخی فی الحقیقه حقدر * زیرا اول کالات و محامدی
 اول حامدده مظهر و اول کالاتله ظاهر اولان حقدر فهو الحامد والمحمود ولكن وقتا کیم فرجعت الیه
 عواقب الثناء من کل حامد و محمود قولی محامدک حقه رجوعن تخصیص ایدوب امور غیر محمودده خارجه
 قالدیسه و حال بولکه جمیع امورک مبدی و مستندی حقدر * پس امرک رجوعی حکمی نعمیم ایدوب کل ایلده
 تا کید ایلدی) (والیه يرجع الامر که دیدی * یعنی امرک کلبی کرک محمودی و کرک مذمومی حقه رجوع ایدر
 (فمما ذم و ما حمد و ما ثمة الا محمود و اذم و موم) (پس امرک حقه رجوعی حکمی مذموم و محمود اولان شیشه
 عام اولدی و حال بولکه وجودده محموددن و یا مذمومدن غیر یوقدر * لکن فرجعت الیه عواقب الثناء قولنده
 دخی) (والیه يرجع الامر که قولنده حقه رجوع بر قاج وجه اوزره در * و رجوعی ذکر اولدیغی کبی که وجود
 حقک مظاهر اشیاده تعین و ظهوری حیثیته در که هر مخلوقک افعالی و صفاتی موطن حسیله حقه اضافه

اول نور و بوجه دخی بود که مخلوق مظهر بنده اضافت اولیان صفات مخلوقه تعین حیثیتیه ظاهر اولان
حقه اضافت اول نور و بوجه دخی بود که هر مخلوق افعال وصفاتی افاضه طریقیه وجود حقن مستفاد در
محل حسیه و بوجه دخی بود که اعیان وجودیه کندی نفسنده معدومه در تجلیات اسمائیه و تعینات
الهیة ایلده موجوده در پس اکر اعیان وجودیه ظاهر اولان تعینات الهیة اسمائیه در واکر تعین اولده
وحضرت علیه ده متعینه اولان اسماء وصفات الهیة و نسب و اضافات و شئون ذاتیه در (کل شیء هالک الا
وجهه) قیامت کبری اولان تجلی ذات قنده اسقاط اضافات اولده مظاهر مختلفه ظاهر اولان تعینات
الهیة و محالی حسیه محالی به نسبت اولیان تجلیات ربانیه و تعینات اسماء وصفات الهیة و صور علیه غیبیه
مبدأ جمیع تعینات اولان ذات الهیة به رجوع اید رفیع ماذم قولنده اولان ذم عقلی و یا شرعی و یا عرفی ترتب ایتمز
الان تعین نسبی اوزره که اکر اول تعین نسبی در نظر قطع اولده بحسب الحقیقه مدحه و حده منقلب اولور نه کیم
شهره مذمومه در زانی ایلده زنادخی مذموم ماندر روشن بود که شهوت مذمومه نفسک وجودنده ساریه اولان
محبت الهیة ذاتیه نک قوی وظلی اولدیغی حیثیتیه محموده در و آنک عدمی که عند در حد ذاتیه مذمومه در
و کذلک ذاتی انسان اولدیغی اعتبار ایلده و زنا و وقایع فعل کمالی اولدیغی اعتبار ایلده که اکر انسان اگادرا اولسه
ناقص و مذموم اولور دی پس شهوت حب الهی اولان حقیقی اعتبار ایلده و صورت ذکور و انوئیتده تعینی
اعتبار ایلده و تولید مثل و حفظ نوع انسانی ایچون سبب اولدیغندن اوتری و تجلیات جالبیه دن بر نوع کمال لذتی
موجب اولدیغندن اوتری و معرفت کلیه ایلده حق عارف و عبادت ذاتیه ایلده حقل عبادته عا کف اولان انسان
کاملک ظهور نه سبب و آنک نشأتدن بر نشأت اولدیغی اعتبار ایلده بلکه حب الهی صورتی و صورت الهیة
جمیع نک دخی صورتی و مظهر انسانیده ظاهر و رایدن کالات الهیة و کونه نک منشئ اولدیغی اعتبار ایلده مطلقا
محموده در و کذلک زنادخی حد شرع دن خارج شهوت طبیعیة محضه دن نظری قطع ایدوب فعل کمالی وجودی به
نسبت الله و سائر نسب ایلده محمود در پس ذم حده منقلب اولور بلکه ذم حده منقلب اولور و زیر مذموم کورین
شیء نظر آخره محمود در نهایت بعض عوارض سببیه صورت ذمده ظاهر در پس ذم توجه ایتمز الاشهر و نک
شرع ایلده عقله عدم اطاعتنه پس شهوت مذمومه اولدیغی شرعیه عقلک طاعتندن خارج اولدیغی اعتبار ایلده در
و مقتضای شرع اوزره عدم وقوی موجب انقطاع نسب و ارث در و سبب اختلال نظام و وقوع قتل در و بونلر
اسور عدمیه در تعین خلقی اعتبار نه عانده در و عدمیت اعتبار ایلده و جهت امکان ایلده صفات ممکنه راجعه در
والا وجود ایلده و بونلر جمیع احکامی محموده در و امر وجود دخی حده در پس جمیع امور اکر محامد
و اکر مذام حقه رجوع ایدر و لکن مذامک رجوعی بعض امور عدمیه اضافیه به نسبتله ماذم اولدیغی
اعتبار ایلده دکلدر بلکه صور مذامده ظاهر اولان امور کاصلی اولان حقیقی اعتبار ایلده و یا خود اول نسبت
عارضه اضافیه دن ارجح اولان نسب وجودیه اعتبار ایلده محامد اولدیغی حیثیتیه رجوع ایدر و فالکل منه
بحسب المبدأ و الظاهر و والیه المعاد و الرجوع و الکمال و عقول ضعیفه بی تأییس و نفوس محجوبه بی تشویق
و تأسیس ایچون آیات ایلده استدلال اولندی و الارباب کشف و شهود و اصحاب ذوق و وجود امری علی ما هو علیه
مشاهده ایدر (اعلم انه ما تخیل شیء شینا الا کان محمولا فیه) سن بلکه تحقیق شان بود که بر شیء بر شین تخیل
ایتمز یعنی نفوذ ایتمز الا تخیل اولان شیء مختلده فتح لام ایلده محمول اولدی زیر اشیء مختل شیء آخر له جوهر نه
نافذ و متغلغلر مانک شجره نفوذی و سریانی کبی (فالتخیل بکسر اللام) (اسم فاعل محجوب بالتخیل) بفتح
اللام) (اسم مفعول و اسم المفعول هو الظاهر و اسم الفاعل هو الباطن المستور) (پس متخیل که اسم فاعل در
محجوب بدر متخیل ایلده که اسم مفعول در پس اسم مفعول ظاهر در و اسم فاعل باطن و مستور در پس
متخیل اولان شیء حامل و ظاهر در و متخیل آنده محمول و مستور و باطن در) (وهو) (ای التخیل بکسر اللام
(غذاء له) ای للتخیل بفتح اللام) (کلاما بتخیل الصوفیه قریبوه و تنسعه) (یعنی متخیل کسر لامله متخیل ایچون
فتح لام ایلده غذا در ما کبی صوفیه تخیل ایدر پس صوفیه ما ایلده زیاده اولور و متسعه اولور پس ابراهیم علیه السلام
جمیع حضرات الهیة به متخیل اولغه حضرات الهیة ده محمول و آنرا ایلده محجوب اولور و حقل جمیع اسماء
وصفاتی اولور که آنک اوزره ظاهر در پس ابراهیم احکام و نعوت و اسماء و صفاته حق ایچون غذا اولور

و کذلک وجود حق صورت ابراهیم متخیل اولغه اول صورتده و آنکه محجوب اولور پس حق ابراهیم کبی
و بصری و سائر قواسی اولور (امدی) متخیل کسر لامله باطن اولدیغی کبی فخله ظاهر اولور و حال بود که ظاهر
باطن ایلده متغذی اولور زیرا ظاهر اوزره فیض واصل اولز الا باطندن پس باطن ظاهر له غذا سیدر و ظاهر
باطنله متغذی اولور زیرا آنک قوای و وجودی و ثباتی آنکه در پس اکر عید متخیل و باطن اوله حق اولور سه
حق متخیل و ظاهر اولور و عبد اسماء و صفات ایلده حق ایچون غذا اولور اکر حق متخیل و باطن اوله حق اولور سه
عید متخیل و ظاهر اولور و حق عبد ایچون قوا و غذا اولور پس آنک ایچون (فان کان الحق هو الظاهر فالخلق
مستور فیه فیکون الخلق جمیع اسماء الحق سمعه) (و بصره ویده ورجله) (و جمیع نسبه وادرا کاته و ان کان الخلق
هو الظاهر فالخلق مستور باطن فیه فالخلق سمع الخلق و بصره ویده ورجله و جمیع قوا و کاور و فی الخبر الصبیح)
دید یعنی پس وجه اول اوزره اکر حق ظاهر اوله حق اولور سه پس خلق الله مستور و باطن اولور پس خلق حقن
جمیع اسمائی اولور کبی و بصری ورجلی و جمیع نسب وادرا کافی اولور و اکر خلق ظاهر اوله حق اولور سه پس حق
خلقه مستور و باطن اولور پس حق خلق کبی و بصری ویدی ورجلی و جمیع قواسی اولور نه کیم خبر صحیده
وارد اولدی خبر صحیدن مراد حقل قولی اولان اذ انقرب الی عبدی بالنوازل کنت سمعه و بصره ویده ورجله الی
آخر الحدیث حدیث قد سیدر و بوقریه قرب نوافل دیر و قرب اول قرب فرائض در زیرا اصل وجود حق در که
واجب و فرض در و نقل وجود خلقة در که فر عدر پس خلیل علیه السلام کشفده وجه نک اعتباری جائز در
ولکن لفظ خلیل فاعل معنا سنه اولور ابراهیم حضرات الهیة به متخیل اولمی اوائل سلو کنده اعتبار اولمی
ان سیدر زیرا قرب نوافل مرتبه سیدر و خلیل مفعول معنا سنه اولور حقل صورت ابراهیم وجود نه متخیل
اولمی سلو کنک واسطه و اوخر نه اعتبار اولمی او فقدر زیرا قرب فرائض مرتبه سیدر که قرب نوافل دن
اکل و اجمع و اشمل و اوسع در زیرا قرب نوافل صاحبی محب در آنک سلو کی جذبه اوزره مقدم در و فانی بقاسی
سابقه در صفاتی فانیه و عینی باقیه در حق اکا سم باطن ایلده متجلیدر و حق آنک ادرا کنک آتیدر و قرب فرائض
صاحبی محب ویدر آنک سلو کی جذبه الهیة ایلده در و سلو کی جذبه دن مؤخر در و بقاسی فانی سابقه در ذاتی و صفاتی
فانیه در حق اسم ظاهر ایلده متجلیدر و حق متجلیک ادرا کنه اول آتیدر پس عبد حقل کبی و بصری و سائر
قواسی اولور قال النبی صلی الله علیه وسلم (ان الله قال علی لسان عبده سمع الله من عبده هذیه الله) و مار میت
اذ میت و لکن الله رمی (ویدر امیه ید محمد در پس حق تعالی رمی محمد علیه السلام دن نفی ایدوب کندیسی
ایچون اثبات ایلدی یعنی مظهر محمدی ایلده راحی اولان حقد در یکدر) (ثم ان الذات لوه عزت عن هذه النسب
لم تکن الها وهذه النسب احد ثمتها اعیانها) (یعنی مرتبه الوهیت صفات الهیة و نسب خلقیه ذات الهیة نک
لوازمی اولور مرتبه الوهیت نسب الهیة به و نسب الهیة اعیان خلقیه به متوقفه اولغه شیخ رضی الله عنه
ایدی آند نصکره تحقیق اکر ذات الهیة بونسبدن الوهیت و ربوبیت کبی عاریه اولیدی اله اولزیدی و حال بود که
بونسی بزم اعیانم از احداث ایلدی یعنی مرتبه الوهیتده متعینه اولان ذات موجوده ذات مطلقه دکل اکر اول
مرتبه نک لوازمی اولان نسب الهیة دن عاریه اولیدی اله اولزیدی ذات مطلقه اولور دی و لکن اول مرتبه ده
ذات بونسبدن عاریه اولزیرا اول مرتبه نک مقتضای اسماء و صفات الهیة و نسب ربانیه در و بونلر تحقیقه
نسب خلقیه به متوقفه در زیرا الوهیت و ربوبیت و خالقیت و رازقیت و سائر نسب الهیة دخی حقایق اضافیه در
آنلرک وجودی نسب و اضافت ایلدر پس الوهیت مألوهیه تله و ربوبیت مرتبه تله تحقیقه در و بونسبدن
تنزیه اولمیان ذات مرتبه الوهیتده متعینه اولان ذات موجوده در ذات غناء ذاتیسی حسیه دکلدر زیرا اطلاق
ذاتیسی حسیه عالمیندن غنی اولدیغی کبی اسماء الهیة و نسب ربانیه دن دخی غنیدر ذات مطلقه اسم و رعدن
و نعت و صفندن و بر شینله محکوم علیه اولمندن غنیه در پس ذات ایچون الوهیتک تحقیقی تعین اول مرتبه سنده
ذاتک جمیع تعینات غیبیه ذاتیه و نسب الهیة و خلقیه ایلده ظهوری ایلدر پس اکر ذات نسب الهیة و خلقیه دن
متعریه اولیدی ذات مطلقه اولور دی اله الله تسبیحه اولمزدی و حال بود که ظهور و اظهار ایچون و کمال جلا
و استجلاء ذات ایچون مرتبه الوهیتک ثبوتی لازم در (فتبین جعلناه بما لو هیتنا الها) پس بزم الوهیتک ایلده الهی
اله ایلدک یعنی ذاتک الوهیتی صفتیه متصفه اولمی و اسم اله ایلده مسمیه اولمی بزم مألوهیتک ایلده در زیرا کر بزم

اعیان خارجه من اکمالوه اولمیدی ذات الیه تسبیح اولغزدی * پس الوهیتک تحقیق بزمن مألوهیتن زایلدر
زیرا ذات الوهیتک نسب الهیه لوانمیدر ونسبت محققه اولمز الامتسبین بینده زیرا اله ورب وخالق بینده
مألوه و مربوب و مخلوق بینده الوهیت وربوبیت و خالقیت نسبی محققه اولور پس نسب الهیه نک تحقیق اعیان
خلقیه ایله واقعدر * و اعیان خلقیه آنلری اظهار ایدر (امدی) اعیانندن مر ادر کلا اعیان وجودیه خارجه
اعتبار اولسون و کرکله اعیان غیبیه اعتبار اولسون اعیانک وجود حقدن خارج وجود مستقل ایله وجودی
یوقدر تا کیم فتن جعلناه بمألوهیتنا الها قولنده اله بزمن اعیانک مجعولی اوله و یوکلامده سطح لازم کله زیرا
عارف کاملک کلامده سطح یوقدر بلکه اعیان غیبیه الهیه نک ثبوتی تجلی الهی ذاتی ایله در که مر ایای اعیانده
ذات الهیه اعیانک حسیله تجلیه در و اعیان عدمیه اوزره در و کذلک اعیان وجودیه خارجه دده دخی ظهور
و تجلی اعیان حسیله ذات موجوده نکدر بلکه اعیان حسیله اعیانده مقید اولوب * اعیان مظاهرندن فتن
جعلناه بمألوهیتنا الها کلامی ایله متکلم اولان حقددر * پس جاعلیه و مجعولییه نسب الهیه بینده در *
(فلا یعرف حتی نعرف قال رسول الله صلی الله علیه وسلم من عرف نفسه فقد عرف ربه وهو اعلم الخلق بالله)
پس اله معروف اولمز اله اولدیی حیثیتله بزمن معروف اولمجنه انکی چون رسول الله صلی الله علیه وسلم برکسنه
کندی نفسنی عارف اولسه تحقیق ربی عارف اولوردیدی * و حال بوکه رسول علیه السلام الهی عالم اولان
خلقک اعلیدر پس اعلم خلق الله اولان رسول علیه السلام معرفت ربی نفسک معرفتنه حواله ایتدی پس ربک
معرفتی نفسک معرفتنه متوقفه در * و ربک معروف اولسی خلقک معروف اولسنند ر زیرا ربوبیت ربوبیتله
ناپه در پس رب مر بوب ایله یلنور زیرا احد متضاتین بیلنمز الاخر ایله انکی چون رسول علیه السلام معرفت
ربی معرفت ربوبیه تعلیق ایلدی و بوحدیک بونده ابرادی ایله یو مقامده معرفت رب ایله معرفت نفسی بیان
ایتک مر اد دکلدر انجی ذاتک اله ورب ایله مسی اولسی مألوه و مر بوبه متوقف اولدیی بیان ایتکدر *
و نفسک معرفتندن معرفت ربک لزومی موضع آخر ده ذکر اولور (فان بعض الحکماء و اباحامد ادعوا انه یعرف
الله من غیر نظر الی العالم و هذا غلط) (پس تحقیق حکماک بعضی ابوعلی ایله آنک اتباعی کبی و اباحامد که امام
محمد غزالی ایدر ادعا ایتد بیکر که تحقیق شان بوند که الله یلنور عالمه نظر سز و آنلرک یو دعوا ری غلطدر زیرا الوهیت
حیثیتله آنک معرفتی مألوه اولان عالمه موقوفه در زیرا الوهیت مألوه سز محققه اولمز * پس الوهیت حسیله
اللهک معرفتی عالمه نظر ایتکه موقوفه در و آیات الهیه افاق و انفسده لامعه در قال تعالی سز بهم ایتانی الافاق
و فی انفسهم حتی یتبین لهم انه الحق و قال فی الحدیث القدسی (کنت کثر الخفایا فاحبب ان اعرف خلقت الخلق
لا عرف) پس ماسوای حق اولان عالم معرفت الهیه نک حصولی ایچون مخلوقدر * و لکن ذات مطلقه قدیمه
و ازلیه و عالمیندن غنیه اولدیی علی طریق الاجمال یلنور انکی چون (نعم تعرف ذات قدیمه ازلیه) دیدی یعنی نعم
ذات قدیمه و ازلیه اولدیی یلنور و لکن) (لا یعرف انه اله حتی یعرف المألوه فهم الدلیل علیه) (و لکن ذات اله
اولدیی بیلنمز مألوه بیلنمیجنه پس مألوه الهه دلیلدر * پس الوهیت حسیله اللهک معرفتی عالمه نظر ایتکه
موقوفدر * زیرا مر بوبه الوهیت جمیع اسماء الهیه و صفات ربانییه بی جامعه در و اسماء وصفات مظاهر سز متعینه
و محققه اولمز * پس الوهیت وربوبیتک ذات ایچون ثبوتی مألوه و مر بوبه متوقفدر * و اما حقک وجود ذاتیسی
اصلا بر شیه متوقف دکلدر * زیرا حق من حیث ذاته عالمیندن و اسماء الهیه دن غنیدر) ثم بعد هذا فی ثانی حال
یعطیک الکشف ان الحق نفسه کان عین الدلیل علی نفسه و علی الوهیته) یعنی الهک مألوه ایله معرفتدن نصکره
ثانی حالده که مقام جمعدر سکا کشف اعطا ایدر که تحقیق حقک نفسی کندی نفسنه و الوهیتنه عین دلیل اولدی
یعنی مألوهک حقیقته نظر اولند قدده که مألوهک وجود ذهنیسی اوله عین ثابته سنده نفس اقدس ایله
ذاتک تجلیله در * و ثانیاً وجود عینیسی اسماء وصفاتک تجلیسیده در * پس کشفک اعطا ایتدیکی بودر که
حقک نفسی یعنی مألوهک عینده تجلی ذاتله تجلیسی کندی ذاتله دلیلدر و باخود مطلقاً آینه مألوهده
ظاهر اولان نفسی که مألوه حسیله مقیده در کندی نفسنه و ذاته که مطلقه در * و الوهیت که مر بوبه جامعه در
دلیلدر) (وان العالم لیس الا تجلیه فی صور اعیانهم الثابته التي یستحیل وجودها بدونه) (و دخی سکا کشف اعطا
ایدر که تحقیق عالم دکلدر عالم افرادیک اعیان ثابته لری مورنده حقک تجلیسندن غیری ایله که صور مر ایای
اعانده

اعیانه اول تجلیسز آنرا وجودی مستحیل اولور و یا خود اعیان ثابتہ نک وجود علمسی کہ تجلی الہی الہ
 حضرت علیہ دہ ثابتہ اول تجلیسز مستحیل اولور پس وجہ اول اوزرہ وجودہا ضعیفی صورہ راجع اولور
 و وجہ ثانی اوزرہ اعیان ثابتہ یہ راجع اولور پس عالم اعیان ثابتہ صورندہ حقل تجلیسی و ظہوری اولاد قدہ
 عالم حقدہ دلالتی حقل کندی نفسندہ دلالتی اولور و اعیان نہ عدمیتی اوزرہ ثابتہ در مرتبہ اولان مریای
 اعیانہ اعیان حسیلہ اولان تجلیتک صوریدر یا خود مرتبہ تجلیدہ ظاهر اولان اعیان ثابتہ نک صوریدر کہ
 اعیان حسیلہ مقیدہ در و کشف ثانیٹ اعطایہ دیک مرتبہ تجلیدہ اعیانک صوریدر (وانہ ای الحق)
 یتنوع و یتصور (علی البناء للفاعل) (بجسب حقایق ہذہ الاعیان و احوالها) (ودخی سکا کشف اعطا
 ایدر کہ تحقیق حق بواعیانک حقایق و احوالی حسیلہ متنوع و متصور اولور یعنی بواعیان ثابتہ نک حقایق
 و احوالی حسیلہ تجلیات متنوعہ الہ ظاہر و صور مختلفہ و متباینہ الہ متصور اولور پس مریای اعیانہ
 اعیان حسیلہ صور مختلفہ الہ ظاہر و مشہود اولان حقل وجودیدر و اعیان ثابتہ نہ عدمیت اوزرہ ثابتہ در
 (و ہذا بعد العلم بمنانہ الہ لنا) یعنی حقل نفسی کندی نفسنہ دلیل اولد یعنی و عالم اعیان ثابتہ صورندہ
 حقل تجلیسی اولد یعنی و حق اعیانک حقایق و احوالی الہ متنوع اولد یعنی اعطایدن کشفک حصولی بزم
 الہمز اولد یعنی بزم حقدہ علمک حصولد نص کرہ در * انہ الہ لنا * قوی بہ ضعیف نرند بدل اولق جائز در * یعنی
 علمد نص کرہ کہ حق بزم الہمز در * یعنی بزم کندی نفسی مألوفہ و مریوب و حتی الہ و رب یلکد کند صکرہ در *
 زیرا چنکم بر کسمنہ کندی نفسی کندی نفسیہ فانیہ و وجوددہ الہ و ربہ مقترہ اولوب آنک وجودی الہ
 موجودہ اولد یعنی عارف اولسہ اکامنکشف اولور کہ جمیع اشیاٹک وجودی و عوالمک مشہودی اعیان ثابتہ لری
 صورندہ اعیان حسیلہ تجلیسی الہ در بلکہ عوالمک وجودی صور اعیانہ حقل تجلیسیدر کہ مریای
 اعیانہ تجلید در * بزم اعیان غز عدمیت ازایہ اوزرہ در بزم مریا غزہ مشہود و مظهر یا غزہ ظاہر و موجود
 وجود حقد در * پس حقل نفسی کندی نفسنہ دلیلدر اطلاق و تقييد جہتہ) (ثم يأتي الكشف الآخر
 فيظهر لك صورة فيه) (آند نص کرہ کشف آخر کار کہ مقام بقا بعد الفناء و فرق بعد الجعد در * پس تجلی حقدہ
 بزم صور مری سکا اظہار ایدر و مرتبہ حقدہ بزم وجود غزای مشاہدہ ایدر سن بو قد در اوزرہ مظهر افعالدن
 اولور * و صورتہ قوی مغولیت اوزرہ منصوب اولور و فیہ ضعیفی حقدہ راجع اولقدہ و اما تا الہ فتنظر ثلاثین
 اولق دخی جائز در * پس صورتہ قوی فاعلیت اوزرہ مری فوع اولور * ای فتنظر لك صورة في الحق برب هذا
 الكشف) (فيظهر بعضنا لبعض في الحق فيعرف بعضنا بعضا و يتميز بعضنا عن بعض) (پس مرتبہ حقدہ
 بزم بعضی بعضہ ظاہر اولور * پس بعضی بعضی عارف اولور * و بعضی بعضدن متمیز اولور یعنی مقام جعدہ
 و حضرت احدیتہ عدمیت و استہلاک اوزرہ اولان اعیان ثابتہ مزم یا اسندہ ذاتک تجلیسی قندہ اعیان غزل
 صورتی تجلی حقدہ ظاہرہ اولور پس احدیتہ وحدت اوزرہ ایکن بعضی مرتبہ حقدہ بعضیہ ظاہر اولور *
 و عدمیت جہلی الہ بعضی بعضی جاہل ایکن و ادماجہ بعضی بعضی وجود حقایق الہ عارف اولور
 و خصوصیت ذاتیہ الہ بعضی بعضدن متمیز اولور * زیرا اعیان ثابتہ اوزرہ تجلی ذاتیک انسحابی علی السوہ در
 و لکن تجلی اعیان حسیلہ منصف اولوب ظاہر اولور پس صور اعیانک تجلی حقدہ متنوعا ظہوری
 اعیانک خصوصیاتند (امدی) ظہور و تقييد اولکی مرتبہ ہی تعین اولدر و حضرت علیہ در کہ علم الہیدہ
 اعیان ینشدہ خصوصیات ذاتیہ الہ متمیز حاصل اولور و مناسبت ذاتیہ و صفاتیہ حکمیہ تعارف و عدم مناسبت
 الہ تماکر واقع اولور * پس رسول علیہ السلامک الارواح جنود مجتدہ فتنعارف منها یتلف و ماتا کرمتھا
 اختلاف قولندہ و عالم ارواحدہ اولان تعارف و تماکر حضرت علیہ دہ اولان توافق و تعارف و تخالف و تماکر
 نتیجہ سیدر نہ کہیم حضرت شہادتدہ اولان تعارف و تماکر عالم ارواحدہ اولان تعارف و تماکر نتیجہ سیدر
 و وجہ آخر دخی بودر کہ شیخ رضی اللہ عنہ انکچون فیظہر بعضنا لبعض في الحق فيعرف بعضنا بعضا و يتميز
 بعضنا عن بعض دیدی زیرا کشف اول قندہ مشاہدہ اولئان ذات حقدہ معدومہ اولان اعیان ثابتہ
 مریا اسندہ حقل وجودیدر اعیان ظاہرہ دکادر * زیرا معدومہ در نہ کہیم سطح مریا اسندہ ظاہرہ اولان صورتہ
 نظر اولد قدہ مریا مشاہدہ اولمز و اما کشف ثانیہ صور اعیان مریا حقدہ ظاہرہ در و حق غناء ذاتیہ

خفیدر و بعضی اقولیه بعضی زک بعضی زه ظهورن انکچون قید ابدی * زیرا جمع اعیان ثابته اوزره تجلی ذاتی
منسحب دکدر آنرک بعضیسی اوزره منسحب درو یا قیسی ذات حقه باله قدر (ولو شاء لجعله ساکنا) (آنرک
صوری ظاهر دکدر * و ظاهر اولان صور ظاهر اولیان صور نسبت به بعضی و کذلک می آت حقه ظاهر
اولان صورک بعضی ظهورن بعضی اقولیه قبول ابدی زیر امر آت حقه ظاهر اولان و مرتبه اولان بعض
صورک عینی مقتوحه دکدر تا کیم ظاهر اولان بعضی کایسی ادراک ابدیه * پس ادراک ایدن ظاهر اولان
صورک بعضی سیدر * و فی الحق قوائی انکچون قید ابدی زیرا ذاتک انوار قاهره سی مشاهده غیردن مانعه در
ورثه محمد بن یسین قایلدن قایل اولان که حقل عینیدر که انکله حق عالمه نظر اید و بر حجت ایدر پس اول وجود
الهی اید ذات حقه ظاهر اولان اعیانک صورن مشاهده ایدر * و وحدت کثری ملا حظه ایدر و دخی فیدر عرف
بعضی بعضی اقولیه قید ابدی زیرا بعضی بعضی ظهورن صکره بعضی جلالت انوار قاهره سی تحتند
مهیجدر حقدن غیر برشی ادراک ابدیه * پس معرفت و ادراک ظاهر اولان بعضی مخصوص اولور که *
مهم دکدر و بعضی عارفدر که بینماده مناسبت حکمی ثابت درو تجز بعضی بعضی ایدر اشاره ایدر که
بعضی بعضی ظاهر اولور بعضی بعضی عارف اولور صکره معرفتده * بعضی بعضی بعضی بعضی اولور
معرفتده ارفع و جامع اوله و دخی بعضی بعضی معرفت و جهل ابدیه (انکچون) (فنا من یعرف
ان فی الحق وقعت هذه المعرفة لنا باننا و ما من یجهل الحضرة التي وقعت فيها هذه المعرفة بنا اعوذ بالله ان اكون
من الجاهلین) (دیدی یعنی کشف ثابته می آت حقه ظاهر اولان بزم صور امکانیه مژدن بعضی واردر که
عالم حیده عارفدر که تحقیق بومعرفت بزه حقه واقع اولدی بزم اعیانک اعطای سببیه و بزم وجودات
امکانیه مژدن بعضی علم الهی حضرتی جاهلدر که بومعرفت بزه اول حضرتده واقع اولدی خصوصیات
ذاتیه مژک اعطای سببیه پس بن الله استعاده ایدرم اول حضرت علییه بی جاهل اولدر زمهر سندن
اولمقلغمدن یعنی وجود حقه و حضرت علییه ده تجلی ذاتی ابدیه متعینه اولور بری بزدن متمیز اولان * اعیان
ثابته مژک آنرک احوالی اولان اعیان وجودیه مژ حضرت علییه الهیه ذاتیه ده تعین علی ابدیه متعینه و بری
بزدن متمیز اولور قده بعضی بعضی آنده عارف اولور اول معرفت دخی خصوصیت ذاتیه مژک اعطای
سببیه واقع اولدیغن عارف اولمقلغم عالم حس و شهادتده قانون الهی و رسم محمدی اوزره سالوک ایدوب
علم الهی به و حضرت اعیان ثابته به مطلع اولور قده کشف ثانی و تجلی اکالی قنده ذوق عارف اولور که ثابته ده
اولان معرفت وجود حقه و حضرت علییه ذاتیه ده بزه حاصله در خصوصیات ذاتیه مژک اعطای سببیه *
و اول معرفت معرفت ذاتیه در وجود حقدن خارج دکدر ثلاثیه مژ آنده متعینه اولان صورک مژ آنده
تعینی و خارجده عدم وجودی کبی و لکن هر بر عینک وجود حقه تعینی آنک خصوصیت ذاتیه سی سببیه در
ذی صورتک مژ آنک اینه اولان صورتی خارجده اولان صورت مخصوصه سی سببیه اولدیغی کبی و کشف
اول قنده وجود حق می ایای اعیانده اعیان سببیه ظاهر در اعیان ثابته دخی وجود حقه * خصوصیات
ذاتیه سی سببیه ظاهر در حقل سببیه ظاهر دکدر و بعضی محل معرفت الهیه و تعارف صور علییه اولان
حضرت علییه ذاتیه بی جاهلدر * پس بعضی سببیه سبب جهلی با علم الهیه ذاتیه ک عدم استعداد ایدر که آنده دخی
عارف دکدر و معرفتده مستعد دکدر * و یا صورت انسانیه به واصل اولمقلغم مژ اتب کوشه دن اولان انصبافی
سببیه در و غواشی طبیعیه تک و اوصاف جسمانیه تک تحتند استهلاکی و امور خسیسه به اتمه کی سببیه در
و یا اعیان ثابته به عدم اطلاعی سببیه در * پس بونرک حضرت علییه به جهلی اید وجود حقه اعیان ثابته تک
صورن مشاهده اید مژ خلقه حقدن تجلی در نه حقه خلقی و نه خلقه حقی مشاهده ایدر لری صور خلقیه
کثریدن غیر مشهود لری یوقدر) (یعلون ظاهرا من الحیوة الدنیا و هم عن الآخرة غافلون) (و بونر حقدن
محبوب اولان و بایندن مطرود اولان اهل جلالدر و کشف اول قنده که اعیان ثابته ده حقی مشاهده ایدر *
پس جلالتن جلال ابدیه و خلقتن حقله محتجب اولان اهل جلالدر و آنر عین جمع احدیه و اطلاق ذاتیه باقی
قلان اکبر مهیندر که جلال جلالتی آنر میهم ایشدر و کشف ثانی قنده که وجود حقه اعیان ثابته تک
صورتی و حقه خلقی مشاهده ایدر * پس جلالدن جلال ابدیه و جلالدن جلال ابدیه و حقدن خلقه و خلقتن حقله

محتجب اولیان اهل کمالدر که حقه خلقی و خلقتده حقی مشاهده ایدر احدیه ابدیه آخردن محتجب دکدر *
(ربا لکشفین معما بحکم علینا الا بنا لا بل نحن علینا بنا و لکن فیه) و کشفین ابدیه معما حق بزم اوزر عیزه حکم ایتز
الابزم ابدیه لکن بزم اوزر عیزه بزم ابدیه حکم ایدر و لکن حقه حکم ایدر * یعنی کشفین ابدیه حق بزم اعیانک
اوزره دنیا و آخرت سعادت و شقاوت و ادبار و اقبال و نقصان و کمال ابدیه حکم ایتز اعیان ثابته مژک خصوصیت
ذاتیه سببیه مقتضای اولان شئله و اعیان ثابته مژ اعطای سببیه حکم ابدیه حکم ایدر زیرا کشف اولک اعطا
ایتدیگی بودر که اعیان ثابته مژک خصوصیات ذاتیه لری و استعدادات غیر مجعوله لری سببیه می ایای
اعیانده حقل صور مختلفه ابدیه ظهوری و تجلی سیدر پس حقل تجلیسی محل اولان اعیان سببیه در و کشف
ثانی اعطای سببیه بودر که می آت وجود حقه اعیان ثابته صور سببیه اعیانک مقتضای سببیه ظهوری در *
پس کشفینک معما اعطای سببیه بودر که حق ازلا بزم اعیان ثابته مژ اوزره و ایدر اعیان وجودیه مژ اوزره
احکامدن بر حکم ابدیه قابلیت و استعدادی سببیه پس حق بزم اوزر عیزه حکم ایتدی الاستعداد مژ آنندن
طلب ایتدی که زشئله و بوحکم سرقدر ایدر و یا خود آنک اوزره حکم ایتدی کمز شئله که بزه آنکله حکم ابدیه بلکه
بزم اعیانک اوزره بزم حکم ایدر از احکام ابدیه اعیانک اوزره ایدر اعطای سببیه ایتدیگی احکام ابدیه و لکن حقه اولدیغه مژ
اعتبار ابدیه لافیه هوکا انه فینا نحن زیرا بر حقل شئون ذاتیه سی و صورنسب علییه سی بزدن اعیانک
مقتضای اولان حکم ابدیه وجود حقه بزم اوزر عیزه بزم حکم ایدر و بوحکم سرقدر ایدر در (فلذلک قال الله
الحجة البالغة یعنی علی المحجوبین اوقالوا للحق لم فعلت بنا کذا و کذا بما لا یوافق اغراضهم) و بوندن اوزر الله تعالی
قله الحجة البالغة دیدی یعنی محجوبین اوزره الله تعالی ایچون حجة بالغة ثابته در که امری علی ما هو علیه
مشاهده ایتز * چننک حقه در لکه ایچون بزه شود و شود و شود ابدیه که اغراض لری موافق اولیان شیدن
عد ایدر * یعنی نفس لری غیر ملایم اولان جزا ابدیه دنیاده آنلردن صادره اولان افعال مقابله سنده مؤاخذ
اولد قلدن در لکه بزه ایچون بویه عقاب ایدرسن زیرا دنیاده بزدن بر فعل صادر اولدی الا ازلده بزدن که سن
تقدیر ایتدی ابدیه پس بزدن اولیان افعال ازلده بزدن تقدیر اولوب و آنرک بزدن صدور حکم اولد قلدن صکره
اول حکمک مقتضای اوزره آنلردن دنیاده بزدن صادره اولد قلدن آنرک مقابله سنده بزی مؤاخذ ایدوب عقاب
ایتمک ظمدر * و دیواهل حجاب اعتراض ایتدکارنده الله تعالی ایچون حجة بالغة و ضربت و امغه ثابته اولور
(فیکشف لهم) (الحق عن ساق) (و فی نسخة مصححة عن ساق الامر) (وهو الامر الذي كشفه العارفون منا)
پس آنلردن بویه قول صادر اولد قده حق تعالی آنلر ساقدن کشف ایدر و ساق شول امر در که عارفین آتی
دنیاده کشف ایتدی بیلر یقال ساق العرش اصله المقوم ایا و هو ما یقوم به الشئ و شئک ساق علم الهیه متعینه
اولان عین ثابته سی صورت علییه سیدر پس حق تعالی بزم اوزر عیزه حکم ایتز الا ازلده معلومیتز قابلیت
صورتی سببیه و صورت علییه مژک استعدادی سببیه و کشف ساق اهل حجاب ایچون موطن آخرته
مخصوص صدر و امانشأت دنیوی و بده نشأت آخرت اوزره اولان اهل معرفت موطن دنیاده دخی کشف ساق ایدوب
امر می مشاهده ایدر (فیرون ان الحق ما فعل بهم ما دعوه انه فعله) (و یرون) (ان ذلك منهم) (پس محجوبین
مشاهده ایدر که تحقیق حق تعالی آنلر ایتدی اول شئی که آنلر آتی ادعا ایتدی که تحقیق حق آتی ابدیه یعنی
حق آنلر ظلم ایتدی که آنلر بزم ظلم ایتدی دیواد عالیه لری و دخی مشاهده ایدر که تحقیق اول فعل آنلردن در یعنی
حقدن آنلر اوزره جاری اولان فعل و واقع اولان فعل آنرک مقتضای سببیه در حق طرفندن جبراد کادر
نهایت حق طرفندن هر شئک استعدادی سببیه افاضه تجلیدر و آنک تقاضای سببیه اجرای حکم
و اظهار فعلدر * پس شیخ رضی الله عنهم فیرون ان الحق ما فعل بهم ما دعوه انه فعله وان ذلك منهم قولی حق
تعالمینک) (وما ظلمهم الله و لکن کانوا انفسهم یظلمون) (قولنک معهود میدر و بوا بت محجوبینک مدعا لری رد
ایچون نزول ایتدی) (فانه ما علمهم الا علی ما هم علیهم) (زیرا حق تعالی آنلری عالم اولدی الا شول صورت علییه
اوزره که آنلر اول صورت اوزره وجود حقه و حضرت علییه ده ثابت اولدی پس حق آنلر اوزره حکم ایتز
الا شول حکم ابدیه که آنلر استعداد لری ابدیه آتی حقدن طلب ایتدی و یا استعداد لری ابدیه حق اوزره حکم
ایتدی لکه اول حکم ابدیه حق بونلر اوزره حکم ابدیه بلکه ذکر اولدیغی کبی وجود حقه کشف لری حکم ایدر

كندی نفسی اوزره (ای بطل حجته و بقی الحجة الباقية لله) پس محجوبینك حجتی باطله اولور و حجت باقیه
 الله ایچون باقیه و دائمه قالور: اهل حجابك حجتی بزم فعلز حقت تقدیری ایلدر و حقتك حجتی بودر که بنم تقدیر
 قدرقه و قدرتم ارادتمه و ارادتم علمه نابعدر و علم منزله معلومیتك منزله مقتضای حسیه در: پس ازلا و ابدا
 خلق اوزره جاریه اولان احکام خلق استعدادی و تقاضای حسیه در) (فان قلت خافدة قوله فلو شاء
 لهداكم اجمعين قلنا لو حرف امتناع لا امتناع فاشاء الاما هو الامر عليه) (پس اگر سن دیک اوزره اولور سن ذکر
 اولند بی اوزره بزم اوزره حاکم اولان بزم اعیانز اولیجی و حقی انجی مقتضای اعیان اوزره افاضه وجود
 یدیک پس حقتك فلو شاء لهداكم اجمعين قولینك نه فائده سی واردی: زیرا حق تعالی آنده کلک هدایتی
 کندی مشیتنه حواله ایلدی: بذریرلو حرف امتناع اچوندر: پس حقتك مشیتنی تعلق ایتدی
 الاشول شیئه که امر انك اوزره در یعنی لو حرف امتناع در بر شیئه امتناعی موجب اولان شیئه آخره امتناعی
 ایچون وضع اولندی لوشاء هدایه الکل لهدی و لکن ماشاء علمه بعدم استعداد الکل للهدایه فاهدام اجمعين
 پس شرط ممنوع اولان لومشیتنه داخل اولدی هدایتك امتناعدن اوتری پس کلک هدایتی ممنوع اولدی شیئن
 انك تعلق امتناعدن اوتری و کلک هدایتك شیئه امتناعی کلک هدایتنه عدم استعدادند زرا اعیانك
 استعداداتی متعارفه در بعضی هدایتنه قابل در و بعضی غیر قابل در پس اجمعیدن هدایتك حصولی
 ممنوعدر پس اجمعینك عدم هدایتی عدم مشیت الیه معلولدر و اجمعینك هدایتنه عدم مشیتنه اعیانك عدم
 اعطای الیه مدللدر پس مشیت تعلق ایتدی الاشول شیئه که امر هدایتك اوزره مبتدیر و اول قابلك
 استعدادی و عینك اعطای ایتدی انك قابلیتدر) (ولكن عين الممكن قابل لاشئ ونقيضه في حكم دليل العقل
 لا في الحقيقة) (وای الحکمین العقولین وقع ذلك هو الامر الذي كان عليه الممكن في حال ثبوته) (ولكن عقلك
 دلیلی حکمده ممکنك عینی بر شیئه وانك نقیضنه قابلدر و حکمین معقولیندن هر قنهی حکم واقع اولور سه
 اول حکم شول امر در که ممکن علم الهیده ثبوتی حالنده انك اوزره ایلدی: پس عقلك دلیلی قننده حکمین
 معقولیندن واقع اولان حکم شول حکمدر که انك وقوعنه مشیت تعلق ایتدی و مشیت تعلق ایتدرا لا ممکنك
 ثبوتی حالنده اولان حکمه که ممکن انك اوزره نابعدر و انك نقیضی اولان حکم آخره مشیت تعلق ایتدرا
 ممکن انك اوزره علم الهیده ثبوتی حالنده نابعدر زرا حقیقه عدم بر شیئه ذاتی بر حکمی و انك نقیضی اقتضای
 و عقل حقیقت امری علی ما هو عليه الامر مشاهده ایتکدن محجوبدر (و معنی اهدا کم لین لکم) (الحق
 الامر علی ما هو عليه في نفسه) (وما كل ممكن من العالم فتح الله عين بصيرته لادراك الامر في نفسه على ما هو
 عليه ففهم العالم والجاهل) (یعنی لهدیکم قولنك معنای لبین لکم در یعنی اگر اللهك مشیتنی تعلق ایتدی
 جله کز هدایت ایدردی یعنی امر علم الهیده ثبوتی حالنده نه شیئه اوزره نابعدر حقیقی سزه بیان ایدردی و لکن
 عالمدن هر ممکنك عین بصیرتی الله تعالی فتح ایتدی امری ادراک ایتکیچون که کندی نفسنده امر نه شیئه
 اوزره نابعدر: پس آنلرک بعضی عالمدر و بعضی جاهلدر) (فاشاء فاهدام اجمعين ولا يشاء) پس الله دیلدی
 آنلرک اجمعینه هدایت ایتدی یعنی اجمعینك هدایتنه ازل سابقه مشیت الهیه تعلق ایتدی و ابد لاحقه
 دخی تعلق ایتدرا زرا اجمعینك هدایتنه علم الهی تعلق ایتدی اجمعینك هدایتنه عدم قابلیت و استعداد لرندن
 اوتری پس اجمعینه هدایت ایتدی: الاعالم اولوب مستعد اولان بغضه و مستعد اولمان بعض دخی ظلمت
 ضلالتده و وادی جهنمه باقی قالدی زرا) (كل يوم هو في شأن) (مقتضای اوزره شئون الهیه متدوعه
 اولمقله استعدادات اعیان دخی مختلفه در: و لکن استعدادات اعیان جعلدرا جاعل ایلد مجعوله دکلدر زرا
 اعیان علم الهیده اسماء و صفاتك مظاهری بلکه ذاتیه قائمه اولان اعمه اسمانك و اصول صفاتك عیندر بلکه
 من حیث الحقیقه ذات حقه آنلرک استهلاکی حقیقه ذات حقت عیندر و جمیع اعیانك علم الهیده ثبوتی
 حالنده ذاتیه نسبتی و ذاتك جمیع اعیاننه نسبتی علی السویه در ذاته نسبتله احد همدان بر بسی ظهور آخر ایلد
 ظهوردن اولی دکلدر اضدادی جامع اولان وجود اضداد ایلد ظاهر در اول و آخر و باطن و ظاهر و جلیل و جلیل
 و هادی و مضل کبی پس هدایتی اعطایدن اعیانك هدایتنه مشیت متعلقه اولدی و ضلالتی اقتضایدن
 اعیانك دخی ضلالتنه متعلقه اولدی (و كذلك ان يشاء) (لوشاء قولنه معطوف در یعنی ان يشاء يذهبكم و بان

مخلوق جدید) (قولنده ان یسأ قولى لوشاء کبیردیر یعنی لوشاء قوالنده صیغه مضیده حرف شرط امتناع ایچون اولوب ازلده اجمعیکنک هدایتیه عدم استعداد لرندن اوتری اجمعیکنک هدایتیه مشیتک امتناعی ایچون اولدیغی کی ان یسأ قولنده صیغه استقباله داخل اولان حرف شرط دخی امتناع ایچوندر * یعنی ازلده علم الهیده بابت اولدقاری حالده اذهابلرینه عدم قابلیت لرندن اوتری ابدده استقباله اذهابلرینه مشیتک امتناعی ایچوندر * پس شرط ممنوع مشیتیه داخل اولدی اذهابک امتناعندن اوتری اذهابلری ممنوع اولدی * اذهابیه مشیتک امتناعندن اوتری) (فهل یشاء) (استفهام انکار ایدر یعنی ازلده اجمعیکنک اعیانی هدایتی اعطا ندن ازلده ابدده اجمعیکنک هدایتیه مشیت الهیه متعلقه اولور می یعنی اولمز زیرا ممنوعدر و ممنوع اولان مشیتیه مشیت الهیه تعلق ایتمز) (هذاما لا یکون) (یعنی اجمعیکنک هدایتیه مشیتک تعلق شول شیدر که وجوده کلمه * یعنی ممنوعدر) (فشیئته احديه التعلق) (پس حقیق جمیع معلوماته مشیتی احديه التعلقدر * یعنی مشیت ذاتیه نیک جمیع معلومات الهیه به تعلق و نسبتی احديث اوزره در که صفت ذاتیه اولان احديث ذاتندن منبعثه اولوب جمیع معلوماته نسبتی علی السویه در) (قال تعالی وما امرنا الا واحده کلمه بالبصر) (لکن هر بر معلوم ذاتک استعدادی اوزره اول مشیت واحده اولان تجلی ذاتیدن نصیب خاصی اخذ ایدر و هر معلومک حسبی اوزره تعلق واحد دخی متنوع اولور * و هر معلومه اولان تعلق خاص دخی دلیل عقلی حکمنده حکمین معقولیندن ثبوت حالنده آنک مقتضای اولان حکم واحده تعلق ایدر * آنک نقیضی اولان حکم آخره تعلق ایتمز مشیتک تعلقی احديث اوزره اولغله متعلق له اولان معلومه حکمین معقولیندن حکم واحده تعلق ایدر) (وهی نسبة تابعة للعلم والعلم نسبة تابعة للمعلوم والمعلوم انت واحوالک ومشیت علمه تابعه اولان بر نسبتدر و علم دخی معلومه تابعه بر نسبتدر و حال بوکه معلوم سنسن و سنسک احوالکدر یعنی مشیت علمه تابعدر * زیرا وجهانم الوجوه معلوم اولیمان شیشه ارادت و مشیتک تعلق ممکن دکادر * و علم معلومه تابعدر زیرا هر معلومه علمک تعلقی و عالمک وجودنده معلومک شوق معلومک صورت معینه سی حسبیه در و معلوم سنسن یعنی عین ثابتک ایله سنسک احوالکدر و عین ثابتیه نقیضیندن واحده نیک وجودی اقتضایدر * پس مشیت دخی اول حکم واحده تعلق ایدر * پس وجود حقیقه و علم الهیده معلومات الهیه اولان اعیان ثابتیه دن هر بر عین اعطایند یکی حکم اوزره کنیدیسی حقیق معلومی اولور و هر بر معلوم تعین خاصی حسبیه عالم حقیق علمنده ثابتدر و علم اول تعین خاصی تابعدر و مشیت دخی علمه تابعدر * فایس للعلم اثر فی المعلوم بل للمعلوم اثر فی العلم فی عظمیه من نفسه ما هو علیه فی عینه) (پس علم ایچون معلومده اثر یوقدر بلکه معلوم ایچون عالمده اثر حاصلدر * پس معلوم کنیدی نفسنده علمه اعطا ایدر شول حکمیکه معلوم عیننده و ذاتنده آنک اوزره ثابتدر یعنی معلوم عالمده مؤثر در کنیدی نفسندن صورت معلومیه سنسک اعطایتمکله که معلوم شوقی حالنده آنک اوزره ثابتدر پس معلوم صورت معلومیه سیله عالمه علی اعطا ایدر زیرا عالم معلومی عالم دکادر الاشول صورت اوزره که معلوم آنک اوزره ثابتدر * پس علم معلومه تابعدر و مشیت علمه تابعدر) (وما ورد الخطاب الالهی الا بحسب ما لو اطا علیه الخساطبون وما اعطاء النظر العقلی) (یوقول اعتراض مقدره جوابدر کانه قائل دیر که مشیت علمه تابعه و علم معلومه تابعدر یدیک قول خطاب الهی به مخاطبدر زیرا هدایت و ضلالت مشیت الهیه به تابع اولوق اوزره و حکمین نقیضیندن هر قنقی حکمک وقوعنه مشیت تعلق ایدر شه واقع اولور * پس جواب ایدر که) (ولو شاء لهداکم اجمعین * ولو شاء الناس جمیعاً * وان یسأ ینذهبکم) (قولنده خطاب الهی وارد اولدی الاشول شی حسبیه که مخاطبون آنک اوزره توافق ایدر و اول عقلا در و دخی نظر عقلاستک اعطایند یکی شی حسبیه که کمال قدرت و اراده نه نسبت ایله) (لو شاء الیهدی الناس جمیعاً) (قولی اوزره اگر مشیتی تعلق ایدیدی ناسک جمیعسنه هدایت ایدردی زیرا فعال لما یریددر و یا خود مشیت جمیع خلقک اذهابنه تعلق ایتسه اذهاب ایدردی پس آنلر مفهوم ظاهر اوزره نظر لنده مقتصر اولدقارندن اوتری مفهوم اول لسانی اوزره آنلره خطاب الهی وارد اولدی) (وما ورد الخطاب علی ما یطیبه الکشف) (خطاب الهی کشف اعطایند یکی شی اوزره وارد اولدی یعنی حقیقه اعطایند یکی اوزره وارد اولدی که مشیت علمه تابعدر و علم معلومه تابعدر معلوم کنیدی ذاتنده اولان حکمیکه آنک اوزره ثابتدر

عالم حقه اعطا ایدوب حکم ایدر که اول حکم مخصوصه حق آنک اوزره حکم ایلیم یعنی حقل مشیتی کا تعلق ایلیم پس لسان عموم اوزره آنکچون خطاب وارد اولدی و عموده خصوص اوزره و حقیقه کشف اعطا ایدیک اوزره وارد اولدی) (لا یكلف الله نفسا الا وسعها) (زیرا مفهوم ظاهر اوزره اقتضای ایدن الهی فهم استعداد لردن اوتری لسان خصوص اوزره و دخی آندن ارفع و اشمل و اجمع و اکمل اولان لسان اوزره وارد اولان خطابی اصغایده من لری پس خطاب الهی ورودندن - قه و اولان هدایت و اهتدای امر نندن بونله حرمان لازم کوردی و وسع و طاقتدن خارج بونله تکلیف فعل عبث اولوردی و لکن صانع حکیم حکمتی اوزره لسان عموم اوزره نظر عقلی اعطا ایدیک مفهوم اوزره انزال ایلدی و کشف اعطا ایدیک علوم الهیه و اسرار قدریه بی آنک بطور توده ستر ایلدی تا کیم زدن هر بریز استعداده خاصی اوزره عین ثابته سی اعطا ایدیک حکمی اخذ ایلیم و ارباب ظاهر دهر بریسی مشرب معلوم اوزره احکام ظاهره بی اخذ ایلیم و ارباب بواطندن هر بریسی سعت قابلیه سی و احاطت جمعیه سی حسبیله کشف اعطا ایدیک اوزره اخذ ایدر) (ولذلك کثر المؤمنون وقل العارفون اصحاب الکشف) (یعنی نظر عقلی اعطا ایدیک لسان اوزره خطاب الهینک ورودندن و کشف اعطا ایدیک اوزره عدم ورودندن اوتری مؤمنین کثیر اولدی و اصحاب کشف اولان عارفین قلیل اولدی زیرا نظر عقلینک اعطا ایدیک اوزره وارد اولان خطابی اخذ ایدیم که مرئیه ایمانده جمیع اخوان مؤمنین ایلیم بر مشرکز و بوطر بق اوزره وارد اولان خطابه ایمان کتور منک دخی آسان اولور زیرا طواهر در جمیع ادرا کانک انزلی و ظاهری اولان نظر عقلی ایلیم اخذ ایدیم که کشف اعطا ایدیک اوزره ورود قلیل اولغله و ظاهر اوزره وارد اولان خطابک بطور توده کشف اعطا ایدیک اسرار مطمع اولغله قلیل زده استعداد موجود اولغله و اصحاب کشف اولان عارفین بزدن قلیل در و یا خود اشخاص انسانیه نک اکثری عقلا و اصحاب نظر فکری اولغله خطاب الهی مخاطبینک ادرا کی حسبیله وارد اولدی و کشف اعطا ایدیک اوزره وارد اولدی استعدادات اکا و فایده ایدیکندن اوتری پس مخاطبینک ادرا کی و عقول حسبیله خطاب الهی نازل اولغله مؤمنین کثیر و عارفین قلیل اولدی زیرا امر الهی مخاطبینک ادرا کی و استعدادی حسبیله عموم اوزره نازل اولغله مؤمنین کثیر اولور و امری علی ما هو علیه ادرا کی ایدوب کشف ایدیم که عقلا ادرا کی فوقنده اولغله و عارفین قلیل اولور) (وما من الا اله مقام معلوم و هو ما کنت به فی ثبوتک ظهرت به فی وجودک) (یعنی بزدن بر احدی و قدر الا آنکچون مقام معلوم حاصلدر که اندن متجاوز اولور و بزدن هر بریزه مخصوص اولان مقام معلوم فنی شیکه سن حضرت علیه ده ثبوتک حالده آنکه متلبس اولد و یا آنکه ثابت اولد و وجود کده آنکه ظاهر اولد اول شی سنک مقام معلوم کدر یعنی حضرت علیه ده ثابت اولد و یغ حالده نه شی اوزره ثابت اولد و وجود خارجی ده آنکه ظاهر اولور سن اول مرکز معلوم و مقام معلومدن تجاوز ایزده من سن پس بر کسنه نک علم الهیه مقای عقل ایلیم و قوف اولسه وجود خارجی ده آنک تدبیری فحشده اولقدن زائل اولور بر کسنه نک عین ثابته سی کشف ایلیم سر قدره و قوف اعطا ایلیم پس اول صورتله ظاهر اولوب جهل ایلیم الله اعراض ایتیم و قدری تغییر ایتیم و تدبیرنه متعرض اولور پس) (وما من الا اله مقام معلوم) (قولی ارباب عقول ایلیم عارفیندن اولاهر بر نفع ایلیم و ثانیاهر بر فرد ایلیم مقام معلوم وارددر که علم الهیه ثابت اولد یعنی شی اوزره وجود خارجی ده آنک اوزره ظاهر اولد یعنی تبیین ایدیکندن غیر هر بر فرد مشیتک تعلقی علم الهیه ثبوتی حالده معلومیتی حسبیله اولد یعنی شجر رضی الله تعالی عنه ضرب مثل ایدر که مقامات معلومه اصحابی اولان ملائکه عارفین لساندن وارد اولان کلامله وجودات متعینه و معلومات علیه لساندن خطاب ایدوب دیر که وجودات متعینه من دن بر فردی و قدر الا آنکچون مقام معلوم وارددر پس هر بریز ایلیم مقام معلوم حصولی علم الهیه ثبوتی اوزره وجود خارجی ده ظهور من در زرا اصلده مقام معلوم هر شیک علم الهیه معلومیتی صورتیدر که اول صورت اوزره حقل علمه معلومیدر پس علم الهیه اولان ثبوت اوزره وجود خارجی ده ظاهر اولق مشیت الهیه ایلیم در مشیت تعلقی ایتیم الا علم الهیه اولان ثبوت اوزره و علم الهیه اولان اعیان ثابته نک خصایصی مختلفه در پس مشیتک تعلقی دخی مختلفدر پس مشیت الهیه اجمعینک هدایتیه تعلقی ایتیم اجمعینک استعداداتی مختلفه اولغله زیرا هر بریسی مقام معلوم صاحبیدر من کزیتندن تجاوز

تجاوز ایتیم و هدایتیه مستعد اولان شخصک هدایتیه مشیت تعلقی ایتیم) (وما من الا اله مقام معلوم) و هو ما کنت قولنده ضمیر مبتدایه و خبری ما بعدنده جمیعینک مجموعیدر) (هذا ان ثبت انک وجودا) (یعنی علم الهیه ثبوتک اوزره وجود خارجی ده ظهورک امری متعین اولور که ثابت اوله حق اولور که تحقیق سنکچون وجود حاصلدر و سن وجود ایلیم متصف سن یعنی معدومه اولان عین ثابته سی ایتیم و وجود حق عینک حسبیله متعین اولوب اول صورت علیه وجود خارجی ده ظاهر اولد قده اگر اول صورت علیه عینک مرآتیه ظاهر اولان وجود عینک حسبیله مقید اولد یعنی اعتبار اوزره سنک ایلیم ثابت اولوب سکا اضافه اولور سه) (وان ثبت ان الوجود الحق لا لک فالحکم لک بلا شک فی وجود الحق) (و اگر ثابت اوله حق اولور سه که تحقیق وجود حق ایلیم ثابتدر سنک ایلیم کدر پس بلا شک حکم سنک ایلیم ثابتدر وجود حقده سی یعنی کشف اول اعطا ایدیک اوزره که وجود حق مرایای اعیانده اعیان حسبیله ظاهر در و اعیان عدمیه اوزره در پس اگر ثابت اوله حق اولور سه که مرایای اعیان ثابته ده متعین اولان و اعیانده تعین حسبیله وجود حسبیله ظاهر اولان وجود حق متعین ایلیم و زرا مرآت اولان اعیان عدمیه اوزره در موجوده و مرئیه دکدر پس بلا شک وجود حقده حکم سنک ایلیم حاصل اولور زیرا عین ثابته ده ظاهر اولان حقه عین ثابته خصوصیت ذاتیه سیله بر حکم اعطا ایدیک اول حکم ایلیم حق آنده ظاهر اولدی پس وجود واحد من حیث الذات واحد در آنده تعددیه در و کذلک تجلیینک دخی ذاتندن ابتداء ظهوری وحدت اوزره در لکن وجود حقده اولان تعدد و تکثر و اختلاف و تنوع مرایای اعیاندر پس وجود حق ایلیم و حکم اعیان ایلیم ثابت اولور و اعیان خود معدومه در و ان ثبت قولی معرفت وجودده شکدن اوتری دکدر و لکن مشارب و اذواق مختلفه در بعضیسی حق ایلیم وجود اثبات ایدوب خلقی حقده مشاهده ایدر و بعضیسی خلقی ایلیم وجود اثبات ایدر و حتی خلقده مشاهده ایدر و بعضیسی بوجه ایلیم حق و بوجه ایلیم خلقی اثبات ایدر) (وان ثبت انک الوجود فالحکم لک بلا شک و اگر ثابت اوله حق اولور سه که تحقیق سن موجود سن استعدادک حسبیله سنک عینک اوزره فایض اولان نور وجود ایلیم پس بلا شک حکم سنک ایلیم حاصلدر زیرا سن استعدادک حسبیله حق اوزره حکم ایدر سن که حکم حاصله اولد دخی سنک عینک اوزره حکم ایلیم و بوجه کشف ثانی اعطا ایدیک اوزره در که وجود حق مرایای اعیانده اعیان حسبیله ظاهر اولد قده اعیانک صورتی تجلی حقه اعیان حسبیله ظاهر اولوب صور اعیان بری بریندن متمیزه اولد قده سنک عینک اوزره مغاض اولان نور وجود ایلیم سن موجود اولد یعنی اعتبار اولد قده و وجود مطلق سنک عینک عینکده تقیید اعتبار اولد قده) (وان کان الحاکم الحق فلیس له الا افاضه الوجود علیک و الحاکم لک علیک) (و اگر سنک اوزر که حاکم حق اوله حق اولور سه وجودی سکا اعطا ایتیم که پس حق ایلیم حکمدن سنک اوزر که افاضه وجوددن غیر یوقدر و سنک عینک اوزره حکم سنک ایلیم ثابتدر زیرا سنک عینک استعداد خاصی ایلیم حقه اعطا ایدیک حکم ایلیم آنک اوزره حق حکم ایدر یوقدر بر اوزره ان شرط ایلیم واقع اولور و شرطک جوابی فلیس له الا افاضه الوجود علیک قولیدر که شرطیه مذکوریه لازم اولان نتیجه کیدر و لکن ان مبالغه ایلیم اولق احسندر و ان کان الحاکم الحق قولی اعتراض مقدره جواب اولور که سائل دیر که وان ثبت انک الوجود قولنده متبادر اولان بودر که مخاطب اولان انسان موجوددر پس هر موجود ایلیم موجوددن لازمدر که وجودده موجودا کا محتاجدر و حکم وجودی موجود آنک اوزره افاضه ایلیم پس موجود اوزره حاکم اولان حق موجوددر پس سنک فالحکم لک قولکده مخاطبه حکمک تخصیصی جائز اولور پس جواب ایدوب دیر که و اگر چه کیم حق حاکمدر پس حق ایلیم سنک عینک اوزره افاضه وجود حکمدن غیر حق ایلیم حکم یوقدر و عینک اوزره حکم سنک عینک ایلیم ثابتدر که عینک استعداد خاصی ایلیم حقه اعطا ایدر و بوجه حکم ایلیم اوزریمه حکم ایلیم دیو حق اوزره حکم ایدر پس اعیان اوزره افاضه وجود اعتباری ایلیم حق حاکمدر و اعیانندن هر بری حقه اعطا ایدیک حکم حاصلیه حق آنک اوزره حکم ایلیم پس اعیان اوزره حاکم اولان اعیان اولور) (فلا تحمد الا نفسك ولا تنثم الا نفسك) (پس اگر سنک عینک سعادت و کمالی اقتضایدوب سعادت و کماله ظاهر اوله حق اولور سه پس سنک نفسکدن غیر بر احدیه جدا ایتیم زیرا نور وجود استعدادک حسبیله سکا و اصل اولور پس سنک عینک حقه فنی حکمی

اعطایدوب آنک اوزره انکله حکم ایتدیسه که اول حکم ایلد حق سنک اوزریکه حکم ایلد حق دخی اول حکم
ایله آنک اوزره حکم ایدر پس سنک نفسکه جدا ایلد و اگر عینک شقاوت و نقص اقتضایدوب سنده شقاوت و نقص
ظهور ایدر حکم اوزره سنک نفسکدن غیر بر احدی سن دم ایته پس اعیانک دخی حالنده اقتضای ایتدیکی
اگر هدایت و ضلالتدروا کر خیر و شر در حقن افاضه وجود اعتبار ایلد کل من عند الله ایکن اعیان آنلری حقه
اعطایدوب اقتضای تحکیمه جله سی اعیاندن اولور پس الله ایچون حجه بالغه ثابت ایلد اولور که آنک مشیت اعیانک
خصوصیات ذاتیه سی حسیله تعلق ایدر اعیانک مقتضای کرل خیر و اوسون و کرل شر نهایت حق ایچون هر بر
عینک قوتنده اولان حکمی اعیان اوزره افاضه وجود اعتبار ایلد پس اگر ظلم واقع اولور سه خلقند در
حقندن دکادر) (و ما بقی للحق الاحد افاضه الوجود لان ذلك له لالک) (و حق ایچون افاضه وجود جندن
غیری باقی قالمز زیرا افاضه وجود جدی حق ایچون ثابت در سنک ایچون دکادر زیرا اعیان عدمیه اوزره در پس
افاضه وجود سندن دکادر زیرا افاضه وجود حضرت جعدن و مقام وحدتند در سنک ایچون ثابت اولان
مطلقا اقتضای وجود و ظهور جدید و بقید ایلد ظهوری جدید در زیر ظاهرش ظهوری قننده سکا دم توجه
ایدر جد توجه ایتمز و الحمد لله قولنده جیع محامدک حقه رجوع منه وجه مذکور منقض دکادر زیرا افاضه
وجود مقام وحدتند در و اعیان را جعه اولان کالاتک محامدی نه حقه را جعه در زیر اعیان حقل مقامات
تفضیلیه سید در حق الحقیقه اعیان حقل غیر دکادر پس جع و تفصیل احکامک کایسی الله را جعدر) (فانت
غذاؤه بالا حکام) (یعنی وجودده حکم سنک ایچون ثابت اولیچو) پس سن احکامه حقل غذا سی سن زیرا
وجود حق سنک عین ثابتک احکامی صور ایلد ملتبس اولدیغی حالده ظاهر اولور پس سنک حسیله سنده
ظاهر اولان حقل وجودی سنک عین ثابتک صور ایلد و آنک احکامه متغدی اولور و عین ثابتک احکامی
وجود حقه در غذا متغدی خفیه اولدیغی کبی و حق ظاهر در متغدی ظاهر اولدیغی کبی) (وهو
غذاؤه بالوجود) (و حق وجود ایلد سکا غذا در زیر اسن آنک وجودی ایلد ظاهر سن و حقل وجودی ایلد ظاهر
اولان عین ثابتک صورتمده حق خفیه در پس سن وجود حقله متغدی سن و سن ظاهر سن و وجود حق باطندر
و غذا آنک بونده اطلاقی علی سبیل المجاز در زیر اعیان احکام وجودیه ظهوراتک و بقاسنک سبیدر و حق دخی
وجود اعیان بقاسنک سبیدر نه کیم غذا متغدی سن بقاسنه و قوامنه و کالاتی ظهورنه سبیدر پس غذا
متغدی نه محتفی اولدیغی کبی اعیان حقل غذا سیدر احکام ایلد و حق اعیانده ظاهر و اعیان حقه تحتیه
و فایده در حق وجود ایلد اعیانک غذا سیدر زیر اعیان ظاهر ایدوب آنلرده محتفی اولدی پس اعیان احکامه
حق اوزره حاکمدر و حق وجود ایلد اعیان اوزره حاکمدر) (فتعین علیه ما تعین علیک) پس حق اوزره متعین
اولدی سنک اوزره متعین اولان شیئی یعنی از لده عین ثابتک حکمی حق اوزره متعین اولوب حق محکوم علیه
اولدی و سن حاکم اولدک وجود ظاهرده وجود دک اوزره حقندن حکم متعین اولوب پس محکوم علیه اولدیغک کبی
پس احکامه حقل غذا سی اولدک حق وجود ایلد سنک غذا ک اولدیغی کبی) (فالامر منه الیک و منک الیه)
پس امر یعنی حکم حقندن سکا را جعدر سنک عینک اوزره افاضه وجود اعتبار ایلد سنک حق سنک اوزره حاکمدر و سن
محکوم سن و حکم سندن حقه عائددر پس سنک عینک شول حکم خاص حقه اعطای تحکیمه که حضرت علیه ده
آنک ثبوتی حالنده آنک اوزره ثابت ایلدی پس حق ایلد عینکدن هر بریسی بروجه ایلد حاکم اولور بروجه
محکوم اولور و یا خود امر حقندن سکا را جعدر که حق سکا امر ایدر و امر اهلل و اقم الصلوة و سائر امر کبی که
حقندن عبده و ارده در و امر سندن حقه عائددر که حقه امر ایدر سن رب اغفر لی رب انصر فی) (و دخی دعا
صورتمده اولان امر کبی پس حقندن سکا امر وارد اولدیغی کبی سندن دخی اولیجه صادر اولور) (غیر آنک تسمی
مکلفا) (اسم مفعول) (و ما کلفک الا بما قلت له کفنی بحالک و بما انت علیه ولا یسمی الحق مکلفا) (اسم مفعول
الاحق له سنک ینکده بوسا و اتمده بوقدر فرق و اردر که سن مکلف تسمیه اولور و سن صیغه مفعول ایلد و حال
بوکه حق سکا تکلیف ایتدی الاشول شیلده که سن اکحالک ایلد و شول شیلده که استعدا قابلیتدن سن آنک
اوزره سن اکدیدک که بکا بونکله تکلیف ایلد یعنی لسان حال و اسان استعداد ایلد و حق شیلده سن اکدیدک
ایسه که بکا اول شیلده تکلیف ایلد پس حق دخی سکا اول شیلده تکلیف ایلدی و حق تکلیف ایلد که اسم

مفعولدر تسمیه اولور زیرا حق اوزره کافه طایفه اولور پس حقه عبد محکوم علیه اولد قلنده بین حاده فرق
بودر که عبد مکلف تسمیه اولور و حق مکلف تسمیه اولور و بوقدر بر اوزره بحالک قولی قلت قولنه متعلق
اولور و کذلک بحالک و بما انت علیه قولی بما قلت له کفنی قولندن بدل اولور جائزدر) (شعر) (فیتدی واحد
و یعبدنی و اعبدنی فیتدی الحق علی سعة دائری و کمال مظهری للصورة الالهية الجمعية الذاتية و ظهوره
فی ظهورا کایا تفصیلیا اذ لولم اکن لم یعرف ولم یعبد ولم یحمد ولم یظهر هو ظهورا کایا تفصیلیا و احده علی
ایجادیه علی الصورة الالهية بافاضه الوجود علی ای اعرفها بالکالات التي ظهر بها فی و ظهرت بها فی
و یعبدنی بطبیعی الحق بالا جابه حین ما سألته الاستجابة و الطاعة من جملة العبادات كما قال رسول الله صلی الله
علیه و سلم حین قال له ابوطالب ما اطوع لك ربک یا محمد و انت یا عم ان اطعته اطاعك را عبده بامتثال او امره
یعنی حق بکا جد ایدر دائره وجود سعتنه و صورت الهیه جمعیه ذاتیه به کمال مظهر نه و صورت الهیه سبیل
من غیر تغییر ظهور و رکلی و تفصیلی ایلد بنده ظهورنه زیرا اگر بن و المسیدم حق بیلز دی و عبادت اولور دی و جد
اولور دی و ظهور رکلی و تفصیلی ایلد ظاهر اولور دی و جلا و استجلاء کلی دخی حاصل اولور دی و بن دخی حقه
جد ایدر مبی صورت الهیه اوزره ایجاد ایدوب تعین اولک باطنندن نفس رحمانی احدی ایلد اوزره افاضه
وجود ایتدی بکندن اوتری و جیع کالات ایلد بنده ظاهر اولوب صورت الهیه بی بکا انعام ایتدی بکندن اوتری و حق
بکا عبادت ایدر و یعنی بکا اطاعت ایدر استجابی سؤال ایتدی بکندن بکا اجابت ایتدی بکندن دخی کاعبادت
ایدر و امر به امتثال ایدوب جیع امورده کاطاعت و انقیاد ایتدی بکندن بکا اجابت ایتدی بکندن دخی کاعبادت
افتقار وجود ایتدی بکندن دخی بکندن و اعیانده قولنده بروجه دخی بودر که حق بکا عبادت ایدر نفس رحمانی ایلد
تعین اول مرتبه سنده متعین اولدیغ حینده جیع تعینات الهیه و کونیه و مراتب وجودیه روحانی و طوار
شخصیه و جسمانی ده متعین اولوب صورت انسانیه ده ایجاد و اظهار ایتدی بکندن بکا اجابت ایتدی بکندن دخی کاعبادت
صورت الهیه کایا بروحی نفع ایتدی بکندن بکا اجابت ایتدی بکندن دخی کاعبادت اول صورت الهیه جمعیه
کایا بی و تجلیات اسمائیه و ذاتیه بی قبول ایدوب اول صورت ایلد آتی اظهار ایتدی بکندن (امدی) (شویه معلوم
اوله که عبادتدن مراد ایجاد و ترسیه در و استجابته اجابتدر پس عبادتک حقه اطلاقی سوء ادیدن دکادر و
بوکلام اصحاب سکر کلا می دکادر عارف محقق و وارث مدقق کلا می در عارف کلا می در عارف کلا می در عارف کلا می
اصول و معرفت اوزره در آندن هر نه طریق اوزره بر عبارت صادر اوسه ادب اوزره در و لکن ارباب شک
و اصحاب سوء ادیدن صادره اولان کلمات صورتمده عارفدن بعض عبارت صادره اولور و اما عارفک حکمی
آنلرک حکمی کبی دکادر زیر عارف احاطت ذاتیه به ناظر در آنک مشهدنده بر حکم بوقدر که حق آتی قبول
ایتمه و بر وصف بوقدر که حق آنکله ظاهر اولیه خصوص ابوطائفه علیه اسرار الهیه بی حفظ ایتدی بکندن
بعض اصطلاحات وضع ایتدی در سائر ارباب فنوندن هر بریسی کندی قننده اصطلاحات وضع ایتدی بکندن کبی
پس بوطائفه نک اصطلاحه عدم اطلاع ایلد سوء ادیه حل ایتدی بکندن بکا اجابت ایتدی بکندن دخی کاعبادت اولان سوء ادیدن
اجتناب کر کدر) (فی حال اقربیه فی الاعیان اجده) پس مقام جمع و وحدتک غلبه سی حالنده حقل وجودی
و جدته بن اقرار ایدر زیر اجمع اشیا بی انده مستهلکه مشاهده ایدر و اعیان حادثه ده متعین و محتفی اولوب
آنلردن تجلی اولدقده بن اکانکار ایدر اعیانده نظر ایتدی بکندن بکا اجابت ایتدی بکندن دخی کاعبادت اولان سوء ادیدن
(فی عرفنی و انکره و اعرفه فاشهد) پس حق بی یلور جیع احوال و اطوارده زیر اجمع اعیان ثابت بی و شئون
لاحقه بی مجعادر و کوان حادثه صورنده تجلی ایدوب ظاهر اولدقده بن اکانکار ایدر زیر احدث ذاتیه حسیله
بن آتی تعدد و کثرتدن تنزیه ایدر و صور مجعاداتدن آتی تجرید ایدر و بن آتی عارف پس آتی جمعا و تفصیلا
مشاهده ایدر زیر معرفت و شهود بن حقیقه مقتضای سندن آنک معرفت و شهود بن حقیقه بکا
اعطای ایلدی) (فانی غنی و انا ساعده و اسعده) پس اسماء و صفات ایلد برونه کیفیت ایلدی اولور و حال بوکه
بن اسماء ایدر بنده آنک اسماء و صفاتی و تجلیات و کالاتی ظهورنده) (ان تصروا الله یخسرکم
(و ان تصروا الله ینصركم) (و ان تصروا الله ینصركم) (و ان تصروا الله ینصركم) (و ان تصروا الله ینصركم)
تأنی ایلد انا و یوینته آنک اسرار الوهیتی اظهارنده زیر اسب اسمائیه الوهیت و ربوبیت و موجودیت کبی

اعیان کونه اولان مالو هیت و مریویت و قبول ایجاد و متوقفه در پس عبادت عبادیه می
 حیثیتله حقه مساعد در آنک اما وصفاتی تحقیقده و انزالیه ظهور ایدوب انزلک اظهارنده و حق مساعد در
 کمال مظهریتی ایدوبه نسب الهیه نک ظهوری ایدوب احکام اسمائیه نک نهایت بلوغی ایدوبه زیرا حقایق ایدوبه نسب
 اسمائیه نک سعادت ایدوبه انزلک مظاهرند انزالیه نک ظهوری ایدوبه در پس حق اسماء و صفات ایدوبه بزدن غنی دکلدر
 لذات الحق ایدوبه فاعله فاعله (یعنی الوهیت و ربوبیت ایدوبه ظهور و اظهارده بن مالو هیت و مریویت ایدوبه
 حقه مساعد ایدوبه مکیچون وانی مظهر اولمچون بنی ایجاد ایدوبه تا کیم بن آقی عالم اولم پس علمده انی ایجاد ایدوبه
 بر صورت اوزره که اول صورت مطابقه اوله شول شیه که حق آنک اوزره در لذات قوی و اناساعده و اسعده
 قولنه اشارتدر یعنی بنی ایجاد ایدوبه تا کیم بن مظهر شده اسماء و صفات احکام و انارن اظهار ایدوبه
 معروف و مشهور اوله) (بذاجاء الحديث لنا وحق في مقصده) (یعنی حقت معرفتی و علمده انک ایجاد ایدوبه اوزره
 لسان رسول ایدوبه به حدیث قدسی کدی یعنی) (كنت كنزا مخفيا فحيث ان اعرف فخلقت الخلق لا عرف)
 حدیثی ایدوبه (قدمشونی بین اعینهم ای اوجد و امثالی فی رأی اعینهم علماء شهودا) حدیثی وارد اولدی و حقت
 مقصودی بنده تحقیق اولندی یعنی بنم ذاعده انک طلبی تحقیق اولندی پس قابلیت کلیه و مظهریت جمعیه ایدوبه
 ظهور جمعی و تفصیلی ایدوبه بنده ظاهر و متجلی اولدی و بن دخی انی معرفت کلیه ایدوبه عارف اولوب علمده آتی
 مشاهده ایدوبه و علمش و دم اوزره آتی اظهار ایدوبه) (ولما كان التحليل عليه السلام هذه المرتبة التي بها هي
 خلیلا) (وقتا کیم خلیل علیه السلام ایچون بومر تبه جليلة ثابتة اولدیه که انکله خلیل تسمیه اولندی
 یعنی وقتا کیم ابراهیم ایچون بومر تبه ثابتة اولدیه که مظهریت ایدوبه وسعت استعداد قابلیت ایدوبه جمیع
 مقامات الهیه به که حق تعالی انزالیه ظاهر اولدی تخیل ایدوبه و انزلده سرایت ایدوبه رزق بدن مرزوق
 اجزاسنده سرایتی کبی و حقه غذا اولدی و کذلک حق دخی جمیع حضرنندن ساری اولان نفسک جمعی
 احدیتی ایدوبه ابراهیم وجودی صورتیه تخیل ایدوبه انک جمیع حقایق و قوا سنده و وجودی مرآتیه ساری
 اولوب ابراهیم علیه السلامه غذا اولدی) (لذلك سن القری) (بونده تقدیم و تأخیر واردی سن القری لذلك
 و سن قوی لما نك جوايد و لذلك قوی سن قولنه متعلقدر یعنی ابراهیم علیه السلام ضیافتی سنت ایدوبه
 بوندن اوزری و هر سافر و حاضر دن و وارد و صادر دن خلاصه غذا و بردی و بوحال یعنی ابراهیم علیه السلام
 جمیع مقامات الهیه به متخیل اولوب احکام ایدوبه حقه غذا اولدی و حق دخی جمیع حقایق و قوای ابراهیم
 متخیل اولوب وجود ایدوبه کاغذا اولدی حال ابراهیم علیه السلام اوزره غلبه ایدوبه آنک خارجنده تأثیر
 انکله حقیقتی و مقامی ساری ظاهر آنک حال اوزره منتشر اولدی و حالی فعلنده ظاهر اولدی) (وجعله ابن
 مسرة الجبلی مع میکائیل الارزاق) (الجبلی قوی بعض نسخه ده واقع اولدی و شیخ محقق محمد بن عبد الله بن
 مسرة جبلی قرطبی رضی الله عنه ابراهیم علیه السلامی میکائیل ایدوبه ارزاق ایچون ایدوبه و بعض نسخه ده مع
 میکائیل ملک الارزاق واقع اولدی پس ملک قوی کسر لام و فتح کاف ایدوبه جعل قوالتک مفعولی واقع اولور
 قال الشيخ رضي الله عنه في الفتوحات في الباب الثاني عشر وبناعن ابن مسرة الجبلی من اکبر اهل الطريق
 علما و حالا و كشاف العرش محمول هو الملك وهو محصور في جسم و روح و غذاء و مرتبة فادام و اسرافيل
 للصورة و جبرائيل و محمد و الارواح و ميكائيل و ابراهيم و الارزاق و مالك و رضوان للوعد و الوعيد و ليس في الملك الا
 ما ذكره و قال الشيخ رضي الله عنه في عقلة المستوفى و فرج عمل الله لهذا العرش ثمانية يحملون يوم القيامة و اليوم اربعة
 الملك الواحد على صورة اسرافيل و الثاني على صورة جبرائيل و الثالث على صورة ميكائيل و الرابع على صورة
 رضوان و الخامس على صورة مالك و السادس على صورة آدم و السابع على صورة ابراهيم و الثامن على صورة
 محمد صلى الله عليه وسلم و هذه صور معانيهم لاصور انشأهم انتهى كلامه) (وبالارزاق يكون تغذي المرزوقين
 فاذا تخیل الرزق ذات المرزوق بحيث لا يبقى فيه شيء الا تخیله فان الغذاء يسرى في جميع اجزاء المتغذى كلها)
 (و مرزوقینک تغذیسی ارزاق ایدوبه واقع اولور پس تخنکم غذا اولان رزق ذات مرزوقه تخیل ایدوبه شول
 حیثیتله که مرزوقده انک اجزاسندن برئی باقی قالدی الارزاق کا تخیل ایدوبه زیر اغدا متغذینک جمیع
 اجزاسنده اجزایک کله سنده سرایت ایدوبه پس متخیلیندن هر برینک وجودی جمعیتی ایدوبه واحدیت جمعی

ایدوبه آخرک حقیقتنده تخیل ایدوبه حقیقتی ایدوبه جمیع اجزاء متغذیه ساری اولدی یعنی کبی) (وما هنالك اجزاء)
 و حالبوکه جمیع الهیه ده اجزایوقدر و لکن تعددده اسمائی و حضرت اسمائیه بی متغذینک اجزای
 مشابه سنده ایدوبه فان الغذاء يسرى في جميع اجزاء المتغذى كلها و ما هنالك اجزاء قوی شرط ایدوبه جزایندده
 تخیل ایدوبه اعتراض ایدوبه) (فلا بد ان تخیل ابراهیم جمیع المقامات الالهية المعبر عنها بالاسماء فتظهر بها
 ذاته جل و علا) (اذ انک جوايد در پس ابراهیم علیه السلام حقه غذا اولوب انده متخیل اولدیه لا بد در که
 ابراهیم جمیع مقامات الهیه به که انزلدن اسماء الهیه معتبردر تخیل ایدوبه پس ابراهیم مظهرنده ظاهره اولان اسماء
 الهیه ایدوبه جل و علا آنک ذاتی ظاهره اوله و ابراهیم علیه السلام اسمائیه غذا اولوب انزلده خفی و انزلده ظاهره
 اولدی یعنی کبی ذات حق ابراهیم ظاهره اوله و ابراهیم انده مخفی و باطن اوله) (شعر) فحن له كما تبت ادلتنا و نحن
 لنا پس بر حقت ملکی بر و اول بزم مالکمز و بر بزم درسته کیم ایدوبه عقلمیه من ثابتة اولدی و بزم اعیانک صورتی
 حقت صقایدرو حقایق من آنک اسمائی و نسب و شئون ذاتیه سیدر و وجودات ظاهره من آنک وجودیدر
 نه کیم ایدوبه کسقیه من ثابتة اولدی و بر اعیانک حیثیتله حقایق عینیه من ایچون یعنی اعیان خارجیه من
 حیثیتله بر غیبیه من ثابتة اولان حقایق من صورتی و انزلک ملکی بزم پس بزمه ظاهر اولوب حاکم اولان انزلدر
 (امدی) کشف اول اعطایندیکی اوزره و صور علمیه غیبیه من مرایای اعیان ثابتة ده حقت صوریدر و کشف
 ثانی اعطایندیکی اوزره بزم آت حقه ظاهره اولان اعیانک صورتی بزم صور خارجیه من اول
 صور علمیه غیبیه به تبی ابکی وجه اوزره در بر وجه بودر که بر اعیان مشهورده من و انیات ظاهره و موجوده من
 حیثیتله اعیان ثابتة من مرایای سنده ظاهره اولان صور حقز زیرا کشف اولک اعطایندیکی اوزره مرایای
 اعیانده اعیان حسیله حق صور مختلفه ایدوبه ظاهر اولدی پس بر وجودات ظاهره من مرایای اعیان ثابتة من
 مرایای سنده حقت ظاهر اولان صورتی بزم که حق بزم صور مزده ظاهر اولوب بزمه مخفی و باطن بزم
 صور مزده ظاهره اولان صور حقت بزمه ساری بزم اول صورتی قیامی بزم مظهر بزمه در وجه آخر بودر که
 کشف ثانی اعطایندیکی اوزره که وجود حق اعیان ثابتة به متجلی اولدیه اول تجلیده ظاهره اولان صور
 وجود حق مرآتیه اعیان حسیله ظاهره اولان اعیانک صوریدر و وجود حق اول صورده باطن اولوب
 انزلک غذا سیدر پس بزم وجودات ظاهره من مرایای اعیان ثابتة من مرایای سنده انزلک صوریدر پس بر انیات
 ظاهره من مرایای اعیان ثابتة من صورتی بزم یعنی صور غیبیه من بزم صور خارجیه مزده ظاهره در و بر انزلک
 غذائی اولوب انزلده باطن و مخفی بر زیرا انزلک ظهوری و قیامی بزم صور خارجیه من مرایای اعیان
 پس بزم وجودات خارجیه من ایدوبه حقت صور غیبیه من وجودی اولدیه بزمه حقایق ذاتیه من مرایای
 اسمائی و نسب و شئون ذاتیه من اولما من طریق اولدر) (وليس له سوى كوني فحن له كحن بنا) (و حالبوکه
 بنم وجود مدنی غیر حق ایچون مظهر جمیع بوقدر بر اظهر و کلکی ایدوبه بنده ظاهر اولدی پس بر حق ایچون
 آنک بر مرایای ظهورنده و انک تجلیسی ایدوبه بزم ظاهر مزده بر اعیان و حقایق من مرایای اعیان
 حق صورت الهیه جمعیته ذاتیه ایدوبه ظاهر و انک ایچون بدن غیر یعنی انسان کاملدن غیر انکچون بر مظهر
 کامل و مجلای شامل بوقدر تا کیم ذات و صفات ایدوبه حق آنک مظهریتنده ظاهر اوله و اول حقه مخفی و باطن
 اوله پس بزم کا نسبت بزم ایدوبه آنک ظم و رنده و اکابر مظهریتنده صور علمیه اولان حقایق مزده بزم نسبت
 کسیدر انزل بزم ایدوبه ظاهره اولوب بر انزلده مظهر اولدیه بزمه پس کشف اول اوزره حق بزم صور مزده ظاهر
 و بر انده مخفی اولوب انک غذائی بر اعیان وجودیه مزده اعیان غیبیه من ظاهره اولوب اعیان وجودیه من
 انزلده غذا اولوب انزلده مخفیته اولدی کبی و کشف ثانی اوزره حق بزم باطن در و بزم غذا در زیرا بزم
 قیام و وجود من انکله در و بر انکله انده ظاهر بزم پس حق بزم ایدوبه بزمه ظاهر در و بر دخی حقه و حقه
 ظاهر و باخود و نحن له یعنی بر حقت ملکی بر و اول وجود ایدوبه بزم اوزریمه حاکم در کحن با بر اعیانک
 ملکی اولدیه بزم کبی اعیان بزم اوزریمه حاکم اولدی یعنی اعتبار ایدوبه و کذلک لیس له سوى کونی یعنی بنم وجود مدنی
 غیر کاغدا بوقدر و باخود لیس له سوى افاضه وجودی یعنی حق ایچون بنم اوزریمه افاضه وجود مدنی
 بوقدر و بزم اوزریمه حاکم اولان بزم اعیان بزم در و اعتبار اوزره فلیس له قوی و نحن لنا و انک ته سی واقع اولور

فلی وجهان هو وانا وایس له انابانا) (پس بنم ایچون یعنی انسان کامل ایچون ایکی وجه ثابت در برسی هویت
باطنه در که انکه انسان حق در و بوجه می آید اعیان ثابت در ظاهر اولان صور حق در انک حقیقی اولان
صورت الهیه در و بوجه هوایه اشارت ایدر و بوجهی انیت ظاهر در که انسان انکه خلق در و بوجه می آت
حق در ظاهر اولان انک صورت غیبیه سیدر که وجود عینیه حق در ظاهر اولان صورت حسیله در
و بوجه انابا اشارت ایدر * پس وجه اول اوزره برزم هویت انابا حق در هویت ذاتیه مطلقه سی بیننده امتیاز
بودر لا تعین اول الهی لا تعین بیننده اولان امتیاز نسبی در زیرانده صفت و بوییت الهی صفت عبودیت ظاهر در کادر
واما وجه ثانی اوزره امتیاز و ایدر در زیرانده انانیت الهی متعینه اولمغله شطرن ظاهر اولدی برسی شطرن بوییت
و برسی شطرن عبودیت در وایس له انابا انانیت و حالبوکه حق ایچون انک هویت مقدسه و مطلقه سی حیثیتیه
انانیت مقیده اوله بر مقیده اولدی بر مزکی و دخی برزم انانیت زده منحصر اولان بلکه انکی چون احاطه و شمول
و اطلاق ثابت در و یا خود بنم ایچون وجهان وارد در بری هویت باطنه و بری انانیت ظاهر در و حالبوکه حق
انانیتی ظهوری ایچون لفظا نایق در لفظا حقیقه وجود عینیه انک انانیتک ظهوری انسان کامل ایدر
زیرا انسان کاملک بوجهی حق مطلقه در که انک باطنی و هویت مطلقه سیدر و بوجهی عالمه در و اول وجه انک
انانیتی و ظاهر تیدر * پس لفظا انانیتک ظهوری ایچون صالحه اولدی حیثیتیه انیت حق انانیت
موجودانده ظهوری ظهور تفصیلی و اسمائیه در و انیت انسان کاملده ظهوری جمعی و ذاتیه در و بوجه اعتبار اوزره
بالام معناسنه اولور و یا خود انک انانیتی بنم انانیتده متعینه در کادر که بنم انانیتک انانیتده مغایره اوله و کا
ظرف واقع اوله و یا اولانده حاکم اولیه و بوجه اعتبار اوزره باقی معناسنه اولور (ولکن فی مظهره فحقن له کمل انا) انا
کسر همزه با و مظهره قوی مصدر مجیدر و لکن استدرا کدر وایس له انابا نایق اولدن یعنی ولکن حقک ظهوری
بنم وجود مدد در یعنی حقیقت حق بنده ظاهر در و اسم مکان دخی اولتی جائز در یعنی ولکن بنم وجود مدد
حقک مظهری وارد در که حق انده ظهور کالی الهی ظاهر و متجلی در و اول قلب انسانی در * پس برحق ایچون
اناکبیر که برزم الهی ظاهر اولوب متعین اولدی یا انابا الهی متعین اولوب لونانده و بالونی اولمیان اناده لونسن ظاهر
اولدی کبی ولکن مظهر انسانی کمالده حقک ظهوری وحدت اوزره در و اناده مانک تعینی انانیت اوزره در
نهایت مانک اناده تعینی کبی مظهر انسانیده حق متعین اولمغله کمل نادیدی یعنی مظهریت انسانیده انانک
ظرفیتنه تشبیه ایلدی مظهر انسانیده حقک ظهوری مانک اناده ظهورنه تشبیه ایلدی زیرا اول وحدت
اوزره در و بویکرت اوزره (والله یقول الحق و هو یهدی السبیل) (وقتا کیم شجر رضی الله عنه کندی نفسی
مظهریت حقه ما ایچون اناسر له سنه تنزیل ایدیه و آنک مظهریتنه حقک صورت جمعی الهیه ایل
و جمیع اسماء صفات ربانیه ایل مظهر و تعین و تجلیسن اثبات ایدیه پس تحقیق مذکورده انک مظهر بنم
ظاهر اولان قول حق و انک کلامی سر نه موصول اولان سبیل دلالت و هدایتی حقه اسناد ایدوب بنم لسانم
انسان حق در و انکه قائل اولان حق در و انک قوی حق در و بنم لسانم ایل سزای سبیل وحدته دلالت ایدوب
هدایت ایدن حق در دیدی والله یهدی من یشاء الی صراط مستقیم

فص حکمه حقیقه فی کلمه استحقاقیه

فدانی ذبح قربان) و این نواح الکبش من نوس انسان) ذبح فتح ذالی ایلله مصدر در و کسر ذال ایلله فعلدر
مفعول معناسنه قربان ایچون ذبح اولمغله احضارا و لثان کبشک اسمیدر و نواح همزه با و غمک صوتی و حرکتیدر
نوس ابک صوتی فتنده آنک صوتیدر بقال ناس الیه ای ساقه و ناس المشی و ناسه ای دبدبه و حرکت و بونده
مراد اولان انسانک حرکتیدر و بونده بر قاج وجه جائز در و بوجه بودر که فدا قولنده حرف استفهام محذوف اوله
مصرع ثابته این قوی ایلله اکتفا اولمغله و فدا قوی خبر مقدم اوله و ذبح قوی مبتدا اوله یعنی نی به فدای
اولدی یعنی نیجه فدا اولدی قربان ایچون کبشک ذبحی و کبشک صیاحی و حرکتی انسانک حرکت واضطر ایندن
قنده در آنک منابه نیجه نائب اوله ایلدی استفهام در تعجب معناسنه و بونده بر اوزره قربان قوی مصدر اولان
ذبح قولنده متعلق اولور و بوجه دخی حرف استفهام سز فدا نی قوی مقدم خبر اوله و ذبح قوی مؤخر مبتدا
اوله یعنی ذبحک قربان ایچون ذبحی نی به فدا در یعنی واقعده فدا اولدی (و فدا ناه بذبح عظیم) (قولنک

اخبار

اخبار ندن اوتری * پس فدای نی ذبح ذبح قربان کلامی واقع حالی اخبار ایچون در امر فدا کلام حقه ثابت
اولمغله فدا اولدی تعجب طریقیه استفهام ایتمکه احتیاج یوقدر * پس و این نواح الکبش من نوس انسان
قولنده اولان استفهام فدا انک وقوی حکمندن استفهام اولور یعنی نواح کبش نوس انساندن بعیددر
نه حکمندر که درجه حیوانک مرتبه انساندن بعدی و ارا یکن کبش نی به فدا اوله پس فدا انک وقوعنده
تردد یوقدر که اندن استفهام اولنه زیرا واقعدر و لکن نه کیفیت ایلله واقع اولدی و وقوعک حکمتی و سببی ندر
دیو استفهام ایدر و بوجه دخی بودر که فدا نی قوی مبتدا محذوفک خبری اوله و ذبح قوی فتح دال ایلله و رفع
ایلله مفعول معناسنه مصدر اولوب فدا قولندن بدل اوله و ذبح قوی ذبح قولنده مضاف اوله و تقدیر بویله اوله
و نفسی فدا نی ذبح ذبح قربان یعنی بنم نفسم شول نی به فدا اولسون قرباندن اوتری ذبح ایچون مذبحودن
مذبح قلندی * پس نبیدن مراد اولد ابراهیم اولور و بوجه دخی بودر که ذبح اول فتح ذال ایلله فاعل معناسنه
مصدر اولوب نی ایچون صفت اوله و نبیدن مراد ابراهیم اوله و ذبح ثانی دخی کسر ذال ایلله ذبح اول ایچون
مضاف الیه اوله و ندن مراد ابراهیمک ولدی اوله ای نفسی فدا نی ذبح ذبح قربان یعنی بنم نفسم قربان ایچون
ذبحک ذابجی اولان نی به فدا اولسون و بوجه دخی بودر که ذبح ذبح لفظنک ابکیسی معا کسر ذال ایلله اوله
و اولکیسی مرفوع اولوب ثانی به مضاف اوله و جمله ذبح ذبح قربان قوی فدا نی قولندن بدل اوله یعنی بنم
نفسم نی به فدا اولسون قربان ایچون ذبحک ذبحی اولسون پس ذبح اولدن مراد شجک نفسی اولور و ذبح نبیدن
مراد نی اولور و نبیدن مراد ابراهیمک ولدی اولور زیرا انک ذبحی ایلله ابراهیم مأمورا ولدی بونده بر اوزره قربان
قوی ذبح ثانی به متعلق اولور و مصرع ثابته وجه مذکور اوزره وجهین اعتبار اولور و بوجه دخی بودر که
ذبح اول کسر ذال ایلله و جرایله نبینک صفتی اوله و نبیدن عبارت اوله و ذبح ثانی دخی کسر ذال ایلله اوله و ذبح اول
ایچون مضاف الیه اوله ابراهیمک رؤیاسنده انک ولدی صورتده ظاهر اولان کبشیدن عبارت اوله که ابراهیم
کندی ولدی صورتده ظاهر اولان کبشی کندی ولدی ظن ایدوب اول صورت ایچون ظاهرده ولدی ذبح
ایتدی پس کانه کندی ولدی اول کبشک ذبحی اولدی پس تقدیر بویله اولور نفسی فدا نی ذبح ذبح قربان یعنی
بنم نفسم شول نی به فدا اولسون که قربان ایچون ذبحک ذبحی در یعنی کبشک برینه والدی فی ذبح ایتدی و ذبح
ایتمکه فی احضارا ایتدی پس فدا نی ذبح ذبح قربان قوی فدا الله لنی بذبح قربان قولنده اولمغله شجر رضی
الله عنه جمله فعلیه ای کاعطف ایدوب (وعظمه الله العظیم عنایه بنا * و به لا ادری من ای میزان) (و
دیدی والله تعالی کبشی ابراهیمه و یا ولدنه و یا ابکیسنه معافدا ایتمکه اکاسم عظیم حضرت تدن تجلی ایدوب
تعظیم ایلدی بره و یا اکا انک عنایتندن اوتری یعنی صورت الهیه اوزره اولان احضارا اوزره ذبح واقع اولوب
کبش اوزره واقع اولمغله کبشه تعظیم و نشر یف ایلدی برده عنایتندن اوتری یعنی مظهریت الهیه ده اولان
صور کلی عالم حسیده ابقادن اوتری مله ابراهیمیه و به حنفیه اوزره اولان ورثه محمد بنیدن هر برستی ذبح
نفس ایلله ولدی ذبحک ابتلا سندن و انکه اختیاردن خلاص ایلدی زیرا صورت الهیه اعظمدر قتل
اولمقدن و یا انک اوزره ذبح واقع اولمقدن و یا خود کبشه عنایتندن اوتریکه صورت الهیه اوزره اولان انسان
کاملک ذبحی مقامنده قائم اولوب فی فدا ایلدی فتنی میزانندن درایم یوقدر یعنی قسمان علی السویه صادقاندر
(امدی) شویله معلوم اوله که الله تعالی کبشه تعظیم ایتدی و عظیم ایلله وصف ایتدی کبشک حکمتی بودر که الله
تعالی کبشی ابراهیم علیه السلام خیا لنده آنک قوت مصوره سنک مقتضای اوزره آنک الهی خاق عظیم
خوایس اوزره خلق عظیم اولان صورت الهیه اوزره اولان انک ولدی احضارا صورتده مشاهده ایتدی کبی
کبش ایدی پس انک خیا لنده خلق عظیم اوزره و صورت الهیه اوزره اولان انسان کاملک صورتده فی تصویر
ایتمکه اکا تعظیم ایلدی بعده عالم حسیده صورت کبشیه سی ایلله ابراهیمک ظنی اوزره انسان کامل اولان ولدی
منابنده نائب اولمغله اکا تعظیم ایلدی * پس کبش قبل الفدا صورت عظیم اوزره اولمغله انسان کامل فی فدا
ایلدی و ای اکافدا ایتمکه وجه اکل اوزره اکا تعظیم ایلدی و الا قبل الفدا اگر کبش عظیم ایلدی انکه
فدا واقع اولمزدی * پس قرآنده الله تعالی انک (و فدا ناه بذبح عظیم) (قوی اول کبشک عظیم اولدیغن اعلام
و بیان ایدر * پس شجر رضی الله عنک و عظمه الله قوی) (و فدا ناه بذبح عظیم) (قولنک تفسیری دکادر تا کیم

بوقوله كبشك عظيم ايله وصفي ابراهيم عليه السلام زمانه انك ولدته فدا اولان كبشك تعظيمي موجب
اوله واكافدا اولسنة باعث اوله وكبشي فدا ايتكله اكاراق اولان تعظيم بزه ويا كبشه على السوية عنايتدن
اوتري واقع اولد بنگل حكمتي بودر زير اوجهان على السوية صادفاندر بلكه وجهيندن هر برسي آخري
مستلزمدر زير اونه عنايتدن اوتري كبشي ذبح ايتكله اكاراق اولان تعظيمي بودر زير اونه عنايتدن اوتري كبشي ذبح
واقع اولد بنگل كبش ايله فدا واقع اولد بنگل كبش انسان كامله غدا اولور وانك جميع اجزاسنده ساري اولوب هو
هو اولور پس انسان كامله اولان عنايت اكاراق اولان تعظيمي بودر زير اونه عنايتدن اوتري كبشي ذبح بزه
عنايت اولديغي بودر زير اونه عنايت اكاراق اولان تعظيمي بودر زير اونه عنايتدن اوتري كبشي ذبح بزه
كامله غدا اولوب واكافدا اولد بنگل كبش انسان كامله غدا اولور وانك جميع اجزاسنده ساري اولوب هو
انسان كامله مر تبه سته انتقال ايدروا كاعنايت بزه عنايتك عيني اولور زير بزم اور بزه قتل واقع اولقدن
كبش حاجب اولديغي كبي * انكله متغدي اولديغمر زده عدم تغدي قتلده صورتمزده واقع اولان تحليل
وانك كادن في تغدي ايتكله صورتمزدي حفظ ايدر * قال الشيخ رضي الله عنه في الباب الثاني والسبعين
من الفقرات ذكر مسلم في حديث جابر ان النبي صلى الله عليه وسلم قال مني كاهن خمر قد قلنا ان مني من بلوغ
الانسنة ومن بلغ المنا المشرع فقه بلغ الغاية فله محلا للقرابين وهو اتلاف ارواح عن ابدان اجسام حيوانية
ليتغذي بها اجسام انسانية فتعذر ارواحها اليها في حال فقرها فتدبرها انسانية ما كانت تدبرها حيوانية اذلا
اوبقرا او غما وهذه مسألة دقيقة لم يفتن لها الا من نور الله بصيرته من اهل الله ويحتوي عليها قوله تعالى (واذ
اخذ ربك من بني آدم من ظهورهم ذرياتهم واشهدهم على انفسهم) وكانوا في حال تفرق في الموطن في المخلوقات
فتنزل الله اجزاء كل مجموع وهي مغنبة عند ارواحها المدبرة لها في كل حال يكون عليها من اجتماع وافتراق
وتبدل الاسامي عليها بحسب مزاجها الخاص بها في ذلك الاجتماع ومن هنا مشت نفعه على القائلين بالتناسخ
فلم يتحققوا معناها لانهم نظروا فيها من حيث افكارهم فاخطاوا الطريق فغلطوا ففهم مخطئون غير كافرين
الامن انكر البعث منهم الذي هو نشأة الآخرة فهو ملحق بالكفار والارواح المدبرة لها في كل حال لا تبدل
وتبدل الصور لانها لا تقبل التبدل لا حديثها وانما تقبل التبدل المركب من اجسام واجساد برزخا فبلغ
المنى الحاق الاسافل بالاغالي والاحكام الابعاد بالاداني ومنهم من تجد في بارض ومنهم من تجد بالهوى ومنهم من
تجد حيث كانوا ومنهم من تجد في السماء فخرنا ونخره معلم ولكن لا نكون على السواء فاني رأيت في كل عين وهم
لا يقدرون على البقاء فهم يتصورون بكل شكل كاون الماء في لون الاناء هذه الايات في تجسد الارواح المفارقة
لاجتماع اجسامها في الحياة الدنيا بالامر المسمى موتا انتهى كلامه وقال رضي الله عنه ايضا في هذا الباب
ثم نخر اذبح قربانه بنوي بذلك تسريح روح هذا الحيوان من سجن هذا الهيكل الطبيعي المظلم الى العالم
الاعلى عالم الانسناخ والخرافان الحيوانات كلها عند ذات ارواح وعقول ففعل عن الله ولهذا قال تعالى فيها
قد علم صلوته وتسبيحه من حق ارواح هذه الحيوانات في هذا اليوم شكر الله تعالى كما خرجنا نحن عما كنا فيه
من حال التجرد وهو الاجرام الذي كذا الى الاحلال والتصرف في المناجاة المقربة الى الله تعالى بحكم الاختيار
ثم اكلنا منها ليكون جزء منها عندنا ليشاهد ما هو عليه من الذكر المخصوص به ذو قار الخجعه كالمساعد لنا فيما
نروم من الحركة في طاعة الله اذ لا بد من الغذاء فكان اخذ هذا النوع من الغذاء اولى انتهى كلامه پس شيخ
رضي الله عنه لم يمعنا في كمال معرفتندن ودر ايتندن لا ادرى من اى ميزان ديدى ويا خود لا ادرى قولى حتى نعلم
المجاهدين منكم (والصابرين) ضر وشدن اوله ويا خود (قل لا ادرى ما يفعل بي ولا بكم) فرو عندن اوله كه
كندى نفسنه در ايتى اسنادا نمكندن احتراز ايجون وارد اوله وكذلك وظيفة توحيد مراعاتدن اوتري دخی
جائزدر زير اوجود صورت انسانده ظاهر اولديغي كبي صورت كبشده دخی ظاهر در * پس هر قتي سندن
اوتري واقع اولور سه على السوية در ولا ادر قوائد ضرورت شعردن ويا كثر استعما لدن اوتري حذف
اولدنى بونده تسامح بودر (ولاشك ان البدن اعظم قيمة * وقد ترات عن ذبح كبش قربان) (بدن ضم بايله
وسكون دال ايله بدنه تك جعيدر يعنى وحالبو كبش بودر كه بدن قيمت بوندن اعظمدر كبشندن وتحقيق قربان
ايجون كبشك ذبحندن نازله اولدى يعنى قربانده كبش عظيم القيمه اولى مستحدر وجه الله تعظيم ايجون

وتجريدده مرتبتي طلبدن اوتري وحب مال اورزه محبت الهى في تغليبدن اوتري وجانب فقراني رعيتدن اوتري
زير اهرنه قدر فدية تك قيمتي عاليه اولسنة مقربتك مرتبه سى دخی اول قدر عاليه اولور وشك بوقدر كه بدنه تك
قيمتي اعظمدر كبشندن انكيجون ضحاياهه بر بدنه يدى نفسندن جائزدر ته كيم رسول عليه السلام والدى
عبد الله بن عبد المطلب يدى نفسندن بر بدنه يدى فدا ايتدى پس بواعبار اورزه بدن ايله فدا اولمقى لازم ايدى
ولكن بدن حقه تقرب ايجون ذبح كبشندن نازله در وكبش درجه سندن مخطه در كبش ايله نفس مسلمه ينده
شدت مناسبتدن اوتري زير اكبشك نفسى سالمه اولوب ذبح ايجون وانسان حقه فدية اولى ايجون متسلمه
اولديغي كبي نفس مسلمه ومنقاد دخی في الله فانية در ولوجه الله روحى باذله در وكذلك كبش ذبح ايجون
مخلوقه در وحب ونتاج ذبحه تابعدر و بدن ركوب ايجون وحل اقبال ايجون مخلوقه در و آزا اولور كه قربان ايجون
ذبح اولور * پس بدتك قيمتي اعظم ايكين قربان ايجون كبشك ذبحى اندن اعلى در خلقت اصلية ايله مناسبت
ثابتة به نظرا ايتكله (فياليت شعري كيف ناب بذاته * شخص كبش عن خليفة رحمان) (پس نه اولديكه
بنم شعورم اولديكه نه كيفيته بر كبش شخصي ذائله خليفة رحماند نأب اولدى شيخ رضي الله عنه
بونده سر توحيد اشارت ايدر ته كيم حكمت ادر سيمده الوالد عين ايهما رأى بذبح سوى نفسه فظهر
بصورة كبش من ظهر بصورة انسان فظهر بصورة ولدا بل يحكم ولد من هو عين الوالد قولى ايله نصريح
ايلدى يعنى خليفة رحماند كبشك ناب بندن تعجب صورتمده سر توحيد تخرىص ايدر يعنى وجود حتى
صورت اسحاقده ظاهر اولديغي كبي صورت كبشده دخی ظاهر در * پس حتى خليفة رحمان صورتمده كندى
نفسندن بر شئ ايله نائب اولدى الا صورت كبشده دخی ظاهر اولان كندى نفسيله * پس فداده مساوات حاصله
اولدى وبوجه كبش خليفة رحماندن فدا اولديغي اعتبار اورزه در ابراهيمك ظنى حبيبه ويا خود ابراهيمك
خاندنده خليفة رحمان صورتمده ظاهر اولان كبشك صورتي مناسبت عالم حسده اولان صورت كبشيه سى
فانية اولوب كندى نفسى كندى نفسنه فدا اولديغنه اشارت ايدر ته كيم في الحقيقة امر دخی بونك اورزه در
(الم تدر ان الامر فيه مرتب * وفاء لارباح ونقص لخسران) (سن يبلز ميسنكه تحقيق امر فدا واقعده مرتبدر
ارباح ايجون وفادور وخسران ايجون نقصدر يعنى وقتا كيم ابراهيم عليه السلام ولدى اسحاق ايله نفس
وما للارن طاعت حقه بذل ايتد بذر * پس حتى ته الى انلرا ايجون غنى قليل اولان كبشي فدا ايتدى عالية القيمه
اولان بدنه يي ايتدى خسرانده تقصيدن اوتري وذبح اولان خليفة اللهى ابقا ايتكله عالين ايجون حاصله
اولان ارباى اتمام ايلدى يعنى اكر واقعده اسحاقك ذبحى واقع اوليدى پس انكيجون حاصل اوله حتى ربح ذبح
كبشله حاصله اولدى وخسرانده نقص واقع اولديكه عظمة القيمه اولان بدنه تك ذبحى بر شئ قليل الن
اولان كبشي ذبح ايتكله مالك خسرانده نقص واقع اولدى كه اولدى عين ربحدر * پس استحق ايجون ذبح
كبشده ربح حاصل اولديغي كبي عالين اولان كل ايجون دخی ارباح حاصله در ومالده نقص وخسران واقعدر
بوتقدرا اورزه فيه ضميرى واقع راجع اولور وفاء ونقص قولندن هر بره سى مبتداء مخدوفك خبرى واقع اولور
اى ان الامر الفداء في الواقع مرتب وهو وفاء لارباح وهو نقص لخسران وبروجه دخی بودر كه ضمير فدا به راجع
اوله ته كيم ظاهر در يعنى فداده امر الهى وشان رباني مرتبدر تناسب اورزه فدا ايله مقدى عنه ينده شرف
وحسنده وقدر وقيمده مناسبتدن اوتري پس شريفدن حيس ايله وحيسدن شريف ايله فدا اولور * پس
فدا فاني الله صورتي در واعظم فدافى سبيل الله نفسك فدا سيدر * پس ابراهيم ايله اسحاق عليه السلام
نفسا ربك انقياد واستسلامى صورتي اولان فدا اسلامك مافوق اولان ايمان واحسان وولايت ونيت
ورسات وخلافت وامامت وخت واختلاف كبي اولان مراتب ارباى ابقا وتمام ايجوندر وجمال الهيدين
خسران وخرمانى موجب اولان اخلاق ردييه تقصيص ايجوندر وكذلك فناء مطلق صورتي اولان فداء نفس
عهد وتوحيد ايجون وفادركه ذات وصفات وافعال ارباى انكامله حاصله اولور قال تعالى في الحديث القدسي
(من طلبني فقه وجدني ومن وجدني فقد عرفني ومن عرفني فقد احبني ومن احبني فانا قتلته ومن قتلته
فعلى ديتيه ومن على ديتيه فانا ديتيه) (پس بوندن اعظم ربح اولور ميكه ذات وصفات وافعال ايلسنتك وجودك
فاني اوله وسنتك مظهر يتكده صورت الهية جمعية ذائله ايله حتى ظاهر اولوب باقى قاله پس امر فدا مرتبدر

انکه اتیان عهد تو حیدی ایفادر وانکه عدم اتیان تو حیدی عدم ایفاء نقصد استعداد و خسرانیدن اوتری
زیرا انیبتی موجب اولان عبد لانی بقا سبیل مشهود و وحدت ممکن دکادر پس فنای اتیبتدن لاید در زیر
مادامکه انسان ذاتی وانکه اوزره مترتبه اولان جمیع صفاتی فانیه اولیه اول عهد سابق موفی اولمز و اشرا کدن
خلاص اولمز رسول الله صلی الله علیه وسلم فی الله فناء کلی ایله متحقق اولدقه و ددت ان اقاتل فی سبیل الله
فاقتل ثم احیی ثم اقاتل فاقتل ثم احیی ثم اقاتل فاقتل (دیدی وقال تعالی ان الله اشتری من المؤمنین انفسهم
واموالهم بأن لهم الجنة یقاتلون فی سبیل الله فیقتلون ویقتلون) پس فدای نفس فناء مطلق صورتیدر و ذبح
کیش فدای نفس صورتیدر عهد ازلی ایفادر و حق اسلام ایله مسلمه و فانیه مستسلمه اولان نفس ایله کیش
مناسبتندن اوتری کیش بدن ایله حیوان انسانیدن اعلی و انسیدر فانیه استسلامی قوی اولوب انانی
اولد یغندن اوتری و فیه ضمیری حقه راجع اولق جائزدر یعنی امر حقه مر تبدر بالذات حقه فانی اولمغه
و فادر حقه ذات و صفات و افعال اربابی ایچون وظه و انانیت ایله عدم فناده نقصد حقه احتجاب سبیل
واقع اولان خسرانیدن اوتری زیراموجوداتدن انانیت ایله ظاهر اولیوب حق انقیاد ایله حقه منقاد اولان مثلا
جاده کی رتبه سائر موجوداتدن اعلی در وجود حقه موجود اولوب امر الهی به انقیادی اولد یغندن اوتری
وانانی ایله عدم ظهورندن اوتری اندنصکره نباتد راندنصکره حیوان بحمد و حیواندن حقه انقیادی اشد
اولان اعلی در پس کیش اعلی در یغندن آنک انقیاد واستسلامی زیاده اولد یغندن اوتری و عبد المطلب بدن ایله
تقدیه ایتمی قیمته و صورت الهیه شرفه نظرا تمکله در و ضمیر وجوده راجع اولق جائزدر یعنی امر وجوده
مر تبدر یعنی عقل اولان سلسله ترتیب طریقی اوزره مرتبه انسانه و رتبه اولان جمیع مراتب کونیه مرتبه
در کیمی شریف و کیمی حسیس در و هر مرتبه ده امر لظهوری مرتبه حسیله در پس شریف اولانه مناسب
اولان شریف فدا اولدقه ارباب ایچون وفا اولور امر موقعنده واقع اولمغه و نقص اولور حسیس حسیسه
و یا حسیس شریفه و یا شریف حسیسه فدا اولدقه و پس خسرانیدن اوتری نقص اوج وجه اوزره اولور بوجه
بودر که حسیس حسیسه فدا اولدقه فدا آنک و مقدی عنه اولان شخصک خسرانیدن اوتری واقع اولور و بوجه
بودر که حسیس شریفه فدا اولسه فدانک خسرانیدن اوتری واقع اولور و بوجه بودر که شریف حسیسه
فدا اولسه مقدی عنه اولان شخصک خسرانیدن اوتری واقع اولور پس موجوداتدن حقه انقیادی اشد اولان
اعلادر و حقه افریدر (فلا خلق اعلام من جاد و بعده نبات علی قدر بکون و اوزان) پس انقیاد واستسلامده
جاددن اعلا بر خلق یوقدر و بعده نبات قدر معین اوزره و قیمت معینه اوزره واقع اولور یقال فلان لا وزن له
عند الملک ای لا قدر له و لا قیمه عنده یعنی معرفت الهیه ده جاد و معدن اعلادر زیر معرفت ذاتیه فطریه اوزره
ادوم و باقی در جبلت اصلیه و فطرت ذاتیه سندن متغیر دکادر و انده هر متصرف ایچون انقیاد فطریسی اوزره
آنک تصرفی مصارفی علیدر پس ارادت الهیه نک تصرفی تخنده حقیقت و وجود و مرتبه ایله مستسلم
و منقاد در زیر ذات و مرتبه و وجود ایله متحققدر که وجود حقندن غیر متصرف یوقدر و اندن غیر بر احد
ایچون تصرف صحیح دکادر و نبات مرتبه ده جاددن ادوندر زیر آنک حرکت فطریه سی جاد ایچون اولان فطرت
اصلیه اوزره نموا ایله زائده در و اگرچه کیم نمونباتک فطرتی مقتضاسندندر و لکن اول حرکت طبیعی فطریه
نموا ایله عرفا کامضاف قنور پس اول حرکت طبیعی نوعا تصرف طبیعی اولور که جاد ایچون اولان
فطرتک اصلی اوزره زائده اولور پس یوقدر اوزره نباتک معرفتی جادک معرفتندن ادوندر و جنس نبات
نموا اعتبار یلمعرفتده بر قدر اوزره ایکن آنک انواعندن هر بر نوع بر قدر معین و وزن مقنن اوزره در شرف
و حسته و نفع و ضرره (و ذوالحسن بعد النبت و السکل عارف بحیثه کشف و ایضاح برهان) و نباتد نصکره
ذو حسن اولان حیوان معرفتده جاد ایله نباتدن ادوندر و حالبوکه بونلر کایسی خلافتی عارفدر و انلر
معرفتی کشف ایله و ایضاح برهان ایله نباتدر یعنی ذو حسن اولان حیوان معرفت مذکورده ناقصدر جاد
و نباتدن انده حیوانیت ایله تصرف و حرکت زیاده اولد یغندن اوتری پس ذی حسن جاد ایچون نبات اولان
اصل معرفت فطریه ده جاددن ادون اولور جاد اوزره حرکت و ادراک ایله زائد اولد یغنی قدر و نباتدن ادون اولور
حرکت و ادراک ایله نفع و ضررندن مشاهده ایدوب اندن زائد اولد یغنی قدر و بونلر کایسی خلافتی عارفدر

مرتبه سی حسیله پس کایسک معرفتی متفاوته در مرتب حسیله و قوله کشف ایغنی ثبت معرفت السکل من الجماد
و النبات و الحیوان بحیثه لک کشف و ایضاح برهان زیرا اهل کشف و شهود قنده جمیع موجودات حیدر
و هر چی خلافتی عالمدر و ایضاح برهانندن مراد عقل منور و شرع مطهر اده دن اعطا ایدوبکی شیدر و انلر
جمله سندندر (بسم الله ما فی السموات و ما فی الارض) و دخی (وان من شی الا بسبح بحمده) و لکن لا تفقهون
تسبیحهم (قولیدر زیرامسجدن تسبیح صادر اولمز الا انک حیاتد نصکره و دخی معرفتد نصکره که آنکچون
کالات صاحبی خالق و رب واردر که انی خلق ایدوب تربیه ایدر پس کشف ایله ایضاح برهان اولان شهود حکم
ایدر که حق هر شئده متجلیدر و هر موجودده احدیتیه ساریدر و حق اول موجودده اولان حیوة و علمک
عینیدر بلکه اسماء الهیه دن هر بر اسم جمیع اسماء ایله انده موصوفدر جمیع اسماء شامله اولان ذاتک احدیتندن
اوتری پس شول مرتبه ده که اصل موجوداتده موجود اولان جمیع لوازی انده موجود اولور پس وجود
اولد یغنی مکانه علم ایله عقل دخی موجود اولور و لکن جنکم محل تسویه انسانیه به مانع اولسه یعنی محل
عقل و ادراک ظهورنی موجب اولان اعتدال محلنه بالغ اولسه حیوة ایله ادراک اول محلک باطننده
باقی قانور و محله ظاهر ارازه پس اول محلک حسن و شعوری اولمز مسکوت و معنی علیه کی پس جاد
و نبات باطنده حیوة و ادراک صاحبیدر ظاهرده دکادر پس هر ذی حسیسه نفس واردر و حکم و وهم
واردر که نفسی قوت حیوانیه سیله ادراک ایدر و انانیته محتجب اولور و حسیسه مده مخطی اولور و اما حسن
و نفسی اولیان بونلر خلافتی اوزره در زیر فطرتی اوزره باقیدر آنکچون کندی نفسیه انده تصرف یوقدر
پس جاد کشف و حقیقه ربی عارفدر و طبع و طوعا و کما منقاد و مطیعدر و اندنصکره نباتدر زیرا انده نموا کی
تصرفا واردر و تولید مثل کی پس نبات بو حرکت و تصرف ایله جاددن ناقصدر پس جاد ذاتی
و فطرتی ایله شهادت ایدر که اللهدن غیر متصرف یوقدر و اندنصکره حیوان حساسدر انانی ایله محتجب
اولوب ارادت ربانی ایله ظاهر اولد یغندن اوتری اندنصکره انسان ناقصدر که ربی جاهلدر و کامشکر کدر
و رأینده مخطیدر و خصوصاً معرفت الهیه ده پس انانیت ایله محتجیدر و عقل و فکری ایله و یا خود تقلید
اعانی ایله مقیددر (واما المسمی آدم مقید بعقل و فکر اولداده ایمان) و اما آدم ایله مسمی اولان خلق پس عقل
و فکر ایله مقیددر و یا خود قلاده ایمان ایله یعنی آدم ایله مسمی اولان حیوان سائر حیواناتدن و نبات
و جاددن بو معرفت فطریه الهیه ده که آثار نفسیه و تصرفات عرضیه غیر ذاتیه ایله متغیره دکادر ناقص اولدی
زیرا استدلال عقلی و نظری و فکری و یا خود قلاده ایمانی ایله امری مقیددر و عقل و فکری و یا ایمان و اعتقادی
حسیله معرفت فطریه سن تغییر ایدوب تصرفات فکریه و حرکات ارادیه نفسیه ایله انی خلط ایدوب پس
معرفت فطریه ایله غم متحقق اولوب ذبح و قوی ایچون کمال انقیاد و استسلامندن اوتری انکه فدا واقع
اولدی پس بونلر حاصلی بودر که کیشدن قیمت ایله اعظم اولان حیوان ایله فدا واقع اولدی و کذلک جاد
ایله فدا واقع اولدی که کیشدن اعرفدر کیش ایله واقع اولدی زیرا کیش اگرچه کیم حیوان اولد یغنی جهتله
درجه انسان کاملدن انزلدر و دلالت و معرفت و مظهریتده اندن ناقصدر لکن انسان حیواندن اعلی در زیرا
کیش ذات و حقیقت ایله خلافتی عارفه را انسان حیوان کی فکر و عقل ایله عارف دکادر زیرا انسان حیواندن
عارفک معرفتی معرفت نظر به استدلالیه در و بو معرفت وقت اولور که نفس امرده واقعه مطابق دکادر پس
نفسی افاده ایتمیز نظر واستدلالک خلافتی واقع اولق ممکندر آخرک نظر زنده که نظر واستدلال آخر صاحبدر
وجه آخر ایله و اما حیوانک دلالتی و معرفت ذاتیه سی کاخالفه و زیرا انده اخلافتی یوقدر زیر حیوان آنک
اوزره مقطوردر (امدی) شولیه معلوم اوله که فلا خلق اعلی من جادالی آخره قولندن ظن ایتمیه سنکه جاد جمیع
وجوه ایله جلدن اعلی در اندنصکره نبات اندنصکره ذی حسن اندنصکره انسان حیوان زیرا صورت الهیه
جمیع اولان صورت انسانیه به توجه اوزره سلسله ترتیبده جاد نباتدن انزلدر زیر جاد جود اوزره در انده
حرکت یوقدر و نبات اندن اعلی در زیرا حیات انده زیاده ظهور ایدوب صورت انسانیه به جاددن بر مرتبه افریدر
و حیوان کذلک نباتدن اعلی در زیرا اول دخی کذلک نباتدن بر مرتبه قطع ایدوب صورت انسانیه به اندن افریدر
و حیوة حسیه انده زیاده ظاهر در و انسان حیوان دخی جمله سندن اعلی در زیرا بحسب الظاهر احسن تقویم

اوزره در جاد و نبات و حیوان خواصی جامع در حیوة حسیه و ادراکات ارادیه و صفات الهیه انده جلد در
زیاده ظاهره در مراتب معنویه در غیر انسان حیوان الیه صورت الهیه اوزره اولان انسان کامل بیننده
بر مرتبه بود و اگر انسان حیوانک جلد سندن انزل اولدی بی مراتب ثلاثه در جمیع مراتب اوصاف انکه انده
جمعی سبیل و جلد سندن تختنده انما کی سبیل و جمیع مراتب کونیه ده بالقوه اولان احوال و اوصاف
انسان حیوانک بال فعل اولمغه و وحدت اصلیه در بعید اولوب احکام کثرت انده زیاده ظاهره اولمغه و انکه
واسطی جلد در اکثر اولمغه (اولک کمال انعام بل هم اضل) (اشد قسوة من الحجارة) (قوی انک وصی
اولدی و اما مراتب ثلاثه انک صفات جمالیه سی بلکه صفات کمالیه سی که مراتب ثلاثه انکه الیه ترتیب اوزره
بری برندن اعلادر و جلد سی انرا الیه انسان حیوانک اعلادر که اگر اول صفات انسانده موجوده اولیدی
انسان درجه کماله بالغ اولوردی مثلاً جادده فطرت ذاتیه اوزره اولان اقتیاد و تسلیم کی و حقیقت تصرفی
تختنده انکه استیلا کی سبیل و عدم حرکت و ارادت و عدم تصرف کی و نباتده دخی کندی نفسیه عدم حرکت
کی که انکه غوی غدا سبیل و در حرکتی ریح سبیل و در کندی ذاتیه دکلدر و حیوان دخی حیوانیه سنه
و وجودی بقا سنه لازم اولان اکل و شربدن غیر انسان حیوان کی امور حسیه به و احوال حسیه
کونیه به متعرض اولوب کندی نوعندن هر بر سنه اصل خلقده نه خدمت تکلیف اولند یسه انکه اوزره
دام و نبات در ورخی حامد و شاکر در و انسان حیوان لما خلق لده نابت دکلدر و صفات مذکورده در بر صفت انده
موجوده دکلدر انکی چون جلد در اندادر پس اگر انسانده مراتب ثلاثه اولان جاد و نبات و حیوانک
مذکورده اولان صفات کمالیه سی موجوده اولیدی و انسان انرا الیه متصف اولیدی درجه کماله بالغ اولوردی
بلکه جاد که مرتبه سی فوحید ذاتی و فطرتی فطرت ذاتیه اولمغه که انکه جلد در اعلادر انسانک اول
مرتبه به بلوغی درجه کماله بلوغیدر و انسان کامل حکمی انسان حیوانک حکمی کی دکلدر زیر انسان کامل
جمیع موجوداتک اشرفی و اجمعیدر ذات و صفاتیه وجود حقه فانی اولمغه جمیع کالات الهیه انده ظاهره در
وسعت قابلیت الیه ذات و صفاتک مظهریت کلیه سنه قائمه در و انسان حیوان عقل و فکر الیه فطرت اصلیه سن
تغییرا بتشد و وجود مطلق عقل و فکر سندن ادراکنده فرض و تقدیری و حسابی اوزره حصراً بتشد
(فکان من الاخيرین اعمالا الذين ضل سعيهم في الحياة الدنيا وهم يحسبون انهم يحسنون صنعا)
(بذا قال سهل والحقق مثلنا لا ناولاهاهم بمنزل احسان) سهل ابن عبد الله تستر و برن مثلن اولان محقق بوقولی
فائلدر یعنی ترتیب مذکور اوزره جاد جلد در اعلادر و جمیع مخلوقاتن اطوعدر قال تعالی (قالنا
اننا طائعين و بعد نابتدر و بعد حیواندر زیر برن و برن مثلن اولان محققین الیه احسان و شهود مقامنده
بر که جمیع اموری علی ماهی علیه مشاهده ایدر و مرتبه احسان مرتبه انما انک ما فزیدر قال الله تعالی
ثم اتقوا و آمنوا ثم اتقوا و احسنوا) (وقال عليه السلام الاحسان ان تعبد الله كأنك تراه) پس مرتبه احسان
هر شیئی علی ماهی علیه مشاهده ابنتک مرتبه سیدر قال الشیخ رضی الله عنه فی الباب الثانی والسبعین
فی الفتوحات وقد بینا ان الحمدات هی اعرف بالله و اعبد الله من سائر المولدات و انما خلقت فی المعرفة
لا عقل لها ولا شهوة ولا تصرف الا انصرفت فهي مصرفة بغيرها لا بنفسها ولا مصرف الا الله فهي مصرفة
بصرف الله فالتبات وان خلق فی المعرفة مثلها فانه نزل عن درجتها بالتحوط و طلب الرفعة علیا بنفسه حين
کان من اهل التغذى و هو يعطى التحوط و طلب الارتفاع و الحمد ليس كذلك ليس العلو فی الحركة الطبيعية ولكن
اذرقى به الى العلو و نزل مع طبعه طلب السفل و هو حقيقة العبودية و العلو نعت الهی فانه هو العلی فالجبر
مرب من مزاجه الربوبية فی العلو مهبط من خشية الله و بهذا اخبر الله عنه فقال (وان منها لما يهبط من
خشية الله) (فجعل هبوط الطبعی من خشية فهو منشأ من الخشية لله فالشهوة ذلی) (و انما یخشى الله
من عباده العلماء) (فن خشی فقد علم من یخشى و هذا هو مذهب سهل بن عبد الله التستری فلا علی فی الانسان
من الصفة الجادیه ثم بعدها النباتیه ثم بعدها الحيوانیه و هی اعظم تصرفا فی الجهات من النباتیه ثم انسانی
الذی ادعی الالهیه فعلى قدر ما ارتفع عن درجة الجاد و حصل له من تلك الرفعة صورة الهیه خرج بها
عن اصله فالجادة عبید محققون ما خرجوا عن اصولهم فی نشأتهم انتهى كلامه) (فن شهد الامر الذی قد

شهادة بقول بقولی فی خفاء و اعلان) (پس برکسنه که امری علی ماهی علیه بن مشاهده ایتدیکم کی
مشاهده الیه خفا و اعلانده بنم قولی قائل اولور یعنی برکسنه اعیان وجودیه ده حتی متعین مشاهده
ایسه عارف اولور که جمیع اعیان موجوده انکه حقه دالاتی دالات ذاتیه در و موجود در بنه انکه معرفتی اصلی
و فطری در پس خفا و اعلانده بوقولی قائل اولور) (ولا تلتفت فولا یخالف قولنا ولا تذرا انما فی ارض عیان)
ارض عیان شول ارضدر که صلاحیت اثبات اولیه یعنی برن قولنزه مخالف اولان قولن سن ملتفت اولمغه یعنی
حق موجود و مشهودی مشاهده ایتدیکم اشیانک حجاباتی مشاهده ایدن ارباب نظر و فکر که قولن اعتبار
ایته زیرا انکه قولی حدس و ظن اوزره در و شهود اوزره دکلدر و خطه بی ارض عیانده بذرا یته یعنی
ارباب نظر و استدلالک و انکه مقلدی اولان ارباب ظاهره قلوب قاسیه لرنده غدا ی روح اولان حقایق الهیه
و معارف ربانیه خطه سنی بذرا یته ارض عیانک عدم استعدادندن اوتری بذر خطه بی اول مشر و اولدی بی کی
دلائل عقابیه و استدلالک فکر به الیه استعداد فطریه سنی تغیر ایدن کسنه لر قلوبی دخی عدم استعدادندن
اوتری بذر معارفدن نتایج حقایق شمرا و لمز لر و غدا ی روح اولان کلام حتی قبول ایتدیکم پس شیخ رضی
الله عنه انکه کلام حتی قبول ایتدیکم عدم استعدادندن بیان ایدر) (هم الصم والبکم الذين انی بهم لا یسمعون
المعصوم فی نص قرآن) (یعنی انکه صم و بکم شول طائفه در که معصوم اولان علیه السلام برن استماعدن
اوتری انکه نص قرآنده کنوردی) (صم بکم عی فهم لا یعقلون) (قولیه یعنی آنلر صدر دارا کات
عقلیه جزئی الیه انکه اذانی مسدوده در و قول کلام حقه تکلم ایتدیکم بکم در دلائل عقلیه و انظار فکر به
ایله السمنه لری محتومه در و هر مشهودده مشاهده حقدن آنکه عینی و قلوبی عیدر مدر کات عقلیه تکجب
در و در اسنده مظاهر اشیاده وجه حتی و جمال عروس حقیقتی مشاهده ایدر) (فانها لا تعمی الابصار
ولکن تعمی القلوب الی فی الصدور) (و حقدن محجوب اولان بوطائفه اهل قلوب و اهل اعین و اهل آذان ایکن
الله تعالی آنلردن سمع و بصر فی عقل الیه بیان نطقی نئی ایلدی) (لهم قلوب لا یفقهون بها و لهم اعین لا یبصرون
بها و لهم آذان لا یسمعون بها و انک کالات انعام بل هم اضل) (ای بهم قولنده باتعیه ایتدیکم انکه قول
فی حقهم) (اعلم ایدنا الله و انک ان ابراهیم الخلیل علیه السلام قال لایه انی اری فی المنام انی اذبحک و انما
حضرة الخیال فلم تعبرها و کان کبشاً ظهر فی صورة ابن ابراهیم فی المنام) (ای کبش نفسی فی الله فدا ایدن سالت
وای فانی الله الیه وجود حقه هالک اولان کسنه سن بل الله تعالی بری و سنی فوفیق الیه سبیل تا ایدر یلدون
تحقیق ابراهیم خلیل علیه السلام ولدنه ایتدی تحقیق بن منامده سنی ذبح ایدر کور برن و حالبوکه منام
حضرت خیالدر تغیر اقتضا ایدر پس ابراهیم علیه السلام رؤیای تعبیر ایتدی آنکه ظاهری اوزره اخذ
ایلدی و حالبوکه منامده مرئی اولان کبش ایدیکم ابراهیم علیه السلام انی صورتمده ظاهر اولمش ایدی
(امدی) شویله معلوم اوله که حق تعالی انکه (وفدیناه بذبح عظیم) قولنده ابن ابراهیم ذبح عظیمی فدا ایتدیکم
ابراهیم علیه السلام ذهنده انی واقع اولدیغندن اوتری و الامر فی اولان کبش ایدیکم اقتیاد و استسلامده
مناسبتدن اوتری منامده انی صورتمده ظاهر اولمش ایدی پس خلیفه رجن منامنه کبش و قوی و کافدا
اولسی مناسبتندن اوتری که بوندن اول ذکر اولندی (وفدیناه بذبح عظیم) قولی ابراهیمک ذهنده واقع اولان
شی حسبیل نزل ایتدیکم اوتری شیخ رضی الله عنه آیات مذکورده خلیفه رحمانک منامنه کبش
و قوعنده استبعاد طریقی اوزره استفهام ایدوب ابراهیمک خیالنده انی صورتمده مرئی اولان کبش اولوب
صورت کبشیه حسیه سی منامده انسان صورتمده مرتبه اولان صورت خیالیه سنه فدا اولدیغن اشارت
ایتدی (امدی) منام حضرت مثال مقیددر که خیال الیه مستادر پس انده مرئی اولان شی کاه اولور که
ظاهرده واقع اولان شیته مطابق اولور و کاه اولور که مطابق اولور بلکه نفس معانی غیبیه در بر معنایی ادراک
ایدر شول طریق الیه که نفسله حق یشنده انده واسطه بوقدر و باخود ارواح عالییه ده منتقشه اولان
معایندن اخذ ایدر پس انکی چون صورت مثالیته ده نفسله مثله اولور حضرت خیالیه صورندن اکام مناسبه
اولان صورتمده پس اول صورت مرتبه به تعبیر لازمدر تا کیم ایدن مراد اولان شی معلوم اوله و ابراهیم
علیه السلام رؤیای تعبیر ایتدی زیر عالم مثالدن اخذ ایتدیکم متعود ایدی پس وقتا که حق تعالی ابراهیمک قلبی

مستوی رحانی است که چون انی عالم مثال در رفع ایدوب اندن ترک ایدوب به انک خیالی معنای نیک قلب
 مجز شدن اخذ ایدوب و انک قوت مصوره سی اول معنای نیک تصور برندن تصرف ایدوب معنای کبشی صورت
 احصا قده تصویر ایش ایدی اسحاق ایدله کبش بیننده تسلیم و انقیاد ده مناسبت ثابت نیک ثبوت شدن
 اوتری پس ابراهیم رؤیایی تعبیر اقتضا ایدوب و حال بوکه اول آتی تعبیر ایدوب (فصدق ابراهیم رؤیا)
 پس ابراهیم اول رؤیایی تصدیق ایدوب یعنی رؤیانک ظاهری اوزره اخذ ایدوب صورت مرتبه احصا قدر
 دیو ظن ایدوب و حال بوکه اول صورت مرتبه عند الله ذبح عظیم ایدی پس ابراهیم علیه السلام خیالات حقنی
 تعبیر ایدوب اعطا ایدوب (فقداه ربه من وهم ابراهیم بالذبح العظیم الذی هو تعبیر رؤیا عند الله وهو لا یسعی)
 پس ابن ابراهیم ابراهیم و همندن اوتری آنک ربی ذبح عظیمی فدا ایدوب که عند الله آنک رؤیاسنک تعبیری
 اول ذبح عظیم ایدی و حال بوکه آنک استعدادی یوغیدی یعنی عند الله ابن ابراهیم تعبیری ذبح عظیم ایدوب که
 ابراهیم خیالی تصرفندن اوتری ابن صورتده ظاهر اولش ایدی پس اول صورت مرتبه دن ذبح عظیم عبور
 اولوب انکله تعبیر ایدوب و ابراهیم اول تعبیر شعوری یوغیدی فقداه ربه ضحیری ابن ابراهیم عائد در
 و تعبیر رؤیا و قولنک ضحیری ابراهیم عائد در (فالتجلی الصوری فی حضرة الخیال محتاج الی علم آخر یدرکه به
 ما اراد الله بکمال الصورة) پس حضرت خیالده واقع اولان تجلی صورتی علم آخره محتاج در که اول صورت
 مرتبه دن الهی که مادی اولان شی انکله ادراک اولوب و علم علم تعبیر در علم تعبیر حاصل اولان الاسماء الهیه
 دقایقنک انکشاف ایدوب و باطنه متعلقه اولان اسما بینیه ظاهرک حیطه سی تحتده اولان اسما بیننده اولان
 مناسباتنک انکشاف ایدوب صورت ایدوب آنکله معانی بیننده اولان مناسبات ایدوب مراتب نفوسیکه آنکله
 خیالاتی حضرتده صور خیالی آنکله حسیله ظاهر در عارف اولان کما ینبغی علم تعبیری عارف اولوب
 (الانری کیف قال رسول الله صلی الله علیه وسلم لا یبکر رضی الله عنه فی تعبیر الرؤیا اصبحت بعضا واخطأت
 بعضا فساله ابو بکر ان یعرفه ما اصاب فيه وما اخطأ فلم یفعل صلی الله علیه وسلم) (یوقول تجلی صورتی علم
 آخره محتاج اولد یغنه استهاده در یعنی سن کور من میسنک رسول الله صلی الله علیه وسلم ابابکر رضی الله
 عنه آنک رؤیایی تعبیرنده نه کیفیت ایدوب بعضی اصاب ایدوب بعضی سنده خطا ایدوب دیدی پس ابو بکر
 رسول علیه السلامه سوال ایدوب که کانعرب ایدوب قتی شیده اصاب ایدوب و قتی شیده خطا ایدوب پس
 رسول علیه السلام تعریف ایدوب نقل صاحب شرح السنة عن ابن عباس رضی الله عنه قال قال ابو هريرة
 یحدث ان رجلا اتی رسول الله علیه السلام فقال انی رأیت ای فی المنام ظلة یطوف منها السمن والعسل
 واری الناس یتکفون فی ایدیهم فاستکثروا المستقل واری سببا واصل من السماء الی الارض فاراک
 یارسول الله اخذت به فعلوت ثم اخذ به رجل آخر فعلا ثم اخذ به رجل آخر فعلا ثم اخذ به رجل آخر فاقطع به
 ثم وصل له فعلا فقال ابو بکر رضی الله عنه بای انت وای والله لندعنی فلا عبرها فقال عبرها فقال اما الظلة
 فظلة الاسلام واما ما یطوف من السمن والعسل فهو القرآن لینه وحلاوته واما المستکثر والمستقل فهو المستکثر
 من القرآن والمستقل منه واما السبب الواصل من السماء الی الارض فهو الحق الذی انت علیه تأخذ به فیعلمنک
 الله ثم یأخذ به بعد لرجل آخر فیعلم به ثم یأخذ به رجل آخر بعده فینقطع به ثم یوصل له فیعلم ای رسول الله
 لتحدثی اصبحت ام اخطأت فقال علیه السلام اصبحت بعضا واخطأت بعضا قال اقصمت بای انت وای یارسول الله
 لتحدثی ما الذی اخطأت فقال علیه السلام لا تقسم هذا وحدث متفق علی صحته) (وقال تعالی لابراهیم
 علیه السلام حین ناداه ان یا ابراهیم قد صدقت الرؤیا) (وحق تعالی ابراهیم علیه السلامه ان یا ابراهیم قواله
 ند ایدوب کبش حینه قد صدقت الرؤیا ایدی یعنی یا ابراهیم تحقیق سن رؤیایی تصدیق ایدوب یعنی منامده مشاهده
 ایدوبنک اوزره اخذ ایدوب رؤیایی صادق ایدوب (وما قال له صدقت فی الرؤیا انه انکله لانه ما عبرها بل اخذ
 بظاهر ما رأى والرؤیا تطلب التعبیر) (وحق تعالی ابراهیم صدقت فی الرؤیا ایدی یعنی صادق اولدک روایده که
 تحقیق اول مر فی اولان سنک او غلندر دیدی زیرا ابراهیم رؤیایی تعبیر ایدوب بلکه کوردیکی شینک ظاهری
 اوزره اخذ ایدوب و حال بوکه رؤیا تعبیری طلب ایدوب رؤیایی تصدیق ایدوب آنک تعبیر ایدوب روایده صادق
 اولدی زیرا که صادق اولدی رؤیایده مرتبه اولان صورت آنک ایدوب و ظاهرده ذبح انک اوزره واقع

اولوبدی و لکن ابراهیم ایدوب صورتده کوردیکی کبش ایدوب که ایدوب صورتده کا ظاهر اولدی و اول آنی کبش ایدوب
 تعبیر ایدوب و حال بوکه اول رؤیا تعبیر محتاج ایدی لانه قوی قال قد صدقت الرؤیا و ما قال صدقت فی الرؤیا قولنه
 تعالیدر (ولذلك قال العزیز ان کنتم للرؤیا تعبرون ومعنی التعبیر الجواز من صورة ما راہ الی امر آخر) (ورؤیا
 تعبیری طلب ایدوب بکندن اوتری عزیز مصران کنتم للرؤیا تعبرون دیدی و تعبیرک معنای رافی منامده کوردیکی
 صورتدن امر آخره جواز در که اول امر آخر اولان صورتدن مراده عناد و لذلك قوی والرؤیا تطلب التعبیر
 قوی ایچون تعالیدر (فکان البقره سنین فی المحل والخصب) (پس عزیز انی اری سبع بقرات سمان یا کلون
 سبع عجاف) قولنده بقره یوسفک تعبیرنده و ایدوب سنین اولدی خط و سعتده یعنی بقرات سمان صورتدن
 مراد سنین خصب و سعتدر و بقرات عجاف صورتدن مراد سنین خفت و غلادر پس رؤیا تعبیری مقتضیه اولد یغنی
 مالک مصر اولان عزیز که ریان ابن ولید در عارف اولمغه بقرات سمان و عجافک تعبیر فی طلب ایدوب پس یوسف
 علیه السلام بقرات سمانی و سفلات خضری سنین نخاصب ایدوب و بقرات عجافی و سفلات بابسانی
 سنین خط و غلاد یغنی ایدوب (فلو صدق فی الرؤیا یذبح ابنه و اما صدق الرؤیا ان ذلک غیر ولده) (پس
 اگر ابراهیم علیه السلام رؤیایده صادق اولدی یعنی اگر ابراهیم ولدی صورتده مر فی اولان کبش اولمیدی
 آنک ولدی اولمیدی البتة آنی ذبح ایدوبدی و لکن رؤیایی تصدیق ایدوب اول مر فی اولان ولدی نیک عینی اولد یغنه
 یعنی رؤیایده ولدی ذبح ایدوب کوردی اول رؤیایی ظاهرده تصدیق ایدوب ولدی ذبحه مباشرت ایدوب
 (وما کان عند الله الا الذبح العظیم فی صورة ولده) (و حال بوکه اول مر فی عند الله دکل ایدی الا آنک ولدی
 صورتده ظاهر ذبح عظیم ایدی یعنی ابراهیم منامده ذبح ایدوب کوردیکی آنک ولدی دکل ایدی ولدی صورتده
 ظاهر اولش ذبح عظیم ایدی) (فقداه لما وقع فی ذهن ابراهیم علیه السلام ما هو فدا فی نفس الامر عند الله)
 پس الله تعالی ولد ابراهیم ذبح عظیمی فدا ایدوب ابراهیم علیه السلامک ذهنده و لد واقع اولد یغندن اوتری
 اول ذبح عظیم نفس امرده عند الله فدا کدر زیرا الله ته الی ابراهیم ذبح ولدی امر ایدوب تا کیم اکاذبی فدا
 ایدوب بلکه ذبح ابراهیمک ذهنده آنک ولدی صورتی اوزره واقع اولمغه ظاهرده حق کافدا ایدوب والا خیال
 ابراهیمک آنک ولدی صورتده واقع اولان ذبح عظیم ایدوب که صورت حسیه ده آنک اوزره ذبح واقع اولدی
 پس نفس امرده فدا یوقدر بوقدر اوزره فقداه ضحیری ولد ابراهیم را جعدر ای فقدی الله ولد ابراهیم الذبح
 العظیم و عند الله قوی فی نفس الامر قوی ایچون عطف یاندر (فصور الحس الذبح و صور الخیال ابن ابراهیم)
 پس حسن ظاهر ذبحی تصویر ایدوبی زیرا ذبح اولنه حق عند الله ذبح ایدی پس هر شی عند الله نه صورت اوزره
 ثابت اولد یسه عالم حسده انکله ظاهر اولدی و عالم حس عالم خیالدن اجمع و اصد در و خیال ابن ابراهیم تصویر
 ایدوبی ذبح ایدوب ابن ابراهیم بیننده انقیاد و استسلام مناسبتندن اوتری زیرا خیال معنای واحدی صور
 محتلفه ده تصویر ایدوب انکچون رؤیا تعبیر مفتقر در (فلو رأى السکبش فی الخیال اعبره بانه اوبامر آخر) (پس
 اگر ابراهیم علیه السلام خیالده کبشی کوردیدی یعنی آنی ذبح ایدوب کوردیدی البتة آنی ولدی ایدوب و باخود امر
 آخر ایدوب تعبیر ایدوبی که کبشه مناسب اولد زیرا موطن رؤیانک حتی تعبیر در) (ثم قال ان هذا هو البلاء المبین
 ای الاختبار الظاهر) (یعنی ابراهیم حقیقت حالی مشاهده ایدوب کد نصرکده ایدوب و باخود حق تعالی ابراهیمی
 اختبار ایدوب کد نصرکده ایدوب تحقیق بواصر معهود بلاء مبیند یعنی اختبار ظاهر در) (یعنی الاختبار فی العلم
 انه هل یعلم ما یقتضیه موطن الرؤیا من التعبیر ام لا) یعنی قول ایدوب الله تعالی علمده اختباری مر ایدوب که تحقیق
 ابراهیم علیه السلام موطن رؤیا تعبیردن اقتضا ایدوبی شئی عالمیدرد کلیدر لانه یعلم ان موطن الرؤیا بطاب
 التعبیر (زیرا حق تعالی عالمدر که تحقیق موطن رؤیا تعبیری طلب ایدوب پس ابراهیمی علمده اختبار ایدوبی
 و لکن ابراهیم موطن رؤیا تعبیردن اقتضا ایدوبی شئی ایفا ایدوب (امدی) شول رؤیا که آنده مرتبه اولان صور
 خارجده اولان صورده مطابق اولمزه تعبیر واقع در و شول رؤیا که حضرت خیال تصویر ایدوبی که صورده
 خارجده اولان صورده مطابق اولمزه تعبیر یوقدر پس موطن رؤیا تعبیری طلب ایدوبی که قسم اوله
 نسبت ایدوب که اکثر واقع اولان اولد و تعبیری طلب ایدوب روایده ناس ایدوبی قسم اوزره در بر قسیمی موطن رؤیایی
 عالمدر بر قسیمی متعلقدر پس عالم اولان روایده صادق در و متعلم اولان رؤیایی مصدق در یعنی صور مرتبه ایچون

صادق در * نفس امرده واقع مطابق در دیواخدا در و منتظر در که حق کا تعلیم ایلیم که اکا کشف
 ابتدایی صورتدن آنک مرادی ندر پس ابراهیم قسم ثانی دندر (فغفل) ابراهیم (خاوفی الموطن حقه و صدق
 لرؤیا لهذا السبب) پس ابراهیم علیه السلام موطن رؤیا تعبیردن طلب ابتدایی شیندن غافل اولدی پس
 موطن رؤیایه آنک حقنی یوفیه ابتدایی و ابراهیم بوسیدن اوتری یعنی غفلتدن اوتری رؤیایی تصدیق ایلدی
 شویله معلوم اوله که انبیا و اولیایک ابتلا و اختیاری آنک اعیان نباشه لرنده مکنون اولان علم و کمالک ظهورنه
 سببدر پس حق تعالی ابراهیمه معافی غیبیه بی صور حسیه مثالیله ده اظهرا ایدوب علم تعبیره اطلاع ایتکه
 ارادتی تعلق ایتدکده حضرت منامده صورت اسحاقده اکا کبشی کوسروب آنی اختیاری ایتدی بعده
 عادته بخلاف صورت اسحاقی کیش ایلد تعبیر ایلدی پس ابراهیم ایلد اسحاقک حقه ایمان و اسلامیری کالی ظاهر
 ایلدی و ابراهیم موطن رؤیایه تعبیردن طلب ابتدایی شینی عالم اولدی زیراعلم تعبیر آنک عین نباشه سنیده
 اکا ظاهر دکل ایلدی (کاغفل تی بن محمد الامام صاحب المسند مع فی الذکر الذی ثبت عنده انه علیه السلام
 قال من رآنی فی المنام فقد رآنی فی البقعة فان الشیطان لا یتمثل علی صورتی فزأه تی بن محمد وسقاه النبی
 صلی الله علیه وسلم فی هذه الرؤیا لینا فصدق تی بن محمد رؤیاه فاستقاء فقاء لبنا ولولو عبر رؤیا لکان ذلك اللبن
 علما اخرمه الله العلم الاکبر علی قدر ما شرب) (نه کیم تی بن محمد که مسند صاحبی امامدر غافل اولدی
 تقینک یا ننده ثابت اولان خبرده تی ایتدیکه تحقیق نبی علیه السلام ایتدی برکنه که بی منامده کورسه پس
 تحقیق بی بقیظه ده کوردی زیر شیطان بنم صورت اوزره متثل اولمز پس تی بن محمد نبی علیه السلامی رؤیایه
 کوردی و نبی علیه السلام اول رؤیایه اکالین ایتدوردی پس تی بن محمد رؤیایه بقیظه ده تصدیق ایلدی یعنی
 لاینظن ایتدی و لاین دکل علم ایلدی پس استقا ایلدی پس لینی فی ایتدی اگر رؤیایه تعبیر ایلدی اول ابن اکاعلم
 کثیرا و لوردی پس الله تعالی اکاعلم کثیری حرام ایلدی لایندن ایتدی کی قدر پس تی رؤیایه تعبیر طلب
 ایتدیکندن غافل اولمغله لینی علم ایلد تعبیر ایتدیکه علم کثیردن محروم اولدی اولندن ایتدیکه
 قدر) (الانری رسول الله صلی الله علیه وسلم فی المنام بقدر ابن قال فشر به حتی خرج الی من اظافری
 ثم اعطیت قضی عمره قیل ما قولته یا رسول الله قال العلم وما تر که لبنا علی صورة ماراه لعلمه بموطن الرؤیا
 وما تقتضی من التعبير) (رسول الله صلی الله علیه وسلم سن کورمزدیسن که منامده اکا برقدح لاینوردی
 رسول علیه السلام ایتدی پس بن اول لینی ایتدیم حتی ری اظافریمدن جقدی آنند صکره قدحده باقی قیلان
 فضله می عمره و یردم حضار مجلسدن اکا ایتدیلر یا رسول الله لینی نه شینله تاویل ایتدیکه رسول علیه السلام
 علم ایلد تاویل ایتدیم دیدی یعنی رسول علیه السلام لینی علمه تاویل ایتدی وانی این تر ایتدی کوردیکی
 صورت اوزره موطن رؤیایی و رؤیایه تعبیردن نه شی ایتدضا ایدر عالم اولدیغندن اوتری و رسول علیه السلام لینی
 علمه تاویل ایلدی زیر این اطفال ناقصینک ابداننه غذا اولدیغی کبی علم نافع دخی فطرت اوزره اولان ارواح
 ناقصینه غذا در پس ناقصینک اکالنده لینی ایلد علمک مناسبتندن اوتری علم این صورتده ظاهر اولدی) (وقد علم
 علی البناء للمفعول) (ان صورة النبی علیه السلام التي شاهدها الحسن انما فی المدیة مدفونة وان صورة روحه
 واطیفته ما شاهدها احد من احد ولا من نفسه) (وتحقیق معلوم اولدیکه نبی علیه السلام صورت عنصریه
 و بشریه سیکه حس آنی مشاهده ایلدی اول صورت مدینه ده مدفونه در بر احدک رؤیایه اکا تعلقه دکادر
 و آنک روحی واطیفه تی صورتی صورت نوریه سیدر بر احد آنی بر احد مظهرندن و دخی کندی مظهرندن
 مشاهده ایتدی مظاهر دن آنک تجردی حیثیتیه یعنی نبی علیه السلام صورت روحیه سنی) (کل روح
 بهذه المثابة) (ارواحک کایسی بومثابتده در آنک صورت نوریه لری مرئی ده دکادر) (فیتجسد له) (ای للرائی
 روح النبی علیه السلام فی المنام بصورة جسده کلمات علیه لا یخزم المنام منه شیئا فهو محمد صلی الله علیه وسلم
 المرئی من حیث روحه فی صورة جسدية تشبه الصورة المدفونة لا یکن الشیطان ان یصور بصورة جسده عصمة
 من الله فی حق الرائی) (شیخ رضی الله عنه بکللامده رسول علیه السلام منامده رؤیایه کیهنیت بیان ایدر
 زیر رسول علیه السلام جسدی صورتی مدینه ده مدفونه در بر احدک رؤیایه اکا تعلق ایتد و کذلک روحانیت
 و نورانی صورتی دخی بر احد مشاهده ایدر پس رسول علیه السلام رویتک کیهنیتی بودر که رانی به منامده

نبی علیه السلام روحی متصور و متجسد اولور * آنک جسدی صورتده شول جسد کیکه آنک اوزره
 نبی علیه السلام وفات ایتدی منام اول جسد حسیدن بر شینی قطع ایتدی یعنی رسول علیه السلام جسندن
 نه صورت اوزره انتقال ایتدیه حضرت منام اول جسد صورتده آنک روحی تصور ایدر که جسندن بر شینی
 قطع ایدوب نقصان اوزره تصور ایتدیز پس اول متجسد اولان محمد صلی الله علیه وسلمدر که روحی حیثیتیه
 مرئیدر شول صورت جسده ده که مدینه ده مدفونه اولان صورتیه مشایه در شیطان ممکن دکادر که رسول
 علیه السلام جسدی صورتده متجسد اوله رانی حقنده الله طرفندن عصمتدن اوتری یعنی شیطان منامده
 رسول علیه السلام صورتده متثل اولمز اول صورت حسیله رانی اکا امتثال ایدوب آنی اضلال ایتسون
 دیوالله طرفندن آنی عصمتدن اوتری و شیخ رضی الله عنهمک عصمة من الله فی حق الرائی قوی مجرد فهم ظاهر
 اوزره مخرجدر تا کیم رسول علیه السلام مظهر هدایت اولان صورت جسده سندن هدایتی منتظر اولان
 رانی اول صورتده مظهر هدایتک ضدی ظهور ایدوب اکا امتثال ایتدیکه مقتون اولسون دیورانی بی حفظ ایدر
 والا رایتک عصمتندن قطع نظر اکر نبی علیه السلام جسدی صورتده شیطانک تجسیدی ممکن اولیدی
 رانی نه معصوم اولوردی زیر اول صورت جسده آنی حفظ ایدردی بلکه اول صورت شیطانی دخی اضلالدن
 حفظ ایدردی زیر اول صورتدن اضلالک و قوی ممکن دکادر زیر ارجح محضه نک صورتدر بلکه اگر شیطانه
 اول صورت ایلد متجسد اولتی ممکن اولیدی متجسد اولدقه مؤمن اولوردی و محل حسیله صفت محمدیه و رجت
 رحمانیه ایلد ظاهر اولوردی (امدی) حقیقه تده شیطانک صورت جسده محمدیه ده عدم تجسید نک حکمتی
 و علمتی بودر که شیطان اجزاء عالمدن بر جبر اسفلدر صفت ضلالک و اسم مذلک مظهر یدر امتدادن اسم آخرک
 مظهر یتنه آنک قابلیتی یوقدر صفات الهیه دن صفت آخر آنک دخی آنده ظهوری ممکن دکادر زیر صفت
 آخری ایلد ظاهر اولمغه اگر آنده قوت و قابلیت اولیدی آدمه مجده ایدردی و شیطان اسمیه مسجی اولمزدی
 و صورت جسده محمدیه صورت الهیه جمعیه اسمیه در اطلاق و تقیید و لاین و تعین دخی حق ایلد خلق یتنی
 و بالجله جمیع صفات الهیه و صفات کونه یتنی جامعه در پس اول جمعیه الهیه و کونه صورتدن بر جبر
 اسفل که بر صفت جزئییه ایلد مقیددر اول جمعیه الهیه کیه نک جسدی صورتده متجسد اولتی امر محالدر
 اگر اول صورت ایلد متجسد اولمغه آنده قابلیت اولیدی مؤمن اولمغه دخی آنده قابلیت اولوردی (ولهذا من رآه
 بهذه الصورة بأخذ عنه جمیع ما یا مره او بنها عنه او بخبره عنه کما کان بأخذ عنه علیه السلام فی الحیوة الدنیا
 من الاحکام علی حسب ما یكون منه اللفظ الدال علیه من نص ظاهر او مجمل او ما کان) یعنی وجه مذکور
 اوزره منامده مرئی اولان محمد صلی الله علیه وسلم اولدیغندن اوتری برکنه آنی بوضورت ایلد یعنی ظاهرده
 اولان جسدی صورتی ایلد ملتبس اولدیغی حالده منامده کورسه آنندن یعنی نبی علیه السلامدن اخذ ایدر
 اول شینک جمیع سنی که آنک اکا امر ایدر و یا خود آنی آنندن نبی ایدر و یا خود اکا اخبار ایدر نه کیم حیوة
 دنیایه آنندن یعنی نبی علیه السلامدن احکامی اخذ ایدردی که اگر رسول علیه السلام حیوة دنیایه موجود
 اولیدی شول شیء حسی اوزره که اول شینله دلالت ایدر لفظ رسول علیه السلامدن صادر اولور اول لفظ نصندن
 اولسون و یا ظاهر دن و یا مجملدن و یا نه شیندن واقع اولور سه یعنی رسول علیه السلام لفظی هر قننی حکمه
 دلالت ایدر سه حیوة دنیایه احکامی آنندن اخذ ایدر آنک حسی اوزره اخذ ایدردی و لفظ نک مدلولی اوزره
 اقتصار ایدوب آنی تاویل ایتدیز زیر آنک خلا فی تخیل اولمز زیر رسول علیه السلام اگر بر غیر حکمتی
 مراد ایدر سه اکا دلالت ایدر لفظ ایلد ای ادا ایدردی زیر امرده جهل یوقدر پس کذلک عالم منامده رانی دخی
 آنندن احکامی اخذ ایدر لفظ رسولک مدلولی اوزره پس اول صورتده رانی آنی منامده مشاهده ایتک عالم
 جسده مشاهده ایتک کبیدر بوقدر بر اوزره هذه الصورة قوی رأه قولنده مفعول ضمیرندن حال واقع اولور
 و یا خذ عنه شرطک جزائی اولور و یا زردر که بأخذ عنه قوی رأه قولنده مستتر اولان ضمیرندن حال واقع اوله
 و شرطک جزائی محذوف اوله و تقدیر بوبله اولور من رآه هذه الصورة حال کونه اخذائه ثابأخذ حقی
 و صدق کما بأخذ عنه حال حیاته من الاحکام) (فان اعطاه) ای المرئی (شیتا فان ذلك الشئ هو الذي یدخله
 التعبير فان خرج فی الحس کما کان فی الخیال فذلك الرؤیا لا تعبیر لها) (پس اگر نبی علیه السلام منامده رانی به

برشی اعطایله پس تحقیق اول شیء اول شیدر یعنی شول رؤیاد که کانعبیر داخل اولور پس اگر خیالده
مرقی اولان شیء اول صورت اوزره حسیده خارج و واقع اوله جق اولور سه خیالده واقع اولدینی کبی یعنی
صورت حسیه صورت خیالیله به مطابقه اوله جق اولور سه پس اول رؤیا ایچون تعبیر یوقدر زیر اصله مطابقه
اصله مطابقتک وجهی بودر فتنکم را بنیک روحی اوزره امر عینی نزول اباسه روحده اول امرک عکسی
نعکاس نفسیله ظاهر اولور آندنصکره اول عکسک عکسی را بنیک قوت تخیلده منعکس اولور پس
حس مشترکده صورت اصل اوزره متشکل اولور زیر اعکسک عکسیدر پس اول امر عینی منامدن حسه
چقاررراق منامده کوردیکی صورت اوزره (و بهذا القدر و علیما اعتد ابراهیم الخلیل و تقي بن محمد) (و بومقدار
ایله بومقدار اوزره ابراهیم خلیل علیه السلام و تقي بن محمد اعتد ایلدی یعنی ابراهیم علیه السلام منامده
ولدی ذبح ایدر کوردی * پس حسده ولداخذ ایلدی و تقي بن محمد ابینی ایچدی پس حسده ابن ظن ایلدی
ولکن ابراهیم علیه السلام معصوم ایلدی حق تعالی انی ولدی ذبحندن عصمت ایلدی و تقي بن محمدی
قی ایتمکدن منع ایلدی * پس لبتدن ایچدی کی قدر علمی اکاحرام ایلدی) (ولما کان لارویا هذان الوجهان
ای التعبیر و عدمه) (و علمنا الله الادب فیما فعل بابرهم) (من ارادة الکبش فی صورته بانه و قد بدیه به و ما قاله
فی قوله ان ابراهیم قد صدقت فی الرؤیا الادب نصب اوزره علمنا قولنک مغفولیدر یعنی وقتاکیم رؤیا ایچون بواکی
وجه یعنی تعبیر ایله عدم تعبیر ثابت اولدیه و الله تعالی بزه ادبی تعلیم ایلدیه ابراهیم اولان فعلنده که ابینی
صورتده کبشک اکاراقتیدر و امر ذبحه ابتلا سیدر و کبشی بنه ولد بنه فدا ایتسیدر و دخی ابراهیم ان
با ابراهیم قد صدقت الرؤیا قولنده) (لما یطیبه مقام النبوة) (زیرا قام نبوت ادبی و امر الهی به امتثال و انقیاد
اعطایدر یعنی مقام نبوت ادب اقتضا ایلدیکندن اوتری حق تعالی ابراهیم وجه مذکور اوزره فعلنده
و قولنده ادبی تعلیم ایلدیکده بزه دخی ادبی تعلیم ایلدی یعنی ابراهیم علیه السلام ولدی صورتده کبشی
کور و بولدک دخی امر ایله مبتلا اولدیکده انقیاد و تسلیم و عدم اعتراض اوزره اولوب ولدی ذبحنه جزم ایلدیک
کبی و اخباردنصکره حق تعالی اکا کبشی فدا ایلدیکده حقل امری ایلدیک ذبح ایلدیک کبی و حق تعالی رؤیاسنی
ذبح عظیمک اکافدامی فعلی ایله تعبیر ایلدوب رؤیایی عالم اولدینی کبی و قد صدقت الرؤیا قولنده ولدن ذبح ایتک
اوزره رؤیاسنی تصدیق ایلدوب نفسنک مرادی اوزره ولدی حفظ ایتک ایچون کبش ایله یاخودشی آخر ایله
تأویل ایلدیک کبی بزدخی آداب الهیه ایله متآدب اولوب هر امره تسلیم و انقیاددن غیری بزدن برشی صادر
اولیه حقل تعبیر تأویلندن غیری یاخود آنک امری ایله واقع اولان تأویلندن غیری نفسنک اغراضنه موافق
اولان تأویل ایلدیک تأویل ایتمه و زود دلیل عقایدک مخالفی اولان صورده حقل تجلیسی قتنده حتی اول صورده
حصرا یتوب حتی شروع ایلد تعبیر ایلد و ز) (علمنا فی رؤیتنا الحق تعالی فی صورة بردها الدلیل العقلي ان تعبیر
تلك الصورة بالحق المشروع اتافی حق حال الرائی والمکان الذی رأه فیها و هما معا) (لما تک جوابیدر یعنی بز عالم
اولد حتی مشاهده ایلدیکم زده شول صورتده که دلیل عقلی انی رد ایدر که اول صورتی حتی مشروع ایلد تعبیر
ایده وزیرا بنیک حالی حقلده و یاخود شول مکان حقلده که رانی حتی اول مکانده مشاهده ایلدی و یاخود
رانی ایله مکان حقلده معابینی حق تعالی بزه صورت خیالیله مثالیله و یاخود صورت حسیه ده تجلی ایتسه که
دلیل عقلی اول صورتی رد ایلده و حتی آندن تنزیه ایلده مثلا رانی حتی بر موضعه بر صورتده کورسه که
اول صورتده موت طاری اولسه پس تأدیا بزم اوزر بزمه واجبدر دلیل عقلینک موجب اوزره اول صورتی یارانی
حقلده حتی مشروع ایلد تعبیر ایلده و زاکر رانی اهل فساد ایلده و اهل مکان و اهل صلاح ایلده و یاخود مکان
حقلده حتی مشروع ایلد تعبیر ایلده و زاکر رانی اهل صلاح ایلده و مکان اهل فساد ایلده و یاخود رانی ایله
مکانی معاحتی مشروع ایلد تعبیر ایلد و زاکر رانی ایله مکان معاهل صلاح دکل ایلده پس دلیل عقلی قتنده نقصانی
موجب اولان صورت کالیله که شرع آنک اوزره وارد اولدی رد اولور و ردی الحدیث ان الحق یجلی یوم القیامة
بصورة نقصان فیکرونه ثم یحول بصورة الکمال والعظمة فیکونونه و یسجدون له) (روایت اولدیکه بلاد
عربده صلحادن برکنسه حتی منامده کندی بیی دهلر تده کوردی پس حتی کالتفات ایلدی و یوزینه
برطابجه ارردی * پس اول شخص نومندن متیقظ اولدیکده اکافاتی عظیم حاصل اولدی پس صاحب الکتاب

شیخ رضی الله عنه رؤیاسندن خبر و بردی شیخ آنک قلعنی مشاهده ایلدیکده اکا حتی نه مکانده کوردک دیوسوال
ایلدی پس اول شخص اشترا ایلدیکم برینتده کوردیم دیدی * پس شیخ ایلدی اول موضع مغضوبدر حق
مشروع حقلده اول موضعی اشترا ایلدیکده آنک حالی مراعات یتوب آنک حقلده اولان حق شرعی
ایضا ایتدک پس آنی استدلال ایله پس اول شخص اول موضعک حالی سوال ایلدی مکر اول موضع بر مسجودک
وقفندن ایش غصب ایله بیع اولغش ایلدی و اول رجل بوحاله واقف دکل ایلدی و اول موضعک امر نه ملتفت دکل
ایلدی پس اول موضعک امر نه متحقق اولدیکده انی بنه مسجودک وقفنه رد ایلدوب استغفار ایلدی و شیخ رضی الله
عنه آنکچون فی صورة بردها الدلیل العقلي دیدی زیر اعارف حتی هر صورتده مشاهده ایلدوب بر صورتدن انی
تنزیه ایتد و دلیل عقلینک مراد شرع عامه اعتبار اولان دلیل استدلال ایلدوبهم ابله مشوب اولان اهل فلسفه نک دلیل
عقلیسی دکلدر و الاشرعده وارد اولان هر شیء که تشبیهی موجبدر آنک ردی لازم کوردی کرک تشبیهی ایجاب
ایدن شیء نظر عقلینک مقتضاسنه نسبت ایلدیکال اولسون و کرک نقصان) (وان لم بردها الدلیل العقلي انقاها
علی ما رأیها کما بری الحق فی الآخرة سواء) (واکراول صورتی دلیل عقلی رد ایتمیک اولور سه یعنی حق تعالی
اکبر و شمس کبی اولان صورته بر صورتده تجلی ایلدیک اولور سه بزه اول صورتی ابقا ایلدیکم کوردیکم
حالی اوزره نه کیم آخرتده بزدخی بد رکی صورتیه ده کور و ب ابقا ایلدیکم و تأویل ایتدیکم کبی انی منامده
صورته ده کوردیکم زده ابقا ایلدیکم زور و یتین علی السویه در بینهم ماده فرق یوقدر و یتین علی السویه اولدیکم
حکمیتی بودر زیر تجلی متجلی لهک استعدادی صورتی اوزره در پس استعداد آنک صورتی اوزره آخرتده بزه
حاصل اوله جق تجلی حق و واقع اوله جق رؤیت تغییر و تعبیر و تأویل و تحویل اولغش اول صورتده معروف
و مشهور و معلوم و مسجود اولدینی کبی بونده دخی استعداد آنک صورتی اوزره تجلی ایلدیکده تعبیر و تأویل
اولغش اول صورتده مفهوم و مشهور و معروف و مسجود اولور بلکه آخرتده اولان تجلی و رؤیت دلیل عقلی
قتنده مقرر اولدیکده بونده اولان تجلی و رؤیت دخی بطریق اولی مسلم کر کدر زیر آخرتده اولان رؤیت نشأت
دنیو به ده حاصل اولان استعدادده متوقدر * پس استعدادک حصولدنصکره آخرتده اولان رؤیتدن دنیا
اولان رؤیت دخی اقریدر بلکه (من کان فی هذه اعمی فهو فی الآخرة اعمی) (قولی اوزره رؤیت آخرت بودر
اوزره متبینه در و لکن آخرتده اولان رؤیتک اقرار و انکار اولغشی ارباب اعتقاد آنک عقایدی حسیله در که
حق تعالی بر عقیده حسیله تجلی ایلدیکده اول عقیده اوزره اولغش اقرار اولور و عقیده به مخالف اولان
عقیده آخریه موافق تجلی ایلده اول عقیده اصحابی قتنده اقرار اولور و عقیده اولی اصحابی قتنده و سایر
عقاید اربابی قتنده که آنلر بر عقیده به مخالف عقاید ایلدیکار اولور و اما حد اعتقاد ایله محدود و عقیده عقاید ایله
محدود اولمیان اصحاب کشف و مشهود و ارباب اطلاق و وجود قتنده نشأت دنیو به و آخریه و دن هر قتی نشأتده
و هر قتی صورتده حق تجلی ایلدر سه معروف و مشهور و مسجود و موجود و مجموع مواظنده آنک ظهور و تجلیسی
علی السویه در کرک آنک تجلیسی شرعاً و عقلاً مقبوله اولان صورده واقع اولسون و کرک شرعاً و عقلاً مقبوله
اولمیان و یاخود شرعاً مقبوله اولمیان صورده واقع اولسون) (سواء) (قولی رفع ایله مبتداء محذوفک خبریدر
هذا سواء و نصب ایله مقدر اولان کان نک خبری اولور * پس تقدیر بویه اولور ابقاها علی ما رأیها کما بری الحق
فی الآخرة فکان رؤیتنا الحق منا و فی الآخرة سواء) (شعر) (فلا واحد الرحمن فی کل موطن * من الصور ما یجلی و ما
هو ظاهر) پس وجود واحد رحمان ایچونکه اعبان علمیه و موطن غیبیه و شهادیه نک هر برینتده نفس رحمانیسی
وجود و سجا نایسیله متجلی و ساری و مواظندن هر بر موطن حسیله و حدیله آنده متعین و متجلیدر هر بر
موطنده موطن حسیله صورتدن حاصلدر شول شیکه خفیدر و شول شیکه ظاهر در یعنی اگر موطن خفی
ایسه حضرت معانی و عالم ارواح و مثال مطلق و مثال مقید و موطن غیبیه کبی پس وجود رحمان ایچون
صورت علمی و صورت روحانی و صورت مثالی و صورت خیالی و سایر موطن کبی صور حاصله اولور و صورت
روحانی و صورت مثالی و صورت خیالی صور غیبیه اولدینی صورت شهادی به نسبت ایلدر و الا صورت علمی
عینی به نسبت ایلدیکه کلبی صور ظاهر در هر بریسی ماتحتنه نسبتله غیبیدر و ما فوقنه نسبتله شهادی
و حسیدر و اگر موطن ظاهر و حسی ایسه آنک صورتی دخی ظاهر و حسیدر * پس هر بر موطنده حقل ظاهره

اولان صورتی مشاهده اولوب معروفه اولدیغی کبی موطن آخرتده دخی اولیه مشاهده اولوب معروفه اولور
 واکن موطنک اختلافی سببیه صورتی مختلفه در هر بر موطنده بر صفت الیه بر صورت الیه مشاهده اولور
 پس دنیاده مشاهده اولور آخرتده مشاهده اولدیغی کبی و آخرتده مشاهده اولور دنیاده مشاهده اولدیغی
 کبی * واکن صورت موطن حسیله مختلفه در * وجود واحد رحمانی و نفس ساری سبحانی جمیع صورده
 علی السویه در آندن ظاهر جهته الیه مایخی قوی مبتدا در و خبری فانک ما بعدیدر و ظرف اولان خبر مبتدا اوزره
 تقدیم اولندی سعت رحمت نهدن اوتری و جائزدر که من الصور قوی من الصورة اوله و تا آندن حذف اولنه
 نه کیم عادتده عادی در و جائزدر که صورت ایچون اسمی جمع اوله) (فان قلت هذا الحق قولك صادق * وان
 قلت امر آخر انت عابر) (پس جمیع مرایای موطنده متجلی اولان وجود واحد رحمانی ظاهر اولان صورت
 ایچون اگر سن دبیچک اولور سن که بوضورت حقد رسن قولکده صادق اولور سن زیرا حق ظاهر اولور و خاق
 باطن اولور مرآتیه اولان صورت ظاهره و مرآت باطنه اولدیغی کبی * پس موطنده ظاهر اولان حقل
 تجلیسی اولور و موطن عدمیت اوزره در و اکر امر آخر دبیچک اولور سن که بوضورت مرآتیه خلقه در بر سن
 پس سن حقدن خلقه و متعیندن تعینه عابر سن یعنی مرآت خلقه مشاهده اولنن حقدن عبور ایدرسن حتی
 خلقه مرآت ایدوب حقد خلقی مشاهده ایتمکله * بوقدر اوزره خلق ظاهر و حق باطن اولور) (وما حکمه
 فی موطن دون موطن * و لکنه بالحق الخاق سافر) (و وجود واحد رحمانی حقل بر موطنده منحصر دکلدر
 که موطن آخرده اولیه و لکن حق الیه خلقه سافر و ساریدر * یعنی رحمانک بر موطنده حکمی و تجلیسی غیر
 دکلدر موطن آخرده اولان حکمندن و تجلیشدن زیرا جمیع موطنک وجود حقانی و نفس رحمانی به نسبتی علی
 السور در هر موطنده موطن حسیله ظاهر اولور * و لکن رحمن وجود حقانی و تجلی وجدانی و نفس رحمانی الیه
 تعین اولک باطنی اولان مرتبه عماده متعین و تجلی اولوب خلقی مرتبه سنده یعنی بقعه امکانده اولان اعیان غیبیه
 و حقایق کونییه و خلقیه به سافر و صور مخلوقاته متجلی و ظاهر در و بوند بر معنای لطیفه ایما اولور یعنی تجلی
 رحمانی اعیان ثابته اوزره تجلی اولدقه حجب عینیه ظلمتده اعیانک صوری اولان خلقی سافر در یعنی وجهی
 کاشف در بقال سفر المرأة وجهها اذا کشفته وجهها یعنی صور خلقه تجلی رحمانی الیه ظاهر اولور و شیخ
 رضی الله عنه جمیع موطنه نسبتله رحمانک تجلی و ظهورن علی السویه اعتبار ایدر یکدن وجهی بودر زیرا افاضه
 وجود رحمانه مخصوصدر که نفس رحمانی الیه جمیع اعیان اوزره علی السویه متجلی اولوب هر عینک خصوصیت
 ذاتیه سی حسیله صورتن اظهار ایدر * پس اعیان معدومه اوزره افاضه وجود ایتمکده رحمانک ظهوری
 و تجلیسی علی السویه در و اما سائر اعیان الیه ظهور اعیانک سعت قابلیت حسیله در علی السویه دکلدر پس
 بوعتبار اوزره اعیان بیننده مفاصلت ظاهر اولور (اذا ما تجلی للعیون ترده) عقول برهان علیه ثابتر) (بخنکم
 حق صورت محسوسه و صفات جسمانییه ده عبونه تجلی ایلمسه عقول محجوبه الی شول برهان الیه رد ایدر که
 عقول آنک اوزره مشابره در یعنی مداومت و مواظبت اوزره در زیرا عقول براهین عقلیه الیه حقل تنزیهی
 اوزره ملازمه در و لکن عقولک صور محسوسه دن حتی تنزیهی مجردانه الی تشبیه در و حتی بحسب الذات تنزیه
 و تشبیه در منزهدر و مرآت اعیان و صفاتده تشبیه و تنزیه الیه موصوفدر * پس دلائل عقلیه الیه محجوبه اولان
 عقولک عقاید نه مخالف اولان صورده حق ظاهر اولوب تجلی ایلمسه عقول الی رد ایدوب انکار ایدر و آنلر
 دلائل اعطای ایدر بکی صورته حتی حصر ایدر پس بر صورتدن تنزیه ایدر کن صورت اخرا به ادخال ایدر و حقل
 اطلاق ذاتیه کمالدن اوتری جهت ولا جهته آنک انحصاری محالدر بلکه هر جهته و هر لاجهته باطندر
 بطوری اطلاق و تنزیه و ظهوری تمیید و تشبیه اقتضا ایدر و بطون و ظهوردن دخی ذاتی منزهدر زیرا بطون
 و ظهورن سبب الهیه دندر و غنای ذاتیه حسیله حتی نسبتدن غنیدر و اما تجلی قرانده مازانده در) (و یقبل
 فی تجلی العقول و فی الذی * یسمی خیالاً و الصبح التواظر) (یقبل مفعول ایچون مبنیدر یعنی بخنکم تجلی
 صوری عالم حسده واقع اولسه عقول انکار ایدر و تجلی معنوی مجلای عقولده قبول اولور یعنی صور عقلیه
 غیر محسوسه ده واقع اولان تجلی معنوی بی عقلا قبول ایدر و خیال الیه مسمی اولان شیده یعنی خزانه خیالده
 واقع اولان تجلی صورتی دخی قبول اولور و اول صورتی بر معنی الیه تعبیر ایتمک شریطه که عقل اول معنای قبول

ایدر و تواظر صحیحه دخی مجالی عقول و خیالده واقع اولان تجلی بی قبول ایدوب مشاهده ایدر الصبح التواظر
 قوی مبتدا اولوب یقبل و مشاهده قوی محذوف خبر اولتی جائزدر و مقدر اولان تقبل قولک فاعلی اولتی جائزدر
 ای و تقبل الصبح التواظر و الصبح قوی مبتدا اولوب التواظر قوی ساد مسد خبر اولتی جائزدر یعنی کشف صحیح
 اولان عیون تواظر لشم و دیدر که جمیع موطنده اولان صور تجلیاتده حقه ناظره و ظاهره اولان صور تجلیاتده
 حتی غیر حاصره در عیون تواظره یعنی عیون غیر محجوبه دیکدر) (وجود یومئذ ناظره الی ربهم ناظره یعنی آندن
 محجوبه دکلدر) (بقول ابو یزید البسطامی فی هذا المقام لوان العرش وما حواه مائة الف مرة فی زاویه
 من زوايا قلب العارف ما احس به) (ابو یزید بسطامی قدس سره بومقامده یعنی مقام قلبده دیر که اگر عرش
 و شول شیکه عرش فی محیط اولدی یوزیک کره بیک اولدیغی حالد عارفک قلبی زوایاستدن بر زاویه ده حاصل
 اولیدی عارف الی احساس ایدر مندی زیرا عارفک قلبی قابلیت و کمال محاذاتی بر له تجلی الهی صورته مقابلدر
 و اکاواسعدر * پس قدیمه مقابل اولان قلب حاد فی احساس ایدر من و قلب عارفک ماد فی اولان قلوب جزیه
 قابلیت حسیله تجلیات جزیه به مظاهر در اطلاق اوزره دکلدر) (وهذا وسیع لابی یزید فی عالم الاجسام) (یعنی
 ابو یزید قولنده ذکر اولنن قلبک سعتی ابو یزیدک عالم اجسامده وسیعدر یعنی اکوان الیه محجوب اولان
 کسینه لره نسبتله ابو یزید قلبک سعتنه مثالی عالم اجسامدن ایراد ایلدی عالم معایندن ایراد ایلدی) (بل اقول
 لوان ما لا یتناهی وجوده بقدر انتها وجوده مع العین الموجدة له فی زاویه من زوايا قلب العارف ما احس بذلك
 فی علمه) (شیخ رضی الله عنه دیر که بلکه بن دیرم شول شیکه آنک وجودی متناهی دکلدر آنک وجودی
 انتهای تقدیر اولیدی اولشی آتی موجوده اولان عین الیه عارفک قلبی زوایاستدن بر زاویه ده حاصل اولیدی
 عارف الی علمنده احساس ایدر مندی یعنی تعینات وجودیه کونییه از لا و ایدر متناهییه دکل ایکن شئون الهی
 و تجلی ربانیه تناهی اولمغله اکر تعینات وجودیه غیر متناهییه ایچون انتها وجود تقدیر اولیدی جمیع
 تعیناتی موجوده اولان عین واحد الیه که تعین اول الیه متعینه در عارفک قلبی زوایاستدن بر زاویه ده حاصل
 اولیدی عارف سعت قابلیتندن و وجود حقه مظهریت کایه سندن و حقل احاطت ذاتیه سندن علمنده
 الی احساس ایدر مندی زیرا عارف محقق قلبی حقد قانی اوامره حق مطلق مظهر تی اطلاقده در وجود
 و علم بر شیک آنده احساسی ممکن دکلدر کینونه کل شیئی فی شیئی انما یکون بحسب المحل و محل اولان قلب عارف
 دخی اطلاق اوزره در بر شیک آنده ظهوری ممکن دکلدر) (کل شیئی هالک الا وجهه) (وجه حق مطلقدن
 غیر جمیع تعینات علمیه و وجودیه آنده هالک در ذات الهیه انواری جمیع تعیناتی ماهره در پس بوقلب واسع
 و مطلقده موجود و مقید نتیجه ظاهر اواسون و قلب الی موجودانه کیفیت الیه احساس ایلسون) (فانه
 قد ثبت ان القلب وسع الحق ومع ذلك ما اتصف بالری فلو اتلاء ارقوی) (بقول الیه شیخ رضی الله عنه قلب
 عارفک اتساع و حقدن غیر بر شیک عدم احساس بیان ایدر قول مذکور تعیل ایدر یعنی دیک اولور
 زیرا تحقیق حدیث قدسیده) (ما وسعنی ارضی ولا سمائی و لکن وسعنی قلب عبیدی المؤمن) (قولی الیه ثابت
 اولدیکه تحقیق قلب کامل حقه واسعدر و حقه واسع ایکن و حتی آنده تجلی الیه صغار کن قلب الیه یعنی
 قائم الیه متصف اولدی * پس اگر قلب حقل تجلیسی قتنده ممثلی اولیدی مرئوی اولور دی یعنی قناردی
 (وقد قال ذلك ابو یزید) (و تحقیق حقل تجلیسی قتنده قلبک مرئوی اولدیغی ابو یزید دیدی * پس شیخ
 رضی الله عنه بوقول الیه ابو یزیدک) (شربت الحب کاسا بعد کاس) فانفذ الشراب ولا روت) (قولی الیه بل الرجل
 من تحب یحار السموات والارض و لسانه خارج بلفه عطا قولنه اشارت ایدر * پس ابو یزید بوقولنده قلب
 حقل تجلیات متوالیه سنه واسع ایکن ری الیه متصف دکلدر تجلیات آخره منتظر در (امدی) شو یلمه معلوم
 اوله که قلبک حقه واسع اولدیغی تجلی طریق ایدر و تجلی وقت اولور که جزیدر و وقت اولور که کلیدر پس
 معرفت نفس مقامنده اولان عارفک قلبه حقل تجلیسی تجلی جزیدر و آنک قلبی حق معروفه واسعدر و اول
 تجلیدن غیر صور موجوداتدن بر شیک آنده صغما زولکن عارف غیر متنهینک قلبی اولمغله تجلیات آخر صورنه
 راغبدر و کذلک له و هیان صاحبی اولان عاشق قلبی دخی تجلی حقه واسع ایکن و حقدن غیر شیئی آخرنده
 صغما زولکن آنک اوزره وارده اولان تجلیات الهیه فیوضه قائما زو شدت هیاتندن و کمال حرارتدن تجلیات

آخر فیوضه منتظر در پس او بریدند که بابت یکی قلب عارف و عاشق و الهی که بابت دیگر اما جمیع الهیه ذاتیه
منظور یافته اولان قلب کامل محقق که محل تعین اسماء و صفات الهی و تنوع فیوض تجلیات غیر متناهی در
پس آن حکمی غیر در آنکس چون شیخ رضی الله عنه حقه واسع اولوب هر نوی اولیان قلبک بیان شده و قد قال
ذلك ابو یزید قوی الله قوی ابو یزید اسناد ایلدی و قلب کامله اشارت ایلدی زیرا ابو یزید که بابت یکی قلبک
حکمی قلب کامل حکمیه مخالف در برابر قلب کامل ایچون حیثیت معینه و کیفیت مقیده یوقدر و قابلیت
جزیه صاحبی دکلدر که حقل تجلیسی قلبک حسبیه اوله بلکه قلب حق مطلق حسبیه در و لکن ظاهر اولان
بودر که شیخ رضی الله عنه و قد قال ذلك ابو یزید قوی ابو یزید بیانندن دخی اوسع و اشمل و اعم و اکملدر پس
ابتدیه و قد قال ذلك ابو یزید یعنی و حال بود که ابو یزید بولای دیدی و بنم ذکر بابت یکم کلام آندن اشملدر و قلبک
سعی مسئله سنک تنه سی انشاء الله تعالی حکمة شعیه ده ایراد اولور (و قد نه ناعلی هذا المقام بقولنا
(شعر) یا خالق الاشياء فی نفسه انت لما خلقه جامع) و تحقیق بز بوقامه یعنی عارف قلبی حقه واسع اولوب
مخلوقات غیر متناهی بی علمده احساس ایتدیکنه بر تنبیه ایتدیکنم بزم بوقولمزا یله ای اشیا بی کندی نفسنده
خلق ایدیچی یعنی کندی علمده که مقام احدیتده آنک عین ذاتی را شباهی صور علیه خلق ایدیچی و وجود
عینده ظهوری اعتبار یله وجودات عینیه بی خلقی ایدیچی خلق ایتدیکن شیئی سن کندی نفسکده
جامع سن مراتب علمیه و غیبیه ده ظهور و جهتیله و حقل اشیا بی کندی نفسنده خلقی مراتب وجودیه ده آنک
وجودنک ظهوری و بقیندر پس آنک وجودنده تعین خلقدر و جمیع تعینانده آنک ظهوری اعتبار یله
کندی وجودی ایلد جمیع مخلوقات جامعدر مخلوقات وجودنک عینی اولدیغی اعتبار اوزره زیر اجمیع صور
خلقیه جمیعنک احدیتدر آندن خارج برشی یوقدر و خارجدن دخی اکابرشی داخل دکلدر (خلق مالایانتهی
کونه) فیک فانت الضیق الواسع وجودی متناهی اولمیان شیئی سن کندی وجود کده خلق ایدرسن حضرت
علیه ده اولان صور علمیه ده تعیننک جهتیله و حضرت عینیه ده صور خلقیه ده ظهورنک اعتبار یله پس سن ضیق
و واسع سن یعنی ضیقدر صور خلقیه نک هر بر بسنده تقدیری اعتبار یله و واسعدر صور علمیه ده ظهوری و وجود
عالم شمولی و ذاتله احاطه سی اعتبار یله ضیقدر احدیت ذاتیه ایلد که جمیع صور خلقیه و تعینات علمیه بی
و صور اسمائیه و صفاتیله قاهره در زیر اجمیع تعینات اسمائیه احدیه ذاتیه قنده ضیق و کزیده در عدمی
ضیقنده مقیده در و واسعدر احدیت ذاتیه ضیقنده معدومه اولان اعیانه افاضه وجود ایدوب صور خلقیه نک
هر بر بسنده بحسب المحل ظهور ایتدیکنه کلسنه وجودی ایلد شمولی اعتبار یله واحدی ایلد کندی
وجودنده اولان صور خلقیه غیر متناهی بی جامع و جلده به واسعدر و دخی ضیقدر صور وجودیه متعینه نک
آنده ظهورنک زیرا صور متعینه و مقیده اطلاق و لا تعینده تقدیری اعتبار یله صغماز مضمره و متلاشیله اولور
پس بوا اعتبار اوزره ضیق ضایق معنانه اولور و واسع ذکر اولندیچی کبی جمیع موجوداته شمولی اعتبار یله
(لوان ما قد خلق الله ما لا یحیط به غیره الساطع) (بو بیده تقدیم و تأخیر وارد لوان ما قد خلق الله فی وجوده
بقلی ملاح غیره الساطع یعنی اگر الله تعالی کندی وجودنده خلق ایتدیکن شیئی بنم قلمده موجود اولیدی
اول شیتک غیر ساطعی یعنی نور مرتفعی بنم قلمده لایح اولزدی یعنی جمیع مخلوقات واسع و موجودات کلسنده
ساطع اولان نور وجودنک علمه سی بنم قلمده لایحه و ظاهر اولزدی زیر اجمیع مخلوقات واسع اولان نور وجود
دخی اگر چه کیم مخلوقاتده حقل سربانی و تعین و ظهوری اعتبار یله حقل نوریدر که جمیع سنده غیر ساطع کبی
ظاهر در و لکن صور خلقیه ایلد منصبدر صور خلقیه دن سربان و نفوس ظنییه و عقلیه دن تجلی اولان قلب کاملده
حقل ذات و صفات و اسماء جمیعنک تجلیسی قنده و قلمده اول تجلینک شریقی و قلبک اول تجلیده
استقراتی قنده نور وجودنک آنده ظهوری یوقدر ملاح قولنده مانی ایچوندر و بقلی ده بانی معنانه اولور
و غیره قولنده ضمیر خلق الله قولنده راجعدر و بیتک تقدیری بولای و لای دخی جائزدر یعنی لوان ما خلق الله
فی قلبی ملاح بقلی غیره الساطع پس مصرع اولیده فی قلبی قوی محذوف اولور مصرع ثانییه ده بقلی قوی
اکادلات ایتدیکندن اوزری پس بوقدر اوزره بیده تقدیم و تأخیر اولوز و بادخی فی معنانه اولوز (من وسع
الخلق فاضاق عن خلق فکیف الامر یا سامع) (برکسنه که قلبی ایلد حقه واسع اولسه یعنی) (ما وسعنی ارضی

ولا سمانی و وسعنی قلب عبدی المؤمن) (مفهومی اوزره حتی جمیع اشیا به واسعه اولان حقه ذات و صفات
و اسماء ایلد قلب واسع اولیچو پس اول قلب کامل خلقن ضیق اولدی پس امر نیچدر ای سامع یعنی سموات
و ارضه صغیان حق مؤمن کاملک قلبه صغدره حقه واسع اولان قلب سموات و ارضدن و دخی سائر
مخلوقاتدن نیجه طار اوله یلور پس شیخ رضی الله عنه بویات اربعده اولان قولنده تنبیه ایدر که انسان
کاملک قلبی وسعته بر مشابده در که حق مطلقه واسعدر پس حقل نفسنده مخلوقه اولان اشیا قلبک سعنی
نیجه احاطه ایدر و قلب آنردن نه کیفیتله مضایقه اوزره اوله یلور پس قلبک حقه وسیعی قنده بطریق
اولی حقل نفسنده مخلوقه اولان اشیا به قلب واسع اولور پس حقله خلقدن برشی یوقدر که کاملک قلبی
اکاواسع اولیه و اگر سوال اولور سه که (لوان ما قد خلق الله ما لا یحیط به غیره الساطع) (قولنده تجلی الهینک
قلمده احاطه سی قنده خلق آنده لایح و ظاهر اولوز بیدیکی قول ایلد) (من وسع الحق ماضاق عن خلق)
قولنده حقه واسع اولان قلب خلقدن ضیق اولوز یعنی خلقه دخی واسع اولور دیدیکی قول بنبیله مناقات
وارد در برابر خلق قلمده ظاهر اولوز و ظاهر اولوب قلب آندن ضیق اولوز قلب حقه متوجه اولوب حقل
تجلیسنده مستغرق اولدده صور خلقیه آنده لایح اولوز و قلب آنلری احساس ایتدیکن و تجلی ذات حق اناری
صور خلقیه بی محو ایدر و اما قلب عارف خلقدن ضیق اولدیغی و حق ایلد خلقه واسع اولدیغنک و جهتی
بودر که حق اسماء و صفات ایلد قلبه تجلی ایدوب قلبا کاواسع اولدده اسماء و صفات الهیه متضخه
اولدیغی صور خلقیه به دخی واسع اولور زیرا اسماء و صفات متحققه اولوز الا انزلک مظاهری اولان صور
خلقیه ایلد پس اسماء و صفاته واسع اولدده انزلک مظاهری اولان صور خلقیه به که حقل نفسنده اولان اشیا بی
مخلوقه در و واسع اولور و قلب کامل حقله خلقی جامع و حقله خلقه واسعدر حقله خلقدن برشی یوقدر که انسان
کاملک وجودندن خارج اوله زیرا انسان کاملک کالی بوجمیع سببیه در پس قلب کاملک حقه فوجهی
حسبیه و حقل آنده تجلیسی اعتبار یله صور خلقیه اسماء لایحه اولدیغی نفس حقله مخلوقه اولان صور
خلقیه نک آنده موجوده اولدیغی ایجاب ایتدیکن و واسع اولدده حقل نفسنده مخلوقه اولان اشیا به
دخی واسع اولور و فافهم) (بالوهم یحق کل انسان فی قوة خیاله مالا وجوده الا فیها و هذا هو الامر العام) (شیخ
رضی الله عنه بوقولیه یا خالق الاشياء فی نفسه قوی ایچون ضرب مثل ایراد ایدر یعنی هر بر انسان و هم ایلد
خیالی قوتنده خلق ایدر شول شیتکه آنک وجودی یوقدر الا انک خیالی قوتنده یعنی قوت خیالییه سندن
خارجده آنک وجودی یوقدر و همده خلق ایتدیکن امر عامدر عارف ایلد غیر عارفه شامدر و لکن عارف خلقی غیر
عارف خلقنه مغایردر) (والعارف یخلق بالهمة ما یكون له وجود من خارج محل الهمة ولكن لا تزال الهمة
تحفظه ولا یؤدها حفظه ای حفظ ماخلقته) (ای لایبق علی الهمة ولا یبقها حفظ ماخلقته فالصدر
مضاف الی المفعول والفاعل محذوف وهو الهمة) (فقی طرأ علی العارف غفلة عن حفظه ماخلق عدم ذلك
المخلوق الا ان یكون العارف قد ضبط جمیع الحضرات وهو لا یغفل مطلقا بل لابد له من حضرة يشهد بها)
و عارف همیله خلق ایدر شول شیتی که محل همندن خارج آنکچون وجود حاصل اولور یعنی خارجده
موجود اولور و عارف همی اول شی مخلوقی حفظ ایتدیکن زائل اولوز و اول شیتک حفظی یعنی همت ایلد مخلوق
اولان شیتک حفظی همی ثقیل ایتدیکن هر حقنک عارف اوزره خلق ایتدیکن شیتک حفظندن بر غفات طاری
اولسه اول مخلوق معدوم اولوز زیرا آنک وجودنک استمراری آنک موجب اولان شیتک استمرانه متوقفدر
الامر کریم عارف جمیع حضرات الهیه کوسه بی ضبط ایتدیکن اولسه پس اول شی معدوم اولوز زیرا اول عارف
اول شی مخلوقدن مطلقا غافل اولوز جمیع حضراتی حفظ ایتدیکن سببیه بلکه اکابر حضرتدن لابددر که اقی
مشاهده ایلد و اول مشاهده سببیه آنک مخلوق اولان شی باقی فالور (امدی) شویله معلوم اوله که بر شیتک خلقنه
عارف همی بودر که عارف حضور قلب ایلد جمیع خاطر قنده استقاج قوا و هم و فکر ایلد کندی نفسی اول
شیتک ایجاد نه تسلط ایدر و اول شی محل همت اولان قلبدن خارجده سایه موجودات کبی موجود اولور و آصف
عرش بلقیسی سباده اعدام ایدوب حضور سلیمانده آنک مثانی ایجاد ایتدیکن کبی و عرش خارج موجود
و محسوس اولدیغی کبی پس عارف قوت قدسیه و نسبت الهیه ایلد بر شیتی خلق ایدر و اول شی مخلوق سائر

موجودات عینیه کبی محل همتدن و موطن خیالدن خارج موجود و محسوس اولور و کذلک صور و روحانی بی
خلق ایدر که انرا ایلد عالم ارواحه دخول ایدر و اما عارف غیری اولان عوامدن هر بریسی تخیل و وهم ایلد
قلندره بر شئی احداث ایدر و لکن قوت قدسیه روحندن خالی اولملا اول قالب محددی من کل الوجوده تسویه
ایتمکه و خارجده اظهار ایتمکه قادر دکلور پس عارف خلق محل همتدن خارج موجود اولدینی عارفک
کالندندر و اول مخلوق روحی اول عارفک همتدیر پس همت آفی حفظ ایتمکدن زائله دکلور و اما بقی حکم
عارف خلق ایتدیکی شیتدن غفلت طاری اولسه یعنی اول شئی مخلوق موجود اولدینی عالمدن غیر عالمه انتقال
ایدوب اول شیتدن محجوب اولملا آنک حفظندن غافل اولسه و یا خود قلبی غیری شیتده متوجه اولوب همتی امر
آخیره متصرف اولسه اول شئی مخلوق معدوم اولور زیرا اول شئی عارفک همتی روحیه قائم ایدی و آنک همتی
آندن منقطع اولدی الامکر کیم عارف جمیع حضرات الهیه و کونیه بی احاطه ایدوب ضبط ایتمش اوله پس
عارف اول شئی مخلوق موجود اولدینی عالمدن غیر عالمه انتقال ایدوب بروجه ایلد اول شئی مخلوق حفظندن
غافل اولسه جمیع وجوه ایلد مطلقا آندن غافل اولمز زیرا جمیع حضراتی احاطه ایدن عارفک همتیله خلق
ایتدیکی شیتک صورتی جمیع حضراتده ظاهر در پس هر قنقی حضرتده انتقال ایلسه اول حضرتده ظاهره
اولان صورتی حفظ ایتمکله اول مخلوق اولکی عالمده اولان صورتی دخی حفظ ایدر و سائر حضراتده ظاهره
اولان صورتی دخی حفظ ایدر و عارف کامل البتة حضراتدن بر حضرتک مشاهده سنده در) (فاذا خلق
العارف به متما خلق وله هذه الاحاطة يظهر ذلك الخلق بصورته في كل حضرة وصارت الصور يحفظ بعضها
بعضا فاذا غفل العارف عن حضرة ما وعن حضرات وهو شاهد حضرة ما من الحضرات حافظ لما فيها من صورة
خالقه انما حفظت جميع الصور يحفظ تلك الصورة الواحدة في الحضرة التي ما غفل عنها لان الغفلة ما تم قطع لافي
العموم ولا في الخصوص) پس بختکم عارف همتیله خلق ایتسه هر قنقی شئی خلق ایدر و سوا حال بوکه انکی چون
جمیع احاطت حضرات حاصله اولسه اول مخلوق صورتیله هر بر حضرتده ظاهر اولور و صورتیله بعضیسی حفظ
ایدوب پس بختکم عارف بر حضرت خاصه دن و یا خود بر قاف حضراتدن غافل اولسه یعنی عارف حضراتدن
بر حضرتده حاضر اولدینی حالد خلق ایتدیکی شیتک صورتی اول حضرتده حافظ اولدینی حالد بر حضرتادن
غافل اولسه و حال بوکه حضراتدن بر حضرت خاصه بی شاهد در اول حضرتده آنک مخلوقی صورتدن حاصل
اولان شئی حافظد بر جمیع حضراتده اولان جمیع صور مخفظة اولور عارفک اول صورت واحدی حفظی سبیل
شول حضرتده که آندن غافل اولدی زیرا غفلت ابداعامه دکلور نه عمومده و نه خصوصده عمومده غفلت عامه
اولدینی بودر زیرا بر حضرتندن غافل اولملا جمیع حضراتدن غفلت لازم کلز بلکه بعضی سندن لازم کاور
و خصوصده عامه اولدینی بودر زیرا اگر بر حضرتندن غافل اولور سه وجهه آخر ایلد آندن غافل اولمز زیرا
بر حضرتندن غافل اولوب حضرت اخراده حاضر اولملا حضرت اولیده خلق ایتدیکی شیتک صورتدن غافل
اولسه پس اول شیتک حضرت ثانیه اولان صورتی حفظ ایتمک سبیل حضرت اولیده اولان آنک صورتی
و سائر حضراتده اولان صورتی دخی مخفظة اولور پس حضرت خاصه اولان غفلت دخی عامه دکلور بروجه
ایله و عموم و خصوص عوام و خواص ناسله دخی مفسر در یعنی عوام و خواص حده یا خیالده و یا عقلده بر شئی
مشاهده ایتسلا آنله ممکن دکلور هر قنقی حضرتده حاضر اولور سه الاول حضرتده البتة بر صورتی مشاهده
ایدرب پس غفلت ابداعامه اولمز و لکن بوعتبار اوزره عوامده غفلت عامه اولملا لازم کاور که عوام دخی
بر حضرتده بر صورتی مشاهده ایدوب اول حضرتندن غافل اولملا سائر حضراتده دخی غفلت ایلد متصف
اولیه روحیه بوکه عوامک و هم ایلد قوت خیالیه ده ایجاد ایتد کوری شیتک قوت خیالیه دن خارج وجودی یوقدر
پس بونوع غفلت عامه اولملا نه فائده ای ایجاب ایدر زیرا خارجده آنک وجودی یوقدر تا کیم قوت خیالیه ده
اولان صورتدن غافل اولدیه خارجده اولان صورتی مشاهده ایتمکه قوت خیالیه ده اولان صورتی حفظ
ایله بلکه خیالدن غافل اولدیه اول صورت خیالیه دخی معدوم اولور الامکر کیم غفلت مطلقا عامه اولدین
بیان ایتمکه عارفک بر حضرتندن غفلتی قنقه حضرت اخرای مشاهده ایتمک سبیل غفلتک عامه اولدین
بیان ایتمکچون مبالغه دن اتری ابراد اولسه و یا خود فهم عمومده غفلت عامه دکلور و وجهه اولده ذکر اولدینی

کبی و فهم خصوصده یعنی خواص اهل الله فهمنده دخی عامه دکلور زیرا انلرک فهمنده جمیع صور مظاهر
الهیه در پس غفلت عامه اولمز (امدی) شو یله معلوم اوله که شیخ رضی الله عنه خلقی بومخلده دوت نوع اوزره
ذکر ایلدی بر نوعی و همیدر قوت خیالیه دن خارج آنک وجودی یوقدر و ایتدیکی نوعی تسلط همت ایلد و وجه
مشروح اوزره که خارجده موجود اولور و لکن همت صاحبی آندن غافل اولسه معدوم اولور و اوچینی نوعی
دخی جمیع حضراتی ضابط اولان عارف کامل خلقیدر که آنک مخلوق اولان شئی دخی خارجده وجود اولور
اول مخلوق موجود اولدینی حضرتدن عارف غافل اولسه آنک وجودی باقی اوله در دینی نوعی خلق
حقیقیدر که حقه مخصوص در و حقه خلقی ایلد عارفک همت ایلد ایجاد ایتدیکی شئی بیننده فرق بودر که عارف
ایجاد ایتدیکی شئی علی سبیل العموم هر صورتده حفظ ایتمک ممکن دکلور بلکه صورتی بعضیسی حفظ ایدر
و باقی صورتی اول بعضی ایلد حفظ اولور و روحی تعالیینک مخلوقی اولان شئی علی سبیل التفصیل علی الدوام حقه
حقه و ظیدر آنک مخلوقی حفظنده اکا غفلت طاری اولمز (ولای یؤده حفظهما وهو العلی العظیم) الا یوقدر
واردر که حقه مخلوقی اولان صورت عنصریه ده استحالات واردر که بر صورت فناطاری اولدیه اول صورتده
متعین اولان صورت اخراده ظهور ایدر نشأت دنیو به صورتی نشأت اخریه صورتی نشأت کبیریه و اما صور
طبیعیه صورت عنصریه به مخالفه در انشاء الله تعالی اگر قلبه وارد اولور سه موضع آخرد ذکر اولور و هو شاهد
قولنده هو مبتدأ در غفل قولنک فاعلمنه راجعدر و شاهد آنک خبری و هو شاهد جله سی غفل فاعلمدن حال
واقع اولدی و حافظ قوی خبر آخرد و خلقه قولنده ضمیر عارفه راجعدر و انما حفظت قوی اذ انک جوایدر
و بحفظه قولنده با سببیه در) (وقد ارضحت منها المیزل اهل الله یغارون علی مثل هذا ان یظهر) و تحقیق
بن بونده بر سر عظیم ایضاح ایلد که اهل الله بونک کبی سرازره و آنک ظهوردن غیرت ایتد کوری حالد زائل
اولدینر یعنی افی اظهار ایتمکدن غیرت ایلد ستر ایتدینر یقال عارالرجل علی اهل یغار غیرا و غیره و یغارون
جمله یعنی اهل الله قولندن حال واقع اولور و ان یظهر قوی مثل هذا قولندن بدلدر) (لما فی من رد دعواهم
انهم الحق) (تعلیلدر یغارون قوی ایچون یعنی بونک کبی سرک ظهور و اظهارندن اهل الله غیور لدر زیرا
بوسرک ظهورنده آنلر حقدرد و دعوا ری ایچون رد واردر یعنی اهل الله دن عالمده تصرف ایدن بر نوع که
قرب نوافل اصحابیدر که آنلرک وجود ایلرند بقیه و اریکن صفات الهیه ایلد اتصاف لری حیثیتیه تصرف ایدر
و برزم وجود منزه حقیقتدن غیر نیست یوقدر و برزم تصرف حقه تصرفیدر و ایدر کالند آ ندره واردر
زیرا حقه تصرفی ایلد آنلرک تصرفی بیننده وجه مذکور اوزره فرق ظاهر اولدی پس بوسرک اظهارنده
غیرت ایدر که خصم دخیل اکا مطلع اولوب مؤاخذه ایتیه و لکن بونوع اولان اهل الله نه اولدیکه
بوغیرتی ایتیه لری بلکه) (فانخذونی وکیلا) قولنده امثال ایدوب جمیع اموره حتی وکیل اتخاذ ایدیدینر
و تصرفه متصدی اولوب تصرفه حتی خلیفه ایدیدینر ته کیم رسول الله صلی الله علیه و سلم اللهم انت
الصاحب فی السقر و الخلیفة فی الحضرة) (قوی ایلد بومقامه اشارت ایلدی) (فان الحق لا یغفل) (عن شئی اصلا)
(و العبد لا بدله ان یغفل عن شئی دون شئی) (زیرا حق مطلق خلق ایتدیکی اشیادن بر شیتده اصلا غافل دکلور
و عید مقید ایچون بر شیتدن غفلت ایتمک و بر شیتدن ایتدیر پس حقه عید بیننده فرق ثابت اولدی
و خلق حق ایلد خلق عید و حفظ حق ایلد حفظ عید بیننده امتیاز ظاهر اولدی) (فن حیث الحفظ لما خلق
له ان یقول انا الحق و لکن ما حفظ له انا حفظ الحق) (پس عید خلق ایتدیکی شئی حفظ ایتدیکی حیثیتیه
انکی چون انا الحق دیمک واردر و لکن عید خلق ایتدیکی شیتک صورتی آنک حفظی حقه عید کبی دکلور
کندی مخلوقی صورتی پس عید ایچون انا الحق قوی مطلق دکلور الا کندی مخلوقی حفظ ایتمک حیثیتیه
پس مطلقا انا الحق دیمک حقه مخصوص در) (وقد بینا الفرق) و تحقیق بر حقه عید بیننده واقع اولان فرق بیان
ایلمک حقه عدم غفلت و عیدک بر وجهه غفلت بیان ایتمکله و عیدک حفظی دخی حقه حفظی کبی
اولدینر ایضاح ایتمکله زیرا حقه حفظی آنک عدم غفلت حیثیتیه در و عیدک حفظی آنک بر وجهه
غفلت حیثیتیه در) (ومن حیث ما غفل) (ما مصدر یهدر و ضمیر عید و راجعدر) (عن صورة ما و حضرتها
فقد تمیز العبد من الحق ولا بد ان یتیزع بقاء الحفظ لجمیع الصور یحفظه صورة واحدة منها فی الحضرة التي

ما غفل عنها) (الجمع قولی الحفظ قولاً له متعلقه و یحفظ قولی دخی مع بقاء قولانه متعلقه در یعنی دیک اولور
 و بعد خلق ایدیکی شیک جمع - حضرت ائمه اولان صورینک بر صورتدن و آنک حضرت تدن آنک غفلتی
 حیثیه پس تحقیق عبد - حقندن متمیز اولدی و حالبوکه عبدک - حقندن تمیزی لابد در جمیع صور ایچون - غفلت
 قسای و جودیه عبد جمیع صوردن صورت واحده فی حفظ ایتمک سببیه شول حضرتده که آندن غافل
 اولدی * پس عبدک بر صورتدن و آنک حضرت تدن عدم غفلتی حیثیه حقندن متمیز و وجهی بودر زیر عبد
 بنحی بر صورتی و آنک حضرت فی مشاهده در صورتدن و آنرک حضرت اتندن غافل در وحقی کندی مخلوقیک
 مع حضرت ائمه اولان جمیع صورتی - مشاهده در بر صورتدن غافل دکار و مانایه اولتی دخی جائزدر یعنی عبد
 خلق ایدیکی شیک جمع حضرت ائمه اولان صورینک بر صورتدن و آنک حضرت تدن غافل اولدی یعنی حیثیه
 عبد حقندن متمیز اولدی * پس وجه اول ظاهر در و لکن بوجه دخی ابغدر زیر عبدک غفلتی قتنده جمله عبد
 تنده متمیز ظاهر در و اما عبدک مطلقاً عدم غفلتی حیثیه پس ینهماده متمیز دینی اولغله بو تمیزی اثبات ایتمک
 دخی ابغدر زیر عدم غفلت ایله اولان تمیز غفلت ایله اولان تمیزی مستلزم در و بوائی مستلزم دکار یعنی عبد ایل
 حق یتنده متمیز ظاهر در عبد جمیع صورتی حافظ ایکن و حفظ انده باقی ایکن صورت واحده فی حفظ ایتمک
 سببیه شول حضرتده که آندن غافل دکار * و دخی ومن حیث ما غفل الی آخره اعتراض مقدره جواب
 اولتی جائزدر کانه رد - ینا الفرق قولیه حق ایله عبد یتنده فرق بیان اولندقدن صکر - سائل اعتراض ایدوب
 یرکه اگر چه کیم غفلتده فرق بیان اولندی و لکن حفظده فرق ظاهر دکار زیر احق کندی - خلقنی حفظ
 یتدیک کبی عبد دخی خلق ایدیکی اشیانک صورتی حافظ در حضرت اتدن بر حضرتده صورت واحده فی حفظ
 ایدوب اول حضرتدن غافل اولدی یعنی حیثیه پس شیخ رضی الله عنه ومن حیث ما غفل عن صورة
 او حضرتها قولی ایله اعتراض مقدره جواب ایدر یعنی عبدک مخلوقی اولان شیک صورندن بر صورتدن
 آنک حضرت تدن آنک عدم غفلتی حیثیه دخی حقه عبد یتنده متمیز ثابته در (فهذا حفظ بالتضمن) یعنی عبدک
 غفلتی تضمن ایدر قصد و تعین ایله دکار دینی عبدک شه و ندنه اولان حضرتده واقعه اولان صورتی عبد
 حفظ ایتمکله جمیع حضرتده اولان صورتی حفظ ایدر انلردن غافل ایکن بر حضرتدن بر حضرتنه انتقالی
 سببیه) (و حفظ الحق ما خلق) ما الذی معنا - نه در) ایس كذلك بل - فظ لكل صورة علی البقین)
 و حقت حفظی انک خلق ایدیکی شیئی تضمن ایله دکار بلکه آنک هر صورتی - حفظی علی التعمیندر و جمیع
 شایه انک علی علی السویه در) (وهذه مسئله اخبرت) من جانب الحق) انه ما طرهما احد فی کتاب لانا
 لا غیر الا فی هذا الکتاب فهی بقیة الوقت وقریدته) (یعنی عارف کامل جمیع حضراتی محیط اولوب
 بر حضرتدن بر وجه ایله غافل اولدده حضرت اخرا دن و آنک صورتدن عدم غفلتی سببیه جمیع حضراتدن
 آنرده ظاهره اولان صوردن غافل دکل ایکن و حضرت واحده ایله آنک صورتی مشاهده ایتمکله جمیع
 حضراتی و آنرک صورتی حافظ ایکن حقندن متمیز اولدی بومسئله در جانب حقندن بن اخبار اولندم که شان
 و در که انی بر احد بر کابده یازمدی نه بن و نه بنم غیرم الابن بو کابده یازدم پس بومسئله وقتک بقیه سی
 و فریده سیدر که عارف کامل نسبت الهیه سن و جهت عبودیتی بیان ایدر یعنی عارف کامل بر مرتبه ددر که
 نسبت الهیه ایله حضرت اتدن البتة بر حضرتک حضور و مشاهده سنده در پس اول - حضرتده اولان صورتی
 مشاهده ایدوب انی حفظ ایتمکله - اثر حضرت ائمه اولان صورتی دخی مشاهده ایدوب انلری - حفظ ایدر * زیرا
 حضرات بری برینه مرتبه در پس اول حضرت و اده سائر حضرات ایچون هر آن کبی اولور * پس جمیع
 حضرت ائمه اولان صور ایله علوم و احکام و معارف و اذواق اول حضرت واحده مشاهده اولور و بوسطر
 عارفک نسبت الهیه سی و جهت ربوبیتده در و اما جهت عبودیت محضه سی و افة تارکبسی ایله که عارف کندی
 وجودیه معدومدر و حقت وجودیه موجوددر پس عارف بوجهت ایله حقندن متمیز در پس بومسئله آنک
 عزنی عارف حضرت واحده فی مشاهده ایتمکله جمیع حضرتدن غافل اولدیغن و عبودیت محضه هر اعافی
 ایله عارفک حقندن متمیز اولدیغن بیان ایتمکله در زیر اسعادت دارین منزلتین مذکور یتنک جمیع تنده در انکچون
 شیخ رضی الله عنه بومسئله به واقف اولان عارفه خطاب ایدوب دیدیکه) (فایاک ان تغفل عنها) (پس سن

حذر ايله كه بومستلده دن غافل اولميه سن) (فان تلك الحضرة التي تبقى (من الاشياء) لك الحضور فيها مع الصورة) (فبرالحقيق اول حضرت كه سنك ايجون حضور ابقا ايدر انده برصورت ايله ويقي ثلاثين اولمق جائزدر يعنى تحقيق اول حضرت كه سنك ايجون انده حضور باقى قالور برصورت ايله يعنى شول حضرت كه سنك انده برصورت ايله حضور او زوره سن واول حضرت ده اول صورتى مشاهده ايدوب انى حفظ ايتمكه جميع حضرت انده مخلوق اولان شيتك صورتى حفظ ايدوسن) (مثلها مثل الكتاب الذي قال الله فيه ما فرطنا في الكتاب من شيء) (اول حضرتك مثلى شول كتابك مثلى كبيدريعى لوح محفوظ مثلى كبيدركه الله تعالى انك حفظنده) (ما فرطنا في الكتاب من شيء) (ديدى يعنى بن كايده برشي ترك ايتدم يعنى جميع اشياي انده جمع ايتدم ديدى) (فهو الجامع للواقع وغير الواقع) (پس كتاب مذكور شى واقعى وشى غير واقعى جامعدر يعنى ازلدن واقع اولان شى وابده دل واقع اوله حق شيكه حالا غير واقعدر جامعدر پس جميع حضراتى محيط اولان عارف كندى مخلوقك حضرت واحدده اولان صورتى اول حضرتك شهودى سبيله حفظ ايتمكه اول مخلوقك جميع حضرت انده اولان صورتى حفظ ايتمكه وجميع صور اول صورتك ختمنده اولقده اول حضرت واحدده جميع اشياي جامع اولان كتاب مبين كبيدركه برصورت اندن خارج دكلور) (ولا يعرف ما قلناه الا من كان قرأنا في نفسه) (وزم ديد بكمز شيتى بلز الاشول كسنه كه كندى نفسنده قرآن اوله يعنى جميع حضرات الهيه وكوينه بي محيط اولوب صورت الهيه بي و صورت خلقيه بي جامع اولان انسان كامل كه كندى نفسى قرآندر وجميع اشياي جامعدر وجميع اشيايك وجودنده برى برينه مرتبه در پس كندى نفسى جمعيتندن عارف اولوب ذوق مشاهده ايدركه اول حضرت واحدده جميع حضراتى جامعدر واول حضرت واحدده وانك صورتندن غافل اولميان عارف جميع حضراتى وانك صورتى حافظدر پس جميع حضرات ايجون قرآن كبي اولان حضرتك حكمتى عارف دكلور الاشول كسنه كه كندى نفسنده قرآن اوله زيرا احديت جمعيت صاحبيدر بر حضرتندن كندى مخلوقندن غائب اولسه اول حضرتندن اعلى بر حضرتده آ فى مشاهده ايدركه اول حضرتك شهودنده در وانك حفظنده اولان حضرت شول كتاب كبي اولور كه آنده واقع اولان هر شيتى واقع اولوب استقباليده واقع اوله حق هر شيتى جامعدر پس اول حضرت كتاب جامع اولديغن عارف وكندى نفسنده قرآن اولقده عارفدر و تة وى عرفيله متقى اولنلر فرقان اصحايدر و نولر ابراردر قرآن و جمعه بونلرك شعورى يوقدر و قرآن اصحابى اولان مقرر يندر و نولر ايجون ارفع قرآن حاصلدروا نلرك تقوايى هر ايب تقوانك اعظم واجعيدر رسول عليه السلامك) (اللهم انى اعوذ بك منك) (قولى كبي) (فان المتقى الله يجعل له فرقانا) (زيرا اللمدن اتقايدين يعنى الله ايجون وقايه اتخاذ ايدن عارف ايجون الله تعالى فرقان ايدر يعنى انك قلبنه بر نورالفا ايدركه انكله حقه باطل بينى فرق ايدر واول نور ايله حتى خلقندن تميز ايدر ونفس اتقايدين فرقدر زيرا متقى صفات خلقى حقه اسناد ايتمكدن اتقا ايتمكه حقه خلقى تميز ايدر و بونقد براوزره يجعل ضميرى الهيه راجعدر و له ضميرى متقى به راجعدر) (ان تقوا الله يجعل لكم فرقانا) مقتضى اوزره واما فان المتقى (قولى ولا يعرف ما قلناه الا من كان قرأنا في نفسه قوله تعليل اولديغه نظر ايتمكه اظهراولان بودركه يجعل ضميرى متقى به و له ضميرى الهيه عايد اوله يعنى ديك اولور بزم قولمى بلز الاشول كسنه كه كندى نفسنده قرآن اوله زيرا اللمدن اتقايدين الله ايجون فرقان اتخاذ ايدر يعنى خلقى ايجون اثبات وجود ايدر و حتى خلقندن فرق ايدر (امدى) شويله معلوم اوله كه تقوى ايجون هر ايب ثابته در تقوى عوام نواهيدين اتقادر و تقوى خواص نفسلر نه اسناد كمالندن و حقه اسناد مدامدن اتقادر و تة وى كل حقا وجودندن غيرى ذاتا وصفه و فعلا اثبات وجودندن اتقادر و تقوانك ذكر اولان هر ايبى سيراى الله در مقام جمعه وصولدن اولدر و اما سير بالله ومع الهده تقوى عبد ايجون بقا بعد الفناء قنده اولور و تقوانك هر برسى ايجون فرقان اولدر كه انك لازميدر پس ارفع فرقان فرق بعد الجمع مقامنده در كه جميع هر ايبى اولان وارث كاملك فرقاندر) (وهو مثل ما ذكرناه في هذه المسئلة فيما تميز به العبد من الرب وهذا الفرقان ارفع فرقان) ضمير متقيناك فرقانه ارجاع اولمق جائزدر و فيما تميز قولى في هذه المسئلة قولندن بدلدريعى متقيناك فرقانى بومستلده بزم ذكر ايتديكه ز فرقان كبيدريشول شيتده كه انك سبيله عبد ربه دن تميز اولور و بومستلده ذكر ايتديكه ز فرقان ارفع

فرقاند و متعینک فرقانی ذکر اولان جمع و قرآن صاحبک فرقانی کبی اولسی حقله عبد یمنده تمیزده در یعنی حقله عبد یمنده انجیق تمیزا تمیزده انک مثلیدر والا متعینک فرقانی قرآن صاحبک فرقاندن انزلدر و بواندن ارفعدر انکچون و هذا الفرقان ارفع فرقان دیدی زیرا فرق بعد الجمع مقامنده وارث کاملک فرقاند که حق جمعیت الهیه ایلده عبده ظاهر ایکن و عبد اکامظهر کل ایکن حقله و جوب ذاتیسی عبدک فقر ذاتیسی ایلده فرق اولنور و وضعی الامن کان قرآنانی نفسه قولنده من قولنه راجع اولقی جائزدر یعنی کندی نفسنده قرآن اولان کاملک فرقانی بومشله ذکر اولان فرقان کبیدر عبد یمنده تمیز اولمده بوفران ارفع فرقاند پس عارف مرتبه جمعه حقدن تمیز دکادر و اما فرق بعد الجمع مقامنه تنزل ایتدکده حقله خلق یمنده تمیز مرتبه سن اثبات ایتدکچون صفات خلقیه دن بر صفت ایلده مثلا وجودده حقه افتقار ایلده متصف اولمده و صفت فرقان انده غالبه اولمده حقدن تمیز اولوب عبودیت ایلده ظاهر در (شعر) (فوقتا بکون العبد رباً بلا شک * و وقتاً بکون العبد عبد بلا شک) (پس بروقتده عبد بلا شک رب اولور صفات الهیه و نسب ربوبیه ایلده ظهوری اعتبار ایلده یعنی انسان کامل خلافت طریقیله اسماء الهیه ایلده عالین اوزره اجرای ربوبیت ایدر و وقت آخرده بلا شک عبد اولور و عجز و افتقار ایلده ظهوری و عبودیت محضه ایلده اتصافی سبیلده یعنی عبودیت عظمی و ربوبیت کبری یمنی جامع اولان انسان کان الله دن خلافتی قنده الله ایچون عبد اولور و عالین ایچون رب اولور پس بروقتده عبد اولد یمنک حکمتی بودر زیرا حق انی عالین اوزره خلیفه ایتدکده نصکره عبودیت محضه و معرفت نامه ایلده متحقق اولوب حتی کندیسنه وکیل و خلیفه اتخاذ ایدر و امری اکاتقویض ایدر نه کیم رسول علیه السلام) (اللهم انت صاحب فی السفر و الخلیفه فی الحضر) (قولی ایلده بومقامه اشارت ایتدی و وقت آخرده رب اولد یمنک وجهی بودر زیرا حق انی عالین اوزره استخلاف ایتدی و خلیفه مستخلفک صورتی اوزره در پس صورت الهیه و صفات ربوبیه ایلده عالین اوزره ظاهر اولوب اسماء الهیه انک مظهر یمندن عالین اوزره ربوبیتن اظهار ایتدکچون عالین ایچون رب اولور پس انسان ربوبیت و عبودیتی جامعدر و لکن انک ربوبیتی عارضی و عبودیتی ذاتیدر) (فان کان عبداً کان بالحق و اسماً * وان کان رباً کان فی عیسه ضلک) (پس اگر عبد کامل عبد اولد حق اولور سه حقله واسع اولور یعنی حق استخلاف ایدوب عبودیت محضه هرگز یمنده ثابت اولد حق اولور سه حقله واسع اولور زیرا حق کفالتنده و وکالتنده در و حق انی ربوبیت حقیقیه ذاتیه ایلده تربیه ایدر پس حق اکاواسع اولور هر محتاج الیه اولان شیلده و تصرف و تقبلی ایلده اول حقه واسع اولور و حقله اشیا به واسع اولور یعنی ما و سعی ارضی و لا سمائی و و سعی قلب عبدی المؤمن عبودیت نامه و فقر کالی ایلده متصف اولمده جمعیه اسمائیه الهیه ذاتیه بی جامع و ذات و صفات حقه قلبی واسع اولور افعال الهیه و احکام ربانیه به اوفق و اسلم و اعلی و احکم ارلان وجه اوزره انک مظهر یمندن ظاهر اولور و لکن حق ایچون ثابته ارلان کالات الهیه ایلده مطالب دکادر عبودیت محضه ایلده اتصافی حسیله و سیاده عدم ترفعی حیثیه کندی وجودی ایلده تصرف ایلده ظاهر دکادر مرتبه تصرفدن کندی وجودی ایلده متزه در زیرا تصرفده حق استخلاف ایدوب وکیل اتخاذ ایتددر و اگر عبد کامل رب اولد حق اولور سه عیش ضیقده اولور زیرا صفات ربوبیه ایلده ظاهر اولد قده اتیان رزق ایلده مطالب اولور پس بعض اوقاتده رزق اتیانندن عاجز اولمده عیش ضیقده واقع اولور زیرا وجود و غنا و فعل و تأثیر و افاضه حق ایچون بونلر ذاتیه در و عدم و انفعال و تأثیر و افتقار و قبول عبد ایچون ذاتیه در پس عبد بالذات عاجز در و اگر چه کیم بالعرض قادر در اقدار الهیه ایلده و یا خود صفت عبودیت اولان افتقار ایلده عبدک اتصافی حیثیه صفت ربوبیت اولان افاضه و اسداد ایلده مطالب اولد قده عجز ایلده ظاهر اولور) (فن کونه عبد ایری عین نفسه * و ینسج الامال منه بلا شک) (بویت بوند نصکره واقع اولان ایکی بیت ایلده بیت سابق بیان ایدر یعنی دیمک اولور پس عبد صفات عبودیت ایلده متصف اولوب عبد محض اولمده کندی نفسنک عین مشاهده ایدر یعنی کندی نفسنی مقتدره و عاجز اولد یمن کورر بلکه آنک عدمیتن کورر و جمیع امال بلا شک آندن متنسعه اولور زیرا اسماء الهیه کرب احدیتدن و اعیان کونیه ضیق عدمیتدن آنک مظهر رتی ایلده خلاص بولدی زیرا وجود حقیقی ایلده حقله خلقه واسع و بوقدر اوزره منه ضعیفی عبده راجع اولور و دخی حقه راجع اولقی جائزدر یعنی عبدک فی الله اولان امالی حقدن متسعه در انسان استعداد ایلده

هرنه سؤال ایدر سه حق واسعک جودندن فی الحال مبذولدر و آنک من کل ماسألتوه) (ومن کونه رباً بیری الخلق کله * بطالبه من حضرة الملک و الملک) ملک ضم میم ایلده عالم ملکدر و ملک فتح میم ایلده و سکون لام ایلده عالم ملکدر و عبد کامل رب اولد یمندن یعنی علی طریق الاستخلاف ربوبیت و تصرف ایلده ظاهر اولمده حضرت ملکدن و عالم ملکوتدن خلقک کایسی کورر که انی مطالبه ایدر یعنی حسی و معنوی ارزاقی اندن طلب ایدر زیرا خلیفه در پس رعیتدن هر برسی بحسب الاستحقاق و الاستعداد اندن حقیقی طلب ایدر و آنک اوزره آنک حقویتی اعطا ایتدک و اجیدر) (و یعجز عما طالبه بذاته * لذک بعض العارفين به یسک) (و عبد کامل آنک مطالبه ایتدک کای شیدر ذاتی ایلده عاجزدر یعنی عبد وجود حقله کامل ایکن اندن طلب ایتدک کای شیدر کندی ذاتی ایلده اعطا شدن عاجز اولور بالفعل اول شئی انک قنده حاضر اولمده و اول شئی حقیقتده انک اولمده و الحاصل عدمیت ذاتیه سی و خلقت اصلیه سی اولان ضعف و عبودیت محضه نک مقتضای اولان عجز و افتقار حقله صفتی اولان ربوبیته مغایر در پس عبد کاملدن آنک طلب ایتدک کای شئی کاملک صفت ربوبیتله ظهورندن حاصل اولور پس عبودیت محضه به نظر ایتدکده اول شئی مطالبک اتیانندن عاجز اولور زیرا کای و عبودیت محضه تصرفه توجهدن مانعدر بوندن اوتری عارفینک بعضیسی سن کورر سن که بوسبب ایلده بکا ایدر و صفت عجز ایلده و عبودیت ایلده ظهوری حیثیه انک مظهرنده واقع اولان تصرف و اعطا حقله و اسما و صفات الهیه نکدر اول تصرفده انک مدخلی بوقدر پس عبد کاملک صفت عجز ایلده ظهوری عبودیت محضه سنه نظر ایتدکچون ربوبیت ایلده مطالب اولنوب اکا توجه ایتدکی حیثیه در و الا شئی مطلوبده حق وکیل و خلیفه اتخاذ ایدوب عبودیت محضه نک مقتضای اوزره ربوبیته عدم رفع ایلده و فنا کای حکمی ایلده ظاهر اولد قده عاجز دکادر زیرا جمیع امور حقویتی ایدوب ای وکیل اتخاذ ایتددر تصرف ایلده عدم تصرف انک قنده علی السویه در بلکه عدم تصرف ایدر شیخ رضی الله عنه فتوحاتده باب ثانی و عشرینده در که عبودیت ایلده اتصافک لذت بیلز الاربوبیت ایلده اتصافی قنده آلامی ذوق ایدن که خلق اکا محتاج اوله سلیمان علیه السلام کبی بر حیثیه طلب ایتدکچون الله تعالی عبادک ارزاقی حسانتک یدینی اوزره ایلده یعنی انک یدینی اوزره ائله واصله اوله پس سلیمان علیه السلام اول وقتده افواتندن حاضر اولان شئی جمع ایتدی پس بچردن بردابه حقدی و سلیمانندن قوتی طلب ایتدی پس سلیمان علیه السلام اول دابه به ایتدی هر کونده قوتک قدر بواقوات مجموعه دن آل پس اول دابه اول جمع اولان قوتی اکل ایتدی یعنی جمیع عباد ایچون سلیمان قنده مجموعه اولان جمیع اقواتی اکل ایتدی حتی آخرنه کندی پس سلیمان علیه السلام خطاب ایدوب دیدیکه رزقی نیچون تمام اعطا ایتدک زیرا حق تعالی بکا هر کونده ارن کره بونک مثلی رزق اعطا ایدر و بوندن غیری دواب وارد کره بندن اعظمدر و بندن رزقی اکثردر پس سلیمان علیه السلام ربه بوسوئالدن تو به ایتدی و عالم اولدیکه وسع مخلوقده بوقدر خالق ایچون لایق اولان شئی نیز بر سلیمان علیه السلام اللهم دن بر ملک طالب ایتدیکه اندن نصکره بر احمده لایق اولیه پس بوسوئالندن اقاله طلب ایتدی بودابه نک امرن مشاهده ایتدکده و جمیع جهاتدن دواب ارزاقی طلب ایتدکی حالده سلیمان اوزره جمع اولدی پس جمله سنه ارزاقی اعطا ایتدکده مضایقه اوزره اولدی پس دعا ایتدی و الله تعالی سؤالی قبول ایتدی و اکا اقاله ایتدی پس اعطاء ارزاقدن خلاص اولد قده بر لذت بولدیکه انک قدری تقدیر اولمده شیخ کلایمی بونده منتهی اولدی (امدی) عبد ایچون سیدک اوصافی ایلده ظهور و سوء ادبدر و اگر چه کیم سیدی اوصاف عبد ایلده تواضع و متصف اولوب ظاهر اولور و اوصاف عبده انک نزولی عبد اوزره اندن تفضل ایچون پس اگر الله تعالی بر عبدی سائر عبد اوزره مولی ایتدکده نه صفت ربوبیت ایلده آنک قنده انکچون ظهور بوقدر قال النبی علیه السلام اناسید ولد آدم و لا یغفر و قال تعالی تلك الدار الاخرة فجعلها ای غلکده ملککا للذین لا یریدون علو فی الارض فان الارض قد جعلها الله ذلولاً و العبد هو الذلیل دلالة لا تتقنی الی الموفن جاوز قدره هلاک) و بذاته قولندن با شذ و قدر ضرورت شعر ایچون و بعض نسخهده لذاته واقع اولدی و کذلک بعض نسخهده لذاته موضعنده لذا کان واقع اولدی) (فکن عبد رب لا تکن رب عبده * فذهب بالتعاليق فی النار و السبک) (پس سن عبد رب اول یعنی عبودیتده ثابت اول زیرا عبودیت اشرف مقامات و ارفع

در جات و راعبد ربك حتى ياتي اليقين) و اسجد واقترب ربك عبدته رب اوله يعني عباد الله اوزره ربوبيته ايله
 ظاهر اوله كه تعليقه ماتيس اولديغك حالده ناز عجزه وسبك اضطراره ذاهب اوله سن بوتقدیر اوزره باملا بسه
 ايجون اولور و سبييه اولقي جاتر در يعني تا كيم ربوبيته تعلقت سبييله ناز عجزه ذاهب اوله سن و ناز ايجنده اري به
 سن پس فكن عبد رب لا تكن رب عبده خطابي خلافت مقامنده و ربوبيت و عبوديت ايله ظاهر اولان انسان
 كامل اولدقه ناردن مراد ناز عجزه و كندی نفسيله عدم قدر تدر * ولكن كامل عجزى كندی نفسيه
 نسبت ايله در انك مظهر بنده حقت تصرفه و قدرت و قوته نظرايله دكلدر والا كاملدن بر فعل ظهور
 ايجزى * و كمالان مادوني اولان مقامات معلومه اصحابي كه تصرف و ربوبيته متعلقه اولان بعض افعال
 آنردن صادره اولور و لكن تصرفه مأمور دكلدر بقاءى نفسارى تقاضايدوب بعض صفات الهيه ايله
 انصافلى حيثيتيله تصرفه مبادرت ايدر لا نلك حقتنه ناردن مراد ناز عجزه ذاهب اوله سن و ناز ايجنده اري به
 تصرفه مبدلا اوله مشاهد جمال و جدندن محروم و محجوب بدر * و آنلك مادوني اولان ارباب نفوس واصحاب
 اغراض مراد اولدقه ناردن مراد ناز عجزه ذاهب اوله سن و ناز ايجنده اري به
 فيما دخلت النار والله يدي من يشاء الى صراط مستقيم

فص حكمة علمية في كلمة اسماعيلية

(اعلم ان مسمى الله احدى بالذات كل بالاسماء) بل كل كه تحقيق الله ايله مسمى اولان وجود احدى بالذات در كل
 بالاسماء در يعني ذات ايله احدى در و صورت الهيه مستقلة اولديغي اسماء كثيره صوري ايله ظهورى اعتباريله دكلدر
 زير انفس رحمانى سرباني ايله اسماء كثيره متضاده ظاهره در (امدى) شويله بيلكم الوهيت ذات مطلقه ايله اسماء
 الهيه بنده بر مسميه جامع در كه الله اسماء الهيه ايله ظهورى اعتباريله كثير و دكلدر بطونى اعتباريله كه
 بطونى لاتعيندن و ذات مطلقه دن ممتاز دكلدر الانفس تعين ايله ذات مطلقه نك عييد در * پس اول مسميه در
 متعين اولوب انكله مسمى اولان وجود ذاته نسبت اولنسه ذات ايله احدى در و كثر نسبتيه و وجوديه دن
 مراد و جميع نسب و اضافات آنندن ساقطه در و مسميه الوهيتده متعينه اولان اسماء الهيه صورته نسبت
 اولنسه جميع اسماء الهيه كثره نك كليتيد و كثر تيله ظاهر و متصف در * پس ذات حق ايجون حقت
 واحدتي اعتباريله نسب كثيره حاصله در و واحد عدديه نيك كثرتي كبري ايله الوهيت مألوهيتي مقتضيه در
 پس اله نسب كثيره غير متناهيه بي متعند در و احد تعقلده نصفيت و ثلثيت و رباعيتي و سائر نسب متعقله غير
 متناهيه بي متعند اولديغي كبري پس احد ذات ايله كثر نسبتيه و وجوديه دن منزه در * و واحد كثر
 متعقله نك احدى و كليتيد و كثر متعقله نك كيتي آنلك وجود نك و برى بر نك عييد در برى برندن امتيازى
 نسبت و اضافتيله در) (وكل موجود قاله من الله الاربه خاصة يستحيل ان يكون له السكل) (و موجودات
 عييدنه هر بر موجود ايجون الله دن مسميه الوهيتدن بوتقدیر خاصه آنلك ربى اولان اسم واحدندن غيرى
 مستحيل در كه انكچون مسميه الوهيتده متضمنه اولديغي اسماء الهيه نك كايى اوله يعني موجودات عييدنه دن
 هر بر موجود كركل نوعى اولسون و كركل شخصى اولسون اگر چه كيم ربوبيت كاييه الهيه مطلقه نك تحتنده در *
 ولكن مسميه الوهيتدن انكچون بوتقدیر خاصه آنكى تربيه ايند براسدن غيرى و اول اسم وجوه الهيه دن
 بروجه خاصه در كه حق اول وجه ايله آنده ظهور ايدوب آنكى تربيه ايدر * پس اول وجه خاص حيثيتيله حق آنلك
 رب خاصيدر * و آنلك ربوبيته كا اسم آخر مشارك دكلدر * پس هر بر موجود رب خاصى اول موجوده
 مخصوص اولان اسم اعتباريله ذاتك تجليسى و تعييد در * پس اول موجود اول اسمك مظهرى و صورت
 ظاهره سيدر * و اول اسم آنلك قلى و ليدرو مسميه الوهيتده مستقلة اولديغي اسمانك كايى كيتي حيثيتيله
 اول شى ايجون اولقي يعني اسماء الهيه جمعيه كاييه آنلك اوزره ربوبيتن اظهار ايتك و جمعيه الهيه نك ربوبيتي
 آنده منحصره اولقي مستحيل در * زيرا اسماء الهيه جمعيته مظهر لستعدادى حسييله در و انسان
 كاملدن غيرى بر شيتك كا مظهر اولغه قابليت بوتقدیر * زيرا هر بر موجود انحق بر اسم خاصه كركل كلى اولسون
 و كركل جزئى اولسون مظهر در * پس هر بر شخص رب العالمين اولان اللهك مظهر ايدر * ربوبيت مطلقه دن
 اول اسم خاصك ربوبيت خاصه سي حيثيتيله * پس اول شخص اول ربوبيت خاصه ايجون مثال كيد در * و آنلك

صورت ظاهره سي كيد در فان عبده هو حجاب ذللك الاسم پس فكل موجود ماله من الله الاربه خاصة قولندن
 مراد مسميه الوهيت و حضرت واحدت متضمنه اولديغي اسماء الهيه دن هر بر موجود ايجون بر اسم خاص
 وارد ركنه الله تعالى اول اسم ايله اول موجودى تربيه ايدر * و اول موجودك الله ارتباطى اول اسم
 حيثيتيله در * زيرا مسميه الوهيتده حضرت واحدتده اسماء برى برندن متميزه در * پس ذكر اولديغي كبري
 هر بر موجود مسميه الوهيتده مستقلة اولديغي اسمادن بر اسم خاصك مظهر ايدر * و اول مسميه ده اولان حقايق
 الهيه دن بر حقيقتك ظاهر ايدر * پس هر بر موجودك استنادى اول اسم خاصه و كندی حقيقتنه در * پس
 هر بر موجودك مسميه الهيتده قديمي بوتقدیر) (واما الاحدية الالهية فلو احدى في نسخة فالا حذفتها قدم
 لانه لا يقال لواحد منها شئ ولا اخر منها شئ لانها لا تقبل التبعية) (واما الاحدية الهية ذاتيه كه اسماء الهيه
 و حقايق ربانيه اول حضرتده بالقوة در و آنلك عييد در پس موجوددن بر احد ايجون آنده قدم بوتقدیر زراشان
 بودر كه دنبار كه بر احد ايجون احديه الهيه دن بر شى وارد در و آخر ايجون دخي اندن بر شى وارد در * زيرا اول
 احدت تبعية قبول ايجزى يعني احديه الهيه ذاتيه كه كثر نسبتيه و وجوديه آنده مجمله و بالقوة در جميع
 كثر نسبتيه و جمعيه و وجوديه آنده وصف احدت اوزره در * پس حضرت احدتده اسماء الهيه برى برندن
 متميزه دكلدر حضرت واحدتده متميزه اولديغي كبري تا كيم اول اسم حيثيتيله شخص واحدك آنده قديمي اوله
 و اكامر ببط اوله و وصف احدت دخي قابل تبعية و تجزى دكلدر كه آنلك بر جزئى شخص واحد ايجون و جزئ
 آخرى شخص آخر ايجون اوله و هر شخص ايجون مخصوص اولان جزء اعتباريله احديه آنلك قديمي و اك
 ارتباطى اوله پس بر محال در زيرا احديه كثرتك وجودى بوتقدیر * وصف احدت كثر نسبتيه و وجوديه بي
 ما ح و قاهر در * زيرا كثر احدتده قوت و اجالده در * و احدتلك عييد در) (فاحديه مجموع كله بالقوة)
 پس الله ايله مسمى اولان ذاتك احدى آنده بالقوة اولان جميع اسمانك مجموع عييد در يعني احدت ذاتيه جميع
 اسمانك بالقوة مجموع عييد در * زيرا اسماء الهيه آنده بالقوة اجمال اوزره در * و وجود نك عييد در آنده متميزه
 دكلدر نوات ايجنده شجرة اعصان و اوراق ايله و ازهار و ثمارى ايله بالقوة مجمله اولديغي كبري و نوات كايى نك بالقوة
 مجموعى و كايى آنلك عيى اولوب آنندن ممتاز اولديغي كبري (امدى) شويله معلوم اوله كه الله ايله اولان مسمى
 ايجون ايكي وجه وارد بر ريسى احدى بالذات در * يعني ذات احديه جهتيد كه كثر نسبتيه و وجوديه آنده
 مستقلة كدر مسميه الوهيتده متعينه اولان اسماء الهيه قبل التعين آنده اجمال و قوتده در * و آنلك عييد در
 و وجهك بر ريسى كل بالاسماء در * يعني حضرت الوهيتده متعينه اولان اسماء كثرتك كايى يعني اسماء جهتيله
 كل و كثر در جميع اسماءه تعينى و ظهورى جهتيله * پس احدت ذاتيه جميع اسماء الهيه قوت و اجالده
 ذاتك عيى اولوب كثر اسمائه و وجوديه ايجون آنده قدم اولديغي و اسماء ربوياتك و جميع حضرات الهيه
 اسمائه دن جميع ربوياتك و جميع اسماءه و ربويات اسماءه ذات احديه مفصله در نوات شجره و اعصان
 و اوراق و ازهار و ثمارده مفصله اولديغي كبري پس وكل موجود قاله من الله الاربه خاصة قولى اوزره احدت
 اسمائه هر بر موجودك قديمي و رب خاصى وارد در * پس وقتا كيم شيخ رضى الله عنه و اما الاحدية الالهية
 قولى فالا حذفتها قدم قوليله تعقيب ايلدى * پس معلوم اولديكه احدت الهيه دن مراد احدت
 الهيه ذاتيه در كه آنده بر احدك قديمي بوتقدیر احديه الهيه اسمائه دكلدر * زيرا جميع موجوداتك آنده قديمي
 وارد و كل قولى مجرور در مجموع قولى ايجون مضاف اليه اولقي اوزره و ضميرك تذ كبرى مسمى اعتباريله در
 زيرا بر اعتبار ايله اسماء اسمانك عييد در) (والسعيد من كان عند ربه مرضيا و ما تجمة الامن عو مرضى عند ربه
 لانه الذى يلقى عليه ربوبيته فهو عنده مرضى فهو سعيد) (وقتا كيم شيخ رضى الله عنه بوندن اول وكل موجود
 قاله من الله الاربه خاصة قوليله اشارت ايتديسه كه موجوداتدن هر بر موجود ايجون رب خاص وارد در كه آنكى
 تربيه ايدر * و اول ربوبيت مطلقه دن اول موجودك حصه سيدر كه آنكى تربيه ايدر اول موجودك عيى نابته سي
 حسييله وجود مطلقك تجليسى ايدر * و اول تجلى حسييله بر اسم ايله مسمى اوليدر * و اول موجودى اول
 اسم خاص حيثيتيله حفظ ايدوب تربيه ايدر * و اول موجوداتك رب خاصى قنده مرضيد در * پس
 موجوداتدن هر بر ريسى آنلك رب خاصى اولان اسمائه نسبتيله سعيد اولديغي يانته شروع ايدوب بحث سعيدى

حکمت اسماعیلیه ده ایراد ایلدی حضرت اسماعیل علیه السلام نص الهیه ربی قنده مرضی اولوب سعاد
اولدیغدن اوتری یعنی دیرکه سعید شول کسسه درکه آنک رب خاصی قنده مرضی اوله وحال بوکه حضرت
رجو دیه ده بر احدیوقدر الارب خاصی قنده مرضیدر * زیرا آنک رب خاصی شول رب مالکدرکه آنک اوزره
ربو بیتن ابقا ایدر * پس اول کسسه کند ی رب خاصی قنده مرضیدر قابلیتی ایله ربک ربو بیتن قبول ایدوب
آنک اوزره آنی ابقا ایتد یکندن اوتری * پس اول کسسه سعیددر * یعنی سعید شول کسسه درکه رب خاصی اولان
اسمک قنده مرضی اوله استعداد خاص ایله اول رب خاصک ربو بیتن قبول ایتمکله واول اسمک کمالی آنده
وانکله ظاهر اولغله و حضرت وجودده اولان موجوداتندن هر بر موجود که رب خاصک ربو بیتنه مظهر در
آنک قنده مرضی اولور * زیرا ربو بیتن آنک اوزره ابقا ایدر * پس اول موجود مرضیوب آنک قنده مرضیدر *
اگر مرضی اولسه آنک ربو بیتن آنک اوزره ابقا ایتدی ووجه لانه وبقی ضعیفی ره وعلیه ضعیفی مرضیوبه
ارجاع اولندیغی اعتبار اوزره در * واما لانه وبقی مرضیوبه وعلیه ضعیفی ره ارجاع اولندقده مرضیوب رب خاصی
قنده مرضیدر * زیرا اول مرضیوب رب خاصی اوزره ربو بیتن ابقا ایدر * زیرا ربو بیتن مرضیوبه متوقفه در مرضیوبه
آنک تحقیق متعذر * اگر مرضیوب زائل اولیدی اول مرضیوبه متوقفه اولان ربو بیت باطله اولوردی پس ربک
ربو بیت ایله متصف اولسی مرضیوبندرو مرضیوب دخی اول ربو بیت خاصه فی ربی اوزره ابقا ایدر * پس مرضیوب
رب خاصی قنده مرضیدر زیرا اول ربک ربو بیتن صفتک بقای رب اوزره ربو بیتک ابقای مرضیوب ایله در
پس اول مرضیوب آنک رب خاصی قنده مرضی اولغله سعیددر ووجه اولیدر زیرا شح رضی الله عنکم
(ولهذا قال سهل ان لا ربویة سرا وهوانت یحاطب بقول لیت کل عین لو ظهر بطلت الربویة) (قولنه اوفق
وانسیدر یعنی ربک ربو بیتن مرضیوبه متوقفه اولوب مرضیوب ربی اوزره ربو بیتن ابقا ایتمکله آنک قنده مرضی
اولدیغدن اوتری سهل بن عبدالله تستری ایتدی * تحقیق ربو بیت ایچون بر سر واردر واول سر سنسن سهل
انت قولی ایلهر عینه خطاب ایدر اکر اول سر زائل اولیدی ربو بیت البته باطله اولوردی زیرا ربو بیت حقایق
اضافیه دندر رب ایله مرضیوب بیتنه متحققه اولور * ایکدن هر قنغیسنک عدمیتی فرض اولسه ربو بیت
زائله اولوردی لکن ربو بیت اعیانندن اولابرعین ایله متحققه اولدقدنصرکه حق صفت ربو بیت ایله متصفه
اولغله ربو بیتک متحققه مرضیوبه توقی ره توقندن اسبق اولغله ربو بیتک تحقق وبقای مرضیوبه حواله اولندی
اگر مرضیوب موجود باقی اولورسه ربو بیت دخی موجود وباقیه اولوروا کر مرضیوب زائل اولورسه ربو بیت دخی
زائله اولورته کیم سهل کلامندن ظاهر درکه ربو بیت ایچون بر سر واردر واول سر سنک وجود کدرا کر سنک
عینک اولان سر ربو بیت ظاهر یعنی زائل اوله حق اولورسه ربو بیت باطله اولوردی وظهر بوند زال معنا سنه در
قال الشیخ رضی الله عنه فی الفتوحات فی المسائل المذكورة فی الجلد الاول فظهر منا بمعنی زال کما یقال
ظهر واعن البلاد ای رتفع واعمه وهو قول الامام ان لا لوهیة سر الوظهر لبطلت الالوهیة) فادخل علیه لوهو
حرف امتناع لامتناع) پس سهل رضی الله عنه ظاهر اوزره لو حرفی ادخال ایلدی ولو حرف امتناع را امتناع
ایچوندر * یعنی اکر اول سر ظاهر اولیدی ربو بیت باطله اولوردی) وهو لا یظهر فلا تبطل الربویة) (وحال بوکه
اول سر ظاهر اولز پس ربو بیت باطله اولز) (لانه لا وجود لعین الابره والعین موجودة دائما فالربویة لا تبطل
دائما) (زیرا شان بودرکه هر برعین ایچون وجود یوقدر الا آنک رب خاصی اولان اسمک تجلیسیله وحال بوکه عین
دائما موجوده در پس ربو بیت دائما باطله اولز زیرا ربو بیت عین موجوده یه متوقفه اولان ربو بیت باطله وزائله
اولز و شحک لانه لا وجود لعین الابره والعین موجودة دائما قولندن مفهوم اولان بودرکه ربو بیتک سری اولان
عین که ربو بیت متحققه اکا متوقفه در اعیان وجودیه دن تجلی * رب ایله دائرة وجوده داخله اولان عین
وجوده در یعنی تعین اول مرتبه سنده نفس رحانی وقلبی * ربانی ایلهر ایای اعیان ثابتده متعینه وظاهره
اولان صور دائرة وجوده داخله وجود ایله متصفه اولوب اعیان وجودیه اولدقدنصرکه کرل مرآت علویه
وضیییه وروحانیه اولان اعیان وجودیه اعتبار اولسون وکرل عالم شهادتده اولان اعیان وجودیه حسیه
اعتبار اولسون * والحاصل تعین اولده متعینه اولوب جمیع اطوار وجوده متطوره اولان اعیان وجودیه که
جمیع اطواره تجلی * رب ایله ظاهر در ایدا باقیه در پس تجلی * رب ایله دائما لاند موجوده اولان اعیان

وجودیه دن هر بر عین ربوبیت اسرارندن بر سر در که اگر اول سر زائل اولیدی ربوبیت باطله اولوردی و لکن اول سر زائل اواز * پس ربوبیت دخی باطله اولمز پس عین موجود ذات حقه مستهلکه و معدومه اولدینی کبی صفت ربوبیت دخی حقه مستهلکه ایکن عین موجوده ایله محققه و ظاهر در و اعیان ممکنات غیر متناهی در پس ربوبیت غیر منقطع در و شیخ و العین موجوده دائماً اولک معنای فیض حق و تجلی ربی قبول ایدن عین قابله دائماً ابدام وجوده در زیر فیض حتی قبول ایتمکه خطه وجوده داخل اولوب وجود ایله متصفه اولدی و وجوده داخل اولان شیئ منعدم اولمز * کرک مراتب غیبیه دن اولان مراتب وجودیه در غیر ظاهره اولسون * کرک مراتب برزخیه و حشریه و طوار و اخرویه و جنائیه انتقال ایسون ابداسرمد دائماً باقیدر (وکل مرضی محبوب وکل ما بفعل المحبوب محبوب فیکله مرضی لانه لا فاعل للین بل الفعل لهما فیا فاعلاً أنت العین من ان یضاف الیها فاعل فكانت راضیه بما یظهر فیها و عنهما من افعال رها مرضیه تلك الافعال لان کل فاعل و صانع راض عن فعله و صنعته) و هر مرضی رب خاصی قنده محبوب بدر و هر فعل که آنک فاعلی محبوب بدر * محبوب بدر * پس فعلت کایسی مرضیدر زیر اشان بودر که عین موجوده ایچون فعل یوقدر بلکه عینک مظهرندن ظاهر اولان فعل اول عینده متجلیه اولان رب خاصی ایچون ثابتدر پس عین مطمئننه اولدی فعل اکامضاف اولتقدن * پس عین راضیه اولدی آنک رب خاصی افعالنده آنده و آندن ظاهر اولان شیئ ایله تلك الافعال مرضیه در * زیر اهر بر فاعل و صانع کندی فعلندن و صنعتندن راضیدر (فانه و فی فعله و صنعته حق ما هی علیه اعطی کل شیئ خلقه ثم هدی ای بین انه اعطی کل شیئ خلقه فلا یقبل النقص ولا الزیاده) (زیر اهر فاعل و صانع هر عینده کندی فعلانی و صنعتنی توفیه ایدی عینک فعل و صنعتندن اولان شول حقی که عین قابلتی ایله آنک اوزره ایدی و فاعل و صانعدن آنی طلب ایدردی و بوالله تعالینک اعطی کل شیئ خلقه ثم هدی اولندن مفهومدر * یعنی حق تعالی هر شیئ خلقنی یعنی استعدادی مقتضی اولدینی حقی اعطا ایلدی آنک ذکره اکامدایت ایدی یعنی بیان ایلدیکه اول هر شیئ خلقنی اعطا ایلدی پس هر شیئ کندی استعدادی طلب ایدی کی شیئندن نقصی و استعدادندن زیاده بی قبول ایتمز الحق استعداد ایله طلب ایدی کی حتی طلب ایدوب قبول ایدر شیخ رضی الله عنه هادی بیان ایله تفسیر ایلدی تا کیم معلوم اوله که حق تعالی هر شیئ خلقنی اعطا ایلد کذا ذکره هر شیئ هادی آنک قابلتی و استعدادی حسیله خلقنی اعطا ایلد بکنی بیان ایتمکدر پس مهتدی وربی قنده مرضی اول کسنه در که حقت هر شیئ اعطا ایلد بکی خلقنی اول شیئک استعدادی حسیله اعطا ایلد بکنه مطلع اوله فکان اسماعیل علیه السلام بعثوره علی ما ذکرناه مرضیا و کذلک کل موجود عنده مرضی) (پس اسماعیل علیه السلام بر مذکرا اید بکمز شیئ عثوری سببیلر رب خاصی قنده مرضی اولدی * یعنی اسماعیلک اطلاع سببیلر که عین ایچون فعل ثابت دکلدر الا عینده متجلی و ظاهر اولان رب ایچون * و عین دخی قابلیتی ایله ریدن طلب ایتمز الاشول شیئیکه آندن ظاهر اولدی پس اسماعیل علیه السلام وربی قنده مرضی اولدی * و کذلک هر بر موجود رب خاصی قنده مرضیدر رب خاصی اوزره ربوبیتی ابقا ایتمکه رب خاصی آنک استعدادی حسیله کاتجلی ایدوب افعالن آنده اظهار ایتمکه) (ولا یلزم اذا کان کل موجود عنده مرضیا علی ما بیناه ان یکون مرضیا عند رب عبد آخر) بوقول اعتراض مقدره جوابدر کانه وقتا کیم شیخ رضی الله عنه و کذلک کل موجود عنده مرضی ایدی پس بوقدر اوزره اعتراض ایتمک لازم کاور که اسم هادی به مظهر اولان آنک قنده مرضی و سعید اولدینی کبی اسم مضافه مظهر اولان دخی اسم مضافه قنده مرضی و سعید اولمغله مطلقا مرضی و سعید اوله پس بوقدر اوزره مهتدی و ضال مرضی عنه اولمغده و سعید اولمغده مساوات اوزره اولتی و شیئ مطلقا سعید اولتی لازم کاور و بوا مرضی دکلدر * پس شیخ رضی الله عنه بوا اعتراضه جواب ایدوب ایدی * فیکم هر موجود رب خاصی قنده مرضی اولسه * برن بیان اید بکمز اوزره لازم کاز که اول موجود عبد آخر ربی قنده مرضی اوله) (لانه ما اخذ الربوبیه الا من کل لامن واحد فاعتین له من کل الا ما یناسبه فهو رب) بوقول و لا یلزم اذا کان کل موجود عنده مرضیا ان یکون مرضیا عند رب عبد آخر قولی ایچون تعلیلدر و لانه ضمیری کل وجودونه راجعدر * یعنی دیک اولور زیر موجود هر بر یسی ربوبیتی اخذا تخی الا کلدن واحدندن اخذا تخی پس اکا کلدن متعین اولدی الا کما یناسب اولان شیئ پس اول شیئ

متعین آنک رب خاصیدر * یعنی هر احدی ربو بیت مطلقه در خصه سی اگر چه کیم معینه و مخصوصه در و لکن
متعینه و مخصوصه اولی الا کلدن اول احدی خصه سی حسیله یعنی موجودی که بر رسی ربو بیتنی اخذ
ایتمدی الاجماع اسمی جامع اولان ربو بیت مطلقه کایه دن آنک قابلیت مناسبت و موافق اولان ربو بیت
خاصه بی که اسم خاصه مختصه در * پس ربو بیت کایه مطلقه قنده که جمیع اربابی جامع در مرضی اولدی
زیرا قابلیت جزئی سی حسیله ربو بیت کایه دن انجق ربو بیت خاصه بی اخذ ایتمدی قابلیت کایه سی اولمغله
ربو بیت کایه بی اخذ ایتمدی * و ربو بیت کایه آنده متحققه اولدی * پس ربو بیت کایه قنده مرضی اولدی *
تا کیم ربو بیت قنده مرضی اولمغله ربو بیت آخری قنده مرضی اولدی لازم که پس ربو بیت کایه دن آنکچون متعینه
اولوب آنده متحققه اولان ربو بیت آنک مناسبتی یعنی قابلیت طلب ایتمدی اسم خاصه مختصه اولان ربو بیتدر
پس اول ربو بیت خاصه صاحبی اولان اسم خاص قنده که آنک رب خاصیدر انجق مرضی اولور ربو بیت کایه بی
متعینه اولدی یعنی ارباب آخر قنده مرضی اولمغله ربو بیت قبول ایتمدی و آنک ربو بیت آنده
متعینه اولدی و شیخ رضی الله عنه لانه ما اخذ الربو بیه الامن کل لامن واحدیدی زیر موجودی که بر رسی
اگر ربو بیت کایه دن ربو بیت خاصه بی اخذ ایتمدی رب خاصدن اخذ ایتمدی بر ربو بیت قنده مرضی اولان
ربو بیت آخری قنده مرضی اولدی لازم که ربو بیت و عطف و رحیم کبی اولان اسماء مناسبت کبی که رؤف
ربو بیت بر مر بوبیده متحققه اولد قده آنک مر بوبی آنک قنده مرضی اولدی بغندن عطفی قنده که ربو بیت آخردر
مرضی اولدی لازم که ربو بیت و کذلک اسماء متقابله جلیل و جلیل کبی که جلیل قنده مرضی اولان مر بوبیتک
بعضی جلیل قنده مرضی اولور جلال ایچنده جلال و جلال ایچنده جلال ظهور ایدوب * جلالی جلاله
منج و جلال جلالی موجب اولمغله پس بر ربو بیت قنده مرضی اولان مر بوب ربو بیت آخری قنده مرضی اولدی
لازم کاور * و کذلک ابن قسینک مذهبی اوزره که اسماء الهیه دن هر قتی اسمی اخذ ایتمک اسم اعظم اولور * زیرا
اسم ذات دلالت ایدر * و ذات جمیع اسماء الهیه بی جامع در * پس موجوداتدن هر بر رسی ذات دلالت ایدن *
آنک رب خاص قنده مرضی اولمغله ذات ک قنده مرضی اولور و ذات ک قنده مرضی اولان جمیع اسماء ربانی قنده
مرضی اولدی لازم کاور * پس بواجلدن اتری لامن واحدیدی پس وجه مذکور اوزره هر بر وجود ربو بیت
کایه دن اخذ ایتمک و رب خاص آنندن راضی اولمغله ربو بیت آخر قنده مرضی اولدی لازم کاور * پس اگر معترض
شیخ رضی الله عنه اعتراض ایدر * شک یوقدر که ولا یلزم اذا کان کل موجود عنده مرضی یا علی ما
بیناه ان یکون مرضی عنده رب عبد آخر * قوی اقتضای آنکه لانه ما اخذ الربو بیه الامن کل لامن واحد *
قوی اکا تعلیل اوله بلکه عکس سی یعنی لانه ما اخذ الربو بیه الامن واحد لامن کل قوی اقتضای ایدر * زیرا
هر بر موجود واحد دن اخذ ایدوب آنک قنده مرضی اولمغله ربو بیت آخر قنده مرضی اولدی لازم کاور و کادن
اخذ ایتمک بر ربو بیت قنده مرضی اولان آخری قنده مرضی اولدی لازم کاور و سنک ذکر ایدیک کونک
خلافیدر * و بواجلدن آنک اعتراضی بزم تحقیق ایدیکمز اوزره مندرع اولور * و شیخ مؤید جندی
بوجهی بویه تحقیق ایدر که هر احدی مطلق ربو بیتدن حصه سی اگر چه کیم معینه و مخصوصه در * و لکن اول
حصه متعینه و مخصوصه اولدی الا کلدن اول واحدی خصوصیتی حسیله * پس آنک قابلیت خصوصیتی
مطلق ربو بیتدن مناسب اولدی شول شئی که قابلیت انی اقتضای ایدر * پس ربو بیت ایدر مر بوبدن هر بر رسی
صاحبندن راضی اولدی آنکه مناسبتدن اتری و لازم کاور که اول ربو بیت مخصوصه عن آخری خصوصیتنه
مناسبت اوله ابد و واقع اولمغله * زیرا خصوصیات آنک بعضی بعضندن متمیز در شول شئی که آنکه خصوصیات
بیننده مبانیه و امتیاز ثابته در * پس اعیان خصوصیاتده متشاکر اولمغله ربو بیت خاص قنده مرضی
اولور * پس اگر عین واحد ربو بیتنی واحد معیندن اخذ ایدوب و کذلک عین آخری دخی آنندن اخذ ایدوب
ربو بیت معینه مخصوصه مشترک اولور دی و لکن ربو بیت مخصوصه مشترک دکلدر پس هر عین اخذ ایتمدی
الاشول کلدن آنده مجموع اوله کل ایچون بالقوه مجموع اولان شئی * و کذلک فاشانی دخی دیر که اعیانندن
هر بر عین ربو بیت مطلقه دن اخذ ایدر اسم خاص مختصه اولان ربو بیتدن کامناسب اولان شئی واحد دن اخذ
ایتمدی یعنی اعیانک جمعی واحد معیندن اخذ ایتمدی * تا چنکسم واحد رب خاص قنده مرضی اوله رب آخر

قنده دخی مرضی اولدی لازم کاسه زیرا رب مطلق رب اربابدر پس شارحین فاضلیندن هر بر رسی دخی لامن
واحد قوایی بو معنایه اخذ ایلمدی که جمیع اعیان واحد معین اولان ائمدن ربو بیتنی اخذ ایتمدی تا کیم بر عبد
ربو بیت قنده مرضی اولمغله ربو بیت آخری قنده مرضی اوله * ابکی سنک ربو بیت واحد اولمغله * و لکن شیخ رضی الله
عنک ولا یلزم اذا کان کل موجود عنده مرضی یا ان یکون مرضی عنده رب عبد آخر قنده آنک مرضی
کل موجود مرضی عنده ربو بیت قنده دخی آنندن اقدم و السعید من کان عنده مرضی یا و ما من الا من هو
مرضی عنده ربو بیت قنده موجوداتدن هر بر رسی رب خاص قنده مرضی اولوب سعید اولمغله موجودات
بیننده رضا و سعادت نسبیده من کل الوجوه متوهم اولان مساواتی رفع ایدوب کامل و ناقص و سعید و شقی
و مؤمن و کافر و طائع و عاصی بیننده بوندرک اربابنه نسبتله واقع اولان رضاده امتیازی اثبات ایتمکدر و رب
مضل قنده مرضی اولان ربو بیت هادی قنده مرضی اولمغله ربو بیت ایتمکدر مثلاً اسماعیلک مرئوسه من مقابل
اولان کسنه کندی رب خاص قنده مرضی اولمغله ربو بیت خاص قنده مرضی اولدی لازم کاور *
پس بونک کبی رضا امر نسبیده مطلق دکلدر * و بونک کبی امر سعادت ابدیه بی منج دکلدر سعادت
ابدیه بی مورث اولان * امر مظهر بیت کایه ایدوب بیت مطلقه کایه قنده مرضی اولمغله * پس موجوداتده
هر بر رسی رب خاص قنده مرضی ایکن ربو بیت آخر قنده مرضی اولمغله موجودات بیننده قالدور * و فاضلین
کاملینک و مذکورینک شیخ رضی الله عنک لامن واحد قنده جمیع موجودات واحد معیندن اخذ ایتمدی
تا کیم بر احد رب خاص قنده مرضی اولمغله ربو بیت آخر قنده مرضی اولدی لازم کاور که دیدکاری و قولرندن
لازم کاور که جمیع موجودات رب معیندن اخذ ایدوب بر احد ربو بیت قنده مرضی اولمغله ربو بیت آخری قنده کینه
کندی بریدر مرضی اولمغله ربو بیت سعادت ابدیه بی منج اولان کمال حاصل اوله زیرا کلسنک اخذی رب
واحد دن لازم کاور دی * و سائر اسماء اربابنک ربو بیت معطله قالدور دی و موجوداتدن بر احد ربو بیت آخر قنده
مرضی اولور دی پس آنکچون کمال جمعی حاصل اولور دی و کذلک جمیع موجودات واحد معیندن اخذ ایدوب
بر رسی ربو بیت قنده مرضی اولد قده آخری ربو بیت قنده کینه کندی بریدر مرضی اولمغله ربو بیت قنده
زیرا کلسنک ربو بیت واحد در * پس دیک اولور دی موجودی که بر رسی ربو بیت قنده مرضی اولمغله ربو بیت قنده
مرضی اولور * پس متعین اولدیک لامن واحد قولندن هر بر رسی جمیع موجودات واحد معیندن اخذ ایدوب
بر رسی ربو بیت قنده مرضی اولمغله ربو بیت آخری قنده کینه کندی بریدر مرضی اولمغله ربو بیت قنده
بواجلدن بر احد ربو بیت قنده مرضی اولمغله ربو بیت آخری قنده کینه کندی بریدر مرضی اولمغله ربو بیت قنده
وجه مشروح اوزره کل قنده و ارباب متفرقه اولان اسماءدن هر بر رسی که موجوداتدن هر بر رسی اول
کادن اخذ ایدوب ربو بیت معینه حیثیه کلدن نظری قطع ایتمک و واحد معیندن اخذ ایدوب و اود قیصری
لانه قوایی فکان اسماعیل بعثوره علی ما ذکرناه عنده مرضی یا قوی ایچون تعادل اخذ ایدوب لانه و له خبری
اسماعیل ارجاع ایتمک کینه واقع اولان عدم اصابتی ادنی در ایچون اولان کسنه فهم ایدر * (ولا یأخذ احد
من حیث احدیته و لهذا منع اهل الله التجلی فی الاحدیة) بوقول اعتراض مقدره جوابد یعنی ربو بیت احدیته دن
اخذ اولد قده لازم کاور که بر ربو بیت قنده مرضی اولان ربو بیت آخر قنده مرضی اوله زیرا احادیث جمیع ربو بیت آنک
اصلی و جمعی در پس جواب ایدوب دیر که بر احد ربو بیت حق احادیثی حیثیه اخذ ایتمدی تعدد
و تجزیه یوقدر * و بواجلدن اتری اهل الله احدیته تجلی بی منع ایدوب زیر تجلی به متجلی و متجلی له لازمدر
و بوندر احدیته منافیدر * زیرا تعدد و تکثر لازم کاور پس احدیته اولان تجلی احدیته عیندر کندی وجودی
کندی وجودی نه تجلی ایدر تجلی و متجلی له وجود واحد در و لا یأخذ قنده خبری ربو بیت راجعدر
و تذکر تجلی اعتبار ایدر * (فانک ان نظرت به فهو الناظر نفسه فانزال ناظر نفسه بنفسه) (پس اگر حق
نظر ایدر جل اولور سنک حق وجودی ایدر یعنی سن حق مظهر کل اولوب حق ذات و صفاتیه ظهور کالی ایدر سنده
ظاهر اولد قده نکره اول وجود حقانی ایدر سن کا نظر ایدر جل اولور سنک پس حق کندی نفسنه ناظر در پس
حق کندی نفسنه کندی نفسیه ناظر اواقندن زائل اولدی پس احدیته ناظر و منظور وجود واحد در
آنده شئی آخر یوقدر که کا نظر ایدر و آن دن اخذ ایدوب آنکچون احادیث حیثیه کینه آن دن اخذ اولمغله) (وان نظرت

بک فزالت الاحدية بک وان نظرت به وبک فزالت الاحدية ايضا لان ضمير التاء في نظرت ما هو عين المنظور فلا بد
من وجود نسبة ما اقتضت امرين ناظر او منظور وافرقت الاحدية) واكر سن حقه كندی وجود مقيد لایله نظر
اید جک اولور سگ پس سنک وجود لایله احدیت زائله اولور زیرا بک قولی الیه سنک چون وجود اثبات اولور بک اکا
نظر اسناد اولور پس اثبت حاصله اولور واگر حقه نظر اید جک اولور سگ آنک وجودی الیه وسنک وجود کاه
یعنی عینک صفات الهیه الیه متصفه اولد قده کندی وجود بقیه سیه صفات وحق عینیه نظر اید جک
اولور سگ که قرب نوافله حق عبدک عینیدر انکله نظر ایدر پس اولکی کبی احدیت زائله اولور زیرا نظرت
قولنده تا ضمیری منظور عینی دکدر زیرا تا خطاب به وبک قولیه مقید ایکن نظر بالکثر حقه اسناد اولور تا کیم
ناظر و منظور حق اوله بلکه ناظر خلقه در حق وجودی و منظور حقدر پس بر نوع نسبتک وجودن
لا بد در که امرین که ناظر و منظور در اقتضا الیه و اول نسبت ناظر بده حقه خلق اشتراکی و منظور بده حقه
افرادیدر پس ناظر و منظور بیننده مغایرت ثابت اولور پس احدیت زائله اولور (وان کان لم یزال نفسه بنفسه
ومعلوم انه فی هذا الوصف ناظر و منظور) (ان مبالغه ایچوندر و کان دخی مبالغه ایچون زائددر یعنی واگر چه
کیم حق مخاطبک مظهر ندرن کندی وجودیه و مخاطبک وجودیه نظر اید کده کندی تقسیه کندی نفسندن
غیری بی کور مدیسه و حال بوکه معلومدر که حق بوضعده یعنی مخاطبک وجودیه و کندی وجودیه ناظر
اولد قده ناظر و منظور در و لکن احدیت ذاتیه به منافیه اولان بونستک وجودندن لا بددر * و اول نسبت ناظر
ایتمکده مخاطبک حقه اشتراکیدر یعنی حق الیه خلق ناظر و حق منظور اولور پس حق ناظر و منظور اولور *
ولکن احدیه خلل و بر نسبت موجوده در و یا خود معنی بویه اوله و اگر چه کیم حق مخاطبک مظهر ندرن کندی
نفسیه کندی نفسندن غیری بی کور مدیسه زیرا عین ممکنه ایچون عدمیتی اعتبار الیه نظر ثابت دکدر *
نظر عین ممکنه ده ظاهر اولان حقدر و معلومدر که حق بوضعده یعنی عین ممکنه مظهر نده ظهور الیه متصف
اولوب ناظر و منظور در پس بوا اعتبار اوزره دخی احدیت زایله اولور زیرا نظر عین ممکنه نک مظهر نده ظهور
جهتیه در) (فالمرضى لا یصح ان یکون مرضیا مطلقا) (بقول شرط محذوف جوابیدر ای فاذا ثبت ان کل
موجود ما اخذ الربوبية الامن کل لامن واحد فاعتین له من الکل الاما یناسبه فهو ربه یعنی وقتا کیم ثابت
اولدیکه هر موجود ربوبیتی اخذ ایددی الا کادن یعنی ربوبیت مطلقه دن و آندن دخی اخذ ایددی الربوبیت
خاصه دن اکامناسب اولان شیئی پس بوتقدیر اوزره ثابت اولدی که رب خاص قنده مرضی اولان موجود
مطلقا مرضی اولق صحیح اولان یعنی ربوبیت کلیه مطلقه متضمنه اولد یعنی جمیع اسماء الهیه اربابی قنده مرضی
اولق صحیح اولان زیرا هر ربی موجود دن ربوبیت کلیه دن سعت قابلیت حسیله اکامناسب اولان ربوبیت
خاصه بی اخذ ایدد کده اول ربوبیتک صاحب اولان اسم خاص قنده که آنک رب خاصیدر مرضی اولور *
رب آخر قنده مرضی اولور پس رب خاصی قنده مرضی اولان مطلقا مرضی اولق صحیح اولان زیرا کندی رب
خاصی قنده مرضی اولسندن رب آخر قنده مرضی اولسی لازم کزن) (الا اذا کان جمیع ما یظهر به من فعل
الراضی فی) (الا یجتکم مرضیده مرضی الیه ظاهر اولان جمیع افعال واحوال و اخلاق و انار راضینک
فعلندن اولسه یعنی ربوبیت کلیه دن بر احد ایچون متعین اولدی الا کامناسب اولان ربوبیت خاصه پس
اول احدک فعلی رب خاصی قنده مرضی اولدی رب مطلق قنده مرضی اولدی پس مرضی مطلق اولق
صحیح اولان یجتکم مرضیده ظاهر اولان جمیع افعال راضینک فعلی اولسه پس الحق راضینک فعلی اولغله
مطلقا مرضی اولور زیرا حق مطلقا کندی فعلندن راضیدر بوتقدیر برجه اطلاق حق راضینک فعلی طرفندن
واقع اولور * بوتقدیر اوزره الاستثناء منقطع ایچون اولور و بوجه دخی بودر که ربوبیت کلیه دن هر احد آنک
مناسبی اولان شیئی اخذ ایدد کده رب خاصی قنده مرضی اولور و مرضی مطلق اولق صحیح دکدر الا یجتکم
اول احد دن ظاهر اولان جمیع افعال و انار راضینک فعلندن اوله و راضینک فعلی کمالیه انسان کاملده ظاهر
اولور که ربوبیت کلیه قابلیت جامع اولوب قابلیت کلیه الیه مظهر کل اوله قال تعالی (ربنا الذی اعطی کل شیئی
خلقه وقال (وان الی ربک المنتهی) پس آنک فعلی رب مطلق قنده که رب الاربابدر مرضی مطلق اولور و مرضی
مطلق اولد یعنی انسان کامل طرفندن زیرا ربوبیت کلیه آنده ظاهر اولوب انکله متحققه اولغله ربوبیت

کایه بی رب مطلق اوزره ایضا بکله رب مطلق آندن راضی اولور و رب مطلق قنده اول و آنک فعلی مرضی
مطلق اولور پس بوتقدیر اوزره الاستثناء متصل ایچون اولور فی حق وجه مشروح اوزره بظهر قولنده متعلق
اولور) (ففضل اسماعیل علی غیره من الاعیان بما نفعته الحق به من کونه عند ربه مرضیا) (یعنی وقتا کیم اعیان
وجودیه دن هر بر عین رب خاصی قنده مرضی اولد یسه پس اسماعیل علیه السلام اعیان دن آنک غیر بسی
اوزره فاضل اولدی * حق تعالی آن ربی قنده مرضی اولد یسه نعت ایتمکده یعنی (وکان عند ربه مرضیا)
قولیه صریحا حق تعالی آنی وصف ایتمکده سائر اعیان دن فاضل اولدی پس آنک سائر اعیان اوزره فضیلتی
ربی قنده مرضی اولد یعنی حق تصریح ایتمکده در (واذ کرفی الکتاب اسماعیل انه کان صادق الوعد و کان
رسولا نبیا و کان بامر اهله بالصلوة و الزکاة و کان عند ربه مرضیا) و شیخ رضی الله عنه اسماعیلک مرضی اولد یعنی
بودن اول فکان اسماعیل بعثوره علی ما ذکرناه عند ربه مرضیا قولنده تصریح ایلدیکه هر شیئی حقه اعطا
ایتمدیکه آنک خلقی اولد یعنی قابلیتیه حقدن طلب ایتمدیکه شیئی آنک حق اولد یعنی اطلاع دن اوتریدر
و بواسطه مبادی توحید اولان قضا و قدر سری آنک علمیدر پس اسماعیل علیه السلام علم توحید اطلاع دن
اوتری رسالت و نبوتندن قطع نظر صادق الوعد ایدی یعنی حق تعالی جمیع انبیان میثاق غلیظی که
میثاق توحیددر که حقدن غیری بر شیئی توحید و عبادت ایتمه در حقدن غیری بر شیئی ایچون وجود اثبات
ایتمه لراخذ ایدوب حقه وعد و عهد توحید ایدد کزن نصکره اسماعیل علیه السلام اول عهد اوزره ثابت
اولوب جمیع افعالی توحید اوزره جاری و توحیدی جمیع احوالده مرضی اولغله (انه کان صادق الوعد) قولیه
محمود و مشکور اولدی و حقه وجودنی اثبات ایدوب ماسوای حق نفی ایتمکده آفاده اهل اولان اتباعه
و نفسنده اهل اولان قوای روحانیه و نفسانیه سنه و روح و قلبیه و نفسیه توحیدی موجب اولان حضور
و مراقبه اوزره حقه مناجات و مشاهدیه امر ایدوب وجود لارندن ماسوای حق نفی ایدوب سیف محبت
الهیه الیه نفس لری قتل ایتمکده و نجاست حدوث و اثبتیدن ترکیه و نظم بر ایتمکده امر ایدد بکندن اوتری (و کان
بامر اهله بالصلوة و الزکوة) قولیه ممدوح و مذکور اولدی پس علم توحید اطلاع سببیه عهد توحیدده
صادق الوعد اولوب توحیده امر و ترغیب ایدد بکندن اوتری ربی قنده مرضی اولدی و دخی (فکان عند ربه
مرضیا) قولیه منعوت اولدی و عبودیت محضه الیه اتصافی و ربوبیت و تصرفه عدم ترفعی سببیه آندن
صادره اولان جمیع افعال راضینک فعلی اولغله فعلی الیه کندی بسی رب مطلق قنده مرضی مطلق اولدی
(و کذلک کل نفس مطمئنة قبل اهلها رجعی الی ربک) (واسماعیل کبی مرضیه در هر نفس مطمئنه که اکای نفس
ربکه رجوع ایلد بیلدی یعنی هر نفسکه ربی الیه مطمئنه اولدی و لذت فانی بی ترک ایددی جمال باقی مشاهده
سندن اوتری راضیه و مرضیه در و مرضیه اولغله رجعی الی ربک خطابیه مظهر اولدی و حقدن عیدنه بودند اونه
اعظم رضا اولور میکه حق آنی کندی سنه دعوت الیه و جانی اکا عرض الیه و لکن هر نفس مطمئنه مرضیه
اولد یعنی رب خاصی قنده مرضیه در * واسماعیل بر وجه له مرضی مقیددر رب خاصی قنده مرضی اولغله
و ابکی وجه الیه مرضی مطلقدر بوجه بودر که اسماعیل علیه السلام انسان کامل اولغله ربوبیت مطلقه بی
متضمنه اولد یعنی جمیع ربوبیاتک مظهر بنده اولوب ربوبیت مطلقه انکله متحققه اولغله و بوجه دخی بودر که
عبودیت محضه الیه اتصافی حسیله آندن ظاهر اولان جمیع افعال حق راضینک افعالی اولغله و نفس
مطمئنه دن مراد روح انسانیدر (فامر هان ترجع الی ربها الذی دعاها) پس حق تعالی نفس مطمئنه به رجوع
ایتمکده امر ایلدی الا آنک رب خاصه که آنی ربوبیت جامعه کایه دن دعوت ایلدی تا کیم کالات و انوارنه
مجلی و مظهر و سلطنت ربوبیته محل و مصدر اوله ففرقه من الکل راضیه پس نفس دخی داعی و مدعو الیه
اولان ربی کادن یعنی سائر اسماء اربابندن آنی فرق ایدوب عارفه اولدی راضیه اولد یعنی حالده که سائر عبیددن
انی تمیز ایدوب کندی سنه دعوت ایلدی مرضیه اولد یعنی حالده که حقه دعوتیه اجابت ایدوب امر نه امتثال
ایلدی (فادخل فی عبادی من حیث ما لهم هذا المقام فالعباد المذکورون هنا کل عبد عرف ربه و اقتصر علیه
ولم یطرق الی رب غیره) (مع احدیه العین لایدن ذلک ای نفس بتم عبادم زمی سنه داخله اول بمقام رضا آنک
ملکی اولد یعنی حیثیه پس بونده یعنی فی عبادی قولنده مذکورین اولان عباد هر عیددر که کندی رب خاصی

عارف اوله و آنک اوزره اقتصارا یلیه و آندن غیری ربه نظرا یمیه جمیع اربابک عینی احدیت اوزره ایکن وعین
واحد جمیع اربابی جامع ایکن پس بوتقدیر اوزره رب قوی توین ایلدرو غیره قوی منصوبدیرلم بنظر قولندن
مفعولیت اوزره و ضمیر ربه قولنه راجعدر و جائزدر که رب قوی غیره قولنه مضاف اوله و ضمیر عبده راجع اوله
یعنی ربی عارف اوله و آنک اوزره اقتصارا یلیه و غیرلر بنه نظرا یمیه (و ادخلی جنتی الی هم ستری و لیست
جنتی سوا الفات تستری بذاتک) الجنة المرمه من الجن وهو السری یعنی ودخی ای نفس مطهنة بنم جنته داخله
اول که بنم سترم آنک ایلدرو و بعض نسخه ده الی هم سری کسر سین الله واقع اولدی یعنی بنم حجاب اولان
جنته داخله اول و حالبو که بنم جنت ای نفس سندن غیری دکادر زیراسن ذاتک ایلدرو سترایدرسن و بنم حجاب
سن سن سکاد داخل اولان بکا و اصل اولورو بندن غیری سنده نسنه بولغز یعنی بچنکم عبد ربی قنده مرضی
اولوب ربه ملازم اولسه اکا مظهر اولمده آنک جمیع افعالی ظهورنده که آنلرک ظهورندن رب راخیدر
پس عبد ربک جنتی اولور زیر ارب عبد له ظاهر اولدی و آنک مظهر یتدیه مستتر در و کذلک عبد نفسی بنه وقایه
و افعال مذمومه دن جنة ابدی پس جمیع مذامی عبد نفسنه اسناد ایتدی جمیع افعال (قل کل من عند الله)
اوزره بالا صاله ربک افعالی ایکن و ربی کندی نفسنه وقایه و جنة ابدی جمیع محامد و کالاته پس جمیع
محامدی ربه مضاف قیلدی و عبد ربک وجود یله محتجب و مستتر اولدی محامدک اکا اضافتندن پس
محامده رب عبدک ستری اولدی مذامده عبد ربک ستری اولدی کبی پس ته کیم عبد موجود اولمز* الاربک
وجودی ایلد کذلک حق دخی ظاهر و متعین اولمز الی عبدک مظهر نده ظهوری ایلد پس رب عبدک مظهر یتدیه
ظاهر در و عبد وجودی ایلد ربی ستردر* پس عبدک نفسی کبی رب ایچون جنة یوقدر کرک عبدک نفسی
اسناد مذامده ربه وقایه اعتبار اولنسون و کرک عبدک وجود یله ربک ظهور و تعینی و انکله احتجاب
و استتاری اعتبار اولنسون (فلا عرف الایک کما انک لاتکون الای فی فن عرفک عرفی وانا لا اعرف فانت
لا تعرف) پس بن معروف اولم الاسنک وجود که ته کیم تحقیق سن موجود اولمز سن الای بنم ظهور و نور
وجود ایلد پس شول کسسه که سنی عارف اولدی بنی عارف اولدی و حال بو که بن ذات ایلد معروف اولمز پس سن
حقیقتکله معروف اوله من سن یعنی انسان کاملک وجودی حقلک وجود نه مظهر کادر صورت الهیه جمعیة
ذاتیه ایلد حق آنده ظاهر در من رأی فقد رأی الحق (من بطع الرسول فقد اطاع الله) پس حق تعالی دیر که
وجود مطلق اولان بنم وجودم بیلغز الاسنک مظهر سکنده ظهور و وجه احدیتدن نقاب کثیری رفع ایدوب
مر آیتکده تجلی و ظهور حضور ایلد ته کیم سن وجود ایلد متصف دکلسن الامعدومه اولان عین ثابتکده
تجلی و ظهورم* و نور وجودم ایلد پس سنک وجودک بنم وجودمدر و بن سنک مظهر سکنده معروف و مشهورم
ته کیم سن بنم وجود له ظاهر و موجود سن پس معرفته سن اصل سن و بن فرعم و وجود ده بن اصل سن و بن فرع
سن قال الشیخ فی کتاب المشاهدات الاصل وانا الفرح وانا الاصل و انت الفرع پس سنی عارف اولان بنی عارفدر
زیر اسنک وجودک عدمیت اوزره در سنک وجود کده ظاهر اولان بنم وجودمدر* پس بنم سنده ظهورم
حسیله سنی عارف اولان بنی عارف اولور سنی مشاهده ایدن بنی مشاهده ایدر و اطلاق ذات حسیله بن بیلغم
زیر احق اطلاق ذاتی حسیله مشهود و معروف و منعوت و موصوف دکادر* پس سن دخی بیلغز سن
حقیقتک حسیله زیر اسنک حقیقتک بنم ذاتده مجملدر بلکه آنده مستملکه اولوب عدمیت اوزره در* پس
بنم ذات معروفه الیجی بطریق الاولی سنک حقیقتک معروفه اولمز پس حق معروف و مجهول اولور معروف
اولمی عبدک معروف اولسنه تابعدر و عبدک مجهول اولمی حقلک مجهول اولسنه تابعدر پس عبد دخی
معروف و مجهول اولور قال الشیخ رضی الله عنه (شعر) ولست اعرف من شیء حقیقته* و کیف اعرفه و اتوفیه
(فاذا دخلت جنته دخلت نفسك) شیخ رضی الله عنه دیر که پس بچنکم ربک جنتنه داخل اوله سن کندی
نفسک داخل اولور سن زیر اسنک نفسک آنک جنتیدرسنک نفسک ایلد ظاهر و انکله مستتر در* پس بچنکم
اسماء الهیه اربابندن هر بر رب عبدنه ارجی الی ربک قولیلد اکا ایتسه و ربی جنتنه دخول ایچنکا اکا امر
ایسه عارف کندی نفسنه داخل اولور* زیرا عارف عارفدر که رب خاصینک جنتی آنک نفسیدر* پس عبد
عارف عارف اولور که اول رب ایچون مظهر و مجلی و عرش مسویدر و رب اکامولی در* پس رب عبدنه محب

اولوب آنی ارضا یتکدن و آندن راضی اولمقدن خالی دکادر و عبد دخی ربی عارف اولوب آنک جنتنده اولمقدن
و آنک قنده مرضی اولمقدن زائل دکادر و رضی الله عنهم و رضوانه (شعر) فانتک رضانی بکل محبة* و مازالت
اهواه بکل مودة) فینع عنه انفصالی و واجب* و صالی بلا امکان بعد و قربه* فاذا دخلت و نفسك قولنه تا اذله
کاف خطاب وجه مشروح اوزره مفتوحین اولور* پس شیخ کلای اولور که سکا خطاب ایدوب ربک کلای منی
تفصیل ایدر* و لکن بونده توحیدی مشعر بر لطیفه ظاهر اولدی و اول لطیفه بودر که کلام ربک نفسه خطاب
اوزره جاری ایکن شیخک مظهرندن نفسه خطاب ظهور ایتدی و تا ایلد کافده بسر دخی جائزدر نفسه ربک
خطابی اولقی اوزره پس قول سابقک تنمیی اولور و لکن انسب اولان فجه اولدر (فتعرف نفسك معرفة اخرى
غير المعرفة التي عرفتها حين عرفت ربک بمعرفتک اياها) غیر قوی نصب ایلد معرفه اخرى قولندن بدل اولقی
جائزدر و انکچون تا کید و باعطف بیان اولقی جائزدر و رفع ایلد مبتدا و محذوف خبری اولقی جائزدر و ای غیر
المعرفة یعنی سن ربک جنتی اولان نفسک داخل اولدیغک حینده نفسک معرفت اخرى ایلد عارف اولور سن شول
معرفتدن غیر که نفسی عارف اولدک یعنی بوندن اول ربک معرفته سبب اولان نفسک معرفتدن غیری
معرفت اخرى ایلد نفسک عارف اولور سن و اول معرفت بودر که ربک معرفتک سببیلد نفسک عارف اولور سن
زیر انفسک اولکی معرفتیکه اول معرفت ایلد ربکی عارف اولدک سکا افاده ایتدی که تقایص و مذاحم سنک نفسکدر
و کالات محامد ربکدر* پس نفسک ربک جنت ایدوب اکا ستر ایتدک کالات محامدی اکا اضافه ایتمکدن
و اول معرفته نفسک معرفتی سببیلد حق عارف اولدک یعنی ربکی عارف اولدک نفسک حسیله ربک حسیله
عارف اولدک و بومعرفته ربک معرفتی سببیلد نفسک عارف اولدک یعنی نفسک ربک حسیله عارف اولور سن
نفسک حسیله عارف اولمز سن پس بومعرفته سن عارف اولور سن که سن حقلک مظهر یسن و سنده اولان فعل
آنک فعلیدر* پس بومعرفت شهودیه جمیع کالاتی که معرفت غیبیه ده ربک مضاف قیلدک نفسک مضاف
قیلور سن اول کالات سنده حقلک افعالی اولدیغی حسیله و سنک وجودک آنک وجودی اولدیغی حسیله
و مظهره بر فعلی مضاف قلمز سن (فتکون صاحب معرفتين معرفة به من حيث انت ومعرفة به بک من حيث
هو لا من حيث انت) موضعینده معرفه قوی مجرور اولوب معرفتین قولندن بدل اولقی جائزدر و مرفوع اولوب
مبتدا و محذوف خبری اولقی جائزدر و موضعینده به ضمیر لری ربه عائددر و معرفت اولیده به قولنده بامعرفت
ایچون صله در و معرفت ثانیه ده اولان به قولنده باسبب ایچوندر و بیکده اولان باصله در ای معرفتک نفسک سبب
معرفتک ربک دیک اولور پس سن معرفتین صاحبی اولور سن بریسی ربک معرفتیدرسنک نفسک حسیله یعنی
ربکی عارف اولور سن نفسک حسیله و اکالازه اولان احکام امکان حسیله و بریسی ربک معرفتی سببیلد
نفسک معرفتیدر ربک حسیله نفسک حسیله دکل* یعنی نفسک معرفتیدر نفسک ربک وجودی اولدیغی
حسیله نفسک معرفتی نفسک حسیله دکلر و بیکده اولان به قولنده سبب ایچون اولقی جائزدر
ای معرفت ربک بسبب مظهر یکن لامن حیث انک مغایره بل من حیث انک هو (شعر) فانت عبد و انت رب* لمن
له فیها انت عبد* پس معرفت اولی اعتبار یله سن عبد سن سنده سلطنتی ظاهره اولوب و سنک اوزر کده حاکم اولان
اسم ایچون که سن انی صفات فعلیه سی و غناء ذاتیسیله عارف سن نفسک انفعالاتدن و انک بحز و افتقار
ذاتیسندن و معرفت ثانیه اعتبار یله سن اول رب خاصک ایچون که آنکچون آنده سن عبد سن آنک سنده ظهوری
سببیلد و انک اوزره سنک سلطنتک ظاهره اولمغله امر صورتده واقع اولان سؤالکده اجابتی قنده و دخی ربوبیتی
قنده سنکله محققه اولوب انک اوزره ربوبیتی ابقا ایتمکله پس تقدیر ربوبیه اولور (و انت رب الرب الخاص الذي
انت فيه ای حکم ربوبیه عبدله (امدی) شویله معلوم اوله که الله تعالی ظاهر و باطن در و اسم ظاهر ایلد باطن ایچون
ربوبیت ثابته در پس ته کیم باطن ظاهری تربیه ایدر ظاهر اوزره انوار غیبی افاضه ایتمکله و احکام و انار اسماء
الهیه غیبیه بی اظهار ایتمکله کذلک ظاهر باطنی تربیه ایدوب کاله ابلاغ ایدر انوار باطنی استفاضه ایدوب قبول
ایتمکله و احکام اسمائیه ناک ظاهره ظهوری ظاهر له مظهری ایلد اولمغله که آنلرک ظاهره ظهورلندن نظری
قطع ایتمکله انلر باطنده نقصان اوزره بلکه عدمیت اوزره فالور پس باطنک تربیه سی ظهور و امداد و افاضه در
و ظاهر له تربیه سی اظهار و قبول و استفاضه در و درجه کاله کمالدر پس اسمین مذکور سندن هر بر اسم ایچون

ربوبیت و عبودیت وارد و اما ربوبیت مطلقه ایله متصف حضرت الهیه دن غیر وجودده بر احد یوقدر انک
 وجودی و عالمیندن ذاتی ایله غناسی حسیله (یت) (وانت رب وانت عبد * لمن له فی الخطاب عهد) (وینہ کذلک)
 سن رب سن و سن عبد سن شول رب ایچون که الت خطابنده انکچون عهد ثابتدر یعنی سنکله و سنده ربوبیت
 و عبودیت ظاهر در (الت برکم) خطابنده سکا خطاب ایدن ربک ایچون که اول میثاق معهود و عهد
 معقوده سکا عرض ربوبیت ایله خطاب ایند کده بلی قوی ایله ربوبیتنه اقرار ایدوب انکله عهدایتدک و سن
 عبودیت ایله ظاهر اولدک پس سن انکچون عبد سن وانک ربوبیتی سنکله متحققه اولوب ربوبیتی انک اوزره ایقا
 ایتدیکل حیثیتله و ربوبیت ایله انک اوزره حکم ایتدیکل حیثیتله ربوبیت ایله ظاهر اولدک پس سن انکله
 رب سن و لکن بویتمده اولان ربوبیت و عبودیت مرآت غیبیه و روحانیه دن بر مرتبه دهر و بیت سابقه اولان
 ربوبیت و عبودیت عالم جمع و وجود و مرتبه ظهور و شهودده در (فکل عقد علیه شخص * بحله من سواه عقد)
 عقد بونده عهد معنایه اولق جائز در کقوله تعالی (یا ایها الذین امنوا اوفوا بالعقود) یعنی هر عقد که اشخاصدن
 بر شخص انک اوزره ثابتدر و اول عقد شول عهد در که انکله رب خاصی بیننده واقعدر اول شول شخص که اول
 عقد دن غیر رب خاصی ایله انکچون بر عقد وارد و مثلا عبد رحیم کبی که حکمی عقد قماره مخالفدر وانک
 عقدنی حل ایدر و عقد عقیده معنایه دخی اولق جائزدر یعنی اسماء الهیه اربابندن هر بر اسم بر شخص
 مظهر در و اول اسمک حکمی مقتضای اوزره اول شخص بر عقیده خاصه اوزره در که انکله سائر عقاید اربابندن
 متمیز در انک رب خاصی اولان اسم خصوصیت خاصه ایله سائر اسمادن متمیز اولدیغی کبی * پس هر بر عقیده که
 بر شخص انک اوزره ثابتدر و انده ظاهر اولان رب خاصک مقتضای اوزره اول عقیده بی حل ایدر شول شخص که
 اول عقد دن غیر انکچون بر عقد اوله اکا مخصوص اولان ربک حکمی اوزره پس عبد لطیف بر عقد
 اوزره در که عبد قهار انی حل ایدر و ربانک عقدی اکا مخالفدر و عبد ظاهری دخی بر عقد اوزره در که عبد باطن
 انی حل ایدر و ربانک عقدی دخی اکا مغایر در پس هر بر اسمک ربوبیت خاصه سنی وارد در که اسم آخرک ربوبیتنه
 مخالفدر و هر بر شخص بر عقد خاص و فعل خاص اوزره در که رب خاصی قنده هر ضیدر و رب عبد آخر قنده
 مرضی دکار و هر بر اسم الشیخ مر بوبی اولان عبد دن و اضیدر و بر تقدیر اوزره من اسمدر و محله قولنک فاعلیدر
 و سواه قولنک ضمیری عقد اوله راجعدر و من کسریم ایله حرف اولق دخی جائزدر و محله قولنک فاعلی عقد
 قولی اولور ای محله عقد حاصل له من سواه) (فرضی الله عن عبیده فهم مر ضیون و رضوا عنه کلمهم فهو
 مرضی) (پس جمیع اسماء الهیه فی جامعه اولان مرتبه الوهیتده متمیز اولان الله عبیدندن راضی اولدی زیرا
 مرتبه الوهیتده اولان اسماء الهیه اربابندن هر بریسی کندی عبدندن راضی اولدی انک حکمی و مقتضای
 اولان اثری انکله و آنده اظهار ایتدیکله پس الله اسمی جمیع اسماتی جامع اولدیغی حیثیتله اسمانک عبیدندن
 راضی اولدی اسماء احکام و اناری آنلر ایله اظهار ایتدیکله * پس جمیع اسماء الهیه اربابنک مظاهری اولان
 عبید الله مر ضیوندر و الله قنده و آنلر کایسی دخی آنندن راضی اولدیلر آنلر عبیده وجود اعطا ایتدیکندن
 اوتری که آنندن طلب ایتدیلر و دخی خزان اسمایه ده محقیه اولان آنلر کلا تیری اظهار ایدوب هر بر یسنک
 قابلیتی طلب ایتدیکل حقنی اکافاضه و امداد ایتدیکندن اوتری پس الله آنلر قنده مرضی اولدی اما الله
 تعالینک (ولا یرضی لعباده الکفر) قولنده کفر و عصیان اولان عدم رضای امر تکلیفی حیثیتله در برابر عباده
 ایمان و طاعتی تکلیف ایلدی پس کفر و عصیان حق رضای یوقدر * و اما ارادت الهیه حیثیتله پس رضا
 حاصلدر زیرا آنلر فعلی ارادتی اوزره در و آنلر دن صادر اولدی الاشول فعل که آنک آنلر دن صدورنه حق
 ارادتی تعاقب ایتدی) (فتقابلت الحضرات کتقابل الامثال و الامثال اضداد لان المثلین لا یجتمعا اذ لا یتمیزان
 و ما تم الامتیز) (پس حضراتان یعنی حضرت ربوبیت که جمیع اربابی جامعه در و حضرت عبودیت که جمیع
 عبیدی جامعه در متقابل اولدی تقابل امثال کبی زیرا حضرتیندن هر بریسی حضرت آخری قنده مرضیه در
 و آنندن راضیه در پس هر بریسی راضیه و مرضیه اولمده و هر بریسی اخیده حکمی اظهار ایتدیکله اما مثال
 کبیر و امثال دخی اضداد در زیرا مثیلین جمیع اولمز زیرا جمیع اولمز و محال بود که وجودده بر شی
 یوقدر الا آنلر دن متمیز در زیرا حضرت الهیه ده اسمای بری برندن متمیز در پس مثیلین جمیع اولمز و جمیع اولمز
 بری

بری برینه ضد اولور پس انکچون حضراتان متقابل اولدی اضداد اولان امثال تقابلی کبی و لکن وقتاکم
 شیخ رضی الله عنه حضراتان بیانده امثال و اضداد وجودن اثبات ایتدیه حضرتانی جامعه اولان حقیقت
 وجود اعتباریه که حقیقت واحده در اولدیکه مثلیت و ضدی رفع ایدوب وحدت ذاتیه بی و بعد ها وحدت
 عرضیه وجودیه بی بیان ایلیم * پس اول حقیقت واحده به اشارت ایدوب ایتدی) (فانتم مثل خافی الوجود
 مثل خافی الوجود ضد فان الوجود حقیقه واحده والشی لا یضاد نفسه) (پس حقیقت واحده ده مثل یوقدر
 زیرا وصف احدیت اوزره در پس وجودده مثل یوقدر پس وجودده ضد یوقدر زیرا وجود حقیقت واحده در
 و حال بود که بر شی کندی نفسنه مضاد اولمز یعنی حقیقت واحده اولان ذات احدیت وصف احدیت اوزره ثابتدر
 آنده متمیز و تکثیر یوقدر که آنده مثل اوله پس آنک ظاهر اولان حقیقت وجودده که حضرت ربوبیتی و حضرت
 عبودیتی جامعه در آنده دخی مثل یوقدر زیرا احدیت ذاتیه اوزره اولان حقیقت واحده مرآت وجودده وحدت
 اوزره ظاهر در پس وجودده مثل اولمز پس وجودده ضد اولمز زیرا وجود حقیقت واحده در و بویتمدن دکار در که
 بر شی کندی نفسنده متمیز اولوب کندی نفسنک مثلی و ضدی اوله زیرا اول حقیقت واحده عقلای مرآت
 متمیزده متمینه اولدی پس ظاهر عین مظهر و مظهر عین ظاهر در و تعینات اول حقیقت صفاتی و شئونیدر
 و عین خود واحده در و ما تم الامتیز فانتم مثل قولنده بروجه وجهه دخی وارد یعنی حضرت وجودده بر شی
 یوقدر الامتیز در پس متمیز اولمده امثال و اضداد لازم کاور * پس حضراتان تقابل امثال کبی متقابل اولدی
 و کذلک حضرت وجودده اولان شی متمیز اولمده انکچون عدم مثل لازم کاور زیرا آنلر دن متمیز در و هر متمیز اولان
 شی ایچون مثل اولمز زیرا مغایر و مخالفدر پس الامتیز قولی نقیضی یعنی مثل ایله عدم مثلی منتج اولمده فانتم
 مثل دیدی یعنی حضرت وجوددن خارج اولان شی متمیز اولیجق پس خارجده مثل اولمز زیرا خارجده اولان
 شی متمیز در و هر متمیز مغایر در پس آنده مثل اولمز) (فان الوجود مثل خافی الوجود ضد لان الوجود حقیقه واحده
 والشی لا یضاد نفسه) (پس وجودده مثل یوقدر پس وجودده ضد یوقدر زیرا وجود حقیقت واحده در و شی
 کندی نفسنه ضد اولمز * پس وجودده متمینه اولان اشیا بری بریسنن متمیز اولمده من کل الوجوه مثل
 اولیجق پس حقیقت وجودده بر احدیاتی فالمرکبان یعنی عام باقی فالمرکبه فانی اولمده زیرا عالم کثرتی مقتضیدر
 و وحدت حقیقت ظهوری ایله کثرت مضمر در پس حقیقتده موصول یوقدر زیرا واصل یوقدر و دخی
 اول حقیقتده باین یعنی فارق یوقدر زیرا شی متین یوقدر که آنندن متمیز و تعین اوله زیرا کثرت نسبی و وجودیه
 وحدت حقیقه ده مستهلکه در و افتراق و اتصال امر نسبی در واقع اولمز الا اثین بیننده و معلوم اولدیکه حقیقتده
 انثینیت یوقدر) (بذاجاء برهان العیان قاری یعنی الاعمیه اذ اعین) (ذکر اثنان شئیه برهان عیان و کشف
 اعطا ایلدیکه ظاهر و باطنده وجود حقن غیر بر شی یوقدر پس بن عین بصر و عین بصیرت ایله مشاهده ایتد
 الاحق عینی ظاهر و باطنده خارج عقلده موجوداتی مشاهده ایتدیکم و قنده) (هو الاول والاخر والظاهر
 والباطن وهو کل شی محیط) شهد الله انه لا اله الا هو (ذلک لمن خشی ربه ان یرکونه) (فی بعض النسخ) (ان یکون
 هو) یوقول (رضی الله عنهم و رضوا عنه قولینک تعجیدر بینهم ماده واقع اولان اعتراضدر و ذلک قولی رضی الله
 عنهم و رضوا عنه) قولنک مفهومه اشارت ایدر ای مقام الرضا مخصوص لمن خشی ربه یعنی ربوبیت و عبودیت
 حضرتینی بری برندن متمیز ایدوب هر بر یسنک حقنی مراعات ایتدیکله عبودیت محضه ایله متصف اولان عبد
 جانبین بیننده تراضی مرتبه سنی اثبات ایدوب تأدبا و عبودیه آنندن تجاوز ایتدیز پس جانبین بیننده واقع اولان
 رضامقامی شول عبیده مخصوصدر که برندن خشیت ایتدی رب آنک وجودی اولمده و باخود اول ربک
 وجودی اولمده که حق وجود عینی به ادخال ایدوب ساطت وحدانیت الهیه آنک اوزره ظاهر اوله و تمیزی
 محو ایلیم زیرا وحدانیت سلطنتک ظهوری قنده متمیز و تعدد محو اولور (وقل جاء الحق و زهق الباطل) پس عبد
 خشیت ایدر اثبات فوجد ایدوب ربک وجودی بنم وجود مدر و با بنم وجود ربک وجودیدر دیکدن لعله بالتمیز
 زیرا برندن خاشی اولان عبد رب ایله امر بوب بیننده واقع اولان متمیز عالمدر زیرا عبد عبودیت ایله بریسنن
 متمیز در و رب دخی ربوبیت ایله عبدندن متمیز در ربوبیت مر بوبده متحققه اولمز و مر بوب دخی ربک وجودیسنر
 موجود اولمز پس عبد عبدانیتی مر کزنده واقف اولدی ربی قنده مرضی اولدیغی حالده و ربک ربوبیتندن

راضی اولاد بی خالده رب آنک عبودیتندن راضی اولدیغندن اوتری وکذلک رب دخی ربوبیتی مرکزنده ثابت
اولدی عبودی قننده مرضی اولدیغی خالده وعبودیتندن راضی اولدیغی خالده عبد آنک ربوبیتندن
راضی اولدیغندن اوتری * پس حضرت ربوبیت وعبودیت تمیزه اولدی (لما دلنا علی ذلک جهل اعیان
فی الوجود بما فی به عالم) لماقولی (تشدید ایله) (شرط ایچون اولق جانزدر * پس جوابی محذوف اولورای لما دلنا
علی ذلک جهل بعض اعیان الوجود بما فی به عالم علمناه و حکمنابه یعنی وقتاکم بزه بوعیزه دلالت ایتدی وجودده
بعض اعیانک جهلی شول شیئه که عالم اتی کتوردی بزاوای تمیزی عالم اولدی و انکله حکم ایتدی مثلاً علماء
باللهک بعضی معارف الهیه و اسرار ربانیه دن بعض شیئی اظهار ایتدکه اعیان موجوده دن بعض
اشخاص اول اسراوی جاهلدر آنله انکار ایدر آنلری اظهار ایدن عالم آنلری عالمدر و لکن ظاهر اولان بودر که
لماقولی بغير تشدید اوله و لام تعلیل ایچون اوله علمه قولی ایچون بوقتدیر اوزره کلام محذوفه محتاج اولمز * یعنی
خاصی رب ایله عبد بیننده تمیزی عالم اولغله خشیت ایدر زیر برزی بوعیزه دلالت ایتدی وجودده بعض اعیانک
جهلی شول شیئه که عالم اتی کتوردی (فقد وقع التمییز بین العبد فقد وقع التمییز بین الارباب) (پس تحقیق
باعتبار اوزره عبودیتنده تمیز واقع اولدی یعنی عارف ایله جاهل بیننده بریستک علمی و بریستک جهلی
سببیله پس ارباب بیننده تمیز واقع اولدی * زیرا عبید اربابک مظاهر بدر * پس بر عبد ظاهر اولمز لاشول
شیئله که رب خاصی اکاتی اعطا ایتدی و رب خاصی اکا اعطا ایتدی لاشول شیئیکه عبد لسان استعداد عین ایله
ربدن اتی سوال ایتدی پس عبید بیننده تمیز آنلر اربابی اعطا ایتدیکی شیئله در * پس عبید بیننده تمیز
ارباب بیننده تمیزدر و ارباب بیننده تمیز خصوصیات ذاتیه ایلدر * پس تمیز اول حضرت اسمائیه ده ارباب
بیننده ثابت اولیجی و عبوده حضرت وجودیه ده عبودیتنده ثابت اولیجی بطریق اولی عبد ایله رب بیننده
ثابت اولور) (ولولم يقع التمییز لفسر الاسم الواحد الالهی من جمیع وجوه بما یفسره الاخر والمعز لا یفسر
بتفسیر المذل الی مثل ذلک) (وا کر اسماء الهیه اربابی بیننده تمیز واقع اولیدی البته اسم واحد الهی جمیع
وجوهی ایله تفسیر اولور و دی شول شیئله که اسم آخر انکله تفسیر اولور و حالبوکه اسم معز جمیع وجوهیله
تفسیر اولمز اسم مذک تفسیری ایله بونک مثلی جمیع اسماء متقابله دخی جمیع وجوهیله بویه تفسیر
اولمز نافع و ضار و جیل و جلیل کی) (لکنه هومن وجه الاحدیة) (لکن معز مذکور احدیت ذاتیه طریقیله *
ومذک تفسیری ایله تفسیر اولور احدیت ذاتیه اعتباریله پس هر بر اسم تفسیر اولور اسم آخر تفسیری ایله *
کرک اکاذب اولسون و کرک ند اولسون زیرا احدیت ذاتیه اعتباریله حق ایچون نه ضد وارد و نه ندر وارد
اضداد و انداد مراتب اسماء اعتباریله در) (کما نقول فی کل اسم انه دایل علی الذات و علی حقیقته من حیث
هو فالسمی واحد فالمعز هو المذل والمعز لیس المذل من حیث نفسه و حقیقته) (نه کیم سن اسماء الهیه دن
هر بر اسم حقیقه دیر سن که اول اسم ذاته و کندی حقیقته دلایلدر هوبت خاصه سی حیثیتیه پس جمیع
اسمائک سمائی واحددر * پس مسمانک وحدتی اعتباریله معز مذک هو تیدر و معز مذک دکلدر کندی
نفسی و حقیقی حیثیتیه * زیرا معزک حقیقی مذک حقیقته دلالت ایدر که اسم ایچون ابکی دلالت
وارد بریسی ذاته دلالت ایدر و بریسی اسمک نفسنه و حقیقته دلالت ایدر که انکله اسم آخر دن تمیزدر *
پس هر بر اسم ذاته دلالت ایتدیکی حیثیتیه * ذات جمیع اسماء ایله معنی اولدیغی حیثیتیه جمیع اسمائک
سمائی واحد اولور * پس مسمانک وحدتی اعتباریله معز مذک عیندر * وانکله تفسیر اولور نه کیم
باعتباردن اوتری ابن قسی مذهبی مرار ذکر اولندی که ان الاسم بوضع و یحمل علیه جمیع الاسماء دیدی
و هر بر اسم نفسنه و حقیقته دلالت ایتدیکی حیثیتیه * اسم معز اسم مذک عینی دکلدر) (فان المفهوم
مختلف فی الفهم فی کل واحد منهم) (زیرا مفهوم مختلفدر * فهمده معز ایله مذک هر بر اسمک حقیقه زیرا
ایکد سندن هر بر اسمک مفهومی آنک حقیقی خصوصیتیدر که ذات بر صفت ایله متصفه اولوب انکله ظاهر
اولدی پس صفت اعزاز ایله ذاتک انصافی و ظهوری حقه اذلال ایله انصافی و ظهورنه مخفا قدر * پس فهمده
معزک مفهومی مذک مفهومی و منه وجهه شرط محذوفه جواب اوله * ای ان کنت کذا ان کل تبدی سحرنا لکل
قصب السبق و یجوز ان یکون ان کل تبدی جوابی للاعتراض المقدر کانه لما اجاب انه حاز قصب السبق لزم ان

يقال هل يمكن ان تكون المسابقة بين ارباب الكمال خصوصاً بالغین الى هذه الدرجة الرفیعة الجامعین لهذه
الجمیة السکایة فاجاب بقوله ان کل تبدی قصب السبق ای اذا فرض انهم قصدوا المسابقة و لکل من الوجوه
وجهة هو موایها (فلا تفتی ولا تفتی ولا تفتی) بوبیت بیتین مذکور بک نتیجه سی کبیدر یعنی دیمک اولور
* پس بوقتدیر اوزره سن فانی اولمز سن زیرا حقیقت جهتیه سن حقسن و اید فانی اولمز سن و دخی باقی قالمز سن
خلقیث جهتیه بلکه انیتک هر آنده بحسب المواطن متبدله اولور دنیا و آخرت قال تعالی (بل هم فی لبس
من خلق جدید) و دخی سن افنا ایتمز سن یعنی اعیان وجودیه بی مطلقاً افنا ایتمز سن زیرا عارف سن که آنر حقل
مظاهر بدر حق ازلا و اید آنلرده متجلی و ظاهر در و کذلک اعیان وجودیه بی مطلقاً ایتمز سن زیرا اعیان
وجودیه ذات احدیتده و یوم قیامتده واحد قهارک تجلیسی قننده فانیه و مستهلکه در * و کذلک خلقت حقندن
افنا ایتیه و حق خلقت سن ایتیه و کذلک حقل تجلیسی قننده خلقت افنا ایتیه زیرا خلقت ازلا فی الحقیقة
فاندر * پس سن آنی نیجه افنا ایدر سن و دخی حق ایتیه زیرا حق لم یزل باقیدر (ولا یلتی علیک الوحی فی غیر
ولا تلتی) و سنک اوزر بیکه وحی غیردن غیره القا اولمز زیرا غیر یوقدر بلکه سندن سکا القا اولور سن حقل وجودی
اولدیغک حیثیتیه و سمندخی غیره القا ایتمز سن زیرا سن مقام جعده سن جمیع عباد سنک حقیقتک
مظاهر بدر پس انلر سنک تفصیلکدر سن انلر جمعی سن * پس سن آنلره القا ایتدی بیکده غیره القا ایتمز سن
و باخود سنک اوزر بیکه وحی غیردن القا اولمز لاسنک حقیقتکدر یعنی ادواق الهیه و اعطیات ربانیه دن
سکا هر نه شی القا اولنه و سمندخی تر بیه ایدوب طابینه علوم الهیه بی القا ایتدی بیکده هر شخصک حقیقی نه
اعطا ایدر سن آتی القا ایدر سن پس غیردن بر شی القا اولمز * پس وقتاکم حق تعالی اسماعیل علیه السلام اوزره
رضا ایله و صدق و عدالته ثناء ایلدیه * پس شیخ رضی الله عنه رضائک امراری حکمتی بیان ایتدکد نکره
الان ثناء امراری حکمتک بیانته شروع ایدوب دیدی (الثناء بصدق الوعد لا بصدق الوعد و الحضره الالهیه
تطلب الثناء المجد بالذات) یعنی ثناء علیه اوزره ثناء بصدق و عدالته در صدق و عدالته دکلدر * و حضرت
الوهمیت بالذات محموده اولان ثنائی طابیه در یعنی ارباب عبید اولان اسماء الهیه جمعیتی جامعیه اولان حضرت
الهیه که خزائن اسماءه مخزونه اولان اعطیات و هبات مخزنی و کالات و خیرات معدندر جمیع مخلوقات
عبیدی اوزره نازل اولان آلا نعم حسیله بالذات محموده اولان ثناء و جدی طلب ایدر زیرا عبید اوزره نازل اولان
نعم بالذات محموده در * زیرا حضرت قدس و لاهوت و عالم انس و جو و تدن نازلدر * بر غرض و عوض ایچون
دکلدر * بلکه جناب حضرت الوهمیتدن ظهور ایچون * و جللا و استجلا ایچوندر و جناب عبیددن تحصیل
معرفت و عبادت ایچون و وصول جناب کبریا ایچوندر * پس ذات الهیه بالذات محموده اولان ثنائی طلب ایدر
(فیثی علیها) علی البناء للمفعول و فی بعض النسخ علی الحضرة الالهیه (بصدق الوعد لا بصدق الوعد بل
بالتجاوز فلا تحسب الله مخلف وعده رسله لم یقل وعده بل قال وتجاوز عن سبائهم مع انه یوعد علی ذلک
پس حضرت الهیه اوزره صدق و عدالته ثناء اولور و صدق و عدالته ثناء اولمز * بلکه موجب وعید اولان سبائت
و جرائدن تجاوز ایله ثناء اولور * حق تعالی (فلا تحسب الله مخلف وعده رسله) دیدی پس بوقوله حقل صدق
و عدالته محمود اولدیغنه دلیل ابراد ایلدی یعنی حق تعالی (فلا تحسب الله مخلف وعده رسله) دیدی و دیدی
(فلا تحسب الله مخلف وعده رسله) بلکه وتجاوز عن سبائهم دیدی مع هذا حق تعالی سبائت اوزره یوعد
ایتدی یعنی آیت کریمه دن وعیدک صدق و تحقیقی لازم کادیکندن قطع نظر وتجاوز عن سبائهم قولیه
سبائتدن تجاوز ایتکله وعده ایتدی مع هذا وعید ایتدی ایدی پس صدق و عدالته حضرت الهیه اوزره ثناء
اولمز زیرا وعید بالذات محموده دکلدر عبادک سبائتی مقابله سنده در * فانی علی اسماعیل بانه کان صادق الوعد
وقد زال الامکان فی الحق) پس حق تعالی اسماعیل اوزره انی ایلدی اسماعیل صادق الوعد و لمسی ایله یعنی کان
صادق الوعد قولیه مدح ایلدی و وعیدک صدق عهد سابقه ایتدی بیکندن اوتریدر * و تحقیق حقل
حقننده وعیدک تحقیقی امکانی زائل اولدی و عدلک تحقیقی محقق اولغله زیرا حق تعالی (فلا تحسب الله مخلف
وعده رسله) دیدی و اسماعیل اوزره دخی صدق و عدالته ثناء ایلدی صدق و عدالته ایتدی بلکه وتجاوز قولیه
و عدایتدی (وتجاوز عن سبائهم) دیدی و کذلک (ان الله یغفر الذنوب جمیعاً) ان الله لا یغفر ان یغفر ان یغفر

مقابلته مظاهر در دام و با قید و بند نغمه جنان ایلد متنع اولان انبیا و مقررین ربك جالی مشاهده سند
 و تجلی ذاتك ظهوری قنده جنان ایچنده اولان حور و قصور و جیم ایچنده اولان دركاتب بالكلیه آنلرك
 شهودی قنده و نظرنده مضحكه اولور جمال وجه مطلقدن غیری تعیناتدن برشی مشاهده اینزلره پس
 اول تجلی خاص ایلد قانیه اولان جنت و جیم و ما فیها وقت معمودده بودمشدك اربابی قنده قانیه اولقدن
 و وقت آنرده آنلرك قنده و دخی بودمشدی مشاهده اینلرك قنده جمیع اوقاتده موجوده اولمق لازم كلز
 پس شی واحد اعتبارین مختلفین ایلد معدوم و موجود اولور و كذاك جیمك دخی ایچنده اولان دركاتب ایلد واكل
 و شرب اولان زقوم و جیم ایلد اسم قهارك حكمی مدت اولدقه تطاول سنین و احقاب ایلد وجه مذکور اوزره
 عذاب عذبه و نعمتی نعمته متبدل اولقدن عین جیمك رفعی و صورت عذابك بالكلیه ازاله می لازم كلز و اما
 تعینات اسمائیه اصوله رجوع ایتدكده و جمیع حضرات و عوالمده ساری اولان نفس رحمانی و تجلی الهی
 مری ظاهر اولوب صورت كونی و تعیناتی مرتفعه اولدقه سر وحدتك و غیرت احدیتك ظهوری قنده جمیع
 تعینات نسبیه و وجودیه مستهلكه اولور و بوسره شیخ رضی الله عنه فتوحاتده باب خامسده اشارت ایتدی
 و ایتدی و هو الشفع لنفسه عامه و خاصة خاصة في الدنيا و عامة في الآخرة من وجه ما اولدك قدم علی قوله مالك
 يوم الدين الرحمن الرحيم لتأنيس افئدة المحجوبين عن رؤية قرب العالمين الا ترى يقول اى النبي عليه السلام يوم
 الدين شفعت الملائكة والنبیون و شفع المؤمنون و بقى ارحم الراحمين ولم يقل و بقى الجبار ولا القهار اذ يقع التأنيس
 قبل ايجاد الفعل في قلوبهم فن عرف المعنى في هذا الوجود صله الاختصاص في مقام ارحم ومن جهلهما في هذا
 الوجود دخل في العامة في الحشر الاكبر فتجلى في مقام الراحمين فعاد الفتق ارتقا و الشفع و ترا بشفاعه
 ارحم الراحمين من جهنم ظاهر السور الى جنة باطنه فاذا وقع الجدار و انهدم السور و امتزجت الانهار و التفت
 البحران و عدم البرزخ صار العذاب نعيم و جهنم جنة فلا عذاب ولا عقاب الا نعيم و امان بمشاهدة العيان و ترنم
 الاطيار بالالخان على المقاصير و الافئتان و لم الحور و الولدان و عدم مالك و بقى رضوان و صارت جهنم تنعم
 في حظائر الجنان و اتضح شراب ليس فيهم فاذا هو و من سجده لسيان فانهما ما تصرفا الا عن قضاء سابق و قدر
 لاحق لا تحيص لهما عنه فلا بد لهما منه و حاج آدم موسى انتهى كلامه) و الحاصل حقل قدرت تامه سی و قوت
 عامه می قنده بعید اولز كه دنیا و آخرت و ما فیها جمیع تعینات وجودیه بی آن واحدده اعدام ایدوب آنلرك
 امثالی و یا آنلردن خبری اولان صورتی ايجاد ایلد بلکه عارف محقق و وارث مدقق قنده خلق اى ان واحدده
 تجدده در) (بل هم في لبس من خلق جديده والله يهدي من يشاء الى صراط مستقيم

فصل حکمة روحیه فی کلمه بعقوبیه

امدی شویله معلوم اوله كه حکمت روحیه تك شرعی حق تعالیك) (ووصی بها ابراهيم بنیه و یعقوب یابخی
 ان الله اصطفى لكم الدين) (قولیدر آنکچون دین ایلد ایتد ایدوب دیدی) (الدين دين الله تعالى ودين
 عندهم من عرفه الحق تعالى و من عرفه الحق ودين عند الخلق و قد اعتبره الله) (دين لغتمده انقياد معنسانه
 اطلاق اولور و من عند الله موضوع اولان شرع معنسانه دخی اطلاق اولور) (ان الدين عند الله الاسلام)
 پس دیندن بونده مراد من عند الله وضع مشروع و امر موضوعه اطلاق اولور كه عبد طرفندن ظاهر اوطان
 تسلیم و انقياد در اما ظاهر انقياد پس شول شيتك اثباتی ایلد واقع اولور كه الله تعالى اسان رسول اوزره كاینده
 اول شيتك اثباتی ایلد امر ایتدی و اما باطن انقياد پس حق تعالی ارسال ایتدیكي انبیا و رسلاك تصدیقه حقل
 اخباری تصدیق ایدوب من غیر توقف و لا ارباب انبیا و رسلا و اخبارات الهیه به امان كتورم كدر بقول الله تعالى
 فلا وربك لا يؤمنون حتى يحكموك فيما شجر بينهم ثم لا يجدوا في انفسهم حرجا مما قضيت ويسلموا تسليما پس انقياد
 باطنك حقیقی بودر كه نفسده حرج باقی قانیه الله ایلد رسول قضای ایتدیكي شیدرن و الله ایلد رسول قضای ایتدیكي
 شیدره امر حقه و امر رسوله تسلیم کلی ایلد تسلیمدر پس دیندن مراد انقياددر پس دینك اولور دین ایتدی
 بریسی عند الله اولان دیندرو دخی شول كسنه تك قنده اولان دیندركه حق تعالی اول دینی كاتعريف ایلدی
 و دخی شول كسنه تك قنده اولان دیندركه اكافی تعریف ایلدی شول كسنه كه اكحق تعریف ایلدی
 پس دین باحضرت جعدن بغیر واسطه نازل اولان شرعه انقياددر و با واسطه رسول ایلد و واسطه مؤمنین ایلد

موضوع اولان شرعه انقياددر و بری دخی عند الخلق اولان دیندرو الله تعالى اى اعتبار ایتدی یعنی حقل
 قنده معتبردر و خلق قنده اولان دین طریقه محموده دركه اصحاب قناتدن عقلا و حكا اى وضع ایلدی
 و بونوع دین حقل قنده معتبر اولدی فترت زمانده معتبردر كه حق تعالی به انكله عبادت اولور و انكله
 اك انقياد اولور و شرع و دین جدید ایلد رسولك بعثتی قنده بودن دخی منسوخ اولور و الله قنده دخی آنك
 اعتباری بودر واسطه رسول ایلد مقرر اولان دین شرع جدید ایلد مبعوث اولان رسولك بعثتی ایلد منسوخ
 اولدیكي) (قال الدين الذي عند الله هو الذي اصطفاه الله واعطاه الرتبة العلية على دين الخلق فقال تعالى
 (ووصي بها ابراهيم بنیه و یعقوب یابخی ان الله اصطفى لكم الدين فلا تموتن الا وانتم مسلمون اى منقادون اليه)
 پس عند الله اولان دین شول دیندركه الله تعالى اى اصطفاه ایتدی و دین خلق اوزره اكارتبه علیه بی اعطا
 ایتدی ز برادرین الهینك وجودی قنده دین خلمك حكمی و اعتباری بودر) (پس الله تعالى) (ووصي بها
 ابراهيم بنیه و یعقوب یابخی ان الله اصطفى لكم الدين فلا تموتن الا وانتم مسلمون) (دیدى یعنی بودینه ظاهر
 و باطن منقاد اولدیكچر حالده پس دین الله تعالى به انقياددر) (وجاء الدين بالالف واللام للتعريف والعهد
 فهو دين معلوم معروف وهو قوله تعالى ان الدين عند الله الاسلام وهو الانقياد فالدين عبارة عن انقيادك
 (ولفظ الدين الف ایلد و لام ایلد تعریف و عهد ایچون كلى) پس دین معلوم و معروف اولان دیندرو اول دین معلوم
 الله تعالیك ان الدين عند الله الاسلام قولندن مراد اولان دیندرو اسلام انقياددر پس دین سنك انقياد كدن
 عبارتدر یعنی دین عبد طرفندن انقياددر وضع مشروعدر) (والدين من عند الله هو الشرع الذي انقذت
 انت اليه) و من عند الله اولان دین شول شرعدر كه سن اك منقاد اولدك یعنی دین اسلامدن عبارت اولدقه
 اسلام دخی انقياددر پس دین انقياددن عبارت اولور و شك بودر كه انقياد عبد طرفندن پس عبد
 طرفندن دین انقياددر و من عند الله اول دین شول شرعدر كه عبد اك منقاد اولور) (فالدين الانقياد والناموس
 هو الشرع الذي شرعه الله تعالى فن اتصف بالانقياد لما شرعه الله له ذلك الذي قام بالدين واقامه اى
 انشاء كما يقيم الصلوة فالعبد هو المنشى للدين والحق هو الواضع للاحكام فلا نقياد عين فعلك فالدين من فعلك
 فاسعدت الاما كان منك) پس دین عبد طرفندن انقياددر و ناموس شول شرعدر كه الله تعالى اى شرع ایتدی
 پس شول كسنه كه الله تعالى اك شرع ایتدیكي شيتك انقياد ایلد متصف اولدی پس اول شول كسنه دركه
 دین ایلد قائم اولدی و دخی دینی اقامت ایتدی یعنی دین انشاء ایتدی تنه كیم عبد صلو اقامت ایدر یعنی انشاء
 ایدر پس عبد دینی منشددر و حق احكام شرعیه بی واضعدر پس انقياد سنك فعلك كیمیدر پس دین
 سنك فعلك كنددر پس سن مسعود اولدك الاسندن اولان شيتك یعنی فعلك اولان انقياد ایلد زرا وقتا كیم دین
 انقياد اولدكده و انقياد سنك فعلك اولدكده دینك فاعلی و منشی سن اولور سن زرا سعادت سنك صفتكدر
 و سنكچون حاصله اولان صفت واقعه اولز الاسنك فعلك كدن پس سنك سعادتك سنك فعلك كنددر زرا هر فعل
 اختیارى البته نفس فاعله بر اثر ایدر پس سنكچكم آنك او امرینه انقياد ایتك تحقیق اك اطاعت
 ایدر سنكچكم اك اطاعت ایتك اولدخی سكا اطاعت ایدر و سنك كمالكى سكا افاده ایدر كمال انا جلیس
 من ذكرى وانيس من شكرى و مطيع من اطاعنى) (فكما ثبت السعادة لك ما كان فعلك كذلك ما ثبت الامناء
 الالهية الا فعاله وهى انت وهى المحدثات فبأناره سمى الها و بانارك سميت سعيدا) (پس تنه كیم سنكچون
 سعادت ایتد ایتدی شول شيتك سنك فعلك اولدی كذلك اسماء الهیه بی اثبات ایتدی الا للهك افعالی و آنك
 افعالی سنسن و آنك افعالی محدثاندر پس الله تعالى انا اى ایلد التسمیه اولندى و سنكچكم انا اى ایلد التسمیه
 اولندك یعنی تنه كیم سنكچون سعادتك سنك فعلك اولان انقياد اثبات ایتدكده كذلك اسماء الهیه بی الله ایچون
 اثبات ایتدی الا آنك افعالی زرا اسماء الهیه ذات احدیتده مندرجه و ظاهره دكلدر و الله ایچون ثابته دكلدر
 الا هر براسنك كمالی و فعلی بر مظهرده ظاهر اولدقه مظهرده ظاهر اولان افعالده هر بر فعله مخصوص
 اولان اسم ایلد الله تعالى مسعى اولور پس اسماء افعال و آثار ایلد ثابته اولور یعنی اول اسماء ایلد اللهك مسعى
 اولمسی و اول اسماءك الله ایچون ثابته اولمسی افعال ایلد ثابته كیم اسماء افعالك ظهورینه مبادیدر و اللهك افعالی
 سنسن و آنك افعالی محدثاندر بوتقدیر اوزره موضعینده هی ضمیری افعاله راجع اولور و هی المحدثات قولى

وهی انت قولند بدل اولتی جائزدر وعطف بیان اولتی دخی جائزدر وضمیر اول اسمایه وضمیر ثانی افعاله عاید
اولتی دخی جائزدر یعنی الالهک اسمایه سندن یعنی اعیان ثابته در و آنک افعالی محمد ثابته در وضمیر اول افعاله
وضمیر ثانی انت ابله مخاطبه اولان اعیان وجودیه به ارجاع اولتی جائزدر یعنی الالهک افعالی اعیان وجودیه در
واعیان وجودیه محمد ثابته در پس الله تعالی اثار وافعال اولان محمد ثابته در سببیه الیه تسبیح اولور زیر املوه
وهر بوب وخلق الیه الوهیت ورویت وخالقیت صفتیه الله ظاهر اولوب الیه وحق الیه تسبیح اولور
وسندخی اثار وافعال سببیه عبد سعید تسبیح اولور پس سعادت اوامر وخواهی الهیه به انقیاد و تسلیم
ورضا کبی اولان انقیاده در وشفاعت عدم انقیاده در زیر جنتکم سن حقل امرینه منقاد اولسک پس حقه
اطاعت ایدرسن وهر جنتکم اوامر وخواهی حقه اطاعت ایتسک حتی دخی سنک سؤلک اجابتدن سک اطاعت
ایدرسن حتی سک اجابت ایتمز اسنک اگاجابت ایتدیکل شیتله پس سنی اسعاد ایتدی اسنک افعالک وپوندن
اعظم سعادت اولور چی که دینک احداث وانشاء سنده حتی سنی اشر الیه و لکن انسان ایچون سعادت عظمی
اول حینه تصور اولور که انسان جمیع اسماء الهیه بی جامع اولوب صورت الهیه به مظهر اوله پس (ان الدین
عند الله الاسلام) فخواهی اوزره دیندن مراد ظاهر وباطن السنه رسل اوزره وارده اولان اوامر الهیه به
تسلیم و انقیاد در صکره مشیت و ارادت الهیه اوامری و قضا و قدر حکمی جریانه منقاد اولوب و مظاهر ایشان
بر مظهر حقه در اعراض ایتموب حتی کندی امرینه بصیر و ناظر و شهید و حاضر مشاهده ایده و امری اگ
تفویض و تسلیم الیه پس بودین الیه سعادت عظمایه واصل اولور و اما بونک مادونی اولان سعادت انقیاد
حسبیه در و کذلک اوامر الهیه اول امر ده انقیاد عظمای منتهی اولغله انقیاد سعادت عظمادر) (فانزلک
تعالی و فی نسخه فانزلک الله منزله اذ ائت الدین و اتقوا الله) (پس الله تعالی سنی کندی نفسی
منزله سنه انزال ایلدی جنتکم سن دینی اقامت ایتسک و دخی الله سک اشروع ایتدی شیتله سن منقاد اولسک
یعنی دین اقامتده وحق الوهیت ابله ظاهر اولان کمالی اثار و افعال الیه متحقق اولمده حتی سنی کندی نفسی
منزله سنه انزال ایلدی دینی اقامت ایدوب انشاء ایتدیکل حینه و سک اشروع ایتدی احکام و اوامر انقیاد
ایتدیکل سنک سعادت اثارک الیه حاصل اولمده و یا خود سنی کندی نفسی منزله سنه انزال ایلدی سنک فعلک
اولان دینی کندی نفسیه اضافه ایتدی کی حینه ته کیم (ان الدین عند الله الاسلام) دیدی یعنی عند الله
معتبر اولان دین اسلام در و اسلام انقیاد در پس سنک انقیاد اولان دینی کندی نفسیه اضافه ایتدی الاله
الدین الخالص قولنده و دخی سنی کندی نفسی منزله سنه انزال ایتدی سک اشروع ایتدی شیتله سن منقاد
اولدی بکده و دینی اقامت ایدوب انشاء ایتدیکل حینه سنک سعادت اثارک الیه حاصل اولدی یعنی
کبی کذلک حتی تعالی سنی خلق ایدوب سن آندن طلب ایتدیکل شیئی اول سکا اعطا ایتسک سکا مطیع
و منقاد اولور و آنک الوهیتی آنک فعلی اولان سنک وجودکله متحقق اولور و اسمائیه ثابته اولور) (و سبسط
فی ذلک ان شاء الله تعالی ما تقع به الفائدة بعد ان بین الدین الذی عند الخلق الذی اعتبره الله) (وعن قرب
ان شاء الله تعالی دینده بن بسط ایدرم شول قولی که آنکله فائده واقع اوله خلق قننده اولان دینی بیان
ایتدیکم در صکره که اول دینی الله تعالی اعتبار ایلدی) (فالدين كله الله) (پس دینک کلیسی الله مخصوصدر
الله شرعی اعتبار اولنسون و کزلک خلقک صنعی اعتبار اولنسون که الالهک قننده معتبر در زیر اول احکامک
وضعی الله تعالی به مخصوصدر پس انقیادک کایسی دخی الله تعالی به مخصوصدر) (و کله منک لامنه الا جنتکم
الاصالة) (و دینک کلیسی سندن در الهی در کادر الا اصالت حکمی الیه زیر انقیاد سندن در الهی در کادر و شرع
دخی سندن در سنک استعدادک طلیله وضع اولدی و اصالت حکمیه الهی در کادر اولدی بودر زیر فعلک اصلی
واقاضه سی حقدن در مظاهر در کادر الا مظاهرانی استعدادات خاصه الیه حقدن طلب ایدوب انزلدن ظهور
ایتسکله انله اسناد اولور پس الله منقاد اولان کرلن من عند الله صورت اجالدن مأمور اولدی شیتله
انقیاد ایتسون و کزلک خلق قنندن صورت تفصیلدن مأمور اولدی شیتله انقیاد ایتسون اول انقیاد اولده
الهدن و الله ایچوندر) (فالدين كله الله) (پس انقیاد دخی حقدن پس شیخ رضی الله عنه خلق قننده اولان
دینک بیانته شروع ایتدی) (قال الله تعالی و رهبانیه ابتدعوها) (الله تعالی و رهبانیه ابتدعوها دیدی

پس دین خلقی الله تعالی نیک بوقولندن اخذ اولندی و رهبانیه یعنی عقلا و حکمان ریاضات شاقه اربابی ایچون
مجموعه اولان ادیان که صفای باطن الیه و ذوق روحانی الیه آنرا اول ادیان ابتداع و اختراع ایتدیلر یعنی وقتا کیم
کندی بلرک عبودیتی مقامن وحق ربوبیتی مقامن بواطن نقیمه دن لامعه اولان اوار الیه و قلوب صافیه دن لایحه
اولان اثار الیه مشاهده ایتدیلر سه پس ربک نعمته که آنلری خلق ایدوب آنلره هدایت ایلدی شکر دن اوتری
کندی نفسلر نه عبودیت ابله تکلیف ایتدیلر یا کندی نفسلری ابله و یا صفای باطنلر نیک مقتضای اولان
واردات قدسیه نیک الهامی ابله و هر بر یسی کندی مشرب خاصی اوزره بر طریقت خاصه و شریعت مخصوصه
اختراع ایتدیکه آنکله حقه عبادت ایلله) (وهی النوامیس الحکمیة الی یجی الرسول المعلوم بها فی العامة
من عند الله بالطر بقة الخاصة المعلومه فی العرف) (یعنی اختراع اولتان شرایع مخصوصه شول نوامیس
حکمییه در یعنی حکمت و معرفت اقتضا ایتدی شول شرایع در که عامه ده معلوم اولان رسول من عند الله
آنلری کتورمدی عرفده معلومه اولان طریقه خاصه الیه یعنی عامه قننده معلوم اولان رسول عرفده معلومه
اولان طریقه نبوت ایلله من عند الله آنلری کتورمدی بوقدر اوزره فی العامة قولی معلوم قولنه متعلق اولور
و بالطر بقة قولی لم یجی قولنه متعلق اولور و ابکیسی دخی لم یجی قولنه متعلق اولتی جائزدر یعنی رسول معلوم
من عند الله طریقه خاصه الیه که عرفده معلومه در عامه بیننده و یا عامه حقدن آنلری کتورمدی و بالطر بقة
قولی ابتدعوها قولنه متعلق اولتی جائزدر ای اختراعها بالطر بقة الخاصة المعلومه فی عرفهم و شیخ کلای
مشعر در که نوامیس ابله اتیان اگرچه کیم عامه ناس بیننده طریقت نبوت ابله اظهار معجزه ایلله رسول معلوم
کلسیه اولدی لکن من عند الله آنلر قلوبنه نازل اولان رسول الهام و القا الیه مقرر اولدی) (فلما و اوقت
الحکمة والمصلحة الظاهرة فیها ای فی تلك النوامیس الحکم بالنصب الالهی فی المقصود بالوضع المشروع
الامی) (پس وقتا کیم عقلا و حکما اختراع ایتدی نوامیسده اولان حکمت و مصلحت حکم الهی به وضع
مشروع الهی الیه مقصوده موافقت اولدیه و وضع مشروع الهی در مقصود اولان حکم الهی نفوس
ناقصه نیک تکمیل و اکمالدر پس نوامیسده ظاهر اولان حکمت و مصلحت نفوس ناقصه نیک تکمیلنده اول
حکم الهی به موافقه اولغله) (اعتبرها الله اعتبار ما شرعه من عنده تعالی و ما كتبها الله عليهم) (الله تعالی
اول نوامیس اعتبار ایتدی کندی قنندن الله تعالی شرع ایتدی شیتله اعتبار ایتدی کبی و ناسک کلیسی
اوزره الله تعالی فرض ایتدی عبادت اعتباری کبی و لکن بوطر بق خواص در عوام طریقی دکدر هر بر احد
مشاق ریاضته تحمل ایتسک و طریقه خاصه اوزره سلوک ایتسک قادر دکدر و اما اهل الاهدن اهل خصوص
ایچون حکم خاص حاصلدر استعداد خاص سببیه که عنایت اولیده الله تعالی انی آنلره هیه ایلدی که اول حکم
خاص الیه سلوک ایدر و ریاضت و مجاهده به طاقت کتوردر) (ولما فتح الله بينه وبين قلوبهم باب العناية
والرحمة من حيث لا يشعرون جعل فی قلوبهم تعظیم ما شرعه و طلبون بذلك رضوان الله علی غیر الطریقه
النبریه المعروفة بالتعریف الالهی) (و وقتا کیم الله تعالی کندی بینله نوامیسک شارعی اولان حکانک
وقومنک قلوبی بیننده عنایت و رحمت بانی فتح ایتدیه آنلرک شعوری اولدی شیتله آنلرک شرع
ایتدکاری شیتلک تعظیمی و رعایتی آنلرک وقومنک قلوبلر نده ابقاع ایلدی پس اول شرع شیئی مشروعه
تعظیم و رعایت ایتدیلر رضوان الهی طلب آنکله ایدر لر تعریف الهی ابله معروفه اولان طریقه نبویه دن
غیری طریقی اوزره و اول وجه خاص طریقتدر که آنده واسطه بوقدر (فالهمها بخورها و تقوها) و اول وجه
خاص طریقی اوزره حق تعالی نفسه فجوری و تقوا بی الهام ایدر و بوطر بق تعریف الهی ابله معروفه اولان
طریقه نبویه دکدر که ادعای نبوت ابله و اظهار معجزه ایلله اصحاب نوامیس ظاهر اولر بلکه طریقه نبویه اوزره
زائده اولان امور ابله کدیله که الله تعالی اول امور آنلر اوزره اولافرض ایتدی ایدی سینه بی حسنیه ایلله
دفع ایتلک کبی و نفس سختی آخره ابقاع ایتلک کبی و تقلیل طعام رمنام ایلله ریاضت کبی و ذکرا و زهره مواظبت
کبی و متصوفه نیک سائر ادابی کبی که احکام شرعییه اوزره زائده اولوب سفته موافق اولان شیئی کبی اوله سنت
حسنه اوله بدعت منکره اولیه فقال (فارعوها هؤلاء الذین شرعوها و شرعت لهم) و مقلدیم (حق رعایتها
الا بتغافر رضوان الله) (پس الله تعالی ایتدی نوامیس رعایت ایتدیلر بوحکم و عقلا که آنلر آنلری شرع

ابتدای آنرا عوامی و آنرا مقلد اولی که نوا میس آنرا میجوین مشروعه اولدی نوا میس حق رعایتی ایل
 الارضوان اللهی ابتغادن اوتری بوتقدیر اوزره (الابتغاء رضوان الله) قوی امتثناء مغرغ اولور فارغوها
 قولندن پس بوتقدیر اوزره و بوتقدیر ایل عمل واجب اولور بر طریقت نبویه اوزره لسان رسول نبی ایل آنرا امور
 اولدی و لکن آنرا بوتقدیر ایل عمل ایدوب نفسری اوزره آنرا ایجاب و رعایت ایتمکله آنرا بوتقدیر ایل
 واصل اولور (فاینا الذین امنوا منهم اجرهم) و لکن حکم الهیه اولان نوا میس وجه خاص طریق اوزره
 حقدن آنرا قلوبیه ابتغال و لغله نفسیه نسبتله عمل آنرا اوزره واجب اولور و بوتقدیر معنی اعتبار ایل در
 والا بتدیه استثناء منقطعدر فیکون التقدير ما كتبناها عليهم لكنهم ابتدعوا ابتغاء رضوان الله رعوها حق
 رعایتها لا بتغاء رضوان الله (ولذلك اعتقدوا) و رضوان الله دن اوتری نوا میسه اعتقاد ایلدر یعنی نوا میس
 حکمیه بی شارع اولور و آنرا مقلد اولوب نوا میس ایل عامل اولور اعتقاد ایلدر که هر کیم بوتقدیر ایل عمل ایلسه
 آنکچون رضوان الله حاصل اولور لام اعتقدوا قولنه متعلقدر (فاینا الذین امنوا بهم انهم اجرهم و کثیر منهم
 ای من هؤلاء الذین شرع فیهم) ای فی حقهم (هذه العبادة فاسقون ای خارجون عن الانقياد اليها والقيام بحقوقها
 ومن لم يتق الله لم يتق اليه مشروعه بما يرضيه) (حق تعالی دیر که پس اول قومدن نوا میسه مرعی اولوب آنرا
 مؤمن اولور بر آنرا اجر لارن اعطاء ایلدر و اول انوار قدسیه و کلمات نفسیه در و اول قومدن که آنرا حقدن
 بوعبارت مشروعه قلندی جمع کثیر فاسقوندر یعنی بو نوا میسه انقیاددن و بوتقدیر حق ایل قائم اولقدن
 خارجدر زیرا آنرا مقتضای اوزره عمل ایلدر و بر کسکه که بوشرایع و نوا میسه انقیاد ایتسه بالا صاله
 مشروعه اولان حق کامنقاد اولور ای رضایه جگ شئی ایل زیرا آنرا واضع ایل آنرا لله وضع ایلدر پس
 آنرا انقیاد ایتک الله انقیاد ایتکدرو الله منقاد اولور الله منقاد اولور بر شئی آنرا اعطاء ایتکله که آنکه
 آنرا رضایدر و آنرا انقیاد ایتک الله انقیاد ایتکدرو پس الله تعالی دخی که فی الحقیقه اول نوا میس
 مشرعیدر کامنقاد اولور کامنقاد ایتکله ای کنیدیسندن ارضا اید جگ شئی اکا اعطاء ایتکله جگ کبی
 و خبر و نواب کبی که آنکه حقدن راضی اولور و مشروعه قولنده ضمیرک تذکیری دین اعتبار ایلدر (لکن
 الامر يقتضي الانقياد) (لکن امر الوهیت و شان ربوبیت حقدن انقیاد اقتضایدر یعنی عبدک طلبی اوزره اکا
 اعطاء ایتک اقتضایدر عبدک منقاد اولسون و کرا مخالف اولسون پس رضوان حق طلبدن اوتری آنرا
 مراعاتی لازمدر) و بیانه ان المكلف اما منقاد بالموافقة و اما مخالف فالموافق المطيع لا كلام فيه لبيانه و اما
 المخالف فانه يطلب بخلافه الحاکم علیه من الله احد امرین (و حقدن عبده انقیادینک بیانی تحقیق عبد
 مکلف یا موافقت ایل حقه منقاددر و یا مخالفدر یعنی مخالفت ایل منقاددر پس موافق و مطیع اولان عبده کلام
 یوقدر واضح و ظاهر اولدیغندن اوتری یعنی عبد موافقت انقیادی بین و ظاهر در و اما عبد مخالف پس اول
 خلاقی سبیل کندی نفسی اوزره الله دن احد امرین ایل حاکم اولان شئی طلب ایلدر بوتقدیر اوزره الحاکم قوی
 یطلب قولنک مفعولی اولور و احد امرین قوی دخی نزاع خافضیت ایل منسوب اولور و الحاکم بخلافه قولنده
 مفعول اولقی اوزره واحد قوی دخی یطلب قولندن مفعول اولقی اوزره منسوب اولقی جائزدر ای یطلب من الله
 احد امرین بخلافه الحاکم علیه یعنی الله دن احد امرین طلب ایلدر کندی نفسی اوزره حاکم مخالفی سبیل
 و لکن شیخ اصطلاحی اوزره وجه اول و فقدر ته کیم فص عز یرده مذکوردر و الحاکم قوی جرایه بخلافه
 قولنک صفی اولقی جائزدر یعنی آنک اوزره حاکم اولان خلاقی سبیل الله دن احد امرین طلب ایلدر واحد
 امرین قوی الحاکم قولندن بدل اولقی جائزدر (اما التجاوز والعفو و اما الاخذ على ذلك ولا بد من احدهما لان
 الامر حق في نفسه فعلى كل حال قد صح انقياد الحق الى عبده لافعاله و ما هو عليه من الحال فالحال هو
 المؤثر) یا تجاوز ایل عفو طلب ایلدر تا کیم عفو ایل غفور اسمک کالی و حکمی آنده ظاهر اوله و یا خود
 بو مخالفت اوزره اخذی طلب ایلدر تا کیم اسم منقسم ایل اسم قهارک حکمی و کالی آنده ظاهر اوله و عفو ایل
 تجاوز اولان امرین بدین برینستک اولسندن لابددر زیرا امر نفسنده صادره پس هر حال اوزره حقدن عبده
 تقیادی صحیح اولدی عبدک افعالندن اوتری و دخی شول شیدن اوتری که عبدک افعالندن آنک اوزره در یعنی
 عبدک افعالندن و حالندن اوتری حقدن عبده انقیادی صحیح اولدی پس حقدن عبده انقیادندن و مؤثر اولان

حادر یعنی عبدک حقه منقاد اولوب حقدن ای رضایه جگ شئی طلب ایلدر و کرا مخالف اولوب
 یا تجاوز ایل عفو طلب ایلدر و یا خود مؤخذ بونی طلب ایلدر و کرا مخالف اولوب حقدن اوتری که عبدک
 اوزره در حقدن عبده انقیادی صحیح اولدی و انقیادده مؤثر اولان حال اولدی زیر احق طرفندن امر اعطا
 عبدک استحقاقی اوزره جائزدر پس عبد اوزره الله دن جاری اولور الا عبدک حالی اقتضایه جگ شئی حسیله که
 عبدک حقدن پس اگر عبد حقه منقاد ایتسه جزاء وفاق ایل حق دخی کامنقاد اولور و کرا مخالف ایتسه
 و مخالفتی اقتضایدن عفو و غفور کبی بعض اسماء احکامک ظهوری ایتسه که عبدک حالی آنرا آنده ظهورن
 طلب ایلدر پس حق اکافو و مغفور ایل منقاد اولور و آنک مخالفتی طلب ایلدر کیم اسم عفو و غفور ایل حق
 اکاتجلی ایلدر پس عبدک مخالفتی آنده کمالک زیاده ظهورینه سبب اولور و اگر عبد حالی مؤخذ بی طلب
 ایلدر پس حق اکافو و انتقام ایل منقاد اولور و اسم منتقم و قهر ایل اکاتجلی ایلدر پس آنک حالی ترقی اقتضا
 ایتز بلکه قهر و انتقام اقتضا ایلدر پس عبدک حالی مؤثر در حق طرفندن حکم خاصی جائزدر پس عبدک
 حقه طاعت ایل انقیادی عبدک حقه موافقتندن عبارتدر و حقدن انقیادی عبدک حالی جزادن اقتضایه جگ
 شئی حقدن عبده موافقتندن عبارتدر (فن هنا كان الدين جزءا ای معاوضة بما يسر او بما لا يسر فما يسر
 رضى الله عنهم ورضوا عنه هذا جزءا بما يسر ومن يظلم متكم نذقه عذابا كبيرا هذا جزءا بما لا يسر و تجاوز عن
 سيئاتهم هذا جزءا فصيح ان الدين هو الجزء و كما ان الدين هو الاسلام والاسلام هو عين الانقياد فقد انقاد
 الى ما يسر والى ما لا يسر وهو الجزء وهذا لسان الظاهر في هذا الباب) (پس بو مقامدن یعنی عبدک افعالندن
 اولان مقامندن دین جزا اولدی یعنی مسرور اوله جگ شئی و مسرور اوله جگ شئی معاوضه اولدی
 حالک اقتضای حسیله پس بما يسر ایل معاوضه رضى الله تعالى عنهم ورضوا عنه قولدر یعنی الله انلردن
 رضای و آنرا الله دن رضایدر پس بما يسر ایل جزا در که طبیعتیه ملائمه الله تعالی به طاعت ایل منقاد اولان
 کسینه به الله تعالی اکاندن و اندن اکا رضوا ایل تجلی ایلدر (ومن يظلم متكم نذقه عذابا كبيرا) یعنی سزندن شول
 کسکه که ظلم ایلدر بزا کاعذاب کبیری طاعتدیر بریزیدی و بما لا يسر ایل جزا در که طبیعتیه ملائمه کددر (و تجاوز
 عن سيئاتهم) دیدی یعنی بر آنرا سیئاتلردن تجاوز ایلدر و بر جزا در ملائمه و غیر ملائمه مقید کددر پس
 صحیح اولدی که دین جزا در یعنی معاوضه در عبدک مقتضای حالی اوزره و ته کیم دین اسلامدر و اسلام خود
 عین انقیاددر پس حق عبده مسرور و بر جگ شئی و مسرور و بر جگ شئی منقاد اولدی و عبدک حالی حسیله
 اکا انقیاد جزا در و بویاید بولسان ظاهر در یعنی عبدک مقتضای حالی اوزره طبیعتیه ملائمه و غیر ملائمه شئی جزا
 ایتک لسان ظاهر در جزا باندن بر اعبده فعلی و حالی حسیله حق اکا جزا ایلدر و یا خود دین جزا اولقی و حقدن
 عبده انقیاد معنایه اولقی لسان ظاهر در اکا انقیاد ایلدر (و اما سر و باطنه فانه تجلی من مرأة وجود الحق
 فلا يعود على المحككات من الحق الامانة طيه ذواتهم في احوالها فان اهم في كل حال صورة تختلف صورهم
 لا اختلاف احوالهم فيختلف التجلي لا اختلاف الحال فيقع الامر في العبد بحسب ما يكون) (و اما بولسانک
 و یا خود بک سری و باطنی پس تحقیق عبد وجود حق مرآتدن بر تجلیدر پس ممکن اوزره حقدن عائد اولور
 الا ممکنک ذواتی احوال لارنده و تجلی اولدی حقه حقه اعطاء ایلدر پس حق ممکنک تجلی ایدوب ای
 اعطاء ایلدر زیر تحقیق ممکنک ایچون هر حاله بر صورت حاصله در پس ممکنک صورتی مختلفه در احوالری
 اختلافندن اوتری پس دخی مختلف اولور حالک اختلافندن اوتری پس حق طرفندن عبده اثر واقع اولور
 عبده حسیله موجود اولور سه یعنی عبدک حسی اوزره تجلی واقع اولور (امدی) شویله معلوم اوله که حق تعالی
 اسماء سبیله اعیان ثابته مرآت اولور و اعیان ثابته وجود حق مرآتده ظاهر اولور پس حقدن
 اعیاندن هر بر بسی آخره مرآت اولور پس حق اعیاننه مرآت اولور حقه عبده عین ثابته سی اعتبار ایل وجود حق
 مرآتده بر تجلیدر که اسم دیانندن عین ممکنه حسیله ظاهر در پس حقدن عبده انقیادی آنک طبیعتیه ملائمه
 اولان شئی ایل اسم دیانک تجلیدر که فی حقدن استخلا و استعلاء ایلدی و عبده غیر دینه حقدن انقیادی عبدک
 شول حالی موجب ایلدر که عبدک اوزره در پس حق طرفندن جزا اعیانک حقه اعطاء ایلدر کیم شئی حسیله در
 مرآت وجود حقه تجلیه اولان صورت اقتضایه در پس اعیان احوالیه حق مکفه در که آنرا

تکلیف ایلیه احوال دل شول شمله که آنرا آنکه اوزره در دل و دخی آنرا اول احوال ایله جزا ایلیه پس جزا حالته
ممکنات اوزره حقن عاید اولمز الاشول جزا که ممکنات ذراتی احوال رنده اتی اقتضا ایلیه وحقه اتی اعطا
ایندیلر که حق آنکه جزا ایلیه پس اعیانند راعیان ایچون حاصل اولان واعیان اوزره وارد اولان شی
حقن تجلیدر واعطاء وجود در اول احوال ذاتیه سی صورینه زیرا آنرا ایچون هر حاله صورت خاصه
حاصل در که اول حال اتی اقتضا ایدر واعیانک احوالی مختلفه در پس صورلی دخی مختلفه اولور احوال لری
اختلافندن اوتری پس تجلی مختلف اولور متجلی له اولان اعیانک احوالی اختلافیله پس عبده اثر عبدلی حالی
حسبیه واقع اولور) (فما اعطاه الخیر سواه ولا اعطاه ضد الخیر غیره بل هو من ذاته ومعذبه افلا یذمن الانفسه
ولا یحمدن الانفسه فله الحجة البالغة فی علمه بهم اذ العلم یتبع المعلوم) (پس عبده خیری اعطا یتدی عبد حالیله
اتی طلب ایستد کده اندن غیری و ضد خیری دخی اکا اعطا یتدی حالیله اتی طلب ایستد کده کندی نفسندن غیر
بلکه عبد کندی ذاتی منعه در و دخی اتی معذبه پس جزا غیر ملائیک و عذابک اصابتی قنده عبد کندی
نفسندن غیر بر احدی ذم ایتمسون و جزا ملائیک و ثوابک اصابتی قنده عبد کندی نفسندن غیر بر احدی
حد ایتمسون پس الله ایچون حجت بالغة ثابت در اللهک آنرا علمنده زیر علم معلومه تابعدر پس حق آنرا ایله
معامله ایتمز الا علم الهیده آنرا ثبوتی و صور تلمیذ آنده ارتسای حسبیه و علم معلومه تابعدر پس اگر خیر
وا کر ضد خیر در کندی نفسندن در و بومر قدر در و بومر قدر در و بومر قدر در و بومر قدر در و بومر قدر در
احوالی مقتضیاتند در) (ثم الامر الذی فوق هذا فی مثل هذه المسئلة ان الممكنات علی اصلها من العدم
ولیس وجود لا وجود الحق بصور احوال ماهی علیه الممكنات فی انفسها واعیانها) (اندن صکره شول سرکه
بوسر اولک فوقنده در بومر مسئله مثلند تحقیق ممکنات عدمدن اولان آنراک اصلی اوزره ثابت در یعنی غنیمت
اوزره ثابت در وحقن وجودندن غیر وجود یوقدر که متعیندر شول شیک احوالی صوری ایله ممکنات
افسنده واعیانده اول شی اوزره ثابت در پس حق ممکنات معدومه نیک احوال معدومه سی صور یله
متلبس اولوب احوال معدومه حسبیه ظاهر اولدی پس ممکنات احوالی صورنده ظاهر اولان حقن
وجودیدر و ممکنات عدمیه اصلیه اوزره ثابت در هی شمیری ممکنات مذکوریه راجعدر و ممکنات شمیردن
بدلدر و یا خود شمیرمدر و ممکنات اتی تفسیر ایدر ای بصور احوال الذی علیه الممكنات فی انفسها واعیانها
من الامر و بومر سر قدر در) (فقد علمت من یلتذون من تألم) (پس بچکم سن سر مذ کوری عالم اولسک تحقیق
عالم اولور سنکه صور احوال ممکنات ملته اولان کیدر و ملته اولان کیدر یعنی صور احوال ممکنات تجلیات
الهیة ایله متعین اولوب ملته اولان و ملته اولان حقدرو لکن التذانیله تألم صفات کونیه دندر آنراک حق
اسنادی احد وجهیندن اوتریدر بوجه بودر که مقام تنزله حقت صفات کونیه سیله انصافیدر مکرر استرا
وکیدگی و بوجه دخی بودر که کونک و صفات کونیه نیک حق رجوعیدر و اما احدیت اعتباریله صفاتک
کابسی آنده مستلکه در آنده التذانی و تألم یوقدر) (وما یعقب کل حال من الاحوال) (من قولنه معظوفر
یعنی سن عالم اولور سن نه شیدر احوال دن برحالی اعقاب ایدن و احوال دن هر برحالی اعقاب ایدن حقت
بر صورنده تجلیسیدر که حال اول صورنی اقتضا ایدر و کل قولی معقول اولمز اوزره منصوبدر و یعقب قولنده
فاعل شمیری مایه راجعدر (وبه) ای سبب کون الجزاء عقیب الحال) (سمی عقوبه و عقابا و هو سائغ فی الخیر
والشر غیر ان العرف سماع فی الخیر ثوابا و فی الشر عقابا) (یعنی جزا حاله عقیبی اولمغه جزا عقوبت و عقاب ایله
تسمیه اولندی و عقاب خیر ایله شمرده بحسب اللغة جائزدر لا یوقدر و اردر که عرف شرعی خیرده جزایه ثواب
و شمرده جزایه عقاب تسمیه ایندی) (ولهذا) (وفی بعض النسخ و بهذا) (سمی اوشرح الدین بالمعاده لانه عاد
علیه ما یقتضیه و یطلبه حاله فالدين العادة) (یعنی هر حاله که اتی حال آخر اعقاب ایدر حال آخر آنک جزای
اولدیغندن اوتری جزا اولان دین عادت ایله تسمیه اولندی و یا خود عادت ایله شرح اولندی زیر اشان بودر که
عبد اوزره عودت ایندی جزا دن آنک حالی اقتضا ایندی و طلب ایندی شی پس دین عادتدر) (قال الشاعر
(کدی نیک من ام الحور برت قبلها) ای عادتک و شاعر کدی نیک من ام الحور برت قبلها دیدی یعنی سنک عادتک
دیگدر بونده شاعر دینی استعمال ایندی و عادت مراد ایندی وجه مذکور ملاظه ایستد یکندن اوتری

(ومعقول من العادة ان يعود الامر بعینه الى حاله وهذا ای العود بعینه ایس غنة فان العادة تکرار) و عقلا عادتدن
مفهوم اولان بر امرک بعینه کندی حالته عودیدر و بعینه عودیدر یوقدر اقتضا ایندی جزا نیک قنده زیرا
عادت تکراردر یعنی عادت امر سابق بعینه تکرار یدر و حال بود که وجودده تکرار یوقدر فکیف که جزا تکرار
واقع اوله بلکه بر حال حال اولی اعقاب ایدر حال اول اقتضا ایندی شی حسبیه یعنی دینه حقیقه تکرار
یوقدر زیر این اولان تجلی بی مقتضیه اولان حالت اولی اصلا عودت ایندی بلکه تجلی اول حالت صوریه متعین
اولدی و حال بود که تجلیده تکرار یوقدر و کذلک حالته دخی تکرار یوقدر و لکن تجلی اول حالت حسبیه متجدد
اولدی پس تجلی اول حالتک مثلی اولدی عینی اولدی پس اصلا عادت اولدی و لکن تجلیک حالت عینیه سی
عین ثابت ایچون اولان حالت غیبیه سنه مشابه اولمغه اول حالت عادت ایله تسمیه اولندی انکچون) (لکن
العادة حقیقة معقولة و التماثل في الصور موجود) (قولیه بیان اولدی که اول حالت فی الحقیقه عادت دکلدر یعنی
دیگدر اولور لکن عادت حقیقه معقوله در و تشابه اول حقیقتک اشخاصی صورنده موجوددر پس صور اعتباریله
تشابهی عادت توهم ایستد یلر و لکن عادت دکلدر لکن استدر کدر و هذالکس غم قولندن و بوندن غرض دینه
توجه ایله عودت تحقیق اولور و توجه ایله متحقق اولمز) (فمن تعلم ان زيدا عين عمرو في الانسانية وما عادت الانسانية
اذ لو عادت تكثر وهي حقيقة واحدة والواحد لا يتكرر في نفسه و تعلم ان زيدا ليس عين عمرو في الشخصية
ف شخص زيد ليس شخص عمرو مع تحقیق وجود الشخصیة فی الاثنين فتقول فی الحس عادت لهذا الشبه و تقول
فی الحكم العجیب لم تعد) (پس بر عالم این که تحقیق زید عمر و لک عینیدر انسانیتده و انسانیت عائد اولدی زیر عادت
اولدی تکرار ایدردی و حال بود که انسانیت حقیقت واحددر و حال بود که واحد کندی نفسنده متکثر اولمز
و بر دخی عالم این که تحقیق زید شخصیتده عمر و لک عینی دکلدر شخصیت وجود نیک اثبتنده تحقیق شول شیکله
شخصیت انکله شخصیتدر یعنی شخصیه شخصیه اولدیغی حیثیتله زید ایله عمر و دمتحقق ایکن زیدک شخصی
عمرک شخصی دکلدر پس بوشهدن اوتری بر دیر حسده انسانیت عائد اولدی زیر حقیقت واحد اولان
انسانیتک اشخاصی صورنده تشابه موجوددر پس عودت شبه اعتباریله در و حکم صحیحدر بر دیر که عادت عائد
اولدی زیر انسانیت حقیقت واحددر تکرار اشخاص ایله متکثر دکلدر بلکه متکثر اولان انسانیت حقیقتک
صوریدر و صور اشخاص امثالدر پس مثلیه اشخاص بیننده متحققه اولور پس حال ثانی حسده حال اولک مثلی
اولدیغی حیثیتله اکا عود اطلاق اولمز و اما حال ثانی حال اولک غیر اولدیغی حیثیتله اکا عود اطلاق اولمز
زیرا حال ثانی حال اولک مغایریدر) (فأما عادة بوجه و غنة عادة بوجه) (پس بوجه ایله انسانیتده عادت یوقدر
یعنی حقیقت جهتیله و بوجه ایله دینه عادت یوقدر زیرا امر بعینه عودا یتز و بوجه ایله عادت وارددر زیرا
حال اول حال ثانی بی اقتضا ایدر و یا خود انسانیتده عادت وارددر یعنی حسده اشخاص متماثل جهتیله و لکن
وقتا کیم عود جزا اوزره مرتب اولدیسه شیخ رضی الله عنه ذکر ایستد بکی عودک تحقیق و عدم تحقیق جزا نیک ثابت
و عدم اثباته تشبیه ایتمکله تا کید ایتمک مراد ایستی پس ایستی) (کأن غنة جزاء بوجه و مائة بوجه
فان الجزاء ایضا حال فی الممكن من احوال الممكن) (نه کیم نفس امرده بوجه ایله جزا وارددر حال اول حال ثانی بی
متکرر اولدیغی حیثیتله و بوجه ایله نفس امرده جزا یوقدر زیرا جزا کذلک ممکنک احوالندن ممکنک بر حالدر
و ممکنک احوالی ظهورده متعاقبه در پس حال اول حال ثانی بی مستتبع اولدیغی حیثیتله جزا در و اما حال ثانی
ممکنک سائر احوالی کبی ممکن ایچون حال اولدیغی حیثیتله جزا دکلدر پس بوجه ایله بونده عادت اولور و بوجه
ایله بونده عادت اولمز) (وهذه مسئلة اغفلها علماء هذا الشأن ای اغفلوا ایضا حها علی ما ینبغی لانهم جهلوا فانها
من سر القدر المستحکم علی الخلاق) (وتفصیل مذکور بر مسئله در که بوشانک علماسی اتی اغفال ایستد یلر یعنی علی
ما ینبغی آنک ایضا حقی اغفال ایستد یلر یعنی حق ایضا حقی ایله آنک ایضا حقی ترک ایستد یلر و حقه اولدی دکلدر که آنرا
اتی جا عل اوله زیرا بومر مسئله خلاقی اوزره مستحکم اولان قدر لکسر ننددر) (امدی) (معلوم اوله که وقتا کیم
دین اخذ معانیسی اوزره عادت اولدیسه پس ظاهر اولدی که تحقیق عبد اوزره آنک حالت غیبیه ازلیه سی عائد
اولدی زیرا تجلی دین تجلیک تعینی قنده عبد لک عین ثابت سی حالی حسبیه در پس عبد اوزره عائد اولدی
الا حالک مقتضای اولان شی تحقیق اقتضا ایدر که حالت عائد اولمیه زیر بوی تجلی بی مقتضیه اولان حالت عائد

اولدی و دخی متکرره اولدی بلکه تجلی اول حالتک صورتی ایله متعین اولدی بومردن غیر یوقد و پس تجلیده
تکرار یوقد و کذلک حالتده دخی تکرار یوقد و پس حالت عانده اولدی و متحدده اولدی تجلیده اولان تعیندن
غیری و هر تعین تعین آخرک مثله در آنک عینی دکادر پس اصلا عادت یوقد و زیر حالتده تکرار یوقد و رو حالت
ایله متعین اولان وجودده و تعین آخرده دخی یوقد و لیکن متعین اولدی و بر شبه ایله متشبه اولدی که عیونده
تکراره شبیه درو کانه عین واحدیه عانده در و حال بوکه حقیقه بویه دکادر (بقول الشارح مؤید الحندی
ولا اقول بتکرار الوجود ولا عود التجلی فانی الاصل تکرار فالبحر بحر علی ما کان من قدم ان الحوادث امواج
وانهار لا یجبینک اشکال تشاکلها عن تشکل فیها فهی استار وذلک لان الحقیقه اذا ظهرت ظهورات
غیر متناهیه و تعینت علی صور متماثله و متشابهه و متشاکله لم تکن عانده و لا متکرره و لیکن الظهورات
والتعینات امثال متماثلات علی من تشکل و تعین فیها و ظهورها فاعاد شی و لا تکرر) (واعلم انه کما یقال
فی الطیب انه خادم الطبیعه کذلک یقال فی الرسل والورثه انهم خادموا الامر الالهی فی العموم و هم فی نفس
الامر خادموا احوال الممکنات و خدمتهم من جمله احوالهم الی هم علیها فی حال ثبوت اعیانهم فانظر ما اعجب
هذا) (شویه بلکه شان بودر که نه کیم طیب حقهده دینلور که تحقیق اول طبیعتک خادمیدر کذلک رسل
حقنهده و ورثه حقهده دینلور که آنلر عومده امر الهینک خادمیدر و حال بوکه آنلر نفس امر ده احوال ممکناتک
خادمیدر و خدمتلی آنلر جمله احوال اندر که آنلر اول احوال اوزره ثابتین ایدر اعیانلرینک ثبوتی حالده یعنی
نه کیم ناس طیب حقهده دیرلر که طیب مطلقا طبیعتک خادمیدر و زیر طیبیک مطمح نظری اصلاح مزاجدر
علاجی حالده طبیعته تقویه ایتمکله و یا خود درع ایتمکله کذلک رسل ایله ورثه حقهده که آنلر ارواح و انفسک
اطباسیدر امر اض و اسقام نفسانیه دن علاج ایدرلر دینلور که آنلر عموم اوزره امر الهی خادمیدر کذلک امر
اراده موافق اولسون و کرک مخالف اولسون آنلر امری مبلغدر و آنلر نفس امر ده اعیان ممکناتک هر سوملری
تحتنده و اقلدر اعیان هر نه شی اعطا ایدر سه انی اظهار ایدرلر نه کیم اطبانک مرادی اصلاح هر ضیدر و لیکن
بعض ایدان درجه اعتدال دن بعید اولوب علاجه قابل اولمغله طیبیک علاج ایدر که آنک مرادی مشتدا اولور
و کذلک رسلک مرادری دخی امر الهی ایله عموم اوزره جمیع خلقه هدایت ایدر و مرض ضلالتدن آنلری
خلاص ایتمکدر و لیکن هدایت قابلیتی اولمان نفوسی رسل ایله ورثه دعوت ایدر و ارشاد ایدر که آنلر
ضلالتی متزائده اولور پس اطبا ایله رسلک سعیلری ایدان ایله نفوسک صحت و هدایتلریدر و لیکن صحتله هدایت
قابلیتی اولان کسسه صحیح و مهتدی اولور و قابلیتی اولمان کسسه نک مرضی و ضلالتی زیاده اولور و بونلر اعیان
ممکناتک خدمتلی آنلر جمله احواللرنددر که علم الهیده اعیانلرینک ثبوتی حالده آنلر اول احوال اوزره ایدرلر
پس شیخ رضی الله عنه بونده استجاب ایدر و فانظر ما اعجب هذا دیدی پس دیمک اولور که سن نظر ایله که بو
نه تجیدر که بونلر ظاهرده امر الهی خادمیدر لیکن نفس امر ده احوال ممکناتک خادم اولر و خدمتلی دخی
اعیانلرینک ثبوتی حالده جمله احواللرندن اوله) (الان الخادم المطلوب هنا انما هو واقف عند مر سوم مخدومه
انما بالحوال و بالقول فان الطیب انما یصح ان یقال فیها انه خادم الطبیعه لومشی بحکم المساعدة لها فان الطبیعه
قد اعطت فی جسم المریض مزاجا خاصا به سبی مرضا فلوساعد هذا الطیب من الطبیعه ایضا بانشاء مزاج آخر
مخالف هذا المزاج فاذن لیس الطیب بخادم الطبیعه) (استثنا منقطع در کلام سابقدن یعنی طیب طبیعتک
خادمیدر و رسل ایله ورثه امر الهی خادمیدر و لا تحقیق بونده یعنی امر الهی ایله مطلوب اولان خادم مخدومک
مرسومی قننده واقف اولان خادمدر یا حالله و یا خود قولله زیر طیب حقهده خادم طبیعتدر دینلرک صحیح
اولر الاشول وقتکه اگر طیب طبیعته مساعد حکمی ایله مشی ایتسه زیر طیبیت جسم مریضده بر مزاج
خاصی اعطا ایدر که اول مزاج سبیلده مریض مریض تسمیه اولندی و اگر طیب طبیعته خدمت یوتندن
مساعده ایدر ایدی البتة طبیعت سبیلده نه کذلک مرضک کیننده زیاده ایدردی و لیکن طیب طبیعتی مرضدن
منع ایدر صحتی طبلدن اوتری و حال بوکه صحت دخی نه کذلک طبیعتدر و مزاج آخری انشایتمکله که بومزاجه
مخالف اوله پس بونلر اوزره طیب مطلقا طبیعتک خادمی دکادر و آنک مرسومی قننده مطلقا واقف دکادر
زیرا آنک مرسومی قننده واقف اولیدی اکامساعد اولوردی آنک احوالندن هر حالده و مرض دخی

آنک جمله احوالندن بر حالدر زیر طیبیت مریضک جسمنده بر مزاج خاص اعطا ایدر که مریض اول مزاج
سبیلده مریض تسمیه اولندی پس اگر طیب طبیعتک مطلقا مرسومی قننده واقف اولوب جسم مریضده
طیبیتک مقتضای اوزره اکادمت ایله مساعده ایدیدی مریضک مرضی اول اعطا ایدر که کبی و لیکن
طیبیتک جسم مریضده مرضی اعطا ایدر طبیعتی مرضدن منع ایدر جسمک صحتی طالب اولدیغندن اوتری
و حال بوکه صحت دخی کذلک طبیعتدر و بومزاجه مخالف اولان بر مزاج آخری جسم مریضده انشایتمکله
بانشاء قولی بر دعه اقولنه متعلقدر (امدی) شویه معلوم اوله که اطبانک مطلقا طبیعته و رسل ایله ورثه نک مطلقا
اعیان ممکناتک خدمتلی نک عدم صحتک وجهی بودر زیر اطبا بقیه کیم شول مرضی به علاج ایتسار که آنلرک مالی
هلاک اوله هر قدر کیم مداواتده زیاده ایتسار حال ایله ضعیفی و مرضی زیاده ایدرلر و کذلک قول ایله هر قدر
مریضه امر ایتسار آنک هلاککنه موجب اولان شیئه امر ایدرلر پس حال و قول ایله اطبا مرض ایدان مرضی به
صحت ابرار ایتمکدری حیثیتله طبیعته مطلقا خادم اولرلر و مرضک کیننده زیاده ایتسار کیم حیثیتله خادم
اولورلر و لیکن بو خدمت آنلردن مراد دکادر و آنلرک دخی مرادی دکادر بلکه مراد مریضک مزاجی تغییر
ایدوب انی مزاج صحیحه سنه تبدیل ایتمک ایدی پس اصلاح جهیتله طبیعته خادم اولدی و کذلک رسل ایله
ورثه که ارواح و نفوس ایحیا ایدرلر آنلرک دخی هدایت قابلیتی اولوب حالی ضلالت اقتضایدن کسسه به هر قدر
کیم هدایت ایله علاج ایتسارلر نک بغی و ضلالتی زیاده اولور (واما الذین فی قلوبهم مرض فزادتهم رجسا
الی رجسهم و ما یخلفوا الا من بعد ما جاءهم العلم) قولی کبی پس ممکنک عینی نیجه اقتضایدر سه نبی ایله وارث
حال ایله آنک قننده اوله واقفدر و کذلک قول ایله که اگر بر نبینک مظهرندن آنک قوی لعن اقتضایدر سه
لعن اولورلر (لعن الذین کفروا من بنی اسرائیل علی لسان داود و عیسی بن مریم) قولی کبی پس امر الهی ایله
ارسال رسلدن غرض اولان هدایت امری مطلقا حاصل اولدی پس رسل ایله ورثه مطلقا امر الهی به
خدمت ایتمیدر الا عموما ابلاغ حیثیتله پس شیخ رضی الله عنهم اما بالحوال و بالقول قولی واقف قولنه
متعلقدر و مرسوم مخدومه قولنه دخی متعلق اوقات جائزدر ای الخادم واقف عند مر سوم مخدومه وذلک
المرسوم اما بالحوال و بالقول پس وجه مذکور اوزره طیب طبیعته مطلقا جمیع احوالده خادم دکادر) (واما
هو خادم لها من حیث لا یصلح جسم المریض ولا یغیر ذلك المزاج الا بالطبیعه ایضا) (و طیب طبیعته خادم
دکدر الاشول حیثیتله که تحقیق طیبیتک جسم مریضی اصلاح ایتز اول مزاجی تغییر ایتز الاینه طبیعت ایله
یعنی طیب طبیعتک معاویله که مزاج آخری ایجاد ایتسارده کامعاونه در جسم مریضی اصلاح ایتدیکی
حیثیتله طبیعته خادمدر مطلقا خادم دکادر) (فی حقها یسعی من وجه خاص غیر عام) (پس طیب طبیعت
حقنهده سعی ایدر وجه خاصله وجه عامله دکل یعنی طبیعت جهیتله آنک حقهده سعی ایدر طبیعتک انحرافی
و تغییر جهیتله سعی ایتز پس وجه عام اوزره طیب طبیعت حقهده سعی ایتز و بوجه ایله آنک مرسومی
قننده واقف اولر) (لان العموم لا یصح فی مثل هذه المسئلة) (زیرا عموم بر مسئله مثلنده صحیح اولر زیر صحت
مؤدی اولان طبیعته خدمت ایتز و مرضه مؤدی اولان طبیعته خدمت ایتسه مرضک کبی زیاده اولور
پس مریضک جسمی اصلاح ایتمکچون طبیعته خدمت ایتز پس عموما طبیعته خدمت ایتسار صحیح اولر
(فالطیب خادم لا خادم اعنی للطبیعه) (پس طیب طبیعته خادمدر بوجهله یعنی اصلاح جهیتله خادم
دکادر بوجهله یعنی افساد و اهلا که اعداد جهیتله) (کذلک الرسل والورثه فی خدمه الحق) (کذلک
رسل ایله ورثه دخی خدمت حقهده بوجهله خادمدر یعنی اصلاح و اسعاده جهیتله و دعوت ایتمکله اولان
امر الهی به امتثال جهیتله خادم دکادر و عدم الاستعداد اولان قومه عدم هدایت ایله یعنی رسل ایله ورثه امر
الهی به خادمدر امتی اسعاده و اصلاح ایتسار کیم حیثیتله و امتک حالی ایجاب ایتدیکی شی اوزره مساعد
اولدقلری حیثیتله خادم دکادر زیر آنلرک قابلیتی حسبیلده امر الهی آنلرده احوال اعطا ایدر که احوال
آخری اعقاب ایدر که آنلرک فسادنه مؤدی اوله پس رسول هادی و وارث مهدی اوزره یوقدر که امتک نفوسی
اوزره متحکم اولان حال موجبیلده آنک اوزره مساعد اوله بلکه اصلاحلرینه مؤدی اولان امر الهی به مساعد
اولور و نفس امر ده رسل ایله ورثه احوال ممکناتک خادمدر یعنی ممکناتک احوالی نفس امر ده اهدادن نه اقتضا

ایدرسه آنک اظهارین بهی ایدرلر) (والحق علی وجهین فی الحکم فی احوال المكلفین فیجری الامر من العبد بحسب ما یقتضیه ارادة الحق ویعلق علم الحق به علی حسب ما اعطاه المعلوم من ذاته) (وحق احوال مکلفین حقه حکم ایتمکده ایکی وجه اوزره در پس عیددن امر دن صادر اولور حقل ارادی اقتضا ایتمدی شیک حسی اوزره اول شیکه حقل علی متعلق اولور شول شی حسیله معلوم کندی ذاتدن حقه انی اعطا ایدر یعنی احوال مکلفین حقه حقل حکمی ایکی وجه اوزره در بر وجه بودر که حق مکلفه بر شیکه امر ایدر که اول شیکه حقل ارادی متعلق اولور حقل علی اول شیکه اقتضا حسیله که اول مأموره اولان شیکه وقوعه ارادت الهیه تعلق ایدر وعین مأمور دخی انی اقتضا ایدر و بواهی ارادیدر و بواهی رسول ایل و وارث خادم در زیر ارادته موافق اولغله واقعدر و بر وجه دخی بودر که حق مکلفه بر شیکه امر ایدر که مأموره اولان شیکه وقوعه ارادت الهیه تعالی ایتمدی وعین مأمور دخی انی اقتضا ایدر و بواهی تکلیف ایدر پس اگر رسول ایل و وارثه امر الهی ایل و عید مکلفه بر امر ایل حکم ایتمه لکه اول عیددن اول امر لک صدر برینه ارادت الهیه تعلق ایتمش اوله پس حقل ارادی اقتضا ایتمدی شی حسیله اول امر عیددن صادر اولور که پس بواهی ارادیدر و رسول ایل و وارثه امر الهی به خادم اولور و وجهین اوزره بر وجه بودر که امر تکلیفی به خادم اولور ابلاغ حیثیتیه و بر وجه دخی بودر که امر الهی به خادم اولور اول عیددن اگر اول امر لک صدر برینه ارادت الهیه تعلق ایدر و ظاهره اول امر لک صدوری آنک دعوتیه متوقف اولدیه پس آنک دعوتیه وجودی قنده وجهین ایل و آنک خادم اولور و اگر اول شیکه عیددن صدور برینه ارادت الهیه تعلق ایتمدیسه آنک تقيضه تعلق ایتمدیسه پس رسول ایل و وارثه امر به مخالف ارادت الهیه نک مقتضای اوزره عیددن امر صادر اولدیه رسول ایل و وارث امر الهی به امثال ایدر و امر تکلیفی بی ابلاغ ایتمکله خادم اولور (وما علی الرسول الا البلاغ) و وجهین ایل و خادم اولور و بر وجه بودر که مأموره اولان شیکه عدم وقوعه عیدر زیر امر دن مراد بر شیکه وقوعی ایدی * پس اول شیکه عدم وقوعی سببیه خدمت واقعه اولور و بر وجه دخی بودر که اول امر مخالف عیددن وقوعه ارادت الهیه متعلق اولدیه رسول ایل و وارث آنک خلا فی اوزره سبی ایتمکله اول امر ارادی به خادم اولور پس عیددن امر صادر اولور الا شول شی حسیله که ارادت حق آنی اقتضا ایدر و ارادت حق اول شیکه متعلقه اولور الا علم حقه آنک تعینی و علم آنک تعالی حسیله و علم حق دخی آنک متعلق اولور الا معلوم کندی ذاتدن حقه نه اعطا ایدر سه آنک حسی اوزره متعلق اولور) (فاظهر الا بصورته) (پس شی معلوم ظاهر اولدی الا صورت علیه سببیه که آنک اوزره حضرت علمیه نه ثابت ایدی) (فالرسول والوارث خادم الامر الالهی بالا ارادة لا خادم الارادة) (پس بوقدیر اوزره رسول ایل و وارث اراده ایل و امر الهی به خادم مدبر یعنی اکا وارد اولان امر الهی به خادم مأموره اولان شیکه وقوعه ارادت تعلق سببیه مطلقا ارادته خادم دکدر زیر ارادت معلومه تابعه در پس ارادت امر ظاهر لک خلا فنه متعلقه اولدیه ارادته خادم اولور سه امر ظاهره مخالفت ایدر زیر ارادت امر ظاهره مخالف اولان شیکه متعلقه اولدی * پس امر الهی به خادم اولور و اگر امر ظاهره خادم اولور سه ارادته خادم اولور * پس رسول ایل و وارثا کر ارادته خادم اولیدی و ارادت بر شیکه ضرر نه متعلقه اولیدی * پس ارادت خدمتی قنده اول شیکه ضرر نه سبی ایدر و حال بودر که رسول ایل و وارث بر احده ضرر ویرنه جل شیکه مساعد دکدر و بر احده ضرر نه سبی دکدر زیر ایدر و رحت ایل و مبعوثدر * پس خبر ایل و شردن واقع اولان شیکه کلیسی ارادت حقه در * پس اگر مطلقا ارادته خادم اولیدی بر احده اوزرندن آنک فعل قبیحی رد ایدر زیرا فعل قبیحی ارادته متوقفدر) (فهو یرد علیه طلب السعادة المكلف) (پس رسول ایل و وارث امر الهی اوزره امر الهی ایل و رد اولور مکلف سعادتی طلبدن اوتری یعنی ارادت الهیه عید مکلف شقاوتیه متعلقه اولدیه امر الهی ایل و عید مکلفینی دعوت ایدر رسول عید مکلف سعادتی طالب اولغله امر دعوتیه مبالغه ایتمکله اول امر دن آخره رد اولور و اکا امر آخر نزول ایدر یا انی ایدر و اعتبار ایدر ته کیم رسول علیه السلام امر آخره رد اولور و آنک لاهری من احببت و لكن الله یهدی من یشاء و ما علیک الا البلاغ) (قوله خطاب اولور و) (فله لک باخع نفسک علی آثارهم ان لم یؤمنوا بهذا الحدیث اسفا ولا تطع من اغفل قلبه عن ذکرنا واتبع هواه و کان امره فرطا) (قوله عتاب اولور و نهی اولندی بوقدیر اوزره یرد قوی

مفعول ایچون مبنی اولور و دخی فاعل ایچون مبنی اولور جائزدر * پس علیه ضمیری محذوف اولان مکلفه راجع اولور که مکلف قولی اکادلات ایدر و به ضمیری امر الهی به راجع اولور و جائزدر که بر دخی تخفیف ایل و اوله و فاعل ضمیری امر الهی به راجع اوله و علیه و به ضمیری عیده راجع اوله یعنی دیک اولور * پس رسول ایل و وارث عید مکلف اوزره امر الهی ایل و رد ایدر آنک فعل قبیح صادر اولدیه و آنک دفع ایدر کاضر ایدر جل شی آنک سعادتی طالب اولدیغدن اوتری) (فلو خدم الارادة الالهية مانص) (پس اگر رسول ایل و وارث ارادت الهیه به خادم اولیدی نصیحت ایدر و عید مکلفدن بر فعل قبیح صادر اولدیه اندن منع ایدر و زیر اول فعل ارادت مکلف مقتضای اوزره عیددن صادر اولدی و لکن امر ظاهره مخاف اولان شی عید مکلفدن صادر اولدیه رسول ایل و وارث نصیحت ایدی * پس ظاهر اولدی که رسول ایل و وارث ارادت الهیه ایل و امر الهی خادمیدر مطلقا ارادت الهیه نک خادمی دکدر) (وما نصح الانذا اعنی بالا ارادة) (و حال بودر که رسول ایل و وارث نصیحت ایدی الا ارادت الهیه به متعلقه اولان ارادت سببیه رسول ایل و وارث دخی اکا نصیحت ایدی آنک نصیحت ارادت متعلقه اولغله پس وجه اول اوزره دیک اولور که رسول ایل و وارث ارادت الهیه ایل و نصیحت ایدی و قوم دخی نصیحت قبول ایدر و وجه ثانی اوزره ارادت الهیه ایل و نصیحت ایدی یعنی ابلاغ ایدی کرک آنک نصیحت قبول ایتسونلور و کرک ایتسونلور * پس معلوم اولدی که رسول ایل و وارث مطلقا امر الهی به خادم دکدر الا ارادت تعلق قنده اصلاح ایتک و عید سعادتی احراز ایتک جهتیه) (فالرسول والوارث طیب اخروی للنفس منقاد الامر الله حین امره فینظر فی امره تعالی وینظر فی ارادته فیراه ای یری الحق قد امره بما یخالف ارادته ولا یكون الاما یرید و لهذا کان الامر) (پس رسول ایل و وارث نفوس ایچون طیب اخروی امر الهی به منقاد در الله تعالی اکا اصلاح نفوس امر ایدی که حینده پس الله تعالی امر نه نظر ایدر که اکا اصلاح نفوس امر ایدی و الله تعالی ارادته نظر ایدر * پس حق کورر که اکا بر شیکه امر ایدی که آنک ارادته مخالفدر و حال بودر که واقع اولور الا شول شیکه الله تعالی انی ارادت ایدر و آنک ارادتدن اوتری امر واقع اولدی یعنی واقع اولان امر الله تعالی شیکه وقوعه ارادتی تعلق ایدر کنندن اوتری واقع اولدی) (فالاراد الامر فوقه و ما اراد وقوعه ما امر به المأمور فلم یقع من المأمور) (پس الله تعالی بر امری که مراد ایدی یعنی آنک وقوعه ارادت الهیه متعلقه اولدی ظاهره رسول و شول دعوتی قنده پس اول امر واقع اولدی و ارادتی متعلقه اولدی شول امر لک وقوعه که عید مأموره آنکله امر ایدی پس اول امر مأمور دن واقع اولدی یعنی لسان رسول ایل و وارث اولان امر لک وقوعه ارادته الهیه تعلق ایدر سه اول امر واقع اولور و اگر شول امر لک وقوعه آنک ارادتی متعلقه اولسه که لسان رسول ایل و آنکله عید مأموره ایدی پس اول امر عید مأمور دن واقع اولور * پس ظاهر اولدی که شول امر که واقعدر آنک وقوعه ارادت الهیه متعلقه اولان امر در) (فیسی مخالفة ومعصية) (پس لسان رسول ایل و مأموره اولان شی مأمور دن واقع اولور و امر آخر واقع اولسه که ارادت اکا متعلقه اولدی اول امر آخر مأمور دن مخالفت ومعصیت تسمیه اولور و امر الهی به نسبتله ارادته نسبتله مخالفت ومعصیت تسمیه اولور زیرا ارادته مقتضای اوزره واقعدر) (فالرسول مبالغ لا غیر) (پس رسول امر الهی به مبالغدر آنک اوزره غیر بوقدر) (وما علی الرسول الا البلاغ) (امدی) (لسان رسول اوزره مأمور اولان شیکه وقوعه ارادت آنکچون متعلقه اولدی زیرا علم الهیه اول شیکه عدم وقوعی ثابت اولدی پس ارادت علیه تابعه در علم مأمور لک عینده ثبوت عینده اولان حاله واستعدادنه تابعدر و لسان رسول ایل و وارث آنکچون واقع اولدی شول شیکه آنک وقوعه ارادت متعلقه اولدی تا کیم مأمور لک عین ثابته شده مستوره اولان مخالفت وعصیان ظاهر اوله تا کیم مقتضای عدل اوزره آنک اوزر نه عقاب متوجه اوله و حجة الله ایچون اوله زیرا بالقوه اولان شقاوت ظهور ایتمیجه شقاوت کامله اولور علی الخصوص که رسول مظهرندن اولان دعوتیه و امره عدم امتثالدن اعظم شقاوت اولور پس دعوت عموم اوزره در تا کیم مستعد و امره امتثال ایتمک ارادت الهیه به متعلقه اولان کس نه لک سعادتی ظاهره اوله و مستعد اولمیلر و امره امتثال ایتمک ارادت الهیه به متعلقه اولان کس نه لک شقاوتی ظاهره اوله (فریق فی الجنة و فریق فی السعیر) تا کیم منعم و معذوب احکامی دخی ظاهره اوله

ولهذا قال عليه السلام شيعتي سورة هود وخواصها المحتوى عليه من قوله فاستقم كما امرت فشيعة كما امرت
(يعني لسان رسول الله مدعو اولان كسنة نك امر الهى به عدم امتثال ارادت الهية نك عدم تعلقتن اوترى
اولغله وامر تكليفى ارادت الهية دن منفك اولغله رسول عليه السلام شيعتي سورة هود وخواصها ايدى
يعنى سورة هود دى آنك اخوانى اولان سوركه آنرده ابلاغه اهتمام ايجون اكامر الهى وارد اولش اوله
(ماغ فان لم تفعل فابلغ ر الله) فلعلمك باخع نفسك على انارهم) وبونلك امثالى كى يعنى هود سورسى وانك
اخوانى بنى قوجه لى وصاچم صقالم اغارتدى وبوقولك حضرت رسالتن صدورى شول شيعتن اوتريدرك
سورة هودانى حاويه در (فاستقم كما امرت) قولندن پس رسول عليه السلامى (كما امرت) قولى تشيب
ايلدى) (فانه لا يدري هل امر بما يوافق الارادة فيقع او بما يخالف الارادة فلا يقع) (زبرار رسول عليه السلام
بيلزكه ارادته موافق اولان شيعته مى مأمور اولدى * پس اول شئ واقع اولميه زبرار رسول الله بنى خلقك دعوتى ايله مقيد ايكن حضرت
شيعته مى مأمور اولدى * پس اول شئ واقع اولميه زبرار رسول الله بنى خلقك دعوتى ايله مقيد ايكن حضرت
عليه ده اعيان ممكناتك شوقى حالده اولان استعدادن دعوتيه آنلك اجابتن ردن وعدم اجابتن ردن محتجدر
والادعوتيه اجابت ايتكم ارادت الهية متعلقه ايمان كسنة لى حاله مشرف اولدقده انى دعوت ايتكم دن
اكافور لازم كلوردى * پس امر دعوتيه نقصان اوزره اولوردى وعدم دعوت ايله اعيان پنده عدم امتياز
لازم كلوردى * پس رسول اوزره حجابك استعجابى لازم اولغله رسول بيلزكه امر الهى ايله دعوت ايتكم دن
مأمور اولان كسنة دن مأمور به اولان شيتك وقوعه ارادت متعلق ايتدى و امر دعوتيه موافقه ميدر كه
مأمور به اولان شئ واقع اوله وياخوده مأمور به اولان شيتك وقوعه ارادت متعلق ايتدى و امر دعوتيه موافقه ميدر كه
پس اول مأمور به اولان شئ واقع اولميه و حال بوكه رسول عموما كلك دعوتيه مأمور در * پس ارادته موافق
اولان امر ده كلام بوقدر رسولن صادر اولدى بى بره واقع اولور و لكن ارادته مخالف اولان امر ايله امر ايتكم دن
ارادته مخالف اولغله اجابت اولميدى و لكن مضطرب اولور و لكن ارادته مخالف اولدقندن اجابت اولميدى
فهم ايتكم * پس اگر دعوتيه كند بى نك نقصانته حل ايدوب دعوتيه مبالغه ايدرسه (لا يكلف الله نفسا
الا وسعها) قولنه مخالف دعوتيه مبالغه ايدرسه بولميه مبالغه ايتكم دن وسع و طاقندن خارج امر ايتكم دن
حذر ايدرز برار رسول عالمينه رجحدر وسع و طاقندن زياده تكليف ايتكم دن مأمور دكلدر زبرار اظهار رجحدر مبالغه
ايتكم اهللك امته سعى ايتكم دن و اگر تكليف مالايطاقتن احتراز ايدوب دعوتيه مبالغه ايتكم دن رجحدر عدم اجابت
قتنده نقصان دعوتيه حل ايدر * پس كما امرت قيدي نه كيم امر دعوت طرفته ناظر اولوب رسولى امر دعوتيه
ترغيب و دعوتيه اهمال و مساهله دن انى تحذير و ترهيب ايجون واقع الدسه كذا لك مدعوط طرفته دى
ناظر در كه وسع و طاقندن زياده كاتكليف ايتكم دن رسول عليه السلام (كما امرت) قيدندن مفهوم اولان
امر ين پيننده متردد اولور و اما مأمور اولان كسنة دن مأمور به اولان شيتك ارادته مخالف اولدقندن مشاهده
ايديدى عدم اجابت قمتنه مضطرب اولمزدى * پس ذكر اولميدى اوزره رسول دعوتيه طاعرا اولدقده
استعدادات اشيا علمندن محتجدر تا كيم دعوتيه لازم كليه و دعوتى عموم اوزره در اعيانك
امتيازندن اوترى پس امر دعوت رسول حقتنه ابتلا الهيدر) (ولا يعرف احدكم الارادة الا بعد وقوع
المراد) (وبراحد حكم ارادتي عارف دكلدر الامر اداك وقوعند نكمره يعنى مرادك وقوعند نكمره عارف
اولور كه اول مرادك وقوعنه ارادت الهية نك حكمى جارى اولدى) (الامن كشف الله عن بصيرته فادرك
اعيان الممكتات فى حال شوقها على ما هي عليه فيحكم على ذلك بما يراه) (يعنى مرادك وقوعند اول حكم
ارادتي عارف دكلدر الاشول كسنة كه الله تعالى آنك بصيرتى عينى كشف ايلدى وبعض نسخده عن بصيرته
واقع اولدى يعنى بصيرتى اوزره اولان حجابى رفع ايدوب بصيرتى كشف ايلدى * پس اعيان ممكناتى علم الهية
آنلك شوقى حالده شول شئ اوزره ادراك ايلدكه اعيان آنك اوزره ثابت در * پس اعيانك ادراكى قمتنه
مشاهده ايتدى كى شيتك حكم ايدر و لكن الله تعالى هر براحك عين بصيرتى كشف ايتكم و عين بصيرتى
مكتشف اولان كسنة نك جميع اوقاتده دى بصيرتى عينى كشف ايتكم ايجون شيخ رضى الله عنه ايتدى
(وهذا قد يكون ولا جاد الناس فى اوقات لا يكون مستجابا قال تعالى قل ما أدري ما يفعل بى ولا بكم فصرح

بالجواب وليس المقصود الان يطلع فى امر خاص لا غير) (وبو كشف آ زاولور كه ناسك احادى ايجون اوقات
مخصوصه ده واقع اولور آنلك ايجون مستعجب اواز * زبرار عارف كامل وقت اولور كه وحدتك شهودنده در پس
كثرتدن محتجب اولور وقت اولور كه كثرتك شهودنده در پس وحدتك شهودندن محتجب اولور پس شهود
وحدت وكشف حجاب غيرت اكا جميع اوقاتده مستعجب اواز وبو كادليل الله تعالى نك رسول عليه السلامه
(قل ما أدري ما يفعل بى ولا بكم) قوليدر يعنى سن ديكنه بنم در ايتم بوقدر بخله نه ايشلور و دى سزكه
نه ايشلور وبعض نسخه ده (قال ما أدري) واقع اولدى بوقدر اوزره قل نك ضميرى رسول عليه السلامه
راجع اولور وبو قولدن وحى الهية رسول ايجون درابت واطلاعدن مقصود دكلدر الامر خاصده آنك
اطلاعيدر غير دكلدر يعنى جميع اوقاتده وجميع امورده كشف واطلاع اوزره دكلدر تا كيم آيات ممكناتى آنلك
شوقى حالده ادراك ايلديه وهر عينك حقتنه ارادتك حكمى عارف اوله

فص حكمة نورية فى كلمة يوسفية

(هذه الحكمة النورية انبساط نورها على حضرة الخيال) (وفى بعض النسخ على عالم الخيال يعنى بو حكمة
نورية نور بى نك انبساطى حضرت خيال اوزره واقع در يعنى مثال مطلق صفت ذاتيه مى اولان نور حضرت
خيال اوزره كه حضرت منامدر منبسطدر يعنى بختكم لطيفة انسانيه كه روح انساندر جميع قواسمه
حضرت محسوساتندن حضرت خياله منبسط ومنتقل اولسه وناك دى هيت دماغى صحيح و مزاجى مستقيم
ومعتدل اولسه وآيينه قلبى دى انواع رياضات ومجاهدات ووجهات ومحاضراته ربوبدن وملاحظة
اعتبار وشهودندن مجلى اولسه وحضرت خيال متصل ايله خيال منفصل پينده كه مثال مطلق اولان
حكم اتصال باقى ومهميا اولسه وارادت الهية دى اول نائمه بعض معانى غيبية بى صور خياليه ده تجسده
اولدقنى حالده كشف ايتكم تعلق ايتسه مثال مطلق صفت ذاتيه مى اولان نور غيبى حضرت خيال اوزره
منبسط اولور * پس آنك انبساطى سبيله حضرت خياله منزله اولان معانى غيبية بى نام صور خياليه ده
مشاهده ايدر وبوقسم رؤياده حضرت خيال تصوير ايتدى صورت خارجه اولان صورته مطابقه
وموافقه در وبورؤياده تعبير بوقدر وقسم آخرده مطابقه دكلدر راييتك قوت مصوره مى وانك احوالى
ورؤيانك محلى حسيه و زمان ادراكده صفت غالبه مى حسيه صورته خياله اصله مناسبه وشبيهه اولان صورده
وياخود اصلك عكسى اولان صورده ظاهره اولور وبورؤياده تعبير واقع اولور * زبرار صورت واحده معانى كثيرة
مختلفه ايجون ظاهره اولور شخص واحده وياخود اشخاص متعدده به * مع هذا صورت مرئيه صاحبى حقتنه
معناى واحد مراد اولور وبورؤياده دى ايكى قسمدر برقى طوائف انزالى ايجون وبرقى خلایق اكلى
ايجون واقع اولور وقسم ثابتنك اصحابى دى ايكى قسمدر برقى موطن رؤيائى عالمدر وبرقى متعذر
پس اگر عالم اوله جق اولور وسه رؤياده صادقدر پس عكس اصل اوزره ظاهره اولوب مرئيه اولان صورتك عالم
مثال مطلقده مثل اولان صورته وعلم اللهده متعين اولان تعينه نسبتى ندر اعظم واتم اولان نور علم ايله كه نور
علم تعبيردر عالم اولور وحضرت منامده اول صورته تجسد اولان معنائى ادراك ايدوب عالم حسده اصليه
تعبير ايدر رسول عليه السلام لبي علمه تعبير ايتدى كى واكره تعلم اوله جق اولور وسه رؤيائى تصديق ايدوب
آنك ظاهرى اوزره اخذ ايدر واكا ظاهره اولان صورتدن حى تعالى نك مرادى نه ايدىكي آنك معرفتده
حقك تعليمه منتظر اولور ابراهيم عليه السلام كى پس بونوع رؤياده نور علم زجر حضرت خيال اوزره نورك
انبساطى سبيله منامده وتخيلى اولوب مرئيه اولان صورتك حقتى مكشف اواز انكچون شيخ رضى الله عنه
فص احتقاقد فالتجلى الصورى فى حضرة الخيال محتاج الى علم آخر يدرك به ما اراد الله بملك اله (ورده ديدى
والابعض رؤيا تعبيره وبعض دى تأويله محتاج اولمزدى) (وهو اول مبادئ الوحى فى اهل العنابة) يعنى عالم مثالك
صفت ذاتيه مى اولان نورك حضرت خيال اوزره انبساطى اهل عنابت اولان انبياء عليهم السلام حقتنه
مبادئ حيك اوتليدر * پس موطن رؤيا اولان حضرت خيال محل انبساط نور اولمى اعتبار ايله رؤيا مبدأ وحى
الهى اولور قال الشيخ رضى الله عنه فى الفتوحات فاعلم ان مبدأ الوحى الرؤيا وهى لا تكون الا فى حال النوم پس
ضمير منفصل انبساطه راجع اولور ولكن نيك اعلم ان مبدأ الوحى الرؤيا كلامه يله بوند نكمره اولان عائشه

رضی الله عنہا نک فوائده مناسب اولان بود که ضمیر منفصل عالم خیال و یا خود عالم خیال تأویل به حضرت خیالہ راجع اوله یعنی نور الانبساطی حضرت خیال اوزره درو حضرت خیال دخی مبادی وحی الہیہ نک اولدر (تقول عائشہ رضی اللہ عنہا اول ما بدأ به رسول الله صلى الله عليه وسلم من الوحي الرؤيا الصادقة) یعنی عائشہ رضی اللہ عنہا دیکه وحی الہی اقسامندن اولکی قسمکه رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم آنکہ بدأ اولندی یعنی اللہ تعالی رسول علیہ السلامه وحی آنکہ ابتدا ایلدی رؤیای صادقہ ایلدی یعنی رسول علیہ السلام ایچون مبدأ وحی الہی رؤیای صادقہ اولدی نہ کیم شیخ رضی اللہ عنہ نک فتوحاتہ فاعلم ان مبدأ الوحي الرؤيا وهي لا تكون الا في حال النوم قولي اكدالات ايدرو رسول عليه السلام وحی الہی اقسامندن رؤیای بدأ اولنق رؤیای ایلہ آنک ظهورندن اولدر (فكان لا يرى رؤيا الا خرجت مثل فلق الصبح) یعنی رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نبوتک ابتدا ظہور زما تہ آنک حالی بوايد بیکه بر رؤیای کوره زدی الاول رؤیای عالم حسن وشهادتہ صبح صادق ظہور کبی روشن وظاہر اولور دی قال الشيخ رضي الله عنه (تقول) اي عائشہ رضی اللہ عنہا (لا خفاء بها) عائشہ رضی اللہ عنہا مثل فلق الصبح قولیلہ دیکه رؤیاسنک صدقندہ وصورت خیالیہ می خارجہ ظاہر اولان صورتک عینی واقع اولقندہ خفا بوعیدی فلق صبح کبی ظاہر ایلدی قال الشيخ رضي الله عنه في التوحات قالت عائشہ رضی اللہ عنہا في الحديث الصحيح اول ما بدأ به رسول الله صلى الله عليه وسلم من الوحي الرؤيا الصالحة فكان لا يرى رؤيا الا جاءت مثل فلق الصبح وسبب ذلك صدقه صلى الله عليه وسلم في الحديث فانه ثبت عنه انه قال اصدقكم رؤيا اصدقكم حديثا فكان لا يحدث بما يدركه باحدى قواه الحسية او بقلها ما كان يحدث بالعرض ولا يقول ما لم يكن ولا ينطقوا في اليقظة عن شيء تصوره في نفسه مما لم يرك تلك الصورة بجملة ما عين في الحس فهذا سبب صدق رؤياه انتهى كلامه (والى هذا بالغ علمه الا غير) یعنی رسول علیہ السلام وحی رؤیای صادقہ ایلہ بدأ اولندی یعنی عائشہ رضی اللہ عنہا ظاہر اوزره اخذ ایدوب آنک مبالغ علی ظاہرہ رؤیاسنک وقوعندہ اولدی اندن تجاوزا ایتدی (وكانت المدة له في ذلك ستة اشهر ثم جاءه الملك) عائشہ رضی اللہ عنہا نک کلامندن دیکه رسول علیہ السلام مدتی وآ نک وحی رؤیای صادقہ ایلہ اولقندہ الی ای ایدی اندن نکره کلامک کلدی پس عائشہ رضی اللہ تعالی عنہا حضرت خیالہ حضرت شهادتی فرق ایتدی وملكك وحی الہیہ نزوان حضرت شهادتہ تخصیص ایدوب حضرت شهادتی حضرت خیالہ الحاق ایتدی (وما علمت ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قد قال ان الناس ينام فاذا ماوا اتهموا وعائشہ رضی اللہ عنہا بیلدی کہ رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم حضرت شهادتی حضرت خیالہ وحضرت خیالی حضرت شهادتہ الحاق ایدوب ایتدی تحقیق حیات حصی الہی اولوب ایتدی اولان ناسک بهضیلمی ناغردن نوم حضرت خیالدر پس فینکم میت اولدر منتبه اولور پس حضرت خیالہ موتدر حضرت شهادتہ الحاق ایلدی بیکه محل انتباهدر پس حدیثدن فہم اولشان بود کہ حضرت شهادتی حضرت خیالدر وملكك رسول عليه السلامه وحی الہی ایلہ مر فی اولمی حضرت خیالدر یعنی رسول علیہ السلام عالم ایلدی کہ ہر امر کہ عالم غیبدن عالم شہادتہ ظہور ایدر آنک ظہوری کرک عالم حسن وخیالہ وکرک عالم مثالہ اولسون ظاہر اولان وحی والہامک تعریفی وبرشیتک تکوینی مراد اولدیغنی حق تعالی دن رسول علیہ السلامہ اعلامدر پس رسول علیہ السلام ان الناس ينام قولي له اشارت ایدر ہر نسنہ کہ حق تعالی خلق اوزره اجرا ایدر معانی غیبیہ دن بر معنائک صورتیدر وحقایق علیہ دن بر حقیقتک مثالیدر لکن ذکر اولشان معانی وحقایق مرایای صورت وامتدادہ مشاہدہ ایتمکدن خلق نوم غفلتہ نام وحقیت امری بلمکدن حجاب طبیعتہ محتجب وهاعدر پس افراد انسانہ دن ہر فرد موت ارادی جامی ذوق ایدوب شہود ووجہ باتیبہ ہالک اولدہ اتقاء بقاعد الفنا ایلہ منتبه اولور پس شہادہ معنی لباس صورتہ جلوت کر ونبی اکوان حسن معشوق حقیقی بہجلی وخطہر اولدیغنی علم غیبی وکشف معنوی ایلہ عالم اولور (بيت) (جهان مرأت حسن شہد ماست) شہادہ ووجہ فی کل ذرات پس عائشہ رضی اللہ عنہا نک مبلغ علی بوايد بیکه رسول عليه السلام مبدأ وحی رؤيا صادقہ ایدی اندن نکره اکاملا کلدی وآ نک علی احاطہ ایتدی کہ رسول علیہ السلام (ایما اولو اقم وجهه الله وهو على كل شيء شهيد) خوامی اوزره جمیع مدارک علوی

وسفلیہ حقل ہویتی حاضر و معایب جمیع اشیا دہ آنک وجهتی ظاہرہ مشاہدہ ایدردی وآ نک شہودندن بر لحظہ غائب اولزدی انکیچون (اللهم اني اسئلك لذة النظر الى وجهك الكريم) قولیلہ حقل ووجہ کریمہ شہودی تصریح ایلدی وشہودندہ فانی اولوب لذت شہودی طلب ایتدی لذت شہود نہ می شہودندن اعلی ولغله ز بر احوالک شہودندہ فناموت حقیقیدر کہ (کل شيء هالك الا وجهه) قولندہ اولان ہلال اندن کایہ در ولذت شہود بقاعد الفنا ایلہ واقع اولور کہ (فاذا ماوا اتهموا) قولندہ اولان ابتداء حقیقی اندن عبارتدر (وكل ما يرى) (رسول الله صلى الله عليه وسلم) (في حال اليقظة) (وفي بعض النسخ في حال النوم) (فهو من ذلك القبيل) (اي من قبيل ما يرى في نومه يعني هر نسنه که رسول عليه السلام يقظه سي حاتندہ احوال وافعال وصوردن مشاہدہ ایدردی نومندہ مشاہدہ ایتدی کی صورت خیالیہ قبیلندندر بر رسول علیہ السلام حالت يقظه فی نومہ الحاق ایلدی پس حالت يقظه دہ اکمر تہ ومدر کہ اولان احوال واموردخی حضرت مشاہدہ مر تہ ومتخیلہ اولان صورہ الحاق اولوب انلر قبیلندن قلمقی او ایدر (وان اختلفت الاحوال) واکرچہ کیم حالت يقظه دہ ظاہر اولان امثلہ نک احوالی ایلہ حالت نومدہ متخیلہ اولان صورت احوالی رانی اوزره مختلفہ اولدیسنہ حسن وخیالک اختلافی اعتبار ایلہ لکن حسن وخیالہ ظاہر اولان صور امثلہ نک ہر برسی معانی غیبیہ دن بر معنائک مثالی وصورتی اولدیغنی حیثیتلہ احوال بیتدہ اختلاف یوقدر (ففي قولها) (اي) (تقول عائشہ رضی اللہ عنہا) (سنة اشهر بل عمره عليه السلام كله في الدنيا بتلك المثابة) (پس رسول علیہ السلام عمرندن عائشہ نک الی ای مدتی اولان مدتک يقظه سی یکدی بلکہ دنیا دہ رسول علیہ السلام عمر سنک کایسی نوم مثابہ سندہ یکدی یعنی نومدہ مر تہ اولان صور انلر دن مراد اولشان معانی ایلہ تعبیر اولندیغنی کبی عائشہ رضی اللہ عنہا نک الی ای دیدی کی عمر سنک حالت يقظه سی بلکہ دنیا دہ عمر سنک کایسی نوم مثابہ سندہ ایلدی الی ای مدتک حالت يقظه سندہ بلکہ عمر سنک کایسنہ حسن کوردی کی صورتندن انلر معانی سنہ یعنی صور دہ تجلی اولوب اکاملا سنک حقایقن مغرف اولان حقہ عبور ایدوب آنکہ تعبیرا بتمک مثابہ سندہ ایلدی وبعضیلر قندہ مضی بطل معنائسنہ در و ستمہ اشہر قولی قولہا قولندن بدلدی بطل قولہا ستمہ اشہر بل عمرہ کہ فی الدنیا بتلک المثابة یعنی عائشہ رضی اللہ عنہا نک رسول علیہ السلام وحی الی ای مقدار ی رؤیای ایلہ ایدی دیدی قولی باطل اولدی بلکہ آنک عمر سنک دنیا دہ کایسی رؤیای مثابہ سندہ ایلدی دیک اولور (انما هو) ای ما قالت من المدة (منام في منام) یعنی عائشہ نک مقولی اولان مدت منام ایچرہ منام اول حضرت خیالدر و منام فانی حالت يقظه در کہ رسول علیہ السلام الناس ينام قولیلہ اندن نوم ایلہ تعبیر ایلدی بوتقدیر اوزره عائشہ نک مقولی عائد اولور و جازدر کہ انما هو منام فی منام قولی مبتداء بخودن خبری اوله و ضمیرا کا فائد اوله ای فوجیہ انما هو منام یعنی رسول علیہ السلام جمیع عمری منام مثابہ سندہ اولیجی پس آنک وجهتی منام ایچرہ منامدر و انما هو منام فی منام قولی بتلک المثابة قولندن بدل اولقی جائزدر (وكل ما ورد من هذا القبيل وهر شيك نومده مر في اولان شيء قبيلندن وارد اولدی کہ حد فائدہ صورت معینہ اوزره اوله نومدہ ویا خود حسن وصورت اشرا دہ ظاہر اوله ویا خود ہر شیک منام ایچرہ منام قبیلندن وارد اولدی (فهو المسمى عالم الخيال) (پس بوقبیلندن وارد اولان شيء عالم خیال ایلہ مستادر یعنی عالم خیالدر پس رسول علیہ السلام وارد اولان وارد الہی وحی ربانی کرک نومدہ رؤیای صادقہ ایلہ اولسون وکرک حسدہ ملکک ورودی ایلہ وکرک حسدہ دن اخذ اولغله وکرک آنک قلبنہ ملکک نزولی ایلہ اولسون جملہ می عالم خیالدر وملكك کامر فی اولمی دخی عالم خیالدر (ولهذا يعبر اي الامر الذي هو في نفسه على صورة صكك اظهر في صورة غيرها) (وبواجلدن اوتری یعنی بوقبیلندن وارد اولان شيء عالم خیال ایلہ تسبیہ اولدیغندن اوتری تعبیر اولور شول امر کہ اول صککدی نفس سندہ بر صورت معینہ اوزره اوله اندن غیری بر صورتہ ظاہر اوله بوتقدیر اوزره ای حرفی تعبیر قولنک ضمیر فی تعبیر ایدر و جازدر کہ تعبیر قولنک ضمیر کی کل ماورد قولندہ مایہ راجع اوله وای حرفی هذا القبيل قولنی تعبیر ایلہ ای کل ماورد من هذا القبيل ای من الامر الذي هو في نفسه على صورة كذا اظهر في صورة اخرى غير هاهنا والمسمى عالم الخيال ولهذا يعبر) (ففيجوز ای فیعبیر) (العا بر من هذه الصورة التي ابصرها الثامن) (پس نایم نومدہ کوردی کی صورتدن عابر عبور ایدر

الى صورة ما هو الامر عليه ان اصاب شول شيك صورته كه امر انك اوزره در اكر بر تعبيرنده اصاب ايدي
يعني عابر صورت متخيله دن صورت متعينة سنه عبور ايدركه نفس امر ده امر اول صورت اوزره عالم مثاله
ممثل اوله وعلم الهيمه انك اوزره متعين اوله كظم ورا العلم في صورة اللين رسول عليه السلامه منامده لب
صورتده علم ظهري كبي (في عبر في التأويل من صورة اللين الى صورة العلم) (يس رسول عليه السلام
تاويله لب صورتدن علم صورته عبور ايدى) (فتأول) (عليه السلام) (اي قال ما هذه الصورة اللبنيّة
الى صورة العلم) (يس رسول عليه السلام لب صورتى تأويل ايلدى يعنى منامده مرثيه اولان بوضورت
لبنيّه تك مالى علم صورته دريدى يعنى علم ايله تعبير اولور قال الشيخ رضى الله عنه في قصاص الحق الا ترى
رسول الله صلى الله عليه وسلم اتى في المنام بقدر لبين قال فشر به حتى خرج الرى من اظافيرى ثم اعطيت فضلى
عرقيل ما اولته يا رسول الله قال العلم وما تركه لبنا على صورة ما رأه لعلم بموطن الرؤيا ولعله ما يقتضى من التعبير
انتهى كلامه يس رسول عليه السلام سدى كوردى كى صورت اوزره ترك ايتدى بلكه انى علم ايله تعبير
ايدى موطن رؤياي عالم اولد بغيردن اوترى ورؤيا تعبيردن نه اقتضا ايدى انك معلومى اولد بغيردن اوترى زيرا
سد فطرتك اولندن اطفال ناقصك ابدانته غذا اولد بغير كى علم نافع دخى ارواح مؤمنينه روحك فطرتى
اولندن غرادر اجساد ناقصة ايله ارواح ناقصة تك تربيه وتكميلنده سد ايله علمك مناسبتدن اوترى حضرت
منامده علم صورتى سد صورته ظاهره اولدى ما كى كه صورت حياتدر وعسل كى كه صورت علوم
ذوقيه عرفانيه در وخر كى كه صورت حبيات وعشقيات شهديه در) (ثم انه صلى الله عليه وسلم كان اذا وحي
اليه اخذ عن المحسوسات المعتادة) اندن صكره رسول صلى الله عليه وسلم حالى بوايدى كه تخنكم اكا وحي
اولنسه يعنى اكا وحي اولنقه ارادت الهيمه متعلقه اولدقه محسوسات معتاده سندن اخذ اولور دى فسي
اي البس نوبا ثاليا يقال سيجته اى البسته الثوب واستر عن المحسوسات المعتادة يعنى عالم مثالدن اكار لباس
كيدر بيلور دى وبا خود محسوسات معتاده دن ستر اولور دى) (وغاب عن الحاضرين عنده ودخى آفك يانده
حاضر اولنردن غائب اولور دى) (فاذا سرى) (اي رفعه عنه يعنى تخنكم اندن لباس مثالى رفع اولنسه كه
انكله حاضر سندن غائب اولور دى وبا خود تخنكم اندن كشف اولنسه ووحيك ثقل زائل اولنسه) (رد)
محسوسات معتاده به رد اولور دى) (فادركه) (اي الوحي) (الافى حضرة الخيال الا انه لا يسمى نائما) (يس
رسول عليه السلام عالم حسدن غائب اولد بغير زمانده وحي ادرال ايتدى الاحضرت خيالده لا يوقع غيبه ايله
رسول عليه السلام عالم حسدن غائب اولد بغير زمانده نائم تسميه اولنر زير انوم امر مزاجى ووضعى طبيعىدر
وحي الهى ايجون اخذ وضع الهيدر) (وكذلك اذا تمثل له الملك رجلا فذلك من حضرة الخيال) (وكذلك
رسول عليه السلامه تخنكم ملك رجل صورتده ممثل اولور دى وحي الهى ايله بشر صورتده نازل اولور دى
حضرت خيالدن ايدى بونده حضرت خيالدن مراد عالم مثالدر زيرا ارواح مجردة ومعانى غيبية به مثال
مطلقده صور مثاليه ده ممثل اولور واندن مرثيه اولوب مشاهده اولور يس ملك وحي الهى ايله رسول
عليه السلامه نازل اولوب رجل صورتده ممثل اولدقه عالم مثالدر كه حضرت خيالدر ظاهر اولوب ممثل
اولور دى ولكن رجل صورتده ممثل وبا خود حسله ادرال اولنان اشخاص مختلفه دن بر شخصك شكلده
متشكل اولان ملكك ادرال كنه كاه اولور دى كه رسول عليه السلام منفرد اولور دى يعنى اندن غيرى ملكى
كسبه ادرال ايتزدى وكاه اولور دى كه ايتنده حاضر اولنر معا ادرال ايدر لردى ولكن اول شخص ملك
ايدى كن باز لردى يس ملك رسول عليه السلامه رجل صورتده ظاهر اولدقه ربك حديثى يعنى وحيى
سمعه اقا ايدردى وبعض زمانده وحي الهى ايله قلبه نازل اولور دى حتى ذاتى ايله نبينك روى نورينه واصل
اولوب وحي اقا ايدردى ولكن جسمى حافظ اولان روحك اكا اقا اولنان وحيه اشتغالى سبيله مزاجى متغير
وطبعى مخرف اولور دى ملك اول وحي اكا اذا ايدوب اندن منصرف اولنجه اندن صكره اول حال
اندن رفع اولنوب ناصيه سنده عرق ظاهر اولور دى وحره وجهه صفحه عذارنده باهر اولوب قيددن جوزلش
كبي قائم اولور دى يس انكچون ملك رجل صورتده ممثل اولدقه اقا ايتدى وحي اخذ ايتك اكا دخى
اهون ايدى زير اسمع جهتيه اخذ ايدى كه اكا محادنه در زير اندن انحراف مزاج و تغير طبع بوقدر و بوجهده

وليام الله ايجون مشرب شوى وحظ هنى واردر) (فانه ليس برجل) (زير وحي الهى ايله رسول عليه السلامه
ممثل اولان ملك حد ذاتده رجل دكلدر) (وانما هو ملك في الحقيقة فدخل في صورة انسان) (بلكه حقيقة قدده
اول شخص ملكدر كه وحي الهى رسول عليه السلامه اقا ايتكمچون انسان صورتده داخل اولدى پس ملكك
رسول عليه السلامه رجل صورتده ممثل اولوب مر فى اولمى عالم خيالدر زير اكر عالم خيالدن اولمى ايدى
كندى صورت اصليه سن قوبوب صورت انسانده كه صورت اخرا در ممثل اولمزدى) (فغير الناظر العارف حتى
وصل الى صورته الحقيقية) (يس رجل صورتده ناظر اولان عارف كه رسول عليه السلامه رجل صورتدن
عبور ايدى حتى آنك صورت حقيقيه سنه واصل اولد بى كه اول صورت ملكيه در كه حق تعالى اول صورتى ملك
ايله تسميه ايدى واكثر نسخده فعبره واقع اولدى يعنى ناظر عارف رجلى ملك ايله تعبير ايلدى حتى آنك صورت
اصليه وحقيقيه سنه واصل اولدى) (فقال هذا جبرائيل انا كم يعلمكم دينكم) (يس جبرائيل عليه السلام
وحي الهى ايله رسول عليه السلامه رجل صورتده نازل اولدقه انده حاضر اولان اصحابه رسول عليه
السلام ايدى بوجبرائيلدر سزه كدى دينكزى سزه تعليم ايتدى كى حالده ويعلمكم قولنده لام وبا خود كى تقدير
اولور سه ديكل اولور سه كدى تا كيم دينكزى سزه تعليم ايليه يس رسول عليه السلام اول رجل مرئيدن
جبرائيل ايله تعبير ايلدى) (وقد قال لهم من قبل ردوا على الرجل) (وعالوبكه رسول عليه السلام اصحابه
بوقولدن اول ردوا على الرجل ديمش ايدى يعنى جبرائيل رسول عليه السلام اوزره دخول ايتك استدكه
اصحابك بعضى دخولدن آف منع ايتدكه پس رسول عليه السلام انده ايدى اول رجلى بنم اوزر به رد ايدى
يعنى ايجر بويه كيرمكدن منع ايتك) (فسماه بالرجل) (اولا) (من اجل الصورة التى ظهر لهم فيها) پس رسول عليه
السلام جبرائيل اول رجلى ايله تسميه ايدى شول صورت اخلندن اوترى كه جبرائيل انده اول صورتده ظاهر
اولدى) (ثم قال هذا جبرائيل فاعتبر الصورة التى مال هذا الرجل المخليل اليها) (اندن صكره رسول عليه السلام
ايدى بوجبرائيلدر پس بوقوله شول صورتى اعتبار ايتد بى كه بورجل متخيلك مالى اول صورتده در كه اول صورت
آنك صورت حقيقيه سيدركه حق تعالى اول صورتده جبرائيل تسميه ايدى) (فهو صادق في الماتين) پس رسول
عليه السلام مقالتهنده يعنى ردوا على الرجل قولنده وهذا جبرائيل قولنده صادقدر) (صدق للعين) (اي
لا اعتباره عين الرجل وهى صورته الظاهرة التى ظهر هو بها) (في عين الحسية) (عين حسيه ده رجلى ظاهره
اولان عينندن اوترى يعنى آنك صورت ظاهره سن اعتبار ايتد كندن اوترى رجلىدر عيسته صادق اولدى
(وصدق في ان هذا جبرائيل فانه جبرائيل بلا شك) (ودخى رجل متخيلك صورت حقيقيه سن اعتبار ايدوب
بوجبرائيلدر ايدى بى قولنده صادق اولدى زيرا اول رجل متخيل حقيقيه بلا شك جبرائيلدر) (امدى) (اي وجه
وحدندن نقاب كترى رفع ايدن اهل دل وى مرآت قلبن غبار خيال ماسوادن مجلى قيلان مرد مقبل سكا
شوبه معلوم اولسونكه شيخ رضى الله عنه رسول عليه السلامك جميع اقسام وحي عالم خيالدن اولديغن
بان ايدوب الناس نيام خواصى اوزره عالم حس وشهادته موجود اولان ناس نائم اولديغن وعالم حس دخى
عالم منام اولديغن جريده تحقده عيان ايتد كدن صكره يوسف عليه السلامك احوالى بيانته شروع ايدوب
ايتدى) (وقال يوسف عليه السلام لا يه) (بابا) (انى رأيت) (في الرؤيا) (اخذ عشر كوكبا والشمس والقمر
رايتهم فى ساجدين) (ويوسف والذى يعقوب عليه السلامه ايتدى اى بدر تحقيق بن رؤياه اون بر كوكبى وشمس
ايله قرى كوردن انلرى بكا ساجدين كوردن يس يوسف عليه السلامك) (رايتهم فى ساجدين) (قولنده اولان
جمع مذ كرضيرى ايله صيغة جمع مذ كدلالت ايدركه يوسف عليه السلام بوكلامى يعقوبه تقول ايدوب رؤيا سنى
اكا اقتصاص ايتزدن اول صور كوا كبدن مراد آنك اخوتى وشمس وقرن مراد آنك والد وخاله سنى
اولديغن بيلمش اوله) (فراى اخوته فى صورة كواكب ورأى اباة وخالته فى صورة الشمس والقمر) (يس يوسف
عليه السلام اخوتن صورت كوا كبدن كوردى ووالدى ايله خالته سن شمس وقرن صورتده كوردى) (امدى)
يوسف عليه السلام اخوتن صورت كوا كبدن واولوين صورت شمس وقرن رؤيتك حكيمى بودركه شمس ايله
قرنه كيم سائر كواكبك اوارنه نسبت ايله ابوين كى اصلدر وكواكب ايله قرنه دخى تبه كيم ماخذنا نوارى
شمسدر كذللك يعقوب عليه السلام فلان نبوتده خورشيد نور و نير اعظم وزوجه سنى شر كى آنك نورنه مرآت

و مظهر و اسرار نبوت و هجرم ایدی و اولاد بنک هر برسی اول مطلع نبوت و دن طلوع آیتش بر نجم سعید اختر و برج
خاندان جلیلدن ظهور آیتش بر کوب دری انور اید بکه بوقدم من شجره مبارکه مفهومی اوزرد یعقوب علیه
السلام نبوتی مشکاتدن هر برسی اقتباس انوار نبوت لیلی ضلالت و ظلمات غوا بنده مخیر اولان خلق
طریق هدایت دلالت اید لرزدی پس بومناسبتدن اوزری یوسف علیه السلام خیالی بویینی صورت
شمس و قرده و اخوتنی صورت کوا کیده تصور ایددی (هذا الادراک من جهة خیال یوسف علیه السلام) یوسف
علیه السلامدن بوا دراک یعنی صورت کوا کیده اخوتنی و صورت شمس و قرده والدی ایلد خالته سنی ادراک
ایتدیکی یوسف علیه السلام خیالی جهتندندر (ولو کان من جهة المرقی) واکرادرال مذکور سنی جهتندندر
یعنی اخوتنی ایلد والد و خالته سنی طرفندن اولیدی) لکن ظهور اخوتنه فی صورة الکوا کب و ظهور ایه
و خالته فی صورة الشمس والقمر مراد الهم) اخوتنک صورت کوا کیده ظهوری و والدی ایلد خالته سنک صورت
شمس و قرده ظهوری انلرک مرادی اولوردی یعنی کندی نفه نکرده صورت کوا کب ایلد شمس و قرده صورتده
ظهوردن تصور ایدوب مراد ایدینورلردی و لکن بوظهور انلرک مرادی اولدی زیرا اگر انلرک مرادی
اولیدی آراولوردیکه یوسفک ادراک ایتدیکنی یعنی صورت کوا کب ایلد شمس و قرده صورتده حضرت منامده
یوسف ظاهر اولوب اکا سجده ایتدکرن انلرکدن خیالده ادراک ایدوب عالم شهادتده عالم اولورلردی زیرا
خرانته خیالده اولان شیک ادراکی کاه اولورکه رانی ایلد مرقی طرفندن معا واقع اولور) (فلا یکن علم بما
راه یوسف علیه السلام کان الادراک من یوسف علیه السلام فی خزانة خیاله) (پس وقتا کیم یوسف علیه
السلام مشاهده ایتدیکی شیهه انلرکعلی اولدیه یعنی وقتا کیم انلرکعلی یوسف علیه السلام انلری
صورت کوا کب ایلد شمس و قرده صورتده کوردی و انلرک اکا سجده ایتدکارین مشاهده ایتدی ادراک مذکور
یوسف علیه السلامدن واقع اولدی انلرک خیالی خزانة سنده یعنی اندن ادراک انلرک خیالی خزانة سنده مرقی
اولتی جهتندن اولدی انلرک طرفندن اولیدی (و علم ذلک یعقوب علیه السلام حین قصها علیه) و یعقوب
علیه السلام رؤیایی عالم اولدی یوسف علیه السلام رؤیاسنی اکا تفصیل ایتدیکی حینده یعنی کوا کب و شمس
و قرده صورتک ما لئی و سجده نکر سنی یعقوب علیه السلام ایلدی اما یوسف یعقوب علیه السلام رؤیاسنی
دعزدن اول یعقوب رؤیایه مطلع اولدیغندن یلد بکه یوسفک اخوتنی رؤیاسنه مطلع اولد مشلردن) (فقال یابی
لا تفصص رؤیایک علی اخوتک فیکیدوا لک کیدا) (پس یعقوب یوسف علیهما السلامه اخوتنی رؤیاسنه مطلع
ایتدکندن فی ایتدک ایچون ایتدی ای اوغلنچم رؤیایکی برادرلر بکه کشف ایدوب نقل ایتمه تا کیم رؤیایک حقیقتنه
مطلع اولدو نلرک پس اکرا کامطاع اولدجق اولورلر سه انلر اوزره اولان تفریق و فضیلتکی بیلوب سنک هلاککه
بر حیلد احتیال ایدرلر) (ثم برأ ابناؤه عن ذلک الکید والحقه بالشیطان) (اندنصکره یعقوب اوغلارنی اول
کیددن بری ایلدی وانی شیطان الحاق ایلدی یعنی اول کیدی انلر اسناد ایلدی بعده فی شیطان الحاق ایلدی
(و ایس) (ما ذکره یعقوب من تبرئة ابناؤه عن الکید والحاقه بالشیطان) (الاعین الکید) (و حال بکه یعقوبک
ذکر ایتدیکی شی کادرا لایعقوبدن یوسف علیهما السلامه عین کیددر یعنی یعقوبک اناسندن ظهور ایدن
کیدمقابله سنده یوسفک قلبنده انلر عداوت واقع اولدو ن دیو یعقوب اول کیددن ابتاسنی بری ایدوب
شیطان الحاق ایلدی زیرا کید القاءات شیطانیه دندر و بوجه دخی بودرکه یعقوب یوسف علیهما السلامه
چنکرم) (لا تفصص رؤیایک علی اخوتک فیکیدوا لک کیدا) (دید یوسف علیه السلام برادرلر نلرک اکا
عداوتلرین ایلدی پس قلبنده انلر سهو ظن واقع اولدی پس نبوت سلامت صدر و صفاء قلب و تقاوة باطن
لابد اولقله یعقوب یوسف علیهما السلامی برادرلر سه اولان سهو ظندن ترکیه ایتدکده و دخی آتی تریه
ایدوب فراست ایلد انه فهم ایتدیکی نبوت تریین ایتدکده یوسفه کید و حیلد ایدوب ابتاسنی کیددن بری ایتدی
وانی شیطان الحاق ایتدی تا کیم اخوتنه اولان سهو ظندن انلرک قلبی پاک اولد و لکن وجه ظاهر بودرکه
یعقوب ابتاسنی کیددن بری ایدوب فی شیطان الحاق ایتدیکی یوسفه عین کید اولدو سنک وجهی بودرکه
یوسف انلرک کیدلرندن امین اولقله انلرانی کید و حیلد ایلد یعقوبدن لوب جب ایچنه القا ایتدکده اکا کید
ایتدی یوسف علیه السلام اسیر و غریب اولوب انلرک مکرلری سبیلده) (کیدهن عظیم) (نسوانک و زلیخانک

کید عظیمه مبتلا اولدی) (فقال ان الشیطان للانسان عدو مبین ای ظاهر العداوة) (پس یعقوب علیه السلام
ایتدی تحقیق شیطان انسان ایچون عدو مبیندر یعنی عداوتی ظاهره در پس یوسفه عین کید اولدی
تا کیم برادرلرینی عدو عداوتیوب محبتلر دن قلبندن ازاله ایتد و شیطانک انسانه اولان عداوت
ظاهره سنک سبی اولان کیدلر شیطانیه القاسیلده برادرلرندن صادر اولسندن دخی حذر اوزره اوله امن اوزره
اولیه پس یعقوبک مرادی بوا یلد بکه یوسفک قلبنده اخوتنک محبتن اثبات ایدوب کیدلرندن دخی آتی حفظ
ایلدیه) (ثم قال یوسف بعد ذلک فی آخر الامر) (اندنصکره یوسف علیه السلام بواشیانک ظهورندن ایتدی
هذاتنا و ایل رؤیای من قبل قد جعلها ربی حقا) (یوندن اول اولان رؤیایک تأویلی بودر تحقیق بنم آتی حق
ایلدی ای اظهرها فی الحس بعد ما کانت فی صورة الخیال) (یعنی رؤیایی عالم حسیده اظهرا ایلدی رؤیای صورت
خیالده سنکله اولد قد نصکره یعنی انلر صورت کوا کب ایلد شمس و قرده صورتده اکا سجده ایتدکاری صورت خیالده
ایدی حق تعالی فی عالم حسیده بغير تغییر و واقعیه موافق اظهرا ایلدی پس اخوان یوسف والد و خالته سیه
مصره داخل اولوب سجده تحیت و تکریم انلرندن صادر اولمزدن اول یوسف علیه السلام رؤیایک حقیقتنه واقف
ایدی یعنی صورت کوا کب ایلد شمس و قرده صورتده ظاهر اولوب اکا سجده ایدن اخوتنی ایلد و خالته سنی ایدیکن
بیلموردی انکچون) (هذاتنا و ایل رؤیای من قبل قد جعلها ربی حقا) (دید یوسف علیه السلام رؤیایک حقیقتنه واقف
اظهرا ایلدی و صورت خیالیه حق اولدیغتنک معنایی بودرکه حس ظاهرده صورت عقلیه حقیقیه به
و صورت شخصیه مثالیه به مطابق ظاهر اوله زیرا امور عیبیه فی اخذ ایتدک کاه اولورکه عالم قدسندن اولور و کاه
اولورکه عالم مثالدن اولور و صورت مثالیه دخی اولمزا لامعانی عقایه به مطابقه اولور و کذلک صور خارجیه دخی
صور مثالیه به موافق اولور پس یوسف علیه السلام صور خیالیه ایلد صور حسی یعنی فرق ایدوب (قد جعلها
ربی حقا) (ای اظهرها فی الحس بعد ما کانت فی صورة الخیال دیدی) (فقال له) (ای الامر الذی صلی الله علیه
وسلم) (الناس نیام) (پس نبی مکرم محمد صلی الله علیه وسلم بوا مردن اوتری یعنی یوسف حسله خیال بیننی
فرق ایتدیکندن اوتری رسول علیه السلام) (الناس نیام) دیدی پس رسول علیه السلام حسی خیالندن
فرق ایتدی بلکه حقیقتده حسی عین خیال اولدیغتن و خیال عین حس اولدیغتن بیان ایلدی فکان قول یوسف
علیه السلام قد جعلها ربی حقا بمنزله من) (پس ادراک محمد صلی الله علیه وسلم یوسف علیه السلامک قد
جعلها ربی حقا) (قوی شول شخصک قوی منزله سنده اولدی) (رأی فی نوم انه قد استیقظ من رؤیایها
ثم عبرها) (نومنده کوردیکه تحقیق اول مستیقظ اولدی شول رؤیایک انک فی کوردی اندنصکره فی تعبیر
ایلدی یعنی نومنده کوردیکه رؤیایک مستیقظ اولدی اندنصکره فی رؤیایه تعبیر ایلدی) (ولم یعلم انه فی النوم
عینه) (تا کید لانوم) (ما برح) (و حال بکه اول شخص یلد بکه کندی عین نومده در نومندن اصلا زائل
دکادر) (فاذا استیقظ بقول رأیت کذا و رأیت کذا) (پس چنکرم اول شخص نومندن
اویانسه صورت معینه کوردیکه رؤیاسنی اصحابه نقل ایدوب دیرکه بن شویله بر رؤیای کوردیم و کوردیم کان بن
استیقاظ ایدم و اول رؤیای شویله بر صورت ایلد تأویل ایلدم پس نومندن استیقاظ ایتدکده رؤیای ایچنده رؤیای
کوردیکه شیئی و رؤیای ثانیه ده کوردیکه صورتی رؤیای اولی عالمده استیقاظ ایدوب اول رؤیای انده نه صورت
ایلد تأویل ایتدیه آتی نل ایدر) (هذنا) (ای قول یوسف قد جعلها ربی حقا) (مثل ذلک) (یعنی یوسف علیه
السلامک قد جعلها ربی حقا) (قوی اول شخص رؤیای ایچنده رؤیای کوردوب و رؤیای ثانیه دن استیقاظ ایدوب
رؤیای اولیده فی تعبیر ایتدیکی کیددر یعنی رؤیاسنی حسی معمود قیاس ایدوب صور حسیه ظاهره ایلد فی تعبیر
ایتدیکی کیددر پس یوسف علیه السلامک رؤیاسنی شخصک رؤیایه اولان رؤیاسنی منزله سنده در عالم حسیده
قد جعلها ربی حقا قوی اول شخص رؤیای ثانیه سندن استیقاظ ایدوب رؤیای اولیسنده انک تعبیری مثابه
سنده در) (والناس نیام فاذا ما نوا انتهموا) (حد بنک مفهومی اوزره عالم حسی عالم منامدر و ناس آنک ایچنده
نوم غفا سنده در پس ناس ذرق جام فنا ایدوب انتباه بقاء حقیقیه منتهی اولد قلزنده جبع صور حسی و خیالات
مغنویه حتی مشاهده ایدوب انلری حقله تعبیر ایتدکاری اول شخص رؤیاسندن استیقاظ ایدوب حسی
ظاهرده آنک حکایت و تعبیری مثابه سنده در عالم حسی و خیال اولدو عالم منام خیال نایدر و منام ایچره منام

خیال باشد) (فانظر کم بین ادراک محمد علیه السلام و بین ادراک یوسف علیه السلام فی آخر امره) (پس ای مستقیظ نوم خیال و غفلت وای رافع حجب وحدت سن عین بصیرت ایل نظر ایل که محمد صلی الله علیه وسلم ادراکی بینیه یوسف علیه السلام آخر امرنده اولان ادراکی بیننده نه مقدار تفاوت وارد) (حین قال هذا تأویل رویای من قبل قد جعله اربی حقا) (شول حینده که) (هذا تأویل رویای من قبل قد جعله اربی حقا) (دیدی معناه حسای محسوسا وکان لا محسوسا) (یوسف علیه السلام) (قد جعله اربی حقا) (قولک معنای تحقیق بنم ریم آئی حس ایلدی یعنی صورت خیال دن اخراج ایدوب اتی محسوس ایلدی و حاله که منامده مرئی اولان شی محسوس دن غیر دکل ایدی) (فان الخیال لا یعطی ابدا الا المحسوسات) (زیرا خیال محسوسات دن غیر ایدا بر شئی اعطا یتزیرا اگر عالم خیالده مخیل اولان شی محسوس اولمیدی آنک ادراکی ممکن اولمزدی (غیر ذلک ایس له اعطاء) محسوسات دن غیر خیال ایچون یوقدر یعنی خیالده صور محسوسه دن غیر برئی ظاهر اولمز زیرا خیال خزانة محسوساتدر پس هر سنه بی که خیال اعطا ایدر محسوسدر (امدی) شول اشارت اولدیغی اوزره ادراک یوسف علیه السلام ایل محمد صلی الله تعالی علیه وسلم ادراکی بیننده فرق بود که یوسف فرقان صاحب اولغله صور خیالیه ایل صور حسیه بینتی فرق ایلدی و محمد علیه الصلاة والسلام قرآن صاحب اولغله صور حسیه بی صور خیالیه ایلدی و صور خیالیه بی دخی صور حسیه ایلدی بلکه صور خارجی حسیه بی خیال ایلدی حیالت دنیویه بی نوم ابتدکی حیثیله و دخی حقیقت و هویت ایل صور حسیه ده مخیل اولان حتی نوم غفلت اولان حیالت دن موت فنا فی الله ایل شخصک اتیه بی قنده حق ایلدی یعنی عین شهود ایل حسامشهود ایلدی پس ورثه محمد بیندن اولان ناس نوم غفلت اولان حیالتده صور حسیه خیالیه ده مخیل اولان حتی تخیل طریقیله مشاهده ایدر پس بختکم یونوم غفلت دن موت فنا فی الله اتیه بی ایل منقبه اولسه لر صبح بقا بالهمک ظهوری قنده دید و وحدت عین شهود احدیت ایل صور کونیه و هیاکل حسیه ده ظاهر اولان حق ایدیکن مشاهده ایدوب انکله تعبیر ایدر) (بیت) (حدیث مشکل و مرئیست مغلق که در کون و مکان کس نیست جز حق) زیرا وجود حق که جمیع مظاهرده ظاهر و جمیع کثرات و تعدداتی وحدتی ایل قاهر در محسب المراتب و المظاهر بختکم هر برسنده وحدت ذاتیه سیله تجلی ایلده جمیع مظاهر اکوان و محال اعیان بلکه اسما و صفات و نسب شئون ذات آنک انوار قاهره مننده مستهلک و ساحل فرقدن منفک اولوب دریای وحدت حقه غرق و بحر احدیت و وجودی ملحق اولور پس ورثه محمد بیندن اگر انبیای سابقین و اگر اولیاء لاحقیندر موت فنا فی الله دن صکره اتیه بقا بالله قنده منام حس و شهادتده مشاهده ایدکاری صورک تعبیری علمه نازل و انزل حقیقتن کشف ایتک مرتبه سنه واصل اولمز ورثه محمدیه دن غیری زیرا یوسف علیه السلام اصلاته و ورثه سنه وراثت مخصوص و صدر انکیچون شیخ رضی الله عنه) (فانظر ما اشرف علم ورثه محمد صلی الله علیه وسلم) (دیدی پس سن نظر ایل محمد صلی الله علیه وسلم ورثه سی علمنی شریف ایدن نه عجب شیدر و انزل علی نه شریف علمر که انکله بونک کبی اسرار غامضه به مطلع اولور و شیخ رضی الله عنه ورثه محمد صلی الله علیه وسلم علمنی شرف ذلک بیانده و محمد علیه السلام ملک شانی تعظیم ایدوب مرتبه علمیه سنک شرفی حقه غیر بر احدک احاطه سننده اولدیغنه اشارت ایلدی) (وسأبسط القول فی هذه الحضره) (بلسان یوسف المحمدی) (و شیخ رضی الله عنه یوسف علیه السلام رؤیاسننده اولان احوالی بیان ایدر کن حضرت خیالی اجمالاً ذکر ایتد کد نصکره تفصیل ایتکه وعده ایدوب وعن قریب بن یوحنا حضرت خیالیه ده محمل اولان قولی یوسف محمدی لسانی ایل بسط ایدر مبر) (ما توقف علیه ان شاء الله) (ما توقف قولنده اولان ما قولدن بدل اولتی جائزدر یعنی بن بسط ایدر مشول شیکه سن اکان شاء الله واقف اولور سن و دخی موصوف اولوب بسطاً معنایه مصدریت اوزره محلا منصوب اولتی جائزدر ای سابط بسطاً الذی توقف علیه وبعض نسخه ده من القول واقعدر پس ماحلا منصوب اولور مفعولیت اوزره (امدی) شویله بلکه جمیع انبیاء و اولیاده اولان ولایات متفرقه ولایت محمدیه تک تفصیل ایدر و جمیع ولایات ولایت محمدیه ده جمعه در پس جمیع انبیاء و اولیاده متفرقه اولان ولایاتی جامع اولان ولایت خاصه محمدیه ده قائم و متعین اولان وارث کامل حقیقت محمدیه دن السنه جمیع انبیاء ایل متکلمدر پس یوسف علیه السلام مشر شده حضرت خیالده

مرئیه اولان صور مخیل را بینک احوال مختلفه بی حسبیه معانی مختلفه ایل تعبیر اولدیغی کبی ورثه محمد بیندن یوسف محمدی دخی اولور که (الناس یام فاذا ما نوا انتم و ما نفعهم و می اوزره عالم حس و شهادتی حضرت منامده مشاهده ایدر و صور عالمی منامده مرئیه اولان صور کبی تعریفات الهی و استیلاآت ربانی بلوب صفات مختلفه و شئون ذاتیه احوالی اولان احوال حق ایل تعبیر ایدر پس شیخ رضی الله عنه یوسف محمدی لسانیله حضرت خیالیه ده محمل اولان قولی بسط و تفصیل ایتکه شروع ایدوب دیدی) (فانقول اعلم ان المقول علیه سوی الحق و مسمی العالم) (پس بزرگتر دن عالم اول تحقیق سوی حق و با خود مسمای عالم ایل مقول علیه اولان شی) (هو) (ای سوی الحق) (بالنسبة الی الحق کالظل للشخص) (سوی حق حقه نسبت ایل ظل کبیدر شخص ایچون یعنی سوی حقل حقه نسبتی ظلک شخصه نسبتی کبیدر) (فهو ظل الله) (پس سوی حق و مسمای عالم ایل مقول علیه اولان شی ظل الله در بی یعنی شول شیکه که عرف عامده سوی حق دینلور ظل الله در و ما عرف خاصده سوی حق ایچون وجود یوقدر و اگر معنای سوی اعتبار اولنسه شول اعتبار عقلی ایل که صفاتدر و اعیانک ذاته نسبتی قنده حقایق اعیان اولان تعیناتدر پس اکا صور اعیان حق دینلور پس زیرا وجودده حقدن غیر و حقه معانی صفات اعتباریه آنک اسما سندن غیر یوقدر و اما بختکم صور معلومات حق اولان اعیانک تعیناتی ایل متعدد اولان وجود اضافی اعتبار اولنسه اکا سوی حق و دخی عالم تسمیه اولنور پس سوی حقل وجود مطلق اولان حقه نسبتی ظلک شخصه نسبتی کبیدر پس یعنی ظل کندی نفسنده معدوم اولوب شخصک وجودی ایل موجود اولدیغی کبی سوی حق و مسمای عالم کندی نفسنده معدومدر حقل وجودی ایل موجوددر پس وجود اضافی که فیود تعینات ایل مقیددر ظل الله دیکدر و فهو پس سوی حقل و مسمای عالمک حقه نسبتی ظلک شخصه نسبتی کبیدر و مسمای عالم ظل الله در دیکدر) (عین نسبة الوجود الی العالم) (وجودی عالمه نسبت ایدوب اکا اضافتک عینیدر یعنی عالم موجود در دیک اولور) (لان الظل موجود بلا شک فی الحس) (زیرا ظل شخص بلا شک حسده موجوددر و لکن ظلک وجودی شخصک وجود ایدر کذلک ظل حق اولان عالم دخی حقل وجود ایل موجوددر پس عالم حقل وجودی ایل موجود اولوب وجودا که اضاف اولدیغی حیثیله سوی حق ایل تسمیه اولنور و الا وجود حقل عینی اولان حقیقت واحددر پس وجود من حیث الحقیقه عینیدر و عالمه نسبتی حیثیله حقل غیردر پس یوقدر اوزره لان الظل قولی فهو عین نسبة الوجود الی العالم قوانیه تعلیل اولور و قال الشيخ العارف و قد الجندی تعلیل لقوله مسمی العالم هو بالنسبة الی الحق کالظل للشخص فیکان ان الظل موجود فی الحس عند وجود الشخص فکذلک العالم اوما یسمی سوی الحق موجود الحق وهو مع قطع النظر عن الحق غیر موجود فی عینه اذ لا وجود له من ذاته کلا وجود للظل بلا وجود الشخص انتهى کلامه) (ولکن اذا کان ثمة) (ای فی الحس) (من یظهر فیه ذلک الظل) (یعنی ظل بلا شک حسده موجوددر و لکن بختکم حسده محمل موجود اولسه که اول ظل انده ظاهر اولور یعنی ظل حسده ظاهر اولور انکیچون مظهر فیه اولان محمل حسده موجود اولدقه بلکه ظلک وجودنه حسده محمل شرط اولدیغی کبی ظل ایچون شخص مرتفعدن دخی لایددر که ظل اکا متصلدر و دخی شول نوردن لایددر که ظل انکله ممتاز اوله پس شخصک مقابلی وجود حق مطلقدر و شول محمل که ظل انده ظاهر اولور اعیان ممکناتدر و نور دخی حقل اسم ظاهر ایدر (امدی) مسمای عالم اعیان ممکناتده وجود حق مطلقک ظهور و تعینندن و دخی نور که حقل اسم ظاهر ایدر تجلیسندن حس ظاهرده موجود ظل الله اولدی) (حتی لو قدرت عدم من یظهر فیه ذلک الظل کان الظل معقولا غیر موجود فی الحس) (حتی اگر سن اول ظلک ظهوری ایچون محمل اولان شیکه عدمن تقدیر ایتک مثلاً ارض کبی اول ظل معقول اولوردی حسده موجود اولمزدی یعنی اشعه شمس ایل مستقیر هوا اولوردی ظل ظاهر اولمزدی (بل یكون بالقوة فی ذات الشخص المنسوب الیه الظل) (بلکه اول شخصده که ظل اکا منبدر بالقوه اولوردی یعنی ظاهر اولمزدی پس مسمای عالم اولان ظل الهیکل محمل ظهوری اولان اعیان ممکناتده اگر عدم تقدیر اولنسه ظل عالم محسوس اولمزدی بلکه ذاتده بالقوه اولوردی نواتده شجره معقوله اولدیغی کبی کذلک ظل عالم اگر وجود حق مطلقه متصل اولمیدی موجود اولمزدی بلکه موجوددن نظری قطع ایتکه

مردود اولان نور وجودی نیجه مدام ایلدی یعنی نور وجود ایلد صور عالمده و عالمک اعیانه نیجه تجلی ایلدی
اگر انک مشیتی تعلقی ایلیدی اول ظل ممدودی ساکن ایلدی ای بکون قیه بالقوه یعنی اول ظل ممدود وجود
حده بالقوه اولوردی ظاهر اولاردی (بقول) (الله) (ماکان الحق لیجلی للممکات حتی یظهر الظل) یعنی
شیخ رضی الله عنه (ولو شاء لجعله ساکنا) قولینک تفسیرنده دیر که الله تعالی دیر که اگر ظلال ساکن اولدیغنه
حقک مشیتی تعلقی ایلیدی حتی تعالی ظلی اظم ارا ایتیمکی چون ممکانه تجلی ایتزدی (فیکون کابقی الان
من الممکات التي ماظم رها عین فی الوجود) (پس وجود اضافی اولان ظل الهی وجودده عینی ظاهر اولیان
اعیان ممکاتدن باقی اولان شیئی کی اولوردی یعنی ممکاتک مقید اولان وجود اضافیسی وجود حق مطلقده
ساکن اولوردی وجودده متحرک اولاردی ممدود اولوب شخصک ذاتنده ساکن اولان ظل کیی * زیرا امر غیب
ایله شهادتدر غیب ایداعیت اوزره در عالم شهادته ظاهر اولیان ساکن در ظاهر اولان شهادته متحرکدر حقیقت
ایله ساکندر) (ثم) (ای بعد ممد الظل) (جعلنا الشمس علیه دلیلا وهو اسم نور الذی قلناه) (یعنی ممد ظلد نصکره
برشمسی ظله دلیل ایلدک و دلیل اولان شمس حقک اسم نوریدر که برانی لکن باسمه النور وقع الادراک قولمزد
ذکر ایتدک * پس حقک ظلی اولان عالمک ادراکی حقک اسم نوری ایلد واقعدر * ظلال ادراکی شمس ایلد واقع
اولدینی کی) (و شمس له الحس فان الظلال لا تكون لها عین بعد النور) (یعنی ظلالک وجودی وادراکی شمس
اولدیغنه حس شهادت ایدر زیرا تحقیق ظلالک وجودی یوقدر نور شمس منبسط اولیجیبه مثالیله مظلومه
بر شخص قائم اولسه آنک ظلی ظاهر اولم * پس کذلک ظل عالمک وجودی وادراکی واقع اولم * الا حقک اسم
نوریله) (ثم قبضناه الینا قبضا سیرا) (اندن صکره بزاوئل ظل ممدودی قبض سیرایله کندی ذاعره قبض ایتدک
ظله دلیل اولان نوری قبض ایتدک که زیر اظلال ظهورنه علت غایبه اولان نوردر * پس نور مقبوض اولوب
اصلنه راجع اولدقده ظل دخی مقبوض اولور * پس کذلک ظل عالمی اظهار و ایجاد ایدن نور الهی و تجلی
رحمانی اصلنه رجوع ایدوب متقلص اولمغه ظل عالم دخی مقبوض اولور وحق انی قبض سیرایله قبض ایدر
و ظلالک ظهورنه محل اولان عین ممکانه غیبده غیر بارزه باقیه قالور وحق تعالی ظلالک قبضی سیرایله وصف
ایلدی زیرا سمای عالم اولان ظل الهینک امتدادی امور ثلثه به متوقفدر بر سببی محل ظهور اولان اعیان
ممکاتدر بر سببی وجود حق مطلق ظهوری و تعیندر بر سببی دخی حقک اسم ظاهری اولان نورک
تجلی سیردر * پس ظل عالمک وجودنه بونلر علل و اسباب قلمشدر پس بونلر هر قنغسینک عدمی فرض اولسه
ظل عالم ظاهر اولاردی و اما ظلال قبضی بر شرطه متوقف دکدر انجیق مشیت الهیه به دائر بر امر در الانجیکم
ظله دلالت ایدن نوری قبض ایتدک که ظلال قبضی اعتبار اولسه اول زمانده انجیق قبض نوره توقف ایدر
پس ظلال قبضی اسباب وعلله متوقف اولمغه نفس قبضه نسبت ایلد ظل سیردر و الاجناب حقه
نسبت ایلد دکدر اذلا بعینر علیه شیئی) (و انما قبضه الیه لانه ظله فنه ظهور وایه رجوع الامر که) (و حق
تعالی ظل عالمی کندی ذاته انکچون قبض ایلدی زیرا تحقیق ظل حقک ظلددر * پس ایدن ظاهر اولدی
حرکت انبساطیه نفعیه ایلد * و اگر رجوع ایدر حرکت انقباضیه ایلد * و امرک کایسی اگر رجوع ایدر) (فهو
ای وجود العالم) (هو) (ای وجود الحق) (لا غیره) (پس وجود عالم وجود حقدر انک غیری دکدر زیرا منبع
نوردن منبعث اولان نوردر ایدر و مطلق دخی مقیدک منبعثدر دائما بر مقید یوقدر الا انده مطلق وادردر بلکه
مقید موجود دکدر الا مطلق ایلد و مطلق دخی تجلی انجز الا مقیده مختصر اولمغه و اندن غنی اولمغه فهو
هو یعنی مقید مطلقدر غیری دکدر) (فکل ماندر که) (صیغه نفس متکلم ایلد پس وجود عالمدن هر شیئی که
برادر الایدر زو صیغه خطاب ایلد وجود عالمدن هر شیئی که سن ادراک ایدر سن) (فهو وجود الحق فی اعیان
الممکات) (پس ادراک اولان شیئی حقک وجودیدر که اعیان ممکاتده متجلیدر یعنی شیئی مدرک وجود حقدر که
اعیان ممکات مرایای اوزره تجلی اولوب اعیانک اوصاف و نعوت و اناری و خصوصیات ایلد ظاهردر)
(فن حیث هو الحق هو وجوده) (پس حقک هویتی اول شیئی مدرکده ظاهر اولدینی حیثیه اول شیئی
حقک وجودیدر) (ومن حیث اختلاف الصور فیه هو اعیان الممکات) (واول شیئی مدرکده صورک اختلافی
حیثیه اول شیئی مدرک اعیان ممکاتدر یعنی سمای عالم اولان ظل احدی وجهی ایچون ابکی وجه وادردر

بر وجهی اطلاقدر که اول هویتدر من حیث هو پس عالم حقک وجودیدر یعنی حقک عینیدر و بر وجهی دخی
تقییددر عالمده صورک اختلافی حیثیه * پس عالم علم ذاتنده ثابته اولان اعیان اشخاصک ظلدرو اعیانک
خصوصیاتیدر که انده ظاهر اولدی) (فیکلا یزول عنه باختلاف الصور اسم الظل کذلک لا یزول عنه) (و
باختلاف الصور اسم العالم و اسم سوی الحق) (پس نته کیم شیئی مدرکدن اعیان ممکاتک صوری اختلافیه
اسم ظل زائل اولم کذلک اشخاص عالمک صوری اختلافیه اندن اسم عالم و باخود اسم سوا حق زائل اولم
(فن حیث احدیه کونه ظلا هو الحق) (پس اول شیئی مدرکک ظل اولدیغنه احدیتی حیثیه اول شیئی مدرکک
حقدر واحدیت حقه احدیت عام بیننده نفس امرده فرق وادردر زیرا حقک احدیتی احدیت ذاتنده در که تعین
کیرتدن منزهدر و حق تعین کیرت ایلد و عدم تعین کیرت ایلد اصلا متعین دکدر و اما احدیت عالم تعین کیرتک
عدم اعتبارندن عبارتدر * پس احدیت عالم عدم تعین کیرت ایلد متعین اولور) (لانه الواحد الاحد) (زیرا
حق وجود واحد واحددر) (ومن حیث کثرة الصور هو العالم) (و صورک کثرتی حیثیه اول شیئی مدرکک
عالمدر لانه المعدود ایلد عدددر * پس حق احدیت سواده ظل ایلد متحد و صور و قوالت تعددی ایلد متعدد
اولور) (فتفطن و تحقیق ما اوضحته لک) (پس وجود مدرک حقک هویتی حیثیه حقک وجودی اولدینی
وانده صورک اختلافی حیثیه عالم و سوا حق اولدینی تحقیق و بیاندر که سکا انی بن ایضاح ایتدم آنی
بیلکده متفطن اولوب انی حقیقه تیلد فهم ایلد) (واذا کان الامر علی ما ذکرناه فالعالم متوهم ماله وجود
حقیقی) (و یفککم امر بن سکا ذکر ایتدیکم اوزره اولسه پس عالم متوهم و متخیلدر انک ایچون وجود حقیقی
یوقدر که کندی نفسیه موجود و قائم اولوب من کل الوجوه وجود حقه مغایر اوله * پس وجود حقیقی
حق ایچوندر وجود اضافی عالم ایچوندر زیرا عالم وجود حقیقینک ظلددر کندی نفسیه قائم دکدر
بلکه عالم شول ذاتک وجودیه قائمدر که انک ظلددر) (وهذا معنی الخیال ای خیالک انه) (ای العالم) (امر
زائد قائم بنفسه خارج عن الحق) (و عالمک متوهم اولسی خیالک معنایدر یعنی سکا تخیل اولدیکه تحقیق
عالم امر زائددر کندی نفسیه قائمدر حقدر خارجدر * پس بویه تخیل اولمغه عالم ایچون خیالدر دینلور
ولیس العالم کذلک فی نفس الامر) (و طابو که عالم نفس امرده بویه دکدر یعنی حقدر خارج اولوب کندی نفسی
ایله قائم حق اوزره امر زائد دکدر زیرا عالم حد ذاتنده خیالدر نسبت اتصالیه دن غیری وجود حقیقه بدن
انکچون وجود یوقدر) (الانراه) (ای الظل) (فی الحس متصل بالشیخ الذي امتد عنه یستحیل علیه) (ای علی
الظل) (الا تفکالک عن ذلك الاتصال) (حس ظاهرده سن ظلی کور من مینن شخصه متصل اولدینی حالد ایلد
شخصه ظل اندن ممد اولدیکه ظل اوزره اول اتصالدن انفسکالک مستحیل اولور * پس صاحب ظل اولان
شخصدن ظلالک انفسکالک مستحیلدر زیرا ظل اول شخصک عینی و ذاتی در و آنک غیری دکدر و کندی نفسیه
قائم بر امر زائد دکدر شخصک وجودیه موجوددر * پس امر واحد شخصیه و ظایه اولان صور بیننده ظاهر
اولوب اول ظهور سیریه ظل ایلد شخص بیننده مغایره توهم اولمغه ظلک وجودی تخیل اولور (امدی) (ظلالک
صاحبی اولان شخصه ظلک اتصالدن انفسکالک ظل اوزره مستحیل اولدینی کی وجود حقدر ممد اولان نور
وجودی اوزره دخی حقدر انفسکالک مستحیل اولور و لکن ظلالک ذات اولان اتصالیه نور وجودنک حقه
اولان اتصالیه بیننده فرق وادردر زیرا ظلالک ذات اولان اتصالیه حسده اثبتیت حکمی ایلد در نور وجودنک که
وجود عالمدر حقه اتصالیه احدیت حکمی ایلد در زیرا نور وجودنک حقه اتصالیه مطلقه اتصالیه در و مقید
دخی مطلق عینیدر شول خصوصیه مضاف اولدینی حالد که انکله مقیددر) (فاعرف عینک ومن انت
وما هو یتک و ما نسبتک الی الحق و ما انت عالم و سوی و غیر ذلک و ما شاکل هذه الالفاظ) (پس سن عین ثابته کی
عارف اول و باخود خارجی اولان وجودکی عارف اول و سن کین و هویتک ندو حقه نسبتکدر و دخی سن نه
شیثله حقسن و نه شیثله سن عالمسن و سوا حق و غیر حقسن و بوالفاظه مشاکل نه و ارایسه یعنی غیب
الهیده ثابته اولان عینکی بیلکه اول حقک شئون ذاتیه سندن بر شاندرو آنک معلوماتی صورندن بر صورتدر
و دخی سن عین ثابته خصوصیتده ظاهر اولان حقک وجودسن و سنک حقه نسبتک مقیدله مطلقه و ظلالک
شخصه نسبتی کیدر و دخی هویت و حقیقتک حیثیه سن حقسن و تعینک و اختلاف هیثیه آنک حیثیه سن

عالمی و سوی و غیرین) (و فی هذا العلم تفاضل العلماء فعالم واعلم) (و یومعه علماء متفاضلدر کیمی عالم و کیمی
اعلمدر مشاهده اختلافی سبیل * پس شول کسکه که تعین ایله کثرتی مشاهده ابتد خلقی مشاهده ابتد
وشول کسکه که بصورتیه متجلی اولان وجود احدی مشاهده ابتد حقیقت واحد ذات وجهین اولان
وجهی مشاهده ابتد حق ایله خلقی اعتبارین ایله مشاهده ابتد حقیقت واحد ذات وجهین اولان
اعتباریه و بر کسکه که جمیع کثراتی حقیقت واحد مشاهده ابتد کسکه که نسبت و اضافات ایله متکثره در یعنی
ذات ایله احد اسماء ایله کل مشاهده ابتد اول کسکه که معرفت ایله حق عارف اولان اهل الله دندر
و بر کسکه که حق خلقی مشاهده ابتد مقام فنا ایله جمیع مقامنده حال صاحبیدر و بر کسکه که حق خلقی
و خلقی حقه مشاهده ابتد احدیت عین ایله بقا بعد الفنا و فرقی بعد الجمع مقامنده کامل الشهوددر
و یومقام مقام استقامتدر و ثلث صاحبی جمله دن اعلمدر و الله اعلم) (فالخلق بالنسبة الى الظل خاص صغير وكبير
وصاف و صافي) (پس وجود حق صغير وكبير و صافي و صافي اولان ظل خاصه نسبت ایله یعنی مظهر خاص
حسیله) (كالتور بالنسبة الى تجاهاه الى ما يتجبهه من اللون عن الناظر في الزجاج) (نور کیمی زجاجه ناظر دن
آنک تجاهاه اولان لونه نسبت ایله وجه مشروح اوزره کالتور قولی فالخلق بالنسبة الى ظل خاص قولی ایچون تمثیل
اولور و جا تر در که مبتداء محذوفک خبری اوله ای و هو کالتور و جا تر در که فالخلق قولی ایچون دخی خبر واقع اوله
و یوتقدیر اوزره صغیر قولی مجرد اولور) (بتلون بلونه و فی نفس الامر لا لون له) (که شعاع نور زجاجک لونیله
زجاجک و راستنده متلون اولور و حال بوکه نفس امرده نور لونی یوقدر * پس اگر زجاجه صافیه و شفافه اولور سه
نور دخی صفاء اصلیسی اوزره زجاجه نلک و راستنده باقی قالور بر لون ایله متلون اولور و اگر زجاجه مکدره اولور سه
نور دخی نلکدر اولور) (ولکن تراه ضرب مثال الحقیقتک بربک) (یعنی اگر چه که نور لک نفس امرده لونی یوقدر
ولکن زجاجک لونی ایله ملون اولان نوری سن ربک ایله سنلک حقیقتک ضرب مثال کور سنلک سنلک ربک سنلک
حقیقتک مرآتده ظاهر اولوب آنک خصوصیتی حسیله متلوندر و حال بوکه ذاتنده آنک لونی یوقدر * پس
اگر سنلک حقیقتک خصوصیت معینه حسیله متلونه اولور سه وجه مذکور اوزره وجود حق دخی متلون اولور
و اگر حقیقتک صافیه و غیر متلونه اولور سه وجود حق نورینک سنده ظهوری نور حق ذاتنده اولدیغی کیمی اولور
کا قیل (شعر) (بقولون لون الماء لون اناته * انا لان من ماء انا بلا لون) (نظم) (شویله دیر لک صویک رنگی اناسی
رنگیدر * رنگی اولور بر انانک شمدی بن صوبند * نور حقه مظهر صافم انکچون بنده حق * ظاهر اولدی صافی
کویابن آنک نورند * فان قلت ان النور اخضر من الخضرة الزاج صدق و شاهدک الحس) (پس اگر سن دیجک
اولور سنلک که نور اخضر در زجاجک خضر تمدن اوتری سن قولکده صادقسن و بوکا شاهدک حسد زبیرا
حسد سن مشاهده ایدر سن که نور مقابل اولان زجاج اخضرک و راستنده مرفی اولان شعاع نور اخضر در
غیر دکدر) (وان قلت انه ليس باخضر ولا ذي لون كما اعطاه لك الدليل صدق و شاهدک النظر العقلي العجيب
(و اگر سن دیجک اولور سنلک که نور اخضر دکدر و دخی ذی لون دکدر شول شی کبی که فی سکا دلیل اعطا
ایلدی حکمکده سن صادقسن و یوقولکده سنلک شاهدک نظر عقلیسی صحیدر و نظر عقلی اولان دلیلک اعطا
ایندیکی بودر که شعاع شمس نفس امرده زجاجه نلک لوندن * نه در) (فهذا نور تمدن ظل وهو عين الزجاج)
(پس صافی و صافی اولان تجاهاه نسبت اولان نور ظلدن * نه در اولان نور در و ظل زجاجک عینیدر مطلقا
کرل زجاج ملون اولور و کرل غیر ملون) (فهو ظل نوری لصفائه) (پس اول نور غیر ملون ظل نوریدر زجاج
غیر متلونده ظاهر اولوب صافی اولدیغندن اوتری) (کذلک المتحقق من بالخلق تظهر صفاء صورة الحق
فيه اکثر مما تظهر في غيره) (کذلک بزدن یعنی حقله متحقق اولان اهل الله دن بعض زده صورت حق ظاهره
اولور آنک صفاسندن اوتری آنک غیر یسندده ظاهره اولان صورتدن اکثر یعنی بعض زلک صفا و نورایتندن
اوتری حقل صورتی انده اکثر ظاهره اولور آنک مرتبه سنده اولمان بعض زده اولان صورتک ظهورندن
(فان من يكون الحق سمعه وبصره و جميع قواي وجوارحه بعلماته اثاره الذي يخبر عن الحق) (یعنی
بزدن بعض زده و در که حق آنک سمعی و بصری و جمیع قواسی و جوارحی اولور و حق عبدک سمعی و بصری
اولدیغی ثابتدر شول علامات ایله که حقدن اخبار ایدن شارع انلری اعطا ایلدی حق تعالیدن حکایت طریق

ایله) (لا يزال العبد يتقرب الى بالنوافل حتى احبه فاذا احبته كنت سمعه وبصره) (حدیثی ایله و دخی نونک
امثالی اولان دلائل ایله) (ومع هذا عين الظل موجود) (یعنی حق عبدک جمیع قواسی و جوارحی ایکن عبده
اولان ظلال عینی موجوددر) (فان الضمير من سمعه يعود عليه) (زیرا سمعه قولنده اولان ضمیر عبده راجعدر)
(و غیره من العبد ليس كذلك فمعرفة هذا العبد اقرب الى وجود الحق من نسبة غيره من العبد) (و عینیدر دن
بو عبدک غیر بسی که صفات حقه کندی صفاتدن فانی اولدی یعنی آنک قواسی و جوارحی دکدر * پس
وجود حقه بو عبدک نسبتی افریدر عینیدر دن نونک غیر بسی اولان کسکه نلک نسبتندن (امدی) (شویله بیل که
حق ایله متحقق اولوق ایکی قصدر بر قسبی حقله شول کسکه متحقق اولور که صفات حقه کندی
صفاتدن فانی اولوب حق آنک صفاتی مقامنده قائم اوله و بو عبد حقه افریدر * اما عینیدر نلک کندی صفاتدر
ایله فاعل اولوب اول صفاتک تجاهاه و اقف اوله و یوقر به قرب نوافل دیرلر و یوقسم قر به شیخ رضی الله
عنه فنامن یکون الحق سمعه وبصره و جميع قواي وجوارحه بعلماته اثاره ایله اشارت ایلدی و بر قسبی دخی
بودر که عبد ذات حقه کندی ذاتدن فانی اولوب حق آنک ذاتی مقامنده قائم اوله و یوقسم قر به قرب فرائض
دیرلر که قرب اولاندن دخی افریدر زبیرا یوقر ربک صاحبی بالذات فانی اولوب حقله باقیدر و حق آنک سمیع و بصیردر
و اول حقل سمعی و بصیردر بلکه حقل صورتیدر محمد صلی الله علیه وسلم کبی که آنک حقدن (وما رميت
لذرميت ولكن الله رمي دیدی) (واذا كان الامر على ما قرناه لك فاعلم انك خيال و جمیع ماتدر که مما تقول فيه
سوی) (وفي بعض النسخ ليس انا خيال فالوجود كله خيال في خيال) (و یقنکم امر بزم سکا قنریر ایتدی که ز
شی اوزره اوله که عالم متوهمدر کندی نفسی ایله موجوداتک وجود حقیقتیسی یوقدر حقل وجودی ایله
موجوددر * پس بلکل که تحقیق سن خیالسن و جمیع ادراک ایتدی یکلک سنلکه که آنک حقدن سوای حق و یا خود
اول بنم وجودم دکدر دیر سن * پس وجودک کلیسی که سن فی وجود مستقل تصور ایدر سن خیال ایچره
خیالدر یعنی سن خیالسن زیرا کندی نفسکله قائم وجود دکسن بلکه علم الهیده ثابته اولان عینک
مرآتنده متجلی اولان حقل صورتسن و یا خود مرآت حقه ظاهره اولان صورت خیالدر زبیرا مرآتدن
خارج آنک وجود حقیقتیسی یوقدر سوای حق ایله سمعی اولوب ادراک اولان شیلک جمیعسی دخی خیالدر
پس وجودک کلیسی خیال ایچره خیالدر زبیرا سن خیالسن پس کندی نفسکده سوای حق توهم و تخیل
ایتدی یکلک نسبت خیال ایچره خیال اولور و بر وجه دخی بودر که اعیان ثابته اوزره تجلی ایدوب مرآت اعیانده
ظاهره اولان صورت حق خیالدر زیرا اول صورت مرآت اعیاندن خارج مرتبه دکدر مرآتده متخبله در
واعیان ثابته نلک صور و اوصافی دخی اعیانده متجلی اولان حقل صورتنده ظاهره اولوب حق دخی صور
اعیانده مرآت واقع اولدی * پس مرآت حقه مرتبه اولان صور دخی خیالدر * پس خیال اول مرآت
حقه ظاهره اولان صور اعیاندر و خیال ثانی مرآت اعیانده ظاهره اولان صورت حقدن) (قطعه)
(كل ما في الكون وهم او خيال * او عكوس في مرابا او ظلال * چیست آدم عكس نور لم يرل * چیست عالم
موج بحر لا يزال) (والوجود الحق انما هو الله خاصة من حيث ذاته وعينه) (و وجود حق یعنی کندی ذاتنده
متحقق اولوب ثابت اولان وجود دکدر * الا خاصة اللهك وجودیدر آنک ذاتی و عینی حیثیتیه زبیرا ذات احدیه
وجودک عینیدر غیر دکدر وجود و وجود محض اولدیغی حیثیتیه) (وحقیقة الحق المسماة بالذات الاخرية
ليست غير الوجود البحت من حيث هو وجود لا بشرط اللاتعين ولا بشرط التعين وهو من حيث هو قدس عن
التعوت والاسماء لانعت له ولا اسم ولا رسم ولا اعتبار للثبوت فيه بوجه من الوجوه لا من حيث اسماءه لان اسماءه
اهامد لولان) (و ذات احدیت ایله سمعی اولان حقل حقیقتی وجود محضک غیر دکدر شول حیثیتدن که حق
لاتعین شرطیسز و تعین شرطیسز وجود محضدر دخی حق وجود محض اولدیغی حیثیتدن صفاتدر دن دخی
اسمدر دن منزهدر زیرا ذات احدیتله سمعی اولان حق ایچون صفت واسم و رسم یوقدر دخی کندنده اولان
کثرته و جهات من الوجوه اعتبار یوقدر و ذات احدیتله سمعی اولدیغی حیثیتله در اسماءه سمعی اولدیغی
حیثیتله دکل یعنی وجود حق من حيث الذات ذاتک عینیدر حقل اسماسی حیثیتیه ذاتک عینی دکدر زبیرا
اسماء الله ایچون ایکی مدلول وارد بر بسی ذات و بر بسی صفتدر) (المدلول الواحد عينه) (مدلول واحد که

ذات را سبب عینیدر (و هو عین المسمی) واسم بواجب اعتبار اوزره سبب عینیدر یعنی ذات حق عینیدر بلکه جمیع اسماء ذاتیه مستعمله اولوب بری برندن متمیز اولمغله بری برینک عینیدر واسم سبب عین عینی اولوق اعتباری اوزره وجود ذات حق عینیدر (و المذلول الاخر ما یدل علیه بما یفصل الاسم به عن هذا الاسم الاخر و متمیز) و المذلول آخر که صفت در شول شیدر که اسم اکادلات ایدر که اسم انکه بواسطه آخردن منفصل و متمیز اولور زیرا حضرت احدیه اسمانک کثرتی مستعمله اولور بری برینک عینیدر و اما حضرت واحدیه اسمانک هر بریسی کندی صفتیه متعین اولور و بری برندن متمیز اولور بلکه هر بر اسم کندی صفتیه متمیز و تعینی اعتباریه جمیع اسماء الیه متصف اولان ذاتک غیریدر مطلق مقیدله غیری اولوق اعتباری اوزره (فاین الغفور من الظاهر والباطن و این الاول من الاخر) یعنی معانی صفات اعتباریه اسماء بری برندن متمیز در * پس اسم غفور اسم ظاهر و باطنندن قنده در واسم اول اسم آخردن قنده در یعنی اسم غفور الیه حق انصافی بینیه اسم ظاهر واسم باطن الیه ظهوری و بطوری بینیه اسم اول واسم آخر الیه تعینی بینیه مقدار تفاوت و متمیز وارد غفور ظاهر و باطنندن قنده در اول آخردن قنده در پس معانی صفات اعتباریه اسماء بری برندن متمیز و منفصله اولمغله جمیع اسماء مظاهری الیه ذات الهیه نک ظلالیدر و وجودات اشیا که وجود مدرکدر حق صفاتی معانیسیله و حقایق صوریه اسمانک ظهوریدر * پس صور حقایق و اعیانه وجود حق مرآت واقع اولوب جمیع صور حقایق الیه معانی صفات مرآت وجود حق ظاهر در اسماء سبب ظهوری الیه (فقد بان لك بما هو كل اسم عن الاسم الاخر) پس سبب ظاهر اولمغله اسماء الهیه در هر بر اسم اسم آخرک عینی اولوق اعتباریه در هر بر اسم اسم آخرک غیریه اعتباریه در یعنی سبب ظاهر اولمغله اسماء ذات حق عینی اولدیی و اسکا دلالتی اعتباریه بری برینک عینیدر و اسماء در هر بریسی بر صفتیه دلالتی اعتباریه که انکه اسم آخردن منفصل و متمیز بری برینک غیریدر کل اسم قوی قد بان قولنک فاعلمیدر و التقدیر بقدر بان لك كل اسم بما هو عین الاسم الاخر (فبما هو عینه هو الحق) پس شول اعتباریه که بر اسم اسم آخرک عینیدر اول اسم حق مطلقدر زیرا حضرات احدیه هر بر اسم جمیع اسمانک عینی اولان ذاتک عینیدر * پس هر بر اسم اسم آخرک عینی اولور (فبما هو غیره هو الحق المختل الذي كما بصوره) و شول اعتباریه که اول اسم اسم آخرک غیریدر اول اسم شول حق مختلدر که بر آنک صورنده بر زیرا بر اسم اسم آخرک غیری اولدیی حیثیه اسم حق مطلق عینی اولمغله * پس حق مختل اولور که اعیان غیبیه مرایا شده اعیان حسیله حق ظهوری و تعینیدر و باخود وجود حقده خصوصیات ذاتیه الیه اعیانک تعینیدر * پس وجود ذات مقدسه حیثیه حق مطلقدر و اسماء الهیه حیثیه حق مختلدر و شجر رضی الله عنه والوجود کله خیال فی خیال قوی الیه بوکا اشارت ایلدی (فسمان من لم یکن علیه دلیل سوى نفسه) پس بن تنزیه ایدر م شول حق مطاقی که کندی نفسندن غیری کادلیل بو قدر زیر هویت عالم حق ظلالیدر که کادلات ایدر وظل دخی ذی الظلک عینیدر کاطل اولدیی اعتباریه * پس حق کندی نفسندن غیری کادلیل بو قدر (ولا یت کونه) ای وجوده الابعینه و حق وجودی ثابت اولدی الا کندی عینیه یعنی ذاتیه زیرا ظاهر و باطن اولان وجود حق غیری وجود دکدر عدم محضدر * پس جمیع اشیا نک هویتی اولان وجود حق نه کندی وجودنه دلالت ایدر و باخود تقدیر بویه اوله و لا یت کونه ای الکنون الذی هو الخلق للحق الظاهر فیه بتجلیه الدال هو علیه الابعینه و ذاته لا یتغیر من الاسماء یعنی حق مخلوق اولوب آنک مظهری اولان کونه وجود حق دلالت ایدر ثابت اولدی الا ذات حقله * پس سوا حق و سمای عالم دینلن کونک وجود حق دلالتی دخی ذاتک کندی وجودنه دلالتی اولور یوخسه سوا حق وجود حقدر غیر بر وجود مستقل الیه موجود اولوب انکه دلالتی دکدر بوجهه بوندنصره فانی الکنون قوی دلالت ایدر و بعض نسخه ده و لا یتثبت صیغه مضارع الیه واقع اولدی (فانی الکنون ای فی الوجود) (الامادات علیه الاحدیه) (پس کونده یعنی وجوده احدیتک مدلولی اولان موجوددن غیر بو قدر و احدیتک مدلولی اولان موجود دخی وجود حقدر زیرا احدیتک عین حقدر دلالت ایتزال وجود حق اولان احدیه پس حق وجودندن غیر آنک وجودنه دلالت ایدر وجود بو قدر (وما فی الخیال الا مادت علیه الکثرة) و خیالده بو قدر الاشول شیکه کثرت آنک اوزر نه دلالت ایدر زیرا وجود حق اولمیان خیال

خیال متوهمده ثابت اولان شبهه دلالت ایدن کثرت وجود واحد حقیقه متعقله اولان اسماء الهیه کثرتیدر و متعقل و خیال اولان کثرت دلالت ایتزال خیال اولان کثرت و کثرت اولان خیاله (فن وقف مع الکثرة کان مع العالم ومع الاسماء الالهیه و اسماء العالم) (پس شول کسسه که کثرت بیننده واقف اولسه وحدت حق طالع اولسه عالم الیه و اسماء الهیه الیه و اسماء عالم الیه اولور یعنی کثرت قنده واقف اولور * پس کثرت الیه وحدت حقدر محجوب اولور) (ومن وقف مع الاحدیه الذاتیه کان مع الحق من حیث ذاته الغنیة عن العالمین لان من حیث صورته) (وشول کسسه که احدیت ذاتیه قنده واقف یعنی شهودی احدیت ذاتیه اولسه ایدر حقله اولور عالمیندن غنیه اولان ذاتی حیثیه حق صوری یعنی صفاتی حیثیه حق عینی اولمغله کثرت متعقل ذات احدیه مستعمله در * پس احدیت ذاتیه شهودنده اولان کسسه ذات غنیه مظهر یتنده اولور کثرتی مقتضیه اولان صورت اسماء مظهر یتنده اولمغله) (واذا کانت) (ای الذات الاحدیه) (غنیة عن العالمین فهو ای غناها عن العالمین عین غناها عن نسبة الاسماء الیه) و جتنک ذات احدیت عالمیندن غنیه اولسه * پس آنک عالمیندن غنا سبب اسمانک کان سببندن آنک غنا سبب عینی اولور یعنی ذات احدیه نک عالمیندن غنا سبب اسمانک کان سببندن آنک غنا سببندن (لان الاسماء الیه کان تدل علیها تدل علی سمیات اخر یحقق ذلك اثرها) زیرا ذات احدیت ایچون اولان نه کیم ذاته دلالت ایدر سمیات آخره یعنی معانی صفات اولان حقایق اسماء دلالت ایدر که هر بر اسم کندی حقیقه حق اسم آخردن متمیزدر و اسمانک سمیات آخره دلالتی عالمک صور مختلفه سی اولان اثر اسماء محققدر زیرا اثر اسماء اختلافی نمایدر سمیات دلالت ایدر * پس اسمانک علی قوایل و مظاهره و اختلافات انا ره موقوفدر کذلک وجود عالمک اعیانده تحقیق اسماء و حضرات اسماء موقوفدر * پس علی طریق التضائف بری برینه متوقفدر احد همانک آخردن غنا سبب اولمغله احد همدان غنا آخردن غنا سبب اقتضایدر * پس عالمیندن غنا اسمانک غنا نک عینیدر و اما عالمین صور اسماء الهیه اعتبار اولمغله غنا عالمیندن غنا اسمانک عینی اولدیی ظاهر در زیرا عالمین اسمانک صورندن غیری دکدر و ذات احدیت مطلقا غیردن غنیه اولدیی حق قوی الله قوی الله قوی الله (قل هو الله احد من حیث عینه) (یعنی یا محمد سن دی وجود حق حق ذاتی حیثیه الله احددر غیردن غنیدر) (الله الصمد) ای المقصود فی الحوائج والمحتاج الیه (من حیث استنادنا الیه) یعنی الله حوائجده مقصوددر و محتاج الیه در بزم اکاستناد من حیثیه * پس اسم صمد اعتباریه وجود حق واحددر یعنی اسمانک غنی دکدر زیرا صمد محتاج الیه در و محتاج الیه اولان شی خارجده محتاج جز متعلق اولمغله پس احدیت اعتباریه وجود حق اسمانک غنی دکدر (لم یلد من حیث هو یت و نحن) و حق والد اولدی آنک هویت واجبه سی حیثیه بزم هویت ممکنه من حیثیه یعنی بزم هویت بزم هویت مصادیه اتخاذ ایدر کندی هویتی الیه بزم هویتی ولدی اتاج ایتدیکه اول کاد اوله و آنکچون مقدمه اوله و بو کولم یکن له کفو احد قوی دلالت ایدر و شجک بوندنصره ابراد اولان کلامنده مصر حددر) (ولم یولد کذلک ولم یکن له کفو احد) (کذلک و حق هویتی حیثیه کسسه دن مولود اولدی تا کیم نتیجه اوله و کذلک بر احد اکافو و مقابل و مثل و معادل اولدی تا کیم اکاصا حبه اوله و مقدماتیندن عام موجود اوله زیرا کادرا حاطت حیثیه) (فهذا) (ای الاحدیه نعتیه بحسب ذاته یعنی احدیت بحسب الذات حق تعالیدر و یاخود فهذا ای المذکور فی هذه السورة نعتیه یعنی بوسوره ده مذکور اولان حق تعالیدر) (فافر ذاته بقوله الله احد) (پس حق تعالی کندی ذاتی) (الله احد) قولیه افراد ایلدی یعنی ذاتی فرد اولوب کثرتدن منزله اولدیی بیان ایلدی) (وظهرت الکثرة بنعوتیه المعروفة عندنا) (و حق تعالوت معلومه سیه که ذکر اولان صفات سلبیه در بزم قنیزده کثرت ظاهر اولدی اول نعوتیه انصافز حسیله) (فخن نلد و نولد و نحن نستند الیه و نحن اکفاء بعضنا البعض) پس بزو والد اولور و بزم مولود اولور و دخی بر خقه مستند اولور و دخی برا کفایر بعضن بعضن کفو و معادل اولور و بعضن بعضن مولود اولور و بعضن بعضن ایچون والد اولور) (وهذا الواحد منزله عن هذه النعوت فهو غنی عنها کاهو غنی عننا) (وبو واحد ذات احدیه و عین واحد اعتباریه بونعوتدن منزله در * پس بو وجود واحد بونعوتدن غنیدر بزدن غنی اولدیی کبی زیرا بونعوتله متصفز و بحسب الذات حق بزدن غنیدر پس بطریق اعلی حق بزم بیزده ظاهر اولان صفاتندن غنی اولور و حق خود غنا

ذاتی بسی حسیله کثرت نسبیة اسمائه دن و کثرت وجودیه امکانه دن منزه در (وما للحق) باعتبار غناه
 الذاتی نسب (بفتح الذوات ای صفة) (الاهذه السورة سورة الاخلاص) (وحي ایچون آنک غنا ذاتی بسی
 اعتبار به بر صفت یوقدر بوسوره دن غیره که سورة اخلاص در بوسوره وجه ذات احدیدن نقاب کثرتی رفع
 ایدن وصف احدیتک اثباته مختصه اوغله عین وصف احدیت در بوقدر بر اوزره سورة الاخلاص السورة قولى
 ایچون عطف بیان اولور و اندن بدل اولق جائز در (وکی ذلك نزلت) وسورة اخلاص حقلک نسبی اولان احدیتک
 وصفنده نازل اولدی قال الشیخ رضی الله عنه فی مقدمة الفتوحات قالت الیهود لمحمد صلی الله علیه وسلم انسب
 لآربک فانزل الله تعالی علیه سورة الاخلاص ولم یقم لهم من ادلة النظر دلیلا واحدا فقال قل هو الله فاثبت
 الوجود احد فذنی العدد واثبت الاحدیة لله سبحانه الله الصمد فذنی الجسم (لم یلد ولم یولد) فذنی الوالد والولد (ولم
 یکن له کفو احد) فذنی الصاحبة کما فی الشریک بقوله (لو کان فیهما آلهة الا الله لفسدتا) وقال فی الباب التاسع
 والخیمن من الفتوحات فشیئته واداته وعلمه وقدرته ذاته تعالی الله ان یتکثر فی ذاته علوا کبیرا بل له الوحدة
 المطلقة (وهو الواحد الاحد الله الصمد لم یلد) فیکون نتیجة (ولم یکن له کفو احد) فیکون به وجود العالم نتیجة
 عن مقدمتین عن الحق والکفو تعالی الله ویم ذوا وصف نفسه سبحانه فی کابه لما سئل النبی صلی الله علیه وسلم عن
 صفة ربه فنزلت سورة الاخلاص فخلصته من الاشتراك مع غیره تعالی الله فی تلك النعوت المقدسة والوصاف
 فامن شیء نفاه فی هذه السورة ولا اثبت الا وذلک المنفی والمثبت مقامه فی الله بعض الناس انتهی کلامه) وحقلک
 کمال اخلاصی کثرت صفاتی اندن نفی ایدوب ذات احدیت اثباتا یتکدر ولكن هراحدیت ذات حقلک نفی
 دکادر ذاته نسبت اولنان احدیت احدیت عیندر اسماء الهیه کثرتک احدیتی دکادر انکچون شیخ رضی الله عنه
 بوابکی احدیته اشارت ایدوب ایددی (فاحدیة الله من حیث الاسماء الالهیه التي تطلبنا احدیة الکثرة) (پس
 اللهم احدیتی اسماء الهیه حیثیتیه که اسماء آثار فی بزرده اظهار ایتکچون بزه طالبه در احدیت کثرتیه زیرا
 بواسماء کثیره الیه مسمی اولان بحسب الذات واحد در وانک ذاتده متعلقه اولان نسب حسیله نسبتده کثیر در
 پس تعقلده اولان کثرت نسبیة به احدیت کثرت اطلاق اولور) (واحدیة الله من حیث الغنی عنا وعن الاسماء
 الالهیه احدیة العین) (واللهک احدیتی بزدن واسماء الهیه دن انک غنامی حیثیتیه احدیت عین واحدیت
 ذاتدر که انده کثرتک تعقلی معتبر دکادر پس احدیت ذات اسماء الهیه دن ودخی اسمانک مقتضیان اولان
 ا کواندن غنائی اقتضایدر پس کثرتدن تنزیه اولنان احدیت احدیت ذاتیه در احدیت اسمائه دکادر
 (وکلاهما یطلق علیه اسم الاحد فاعلم ذلک) (وحال بوکه احدیتندن هر بریسمه اسم احد اطلاق اولور ولكن
 ذاته نسبت اولنان احدیت احدیت عیندر احدیت اسمائه دکادر پس احدیتین بیتده واقع اولان فرقی
 وقیزی سن عارف اول تا کیم استعمالده مسمی اولیه سن وهر بریسمی مقابنده استعمال ایدسن) (ما اوجد الحق
 الظلال وجعلها ساجدة) (ای منبسطه علی الارض منقادة للحق متقیة) راجعة (عن الشمال) الی الیمن
 عند غروب الشمس (وعن الیمن) الی الشمال عند ارتفاع الشمس (الادلائل لآل علیک وعالیه) (پس حق تعالی
 خارجه اشخاص ایچون ظلالی ایجاد ایتدی ودخی ظلال اول اشخاص دن ارض اوزره منبسطه اولوب آنلری
 کندیسنه ساجده ومنقادہ ایتدی شمست غروب قنده آنلر شمالدن یمینه راجعه وشمستک ارتفاعی قنده
 یمیندن شماله عانده ومائله اولدیغی حالده الاسکا آنلری دلائل ایجاد ایلدی سنک کندی وجودکه وانک وجودنه
 تا کیم سن کندی وجودکه ووجود حقه انرا ایلده استدلال ایدسن) (لتعرف من انت وما نسبته الیه وما نسبته
 الیمن) یعنی وجودات ظلالی وظلال وجوداتی سکا دلائل ایجاد ایلدی تا کیم عارف اوله سن که سن کیسن
 و سنک حقه نسبتک ندر وحقلک سکا نسبی ندر یعنی عارف اوله سن که شول وجودات متعینه که سن انلرک
 جله سندن بروجود سن ظل خیالیدر و حقه سنک نسبتک ظلالک شخصه نسبی کیمدر که ظل اندن تمتد اولدی
 زیرا وجود مقید ومتعین وجود مطلقدن تمتد اولوب انکه قائمدر وحقلک سکا نسبی شخصک ظله نسبی
 کیمدر که سنک وجودک وجود حقله قائمدر که انک امر نه منقاد اولدیغی حالده سنی کندیسنه تسخیر ایدر و سن
 انک ارادتمده متسخر ومنقاد سن اندن غیر سنک وجودک واستقلالک یوقدر شخصک عدم ارتفاعی قنده
 ظلالک وجودی اولدیغی کبی) (حتی تعلم من این اومن ای حقیقة الهیه انصف ماسوی الله بالفقر الکلی الی الله

وبالفقر النسبی الیه بافتقار بعضه الی بعض) (تا کیم عارف اوله سن که ماسوی حق نه مرتبه دن و بافتقی حقیقت
 الهیه دن وجود حقه فقر کلی الیه متصف اولدی وفتقی حقیقت الهیه دن وجود حقه فقر نسبیله متصف
 اولدی ماسوی حقلک بعضیسنک بعضیسنه افتقاری سبیلله (امدی) شویله ییل که ظلال حق اولان وجودات
 متعینه که ماسوی حقددر موجد ومقوم ورب ونور اولان ذاته که الله الیه مسما در مفتقر در وجوداتک
 مألوهیتیه کندی نفوسنده استقلاللری اولدیغندن اوتری و مر بو بیت الیه عدمده اولان اعیانک ظلمتدن
 اوتری و ماسوی حقلک بوجهله حقه اولان افتقارلری افتقار کایدر * وفقر نسبی بودر که بعضیسنک بعضه
 افتقاری وجود حقه اولان افتقاره راجعدر زیرا عالمک عالمه افتقاری عالمک ظلمتندن اوتری دکادر بلکه
 ربوبیت الیه حقلک انده ظهورندن اوتریدر ربوبیت حیثیتیه عالم عین حقددر ظل دکادر پس افتقار الیه دن
 غیره کسمیه اولدی (وحتی تعلم من این اومن ای حقیقة انصف الحق بالغنی عن الناس والغنی عن العالمین
 وانصف العالم بالغنی ای یغنی عن الناس بعضه عن بعض من وجهه ما هو عین ما افتقر الیه بعضه به) (وتا کیم سن
 عارف اوله سن که نه مرتبه دن وفتقی حقیقت الهیه دن حق ناسدن غنا الیه وعالمیندن غنا الیه متصف اولدی
 وعالم دخی غنا الیه متصف اولدی یعنی عالمک بعضی بعضدن غنا الیه متصف اولدی شول وجهله که وجهه غنا
 شول وجهله عینیدر که انکه بعض آخره مفتقر اولدی یعنی عالمک بر جزئی بر امرده بر شیدن غنی اولدی و اول
 امرده اول شیدن غیر جزئه آخره مفتقر اولدی بر شخصک ظلی کبی که وجودده اول شخصه مفتقدردر و آنک
 غیر اولان شخص آخردن غنیدر وشخص آخردن غنا بی کندی صاحب اولان شخصه افتقار سنک عینیدر
 بلکه بعض جزئه بعضسندن بوجهله غنیدر و اول بعضه بوجهله مفتقدردر ما تبرد وجودده شمعدن غنی اولدی
 و حرارت وسیلانده کافتقاری کبی بوقدر بر اوزره موضع عینده اولان مالذی معناسنه در وجوده قولى توبین
 الیه اولق دخی جائزدر یعنی وجوددن بوجهله غنی اولدی که اول وجهه شول وجهدر که انکه غیره مفتقر اولدی
 واولکی مالذی معناسنه وایکفنی ما صد ریه اولق جائزدر ای بوجه الی هو عین افتقاره به الی بعضه * پس
 حق احدیت ذاتیه اعتبار به ناسدن وعالمیندن غنیدر ومظاهر عالمده حقلک ظهوری وربوبیتی اعتبار به عالمک
 بعضی بعضدن غنیدر زیرا مظهر آخرده فقر نسبی الیه حقه مفتقدردر وسببیه اعتبار به عالم کندی جنسده
 ونوعنه مفتقدردر و جائزدر که ما هو قولنده مالذی معناسنه اوله * پس بوقدر بر اوزره ما هو عین ما افتقر حقله سی
 وجه ایچون صفت واقعه اولور) (فان العالم مفتقر الی الاسباب بلا شک افتقار ذاتیا) (زیرا عالم بلا شک افتقار
 ذاتیه اسبابه مفتقدردر زیرا عالم عدمیت اوزره در انک ایچون وجود اصلی یوقدر وجودده سببه مفتقدردر
 (واعظم الاسباب له سببیه الحق) (وعالمک اعظم اسبابی که اول کافته در حقلک سببیتدر یعنی اعتبار نسبدن
 نظر رفع اولند قده بزم ذوات وجود اتمز افتقار ذاتیه حقه مفتقره در ولكن کندی ذاتیه قائمه اولان
 ذات مطلقه واحده نک تجلیسی واسما سبیل قائمدر) (ولاسببیه الحق یفتقر العالم الیه اسوی الاسماء الالهیه)
 وحق ایچون بر سببیه یوقدر که عالم کافته قراوله اسماء الهیه دن غیره موجد ورب وخالق کبی زیرا عالم ایجاد
 وربوبیه وخالقیه وبنزلک اشالی اولان صفاته مفتقدردر پس افتقار ایجادده ورزق وخلقده در والذوات
 حقایق صور تعینات ذاتیه وشئون الهیه در ذات غیبیه حیثیتیه افتقار یوقدر پس افتقار نسب اولان اسماء
 یمینده در که برانلرک صوری بن) (والاسماء الالهیه کل اسم یفتقر العالم الیه من العالم مثله وعین الحق) (واسماء
 الهیه هر بر اسمدر که عالم کاحتیاج اوله کرلک محتاج الیه اولان اسم محتاجک مثلی عالمیندن اولسون ولدک
 والده وجودده ورزق الیه حفظده احتیاجی کبی ویاخود عین حقدن اولسون ولدک صورته شکده وخلقده
 حق مصور وخالقه احتیاجی کبی یعنی اسم ظاهر حیطشده اولان مظاهر کونیه وعوالم خلقیه دن هر بریسی
 اسم الیه در ای اعتبار الیه بر اعتبار بودر که هر شیء موجود وجود حقه وانک وحدته دلال ایدر پس اسم
 الهی اولور و بر اعتبار بودر که هر شیء موجود اسماء الهیه دن بر اسم ایچون مظهر روحی و بر صفت ایچون عرش
 ومستویدر که اول اسم ربوبیت اول مظهرده اظهار ایدر پس هر بر اسم ربوبیت کندی مظهر خاصده
 اظهار ایتکده ومظهر احدیتک شهودی اعتبار الیه هر شیء اسم الهی اولور واسم باطن حیطشده اولان
 تعینات علیه وحقایق غیبیه اسماء الهیه اولدیغی ظاهر در والاسماء قولى مبتدادر وکل اسم قولى انک خبریدر

صمیمه ده فکل ماش علی صراط الرب المستقیم واقع اولدی پس بوتقدیر اوزره فم و قوی فکل ماش قوی
ایچون خبر واقع اولور یعنی دیک اولور پس هر ماشی که ربک صراط مستقیم اوزره مشی اید پس اول بوجیهله
مغضوب علیه من و دخی ضالیندن دکدر و یا خود ماشی نک کایسی مغضوب علیه دکدر بوجه خاصه
و ضالین دخی دکدر زیر ماشی کرک طائع و کرک عاصی طریق خاصه ای تربیه ایدن بر اسمک مظهر یدر پس
انک مقتضای اوزره مشی ایدر و هیچ برشی یوقدر که طبیعتک مقتضای اوزره مشی ایدن کسینه به غضب ایلیم
پس هر بر اسمک کندی مظهر ندن و انک ربوبیتی تختنده اولان شیدن راضیدر ا کاغاضب دکدر و لکن حکمه
اکا مخالف اولان ربه نسبتله مغضوب علیه ضالین زمره سندن در عبد مصل عبهادی به نسبتله
اولدینی کی پس بوندن اوتری شیخ رضی الله عنه فم و غیر مغضوب علیه من هذا الوجه دیدی پس وقتا کیم
ضلال رب آخره نظر تکمله متحقق اولدیه کندی ربه نسبتله متحقق اولدیه پس شیخ رضی الله عنه
(فکل کان الضلال عارضا كذلك الغضب الالهی عارض والمأل الی الرحمة الی وسعت کل شیء وهی السابقة)
دیدی پس نه کیم ضلال عارض اولدیه کذلک غضب الهی دخی عارض درو مال شول رحمتدر که هر شیئه
واسعه در و اول رحمت واسعه غضب اوزره سابقه در جمیع ارواح رحمت رحمانیه ایلیم متعینه اولد قد نصکره فطرت
اصلیه و طهارت ازلیه و نشأت علویه اوزره فو حید حقه قائل و هدایت طالیه ایکن کل دلولد یولد علی الفطرة
الا بواء یهودانه و نصرانه و مجسانه اوزره اصحاب و اربابک مصاحبی سبیل به بعضک بالقوه اولان اخلاق
ردیه لری و اوصاف ذمیه لری ظاهره اولد قد غواشی طبیعیه و حجب ظلماتیه ایلیم عالم انواردن محتجب اولمغه
انرا و نه ضلال عارض اولدی پس ضلال اوزره مترتب اولان غضب دخی عارض اولدی و لکن مال جمیع
اسبابه واسعه اولان رحمتدر یا ضلالی موجب اولان حجب رفع و اضحلال لیل و یا خود فو حید ذات افوارینک
ظهوری قنده تعینات اشیا نک رفی و تجلیات الهیه نک مظاهر دن اصوله رجوعی سبیل (و سبقت رحمتی
علی غضبی حکمی اوزره رحمتک غضب اوزره سابقه اولسی بودر که جمیع حقایق الهیه و کونیه نک نسب
ذاتیه سبیل ایجاد و اعیانک تعینات علی ایلیم ثبوتی حالده اقتضا ایتد کیری شی اوزره متعینه اولسی رحمت
رحمانی اولان نفس رحمانی ایلدر که جمیع اعیان اربابک طرقی اوزره انکله سالکدر پس رحمت سابقه در
وا کرچه کیم ضلال و غضب عارض اولورسه پس مال نه رجانه در) و کل ماسوی الحق دابة فانه ذوروح
وما من یذب بنفسه و انما یدب بغيره فم و یدب بحکم التبعیه للذی هو علی الصراط المستقیم فانه لا یكون صراطا
الا بالمشی علیه) و عرف عامده ماسوای حق و غیر حق ایلیم مسمی اولان شیتک کایسی کرک جاد اولسون و کرک
نبات اولسون دابه در زیر تحقیق شیتک کایسی ذی روح در و انک روحی اسماء الهیه دن بر اسمدر که حق اول اسم
ایلیم انده ظاهر در و اول شیتک قیامی اول اسمک قیومیتدر و وجودده کندی نفسیه حرکت ایدر برشی
یوقدر زیر کندی نفسیه موجود دکدر بلکه کندی نفسندن غیر وجودله حرکت ایدر یعنی اسماء الهیه دن
انده ظاهر اولان اسم خاصه حرکت ایدر و اسمان هر بر اسم نسبت خاصه ایلیم که اول اسمک حقیقی اولان
صفت مخصوصه در ذات احدیه در پس اول شی تبعت حکمیه حرکت ایدر شول رب خاصه که اول صراط
مستقیم اوزره در زیر صراط اولان الا انک اوزره مشی ایلیم پس اول شیتک حرکتی تبعت حکمیه در
شول رب خاصه که ذات احدیت صراطی اوزره در که بذاته و فی ذاته احدیت اوزره در زیر شول شیتک
قابلیتده متعین اولان حق انی غایتنه و اکا مخصوص اولان کماله تجریک ایدوب انکله سیر ایدر و لکن انک
حرکتی حرکت ضعیفه در زیر تبعت حکمی ایلیم حرکت عارضیه در حرکت ذاتیه دکدر پس اول شی حقله
حقله حرکت ایدر زیر صراط شول شیتدر که انک اوزره مشی اولور پس وقتا کیم یو حرکت حقله حقله واقع
اولدیه صراط و صراط اوزره ماشی اولان حق اولور و حقه تبعت حکمیه اولان حرکت سیر بالله اولور (شعر)
اذ ادان لك الخلق فقد دان لك الحق) دان دیندن مأخوذ در و دین انقیاد و طاعتدر پس وقتا کیم شیخ رضی
الله تعالی عنه ذکر ایدیه که ماسوای حق کایسی ذی روح در و انک روحی اسماء الهیه دن انک رب خاصه
اولان اسمدر پس الان بیان ایدر که خلقک سکا انقیادی خلقده ظاهر اولان حق انقیاد ایدر یعنی جتکم خلق
ایلیم مسمی اولان شی سکا منقاد و طبع اولدیه پس تحقیق اول خلقک مظهرنده ظاهر اولان حق سکا منقاد

و مطبع اولدی زیر مظهر ظاهرک عینیدر و صور خلقیه دن هر بر صورت اسماء الهیه دن بر اسمک صورتیدر
و اول اسم انک روحی و هو یتیدر پس روح انک بدنی مرآتده ظاهر و جلی و اسم انک مظهر یتنده متعین
و متجلیدر پس صورتک انقیادی اول اسمک انقیادیدر زیر صورتک وجودی انده ظاهر اولان اسمک ظهوریدر
(وان دان لك الحق فقد لا یتبع الخلق) و اگر سنک مظهر کرده متجلی اولان حق تعین خاص حکمه سکا منقاد
اوله جتی اولورسه پس وقت اولور که خلق سکا تابع اولمز و سکا منقاد اولمز زیر حق خلقده منحصر دکدر
و سکا منقاد اولان حق بلا خلق متجلی اولان حقدر پس حق شول وجهه منحصر دکدر که انکله سکا متجلی
ایلدی زیرا وجوه آخر ایلیم خلا بقد متجلیدر پس سنک مظهر کرده ظاهر اولان حق سکا منقاد اولد قد
خلاق سکا منقاد اولقی لازم کلز زیرا سائر خلاقده حق تجلیسی آنلک مجالیسی حکمه ایلیم در پس وقت
اولور که شول وجوه که انرا ایلیم حق خلا بقد متجلی ایددی حقل شول وجهه مخالفه در که انکله سکا متجلی
ایلدی و سکا منقاد اولان حق سنده ظاهر اولان رب خاصدر که اسمان بر اسمدر و سائر خلاقده متجلی اولوب
آنلره منقاد اولان آنلر اربابی اولان اسمادر پس سنک ربک سکا منقاد اولمغه سائر اربابک سکا انقیادی لازم
کلز و سائر ارباب سکا منقاد اولمقی آنلرک مظاهری اولان خلاقده حق انقیادی لازم کلز و حقل سکا انقیادی
قنده خلقک عدم انقیادی مطرد اولد یغندن اوتری شیخ رضی الله عنه فقد لا یتبع الخلق دیدی زیر تصور
خلقیه ده حقل تجلیسی قنده حقل سکا انقیاد ایلیم خلقک دخی انقیادی لازم کور و کذلک سنک رب خاصک
اولان حقل سکا انقیادی قنده اول رب ایلیم سائر ارباب یتلرند که مناسبت ثابت در اول اربابک
مظاهری اولان خلق دخی سکا منقاد اولور و بر وجهه دخی بودر که اگر حق سکا منقاد اولورسه لسان استعداد ایلیم
استدعا ایتدیک اعطیات ذاتیه و هبات اسمائیه دن وسائط خلقیه دن مجرد اولدینی حالده وجه خاص
اعتباریه اعطا ایتدیک حیثیتله و یا خود صور خلقیه دن منزله اولان متجلی الهی ذاتی ایلیم و صور نورانی الهیه
اسمائیه دن بر صورت ایلیم سکا متجلی ایدوب منقاد اولورسه پس خلقک سکا تعینی و انقیادی لازم کلز زیر حق
ا کرچه کیم تجلی عام اعتبار ایلیم جمیع مظاهر خلقیه ده ظاهر در و مظهر در ظهوری اعتبار ایلیم آنلک سکا
انقیاد ایلیم جمیع مظاهر خلقیه نک انقیادی لازم کور و لکن حق غیب لاتعین و اطلاق ذاتی اعتبار ایلیم صور
خلقیه دن منزهدر پس اطلاق ذاتیدن متبعث اولان وارد سکا ورودی و حقل تجلیسی قنده صور
خلقیه نک سکا تعینی دکل بلکه صور خلقیه بالکلیه انده مضمحل اولور فالرب و رب الارباب پس ثابت
اولدیکه سالک اولان خلقک ناصیه سی حقل یتنده در حق آتی تسیر ایدر و اکا مخصوص اولان کماله انی سوق
ایدر پس خلقک اولک ایتز الاحقله و لکن سالک اولان خلقدن هر بر یسنک کمالی آخره مخالفدر اسماء مظاهرک
اختلافندن اوتری) (حقق قولنا فیه فقولی کاه حق) (پس وقتا کیم سنک قنده محقق اولدیه که خلق
ایچون بر فعل یوقدر الا انده ظاهر اولان حق ایچوندر پس حقل حقلده اولان بزم قولزی سن تحقیق ایلیم
یعنی حق ایلیم و حقل انواری و خلقک اسرارای حقلده اولان قولزی تصدیق ایلیم پس حقل حقلده اولان
قولزی سن تحقیق اولد یغکده سنک قنده محقق اولور که بزم قولک کایسی حقلدر و حقلده حق ایچون صادر
اولدی و قائل اولان حقلدر علی الخصوص وارث کامل مظهرنده اولان قولک مقام تقدیسدن منزله و اعراض
و تلبیسدن منزهدر) (فانی الکو ن وجود تراه ماله نطق) (پس کونده بر موجود یوقدر که سن انی کور رسن که
انک نطقی اولیمه زیرا هر موجودک مظهر یتنده متعین و انده متجلی اولان حقلدر پس اول وجودانده متجلی
اولان شول حقله نطق ایدر که حق انکله ناطق در و انی انطاق ایدر) (وقالوا انطقنا الله الذی انطق کل شیء)
(امدی) موجودات کونیه دن بر موجود یوقدر الا انده متجلی اولان حق ایلیم ناطق در و حق بر مظهرده متجلی ایتز
الا اسمائیدن بر اسمک صورتله و هر بر اسم جمیع اسماء ایلیم موصوفدر زیر حق متجلی اولمز و لکن مظاهر خلقیه
اعتدال و تسویه ده متفاوتدر پس جتکم بر مظهرده تسویه اعتدالک غایتده اولسه حق اول مقام رده
جمیع اسمائیه متجلی ایدر انسان کامل کی و اما جتکم تسویه اعتدالده اولسه و مظهر دخی اعتدال انسانی
حدندن خارج اولسه پس نطق ظاهر اولور صفات سبع ایلیم و سائر اسماء ایلیم کالات انده باطنه اولور و انسان
ناقص کی و اگر اعتدال اضافی طور ندن مخطا اوله جتی اولورسه نطق انده باطنه باقی فالور بات و جاد کی پس

هر موجود که اسم و صفات الهیه آنک مظهر نده ظاهر اولسه اسم و صفات انده باطنه اولور آنرک لظهور نه
 محال قابلیتی اولدیغندن اوتری پس بر موجود بودر الا ناطقه دریا ظاهر او باطن (وان من شیء الا یسبح بحمده
 ولكن لا تفقهون تسبیحهم) پس شول اشیا که نطق آنرده باطندر اول اشیا نطق و حقه تسبیحی لسان حال
 ایلده کادر اهل حجابک زعم ایتدیکی اوزره بلکه لسان قال ایلده در * و لکن بواطن وجوده مکاشف اولان کسینه
 کلامی حتی حجاب ایلده مدرک قولنی سامع اولور اهل حجاب سماع اولور قال الشیخ رضی الله عنه فی الباب
 الثاني عشر من الفتوحات فان المسمی بالجناد والنبات عندنا لهم ارواح بطنت عن ادراك غیر اهل الکشف ایاها
 فی العادة لا تحس بها مثل ما تحتها من الحيوان والکل عند اهل الکشف حیوان ناطق غیر ان
 المزاج الخالص یسمی انسانا لا غیر بالصورة ووقع التفاضل بین الخلاق فی المزاج فانه لا بد فی کل ممزوج من مزاج
 خاص لا یكون الا له یتیز عن غیره کما یجتمع مع غیره فی امر فلا یكون عین ما وقع الافتراق والتیزعین ما یقع به
 الاشتراك وعدم التیز واعلم ذلك وتحققه قال تعالی (وان من شیء الا یسبح بحمده) وشیء نکره ولا یسبح الا حی عاقل
 عالم بحسبه و قد ورد ان المؤمن بشهده مدی صوته من رطب ویابس والشراب والنبات من هذا القبیل مشکوطة
 ونحن زدنا مع الايمان بالاخبار الکشف فقد سمعنا الاحجار تذکر الله بلسان نطق تسبیحه ذاتا منها
 وتخطبنا مخاطبة العارفين بجلال الله عما یسیدرکه کل انسان فکل جنس من خلق الله امة من الاسم
 فطرهم الله علی عبادة تخصهم اوحی بها الیهیم فی نفوسهم فرسولهم من ذواتهم اعلام من الله بالهام خاص
 جبلهم علیه کعلم بعض الحيوانات باشیا یقصر عن ادراکه المهندس التحریر وعلمهم علی الاطلاق بمنافعهم
 فیمایتنا ولونه من الحشایش والمأکل وتجنب ما یضرهم من ذلك فی فطرهم كذلك المسمی جادا وناثا اخذ الله
 بابصارنا و اسماعنا عن ما هم علیه من النطق ولا تقوم الساعة حتی تکلم الرجل نخذه فاعله اهل انتهی کلامه
 (امدی) جمیع اشیا حقه ناطقه در و لکن بعض سنده نطق مختنی اولدی بالفعل نطقک ظهوری موجب اولان
 اعتدالک انده عدم وجودندن اوتری * پس نطق انده باطن اولور و هر بر احدی سامع اولور و محجوب زعم ایدرکه
 انده نطق یوقدر و اما مرفوع الحجاب اولان کامل هر شیدک روحانیتنی مشاهده ایدر و هر حیک نطقی ظاهر
 و باطن ادراک ایدر (وما خلقی تراه العین الاعینة حق) (ووجوده بر مخلوق یوقدر که عین انی مشاهده ایدر
 الا انک عینی وذاتی حق در که اول صورته ظاهر در و لکن محجوبک خیالی انی خلقی ایلده تسبیح ایلادی صورت
 خلقیه ایلده مستور اولوب انکله محجوب اولغله و اگر چه کیم عارفینه حق اول صورتن متجلیدر الخلق فی اللغة
 الافک والتقدیر قال الله تعالی (ان هذا الا اختلاق ای افک وتقدير من عندکم) (ما انزل الله بها من سلطان) پس
 حق صور خلقیه ایلده اعین ناظر بنده مستتر اولدیغندن اوتری شیخ رضی الله عنه (ولکن مودع فيه * لهذا
 صورة حق) (دیدنی صورة قولی صورتک جمیع در و او خفیف ایچون و با ضرورت شعر ایچون تسکین اولندی
 و ضمیر حق اولان خلقه راجع اولور و حق ضم حال ایلده حقه نک جمیع در یعنی دیمک اولور و لکن حق خلقه مسمی
 اولان شیده مودع و مختلف در بواجلندن اوتری خلقک صوری حقه لر در آنرده مودع اولان حق ایچون پس
 حقک صور خلقیه ایلده استنادی ظریف ایچنه ایداعه تشبیه اولندی * پس مظاهر خلقیه ظروف
 مشابه سنده در که آنرده حقیقت حق تجلی ایدر * پس حقایق صور امکانیه حقایق وجودیه الهیه مظاهر ایدر
 (اعلم ان العلوم الالهیه الذوقیه الحاصلة لاهل الله مختلفة باختلاف القوى الحاصلة هی منها مع کونها ترجع
 الی عین واحدة) (شوبله بیلکه تحقیق علوم الهیه ذوقیه که اهل الله ایچون حاصلدر مختلفدر قوائک اختلافی
 سببیله قوا که علوم الهیه آنرندن حاصلدر اول علوم مختلفه عین واحدة اولان هویت حقه راجعه ایکن
 یعنی اهل الاهدن هر بر یسی ایچون حاصله اولان علوم الهیه ذوقیه مختلفدر قوائک اختلافی سببیله که
 علوم ذوقیه آنرندن حاصلدر آنرک قوائی عین واحدة اولان حقیقت انسانیه سنده و یاخود عین ثابته سنده
 راجعه ایکن پس عین واحدة به راجعه اولان قوائک اختلافی سببیله اول شخص ایچون حاصل اولان علوم
 الهیه مختلفه اولور بوتقدیر اوزره مع کونها ضمیری قوائیه راجع اولور و یاخود علومه راجعدر یعنی اهل
 الاهدن هر بر یسی ایچون حاصله اولان علوم الهیه مختلفدر قوائک اختلافی سببیله که علوم آنرندن
 حاصلدر اول علوم عین واحدة اولان عبدک هویتنه و یا هویت حقه راجعه ایکن * پس نشأت انسانیه

کمالیه ده علوم الهیه نک اختلافی هر شخصک قوائی روحانی و نورانی سنک قوائی حسی و جسمانی سنک اختلافی
 حسبیله هر قوت و جارحه ایلده اکابر علم حاصل اولور که قوت و جارحه آخری ایلده اول علم حاصل اولور مثلا جمع
 ایلده حاصل اولان بصیر ایلده حاصل اولور و بصیر ایلده حاصل اولان سمع ایلده حاصل اولور و بید ایلده حاصل اولان رجل
 ایلده حاصل اولور و رجل ایلده حاصل اولان ید ایلده حاصل اولور و سائر قوائی حسیه ظاهر دخی بویله در و قوائی
 روحانیه و نورانیه و الهیه و ادراکات باطنه دخی بویله در * پس قوائک هر بر یسی نشأت انسانیه نک خدای
 و بر مقامک مالکی و حافظه در نشأت انسانیه به آنک مظهر ایلده حاصل اوله حق علی نشأت انسانیه به ابدال
 ایدر بیدر * پس نشأت انسانیه ده اولان علوم الهیه ذوقیه نک اختلافی اول قوائک اختلافی سببیله در که
 بعلوم الهیه آنرک و سببیله ایلده نشأت انسانیه ده حاصلدر و جمیع علومک هر چی عین واحدة اولان حقیقت
 انسانیه نوعیه احدیه در و یاخود اول شخصک عین ثابته سیدر و یاخود آنرک هویتنه ظاهر اولان هویت
 الهیه در و یاخود هویت مطلقه در و یاخود جمیع قوائک هر چی آنرک هویتی اولان عین واحدة در * پس
 اهل الاهدن هر بر فردک وجودنده حاصله اولان علوم الهیه نک اختلافی قوائک اختلافی حسبیله مختلفه
 اولدیغی کبی اهل الاهدن هر بر یسنک وجود دخی حقیقه الحقایق اولان نشأت انسانیه کمالیه الهیه
 جمیع نک قوائی منزله سنده در * پس آنرک افرادنه حاصله اولان علوم ذوقیه الهیه آنرک استعدادات
 خاصه لری و عین ثابته لر سنک سعت و جمعیتی حسبیله و هر بر یسنک مظهر نده ظاهر اولوب انک رب خاصی
 اولان اسمک حکمی شولی و ربوبیتی حسبیله مختلفدر پس هر بر یسنک علوم و ادواتی و معارف و کمالاتی شرب
 معلوم * و طریق خاصی معروف اوزره در اگر چه کیم جمله سنک علوم و ادواتی و الیرنک و مشرب خاص لر سنک
 اختلافی حسبیله مختلفدر و لکن عین واحدة اولان هویت حقه و ذات الهیه احدیه به راجعه در که جمیع
 علوم و ادواتی اندن منبعثه در * و جمیع علوم انده حقیقت واحدة در مظاهر و محالک اختلافی حسبیله مختلفه
 اولدیغی حالده ظاهر در * پس وجه مذکور اوزره بوکلام اهل الاهدن هر بر فرد ایچون آنک قوائی
 مختلفه سی حسبیله علوم الهیه مختلفه نک حصولی ایچون مبنی اولور و اهل الاهدن هر بر یسی شرب خاصی
 حسبیله بر قوت منزله سنده نر بل اولوب انلر ایچون علوم مختلفه نک حصولی شخص واحدده قوائی مختلفه
 ایچون علوم مختلفه نک حصولنه قیاس اولور بوکلام اهل الاهدن هر بر یسی قوادن بر قوه منزله سنده
 اولوب هر بر یسنک استعدادی و قابلیتی مختلفه اولغله کایسنده علوم الهیه نک مختلفه اولدیغی حالده
 حصولی ایچون مبنی اولوب راجع اولور ای باختلاف القوى الحاصلة هی منها رافع الیه العلوم قولندن صفت بعد الصفة
 اولوب دخی جائزدر و بوکلام بعض وجوهی اوزره الحاصلة کسر ایلده قوائی ایچون صفة جرت علی غیر من هی لدر
 و منها ضمیری علومه راجع اولوب جائزدر نه کیم شیخ مؤید جندی اخذ ایتدی قال فی الشرح رضی الله عنه
 یشر رضی الله عنه الی ان اهل الله یحصل لهم من العلم به قوی مختلفه یوجب مشاهد مختلفه بحسب
 استعداداتهم الخصوصية فیحصل للبعث قوه بها یكون الحق سمعه وبصره وسائر قوائیه و جوارحه جمیع افرادی
 موقتا و غیره وقت و فیها طبقات اهل قرب النوافل و یحصل ایضا كذلك لآخرین قوه یكون هویتها عین هویت
 الحق و سمعه و بصره و قوه بیهصر الحق و یسمع و یبصر و یفعل و یحصل للبعث قوه بها یجمع بین الشهودین فافهم
 و لیس حصول هذه القوى فیهم الا بالعلم) پس بوتقدیر اوزره قوادن مراد قوائی روحانیه نورانیه الهیه اولور که
 اهل الاهدن هر بر یسی ایچون استعداد قابلیتی حسبیله علوم الهیه و معارف ربانیه در بر قوت حاصلدر
 نشأت انسانیه ده اولان قوادن قوت غالبه حکمنده * پس اول قوت خاصه نک حصولند نکره هر بر یسنک
 ذوقی و شهودی و معرفتی اول قوتک حکمی اوزره مبنی اولور یعنی دیمک اولور علوم الهیه ذوقیه که اهل الله
 ایچون حاصلدر آنرک سالوکرده علوم و معارفندن حاصله اولان قوائک اختلافی حسبیله مختلفدر که هر بر یسی
 علوم الهیه حسبیله بر قوتی تحصیل ایتددر * پس اول قوت خاصه نک حسبی اوزره اندن نکره حاصله اولان
 علوم الهیه ذوقیه مختلفه اولور زرا علوم الهیه مرآتیه نهایت یوقدر * پس شول علوم الهیه که قوائی روحانیه
 نورانیه الهیه اندن حاصلدر اول قوی حسبیله حاصله اولان علومک غیر بدر و بعلومه حاصله اولان قوی

نشأت انسانیة ده بوعلمک حصولندن اول اولان قوای انسانیة نک غیریدر * پس بوتقدیر اوزره د اود قیصری
ولا یجوز ان یعود النعم الی الالم لان القوی لا یحصل منها قولیه ایراد یتدبکی رد و ادا و لمز شیخ مؤیدک
اصطلاح یتدبکی قوی قیصر ینک ظن یتدبکی قوای غیریدر فتأمل (فان الله تعالی بقول کنت سمعه الذی
یسمع به بصره الذی یبصر به ویده الذی یمسش بها ورجله الذی یمشی بها و فی نسخة صحیحہ یتدبکی بها فذکر
ان هو یتدبکی الجوارح الذی هی عین العبد فالهویة واحدة والجوارح مختلفة) کلام مذکور تعلیلدر یعنی
دیلم اولوزیرا الله تعالی دیر که قرب نوافلده بن عبدک شول سمعی اولورم که انکه اشیدر و انک شول بصری
اولورم که انکه کور و انک شول یدی اولورم که انکه پاشور و انک شول رجلی اولورم که انکه مشی ایدر * پس
الله تعالی بوحدیث قدسیده ذکر ایلدی که انک هویتی عبدک عینی اولان جوارحک عینیدر پس حقیق هویتی
واحد در و عبدک جوارحی مختلفه در پس حق کنیدی هویت واحد سنی عبدک جوارح مختلفه سنک عینی
ایدوب عبدک سمعی و بصری و یدی و رجلی و سائر قوی و جوارحی اولدی و هر بر قوت و جوارحه ده آنک هویتی
بر صفتله ظاهر اولدی و قوای مذکور دن هر بر قوتده هویت حقیق ظهوری سببیلده عبده بر علم و بر کمال
حاصل اولور که قوای ایلده اول علم و کمال کاحاصل اولمز * پس هویت واحد دن فایض اولان علم حقیقت
واحد در قوی و جوارحک اختلافی حسیبیلده علوم مختلفه ظاهره و متعینه اولدی انک چون شیخ رضی الله عنه
(ولکل جارية علم من علوم الاذواق یخصها من عین واحدة تختلف باختلاف الجوارح) (دیدنی یعنی و هر بر
جاریه ایچون علوم اذواقدن بر علم حاصلدر که اول جاریه به مخصوصدر که جوارحک اختلافی سببیلده مختلفه
اولان عین واحد دن که هویت واحد در و یا حقیقت واحد علمیه در اول علم فایضدر بوتقدیر اوزره یخصها
قوی علم صفتی اولور و من عین واحدة قوی صفت اخرادر و یختلف قوی صیغه تأیید ایلده عین واحد نک صفتی
اولور یعنی جوارح مختلفه حسیبیلده مختلفه ظاهره اولغله اول عین واحد دن علوم اذواقدن اول جاریه به
مخصوص اولان بر علم فایضدر که جاریه اخراده ظاهره اولان علمه مختلفه جوارح اولان محالک اختلافی سببیل
مثلا مبصرانک ادراکی بصره و مسمعانک سمعه و مشیمانک شمه مخصوص اولدیغی کبی قال صلی الله علیه
وسلم من قد حسا فقد فقد علما زیرا هر بر عضو بر قوت روحانیه به مظهردر که اول قوت بر اسم الهی به مظهردر
و هر اسم مخصوص بر علم و اورد که حق تعالی نک مظهری اوزره انی افاضه ایدر سمیع و بصیر کبی) (کلام حقیقته
واحد یختلف فی الطم باختلاف البقاع فنه عذب فرات ومنه ملح اجاج وهو ما فی جمیع الاحوال لا یتغیر
عن حقیقته وان اختلف طعمه) شیخ رضی الله عنه اهل الله ایچون جوارح مختلفه حسیبیلده حاصل اولان علم
مایه تشبیه ایلدی یعنی حقیقت واحد اولان علم که جوارح مختلفه حسیبیلده مختلفدر ما کبیدر و ما حقیقت
واحد در که اختلاف بقاع سببیلده طعمده مختلفدر * پس مانک بعضی عذب و فراتدر و انک بعضی ملح
واجاجدر و حال بوکه ما جمیع احوالده مادر مائیتی حقیقتندن متغیر دکادر و اگرچه کیم انک طعموی بقاعک
اختلافی حسیبیلده مختلفدر (امدی) حقیقت واحد اولان ما بقاعک اختلافی سببیلده مختلف اولوب بعضی
عذب و فرات و بعضی ملح واجاج اولغله طعموی مختلفه ایکن جمیع احوالده مائیتندن متغیر اولدیغی کبی
جمیع قوی و جوارح انسانیة حاصله اولان علوم حقیقت واحد در بنا بر قوی و جوارحک اختلافی سببیلده
مختلفدر یکسی عذب و فراتدر که قوای روحانیة نورانیة ایلده حاصله اولان علومدر و یکسی ملح واجاجدر که قوای
حسیه نک بعضیلده حاصله اولان علومدر و علم جمیع احوالده قوایک اختلافی سببیلده حقیقتندن متغیر دکادر
اکا علم اطلاق اولور و نه ابیت انک یکسی علم نافع و یکسی علم غیر نافعدر و اهل المهدن هر بر یسی ایچون و مطلقا
علمادن هر بر یسی ایچون هر قوتی علمی عالم اولور سه بر علم حاصلدر که استعداد خاص حسیبیلده عین ثابت
سنک اقتضایی و مظهر اولدیغی اسمک مقتضایی اوزره و وجود عینیسند جمیع قوای توحید ایدن قوتان
وصفت غالبه نک شرب معلومی اوزره که آخرده اول علم اول وجهله ظاهر اولدی انده علم آخر ظاهر اولدی پس
بوندن اوتری بوکاید اولان حکم مختلفه اولدی کلمات استعداداتی و مشاربی مختلفه اولغله پس جمیع افراد نوعیة
انسانیة نک باکده سائر موجوداتک علی اختلاف مراتبهم معلومی علم واحد و حقیقت واحد در بقاع مشابه سنده
اولان قوایک اختلافی سببیلده مختلفدر و هر مظهرده مظهر حسیبیلده ظاهر در نه کیم ما هر بقعه ده بقعه

حسیبیلده ظاهر اولور * پس اول علمک بعضی عذب و فراتدر که شاربه اندن ری حاصل اولور و اندن عطشی
ازاله ایدر کشف ایلده حاصل اولان علم توحید کبی که موحد ایچون و عارف بالله ایچون حاصلدر که صاحتیه قلی
واضطراب وتلوین والتها بدن سکینه اعطا ایدر و بوقع علم الهی در و اطافت اصلیه و طهارت فطر به اوزره
ظاهر در بقاع مبارکه و طیبیه اولان موحدین و عارفین انی تغیر ایتدی (بقولون لون الماء لون انائه * انا لان
من ماء اناء بل لون) و اول علمک بعضی ملح واجاجدر و سوی و غیر ایلده محبوب اولان جاهلان علمی کبی که علم عقاید
شوره بوم اولان بقعه حسیه غیر طیبیه دن تابع اولان ملح واجاج که شاربدن عطشی ازاله ایتدی و زیاده ایتدی کبی
کبی علم عقلی و نظری دخی کذلک شبهه بی ازاله ایتدی بلکه صاحتیه نظری زیاده اولدجه شبهه سی دخی زیاده اولور
و حیرتی دخی قوی اولور و علم جمیع مظاهرده اختلاف مدارک و مدرکین سببیلده حقیقتندن متغیر دکادر کاعلم
اطلاق اولور اگرچه کیم مشاربک اختلافی سببیلده انک اذواق مختلفه در و لکن اختلاف علمک لوازمده در
حقیقتندن دکادر پس جمیع علمک اصلی عین واحد در که علم الهی در و هویت حقدور الله تعالی نک (تسبی بقاء
واحد و تفضیل بعضه اعلی بعض فی الاکل قوی جمیع مظاهر اوزره نازل اولان علم واحد در و جمیع ارواح و اشباح
علم واحد ایلده سقی اولور و لکن مظاهرک استعداداتی مختلفه اولغله علمک بعضی بعضدن تمیز اولور و بعضی
بعض اوزره ذوقده تفضیل اولور * پس علمک حقیقتی واحد در و اکثر اختلاف مظاهر حسیبیلده و اقعدر
(وهذه الحسنة من علم الارجل وهو قوله تعالى في الاكل لمن اقام كتبهم ومن تحت ارجلهم) (و بو حکمة
احدی علم ارجلندر و علم ارجل ظاهرده طریق حقدور سلوک و مشی و کبیدر و سبیلده حاصل اولان علمدر و علم
ارجل الله تعالی نک اکل حقدور انک کتبنی اقامت ایدن قومه (ومن تحت ارجلهم) قولندن مستفاددر و هو
شمیری علمه راجعدر یعنی ارجلاری تختندن اکل ایدر و ارجلاری نک تختی طریق بقدر * پس طریق حقدور سلوک
ایلده حاصل اولان علمی ذوق ایدر لر دیکدر شیخ رضی الله عنهم کمر ادی الله تعالی نک (ولانهم اقاموا التوریه
والانجیل وما نزل الیهم من ربهم لا کوا من فوقهم ومن تحت ارجلهم) قولیدر یعنی اگر اهل کتب توریه
و انجیل و دخی کتب و صحف الهیه دن آنره خالق و اراز اقلندن انزال اولان شیئی اقامت ایدر بلر یعنی کتبک
حق قیامیلده و قیام حقله آنلرک احکاماتی اقامت ایدر بلر و ما نسیستی تدبر ایدوب فهم ایدر بلر و آنلرک حقایق
متحقق اولوب عمل ایدر بلر و آنلرک ظهور و بطنی و حد و مطلق حق و قن توفیه ایدوب رعایت ایدر بلر فوقلندن
اکل ایدر لر دی یعنی سماء اسمادن علوم الهیه و فیوض قدسیه و معارف ذوقیه ایلده که آنلرک ارواحی اوزر
فائضه در مرزوق اولور لر دی و دخی تختلندن اکل ایدر لر دی یعنی اسفل سافین اولان طبیعت مرآتیه سلوک
ایدوب صفات بشریه دن و کدورات نفسانیة دن باطنی تصفیه ایتدکه مرآتیه طبیعیه و صفات نفسانیة ده
مودعه اولان اسرار و علوم میاهی متغیره اولوب نفوس طاهره لر تختندن نبع ایتدکه مرزوق اولور لر دی
و دخی فوقلندن روحانیتلرند و خزونه اولان اذواق روحانی و کالات نورانی اکل ایدر لر دی و تختلندن شجرة
نفساندر اولان ثمرات اعمال و افعالی و کالات و احوالی اکل ایدر لر دی و دخی فوقلندن حضرات الهیه
اسماءیه و تعینات نورانیة ده اسماء ربوبیه و جوییه مؤثره قوایله و خزونه اولان فیوض الهیه و حکم و آثار
غیر متناهیه اکل ایدر لر دی و تختلندن قوای سفلیه و تشخصات امکانیه مرآتیه متأثرده مودعه اولان
اسرار طبیعیه بی و حقایق امکانیه بی اکل ایدر لر دی و دخی فوقلندن حضرت علمیه الهیه ذاتیه ده اعیان
ثابتیه اولان استعدادات ذاتیه غیر مجعوله دن متنازل اولان فیض الهی ذاتیه مرزوق اولور لر دی و تختلندن
دخی وجود عینیه و کون حسیده مجعوله اولان استعدادات مجعوله و کالات انسانیة الهیه غیر محصوره ایلده
مرزوق اولور لر دی * پس قمن تحت ارجلهم ارجلاری تختندن اکل ایتدک طریق حقدور و صراط مستقیمده
سعی ایتدکه حاصل اولان علمه مرزوق اولقدور (فان الطريق الذی هو الصراط هو المسلول علیه) (و فی بعض
النسخ هو المسلول علیه والمشی فیہ والسعی لا یكون الا بالارجل تعلیلدر و هذه الحسنة من علم الارجل)
قوی ایچون یعنی دیلم اولوزیرا شول طریق که اول صراطدر اول وضع اولدی انک اوزره سلوک ایچون و انده
مشی ایچون و حالبوکه طریقده سعی واقع اولمز الا ارجل ایلده و یا خود شول طریق که اول صراطدر اول مسلول
علیهدر یعنی آنک اوزره سلوک ایدر و حالبوکه اول طریقده مشی و انده سلوک و سعی واقع اولمز الا ارجل ایلده پس

اولا معنوی - اولی صوری به تشبیه ایدوب ارجل تحتند اولان طریق حقه حاصل اولان علمی ارجله اسناد
ایدوب طریق مسلول علیه اولد یغندن واند مشی و سبی ارجل ایل اولد یغندن اوتری هو المسلول علیه قولنده
ضخیر انک خبریدر والمشی قولی جرایله المسلول قولنده معطوف درو السعی قولی رفع ایلد مبتدادر وواو حالیه در
لا یکن جمله سی خبر درو جائزدر که والمشی فیه قولی ابتدائیه اوزره مرفوع اوله وواو حالیه اوله والسعی قولی
اکامعطوف اوله ونسخه ثانیه اوزره والمسلول قولی مرفوعدر والمشی قولی دخی ابتدائیه اوزره مرفوع
اولور وواو حالیه اولور والسعی قولی رفع ایلد کامعطوف اولور (فلا ینج هذا الشهود فی اخذ النواصی بید من
هو علی الصراط المستقیم الا هذا الفن الخاص من علوم الاذواق) فقوله فی اخذ النواصی متعلق بالشهود وقوله
بید من متعلق بالاخذ) یعنی صراط مستقیم اوزره اولان ربک یدیدله نواصی اخذنده اولان نوشهودی اتباع ایتز
الاعلوم اذواقدن یوفن خاص که علم ارجلدر یعنی صراط مستقیم اوزره اولان ربک یدیدله جمع دوابک نواصیسی
اخذ ایدوب اخذ نواصی قنده حاصل اولان احدیت ربو بیتک شهودی وحکمت ومعرفتی حاصل اولر الاعلوم
اذواقدن فن خاص اولان یو علم ارجل ایلد زیرا علم ارجل صاحبی که انک علی اسفل سافلین اولان طری بقدن کاور
ذوق وشهود ایلد عارفدر که طریق حقه انک سلوک قنده حرکت وسلوک ایتکه کندنی نفسنده قوت یوقدر زیرا
انک وجودی غیردن مفاضدر پس انک رب خاصی که کندبسی اکامعظهر در آنک ناصیه سنی اخذ ایدوب کندنی
صراط مستقیم اوزره ماشیدر پس اول دخی جبر طریقی اوزره بالنسب صراط مستقیم اوزره اولان ربک اخذ
وسوقله صراط مستقیم اوزره در وطریق رعایتنده انک مقصودی رب اعلادر وآنک سائق اولان رب آنک
مظهر یقین ظاهر واند متجلی وحاضردر پس عارفدر که کندنی مظهر یتنده ظاهر اولوب سالت اولان حقدرد
وآنک مسلکی وسائق حقدرد وطریق دخی حقدرد (ایما قولوا فتم وجه الله لودلیتم بحبل لیهبط علی الله وهو معکم
ایما کنتم فاذ فذتم فی الارض فمومعکم) وکذلک آنک مرجعی وه صبری دخی حق مطلقدر (ابن المکر) حقدرد
فرار ایدد جک بر مکان ارار سه بوله ز پس ذوق وشهود ایلد طری بقدن حاصل اولان علم ارجل ایلد عارف اولور که
جمع دوابک دخی نواصیسی اخذی صراط مستقیم اوزره اولان ربک یدیدله درو رب آنلری صراط مستقیم اوزره
سائق وآنخدر وآنلر کلبسی دخی صراط مستقیم اوزره در پس ربو بیتک احدیتی شهودی وحکمت احدیه نک
ذوق ومعرفتی علم ارجل ایلد حاصل اولور آنکچون شیخ رضی الله عنه حکمت احدیه ده علم ارجلی وطریق
وسلوکی وآنخ نواصی اولان ربک صراط مستقیم اوزره اولد یعنی ایراد ایلدی (ونسوق) (وفی بعض النسخ
قدسوق المجرمین وهم الذین استحقوا المقام الذی ساقهم الیه بریح الدبور الی اهلکهم عن نفوسهم بها) (وقتا کیم
شیخ رضی الله عنه) مامن دایه الا هو آخذ بناصيتها ان ربي علی صراط مستقیم) قولیلد جمع ذی روحک
ناصیه سنی رب اخذ ایدوب کلبسک صراط مستقیم اوزره اولد یعنی بیان ایتدیه جمع ذی روحی صراط
مستقیم اوزره سائق اولد یعنی بیان ایتکچون (ونسوق المجرمین الی جهنم وردا) آیتی ایراد ایلدی یعنی الله
تعالی دیر که براخل اجمام وآنماک نواصیلری اخذ ایدوب آنلری قائده اولد یغمر کبی بر آنلری سوق ایدر زدی کدر
ونسخته ثانیه اوزره شیخ رضی الله عنه آیت مذکورده نک مفهوم من ایراد ایدر یعنی دیک اولور پس الله تعالی
اهل اجمام وآنما سوق ایدر وآنلر شول قومدر که مستحق اولد یلر شول مقامه که الله تعالی آنلری اول مقامه
ریج دیور ایلد سوق ایتدی اوله ریج دیور که حق انکله آنلری نفوسلرندن اهلاک ایلدی یعنی ارجلری
اوزره سبی ایتکله شول مقامه که مستحق اولد یلر اول مقامه آنلری ریج دیور ایلد یعنی نفوسلری ادبارلرندن
ناشیه اولان اهل ایلد سوق ایدر واهو به نفسانیه ریج دیور ایلد تشبیه اولدنی زیرا جهت خلقیه دن وعالم
هیولاندن حاصلدر وکذلک نفس دخی جناب لاهوتدن اعراض وادبار اوزره در اول ریج دیور ایلد نفسلرندن
آنلری آفا ایلدی آنلر زعملری ومقتضای ظاهرلری اوزره وفی نفس الامر آنلری اهل اسوق ایدر وآنلر
نواصیلری آخذ اولان رب آنلری غایتلرینه اخذ ایتدیک حسیب اوزره که استعدادلری وسعیلری حسیبیلد
آنراول غایتیه مستقادر پس آنلر سائق وقاید حکمه لدر کندی حکملری دکالدر (فهموا باخذ بنواصیهم
والریح تسوقهم وهو عین الاهواء الی کافوا علیها الی جهنم وهي البعد الذی کافوا به و هو نه) (پس رب آنلر
نواصیلری اخذ ایدر وریج دیور دخی خلقلرندن آنلری جهنم سوق ایدر وریج آنلر اهل الینک عینیدر که آنلر

اول اهل اوزره ثابت ایدیلر پس اهل الینک عینی اولان ریج آنلری جهنم سوق ایدر وریج جهنم دخی شول
بعددر که آنلری توهم ایدر لری یعنی انی وجود غیر توهم ایدر لری وجهتی بعد ایلد تفسیر ایتکله اشارت
ایلدی که هر کس نه که امور طبیعیه به وصفات نفسانیه به اشتغالی سبیلد حقدرد بید اوله جهنم ایتکله در
واهو به نفسانیه انی بعدد سوق ایدر و لکن نفس امرده جمع مراتب ومقاماتک حقه نسبتی علی السویه در
زیر مراتب ومقامات حقل اسماء مختلفه سی صوریدر پس بر احد ایتکچون حقدرد بعدد قدر پس جهنم ایلد
سمی اولان شی آنلر توهملری حسیبیلد بعدد درو الا جهنم دخی مظهر الیه در که اسم قهار ومنتقمک مظهریدر
(فلما ساقهم الی ذلک الموطن حصلا فی عین القرب فزال البعد فزال سمی جهنم فی حقه فزال وانهیم القرب
من جهة الاستحقاق لانهم مجرمون) (پس وقتا کیم حق تعالی آنلری ریج دیور مظهر ایلد جهنم ایلد سمی
اولان موطنه سوق ایتدی واول ریج ایلد نفسلرندن آنلری اهلاک وافتا ایتدی آنلر عین قریده حاصل اولدیلر
یعنی عین قریه نزول ایتدیلر واند مستقر اولدیلر بعد زائل اولدی پس آنلر حقدرد جهنم ایلد سمی زائل
اولدی پس نعیم قریه فائز اولدیلر استحقاقلری جهنم ایلد زیرا آنلر مجرموندر یعنی وقتا کیم حق تعالی آنلری
ریج دیور ایلد جهنم ایلد سمی اولان موطنه سوق ایتدی آنلر عین قریده مستقر اولدیلر زیرا بعدی توهم ایدن
آنلر نفوسی فانیه اولمغل اول موطنه آنلری سائق اولان حقل (وهو معکم ایما کنتم) فلوامی اوزره آنلر ایلد
معین واول موطنه آنلری قائد وسائق اولان ربک تعیین مشاهده ایتدیلر پس بعد زائل اولدی پس آنلر
حقدرد جهنم ایلد سمی اولان موطن دخی زائل اولدی زیرا جهنم بعددر وبعد زائل اولدی زیرا الله یهدن
نفسلرک توهمنددر پس نفسلری فانیه اولدقد توهملری دخی فانی اولور پس آنلر نعیم قریه فائز ونازل وواصل
وحاصل اولدیلر استحقاقلری جهنم ایلد مجرمین اولدیلرندن اوتری یعنی سبی وعمللری وحقایقربک استحقاق
واستعدادلری جهنم ایلد نجی نعیم قریه واصل اولدیلر مطلق نعیم واصل اولدیلر زیرا انلر اهل اجمامدر وآنلر
نواصیلری آخذ وقائد اولان رب آنلر سبی وعمللری واستحقاقلری حسیبیلد آنلری اول موطنه سوق ایدوب
کشف غطاء توهم قنده قائد وسائق اولان ربک قریه ومشاهده سی نعیمه نازل وهر بر پس نک عینی اقتضا ایتدیک
کماله واصل اولدیلر زیرا اهل اجمامدر ارجلری اوزره سبی ایتکله اول مقام خاصه مستحق اولدیلر پس (فزال
سمی جهنم فی حقه) آنکچون دیدی تا کیم مطلقا جهنمک زوالی فهم اولنسون ودخی فقاوا بنعیم القرب
آنکچون دیدی زیرا مطلقا نعیمک وصولی ومطلقا عذابک رفعی مراد کدر آنکچون لانهم مجرمون قولیلد
تعلیل ایلدی) (فما اعطاهم هذا المقام الذوق اللذی من جهة المنه وانما اخذوه بما استحقوه حقایقهم
من اعمالهم الی کافوا علیها) (پس حق آنلر بومقام ذوقی لذیذ فضل وامتنان جهنم ایلد اعطای ایتدی بلکه آنلر
انی اخذ ایتدیلر آنلر حقایق اعماللرندن مستحقه اولدیلر شیلد که اول اعمال اوزره آنلر ثابت ایدیلر یعنی
اخذ ایتدیکاری شی اخذ ایتدیلر واولدیلر شی بولمیلر الا آنلر حقایق واذواقی اقتضا ایتدیک اعماللری
ایلد که آنراول اعمال اوزره اعیان غیبیه ده وحضرت علیه ده ثابت ایدیلر وآنلر استعدادات ذاتیه لری آنلری
اقتضا ایتدی پس آنلر اعماللری دخی اعیانلرینک شئون وحالا تلرندندر) (وکافوا فی السعی فی اعمالهم
علی صراط الرب المستقیم لان نواصیهم کانت بید من له هذه الصفة) (ونفس وهو الریثه متابعه عمل ایتدیکاری
اعماللرنده سبی ایتکله آنلر اوزره حاکم اولان وآنلری قائد وسائق اولان ربک صراط مستقیم اوزره ایدیلر زیرا
آنلر نواصیلری شول ربک یدنده در که بوصف یعنی صراط مستقیم اوزره شول واستقامت آنکچون ثابتدر
(فما مشوا بنفوسهم واما مشوا بحکم الجبرالی ان وصلوا الی عین القرب ونحن اقرب الیه منکم ولكن لا تبصرون)
پس اول صراط اوزره اعماللرنده سبی ایتکله نفوسلر ایلد مشی ایتدیلر بلکه آخذ وسائقندن که آنلری
صراط مستقیم اوزره اخذ ایدوب سوق ایتدی جبر حکمه لده مشی ایتدیلر آنلر عین قریه واصل اوآنجه وآنلر
اخذ وسوقلری اعیانلرینک تلرندن طلبی حسیبیلددر پس جبر فی الحقیقه اعیانیه واستعدادات اعیانیه راجعدر
آنکچون شیخ رضی الله عنه جبری ره اسناد ایتدی بلکه ایهام ایلدی و لکن نظر اول قنده جبر صراط مستقیم
اوزره اولان ربکدر و نظر ثانی قنده جبر اعیانکدر که اعیان استعدادات ذاتیه لریله رب مطلقدر رب خاصی
وحکم خاصی طلب ایدر و عین قریه وصوللری (ونحن اقرب الیه منکم ولكن لا تبصرون) قولیلد استقامت ایدر

یعنی دبر که بر پایه سزدن اقرب از و لکن سز بر م قر بیتری اصرار اید من سز بر اسرار غطا کز مکشوف دکادر
(و انما هو بصرفاته مکشوف الغطاء فبصره حدید) بلکه میت اصرار اید زری تحقیق میت مکشوف الغطاء در
پس آنک بصری حدید و نظری سدید و شدید در زری غواشی طبیعیه ظمانیه وصفات نفسانیه و کدورات
بشریه انده مرتفعه در (وهو معکم ایما کنتم) پس حقه معیتده اولان کسینه نک قریتن مشاهده ایدر
(فکشفنا عنک غطاء فبصرک الیوم حدید) و بوقول (ومن کان فی هذه اعمی فهو فی الآخرة اعمی و اضل سبیلا
قولته مخالف دکادر زری اعمی شول کسینه نک حقه در که هادی انی رب مطلقه که رب انسان کامل در دعوت
ایدوب اجابت ایتمیه و کشف غطاء قنده میتیندن هر بریسی حدید البصر اولدیغی آنلرک ارباب خاصه لربنه
نسبتله در که هر بریسی عینی صورتده متجلی اولوب ناصیه سنی اهو ایتدیکی شمه آخذ اولان رب خاصیدر پس
کشف غطاء بصر حقه در و اعمی بصیره حقه در فانه لاتعمی الابصار و لکن تعمی القلوب الی فی الصدور
پس میت عین قریده اولدیغی کبی اهل اجرام اولان جهنمیون دخی عین قریده درلر نفسلرله هالکین اولغله
پوتقدیر اوزره و ضمیری میتیه راجعه اولور نه کیم) (وما خص میتا عن میت ای ما خص سعیدا فی القرب
عن شتی) (قوی دلالت ایدر یعنی و نحن اقرب الیه منکم و لکن لاتبصرون) قولنده حق تعالی بر میتی بر میتیندن
تخصیص ایتدی یعنی سعیدی قریده شقیدن تخصیص ایتدی بلکه اطلاق اوزره بر میتیه اقرب ایز دیدی و شیخ
رضی الله عنه میتا عن میت دیدی زری الیه ضمیری میتیه راجعه در پس سعدای بونده قر به تخصیص ایتدی
و کذلک) (و نحن اقرب الیه من حبیل الورد) دیدی یعنی بر انسانه حبیل و ریددن اقرب ایز) (وما خص انسانا من
انسان) (و قریتده بر انسانا بر انساندن تخصیص ایتدی بلکه اطلاق اوزره بر انسانه حبیل و ریددن اقرب ایز
دیدی) (فالقرب الالهی من العبد لا خفاء به فی الاخبار الالهی) (پس عبده قرب الیه محققه در اخبار الیهیده
انده خفا یوقدر یعنی کنت سمعه و بصره و یده و رجله) حدیث قدسیده حقل عبده قربی وارد اولدی زری احق
کندی هویتن عبدک قوی و جوار حینک عینی ایلدی فلا قرب اقرب من ان بکون هویته عین اعضاء العبد و قواه
ولیس العبد سوی هذه الاعضاء والقوی فهو حق مشهود فی خلق متوهم) (پس حقل هویتی عبدک اعضاء
وقوا سنک عینی و المقدن اقرب قرب یوقدر و حال بوکه عبدک بواضا الیه قوادن غیری دکادر یعنی بواضا وقوادن
غیری عبدک وجودی یوقدر پس عبدک حق مشهود و در خلق متوهم مدیده یعنی خلق متوهم صورتده ظاهر اولان
حقدر زری مرایای اعیان ثابتده اعیان حسبیله متجلی اولان حق اعیانده ظاهر اولان صورتده متوهم مدیده
ظاهر و مشهود در اهل کشف و اهل وجود حضرت جع اربا ایدر زری حضرت جع حضرت وجودله تسبیحه
اولور و حق اهل کشف و وجود قنده مشهود اولدیغی ظاهر در و اما مؤمنین قنده پس آنلرک قنده دخی
کذلک ظاهر در زری انلرکسان مجدی اوزره وارد اولان احکامه مؤمنلر در و انک اوزره وارد اولان شیشک
جمله سندندر بواکی حکم) (فالخلق معقول و الحق محسوس مشهود عند المؤمنین و اهل الکشف و الوجود)
پس خلق معقول و در حق محسوس و مشهود در مؤمنین قنده و اهل کشف و وجود قنده زری انلر مرایای
اعیانده حق مشاهده ایدر و خلق آنلرک قنده متوهم و معقوللر) (وما عدا هذین الصنفین فالخلق عندهم
معقول و الخلق مشهود فیه بمنزلة الماء المالح الاجاج) (و بوصفیندن ماعدا یعنی اهل کشف و وجود ایل آنلر
مؤمن اوللر دن غیری اولان اهل حجاب که حکما و متکلمین و فقه و ارباب ظواهر و عامه خلقدر پس حق آنلرک
قنده معقوللرانی مشاهده ایده منلر و خلق مشهود در پس آنلر یعنی آنلرک حجبی و علی ماء ملح و اجاج
منزله سنددر که شاربی اروی ایغز و عطشی اسکان ایده منلر زری آنلرک علوی حجابیات اشیا به و ضعیفیات اعیان
متعلقه در انلر حق مشاهده ایده منلر) (والطائفة الاولى بمنزلة الماء العذب الفرات السائغ شرابه) و بعض نسخهده
السائغ لشاربه) واقع اولدی و طائفة اولی که اهل کشف و وجود ایل آنلر مؤمن اوللر در یعنی آنلرک حجبی و علی
شرابی سائغ اولان ماء عذب و فرات منزله سنددر که صاحبی اروی ایدر و صاحبیه نافع در و یا خود شاربی ایچون
نافع در عطشی ازاله ایدر زری بونلر حق مشاهده ایدر و خلق آنلرک قنده ظل خیالدر انک وجودی یوقدر الا
وجودک اعیانده نسبتدر و نسبت معقوله در اندن صکره شیخ رضی الله عنه رب خاصک صراط مستقیم اوزره
ماشی اولان نامی فرق ایدوب تقسیم ایتدی) (فان الناس علی قسمین من الناس من عشی علی طریق یعرفها

و يعرف غایتها فیهی فی حقه صراط مستقیم ومن الناس من عشی علی طریق یجهلها و لا یعرف غایتها و هی عین
الطریق الی عرفها الصنف الآخر) (ناسک بعضی اهل کشف و بعضی اهل حجاب اولیجی پس ناس ایکی
قسم اوزره در ناسدن بعضدر شول کسینه که بر طریق اوزره یورر که آنی عارفدر و آنک غایتی دخی عارفدر یعنی
طریق و طاریق و مطلق الیه حقه در یورر عارفدر پس طریق آنک حقه در صراط مستقیم و ناسدن بعضدر شول
کسینه بر طریق اوزره مشی ایدر که آنی جاهلدر و آنک غایتی دخی عارف دکادر یعنی طریق و طریق بقک غایتی
حق اولدیغی و طریق حقه منتهی اولدیغی عارف دکادر و حال بوکه اول طریق شول طریق بقدر که صنف آخر
انی عارف اولدی پس آنک حقه و انک سعادتیه نسبتله صراط مستقیم دکادر و عارف حقه در صراط
مستقیم زری عارف عارفدر که انک صراط مستقیم اولور و کامنتی اولور) (فالعارف یدعو الی الله علی بصیره
و غیر العارف یدعو الی الله علی التقليد و الجهالة) (پس عارف الله دعوت ایدر بصیرت اوزره یعنی اسم مطلق
اسم هادی به دعوت ایدر و اسم فضل طریق بقک غایتنده حق فاقدر دکادر یعنی غفلت اوزره دعوت ایدر عارفدر که
خلقیتنه دعوت ایدر و خلق مدعوندر و داعی کیمدر و نهایت نذر و اسماء الیهیه دن قنغی اسمک حکمنده
مدعوی اخذ ایدوب تخلص ایدر و قنغی اسمک حکمنه انی ادخال ایدوب کاراحت ایدر) (قل هذه سبیل ادعوا
الی الله علی بصیره انا و من اتبعنی و سبحان الله و ما انا من المشرکین) و غیر عارف الله دعوت ایدر تقلید و جهالات
اوزره سوادن سوایه زری اسم مطلق طریق اوزره ماشی اولان کسینه حق مشاهده دکادر اول مرتبه ده حق
فاقدر و کندی دعوت ایتدیکی طریق بقک غایتنده دخی حق عارف دکادر) (فهذا علم خاص یأتی من اسفل
سافلین لان الارجل هی السفلی من الشخص و اسفل منها ما تحتها و لیس الا طریق فن عرف الحق عین الطریق
عرف الامر علی ما هو علیه) (فهذا قولی و منهم من عشی علی طریق یعرف غایتها) قولنده ذکر اولان طریق بقک
معرفته اشارت ایدر یعنی ذکر اولان طریق بقک معرفتی و غایتنک معرفتی که علم ارجله ندر بر علم خاصدر که اسفل
سافلیندن حاصل اولور زری ارجل شخصدن اسفلدر و ارجلدن اسفل آنلرک ما تحتی و انلرک ما تحتی طریق بقدن
غیری دکادر پس بر کسینه حق عین طریق بقک عارف اولسه امری عارف اولور شول شی اوزره که امر حقیقته انک
اوزره در زری اعلی و اسفلده و ظاهر و باطنده حقدن غیری موجود و معلوم یوقدر پس اسفل سافلین اولان طریق
حقدن خالی دکادر و حق طریق بقک عینقیدر و ارجلک اسفل اولان طریق حقل عینی اولدیغی معرفتی اسفل
سافلیندن حاصل اولور و بعضلر قنده هذا قولی علم و کشفه اشارت ایچوندر آنکچون انسان اسفل سافلینه
مردود در زری جمیع کالات الیهیه و کونیه نک تخصیصی جمیع مراتب و مقامات اوزره عبور ایتکه موقوفدر) (لقد
خلقنا الانسان فی احسن تقویم ثم ردناه اسفل سافلین) (لتحصیل الکالات و تکمیل المراتب و المقامات) (فان فیه
وفی بعض النسخ) (فقیه جل و علا یسک و یسافر اذ لا معلوم الا هو و هو عین السالك و المسافر فلا عالم الا هو)
زری تحقیق طریق بقده حق جل و علا سالك و مسافر در زری آندن غیری معلوم یوقدر پس حق سالك و مسافرک
عینقیدر پس حقدن غیری عالم یوقدر پس طریق حق حقدن و سالك حق دخی حقدن و غایت دخی حقدن
و معلوم دخی حقدن و عالم دخی حقدن پس حقدن غیری وجود یوقدر) (فن انت فاعرف حقیقتک و طریق بقک
فقدیان لک الامر علی اسان التبرجان ان فهمت و هو اسان حق فلا یفهمه الا من فهمه حق) (یعنی چنکم سن
عارف اولسک که حق سالك عینقیدر و طریق بقک عینقیدر که سالك آنده سلوک ایدر پس بوتقدیر اوزره سن
کیم سن حقیقتکی و طریق بقک عارف اولسک حقدن زری اللهدن غیری حقیقته بر شیشک وجودی یوقدر
ولکن هر متعینده حق ایچون بر اسم خاص وارد که اول اسم اول متعینک حقیقت مطلقه دن تخصیص اولان
حقیدر پس سن حقیقت حق عارف اولدیغی که حقیقتی اولور سن که سن حقل عینسن و حق سنک عینکدر
وقوا ایله جوار حک عینقیدر و سن حقل ظهوری تنوعاتک و نوری تعیناتک صوری جمیعک احدی
صور یسن پس بوتقدیر اوزره امر سکا ظاهر اولدی تبرجان حق اسانی اوزره که رسول عایه السلام در آنک
لسانی و قولنی فهم ایتدک ایهه زری کنت سمعه و بصره و یده و رجله قولیه حقدن اخبار ایتدی که حقل
هویتی عبدک قوی و جوار حینک عینقیدر و تبرجان حق اولان انسان حقدن پس آنی فهم ایتدک لاشول کسینه که
انک فهمی حق اوله یعنی آنک قواسی اوله زری چنکم حق عبدک جمیع قواسی و جوارحی اولسه آنک فهمی

حق اولور زير ابدك فهمي انك جمله قواسمندر فقه بان لك الامر قولى ان فهمت قولك مقدم جوابيدر
وهو ضميرى ترجمانه عائددر ولسانه عائدالمولى جائزدر * يعنى ترجمانك لسانى لسان حقدرد * زيرا حق انك
متكلمدر فلا يفهم ضميرى لسان حقه وباللسان ترجمانه عائددر والامن فهم قولى ضم ميم ايله در و ضمير من قولنه
عائددر وكذلك الامن فهمه قولى تشديد ايله تفهيمدن المولى جائزدر) (فان للحق نسبا كثيرة ووجوها
مختلفة) (بوقول فلا يفهمه قولى ايجون تعليلدر يعنى ديك اولور زيرا حق ايجون نسب كثيره ووجوه
مختلفه حاصلدر كه مظاهر عارفده ظاهر در پس حق نسب كثيره ووجوه مختلفه ايله عارفينك مظاهر مختلفه
شدن هر بر مظهرده بر نسبتله و بر وجهله ظاهر در پس اسماء مختلفه مرآتنده حق ايجون اعتبارات
مختلفه اسماءك علوى تلقيسنده افهام مختلفه ايله حق فهم ايتدى الاشول كسبنه كه انك فهمي حق اولدى
اندر نصكره حق ايجون نسب كثيره ووجوه مختلفه شك شوتى تعليل ايتدى) (الا ترى عاد اقاوم هو ديكف قالوا
هذا عارض مطر ناظفنا و اخيرا بالله وهو عند ظن عبده به) (عادى سن كور من ميسن كه قوم هو در حق تعالى
اندره سبحانه صورته تجلى ايتد كده نجه ديد يله هذا عارض مطر نايعنى بوكلن بزه مطر انزال ايدر * حجابدر كه
بزه نافعدر و حالبو كه ريح عذاب ايدى پس انرا لله خير ظن ايتد يله يعنى اندره لطف و رحمت صورته تجلى
ايتدى ديوطن ايتد يله و حالبو كه الله تعالى عبد ينك اكا ظنى قننده در پس انرا عدم شعور لى حيثيتيله
اندره خير اصابت ايتدى ولكن ظن ايتد كارى خير اندره اصابت ايدن خيرك غير در زير اندره واصل اولان
ريح در كه انرى هيا كالزندن اراحت ايدر و عين قربه الحاق ايدر عدم احتساب لى حيثيتيله پس عين قرب
اولان خير اندره اصابت ايدر و انرا ظن ايتد كارى خيره و وصول و خيرك وصولى كه مطردر و ارضك و حبه نك
سقى در وقت اولور كه واقع اولز و يا خود بعددن واقع اولور و رويحدن اندره واقع اولان خير لودر) (فاضرب لهم الحق
عن هذا القول) (پس حق تعالى بوقولدن يعنى انرا كه هذا عارض مطر نا و لارندن بل هو ما استجلمت به قولى
ايله انرا ايجون اضراب ايلدى) (فاجبرهم بما هو اتم و اعلى فى القرب) (پس اندره شول شينله اخبار ايلدى كه قريده
انرا ظن ايتد كارى شيدن اول شى اتم و اعلى ادر) (فانه اذا مطرهم فذلك حظ الارض و سقى الحبة) (المزروعة
فيها) (فايصلون الى نتيجة ذلك المطر الا عن بعد) (زيرا حق فحتم انرى امطار ايلسه پس اول امطار ارضك
حظيدر و دى ارضده من روعه اولان حبه نك سقى در پس انرا اوله مطر ك نتيجه سنه واصل اولانز لا بعددن
يعنى فحتمك مطر ارضده من روعه اولان حبه نى سقى ايتسه و ارض اندن حظ ايتسه اول حبه من روعه اولز
زمان طويل و مدة كثيره مرورا بتمك كر كدر كه تا كيم انرا مطر ك نتيجه سنه واصل اوله و انراى حقدن منعده
اولان نفس لى حظوظندن اولان عداى جسمانى اندره اندن حاصل اوله و بوا هلاك انرى فى الحال حقه ايصا
ايدروا كاتقرب ايدر) (فقال لهم بل هو ما استجلمت به ريح فيها عذاب اليم) (پس حق تعالى اضراب ايدوب
اندره ايتدى عارض مطر ظن ايتد بى كتر شى عارض مطر دكدر بلكه اول مرئى اولان شى عذابندن سرك
استعدا * انكرده اولان كاله سزى ايصا ايدر بر ريجدر كه انده عذاب اليم موجوددر بو تقدير او زره ريح
قولى مادن بدل اولور و جائزدر كه هوا شارت ايجون اوله و ما الذى معنا سنه و له اى بل ذلك الذى استجلمت به ريح
يها عذاب اليم يعنى بلكه استجعال ايدوب طلب ايتد بى كتر شى عذاب اليم متضمن بر ريجدر كمال كزه و صولده
مقصود كزه ايصا لده سرك ظن كدرن اتم و اقربدر و انرا ايجون بو مطلوب حاصل اولز لا حقددر انرى اهلا كزه و افنا
بتمكله پس اول ريح ايله انرى نفس لارندن اهلا ايلدى و هيا كالزندن نكده مطلوب لى سنه و صولده حاجبه اولان ابدان
جسمانيه در افنا ايلدى و ريح فيها عذاب اليم قولى بل هو ما استجلمت قولى ايجون تفسير المولى جائزدر) (فجعل
لحق الريح اشارة الى ما فهم من الراحة لهم فان يهذه الريح اراحتهم) (وفى نسخة) (فان هذه الريح اراحتهم
من هذه الهياكل المظلمة و المسالك الوعرة و السدوف الملهمة) (پس حق تعالى ريجى اشارت ايلدى ريجده آنرا
ايجون راحندن اولان شين زيرا تحقيق حق بور ريح ايله آنرى هياكل مظلمه دن و مسالك وعرة دن و سدوف
المهمة دن اراحت ايلدى * سالك وعرة صعبه و مهلكه در كه آنرا حيثيتيدر كه حق اندره سالك ايدر بطررك
معوقى او زره حجاب ينك خشونتى غالبه اولوب او زر لى سنه ضمنت متعينه اولد بغندن او ترى و سدوف سد فنه نك
جمعيدر و سد فنه حجابدر و مدلهمة ايله مظلمه در كه غايه) (وفى هذه الريح عذاب اى امر يستعدون به اذا ذاقوه الا انه

یو جمعهم تفرقة الماء لو كانت بقول حق تعالیٰ بکرم فیما عذاب الیم قولنا لسان اشارت الیه تفسیر یدری یعنی حق تعالیٰ یریح فیما عذاب الیم قولنہ ابتدیکہ یورجعه عذاب وارد یعنی بر امر وارد کہ انی استعذاب ایدر لر یختکم انی ذوق ایدر لر یعنی اشارت ایدر کہ رجعه اولان عذاب عذبتنددر الا یوقدر وارد کہ فرقت ما لرفاقتدن اوتری انلره وجع ایراث ایدر یعنی یریح مهلا کہ اگر چه کیم ظاهر دره مؤله وموجعه در آ نلری عالم جسمانیدن کہ قلوبلری اکامؤلفه در اخراج ابتدیکنندن اوتری قطع حیات وفرقت مألوفات سبیلہ ولكن آنلری هیما کل مظلمہ دن کہ انلرہ آنلر محبوبس ایدر لر راحت ابتدیکی اکثر در آنلره ایجا عذاب ابتدیکنندن زیر اهر عذاب ووجعه طف خنی وارد رانی استعذاب ایدر لر (فباشرهم العذاب) (پس رجعه اولان عذاب انلره مباشر اولدی وریح الیه نفس لاندن آنلری اهللاک ایلدی پس هیما کل مظلمہ اولان اجسام لر بکرم رفی قتنده و انلر کمال لرینه و انلری قائد وسائق اولان ربه واصل اولدی انلر عدم شعور لری حیثیله) (فکان الامر الیم اقرب مما تخیلوه) (پس حقیقتده انلر مطلوبی اولان امر انلره اقرب اولدی انلر تخیل ایتدکاری شیتدن یعنی زور عادتدن حاصل اولان مطلوبیدن کہ انلر انی تخیل ایدر لر دی اقرب اولدی ویا خود مطلوب لرینه وصوله یریح عذاب دخی افریدر انلر تخیل ابتدیکی عارض محطردن زیرا ذکر اولند یعنی کبی انلر ظنی نظر ایدی وانکه انتفاع ایدی واولدخی وقت اولور که واقع اولور وواقع اولد قدم مدت مدیده ندر که واقع اولور وریح الیه انلره واقع اولان اهللاک امری انلره دخی خیر وافریدر زیرا انکه ربه واصل اولور لعدم احتساب لری حیثیله) (فدرمرت کل شی بامر ربهما فاصبحوا لایری الامساکنهم وهی جنتهم التي هی ارواحهم الحقیة) (پس یریح کندی ربی امر الیه انلردن تدمیره قابل اولان شیتک کلیسی تدمیر ایلدی پس صباحه داخل اولدی شول حالده که انلر مسکن لاندن غیری انلردن برشی کور غمزدی و انلر مسکن لری انلر شول جنت لریدر که انلر ارواح حقیه لری انلری عمارت ایلدی یعنی یریح امر رب الیه انلر جنت وابد انلر فی عامر اولان ارواح حقیه بی انلردن ازله ابتدی پس جنت لری اولان مساکن لاندن غیری ارواح وقوا وحقایقندن انلر مساکن لاندن مشاهده و انلر اولدی مساکنی عامرہ ومدبره ایکن ووجود لرنده متحققه وثابته ایکن و انلر جنت لری عامر اولان ارواح لری دخی یریح بوهیا کل مظلمہ دن راحت ابتدیکہ حتی انلرہ شول منازل ومساکن وعمره سالک ایدیکه انلر اوزر حجابیت و تعین حشونتی غالبه ایدی وانکچون ارواح حقیه دیدی زیرا مظاهر ارواحده تعین وظاهر رسالت وعامر حقدن ارباب انما اعتبار بله) (فزات حقیة هذه النسبة الخاصة وبقیت علی هیما کلهم الحیوة الخاصة بهم من الحق التي تمطق بها الجلود والایدی والارجل وعذبات الاسواط والاختاذ وقد ورد النص الالهی بهذا کله) (پس جنت لرینه خصیصه اولان بونست خاصه نکه حقیقتی که ارواح حقیه جهنتدندر زاتله اولدی یعنی صفات الهیه الیه حقل انلردن تجلیسی مرتفع اولوب اصله رجوع ابتدی وجنت لری ارواح حسن فالدی وهیما کل واجسام لری اوزره حقدن انلره خاصه اولان شول حیات باقیه قالدی که اول حیات الیه جلود وایدی وارجل وعذبات اسواط واختاذ اول حیات الیه ناطقه در و تحقیق نص الهی بونک کیدسیله وارد اولدی یعنی حیات انسانیه که نسبت خاصه الهیه در زاتله وباطنه اولور وهیما کل لری حیات طبعیه الیه که حقدن انلره مخصوصه در حیه فالور که اول حیات عناصر اربعه دن هر بر یسند روحانی اولان حیات در زیر اهرشی اگر چه کیم جاد دخی اولور سه ذی روح در که حقدن اکثخص وصدور لکن اول روح باطن در اهل کشفدن غیری که هی انلر ایدر من واول روح شول حیات در که جلود وایدی وارجل انکه ناطقه در نه کیم قرآنده وارد اولدی (قالوا الجلود هم لم شهدتم علینا قالوا اتطقن الله الذي انطق کل شی) (دخی) (البوم یختم علی افواههم وتکلمنا ایدیهم وتشهد ارجلهم بما کانوا یکسبون) (قولیه وارد اولدی وعذبات واط یعنی اسواطک اطراقی یعنی اوجلری وککری واختاذ دخی ناطقه در نه کیم حدیثده ولا تقوم الساعة حتی تکلم الرجل نغذا واما فله اهل وبونک امشالی دخی وارد اولدی وعوامنص الهی وارد اولدی (وان من شی الا یسبح بحمده) کبی زیر انسیج ایتمز الاحی اولان شی وشیح ابومدین مغربی رضی الله عنه بومعنا به اشارت ایدوب ابتدی مر الحیوة سری فی الموجودات زیر بالذات حتی اولوب قیوم کل اولان حتی جمیع موجوداتده تجلی عام الیه تجلیدر پس اسم حی وحمی حضرتدن جمیع اشیا حیات ظاهره الیه ویاخود حیات باطنه الیه حیه در) (الا اله تعالی وصف نفسه

بالغیر ومن غیره حرم الفواحش (ای جعلها حراما) (ولیس الفحش الاما طهر) (استعمل الفحش واراد به الفاحش) بقال رجل عدل ای عادل یعنی جلود وایدی وارجل وعضبات اسواط وانخاذا کایسی ناطقه در زیر کایسی حیدر زیر احق کایسنت عینیدر و لکن الله تعالی کندی نفسی غیرت ابله وصف ابلدی و آنک غیرتدن اوتری فواحشی حرام ابلدی و جالبوکه فاحش عین حسیده ظاهر اولان شیئدن غیری دکادر زیر فاحش شرعا و عقلا ستری واجب اولان شیئدن ظاهر اولان شیئدر زیر اجمع اشیا ناطق حیاتی و نطقی ابلدر بلکه حلق حیاتی و نطقی در پس اشیا ده اولان نطقی ستری ظهورندن و اهل حجاب کاطلاعهندن حق کندی نفسی غیرت ابله وصف ابلدی و آنک اهل اولان ارباب کشفدن غیری به اول سرت ظاهر و اهل حرام ابلدی و بروجه دخی بودر که الله تعالی غیرتدن کندی نفسی اولاشیا ناطق عینی ابلدی تا که ظاهر و باطنده آنک وجودندن غیری بوجود اولیه که احادیث ذاتیه به محل اوله پس نفسی اشیا ناطق عینی ابلدی یعنی ظاهر و باطنده اولان اشیا ناطق صورتده تجلی وجود عامی ابله متجلی اولوب ظاهر اولدی اندن صکره نفسی غیرت ابله وصف ابلدی تا کیم صور اشیا ده ظاهر اولوب اشیا ناطق عینی اولدینی اهل حجاب قننده ظاهر اولیه و لکن شیخ رضی الله عنه غیرت اولانی ذکر ایتدی غیرت ثانیه بی ذکر ایتدی زیر غیرت اولی غیرت ثانیه ناطق ستری و حقیقه قنیدر و شیخ رضی الله عنه فواحش کشفدن بیانده و لکن بوند نصکره و هی انه عین الاشیا قولیه نصیر یح ابلدی پس غیرتدن فواحشی حق یعنی اشیا ناطق عینی اولدینی اسرار اوله اظهار کندی سئل عینی اولان اشیا به حرام ابلدی یعنی اظهاردن منع ابلدی زیر اشیا ده اولان تعین الهی انا الحق و انا الله نطقی ابله ظاهر اولدیده و هر شیئده حق کندی نفسی اظهار ایتدیده سرت وحدت ظاهر اولور و پس بوند اوتری اشیا ناطق باطندر (وان من شیء الا بسبح بحمده و لکن لا تفتوهون تسبیحهم) بحمده قولنده ضمیر شیئده راجع اولدیده بر شیئ یوقدر الا کندی نفسی و وجهی مسجدر و آنک تسبیحی فهم ایتدیده و وجهی حلق وجهیدر که انده ظاهر در و لکن اهل حجاب اشیا ناطق تسبیحی فهم ایتدیده (واما فحش ما بطن فهو لظهره) (واما باطن اولان فاحش شول وجود ایتدیده فحش اشیا ناطق فحش اولدی و اول حقد و دخی شول کسبه در که حق تعالی اکا اظهار ابلدی) (فلما حرم الفواحش ای منع ان تعرف حقیقه ما ذکرناه و هی انه) ای الحق (عین الاشیا) (پس وقتا کم حق تعالی فواحشی حرام ابلدی یعنی بزم ذکر ایتدیده کسب شیتک حقیقتی معروفه اولقدن منع ابلدی و شیئ مذکور کحقیقتی بودر که تحقیق حق جمیع اشیا ناطق عینیدر و شیخ رضی الله عنه ذکر ایتدی بودر که حق سالک و طریق عینیدر و طریق بقا عینیدر و پس بونک حقیقتی بودر که حق جمیع اشیا ناطق عینی اوله و لکن حق تعالی (قل انما حرم ربی الفواحش ما ظهر منها وما بطن) قولیه جمیع اشیا ناطق اول عینی اولدینک معرفتدن منع ابلدی (فسترها بالغیره) لمانک جوابیدر و پس حق اول حقیقتی غیرت ابله ستر ابلدی غیرتده غیرت معنایی ملحوظ اولغه شیخ رضی الله عنه غیرت غیرت بیت معنای غیرت ابلدی یعنی حقیقت واحد اولان حق تعینات کثیره مختلفه ابله که انله اسم غیر اطلاق اولور ستر ایتدی (وهوانت من الغیر) (وحقیقت الهیه بی سائر اولان غیرت سنک وجود کدر که اندن انت ابله کایت اولور و غیرت غیردن مأخوذه در و یا خود غیردن مشتقه در و انت ابله اعیان وجودیه دن هر بر عینه خطاب ایدر پس سنک وجود کده ظاهر و متعین اولان حق سنک تعینک ابله ستر ابلدی زیر تعین متعینک غیریدر مخاطبک وجودی غیر ابله تمجید ایدوب انکله ستر ایتدی زیر انانیت و نیت و فحشیت و فحشیت هوبت واحد بی هوبت غیر متناهی به تعدید ایدر و پس هوبت واحد دن انت و انا و نحن و هو ابله کایات مستکثره و عبارات متعدده ظاهر اولوب غیرت ظاهر اولدی و انت ابله مقیده اولان غیرت غیردن مأخوذه در زیر غیرت غیری مستلزمه در لفظا و معنی لفظا ظاهر در و معنی مستلزمه اولدینی بودر و زیر ابراحیدر شیئ معانی دکادر الا غیردن کندی نفسندن دکادر و هو ضحیری غیرته راجعدر و ضحیرک تذکیری خبرک تغلیبندن اوتریدر که انت در (فالغیر بقول السمع مع زید) (پس غیر که آنک شهودی مقام غیرت اوله یعنی غیری عارف دیر که مع زیدک مع زید زیر ایتدی و آنک معنی و بصیری و سائر قواسنی غیر مشاهده ایدر و پس معنی زیدک تخصیص ایدر) (والعارف بقول السمع عین الحق) (وحقیقت امری عارف اولان دیر که زیدک معنی حلقه

حلق عینیدر زیر آنک نظر نده جمیع اشیا و جمیع قوا حلق عینیدر) (وهكذا ما بق من القوى والاعضاء) و عبدک باقی قواسی و اعضاء دخی بونله در یعنی عارف مشاهده شهودنده حلق عینیدر و غیرت ابله و تحتجب اولان کسبه ناطق نظر نده زید کبیدر (فاکل احد عرف الحق فتفاضل الناس و تعزت المراتب فبان الفاضل والمفضول) هر بر احد حق عارف اولدی پس ناس معرفتده متفاضل اولدی و مراتب بری برندن متعینه اولدی پس فاضل و مفضول ظاهر اولدی و لهد بوندن اول ناسی ایکی قسم اوزره ابلدی و بر قسمی عارف و بر قسمی غیر عارفدر (واعلم انه لما اطعن الله فی بعض النسخ الحق و اشهد فی اعیان رساله و انبیائه کلمه البشر بین من آدم الی محمد صلی الله علیه و سلم) سکا شویله معلوم اوله که تحقیق شان بودر که وقتا کم حق تعالی بی آدمدن محمد صلی الله علیه و سلم کلجه معوین اولان جمیع رسالت و انبیانک اعیانته که آنر بشر بین در بکا اطلاع ابلدی و عالم مثاله انلر ارواحی بکا کوستردی رسل ایله انبیایی بشر بین ایله قید ابلدی رسل ملائکدی اتر اجدن و تری و کذلک انبیای بشر بیندن غیری انبیاء انواعی اتر اجدن ابلدی (وما من دابة فی الارض ولا طائر یطیر یجناحیه الا امم امثالکم) (مقتضای اوزره انواع موجوداتدن هر بر نوعه کندی جنسندن مخصوص بری واردر که اول نوع ایله حلق یتنده واسطه در و نظر عارفده جمیع اشیا ناطق صورتده سی باطندر و وجود حقدن میندر (فی مشهقات) علی البناء للمفعول (فیه بقرطبة سنة ست و ثمانین و خمسمائة) (بر مشهاده بکا کوستردی که مدینه قرطبه ده بشیور سکسان الی سنه سنده بن اول مشهاده اقامت اولندم یعنی اول مقامده و اول مرتبه ده حق تعالی بی اقامت ایتدی و پوشه و بکا اول مشهاده حاصل اولدی فی مشهاده قولی اشهد فی قوله متعلقدر و فیه بقرطبة قولی اقامت قولیه متعلقدر و قرطبه بلاد عربیه مدینه در که شیخ رضی الله عنه تاریخ مذکورده مشهاده برورده آنده اقامت اولندی) (ما اکتفی احد من تلك الطائفة الا هو د علیه السلام فانه اخبرنی بسبب جمعهم) لمانک جوابیدر یعنی اعیان رسلی مشاهده ایتدیکم مشهاده اول طائفة دن بکا احد سو بلمدی و هو د علیه السلام مدن غیری پس تحقیق اول بکا اخبار ایلدیکه آنلر جمعیتلر نه سبب ندر و ندن اوتری جمع اولدیلر و هو د علیه السلام اکابر مخصوص اولدینک سببی بودر که هو دیک مشرب و ذوقی شیخک مشرب نه و ذوقنه مناسبدر توحید کثرتده و مقام کشفک سعته و صور افعال و آثار حقدده حق مشاهده ایتدیکه و حضرت محمدیه ده جمیع رسل ایله انبیانک جمعیتلر نه شیخ رضی الله عنه نهیه ایتدیده که خاتم اولیاد و خاتم رسالت ختمیتنه وارندر و دخی قطب الاقطابدر) (ورأیتهم رجلا ضخمای الرجال حسن الصورة اطفیف المحاوره عارفا بالامور کاشغاله اولدی علی کشفه لهما قوله ما من دابة الا هو آخذ بناصيتها ان ربی علی صراط مستقیم) (وبن هودی رجال یتند در رجل ضخم صورتی حسن محاوره سی اطفیف اموری عارف و اندری کشف کوردم و هو دیک امور کاشف اولدینک بنم دلیل هودک) (ما من دابة الا هو آخذ بناصيتها ان ربی علی صراط مستقیم قولیدر زیر هود علیه السلام شهادت قرآن ابله اثبات ابلدی که حق ارض حقیقت اوزره اولان هر دابه ناطق عینیدر بر شیئدن بر شیئ تخصیص ایتدی و تعین ابلدی که حق هوبت احادیث جمعیت ابله تمکات غیر متناهی دن هوبت حق ابله متعین اولان هر متعینک ناصیه سی آخذدر و تمکات غیر متناهی دن هر بر سی آنده متعین اولان حق ابله ارض حقیقت اوزره رب ایدوب اکثرو صوره اولان طریقیت ایلر ب خاصنه سلوک ایدر فان الحق (هو الاول والاخر والظاهر والباطن) (پس هودک شهودی ظاهر و باطن اولان جمیع متعیناته عامدر و زیر ظاهر متعینندن بر شیئ یوقدر الا انک ناصیه سی آخذ اولان رب ابله اکارب ایدر و حقایق غیبیه دن بر باطن یوقدر الا کمال ظهوره متوجهدر و پس اول آخره غیر متناهی نه ایتدیده و ارنجه رب ایدر و آخر نه دخی اوله انعطاف ایلر رب ایدر و هو دیک رجل ضخم اولدینی یعنی صورت و جسمده عظیم اولدینی شهودده کمال وسعت صورته اشارتدر و حسن صورتی و لطف محاوره سی اعتدال صوریه و کمال عرفانه و استعداد معنوی سببه اشارتدر) (وای بشاره الخلق اعظم من هذه) (وخلق یحیون بوشارتدن اعظم نطقی بشارت و اردر یعنی اسان هو دیک حق جمیع اشیا به و ایتک عینی اولدینی اخباردن) (ثم من امتنان الله علینا ان اوصل الینا هذه المقالة عنه فی القرآن) آنک نصکره الله تعالی نیک بزم اوزر عزمه امتناندن بعضدر که قرآندر هوددن بومقاله بی بره اصال ابلدی ما من دابة الا هو آخذ بناصيتها ما لیه سی هوددن صادره اولوب حکایت طریق اوزره حق آنی بره قرآن آنده اصال حلقه

ایلدی وحق هر دایه نک عینی اولدیغی بیان ایلدی (ثم تمها الجامع للكل محمد صلى الله عليه وسلم بما أخبر به عن الحق بأنه عين السمع والبصر واليد والرجل واللسان أي هو عين الحواس آنده نصكره جامع الكل اولان محمد صلى الله عليه وسلم بمقاله بی تقیم ایلدی شول خبر ایله که حقندن انکله اخبار ایله بیکه تحقیق حق سمعک وبصرک ویدک ورجلک ولسانک عینیدریغنی حق جمیع حواسک عینیدر واول خبر رسول علیه السلام حدیث قدسی ایله یعنی کنت سمعه وبصره وید ورجله ولسانه قولیه اخباریدر) (والقوى الروحانية اقرب من الحواس فاكتفى بالابعد المحدود عن الاقرب المجهول الحد) (یعنی خبر مذکورده حقک قوای حسیه نک عینی اولدیغی بیان ایلدی و حالیکه قوای روحانیه حواسدن یعنی قوای حسیه دن دخی اقر بدر پس رسول علیه السلام ابعده محدود ایله اکتفا ایلدی مجهول الحد اولان اقریدن زیر قوای روحانیه شرفده و نوریت و تنزهده و ماده دن مجرد و قوای حسیه دن الله تعالی به دخی اقر بدر و كذلك روح دخی مرتبه ده و خلقده حواسک محلی اولان اجسامدن اقر بدر و روح دخی مجهول الحد در (قل الروح من امر ربي) زیرا عالم امر دندر عالم خلقدن دکدر خلق قنده آنک حدی مجهم و لدر و جسم محدود در و روح دن ابعده در زیرا حواس جسمانیه اجسامک مقادیری ایله مقدره در و آنک محدود ایله محدود در پس اقر و مجهول الحد اولان قوای روحانیه نک حق عینی اولدیغی بیاندن ابعده محدود اولان قوای حسیه نک عینی اولدیغی بیان ایله اکتفا ایلدی پس ابعده محدود و احس اولان شیتک حق عینی اولدیغی بطریق اولی اقر و غیر محدود و اشرف اولان شیتک عینی اولدیغنه اشارت ایدر و ابعده عینی اولدیغی اقر بیک عینی اولدیغی مستلزم در و اقر بیک عینی اولدیغی ابعده عینی اولدیغی مستلزم اولر) (فترجم الحق لنا عن نبیه هو و مقالته لقومه بشری لنا) (پس حق تعالی نبیسی هو علیه السلام دن قومه اولان آنک مقالته بزه ترجمه ایلدی بزه بشرادن اوتری هو دک لساندن بزه ترجمه ایدر و نقل ایلدی عن نبیه قوی ترجمه قولنه متعلق در و مقالته قوی ترجمه قولنه مفعولیت اوزره منصوب در و لقومه قوی مقالته قولنه متعلق در و بشری قوی ترجمه قوی ایچون مفعول له در) (و ترجم رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم عن الله مقالته بشری) (و رسول الله صلى الله عليه وسلم اللهدن آنک مقالته بشرادن ترجمه ایلدی یعنی الله تعالی نک اذ اتقرب الی عبدی بالنواقل کنت سمعه وبصره قولنی بزه نقل ایلدی و حق بزم قوازل عینی اولدیغی بیان ایدر خبر ایله بزه بشارت ایلدی) (فكمل العلم في صدور الذين اوتوا العلم وما يحجدر بآياتها الا الكافرون) (پس شول قومک حق تعالی آنک کشف و تجلی ایله علم و معرفتی اعطا ایلدی انلرک صدورنده حق تعالی اشیا نک عینی و قوا نک هویتی اولدیغی علم معهود کامل اولدی قلوب صافی و منوره ایله اتی تلقی ایدر قبول ایتمکله و بزم یاغزی انکار یاغزی قوم کافر یندن غیر یعنی آفاق و انفسده مبسوطه و ظاهره اولان یاغزی و هویات اشیا ده اولان تجلیات غزی انکار یاغزی تعینات اشیا ایله یاغزی ساترا و انلردن غیر زیرا انلر ظن و وهم ایدر که حق محدود آنک عینی اولد قده محدود اولور و آنی بیلر که حق تعالی بجنکم ارواح و اجسادک کلیسی احاطه ایتسه و انلر هر بر یسنده منحصره اولسه محدود اولر بلکه احاطه ذاتیه ایله کلیسی احاطه ایدر و آتای ایله یعنی صفات و تجلیات ایله کلیسنده ظاهر اولور) (فانهم يسترونها وان عرفوها حسدا منهم ونفاسة وظلما) (زیر تحقیق انلر بزم یاغزی ستر ایدر لر و اگرچه کیم ایاتی یلد بلر انلر حسد یونندن و بخل و ظلم یونندن که نفساننده واقعدر یعنی اگرچه کیم آنلر بزم یاغزی معرفت جزیه ایله یلور لر و لکن نفساننده اولان حسد وضعه دن اوتری آنلری ستر ایدر لر زیرا نفسانلر شک ظهورن و رسول اوزره منزله اولان آیاتک حقیقی اخفاسن طلب ایدر لر اهل کتاب علماسنک اکثری کبی زیرا آنلر آیات حق کتبازندن عارفدر که آنلر کتبنده دخی بویه منزله در عبد الله بن سلام و اهل کابدن آنک آخری کبی الاحسد استراید و ب انکار ایدر لر کذلک علمای ظروف و حرور دن اولان اهل کاب دخی قوای حسیه و مظاهر کویه ده ظاهره و تجلیه اولوب شهادت قرآن و حدیث ایله ثابته اولان آیات الهیه و صفات ربانیه بی انکار ایدر لر و حسد و بخل و ظلم آنلری ستر ایدر لر) (وما رأينا قط من عند الله في حقته تعالى في آيات انزالها و اخبار عنه اوصفت النبا فيما يرجع اليه تعالى الا بالتحديد تنزيها كان او غير تنزيه) (و بزاید کور مدل من عند الله حقک حقنده بر آیتده که حق تعالی آنی انزال ایلدی و یا خود حقندن اولان اخبارده که آنی بزه واسطه رسول ایله ایصال ایلدی شول شی حقنده که الله تعالی به راجع اولور یعنی آنک

وصفی حقنده الا بتحديد ایله صکرک اول شی تنزیه اولسون و کرک غیر تنزیه اولسون پس شیخ رضی الله عنه ادا ایلدیکه حقک حقنده قرآنده و سائر کتب منزله ده و سنده و ارد اولان شیتک کلیسی تحدید در پس کاب و سنده و ارد اولان تحدیدک تعیدنه شروع ایلدی) (اوله العماء الذي ما فوقه هواء وما تحته هواء فكان الحق فيه قبل ان يخلق الخلق) (اول اخبارک اولکیسی شول علمدر که آنک فوقی هوا دکدر و تحتی دخی هوا دکدر پس حق عماده ایلدی خلقی خلقی ایتمزدن اول رسول علیه السلام دن بر اعرابی سوال ایلدیکه این کان ربنا قبل ان يخلق الخلق پس رسول علیه السلام کان فی العماء ما فوقه هواء وما تحته هواء وید و عما ایچون مراتب ثابته در و بوخبر تحدید در ما فوقه و ما تحته قولنده ما نافیله در) (ثم ذكر انه استوى على العرش فهذا ايضا تحديد) (آنده نصكره الله تعالی ذکر ایلدی (الرجن على العرش استوى) قولیه که تحقیق رحمان عرش اوزره استوی ایلدی و بودخی اولکی کبی تحدید در زیرا حق کندی نفسی ایچون عرش ایثبات ایدر و عرش مکانه اولور و حقه مکان اولور پس عرش حق ایچون مکان ایچره مکان اولور) (ثم ذكر) (ای الرسول والحق بلسان الرسول) (انه ينزل) (كل ليلة) (الى السماء الدنيا فذا تحديد) (آنده نصكره رسول علیه السلام و یا خود حق لسان رسول ایله ذکر ایلدیکه تحقیق حق هر لیل ده سماء دنیا به نزول ایدر پس بودخی تحدید در (قال النبي عليه السلام ان الله ينزل كل ليلة الى سماء الدنيا فيقول هل من تائب فاقوب عليه وهل من مستغفر فاغفر له) پس مکان معینه نزول تحدید در) (ثم ذكر انه في السماء وانه في الارض) (آنده نصكره الله تعالی (وهو الذي في السماء اله وفي الارض اله) قولیه ذکر ایلدیکه تحقیق الله سماء ده در و تحقیق الله ارضه در و سماء ایله ارضه اولیسی تحدید در) (و ذكر انه معنا اينما كنا) (ودخی (وهو معكم اينما كنتم) قولیه ذکر ایلدیکه اول بزم ایله در بزم قنده اولور سق) (الى ان اخبرنا انه عينا ونحن محدودون) (یعنی مستأزلا کندی نفسی وصف ایتمکله تحدید دن زائل اولدی بزه اخبار ایدر بجه که تحقیق اول بزم عینم و هو بزمم و قوا و جوارج در و حاکم بزم محدود دن ایز فاوصف نفسه الا بالحد) (پس حق تعالی کندی نفسی وصف ایتمدی الاحد ایله پس حق جمیع اوصاف ایله که کندی نفسی وصف ایدر اول اوصاف ایله محدود اولور) (وقوله ليس كمثل شيء حديضا ان اخذنا الكاف زائده بغير الصفة) (والله تعالی نک لیس کمثل شیء قولنی دخی شیه کذلک حد در اگر بزم کافی صفتدن غیر زائده اخذایده جک اولور سق یعنی معنای مثلیتدن غیر زائده اعتبار ایدر جک اولور سق یعنی مثل مثله معنایسه اولیسه بلکه لیس کمثل شیء معنایسه اوله پس عدم مثلیت ایله محدود دن متمیز اولور) (ومن يميز عن المحدود فهو محدود بكونه ليس عين هذا المحدود فالاطلاق عن التقييد تقييد والمطلق مقيد بالاطلاق لمن فهم) (و شول من که محدود دن متمیز اولدی پس اول محدود در اول محدودک عینی اوامغل پس محدود دن متمیز اولان آنک غیر اولمغل محدود اولور پس تقييد دن اطلاق تقييد در و مطلق دخی اطلاق ایله مقید در شول کسنه قنده که امری فهم ایلدی و بولکامی منزله نک توهمی ایله دفعی ایچون اراد ایلدی زیرا حقک حقنده امر منزله تنزیه و همی ایله توهم ایتمکندن اعظمدر و فکر ایله تقييد دایتمکندن دخی او سدر زیرا تنزیه ده حق بر شیدن متمیز اولدی تا کیم اتی تمیز ایدر متمیزه محتاج اوله و تحدید ده بر حد مخصوص ایله مقید اولدی تا کیم آنده منحصر اوله و انکله محدود اوله تعالی الحق عما بوله المنزه والمحدد) (وان جعلنا الکاف للصفة فقد حددناه) (و اگر بزم کافی صفت ایچون یعنی مثلیت معنایی ایچون اخذایده جک اولور سق پس بزم حق تحدید ایدر زیرا انکچون مثل اثبات ایدر لر و آنک مثلندن شیء آخرک اکامثل اولسنی نئی ایدر لر و بو عین تشبیهدر و تشبیعه تحدید در) (وان اخذنا لیس کمثل شیء علی نئی المثل) (و اگر بزم کمثل شیء قولنی نئی مثل معنایسه اخذ ایدر جک اولور سق یعنی مطلقا نئی مثل معنایسه اخذ ایتسک مثلث وجود نه قصدا بتمامکله بلکه مراد تنزیه ده مبالغه اوله زیرا شیتک مثلی اطلاق اولور و انکله شول کسنه مراد اولور که آنک صفتی اوزره در آنک نظریه قصدا بتمکسز کقولهم ومثلک لا یجزل ای من هو و فضیله مثلیک لا یثانی منه البخل و مراد آنک نفسیدر که بخلی آنندن نئی ایتمکدره مبالغه ایدر پس سنک مثلیک بخیل اولر و بیک سن بخیل اولر سن دیکدر زیرا سنده بخله مثالی اولان شیء وارد در یکدر پس بو تقدیر اوزره لیس کمثل شیء قولنک معنایی مبالغه طریق اوزره نئی مثل اولور ای لیس من هو علی صفته من الصمدیه و قیومیه الیکل شیء) (تحققنا بالماء و هو والاخبار الصحیح انه عين

الاشياء والاشياء محدودة وان اختلفت حدودها (يعني آيتن مفهوم اولان شيئا واخبار صحيح اليه كه كنت
 سمعه وبصره حد يثبدر بز حقيقت اوزره عالم اولدق كه تحقيق حق اشيا نك عينيدير وحابو كه اشيا محدوده در
 واكرجه كيم آنلك حدودى مختلفه دران مبالغه ايجوندر) (فهو محدود بحد كل محدود فاجحد) (على صيغة
 المجمول) (شيئ الا وهو حد الحق) (بس حق محدود در * هر محدود له حد يله بس شي حد اولمز الا وحابو كه
 اول حد حق ايجون حد اولور * زيرا حق هر شي محدود متجليدرو آنك عينيدير بس هر شيك حدى حقل
 حدى اولور وحق جميع اشيا نك حدود مختلفه سيل محدود اولور وهو ضميمى بحد قولك مدلولى اولان حده
 راجعدر) (فهو السارى فى معنى المخلوقات والمبدعات ولولم يكن الامر كذلك ماصح الوجود) (بس حق
 مخلوقات ومبدعاته مسمى اولان جميع صورده سارى يعنى زمان ايله مسبوقه اولان حقايقده كه مخلوقاتدر
 وزمان ايله غير مسبوقه اولان حقايقده كه مبدعاتدر * يعنى حق عالم خلقه عالم امرده وعالم شهادت ايله عالم
 ارواحده وعالم علوى ايله عالم سفلده سريان وجود ايله ساريدر واکرامر بويله اولميدي وجود صحيح اولمزدى
 وبرشي موجود اولمزدى زيرا ممكنك بذاته وجودى يوقدر آنك وجودى حقل وجوديله در ككندى
 وجوديله دكادر) (فهو عين الوجود فهو على كل شي حفيظ بذاته ولا يؤده حفظ كل شي) (بس حق وجود
 محضك عينيدير كه وجود صورته ظاهر ومتجليددر بس حق هر شي ذاتيله انعدامدن حافظد زيرا وجودك
 عينيدير ووجود ذاتيله جميع اشياي محيطدر وهر شيك حفظى حق اوزره ثقل اولمز * واكناعب ويرمز زيرا
 هر شيك عيني كندى نفسه ثقل ويرمز) (حفظه للاشياء كلها حفظ لصورته ان يكون الشيء غير صورته)
 يعنى صور وجوديه حقل اسمائى حسييله حقل صورتى اولدقه بس اشيا نك كليسى ايجون واقع اولان حقل
 حفظى كندى صورتى حفظيدر برشي صورتك غيرى اولمقدن يعنى جميع اشياي حفظا تسمى كندى صورتى
 حفظا تسمى سارى ايله آنك صورتك غيرى اولميه وآنك صورته خارج برشي اولميه زيرا اكر حق بوجهيله
 كندى صورتى حفظا تسمى بس شيبث وجودده كامل اولق لازم كوردى * ووجودده شريك لازم
 كوردى) (ولا يصح الا هذا فهو الشاهد من الشاهد والمشهد من المشهد) (وحقل اشياي حفظى
 كندى صورتك حفظى اولد بغير غيرى صحيح اولمز زيرا ممكن كندى ذاتيله موجود اولق ممكن دكادر *
 والاممكن اولمزدى بس وجودده ايكي وجه واجب اولوردى بس حق ظاهر در عالمده هر ظاهر اولان شيدن
 ومشهد در عالمده هر مشهد اولان شيدن زيرا وجودده آنند غيرى برشي يوقدر) (فالعالم صورته وهو روح
 العالم المدبر له فهو الانسان الكبير) (بس عالم حقل صورتى وظاهر يدير وحق عالمك روحى وباطنيدر كه اى
 مدبردر * بس عالم انسان كبيردر صورت حسييله زيرا حقل صورتيدير صورت رجان اوزره مخلوقدر وحقل
 صورتى اولان عالمده ظاهر اولان حقدور وآنده باطن اولان دخی حقدور فهو الظاهر والباطن (شعر) فهو الكون
 كله وهو الواحد الذى قام كوني بكونه ولذا قلت لغتدى) (بس حق كونك كليدير يعنى كونك ظاهرى
 وباطنى حقدور وحق شول وجود واحددر كه بنم وجودم يعنى ممكنه مضاف اولان وجوداتك وجوديله قائم
 اولدى وبواجلدن اوترى بن ايتدم كه بز مقتدى بز زيرا بزم وجودم آنك وجودى ايله قائمدر وبن آنك
 وجوديله مقتدى بز اول واول بزم غدامر در وآنك وجودى بزم وجودم له يعنى عالمك وجوديله ظاهر اولمغه
 عالمك وجودى اولان وجودم حقل غدا سيدر آنك وجودى ظهورنده واحكامى اظهارنده * بس حق بز
 وجودم له مقتدى اولور زيرا بزم وجودم فاني ومختفيدر مقتديده غدا نك اختفاسى كبي واول دخی
 بزم وجودم له ظاهر در مقتديده مختفى اولان غدا ايله مقتديده ظهورى كبي كه اول غدا مقتديده صورتيله
 ظاهر در) (فوجودى غداؤه وبه نحن تختدى) (بس بنم وجودم حقل غدا سيدر آنك وجودى واحكامى
 بنم مظهر يده ظاهر در بز دخی حقه مقتدى بز اغتداده يعنى حقل صورتيله ظاهر اولوب آنك وجوديله
 متكون اولمغه بز حقه مقتدى بز يعنى آنك وجودى واحكامى ظهورنده بز * كاغدا اولوب آنده مختفى
 اولد بغيرم وآنك وجودى ايله ظاهر اولد بغيرم كبي اولد دخی بزم وجودم له غدا سى اولوب هو بيله بزده مختفيدر
 وصورتمز ايله ظاهر در بعض نسخه ده واذا قلت لغتدى واقع اولدى بس بوقدر براوزره فوجودى غداؤه قولى
 اكا جز واقع اولور * يعنى بكم بن ديسم كه حق مقتدى اولور بس بنم وجودم يعنى ممكنك وجودى آنك

غدا سيدر بز دخی اكا مقتدى بز بوقدر براوزره اغتدا اقتدا معناسنه اولور الا غتداه يعنى الاقتداء فان المقتدى
 اسم فاعل يختدى حدو المقتدى اسم مفعول وكذلك الوجود المقتدى هو فرع ونقل على اصل وجود الحق
 يحد وحدوه فى كونه غداؤه واخذنا مقابله وتقدير معناسنه اولق دخی جائزدر يقال حدوت النعل بالاعل
 اذا قدرت كل واحدة منهم على صاحبها يعنى بزاتك صورتى اوزره بز واكناحاذى ومقابلز يعنى بز وجودم
 اكاغدا اولوب اول بزم وجودم له مقتدى اولد بغي كبي اول دخی بزم غدامر اولوب بزاتك وجوديله مقتدى
 بز واخذنا انتقال معناسنه دخی اولق جائزدر يعنى بز وجودم له مقتدى اولد بغي كبي بس بز وجودم مقتدى
 منتقل اولور غدا مقتدى به منتقل اولوب آنك وجودى اولد بغي كبي بس بز وجودم مقتدى منتقل
 احكامى ظهورنده آنك غدا سى اولوب احكام وجوب بزده ظاهر اولد بغي بز احكام امكانيه من زائله اولور *
 واخذنا احداث اولق وحدانعل معناسنه اولق جائزدر زيراصدر وجود حقل عين طريق وعين ارجل
 اولميدر يعنى بزاتك وجودى نعل يعنى لباس ووقايه اتخاذ ايدر زير طريقه واقع اولان اذان زير طريق
 اولدروسالك وساعى دخی اولدرو اذان واقع اولدرو غايت دخی اولدرو كاسعى اولدرو وشيخ رضى الله عنه
 فوجودى غداؤه وبه نحن تختدى قولنده اكرجه كيم صيغه نفس متكلم ايله لسان عالمدن متكلمدر وصيغه
 جهله حقايق عالم لساندن متكلمدر ولكن فوجودى قوليله اشارت ايدر كه مظهر كامل حقل غدا سيدر
 آنك احكامى ظهورنده شيئا اخر اكاغدا اولمز وبه نحن تختدى قوليله اشارت ايدر كه مظهر كامل حقل غدا سيدر
 واحديله متغيره در شيئا اخر انلره غدا اولمز) (فيه) (وفى بعض النسخ) (وبه منه ان نظرت بوجه تعوذى) (بس
 اكر بوجهله سن نظرايده جك اولورسك بنم تعوذم اكا در اندن يعنى حق تجلى ذاتيله بزى افتنايتد كده
 وبن آنند متعوذ ابرا كبرى كندى صورتى اوزره ابقايا تمكده وكندى وجودى بز غدا اولمقه ورسول عليه
 السلام بوكا اشارت ايتدى اعوذ بك منك قوليله وبوقه وذات وجود جهتيله در واما اسماء جهتيله نعوذ
 برضالك من سخطك ديرز مظاهر مختلفه مظاهر حسييله ظهورات مختلفه ايله ظاهرا ولفله زير بعض
 مظاهرده اسم راضى ايله ظاهر در * بس انك تعوذ ايدر زآنك سخطدن بر مظهر منكرده بصورت قهر
 وسخط ايله ظاهر اولوب بز قهر ايكه ارادت ايتد كده وكذلك افعاله دخی اعوذ بعفولك من عقابك ديرز) (ولهذا
 الكرب تنفس ففسب النفس الى الرحمن لانه رحم به ما طلبته النسب الالهية من ايجاد صور العالم التى قلناها
 ظاهر الحق اذ هو الظاهر وهو باطنها اذ هو الباطن) (يعنى اشيا نك حقايق واعيانى اولان بونسب مظهر به كه
 حقل معلوماقى صوريدر ويا آنك على نسبك صوريدر اكرجه كيم حضرت عليه ده ثابته ايدلر اما معدومة العين
 ايدلر واستلان كرتده ايدلر وجود الهى ونفس رحمانيله موجوده اولوب وجود عيني به طالب ايدلر بس
 باطنده كرت حاصل اولدى اعيانك ايجادى ارادندن اوترى واعيان دخی عين كرت رجان اولد بغي * بس بوندن
 اوترى شيخ رضى الله عنه ديدى وپو كرتدن اوترى حق تعالى متنفس اولدى نسب مظهر به يى نفس رحمانى وتجلي
 وجوديله ايجادا تمكده بس حق لسان رسول ايله اى لاجد نفس الرحمن من قبل البين قولنده نفسى رحمانه
 نسبت ايتدى زير رجان نفسه نسب الهية به كه اسماء وصفات الهية در رحمت ايتدى * صور عالم ايجادندن
 نسب الهية طالبيه اولد بغي شيئا انلره اعطاا تمكده صور عالم كه انلر حقل ظاهر يدير زير احق ظاهر در
 وآنك ظاهر يى صور عالم در وحق صور عالمك باطنيدر زير باطن اولان حقدور وحقل ظاهرى اولان صور عالم
 حقل صور معلوماقى اولد بغي اعتباريله غيب حقل باطنيدر اسم باطن اعتباريله زير صور عالم ظاهر اولد بغي
 حالده صور غيبه سندن زائله دكادر * بس وجه مشروح اوزره لهنذا قولى غيب احدى قلبنده * وخضرت
 عليه ده كه اعيان غيبه ده واقع اولان كربه اشارت ايجون اولور ويا زير كه وبه منه ان نظرت تعوذى قولنه
 اشارت اولد يعنى عين ممكنه كرت عدمينه در كرت علم الهية وشيئ غيبه معدومه اولوب وجودى طلب
 ايتكده واقع اولسون وكرل نفس رحمانيله موجوده اولوب نفس رحمانيك آنندن انعطاعى وهمنندن وتجلي
 ذاتيله آنك افتناسى خوفندن واقع اولسون كه اندن اوترى حقه تعوذ ايدر زير تعوذ كرتده واقع اولور وتنفس
 قولنك ضميرى حقه راجع اولور ففسب قولى صيغه معلوم ايله در وفاعل ضميرى حقه راجع اولور وصيغه
 مجهول ايله دخی جائزدر ولانه رحم به ما طلبته النسب الالهية قولنك تقديرى لان الرحمان رحم النسب

الالهية والاعيان الغيبية باعطائه بالنفس ما طلبته النسب الالهية من ايجاد صور العالم ومن ايجاد قولنده
من ما كنه سني بيان ايدروا وهو ضميري حقه راجع اولور وعالمه راجع اولوق دخی جائز در هو ضمیری حقه راجع
اولور * وباطنها ضمیری صورته راجع اولور (وهو الاول اذ كان ولاهی) (وحق اولدر زبر احق موجود ایدی
وحالو که صور عالم موجوده دکل ایدی (كان الله ولم يكن معه شيء) صور عالم غيب اولان عين ذاته اجمال
اوزره بالقوه معلومه ایدی نواة المجتده شجرة نك وجودی كبی که شجرة نك عيندرو هي در و صور عالمك
علم تفصيله تعین اول قنده مفصله اولی حقل كندی ذاته علی سبيله در) (وهو الاخر اذ كان عينها
عند ظهورها) (وحق آخر در زبر صور عالمك ظهوری قنده حق صور عالمك عینی اولدی حقل وجودیله
صور عالمك ظهوری قنده پس حق غيبا و باطنا اولدر وشاهد اوظاهر آخر در و اولدر عین بطونته و آخر در عین
ظهورنده و اولدر عین اخر يتده و آخر در عین اولیتده (هو الاول والاخر والظاهر والباطن واليه المصير) (قالاخر
عین الظاهر والباطن عین الاول وهو بكل شيء عليم لانه بنفسه عليم) (پس آخر هو بت وحقیقت اعتباریله
ظاهر ك عیندرو زبر آخر مر اتب ظهور اولان عالمك ظهوری قنده صور عالمك عیندرو و باطن اولك عیندرو *
زبر احق باطن و اول ایدی و اشياء ظاهره دکل ایدی و حق هر شیئی علمدرو زبر تحقیق كندی نفسی یعنی ذات
وصفاتی عليم و كندی نفسنه علی جمیع اشياء علمك عیندرو زبر انك نفسی و وجودی ظاهرا و باطنا جمیع
اشياءك عیندرو (قالاوجد الصور فی النفس وظهر سلطان النسب المعبر عنها بالاسماء صح النسب الالهی للعالم)
پس وقتا ك حق تعالی صور عالمی نفس رجائیده ايجاد ایتدیسه و اسماء الهیه ایلده معبر عنها اولان نسبك سلطنتی
مظاهری اولان صور عالم اوزره ظاهر اولدیسه عالم ایچون نسب الهی صحیح اولدی یعنی عالمك الهیه اتسابی
صحیح اولدی (امدی) شویله معلوم اوله که نفس رجائی تعین اولك باطننده مر تبه عماده جمیع صور امكانیه
خلقیه و صور علمیه الهیه غیبیه و صور اسماءیه به ماده در جمیع صور ایچون هیولیدرت نفس انسانی جمیع حروف
و كلمات صورته ماده و هیولی اولدیفی كبی یعنی نفس انسانی انسانك قلبی باطننده انسانك عینی ایكن قلبك
باطننده متعین اولوب مخارج حروفدن هر ورو هو بر مر تبه در بر صوریتده متعین و ظهور و ایدوب آخر مخارج
حروف اولان و اوقه تبه سنه که جمیع حروفك خواصی جامعدر اكا و ارنجه جمیع حروفی ایلده ظاهر و متعین
اولدیفی كبی و حروفك ترکیبی اعتباریله كلمات حاصله اولدیفی كبی و حروف و كلمات دخی نفس انسانیده متعین
اولدیفی كبی نفس رجائی دخی تعین اولك باطننده و لا تعینك عینی ایكن تعین اولك باطننده منبعث اولوب تعین
اولده متعین اولدی و جمیع حروف غیبیه و اسماء و حقایق الهیه انك باطننده متعین اولدی بعده اول نفس رجائی
مراتب الهیه و كونه اوزره هر ورو تجلی ایتدیكه حروف غیبیه و كلمات الهیه و حقایق و صور كونه انده متعین
اولدی و هر بر مر تبه در نفس رجائی اول مر تبه ایلده متعین اولدی هر بر مر تبه نفس رجائیلده نفس نفس
رجائیده متعین اولدیفی كبی پس آخر مر اتب وجود اولان انسان كامل مر تبه سنه و ارنجه که جمیع مراتب
الهیه و كونه فی جامعه در نفس رجائی جمیع مراتب الهیه و كونه در متعین اولدی حروف غیبیه و كلمات الهیه
و حروف وجودیه و كلمات و صور كونه خواصی حاوی اولدیفی حلاله پس نفس رجائی جمیع صور و نسب الهیه
ربانیه و صور امكانیه خلقیه به ماده و هیولی در جمیع صور انده بالقوه ایكن انده ظاهره در و اول جمیع صورده
متعیندر و لكن نسب اسماءیه صوریتك سلطنتی صور امكانیه نك تحقیقه و ظاهر در موجوده موقوفه در پس
وقتا ك جمیع صور الهیه و كونه نفس رجائی و تجلی و نبودی سبحانه ظاهره اولدیسه و صور امكانیه نك تعینی
سبيله نسب الهیه اولان اسماء الهیه نك سلطنتی ظاهره اولدیسه انلر افعال و احكامی و آثار و رویتنی انلر
مظاهری اولان صور امكانیه در اظهار ایتكله پس عالم ایچون نسب الهی صحیح اولور الهلک مألوهه و ربك
مر بویه اتسابی سبيله و دخی عالم ایچون نسب الهی صحیح اولور عالمك صوری نفس رجائی و تجلی و وجودیله
ظاهره و متعین اولغله * زبر اصور عالم كندی نفسنه نسبتله عدمیت اوزره در وجود حقله موجوده در پس شیخ
رضی الله عنك صح النسب الالهی للعالم قوی و جهمینه شاملدر و لكن وجه ثانی فی تخصیص ایلدی (فانتم سوا
اليه تعالی) (قولیله پس جمیع صور عالم الله تعالی به منتسب اولدیلر و وجوده و سایر صفاتده و انلر اكا
انتقار ذاتیلری حیثیتیه * پس الله تعالی عالمك اكا اتسابی اثبات ایدوب غیره اولان اتسابی اخذ ایتدیكندن

اوتری شیخ رضی الله عنه لسان رسول ایلده اولان حقل قولیله بومعنایه استشهد ایدرو (فقال اليوم اضع نسبكم
وارفع نسبی ای اءخذ عنكم اتسابكم الی انفسكم و اردكم الی اتسابكم الی) (پس رسول علیه السلام وشدن
حکایه طریقی اوزره ایتدی قیامت کبری کوننده که جمیع تعینات اول کونده حقله فانیه اولور ته کیم حق تعالی
ایتدی (فاذا نفخ فی الصور فلا انساب بینهم یومئذ ولا یتساءلون) (بئزك نسبكزی من وضع ایدرم و بئز نسبی
من رفع ایدرم یعنی سزك نفسكزه اولان اتسابكزی بن سزدن اخذ ایدرم و سزك نكا اولان اتسابكزه سزری در
ایدرم یعنی سزری بكا منسوب ایدرم پس قیامت کبراده جمیع انساب مر تفعه اولوب انلر نفسلریته اولان
اتسابلری بن انلردن اخذ ایدرو و كندی ذاته اولان اتسابلریته انلری رد ایدرو که كندی نفسلریله ذات حقله فانی
اولوب حقله باقی اوله و انلر ذاتی حقل ذاتی و انلر صفاتی حقل صفاتی و انلر افعالی حقل افعالی اوله پس
بر فردك كندی نفسنه نسبتی ظهورنه مجال قالمز پس هر بر عید نفسیله تعریف اولغزری یله تعریف اولور و زبر
عید نفسی حیثیتیه در کادر فی حیثیتیه در پس عبد الرحمان در و بوعبد الرحمان در و بوعبد الرحمان در و بوعبد الرحمان در
دینلور (امدی) وقتا کیم مألوه و مر بوب وجود و تربیه ده اله و به منتسب اولدیسه و اله دخی الوهیتی ظهورنده
مألوهه و رب مر بویه و خالق الخلق اولدیفی حیثیتیه * زبر اربك ربوبیتی عالمك مر بوب اولدیسه و خالق الخلق
العالمین و خالق الخلق اولدیفی حیثیتیه * زبر اربك ربوبیتی عالمك مر بوب اولدیسه و خالق الخلق الخلق
اولدیسه و تحقیقه در رب ایلده عبد دن هر بریسی آخره محمود و مزمومده و قایه اولدیسه * زبر اشول افعال و اخلاق
و نعوت که وجود حق اولان ربك عینیه ذلک الوجودك تعیننه * ظهر قابل اولان عبدك بیننده منتسبه اولدی
اول افعال و اخلاق و نعوتك رب و مر بوبدن هر بریسنه اضافی صالحدر پس اكر افعال و آثار مزمومه عبده
اضافت اولنسه عبدرینه و قایه اولور اول مدامك اكا اضافتدن * زبر امدام و قایه جمیع احكام عدمدند قابل اولان
عبد ممكن ایچوندر و اكر محامد و محاسن و کمالات حقه اضافت اولنسه حق عبد ایچون و قایه اولور عبدك بالحقیقه
ذاتدن اولیان شیتك اكا اضافتدن * زبر محامد و کمالات وجودیه در زبر وجود حق ایچوندر بلکه وجود
حقیقت حقدرو دخی مراتب تعوانك ارفعی عبد حق نفسنه و قایه ایتك اولدیسه پس اول مرتبه به اشارت
ایدوب ایتدی) (این المتقون ای الذین اتخذوا الله وقایه فکان الحق ظاهرهم ای عین صورهم الظاهره) یعنی
متقون قنده در که نفسلری ایچون الهی ذوات و صفات و افعال لرتده و قایه اتخذا ایتدیله و ذواتلری ذات حقله
و صفاتلری صفات حقله و افعاللری افعال حقله ستر ایتدیله و حق انلر ظاهرلری اولدی یعنی انلر ظاهره
اولان صورلری نك عینی اولدی انلر ذوات و اثباتی وجود حقله فانیه اولغله * بومتقینك مكافی قنده در نفسی
مدامده حقه و قایه و حق محامده نفسنه و قایه ایدن متقینك مكاتندن * بومتقینك وجودات ظاهره لری بوقدر
تا کیم انلر ایچون مكان اوله انلر مكافی لامكاندر یعنی مكانلری حقدرو قیل فی حق هذا المتقی (شعر) تسترت
عن دهری بظلم جناحه * فبعینی تری دهری و لیس برانی * فلو تسأل الایام ما سمی مادرت * و این مكافی مادری
مكافی * و بومتقی قرب فرائض صاحبیدر که حق آنك ظاهر یدر * و اول حقله مستورا اولوب حقله
و بصری و جمیع نسب و ادرا کاتیدر (وهو) (ای هذا المتقی) (اعظم الناس واحقه واقواه عند الجميع) (و بومتقی
عند الله قدرا و منزله ناسك اعظمیدر زبر اذات و صفاتله حقله مستهکدر و وجود و قرب ایلده ناسك احقیدر زبر
و حدایت ذاتیه ایلده متصقدر و صفت فعل و قدرت ایلده ناسك اقواسیدر جمیع کمل قنده زبر آنك یدی حقل
یدیدرو آنك سمعی و بصری حقل سمعی و بصری یدر پس ظاهر اولد قنده قدرت الهیه ظاهر اولور و بعض نسخده
واحقهم واقواهم واقع اولدی ضمیر افراد لفظ اعتبار یدر و ضمیر جمع معنی اعتبار ایلدر * و هو اعظم قولنده
ضمیرك افرادی معنایه مجمولدرای و المتقی بهذا المعنی (امدی) بوندن اول تفصیل اولدیفی اوزره * وقتا کیم
متعیندن مراد شول متقی واقع اولدیسه که مدامده نفسی حقه و قایه ایدر آنلری نفسنه نسبت ایتكله و کمالات
و محامده حق كندی نفسنه و قایه ایدر آنلری حقه اضافت ایتكله شیخ رضی الله عنه (وقد يكون المتقی
من جعل نفسه وقایه للحق بصورته اذهویه الحق قوی العبد فعل مستی العبد وقایه لسمی الحق علی الشهود)
دیدی یعنی وقت اولور که متقی شول کسنه اولور كندی نفسی صوریتله حقه و قایه ایدر * زبر احقل هو حق
عبدك قواسیدر زبر احق كنت سمعه و بصره قولیله كندی هو یتنی عبدك قواسك عینی ایلدی پس عبد ظاهر

و حق باطن اولور و بومتی قرب نوافل صاحبیدر * پس متقی مسمای عبدی مسمای حق ایچون شهود اوزره
 وقایه ایلدی یعنی مسمای عبدی که هویت حق عینی اولان قوی جمعی احدیتک مظهر بتیدر شهود
 اوزره مسمای حقه وقایه ایلدی یعنی متقی کندی نفسی اولان مسمای عبدی صورت ظاهره سیله اضافت
 مذامده کندی قواست عینی اولوب آنده باطن و مندیج اولان مسمای حقه وقایه ایلدی مقام شهودده ممکن
 وثبات اولدی حالده زیراجیع مذام و محامد حقیقه حقه اسناد اولور * زیرا جمیع اضافات و اعداداتک
 مصدری حقدور پس بومتی مذامی نفسنه اضافه ایدوب نفسنی حقه وقایه ایلدی کی تأدبدر و الا عارف
 و مشاهددر که جمیع مذام و محامد حقه اسناد اولور و شهود اوزره وقایه ایلدی کی و جبهی افاده ایدر بر وجه
 بودر که مذامی کندی نفسنه اسناد ایلد کده شهود اوزره دیر که آنلر صدوری حقدور نفسندن دکلدر تا کیم
 موحیدیک وجودی لازم کلمه و بر وجه دخی بودر که شهود اوزره وقایه ایلدی (حتی تمیز العالم من غیر العالم
 قل هل یستوی الذین یعلمون والذین لا یعلمون) تا کیم عالم متمیز اولسون غیر عالمدن زیرا عالم اولنر ایلد عالم
 اولنر مستوی اولور و شیخ رضی الله عنه الله تعالی ک قل هل یستوی الذین یعلمون والذین لا یعلمون
 قولیه عالم ایلد غیر عالم یکنده اولان تمیز ثبوت استشهاد ایدر زیرا اگر شهود اوزره وقایه ایلدی کی تبویب جهل اوزره
 محامد و مذامی کندی نفسنه اسناد ایلد جهل اولور سه مشرکینه الحاق اولور زیرا اقلینک وجودی اثبات ایدر
 بلکه کندی نفسی رؤیتیه رؤیت حقدور محبوب اولور پس موحید ایلد مشرک افعالک نفسنه اسناد نده مستوی
 اولور پس شیخ رضی الله عنه شهودی انکچون قید ایلدی تا کم عارف مشاهد و مشرک جاهل و جاحد بری برندن
 متمیز اوله وجه مشرک اوزره حتی جعل قولنه متعلق اولور پس وقتا کیم علم صحیح صفای باطن حسبیه اب
 شدنه ناظر اولان عالمک باطننده مر کوز اولدیه و معلومی تذکراتک اولوالالبابیه مخصوص اولدیه شیخ رضی
 الله عنه آیت مذکورده (انما یتذکر اولوالالباب و هم ناظرون فی لب الشئی الذی هو المطلوب من الشئی)
 قولیه ایدر ایدر ایلدی یعنی تذکراتک علم صحیح ایلد متصف اولنر الالباب اصحابی و آنلر شیتک لبته که اول شیتدن
 مطلوب اولان اول لبدر ناظر اولنر در پس آنلر عالمدر که جمیع اشیا کلبی حقدور و جمیع افعالک صدوری حقدور
 پس اولوالالبابک علوی کشفیه و ذوقیه در قلوبک صفاتی قننده کندی یکنده مر کوز اولان شیتک علمی آنلر
 قلوبی اوزره مقام تقدیردن قاض اولور و هم فکر ایلد مشرب و فهم و ظن ایلد مختل و محبوب اولان عقلک تعلیه
 کسبی دکلدر پس حتی عارف اولان جاهلدن متمیزد زیرا قلب و لبیه شیتک لب و قلبنه ناظر در و حقوق عبودیتی
 و آداب ربوبیتی مراعی و سیدیک خدمتده مجد و ساعیدر مذام و نقایصی که امور عدمیت قیلمدن در نفسنه
 اسناد ایدر (فاسبق مقصر مجدا) پس اعمالده مقصر اولان کسسه تحصیل کمالانده مجد اولان کسسه بی سبقت
 یعنی بوعبد متقی رخی مشاهد و عارف اولوب عبودیتی مقامنده حق قیامده مجد اولدی حینیتیه ربی جاهل
 و غیر مشاهد اولوب علیه اجر طالب اولان اهل تقصیر و نقصان آنی سبقت ایتزوا کما سوا و اولمز وجه مشرک
 اوزره سبقت سبقت معنائنه واقع اولور و نه کیم الله تعالی ک (و نادى اصحاب الجنة اصحاب النار قولنہ واقع اولدی
 و اصل اوزره * ما نئی اولتی جائزدر یعنی جاهل مقصر مر ته سی عالم مجد اوزره زیاده اولدی و آنی سبقت ایلدی
 کذلک لا یماثل اجیر عبدا) کذلک اجیر عبده مماثل اولمز زیرا اجیر ایلد عبده عملده علی السویه در و مجد و ساعیدر
 لکن اجیرک علی اجرک ایچوندر آنلر نظری اجر ته در عبدک علی اجرک ایچون دکلدر عبودیت ایچوندر و آنلر
 نظری سیدک امر نه و رضائنه در اجیر اجرک و صولی قننده مستأجرک باندن منصرفدر و عبده سیدک بانه ملازم
 و امر سیده منتظر در پس اجیر عبده مماثل اولمز پس عامل جاهل که حصول جنت ایچون و ناردن خلاص ایچون
 عمل ایدر عامل عالم مخلص کبی ربه شهود اوزره عبودیت محضه ایچون عبادت ایتز (واذا کان الحق وقایه
 للعبد بوجه والعبد وقایه للحق بوجه) و جنکیم حق بروجهله عبد ایچون وقایه اولسه و عبده دخی بروجهله
 حق ایچون وقایه اولسه یعنی جنکیم متقی عارف اولسه که مذام و نقایص و سائر امور عدمیه عبدک صفاتنددر
 و اصلی عدم اولان ممکنک و احکامک اوازمندن در و محامد و کالات و سائر امور وجودیه حقیقت صفاتدن و احکام
 و نفعون واجبه سندن و آنلر قننده حق عبده محامد و کالاتده وقایه اولسه و عبده دخی حقه نقایص و مذامده
 وقایه اولسه (فقل فی الکوون ما شئت ان شئت قلت هو الخلق وان شئت قلت هو الحق) پس سن دی کون حقدور

نه دیرلسک اگر دیرلسک دیرسن کون خلقدر ظاهر اعتباریه و صفات نقص اعتباریه و اگر دیرلسک دیرسن کون
 حقدور باطن اعتباریه و صفات کمالیه حقیقت آنده ظهوری و تجلیسی اعتباریه (وان شئت قلت هو الحق الخلق
 وان شئت قلت لاحق من کل وجه ولا خلق من کل وجه) (و اگر دیرلسک سن دیرسن کون حق اولان خلقدر
 یعنی باطن و ظاهر اعتباریه حق و خلقدر و کمال و نقصی جامعدر و اگر دیرلسک دیرسن هر وجهله حق دکلدر زیرا
 بروجهله خاقدور دخی هر وجهله خلق دکلدر زیرا بروجهله حقدور) (وان شئت قلت بالحیره فی ذلک) (و اگر
 دیرلسک حیرتله قائل اولور سن ابو بکر الصدیق رضی الله عنه العجز عن درک الادراک قولیه حیرتله قائل
 اولدی کبی زیرا کونده صفات عجز ایلد انفعالی مشاهد ایتکله حقدور دیه من و صفات قدرت و فعلی مشاهد
 ایتکله خلقدر دیه من) (فقد یات المطلب بتعینک المراتب) (پس تحقیق مطالب ظاهره اولدی سن مراتبی
 تعین ایتکله زیرا مراتب متعینه اعتباریه مطالب ظاهره اولور و هر مرتبه اعتباریه بر مطلبه قصد اولور
 و اول مرتبه حسبیه حکم اولور و نه کیم ذکر اولندی پس شیخ رضی الله عنه تحدیدی بیان ایدر کن سوق کلامده
 واقع اولان اعتراضد نکره باقی اولان تحدیدک بیانی اتمامه رجوع ایدوب ایلدی) (ولولا التحدید ما اخبرت
 ارسل بحقول الحق فی الصور ولا وصفته بخلع الصور عن نفسه) (و اگر حقیقت صور محدودانده ظهوری و تعینی
 و محدودات حسبیه تقدیری سببیه انکچون تحدیدک وجودی و جوازی اولمیدی صورده حقیقت تحولیه
 رسل اخبار ایتز لردی و دخی حقیقت کندی نفسندن صور تجلیاتی خلع ایتکله آنی وصف ایتز لردی یعنی صور
 تجلیانده آنک تحولی اعتباری ایتز لردی زیرا استدیکی صورده ظهور و تحول ایتک و کندی وجوددن استدیکی
 صوری خلع ایتک لا تقدیر و اطلاق عیندر حدیث صحیحده وارد اولدی ان الحق یتجلی یوم القیامه للخلق
 فی صورته منکره فیه قول (انار بکم الاعلی) نعوذ بالله منک فیتجلی فی صور عقاید هم فیسجدون له و جمیع صور
 محدودده در پس جنکیم حق تعالی صور محدودده ظاهر اولسه و کتاب دخی ناطق اولسه که حق تعالی اول و آخر
 و ظاهر و باطندر (وهو بکل شئی محیط) پس عارفه بر علم حاصل اولور که صورده ظاهر اولان حقدور آنک غیر
 دکلدر (شعر) فلا تظن العین الالهیه * ولا یقع الحکم الا علیه * پس وجودده عین نظری ایتز الاحقه و وجودده
 بر حکم واقع اولمز الا حق اوزره زیرا وجودده آندن غیر موجودی قدر که مشاهد اولنه و آنک اوزره حکم واقع
 اوله پس رانی و مرانی و شاهد و مشهود و حاکم و محکوم علیه اولدر زیرا آنک غیر شول عدم محضدر که آنک
 وجودی صحیح دکلدر قال بعض العارفین (شعر) تجلی لی المحبوب من کل وجهه * و شاهدته فی کل معنی و صورته
 (ونسخه) فحق له و به فی بدیه * و فی کل حال فانالیه * پس برانکچون عید و عموک و اول برنم سید من و مالکمزدر
 (ولله ما فی السموات وما فی الارض) و برنم قیامز و وجود منر انکله در آنک بدینده برنما سور و مجبور و زولو مجز
 و ناصیه منر آنک بدین نصر فنده و اخذنده در و احوالدر هر بر حالده کرک حسنه و کرک سیئه اولون و کرک افنا
 و کرک ابقا اولسون پس بر آنک قننده حاضر زو بر آنندن منفک دکنز و اولدخی برندن منفک دکلدر (وهو معکم
 ایما کنتم) وجودی بره اضافه ایتکله و بر آنک وجودیه موجود اولمغه قال علی کرم الله وجهه مع کل شئی
 لا یقارنه) (ولهذا ینکر و یعرف و ینزه و یوصف) (یعنی صور محدودده مختلفه حقه ظاهر اولدیغندن اوزری
 انکار اولور یعنی منکر و جاهل که جمیع مظاهرده حق مشاهد دکلدر آنک عقیده خاصه سنه مغایره اولان
 صورتده حق تعالی تجلی ایتد کده اکانکار ایدر و دخی حق معرف اولور عقیده خاصه صاحبی قننده جنکیم
 آنک عقیده موافق اولان صورتده حق تجلی ایلدیه و یا خود عارف مشاهد قننده جمیع صورده معروف اولور *
 و دخی حق تنزیه اولور یعنی عارف منزیه صوردن آنی تنزیه ایدر زیرا حق هر انده بر شانده و بر صورتده تجلی ایدر
 آنک ایچون صورت معینه یوقدر و یا خود عقیده خاصه صاحبی قننده حق تنزیه اولور زیرا اعتقادنده صورتله
 ظم و ردن آنی تنزیه ایدر نه کیم لیس بجسم ولا یجوهر ولا عرض و یونک اشالی دخی دینلور و تنزیه منزیه جاهلک
 حالدرو دخی حق وصف اولور یعنی مشبه انی صفات کمالیه وصف ایدر که اول صفات حق ایلد خلق بدینده
 مشترک در و یا خود حق کندی نفسنی وصف ایتدیکی صفات کمالیه وصف اولور و یا خود عارف مشاهد
 آنی هر وصف ایلد وصف ایدر و ینکر و یعرف و ینزه و یوصف قوی مغفول ایچون منبذ و ضما حقه راجعدر *
 (فن رأی الحق منه فیه بعینه فذلک العارف) (پس برکسسه که حق حقدور حقدور عین حق ایلد کورسه یعنی

حق مطلق آن صورتی اوزره ظاهر اولان حتی حقیق وجودنده عین حق ایلکه اجدیت جمعیت عینیدر
کورسه پس اول کسسه حتی عارف در حقیقه راجعدر (ومن رأى الحق منه فيه بعين نفسه فذلك غير
العارف) و برکسسه که حتی حقدن حقدن کورسه کندی نفسی عینیه پس اول کسسه عارف دکلدر *
زیر عارف عارفدر که حقیق عینندن غیر بر عین آنی کورمن و لکن جاهل دخی دکلدر زیرا حتی حقدن
حقدن عارف اولدی یعنی عارف کامل دکلدر دیکلدر (ومن لم يخالق منه ولا فيه وانظر ان يراه بعين نفسه
في الاخرة فذلك الجاهل) و برکسسه که حتی حقدن دخی حقدن کورسه و آنی کندی نفسی عینیه آخرتده
کورمکه منتظر اولسه پس اول کسسه جاهل در زیرا بونده لقاء حقه مهتمدی اولدی (من كان في هذه اعمى فهو
في الاخرة اعمى واضل سبيلا) و اما برکسسه که حتی حقدن و حقدن کورسه و لکن آخرتده عین حق ایلکه کورمکه
منتظر اولسه پس جهال محضه دن دکلدر * زیرا عارفدر که حق مشاهده اولغز الاعین حق ایلکه و لکن غافل
و محجوبدر (و بالجمله فلا بد لكل شخص من عقيدة في ربه يرجع بها اليه و يطلبه فيها) و بالجمله پس هر بر شخص
ایچون رب خاصی حقدن بر عقیده خاصه دن لابددر که اول شخص اول عقیده خاصه ایلدر بر رجوع ایدر دخی
ربی اول عقیده صورتده طلب ایدر بر رجوع جله سی من عقیده قوی ایچون صفت واقعده در وضیم مستکن شکل
شخص قولنه عائددر و فیه قولنده اولان ضمیمه دخی عقیده به عائددر (فاذا تجلى له الحق فيها عرفه واقربه وان
تجلى له في غيرها انكره و تعوذ منه و اساء الادب عليه في نفس الامر و هو عند نفسه انه قد تادب منه) (پس چنگم
حق بر عقیده خاصه صاحب اولان شخصه آنک عقیده سی صورتده تجلی ایلسه که اول عقیده ده حتی عقد
ابتدی اول شخص حتی عارف اولور و اکا مقرر اولور و اگر اکا حتی آنک عقیده سندن غیر بر عقیده صورتده
تجلی ایلسه اکا منکر اولور و آندن متعذ اولور و اول صورتده متجلی اولان حتی اوزره نفس امرده ادبی اساءت
ایدر * اکا انکار ایدر و آندن تعوذایتمکله و حالبوکه اول شخص کندی نفسی قتمده و هم ایدر که تحقیق اول
حق ایلکه متأدب اولدی یعنی کندی ربه متأدب اولدی اول صورتدن آنی تنزیه ایتکله) (فلا يعتقد معتقد
الها الا بما جعل في نفسه فالاله في الاعتقادات بالجعل فارا الا نفوسهم و ما جعلوا فيها) (پس ارباب عقایدن بر
معتقد الهه اعتقاد ایتد کندی نفسندن تصور ایلکه جعل ایتد یکی صورتدن غیر که کندی نفسنده اول صورتی
کندی ظنی و و هم ایلکه احداث ایلدی و الهی اول صورت مجعوله اوزره اعتقاد ایلدی پس اعتقادات مختلفه ده
ظاهر و موجود اولان اله جعل ایلدر یعنی اهل اعتقاد الهی اله مجعولدر کندی نفسنده انی جعل ایدوب
اول صورتده انی طلب ایدر پس اصحاب اعتقادات نفسلندن غیر و نفسلندن جعل ایتد کندی شیئندن
غیری کورمده بلز اول صورت معتقدده نفسلری ظاهر در * و اول صورتی نفسلنده جعل ایتد ایلدر (امدی)
شوبله معلوم اوله که اله اطلاق و لاتعین ذات حیثیه تعین و تقیددن و بر صورتده تجلی ایدوب اول صورتده
اعتقاددن مترهدر و اسماء و صفات حیثیه انکچون ظهورات مختلفه و تجلیات متناهییه وارددر پس ارباب
کشف و شهود و اصحاب عرفان و وجود که آنلر قلوبی ظنون عقلیه و عقاید و همیه دن سازجه در آنلر حتی
بر صورتده حصرا بتز و بر عقده تخصیص ایدوب انده اعتقاد ایتد نظر مظاهرا کوان مختلفه دن هر بر شیئده انی
مشاهده ایدر اول شیئده اسماء الهیه دن هر بر یسنت رب خاصی اولان اسمک ظهوری و تجلیسی حیثیه که
استعداد لری حیثیه انلر ده تجلی ایتدی * پس انلر بر تجلیده حقه اقرار ایدوب اکا مخالف اولان تجلیده اکا
انکار ایتد هر قننی صورتده تجلی ایدر سه اسمانک تجلیسی حیثیه آنی مشاهده ایدر لر و مشاهده ایتد کندی
تجلیانه دخی آنی حصرا بتز لر زیرا حتی هر آنده بر شانه و بر تجلیده در و حالبوکه تجلیده تکرار یوقدر بر تجلیات
غیر متناهییه در * و اما حجب عقاید ایلکه محتجب اولان ارباب عقاید که حتی کندی معتقد لر بینه حصرا ایدر لر
و هر بر یسی آخرتده سی صورتده اولان تجلی بی نفی ایدر پس انلر نفسلنده جعل ایتد کندی شیئی اله اتخاذ
ایدر لر و انلر الهی اله مجعولدر و مشاهده ایتد لر الا کندی نفسلری بی و انده جعل ایتد کندی صورتی زیر اول
صورته عینیه بی انلرک نفسلری کندی بلزنده احداث ایلدی * پس انلر حتی اول صورتده جعل ایدوب انلرک ظنونی
حیثیه واقع اولان تجلی نفسلری عینی اولور و نفسلنده مجعول اولان شیئک عینی اولور * زیرا انلرک نفسلری
اول صورتی کندی نفسلندن کندی نفسلنده احداث ایدوب عماری اولان اول صورتده ظاهر اولدیلر پس

باعتبار اوزره کوردکاری کندی نفسلری اولور و الا اول صورتده ظاهر اولان انلرک اوزره حاکم اولوب انلرک
اربابی اولان اسمادر و لکن هر بر یسنت اسم خاصک تجلیسی انک اعتقادی حیثیه مقیددر * پس عقاید ایلکه
مقید اولان اهل حجابک مشاهده ایتد یکی بینه انلرک کندی نفسلری و نفسلریه جعل ایتد کندی اله مجعولدر *
پس جعل ایلکه اتخاذ اولنان اله ایلکه اصنام بیننده فرق یوقدر تقید جهتیه * و انلر اوزره مکب اولوب
ماعدای رد و انکار جهتیه * پس حق تعالی اعتقادات مقیده و جزیه اربانه تجلی ایتد الا انلرک صور
ذهنیه زنده متجلی اولان اسماء حیثیه * و بونلرک شهودی اعتقاد حاصله مقید اولیان طاقفه نک شهودی
کی دکلدر * و لکن بونلر ایچون دخی تجلی خاص حاصلدر * زیرا حتی جمیع صور خارجیه ده و ذهنیه ده تجلی
عام ایلکه ساریدر * پس صور اعتقادیه ده انلر اوزره حاکمه اولان اسماء اربابک شهودی اعتبار اولغز اولی در
قال علیه الصلوة والسلام (سترون ربکم کاترون القمر لیه البدر) و قال تعالی و جوه یومئذنا شره الی ربهنا ناظره
آیتده ربهما قوی و حده ربه ربهکم قوی دلالت ایدر که هر بر ایدر متجلی اولوب مرئی اولان انلر رب خاصی اولان
اسم الهیه در رب مطلق اولان رب الارباب دکلدر * و رب غیر دخی دکلدر * پس بونلرکده ناسک هر بر یسنت رب
خاصی تجلی ایدر الله تبارک و تعالی به انک علمی حیثیه * پس اکر رانی عارف مشاهده اولور سه استعداد کایسی ایلکه
حق مشاهده ایدر * و اکر رانی حد ذاتده معتقد مقید اولور سه اعتقاد جز یسی حیثیه عقیده سی صورتده
اکا تجلی ایدوب انی مشاهده ایدر (فانظر من اتب الناس في العلم بالله هو عين مراتبهم في الروية يوم
القيامة) (پس ناسک دنیا ده علم بالله اولان مراتبیه نظر ایلکه انلرک مراتبندن مرئی اولان شیئوم قیامته
رویت حقدن انلرک مراتبیه عینیدر یعنی هر شخصک علم بالله اولان مراتبیه سنه نظر ایلکه اول مراتبیه
آخرته رویتده اولان مراتبیه عینیدر (امدی) علم بالله اولان ناسک اختلافی استعدادات مختلفه حیثیه
و نشأت ذنوبیه ده تربیه و صحبت حیثیه هر بر یسی کالدن بالغ اولدی قدردر که اول کمال اکا مخصوص صدر *
پس حتی تصور و عقل ایتد الا کندی نفسنده ظهور ایدن کمال صورتی اوزره که حقیق حقدن انی کمال ظن
ایدوب اول صورت اوزره حقه اعتقاد ایلدی * پس ناسدن هر بر یسنت استعداد ذاتیسی و استعداد جمعی
حیثیه علم ثابتیه ده مراتبیه سی و علمده بری بر یسندن تفاوتی و جمعیتی اولدی قدر یوم قیامته * زیرا
هر بر شخصک حقیق حقدن بر عقیده سی وارددر که انک حقه مر اجعت ایدر و آنک صورتده حتی طالبدر
* پس تجلی و رویت دخی علمی و عقیده سی حیثیه واقع اولور (وقد علمتک بالسبب الموجب لذلك) (یوم
قیامته تجلی و رویتده مراتبک تفاوتی موجب اولان سببی بنسکا اعلام ایدر و اول سبب هر شخصک حقیق
حقدن علمدر و عقیده سنک صورتی اولان معتقد ایدر که اکا ایدر) (فاياك ان تتقيد بعقد مخصوص وتكفر
بما سواه فيفتوتك خير كثير بل بفوتك العلم بالامر على ما هو عليه) (پس سن صقین که بر عقد مخصوصه مقید
اولیه سن و اول عقد غیر اولان عقدی ستر ایدوب اکا انکار ایدر سن و اگر عقد مخصوصه مقید اوله حتی
اولور سنک پس سنی خیر کثیر فوت ایدر و خیر کثیردن سن محروم فالور سن * عقایدن انکار ایتد یک قدر * بلکه
علم امره سنی بلکه سنی امره علی ما هو علیه فوت ایدر یعنی امری علی ما هو علیه عالم اولقدن سن محروم اولور سن
زیرا مخصوصه مقید اولی غیر محدودی و غیر محصوری محدود و محصور ایتد کدر * و عقیده خاصه نک غیر
اولان عقودی انکار ایتد اول عقودک صورتده متجلی اولان حتی رد ایدوب انکار ایتد کدر * پس انی خیر
کثیر فوت ایدر و خیر کثیردن محروم اولور زیرا کندی قید ایتد یکی عقیده خاصه سی حیثیه اولان تجلی
رویت ایدن غیر اولان ارباب اعتقاداتک صور معتقد لری حیثیه واقع اولان حقیق تجلیاتیه و تجلیاتک
اعطا ایتد یکی اذواقنه نسبتله قلیلدر و بونلر اکا نسبتله کثیردر * پس عقایدن انکار ایتد یکی قدر اول
عقایدک صوری حیثیه اولان تجلیات حتی انکار ایدر و ادیده اسماء ایدر بلکه کندی عقیده سنه حصرا
ایدوب ماعدای انکار ایتد که حقیق علمدن محروم اولور * شول صورت کمال و جمعیت شمول اوزره که * حق
حقیقته انک اوزره در بر جمیع صور معتقدانده متجلی اولان حق جمیع معتقدات صورتده واسع و شامل
و جمیع صورده فالدر * پس بر عقیده خاصه صورتیه مقید اولی و انک ماسوا سی اولان صورده انکار ایتد
انلرده متجلی اولان حقه انکار ایدوب اکا کافر اولغز و آنی ستر ایتد که کندی اعتقادندن غیر جمیع صور

معتقدانده متجلی اولان حقدن محروم اولقدن پس حقل عالی که اطلاق قدر و جمیع معتقدانه شمولدر و اندرده
غیر انحصار در فوت اولور زیرا حق کندی اعتقادنه حصر ایدر و صور انفرادی اکا انکار ایدر پس حق جاهی
اولور و اکا منکر اولور احداث ایدیکی عقیده نیک صورتده انکا کاتجلیسندن غیره) (فکن فی نفسک هیولی
اصور المعتقدات کما فان الاله تالی اوسع واعظم من ان یحصره عقد دون عقد) پس سن جمیع عقاید صورندن
مجرد اولدی بعل حالده کندی نفی سکره جمیع معتقداتک صوری ایچون هیولی اولسکه جمیع صور سنده ظاهره
اولون و سن انلرک برینسیده مقید اوله زیرا الله تعالی اوسع واعظمدر بر عقدانی حصر ایتمکدنکه عقد آخرک
اکا شمولی اولیه یعنی بر عقد خاص آتی حصر اولیه وعقد آخرک شامل اولیه اندن ردونی اولنه پس انسان
جمیع صور معتقداتندن متبری اولوب صور معتقدانه هیولی اوله حق صورت مخصوصه ده حصر اولوز جمیع
صورده متجلی اولان حق قبول ایدوب اکا اقرار ایدر و جناب حضرت الوهیت اقتضا ایدیکی اطلاق اوزره
حقه معامل اولور زیرا حق عقیده واحد صورته ظاهر اولوب انکله مقید اولقدن مطلق اولدیغی کبی جمیع
صور اعتقادنده دخی ظاهر اولوب انلر ایله مقید اولقدن و انلر ایله منحصر اولقدن اوسع و اشمل و اعظمدر) (فانه
یقول فاینا قولوا فثم وجه الله وما ذکرنا من این و ذکرنا ثم وجه الله ووجه الشئ حقیقته) (زیرا
تحقیق الله تعالی دیر که جهاندن هر قنقی جهت سز متوجه اولسکز انده وجه الله ظاهر در و انده وجه الهی
سز بولور سکز و حق تعالی بر جهندن بر جهتی ذکر ایددی یعنی تحقیق ایددی و تخصیص ایددی اول اینه
وجه الله موجود در ذکر ایدیکی حالده یعنی الله تعالی اینباتندن بر این خاصی تخصیص ایددی اول این
خاصه وجه الهی تخصیص ایدیکی حالده بلکه اطلاق اوزره) (فاینا قولوا فثم وجه الله) دیدی بوقدر اوزره
رد کر قولنده و احوال ایچون واقع اولور و جائزدر که و اعطف ایچون اوله ذکر قولنه معطوف اوله و مالس
معنا سینه اولوب اسنه داخل اوله و آنک اسمی اولان اسم محذوف اوله ای و ما الله تعالی یعنی الله تعالی ایندن بر این
ذکر ایدوب اول اینه وجه الله موجود در ذکر ایددی و جائزدر که ذکر قولی ایچون معطوف علیه محذوف
اوله ای ما ذکرنا من این بل اطلاق و عم ذکرنا ثم وجه الله یعنی الله تعالی اینباتندن بر این خاصی ذکر ایددی
بلکه فاینا قولیله اطلاق ایددی و تقیم ایددی و ذکر ایدیکی) (فثم وجه الله) قولیله که تحقیق سز جهاندن هر قنقی
جهته توجه ایدر سکز وجه الله انده موجود در و شیک وجهی آنک حقیقتیدر یعنی عینی و ذاتیدر) (فثم هذا
قلوب العارفين) (وفی بعض النسخ قلوب الدامین) (لا تشغلهم العوارض فی الحیاة الدنیا عن استحضار مثل
هذا) (پس حق تعالی بولکام ایلکه کمال معرفته دلالت ایدر عارضینک قلوبنه تنبیه ایددی تا کیم حیات دنیاده
عوارض انلری بونک کبی شیک استحضارندن مشغول ایتیه یعنی هر قنقی جهت توجه ایدر لسه وجه حق
انده ملاحظه ایدر و هر جهتده حقل وجهی استحضارندن عوارضه اشتغاللاری حالده عوارض انلری
اشغال ایتیه بلکه جمیع عوارض مظاهرنده وجه حق مشاهده ایدر و جمیع احوالده انکله اوله) (فانه
لا یدری العبد فی ای نفس قبض فقد قبض فی وقت غفلة فلا یستوی مع من قبض علی حضور) (زیرا تحقیق
عبد بیلر که قنقی نفسه قبض اولور تا کیم اول نفسه مراقبه و حضور اوزره اوله پس وقت اولور که
غفلت و قنقده یعنی حقله عدم حضوری و قلبه عدم مشاهده سز و قنقده قبض اولور پس غفلت
اوزره مقبوض اولان کسینه حضور اوزره مقبوض اولان کسینه ایله مستوی اولوز زیرا حضور اوزره قبض
اولنان الله متوجهدر انکله حشر اولور و غفلت اوزره قبض اولنان غیره متوجهدر غیر ایله حشر اولور
پس اللهندن مبعود و مطرود اولور پس عبدک قنقی نفسه قبض اولند یغتم عدم درایتی حسیله هر بر نفسی
آخر بلوب حقله حضور اوزره اولق و اجیدر و عوارض دنیویه به اشتغالی حقیقده اول عوارض متجلی اولوب
ظاهر اولان وجه حق مشاهده اوزره اولق کر کدر تا کیم قلبنده حقله اول حینه اگر حضور اوزره دکل ایله
اول مظهر خاصده ظاهر اولان حقل وجه خاصی مشاهده ایتیمکه غفلت کلبه اوزره قبض اولنیمه و بر وجهله
حضور اوزره قبض اولنه و اول وجه خاصه محصور اوله) (ثم ان العبد الکامل مع علمه بهذا یلزم فی الصورة
الظاهرة و الحال المقيدة التوجه بالصلوة الی شطر المسجد الحرام و یعتقد ان الله فی قلبه حال صلوته و هو بعض
مراقب وجه الحق من این ما قولوا فثم وجه الله فسطر المسجد الحرام من اقصیه وجه الله و لکن لا تقل هو ههنا فقط

بل قف عنید ما ادوکت و الزم الادب فی عدم حصر الوجه فی تلك الایة الخاصة بل هی من جملة اثبات ما قوی
متولی الیه افقد بان لك عن الله انه فی ایتیه کل وجهه) (انذکره عبد کامل عالم ایکن که وجه حق جمیع
جهاتده متجلیدر صورت ظاهرده و حال مقیده ده که انک صلوته اشتغالی سببیله مقیده اولان حالدر صلوة ایله
مسجد حرام شطرته توجه ملازم اولور یعنی صلوته اشتغالی حالده مسجد حرام طرفنه بدینله و صورت
ظاهره سبیله توجه ملازم اولور یعنی صلوته اشتغالی حالده مسجد حرام طرفنه بدینله و صورت ظاهره سبیله
توجه ملازم ایدر و بونده تقدیم و تأخیر دخی جائزدر ای و یلزم فی الصورة الظاهرة و الحال المقيدة
بالصلوة التوجه الی شطر المسجد الحرام یعنی صورت ظاهرده و صلوة ایله مقیده اولان حالده مسجد
حرام شطرته یعنی جانبنه توجه ملازم در و دخی عارف کامل اعتقاد ایدر که الله تعالی نیک قبله سنده در انک
صلوتی حالده و انک قبله سی اولان مسجد حرام شطری) (اینا قولوا فثم وجه الله) (قولی متضمن اولدیغی
و جوهدهن وجه حق مرا ایتندن بعضدر پس مسجد حرامک شطری اول و جوه الهیه دن بعضدر پس انده
وجه الله حاصل و حاضر در و لکن سن دیمه که حق الحق مسجد حرام شطرته در حصر طریق اوزره بلکه ادراک
ایدیکل شئ قنقده واقف اول یعنی صلوته اشتغالت قنقده مسجد حرامه توجهی تخصیص ایتیمکه باعث
اولان امر الهیدر و اتباع رسولدر و اول دخی و جوه الهیه دن بوجهدر پس انک قنقده اول و مسجد حرام
شطرنه استقباله ادبه ملازم اول و سائر وجوهدن اعراض ایدوب اکا استقبال ایتیمکه یعنی امره امتثالدن
اوتری و جوهدهن اعراضده ادب اوزره اول و جوهی نفی ایله و دخی ادبه ملازم اول وجه حقل اول اینیت
خاصه عدم حصر نده یعنی اول اینیت خاصه ده انی حصر ایتیه بلکه اول اینیت خاصه اولان مسجد حرام
جهتی شول ایتیمکه جلله سندن در که متولی انلر قوی ایددی یعنی) (اینا قولوا فثم وجه الله) (قولی متضمن
اولدیغی اثبات غیر متناهیه دن که متولی انلر قوی ایددی و اول اینیت خاصه اولان مسجد حرام بعضدر
و حق انده ظهور ایتیمکه انده محصور در کدر پس تحقیق سکا اللهندن ظاهر اولدی) (اینا قولوا فثم وجه الله)
قولیله حق تعالی اظهار ایتیمکه که تحقیق حق هر وجهنک اینیتنده در و هر جهتنک اینیتنده اعتقادندن
غیری بوقدر یعنی جهات معنویه ده که معتقدینک قلوبی انلر توجه ایدر اعتقادندن غیری بوقدر پس جمیع
اعتقادات جهاتندن وجه حق حاضر در اینیات ظاهره و حسییه دن هر بر اینیتنده بوجهله حاضر اولدیغی
کبی زیرا اینیات حسییه و معنویه اولقدن اعدرا اینیات حسییه دن هر قنقی اینیت که انبیا نیک عین حسییه سی
اکا نظر ایدر وجه حقله ناظر مدر زیرا وجه حق انده حاضر در کذلک جهات معنویه اولان اعتقادندن هر بر
عقیده قنقده وجه حق بر صورت اعتقادیه ایله ظاهر در و هو بعض مراقب وجه الحق قولنده هو ضمیری
قبله عانددر مسجد حرام شطری اعتباریله و باخود خیره تغاییدن اوتری) (فان کل مصیب و کل مصیب
ما جور و کل ما جور سعید و کل سعید مرضی عنه) (پس ارباب اعتقادنک کلیمی مصیبدر یعنی اعتقادنده
اضابت ایتیمدر زیرا انک صورت اعتقادیه سی و جوه حقدن بوجهدر که انده ظاهر در و هو مصیب ما جوردر
زیرا حق مطلقدن آنک عقیده خاصه سی حسیله آنک بر تجلیسی و بر نصیبی وارد و هو ما جور دخی سعیددر
و هر سعید دخی رب خاصی قنقده مرضی عنده) (وان شئ البعض زمانا فی الدار الاخرة فقد مرض و اهل
العنایة مع علمنا بانهم سعدا اهل الحق فی الحیوة الدنیا) (لان مبالغه ایچون در فی الحیات قوی مرض و اهل
متعلقدر یعنی اگر چه کیم ارباب اعتقادنک به ضعیفی دارا خرتده بر زمان شئی دخی اولور سینه پس تحقیق اهل
عنایت حیوة دنیاده مرض اولدی و متألم اولدی بزم علمه و اربابن که تحقیق انلر سعدا در اهل حقدن پس اهل
عنایت اولان انبیا و اولیا حیوة دنیاده مرض اولوب ابتلائی آخرت ایدر دخی مبتلا و متألم اولور قری ظاهر در
و انلرک بر زمانده بونشأ تده حکم الهینک بعضیسی اقتضا ایتیمکه مبتلا اولور قری سعادت ایدیه لایه قدح
و برمدیکی کبی ارباب عقایدن به ضعیفی دخی دارا خرتده متألم و متأذی اولدیغی اعتقادنده حقیقه قدح و برمدی
و اول ابتلا و تأذی ایتیمکه) (ثم ان عبد الله من تدرکهم تلك الالام فی الحیوة الاخری فی دار تسبی جهنم
و مع هذا لا یقطع احد من اهل العلم الذین کشفوا الامر علی ما هو عابه انه لا یكون لهم فی تلك الدار ذم خاص
بهم) (پس عباد اللهندن بعض عبید وارد در که انلر حیوة اخراده جهنم ایله منعی اولان دارده حیوة دنیاده

اهل عنائك آلامني ادرالك ايدوب اصابت ايدرومتالم ومتأذى اولورمع هذا امرى على ما هو عليه كشف ايدوب
 اكاملطع اولان علم حقيقت اهلندن براحد حكم ايدوب قطع اينزكه تحقيق شان بود كه انلرايجون دارجهتمده
 انلره مخصوص برنعم اولز يعنى دارجهتمده متالم اولان عبيد دن اول دارده انلره مخصوص اولان نعيم نبي
 ايدوب اول نعيم خاصك انلره وصوان ردايتز ودارجهتمده اهل جهنم مخصوص اولان نعيمك انلره وصولي
 ايكي وجه اوزره دربروجه بودر) اما بقدم كافر ابو جده الله فارفع عنهم فيكون نعيمهم راحتهم عن وجدان
 ذلك الام) يعنى اهل جهنمك دارجهتمده نعيم باشول الملك فقد انيله حاصل اولور كه اول الملك وجدانده
 ايدى وانلراى ذوق ايدر لردى * پس المى فقد ابتكلمه الم وعذاب انلردن مرتفع اولور * پس انلرك نعيمى اول
 الملك وجدانندن انلرك راحتملى اولور يعنى انلرك نعيمى وجدان المدين انلرك راحتملى اولور المدين مستريح
 اولد قلزنده عين نعمته واصل اولور وبروجه دخی بودر) (اوبكون نعيم مستقل زائد كنعم اهل الجنان
 في الجنان) ويا خود جهنم ايله مسمى اولان دارده انلرايجون برنعم مستقل زائد واقع اولور اهل جنانك
 جنانده نعيمى كبي وبنوعيم حاصل وصولي دار جهنمده محكم اولان عبيد ايجوندر زيرا اهل ايمانندن عاصي
 اولر شفاعت شافعين ايله دارجهتمدن تخرج ايدوب دارجهتمده داخل اولور * پس بوكلام اهل خلود
 حقه در وپولرك نعيمى نفوسلر يك استعداد اى حسيله متفاوت در و نعيم مستقل وزائد انكچون ديدى
 زير پولرك نعيمى اهل جنت نعيمه مشابه دكلدر جهنمده مستقل در و نعيم جنت دن زائد نعيم در نعيم جنته ذوقده
 وانك اصلى اولان مأخذده مشابه دكلدر انلرك اهل جنتك جنتده نعيمى اولديغى كبي پولرك دخی جهنمده
 انلره مخصوص و مستقل نعيمى واردر كه انكلمه متلذذ اولور ومع هذا اهل لطف وعنايته نسبتله اول
 نعيم مستقل عذاب اليمدر وكون قولى فعل ناقص اولوب خبرى محذوف اولق جائز در اى اوبكون نعيم مستقل
 زائد حاصل لهم اوصلا اليم نعيم اهل الجنان قال الشيخ رضى الله عنه في الفتوحات في الباب الثاني عشر
 فهو صلى الله عليه وسلم اول شافع باذن الله وارحم الراحمين آخر شافع يوم القيامة فيشفع الرحيم عند المنتقم
 ان يخرج من النار من لم يعمل خيرا قط فيخرجهم المنعم المفضل وقال ايضا في الباب السابع عشر من الفتوحات
 كما كانت الصفات نسبوا الاضافات والنسب امور ادمية وما تم الاذات واحدة من جميع الوجوه لذلك جاز
 ان يكون العباد امر حومين في آخر الامر ولا يسرمد عليهم عدم الرحمة الى مالا نهاية اذ لا مكره له على ذلك
 والاسماء والصفات ليست اعيانا فوجب حكما عليه في الاشياء فلا مانع من شمول الرحمة للجميع ولا سيما وقد
 ورد سبحانه بالغضب فاذا انتهى الغضب اليها كان الحكم لها فكان الامر على ما قلناه لذلك قال تعالى
 ولو شاء ربك لهدى الناس جميعا) فكان حكم هذه المشيئة في الدنيا بالتكليف وما في الاخرة بالحكم لقوله بفعل
 ما يريد فمن يقدر ان يدل على انه لم يرد الا بسرمد العذاب على اهل النار ولا بد اوعلى واحد في العالم كله حتى
 ان يكون حكم الاسم المعذب والمبلى والمنتم ومثاله صحاح الاسم المبلى ومثاله نسبة اضافة الى عين موجودة
 وكيف تكون الذات الموجودة تحت حكم مالم ليس بموجود فكل ما ذكر من قوله لو شاء ولئن شئنا لاجل هذا
 الاصل فله الاطلاق وما تم نص يرجع اليه لا يتطرق اليه اجمال في سرمد العذاب كما لثاني سرمد النعيم ولم يبق
 الا الحوازي انه رحمن الدنيا والاخرة انتهى كلامه

فصل حكمة فتوحه في كلمة صالحة

(شعر) من الايات آيات الركايب * يعنى انبيا ايله ظاهره اولان آيات الهيمه نك جمله سندن در آيات ركايب كه انلر
 هر برسى برى به مختصه ورافقه نك صالح عليه السلامه ورافقه محمد عليه السلامه اختصاصى كبي و بوحكمه
 شيخ رضى الله عنه ركايب ايله ايلدى زير صالح عليه السلامك جمله هجرت سندن ربوبى دعواستك مختصده
 نافعا اليه اللمدن آيات انبى آيتى وركايب ركبىبه نك جمعى ايلديغى كبي وركبىبه دخی
 مقصوده وصول ايجون هر كوف اولان شينده ويا خود ركبىبه نك جمعى ايلديغى كبي وركبىبه دخی
 وقتا كيم افراس عجم وعر بدن جميع طوائفك ركبىبه شامل اولديسه و هيجانك استعمالى عربى مخصوص اولوب
 برارى غير مشابهه ده اولان طرق معطشه نك قطعنه شيب و هيجن مختصه اولديسه بونده ركايبندن مراد نجيب
 ايله هجندر وركايب ايله ركان در برارته كيم ركايب خيله فرسان ديرلر و نجيب دخی كل انبى و افراد اوليانك وانلرك اهم

وابعاد نيك هم واعماللر نك كذايه در كه انلرى مقصداصلى اولان كماله ايصال ايدر * پس * ان سعيكم لشي *
 انلردن هر برسى برى كبه مخصوص در كيمسى هر كب همته را كيدر و كيمسى هر كب عمل را كيدر و پولرك
 طرق مختلفه اولمغله زيرا الطرق الى الله بعدد انفاس الخلاق هر برى سلك مذهب خاصى وطريق خاصى واردر
 وطريق حسيله انك هر كبي واردر وطريقك اختلافى هر برى سلك رب خاصى اولان اسمك اقتضائى حسيله در
 واسم حاصل ربوبيتنه هر برى سلك اختصاصى انك استعداد ذاتيسى حسيله در انكچون (وذلك للاختلاف
 في المذاهب) ديدى يعنى هم واعمال اولان ركايبه تعداد ايدى كبي وانلر آيات الهيمه دن اولد قلزى مذهبده
 اختلاف اولديغندن اوتريد زير مذهبك اختلافى مذهب اوزره پولرك نواصيسى آخذده اولان اسمك اربابك
 اختلافى حسيله در وانلرك دخی اختصاصى استعدادات ذاتيه مختلفه حسيله در * پس هم واعمال اولان
 ركايبه تعداد مذهبك تعددندن اوتريد كه وكذلك انلر آيات اولد قلزى مذهب مختلفه حسيله انلر ايله
 قطع منازل اولديغندن اوتري وانلر مقصداصلى به موصله اولوب دلائل اولديغندن اوتريد و دخی ركايبندن
 مراد نفوس حيوانيه به صورت اولان صورت جسدیه در وانلرك ركايب نفوس ناطقه اولان ارواح انسانية
 كالميه در زير نفوس انسانية حد كماله بالغه اولز الا انلرك مر اكبي اولان صور جسدانية ايله و صورت جسدانية
 حركت اينز الا قوت الهيمه ايله و ركايب آيات الهيمه اولديغى سيرا الى الله ده اختلاف اولديغندن اوتريد ركايبك
 اذواق خاصه لرى اعتبار ايله) (فهم قائمون بها بحق) فهم قولنده ضمير ركايب قولنك مدلولى اولان ركانه
 راجعدر * پس آيات ركايبه قطع منازل وطى مراحل ايدن ركاندن بعضدر شول جماعت كه آيات ركايبه
 طريقده وسيرا الى اللهه قائمدر حتى قيامه ايله حتى قيامه اول وقت قائم اولور تا كيم ذواتلرندن
 قائم اولور و حقه باقى اولور * پس شهود وحدت قننده آيات حقه حتى قيام ايله قائم اولور و حتى انلرك ذوات
 وقولر يك صورلر يك و ذهاب و مر اكب و مذهبلر يك عيني اولور * الا الله الدين الخالص * پس انلرك سيرا لى
 سيرا الله اولور (ومنهم قاطعون بها السباب) واول ركاندن برجماعت ركايب اياتله سباسبى قطع ايدر
 سباسب جمع سببدر و سبب بيدا و صحرادر يعنى عالم ملك وشهادتك برارى و صحرادر سببده استدلال ظاهر
 طريق اوزره قطع منازل ايدوب انده واله و حائر و مقصوده غير واصل اولوب قاصر اولنلر در * پس انلر طريق
 حقه در كاتب اولان آياتله حتى قيامه قائم دكلدر انلر عقول ونظير لى حسيله آياتى صرف ايدوب سلوك
 ايتديلر پس شيخ رضى الله عنه بوايكى فرقه بى برى برندن فرق ايدر (فاما القائمون فاهل عين) فاما حتى قيامه
 طريق حقه آيات حتى اولان ركايبه قائم اولنلر * پس اهل عيندر عيان وشهود اصحابدر ناسى بصيرت
 اوزره الله دعوت ايدر و دعوتده صادقدر و پولنلر اهل عيندر مقصود بالذات بونلر در جميع قاصدينك
 قصدى بونلر در (واما القاطعون هم الجنائب) واما برارى استدلالى وصحارائى ضلالى حقيقت علمدن
 محجوبه و وهمله مشوبه اولان عقول ايله قطع ايدنلر انلر جنائبدر يعنى امم و انسا در كه حقه دعوت اولنلر
 وجهاده و مصالح دينيه و دنيويه ده استعمال اولنلر و حيوانات كبي * پس انلر على التعيين مقصود دكلدر
 بالتبع مخلوق و مقصودلر در و كذلك جنائب دخی جنبه نك جمعى در و جنبه دخی جنودن فعيله در و جنوب
 بعد معناسنه در يعنى حقدن بعد ايدر) (وكل منهم موأتميه منه * فتوح غيوبه من كل جانب) (يعنى قائمون ايله
 قاطعونندن هر برا حده اللمدن كلور حقل غيوبى فتوحى هر جانبندن يعنى من عند الله اكبر مخصوصه
 اولان غيوب فتوحى كه غيب ذاته وانك الهى ورب خاصى اولان اسمك غيبنده و دخی انك حقه حقه على
 غيبنده وعين ناسيه غيبنده در اكاهر جانبندن واصل اولور بوقدر اوزره منه و غيوبه ضمير لى حقه راجع
 اولور وكذلك كل مدلولى اولان افراددن هر بر فرده دخی راجع اولق جائزدر يعنى هر برا حده عين ناسيه
 واستعداد ذاتيسى ورب خاصى خزانه سنده مخزونه اولان تجليات واعطيات فتوحى اكاندن واصله اولور و دخی
 استعداد مجموعى واعمال وافعال و عقيدته سى و صفات و اخلاقى غيوبته انلرك مقتضى باقى اولان جزا و سونك
 فتوحى هر جانبندن واصله اولور ولكن صنف اولك فتوحى كه حقه قائمدر دنيا و آخرت انلره ملازمه در
 و حتى انلر انلرك نفوسنه ملايمه اولان فتوح ايله مجازات ايدر كچه كيم دار اتلا اولان دنياهه صور امتحانده
 بعض امور ايله حتى انلر ايله معامله ايدر كه بحسب الظاهر غير ملايمه در اما انلرك نتايج و ثمراتى ملايمه در پس

من کل الوجوه انزل مجازاتی ملائمه در وصف ثانیات فتوحی که سباسبی قاطعه را کردی به ملائمه اجابت
ایوب اکا اطاعت ایدرسه وانک طریق اوزره سالوک ایدوب انک سنی وسیری اوزره سیر ایدرسه و جمیع افعال
واقواله و اخلاق و احواله اکا تابع اوله حق اولورسه اکا باب مجازات انک طبعنه ملائمه اولان فتوح ایلده فتح
اولور و اگر داعی به غیر ملائمه اجابت ایدوب کفر و عصیان و انکار و طغیان ایلده مخالفت اید جک اولورسه
اکا باب مجازات فتوح غیر ملائمه ایلده فتح اولور و منه ضمیری حقه راجع اولوب غیوبه ضمیری دخی احدیه
راجع اولتی دخی جائزدر و عکس اوزره اولتی دخی جائزدر و فتوح دخول کبی مفرد اولتی جائزدر و فتح ایچون
جمع اولتی جائزدر قلوب قلبک و ذنوب ذنبک جمعی اولدیغی کبی وقتا کیم شیخ رضی الله عنه بوحکمته فالتحیه ایلده
ویاخر فتوحیه ایلده تسخیمه ایلدی * پس بوحکمته مشرعن سر ایجاد ایلدی که اول فتح اولکسیدر * پس
ایندی (اعلم وفق الله ان الامر مبني في نفسه على الفردية) (شوبه یل الله تعالی سنی موفق ایلسون تحقیقی
امر ایجاد نفسده و ذاتده فردیه اوزره مبتدیر و فردیه خواص عدد دندر فرد زوج مقابله سنده در * پس
مادامکه منشأ عدد اولان واحد ثلثیت ایلده متعدد اولیه فردیت حاصله اولمز (واو اله التثلیث وهی من الثلثة
فصاعدا فالثلثة اول الافراد) (و فردیت ایچون ثلثیت حاصلدر * پس فردیت ثلاثه دن حاصله در و ثلاثه نک
ما فوق اولان اعداد دن و لکن اولکی مرتبه سی ثلثه در پس ثلثه افرادک اولیدر یعنی افرادک اولی ثلثه در
ثالثه ثانی و مادونی افراد دن دکادر) (وعن هذه الحضرة الالهية وجد العالم) (و بوحضرت الهیه دن که ثلثیتی
متضمنه اولان فردیت در عالم موجود اولدی زیرا ذات الهیه ارادت و قول ایلده متعینه اولمیه اندن ایجاد
صادر اولمز زیرا احدیت حیثیتله ذات الهیه دن برشی صادر اولمز * پس اگر بونزدن یعنی ذات ارادت
و قولدن برشی ناقص اولیدی عالمک وجودی ممکن اولزدی) فقال تعالی انما قولنا لشيء اذا اردناه ان نقول له
کن فیکون) (زیرا حق تعالی ایدی تحقیق برن بر شیه قولمز اول شیک وجود نه ارادت تعلق ایدکده اکا کن
دیگدر * پس کن قولنک بزدن صدوری قنده اول شیء موجود اولور) (فهذه ذات ذات ارادة وقول
ولولاهذه الذات وارادتها وهی نسبة التوجه بالخصيص لتكوين امرنا) (فهذه قولی ذات اشارتدیر یعنی پس
بذات که انما قولنا) قولنده ضمیر متکلم اندن کنایه در و یاخود حضرت الهیه اولان حضرت فردیتده
متعینه اولان ذات موجوده ارادت و قول صاحبیدر و اگر بذات موجوده اولمیه دی و دخی آنک ارادت اولمیه دی
وارادت بر امرک تکیون تخصیصه ذات حقک توجهی نسبتدر) (ثم لولا قوله عند التوجه کن لذلك الشيء
ما كان ذلك الشيء) اندن صکره اگر حقک اول شیه توجهی قنده اکا آنک کن قولی اولمیه دی اول شیء موجود
اولزدی * پس اگر ذاتک وجودی و ارادتک تعلق و کذلک حقک کن قولی اولمیه دی بونلک تحقیقی قنده
موجود اولان شیء موجود اولزدی * پس ذات و ارادت و قولنک ثلثیت حاصل اولدی و تلمیثده فردیت ظاهره
اولدی و عالم فردیتدن موجود اولدی کن قولی قول قولنک مقولدر و قوله قولنک بدل اولتی و باعطف بیان
اولتی جائزدر ما کان ذلك الشيء قولی موضع اولده واقع اولان لو کله سنک جوابدر) (ثم ظهرت الفردية الثلاثية
ايضا في ذلك الشيء) (یعنی ذات موجوده ایچون فردیت ثلاثیه ثابته اولد قد صکره کذلک فردیت ثلاثیه اول
شیء قابله ظاهره اولدی) (وبها من جهة صحت تكوينه واتصافه بالوجود) (و فی قابله ظاهره اولان فردیت
سبیلله اول شیک طرفدن انک تکیون و وجودیله آنک اتصافی صحیح اولدی * پس شیک تکیون کنی کنی
نفسی طرفدن اولان فردیت ثلاثیه ایلده در زیرا اگر بوفردیت قابله اولمیه دی فردیت الهیه ایچون تأثیر
اولزدی بلکه فردیت ثبوتی اولزدی زیرا حق ایچون فردیت ثبوتی شیک فردیت متوقفدر) (وهی شیهیه
و جماعه و امتثاله امر مکتونه بالایجاد) (و شیک فردیتی شیک شیهیتدر که علم الهیه ثابته در و آنک جماعیدر
یعنی قول الهی استماع تجسیدر و دخی کنیدی وجودی ایجاد بیه مکتونک واقع اولان امریه آنک امتثالیدر
پس شیء قابل طرفدن آنک ایجاد فی موجب اولان آنک فردیتدر و موجود طرفدن موجب اولان موجبک
فردیتدر) (فقابل ثلاثة ثلاثة ذاته الثابتة في حال عدمها في موازنة ذات موجودها و جماعه في موازنة
ارادة موجوده وقوله بالامتثال لما امر به من التكوين في موازنة قوله کن فكان هو) (پس ثلاثه ثلاثیه
مقابل اولدی شیک علم الهیه عدمی حالده ثابته اولان ذاتی آنک موجودی اولان حقک ذاتی موازنه در

اول شیک کن قولی جماع ایتمی انک موجودی اولان حقک ارادتی موازنه در و اول شیک قبوله امتثال
ایتمکله شول امره که آنک موجودی اکا تکیوندن اول امر ایلده امر ایدی موجودی اولان حقک کن قولی
موازنه در * پس اول شیء قابل موجبک امریه امتثال ایتمکله موجود اولدی و تکیون تکیونده مبالغه
ایچوندر بالامتثال قولی قبوله قولنده متعلقدر و لما امره قولی بالامتثال قولنده متعلقدر و قبوله قولنده دخی
متعلق اولتی جائزدر و امره قولنده ضمیر فاعل موجوده راجعدر و ضمیر مفعول شیه راجعدر و به ضمیری امر دن
عبارت اولان مایه راجعدر و من التکون بن قولنده من بیانه در مایه بیان ایدر فکان هو قولنده ضمیر منفصل
بعض نسخ صحیح ده واقع اولدی (فذهب التكوين اليه فلولا انه في قوته التكوين من نفسه عنده هذا القول
ما تكون فيما وجد هذا الشيء بعد ان لم يكن عند الامر بالتكوين الانفسه) (پس حق تعالی فیکون قولنده
تکونی شیه نسبت ایدی یعنی امرک صدوری قنده شیء کنیدی نفسندن متکون اولدی * پس اگر
کن اولان امرک قولی قنده شیک قونده کنیدی نفسندن تکیون اولمیه دی اول شیء متکون اولزدی * پس
بونشی معدوم اولد قد صکره انک تکیونده امرک صدوری قنده ایجاد ایدی الا کنیدی نفسی پس شیک
کنیدی نفسی ایجاد ایتمی علم الهیه و اسم باطنده ثابت ایکن امر الهی کتبی قنده انک ظهوریدر زیرا
هر شیء کم غیبده و علم الهیه ثابت اوله انک قونده ظهور و اردر زیرا اسم باطنک ذاتی بعینه اسم ظاهرک
ذاتیدر و قابل دخی بعینه فاعلدر و حق ایچون ایکی بد ثابته در * پس برید ایلده فاعلدر و برید ایلده قابلدر پس
فعل فاعل ایچوندر و قبول قابل ایچوندر (امدی) علم الهیه ثابت اولان و رأی عینده معدوم اولان
شیک تکیوننه ارادتک تعلق و امرک صدوری قنده اول شیء متکون اولور * پس اگر اول شیک علم حقده
ثبوتی و شیهیتی اولمیه دی و کن قولنده جماعی و تکیون استعدادی و قبول ایتمکله قابلیتی و امره امتثال ایتمکله
اهلیتی اولمیه دی اول شیء متکون اولزدی * پس انی کنیدی نفسی ایجاد ایدی و لکن حقله و حقه ایجاد
ایندی) (فانبت الحق تعالی ان التكوين للشيء نفسه) (بالجرتا کیدلشی) (للا لالحق والذي للحق فيه امره
خاصه * پس حق تعالی اثبات ایلدی فیکون قولنده که تحقیق شیک تکیون شیک نفسی ایچون ثابته در
حق ایچون ثابت دکادر و شول شیک شیک تکیوننده حق ایچون ثابته در خاصه حقک امریدر غیر دکادر)
(و کذا اخبر عن نفسه في قوله انما امرنا لشيء اذا اردناه ان نقول له کن فیکون فنسب التكوين لنفس الشيء عن
امر الله وهو الصادق في قوله وهذا هو المقول في نفس الامر) (و ذکر اولدیغی کبی حق تعالی کنیدی نفسندن
اخبار ایلدی) (انما امرنا لشيء اذا اردناه ان نقول له کن فیکون) (قولنده * پس عن امر الله واقع اولان تکیون
حق تعالی شیک نفسه نسبت ایدی زیرا کن امر ندن صکره بیکون دیدی و حال بوکه حق تعالی قولنده
صادقدر (ومن اصدق من الله قیلا) و تکیون شیک نفسه نسبت ایتمکله نفس امره مقلدر اگرچه کیم
لفظ متعل اولدی که تکیون امر اولان حقه نسبت اولته و لکن تحقیق اقتضا ایدر که ما موربه اولان تکیون
شیء قابله کامن اوله و امر امر ایلده ظاهر اوله * پس تکیون ما موربه نسبت اولور و امره نسبت اولور لنفس الشيء
قولنده لام الی معنایه در بقال نسب الیه و له یعنی عن امر الله قولنده عن تکیون متعلقدر) (کما يقول الامر
الذي يخاف ولا يعصى) عن البناء للمفعول (فيما العبد قد يقوم العبد امتثالا لامر سيده فليس للسيد في قيام
هذا العبد سوى امره بالقيام والقيام من فعل العبد لا من فعل السيد * تکیون شیء - امور به نسبت اولد یغنه
شیخ رضی الله عنه مثال ابراد ایدر یعنی اکا بکزر که شول امر که اندن خوف اولور و وازل عصیان اولمز کنیدی
عینده قم در * پس عبد کنیدی سیدی امر نه امتثالا قائم اولور * پس عبدک قیامنده سید ایچون بوقدر عبده
قیام ایلده امر ندن غیر قیام عبدک فعلنده سیدک فعلندن دکادر * پس عبدک فعلی اولان قیام سیده
نسبت اولمز قیامه امر ایدوب اکا سبب اولدیغندن غیر زیرا انک قیامه امری سبیلله عبددن قیام صادر
اولدی پس سبب اعتباریله فعل سیده نسبت اولور و در اعتباریله کانسبت اولمز * پس علم الهیه ثابت
اولان و رأی عینده معدوم اولان شیء وجود علیه موجوددر عدم صرف ایلده معدوم دکادر * پس آنک
تکیون امر الهی کتبی صدوری قنده اول صورت علیه اوزره امر الهی به امتثالا آنک ظهوریدر * پس اول
صورت معموده اوزره شیک ظهوری حقه اسناد اولمز زیرا ظهوری شیء طرفندر حقک طرفندن انجی

ظهور امر در امر که عدم ورودی قنده اول شیء به بالقوة علم الهیة ثبوت اوزره باقی قالور پس فعلک
 صدور ایچون فاعل امر دن منفعل مأموردن لابددر پس بوجه اوزره الله تعالی ایچون حجة بالغه
 ثابته اولور که شیء صورت علمیه شیء اوزره ظاهر اولدقده انک قبایحی ومذای حقه اسناد ایچون کاسناد اولور
 فقام اصل التکوین علی التثلیت ای من التلثة من الجانبین من جانب الحق ومن جانب الخلق (پس تکرینک
 اصلی تثلیث اوزره قائم اولدی یعنی جانبیندن جانب حقن وجانب خلقن شیئت وسماع وامتثالدر پس
 تکرین ایچون جانبیندن جانب حقن وجانب خلقن ثلاثه دن قائم اولدی جانب حقن ذات وارادت
 وقولدر وجانب خلقن شیئت وسماع وامتثالدر پس تکرین ایچون جانبیندن تثلیثک ثبوتی لازمدر
 پس اسکر تثلیثین متضمن اولدیغی افراددن برسی ناقص اولور سه تکرین قائم اولمزدی) (ثم سری ذلک
 فی ایجاد المعانی بالادلة فلا بد فی الدلیل ان یکون مرکبا من ثلاثة علی نظام مخصوص وشرط مخصوص
 وفی نسخة مصححة) (وصورة مخصوصة مکان وشرط مخصوص وحينئذ ینتج لابد من ذلک) (یعنی تکرین
 تثلیث اوزره قائم اولدقده نصکره تثلیث ادله الیه ایجاد معاینده ساری اولدی پس دلیلده لابددر که ثلاثه دن
 مرکب اولان نظام مخصوص وشرط مخصوص اوزره ویاخود صورت مخصوصه اوزره وپوتقدیر اوزره دلیل
 مقدمتینده نتیجہ بی منج اولور البته نظام مخصوص اوزره تکریندن لابددر پس دلیل اکر اقراتی اوله جق
 اولور سه حدود ثلثه دن مرکب وبریسی اصغر در وبریسی اکبر در وبریسی حد اوسط در واکر دلیل استثنائی
 اوله جق اولور سه پس مقدم ونایدن ووضعدن وبارفعدن مرکب اولور) (وهو ان ترکیب الناظر دلیله
 من مقدمتین کل مقدمة تحتوی علی مفردین فیکون اربعة واحدا من هذه الاربعة یتکرر فی المقدمتین لتربط
 احدهما بالآخری کالنکاح فیکون ثلاثة لا غیر لکن ارا الواحد فیهما) ونظام مخصوص بودر که دلیل ناظر اولان
 اهل نظر دلیلانی ایکی مقدمه دنکه برسی صغری وبریسی کبر در ترکیب ایدر که هر مقدمه ایکی مفردی حاویه
 اوله پس مفرد درت اولور بودر تدن بر مفرد مقدمتینده متکرر اولور واول حد اوسط در تا کیم مقدمتینک
 برسی اخرايه مرتبه اوله نکاح کبی که زوجین یننی مرتبطدر ویاخود نکاح شرعینک حصولی کبی که
 زوجله زوجهدن وشاهدن لابددر که ینهماده مرتبطدر حد اوسط کبی پس مفرد اوج اولور اوندن غیری اولمز
 زیرا مقدمتینده بر مفرد مکرر در پس ادله الیه معاینک ایجادی تثلیثدن حاصل اولور صیغه تذکیر الیه
 یکون قولنک ضمیری مفرده راجع اولور) (فیکون المطلوب اذا وقع هذا الترتیب علی الوجه المخصوص وهو ربط
 احدي المقدمتین بالآخری یتکرر اذ ذلک الوجه المفرد الذی به صح التثلیت) (پس مقدمتیندن مطلوب اولان
 شیء حاصل اولور چنکم بوترتیب وجه مخصوص اوزره واقع اوله ووجه مخصوص مقدمتیندن برسنک اخرايه
 ربطیدر اول وجه مفرد که انکله تثلیث صحیح اولدی تکرری سببیلده وبعض نسخه ده الواحد المفرد واقع اولدی
 ومفرد کسر را الیه افراددن اسم فاعلدر یعنی مقدمتینده انک تکرری سببیلده نتیجہ نک مجموعی وموضوعی
 فرد ایدر وشخص رضی الله عنک بوند نصکره فالوجه الخاص هو تکرر الحاد ث قولی نسخة اولانی مؤیددر
 (والشرط المخصوص ان یکون الحكم اعم من العلة او مساویا لها وحينئذ یصدق) (وترکیبده شرط
 مخصوص حکم علتدن اعم اولمقددر ویاخود کاسماوی اولمقددر وپوتقدیر اوزره یعنی دلیل نظام مخصوص
 وشرط مخصوص اوزره مرکب اولیجق حکم صادق اولور وحکمدن مراد نتیجہ ده محکوم به اولان شیئدر
 وپوبینه کلیه کبرادر وعلتدن مراد حد اوسطدر زیرا حد اوسط نتیجہ ده حکمک علتیدر وحکمک اعم
 اولدیغنه مثال الانسان حیوان وکل حیوان جسم فالانسان جسم قولمزددر پس جسم حکمدر واول
 حیواندن علتدر اعدر زیرا هر جسم حیوان دکدر وحکمک مساوی اولدیغنه مثال الانسان حیوان وکل
 حیوان حساس فالانسان حساس قولمزددر وحساس حیوانه مساویدر وحد اوسط علتله تسیمیه اولندی
 زیرا قیاس ایچون علت صورتیه کیمیدر بلکه نتیجہ نک حصوله علتدر زیرا اگر حد اوسط اولیه جق اولور سه
 مقدمتین ینتده نتیجہ حاصل اولمز (وان لم یکن كذلك فانه ینتج نتیجہ غیر صادقه) واکر چه کیم علتدن اعم
 ویاخود کاسماوی اولیه جق اولور سه پس حکم نتیجہ غیر صادق بی منج اولور مثلاً کل انسان حیوان
 وبعض الحیوان فرس قولمز کبی پس کل انسان فرس وبعض الانسان فرس صادق اولمز پس نتیجہ نک

وحکمک صدق ترکیبک شرط مخصوص اوزره اولمسیدر وعدم صدق نتیجہ نک شرط مخصوص اوزره
 اولمسیدر) (وهذا وجود فی العالم مثل اضافة الافعال الی العبد معراة عن نسبتها الی الله اضافة التکوین
 الذی نحن بصددہ الی الله مطلقا) (یعنی نتیجہ غیر صادق نک انتاجی ویاخود نتیجہ نک عدم صدق عالمده
 موجوددر افعالك عبده اضافتی کبی انلر الله نسبت ایتکدن انلرمعرا اولدیغی حالده یعنی چنکم ذیل
 عبده اسناد اولمسه که عبداک فاعلدر حق طرفندن امر الیه ویاخود افاضه وجود ایتکله اول فعل حقه
 نسبت اولمقدن معرا اولدیغی حالده پس نتیجہ غیر صادق اولور زیرا عبداک فاعلدر وقاباک کندی نفسندن
 وجودی یوقدر پس نتیجہ نک حصولده قابل کندی نفسیلده کافی دکدر زیرا برشی که کندی نفسندن
 موجود اولیه انک وجودی آخردن مفاد اولان شیء آخری نیجه ایجادیده ییلور پس فاعلدن لابددر وفاعل
 حقیقتده حقدرو عبداک حقل وجودیلده موجوددر انک قوتیلده متصرفدر پس عبداک فاعل حقل وجودیلده
 فاعل اولور پس عبده اولان حقل وجودندن قطع نظر فعلی عبده اسناد ایتک صحیح دکدر ویاخود
 شول تکرینک مطلقا الله اضافتی کبی که برانک صدندن ایز یعنی افعالی مطلقا الله اسناد ایتک عین عبندن
 افعال معرا اولدیغی حالده صحیح دکدر زیرا فاعلدن اثر قابلسنر متصور دکدر پس فعل مطلقا حقه اسناد
 اولمز پس اضافتیندن هر برسی کذب محضدر زیرا تکرینده امر حقدندر وتکرین عبندن) (والحق
 ما اضافه الی الشئ الذی قیل له کن) (وحال بوکه حق تعالی تکرینی مضاف قیلدی الاشول شیئیه که جانب
 حقدن اکا کن دینلدی پس حق تکرینی شیئیه اسناد ایتدی امر الهی به انک امتثالی قنده پس تکرین
 امر الله دندر وتکرین وامره امتثال شیئندر (ومثاله اذا اردنا ان نسدل) ای ان نورد دلیللا) علی ان وجود
 العالم عن سبب فنقول کل حادث فله سبب فعنا الحادث والسبب ثم نقول فی المقدمة الاخری والعالم حادث
 فنکر الحادث فی المقدمتین والثالث) ای المفرد الثالث (قولنا العالم فانج ان العالم له سبب فظهر) وفی نسخة
 (وظهر فی نتیجہ ما ذکر فی المقدمة الواحدة) وبعض نسخه ده الواحدة قولی واقع اولدی (وهو السبب) (یعنی
 نظام مخصوص وشرط مخصوص اوزره که انک انتاجی صادقدر ثلاثه دن مرکب اولان دلیلک مثالی چنکم
 بزدا سک که بر دلیل ابرار ایدر وزعالمک وجودی سبیدن حاصل اولدیغنه یعنی بزاد وجود العالم عن سبب دیسک
 پس انک دلیلده بزدریز کل حادث فله سبب وبومقدمه کبرادر یعنی هر حادث ایچون بر سبب حاصلدر پس
 بزوم الیه الحادث والسبب موجوددر یعنی مقدمه دن الحادث والسبب قولمزی اخذایدوب حفظایدر زاندر نصکره
 مقدمه اخراده که مقدمه صغرادر بزدریزر والعالم حادث وعالم حادثدر پس مقدمتینده حادث متکرر
 اولدی ومفرد ثالث که حد اصغر در بزوم العالم قولمزددر که مقدمتینده تثلیث انکله حاصل اولور پس دلیل ان
 العالم له سبب نتیجہ سنی انتاج ایتدی پس مقدمه واحده ده که مقدمه کبرادر ذکر اولان شیء نتیجہ ده ظاهر
 اولدی واول شیء مذکور سببدر یعنی نتیجہ ده سبب ظاهر اولدی ومقدمه ده انکله حکم اولدیغی کبی نتیجہ ده
 دخی انکله حکم اولنوب له سبب دینلدی پس ان وجود العالم عن سبب مدعایمزدر دلیلک ابرادی بوجهله در
 ترتیب کل حادث فله سبب والعالم حادث فله سبب وبوشکل رابعدر که انده حد اوسط کبراده مجولدر وصغرا ده
 موضوعدر وشکل اوله رد اولوب دینلور العالم حادث وکل حادث فله سبب فینج العالم له سبب پس مقدمه ده
 مذکور اولان سبب نتیجہ ده ظاهر اولدی) (فالوجه الخاص هو تکرر الحادث والشرط الخاص هو عموم العلة)
 پس مثال مذکورده وجه خاص حد اوسط اولان الحادث قولنک مکرر اولمسیدر وشرط خاص علتک عموم
 اولمسیدر یعنی وجودک علتی وسبی عام اولمقددر زیرا هر شیء که حادثدر وجودنده اول شیء بر علتیه وبر سببیه
 محتاجدر وعموم العلة قولنندن مراد خارجده علتک عمومیدر که عالمک حد وثنه سبب اولان شیئدر که مثال
 مذکورده انکله حکم اولندی وعین حکم اولدی واول له سبب قولمزددر برهاند حد اوسط اولان علت که
 حادثدر مراد دکدر زیرا برهاند علت حکمک علتیدر وجودک علتی دکدر پس مراد اولان وجودک علتیدر که
 انکله حکم اولنور واولدیغی عین حکمدر) (لان العلة فی وجود الحادث السبب وهو عام فی حدوث العالم عن الله)
 زیرا حادثک خارجده وجودنه علت سببدر وسبب عامده الله تعالی دن عالمک حد وثنده پس سبب حادثه نسبت
 اولدقده آنک عام اولدیغی بودر زیرا سبب حقه شاملدر زیرا کن امر الیه حق تعالی حقایق عالمک تکریننه امر

ايدردخي عالمه شاملد زير عالم استعداد غيبيله امر تكيونيك استماعي قنده متاثر اولمغله امره امتثال ايدوب
متكون اولور قال الشيخ رضي الله عنه في الباب الثاني والثمانين ومائة في الفتوحات والمالم يصح الوجود اعني
وجوده عالم الابل بالقول من الله والسماع من العالم يظهر وجود طرق السعادة وعلم الفرق بينهما وبين طرق
الشفاء الابل بالقول الالهي والسماع الكوني وبسبب معنوي ويدر وبسبب سبب خلقي به دخی شاملد زير بخلقك
وجودی برخلقك وجوده كه اندن مقدم مخلوق قدر نسبت اولنديغي كبي يانست فعليله ايله ويانست
خاصه ايله وبسبب عقل اولدن غيري جميع موجوداتده موجود در وحدوث خارجه عالمه مخصوص صدر
وحدوث دخی محدثاتك كايسته نسبتله عامدر ولكن سبب اندن اعدر وبقدره اوزره في حدوث العالم قولنده
في طرق معناسنه در وبسبب ذي السبب اولان شينه نسبتله حادثن اعم اولديغي اعتبار اولمغله قنده پس ديمك
اولور عالمك حدوثي ايجون سببك ثبوت في عالمك الله من حدوثن اعدر زير اشول شي كه انكچون سبب حاصلدر
عالمدن وعالمك الله من حدوثن انكچون اعدر زير اسماء الهية وصفات ربانية عالمدن دكادر ولكن بوندر
حضرت الوهيتده محققه اولمغه فيض اقدس و نفس رحمان و عاني به محتاجه در (اعني الحكم) يعني السبب
قولدن بنم مرادم حكمدر له سبب ديمكله يعني عالم ايجون سببك ثبوتله حكمدر * پس حادثه حدوثك على
وسببي عام اولديغي كبي مثال مذكوره سبيله حكم دخی بونده عام اولور * پس عموم العلة قولندن مراد
خارجده عام اولان سبيله حكم دخی بونده عام اولور * ته كيم بوندن اول والشرط الخصوص ان يكون الحكم
اعم من العلة او مساويا لها ديدى پس سبب اولان حكم اعدر حكمك علمندن كه حدوثدر * پس بوقياس
كبرى كايه اولور * پس نتیجه صافه اولور (فحكمك على كل حادث ان له سببا سواء كان ذلك السبب) اي
سبب الحكم في البرهان وهو الحد الاوسط (مساويا للحكم) او يكون الحكم اعم منه فيدخل تحت حكمه فتصدق
النتيجة) پس بر هر حادث اوزره حكم ايدرز كه تحقيق انكچون سبب ثابت در كل حادث فله سبب ديمكله على
السريره در كل برهانه حد اوسط اولان سبب كه بزم مثال مزده الحادث قولمدر حكمه مساوي اولسون فحكمك
بزمثالده حادثن حدوث ذاتيله حادثي مراد ايلسك زير حادث ذاتيله حادث مساوي در شول شينه كه انكچون
سبب حاصلدر وركك حكم اندن اعم اولسون فحكمك بر حادثن حادث زمانى مراد ايتسك * پس حادث سببك
حكمي تحتنه داخل اولور * پس نتیجه صافه اولور زير اقياسك شرطي اولان كايه كبرى انده موجوده در
(فهذا ايضا قد ظهر حكم التثليث في ايجاد المعاني التي تقتض بالادلة) كلامه تقديم وتأخير وارداي فهذا
حكم التثليث قد ظهر في ايجاد المعاني التي تقتض بالادلة ايضا فهذا مبتدادر مذكوره اشارت ايدرو حكم
التثليث قولى ندادن بدلدر وباخود عطف بياندر وقد ظهر ضميرى حكمه راجع وظهر جله سبب مبتداتك
خبريدر پس مذكور يعني حكم تثلث تحقيق ظاهر اولدى شول معانيك ايجادنده كه ادله ايله اكتساب
واصطبار اولور ايجاد عامده تثلث ظاهر اولديغي كبي وجائزدر كه هذا مبتداه و حكم التثلث قولى خبر اوله
وقد ظهر جله سببى حكم التثليث قولى ايجون صفت واقعه اوله يعني حكم مذكور شول تثلث حكميدركه
ادله ايله اكتساب اولنان معانيك ايجادنده ظاهر اولدى وهذا مبتداه اولوب حكم التثليث قولنده اشارت اولمق
جائزدر * پس وقد ظهر جله سببى اكابر واقع اولور يعني بوحكم تثلث تحقيق ظاهر اولدى ادله ايله اكتساب
اولنان معانيك ايجادنده (فاصل الكون التثليث) (پس مقدمات مذكوره در ظاهر اولدى كه كونك
اصلي تثلث در جانب حقندن وجانب كوندن پس فاصل الكون التثليث قولى فقام اصل التكوين على
التثليث قولندن بوجه كانه ترتيب اولنان مقدمات ايجون نتیجه كبي اولدى (ولهذا كانت حكمه صالح
عليه السلام التي اظهرها الله تعالى في تأخير اخذ قومه ثلاثة ايام وعدا غير مكذوب * يعني كونك اصلي تثلث
اولا يغندن اوتري صالح عليه السلام حكمك كه الله تعالى اني اظهار ايلدى قومك اوج كون تأخيرنده
وعدا غير مكذوب اولدى يعني صالحك قومي اهلا كنده الله تعالى اوج كون تأخير ايدوب اوج كون تمام اولمغه
انك وعدى صحيح اولديغك حكمك بودركه اهلا كه استعداد اوج كونده حاصل اولور * پس اهلا تثلثك
حصولي قنده حاصل اولدى ايجاد تثلثك قنده حاصل اولديغي كبي اظهر الله قولنده ضمير مفعول محذوفدر
اي اظهرها الله وضمير حكمته عائددر وفي تأخير قولى كانت قوله متعلقدر وثلاثة ايام قولى تأخيرندن

مفعولية اوزره منصوب ويدر و وعدا قولى نصب ايله كانت قولنك خبرى واقع اولور و وعدا قولى فعل محذوف ايجون
مصدر اولوب كانت قولنك خبرى محذوف اولمق جائزدر ايل و لهذا كانت حكمه صالح في تأخير اخذ قومه
ثلاثة ايام حيث وعدا غير مكذوب مبني على التثليث يعني صالح عليه السلام قومي اخذنده الله تعالى اوج
كون ايتديكك حكمك اوج كون وعدا غير مكذوب ايله وعدا ايتديكي حيثيقيه تثلث اوزره مبنيه اولدى وفي
تأخير قولى اظهر قوله متعلق اولمق جائزدر يعني صالحك حكمك كه الله تعالى اني اظهار ايلدى قومك اوج
كون اخذى تأخيرنده وعدا غير مكذوب اولدى وبعض نسخه ده وعدا غير مكذوب رفع ايله واقع اولدى ته كيم
معصك لفظي در حكايه اوزره ايراد ايلدى * پس مبتداه محذوفك خبرى اولور ايل و ذلك وعدا غير مكذوب (فانتي
الوعدا والتثليث) (صدقاوهو) وفي نسخة) وهي الصيغة التي اهلكهم بها فاصبحوا في دارهم جايمين) پس صالح
عليه السلام وعدى وباخود ثلثة ايام قولنده اولان تثلث صدق يعني نتيجة صادقه في التاج ايتدى
ونتيجه نك صدق شول صحيحه در كه حق تعالى انلرى اول صحيحه ايله اهلا ايلدى پس انلر دارلرنده جايمين
يعني صدورلن ارضه واضعين يعني هالكين اولد قلمري حالده صباحه داخل اولد بركه مقاملرندن قيامه قادر
اولد بركه جثم الطائر اذا نام والصق صدره الى الارض وكذا الانسان وبابه دخل * پس اوج كونده انلر
اهلا كرينه استعداد حاصل اولمغه تثلث انلرى اهلا ايدن صحيحه في التاج ايتدى وهو ضميرى صدقه عائددر
و ضميرى اولمغه نتيجة عائد اولور وباخود صدقه عائد اولور خبر اولان الصيغة قولنده تغليبندن اوتري ضمير
تأنيث ايراد اولمغله پس شيخ رضي الله عنه تدرج ايله اهلا كه استعدادلر نك حصولن بيان ايدر (فاول يوم
من الثلاثة اصفرت وجوه القوم وفي الثاني اجرت وفي الثالث اسودت) (پس اوج كوندن اولكي كون قوم
صالحك وجوهي انده زياده صارى اولدى بوقدره اوزره اول قولى مبتداه اولور واصفرت بجمه سبب خبر اولور
ونظرف مقدر اولور اي فاول يوم من الثلاثة اصفرت فيه وجوه القوم وجائزدر كه فاول قولى اصفرت قولندن
نظرفيت اوزره منصوب اوله وبوجهه وفي الثاني وفي الثالث قولى دلالت ايدراي فاصفرت اول يوم من الثلاثة
وجوه القوم يعني اوج كوندن اولكي كونده قومك وجوهي زياده صارى اولدى وايتكبي كونده زياده قزل
اولدى وارچنكي كونده زياده قاره اولدى * فلما كملت الثلاثة صح الاستعداد فظهر كون الفساد فيهم فمضى
ذلك الظهور هلاكا * پس وقتا كيم ايامدن ثلاثة كامله اولدى اوج كون كامل اولدى هلاك اولمغه استعداد
صحيح اولدى پس انلرده فسادك كوني ظاهر اولدى پس اول ظهور هلاك ايله تنجيه اولمغله * پس انلر
هلاكي صدق ايامدن تثلثك وجودي قنده حاصل اولدى * فكان اصفرار وجوه الاشقياء في موازنة اسفار
وجوه السعداء في قوله تعالى وجوه يومئذ مسفرة من السفور وهو الظهور كما كان الاصفرار في اول يوم ظهور
علامة الشقاء في قوم صالح عليه السلام) (پس اشقياء وجوهينك اصفرارى الله تعالى نك وجوه يومئذ مسفرة
قولنده سعدا وجهنك اسفاري موازننده اولدى ومسفرة سفورندن مأخوذه در وسفور دخی ظهوردر
ته كيم اصفرار اولكي يومده قوم صالحده شقاء علامتكن ظهورى اولدى (ثم جاء في موازنة الاجرار قائم بهم
قوله تعالى في السعداء ضاحكة فان الضحك من الاسباب المولدة لاجرار الوجوه فهي في السعداء اجرار
الوجئات) اندن صكره قوم صالح ايله قائم اولان اجرارك موازننده سعدا حقنده الله تعالى نك ضاحكة قولى
كلدى زير ضحكك اجرار وجوهي مولده اولان اسبابندن * پس ضحكك سعدا وهجاتك اجراريدر وهي
ضميرى ضاحكة قولنده عائددر وضاحكة قولندن مراد ضحكك در كرسبب وارادت مسبب قيلندند روجه
اولمق فتحي وجميعك سكوفى وكسرى وضفى وفتحيله بكاعك كوز التنده اولان برى يقال الوجنة من الخدين
وهما وجنتان) (ثم جعل في موازنة تغيير بشرة الاشقياء بالسواد قوله تعالى مستبشرة وهو ما اثره السرور
في بشرتهم كما اثر السواد في بشرة الاشقياء) اندن صكره الله تعالى اشقياء بشرة سنك سواد بيله تغييرى موازننده
كند بسنك مستبشرة قولنى ايراد ايلدى * واستبشار شول شيدركه سعداك بشرة لنده سرورك
تأثيرندن ظاهر اولدى ته كيم سواد اشقياءك بشرة سنده تأثير ايلدى بالسواد قولى تغيير قولنده متعلق اولور
(ولهذا قال في الفرقين بالبشرى اي يقول لهم قولوا يوترى بشرتهم فيعدل بها الى لون لم تكن البشرة تنصف به
قبل هذا) (يعني سعدا ايله اشقياءك بشرة لنده تأثيرك وقوعندن اوتري مؤمنين ايله كافر يندن فر يقين حقنده

حق تعالی بشرایه قائل اولدی یعنی انلره برقول دیرکه انلرک بشره لرنده تأثیر ایدر * پس اول قولدن اول
متصفه دکل ایدی بوقتدیر اوزره فیعدل قولنک ضعیفی قوله راجع اولور ویهافولنده باتعدیه ایچون واقع اولور
وضعیف بشره راجع اولور ویا ندرکه یعدل قولی صیغه تأنیث الیه واقع اوله وبعدل ضعیفی بشره راجع اوله
وباسبب ایچون واقع اوله وضعیف مفعول بشرایه راجع اوله (فقال فی حق السعداء یشهرهم بهم برحه
منه ورضوان) پس حق تعالی سعدا حقنده (یشهرهم بهم برحه منه ورضوان) دیدی (وقال فی حق الاشقیاء
فیشرهم بعذاب الیم) واشقیاء حقنده (فیشرهم بعذاب الیم) دیدی (فان فی بشرة کل طائفة ما حصل
فی نفوسهم من اثر هذا الکلام * پس فریقیندن هر بر طائفة نک بشره سنده تأثیر ایلدی انلرک نفوسلرنده
بوکلام اثرندن حاصل اولان شیئی یعنی سعدا (یشهرهم بهم برحه منه ورضوان) قولیه متأثر اولدیلر
بوکلام رحمت ورضوانی متضمن اولدیغندن اوتری * پس انلرک نفوسلرنده سرور وحب ووردن واقع اولان تأثیر
بشره لرنده مؤثر اولوب وجوهی مستبشره اولدی واشقیاء دخی فیشرهم بعذاب الیم قولیه متأثر اولدیلر
وبوقول عذاب الیمی متضمن اولغله پس عذاب الیم بشارتی انلرک نفوسلرنده تأثیر ایدوب ظاهر اولدی نفوسلری
انندن متأثر اولدی واول تأثیر انلرک بشره لرنده تأثیر ایدوب ظاهر اولدی (فاظهر علیهم فی ظاهرهم الاحکام
ما استقر فی بواطنهم من المفهوم فاثر فیهم سواهم کالم یکن التکوین الانهم * پس فریقیندن هر بر طائفة نک
ظاهر لرنده ظاهر اولدی الا بطنلرنده مفهوم و مدن مستقر اولان شیئی یعنی انلرک بشره لرنده انلر اوزره ظاهر
اولدی الا کلامک مفعول و مدن انلرک باطنلرنده مستقر اولان شیک حکمی پس انلردن غیری انلرده بر شیئی تأثیر
ایتمدی یعنی انلرده واقع اولان تأثیر انلردن غیری کسندن واقع اولدی نه کیم انلرک تکیونی واقع اولدی
الا کندی بلندن زیر انلرک باطنلرنده مستقر اولان تأثیر حکمی ظاهر لرنده تأثیر ایددی نه کیم کن قولیه
انلر تکیون ایلر مأمور اولدقلرنده انلرک ذواتلرنده اولان استعدادات خاصه لری وصلاحیت ذاتیه لری
حسبیه متکون اولدیلر واستعدادلری حسبیه انلردن تکیون واقع اولدی ولسان اشارت و تحقیق اوزره
دیلم اولور سعدا واشقیاءدن هر بر شیک ظاهر لرنده ایمان و اعمال و فاعالندن وعلوم و احوال و کمالدن و کذلک کفر
و فساد و ضلال و عناددن ظاهر اولان شیئی باطنلری اولان ذواتلرنده و اعیان ثابته لرنده مستقر و ثابت و باطن
اولان شیکدر * پس اثر نه کندی ذواتلرنده و اعماللری موجبجه مجازات دخی کندی ذواتلرنده رتبه کیم
تکون انلرک متکون اولغله قابیلری اولان اعیان قابله لرنده * پس نه صورت اوزره اعیانده ثابت
اولدیلر اول صورت اوزره تکیونی قبول ایدوب امر الیه متکون اولدیلر * پس تکیون انلر اسناد اولیجی
انلرک ذواتده بالقوة اولان اعمال و احوال بلکه اعمال و احوال مقابله سنده واقع اولان مجازات بطریق احری
انلر اسناد اولور * پس بوسردن اوتری شیخ رضی الله عنه (فله الحجة البالغة علی الناس) دیدی * پس ناس
اوزره الله ایچون حجة بالغة ثابت در ناس استعدادلری له اشقیاء اولدقلرنده زیر احوال فیض رحانیه انلر وجود
اعطا ایدر * پس اگر انلرک ذواتده خیر و سعادت نه انلرک استعدادلری ثابت اولدیلر الله تعالی انک وجوددن
انلر اعطا ایدر و اول وجود ایلر انلر دخی ظاهر اولور و اگر انلرک استعدادی خیر کندی اولان شیئی اوزره ثابت
اولدیلر آنک حسبی اوزره الله تعالی انلر وجود اعطا ایدر * پس انلر دخی صورت شقاده ظاهر اولور (وما ظلمهم
الله ولكن كانوا انفسهم یظلمون فمن فهم هذه الحکمة وقرها فی نفسهم وجعلها مشهودا له اراح نفسه من المتعاق
بغیره واعلم انه لا یؤتی علیه بخیر ولا شر الا منه واعنی بالخیر ما یوافق غرضه و یلائم طبعه و مزاجه و لعنی بالشر
ما لا یوافق غرضه ولا یلائم طبعه ولا مزاجه * پس برکسینه که بو حکمت فردیه الهیه فی فهم ایلر و لای کندی
نفسنده تقریر ایلر وانی کندیسی ایچون مشهود ایلر یعنی انی کندی نفسی مرآتده تقریر ایدوب
مشاهده ایلر و انک مشاهده سیله قریر ایلر ایلر اولر کندی نفسنه راحت اعطا ایدر و اکا صابت ایدن امورک
غیره تعلقلندن غیره اسناد ایتمکدن و دخی عالم اولور که تحقیق آنک اوزره خیر ایلر و دخی شر ایلر ایقان اولغز یعنی
خیر و شر دن بر شیئی اکا اعطا اولغز الا کندی ذاتندن و بنم خیر دن مرادم آنک غرضنه موافق و طبعنه و مزاجنه
ملایم اولان شیکدر و شر دن بنم مرادم آنک غرضنه موافق اولیان و طبعنه و مزاجنه ملایم اولیان شیکدر
(امدی) شویله معلوم اوله که هر شیک حقیقی ازلاحق ایچون اولان آنک معلومیتی صورته در و اول صورت

حضرت علیه ده صورت علیه اوزره در و انک لوازم قریبه سی و لوازمک لوازمی و انلرک لواحقی آنک حقیقی
ایچون ذابدر حق ایچون مجعوله دکدر زیرا انلر اعیانده موجوده دکدر بلکه حق ایچون حقل وجودنده
ثابته در وجود عینده موجوده دکدر و هر کسک ایجاد نه قدرت متعلقه اولر الا ازلا آنک حقیقی اقتضا
ایتمدی شیئی حسبیه کک انبیا علیهم السلامدن و اولیان کر آمدن اولسون و کک غیریدن اولسون پس الله
تعالی اکا خبردن اعطا ایتمدی شیئی اعطا بتز الا ازلا عین ثابته سی و حقیقی اقتضا ایتمدی شیئی حسبیه
و کذلک شری دخی اعطا بتز الا کندی ذاتندن و هر شخصک غرضنه موافق و طبعنه ملایم اولان شیئی خیردر
و آنک غرضنه موافق و طبعنه ملایم اولیان شیئی شر در * پس انکچون اهل جهنم جهنمه انلرک طبعانه غیر
ملایم و اغراضنه غیر موافق اولان شیکله معذب اولور و مضی احقاد بنکدر انلرک طبعانه غیر ملایم اولان
شیکله اعتبار تحصیل ایتمکله اندن منافرت رفع اولوب انلرک طبعانه موافق اولور و انلر عذاب و شر اولر * پس
انکچون اهل جهنمک عذابی جهنمه عذوبته متبدل و رحمة و راحته آئل اولور و صورت عذابده شر ایکن
و اعتباردن اول انلرک طبعانه غیر ملایم ایکن (وبقیه صاحب هذا الشهد و مدعاذیر الموجودات کله اعظم وان
لم یعتقدوا و یعلم انه منه کان کما هو فی کما ذکرناه اولانی ان العلم تابع للمعلوم فیه قول نفسه اذا جاءه ما لا یوافق
غرضه) (وبوشهدک صاحبی جمیع موجوداتک معاذیر فی انلرک طرفندن اقامت ایدر و اگرچه کیم انلر اعتذار
ایتمدیلر و عالم اولور که تحقیق شأن بودر که اندن حادث و اندن حاصل اولدی هر شیئی که کندی نفسنده بالقوة
ایدی نه کیم بر آتی ذکر ایدک ان العلم تابع للمعلوم قولمده یعنی علم معلومه تابع قدرت و ایجاد صورت علیه
حسبیه در * پس بقنکم آنک غرضنه موافق اولیان شیئی اکا واصل اولسه کندی نفسنه خطاب ایدوب دیر
(بدلک اوکنا و فوک نفخ) (یعنی سنک اللارک بغلدی و سنک اغزلک نفخ ایددی یعنی سکا و اصل اولان شیئی غیردن
دکدر سنک اعمالکندر و سنک حقیقتکدن نفس رحانیه منفوخ اولان شیکدر و عرب بیننده بومثل سائر در
شول کسینه ایچون ضرب ایدر که عملک مقتضای اولان مصیبتیه مبتلا اولوب متفجر اولسه و بویه مثلاً
اصلی بودر که برکسینه بجز جزا نرنده بر جزیره ایدی * پس دیلدی که بر طول و له بحر اوزره عبور ایلر * پس
طلومه نفخ ایددی و الاری الیه آتی باغلدی و لکن باغی محکم ایددی * پس اول طوم ایلر بجز اوزر تاسنه کلا کده
طولم ایچنده اولان ریح حقدی و اول کسینه غرق اولدی * پس وقتا کیم بو غرقده انی موت احاطه ایلدی
خلاص اولغیچون برکسینه دن مدد طلب ایددی * پس اول کسینه اکا ایددی بدلک اوکنا و فوک نفخ و حدیثده
(من وجد خیرا فلیحمد الله و من وجد غیر ذلک فلا یلومن الانفسه) (وارد اولدی و قال تعالی) (لهما کسبت
و علیهما کسبت و الله یقول الحق و هو یمدی السبیل) (و حقل قولی حقد و سبیل هادی اولان حقد *
پس ذکر اولان کلامده مظهر کاملدن واقع اولان آنک قولی تصدیق ایلر تا کیم سبیل وحدت اوزره مهتدی
و طریق توحید اوزره هادی اوله سن)

فص حکمة قلبیه فی کلمه شعبیه

(اعلم ان القلب اعنی قلب العارف بالله هو من رحمة الله وهو اوسع منها فانه وسع الحق جل جلاله ورحمته
(لا تسعه) شویله یل تحقیق قلب اعنی عارف بالله قلبی رحمة الهیه دندر و قلب عارف رحمت الهیه دن اوسعدر
زیرا اول حق تعالی به و اسعدر یعنی سعت قابلیه و مظهریت کلیه الهیه صورت اسمائیه الهیه جعبه به و اسعدر
و طالبو که حقل رحمتی حقه و اسعه دکدر و شیخ رضی الله عنه قلبی قلب عارفله نفس بر ایلدی زیرا خواص
اولیا اقتضده قلب غیر عارف قلب دکدر و عارف بالله قلبندن غیر اسماء الهیه بی عارف اولان قلب دخی بونده
مراد دکدر زیر عارف بالله قلبندن غیر اسماء عارف اولان قلب جز بیدر ظهور کایله حقل مظهریتنه
آنک قابلیتی یوقدر و عارف بالله قلبی قلبی علی الانفراد جمیع اسمانک مظهری و عارفیدر و مظهریت کلیه ایلر
منفرد در و عارف بالله قلبی عطیه الهیه دندر که رحمت محضه دن اکا اعطا اولغز و رحمت الهیه دن اوسع
اولدیغنک وجهی بودر زیر رحمت صفات الهیه دن بر صفتدر و بر شاندر و بر شیکدر جمیع اسماء صفات الهیه
جمعینک صورته و اسعه دکدر و صورت الهیه رحمته صغمز و قاب عارف بالله حقه و اسعدر و حق صورت
الهیه جعبه ذاتیه ایلر قبلی طریقله اکا صغمز قال علیه السلام حکایه عن الله تعالی ما وسعی ارضی

ولا سمائی ووعنی قلب عبیدی المؤمن التقی الثقی) (هذا لسان عموم من باب الاشارة فان الحق راحم ليس
 بحر حوم فلاحكم للرحمة فيه) (یعنی حق رحتی حقّه واسعه اولدیغی لسان عموم در اشارت باینکه زراحتی
 راجع در حوم دکادر * پس رحت ایچون حقّ حقنّه حکم ثابت دکادر یعنی مفهوم اول اوزره اخذیدن
 علماء ظاهر که اساندر که انزل فیهی لفظن من متبادر اولان مفهوم اول اولغله اولوالالباب اولان خواص
 قننده انزل مرتبه سی مرتبه عوامدر زیرافهم اول عموم اوزره در * پس اول مرتبه ده اولان افراد که گیسنه
 شاملدر * پس رحت حق حقّه واسعه اولدیغی اهل عمومک عموم مع تقدیرینه اشارت ایدر زراحتی فیهی اول
 اربابنک عقایدن در راجع در حوم دکادر واکر رحت حق حقّه واسعه اولدی حق مر حوم اولوردی * پس
 رحتنک حق اوزره حکمی یوقدر وحقّه واسعه دکادر) (واما الاشارة من لسان الخصوص فان الله تعالى وصف
 نفسه بالنفس) (بفتح الفاء وهو من النفس) (واما خواص اهل الملک لسانی اولان خصوص الیه اشارت
 بودر که الله تعالى کندی نفسی لسان رسول الیه (انی لا جند نفس الرحمن من قبل الین) قولیه نفسله وصف
 ایلدی و نفس تنفیسدن مأخوذدر و لسان خواصده راحم و مر حوم حقدر زیر او حدت و کثرتده حقن
 وجودندن غیری وجود یوقدر * پس مقام وحدتدن مقام کثرت و تفصیل فایضه اولان رحت حقن کندی
 نفسنه رحتیدر زیرا عالمه مسیحی اولان اعیان حقن عیندر * پس حق جمیع واحدیت مقامنده راجع در
 و کثرت و تفصیل مقامنده ظهور جهتیه مر حومدر و کذلک کرب عدمیتده اولان اسماء الهیه دن حق
 تعالی نفس رحمانیه تنفیس ایتکله اسماء جهتیه دخی حق مر حوم اولور و تنفیس حاربی باطنندن ارسال ایدوب
 هوای باردی اکابر ادا ایتکدر تا کیم متنفس کندی قلبنده ادرالک ایتدی کرب واضطر ایدن مستریح اوله
 پس متنفس کندی قلبنده اولان کربی رفع ایتکله متنفس و مستریح اولدیغی کبی اسماء الهیه ذات حقده
 منتملکه و معدومه ایتکن کرب عدمیتدن متضجره اولغله و اسماء ارباب اولدیغی حیثیتله جمیع اسمانک
 خزینه سنده مخزونه اولان انزل احکام و اناری و کندی اعیانی اظهار ایتکله متألّم اولغله اناری اظهار
 ایتکله طالبه در * پس تعین اولک باطنندن منبعث اولان نفس رحمانی اعیان اسماء اوزره مر و ایدوب احکام
 و اناری و صور و اعیانی اظهار ایتکله کربدن متنفسه اولور و رحت رحمانیه الیه اسماء دخی مر حومه اولور
 (وان الاسماء الالهية عين المسحى و ليس الا هو وانها طالبة مانعطيه من الحقائق وليست الحقائق التي
 تطالبها الاسماء الا العالم فالالهية تطلب المألوه والربوبية تطلب المربوب والافلاعين لها الاله وجودا وتقدیرا
 وتحقیق اسماء الهیه ذاته انزل دلالتی اعتباریه واحدیت ذات حیثیتیه مسمانک عیندر و حال بوکه اسم
 حقیقته مسماندن غیری وحقن هویتندن غیری دکادر زیرا ذات هر قننی صفتله اعتبار اولور و سه اسمدر
 و تحقیق اسماء الهیه حقا بقدن شول شیتّه طالبه در که انی اعطا و اقتضا ایدر یعنی خزائن اسماء ده بالقوه
 اولان حقایق کویته نک که اسمانک مقتضیاتیدر ظهورنی طالبه در و حال بوکه شول حقایق که اسماء کا
 طالبه در عالمدن غیری دکادر زیرا اسمانک احکام و اناری و صور و اعیانی حقایق عالمسز متحققه اولمز * پس
 الوهیت مألوهه طالبه در و ربوبیت دخی مر بوبه طالبه در و الا پس الوهیت و ربوبیت ایچون عین ثابتّه اولمز
 الامألوه و مر بوب الیه وجودا و تقدیرا یعنی عینا و ذهنا یعنی الوهیت که حضرت اسمائیه و حضرت واحدیه در که
 اسماء الهیه انده ثابتّه و بری بریندن متمیزه در * پس الوهیت متحققه مألوهه طالبه در زیرا مألوه اولمخچه
 اسمانک احکامی و تجلیاتی ظاهره اولمز * پس الوهیت مألوهسز متحققه اولمز و کذلک ربوبیت دخی که حضرت
 افعالدر متحققه اولمز الا آنک مر بوبی اولان عالمه زیرا حضرت افعالده اولان اسماء افعالک احکام و اناری
 و ربوبیت امور اضافیه دندر مألوهه و مر بوب اولان عالمه ثابتّه و متحققه اولورسته کیم عالم دخی وجود الیه
 متصف اولمز الا اسمانک انده ظهوری و تجلیسیه پس کرکله تعقلده و کرکله خارجده الوهیت و ربوبیت ایچون
 عین ثابتّه اولمز الامألوه و مر بوب الیه وجودا و تقدیرا یعنی عینا و ذهنا الوهیت که حضرت اسمائیه
 و حضرت واحدیه در که اسماء الهیه انده ثابتّه و بری بریندن متمیزه در پس الوهیت متحققه مألوهه طالبه در
 زیرا مألوه اولمخچه اسمانک احکامی و تجلیاتی ظاهره اولمز پس الوهیت مألوهسز متحققه اولمز و کذلک ربوبیت
 دخی که حضرت افعالدر متحققه اولمز الا آنک مر بوبی اولان عالمه زیرا حضرت افعالده اسماء افعالک احکامی

و اناری و ربوبیتی مظاهر عالمه ظاهره اولمخچه اسماء ایچون اعیان ثابتّه اولمز پس ربوبیت دخی ثابتّه اولمز
 الامر بوب الیه و مر بوب عالمدر پس الوهیت و ربوبیت امور اضافیه دندر مألوهه و مر بوب اولان عالمه ثابتّه
 و متحققه اولورسته کیم عالم دخی وجود الیه متصف اولمز الا اسمانک انده ظهوری و تجلیسیه پس کرکله تعقلده
 و کرکله خارجده الوهیت و ربوبیت ایچون عین ثابتّه اولمز الامألوهه و مر بوب الیه خالق مخلوق الیه و قادر مقدر و الیه
 و رازق مرزوق الیه متحقق اولوب حکمی و ولایتی انکله ظاهر اولدیغی کبی و لیس قولنک ضمیری اسماء راجعدر
 و انما ضمیری اسمائیه راجعدر (ما تطلبه من الحقایق) قولنده ماموصوله در و فاعل ضمیری اسمائیه راجعدر
 و مفعول ضمیری مایه راجعدر و من بیان ایچوندر مافی بیان ایدر و الا قولنک جوابی مخدوفدر ای وان لم تکن
 الالهیه و الربوبیه طالبة لمألوهه و لا مر بوب فلا تحقق لشیئ منها فلا عین (قوله شرط مقدره جوابدر ای اذا کان
 تحقق الالهیه و الربوبیه موقوفا علی المألوهه) و المر بوب فلا عین لها الاله) والا قولی استثناء ایچون اولان
 الاقسامندن دکادر بلکه کلئاندر بریسی ان شرطیه در و بریسی لافیه در) (والحق من حيث ذاته غنی
 عن العالمين و الربوبية مالها هذا الحكم) (وحق ذاتی حیثیتیه اسماء و صفاتک انده اعتباری یوقدر عالمندن غنیدر
 و حال بوکه ربوبیت ایچون عالمندن غنی اولق حکمتی ثابت دکادر بلکه بو حکمک خلاقی ثابتدر زیر ربوبیت
 عالمه متحققه در پس ربوبیت عالمندن غنی اولق حکمیه متصفه دکادر (فبقی الامر بین ما تطلبه الربوبیه و بین
 ما تستحقه الذات من الغنى عن العالم) (پس امر ربوبیتی مطلوبی اولان عالمه توقفی اعتباریه مقتدر اولق
 بیتده و ذات اعتباریه عالمندن غنی اولق بیننده باقی قالدی * پس حق ذات حیثیتیه عالمندن و اسمانندن غنیدر
 و ربوبیت حیثیتیه دکادر * پس شیخ رضی الله عنه بنه توحیده رجوع ایدوب ایتدی) (ولست الربوبية علی
 الحقيقة والاتصاف الا عين هذه الذات) (و حال بوکه ربوبیت حقیقت و اتصاف اوزره بو ذات غنیه نک عینندن
 غیری دکادر زیرا ربوبیت دخی سائر نسب ذاتیه کبی ذاتده برنسبتدر که انک عیندر پس رب ذاتندن غیری
 دکادر یعنی ذاتنک عیندر نسبت اعتباریه زیرا ذات نسب اسمائیه الیه و صفت ربوبیتله ظاهر در) (فلا تعارض
 الامر بحکم النسب) (پس وقتا کیم امر نسبک حکمی سبیلده متعارضه اولدیه زیرا نسب ذاتیه وحدت
 و اطلاق اوزره در انرا عالمه مقتدره اولغله عدم غنایی مقتضیه در پس غنا و افتقار امران متعارضاندر و کذلک
 نسب اسمائیه دخی بری برینه متعارضه و متقابلدر لطف و قهر و رحت و نعمت و هدايت و ضلال کبی) (ورد
 فی الخبر ما وصف الحق به نفسه من الشفقة علی عباده) (لما نک جوابیدر یعنی خبرده وارد اولدی شول شی که حق
 انکله کندی نفسنی وصف ایلدی و اول شی حقن کندی عبادی اوزره شفقتی کندی نفسنه اسناد ایتدی و آنک
 یعنی الله تعالی (والله رؤف بالعباد) قولیه کندی عبادی اوزره شفقتی کندی نفسنه اسناد ایتدی و آنک
 عبادیه شفقتی آنلره رحتدر پس حق تعالی شفقتله عبادنه رحت ایتدی و عبادنه رحت ایتک عبادنه طالبه
 اولان و عبادنده ظاهره اولان اسمائیه رحتدر زیرا اسمانک کمالی اعیان عالمه اولان عبادک مظاهر الیه ظاهره
 اولور و ربوبیت آنلره متوقفه در آنلره ثابتّه اولور * پس حق عبادی اولان اعیان عالمه حقن رحتی کندی
 اسمائیه رحتیدر) (فالول مانع من الربوبية بنفسه المنسوب الى الرحمن بايجاد العالم الذي تطلبه الربوبية
 بحقیقتها و جمیع الاسماء الالهية) (فالقول مبتدأ و ما مصدریه در و نفس ضمیری حقّه راجعدر و عن و بنفسه
 قولنده بانفس قولنده متعلقدر و بايجاد قولی خبردر) (ای قال تنفیس الحق بايجاد) قولنده ضمیری حقّه
 راجعدر مصدر فاعله مضافر و العالم قولی ايجاد قولی ایچون مفعولدر و جمیع قولی رفع الیه الربوبیه قولنده
 معطوفدر یعنی دیمک اولور پس اولکی تنفیس که حق تعالی رحمانه منسوب اولان نفسیه ربوبیتدن
 تنفیس ایتدی آنک عالمی ايجادله واقع اولان تنفیسدر که ربوبیت حقیقتیه اول عالمه طالبه در و جمیع اسماء
 الهیه دخی اکا طالبه در و جازدر که اول قولی مبتدأ اولوب مالذی معناه اوله و بايجاد قولنده ضمیری مفعول
 مایه راجع اوله و العالم قولی رفع الیه مبتدأ نک خبری اوله ای فاول شی بايجاد نفس الحق عن الربوبية بنفسه
 المنسوب الى الرجان العالم الذي تطلبه الربوبية بحقیقتها و جمیع الاسماء الالهية یعنی اولکی حق انی ايجاد
 ایتکله ربوبیتدن تنفیس ایتدی رحمانه منسوب اولان انک نفسیه عالمدر که ربوبیت حقیقتیه اکا طالبه در
 و جمیع اسماء الهیه دخی اکا طالبه در) (اندى) حضرت ربوبیت اسمانک احکام و اناری اظهار انده کمال کیده ایلدی

پس جمیع اسماء الهیه تک مطایب اولان عالمی حق تعالی نفس رجائیه سیه ایجاد یافته حضرت ربوبیت و جمیع اسماء الهیه متنفسه اولدی و عالمک ایجاد دله ربوبیتک کمالاتی و اسمائک احکام و آناری ظاهره اولدی و مرتبه ربوبیت مرتبه ثالثه در اسماء و صفات مرتبه سی اولان مرتبه الوهیت اندن اقد مدد رت نفس اول ربوبیتدن دکادر تنفس اول ذات حقده بالقوه اولان اسماء الهیه بی نفس رجائیه حضرت علمیه ده اظهار یافته کله در که اسماء بری بریدن انده متمیزه اولور و بعدده اسماء الهیه ده بالقوه اولان آنلک احکام و آناری مظاهر اعیان عالمده نفس رجائی ایجاد یافته تنفس نایدر پس مرتبه ربوبیتدن تنفس اول ایجاد عالمده در زیر عالم اولان مرتبه ربوبیتده محققه اولور و مرتبه ربوبیتده اولان اسمائک احکام و آناری آنکله ظاهره اولور پس مرتبه ربوبیتده ایجاد عالمده واقع اولان تنفس اول مطلقا تنفس اول دکادر (فیثبت) و فی بعض النسخ (ثبت من هذا الوجه ان رحمة وسعت کل شیء فوسعت الحق) (پس بوجهله ثابت اولور و یا خود ثابت اولدی که تحقیق حقک رحمتی هر شئیده واسعه اولدی پس حقه دخی واسعه اولدی زیرا حق اسمائک عینیدر و اسمائک حضرت علمیه ده ظهوری حسبیه و انده بری بریدن آنلک تمیزی حیثیتیه انلرحمت ذاتیه الیه مرحومه در و اسمائک ربوبیتی مظاهر عالمده ظاهر اولغله انلرحمت رجائیه الیه مرحومه در زیر انساب اسمائیه تک وجودی عالمه و اعیان عالمه متوقفدر پس رحمت جمیع اعیان و اسمایه واسعه در) (فهی اوسع من القلب او مساویه له فی السعة) (پس رحمت قلبدن اوسعدر زیرا رحمت جمیع اشیا یه واسعه در و قلب اشیا دن بر شیده در و یا خود رحمت سعتده قلبه مساویه در) (ما وسعی ارضی ولا سماوی و وسعی قلب عبدی المؤمن مفهومی اوزره قلب حقه جمیع اسماء الیه واسعه در پس رحمت دخی اسماء الهیه یه واسعه اولقده سعتده کامساویه در و اسماء الهیه اسماء اولدیی حیثیتیه مرحومه در اسماء عین ذات اولدیی حیثیتیه مرحومه دکادر زیرا غناذانه مصروفدر اسمایه مصروف دکادر و کذلک قلب عارف کامل صورت الهیه اسمائیه ذاتیه یه واسعه اولقده ذات و اسمادن غیری دکادر زیرا حقک تجلی ذاتیسی قننده قلب بچون و حقدن غیری بر شئی بچون وجودی و قدر (الحادث اذا قرن بقدم لم یبق له اثر) (هذامضی) یعنی رحمت حقه واسعه اولدیی و حق اسماء حیثیتیه را حرم و مرحوم اولدیی و رحمت قلبدن اوسع و یا خود کامساوی اولدیی سبق ابتدی و تمام اولدی و بولغا بچون بر طریقه در بونده بلا غندن بر نوع و اردر و بعضا ابتدی که بواسطه فصل خطابدن در) (قال تعالی هذا وان لاطاغین لشر ما أب) (ثم لیهلم ان الحق تعالی کما ثبت فی الصحیح یقول فی الصور عند التجلی وان الحق تعالی اذا وسعه القلب لا یسع معه غیره من المخلوقات فکانه یلاؤه) (انذکرکم معالوم اولسون که تحقیق حق تعالی تجلی قننده صورده تحول ایدر نه کیم صحیحده ثابت اولدی و تحقیق حق فجنکم اکا قلب واسعه اولسه مخلوقاتدن حقک غیری اولان شئی حقله انده صغمز پس کانه حق تجلیله قلبی طولدر و وساحت قلبی احاطه ایدر * پس غیر انده صغمز پس شیخ رضی الله عنه ایما ایدر که اصحاب اعتقادنک قلبی تجلی حسبیه در و حق تجلی صورده تحولدر پس قلب دخی و متقلب و تحولدر و شول قلب که حقه واسعه در جمیع تجلیات الهیه ذاتیه و تجلیات اسمائیه یه مستعد اولان قلبدر پس صورت الهیه اسمائیه ذاتیه انده صغمدده مخلوقاتدن صورت غیر انده صغمز * ومعنی هذا انه اذا نظر الی الحق عند تجلیله لا یمکن ان ینظر معه الی غیره) (یعنی بزم اذا وسعه القلب لا یسع معه غیره من المخلوقات قولنک معنا سی تحقیق قلب فجنکم حقه نظر اباسه حقک اکا تجلیسی قننده قلبه ممکن دکادر که حقک انده ظهوری و تجلیسیله حقک غیری اولان شئیده اول نظر اباسه یعنی صورت احدیت ذاتیه الیه حق تعالی قلبه تجلی ایدر و انوار تجلیات ذاتیه احدیه وجه قلبی احاطه ایدر کده جمال وحدنک اکا تجلیسی قننده شئی آخره نظرا تمک و رؤیتین بینی جمع اتمک اکا ممکن دکادر زیرا وحدنک تجلیسی قننده کثرت وجودیه و کثرت نسبییه مضحکله اولور زیرا احدیت شئی آخری محو ایدر آنک وجودن اقتضا ابتز * پس قلبک تجلی حقه انصباغی و نور حقه استغراقی حسبیه اول نظرا تمک الا حقه حقه کندی نفسنی و شئی آخری احساس ایدر و ارل تجلی و احدی اندن منصرف اولقده صور خلقیه اعتباریه خلقه نظر ایدر و وحدت حقیقت اعتباریه حقه نظر ایدر رؤیتین بینی اعتبارین مختلفین الیه جمع ایدر) (و قلب العارف من السعة کما قال ابو یزید البسطامی لو ان العرش وما حواه مائة الف الف مر فی زاویه من زوايا قلب العارف ما احس به) (قلب العارف قولی مبتدادر و من السعة قولی خبردرای و قلب العارف بالغ الی مرتبه من السعة لا یحس شئیما

مخلوقا بغير عارف قلبی سعادتی بر مرتبه یه بالغدر که شیء مخلوقی احساس ایدیه مرتبه کیم ابو یزید بسطامی ابتدای
العرش و جمیع مخلوقات که عرش فی حاویدر یوز بیک کره یوز بیک عدد دایله معدود اولدینعی حالدۀ عارف قلبی
زویا سندن برزاویه ده حاصل اولیدی قاب فی احساس ایدیه مزیدی زیراعرش و مافیہ محدود و متناهی در
وعارف قلبی سعی غیر متناهیۀ در زیرقاب عارف وجود غیر متناهی به واسعد و جائز که من السعۀ قولده
من فی معناسۀ اوله و کما قال ابو یزید قولى مبتدأ أنك خبری اوله ای وقاب العارف فی السعۀ کما قال ابو یزید
بمعنی سعۀده عارف قلبی ابو یزید دیدی **کبیر** (وقال الجنید فی هذا المعنی ان المحدث اذا قرن
بالقديم لم یبق له اثر وقلب یسع القديم کیف یحس بالمحدث موجودا) و جنید رضی اللہ عنہ بومعنادہ بمعنی قلبک
سعی حقدۀ و حقل تجلیسی قندۀ قلبک شیء اخری عدم احساسی حقدۀ ایدئی تحقیق محدث تجلیکم قدیمه
مقارن قلبنۀ محدث ایچون بر اثر باقی قالمز و برقاب جامع و کامل که قدیمه واسع اوله اول محدث نیجه احساس ایدر
و محدث موجود اولدینعی حالدۀ بوقدیر اوزرۀ موجودا بالمحدث قولندن حال واقع اولور پس عارف قلبنۀ اولان
قدیمه عرش محدث مقارن قلبنۀ آنک وجودی و اثری باقی قالمز تا کیم عرش قلبک زویا سندن برزاویه ده مزوی
اولغۀ و احساس اولغۀ آنک قابلیتی اوله زیرا برقلب که وجود غیر متناهی اولان حق قدیمه واسع اوله و قدیم
آنک جمیع زویا سنی احاطه ایلیمۀ محدثی کندی نفسندۀ موجود نیجه احداث ایدر زیرالمحدث اندۀ مستملکدر
موجودد کدر پس احساس اولغز (کل شیء هالک الا وجهه) فلاشی مع الحق اذا قلبی بصورته الاحدیۀ لقلب
العارف الکامل) (واذا کان الحق یتنوع تجلیه فی الصور فالضرورة یتسع القلب و یتضیق بحسب الصورة الّتی
یقع فیها التجلی الالهی فانه) (الضمیر للشان) (لا یفضل من القلب شیء عن صورة ما یتع فیها التجلی) و جنیکم
حقل تجلیسی صورده متنوع اولسه پس بالضروره قلب متسع اولور و ضیق اولور شول صورت حسبیلۀ که
تجلی الهی اول صورتدۀ واقع اولور زیرا شان بودر که قلبدن برشی فاضل اولز شول صورتدن که تجلی اول
صورتدۀ واقع اولور یعنی صورده حقل تجلیسی متنوع اولغۀ شول صورت حسبیلۀ که تجلی الهی اندۀ واقع
اولور قلب متسع اولور و ضیق اولور پس قلب اول صورت حسبیلۀ اولور زیرا قلبدۀ واقع اولان تجلینک
صورتدۀ قلبدن برشی فاضل اولز که تجلی الهی اندۀ ظاهر اولیمه یعنی عارفک و یا خدوانسان کمالک قلبی حقله
دائرۀ آنکچون حیثیت معینۀ و قابلیت جزئیۀ و کیفیت مقیدۀ بوقدر که برشیئۀ مخصوصه اوله شیء آخره شامله
اولیمه و حقلک اکالتجلیسی آنک حسبیلۀ اوله بلکه قابلیت کلبه ایلۀ مطلقدر حق مطلق حسبیلۀ در و اندۀ
واقعۀ اولان تجلیات الهی صوری ایچون هیولانی القبولدر هر قدر حق اکالتجلی ایدرسۀ کرک صورت
ذاتیۀ کلیۀ مطلقه ایلۀ تجلی ایتسون و کرک صورت اسمائیۀ جزئیۀ مقیدۀ ایلۀ اول تجلی حسبیلۀ اولور پس بحسب
الصورة قلب متسع و ضیق اولور و کنديسی هیولانی الوصفدر آنک بروضی و بررسمی بوقدر که آنک حسبیلۀ
حق اکالتجلی ایلیمه و اما قلوب جزئیۀ پس اکا مخالفۀ در زیرا آنکدن هر برسی ایچون حیثیت معینۀ
و کیفیت مقیدۀ و قابلیت مخصوصه و استعداد خاص وارددر که تجلی الهی آنک حسبیلۀ واقع اولور پس
قلب تجلی اهلک کیفیۀ تجلی حق متکیف اولور و آنک استعدادی صورتیلۀ متصور اولز آنک حسبیلۀ
واسع و ضیق اولور پس قلب عارف کامل تجلی حق حسبیلۀ متسع اولور و ضیق اولور رقب غیر عارف حسبیلۀ
تجلی حق متسع و ضیق اولور و آنک قابلیتۀ متکیف اولور و بوم قیامتدۀ اهل محشره عموما حقل صورتدۀ
تحوّلنک حقیقۀ بودر پس آنکچون هر قدر حق تجلی ایدرسۀ عارف فی عارف اولور و اکا سجدۀ ایدر
واما غیر عارف که کنديسنک معتقد خاصیلۀ محجوبدر پس کندي صورتی که اکا معتقد در معتقدی
صورتدۀ حق اکالتجلی ایدر کدۀ فی عارف اولور و اکا اقرا ایدر و کندي معتقدی صورتدن غیری صور
اعتقادیه دن صورت اخرادۀ تجلی ایتسه اکا انکار ایدر و ائندن تعوذ ایدر) (فان القاب من العارف الاولانسان
الکامل بمنزلة محل فص الخاتم من الخاتم لا یفضل بل یکون علی قدره و شکله من الاستدارة ان کان الفص
مستدیرا و من التربع و التمدیس و الثمین و غیر ذلك من الاشکال ان کان الفص مریعا و مستدیرا و مستدیرا و مستدیرا
کان من الاشکال فان محله من الخاتم یکون مثله لا غیر) (فعلیلدر قلبک تجلینک صورتی حسبیلۀ اولدینغۀ
و صورت تجلیدن قلبک فاضل اولدینغۀ یعنی عارفک و یا خدوانسان کمالک قلبی خاتمک فسی محلی منزله سندۀ در

خامدن که فصدن فاضل دکادر بلکه استدارتن آنک قدری وشکلی اوزره اولور اکر فص مستدیر ایه ویاخود
 تربیع و تسدیس و تینیدن و بوندن غیر اشکالدن قنغی شکل اوزره اوله حق اولور سه **ا** ک ر فص مربع
 ویا مسدس ویا شش ویا اشکالدن نه شکل اوله حق اولور سه پس تحقیق خامدن آنک محلی آنک مثلی اولور غیر
 اولز یعنی اکر فص مستدیر ایه محل دخی مستدیر اولور و مربع ایه مربع اولور و مسدس ایه مسدس اولور
 ویا شش بوندن غیر اشکالدن هر قنغی شکل اوزره فص اوله حق اولور سه محل دخی اکر کوره اولور عارف ایه
 انسان کامل قلبنک تجلی الهی صورته نه بیتی دخی بویجه در قلب تجلی الهی به تابع در زیر قلب عارف اوزره
 احدیت جمیع غلبه ایتمکله آنک قابلیت مطلقه در پس قلب عارف قابلیت اطلاقیه ووصف هیولانی سیله حق
 مطلقه دائماً مقبل و متوجه در پس هر قنغی صورته حق اکتجلی ایدر سه اول دخی اول صورت حسبیه اولور
 پس حق اکر صورت اطلاقیه ذاتیه ایه تجلی ایدر سه اول دخی صورت اطلاقیه ذاتیه ایه ظاهر اولور
 واکر صورت مقیده ذاتیه ایه اسماء ایتنک اختلافی حسبیه تجلی ایدر سه اول دخی صورت مقیده
 ایه ظاهر اولور صورت تجلیدن فاضل در (وهذا عکس ما تشریبه الطائفة ان الحق بتجلی علی قدر استعداد
 العبد) عارف قلبی شول صورت حسبیه اولدی که اول صورته حق اکتجلی ایدر یعنی شول شینک عکسیدر که
 طائفة اهل الله اکا اشارت ایدر که تحقیق عبدک استعداد مقداری اوزره تجلی ایدر شول شینک که حق عبدک
 استعدادی و قلبک قابلیت حسبیه تجلی ایدر چنکم مقدار معین اوزره و هیئت مخصوصه اوزره اولسه (وهذا
 لیس كذلك فان العبد يظهر الحق علی قدر الصورة التي يتجلی له فی الحق) وقلب عارفده اولان تجلی طائفة نک
 اشارت ایدر یکی کبی دکدر تا کیم تجلی عارف قلبی حسبیه اوله زیرا عبد حق ظاهر اولور شول صورت مقداری
 اوزره که اکا اول صورته حق تجلی ایدر زیر قلب عارفده حیثیت معینه یوقد رتا کیم حق آنک حسبیه اوزره اکا
 تجلی ایلایه (امدی) طائفة صوفیه نک ان الحق بتجلی علی قدر استعداد العبد قولری فیض مقدس علمی
 اوزره در شیخ رضی الله عنک یتبع القلب و یضیق بحسب الصورة التي يقع فیها التجلی قولی فیض اقدس
 حکمی اوزره در زیر فیض مقدس تجلی اسمائی در اعیانک استعدادی اوزره مترتبه در پس تجلی عینی باطندن
 قلبه استعداد اعطاء ایدر اول صورت حسبیه که انده اکا تجلی ایلدی و بواسطه استعداد غیر مجعولدر و ظاهر دن تجلی
 استعدادک حسبیه اوزره در انکچون شیخ رضی الله عنه ایلدی) (وتحیر بهذه المسئلة ان الله تجلی تجلی غیب
 و تجلی شهادة فی التجلی الغیبی يعطی الاستعداد الذي يكون علیه القلب وهو التجلی الذاتي الذي الغیب حقيقة
 وهو الهیة التي يستحقها بقوله عن نفسه هو فلا يزال هو له دائماً باقداً فاذا حصل له اعنی للقلب هذا الاستعداد
 تجلی التجلی الشهادی فی الشهادة فراً فظهر بصورة ما تجلی له کما ذکرنا فهو تعالى اعطاه الاستعداد بقوله اعطی
 کل شیء خلقه و بومثله نک تجلی بری و تحقیقی بودر که تحقیق الله ایچون ابکی تجلی حاصلدر بر برسی تجلی غیبدر
 و برسی تجلی شهادتدر پس تجلی غیبله شول استعداد ذاتی بی اعطاء ایدر که قلب عارف آنک اوزره در وارل تجلی
 غیبی شول تجلی ذاتیدر که غیب مطلق آنک حقیقتیدر و تجلی غیبی شول هویت الهیه در که حق اوله و به
 مستحضر کنیدی نفسندن حق اخبار ایتمکله (ولله غیب السموات والارض وهو عالم الغیب) قوالیه پس
 یوتقدیر اوزره مستحقها قولنک فاعل ضمیری حق و مفعول ضمیری هویت راجع اولور و بقوله وعن نفسه ضمیری
 دخی حق راجع اولور و هو ضمیری بقوله ضمیری ایچون تأکید واقع اولور ای بقوله هو عن نفسه و مستحقها
 قولنک فاعلی حق اولوب بقوله وعن نفسه ضمیری حق راجع اولوب و هو مفعول قول اولوب جائزدر یعنی کنیدی
 نفسندن قل هو الله دیمک ایه زیرا هو غیبیه اشارت ایدر پس غیب هویت الهیه در و هو کلمه می مستحقها قولنک
 فاعلی اولوب جائزدر ای مستحقها هو بقوله عن نفسه پس حقل هو تجلی ذاتی دائماً باقداً ایچون
 اولقدن زائل اولز مقام جمع واحدینه و کذلک مقام تفصیل و کثرتنه ذاتندن و هو یتدن اعیان ثابته ایچون
 بواسطه ذاتی غیر مجعول حاصل اولسه پس حق قلبه شهادتده تجلی شهودیه تجلی ایدر پس قلب حق اول
 تجلیده مشاهده ایدر پس قلب ظاهر اولور شول تجلی صورتیه که اکا تجلی ایلدی ته کیم بزانی ذکر ایلدک
 (فان العبد يظهر الحق علی قدر الصورة التي يتجلی له فی الحق) و لزله پس حق تعالی قلبه استعداد مجعولی
 اعطاء ایلدی (اعطی کل شیء خلقه) قولی حکمیه پس قلبه استعدادک حصولی قنغده و تجلی شهودیه قلب

حق مشاهده ایدر دخی اول صورت حسبیه حق ظاهر اولور که حق اول صورته اکا تجلی ایلدی) (ثم رفع
 الحجاب بینهم و بین عبده بقوله ثم هدی فرأى العبد فی صورة معتقده فهو عین اعتقاده) (انما نکره حق تعالی
 حجابی رفع ایلدی کنیدی بینیه عبدی بینده (ثم هدی) قوالیه پس عبدانی مشاهده ایلدی کنیدی معتقدی
 صورته پس حق عبدک اعتقادینک عینی اولدی یعنی حق تعالی ارباب عقاید بینیه کنیدی بینده اولان حجابی
 رفع ایدوب تجلی ایتدکده هر بر رسی کنیدی عقیده حق صورته حق مشاهده ایدر پس حق شهودیه بر
 معتقدینک عینی اولور پس عبد کنیدی عقیده حق صورته مشاهده ایتدیک کنیدی نفسیدر) (فلا يشهد
 القلب ولا العین الا صورة معتقده فی الحق) پس تجلی غیبی قنغده قلب بویجلی شهودی قنغده عین حسی حقل
 حقله عبدک معتقدی صورتن غیر مشاهده ایتدیک پس عبد مرآت حقله کنیدی نفسندن غیر بر شیی
 مشاهده ایتدیک و اما انسان کامل که تعین اوله بالغ واصل و تعین اولک باطنیه و ظاهر نه شاهد وجهین صاحبدر
 بروجهی باطنیدر و بروجهی ظاهریدر پس وجه باطنی که مطلقدر انککه تعین اولک باطنی اولان اطلاقیه و غیب
 مطلقه متوجه و ناظر در پس بر ایتدیک صورته متعقد دکدر و حق بر عقاید تقید ایتدیک و بعض اسماء حضراته
 آنی حضراته و ظاهر یله تعین اولک ظاهر نه متوجه و ناظر در و آنده اولان حضرات اسماءیه دن هر بر حضراته
 مقابلدر که حق آنلردن اکا تجلی ایدر پس مرآت مجلوه کبیر در جمع حضراتک تجلیاتیه مستعددر پس کنیدی
 وجودنده اولان مرآتیه آناتله جمیع حضراتک تجلیاتیه قبول ایدر و لکن هر بر حضراتدن وارد اولان تجلی بی
 کنیدی نفسنده موجود اولان شینله قبول ایدر که اول حضراتدن اول تجلی اکا مناسبدر پس هر قنغی اسماء
 حضراتدن حق اکتجلی ایدر سه حق اول تجلی صورته حضراته و هر قنغی معتقدک اعتقادی صورتی اوزره
 تجلی ایدر سه آنی قبول ایدر و وارل صورته حق ظاهر اولور و انککه تحول ایدر (فالحق الذي في المعتقده هو الذي
 وسع القلب صورته وهو الذي يتجلی له فی معرفه فلا ترى العین الا الحق الاعتقادی) (پس معتقده اولان حق یعق
 ارباب اعتقاداتک عقایدنده اولان حق شول حقلدر که مؤمنک نامی آنک تجلیسی صورته واسع اولدی و حق
 معتقد شول حقلدر که قلبه تجلی ایلدی پس حق عبدک اعتقادی صورته قلبه تجلی ایتمکله قلب آنی عارف
 اولور پس عین مشاهده ایتدیک حق اعتقادین غیر یعنی شول حق که آنک صورته عبدک قلبی واسع اولدی حق
 معتقددر کرک اعتقاد کماله عقد اولسون و کرک اعتقاد جزئیه و حق معتقد فتح قاف ایه عبده تجلی ایتدکده عبد
 آنی عارف اولور و اکا اقرار ایدر زیر اول صورته آنی عقد ایلدی پس عین حسی دن آخرت اعتقادده اولان
 حقلدن غیر مشاهده ایتدیک زیرا جمیع اشیا نک عینی اولان اله مطلقه بر شیء واسع اولز زیر عین کادر قال الشیخ
 رضی الله عنه فی آخر القصوص المجدی فان الاله المطلق لا یسعه شیء لانه عین الاشیا و عین نفسه و اشئی لا یقال
 فیہ یسعه نفسه ولا یسعهها * الاعین کل اولان عارفک قلبی اطلاق کلی ایه حق مطلقه واسعدر زیرا اطلاق
 و تقیدده حقله متقلبدر) (ولا خفاء بتنوع الاعتقادات فمن قیده انکره فی غیر ما قیده به و اقربه فیما قیده به
 اذا تجلی) (و خفا یوقدر ارباب عقائدن معتقدینک اعتقاداتی تنوعده پس شول معتقد که عقیده خاصه سیله
 حق تقید ایلدی کنیدی تقید ایتدیک عقیده نک غیر اولان عقائدده اکا انکار ایدر اول عقائد صورته اکا
 تجلی ایتدکده و اکا اقرار ایدر و آنی عارف اولور شول صورته که آنی اول صورته تقید ایتدیک شش ایدی چنکم اول
 صورته اکا تجلی ایلسه پس ارباب عقایدک اعتقاداتی متنوعه اولمغه آنلردن هر بر یسملک حالی بودر که در
 چنکم آنک عقیده سنه موافق اولان صورته حق اکتجلی ایتسه اکا اقرار ایدر و چنکم کنیدی عقیده سندن
 غیر اولان سائر عقائد صورته اکا تجلی ایتسه اکا انکار ایدر زیرا عقیده سنه مخالف و ظننه مغاير اولار
 صورته تجلی واقع اولدی پس حق عقیده خاصه به تخصیص ایتمکدن سائر عقائد صورته تجلی ایتدکده اکا
 انکار لازم کاور (فقد آمن ببعض و کفر ببعض) پس اصحاب عقائد بیننده مخالف و تما کراصلدر) و آنلر اقرار ایه
 انکار بیننده در و اما عارف محقق پس هر صورته که حق تجلی ایلدی آنی عارف اولور و اکا مقرر اولور زیر عقد
 معین صاحبی دکدر پس هر صورته حق مشاهده ایدر و اکا عابد و ساجد اولور و و حجب جمع صوری وجود
 واحد مشاهده ایدر زیرا اطلاق صاحبدر انکچون شیخ رضی الله عنه (وهو انما یلم بیکره و اقربه) (وفی بعض
 النسخ) (فی کل صورة یحول منها و یعطیه من نفسه) (المطلقة السکایة القابله) (قدر صورة) (تجلی له فیها الی

وكان لا يلهي له الله معتقدا في انزاله وصف ايدوب تقييد ايتدي شي آخرى اول اوصافه اتصافدن منع ايدر واول
اوصافه اشراكدن اني تنزيه ايدوب * اكانما في مخالفا اولان شيئي اندن دفع ايدر واله معتقده نصرته ايدر
اول اله كه انك اعتقادنده در اكانصرت ايتز * معتقد آخرك اعتقادنده واقع اولان الهى ابطال ايتكمده زيرا
انك مجعوليديرس اكانصرت ايتكمه قادر دكدر (فلهذا لا يكون له اثر في اعتقاد المنازع له) (فلهذا هو
يدب اي عن الامر الذي اعتقده في الهه ونصره قولي ايجون تعليل اولق جائزدر وموضع اولده له ضميري الهه
يعني اله معتقده راجع اوله وموضع ثابده له ضميري اعتقاد صاحب راجع اوله يعني پس اعتقاد صاحب كندى
الهى حقه اعتقاد ايتديكي امر دن منع ايدوب اكانصرت ايتديكندن اوتري اله معتقد ايجون اثر واقع اولم
معتقد بلك منازعي اولان معتقد آخرك اعتقادنده يعني اعتقادنده واقع اولان اله معتقد آخرده تأثير ايتز زيرا
آنك اله معتقدي آنك مجعولي ومنصور يدرا اكانصرت ايتكمه آنده قوت يوقدر وكذا لا ينصره قولي ايجون
تعليل اولق جائزدر وموضع ثابده له ضميري صاحب الاعتقاد قولنه راجع اوله يعني معتقدك اعتقادنده اله
معتقد كندى معتقده نصرته ايتديكندن اوتري معتقد ايجون اثر واقع اولم امانازع اولان معتقدك اعتقاد آخرك
اعتقادنده زيرا اعتقادنده اولان الهدن اكانصرت يوقدر پس معتقد ين بنده نزاع منقطع اولم) (وكذا
المنازع ماله نصره من الهه الذي في اعتقاده فالحق من ناصر ين) (وكذا منازع ايجون دخی انك اعتقادنده
اولان الهدن اكانصرت يوقدر پس اصحاب اعتقادات ايجون ناصر ين يوقدر) (فبني الحق النصره عن الهه
الاعتقادات على افراد كل معتقد على حدته والمنصور الجميع والناصر المجموع) (پس حق تعالى الهه
اعتقادندن نصرتي نفي ايتدي هر بر معتقدك على حده افرادي اوزره يعني هر بر معتقدك على حده اله معتقدي
ايه منفرد اولد بغي حاله الهه اعتقادندن اكانصرت يوقدر پس الهه اعتقاداتدن اكانصرتي نفي ايتدي
پس اله معتقد ايله منفرد اولان معتقد منصور اولم ومنصور اولان سعت قابليتله جميع الهه اعتقاداتك
وصور معتقداتك مجموعي اولان معتقددر واول حق بر عقيدته به تخصيص ايتيوب جميع صور معتقداتده مقرر
ومشاهد اولان عارفدر ته كيم شيخ رضي الله عنه بومعنايه اشارت ايدر * اعتقاد الخلاق في الاله عقائدا وانا
اعتقدت جميع ما اعتقدوا قوليله وناصر اولان مجموعدر يعني اعتقاداتك مجموعي اكانصرت زيرا جميع صور
معتقداتي جامع اولوب جميع صور معتقده حتى مشاهد ايتكمه وهر بر اله معتقد ضرورتدن اكانصرتي رباني
واصل وفيض الهى نازل اولوب اكانصرت وجه وناصردر پس منصور اولان جميع الهه اعتقاداتك مجموعي اولوب
قلب قابل ايله جميع صور اعتقادنده متحول وحقله متقلب اولان عارفدر وجميع الهه معتقده اكانصرتدر
وبعض نسخه ده فالصورت قولي فائله واقع اولدي يعني على حده كندى اعتقاد ايله منفرد اولان هر معتقد الهه
اعتقادات منصور اولم پس منصور اولان جميع اعتقاداتك مجموعي اولان معتقددر والهه نك مجموعي
اكانصرتدر وشارح كتاب مؤيد جندي وعبد الرزاق قاشاني ايتديله كه منصور اولان جميع معتقداتدر
هر بر معتقد كندى معتقدندن منصوردر وناصر اولان مجموع معتقد بندر هر بر يسي كندى معتقده
ناصردر فالكل واحد منهم من ناصر ين وداود قيصرى ديركه وحال بوسكه منصور اولان معتقد ايله آنك
اعتقادنده اولان الهه نك مجموعدر زيرا معتقد اوزره حاكم اولان رب خاص معتقده ناصردر واول دخی كندى
معتقده ناصردر وناصر اولان ينه انك كبي مجموعدر واول معتقد اوزره حاكم اولان رب خاصدر زيرا باطن دن
ربك نصرتي ظاهر اولم الا آنك مظهرى اولان عبد ايله فانظر ماذا ترا فبني الحق النصره عن الالهة الاعتقادات
على افراد كل معتقد على حده قولنده لفظ معتقد فتح قاف ايله اولق وجه ظاهر در يعني پس حق تعالى الهه
اعتقادندن نصرتي نفي ايتدي على حده هر بر معتقد منفرد اولد بغي حاله يعني هر بر معتقد كندى معتقده
نصرت ايتز زيرا بر معتقد معتقد آخرده تأثير ايتكمه كندى معتقده نصرته ايدر وهر حال بوكه بر معتقد بر معتقد
آخرده تأثير ايتز * پس كندى معتقده نصرته ايتز پس منصور اولان معتقداتك مجموعيدر هر بر يسي كندى
معتقدي ايجون منصور اولم الهه وناصر اولان معتقد بلك مجموعيدر هر بر يسي كندى معتقده نصرته ايتكمه
واما جميع معتقداتك مجموعي اولان معتقد عارفكه بر عقد خاص ايله مقيد دكدر پس منصوردر مجموع
معتقداتدن زيرا جميع صور معتقداتده حق اكانصرتي ايتكمه اكانصرت ايدر وجميع صور دن وارد اولان

فيض وذوق حتى انلردن اخذ ايدر واعتقاداتك مجموعي اكانصرت بندر زيرا جميع اعتقادات انده بر يسي
موافقه در بر يسي بر يسي ناصر در واول بر يسي ناصر اولم الهه اكانصرت اولم * پس اعتقادك صاحب جميع
صور معتقده ده اولان الهه اعتقاداته ناصردر وجميع معتقداتك صورنده اولان الهه اعتقادات دخی اكان
ناصر بندر فافهم) (فالحق عند العارف هو المعروف الذي لا ينكر فاهل المعروف في الدنيا هم اهل المعروف
في الآخرة) (يعني جميع صور معتقداتده حقه مقرر معتقد اولان عارف قابل ايله جميع صورده حقله متقلب
اوليقي پس عارف مشاهد قننده حق شول معروفدر كه بر صورتده اول انكار اولم * پس دنياه اهل معروف
اولم ايلر آخرته اهل معروفدر يعني دنياه جميع صور معتقداتده عارف ومشاهد اولم ايلر آخرته دخی جميع
صور معتقداتده متحول اولان حتى عارف اولم وهر صورتده اكانكار ايتز پس دنياه حتى عارف اولم وهر
بر صورتده اكانكار ايتز پس دنياه حتى عارف اولان آخرته دخی عارف اولم وديناده عارف اولم ايلان
آخرته دخی عارف اولم (قال عليه السلام كما تعيشون تموتون وكما تموتون تعيشون) (فلهذا قال لمن كان له قلب
فلم يقلب الحق في الصور تقلبه في الاشكال) (پس دنياه اهل معروف اولان آخرته اهل معروف
اولديغندن اوتري حق تعالى (لمن كان له قلب) ديدى يعني شول كسسه ايجون قرآنده ذكرى حاصلدر ايجون
قلب حاصل اولدي * پس اول كسسه صورده حقله تقلبي عالم اولدي اشكالده قلبك تقلبي سبيله يعني قلبك
اشكالده تقلبي سبيله قلب صاحب اولان كسسه صورده حقله تقلبي عارف اولم وهر راقب جميع حضرات
الهيه وكونه نك صورواشكالده متقلب اولوب جميع حضراته مقابلدر ولهذا وجود انساينه معرفت الهيه
كليه نك محلي قلبدر زيرا روح ايله نفس وسائر قواي روحانيه وحسيه واعضا وجوارح مقام معلوم اصحاب ايدر
معرفت الهيه كليته جميعه قلبه مخصوصه در پس بونقد اوزره فلهذا قولك ضميري من كلمه منه راجع اولم
وقلبه دخی راجع اولم جائزدر) (فن نفسه عرف نفسه وليست نفسه بغير لهو به الحق ولا شيء من الكون
تماما وكأن ويكون بغير لهو به الحق بل هو عين الحق) (پس صاحب قلب اولان عارف كندى نفسندن يعني
كندى قابلي اشكالده متقلب اولديغندن حقله نفسني يعني صورده انك تقلبي عارف اولدي وياخود قلب
كندى نفسندن حقله نفسني عارف اولدي يعني اشكالده تقلبيندن صورده حقله تقلبي عارف اولم
وحال بوكه اول عارفك نفسى هويت حق ايجون غير دكدر وكوندن دخی بر يسي يوقدر كه موجوددر و دخی
وجوده كور كه هويت حق ايجون غير اوله بلكه اول شي هويت حقله عيندر زيرا حقيقتده واحده اولان
وجوده انانيت لازم كوردى بغير قولي ليست قولك خبريدر واما هو قولنده من كلمه سى كوفي بيان ايدر
(فهو العارف والعالم والمقر في هذه الصور وهو الذي لا عارف ولا عالم وهو المنكر في هذه الصورة الاخرى) (پس
حقيقت اعتباري اوزره حق جميع اشيا نك عيني اوليقي بوضووده كندى نفسني عارف وعالم اولم ايلان وكندى
نفسنه منكر اولان حقددر يعني اصحاب قلوب اولان عارفينك صورنده متجلى اولان وجميع صورده متحول
ومتقلب اولان كندى وجودي وارباب عقايددن هر بر يسيه كندى عقيدته سى صورنده متجلى اولدقه
آنك مظهر نك عقيدته لى صورنده متجلى اولان كندى وجودي عارف وعالم اولان واكمقر ومعترف اولان
حقددر وارباب حجابك صورنده متجلى اولوب جميع صورده متحول اولان كندى وجودي دخی ارباب عقايددن
هر بر عقيدة خاصه صاحب مظهرنده كندى عقيدته سنه مغايره اولان صورده متجلى اولان كندى وجودي
عارف وعالم اولم ايلان واكمكر اولان حقددر) (هذا حظ من عرف الحق من التجلي والشهود في عين الجمع) (پس
يعني جميع صورده حقله تقلبي سبيله شول عارفك حظي وذوقيدر كه حق تجليدن عارف اوله يعني هر مظهرده
مظهر حسبيله ظاهر اولوب تجليدن عارف اوله دخی عين جعده شهوددن عارف اوله يعني عين جعده نفسني
وجميع صور كونه بي كه وجوده داخل اولدي والى غير النهايه داخل اولم وهر هويت حتى مشاهد ايدوب حقله
حتى عارف اوله وحق اكانصرت متجلى اولديغن عارف اوله بومشهود صاحب حظ اذقي صاحبيدر وحقيقتده
عارفدر زيرا حق واحد موجود وشاهد ومشهوددر) (فهو قوله لمن كان له قلب) (فهو مبتدأ من كلمه منه
راجعدر كه حق تجليدن عين جعده شهوددن عارفدر وقوله قولي قائم خبردر والتقدير فهو مراد بقوله
لمن كان له قلب) (يتنوع في تقلبه) يتنوع قولي قلبك صفتيدروفي تقلبه ضميري حقد راجعدر وقلبه راجع

ارای جانزد یعنی دیک اولور * پس مجلی ایله وعین جعدن شه ودایله حق عارف اولان عارف مذکور الله تعالیٰ (من کان له قلب) قولیه مراد اولان عارفدر یعنی شول قلب صاحبیدر که صور تجلیاتده حقیق تقابله منقوع اولور یعنی حق صور تجلیاتده کندی نفسی تقابله منقلبدر پس اولدخی حقیق تقابله منقوع اوله هر قتی صورتده که حق متحول اولور سه انده انی عارف اوله ویاخود قلب متنوع در حقیق انی تقابله منقوع (قلب المؤمن بین اصبعین من اصابع الرحمن بقلبه کیف یشاء) و تقدیر بویله اولور فی تقابله ایاه بوقدر اوزره فی تقابله قولیه مصدر فاعله مضاف اولور ویاخود قلب متنوعدر کندی نفسی تقابله منقوع زیرا قلب حقیقی تقابله پس جمیع صورده تقابله قلب متنوعدر پس قلب صاحبی اولان عارف جمیع صورده متجلی اولان حقیق حقله عارفدر بصیرت جمعی احدیتی احدیتله جمعی وجود حقله مشاهده پس بوقدر اوزره مصدر مفعولنه مضاف اولور وچانزد که فهو کلمه سی معرفت و شهوددن حظ مذکور اشارت اوله یعنی حظ مذکور (من کان له قلب) قولیه قلب صاحبی ایچون مخصوصدر که تقدیر بویله اوله فهو ای الذی یدل علیه قوله (من کان له قلب) (واما اهل الايمان فهم المقلدون الذين قلدوا الانبياء والرسل عليهم السلام فيما اخبروا به عن الحق لا من قلدوا اصحاب الافكار والمثاليين الاخبار الواردة بجملة ادلتهم العقلية فهو هؤلاء الذين قلدوا الرسل صلوات الله عليهم هم المرادون بقوله والذين السمع لما وردت به الاخبار والاهمية على السنة الانبياء) (واما اهل الايمان پس انظر شول مقلددر که انبياء ورسل عليهم السلامه انظر تقالید ایلد بوشول شیده که انبیاء ورسل انکه حقدن اخبار ایلد بوشول مقلددر که اصحاب افکاره ودخی اخبار وارده بی ادله عقلیه لریده حمل ایتمکله متأولین اولنره تقالید ایلدی پس رسل صلوات الله عليهم تقالید ایلدن اهل ایمان الله تعالیٰ والذی السمع قولیه مراد اولنره یعنی معنی القایلیه شول شیده که السنة انبیاء اوزره اخبارات الهیه انکه وارده اولدی زیر القاء سمع اولنر الا انبیاء ورسل عليهم السلام انما یتدکری اخبارات الهیه نیک قبولی قننده که اخبارات قبولنده دلیل عقلیه توقف اولنیه والقاء سمعه مخصوصین اولان مقلدین جنسندن که انبیاء ورسله تقالید ایلد بیلد ادله عقلیه وانظار فکریه ایلد اخبار وارده بی متأولین اولان عقلیه تقالید ایلدن مقلدین اخرج ایلدی زیرا متبوع بقیتم حقایقه غیر موصول اولان نهج اوزره اولسه وحقیقت امری جاهل اولسه اکاتبان اولان اندن دخی اجهل اولور ومثل بقیتم ضلالت اوزره اولسه اکامقلد اولان اندن دخی اضل اولور پس القاء سمع رسل وانبیاء مقلد اولنره اولدی (وهو یعنی هذا الذی الی السمع وهو شهید) وحال بوکه اخبارات الهیه به معنی القایلدن شهیددر یعنی السنة انبیاء اوزره وارده اولان اخبارات الهیه بی مشاهده و مر اقبیدن شهود وقت اولور که رؤیت معنسانه کور رؤیت دخی وقت اولور که مبصرات ایچون مبصر ایلد واقع اولور وقت اولور که تجلی خیالیله وحضرت خیالین جسدن تمثیل ایلد واقع اولور وقت اولور که حقایق ایچون بصائر ایلد واقع اولور وقت اولور که بصائر وایصار جهنمک احدیتله واقع اولور وقت اولور که حضرت الهیه ایچون عین حقله واقع اولور (کنت سمعه وبصره من تبه سندن وقت اولور که حقیق کندی ذاتی کندی ذاتیه شهود معنسانه واقع اولور وواهل ولا یتک شهیددر) (یتبیه علی حضرت الخیال واستعمالها) (حق تعالیٰ شهید قولیه حضرت خیاله تنبیه وایشارت ایلد و اولنر استعماله و شهوددن بونده مراد حضرت خیالده تمثیل حسیله تمثیل اولان شیک شهودیدر قاتی سمع اولان مؤمنک خیالی حسیله پس انک شهودی خیالیدر نه کیم دحیه رسول علیه السلامه ارض حاطره تمثیل اولندی و جبرائیل علیه السلام رسول علیه السلامه دحیه صورتده و مر به بشر صورتده تمثیل اولدی یعنی رسوله مقلد اولان مؤمن القاء سمع ایدوب رسول علیه السلامه تمثیل اولان شیئی کندی خیالنه ادخال ایلد و انک قننده حاضر وانی مر اقبیدر قوت خیالیله سبیل حضرت خیالیله بی استعمال ایتمکله ویاخود حضرت خیالیله ده تمثیل اولنن شیئی مشاهده و اول مثال مقیددر اندنصره مثال مطلق و کذلک وصول واطلاعی اوله حضرت خیال اولان رؤیا ایلد اولندی و حضرت خیالیله بی استعمال خیالک قوت اولان صور خیالیله بی اظهار ایتمک ایلد و انک استعمالی صور محسوسانندن وعالم سفالین قیود و انقطاع کایله وعالم علوی به توجه تام قایلده واقع اولور) (وهو قوله علیه السلام فی الاحسان الاحسان ان تعبد الله کانک تراه) (یعنی القاء سمع ایلدن مؤمنک حضرت خیالده شهودی ویاخود

ویاخود حضرت خیالک استعمالی احسان حقدن رسول علیه السلامک (الاحسان ان تعبد الله کانک تراه) قولیدر یعنی احسان مصلحت خیالده کندی معتقدی صورتده تمثیل طریق اوزره حضور قایی و توجه کلی و شهود جمعیله الهیه عبادت ایتمکدر پس علی طریق انشیل حضرت خیالده اولان شهود و شهود خیالیدر شهودی شهوده ویاخود استعماله ویاخود حضرت خیالده عالم تأویلده راجعدر) (والله فی قلبه المصلى) بر قول حدیث آخر در رسول علیه السلام دیر که الله تعالیٰ مصلحت قبله سنده در قلده شهود پس بوحضور خیالیدن اوتری مصلی قبله سنده حق مشاهده و اما اگر مصلحت عینی نور حقله مکمل اولوب بصر حدید و نظر شدید صاحبی اوله حق اولور سه پس حق رؤیت عین ایلد مشاهده ایدر واکامر اقبیه تامه و توجه کلی لازم دکادر تا کیم کانه بر اه کی اوله و شول کمنه که آنک استعدادی کامل و کشتی قوی اولسه جمیع جهاتده حق مشاهده ایدر * زیرا حق جمیع جهاتده حاضر در (وهو علی کل شیء شهید * ایفا اولوا فثم وجه الله) و شیخ رضی الله عنه انبیاء ورسله مقلدین اولان مؤمنین که القاء سمع اصحابدر بیان ایلد کدنصره نظر فکری اصحابه مقلدین اولان اهل تقالیدی بیان ایتمک شروع ایلدی) (ومن قلد صاحب نظر فکری وتقیده فلیس هو الذی الی السمع فان هذا الذی الی السمع لابد ان یکون شهیدا لما ذکرناه ومن لم یکن شهیدا لما ذکرناه فاهو المراد بهذه الایة) (وشول مقلد که نظر فکری صاحبته تقالید ایلد و نظر فکریله متقید اولسه پس اول مقلد القاء سمع ایلدن کمنه دکادر زیر تحقیق بومذکور که معنی القایلدی لابددر که بزمذکر ایلد بکمن شیئی خیالنده مشاهده اوله و بقیتم معتقد بزمذکر ایلد بکمن شیئی خیالنده مشاهده اولسه پس اول کمنه بوابت ایلد امر اددکادر (امدی) شوبله معلوم اوله که نظر عقلیتک تابعی تقیدیه در خلاف واقع اوزره امری بر شیده حاضر در و انک صاحبی شیئی غیر مشهودده حق مقیددر پس بقیتم اکابر مقلد تقالید ایلد و کالقاء سمع ایلد پس تقالیددن والقاء سمع من علت غائیة اولان شهوده بالغ اولنر زیرا موجود اولان شهود معین مقیدده و حضرت دکادر بلکه مقلد هر معینک عینیدر پس اکامقلد اولان خائب و خامر در زیرا امری مشاهده دکادر (فهو هؤلاء) (وفی بعض النسخ فاولئك هم) (الذین قال الله فیهم اذ تبرا الذین اتبعوا من الذین اتبعوا والرسول لا یتبرون من اتبعهم الذین اتبعوهم) (پس نظر فکری صاحبته مقلد اولنر شول قومدر که الله تعالیٰ انلرک حقدن اذ تبرا الذین اتبعوا من الذین اتبعوا) دیدی یعنی بقیتم متبوع اولنر متبوی اوله لانه تابع اولنردن و حال بوکه رسل انلر متبوع اولان اتباعلردن متبوی اولنر زیرا رسل اتباعی بصیرت اوزره دعوت ایلد بوشول دخی مؤمن اولوب شهوده معتقد اولد بوشهودی و لا تخیل و تمثیل طریقیه طلب ایلد بوشول و رؤیت و حق تحقیق طریقیه بقیله مقام ولایته بالغ اولدیلر * پس رسل انلردن متبوی اولنر) (حقق باولی ما ذکرناه) (فی هذه الحکمة القلیبة) (پس ای بزمذکر دوستم بوحکمت قلیبه ده اسرار الهیه و معارف ربانیه دن سکا ذکر ایلد بکم شیئی تحقیق ایلد و حقیقت اوزره عارف اول) (واما الاختصاصها بشعب المافیه من الشعب ای شعبها لا تخصر لان کل اعتقاد شعبه فیه شعب کما هی اعنی الاعتقادات) و اما حکمت قلیبه نیک شعب علیه السلامه اختصاصی حکمت قلیبه ده شعبه موجود اولد بوشول اوتر بدر یعنی بوحکمت نیک شعبی مختصره دکادر زیرا هر بر اعتقاد بر شعبه در پس اعتقاد انک کلیسی شعبدر و شعبی دخی شعبیدر پس قلب دخی غیر مختصره اولان اعتقادات شعبی متضمن اولغله حکمت قلیبه شعبیه مختصره قلدی) (فاذا انکشف الغطاء انکشف لكل احد بحسب معتقده وقد تکشف بخلاف معتقده فی الحکم وهو قوله تعالیٰ ویداهم من الله ما لم یحکوا ویا حجبون) (پس بقیتم غطا منکشف اولسه و حق تعالیٰ تجلی ایلد هر بر معتقده منکشف اولور انک معتقدی حسیله و معتقدی حسی اوزره حق تعالیٰ کاتجلی ایلد و اوزره غطا منکشف حکمده معتقده مخالف منکشف اولور و معتقدک معتقده مخالف اولان انکشاف الله تعالیٰ (ویداهم من الله ما لم یحکوا ویا حجبون) قولنک مفهومی و میدر یعنی بوم قیامتده ارباب اعتقاد آیه اللهین ظاهر اولور شول شیئی که انلر انظن ایلد وانی اعتقاد ایلدیلر (فا کثرهای الحکم) پس معتقد انک اکثری که صاحبینک اعتقادنه مخالف منکشف اولور حکمده مخالف اولدی بقی حالده منکشف اولور یعنی احکام الهیه ده مخالف اولور و انده مخالف اولور و بعض نسخه ده فا کثرهم واقع اولدی * پس فا کثرهم فی الحکم) انکچون دیدی زیرا بعض عباد

ایچون هو بنده اعتقاد استبدیکنه مخالف منکشف اولور) کالمعتزلی معتقد فی الله نفوذ الوعید فی العاصی
 اذامات علی غیر توبه فاذا مات وکان من حرم عند الله قدسیت له عذابه بانه لا یعاقب وجد الله غفور راحیا
 فذلک الله من الله مالم یکن یحتمسه) یعنی معتقد ک حکمه معتقدنه مخالف انکشافک وقوعی شول معتزلی
 کبی که الاله حقنه وعیدک نفوذی اعتقاد ایدر عاصینک حقنه فحکم عاصی علی غیر توبه وفات ایتسه یعنی
 توبه وفات ایتسه بویه اولان عاصینک حقنه وارد اولان وعیدک الله اوزره تنفیذی وآنک نودی لازمد
 دیو معتزلی اعتقاد ایدر پس فحکم اول عاصی وفات ایتسه و حال بوکه عند الله من حرم اولسه آنک حقنه
 عنایت الهیه سابقه اولسه که تحقیق اول عقاب اولیه اول عاصی الله تعالی بی غفور ورحیم بولور وحق تعالی
 فضل قدیم و لطف عظیم ابله انکله معامله ایدر پس معتزلی اوزره الله طرفندن ظاهر اولور شول نسنه که عاصی
 حقنه ائی احتساب ایتمش ایدی یعنی معتزلی عاصینک حقنه وعیدک نفوذی اعتقاد ایتمش ایدی و حال بوکه
 اکالتجار و عفو ظاهر اولدی و بوتقد بر اوزره موضعینده مات قولنک ضمیری عاصی به راجع اولور و جازد که
 موضع نایده اولان ضمیر معتزلی به راجع اوله یعنی فحکم عاصی من غیر توبه وفات ایتسه معتزلی آنک حقنه
 الله حقنه وعیدک نفوذی اعتقاد ایدر پس فحکم معتزلی من غیر توبه وفات ایتسه و عند الله من حرم اوله
 آنک حقنه عنایت الهیه سابقه اولسه که تحقیق اول عقاب اولیه پس معتزلی الله تعالی بی غفور ورحیم بولور
 پس من غیر توبه وفات ایدن عاصی حقنه احتساب ایتمش کی شیء که رحمت و غفراندر الله تعالی طرفندن اکا
 ظاهر اولور پس معتزلی ذوقا عالم اولور که حقن حقنه اعتقاد استبدیکی شیتک خلاقی ظاهر اولدی (امدی)
 شوبله معلوم اوله که من غیر توبه وفات ایدن عاصینک حقنه وعیدک عدم انفاذنه باعث اولان ابکی شیدر بری
 بودر که آنک حقنه عنایت الهیه سبق ایتمش اوله که اول عقاب اولیه پس علم الهیه بونک کبی عنایت الهیه به
 مظهر اولان کسنه بعض عوارض حسبیه معاصینک بعضیسه ارتکاب ایدوب من غیر توبه انتقال ایتسه
 عنایت الهیه و طهارت اصلیه آنک ذاتده غالبه اولغله اول معاصی حسناته تبدیل اولور (بیدل الله سیئاتهم
 حسنات) و باخود عنایت الهیه نیک عظمت و سلطنتی قننده اول معاصی محو اولور (محو الله ما یشاء و یثبت)
 پس ظاهر اول معاصی به منکب اولان کسنه دن وعیدک نفوذی و انفاذی مرتفع اولور و بری دخی بودر که
 حق تعالی صادق الوعددر و مشیتک حقنه اولان وعید عدم انفاذی وعده ایتمشدر و کلامنده وعیدک
 انفاذندن تجاوزی مدح استبدی (و تجاوز عن سیئاتهم) پس وعید وعیدک حکمنده در وعیدک نفوذی و صدق
 لازمد پس وعیدک نفوذی لازم دکادر) و اما فی الهویه فان بعض العباد یجزم فی اعتقاده ان الله کذا و کذا
 فاذا انکشف الغطاء رأى صورة معتقده وهی حق فاعتقدها و انحلت العقدة فزال الاعتقاد و علم بالمشاهدة
 و اما هویت الهیه حقنه اولان معتقده مغایر واقع اولان انکشاف غطا پس تحقیق عبادک بعضی
 اعتقادنده جزم ایدر که تحقیق الله تعالی شوبله و شوبله در نه صورت اوزره عقد استبدیه پس فحکم
 عطا منکشف اولسه کندی معتقدی صورتی مشاهده ایدر و حال بوکه صورت معتقده حق ایدی که دنیاده
 اکا اعتقاد ایتمش ایدی وعقد اعتقادیه منخله اولور معتقدی صورتک ظهوری و آنک مشاهده منی قننده
 پس دنیاده اولان اعتقادی زائل اولور و آنک اعتقادنه موجب اولان آنک ظنی مشاهده ابله حاصل اولان
 علمه فحول ایدر زبر ادنیاده حتی ظنله عقد مخصوصه حصرا ایدوب اکا اعتقاد ایتمش ایدی پس اول
 صورتده حق تجلی استبدیکده غیب ابله واقع اولان اعتقاد زائل اولور و حق مشاهده اوزره عالم اولور
 (وبعد احتداد البصر لا یرجع کلیل النظر) و احتداد بصرد نصکره یعنی بصری نور مشاهده ابله منور
 اولاد نصکره کلیل النظر اولدیغی حالد رجوع ایتمش تا کیم عقیده به محتاج اوله بوتقد بر اوزره لا یرجع قولنک
 ضمیری بعض العباد قولنه راجع اولور و کلیل النظر قولی نصب ابله ضمیردن حال واقع اولور و کذلک ضمیر
 بصره راجع اوقا جائزدر یعنی احتداد بصرد نصکره بصر کلیل النظر اولدیغی حالد رجوع ایتمش یعنی
 بصر نور مشاهده ابله منور اولاد نصکره تکرار نظر نده کلال ظهور ایتمش زبر اعتقده اهل حجاب مخصوصه در
 (فبد البعض العبد باختلاف التجلی فی الصور عند الرؤیه خلاف معتقده) پس صورده تجلیک اختلافی
 سببیه رؤیت قننده بعض عبیده معتقد شیک خلاقی ظاهر اولور یعنی هویت حقنه اولان کندی معتقدی

صورته حق تجلی استبدیکده دنیاده واقع اولان معتقد شیک خلاقی ظاهر اولور و بری دخی بودر که
 صورته حق تجلی ایدر پس کندی معتقدی صورته حق تجلی استبدیکده نصکره آنک کبی صورت اخراده دخی تجلی
 ایدر که اول صورته حق تجلی سنی اول کسنه اعتقاد ایتمش ایدی (لانه لا یتکرر) زبر تجلی متکرر اولور تا کیم
 دائما صورت واحد اوزره اوله زبر اسماء الهیه و شئون ربانیه غیر متناهییه حسبیه حق تعالی دائم التجلیدر
 * فیصدق علیه فی الهویه و بید الهیه من الله فی الهویه مالم یکنوایحتمسبون فیها قبل کشف الغطاء پس اول بعض
 اوزره هویت الهیه حقنه * و بید الهیه من الله مالم یکنوایحتمسبون * صادق اولور یعنی هویت الهیه حقنه الله دن
 انله ظاهر اولدی شول شیء که کشف غطادن اول هویتک حقنه انله احتساب ایدوب اعتقاد ایتمش ایدی
 و حیات حسبیه اهل اعتقادک احتساب و اعتقادنه دار آخرته مخالف اولان تجلی و اول تجلیک شهودی پس
 موتدن نصکره تر قیدندر * و قد ذکرنا صورة الترقی بعد الموت فی المعارف الالهیه فی کتاب التجلیات لنا عند ذکرنا
 من اجتماعیه من الطائفة فی الکشف * و ما افدناهم فی هذا المسئلة مالم یکن عندهم * و تحقیق بزموتدن نصکره
 معارف الهیه ده واقع اولان تر قینک صورتی تجلیات الهیه الیه منی اولان بزم کابزده ذکر ایتدک طائفة
 اهل الله دن شول کسنه نک ذکر قننده که کشفده آنکله بزم جمع اولدی و دخی بعد الموت تر قی مسئله سنده
 انله افاده استبدیکم شیتک ذکر قننده که اول شیء انلرک قننده موجود دکل ایدی (امدی) شیخ رضی الله عنه
 موتدن نصکره تر قی بی تصریح ایدر و اما الله تعالی بیک * و من کان فی هذه العمی فهو فی الاخرة اعمی و اضل سبیلا
 قولی و دخی رسول علیه السلام اذامات ابن آدم انقطع علمه قوی که موتدن نصکره عدم تر قی به دلالت ایدر پس
 محجوبین جاهلین حقنه در که انلرک اعنی ذکر الله دن غطا ایچنده در و انلر اهل کفر و اهل شر کدر و اما
 محققیندن اهل توحید و انلر مقلد اولان مؤمنین که حضور و مراقبه ابله القاء سمع ایدر پس انلر ایچون
 تر قیات حاصلدر موتله حجاب لریک ارتقای سببیه و عفو و مغفرتله موانع لریک زوالی سببیه و بعد الموت
 برانخ علویه ده اهل حقه اجتماع لری سببیه که حیوة دنیاده انله تقلید ایدر لدی و دخی انلر محبت ایدر لدی
 و انله اعتقاد ایدر لدی پس اهل حق براز خرنده ارواح لرندن انله امداد ایدر لرنه کیم شیخ رضی الله عنه
 تجلیات موصله نام کابنده ذکر ایدر که اهل الله دن جه و رابله براز خرنده مجمع اولدی - حلاج و جنید و سهل
 و بونلردن غیر اهل الله دن اکابر ایل جمع اولدی و فی الله انلرک معتقد لری صورنده و انلرک علوم و معارف لرنده
 انلر ابله مباحثه ایدر و مدرک لریک ما فوق اولان علوم و معارفه تنبیه ایدر و انلر تر قی ایدر لدی و حقل
 حقنه اعتقاد لریک عقد فی حل استبدی و انلرک قننده اولیان علوی انلر عنایتدن اوتری افاده ایدر و عوالم
 توحیددن حقیقت شهودیه بی جمع جمعک اخدی مشریدن انلر هبه استبدی رضی الله عنه و عنهم جمیعاً (ومن
 اعجب الامران) ای الانسان فی الترقی دائما و لا یسعر بذلك للطائفة الحجاب و رفته و تشابه الصور و هذا مثل قوله
 و انوابه متشابه) و امرک ایچیندندر که تحقیق انسان استعداد غیبی غیر معمول حیثیتله دائما تر قیده در
 و لکن تر قیده اولدیغنه آنک شعوری یوقدر حجابک لطافتدن و رقتندن اوتری و صور بری برنه متشابه
 اولدیغندن اوتری و تجلیاتده اولان بومتشابه صور الله تعالی بیک (و انوابه متشابه) قولی کیدر یعنی
 ارزاقده اولان تشابه کیدر یعنی انسان دائما ابد تر قیده در عین ثابته سنک استعدادی احوالیه زبر احوال
 اعیان عند الله معلومه اولان اموردر که اعیانده قوتده ثابته در پس انسانک علم الهیدن عین یکایی به
 سیری حیثندن الله تعالی اعیانده بالقوه اولان احوالی دائما فعله اخراج ایدر پس استعدادات اولیه
 غیر معموله دن الله تعالی استعدادات معموله غیر متناهییه بی اظهار ایدر تجلیات حسبیه و اطوار وجود
 حسبیه دنیا و آخرته و دخی برانخ و حشرده و دار ثواب و کسب رؤیته و سایر مواطن اخرویه و مراتب
 علویه ده آنک عبوری حسبیه شعوری و عدم شعوری حیثیتله و هر شیء که وجوده داخل اولوب موجود
 اولدی واجب الوجودک وجودیه واجب الوجود اولور پس عدمه منقلب اولور پس انانیت ایله تجدد
 و تر قیده در زبر ابدال ابد تجلیات الهیه وجودیه دائمیه بی دائم القبولدر و هر تجلی ایله تجلی آخر ایچون قبولی
 زیاده اولور و لکن وقت اولور که دائما مترقی اولدیغنه شعوری اولور اکر اهل حجاب ایتسه حجابی لطافتدن
 و رقتندن اوتری و انسان ابد تجلیات ایچنده در که آنک اوزره متوالیه در و هر استعداد و تجلی ایچون تجلیات

آخر متزاید اولور که تجلیات علمیه و یا شهودیه و یا حالیه و مقامیه و یا وجدانیه در جمعه و جمع جمعه و یا خود
 احداث جمع و فرقه و صور تجلیاتک تشابهندن اوتری انسان انله مطلع اولور زیرا تجلیات منضبطه دکادر
 شول اوزاق کبی که متشابهه اتیان اولور) کما رزقوا منها من غرة رزقا قالوا هذا الذي رزقنا من قبل واتوا به
 متشابهه) و بومعلومه که بر زمانه کان رزق زمان آخره کان رزق غیریدر و حال بوکه کایسی رزق و لکن
 متشابهه در بری برینک عینی دکادر غیریدر * پس اهل کشف و تحقیق قنده تعینات بیننده فرق ظاهر در
 اهل حجاب قنده خفیدر (ولیس هو الواحد عین الاخر فان الشبهین عند العارف انهما شیهان غیران) و احوال
 ایچوندر و لیس قولنده مستر اولان ضمیر اسمدر رزقه راجعه در و هو عماد ایچوندر و الواحد قوی عطف بیاندر
 و عین الاخر قوی خبردر یعنی و حال بوکه رزق واحد رزق آخرک عینی دکادر و کذلک لیس قولنده مستر اولان
 ضمیر رزقه راجع اولوب اسم اولی و هو فصل و عماد ایچون اولی و الواحد قوی نصب ایله لیس قوی ایچون خبر
 اولی و عین الاخر خبر بعد الخبر اولی جائزدر و لیس الرزق فی الازمنة رزقا واحد حتی یکون هذاعین الاخر یعنی
 ازمنه ده موجود اولان رزق رزق واحد دکادر تا کیم بورزق رزق آخرک عینی اوله و کذلک هو ذلک معنایسته
 اولوب رزقه اشارت ایچون اولی جائزدر و صورتندن عبارت اولان حجاب دخی اشارت ایچون اولی جائزدر
 ای و لیس ذلک الرزق الواحد عین الاخر و لیس ذلک الحجاب و هی الصورة عین الحجاب الاخری عین الصورة
 الاخری و ظاهر اولان بودر که هولیس ایچون اسمدر و الواحد رفع ایله عطف بیاندر و عین الاخر نصب ایله لیس
 ایچون خبردر زیرا شیهان عارف قنده شیهان اوله قلمی حیثیتیه غیراندر یعنی برینک غیریدر و غیران
 آنک خبریدر * پس بوتقدیر اوزره من حیث بونده مقدر اولور ای فان الشبهین غیران عند العارف من
 حیث انهما شیهان و العارف قولنده الف ایله لام اولدی معنایسته اولوب و انهما شیهان قوی مفتوحه
 اولان آن ایله العارف قوی ایچون مفعولیه اوزره محلا منصوب اولی جائزدر و غیران آنک خبری اولور
 و آنک اسمیه خبری بیننده واقعه اولان جمله غیران قولنک مدلولی اولان مغایرت ایچون ظرف واقعه اولور
 و التقدير فان الشبهین عند الذي يعرف انهما شیهان غیران یعنی دیمک اولور زیرا تحقیق شیهان شول
 کسسه نک قنده که شیهان شیهان اولدیغن عارفدر غیراندر تعینده و لکن شهود صحیح حقه غیرتی اقتضا ایتمز
 انکیچون (و صاحب التحقيق يرى الکثرة فی الواحد) دیدی یعنی تحقیق و کشف صاحبی واحده کثرتی
 مشاهده ایدر یعنی کثر تعیناتی صور متشابهه غیر متشابهه مترایه و متظاهره اولان عین واحده ده
 مشاهده ایدر (کایعلم ان مدلول الاسماء الالهية وان اختلفت حقایقها و کثر تعینات انهاء عین واحده) نه کیم
 یلنور که تحقیق اسماء الالهیه نک مدلولی و اگرچه کیم انلک حقایق مختلفه و کثیره اولدیه تحقیق انلک
 مدلولی عین واحده در نه کیم قادر و عالم و خالق و رازق نک مدلولی که الاهد بالحقیه واحد در انلک معانیسی
 مختلفه ایکن انهما ضمیری مدلوله راجعه در ضمیرک تأنیثی ذات واحده اعتباریه در زیرا جمع اسماء الالهیه نک
 مدلولی ذات واحده در (فهذه کثرة معقوله فی واحد العین) پس بوکثر واحد العین ده معقوله در * پس اسمانک
 معانیسی اختلافی واحد العین اولان مسما ده کثر اعتباریه در حقایق مختلفه اعتباریه و مع هذا مختلفه
 الحقایق اولان اسماء ذات واحده راجعه در و انده معقوله در فهذه کثرة قوی مبتدادر و معقوله قوی خبردر
 و جائزدر که معقوله قوی کثرة قوی ایچون صفت اوله و فی واحد العین قوی خبر اوله ای فهذه کثرة المعقوله واقعه
 فی واحد العین (فیکون فی التجلی کثرة مشهودة فی عین واحده) پس صور اسماء الالهیه تجلی قنده کثر عین
 واحده ده مشهوده اولور و عین واحده معقوله اولور پس بوندن اوتری هویت صور موجودات ایله مستر اولور
 و اول انلری اظهار ایدر و قیامت کبراده صور موجودات مستوره قنور و حق ذاتیه ظاهر اولور (لمن
 الملك اليوم لله الواحد القهار) و تارة تجلیات متشابهه حقیقت واحده در و تعینات ایله کثیره در
 وجه مشروح اوزره یکون افعال ناقصه دن اولور و کثرة قوی آنک اسمی اولی اوزره مرفوعدر و مشهودة
 قوی آنک خبری اولی اوزره منصوب اولور و فی عین واحده قوی شهود ایچون ظرف واقع اولور و یکون
 قوی فعل تام اولوب کثرة قوی آنک فاعلی اولی و مشهودة قوی رفع ایله کثرة قوی ایچون صفت اولی
 جائزدر یعنی دیمک اولور * پس تجلی قنده عین واحده در کثر مشهوده موجوده اولور * پس کثر

مشهودة عین واحده ده ظاهره و محسوسه اولور و عین واحده کثر مشهوده ده باطنه و معقوله اولور
 کما ان الهیولی توخذنی حد کل صورة مع کثرة الصور و اختلافها ترجع فی الحقیقة الی جوهر واحد و هو
 هیولاه) قال الشیخ رضی الله عنه فی کتاب انشاء الدوائر فی حق الهیولی فیه بالنظر الی ذاتها کلیة معقوله
 لا تنصف بالوجود ولا بالعدم و هی المادة لجمع الموجودات و قد ظهرت بکمالها بظهور الموجودات و ما بقی شی
 یوجد بعد (امدی) هیولی خارجده موجوده دکادر زنده معقوله در جمیع موجودات علویه و سفلیه ایچون
 ماده در و جمیع حقایق معلومة موجوده بی و معدومه بی حاویه در * پس آنک وجودی اعیان موجوداتک
 قدیمک و حادثک عین بروزیدر * پس آنک وجودی وجود انحصار موقوفدر زیرا اول جمیع موجوداتک
 صورتی قابله در و انلره ظاهره در و جمیع صوریه اکا راجعه در جمیع صورته اول ماده و حقیقت اولدیغی
 حیثیتیه یعنی دیمک اولور نه کیم هیولی هر صورتک حنده اخذ اولور صورتک کثرتی و اختلافی وجودیه جمیع
 صورتی الحقیقه جوهر واحد راجعه اولور و حال بوکه جوهر واحد اول صورتک هیولاسیدر یعنی کثر اسماییه
 عین واحده ده مشهوده در عین واحده انده معقوله در نه کیم جمیع موجوداتک صورتی عین هیولیه
 مشهوده در و هیولی اول صورده معقوله در بوندن اوتری موجوداتدن هر برشی تعریف اولنده قده هیولی اول
 تعریفده اخذ اولور زیرا هیولی معقوله قندن زائله دکل ایکن جمیع صوراندن ظاهره و لمغله اول جمیع صورده
 ظاهره در * پس هیولی جمیع صورتک حد و دیله محدودده اولور * پس سن عقلک تعریفنده دیرسن العقل جوهر
 مجرد مدلولک للکلیات و الجزئیات غیر متعلق بجسم و نفسک تعریفنده سن دیرسن و النفس الناطقة جوهر مجرد
 مدلولک للکلیات و الجزئیات وله تعلق التدریج و التصرف بالجسم و کذلک جسمک تعریفنده سن دیرسن الجسم
 جوهر قابل للابعد الثالث * پس بوندن جمله سنک تعریفنده سن جوهری اخذ ایدر سن جوهر حقیقتده
 واحده در و صور کثیره و مختلفه در * پس جمیع صور حقیقت واحده اولان جوهره رجوع ایدر و جوهر جمیع
 صور ایچون هیولیدر و هیولی جوهر در پس عین واحده اولان ذات الیهیه ده اسماء صفات الیهیه کثر معقوله
 ایکن تجلی قنده عین واحده کثر مشهوده اولور و عین واحده اولان ذات حق معقوله اولور * پس عین واحده
 اولان ذات حق غناء ذاتیسی اعتباریه عالمیندن غنیدر و لکن صفاتی اعتباریه خالقیت و رازقیت و قادریت کبی
 صور اسماء الالهیه مختلفه در و تعینات کونیة متقابله ده ظاهره در و حقیقت اعتباریه جمیع صور تجلی اکا راجعه
 و عانده در * و الیه رجوع الامر کله * و لکن خالقیت و رازقیت اعتباریه صور تجلی بیننده مغایرت نباشدر
 زیرا قدرتک اثری صفاتدن غیری صفتک اثرنه مخالفدر و بونعایدن غرض ارباب عقوله و اصحاب عقائده
 کندی اسانلرله تنبیه و تفهیمدر تا کیم توحید حق حقه اولان اهل اللهک کلامندن متغیر اولوب اکا
 استدلال ایدر (فن عرف نفسه بهذه المعرفة فقد عرف ربه) پس برکسسه که کندی نفسی بومعرفت ایله
 عارف اولسه یعنی کندی نفسی صور اسماییه ده و جمیع صور متقابله الی مالا تنهاهی ظاهره اولان حقل
 حقیقتی ایدر بکن و حق انده ظاهر اولدیغن عارف اولسه پس تحقیق حق عارف اولور (فانه علی صورته خلقه
 بل هو عین هویته و حقیقته) زیرا تحقیق حق تعالی انسانی کندی صورتی اوزره خلق ایلدی بلکه انسان
 حقل عین هویتی و حقل عین حقیقتیدر حدیث صحیحده (ان الله خلق آدم علی صورته) و بر روایتده علی
 صورة الرحمن و ارد اولدی و صورتدن مراد حضرت واحده ده جمیع اسماء الالهیه و صفات وجوبیه جمعیتک
 صورتیدر که انسان کامل اولان آدم قابلیت کلیه سبیل اول صورت الیهیه مظهر اولوب جمیع اسماء صفاتیه
 متصف و متحققدر بلکه انسان حقل شول هویتک عینیدر که حقیقت انسانیه ده محتفیه و آنک شول
 حقیقتیدر که اول حقیقت انسانیه ده مستر اولوب انسانی اظهار ایلدی * پس انسانک هویتی هویت
 حقل عینی اولور و حقیقتی دخی حقیقت الیهیه نک عینی اولور زیرا حضرت الیهیه نک صورتیدر (ولهذا
 ما عثر احد من العلماء) و الحکماء الظاهرین (علی معرفة النفس و حقیقتها الا الالهیون من الرسل و الصوفیة
 و بواجلدن اوتری یعنی انسان عین هویت حق اولدیغندن اوتری علما و حکماء ظاهر سندن بر احد نفسک معرفته
 و آنک حقیقتنه مطلع اولدی رسلدن و طائفة صوفیه دن الهیوندن غیری زیرا رسل ایله طائفة صوفیه
 نفسی عارف اولدی بر نفسی و آنک حقیقتی عین هویت حق اولدیغی حیثیتیه (واما اصحاب النظر و ارباب الفکر

من القدماء والمتكلمين في كلامهم في النفس وما هيها فافهم من أثر على حقيقة تها ولا يعظم النظر الفكري ابدأ
واما قدماء ومنكلمين انهم كلاما ملزما نفسا حقهده وانك ماهيتي حقهده متكلمه لاولان اصحاب نظر
وارباب فكر * پس انلردن بر احدی قدر که نفسک حقیقتنه مطلع اوله ونفسک حقیقتی معرفتی نظر فکریله
ابد اعطا ایتز یعنی نظر فکریله آنک حقیقتنه اطلاع حاصل اولمز (امدی) شویله معلوم اوله که جمیع نفوسک
حقیقتی شول نفس واحد دندر که اول حقت نفسیدر واما نفوسک صوری * پس انلر نفس رجائیده اولان
تجلیات نوریه در که حق انلر ایل صور جسمانیه طبیعیه دن تنفیس ایدر * پس اگر نفس جزئیله اوله جق اولورسه *
پس اول نفس نفس کلیه واحد رجائیه صورندن بر صورتدر که ماده نفسیه نوریه رجائیه ده منقوخته در
و اگر نفس نفوسدن نفس کلیه اوله جق اولورسه که انسان کاملک نفسیدر * پس اول نفس حقت عینیدر که
بوعبدک حقیقتی مرتبه سنده ظاهر اولدی اول شول نفس واحد در که نفوسک کلیسی اندن مخلوقه در *
پس اول نفس حقیقتی حیثیتیه صورتده ذکورت وانویتی قبول ایدر زیرا ذکورت وانویتی انکیچون ذاتیتین در
وذکورت فعلدر وانویتی انفعالدر (قال الله تعالی خلقکم من نفس واحدة وخلق منها زوجها وبث منها
رجالا کثیرا ونساء) (پس اول نفس واحد که برانندن مخلوق اولدی و دخی انک زوجی اندن مخلوق اولدی حقت
شول نفسیدر که الله تعالی اندن افراد بشریه بی تخذیر ایدر (و یحذرکم الله نفسه) قوانده و تحقیق برنامور
اولدی که نفسی رجمه وقایه ایده وز نفسک معرفتی سبیلله اولان معرفتدر که ربی نفسه وقایه ایده وز هر شیدن که
اندن خوف اولور و اندن حذر اولور و دخی بر محامدک کلیسی نفسه اسناد ایدر و نفس نفس حقت عینی
اولدی یعنی اعتباریه و مذاک دخی کلیسی کذلک نفسه اسناد ایده وز اول بزم نفسی اولدی یعنی حیثیتیه زیرا نفس
ایکی جهت صاحبیدری بودر که نفس بزم نسبتی قبول ایدر برانک حقایق ذاتیه سی صوری اولدی بزم
اعتباریه که اول حقایق انک عینیدر و اول حقایق کثیره درانک جزئیاتی صوری متناهیه دکدر و بر جهت
دخی بودر که نفس حقه نسبتی قبول ایدر نفسک نفسنده ظاهر اولان نفس حق اولدی یعنی اعتباریه و نفس
نفس حق اولدی یعنی قرب فرائض و قرب فواضل مقاماتنددر که بوقربین نفس ایچوندر که آنک ایکی جهتیله
زیرا قرب فوافده حق بزم هویتیک عینیدر بزم سمع و بصر و مزاج و سائر قوامز که عینی و نفوس و اعیانز که
عینی اولدی یعنی اعتباریه و قرب فرائضه بر حقت صوری یر که بزم السنه مزایله قائلدر * پس برانک شول
لسانی یر که سمع الله من حمده کلامیه قائلدر * پس بوجهله بر حقت سمعی و بصری و لسانی یر * پس
بوجهله بر حقت حسیه بزم وجهه آخرایله که وجه اولدر اول بزم سمع و بصر و مزاج و سائر قوامز و بزم
ظاهر مزدر * پس چنکم حق بزم مظاهر مزله بزم ظاهر اولسه * پس برانک احدیت غیبیه ذاتیه سنده
کثرت مشهوده دن آنک وقایتی بر زیر و بر جوارح و اعضا بر و اگر حق احدیتی عیننده ظاهر اوله جق
اولورسه * پس برانک باطنی بر اول بزم قوا و اعضا و نفوسک عینیدر * پس وقتا کیم نفس ایچون بوسعه
حاصل اولدیه که توحید واحدیتی حیثیتیه حقت نفسیدر و نسب و شعب غیر متناهیه حیثیتیه بزم عینیدر *
پس چنکم بر نفسی بوسعه ایل عارف اولسق برانی عین حق عارف اولور و حق معرفتله (ومن عرف نفسه فقد
عرف ربه) قولنده نفسک حقیقتیه متحقق اولور زیرا بونفس واحد که هویت غیبیه سی حیثیتیه واحد در
نفس حقت عینیدر و آنک انانیتی و انیت فرقانیه سی حیثیتیه بزم وجود مزله عینیدر زیرا انکیچون ایات
متعدده غیر متناهیه حاصله درانلرک شخصیات حیثیتیه اول ایات متعدده هویت الهیه نسبک صوریدر *
پس اگر نفس کندی تعیننده هویت واحد سبیلله ظاهر اوله جق اولورسه * پس برانک هویتنده مستغرق
اولور * پس برانک باطنی اولور ز هویتده مستهلک اولدی بزم حلاله * پس بوقدیر اوزره بر هویتده
هویتک عینی اولور بر بزم اولمز و اکثر نفس ایات متعدده سی صورنده ظاهر اوله جق اولورسه بر ظاهر
اولور و اول بزم هویت باطنیه مز اولور * پس نفس ایچون انک ایکی جهتیله وقایه متحققه اولور * پس
نفس عینی حیثیتیه واحد در و این وینی حیثیتیه کثیره در و اما نفسک تعینی پس جمیع نفسی رجائیک
احدیتی حیثیتیه در که انکه حق بزم حقایق غیبیه مزدن کربه عدمیه بی که بزغیبیا انده موجود ایدک
تنفیس ایلدی اول عدمیه بزم اعیانز حیثیتیه عدمیت نسبییه در * پس حق بزم طرفزدن اعیان

مستهلک مزنی تنفیس ایلدی پس اول نفس رجائیه حق بزدن شول ضیفی تنفیس ایلدی که بزم
حقایق مزده قائم ایلدی قهر احدیت تحتنده بزم استهلاک مز حالنده پس حق بزم اعیان مز کندی عینیه
ایجاد ایلدی و دخی انک شول نفسیه که انکه بزم رحت ایلدی و بزدن تنفیس ایلدی پس بزم نفس حقهده
نفس حقهده ظاهر اولدی فافهم * پس بومعرفت الهیه ایلدیه بوندن و رسلدن و اولیاء کلدن غیر بر فرد متحقق
اولدی و اما قدماء و متأخرین اصحاب نظر و ارباب فکر اولان حکماء و سومدن * پس انلر نفسک حقیقتیه
متحقق اولدی و انلرک نفسک علمری بالغ اولدی جنس ایلدیه فصلک تخمینندن تعریف رسمیدن غیر نفسک
تجلیاتی صوری حیثیتیه * پس انلر نفسک صور و قوا سنده آنک بدنه تعلاتی کیفیتنده تکلم ایدر و دخی نفس
جوهر میدر و یا عرضیدر و بدنک داخلنده میدر و یا خارجنده میدر و یا خود دخول و خروج و جسمانیله
نه داخلدر و نه خارجدر * پس من حیث المعنی اقوال مذکور که کلیسی نفس اوزره صادق در زیرا جسم
و قوا جسمانیه قوا نفسک و حقایقک ظهوری محالی و انلرک مظاهری اولدی یعنی اعتباریه نفس انلردن
خارجده دکدر و لکن طائفه مذکور دن بر احد نفسک حقیقتی و انیت و هویتی و عینی و غیبی و حقیقت و خلقیتی
و عبودیت و ربوبیتی بیانه حوض ایتدی و انلرک کلیسی رجمه الله چهده بدلی ایتدی و کلیسی بوجهله
مصدیدر و بوجهله محظیدر (فن طلب العلم بهامن طریق النظر الفکری فقد استسجن ذاووم و نفع فی غیر
ضرم) (پس بر کسینه که نظر فکری طریقیه نفسک حقیقتنه علمی طلب ایلسه یعنی نفسک حقیقتی مجرد
ترکیب جنس و فصل ایلدیه و ترتیب مقدمات منطقیه ایلدیه طلب ایلسه پس تحقیق کندی ورم صاحبی سمین کورر
و ضرم اولیان شیدنه نفع ایدر بوقدیر بزمه ذاقولی استسجن قولی ایچون مفعول اولور و یا خود استسجن
قولندن حال واقع اولور یعنی تحقیق کندی ورم صاحبی اولدی یعنی حلاله سمین اولدی * الضرم مایه توفیق النار
و ضرم شول شیددر که انکه نار ایتقاد اولور اودون بودانی کبی که سریع الاتهابدر و یا خود شول شیددر که
انک طرفنده نار اوله (لا جرم انهم من الذین ضل سعیم فی الحیوة الدنیا وهم یحسبون انهم یحسنون صنعا
یعنی نفسک حقیقتنه علمی نظر فکری طریقیه طلب ایدر شول شکسز انلر شول قومنددر که حق تعالی انلرک
حقنده) (الذین ضل سعیم فی الحیوة الدنیا وهم یحسبون انهم یحسنون صنعا دیدی) (فن طلب الامر من
غیر طریق فاطفر بتحقیق) بوقول مطلقدر قول اولی مؤکددر یعنی پس ظاهر اولدی که بر کسینه که برامری
طلب ایتسه اول امرک طریقندن اوتری غیر طریق آخرایله پس اول کسینه اول امرک طریقندن اوتری
غیر طریق آخرایله پس اول کسینه اول امرک حقیقتنه ظفر بولمز (وما احسن ما قال الله تعالی فی حق العالم
و تدله مع الانفس فی خلق جدید فی عین واحدة فقال فی حق طائفة بل قال فی حق اکثر العالم بل هم فی ابس من
خلق جدید فلا یعرفون تجدید الامر مع الانفس) (والله تعالی عالمک حقهده و انفا سله عالمک عین واحدده
خلق جدیدده بدلی حقهده اولان قولیه احسنیدر * پس بر طائفه نک حقهده که انلر اهل نظر در بلکه اهل عالم
اکثری حقهده (بل هم فی ابس من خلق جدید) دیدی یعنی انلر خلق جدیددن لبس ایچنده در * پس انفا سله
تجدید امری بیلاز که هر بر نفسده تجلی الهیه عالمک خلقی متجدد در زیرا عالم کندی نفسیه معدومدر حقت
وجودیه موجود در و حق دائما ابد احتجیدر پس تجلی اولک اصله رجوعی قنده عالم معدوم اولور و تجلی ثانییک
ظهوری قنده موجود در و مخلوق اولور و لکن تجلی ثانییک سرعندن و تجلی اولک نورینه تجلی ثانی نوریک
انصالندن اوتری تجلیین بدنده غیر مشاهده ارمغله عالم خلق جدیدده اولوب اولامعدوم اولسی و بعده تکرار
موجود اولسی مشاهده اولمز * پس عالمک صورت ظاهره سنه ناظر اولان ارباب نظر تصور ایدر که حقایق
کرک جوهریه اولسون و کرک حقایق عرضیه اولسون وجود ایلدیه انلرک تبسی حالنده متبدل و متغیر اولمز
بلی وجوده داخل اولان شیء معدوم اولمز و لکن عدمیتدن عدم تبدل لازم کلز و تبدلدن شیء موجود
معدوم اولق لازم کلز زیرا حق تعالی تجلیات غیر متناهیه ایلدیه دائم التجلیدر و عالم دخی تجلیات الهیه بی
دائم القبولدر * پس وجود عدم اولمز نه کیم عدم وجود اولمز و لکن تجلیاتک ورودی قنده وجود عالم خلق
جدیدده در عالم عدمه مضاف اولدی یعنی اعتباریه و اما عالم وجود حق اولدی یعنی اعتباریه پس انده تبدل و تغیر
بوقدر (امدی) شویله معلوم اوله که عالم اهل حجابک جوهری قنده سوا حق و غیر حقددر و ظاهر و مشهوددر

و حق مغیب و مفقود در بوندن اوتری عالم انفساله متبدلدر و انفسا اوزره خلق جدید در آنک حقیقتی
اولان عین واحد حالی اوزره ثابته ابکن زیر مجموعه عالم متغیر در ابداد اما کرک جوهر اولسون و کرک عرض
اولسون و هر متغیرک تعینی انات ایله متبدلدر اما پس بر آنده اولان متعین آن آخرد اولان متعینک غیریدر
و مع هذا شول عین واحد که بتغییرات آنک اوزره در پس عین واحد حقیقتی متبدلدر که تعین اول ایله
متعینه در و مجموع صور اعراض طاریه در هر آنده متبدله در پس اهل نظر بلکه اکثر اهل عالم
حقیقتندن و جمیع صور عالم انفساله خلق جدیدده اولدیغندن لبس ایچنده در پس دائما حق بتجلیات
متعینه ده مشهور در و عالم ابدافقود در هر طرفه العینده فایده در صورت اخرا ده حادثدر (لکن قد عثرت
علیه) ای علی الخلق جدید (الاشاعرة فی بعض الموجودات وهی الاعراض) لکن اشاعره بعض موجودات
حقنه خلق جدیده مطلع اولدی و اول بعض اعراض در برابر کرک ان العرض لایقی زمانین * پس
هر شی که زماننده بقا اوزره اولیه اول شی خلق جدیدده در وضعیک تأییدی اعراض اعتباریه یعنی مبتدا
اولان ضمیر خبر اولان اعراضه تغلبدن اوتری تأیید ایله ایراد اولندی و یا خود موجودات اعتباریه در
و عثرت علیه) ای علی خلق جدید (الحسابیة فی العالم کله وجهلهم اهل النظر باجمعهم) و حسابیه که
سوفسطایه در عالم کایسی حقنه اولان خلق جدیده مطلع اولدی و اهل نظر باجمعهم حسابیه بی
تجهیل ایلدی و حسابیه نک مذهبی بودر که عالم انات ایله متبدلدر و لکن حقیقت احده بی که بالحقیه وجه
حقدر اثبات ایدوب بوضوور آنک اوزره متبدله اولدیغندن اثبات بتجزلر بلکه بوضوورک حقیقتی بودر جمله سی
ظنون و حسابیه ناندردیر * پس حقندن و حقیقت تجلیات غیر متناهی سندن غائب اولدیلر و اهل نظر باجمعهم که
متفلسفه و متکلمین کبی اولان نظر فکری اربابیدر حسابیه بی تجهیل ایلدیلر زیرا انلر دیر که وجود ایله
متابسه اولان حقایق متبدله اولمز * پس انلر عین واحد بی اثبات ایتدیلر و لکن عین واحد بینله آنک شئون
و خالاتی و اکا تابعه اولان آنک لوازم و اضافاتی بیننی فرق ایتدیلر و عین واحد نک صفت ذاتیه سیله اولان
ثبوت ایله و عدم تبدل ایله آنک شئون و خالاتی و صورتی و صفاتی تبدل (ولکن اخطأ القریبان اما الحسابیة
المضاف هنا محذوف و التقدير اما خطأ الحسابیة) (فبکونهم ماعثر و امع قولهم بالتبدل فی العالم باسره علی
احدیه عین الجوهر المعقول الذی قبل هذه الصورة ولا یوجد الا بها کما لا تعقل الا به فلو قالوا بذلك فازیاد رجة
التحقیق فی الامر و اما الاشاعرة) مع شعورهم بان العالم لا یتقی زمانین (فاعلموا ان العالم کله مجموع اعراض فهو
یتبدل فی کل زمان اذالعرض لایقی زمانین) (ولکن فریقان یعنی حسابیه ایله اشاعره خطا ایلدی اما
حسابیه نک خطاسی * پس عالم کایسنده تبدل انلر قوللری وجودیه و تبدلی اثبات ایتکه بوضووری قبول
ایدن جوهر معقولک عینی احدیتنه عدم شعور لر یله در یعنی عدم علمه در که عالم ایچون متبدله اولان
صورتک و راستنده حقیقت واحد ثابته در که ایدا کندی ذاتی مقتضاسندن متبدله اولمز و اول حقیقت واحد
بر جوهر معقولدر که بوضوور محسوسه بی قبول ایتدی بوضوور ایچون هیولی کبیدر و اول جوهر معقول دخی
اعیانده موجود اولمز یعنی ظاهر اولمز الا اول صورتله کرک اول صورت جوهریه اولسون و کرک عرضیه
نه کیم اول صورت تعقل اولمز الا اول جوهر معقول ایله و صورت عالمه تفصیلا علمک حصولی هیولانک
علمنه موقوفدر زیر هیولایی عارف اولیان موجودات بیننی فرق ایده من و حقایق اشیا بی که موجودات
بری بریدن انلر متمیزه در عارف اولیان موجودات بیننی تمیز ایده من پس اکر حسابیه جوهر
معقولک عینی احدیتنه ذاهب اولدیلر امرده تحقیق درجه سنه فائز و نائل اولورلردی و اما اشاعره نک
خطاسی انلر شعورلری و اربکن که عالم زمانین باقی دکادر * پس انلر عالم اولدیلر که یعنی عدم علمه در که
تحقیق عالمک کایسی مجموع اعراضدر * پس عالم هر زمانده متبدل اولور زیر اعراض زمانین باقی اولمز و عالم
عرضدر (امدی) شویله معلوم اوله که عین واحد اولان ذات احده کندی ذاتیه قائمه و دائمه در ذاتیه
کثر اسمایه و تعددات صفایه دن منزله در جمیع اسماء الهیه و صفات ربانیه و صور کونییه کثری انده
مستهلکه و معقوله در پس جلا و استجلا ایچون ظهور و اظهار ایچون نفس ربانی و تجلی الهی و صور اسماء
الهیه نه کذلک ذات الهیه ده مستهلکه و معقوله اولان مظاهر کونییه صورنده بتجلیه اولدیده ذات الهیه ده

معقوله اولان کثرت ظاهره اولور و ذات الهیه کثرته باطنه و معقوله اولور * پس تجلی الهی باطنه و مظاهر
حسبیه متعین و وجود حق وحدت حقنه معدومه اولان صور عالم مرایا سنده ظاهر و متعین اولدیده
ظاهر ده کثرت تعینات موجوده و مشهوره اولور و باطنده وحدت ذات بجمله و معقوله اولور * پس وجود حق
صور عالم مرایا سنده متجلی و متعین اولدیغی اعتباریه ظاهره مشهوره اولان کثرت وجود حقدر که
هر بر مظهره مظهر حسبیه ظاهر و متعیندر و تعین اعتباریه که وجود حقنه معقوله اولان اعیانیه حق
تجلی ایتدیده مرایای اعیانده متعین اولان حق اعیان حسبیه مقید اولور و اعیان معقوله صوری مرآت
وجود واحد حقنه ظاهره اولور * پس ظاهره مشهوره اولان کثرت وجود عالمدر که حقیقت انده تعینی اعتباریه
وجود اضافیه موجوددر و مرآتده مرآتیه اولان صورت مرآتده مشهوره اولدیغی کبی مرآت وجود حقنه
وجود عالم دخی مشهوردر خارجده آنک وجودی بودر * پس ارباب ظاهر عالمی مشاهده ایدر لر و حق انلر
قتنده معقولدر و بوجه بر وجهه موجه در و ارباب تحقیق صور عالمه ظاهر و متعین اولان حق مشاهده
ایدر لر و عالم انلر قتنده معقول و مفهومدر * پس بو کثرت ظاهریه کرک متعین اعتباریه حق دیدک و کرک تعین
و تقید اعتباریه عالم دیدک باطنده ذات احده دن تجلیات الهیه تعاقب اوزره وارده در * پس کثرت مشهوره
وجود حق اعتبار اولدیده قتلجات غیر متناهی اعتباریه صور مشهوره هر آنده متحول اولور زیر احق صورده
متحولدر و کثرت مشهوره عالم اعتباریه اعتبار اولدیده قده عالم دخی تجلی الهیه موجوددر و تجلیاتک و ورودی
دخی تعاقب اوزره در پس عالم متغیر و متبدل اولور و تجلی اولک اصله رجوعی سببیه معدوم اولور و تجلی ثانینک
تعاقبی حسبیه موجود اولور * پس باطن حقایق عالم صورنده ظاهر در و حقایق عالم دخی باطن ایله متحققه
و موجوده در * پس وجودک ظاهری کثرت و باطنی وحدتدر * پس بوسرک غموضندن اوتری شیخ رضی الله
عنه ذات احده و عین واحد اولان وجود حق باطنه صور عالمک نسبتی و صور عالمه حق باطنک نسبتی بیان
ایدوب ارباب ظواهره تفهیم ایچون هیولایی تمثیل ایدوب صور عالمه کثرت و اختلافات موجوده ابکن جوهر
واحد اولان هیولایه انلر رجوعنه و هیولی صور عالمه ظاهره اولدیغنه اشارت ایتش ایدی حالا (اما خطا
الحسابیة فیکونهم ماعثر و امع قولهم بالتبدل فی العالم باسره علی احده عین الجوهر المعقول الذی قبل هذه
الصورة ولا یوجد الا بها کما لا تعقل الا به) قولنده جوهر معقولدن آنک مرادی هیولیدر که آنک یوزندن
وحدت و کثرتی بیان ایدر و ارباب ظاهر دن عقاید مختلفه و مذاهب متباینه دن بعضیسی ایراد ایدوب انلر
اصابت و خطالری تحقیق ایدر * پس حسابیه نک اصابتی بودر که عالمک کایسی متبدلدر دیدیلر و خطالری دخی
بودر که جمیع صور عالمی قبول ایدن جوهر معقولک عینی احدیتنه مطلع اولدیلر کاکانکار ایتدیلر و حال بو که
جوهر معقول ظاهره ظاهر اولمز الا اول صور ایله و صورک حقایق تعقل اولمز الا اول جوهر ایله پس انلر حقیقت
احدیه بی که صور عالم آنک اوزره متبدله در و حق تجلیات غیر متناهی ایله اول صورده متحولدر بیلدیلر
و حقیقت حق اولان احدیت عینندن و حقیقت صور عالمه تجلیسندن غائب اولدیلر یعنی مجموعا عالمک تبدلنه
انلر اطلاعری قتنده ثابت اولدیلر و حقیقتی نفی ایتدیلر * پس ایتدیلر که عالمک تبدل و تغیری اجمالا و تفصیلا
صحیح اولیق پس آنک حقیقتی بودر * پس اکر عالم باسره متبدلدر دیدکری قوللری قتنده ثابت اولدیلر
و حقیقت احده بی ثابته بی اثبات ایدوب عارف اولدیلر که بوتبدل آنک و راستنده حقیقت واحد واردر که کندی
حقیقتندن و ذاتی مقتضاسندن متبدله اولمز و تجلی و تعین قتنده بوضوور ایله ظهور آنک شاندندر و بوجیع صور
عرضیه بی کندی عینندن قابله در و بو کثرت عرضیه ایله تعین و تجسد بوعین احده نک حقیقتنه قاجح دکادر
* پس درجه تحقیق اوزره فائز اولورلردی و اما اشاعره نک اصابتی بودر که انلر ذاهب اولدیلر که موجوداتک
بعضیسی که اعراضدر خلق جدیدده در و متبدل و متغیردر و خطالری بودر که عالم اولدیلر که عالمک کایسی
اعراض ایله مسمی اولان صورک مجموعیدر که عین واحد اولان ذات احده ده ظاهره در و عین واحد اولان
وجود حق انده ظاهر در و آنک ظهوری و وجودیه عالم قائمدر زیرا عالم کندی نفسیه فانی و معدومدر * پس
عالمین برشی جوهر دکادر تا کیم کندی نفسیه قائم اوله و کندی نفسیه قائم اولان وجود حقدر سائر اشیا نک
وجودیه موجوده در کندی نفسیه قائمه دکادر * پس انلر وجود حقندن غیری جوهر اثبات ایتدیلر که

کندی نفسیه اول جوهر که وجودی بود و حال بود که وجود حق نسبت به غیر که وجودی عرضدر * پس
 عالم ایچون حواهر اثبات ابتدا کارنده اگر جوهر واحدی اثبات ایدیدیلر و اول جوهر واحدی نفسیه قائم
 و جمع صورده متعین اولوب انلری قابل اولان وجود که عین واجده و حقیقت احدیه در وجود حق اید و کن
 عارف اولیدیلر فائزیندن اولور ردی و امری علی ماهو علیه عارف اولور ردی (ویظهر ذلك في الحدود
 للاشياء فانهم اذا احادوا الشيء تبين في حدهم تلك) وفي بعض النسخ (كونه الاعراض وان هذه الاعراض المذكورة
 في حدها عين هذا الجوهر وحقبة القائم بنفسه ومن حيث هو عرض لا يقوم بنفسه) (يعني اشاعره نك
 خطاری ظاهر اولور ویا خوداشیا ایچون اولان حدودده عالمک مجموعی اعراض اولدیغی ظاهر اولور زیرا اشاعره
 ایلر ارباب نظر فخنکم برشی حدایتسه لر یعنی تعریف برسمیله تعریف ایتسه لر انلرک حدلرندة تلك الاعراض
 ظاهره اولور ویا خود اول شیک اعراض اولسی ظاهر اولور و بر نسخه صححه ده كون الاعراض واقع
 اولدی یعنی حدلرندة اعراضک وجودی متبیین اولور و دخی ظاهر اولور که تحقیق شیک حدلرندة مذکور اولان
 بواعراض نفسیه قائم اولان بوجوهرک عینی و دخی آنک حقیقتیدر زیرا حد و ذاتیه محدودک عینیدر * پس
 عرض نفسیه قائم جوهر اولور شئی محدودک حدلرندة مذکور اولدیغی حیثیتیه و اول شئی عرض اولدیغی
 حیثیتیه کندی نفسیه قائم دکدر القائم قوی جرایله عین هذا الجوهر قولنک صفتیدر یعنی جوهری
 الجوهر هو ما يقوم بنفسه حدیلر تعریف ایدلر انک تعریفده قیامی اخذ ایدیلر و قیام عرضدر و فخنکم سن
 انسانی حدایتسک که اول حیوان ناطقه در * پس سن دیرسن انه حیوان ناطق ذونطق و نطق عرضدر و ذونک
 مفهومی نسبتدر و نسبت عرضدر و کذلک حیوانی سن حدایتسک که اول جسم حساس در بالا اراده متحرکدر *
 پس سن دیرسن انه جسم نام حساس متحرک بالا اراده پس جسم عرضدر زیرا متحیزدر و متحیز ایچون تحیز
 حاصلدر و تحیز عرضدر و کذلک نمود دخی عرضدر زیرا اصل اوزره زائددر و کذلک حس دخی عرضدر زیرا
 حس ادراکدر و ادراک عرضدر و کذلک حرکت دخی عرضدر زیرا سکون اوزره زائددر و کذلک اراده دخی
 عرضدر و کذلک جسمی دخی حدایتسک که اول جوهر متحیز در ابعاد ثلثیه که طول و عرض و عمقدر قابلدر *
 پس سن دیرسن انه جوهر متحیز قابل للابعد الثلاثة * پس جوهر ایچون موجود لای موضوع دینلورای شئی
 ذو وجود قائم بنفسه غیر محتاج الی محل و ذو نسبتدر و نسبت عرضدر و تحیز دخی عرضدر ته کیم سبق ایتدی
 و قبول دخی عرضدر * پس ظاهر اولدی که نفسیه قائم اولان جوهرک حدلرندة مأخوذه اولان اعراض
 جوهرک عینی و حقیقی اولدی * پس جوهر عین اعراض اولدی * پس مجموع عالم اعراض اولدی و اعراض
 جوهرک حدلرندة مأخوذه اولوب عین جوهر اولمغه اعراض جوهر اولور * پس نفسیه قائم اولمیان شئی نفسیه
 قائم اولور انکچون شیخ رضی الله عنه ایتدی (فقد جاء من مجموع ما لا يقوم بنفسه من يقوم بنفسه) (یعنی
 پس نفسیه قائم اولمیان شیک مجموع عین برشی کادی که نفسیه قائم اولور یعنی نفسیه قائم اولمیان
 اعراضک مجموع عین بر عرض واقع اولدی که نفسیه قائم اولور یعنی عرض ایدکن و نفسیه قائم دکل ایدکن نفسیه
 قائم اولان جوهرک تعریفده مذکور اولمغه جوهرک عینی اولور و نفسیه قائم اولور بوقدر بر اوزر جاء قولنک
 فاعلی من کلمه سی اولور و يقوم بنفسه جله سی من ایچون صفت واقع اولور و لکن وجه اظهار و انب
 بودر که جاء افعال ناقصه دن اوله صار معنسانه و من مجموع قولنده من زائده اوله و مجموع قولی جاء ایچون اسم
 اوله و من کلمه سی انک خبری اوله و شیخ رضی الله عنه کونک بوندن صکار ما لا يقوم بنفسه يقوم بنفسه
 قولی بوجهی مؤیددر یعنی دیک اولور نفسیه قائم اولمیان شیک مجموعی که اعراضدر نفسیه قائم اولان شئی
 اولدی که جوهردر) (کالتحیز في حد الجواهر القائم بنفسه الذاتي) (نفسیه قائم اولان جوهرک حدلرندة
 مأخوذه اولان تحیز کبی یعنی اشاعره جوهر اولان جسمک تعریفده دیر الجسم جوهر متحیز قابل للابعد
 الثلاثة یعنی جسم جوهر متحیز در ابعاد ثلثیه که قابلد رطول و عرض و عمق کبی یعنی جوهرک حدلرندة مذکور
 اولان تحیز عرض ایدکن زیرا نفسیه قائم دکدر متحیز ایلر قائمدر جوهر محدودک عینیدر زیرا حد و ذاتیه
 محدودک عینیدر زیرا جوهر امر زائد دکدر انک حدلرندة مذکور اولان مجموع اعراض اوزره زیرا جوهر
 اعراض جمعه دن محصل اولان امردر (امدی) جوهرک حدلرندة ذاتیه اجزائی و حقیقت ذاتیه سنک حقایق

متحققه ایدکن انلرک نفسلرندة انلرک تحقیق بودر زیرا اعراضدر مثلا تحیز ایلر ابعاد ثلاثیه قبول کبی زیرا
 تحیز نفسیه قائم دکدر و قبول دخی کذلک قابل ایلر قائمدر و فخنکم جسم ایچون دیک که طویل و عرض
 و عمقدر * پس مقادیر ثلاثیه ده کانه کم و کیف ایلر اتی تحید ایدرسن و کم و کیف دخی عرضدر * پس بوندلر
 کایسی معایندر کندی نفسلرندة متحققه و قائم دکدر الی بواعراضدن مجموعه اولان امرده زیرا طویل
 و عرض و عمق اولان جوهر بواعراضک مجموعی اوزره شئی زائد دکدر و جوهر بواعراضک مجموعی اولدیغی
 بر معنای معقولدر جوهر ایچون بواوردن غیری که اعیانده متحققه دکدر وجود بودر) (وقوله للاعراض
 حدلر ذاتی) (و جوهر اولان جسمک اعراضی قبول ایتسی جوهر ایچون حدلرندة قبول جوهر ایچون
 حدلرندة قبول دیک قبول حدلر جزئی دیکدر مثلا جوهر اولان جسم الجسم جوهر متحیز قابل للابعد
 الثلاثة تعریفیه تعریف اولمغه قبول حد ذاتیدن جزء اولور لکن حدلر اجزاء ذاتیه سندن هر جزء
 محدودی حدایتسک که اکا دخی حد اطلاق اولور * پس شیخ رضی الله عنه محدودک هر جزء نه حد اطلاق
 ایتدی ته کیم بوندن صکاره لان الحدود الذاتية عين المحدود وهو نه قولنده ظاهر در * پس حد ذاتی جزء ماهیت
 اولور) (ولاشك ان القبول عرض ادلا يكون الا في قابل لانه لا يقوم بنفسه) (وشك بوقدر که تحقیق قبول
 عرضدر زیرا قبول کندی نفسیه قائم دکدر پس قبول قابلت صفتی اولور زیرا قابل وجود اولان الا قابلده
 انکله انده موجود اولمغه عرض اولور) (وهو ذاتي الجوهر) (وحالو که قبول جوهر ایچون حدلرندة بر معنی
 آنک جزء ذاتیسی در زیر احداک اجزائی محدودک ذاتیانددر) (والتحيز عرض ولا يكون الا في متحيز فلا يقوم
 بنفسه) (و تحیز دخی عرضدر و اولدخی واقع اولمزان الا متحیزده * پس تحیز کندی نفسیه قائم اولمزان تحیز ایلر قائم
 اولور * پس جوهرک تعریفده مأخوذه اولان تحیزله قبول عرض اولدی) (وایس التحیز و القبول بامر زائد علی
 عین الجوهر المحدود) (وحالو که تحیز ایلر قبول جوهر محدودک عینی اوزره امر زائده دکدر وجودده آنک
 عینیدر یعنی جسم محدودک حدلرندة مأخوذه اولان تحیز ایلر قبول محل ایلر قائم اولان ایکی نسبتدر که
 خارجده موجودان دکدر ایدکیسی دخی خارجده جوهرک عینیدر خارجده آنک اوزره زائدان دکدر
 بلکه عقیده * پس بواعبار اوزره ایدکیسی دخی جوهر ایچون ذاتیانددر و شئی ایچون ذاتی اولان شئی انک عینیدر
 پس شیخ رضی الله تعالی عنه آیه اشاعره نك جملار یعنی بیان ایچون بیورر که) (لان الحدود الذاتية هي عين
 المحدود وهو يته) (زیرا حد و ذاتیه محدودک عینی و هو یبیدر یعنی محدودک اجزاء ذاتیه سی محدودک عینیدر
 و محدودک اجزاء ذاتیه سندن هر برشی حدایتسک که اولمزان و بر شیک حدلرندة مأخوذه اولان اجزاء ذاتیه نك
 هر برسیله شئی محدودک اولور و هر برسیله تعریف اولور * پس تحیز ایلر قبول جوهر محدودک عینیدر
 آنک اوزره بر امر زائد دکدر و اشاعره نك قنده محدودک اولان جوهر جسمدر * پس تحیز ایلر قبول جسم ایچون
 ذاتیانددر و شئی ایچون ذاتی اولان شئی آنک ماهیتک جزئیدر * پس متحیز و قابل و قبول اعتبار ایلر جوهرک عینی
 و هو یبیدر خارجده جوهر اوزره امر زائد دکدر بلکه عقیده زائددر و جوهر دخی کندی حدلرندة اجزاء ذاتیه سی
 اولان اعراض اوزره امر زائد دکدر) (فقد صار ما لا يتي زمانين يتي زمانين اوزر منه و عاد ما لا يقوم بنفسه
 يقوم بنفسه وهم لا يشعرون لما هم عليه) (پس بوقدر اوزره زمانین باقی اولمیان شئی زمانین و یا خود ازمنه
 باقی اولدی و نفسیه قائم اولمیان شئی نفسیه قائم اولان شیکه عائد اولدی و حالو که اشاعره کلاملرندة تناقضدن
 اولان شیکه که انلر آنک اوزره ایدیلر شعور لری بودر زیرا دیرلر که عرض زمانین باقی فالز و جوهر ازمنه باقی
 فالور و جوهری اعراض ایلر حدایدلر * پس جوهرک اجزائی اولان اعراض جوهرک عینی اولور * پس
 زمانین باقی اولمیان اعراض زمانین و یا ازمنه باقیه اولور و نفسیه قائم اولمیان شئی نفسیه قائم اولور و حالو که
 اعراض انلرک قنده زمانین باقیه دکدر و جوهر اعراضک عینی اولوب اعراض اوزره امر زائد اولدیغی اعتبار
 اوزره جوهر عرض اولور پس عالم مجموع اعراض اولور * پس مجموع عالم زمانین و یا ازمنه باقی فالز و حالو که
 انلرک قنده جوهر انلرک قنده زمانین و یا ازمنه باقی فالور * پس انلرک خطاری بودر که عالم مجموع اعراض
 اولوب انات ایلر متبدل اولدیغی و عالمدن برشی کندی نفسیه قائم جوهر اولدیغی عالم اولدی * پس متحقق
 اولدی بلکه کندی عینده کندی عینیه قائم اولان موجود و وجود حق مطلقه که آنک وجودی کندی ذاتیه

فاندرودا تراشیدار کندی وجود لایه عدمیت اوزره درلر آنک وجود لایه هر آنده خلق جدیدده درلر (وهو لایه هم فی ابس من خلق جدید) (واشاعره خلق جدیددن ابس ایچنده درامره علی ماهو علیه شعور لری یوقدر) (واما اهل الکشف فانهم یرون ان الله یجلی فی کل نفس ولا یتکرر التجلی) (واما اهل کشف واهل تحقیق پس انلر مشاهده ایدرلر که تحقیق الله تعالی هر نفسده تجلی ایدر و حالبوکه تجلی متکرر اولمز یعنی هر نفسده کوررلر که حق تجلی ایدر و تجلیده تکرر یوقدر یعنی تجلی اول بعینه رجوع ایتمز زیر تحقیق تکرر ارم طاقا تجلی به نسبتله متحققه اولور مراتب اسمادن تجلیتک تعینی حقیقیله و اما هر تعین معین اعتبار لایه تکرر ابس محالدر کشف و عقلا پس اگر تجلی واحد ذاتی و حقیقتی اعتبار ایدر جک اولورسک * پس انده اصلا تکرر تصور اولمز زیرا ازلا و ابتدائی واحد درواک تجلیات حضرات حسبیلده و مراتب اسماء و خصوصیات قوایل و مظاهر غیر متناهی حسبیلده حقل ظهوراته سن نظر ایدر جک اولورسک * پس انده دخی تکرر یوقدر و تجلی هر آنده و هر زمانده متجدد و متعدد اولور و حالبوکه انده تکرر یوقدر زیرا قبول اول قبول ثانیته غیریدر * پس تجلیاتک تعددی قوایلک قبولی حسبیلده در) (و یرون ایضا مشهودا ان کل تجلی یعطی خا قاجدید اویذهب بخلق) (واهل کشف بنه انجلین عین شهود ایلده مشاهده ایدرلر که تحقیق هر تجلی خا قاجدید اعطا ایدر و خا قی اذهاب ایدر یعنی هر بر تجلی وارد اولد قده خلق جدیدی اعطا ایدر و راجع و اذهاب اولد قده اول خلقی اذهاب ایدر یعنی تجلی واحدک ینبوع جوددن انبعانی دوانمه نظر اولغله بحسب القوایل نور وجود بر نوع تعین ایلده بلا مکث متعین اولور و کندی اصانه متقلص اولد یعنی حالده منسلخ اولور و آنک مابعدی علی التوالی تعین ایلد انی اعقاب ایدر * پس تجلی قوایلده قوایل حسبیلده متعین اولد یعنی اوتری خا قاجدید اعطا ایدر و تجلیتک انسلاخنه نظر اولغله تجلی خلق جدید اولان تعینی اذهاب ایدر کندی اصلنه آنک رجوعی و ذهابی سبیلده * پس تجدد تعینات ایلده خلق متجدد اولقندن زائل اولمز و تجلی دخی استعدادات ایلده متعین اولقندن منفک اولمز عالمک قابل بقندن بر آنده متعین اولان تجلی عینه راجعدر خا قاجدید خلعتندن آنک اوزرنده اولان شیمله و آنک بدلی اولان تجلی آنک مثلی صورته و آنک شهبیلده قائمدر زیر تجلی صور عالمی عالمک استعداد کایستندن مظهر در * پس جتکم تجلی هر بر آنده هر بر صورتله ظاهر اولسه بر صورتله متعین اولوب انکله ظاهر اولان وجود غائب اولور و آنک مثلی اخلاف ایدر دائما ابداء) (فذهابه به هو الغنی عند التجلی والبقاء لما یعطیه) (وفی نسخه لما یعطی) (التجلی الاخر فافهم) (پس تجلیتک خلقی اذهاب ایتمسی یعنی کیدر مسی تجلیتک ذهابی و رجوعی قنده خلقک فنا اولسیدر و خلق جدیدک بقامی تجلی آخرانی اعطا ایلد بکندن اوتیردر یعنی خلق جدید تجلی آخرک و رودیلده باقیدر فذهابه قوالتک ضعیفی تجلی به راجعدر و به ضعیفی خا قاجدید راجعدر و لما یعطیه قولنده مامصدریه در و ضعیف مفعول بقایه راجعدر و ماموصول اولوب ضعیف مفعول اکاعاند اولقی دخی جائزدر * پس بوجملک فهمی غامض اولغله شیخ رضی الله عنه طالب تحقیق اولان سالکله خطاب ایدوب دیر که فهم دقیق و ادراک عمیق ایلده فهم ایلده تا کیم امر وجودنه شی اوزره در عارف اوله سن والحمد لله رب العالمین

(فص حکمة ملکیه فی کلمة لوطیه)

الملك یفتح المیم و سکون اللام الشدة والملک الشدید یقال ما صکت الجین اذا شدت بجمته یعنی ملک شدت معنایه در و ملک شدید معنایه در ملک الجین دینلور یعنی سن دیر سن جتکم بجمتک بجمتی سن قوی ایتسک) (قال قیس بن الخطیم بصف طعنه) (شیخ رضی الله عنه ملک شدت معنایه اولد یعنی شاعر بلیغک کلامیلده استتم ایدوب دیر که قیس بن خطیم ابتدی طعننی یعنی رخ ایلده ضربی وصف ایتدی بکی حالده) (شعر) (ملکت بها کنی فانهرت فقهها * بری قائم من دنه ما وراه * ای شدت بها کنی یعنی الطعنه بیتک معنای یودر بن طعنه ایلده کفمی قوی ایتدم یعنی بن رجمه قوی یا بشوب انکله عروبی ضرب ایتدم * پس طعنه نک فتنی یعنی شقی واسع ایتدم حتی جانب آخرده قائم اولان کسنه اول طعنه نک ماوراسنی کورر یعنی اول طعنه موضعی بر عظیم دلت اولدی که آنک ماوراسنی کورر نور) (فهو قول الله تعالی عن لوط لوان لی بکم قوة اوای

الی رکن شدید) (پس شدت وقوت معنایه اولان ملک الله تعالی بکم قوة اوای الی رکن شدید قولندن مستفاددر زیرا ملک شدت و ملک شدید معنایه در و جائزدر که فهو ضعیفی شدت و همته راجع اوله و ضعیفک تذکری خبره تعلیمدن اوتری اوله پس لوط علیه السلام رکن شدید یعنی الله تعالی به قوی و شدید اولد یعنی جیمتله التجا ایتدی بکندن اوتری آنک حکمتی ملکیه ایلده وصف اولندی و ملکیه ایلده وصف اولغسی آیت مذکورده دن مأخوذدر * پس لوط علیه السلام کندی قومنه که آنک امر نه انقیاد ایتدی و خطاب ایدوب ایتدی * کربن سزه قوتم اولیدی قوتدن مراد همت قویه و شدیددر که نفوس و نورهده موجوده در یعنی اکر بشده همت قویه اولیدی که انکله سزه مقاومت ایتدیم * پس انکله سزک شرکزی بدن و بنم استمدن رفع ایدردم و باخود بن رکن شدید التجا ایتدیم یعنی قبیله و عشیرتم اولیدی که سزکی بدن و بنم استمدن رفع ایدر دی لوکله سنک جوابی مخذوفدر لوان لی بکم قوة ای همة قویه فارفع بها شرکم عنی وعن امی اوای الی رکن شدید) (ای قبیله فارفعو کم عنی وعن امی پس بحسب الظاهر رکن شدیددن مراد قبیله و عشیره در و اما بحسب الحقیقه مراد الله در که قوی و شدید اولد یعنی حقیقیله اسکالتجا ایلدی) (فقال رسول الله علیه السلام برحم الله اخی لوطا لقد کان باوی الی رکن شدید فنبه صلی الله علیه وسلم انه کان مع الله من کونه شدید) (پس رسول الله علیه السلام ایتدی الله تعالی بنم قزندانم لوطه رحمة ایلسون که تحقیق رکن شدید التجا ایلدی پس رسول علیه السلام بوقول ایلده تنبیه ایلدی لوط علیه السلام الله ایلدی یعنی الله التجا ایتدی الله قوی و شدید اولد یعنی حقیقیله) (والذی قصد لوط علیه السلام القبيلة بالرکن الشدید والمقاومة بقولون ان لی بکم قوة) (القبيلة قولی مرفوعدر مبتداتک خبریدر و رابطه اولان ضعیف مخذوفدر و المقاومة قولی رفع ایلده القبيلة قولانه معطوفدر و کلامده تقدیم و تأخیر واردای والذی قصده لوط علیه السلام بالرکن الشدید هی القبيلة والذی قصده بقوله لوان لی بکم قوة هی المقاومة یعنی شول شی که لوط علیه السلام) (اوای الی رکن شدید) (قوایلده قصد ایتدی قبیله در یعنی قبیله ایدی و شول شی که لوان لی بکم قوة) (قوایلده قصد ایتدی مقاومت ایدی که انده همتله نصرف یوقدر زیرا عیودیت محضه ایلده متصفدر اول علیه السلام فنافی الله مقامنده ایدی که انده همتله نصرف یوقدر زیرا عیودیت محضه ایلده متصفدر اول مرتبهده کندی نفسیه وجود حقهده مستهاکدر * پس حق تعالی دن بقا بالله مقامنه اتقان رجای ایدی و کذلک رکن شدید اولان قبیله به التجا ایتدی بکم وجهی بودر زیرا حق ذاتله عالمیندن غنیدر * پس افعال الهیه مظاهر حسبیلده ظاهر اولور و مظاهرک قوت و شدتی حسبیلده حقل فعلی دخی قوی و شدید ظاهر اولور و حق اول مظاهر دن بطش شدید ایلده بطش ایدر) (وهی الهمة هنا من البشر خاصة) (ولوط علیه السلام اعدا به مقاومت ایچون طلب ایتدی قوت و نشأت دنیویه ده خاصة بشر دن صادره اولان همتدر و همتی بشره تخصیص ایلدی زیرا بر شیمک ایچاندن و انک اهلا کنه همت قوای ظاهره و باطنه جمعینک کا حضور تامله توجهیدر و ملک کچه کیم قوت قویه صاحبیدر زیرا ملک مالکدن مشتقدر و ملک قوت معنایه در و لکن قوای ظاهره نک دخی بعضی انده معدومه در و بشر اولان انسان کامل جمیع اسماء الهیه مظهریتده در اسماء الهیه جمعیتک قوتیه نصرف ایدوب ایچاد و اعدامه همت ایدر و ملک مظهریتده انسان کاملدن ناقصدر آنک قوتی و تصرفی اسماء الهیه به انک مظهریتی و اسمانک انده ظهوری قدردر و ملائکه لوط علیه السلامه اعانت ایچون بشر صورتده ظاهره اولد قزنده اعدایی همتله هلاک ایتدی بک ظاهرده نصرف ایلده هلاک ایتدی بک و بشر دن صادره اولان همتی هنا قیدیه نشأت دنیویه به تخصیص ایلدی زیرا نشأت دنیویه ده واقع اولان تصرف صورت طبیعه بشریه ایلده نشأت دنیویه ده موجود اولان انسان کامله مخصوصدر انکچون خلیفه حق اولان انسان کامل برازخ علویه روحانی به و نشأت و مواطن اخرویه به انتقال ایتد کده صورت الهیه ایلده واقع اولان تصرف آنک مقامنده استخلاف اولان شخصه انتقال ایدر و کچه کیم برازخ آخرته انتقال ایدن ارواح کمل انطلاق و انشراح ایلده متصرفه در و لکن نشأت دنیویه ده موجود اولان ملک مظاهرله متصرفدر و بالجملة عالم شهادتده واقع اولان تصرف صورت الهیه ایلده عالم شهادتده موجود اولان انسان کامله مخصوصدر انکچون لوط علیه السلام) (لوان لی بکم قوة) (قولنده قوتی کندی نفسیه اضافت ایتدی

وای کندی نفس چون طلب ابتدی و هماغوی تحقیقه اشارت اوابی جائز در بعضی قوت عرف تحقیقه بشردن صادره اولان همدر * پس لوط علیه السلام قوی و شدید ایله مؤید اولغله (لوان لی بکم قوت) (قوی قوی و شدید نفس الهی اولدی پس قوی و شدید ایله متاید اولان همی قوتیه قومنده تأثیر ایدوب اناری هلاک ایلدی) (فقال رسول الله صلی الله علیه وسلم من ذلك الوقت یعنی من الزمن الذي قال فيه لوط عليه السلام اواوی الى ركن شديد ما بعث نبي الا في منعة فكان تحمية قبيلة من قومه) (یعنی لوط علیه السلام رکن شدیدا ایله قبیله بی قصدا تمکله رسول الله صلی الله علیه وسلم ابتدی * پس اول وقتدن یعنی اول زماندن بروکه لوط علیه السلام انده (اواوی الى رکن شدید) دیدی اندن صکره برنی بعث اولمندی الا کندی قومندن برجات ایچنده یعنی اعداسنک شرفی دفع ایدر وای جایه ایدر بر قبیله ایچنده) (کابی طالب مع رسول الله صلی الله علیه وسلم) (رسول الله صلی الله علیه وسلم ایله ابی طالبک حالی اولدیغی کبی یعنی ابوطالب رسول علیه السلامی جایه ایدوب رسول آنک جاینده اولدیغی کبی کابی طالب قوی منعه قولنه متعلقدر) (فقوله لوان لی بکم قوت لکونه علیه السلام مع الله يقول الذي خلقكم من ضعف بالا صالة * پس لوط علیه السلام (لوان لی بکم قوت) قوی یعنی بو قوتک لوطدن حدورنه سبب بودر زیرا لوط علیه السلام قرب نوافل مرتبه سندن مع حقله الهی سامع اولدی (الله الذي خلقكم من ضعف) قوتانی قائل اولدیغی حالده یعنی دیر که شول الله که سزای بالا صاله ضعف اولان شیئدن خلق ایلدی پس لوط علیه السلام تحقیق اولدی که همتمک بالا صاله وجودی یوقدر زیرا عدم مضافدن مخلوقدر انکچون اندن ضعف ایله تعبیر ایلدی زیرا کندی نفسیه معدوم اولوب وجود حقله موجود اولغله قابل اولان شیئ غیر موجود ضعیفدر * پس لوط علیه السلام وجودی ضعف اصلی اولان عدمه ردایدری که انده قوت و قدرت یوقدر و اما شیخ رضی الله عنهم نقض قصوده فالضعف الاول بالخال والضعف الثاني ضعف المزاج والخصوص والي في الخصوص ضعف المعرفة كلامن متبادر اولان بودر که ضعف اولدن مراد ضعف مزاج اوله زیرا آب و ترابدن و یا خود طیندن مخلوقدر و بوضع قدر هر احد کندی نفسندن بوئی عالمدر و ضعف ثانیدن مراد دخی مزاجدر یعنی شیخوخته اولان مزاج طبعیعدر * پس مزاجک ضعفنده شیخ حکمی طفلک حکمی کبیردر قال الله تعالی (ومنکم من یردالی ازل العمر لکیلا یعلم من بعد علم شیئا * پس یوقدر اوزره) (الذي خلقکم من ضعف) قولیه بنی آدمه خطاب ایدر و بنی آدم ماء مهیندن مخلوقدر انک جسمانیتری حیثیتیه یعنی صورت جسمیه عنصریه کز حیثیتیه سزای اولاتر ایدر و یا طیندن خلق ایلدی انسان اولی اندن خلق ایتمکله و انسان اولدن نطفه بی خلق ایلدی و نطفه دن بنی آدمی خلق ایلدی و یا خود بنی آدمی ترابدن خلق ایلدی جاددن نباتی و نباتدن حیوانی و حیواندن و یا نباتدن غدایی و غدادن نطفه بی خلق ایتمکله و نطفه بی علقه خلق ایلدی و علقه بی مضغه خلق ایلدی و مضغه بی عظام خلق ایلدی و عظام اوزره لحمی خلق ایلدی و لحمدن طفلی خلق ایلدی اندن اخراج ایلدی و طفلی صبی ایلدی و صبی بی شاب ایدوب اکا قوت و یردی (قال الله تعالی و لقد خلقنا الانسان من سلاله من طین ثم جعلناه نطفة في قرار مکین ثم خلقنا النطفة علقة فخلقنا العلقة مضغة فخلقنا المضغة عظاما فکسونا العظام لحما ثم انشأناه خلقا آخر فتبارک الله احسن الخالقین * پس نشأت امکانیه طبیعیه عنصریه به ده انتهای مراتب ضعف اولان ضعف مزاج جاد اعتبار ایله الذي خلقکم من ضعف قولنده ضعفدن مراد ضعف مزاج جادی اولور و انسانده عارضه اولان قوت مجعوله به قریب اولان مرتبه ده واقع اولان ضعف مزاج اعتبار اولیچق پس (خلقکم من ضعف) قولنده ضعفدن مراد عظام و لحم مرتبه سنده اولان ضعفدر که طفل ضعیف اندن مخلوقدر (ثم جعل من بعد ضعف قوت) یعنی انسانک ضعف اصلی سندن صکره انسانای خلق ایدوب انده بر قوت مجعوله بی احداث ایلدی) (فعرضت القوة بالجمل فهي قوة عرضية) (پس قوت جعل ایله عارضه اولدی * پس اول قوت قوت عارضه در قوت اصلییه و ذاتیه دکدر و عرض دخی لایقی زمانین دائم و باقی دکدر * پس انسانده اولان قوت قوت مجعوله و قوت عارضه در و قوت جعلیه دن مراد قوت مزاجدر عوم اوزره کرک عوام اولسون و کرک خواص و بوقوت به خصوصه قوت حال مضافدر و بوقوت همت ایله تسعیه

اولور * پس) (لوان لی بکم قوت) (قولنده قوتدن مراد قوت مزاجه مقارن اولان قوت حالدر که ارباب همت اول قوتله تصرف ایدر لر) (ثم جعل من بعد قوت) (مجمعولية عرضية) (ضعفا وشيبة) (اندن صکره قوت مجعوله و عارضه دن صکره ضعیفی و شبیهی احداث ایلدی یعنی قوت عارضه بی ازاله ایتمکله انسانای ضعف اصلی به رد ایلدی و انده موجوده اولیان شیئی احداث ایلدی * پس انسانک اصلی اولان ضعف قوت عارضه نک حصولی سببیه بالقوه انده موجود اولوب ظاهر دکدر * پس قوت عارضه نک ازاله سی قنده انسانک اصلی اولان ضعفه انک ردی ضعفک انده حصولی و حدو نیدر * پس جعل حدوث معنسانده در حدوث اعمدر شیئ معدومک ایجادنه انک شمولندن و شیئ موجود و مخلوقی بر محله اظهار و احضارنه انک شمولندن پس جعل احداث معنسانده اولوب حدوث علی السویه ضعف ایله شبیه متناول اولغله و جعل من بعد قوت ضعفه و شبیه) (قولنده ضعفا قوی جعل ایچون مقبول واقع اولدی و شبیه قوی دخی اکا عطف اولغله اولدی اکا مقبول واقع اولوب ضعف ایله شبیه معاجعول و محدوث اولدی و لکن ضعفک جعل و حدو نیه شبیتک جعل و حدو نیه بیننده فرق واردر زیرا انسانده ضعفک جعلی انسانک اصلی اولان ضعفه آنک ریدر و ضعف اصلینک انده احداثیدر یقال حدث عندنا اليوم انسان اذا ورد وقال تعالی ما یا ایتیم من ذکر من ربهم محدث) یعنی عندهم * پس انسانده ضعفک جعلی و احداثی عدمدن آنک جعلی و احداثی مراد دکدر زیرا ضعف انده موجود دکدر ضعف اصلی به آنک ردی وضعفک انده حدو نیه و ظهوریدر و شبیتک انسانده جعلی عدمدن آنک ایجادی و احداثیدر زیرا شبیه انسانده موجوده دکل ایدی * پس بواجلدن اوتری شیخ رضی الله عنه شبیتک جعلیه ضعفک جعلی یعنی فرق ایدوب) (فالجعل تعلق بالشبهة و اما الضعف فهو رجوع الى اصل خلقه) (دیدی یعنی دیمک اولور * پس جعل بونده شبیه تعلق ایلدی زیرا شبیه انسانده موجوده دکل ایدی صکره مجعوله اولدی و اما جعلک ضعفه تعلقی پس انسانک کندی خلقی اصلنه رجوعیدر یعنی انسانده ضعفک جعلی انسانک اصلی اولان ضعفه انک رجوعیدر و اکا نکریدر جعل ایجادی اکا متعلق دکدر زیرا ضعف انسانده موجوده اولان صفت عدمیه در * پس ضعف حقله جعل خلق و ایجاد معنسانده دکدر اصله رجوع و رد معنسانده و اصلک انده حدو نیه معنسانده در) (وهو قوله خلقکم من ضعف) (وانسان خلقنک اصلی ضعف اولدی یعنی الله تعالی بکم) (خلقکم من ضعف) (قولندن مستفاددر) (فرد لا خلقه منه) (پس الله تعالی انسانای شول شیئ را ایلدی که ای اندن خلق ایلدی و اول شیئ ضعفدر * پس انسانده باطندر و قوت عارضه ظاهر در پس بختکم قوت عارضه نقصانده اولسه انک اصلی و باطنی اولان ضعف ظاهر اولور لما خلقه قولنده لام لی معنسانده در) (كما قال ثم یردالی ازل العمر لکیلا یعلم من بعد علم شیئا فذکر انه رد الى الضعف الاول فخلقکم الشیخ حکم الطفل في الضعف) (انسانک اصلی اولان ضعفه آنک رد اولد بغمه بوایت ایله تمثیل ایدر یعنی ته کیم الله تعالی (ثم یردالی ازل العمر لکیلا یعلم من بعد علم شیئا) دیدی یعنی اندن صکره انسان ازل عمره رد اولور که علمه آنک اتصافدن صکره بر شیئی عالم اولیه پس الله تعالی ذکر ایلدی که انسان ضعف اوله رد اولدی (پس ضعفده شیخ حکمی طفلک حکمی کبیردر (امدی) شوبله معلوم اوله که ورد الی ضعف الاول قولنده ضعفدن مراد شیخوخته اولان ضعف مزاجدر که طفولیتده مزاج ضعیف اولدیغی کبی شیخوخته دخی اولیجه ضعیفدر و الا جمیع وجوه ایله ضعف ثانی ضعف اولک عینی دکدر زیرا تجلیده تکرار یوقدر و کذلک طفولیتده اولان ضعف قوت عارضه مزاجیه به متوجهدر و شیخوخته اولان ضعف مراتب ضعفک انتهی مرتبه سی اولان عدمیه متوجهدر * پس بوندن اوتری شیخ رضی الله عنه فخلقکم الشیخ حکم الطفل في الضعف دیدی و شیخک ضعفده حکمی طفلک ضعفده حکمنه تشبیه ایلدی زیرا انک عینی دکدر یعنی مزاج ضعفده شیخ حکمی ضعفده طفلک حکمی کبیردر * پس بواعتبار اوزره انسان شیخوخته اولان ضعف ثانی به رد اولد قده طفولیتده اولان ضعف مزاجه که ضعف اولدر رد اولور * پس لوط علیه السلام کندی خلقی اصلنه نظر ایلد کده کندی وجودنده شیخوختی قنده ضعف مزاج طبیعی و خصوصه اکا مضاف اولان ضعف معرفتی که معرفه الله دن حاصل اولان صفتدر مشاهده ایدوب کندی ضعفندن و عدمیتدن غیری تصرف ایتمکله قوت مشاهده ایلدی زیرا شیخوخته ازل عمرده اولان ضعف مزاجه رد اولدیغی کبی

ارذل عمر که ثانی الله واستلک کالی مقامه بدرکه انده علم و معرفت و همت له تصرف و وجود ر قوت یوقدر
 اسکارد اولش ایدی پس وجودنده ضعف اصلی بی مشاهده ایتمکله تصرف ایتمکله کندی سنده قوت
 مشاهده ایدی انکیون قوت الهیه بی طلب ایدی که بقا بالله مقامنده ظاهر اولور و اول قوتله انسان
 کاملده تصرف ظاهر اولور لا حول ولا قوة الا بالله (و ما بعث نبی الا بعد تمام الاربعین وهو زمان اخذه
 فی النقص والضعف فاذا قال لوان لی بکم قوة ومع کون ذلک طلب همة مؤثرة) (وبرنی مبعوث اولدی الا انک
 عمرندن اربعین تمام اولد قد نصکره واربعیند نصکره بنبیک یعنی معین اولان زمان اول نبیک نقص
 قوای بشری به وضعف مزاج طبیعی به شروی زمانیدر یعنی قوای حسیه نیک جیعی نزل ونقصانه شروع
 ایدوب ضعف اصلینک وشخوختک ظهوری زمانیدر انکیون لوط علیه السلام لوان لی بکم قوة (دیددی
 یعنی اگر سزیه مقاومت ایتمکله بنم ایچون قوت اولیدی دیددی و آنک وجودنده ضعف طبیعیک وجودیه قوت
 طبیعی بی طلب ایدی همت مؤثره بی طلب ایدی زیرا آنک وقوی متمنعدر زیر قوت انکیون دکادر
 قوت الله مخصوصه در قوت طبیعی مجعوله شیخوخت حسیله ضعفه متوجه در پس لوالصله حرف
 امتناع را امتناع ایچوندر و لکن بوند یعنی ایچون استعمال اولندی که آنکله همت مؤثره طلب اولندی قوت
 طبیعی طلب اولندی و انبیا علیهم السلام اربعینک تمامند نصکره مبعوث اولد قارینک حکمتی ایکی وجهه
 می بتدر بر وجه بودر که اربعینک تمامندن لازمدر زیرا صورت الهیه اوزره مخلوقه اولان نشأت انسانیة
 عنصر به نیک اکی ان الله خر طینه آدم اربعین صباحا) مفهومی اوزره اربعینک تمامی قنده حاصل اولور زیرا
 نشأت انسانیة ده اولان قوای حسیه و روحیه دن هر برنی منبع علم الهی ومظهر الهام رباندر زیرا
 هر بر قوت علوم الهیه دن بر علم اخذنه مختصه در پس عقل کلک ظهوری و وحی الهینک اخذی متصور دکادر
 الاقوای ظاهره و باطنیه نیک کالی قنده وقوانک تکاملی اربعینک قنده حاصل اولور پس نشأت انسانیة جمیع
 قوای ظاهریه و باطنیه الهیه اربعینیه بالغه اولد قدده می کزنده بالغه اولور پس اربعینک تمامی قنده قوای حسیه
 و عقلیه و قوای قلبیه و نفسیه و قوای روحیه و الهیه و وحی الهی ضر و بدن قوای مذکورده دن هر قنی سنه
 برضریک اخذی مخصوص قلند یسه نبی وحی الهیهی آنکله اخذایدروا اربعینک مادونده نشأت انسانیة
 جمیع قواسیل کاملده دکادر و بر وجه دخی بودر که انسان مراتب کونیة الهیه منصبیگ اولوب صفات خلقیه الهیه
 متصف اولمغه فطرت الهیه و قوت روحیه و نوریه اربعیندن اول صفات بشریه الهیه معموره اولوب مقتضیات
 خلقیه و طبیعی الهیه محتجبه اولمغه نورانیت ظلت طبیعی الهیه مستوره و روحانیت کسافت جسمانیة الهیه مغه و ره
 اولور و لهذا اول مدته سواد انسانک شعرنده غالب اولدی پس نشأت انسانیة ده اربعیندن اول سلطنت
 وحکم صاحبی اولان قوای خلقیه و صفات امکانیه ظمانیه در پس وقتا کیم نشأت انسانیة جمیع قواسیل
 اربعینیه بلوغی قنده کاملده اولد یسه اربعیند نصکره جمیع قوای طبیعیه ضعفه شروع ایدر جمعیانیه ده
 ضعف ظهوری ایتمکله پس قوای مظهر به نیک سلطنتی و نور الهینک سطوتی آنرا اوزره غالبه اولور ته کیم
 اربعیند نصکره بیاض انسانک شعرنده سواد اوزره غالب اولدی پس اربعینک تمامند نصکره قوای الهیه
 و صفات ربانیه نیک ظهوری و قوای روحانیه و حقیقت الهیه نیک بروز قنده وحی الهی و وارد ربانی وجه احسن
 اوزره اخذ اولور و ظلت خلقیه و امکانیه الهیه مشوب و منصبیگ اولمز برافض الهی هر مظهرده مظهر حسیله
 ظاهر اولور اگرچه کیم بنوع وجود و معدن وجوددن طهارت اوزره منبئدر (فان قلت وما یمنعه من الهمة
 المؤثرة وهی موجودة فی السالکین من الاتباع فالرسل اولی بها) پس اگر سن سوال ایده جک اولور سنک که نه شی
 لوط علیه السلامی همت مؤثره دن منع اید روحالبو که همت مؤثره رسل و انبیا اتباعندن اولان سالکینده
 موجوددر پس رسل همت مؤثره اولی در انلر همت له تصرف ایتمکله اتباعدن دخی انساب و احاردر (قلت
 صدقت ولكن نقصک) ای نقص فیک (علم آخر ذلک ان المعرفة لا تترك لاهمة تصرفا فکما عات معرفته نقص
 تصرفه بالهمة) (بن دیرم سن صادق سن و لکن سنده علم اخر ناقص اولدی و بونک بیانی بودر زیرا تحقیقی معرفت
 الهیه همت ایچون تصرفی ترک ایتمز یعنی معرفت همتیه تصرفه مانعدر پس هر چند که عارفک معرفتی
 عالیله اولسه همتیه آنک تصرفی ناقص اولور (و ذلک) (اشاره الی ان المعرفة لا تترك للهمة تصرفا) (و جهمین

الوجه الواحد ل تحقیقه بمقام العبودیة ونظره الی اصل خلقه الطبیعی) (یعنی عارفده معرفت همت ایچون تصرفی
 ترک ایتمدی و جهمیندن اوتیردر بر وجه عارفک مقام عبودیتیه تحقیقندن اولور سه و آنک طبیعی اولان خلقی
 اصلیه نظر ایتمکندن اوتیردر زیر عبودیت تامه بی تحقیق اولان عارف تصرفه مبادرت ایتمز انجی سید نیک
 امر نه منتظر اولوب اکامثال اوزره اولور اگر امر الهی وارد اولور سه امره امتثالدن اوتری تصرف ایدر زیرا
 مأموردر و مأمور معذوردر زیر افعیل و تصرف سید نیکدر آنک دکادر عارف کندی طبیعی خلقی اصلیه نظر
 ایتمکده کندی نفسنده تصرف ایتمکله قوت بولمز زیر اضعفدن مخلوقدر پس عارف عبودیتیه تحقیق اولمغه
 و آنک خلق طبیعی سبب اصلیه ناظر اولمغه تصرفی ترک ایدر و تصرفه حتی وکیل المتخا ایدر) (والوجه الآخر
 احادیة المتصرف والمتصرف فیه فلا یری علی من رسل همته فیمتعه ذلک) (وجه آخر متصرف الهیه متصرف
 فیک احدیتیدر یعنی متصرف له متصرف فیه وجود واحد اولوب ایکسینک احدیتن مشاهده ایتمکندن اوتری
 یعنی بصیرت احدیتنک عینیه وجود واحد حقندن غیر ایتمکندن بر احدی مشاهده ایده من تا کیم آنک
 اوزره نه کندی همتی ارسال ایلیمه زیر احدیت وجود مشاهده سنده در پس عارفی تصرفدن اول احدیتن
 معرفتی منع ایدر و اما احدیتله متصف اولان عارف کامل که مظهریت کایه الهیه اسماء الهیه حقایق و صفات
 عبدانیه دقایقی جامعدر و وحدتده کثرتی و کثرته وحدتی احدیت عینیه مشاهده ایدر پس آنک تصرفی
 ارسال همتله دکادر که مقام عبودیتیه محل اولوب اکا ضرر ایلیمه بلکه آنک مظهرنده واقع اولان تصرف حقن
 آنی اظهار ایلیمه و آنک مظهرنده تصرفیه حقن ظهور ایلیمه در و اما جنتکم عبد کامل عبودیت ذاتیه مقامنده واقف
 اولسه و ربوبیت عرضیه اما تنفی الله تعالی به ردایتسه پس تصرفه متصدی اولمز بلکه عبودیت محضه بالکلیه
 الله تعالی به توجه ایدر و هه هذا یو توجه کالی قنده آنک مظهرنده نیجه تصرفات الهیه ظاهره اولور که انلره
 آنک درایتی و شعوری اولیمه (وما ادری ما یفعل فی ولا یمک) یری رؤیت بصردن اولق جائزدر و من کله سبی
 یری نیک مفعولیدر احدثن عبارتدر و علی رسل قولنه متعلقدر و تقدیر بویه اولور فلا یری احد غیره رسل همته
 علیه و جائزدر که مفعول محذوف اوله و من استفهام ایچون اوله پس علی من رسل همته قوی عدم تصرف
 علمتک بیانی واقع اولور و تقدیر بویه اولور فلا یری احد غیره فعلی من رسل همته یعنی حقندن غیره بر احدی
 مشاهده ایتمز پس همتی کیمک اوزرینه ارسال ایدر و جائزدر که تقدیر بویه اوله ای فلا یری غیرا علیه رسل همته
 پس مفعول حذف اولندی و جار مجرور ایلیمه آنک مقامنه اقامت اولندی و مفعوله راجع اولان خبردن لفظ من ایلیمه
 کایه اولندی و جائزدر که یری افعال قلوبدن اوله و لکن عملدن تعلیلی اولندی زیرا من کله سنده معنای استفهام
 وارد رای خلا یلم علی من رسل همته اذلیس ثم احد غیره یعنی بیلز کیمک اوزرینه همتی ارسال ایدر زیرا وجودده
 الله دن غیره بر احدی بودر (و فی هذا المشهد یری) (ای العارف) (ان المنازع له ما عدل عن حقیقه الی هو
 علیها فی حال ثبوت عینیه و حال عدمه) (وعارف یو مشهدده عالم اولور که اکامنازع اولان کسینه کندی
 حقیقتندن عدول ایدی که حضرت علیه ده عین ثابته سنک ثبوتی خالنده و آنده آنک عدی حالنده اول
 حقیقت اوزره ثابت ایدی (فاظهر فی الوجود الاما کان له فی حال العدم فی الثبوت فانه عدی حقیقه ولا اخل
 طریقه) پس وجودده منازعدن ظاهر اولدی الاشول شی که آنک عدی حالنده عینی ثبوتده انکیون ثابت
 ایدی پس اول منازع اکنازع ایتمکله کندی حقیقتی متعدی اولدی و طریقت خاصه سندن متجاوز اولدی
 یعنی منازع حضرت علیه ده عدمی حالنده نه شی اوزره ثابت اولد یسه وجودده اول شیتله ظاهر اولور پس
 منازع نزاع ایتمکله کندی حقیقتندن متعدی اولدی بلکه حقیقی اعطا ایدیک شیتله ظاهر اولدی پس
 بر شیتک وقوی علم الهیه آنک ثبوتی حالنده اولان صورتی اوزره واقع اولدیغن عارف اولان کسینه اول شیتک
 رفعنه علمتی تسلیط ایتمز زیرا اول شی صورت علیه آنک حقیقتی صراط مستقیم اوزره در (قدسمیه ذلک نزاعا انما
 هو امر عرضی اظهره الحجاب الذی علی اعین الناس) پس منازعدن ظهور ایدن شی نزاع الهیه اسمیه ایتمک بر امر
 عرضیدر که اعین ناس اوزره اولان حجاب آنی اظه ارایلیدی زیرا هر احد علم الهیه بر اسمک حقیقتنه مظهر
 و بر فعله مصدر واقع اولدی پس اسماء متقابلة اعتباریه حضرت وجودده نزاع و مخالفت صادره اولسه حقیقتده
 نزاع اواز زیر اعلم الهی به مطاع اولان کسینه عارفدر که ظاهر اکامنازع اولان کسینه علم الهیه ثبوتی حالنده

آن اوزره ثابت و آئنده ثبوتی اوزره بونده ظاهر در علم الهیة حقایق الهیة اعطایند یکی شبهه عارف محقق در معارض دکانر بلکه هر شیک حقیقتی نه اعطایند و هر مظهری نه ظهور ایدرسه آن قبول ایدوب تصدیق ایدر پس بوتقدیر اوزره منازعدن ظاهر اولان شئی نزاع اولمز و لکن آنک نزاع ایله تسمیه اولمسی * امر عرضیدر که ظلمات طبیعیه واحکام مکانیه حجبیه حضرت علمیه دن عین ناسک احتجابی اظهار ایدر پس ناس آئیدن محتجب اولمغله بری برنه نزاع ایدر پس نزاعی اظهار ایدن آنلرک اعیانی اوزره اولان حجب امکانیه در که آنلر حجب غیر حجب و راسته بر شئی مشاهده ایدر منرا تا هو ضحیری تسمیه به راجع در و ضحیرک تذکیری قول اعتبار ایله در و یا خود خبری تغلیب یا تمکله در (کما قال فیهم و لکن اکثر الناس لا یعلمون یعلمون ظاهر من الحیوة الدنیا و هم عن الآخرة هم غافلون) نه کیم الله تعالی اهل حجاب اولان ناسک حقیقه و لکن اکثر الناس لا یعلمون الی آخر الایه دیدی یعنی حقیقت امری بیلکده ناسک اکثری محتجب اولمغله الله تعالی و لکن ناسک اکثری عالم دکانر در زیر اعیانری اوزره اولان حجاب من تفع دکانر آنلر حیوة دنیا ناک ظاهر فی یلورلر و حالبوکه آنلر آخرتدن غافلدر یعنی اعیانری اولان حجابدن عالم علویه ده و حضرات اجماعیه علمیه ده ثابته اولان امور ی مشاهده ایدر منرا زیر آنلر قلوبی حجاب و غلاف ایچنده در پس شیخ رضی الله عنه غافلینک قلوبی غلاف ایچنده اولدیغن بیان ایدوب دیرکه (وهو من المقلوب فانه من قولهم قلوبنا غلاف ای فی غلاف وهو الکن الذي ستره عن ادراك الامر على ما هو عليه) و غافل مقلوبند یعنی مقلوبدر زیر غافل اهل حجاب قلوبنا غلاف قوللرندن مأخوذ در و غافل غفلت مقلوبدر رقب بعض ایله یعنی بزم قلوبی غلاف ایچنده در دیکدر و غلاف شول کن در که قلبی ستر ایدر امری علی ما هو علیه ادراکنا تمکدن یعنی بر امر علم الهیة نه شئی اوزره اولدیه آنک اوزره آتی ادراکنا تمکدن قلبی ساتدر پس اهل غفلت قلوبی حقیقت امری ادراکنا تمکدن ستر و حجاب ایچنده در انکیچون حیوة دنیا ناک ظاهرندن غیر نشأت اخرویه دن بر شئی ادراک ایدر منرا (فهذا وامثاله يمنع العارف من التصرف في العالم) هذا قولی فاعلم فی الوجود الاما کان له فی حال العدم فی الثبوت و قوله اشارت در و یا خود وجهین مذکور نه اشارت در یعنی پس بوعلم و دخی بونک امثالی عارفی عالمده تصرفدن منع ایدر و امثاله قولیلد اشارت ایدر که عارف کامل کایتیه الله مستغفر قدر و آنک اطلاق حقیقی ذاتیسی حجبیه آنک شهودنده مستغفر قدر پس توجه کایله و جمع خاطر ایله کوانن جزئیته همت کایله بی تسلیط ایتمکد ملتفت دکانر و انسان کندی وجودنده کایتیه جمع اولمز * الا واحد واحد اولان الله توجه احادی و جمعی و کایله و ذات مطلقه به متعلقه اولان همتله که جمیع قیوددن منطلقه در پس عارف بونک امثالی امور جزئییه ایله تقید ایتمزد دخی همتله بر شئیده تصرف واقع اولمز الا استجماع قوی ایله و جمیع قلب و خاطر ایله و توجه کایله که اول شیدن غیر شئی آخره قلبه اتساع اولیه پس انسان بر شئیه توجه ایدوب قلبیه ادخال ایدکده حتی اندن اخراج ایتمک لازم کاور ما جعل الله لرجل من قلبین فی جوفه و عارف راضی دکانر که آنک قلبی حقدن غیر بر شئیه محل اوله و سقدن اعراض ایدوب شئی آخره توجه ایله (قال الشيخ ابو عبد الله محمد بن قائد الشيخ ابی السعید بن السبل لم يتصرف فقال ابو السعید ترک الحقی تصرف لی کایله شیخ ابو عبد الله بن قائد الا وانی شیخ ابی سعید بن سبل بغدادی به ایدر یا ابی السعید نیکون تصرف ایتمز سن پس ابو السعید اکایته بن حقی تر ایدم که بتم ایچون تصرف ایله مشیقتی نیجه اقتضایندرسه یعنی بن حقی وکیل اتخاذ ایدم و بتم طرفدن تصرف اوزره آتی خلیفه ایدم که عالمده و بتم وجودنده تصرف ایله نیجه دیلرسه قال الشيخ رضی الله عنه فی الباب الخامس والعشرين من الفتوحات اخبرنی ابو البدر التماسکی البغدادی رحمة الله علیه قال لما اجتمع محمد بن قائد الا وانی وکان من الافراد بابی السعید هذا قال له یا ابی السعید ان الله قسم المملكة بیني وبينك فلم لا تصرف فيها كما تصرف انما فقال له ابو السعید یا بن قائد و هبتک سهمی فخن ترک الحق بتصرف لنا وهو قوله تالی (فاتخذوه وکیلا) فامثل امر الله (یرید قوله تعالی امر فاتخذوه وکیلا قالو کیل هو المتصرف ولا سبیا قد سمع الله يقول واتفقوا بما جعلکم مستخلفین فیہ) (ابو السعید رحمة الله علیه الله تعالی کد امر اولدیغی حالده فاتخذوه وکیلا قولانی امر ایدر یعنی امر الهی به امثال ایدوب تصرفده حقی وکیل اتخاذ ایدر * تا کیم حق نیجه دیلرسه تصرف ایله پس وکیل متصرفدر و لا سبیا ابو السعید الله تعالی بی ایشدیکه عبادنه امر ایدوب

(وانفقوا بما جعلکم مستخلفین فیہ) دیر یعنی اتفاق ایدر شول شیدن که الله تعالی سزی آئنده مستخلفین ایدر یعنی آنک اوزره سزی خلیفه ایدر بوتقدیر اوزره من تبعی ایچون اولور و مخاطب اولان ارباب سلوک و اصحاب اوساطدر که آنلر اعطای اولان علوم و معارفک بعضیسی طالبیننه استعدادری حصبیه اتفاق و بذل ایدر و بعضیسی سلوک کارنده کندی نفس ایچون امسال ایدر و من زانده اولدقه مخاطب اولان ارباب نهایت اولان خلفادر که صفات ربوبیتیه ظاهره اولوب عالمده تصرف ایتمکچون من عند الله استخلاف اولندیلر پس آنلر خطاب ایدوب دیرکه ربوبیت و تصرفده بن سزی خلیفه ایدم ایدر پس سز امر خلافت و ربوبیتی و امر تصرفی بکا اتفاق ایدر و بکی وکیل اتخاذ ایدوب خلیفه ایدر که سزک حالکزی ایچون احسن واسم و عبودیتکزی ایچون احسن و ائدر انکیچون خلیفه اعظم و رسول اکرم بو خطابی استماع ایدوب (اللهم انت صاحب فی السفر و الخلیفة فی الحضر) دیدی و امر خلافتده حتی استخلاف ایدر (فعل ابو السعید و العارفون ان الامر الذي ستره ليس له وانه مستخلف فيه) (پس ابو السعید دخی عارف بالله اولنلر یعنی آنلردن هر بریسی بو خطابی استماع ایدکده بیلدیکه تحقیق شول امر که آنک بدنده در تصرفدن و علوم و معارفدن حقیقتده آنک ملکی دکانر و تحقیق اول مستخلفدر اول امر ده انه ضحیری ابو السعید راجعدر و عارفینک هر بریسنه وحده) (ثم قال له الحق) (عند استماع قوله واتفقوا بما جعلکم مستخلفین فیہ) (هذا الامر الذي استخلفتک فیہ و ملکک ایه جعلنی و اتخذنی وکیلا فیہ فامثل ابو السعید امر الله فاتخذوه وکیلا) (یعنی ابو السعید سمع روحله واتفقوا بما جعلکم مستخلفین فیہ قولنی استماع ایدکده حتی تعالی آنک سز نه خطاب ایدوب اکایته دخی آنک مثلنه بوامری که سنی آئنده استخلاف ایدم و دخی آتی سکا تمک ایدم بنی آئنده وکیل ایله وکیل اتخاذ ایله پس ابو السعید امر الهی به امثال ایدر * پس حتی تصرفده وکیل اتخاذ ایدر * زیرا انسان کاملک حتی استخلافی اکیل و اشد رحمتک انسان کاملی استخلافندن (فکیف یقی لمن يشهد مثل هذا الامر همة بتصرف بها و الهمة لانفعل الابا لجمعية التي لا تمسح لصاحبها الى غير ما اجتمع عليه وهذه المعرفة تفرقه عن هذه الجمعية فيظهر العارف التمام المعرفة بغاية الجبر والضعف) (پس بوامرک مثلی مشاهده ایدن کسینه ایچون همت نیجه باقیه قالور که انکله اول تصرف ایله و حالبوکه همت فاعله و مؤثره اولمز الاشول جمیع ایله که آنک صاحبی ایچون اتساع اولیه شول شیکت غیر یسنه که کندیسی آنک اوزره شتت اولدی یعنی همت شول جمعیته فاعله در که همت صاحبی بر شیکت و قوعنه جمیع خاطر ایله همتی تسلیط ایدکده اول شیدن غیر بر شئی ایچون انده اتساع اولیه و بومعرفت کایله عارفی بو جمعیتمدن تفریق ایدر پس تام المعرفة اولان عارف غایت یجز و ضعفله ظاهر اولور و بر امر اوزره همتی تسلیط ایتمکله تصرف ایله ظاهر اولمز) (قال بعض الابدال للشيخ عبد الرزاق قل للشيخ ابی مدین بعد السلام علیه یا ابی مدین لم لا تبصع ولا تبصر) (علینا شئی و انت تعتصم عليك الاشياء و نحن نرغب فی مقامک و انت لا ترغب فی مقامک) (ابدالک بعضیسی شیخ عبد الرزاق ایدر یا عبد الرزاق شیخ ابی مدینه دی اکاسلامدن نصکره یا ابی مدین نیکون بزم اوزرینه بر شئی صعب و عسیر اولمز) و حالبوکه سنک اوزر بیکه اشیا صعب و عسیر اولور و حالبوکه بر سنک مقامکه راغب ایزون بزم مقامزه راغب دکانر و کذلک تعتصم علیه الاشیا شیخک کلامیدر ابی مدینک حالنی نقل ایدر یعنی و کذلک ابی مدین اوزره اشیا عسیره اولوردی و کندیسی ضعف و عجز ایله ظاهر اولوردی بوتقدیر اوزره کان افعال ناقصه دن اولور و آئنده مستر اولان ضحیر کاننک اسنی اولوب ابی مدینه راجع اولور و خبری مقدر اولان اعتصام جله سی اولور و جائزدر که کلامک تقدیری بویله اوله ای و کذلک کان امر همارشأنم مایعنی ابی مدین ایله کاسلام ایدن ابدالک امری و شانی بویله ایدر پس بوتقدیر اوزره کان افعال تامه دن اولور) (مع کون ابی مدین کان عنده ذلك المقام وغيره) (یعنی بونک اوزره و بونک برله که ابی مدین قننده بومقام یعنی ابدالک بومقامی و بونک غیر یسی موجود ایدر یعنی ابی مدینه سلام ارسال ایدن ابدالک مقامی که آئنده ضعف و عجز بوقدر و ابدالک مقامک غیر اولان * مقامات عالیه ابی مدین قننده حاصله ایدر و حالبوکه ابی مدین ضعف و عجز ایله ظاهر ایدر * و آنک اوزره امر و متعسره اولوردی * و آنک قننده حاصل اولان ابدال مقامک مقتضای اوزره تصرف ایله و عدم ضعف ایله اول ظاهر اولوردی و بوکلامده تقدیم و تأخیر اولمز جائزدر ای مع کون ذلك المقام وغيره موجود عند ابی مدین

بوقتدیر اورزہ کان زند اولور) (و نحن اتمی مقام الضعف والجزئ منه مع هذا قال له هذا البذل ما قال وهذا من ذلك القبيل) (شیخ رضی اللہ عنہ دیر کہ و حالہ کہ بزم مقام ضعف و جزئہ بی مدیندن اتم این مع هذا بوابدال اکا دیدی بوقولی یعنی وانت تعناص علیک الاشیاء پس معرفت عالیہ اولد بخہ ضعف و بجزئی دخی زیادہ اولور و ابو مدیننک ابدال مقامہ عدم رغبتی و بجزئیہ ظاہر اولسی بوقیلندندر * یعنی کمال عبودیت و معرفت قبیلندندر کہ تصرفدن مانعہ در و حتی وکیل اتخاذ ایدوب اشیا اورزہ حقن استخلافی قبیلندندر) (وقال صلی اللہ علیہ وسلم فی هذا المقام عن امر اللہ بذاک قل ما کنت بدعا من الرسل وما ادری ما یفعل بی ولا یکنم ان اتبع الاما یوحی الی مقامندہ اکا وارد اولان امر الہیلہ (قل ما کنت بدعا من الرسل وما ادری ما یفعل بی ولا یکنم ان اتبع الاما یوحی الی) (وامر الہی اللہ تعالیٰ بذاک قل وما ادری ما یفعل بی ولا یکنم ان اتبع الاما یوحی الی) قولندہ یعنی رسول علیہ السلام مقام عبودیتندہ کمال عبودیتندہ متحقق اولد قدہ * و جمیع امور دہ حتی وکیل اتخاذ ایدوب و آتی اشیا اورزہ استخلاف ایدوب بجز و ضعف ایلہ ظاہر اولد قدہ مقام عبودیتی اکا تخلص ایتمکیچون اللہ تعالیٰ اکا امر ایدر کہ علوم و معارف و کمالندن بر شئی کندی نفسندہ مضاف قلبیہ جمیع سنی حقہ اسناد ایلہیہ پس رسول علیہ السلام دخی امر الہیلہ ایتدی بنم درایت و شعورم بوقدر کہ بنم ایلہنہ ایشلنور و سزلک ایلہنہ ایشلنور اکا دخی درایت و شعورم بوقدر بن تابع دکالم الاشول شیئہ کہ بکاوخی اولنور پس رسول علیہ السلام کندی مظہرندہ و خلقت مظاہرندہ ظاہر اولان افعالی حقہ اسناد ایدر * و کندی نفسنی فعلدن تنزیہ ایدر و کندی مظہرندہ ظہور ایدر جک فعلک درایتندن دخی کندی نفسنی تقرید ایدر و درایتی وحی الہی بہ تخصیص ایدر پس آنک علی وحی الہی و علم الہیدر) (فالرسل بحکم ما یوحی الیہ بہ ما عندہ غیر ذلک فان اوحی الیہ بالتصرف یحزم تصرف وان منع امتنع وان خیر اختیار ترک التصرف) بحکم قولندہ بامصاحبت ایچوندن الیہ ضعیری رسولہ راجعدر * و بہ ضعیری ما بہ راجعدر و ما یس معناسندہ در و عندہ ضعیری رسولہ راجعدر و غیرہ فوعدر لیس نک اسمیدر * و ظرف مقدم خبردر و ذلک قولی بحکم ما یوحی الیہ بہ قولندہ اشارتندر * و رسول علیہ السلام کبجز ایلہ و کندی نفسندہ نسبتلہ عدم درایت ایلہ ظہورنہ اشارت ارمق جائزدر یعنی دیک اولور پس رسول شول حکمہ در کہ اکا اول شیئہ وحی اولنور آنک قندہ وحی الہی بہ اتباعدن غیری بوقدر * پس اگر اکا بجزم تصرف ایلہ وحی اولنور سہ تصرف ایدر امرہ امتثالندن اوتری و اگر تصرفدن منع اولنور سہ ممنوع اولور یعنی تصرف ایتز * و اگر تصرفندہ تخیر اولنور سہ ترک تصرفی اختیار ایدر اداب عبودیتلہ متادب اولد یعنی حالہ) (الا ان یتکون) (التخیر) (فاقص المعرفة) (استثناء منقطعدر یعنی الامکر کیم تخیر اولان عارف ناقص المعرفة اولہ کہ تخیر اولد قد تصرفی اختیار ایلہ و جائزدر کہ فان اوحی الیہ قولی یظہر العارف التام المعرفة بغایہ الجز و الضعف قولنک تتمیمی اولہ یعنی تام المعرفة اولان عارف غایت بجز و ضعف ایلہ ظاہر اولور پس اگر اکا بجز ما تصرف ایلہ حتی طرفندن وحی اولنور سہ تصرف ایدر و اگر تصرفدن منع اولنور سہ ممنوع اولور و اگر تصرفندہ تخیر اولنور سہ ترک تصرفی اختیار ایدر الامکر کیم عارف ناقص المعرفة اولہ بوقتدیر اورزہ استثناء متصل اولور و عارف تخیر انکیچون تصرفندہ مبادرت ایدر زیر عارف دکدر کہ تصرفندہ نائب حضرت الہی بہ مخصوصدر حتی ایچون ذاتیدر و عبد ایچون عرضیدر و عبودیت قندہ و وقوف و بجز ایلہ ظہور عبد ایچون ذاتیدر و ربوبیتلہ ظہور انکیچون امر عرضیدر و ذاتیات ایلہ امور عرضیہ ایلہ و وقوف ظہور دن اعلیٰ و اشرفدر و حضرت الہیہ ایلہ مراعات ادب عبد ایچون اولیٰ و انسیدر و عبد مستخلف فیہ اولد یعنی شہدہ حتی وکیل اتخاذ ایتک عبدک اعلیٰ مقامیدر پس انکیچون جمیع رسل خصوصا انزلک اعلیٰ و افضل و خاتم محمد صلی اللہ علیہ وسلم تصرفندہ و آنک ترکندہ آنلرہ وحی اولن ان شیک حکمیلہ عمل ایتدیلر * زیرا ادب عبودیت امر طاعت راستال اقتضا ایدر و اگر تصرفندہ تخیر ایلہ آنلرہ وحی نازل اولہ حتی اولور سہ ترک تصرف ایدر زیرا انلر عالمدر کہ اگر انلر ایچون خلاف تخیر اولیدی انلر تخیر اولنلر دی و انلر ایچون خیر لو اولان شیئہ مامور اولور لر دی پس انلر تخیری ابتلا کوردیلر و عبودیت طرفنی ترجیح ایدوب تصرفی ترک ایتدیلر پس اگر تخیر مجرد عرض تصرف سبیلہ تصرفی اختیار ایدہ جک اولور سہ محکوم اولوب ترک ادب امتش

اولور وا کر تصرفی حقہ تغویض ایدہ جل اولورسہ کہ تصرف انکیچون ذانیدر اداب عبودیتہ ملہ متاڈب اولور)
(قال ابو السعد وابن السبل البغدادی لاصحابہ المؤمنین به ان الله اعطانی التصرف منذ خمس عشرة سنة
وترکته نظرفا هذا ان ادلال واما نحن فامر کثاء نظرفا وهو ترکہ ایشارا) (شیخ ابوالسعود بن سبل بغدادی
اکامو مؤمنین اولان) اصحابہ ابتدی تحقیق الله تعالی اون بش سبلد نبر تصرف بکا اعطا الیدی و بزانی نظرفا
ترک ایتدک شیخ رضی الله عنه دیرکه ابوالسعود ک یوقولی اسان ادلالدیرکه برنه تدلل ایدر واما بزانیس نظرفا تصرفی
ترک ایتدک نظرفا تصرفی ترک ایشارا انک ترکیدر یعنی علی سبیل الایثار تصرفی ترک ایتدکدیر پس حضرت
بویتده تصرف ایشارا ترک ایدر بنوعدر قال الشيخ رضی الله عنه فی الفتوحات فی الباب الرابع والعشرين
قال لی ابو البدر قال لی ابو السعد انی اعطیت التصرف فی العالم منذ خمس عشرة سنة من تاریخ قوله فترکته
وما ظهر علی منه شیء انتهی کلامه) (واما ترک کمال المعرفة فان المعرفة لا تقتضیه بحکم الاختیار فی تصرف
العارف بالهمة فی العالم فعن امر الهی وجبر لا باختیار) (بلکه بزانی کمال معرفتدن اوتری ترک ایتدک بزیا
معرفت کماله اختیار حکمیله تصرفی اقتضا ایتز* پس هر چکنکم عارف کامل همتله عالمده تصرف
ایتسه پس امر الهیله وجبرله تصرف ایدر اختیار بله تصرف ایتز* زیرا عارفدرکه هر شیکه علم الهیله عدمده
شوقی حالده نه شی اوزره ثابت اولدیه وجودده انک اوزره ظاهر اولور پس تصرفه مبادرت ایتز و تصرف
ایتک اقتضا ایتسه عبودیت ذاتیه سنه نظر ایدر و عبودیت تامه تصرفی اقتضا ایتز* بلکه امر الهی به
امتثالی اقتضا ایدر* پس عارف جمیع افعال و تصرفاتک مبدأ و منشی و مصدری اولان حضرت ربوبیتی وکیل
انتخا ایدر* واکر عارفدن عالمده تصرف واقع اولورسہ* پس امر الهیله وجبرله تصرف ایدر اختیار بله
ایتز* و مأمور و مجبور و معذور و بدیلکه اکادخی عذر لازم کلز بر عبودیتک مقتضای سیدک امر به امتثالدر
پس امر وجبرله تصرف ایتدکه کمال عبودیتدن اوتری تصرف ایدر و عارفدن بعض ازمانده نیجه تصرفات
ظاهر اولورکه* عارف نه اختیار بله و نه جبر بله انلری مراد ایدر نیور و انلره انک شعوری یوقدر دخی اولمزالا
وقوعد نصکره پس اول تصرفات الهیه درکه عارف کامل مظهرنده حقیق ظهوری ایدر واقع اولان تصرف
حقدر) (ولانشک ان مقام الرسالة یطلب التصرف لقبول الرسالة الی جاء بها فیظهر علیه) (من التصرف
بالمعجزة) (ما یرصدقه عند امته و قومہ ل یظهر دین الله) (و بزانشک ایتز که تحقیق مقام رسالت تصرفی طلب ایدر
شول رسالتک قبولی اجاندن اوتریکه رسول من عند الله اول رسالتی کتوردی پس رسول اوزره معجزه ایدر
تصرفدن شول شی ظاهر اولورکه اول شی رسولی کندی ایتی و قومی قننده تصدیق ایدر تا کیم دین الله ظاهر
اوله یعنی شک یوقدرکه معجزه ایدر رسالتک لازمیدر و رسول اذن الهیله قومی قننده تصرف ایدر و بر معجزه
اظهار ایدرکه امتی قننده اول معجزه اتی تصدیق ایدر تا کیم آنک قومی اتی تصدیق ایدوب رسالتی قبول ایدر
و دین الهی ظاهر اوله جاء قولک ضمیری رسالتک مدلولی اولان رسوله راجعدر* و بها ضمیری رسالته راجعدر
فیظهر قولی ثلاثیدندر* وعلیه ضمیری دخی رسوله راجعدر و ما یرصدقه عند امته و قومہ قولنده ما الذی
معنسانه در فیظهر قولک فاعیدر و یرصدقه قولک فاعل ضمیری ما به راجعدر و ضما ثلاثه رسوله راجعدر
لیظهر قولی ثلاثیدندر ما یرصدقه قولنه و یاخود فیظهر قوائمه متعلقدر و فاعلی دین قولیدر) (والولی لیس
کذلک) (و حاله و که ولی نبی کبی دکادر یعنی ولی ولایتک قبولدن اوتری اکوانده عادتہ مخالف اولان تصرفی
طلب ایتز تا کیم تصرف ایدر تصدق ظاهر اوله* زیرا آنک حالی تصرفی اقتضا ایتز بر اولی اسم باطن مظهریدر
و دین الهی بی اظهار ایتدکیچون تصرف ولایتک لازمی دکادر و مقام ولایت تصرفی طلب ایتز بلکه ترک
تصرفی طلب ایدر* و رسول دین الهی بی اظهار ایتدکه مأمور اولدینی کبی ولی کندی وجودنده حتی اظهار
ایدوب وجودنی افتد ایتدکه و اسرار الهی بی اخفای ایتدکه مأموردر) (و مع هذا فلا یطلبه الرسول فی الظاهر)
یعنی مقام رسالتک تصرف مطلوبی ایکن و تصرف آنک لازمی ایکن پس رسول تصرفی ظاهرده طلب ایتز
و فی الظاهر قولیه انکیچون قید ایدر* زیرا رسول باطنده تصرفی قبول و طلب ایدر بر اقوامک تلویبی
ضلائندن هدایتہ و باطندن حقہ تحویل و تصرف ایتدکه طالبدر) (لان الرسول الشفقة علی قومه فلا یرید
ان یرا الخ فی ظهور الحجة علیهم فان فی ذلك هلاکهم فنبی علیهم حیاتهم بعدم ارادته المبالغة فی ظهور الحجة

علیم الذی هو سبب هلاکهم بقول فلا یطلبه الرسول قوی ایچون تعلیم در یعنی دیک اولور وزیر تحقیق رسول
ایچون قوی اوزره شفقت واردر پس قوی اوزره جتک نظم ورنده دبلز که مبالغه ایلیم زیرا تحقیق جتک
ظهورنده مبالغه ایتمکده قوی ایچون هلاک حاصلدر پس رسول قومه شفقتندن اوتری حیاتی اترلی اتر
اوزره ایقایدرا اتر اوزره جتک نظم ورنده مبالغه ای صرا داید نمکله زیرا که قومنک هلاک کده سید وزیر رسول
عارفدر که اگر قوی اوزره اظهار جتده مبالغه ایلیم قومنک بعضیسی مقدر اولوب انکاری زیاده ایدر لر وانکار
ایتمکده هلاک اولور (ماعلی الرسول الالبلاغ) پس رسول انجی مبلغدر جتک ظهورنده مبالغه صاحبی
دکدر لر اکر رسول دعوتده اظهار و مجزه و جتده مبالغه ایدیدی اترلرخی انکار و جده مبالغه ایدر لر دیک
آنرک هلاک کربنه سبب اوله پس ظاهر آنرک هلاک کربنه باعث اولان رسولک اظهار جتده مبالغه
ایتمیدر و رسول ایسه قوی اوزره مشفقدر (وقد علم الرسول ایضاً ان الامر المجهز اذا ظهر للجماعة فقم وفي
بعض النسخ) منهم من يؤمن عند ذلك ومنهم من يعرفه ولا يظهر التصديق به ظموا وعلوا وحسدوا ومنهم
من يلقى ذلك بالسحر والايهام (وتحقيق رسول سبق ايتديكي كبي عالم اولديكي امير مجز جنكم برجماعته يعني
جتک ظهوری مبالغه سنده قومک هلاک کربنی عالم اولدی کبی امیر مجز جنکم برجماعته ظاهر اولسه
پس اول جماعتک بعضیسی مؤمن اولور اول امر لظهوری قنده وانرک بعضیسی اول امری عارف اولور واکا
انکار ایدر وظلم وعلو وحسد ایلیم کانصدیقی اظهار ایتدی آنرک بعضیسی اول امر مجزی سحر وایهامه الحاق
ایدر) فلما رأی الرسول ذلك وانه لا يؤمن الا من انار الله قلبه بنورا لا یمن الا من لم ينظر الشخص بذلك النور المسمی
ایماناً فلا یففع فی حقّه الامر المجهز فقصرت الهمم عن طلب الامور المجزة لما لم یعم اثرها فی الناظرین ولا فی
قلوبهم (پس وقتا کیم امتلرینک اترار وانکارده احوال مختلفه سن واستعدادات متغایره سن کوردیلر وخی
کوردیلر که تحقیق شان بودر که مؤمن اولر الا شول کسینه که آنک قلبی نور ایمان ایلیم منور ایتش اوله وهر جنکم
بر شخص ایمان ایلیم اولان نور ایلیم مجزه ورسوله نظرا یتدیه پس آنک حقنده امر مجز نفع ویرم پس
رسولدن امور مجزه نک طلبنده هم قاصره اولدی یعنی قوی الزام ایدوب ضلالدن هدایتیه تحویل ایتیمکیچون
حقندن امور مجزه بی طلب ایتکدن رسالت همی قاصره اولدی زیرا امور مجزه نک اثری ناظر سنده وآنرک
قلوبنده عام دکدر یعنی ناظر نک ظاهر وجودلرندۀ تأثیر ایتدی وقلوبلرندۀ دخی تأثیر ایتدی نظر ظاهرلرندۀ تأثیر عموم
اوزره دکدر زیرا جمیع سنک قلوبی نور ایمان ایلیم منور دکدر وقلوبلرندۀ تأثیر دخی عموم اوزره دکدر زیرا
استعدادات ذاتیه لری متفاوته در علم الهی وده حال عدمیده شونده استعداد ذاتی حسبیلله ایمانه مستعد اولان
کسینه نک قلبی نور ایمانله منور اولور و نور ایمانله ازله قلبی منور اولان کسینه عالم شهادتده ایمانله ظاهر اولور و علم
الهی وده متهدی اولیان کسینه بونده دخی متهدی اولمز قصرت قوی لما نک جوابیدر) (کما قال فی حق اکل
الرسول واعلم الخلق واصدقهم فی الحال انک لاتهدی من احببت ولكن الله يهدي من يشاء) (امور مجزه نک اثری
عام اولدی یعنی تعلیمدر یعنی الله تعالی اکل رسل حقنده وخلقک اعلمی وحالده خلقک اصدقی حقنده نه کیم
ایتدی یا محقر تحقیق سن تعینک و محمدت ایلیم تقبیل اعتبار ایلیم هدایت ایتیم سن شول کسینه به که اکثر ایت طینیه
وبعض صفات طبعیه مقتضای اوزره محبت ایدرسن زیر اس انجی مبالغ رسالتسن ولكن الله تعالی هدایت
ایدر شول کسینه به که علم الهی وده مشیت الهیه نک هدایتیه تعلیق ایتش اوله یعنی الله تعالی هدایت ایدر شول
کسینه به که حضرت علیه ده آنک استعداد ذاتیسی حسبیلله آنک هدایتیه مشیت الهیه متعلقه اوله) (ولو كان
للهمزة اثر عام لا اثر همة رسول الله صلى الله عليه وسلم ولا بد له یکن احدا کمل من رسول الله صلى الله عليه
وسلم ولا اعلى ولا اقوى همة منه وما اثر في اسلام ابي طالب عمه وفيه نزالت الآية التي ذكرناها) (واکرمهت
ایچون اترعام اولیدی ابی طالب حقنده رسول اللهک همی تأثیر ایدر دی ولا بددر که براحد رسول اللهدن
وجود ایلیم اکل اولدی ومرتبه ایلیم آندن اعلى وتصرف ایلیم آندن اقوی اولدی وحابوکه آنک همی عی ابی طالب
حقنده تأثیر ایتدی وبرز کرایتدیکم زایت ابی طالبک حقنده نازل اولدی پس اگر همک اثری عموم اوزره
اولیدی بطریق اعلى رسولک عی وقومه سن آنک حامیسی اولان ابی طالبک حقنده آنک همی تأثیر ایدر دیکه
قومندن حاجی وقرابت طینی حسبیلله رسول علیه السلام اکحبت ایدوب آنک اسلامی حقنده همت ودفنده

مبالغه ایدر دی لوکله سنک جوابی محذوفدر) (وکذلك قال في الرسول انه ما عليه الا البلاغ وقال ليس عليك
هداهم ولكن الله يهدي من يشاء وزاد في سورة القصص وهو اعلم بالمهتدين اي بالذين اعطوه العلم هدايتهم
فی حال عدمهم بالاعیان الثابتة) (یعنی همک اثری عام اولدی یعنی اوتری الله تعالی رسولک حقنده) (وما علی
الرسول الا البلاغ) دیدی یعنی رسول اوزره بلاغدن غیر برشی بقدر ووبایت مطلقا رسول حقنده در ورسول
الله صلی الله علیه وسلم حقنده ایس علیک هداهم ولكن الله يهدي من يشاء دیدی یعنی یا محمد سنک اوزر که آنرک
هدایتی بقدر یعنی تعینک وانا یتک حسبیلله آنرک هدایت ایدر من سن ولكن الله تعالی سنک مظهر یتکده
ظلم وورکایله ظاهر اولدقده علم الهی وده هدایتیه مستعد اولان کسینه به اول هدایت ایدر وهدایت اکا خصوصدر
وسورة قصصه الله تعالی وهو اعلم بالمهتدين قولنی زیاده ایلدی یعنی الله تعالی مهتدی اعلی یعنی شول جماعتی
اعلدر که آنرا اعیان ثابتله ایلد علملری حالده آنرک هدایتلرینه اولان علمی حقّه اعطا ایتدی یعنی حضرت
علیه ده اعیان ثابتله ایلد علملری حالده استعداد ذاتیلرله هدایتلرندن نه صورت اوزره مرتسم اولدیلر به
اول صورت علمی حقّه اعطا ایدر لر اول صورت اوزره حق آنرک عالم اولور اول صورت اوزره امر حقک
معلومی اولور پس آنرکدن هر بریسی کندی صورت مخصوصه بی علمی حقّه اعطا ایدر وحق دخی اول علم
حسبیلله عالم شهادتده هدایت ایدر بقدر اوزره باعیان الثابتة قوی عدمهم قولنه متعلق اولور واعطوه
العلم قولنه متعلق اولتی جائزدر یعنی عدملری حالده هدایتلرینه علمی حقّه اعطا ایتدی بلر ایمان ثابتله
یعنی حضرت علیه ده عدملری حالده اعیان ثابتله لریست استعدادات ذاتیه غیر مجعوله لریله هدایتلرینه علمی
حقّه اعطا ایتدی بلر ایمان ثابتله یعنی حضرت علیه ده عدملری حالده اعیان ثابتله لریست استعدادات
ذاتیه غیر مجعوله لریله هدایتلرینه علمی حقّه اعطا ایتدی بلر عدملری حسبیلله حق تعالی آنرک عالم اولوب
آنرک هدایتلرینه حکم ایتدی و حضرت علیه ده آنرک مهتدین اولدیلر) (فان ثبت ان العلم تابع للمعلوم فن كان
مؤمناً في ثبوت عينه وحال عدمه ظهر بتلك الصورة في حال وجوده وقد علم الله منه انه هكذا يكون
فذلك قال (وهو اعلم بالمهتدين) (پس الله تعالی اثبات ایلدی ویاخود بوتفسیر اثبات ایلدی که تحقیق علم
معلومه تابع در علملری دن معلوم هر نه صورت اوزره مرتسم اولور حقیقی اول صورت اوزره عالمدر
اول صورت اوزره حضرت وجودده معلومک هدایتیه ارادت الهیه تعلیق ایدر سه پس برکسینه که عینی
نبوتنده ودری حالده مؤمن اولسه وجودی حالده اول صورتله ظاهر اولور و تحقیق الله تعالی اول
کسینه نک صورت علیه سندن ازله بلدی که اول کسینه هدایتیه مستعددر و ایمان ایلیم ظاهر اولوب مؤمن اولور
پس بوندن اوتری الله تعالی وهو اعلم بالمهتدين دیدی) (فلما قال مثل هذا قال ايضا ما يدل القول لای) (پس
رققا کم حق تعالی وهو اعلم بالمهتدين قوی ثلثی دیدیسه به آنک کبی مایدل القول لدی دیدی یعنی بنم قنده
قول یعنی حکم تبدل اولمز (لان قوی علی حد علمی فی خفی) (زیرا بنم قول بنم خلقنده بنم علم حدی اوزره در
یعنی برخلق بنم علمده نه صورت اوزره ثابت اولدیه سن ای اول صورت اوزره عالم وانک حقنده علم حدی
آنک صورت علیه سنک حدی قدر در پس بنم قول علم حسبیلله در و علم معلوم حسبیلله در) (وما انابظلام للعبید
وبن عبیده ظلام دکام که آنرک مقتضای اوزره حکم ایتیم ای ما قدرت علیهم الکفر الذی یسقیهم ثم اطلب
منهم ما یس فی وسعهم ان یا نوابه بل ما علمناهم الا بحسب ما علمناهم وما علمناهم الا بما اعطونا من نفوسهم فما
هم علیه فان کان ظلم فهم الظالمون) (یعنی عبد اوزره بن شول کفری تقدیر ایتیم که آنرک ایشاقا ایلیم اندنصره
آنرکدن طلب ایدم شول شیکه آنرک وسعنده آنرک ایمان ممکن اولیه یعنی ظلام دکام که عبیدک شقار فی
موجب اولان کفری ازله آنرا اوزره تقدیر ایدم اندنصره آنرک وسعنده ایمان ایمانی آنرکدن طلب ایدم ایمان
ایلله آنرک عدم ایمانلری مقابله سنده آنرک مؤاخذه ایدم بلکه برانرا بله معامله ایتدک الا آنرک علمز حسبیلله
وانلری برعالم اولدق الاشول شیکه که آنرک تقوسلرندن ای بزه اعطا ایتدی لر وانلر بزه اعطا ایتدکاری شی شول
شیکنددر که آنرا استعداد ذاتیلر حال عدمده آنک اوزره ثابت ایدیلر پس بزم آنرک اولان علمز آنرک بزه اعطا
ایتدکاری علم حسبیلله بزدخی آنرا اوزره تقدیر ایتدک پس اگر آنرک کندی نفوسلرندن بزه اعطا ایتدکاری شیکده ظلم
واقع اولدیه پس آنرک ظالمدر زیرا برانرا اوزره حکم ایتدک الا آنرک بزه اعطا ایتدکاری شیکله واستعدادلرله

اوزره حکم ایلیم پس اول حکمه حق آنک اوزره حکم ایدر) (وهذا هو عين سر القدر ان كان له قلب والى
 السمع وهو شهود) (يعنى قضا الشيا اوزره اشيا ايله حکم ايتديكى عين سر قدر در يعنى خلایق اوزره حاکم اولان
 سر قدر در که آنک اطلاعی شول کسینه مخصوص در که آنک چون قلب حاصل اوله که آنکله مظاهر حسیه
 وعقلیه ده وصور خلقیه وکونه ده حقه تقاب ایلیم ویا خود نور ایمانله معنی القا ایلیم مظاهر خلقیه ده انوار
 حق مشاهده اولدیغی حالده (فله الحجة البالغة) یعنی الله تعالى معلوماتدن برشی اوزره قضا و قدر ايله حکم ایتز
 الاشول شئله که معلومات انفسده آنک اوزره ثابت در و آنی حقه اعطا ایدر و بوقدمه ثابت اولد قدر انصکره
 پس حجة بالغة وضربة وامغه الله ایچون ثابت و قائمه اولور یعنی یوم جزاده کافر وعاصی وجاهل اوزرینه
 آنک اعمالی حسبیل جزا ترتیب ایتدکه ادعا ایتدکارنده که یارب کفر وعصیان وجهلی ازله سن بزم اوزرینه
 تقدیر ایتدک پس سنک تقدیرک ايله بزدن صادره اولان اعمال مقابله سنده ویا خذ ایتک و بزم وسع و طاقتمزده
 اولیان شئی بزدن طلب ایتک بزه ظلمدر پس اول وقت معهود و یوم موعوده حجة بالغة الله ایچون ثابت
 اولور که الله تعالى علم الهی ازلیده محکوم علیه اولان معلوم اوزره قضا ایتدی و تقدیر ایتدی و کتبه ایتدی
 الامعلومک استعداد خاصیه که غیر مجهولدر الله من اقتضا ایتدی حکمه که الله تعالى آنک اوزره حکم ایلیم
 علم الهیه صورت علیه سی اوزره ظهور ایتکله و کندی عینده و ذاتده کاس اولان شئی آنک اوزره افاضه
 وجود ایدوب ایجاد و اظهار ایتکله پس انلردن صادره اولان افعال و اعمال انلرک ذاتلرند باقود اولوب
 ذاتلری اعطا ایتدی شیدرو حق انجق انلر اوزره افاضه وجود ایدوب آنی اظهار ایدر و بونده اعتراض اولنر که
 الله تعالى استعداد خاصی جعل ایتدی و یا خود علم الهیه آنی ایجاد ایتدی و یا خود آنده وضع ایتدی زیرا
 بحث و نزاع ایجاددن اول اولان شیدره در که استعداد غیر مجهولدر زیرا بیلر که الله تعالى اشیا ایجاد ایتدی
 ایجاد ایتزدن اول پس الله تعالى معلومات ازلیده اولان استعداداتی جعل ایتدی و آنلر اوزره افاضه
 وجود ایتدکه آنلرک خارجنده اولان شئی آنلره تقدیر ایتدی که نفسلرینه ملایم و غیر ملایم اوله کمال
 ونقص و محمود و مذموم و نفع و ضرر کی (فما ظلمهم الله ولكن كانوا انفسهم يظلمون) پس بزم اوزرینه بزم
 نفوسمزده ثابت اولان شئله الله ایچون حجة بالغة ثابت اولدی زیرا بزم اوزرینه آنک حکمی آنک علمی
 و حکمی موجب لدر و ذاتی مقتضاسیله در و آنک علم و حکمی بودر که اشیا اوزره حکم ایتز الاشول شئله که
 اشیا اعیانده حال عدمده آنک اوزره ثابت در) (فالحاكم في التحقيق تابع لعين المسئلة التي يحكم فيها بما تقتضيه
 ذاتها) (پس حاکم فی الحقیقه مسئله نک عیننه تابعدر که اول مسئله نک ذاتی اقتضا ایتدی شئله آنده حکم ایدر
 و بونده مسئله قضا و قدر بودر که الله تعالى برشی اوزره قضا ایتز و آنی تقدیر ایتز الا آنک اقتضا ایتدی کی قابلیتک
 مقتضایی اوزره پس قضای سابق ایلیم حکم ایدن حاکم حکیم حکمده محکوم علیه اولان شئله استعدادی
 سؤالنه تابعدر زیرا قابل حاکدن سؤال ایدر آنک ذاتی اقتضا ایتدی حکمی که حاکم آنکله آنک اوزرینه
 حکم ایلیم پس محکوم علیه اوزره حاکم حکم ایتز الا آنک ذاتی و حقیقی اقتضا ایتدی حکمه) (فالمحکوم
 علیه بما هو فيه حاکم علی الحاکم ان يحكم علیه بذلك) (پس محکوم علیه کندی ذاتده و قوتده اولان حکمه
 حاکم اوزره حاکدر که حاکم آنک اوزره اول حکمه حکم ایلیم) (فکل حاکم محکوم علیه بما حکم به وفيه کان الحاکم
 من کان) (پس هر حاکم محکوم علیه در شول شئله که آنکله و آنده اول حکم ایلدی حاکم کیم اولورسه اولسون
 کرک حق اولسون و کرک خلق زیرا حق بر شئله و بر شئله حکم ایتز الاشول شئله ذاتی اقتضا ایدوب حق اوزره
 حکم ایتدی حکمه و خلق دخی ذاتده بر شئله حق اوزره حکم ایتز الا حق اول حکمه آنک اوزره حکم ایدر
 و کذلک ظاهرده حاکم اولان کرک انبیا و رسول اولسون و کرک دول ظاهره اربابی اولسون و کرک ملوک و سلاطین
 اولسون جمعی حکم ایتدی شئله محکوم علیه در و انلردن اول شئله حکم ایتدکه جانب حقدر محکوم
 عایم اولتی و اردر و حاکم اولد قری شیدره اول شئله حالی اقتضا ایدوب آنلر اوزره حکم ایتدکه که آنلر اول
 حکمه حاکم اولور و بولدر محکوم علیه اولتی و اردر) (فتحقق هذا المسئلة فان القدر ما جهل الا الشدة ظهوره فلم
 يعرف و کثر فيه الطلب والاحاح پس اشیا اوزره حاکم اولان سر قدر مسئله سنی سن تحقیقی ایلدی و حق اوزره
 عارف اول زیرا سر قدر مجهول اولدی الا آنک شدت ظهورندن اوتری پس سر قدر بیلندی و حالوکه انبیا دن

آنک حقنده طلب والاحاح جوق واقع اولدی و سر قدرک شدت ظهورندن اوتری آنک مجهول اولسی ارباب
 عرفان قنده مجهول اولسیدر ارباب جهل و طغیانجه مجهول اولسی نسبت اولنر و آنک شدت ظهوری بودر که
 برشی واقع اولنر الا حقک امری و حکمه یله و حق برشی اوزره حکم ایتز الا محکوم علیه اولان شئی کندی ذاتدن
 اعطا ایتدی حکمه و سر قدر حقنده انبیا دن آنک اطلاعه طلب والاحاح کثرتی اندن اوتری زیرا انلرک خلقی
 دعوتی عموم اوزره در و انلر عارفدر که خلقک بعضی هدایتده و هلدرو بعضی دکاندر پس انبیا حین دعوتده
 سر قدر دن احتیاج اوزره در تا کیم دعوتده انلره قوتور لازم کلبه پس انلر سر قدره اطلاع ایچون الاحاح ایدر لر *
 تا کیم هدایتده مؤهل اولان کسینه لری مشاهده ایدر و انلری دعوت ایدر و مؤهل اولنلرک حقنده تعب و زحمت
 چکمه لر و لکن مجازات عباد انلرک اعمالی و انبیا به اطاعت و عصیانلری و ایمان و کفرلری مقابله سنده جاریه در
 پس دعوت انبیا یله فریقین بر بریدن ممتاز اولور و ذاتده سعادت و قابلیتی اولان کسینه اجابت دعوت انبیا سبیلله
 سعادت ظاهره اولور پس ملایم ایلر جزا اولور و ذاتده شقاوتی مضمر اولان کسینه نک انبیا به انکاری سبیلله
 باطننده اولان شقاوتی ظاهره اولور پس غیر ملایم ایلر جزا اولور پس بوحکمتدن اوتری انبیا حین دعوتده سر
 قدر دن محتجب اولدی لر) (واعلم ان الرسل صلوات الله عليهم من حيث هم رسل لا من حيث هم اولياء عارفون
 علی مراتب ما هی علیه اعمهم فاعندهم من العلم الذي ارسلوا به الا قدوما محتاج اليه امة ذلك الرسول لازد
 ولا ناقص) (سن شوبله بیلکل که تحقیق رسل صلوات الله عليهم رسل اولد قری حیثیتله * آنلر اولیا و عارفین
 اولد قری حیثیتله دکل شول مراتب اوزره در لر که انلرک اعملری ایمان و اعتقاددن و قابلیت و استعداددن
 آنک اوزره در پس رسل قنده علم ارسالدن که آنکله انلر ارسال اولنلر بولدر الاشول شئی قدر که اول رسولک
 امتی اکامحتاجه اوله امتنک احتیاجندن زائد و آندن ناقص دکاندر (امدی) شوبله بیلکم رسل عليهم السلام
 ایچون اوج جهت و اردر بریسی جهت رسالتدر و اول امتک معاد و معاشلری صلاحتی موجبیه اولان افعالله
 ائمه متعلقه اولان احکام الهیه در پس رسل تحمل ایتدکاری احکامی مبلغیندر و اول احکام اقدار مخصوصه
 اوزره امتک انلره احتیاجی بوقدر در زائد و ناقص دکاندر * و بریسی جهت ولایتدر و اول دخی انلرک فنا فی الله
 مر ایتددر که صفات حقه صفاتلریه فانی ذات حقه ذاتلریه فانی اوله لر و اسماء و صفات الهیه کلاقی
 استعداد ذاتیه لری و قابلیت کلبه لری سبیلله انلره ظاهره اوله و بریسی جهت نبوتدر * و بوجهت جهت
 ولایتک ظاهر در و جهت ولایت بونک باطنیدر و جهت نبوت دخی الله تعالیدن اخباردر و انبیا دن هر بریسی
 استعداد اصیلسی و قابلیت ذاتیسی حسبیلله معرفت الهیه دن هر زوق اولدیغی قدر پس رسل رسل اولد قری
 حیثیتله علم ارسالده آنلرک مراتبی امتک مراتبی یعنی ایمان و اعتقاداتی و علوم و معارف و استعداداتی اوزره در
 پس علم رسالتله متعلق آنلرک قنده برشی بوقدر الا هر بریسنک امتی علومدن محتاج اولدیغی قدر انلرک
 احتیاجلرندن زائد و ناقص دکاندر علی مراتب ما هی علیه اعمهم قولنده هی ضمیری مبدع و اعمهم قولی انی تفسیر
 ایدر و یا خود اندن بدلدرد) (والا اعمه متفاضله یرید بعضها علی بعض فتفاضل الرسل عليهم السلام فی علم الارسال
 بتفاضل ائمه اوهو قوله تعالى تلك الرسل فضلنا بعضهم علی بعض) (و حال بوکه اعم علوم و معارف و عقائد
 و استعداداتده و قبولده متفاضله در بعضیسی بعض اوزره زیاده اولور * پس رسل عليهم السلام علم ارسالده
 متفاضله اولور اعملر نک تفاضلی حسبیلله و رسلک ذکر اولان تفاضلی الله تعالینک (تلك الرسل فضلنا بعضهم
 علی بعض) قولندن مراد اولنن تفاضلدر پس علم ارسالده رسلدن بعضیسنک بعض اوزره تفاضلی امتک تفاضلی
 حسبیلله در زیرا بر رسول ارسال و انلری الامتنک استعدادی سؤالیله و قابلیت مقتضاسیله * پس رسول آنلره
 تکلیف ایتز الاشول شئله که آنلرک استعدادی اکاواسع اوله * پس امتک استعداداتده و حیط و شمول و سعته
 تفاضلی قدر رسل عایم السلام دخی علم رسالتده متفاضله اولور انکچون الله تعالی (تلك الرسل فضلنا بعضهم
 علی بعض) دیدی مراد فضلنا بعضهم علی بعض فی الرساله در زیرا رسل قولی اکادالات ایدر و هو ضمیری مبتدا
 و متفاضل قولنک مدلولی اولان تفاضله راجعدر و قوله سادسده خبردرای و هو معنی ومن قوله (تلك الرسل)
 او هو مراد الحق فی قوله تلك الرسل و یا خود هو ذلك معنائه در که تفاضله اشارت ایدر (ای الرسل) ایضا
 فیما يرجع الى ذاتهم عليهم السلام من العلوم والاحكام متفاضلون بحسب استعداداتهم وهو قوله ولقد فضلنا

بعض النبیین علی بعض بولامده تقدیم و تاخیر و ارادای کما هم متفاضلون ایضا بحسب استعداداتهم فیما يرجع
الی ذواتهم یعنی ته کیم رسل متفاضلون در سبق ابتدایی کبی آنرا استعدادات لاری حسبیلہ علوم و احکامدن
آنرا ذوات لاری راجع اولان شیده یعنی انبیاء امراتب بقرنده ذوات و اعیان لاری حسبیلہ استعداد اصلیه لربنک
مقتضای اوزره علوم و معارف و احکامده متفاضلون و ذوات لاری راجع اولان تفاضل الله تعالی بنک (ولقد
فضلنا بعض النبیین علی بعض) قولنده واقع اولان تفاضل در پس وجه مذکورده کی هویت در تفاضل راجع در
و یا خود ذلک معناسنه در اشارت ایدر و قولی ساد مسد خبر در و لکن وقتا کیم نبوت و لا یتک ظاهری
و لا یت نبوتک باطنی اولدیه نبوتده آنرا تفاضلی و لا یتده تفاضل لاری حسبیلہ در و لا یتده آنرا تفاضل لاری
علم الهیده اعیان ثابت لربنک سعت و شمولی و اسماء الهیہ به آنرا مظهر بقی حسبیلہ در و حضرت وجودده
فی الله ذوات و صفات الیه فانی اولوب فالاری حسبیلہ در و حقیقت آنرا ظهوری اعتباریه اولان تفاضل لاری قدر در
و تفاضل لاری حسبیلہ و لا یتلایه و وجوه خاصه لایله آنرا اولان الوهیت و ربوبیتدن اخبار صادق الیه اخبار ایدر
پس بولتفاضل (تلك الرسل فضلنا بعضهم علی بعض) قولنده اولان انبیانک تفاضلنه داخل دکادر زیر ابواب یتده
علم رسالتده تفاضل امکن مراتبی و استعداداتی حسبیلہ در پس انبیانک علم نبوتده تفاضل لاری امکن استعداداتی
و قبولی حسبیلہ در پس بولتفاضل انبیانک ذوات لاری راجع دکادر (ولقد فضلنا بعض النبیین علی بعض) قولنده
اولان تفاضل انبیانک ذوات لاری راجع دکادر پس ذوات لاری راجع اولان تفاضل آنرا
ولا یتای جهتیله اولان تفاضل در) (وقال تعالی للخلق والله فضل بعضکم علی بعض فی الرزق والرزق منه ما هو
روحانی کالعلوم و حسی کالغذیه) (والله تعالی عوم اوزره خلقن حقه ایدی آنری رسل و انبیاء و اولیایا
تقیید سز (والله فضل بعضکم علی بعض فی الرزق) دیدی یعنی انبیاء و ائمه اعم اولان خلقن حقه ایدی *
الله تعالی سزک بعضکزی بعضکزی اوزره رزقده تفضیل ایلدی و حالوکه رزقک کسی روحانیدر علوم الهیہ کبی
و کسی حسیه در اغذیه کسی پس جمیع خلق ذوات لاری و اعیان لاری استعدادات لاری رزق معنوی و صوریه
متفاضل در) (وما ننزله الا بقدر معلوم و هو الاستحقاق الذي يطلبه الخلق) (و حق تعالی خلق اوزره رزقی تنزیل
ایتنز الا قدر معلوم الیه قدر معلوم خلقن استحقاقیدر که خلق آنی حقدن طلب ایدر قدر معلوم علم الهیده
هر شی عین ثابت سنک استعداد اصلیه حسبیلہ حقدن بر حکمی طلب ایدر که استعدادینک مقتضای
اوزره آنک حقدن قضاء اولان حکمدر پس اول شیک خلقی وجوده آنک دخولی قنده قدر معلوم
اوزره اولان رزقی که اکا مستحقدر حقدن آنی طلب ایدر و حق تعالی اکا انزال ایدر و معلومدر که حضرت
علمیه ده استعداد اشیا متفاوته در پس استعدادات متفاوته مقتضای اوزره واقع اولان اقدار معلومه حسبیلہ
نازله اولان ارزاق متفاوته در پس آنرا اصحابی بیننده دخی تفاضل ظاهر اولور) (فان الله اعطی کل شی خلقه
زیرا الله تعالی هر شیئه آنک خلقی یعنی حق اعطا ایلدی یعنی ازله علم الهیده هر شی استعدادیه طلب
ایتدی حکمی و مستحق اولدی شیئی الله تعالی دفعه واحده ده اکا اعطا ایلدی و حضرت وجوده داخل
اولد قد نصکره خزان و ارضدن غذای صوری و سموات حقایق و ارواح و ارض و نفوس و اشباح
خزائنندن غذای روحانی بی تد ریح الیه تنزیل ایدر) (فینزل بقدر ما يشاء وما يشاء الاما علم فحكم به) (پس حق
تعالی هر شیئه رزقی تنزیل ایدر آنک مشیتتی تعلق ایدر کبی قدر و مشیتتی تعلق ایتنز الاشول شیده که آنی عالم
اولدی و علمی موجبیه ازله آنکله حکم ایلدی) (وما علم كما قلناه الا بما اعطاه المعلوم من نفسه) (و حق تعالی
بر معلومی عالم اولدی بوندن اول بزم دید بکمز کبی الام معلوم کندی نفسندن حقه اعطا ایتدی شیده یعنی
اعیان استعداد لاری حسبیلہ کندی ذواتندن حقه اعطا ایتدکاری احوال و احکامله حق آنری عالمدر *
و آنرا حقدن علمی حسبیلہ حکم ایدر و مشیتتی دخی علمی حسبیلہ در) (فالتوقيت في الاصل للمعلوم والقضا
والعلم والارادة والمشیئة تابع للقدر) پس علم الهیده اشیا نیک اعیانده اولان شیئی وقت معینه تعیین ایتمک اصلده
معلوم ایچون و عین ثابت معلومه ایچون ثابتدر که عین استعدادیه اول توتیتی طلب ایدر و قضا و علم و ارادت
و مشیت قدر معلوم اولان عین ثابتیه تا بعددر پس احوال اعیانندن هر برحالی وقت معینه و زمان مخصوصده
تعیین ایتمک فی الحقیقه اعیان ایچوندر زیرا اعیانک مقتضیات ذاتیه سنندن پس قضا و قدر ارادت و مشیت

وارادت و مشیت علم الهی به و علم الهی قدر معلومه تا بعددر) (فسر القدر من اجل العلوم وما يفهمه الامن
اختصه بالمعرفة التامة) (پس بر قدر علمی علومک اجل و اعظمنددر و الله تعالی آنی تفهیم و تعلیم ایتنز *
الاشول کسنه به که آنی معرفت تامه به مختص ایتمش اوله و حق معرفت تامه الیه عارف اوله) (فالعلم به يعطى
الراحة الكلية للعالم به و يعطى العذاب الاليم للعالم به ایضا فهو يعطى التقيضين) (پس سر قدره علم آنی عالم
اولان کسنه به راحت کلیه بی اعطا ایدر و دخی آنی عالم اولان کسنه به عذاب الیمی اعطا ایدر پس علم قدر
صاحبنه تقيضینی اعطا ایدر) (امدی) سر قدر علمی صاحبنه راحت کلیه بی اعطا ایتدی ظاهری در زیر سر قدره
مطلع اولان کسنه چنکم عارف اولسه که اکا حاصل اولن الاشول شیکه علم الهیده آنک عین ثابتیه سی اعطا
ایتدی اوزره قضاء سابقده حق تعالی آنی تقدیر ایتمش اوله زیر اشول شیکه ازلا آنک حقیقتی آنی اعطا ایلده
تخلف ایتنز و دخی ابداء تغیر و تحویل اولنر پس آنکچون مقدار اولان شیک طایعینندن و آنکچون مقدار
اولیوب طلب الیه ادراک اولنیمان شیک طلبندن مستر یح اولور زیر عالمدر که هر کمالیکه آنک حقیقتی آنی اقتضا
ایدر و هر رزق حسی و روحانی که آنک عینی آنی اعطا ایدر البتہ اکا واصل اولور و کر عالم اولسه که اول شی ادراک
ایتمک طلب تقدیر اولنشددر پس طلبده اجمال ایدر و نفسنه تعب و برمن قال النبی صلی الله تعالی علیه وسلم ان
روح القدس نفث فی روعي ان نفسا لن تموت حتى تستكمل رزقها الا فجاءوا فی الطاب وقال کرم الله وجهه اعلموا
علما یقینا ان الله لم یجعل للعبد و ان عظمت حیلته و قوت مکیدته و اشتدت طلبته اکثر مما سمی له فی الذکر الحکیم ولم
یجعل بین العبد عند ضعفه و عدم حیلته و بین ما سمی له فی الذکر الحکیم و العارف لهذا العامل به اعظم الناس
راحة و التارك لهذا الشاکیه اعظم الناس شغلا بما یضره و سر قدر علمی صاحبنه عذاب الیمی اعطا ایتدی
بودر زیر بعض اعیانک اکل استعداد اوزره مشاهده ایدر که دیناده و آخرتده اولان هر کمال و فضیلتله آنر تحقق
حاصل اولور * و مشاهده ایدر که هر کمال انسانی و الهی ایچون ظهور آنک استعداد ذاتینده و حقیقتی
مقتضاسنده بوقدر و کندهی عبودیت و مظهریت کالنده ناقصدر پس استعدادی نقصانندن متالم و متحسر
اولور و علی کل حال سر قدردن محجوب اولان کسنه دن حالی احسندر رضای حقه ایدر و وجه آخر بودر که
سر قدره مطلع اولان کسنه وقت اولور که ما مور اولور شول شیده که عالمدر که اول شیده اتیان آنک استعدادنده
بوقدر پس سر قدر علمی صاحبنه تقيضینی یعنی راحت و المی اعطا ایدر) (وبه وصف الحق نفسه بالغضب والرضی)
و سر قدر علمی تقيضینی اعطا ایتدی سبیدن اوتری حق تعالی کندی نفسنی غضب و رضا الیه وصف ایلدی
و بولم سبیلده اسماء الهیہ متقابل اولدی و غضب و رضا الهینک سر قدر علمنه ترتب ایتد کمنک سری بودر
زیرا غضب حکم عدم میدر کمال و سعادت به بر شیک عدم قابلیت و استعدادینه و یا خود استعداد اهلینک نقصنه
مرتبردر پس غضب الهی عدم قابلیتدن و یا خود نقصان قابلیتدن اوتری اکا ترتب ایدر زیر غضب الیه اولان
حکم الهی علمه تا بعدر و علم دخی معلومه تا بعدر و معلوم دخی عدم قابلیتله غضبی اعطا ایدر و حق آنی غضبه
مستحق اولدیغن عالمدر پس غضب سر قدر علمندن ترتب ایتدی و رضا الهینک سر قدر علمنه ترتب ایتدیکنک
سری بودر زیر رضا استعداد کامله تا بعدر که رحتک قبولی مقتضیدر پس برشی معلوم چنکم قبول رحمت
و فیض و عنایتیه قابل اولسه و سعادت و کمالی مقتضیه اولان اعمال و اخلاق و علوم احواله مستعد اولسه پس
حق آنی استعداد و قابلیت اوزره عالم اولور * پس رضا الهی حکمی اکا توجه ایدر پس رضا الهی دخی
سر قدر علمنه ترتب ایتدی و شی معلومک قابلیت و عدم قابلیت سبیلده حق تعالی کندی نفسنی غضب
و رضا الیه وصف ایلدی) (وبه تقابل الاسماء الالهية) (و سر قدرک علی سبیلده حضرت واحدینده اسماء
الهیہ متقابل اولدی زیر اسماء الهیہ حضرت علمیه ده اعیان حسبیلده تعییندر و اعیانک بعضی ذکر
اولدیغی کبی استعداد ذاتیسی حسبیلده و مظهریت قابلیت سبیلده کالات انسانیه الهییه قابلدر
و منبع فیض وجودندن اسماء جالبیه فی لطیف و جلیل و منعم و هادی کبی طالبدر و بونلره مظاهر در و کذلک
حضرت وجود و شهودده اسماء جالبیه دخی اکل ظهور و اشمل بروز ایلده آنلره مظاهر اولوب کندی خزائننده
مخزونه اولان احکام و آناری دنیا و آخرت بونلره اظهار ایدر و بونلره اسمانک فیوض و تجلیاتی دایما و ابد بونلره
قابل و اعیان مقبله اوزره وارده در و اعیانک بعضیسی عدم استعداد اصلیه حسبیلده اسماء جالبیه بی قهار

و لا يمكن قول خبر اوله والمتعدى قولى دالت كسرى وبانك سكونه تقدير اجزائه حكمها قوليك صقيدرو غير المتعدى قولى اكامعوط قدر وجازدركه المتعدى قولى نصب اليه مفعول محذوفك صفى اوله اى لعموم حكمها الحكم المتعدى وغير المتعدى (والا كانت الانبياء صلوات الله عليهم لا تأخذ علومها) (وفى بعض النسخ علومهم) (الامن الوحي الخاص الالهى فقلوبهم ساذجة من النظر العقلى لعلهم بقصور العقل من حيث نظره الفكرى عن ادراك الامور على ما هي عليه) (يعنى وقتا كيم انبياء عليهم السلام علومهم على اخذها بتدريس الاوى خاص الهى طريقه كواسطة ملك الله جانب حقن وارده اولان اخبار در پس انك قولى نظره عقایدن ساذجه در علوم اخذنده فى استعمال ايتديلزبر انبياء عليهم السلام عالمدر كه عقل نظر فكر بسى حيتيقيه امورى على ما هي عليه ادراك ايتيكدن قاصر در زير ابادراك كشف وشهود و وحى الهى وظيفه سيدر علومها قولنده ضمير تانيت انبياءه راجع در جمع اعتباريه (والاخبار ايضا بقصر عن ادراكه لا ينال الا بالذوق) اخبار دخينه كذلك قاصر در شول شيتك ادراك كندن كه اكاييل اولنخر الاذوق ايله يعنى واسطه ملك ايله قبل حقن اخبار صاحبي اولان رسول ايله نبي دخي قاصر در اخبار دن خارج اولان شيتك ادراك كندن كه انك ادراكى واكا وصول واطلاع ذوقه مخصوص اوله انكچون رسول عليه السلام امر الهيله * ما درى ما بفعل بى ولا يكمن ان اتبع الاما يوحى الى) ديدى * پس كندى وجودنده وحى الهى به تبعيتى ووحى الهيله حاصل اولان على اثبات ايلدى ووحى الهيدن خارج اولان شيتك ادراكى كندى سندن نفى ايلدى زيرا مرتبه نبوت ورسالتك خصايصندن وحى الهى به تبعيتدر ووساطه سز ذوق الهى وكشف ربانيه حقايق علميه واعيان ثابته به اطلاع خصايص نبوتن وانك لوازمندن دكادر * پس ذوق ايله ادراك اولنان سز قدر دن واعيان علميه نك حال عدمه ثابته اولان صور علميه سندن اخبار در رسول الله نيك اسافى رسالت ونبوت حيتيقيه قاصر در زير انله حين دعوتنده سز قدر دن احتجاب لازمدر نبوت ورسالتك متعلقه اولان علوم وحى الهى به مختصه در ورسوله سز قدره اطلاع لازم كد كده وجه خاصيله ولا يتيله مطاع اولور كه انده وساطه مرتفعه در نبوت ورسالت دخي مضمحلدر) (فلم يبق العلم الكامل الا فى التجلى الالهى وما) (مصدرية) (يكشف) (معطوف على التجلى) (الحق عن عين البصائر والابصار من الاغطية) (پس علم كامل باقى قالمدى الاتجلى الهيله وحقق عين بصائر و ابصار دن اغطيه نك كشفنده پس من زايده اولور وما وصول اولوب الذى معانسته اولمى ومن الاغطية قولى انى بيان ايتك جائزدر اى لم يبق العلم الكامل الا فى التجلى الالهى وفى الذى يكشف الحق عن عين البصائر والابصار من الاغطية پس من بيان ايجون اولور بهنى علم كادل باقى قالمدى الاتجلى الهيله ودخى شول شيده كه حق تعالى انى عين بصائر و ابصار دن كشف ايدر واول شى اغطيه دن در بعضى اغطيه در وبصائر و ابصار عينندن اغطيه نك رفعى قنده نور بصيرة ايله نور بصير متحد اولور * پس صاحب كشف برسييله ادراك ايتديكى شى آخر ايله دخي ادراك ايدر) (فيدر لال امور قدعيا وحديثها وعدمها ووجودها ومحالها وواجبها وواجبها على ما هي عليه فى حقايقها واعيانها) (پس جانب حقن نور كشف وتجليه جانب عبادن عارف حضرت عليه ده اعيان وحقايق على ما هو عليه مشاهده ايدر وقديم وخادث وعدم ووجود ومحال وواجب وجائز اولان امورى ادراك ايدر امور حقايق واعياننده شى اوزره ثابته اولديسه (امدى) شويله معلوم اوله كه حق تعالى بر شى اوزره بر صفتله وبر فعل وحال ايله حكم ايتز الا انك علم ازايده متعينه اولان حقيقت غير مجعوله سلك مقتضاسى حسبيله زير انك امرى واحد در وحدنى اوزره ممكنات قابله اوزره منبسط اولان وجود واحد افاضه ايدر وهر عين قابله نك قوتنده اولان شى اظهار ايدر * وعين قابله دخي انكله ظاهر اولور و اى اظهار ايدر * پس عزيز عليه السلام مقتضاسندن واحكامى لوازمندن اولدى سز قدر طرفنه رغبتك اندن انبعافى وقر به خريده نك على ما كانت عليه عاداتك استبعادا ايتك صورتيله انك فكرى انتشاشى پس الله تعالى عز بر عليه السلامه انك فكرى واستبعادى واسطه سيله صور اعاده دن واحكام قدر تدن دخي برقي نوع اظهار ايلدى كه اول احكام قدرت علمه تابعه در وعلم دخي تعلقده معلومه تابعدر) (فاما كان مطلب العز بر عليه السلام على الطريقة الخاصة لذلك وقع العتب عليه كإوردى الخبر) (پس وقتا كيم عز بر عليه السلام مطلبى كه سز قدره اطلاع در طريقه خاصه اوزره اولديسه يعنى انبياء مخصوص اولان

وجليل ومنتهى ومضل كى طال به در كه اول حضرت عليه ده بونله مظهر اولغله وثانيا حضرت وجودده عدم استعداد لى حسبيله بواسطه انك ادخى امثال انك احكامى وانلده بالقوه اولان انا ربوبى بى اقتضا ايتكله دنيا واخرت بواسطه انك مظهر يتندن زائله اولز پس اسماء متقابله نك علم الهيله تعينى و حضرت وجودده ربوبيتله تجلى و نظم و روى اعيان معلومه به حقل على حسبيله در * پس اسماءك تقابلى سز قدر علمندن منبعث اولدى وسز قدر علمنه تابع اولدى وعلم دخي معلومه تابعدر والا اعيان دن قطع نظر اسماء الهيله ذات احديتده وتيرة واحدة اوزره در ذاتك عينيدر وبرى برندن ممتاز دكادر وتقابلدن كمال تنزه اوزره در) (حقيقة واحدة تحكم فى الموجود) (وفى بعض النسخ فى الوجود) (المطلق والموجود المقيد لا يمكن ان يكون شى اتم منها ولا اقوى ولا اعظم لعموم حكمها المتعدى وغير المتعدى) (پس حقيقت واحدة اولان سز قدر موجود مطلقده وموجود مقيدده حكم ايدر ثبوتده ووجودده ممكن دكادر كه اندن بر شى اتم اوله ودخى ممكن دكادر كه اندن اقوى واعظم اوله انك حكمى كه متعدى وغير متعدى در عالم اولديغندن اوترى يعنى حقيقت واحدة اولان سز قدر وجود حقه حكم ايدر كه اعيانك ايجادى قنده هر بر عينك استعدادنده وقابليتنده اولان شيتله انك اوزره حكم ايله ووجود مقيدده كه كوندركم ايدر كه خلايقك كايسى اعيانك ذواتنده انك مقتضياتى اوزره اوله لر زير اعيان خلقيه دن بر عين ايجون ذات وصف واسم ونعت وخلقى وفعل ايله وجودده ظهور ممكن دكادر الا اعيانك عدمه ثابته اولان احوالك مقتضاسى اوزره وسز قدر حقيقتندن اتم واقوى واشمل واعظم واجمع واكمل بر شى اتم بودر زير انك حكمى عامدر متعدى وغير متعدى پس حكم متعدى اعيان وجوديه به نسبت اولند قده اعيانك بعضيتك بعضده تاثيرى قنده فعل وانفعال وتعليم وتعلم ومحبت وعداوت كبيدر وحكم غير متعدى اعيان كندى وجوداتده كمالات وصفات دن وخواصندن واخلاق مرتبه سندن وعلم وجهلندن وهيت وشكندن وبالجمله كندى وجوديه مختصه اولان احكامدن اولان شى كبيدر وحكم متعدى اعيان ثابته به نسبت اولند قده اعيان ثابته نك استعدادات ذاتيه لر ايله انلردن حقه اولان حكمدر كه حق انك مقتضاسى اوزره حكم ايله پس حكم اعيان ثابته دن حقه متعدى اولور وحكم غير متعدى اعيان ثابته به نسبت ايله اعيانك كندى ذاتى اوزره اولان انك حكميدر زير بر شيتك حكم اولز الا كندى ذاتى اعطا ايتديكى شيتله پس كندى ذاتى ووجودى اوزره بر حكمله كندى حاكم اوليجي اول حكم غير متعدى ايتز وبوتقدير اوزره به كذا حكم متعدى وغير متعدى اعيانك نسبتله در وحقه نسبتله پس حكم غير متعدى وجود مطلقك حكمى به اكار جوع ايتكله غير متعدى ايتز وبوجود اعيان ثابته به نسبتله واقع اولان حقل واعيانك حكمى اعتباريله در وحكم متعدى اعيان وجوديه نك وجودى وظهورى قنده وبعد الوجود آنلده ظاهر اولان حقل تاثيرى وحكمى اعتباريله در پس سز قدر وجود مطلق حقه ووجود مقيد خلقده حكم ايدر وبوسرك سز بودركه حقايق علميه واعيان ثابته صور معلومات حقدرا زلا ومعلومات حق حقل ذاتى اوزره زائده واندر خارج دكادر بلكه حق ايجون نسب ذاتيه عينية در كندى علمنده كندى ذاتى كندى ذاتيه تجليدن صفاتى صورنده كندى ذاتى متعينه در وباسماء ذاتيه وباسماء عينية وباحروف غيبية در كه ذات حقه ذاتك عينيدر پس معلومات الهيله كندى حقايقندن متغيره اولز زير انك حقايق ذاتيه در وحقل ذاتياتى متغير وجعلى ومز يد ونقصان وتبدلى قبول ايتز لمثلا واحد كه حقيقت احديه سنده نصيفت وثلاثت وربيعت وبونلر غيرى اولان نسبى جامعدر پس بونلر واحد ايجون نسب ذاتيه در انك احد يتندن خارج دكادر واول نسب ايجون حقيقت واحد دن خارج وجود بودر واندن تعقلده اولان كثر امور اعتباريه در وا كچه كيم آنلر كثره نم ايت بودر واحد آنلر آنلر اعيانك اظهار ايتد كده ولكن آنلر واحدده واحدك عيني اولد قارى اعتباريله ظهوريله متعينه اولز لر بعضيتى بعضندن متميزه اولز لر بلكه واحد كندى وحدتيله كندى ذاتيه بالقوه اولان لبتك صورنده ظاهر اولد قده جميع نسب تعقلية واحده مى ايا اولوب هر بر يسنده انك نسبت تعقلية حسبيله ظاهر اولور وواحد هر بر يسنده مشاهده اوانور ظاهر اولان صور اعتباريله انك وحدتى ظاهر اولد قده مضمحل اولور * پس وجود واحد حقل صور كثرانده ظهورى دخي بويلدر حقيقة قولى مبتدا در و تحكم قولى انك خبريدر ولا يمكن قولى خبر ثانى اولور وجائزدر كه تحكم قولى حقيقة ايجون صفت اوله

طریق وحی اوزره ورسل قننده معهود اولان اخبار طریق اوزره اولدیه یعنی بو طریق اوزره طلب ایتدیه
 انک اوزره عتب واقع اولدی طریق خاص اولان طریق وحی اوزره سرقدرة اطلاعی طلب ایتدیکندن اوتری
 تنه کیم خبرده وارد اولدی که حق تعالی عزیر علیه السلامه وحی ایدوب (لئن لم تنته لایحون اسمک من
 دیوان النبوة) دیدی پس جواب عتاب صورتی اوزره وارد اولدی زیر سرقدرة اطلاعی وحی طریق اوزره طلب
 ایلدی و حال بوکه وحی طریق اوزره سرقدرة اطلاعی اعطا اولمز زیرا وحی الهی رسالت ونبوتی مستلزمدر
 نبوت ورسالت دخی دعوت خلقی مقتضیه در دعوت خلایق سرقدرة مخالفدر انکی چون رسول ابله نبی حین
 دعوتده سرقدردن محتجبدرو عزیر علیه السلام نبی ایدی دعوت خلایق ابله مأمور ایدی و دعوت خلایق مخالف
 اولان شی که سرقدردر طلب ایتکله جانب حقندن جواب عتاب صورتی اوزره وارد اولدی و کذلک عزیر
 علیه السلام سؤالی انک مقامی مقتضاسنه که نبوتدر و امر و نهیدر مخالف ایدی زیرا سؤال قدرت الله ایچون
 استبعاد واستعظام صیغه سی اوزره که انی در واقع اولدی و نبوت مقامنک حتی بوایدی که قدرت الله کجانبده
 هر عظمی استصغایله زیر اعلا و عرفا هر مستبعد و مستعظم قدرت الهیه نک جنبده امر حقیردر پس اگر
 عزیر علیه السلام (انی یحیی هذه الله بعد موتها) قولنده انک مطلبی طریق وحی اوزره سرقدرة و قدرت
 مقدوره تعلقی کیفیتنه اطلاعی اولدیه پس تحقیق عزیرانی لایق اولیان وجه اوزره طلب ایلدی پس اعطا
 اولغدی و جواب عتاب صورتی اوزره وارد اولدی زیرا انک سؤالی مخاطبات الهیه نک حقایق و تحقیق اولیان
 کسنه نک سؤالدر پس بوتقدیر اوزره علی الطریقه الخاصة) قولندن مراد انبیاء علیهم السلامه مخصوص
 اولان وحی الهی طریق بقیدر و بوکافرینه شیخک بوندن اول و لما کانت الانبیاء و لاتأخذ علمهم الا من الوحي
 الخاص الالهی قولیدر و لذلک وقع العتب قولی لما انک جوابی اولور و لذلک قولی وقع قولنه متعلق اولور و کلامده
 تقدیم و تأخیر واقع اولور ای وقع العتب علیه لذلک و جائزدر که الطریقه الخاصة قولندن مراد خصایص
 الهیه دن ذوق الهی و اطلاع طریق اوله و بوجه دلالت ایدر شیخک بوندن صکره واقع اولان فسأل عن القدر
 الذی لا یدرک الا بالکشف للاشیاء فی حال نبوتها فی عدمها فاعطی ذلک فان ذلک من خصایص الاطلاع
 الالهی قولیدر و بوتقدیر اوزره لذلک قولی الخاصة قولنه متعلق اولور و وقع العتب قولی لما انک جوابی واقع اولور
 یعنی دیمک اولور و فتاکیم عزیر علیه السلام مطلبی که سرقدردر و قدرتک مقدوره تعلقی حالیدر طریق خاص
 اوزره که ذوق الهی و اطلاع الهی طریق بقیدر که اشیا عدمیتده نبوتلری حالنده استعدادات ذاتیه لری حسبیه
 حقیق انلره اطلاعی و علمیدر و بعد الاطلاع انک علی حسبیه اولان ارادتی و ارادت حسبیه شیء معلوم اولان
 مقدوره قدرتک تعلقی حالیدر پس ذوق الهی اوزره خصایص الهیه دن اولان شیئی طلب ایتکله انک اوزره
 عتب واقع اولدی (لئن لم تنته لایحون اسمک من دیوان النبوة) قولیده و بوخبردن عتابک و قوی بعض اذهانک
 اخذی اوزره در پس بوتقدیر اوزره لذلک قولی الخاصة قولنه متعلق اولدیده علی الطریقه الخاصة قولندن
 ذوق الهی و اطلاع الهی طریقندن غیر بر شیه احتمال فالمر و اما لذلک قولی وقع العتب قولنه تعلیل اعتبار
 اولدیده علی طریق الخاصة قولی وجه آخره دخی شامل اولور زیرا عزیر علیه السلامه عتابک و قوی تقدیر
 اولدیده عتابی موجب اولان وجهین معالنده موجوددر (فلو طلب الکشف الذی ذکرناه ربما کان یقع
 علیه عتب فی ذلک) پس اگر عزیر علیه السلام سرقدرة اطلاعی حالی و قدرتک مقدوره تعلقی حالی طلب
 ایتدیده بزم ذکر ایتدیکمز کشتی طلب ایدیدی که سرقدردر علی ابرار ایدر از اولوردی که کشف مذکورک
 طلبنده انک اوزره عتب واقع اولمز زیرا حقندن بصائر و ابصاردن اغطیه نک کشفنی طلب ایتکله منوع
 دکادر و جانب حقندن کشف و اعلام طریق بقیده سرقدردرک طلی دخی مدفع دکادر و شیخ رضی الله عنه ربما
 ما کان یقع علیه عتب فی ذلک دیدی زیر سرقدرة اطلاعه مستعد اولان قلیلدن قلیلدر (فلا یظهر علی غیبه
 احدا الا من ارضی من رسول) پس وجه ثانی اوزره سرقدرة مستعد اولیان طالبیندن بر یسئل عین
 ثابته بنه نظر اولدیده جمیع اعیان ثابته و اقدار الهیه نک اطلاعه انک ذاتنده عدم استعداد مشاهده
 اولغله انک استعداد اصلنده اولیان شیئن طلبیندن اکادخی عتب واقع اولور و وجه اول اوزره یعنی اگر وحی
 الهیه سرقدرة اطلاعی طلبی بداند کشف مذکورک طلب ایدیدی از اولوردی که عتاب واقع اولمز دی ذکر

اولدیدی کبی زیرا اگر عزیر علیه السلام سرغیه اطلاعه ازله انک حقیقت غیبیه مستعد اولدیه
 و بوشأ نده اطلاع ایچون مرتضی اولدیه انکی چون مقدر اولان شیئی طلب ایتکدن انک اوزره عتب واقع
 اولمز (والدلیل علی سذاجة قلبه قوله فی بعض الوجوه انی یحیی هذه الله بعد موتها) (وعزیر علیه السلام
 قلبی سذاجة دلایل انک (انی یحیی هذه الله بعد موتها) قولیدر و فی بعض الوجوه دیدی یعنی انی یحیی
 هذه الله بعد موتها) قولندن انک مرادی ذوق الهی و اطلاع الهی اوزره قدرتک مقدوره تعلقی ذوقا شهودی
 طلب ایتسه دیمکدر زیرا شیخ رضی الله عنه بوندن صکره در که فلان ایتا عتب الحق له علیه السلام فی سؤاله
 فی القدر علما انه طاب هذا الاطلاع فطلب ان یکون له قدرة تتعلق بالمقدور) پس حقیق اکا عتابندن معلوم
 اولدی که انک قدرتدن سؤالی اطلاع الهیه نک و انکی چون مقدوره تعلقی ایدر قدرتک حصول ایچوندر پس
 بوسؤال سذاجة قلبنه دلالت ایدر زیرا بوقول منصب نبوته لایق دکادر و کذلک (انی یحیی هذه الله
 بعد موتها) قولیده طریق وحی اوزره استبعاد واستعظام دخی اطلاعی طلب ایتدیک اعتبار اولدیده دخی
 سذاجة قلبنه دلالت ایدر زیرا اولدیدی کبی هر مستبعد و مستعظم قدرت الهیه نک جنبده امر حقیردر پس
 بوتقدیر اوزره فی بعض الوجوه قولندن مراد انی استعظام واستبعاد ایچون اخذ اولدیدی وجه در و اما اگر
 مطلبی کشف و تجلی طریق اوزره طمانینه ایچون شهود وحی اوزره اولیدی پس قولنده قلبی سذاجة
 وعدم سذاجة دلالت ایتدی زیرا انی قولی تعجب ایچون واقع اولور زیرا انک مریمه (انی لک هذا) قولی کبی
 پس بوتقدیر اوزره فی بعض الوجوه قولی الدلیل قولنه متعلق اولور و قوله قولنه متعلق اولی جائزدر بوتقدیر
 اوزره کلامده تقدیم و تأخیر واقع اولور ای قوله انی یحیی هذه الله بعد موتها فی بعض الوجوه و اهل تفسیر
 بوقریه خبره اوزره مار اولان و انی یحیی هذه الله بعد موتها قولی قائل اولان کیمدر بواختلاف ایتدیلر
 پس قتاده ایتدی که قائل اولان عزیر علیه السلام در و هب ایتدی که قائل اولان اریه ایدر و بعضلر دیکر
 قائل اولان خضردر پس وقتاکیم عزیر علیه السلام قولنده استبعاد واستعظام بعض وجهده واقع
 اولدیه که اول وجهک اصحابی انی کلمه سنی استعظام واستبعاد ایچون اخذ ایتدیلر پس شیخ رضی الله عنه
 ایتدی (واما عندنا فصورته علیه السلام فی قوله هذا کصورة ابراهیم فی قوله فاما نه الله مائة عام ثم بعثه
 فقال له وانظر الى العظام كيف نشزها ثم نکسوها الخ فاعین كيف ثبتت الاجسام معاينة تحقيق فاره الكيفية)
 و اما بزم قمتده پس عزیر علیه السلام انی یحیی هذه الله بعد موتها) قولنده انک صورتی ابراهیم علیه
 السلام صورتی کبیدر انک (رب ارنی کیف یحیی الموتی) قولنده یعنی انی کلمه سی استبعاد و تعجب ایچون
 دکادر زیرا مقام نبوت ایل و لا یتده متحقق اولان کسنه حق اوزره که قادر و موجود و یحیی و میقدر استبعاد ایتکه
 اسوائی مرة اخراده اعاده ایدوب ایجاد ایدر بلکه انی کیف معناسنه در که عزیر علیه السلام طاب ایلدی که
 حق تعالی احیاء موتی کیفیتنی اکارامت ایلده و عین الیقین کیفیت احیائی عالم اوله پس عزیر علیه السلام
 انی یحیی هذه الله) قولنده اولان انک سؤالی فعل ایله جوابی اقتضایده اوله فل که حق تعالی اول فعلی عزیرده
 اظهار ایلدی و فعل ایله اکا جواب ایلدی یعنی عزیر امانه ایدوب احیاء ایتکله اکا کندی نفسنده احیای
 موت کیفیتنی اکا کوستردی و امانه و اباحت فعلیه اکا جواب ایلدی الله تعالی انک فاما نه الله مائة عام ثم بعثه
 قولنده یعنی الله تعالی انک عزیر علیه السلامی امانه ایدوب بوزیر اولان زمان معین انک اوزره مرور ایتدی
 اول میت اولدیدی حالده اندن صکره الله تعالی انی بعث ایتدی یعنی احیاء ایلدی پس اکا (وانظر الى العظام كيف
 نشزها ثم نکسوها الخ) دیدی یعنی عظامه نظر ایله که بر آن نری نیجه رفع ایدر زانده صکره آن نری لملها کسا
 ایدر پس عزیر علیه السلام معاينة تحقيقه معاينة ایتدی که اجسام نیجه بر پس الله تعالی کیفیت احیائی
 اکا کوستردی زیرا کیفیت احیائی سؤال ایلدی پس کندی وجودی قدرتک مقدوره تعلقی کیفیتنی مشاهده
 ایلدی (فسأل عن القدر الذی لا یدرک الا بالکشف للاشیاء فی حال نبوتها فی حال عدمها فاعطی ذلک
 فان ذلک من خصایص الاطلاع الالهی) پس عزیر علیه السلام (انی یحیی هذه الله بعد موتها) قولیده احیای
 امواتک کیفیتنی ارادتنی سؤال ایتدیده لسان حال ایله شول قدرتدن سؤال ایلدی که اول قدرادر انک اولمز
 الاشیائی آنلرک عدملنده نبوتی حالنده کشف ایتکله یعنی کشف الهیه پس اکا علم قدر اعطا اولدیدی

زیرا علم قدر اطلاع الهی خصایصند در زیر اشیا نیک عدمه ثبوتی حالده انرا اطلاع حق مخصوص صدر
 و عبادند اطلاع اشیا به استعداد ذاتی سببیه ارادت الهیه سائر عیبدن اطلاع ایچون ارتضایه دیک
 عیبدن مخصوص صدر (ولا یحیطون بشئ من علمه الا بما شاء فلا یظهر علی غیبه احدا الا من ارضى من رسول)
 پس عزیر علیه السلام کندی نفسنده کیفیت احیای کوستردی و علم الهیه عدمه اولان عیننی و قریه اهلن
 اعیانی که انرا استعداد انرا احکامدن نه اقتضایدر کوستردی و طریق ذوق اوزره قدرتک مقدوره تعلقی
 کیفیتنه یعنی اهل قریه نیک احیاسنه تعلقی ایدن قدرتک تعلقنه مطلع ایدنی زیر با اطلاع ایجاد ایدن قدرت
 صاحبنه مخصوص صدر و بوعلم انرا اعیاننرینه و انرا احوالرینه اطلاع ایل حاصل اولور و احیانک کیفیتی
 شهوددن کندی عیننه که علم الهیه عدمه ثابت در اطلاع لازم کز و کذلک کندی عیننه مطلع اولد قده اول
 اطلاعدن سائر اعیاننه اطلاع لازم کز مکرریم عینک صاحبی مضاهات کلیه و مظهریت جمعیته ذاتیه صاحبی
 اوله (فسال) قولنده اولان فاجوابیه در یعنی بزم ذکر ایدیکم قولک نتیجه سی قدردن سؤالدر پس عزیر
 علیه السلام بوقدر اوزره قدردن سؤال ایلدی و با خود قصه بی استیفاء ایدر پس بر قصه بی بر قصه به عطف
 اولور و اکتانلیل کبی اولورننه کیم سورة بقره بقره قصه سنک اولی آخرینه عطف اولندی (واذ قاتلتم نفسا
 فادارتم فیها) پس کانه شیخ رضی الله عنه حق تعالی عزیر فعل ایلد نیجه جواب ایدیکن بیان ایدکده ایدنی
 پس انک سؤالی قدردن ایدی و قدر علی اکا عطا اولندی زیرا انک سنبله محالدر زیرا قده مطلق احاطه ایلک
 تمتعدر پس مقیده اولان کندی نفسنده الله تعالی اکا کیفیت احیای کوستردی (فمن المحال ان یعلم الا هو
 فانها ای الاعیان المفاتیح الاول اعنی مفاتیح الغیب التي لا یعلمها الا هو) پس امر محالدر که قدری الله تعالی بدن
 غیری بر احد عالم اوله زیرا اعیان عدمه ثابت اولان مفاتیح اولدر یعنی مفاتیح غیبدر که انرا الله تعالی دن غیری
 بر احد عالم دکادر و علم قدر اعیاننه عدمه ثابت اولان اطلاع ایلد حاصل اولور پس بونلرک علی غیره محال اولد قده
 بونلرک کشفنه تعلیق اولنان قدر علی دخی غیره محال اولور قال تعالی (وعنده مفاتیح الغیب لا یعلمها الا هو)
 و اعیان مفاتیح غیب اولدیغی بودر زیرا غیب حقه مخزونه اولان اعیان معدومه اوزره نفس رجائینک
 انبساطی سببیه اعیان معدومه ظاهر اولور پس بوا اعتبار اوزره اعیان معدومه ایچون مفاتیح اول
 اولور و دخی ذات حق هر عین ایلد اسم الهیدر و هر اسم دخی ذات حقه اولان انک غیبی خزانه سنک مفتاحیدر
 و اول مفاتیحک جمیعسی ید الله ددر زیرا مرتبه الوهیتده مجموعه اولان جمیع اسماء اول مرتبه نیک اسمی اولان
 الله اسمنده مجموعه در پس اول مفاتیحک علی انک یدنده در اول عالمدر پس اعیانندن هر بر عین اعیان آخره
 مطلع اولنر (وقد یطلع الله من بشاء من عباده علی بعض الامور من ذلك) و وقت اولور که الله تعالی حضرت
 علیه به مخصوصه اولان امور بدن بعض امور عبادندن انک مشیت تعلقی ایدیک کسسه بی مطلع ایدر و با اطلاع
 مشیته تابعدر و مشیت اول شئی ایچون حقل علمنه تابعدر و علم اول شئی معلومه تابعدر که اول شئی معلومک
 استعدادی حضرت علیه ده اولان اعیانک بعضیسنه اطلاعی اعطا ایدر بالکلیه حقه توجه ایدوب ذات حقه
 کندی ذات استهلاک استکله و اول امورک بعضیسنه مطلع اولان عباد عباددن بعضدر و عبادک اکثری اول
 بعضه دخی مطلع دکادر و اما انسان کامل که قیوددن مطلقدر و شاهد و مشهود و حدیله موضوعدر پس جمیع
 اعیان انک عین جامع سنده مندرجه و جمیع اسماء الهیه اسم اعظم اولان انک اسمنده مندرجه در انک حکمی
 بعض امورده مطلع اولان بعض عیبدک حکمنه مخالفدر (واعلم انه لا تسمى مفاتیح الا فی حال الفتح و حال الفتح
 هو تعلقی التکوین بالاشیاء و قل ان شئت حال تعلقی القدرة بالمقدور و لا ذوق لغیر الله فی ذلك فلا یقع فیها تجلی
 ولا کشف الا لافرة و لا فعل الا لله خاصة اذله الوجود المطلق الذی لا یتقید) سکا شو بله معلوم اوله که تحقیق
 شان بودر که مفاتیح اولان اعیان مفاتیح ایلد تسبیحه اولنر الا ففتح حالده و فتح حالی اشیا معدومه به تکرینک
 تعلقی حالیدر که ذات الهیه تجلیسنک اشیا معدومه به اقترا فی سببیه اشیا تکرینه اولور پس تکرینک
 وجودی قنده اشیا معدومه اسماء الهیه ایچون مفاتیح اولور و اما دخی اشیا معدومه ایچون مفاتیح اولور زیرا
 اشیا معدومه نیک عدمدن فنی و تکرینی اسماء الهیه در پس بوقدر اوزره حال فتح عین مذکور اولان خزانه
 غیبیه ده اولان شیتک ظهوری حالیدر و ظهور اولنر الا اعیانک تکرینی حالده و بوجاهت بعینها قدرتک مقدوره

تعلقی حالیدر و با خودا کرد بلسنک سن دی که قدرتک مقدوره تعلقی حالیدر یعنی مقدور اولان شیتک ایجادنه
 قدرت الهیه نیک تعلقی و انک ایجادی حالیدر و حال بود که اللهدن غیری اشیا به تکرینک تعلقی حالده و قدرتک
 مقدوره تعلقی حالده بر احد ایچون ذوق یوقدر زیر اغیر مقیددر و مقید عاجزدر قدرت اولان فعل مطلق اندن
 ظاهر اولنر پس اول حالده بر احد ایچون تجلیله کشف واقع اولنر زیرا قدرت ایلد فعل اللهدن غیری خاصه
 بر احد ایچون ثابت دکادر زیر بر شیته متقیده اولیان وجود مطلق و صنی انک ایچون ثابتدر یعنی وجود مطلقدر
 و ایجاد قدرت مطلقه وجود مطلق صاحبنه مخصوصدر زیرا مطلقک ماعدامی مقیددر و هر مقید قابل
 و متأثردر پس انک ایچون فعل و تأثیر یوقدر پس قادر مطلق قدرتله هر شیتده حاضردر و قدرتی هر شیتده
 مشاهده ایدر و فیاضی حلال تعلقی الفتح و حال تعلقی القدرة بالمقدور (قولنده حاله راجعدر و بوطافقه دن
 کلاک ایجاد و اعدامه قدرتله انصافی که بعض احیانده واقع اولور و بعض اعیاننه نسبت واقع اولور پس اول
 قدرتله انصاف انکله متصف اولان کاملک بینیلد حقل بیننده مغایرت حیثیتله دکادر بلکه جهت عبودیتک
 جهت ربوبیتده فناسی اعتبارله اولان اتحاد حیثیتله در و با خود اول قدرتله متصف اولان کاملک مضاهات
 کلیه سندن اولان انک اطلاقی حیثیتله در قال تعالی علی لسان نبیه عیسی علیه السلام (وابری الا که
 والابرص واحی الموی باذن الله) پس بواطلاعده مقید ایچون ذوق یوقدر و دخی قدم یوقدر الاشول کسسه
 ایچون که قیودندن منطلق اوله و عقودی عقدندن منحل اوله و امر وجودی معهود و مشهودده حاضر اولیه
 و بونلر ختم مکرر رضی الله عنهم) (فلما رأینا عتب الحق له علیه السلام فی سؤاله فی القدر علما انه طلب هذا
 الاطلاع فطلب ان یكون له قدرة تتعلق بالمقدور) (پس وقتا کیم بر عزیر علیه السلام بواطلاع یعنی قدرتک مقدوره
 اوزری حقلک اکتانینی کوردک بز عالم اولدق که تحقیق عزیر علیه السلام بواطلاع یعنی قدرتک مقدوره
 تعلقک ذوقا شهودن طلب ایدنی پس طلب ایلدی که انک ایچون بر قدرت ثابت اوله که مقدوره متعلقه اوله
 و قدرتک مقدوره تعلقک ذوقا شهودی اولنر الا بالذات شول قادر ایچون که مقدوره احدین مشاهده ایلد
 قادرک مقدور و صورتده ظهوری حیثیتله که قادر و مقدوره اثبیت و صنی احدیت ذاتله زائل اولیه پس
 ایجاد و اختراع خلقه قدرت خصایص الهیه دندر) (وما یقتضی ذلك الا من له الوجود المطلق) (و حال بود که
 مقدوره متعلقه اولان قدرت بر شیتک ذاتی اقتضا انرا الاشول من که انک ایچون وجود مطلق ثابت اوله یعنی بالکلیه
 قادر ایلد و با خود بالکلیه مقدور ایلد مقید اولیه و کذلک بالکلیه حقیقت ایلد و با خود بالکلیه مقید اولیه بلکه
 قادر و مقدورک احدین مشاهده ایلد و بوشهود خاصه الله ایچون ثابتدر پس عزیرک مطایب ایجاد قدرتک
 طلبی ایدی تا کیم قدرتک مقدوره تعلقی کیفیتن مشاهده ایلد و ابداع و اختراعه قدرت حقیقت الهیه در حقه
 مخصوصدر انک ایچون انک اوزره عتب متوجه اولدی پس اگر عزیر علیه السلام حقیقت الهیه اولان
 قدرتک طلبی بدلتنه کشف و تجلی بی طلب ایدیدی ممکندر که اکعب واقع اولیه زیرا ذکرا و لندیغی کبی قدرتک
 علی کشف و اعلام طریقله ممنوع دکادر زیرا کشف و تجلیله حضرت علیه دن کشف اولور پس قدرت
 قدیرده اقدار مقدورانی حقل مشیتی سببیه مشاهده ایدر پس بعض اشیا نیک اقداری افرادن بعضیسنک
 شهودیدر که انک مشاهده سنه مشیت الهیه متعلقه اوله و اما اطلاع مطلق پس خلق ایچون ابد اولنر خلق
 اولدیغی حیثیتله و اما اسم و رسمیه فناء کلیله فانی اولان کسسه که آنک ایت و تعینندن بر شیتی باقی قائمیه بالکلیه
 حقه مستهلک اوله پس حقه مطلع اولور حقله کندی حق اولدیغی حیثیتله و با اطلاع استعدادا کمل صاحبنه
 مخصوصدر قال علیه السلام (اوتیت البارحة خزائن الارض والسماء) (فطلب ما لا یمكن وجوده فی الخلق ذوقا
 فان کیفیات لا تدرك الا بالذوق) (پس عزیر علیه السلام خلقده ذوقا وجودی ممکن اولیان شیتی طلب
 ایلدی زیرا کیفیات ادراک اولنر الا ذواق ایلد پس قدرتک مقدوره تعلقی کیفیتی دخی ادراک اولنر الا ذواقله
 و حال بود که خلقک انده ذوقی یوقدر زیر کیفیات وجدانیه در قوای نفسانیه و روح مدرك ایچون اولان مزاج
 حاصل طعم و مذاقه ده و روح مدرك ایچون ادراک ایدر پس شول کسسه که انده قوت ذوق و قوت شم
 اولیه مذوق و مشهودده طعم و روحی ادراک ایدر و اگر چه کیم آنلری عالمدر و قدرتک مقدوره تعلقی
 کیفیاتدن بر کیفیتدر پس عزیر علیه السلام خلقده وجودی ممکن اولیان شیتی طلب ایلدی) (و اما مار و بناء

تماما وحی الله به الیه وهو قوله تعالى لئن لم تنته لاحتجون اسمک من دیوان النبوة (واما شول شیء که بره روایت اولدی که الله تعالى انکله عز بر علیه السلامه وحی ایلدی واول شیء الله تعالی بنک عز بره لئن لم تنته لاحتجون اسمک من دیوان النبوة قولیدر یعنی اگر بوسوالدن منتهی اولمچی اولوز سنک البتة بن سنک اسمک دیوان نبوتدن رفع ایدرم اما نیک جوابی بوند محمد و قدرای فبفسر بقوله (ای ارفع عنک طریق الخبر واعطیک الامور علی التجلی والتجلی لا یكون الا بما انت علیه من الاستعداد الذي به يقع الادراك الذوقی فتعلم انک ما درکت الا بحسب استعدادک فتستظرفی هذا الامر الذي طلبت فالم تره) (و فی نسخه فاذا لم تره و فی نسخه فلما لم تره) (وتعلم انه ليس عندك الاستعداد الذي تطلبه وان ذلك من خصائص الذات الالهية وقد علمت ان الله اعطى كل شیء خلقه واذا لم يعطك هذا الاستعداد الخاص فاهو خلقك ولو كان خلقك لا عطا که الحق الذي اخبرناه اعطى كل شیء خلقه فتكون انت الذي تنتهي عن مثل هذا السؤال من نفسك لا محتاج فيه الى نهي الهی) (پس قول مری مفسر در (ای ارفع عنک طریق الخبر الى آخره) قولیه یعنی دیک اولوز بن سندن خبر طریقی رفیع ایدرم که مخبرک حقدن اخباریه و یا خود حقدن الهامیه حقدن اخذ اولوز و اموری سکا تجلی اوزره اعطا ایدرم و طالبو که تجلی سکا واقع اولمز الاستعداددن شول شیلکه که سن انک اوزره سن اولیه استعداد که ادراک ذوقی انکله واقع اولوز یعنی تجلی سنک ذاتی اولان استعدادک حسبیه در که اول استعداد ادراک ذوقی اعطا ایدرم پس سن عالم اولوز سن که تحقیق سن استعدادک حسبیه اولان تجلی سنک قنده عین ثابت که اطلاع حسبیه ادراک ایدر یک شیء مطلوب اولان شیه نظر ایدرم سن پس شول شیء که سن انده کور مدک و یا خود چنکم اول شیء سن انده کور مدک سن عالم اولوز سن که تحقیق شان بودر که سنک قنده طلب ایدر یک شیء استعدادی بوقدر وعالم اولوز سن که تحقیق مطلوب اولان شیء ذات الهیه خصایص صندندر و تحقیق سن عالم سن که الله تعالی هر شیه آنک خلقی اعطا ایدر زبر الله تعالی (اعطی کل شیء خلقه) دیدی و چنکم سکا الله تعالی بواستعداد خاصی اعطا ایتمه پس بواستعداد خاص از لده سنک عینکده سنک خلقک دکدر و اکر اول استعداد سنک خلقک اولیدی البته سکا فی حق اعطا ایدردی که (اعطی کل شیء خلقه) قولیه اخبار ایلدی که تحقیق هر شیه انک خلقی اعطا ایدر پس سن شول کسینه اولوز سن که کندی نفسکدن بوسوالک مثلندن منتهی اولوز سن سؤالده نهی الهی به محتاج اولمز سن یعنی چنکم عز بر علیه السلامدن وحی ایلده اخبار رفع اولنسه اکامور کشف و تجلی اوزره اعطا اولوز و عین ثابت سته مطلع اولوز پس عین ثابت سته نظر ایدر که سر قدر اطلاع انده استعدادی و ارمیدر پس انده سر قدر اطلاع استعدادک مشاهده ایتمیجک عالم اولوز که طلب ایدر یک شیء کندی نفسنده استعدادی بوقدر و اول اطلاع شول خصایص الهیه دندر که جمیع اعیانک حقایقه مطلعدر و اکر اول اطلاع انک استعدادی اولیدی هر شیه حقی و حصه معینه سنی اعطا ایدن حق اکادخی حقی اعطا ایدردی پس بوشهودده کندی نفسیه متأدب اولوب سر قدره اطلاعی سؤالندن منتهی اولوزدی ونهی الهی به محتاج اولمز زبر اعلی شهود اوزره در (وهذا عنایة من الله تعالی بالغز بر علیه السلام علم ذلك من علمه وجهله من جهله) (یعنی وقتا کیم بوخبر مری و بنک ظاهری عز بر علیه السلامدن نبوتک رفع و سلین و حضرت قریدن انک ابعدن اقتضا ایدر سیه و حال بوکه انبیاء علیهم السلام علو اقداری اندن عالیدر زبر انبیانک استعدادات ذاتیه لری اعطا ایدر که انک اسمی دیوان نبوتده ثبت اولوب عصمت الهیه معصوم و محفوظ اولد قریندن کمره مری به لزند انحطاط طاری اولیه و بوخبر مری و بنک باطنی دخی وقتا کیم عز بر علیه السلام عینات و تأدی و رفع و سائط قنده شهود اوزره علی اعطا ایدر سیه شیخ رضی الله عنه فهم ظاهر اقتضا ایدر یک وحی که رسته نبوته نوحاشن و بر مری ایدر مری خبردن مری ادا الهی اولان معنی ایلده اول خبری تفسیر ایلدی و بعده ایدر که عتاب صورتمده وارد اولان خبر عز بر علیه السلام حقدن الله تعالی دن عنایه در که انی تأدیب ایدوب کشف و تجلی اوزره اکا اعطای علی و عده ایدر قال علیه السلام (ادبی ربی فاحسن تأدی) (بوخبر عز برک حقدن عنایت اولدی یعنی اهل کشف و عرفاندن عارف اولان عارف اولدی و کذلک اهل جهل و منکر اندن انی جاهل اولان جاهل اولدی زبر اواره اولان اخبار الهیه فی فهم ظاهر اوزره حصر ایدر و حقت مری ادا اولان امری

امری و امرک حقیقتی اندن نفی ایدر و بوخبر حقیقتده و عدا ایدی و عید دکل ایدی پس عالم اولان خبرک وعد اولدینمه مطلع اولدی (امدی وقتا کیم نبوت و رسالت رسول علیه السلام ایلده منقطعان اولدیه و حق تعالی ایدر و مری ایدر اوزره ولایتدن مفیض اولقدن زائل اولدیه شیخ رضی الله عنه عز بر علیه السلامدن طریق خبر رفع اولد قنده آنک اخذی ولایت مخصوص اولدین و ولایت صفت الهیه و باقیه و فلک عام محیط اولدین بیان ایدوب دیر که) (واعلم ان الولاية هي القلک العام و لهذا لم تنقطع ولها الانباء العام و اما نبوة التشریع و الرسالة منقطعان و فی محمد صلی الله علیه وسلم قد انقطعت فلا نبی بعده یعنی مشرعا و مشرعاله و لا رسول وهو المشرع) (یعنی سن عالم اولکه تحقیق ولایت صفت الهیه اولدین اعتباریه فلک محیط عام در رسال ایلده انبیا و اولیانک جمیع مری اتنی جامعدر و نشأت دنیوی به عموما و نشأت اخروی به خصوصاشا ملامدرو ولایت فلک محیط عام اولدینغندن اوتری منقطعده اولدی و بوند نصکره دخی دنیا و آخرت منقطعده اولمز و ولایت ایچون انباء عام وارددر رسول علیه السلامده نبوتک انقطاعی سببیه یعنی انی هذا الان منقطعده اولدی زبر اهل تشریع اولان انبیایه و دعوت خلقه ما دونین اولیان اولیایه شاملدر و لکن انبیاء عهدنده اولان انبیاء نبوت ایلده مقیددر و اکا مخصوصدر و انبیاء نصکره مجرد اخبار اعتباریه که مطلقا تعریف الهیدر و اما نفس ولایت به نسبتله پس انباء ولایت دخی خاصدر زبر ولایت جهتیه اولان انبیاء الهی توحید ذاتی و توحید اسمائی و صفاتی خصایصله هر عارف بالله اولان کسینه نک هر مستعد و قباله اولان اخبار ایدر و اما ولایت عبد کامله نسبتله عبدک فذاتی الله مری به سندن عبارتدر که کندی نفسیه هالک و فانیدر و جمیع اشیا فی محیط اولان وجود حق انک وجودی محیطدرو انک اوزره متولیدرو ولایتک عدم انقطاعی بودر زبر جمیع اشیا وجود حقه متعینه در و انکله موجوده در و نفسیه فانیه و هالک در و اما نبوت تشریع و نبوت رسالت پس منقطعده در و حالبوکه محمد صلی الله علیه وسلم منقطعده اولدی قال علیه السلام (لا نبی بعدی) پس اند نصکره نبی بوقدر یعنی شریعت مجدده ایلده نبی مشرع مبعوث اولمز موسی و عیسی و محمد علیهم السلام کبی و بانی مشرع له دخی بوقدر یعنی نبی مشرع شریعتنه تابع نبوت ایلده ظاهر بر نبی بوقدر انبیاء بنی اسرائیل کبی که موسی علیه السلام شریعتی اوزره ایدر و یا خود کندی نفسیه مشرع و حق طریقتدن مشرع له بوقدر که الله تعالی اکا احکام و شریع مخصوصه بی شرع ایلده و دخی رسول بوقدر و رسول شریعت جدیده ایلده مشرعدرو و هو قوائده اولان و احوال ایچون اولمق جائزدر یعنی رسول بوقدر مشرع اولدین حالده و اما خضر ایلده الیاس علیه السلام رسول علیه السلامدن نصکره موجود اولد قری و عیسی علیه السلام رسول علیه السلامدن نصکره کلمی پس ولایت اعتباریه در نبوت و رسالت جهتیه دکدر) (وهذا الحديث قصم ظهور اولیاء الله لانه يتضمن انقطاع ذوق العبودية السکاملة التامة فلا ينطلق علیها) (ای علی العبودية) (امه الخالص بها) (و بوحدیث یعنی لانی بعدی حدیثی اولیاء اللهک ظهور فی کسریاتدی زبر ابوحدیث عبودیت کامله تامه نک ذوق انقطاعی متضمندر پس عبودیت مخصوص اولان انک اسمی عبودیت اطلاق اولمز و اول اسم نبوتدر زبر رسول علیه السلامک انک اند نصکره نبوتک انقطاعه رسول علیه السلام بوحدیث حکم ایلدی پس عبودیت تامه به مخصوص اولان اسم نبوت اکا اطلاق اولمز پس اولیاء الله ایچون عبودیت تامه ایلده انصافدری جهتیه نبوت نائل اولمق و اسم نبویه متسمی اولمق بابی مسدود اولدی و ولایتدن غیر مری به فامدی و عبد دخی کمال عبودیتدن ولایت اولان صفت الهیه متصف اولوب اسم و ایلده متسمی اولقدن ادب اوزره در (فان العبد يريد ان لا یشارك سیده و هو الله فی اسم) (زبر اعید عبودیت تامه سندن دیر که سیدنه که اللهدر اسمده که ولیدر مشارک اولیه زبر اولی اللهک اسمیدر پس عبد انکله متسمی اولسه ذوق عبودیت فوت اولوز یعنی اولیاء کمال که عبودیت تامه ایلده متصفدر و اسماء الهیه ایلده متسمی اولمقده الله تعالی به مشارکتی استموز زبر انک عمار که اسماء الهیه انصاف انک ذواتی مقتضائی دکدر فی الله فالری قنده اسماء الهیه تحقیق آنلر ایچون امر عارضیدر و آنلر مختصه اولان صفات عبودیتدر و آنک اسماء سیدر پس آنلر عبودیت تامه به مخصوص اولان اسم الله متسمی اولمق استمر و حالبوکه خصایص عبودیتده رسولان اسم و اکمل بوقدر زبر رسول ایلده نبی خواص عبودیتک اشرف و افضلدندر زبر ارب بونلر ایلده متسمی دکدر ولی اسمیه متسمیدر

انكچون شيخ رضى الله عنه (والله لم يتسم بنى ولا رسول وتسمى بالولى واتصف بهذا الاسم فقال الله ولى الذين امنوا وقال وهو الولي الحميد) (وحالبوكه الله تعالى بنى اسميله ودخى رسول اسميله متسمى اولمدي زيراني ايل رسول اسمي اسماء خلقه دندر عبوديت تامه ايله متصف اولوب اول مرتبه ده متعين اولان كسسته نك اسميدر وولى اسميله الله تعالى متسمى اولدى وبواسمك صفى اولان ولايت ايله متصف اولدى وايتدى (الله ولى الذين آمنوا ودخى (وهو الولي الحميد) ديدى (وهذا الاسم باق وجار على عباد الله ديا واخرة فلم يبق اسم يختص به العبد دون الحق بانقطاع النبوة والرسالة) وبولى اسمي باقيدرو عباد الله اوزره دنيا و آخرت جاريدى پس نبوت و رسالتك انقطاعى سبيله براسم باقى قالمدى كه عبدا كا مختص اوله حقدن غيرى يعنى عبوديت تامه به براسم باقى قالمدى كه عبدا كا مخصوص اوله وحقه شامل اولميه پس بالضرورى عبد ولى اسميله متسمى اولدى بلى الله فالى اولدقلى جهته باققطاع قولى فلم يبق قوله متعلقه (الا ان الله اظف بعباده) (وفى نسخة لطيف بعباده) (فبقى لهم النبوة العامة التى لا تشرع فيها) (الابو قدر واردر كه الله تعالى عباده لطف ايتدى پس انرايچون شول نبوت عامه بي ابقا ايلد بكنه اندن تشرع بوقدر يعنى واسطه ملك ايله وياخود بغير واسطه الله لهدن شرع جديد احكامنى اخذ ايتك بوقدر وشرع جديد ايله اتيان ايدوب انده غير تشرع بوقدر ونبوت عامه عارفين ايجون كمال استعداد احدى وجعيله الله لهدن اخبار درانك صفات واسماى واقعا ليله وهر شيله كه عبدا انكله حقه تقرب ايدرو علما ايجون اجتهداده تشرع بوقدر وبواسطه فلن يبق قولندن استثنائا منقطعدر (وابقى لهم التشرع فى الاجتهاد فى ثبوت الاحكام فابق لهم الوراثة فى التشرع فقال العلماء ورثة الانبياء وما هم ميراث لهم فى ذلك الا فيما اجتهدوا فيه من الاحكام فشرعوه) (والله تعالى عبادى ايجون احكامك نبوتده اولان اجتهداده تشرع ببقا ايلدى يعنى آنلر زمانده واقعه اولان احكامك نبوتده كه آنلر حقدده نص صريح موجود كل ايدى بوندن اوزرى اهل اصول ايتديلر الاجتهاد وحي خفى پس الله تعالى لسان رسول ايله آنلر ايجون تشرعده وراثتى ابقا ايلدى پس لسان رسول ايله وياخود رسول آنك لسانيله (العلماء ورثة الانبياء) ديدى رايانك نبوتده تشرعده علما ايجون ميراث بوقدر الاحكامدن شول شئده كه آنلر انده اجتهداد ايتديلر واني تشرع ايتديلر يعنى اى شرعه اذخال ايدوب موجبيله عمل ايتكى امر ايتديلر پس علماء مجتهدين ظاهرده ورثة انبياد را اجتهداد ايله تشرعده علما عارفين دخى باطنده ورثة انبياد بغير واسطه معارف الهييه بي باطنده الله لهدن اخذ ايتك) (فاذا رأيت اني يتكلم بكلام خارج عن التشرع فن حيث هو ولى عارف) (پس تختمكم سن برنينك كلامده كورسك كه بنى تشرعدهن خارج بر كلام ايله تكلم ايدرو ماميت اذرميت ولكن الله رضى كبي ودخى (اذا تقرب الى عبدى بالنوافل كنت سمعه وبصره) حديثى كبي ودخى اخلاق الهييه آنك تخلفى كبي ومقام نوكل ورضا تسليم كبي اولان مقاماتى وتوحيد وتفريدى وفنا وبقاى وجع وفرقى وسائر اخلاق ومقامات الهييه بي بيان ايتك كبي پس بنى تشرعدهن خارج كلام ايله تكلم ايتدى كبي ولى عارف اولدى حيثيله تكلم ايدو زيراني ايجون اوج مرتبه ثابتدر بر ريسى مرتبه رسالتدر كه الله ايله امت بيننده واسطه در وبرى مرتبه ولايتدر كه بنى ايله حق بيننده واسطه در اول مرتبه ده اندن غيرى واسطه بوقدر بلكه وجه خامه اخذانده بغير واسطه واقعدر پس بنى ولايت متضمنه اولديقى علومدن مثلاً علم وحدت ايله كه تشرعدهن خارجدر تكلم ايتسه ولى عارف اولديقى حيثيله تكلم ايدو زيراجه متعلقدر خلقه متعلق دكدر تا كيم لسان نبوت ورسالت تكلم ايتك اكالزم اوله) (ولهذا مقامه من حيث هو عالم وولى اتم واكمل من حيث هو رسول اودو تشرع وشرع) (وبى ولى عارف اولديقى اجلدن اوترى بينك مقامى بنى عالم ولى اولديقى حيثيله اتم واكلمد رنينك رسول وياخود تشرع وشرع صاحبى اولديقى حيثيله اولان مقامدن زيرا ولايت جهت حقانيه در ايدام منقطعده دكدر ونبوت ورسالت جهت خلقيه در ومنقطعده در) (فاذا سمعت احدا من اهل الله يقول او ينقل اليك عنه انه قال الولاية اعلى من النبوة فليس يريد ذلك القائل الاما ذكرناه) (پس تختمكم سن اهل الله لهدن براحدى ايشستك كه اول ديرو ياخود اندن سكان نقل اولسه كه تحقيق اول ديدى كه ولايت نبوتدن اعلادر پس بوقائل بوقلام ايله ادا ايتز الا بزم ذكر ايتديكه شئى كه رسالت ونبوت ولايت مرتبى شخص واحدده منجته اوله) (اوبقول ان الولي فوق النبي والرسول فانه يعنى بذلك فى شخص واحد وهو ان الرسول

من حيث هو ولى اتم منه من حيث هو بنى ورسول لان الولي التابع له اعلى منه فان التابع لا يدرك المتبوع ابدا فيما هو تابع له فيه اذ لو ادركه لم يكن تابعا له فافهم) (وياخود اهل الله لهدن براحدى ايشستن كه قائلدر كه تحقيق ولى بنى ايل رسولك فوقنده در پس تحقيق اول قائل بوقول ايله شخص واحدده مراد ايدرو بونك بيانى بودر كه تحقيق ولى اولديقى حيثيله آنك مقامى اتمدر اول بنى ايله رسول اولديقى حيثيله اولان مقامدن بوحسه بنى به تابع اولان ولى نبيندن اعلا اوله ديومر ادا ايتز زيراتباع متبوعى ابدادر كائى بنز شول شئده كه تابع متبوعه انده تابع اوله زيرا كرتابع متبوعى ادرال ايتدي كرتابع اولمزدى بلكه كامساوى اولوردى وياخود اى سبق ايدردى پس بوحلى فهم دقيق ايله فهم ايله وجه مشروح اوزره هواسم اشارت معناسته اولور اى وذلك ان الرسول) (فرجع الرسول والنبي المشرع الى الولاية والعلم) (پس رسولك ومشرع اولان بينك مرجعى ولايته وعلم بالله در يعنى رسول ايله بنى احكام رسالت ونبوتى ادا ايتد كند كره ايكسنتك مرجعى ولايتدر كه جهت الهييه در وكذلك حيوة دنويه ده ولايته متعلقه اولان علومك اخذنده ايكسنتك دخى رجوعى ولايته در وكذلك رسول ايله بنى ذوق نبوتك انقطاعى سبيله ايداد انما ولايته رجوع ايدو زير اولايه باقيه وغير منقطعه در پس انبيا ايلدرسل برازخ اخرويه وروحانيه ده علومك ومعارفك اخذنده ولايتدر نه رجوع ايدوب ولايت جهتيه اخذ ايدو بوعلم كشف وتجليه حاصل اولان علم الهييه پس بونده علمدن مراد خبر طريقيه يعنى ملك واسطه سيله اولان علم دكدر بلكه بغير واسطه وجه خاص طريقيه علم الهييه شهوددن وشهود ذاتيدن حاصل اولان علم الهييه حقيقيدر) (الا ترى ان الله تعالى قد امره بطلب الزيادة من العلم لامن غيره فقال له امر او قل رب زدنى علما) الله تعالى به نظرا ايتز ميسن كه تحقيق رسول عليه السلامه علمدن زياده بي طلب ايتكه امر ايتدى علمك غير يسندن زياده بي طلب ايتكى امر ايتدى پس رسول عليه السلامه امر اولديقى حالده (وقل رب زدنى علما) ديدى پس نبوت ورسالتده زياده بي طلب ايتكى اكا امر ايتدى زيراتبوت ورسالتده زياده لك امتك استعدادى حسييله در پس امتك استعدادى انلر مخصوص اولان كمال اوزره ظاهر اولدقده نبوت ورسالتده زياده لك امتك استعدادى حسييله در پس امتك استعدادى انلر مخصوص اولان كمال اوزره ظاهر اولدقده نبوت ورسالتده زياده لك تصور اولنر آنلر استعدادى غايته واردقده بلكه آنلر حقدده امر نبوت ورسالت ختم اولور وكذلك نبوت ورسالت تشرع به دائمه دكدر معرض انقطاعده اولمغه انده زياده لك طلب اولنر وسائر صفات الهييه لك زياده لكى طلبى امر اولمدي علمك زياده لكى طلبى امر اولمدي زير احق تعالىنك تجلياته نهايت بوقدر وتجليده دخى تكرر بوقدر پس تجليات الهييه نهايت اولمدي كبي علم الهييه دخى نهايت بوقدر زير تجلياتك حصولى قنده بر علمك حصولى لازمدر پس بوندن اوترى علمك زياده لكى طلب ايتكه امر ايتدى) (وكذلك انك تعلم ان الشرع تكليف باعمال مخصوصه اوتهى عن افعال مخصوصه ومحلها هذه الدار فهى منقطعة والولاية ليست كذلك اذ لا انقطعت لا تقطعت من حيث هى كما انقطعت الرسالة من حيث هى واذا انقطعت) اى الولاية (من حيث هى لم يبق لها اسم والولى اسم باقى الله) يعنى رسولك وبنى مشرعك ولايته وعلم الهييه رجوع ايتد كرتابى بونقده اوزره ذلك قولى فرجع الرسول والنبي المشرع الى الولاية والعلم قوله اشارت ايجون اولور وچا زدر كه (الا ترى ان الله تعالى قد امره بطلب الزيادة من العلم لامن غيره) قوائمه اشارت اوله يعنى حق تعالى رسول عليه السلامه علمده زياده لكى طلب ايتكه امر ايتدى نبوت ورسالتدن وشرعدن زياده لكى طلب ايتكه امر ايتد كرتابى بودر زير تحقيق سن عالمسن كه تحقيق شرع تكليفدر اعمال مخصوصه ايله يعنى امر در وياخود افعال مخصوصه دن نهي در وحوالو كه اعمال مخصوصه نك محلى بودر دنيا در وبودر منقطعده در پس دار منقطعده به متعلقه اولان امور دخى منقطعده در وحوالو كه ولايت منقطعده دكدر زيرا اكر ولايت منقطعده اولمدي حقيقى حيثيله منقطعده اولوردى نك كيم رسالت حقيقى حيثيله منقطعده اولدى واكر ولايت حقيقى حيثيله منقطعده اولمدي ايتك ايجون اسم باقى قالمزدى يعنى ولى اسمى باقى قالمزدى وحالبوكه ولى اسمى الله ايجون اسم باقيدر قال الله تعالى (ان الله هو الولي الحميد) وقال عن يوسف عليه السلام (انك ولىي في الدنيا والاخرة) پس ولايت دخى باقيه در منقطعده دكدر پس رسولدن ونبيندن رسالت ونبوت مرتبه سى مرتبه ده اولدقده آنك مرجعى ولايته وعلم الهييه با ولور

أوزره اوله ل) (وانما قيدناه اى الشرع بالدخول فى الدارين الجنة والنار) (وزداد آخرت محل شرع دكلدر
جنتله ناره دخوله نصكره قولزله شرعى دارين اولان جنت ايله جهنمه دخول ايله قيد ايلدك يعنى دار آخرته
جنت ايله جهنمه دخوله نصكره دار آخرت محل شرع دكلدر ديدك) (لما شرع يوم القيامة لاصحاب القترات
والاطفال الصغار والمجانين فحشر هؤلاء فى صعيد واحد لا قامة العدل والمواخذة بالجرمة والثواب العجلى
فى اصحاب الجنة فاذا حشروا فى صعيد واحد بعزل عن الناس) (اي بانقطاع عنهم) (بعث فيهم نبى من افضلهم
وتمثل لهم نارياى بها هذا النبى المبعوث فى ذلك اليوم فتقول لهم انار رسول الحق اليكم فيقع عندهم التصديق
ويقع التكذيب عند بعضهم ويقول لهم افتحوا هذه النار بانفسكم) (الباء للتعدي اى ادخلوا انفسكم فيها)
(فن اطاعنى فجاودخل الجنة ومن عصانى وخالف امرى هلك وكان من اهل النار فمن امثل امره منهم ورمى
بنفسه فيها سعد وقال الثواب العجلى ووجد تلك النار بردا وسلاما ومن عصاه استحق العقوبة فدخل النار ونزل
فيما بعده الخائف ليقوم العدل من الله فى عبادته) (يقول قيدناه قولى ايجون تعاليدربى ديمك اولوزر براوم
قيامتده اصحاب قترات ايجون واطفال صغار ايجون ومجانين ايجون شرع اولوزر يعنى بونلره تكليف اولوزر
يعنى رسولين يبتدونه نشوونما اولان اصحاب قترات كه رسول متقدم شرعى مندرس اولغله انكله عمل ايتديلر
واند نصكره مبعوث اوله جتى رسول آنلرده بعث اولغدى مشرع اولدغى حالده واطفال صغار كه اوان تكليف
اولان بلوغدن اول آنلره موت اصاب ايله ومجانين كه آنلر حيوة ديناده ايكن وجوه تكليفه منافى آنلره
برمزاج عارض اوله وعقلارى مستور اوله پس بواج طائفه صعيد واحدده محشور اوللر اقامت عدلدن
اوترى وجرى ايله مواخذة دن اوترى واصحاب جنت حقنده ثواب عملدن اوترى زيرا ديناده تكليف
اولغدى بلرنا كيم جرمه ايله ناره ادخال اولنه لرونواب على دخى آنلرده بوقدرنا كيم جنته دخول ايله لروجرىه سز
بونلرى ناره ادخال ايتك عدالت دكلدر وكذلك ثواب عملسز جنته دخى ادخال ايتك عدالت دكلدر على
اوليوب جنته اعماله داخل اوليان قومه نسبتله پس جتكيم بونلر صعيد واحدده ناسدن معزله يعنى ناسدن
انقطاعه محشور اوللر انلر ايجنده انبيائك افضللرندن برتجى بعث اولوزر وانلره برنار غشيل اولوزر يعنى رأى
عينلرند صوره خياله برنار مشاهده ايدلر كه اول كونده آنلر مبعوث اولان نبى اول نار مجزه سيله كاور
پس اول رسول اول قومك جيعنه ديركه بن سزه ارسال اولغش حقلك رسوليم پس اول قومك قنده كا نصديق
واقع اولوزر يعنى بعضيسى تصديق ايدر وانلر بعضيسى قنده تكذيب واقع اولوزر يعنى بعضيسى
تكذيب ايدر ودخى اول نبى اول قومه ديركه سز نفسكزى بوناره ادخال ايدك پس شول كسسه كه بكا
اطاعت ايتدى قور تلدى وجنته كيردى وشول كسسه كه بكا عاصى اولدى وبتم امره مخالفت ايتدى
هلاكل اولوزر واهل ناردن اولوزر پس اول قومدن شول كسسه كه اول نيبلك امره امتثال ايدرسه ونفسى
اول ناره ادخال ايدرسه سعيد اولوزر وثواب على به نائل اولوزر واول نارى برد وسلام بولوزر وشول كسسه كه
اول نبى به عاصى اولوزر عقوقته مستحق اولوزر پس ناره داخل اولوزر وعمل مخالفيله ناره نزول ايدر و قوم
معهودده بولعث انك ايجوندرنا كيم الله طر فندن عبادى حقنده عدل قائم اوله ودار آخرته شرعدن بومقدار
باقى قالوزر زياردار آخرت دار جزادر وطوايف مذ كوره برعلى ايتديلرنا كيم آنلر اوزره ثواب وعقابدن برحكم
مترتب اوله واكرجه كيم ثواب وعقابه استحقاق اصلده الله تعالىنك رضاسندن ومخطئندردولكن عملدن
لازمدردنا كيم رضا وخطا ظاهر اوله وانلر على بوقدر پس الله تعالى اسم عدل ايله اسم حكمدن بومقدار
تشرى ببقا ايلدى ويوم قيامت تاخير ايلدى تا كيم طاعت ومعصيت حسبيله ثواب وعقابه استحقاقلرى
ظاهر اوله پس جميع وجوه ايله عدالت الهية ظاهره اولوزر وشيخ رضى الله عنه قيامته اولان شرع
معهودى آيت ايله اثبات ايدوب ديركه وكذلك قوله يوم يكشف عن ساقى اى امر عظيم من امور الآخرة ويدعون
الى السجود فهذا تكليف وتشرىع ففهم من يستطيع ومنهم من لا يستطيع وهم الذين قال الله فيهم ويدعون
الى السجود فلا يستطيعون كما لا يستطيع فى الدنيا امتثال امر الله بعض العباد كالبهيمة والوحش وغيره) (وكذلك الله
تعالىنك يوم يكشف عن ساق ويدعون الى السجود) قولى دخى تكليف قدر يعنى شول كون كه انده كشف اولوزر
يعنى امور آخرتدن برامر عظيمدن كشف اولوزر وخلقى سجوده دعوت اوله لـ پس سجوده دعوت تكليف

وتشرى بعدر پس ناسك بعضى سجوده مستطيع اولوزر وانلر بعضيسى مستطيع اولمزو مستطيع اولمز شول
قومدركه الله تعالى انلر حقنده ويدعون الى السجود فلا يستطيعون) ديدى يعنى سجوده دعوت اوله لـ
پس مستطيع اولميه لرتنه كيم ديناده عبادك بعضيسى الهيك امرينه امتثال ايتكده مستطيع اولمى ابو جهل
كبي وانك غيرى اولان معاندين وجاحدين كبي) (فهذا قدر ما يبق من الشرع فى الآخرة يوم القيامة قبل دخول
النار والجنة فلهذا قيدناه والحمد لله) (پس شرعدن بومقدار ببقا اولوزر آخرته يوم قيامته نار ايله جنتك
دخولدن اول پس بوندن اوترى بزدار آخرت حقنده) (ليست بمحل شرع يكون عليه احد من خلق الله
فى جنة ولا نار بعد الدخول فيهما) واقع اولان قولزله شرعى قيد ايتدك زياردار ايله جنته دخولدن اول بومقدار
شرع وتكليف واقع اولوزر والحمد لله

فص حكمة نبوية فى كلمة عيسوية

شعر) عن ماء مريم اوعن نفخ جبرين فى صورة البشر الموجود من طين (امدى) شوبله معلوم اوله كه اجسام
انسانيه اكرجه كيم حد وحقية قنده وصور حسيه ومعنويه ده واحددر ولكن انلر تاليفى اسبابى مختلفه در
تا كيم ضعيف العقل اولان نوههم ايتسونكه قدرت الهية وباخود حقايق اعطايتمز كه بونشأت انسانيه بي
متكونه اوله لاسبب واحد نكده بذاته بونشأت اعطايتمز پس الله تعالى بوشبهه بي ردايتدى وجسوم انسانيه بي
درت نوع اوزره خلق ايلدى بريسى جسم آدم درو بريسى جسم حوادرو بريسى جسم عيسادر و بريسى اجسام
بنى آدمدر وانواع اربعة اجسامدن هر رجسك نشأتى جسم آخرك نشئتونه سبيقتده مخالفدر و اكرجه كيم
صورت جسمانيه وروحانيه ده وحقية انسانيه ده مخالف دكلدر پس حق تعالى بونشأت انسانيه بي آدمده
برطر يقله اظهار ايلديك انكله جسم حوايى اظهار ايتدى وجسم حوايى برطر يقله اظهار ايلديك جسم
عيسايى انكله اظهار ايتدى وجسم اولاد ايتدى برطر يقله اظهار ايلديك جسم عيسايى انكله اظهار ايتدى
واجسام مذ كوره نك هر برسنه حد وحقية انسانى اطلاق اولوزر پس جسوم انسانيه نك خلقى سبب
واحد ايله دكلدر بلكه حق تعالىنك قدرتته راجع وفا عل مختارك ارادته عائد بر امر دركه من غير
تخيير ولا قصور مشيتى نيجه اقتضا ايدرسه وحكمى نيجه اعطا ايدرسه اولبجه خلق ايدر) (ان الله بكل شئ
عليم) (وانه على كل شئ قدير) وشيخ رضى الله عنه فتوحاتده باب سابعده انواع مذ كوره بي ذكرايتد كد نصكره
ايتدى (ثم ان الله قد جمع هذه الاربعة الانواع من الخلق فى آية واحدة من القرآن فى سورة الحجرات فقال
يا ايها الناس انا خلقناكم) (بريد آدم من ذكر يريدهوا وانثى يريده عيسى ومن المجموع من ذكر وانثى يريده بنى آدم
بطريق الشكاح والتوالد وكذلك باب مذ كوره ايتدى ولما قال اهل الطبيعة ان ماء المرأة لا يتكون منه
شئ وان الجنين السكاك فى الرحم انما هو من ماء الرجل لذلك جعلنا تكوين عيسى تكوين آخر وان كان
تدبيره فى الرحم تدبير ساير النبين فان كان من ماء المرأة فذلكم لها الروح بشر اسوا او كان عن نفخ بغير ماء
فعلى كل وجه هو جسم رابع مغاير فى النشأ غير من اجسام النوع پس شيخ رضى الله عنه عيسايى نك تكوينى
حقنده قدر الهية نك اتساعندن اوترى واهل طبيعت اوزره ماء مرآه دن برشئ متكون اولمز قوللرى اوزره
رددن اوترى عن ماء مريم اوعن نفخ جبرين فى صورة البشر الموجود من طين) (ديدى يعنى جبريل عليه
السلام بشر سوي صورتده ظاهر اولدغى حالده روح الله اولان عيسى عليه السلامك روحانيى نفخ رطوبتى
ماده سنده مريمه نفخ ايتد كده مريمه شهوتك سرايتى قنده روح الله طيندن موجود اولان بشر صورتده كه
آدم عليه السلام مريمه بدن متكون اولدى وباخود بشر صورتده جبريلك نفخندن متكون اولدى
پس شيخ رضى الله عنه ايهام ايجون اولان اوكله سن ايراد ايتدى زيرا اهل طبيعت ماء مريمه دن اولديغن نبى
ايدر و نفخ جبريلكه حصر ايدر و شيخ رضى الله عنه ماء مريمه دن متكون اولديغن ترجيح ايتد كد نصكره قدرت
الهية نك اتساعندن اوترى نفخ جبريلدن دخى متكون اولمز تقبوزن ايلدى زيار جبريل عليه السلام
عيسايى نك نفخى قنده بشر صورتده متكل ايدى ولكن قدرت الهية به نسبتله ماء مريمه دن متكون اولمى ونفخ
جبريلدن متكون اولمى على السوية در پس ديمك اولوزر عيسى بشر صورتده ماء مريمه دن متكون اولدى
برمز قولمز اوزره وباخود نفخ جبريلدن متكون اولدى غيرك قولى اوزره پس وجهيتمدن هر نفخى وجه اوزره

عیسایک جسمی نشسته غیر مغایر در و آنک تکوینی آیت الهیه در * پس بوقدر بر او زهره حرف استفهامک
تقدیری لازم دکار و عن ماء مریم قوی فعل محذوفه متعلقه در و فعل فاعلیله محذوف در بیت ثانیه تکنون الروح
قوی اکادلات ایتمکله ای تکنون الروح عن ماء مریم اوعن نفخ جبرین وجبرین جبرئیل لغتدر و فی صورة
البشر قوی دخی کذلک محذوف اولان تکنون قولنه متعلق اولور و جائزدر که فی صورة البشر قوی
نفخ قولنه متعلق اوله یعنی روح اللهک جسمی ماء مریم بدن متکون اولدی و یا خود طیندن موجود اولان بشر
صورتده ظاهر اولان جبرئیلک نفخندن (قال تعالی فتمثل اهابشرا سويا) (وجائزدر که او اوامعنا سمنه اوله
الله تعالیکنک مائة الف اویزیدون قوی کبی یعنی طیندن موجود اولان بشر صورتده که آدمدر عیسی ماء
مریم بدن و دخی نفخ جبرئیل بدن متکون اولدی یعنی مریم بشر اولغله و جبرئیل علیه السلام بشر صورتده
ظاهر اولدی فی حاله اکانفخ ایتمکله عیسی بشر صورتده متکون اولوب ظاهر اولدی والا عیسی روح الله
و کلمة الهمدر * پس متکون اولان جسم عیسا در و آنک روحی ماء مریم ایله نفخ جبرئیل بدن متکون دکار زبیرا
عیسی شول کلمة الهیه در که جبرئیل علیه السلام بلا واسطه حقندن ای اخذایدوب مریمه القا ایلدی و شیخ
رضی الله عنک بوند نصکره خلق جسم عیسی من ماء محقق من مریم ومن ماء متوهم من جبرئیل و خرج
علی صورة البشر من اجل امة ومن اجل تمثل جبرئیل فی صورة البشر کلامندن ظاهر در که عیسی مایندن
متکوندر و ای مریم اجلندن اوتری و جبرئیلک بشر صورتده تمثلی اجلندن اوتری بشر صورتده ظاهر اولدی
و کذلک حق تعالیکنک (انما انارسل ربک جنات لاهب لک غلاما زکيا) قوی فنفخنا فیها من روحنا قولیه
ثابت اولدی که تکنون ایچون ماده روحانیه نفخ جبرئیل بدن در که قوت فعالیه و مؤثره ایله ظاهر اولدی و قوت
فعاله و مؤثره بر شیئی اظهاریت ایلانک مقابله سنده قوت منفعله و متأثره ایله که مریم آنک صورتیدر و ماده
جسمانیه مریم بدندر جبرئیلک مریم بشر صورتده نفخی قنדרه نفخک رطوبتی ماده سنده اولان ماء متوهمه
مریمه هیجان ایدن ماء محقق آنک رجنه ساری اولغله و عن ماء مریم قولنده حرف استفهام محذوف
اولتی جائزدر ای عن ماء مریم اوعن نفخ جبرین یعنی طیندن موجود اولان بشر صورتده روح ماء مریم دخی
متکون اولدی و یا خود نفخ جبرئیل دخی * پس بشر صورتده آنک تکوینی ماء مریم بدتمیدر و یا خود نفخ
جبرئیل بدتمیدر استفهام ایتمک جائزدر زبیرا بالکرماء مریم بدن اولتی جائزدر یا خود بالکرماء جبرئیل بدن اولتی
جائزدر و مایندن معالرتی جائزدر (تکنون الروح فی ذات مطهرة * من الطبيعة تدعوها بسجین) (بویت بیت
اولی بیان ایدر و ذات مطهره در مراد ذات مریم اولتی جائزدر زبیرا حق تعالی آنک حقننده هیأت بشریه و تلوات
نفسانیه دن طهارت و زناهنله شهادت ایلدی (احصت فرجها فنفخنا فیها من روحنا) قولیه و مطهرة قوی
ذات قولنک صفتیدر و من الطبيعة قوی مطهره قولنه متعلق در و طبیعتدن مراد طبیعت کلیه دکار جهت
سفلیه ده اولان طبیعت جزئیه دندر و تدعوها قوی طبیعتک صفتیدر و تا خطاب ایچوندر عارف محققه
خطاب ایدر و یا ایله جائزدر و فاعل ضمیری اللهه راجع اولور و مفعول ضمیری طبیعتیه راجع اولور ای بدعوها
الله فی کلامه بسجین و سجین دار بخار اسماسندن بر اسمدر و تدعوها قولنک فاعل ضمیری طبیعتیه و مفعول
ضمیری ذاته راجع اولتی جائزدر بوقدر بر او زهره بالی معناسنه اولور یعنی دیک اولور روح الله اولان عیسی
طبیعت عالمندن که سن انی سجین ایله تسخیه ایدرسن و یا خود الله تعالی انی سجین ایله تسخیه ایدر مطهره اولان
ذاتده متکون اولدی یعنی جبرئیل بدن مریمه نفخک و قوی قننده روح الله شهوت طبیعتیه دن مطهره و احکام
نفسانیه دن مجرده اولان ذات مریمه متکون اولدی و ذات مریم ای انکچون شهوت طبیعتیه دن طهارتله
وصف ایلدی زبیرا انسان محل تمندر علی الخصوص که مریمه بوا مریمه اسناد واقع اولدی که بوا مریمه و قوی
احکام طبیعتیه دن لازم کاور و مریم ای احکام طبیعتیه دن طهارتله وصف ایتمکده بر فضل زائده دخی و اردر که
جبرئیل علیه السلام بشر سوی صورتده مریمه ظاهر اولدقده و هله اولاده واقع اولان آنک انتباضی دفع
ایتمک ایچون جبرئیل علیه السلام (انا جننتک لاهب لک غلاما زکيا) (دیدي * پس مریم جبرئیلک
بوقولیه منبسط و منشرحه اولدقده آنک انبساطی شهوت طبیعتیه دن و بشر سوی به میل ورغبتندن دکل
ایدی والا بشر سوی صورتک رؤیتی قننده اکا انتباض طاری اولمزدی بلکه اندن اول (یا مریم ان الله یشترک

بکامة منه اسمع المسیح) قولیه واقع اولان بشارت الهیهک و قوی کاب و تکرار جبرئیلک بشارتدن منبسطه
اولدی پس آنک انبساطی حالده جبرئیل علیه السلام عیسی علیه السلامی اکا نفخ ایتدکده آنک باطنی
بشر سویا که شهوت طبیعتیه نک هیجاندن مطهره ایدی بشارت الهیه ایله انبساطی و خلوباطنی قننده ظهور
مایندن شهوت آنک رجنه ساریه اولدی حب الهیهک ظهورندن آنده منبسطه اولان شهوت ایدی * شهوت
طبیعتیه دکل ایدی و ذات مطهره دن مراد ذات عیسویه اولتی جائزدر یعنی سجین ایله مدعو اولان طبیعتدن
مطهره اولان ذات صورتده که بشر صورتده اولان جسمنک صورتیدر متکون اولدی و بشر اسفل
سافلین اولان طبیعت صفاتیله ظاهره در اوله طبیعت که سجین ایله مدعو در و سجین غایت مهات
و بدده در و بشرک عالم طبیعتده سجینده اولدی بویور زبیرا صفات طبیعتیه و قیود ظلماتیه ایله مسجون
و محبوسدر * پس احکام طبیعتیه آنک روحانیتی او زهره مریمه تکبیه اولغله عالم نور و قدس دن محتجب اولور (قال
الله تعالی ثم اردناه اهل ما فاین الا الذین امنوا و عملوا الصالحات) (پس ذات جسم عیسوی عالم طبیعتدن
مطهره در دیوانکچون وصف ایلدی زبیرا روح الله وجهه مذکور او زهره صورت بشرده ظاهر اولدقده بنه
طهارت اصلیه و نزاهت ذاتیه او زهره در صفات طبیعتیه دن مطهره در و جائزدر که بیت اولده عن ماء مریم اوعن
نفخ جبرین فی صورة البشر قوی بیت ثانیه تکنون قولنه متعلق اوله پس او اوامعنا سمنه اولدی یعنی اعتبار او زهره
دیک اولور روح الله ایله ملقب اولان عیسا آنک جسمی ماء مریم ایله نفخ جبرئیل بدن طیندن موجود اولان
بشر صورتده ذات مطهره اولان عیسا آنک وجود بشری سنده و یا مریمک ذاتده متکون اولدی و بویوجه
او زهره بنه کذلک فی صورة البشر قوی نفخ جبرین قولنه متعلق اولتی جائزدر * پس دیک اولور ماء مریم بدن
و جبرئیلک طیندن موجود اولان بشر صورتده ظهوری حالده اولان نفخندن روح الله ذات مطهره ده که
ذکر اولدی یعنی کبی آنک جسمیتی و بشریتی صورتیدر و یا خود ای مریمک ذاتی و وجودیدر متکون اولدی
(لاجل ذلك قد طالت اقامته * فیها فزاد علی الف بسجین) یعنی طبیعت فاسده دن مطهره اولان ذاتده که عیسی
علیه السلامک جسمدر روح اللهک تکوینی و ظهوری اجلندن اوتری روح اللهک اول ذات مطهره اولان
جسمده اقامتی طائله اولدی و انده اقامتی تعیین ایله الف او زهره زیاده اولدی و یا خود مظاهر طبیعتیه نک اظهر
واصفای اولان ذات مریمه روح اللهک تکوینی اجلندن اوتری روح اللهک اول صورت بشریه طبیعتیه ده
اقامتی طائله اولدی زبیرا اظهر و اصفای مظاهر طبیعتیه اولان ذات مریمه روح الهی متکون اولدی پس
عیسا آنک بوعالمده صورت طبیعتیه ده اقامتی مریمک طبیعتی سرنندن مکتسبه در و عیسی علیه السلامک اول
صورت بشریه روحانیه ده اقامتی شیخک زمانده یکنیلدن متجاوز ایدی زبیرا میلاد عید ایدن میلاد محمد صلی
الله علیه و آله و سلمه کاتجه بشیر و زلالی بشیر ایدی و بویکتابک تاریخی التیوز بکرمی بدیدر و لکن سنه التیوز
بکرمی التی اولور زبیرا بویکتابک ابرازی امری رسول علیه السلامدن شیخ رضی الله عنه سنه سابعک محرمنده
واقعدر * پس عیسا آنک میلادندن کتابک تاریخیه کاتجه واقع اولان زمان معین او زهره یکندن متجاوزدر * پس
میلاد عیسی علیه السلامدن رسول علیه السلامک میلادنه کاتجه اولان زمان معین هجرت نبویه دن تاریخ
کتابه کاتجه اولان زمان معینه ضرب اولدقده تعیین او زهره یکن بوزسکسان بریل اولور پس روح اللهک اول
صورتده بوزمانه کاتجه بوند نصکره زوی و قننه وار شجه اقامتی آنک محلی اولان بدنی اجلندن اوتری در که آنکله
قاعدر زبیرا آنک بدنی دخی روحانیدر انجی مریمک بشریتی صورتدن اوتری و جبرئیلک بشر صورتده
ظهورندن اوتری صورت بشرده ظاهر اولدی یا خود ای مریم اجلندن اوتری زبیرا اصفای مظاهر طبیعتیه دندر
پس وجه اول او زهره فیها ضمیری ذات عیسی اولان صورت جسمیه عیسویه به راجع اولور و وجه ثانی او زهره
طبیعتیه راجع اولور و قال صدر الدین القنوی قدس سره فی الفکوک و صور عیسی متکونه من صیغه
الکلمة الالهیه بالصیغه الجبرئیلیه و بسبب ثباتها فی هذا العالم مدته و مکتسب من سر طبیعتیه مریم علیه السلام
و موجب سرایه القوة الطبیعتیه من مریم فیها نفخه جبرئیل من الکلمة هو خاصیه التمثیل الجبرئیلی بشراسو یا
ای حسنا معتدلا و حال الفعل هو من وجهه شبهه بالا حتملا انتهى کلامه (روح من الله لاس غیره فلذا احی
الموات و انشی الطیر من طین) شویله معلوم اوله که انبیادن هر بری مظاهر الهیه دن بره ظهوردر و لکن حیثیت

مخصوصه واعتبار معین الیه * پس اول اعتبار و حیثیت له هر تنی ایجاد است که چون حق ایچون
بر اسم متعین اولور که اول اسم حیثیت له اول نی حقه مستند اولور و هر موجودی شانی دخی بویله در که اول
حیثیت مخصوصه اعتبار له آتی ایجاد و اظهار است که چون حق در بر اسم متعین اولور و اول اسم اول موجود
مستند اولور و لکن انبیا الیه اکابر اولیا بنده و انزل مادونی اولان مظاهر بنده فرق بود که انبیا الیه اکابر اولیا
اسماء کلیه جعبه نیک مظاهرید که انزل سائر اسماء بنده که بقیه موجودات و عموم الناس انزل مستند در
اجناس و انواع افراد اولان اشخاصه نسبتی کبیر و اجناس و انواع بنده حکم و سعته تفاوت اولدیغی
کبی مقام مفاضله انبیا و اولیا بنده امر دخی بویله در * پس هر نیک حقه استنادی بر اسم معین حسیله
دروا مت و اتباع کثرتی و قاتی اول اسم حکمی و احاطه سی حسیله در و حدیث قیامت در رسول علیه السلام
بوکا اشارت ایدوب دیدیکه انه یحیی النبی و معه الرهط و النبی و معه الرجل الواحد و النبی
ولیس معه احد پس بونک سری بودر که هر فی الیه و لیس حقه استنادی و ارتباطی حیثیت معینه و اعتبار
مخصوصه جهتیه در که اول اعتبار اسماء حق در بر اسماء تسبیح اول نور الارسول الله صلی الله علیه و سلم
ورثه سنک کلی بر اسم جهتیه حقه مستند و اکام مرتب دکانر و اگر چه کیم اهل الله دن قصارای اکابر
حقه ارتباطی تعین اوله منتهی اولور که احداث ذاتیه بی تالید و مشرع صفات و اسماء اولان حق و حدانیق
اعتباریه حقه مضاف اولان جمیع تعیناتی جامع در و لکن رسول علیه السلام اید و ورثه سندن اکل
اولنر که تعین اول الیه شانری غیر یلده مخالف در زیر تعین اول معرفت حقه و بونلر که حقه استناد در هر وجه له
بونلر که غایتی دکانر بلکه بونلر بر حاله منفرد در که اول حال انزل مخصوصه در بعد الحق انزلدن غیر کسینه
افی عارف دکانر تعین اول انزل سعت قابلیت بنده متعین و منطبع در و تعین اولده اولان جمیع تعینات الهیه
اسماء نیک احکام و آثار انزل مظهر بنده ظاهر در (امدی) تعین اولک ظاهری الهیه در و بومر به
الله اسماء مستند و ان الله خلق آدم علی صورته آدم بومر به نیک صورتی اوزره مخلوق در و آدم بومر به نیک
مظهر اولی و انک ظاهری در و بومر به نیک باطنی الوهیت در و نفس روحانی اولان عیسایک روحانی و حقیقی
اول مر به نیک روحیتی کبیر آدم اول مر به نیک جسمیتی اولدیغی کبی * پس عیسایک روحی جمیع اسماء
الهیه بی جامع اولوب الله اسماء مسمی اولان الهیتک باطنندن منبعث اولوب مر به الوهیت اولان جمیع
اسماء نیک احکام و اوصافیه ظاهر اولغله (روح من الله لا من غیره) دیدی یعنی دیک اولور عیسی علیه السلام
الله اسمک باطنندن متعین اولان روح الهیه در غیر اسمک حضرت بنده اسماء تالیه در متعین دکانر *
پس بوندن اوزری امواتی احیا ایلدی و دخی طیندن طیری انشا ایلدی و انشا ابتدکی طیر خفاش ایلدی
قال الله تعالی حاکم (افی اخلق اکم من الطین کهیئة الطیر فانفخ فیہ فیکون طیرا باذن الله و ابرئ الاکه
والابرص و احی الموقی باذن الله) (پس عیسی علیه السلام روحی مال یتیم و ملک محمدی اولان الوهیت
مر به سندن منبعث اولوب حضرت الهیه در متعین اولغله و وجودی دخی اول اسم جامع مستند اولغله
وجود رسول علیه السلام کبی عیسایک اسکا نسبتی کامله اولدی و انک عهدی رسول علیه السلام
عهد نه قریب اولدی و نشأت ثانیه در ولایت محمدی به دخول استک انک صیب اولدی زیرا انک ظهوری و تعینی
دخی حضرت الوهیت در ولایت محمدیه دندر) (حق یصح له من ربه نسب * به یؤثر فی العالی و فی الدون) (یعنی
خصایص الهیه دن اولان خلق و احیا عیسی علیه السلام دن انکچون ظاهر اولدی و الله تعالی مظهر
عیسادن خلق و احیای انکچون اظهار ایلدی تا کیم عیسی ایچون ریشدن که الله اسمیه در نسب صحیح اولکه
اول نسب له اعلاده و دوندنه تأثیر ایلدی یعنی (و الله ملک السموات و الارض) فواسی اوزره مراتب علویه
و منازل سفلیه در حکم و تأثیر و تحویل و تصرف الله تعالی به مخصوص در * پس عیسی علیه السلام الله هدن
نسبی ثابت اولدی زیرا انک روحی حضرت الوهیتک باطنندن متعین اولوب اول جعبه کلیه حاویه اولدیغی جمیع
صفات الهیه الیه ظاهر اولدی تا کیم عوالم علویه و مراتب سفلیه در خلافت جهتیه بویتنی اظهار ایدوب
حکم اید و کذلک جنس عالیه صور انسانیه بی احیا استکله و جنس دوندنه طیندن خفاشی خلق استکله تأثیر
ایده و عالی دوندنه تأثیر استکله ریشدن انکچون نسب ثابت اولور زیرا احیا و خلق الله تعالی استکله خصایص دندر

قل یحیی الذی انشاها اول مر و هو بکل خلق علیم (الله طهره جسمه و زهره * روحا و صیره مثلاً بیکون) و بعض
نسخه ده لتکونین واقع اولدی یعنی الله تعالی عیسایک جسمی کدورات بشر به دن و اقدار طبیعیه دن تطهیر
ایلدی زیرا انک صورتی رأی عینده روح متجسد در و روحی دخی هیات طبیعیه دن و صفات عنصریه دن
تنزیه و تقدیس ایلدی انکچون قتل اولغله و صلب اولغله نه کیم حق تعالی (و ما قبلوه و ما صلبوه) قولیه
اندن اخبار ایلدی زیرا انک وجودی ملائیس هیولانیدن مجرد و روح قدسیله مؤید در و تکیون سبیل الیه فی مثل
ایلدی یعنی نشأت اولی ده طیندن طیری تکیون استکله و حیات و صحتدن اولان اعراضی مواته و مر صیده
تکیون استکله یعنی اول تکیون سبیل الیه کنند بنده مثل ایلدی یعنی احیا امواته و خلق طیریه
آتی کنند بنده بمائل ایلدی) (ان الله خلق آدم علی صورته) (پس امر جزمیده تصیر الیه و واقعه
اولان مثلیتک ثبوتدن من کل الوجوه مثلیتک ثبوتی لازم کلز زیرا مثلیت مطلقه دکانر مقیده در احیا
موقی الیه و طیندن طیرک تکیونیه و ابراء اکمه و ابرص اید و بونلر خصایص الهیه دندر و لتکونین قولی لام الیه
اولدغه فی مثل ایلدی اندن تکیونیک ظهور دندن اوزری و نشأت ثانیه در فی صفاتدن کنند بنده بمائل
ایلدی فی خلیفه الله و خاتم ولایت استکله و یاخود) (ان مثل عیسی عند الله کمثل آدم) (مفهومی اوزره الله
تعالی عیسایک آدمک من غیراب و ام تکیونیه مثل ایلدی فی من غیراب خلق استکله و یاخود من غیراب
مر بعدن فی تکیون استکله فی حویه مثل ایلدی حوایی آدمدن تکیون استکله پس) (ان مثل عیسی عند
الله کمثل آدم) (دیک) (ان مثل عیسی عند الله کمثل حوا دیک اولور که ذکر دندن انشی خلق اولدیغی کبی
انشی دن ذکر دخی خلق اولدی و لکن نساجل تهمت اولغله حوا به تمثیلدن اضراب اولوب) (کمثل آدم) دیندی
و بوجه آیت مذکور نه دلالاتی و جوهندن بوجه در قال الشیخ رضی الله عنه فی الباب العاشر من
الفتوحات فتم التراب من دورة الملك بمثل ما به بالدلالة علی ان الفضل بید الله و ان ذلك الامر ما اقتضاه
الاب الاول لانه فاجد عیسی عن مریم فتمثلت منزلة آدم و تنزل عیسی منزلة حوا فکما وجدت انشی من ذکر
وجد ذکر من انشی فتم بمثل ما به بد فی ایجاد بن من غیراب کما كانت حوا من غیراب فکان عیسی و حوا اخوان
و کان آدم و مریم ابوان لهما) (ان مثل عیسی عند الله کمثل آدم فواقع التشبیه فی عدم الابوة الذکر انیه من اجل
انه نصبه دلیلاً لعیسی فی براهقه و لم یوقع التشبیه بجوا و ان کان الامر علیه لکون المرأة محل التهمة لوجود
الحمل اذ كانت محلاً موضوعاً للولادة و لیس الرجل بعمل لذلك و المقصود من الادلة ارتفاع الشکوک
و فی حوا من آدم لا یقع الالتباس لکون آدم لیس محلاً لما صدر عنه من الولادة و هذا لا یكون دلیلاً الا عند من
یثبت عنده وجود آدم و تکیونیه و التکیون منه و کلا لا یبعد بن من غیراب کذلک لا یبعد من غیراب فالتشبییه
من طریق المعنی ان عیسی کحو اولکن لما کان الدخل یطرق فی ذلک من المنکر لکون الانشی کما قلنا محلاً لما صدر
عنه اولذلک كانت التهمة کان التشبییه بآدم لخصول براهقه مریم مما یمکن فی العادة فظهر عیسی من مریم من
غیراب کظهر حوا من آدم من غیراب و هو الاب الثانی انشی کلامه) (اعلم ان من خصائص الارواح انها لا تنطأ
شیاً الا حی ذلک الشئ و سرت الحیاة فیہ و لهذا قبض السامری قبضه من الرمدول الذی هو جبرئیل و هو
الروح و کان السامری عالماً بهذا الامر فلما عرف انه جبرئیل عرف ان الحیاة قد سرت فیما و طئ علیه قبض
قبضه من اثر الرسول بالاضاد و بالصادای علی یده و باطراف اصابعه فنبذها فی الجبل فخار الجبل اذ صوت البقر
انما هو خوار و لوا قامه صورة اخرى لیسب الیه اسم الصوت الذی لک الصورة کالغناء للابل و النواج لالبکاش
و البعائر لاشیاء و الصوت للانسان و النطق و الکلام) (امدی) شویله معلوم اولکه روح نفس رحمان در حیات
روح ایچون صفت ذاتیه در * پس فیکم روح اجسامدن بر جسمه تأثیر ایتسه و یاخود صورت مثالیه سی
اکام مباشر اولسه اول جسمه حیات ظاهره اولور او جسمک صورتی حسیله * پس اگر جسم مزاج
معتدل صاحبی ایتسه و حیاته قابل ایتسه حس و حرکت و جمیع خواص حیات مزاج مخصوص حسیله انده
ظاهره اولور و روح دخی هر قدر اقوی اولسه انک تأثیر دخی اقوی و اشد اولور و خاصیتی دخی اظهار اولور
(امدی) سن عالم اول که تحقیق ارواحک خصایص دندر که انلر بر شیت و طئی ای نزل الاول ثنی فی اولور و دخی
حیات انده سرایت ایدر و لهذا سامری اثر رسولدن که جبرئیل در و جبرئیل روح در بر قبضه قبض ایلدی

و حال بود که سامری بوا می عالم ایدی یعنی کشف است در اچی سنده مشاهده ایدش ایدی که روح بر شیشه مبانیر
اولا الا اول شیء اولور * پس وقتا کیم سامری عارف اولدی که صورت مثالیله سیله حیروم اوزره که اولدنی
روح متخلدر ظاهر اولان روح کلی جبرئیل علیه السلام در عارف اولدیکه تحقیق حیات سربایت ایدی شول
موضعده که جبرئیل اکابصدی * پس سامری اثر رسولدن یعنی شول ترابند که جبرئیل علیه السلام اتی
ایاخی اکا بصدش ایدی بر قبضه قبض ایدی قبضه ضادایله و صادایله اولقی جا تر در * پس ضاد ایله اولجیق
لی یدایله قبض ایدی و صادایله اولجیق اصابعنک اطرافایله قبض ایدی * پس اول قبضه بی حلی قومدن متخلدر
اولان بجل صورتیه ندا ایدی * پس اول بجل حی اولوب خوار ایدی یعنی اکا مخصوص اولان صوت ایدله
اواز ایدی زیرا بقرک صوتی خوار در اکا خوار در بر و اکا سامری اول بضای صورت اخراده اقامت ایتسه
یعنی مصوغ و مصنوعی صورت اخراده اقامت ایدوب احداث ایدیدی و بعد اثر رسولدن قبض ایدیکی
قبضه بی انده ندا ایدیدی و یا خود اکا سامری اثر رسولدن قبض ایدیکی شیئی صورت اخراده اقامت ایدیدی
البته اول صورته مخصوص اولان صوتنک اسمی اول مصوغه نسبت اولنوردی ابل ایچون رغا کبی و کاش
ایچون نواج کبی و شبات ایچون بعار کبی و انسان ایچون صوت کبی و بانطق ویا کلام کبی پس بوصور دن
هر قنغی صورته سامری مصوغن اقامت ایدوب اکابند ایدیدی اول صورته مختصه اولان صورت اندن
ظاهر اولوردی و اول صورتنک صوتی اکا نسبت اولنوردی بجلک صوتی که خوار در اکا نسبت اولنوب خوار
الجل دینلدی کبی صورت اخراک صوتی دخی بنه اکا نسبت اولنوردی نطق الانسان و کلام الانسان
کبی (امدی) شوبله معلوم اوله کیم جبرئیل علیه السلام روح کبیر سموات سبع اوزره و انزلک ماتحتی اوزره
و موالید و عناصر اوزره مسلطدر و انک محل سلطنتی سدره منتهی در) (ولقد رآه نزلة اخری عند سدرة المنتهی
وسدرة منتهی فلک سابعک نفسی صور تیدر و ارواحدن مرتبه عالیله ده اولان هر روح انک تحتنده اولان
جیع مراتب سافله مؤثر در * پس فلک سابعک تحتنده اولان سائر افلاک ارواحی جبرئیلک اعوان و انصاری
و قواسی کبیر و اما فلک قرک روحی که فلاسفه اکاعقل فعال تسمیه ایدر لر پس عرفا اکا اسمعیل دیر لر
و اول اسمعیل بی دکادر بلکه اول عالم کون و فساد اوزره مسلط اولان ملک در و جبرئیلک اعوان و اتباعنددر
و فلک قرک مافوقنده آنک حکمی یوقدر ته کیم جبرئیل ایچون سدره نک مافوقنده حکم و تصرف یوقدر * پس
وقتا کیم جبرئیل علیه السلام صورت مثالیله ده متجسد اولوب حسده ظاهر اولسه و اراضیدن بر ارضی با صسه
و اندن مروریاتسه * پس اول مقامه حیوة زائده بی وهب ایدر و جمیع ارواح عالیله دخی بو مشابه ده در و سامری
بومعنا بی عارف ایدی * پس وقتا کیم سامری به یوندن اول کشف است در اچیده حله عرشی که در تدر مشاهده
ایدی که برسی صورت انسان اوزره در و برسی صورت نسر اوزره در و برسی صورت اسد اوزره در و برسی
صورت نور اوزره در * پس سامری نک نظری ثوره سبق ایدی و انسان کامل صورتی اوندی (بصرت
بالم بصروا) (دیدی ای رأیت ما لم تروا و عرفت ما لم تعرفوا) قال الشيخ رضی الله عنه فی الباب الثالث عشر
من الفتوحات فی بیان حله العرش و الرابع علی صورة الثور و هو الذی رآه السامری فتخیل انه اله موسی فصنع
بصورة العجل و قال ما قال * پس وقتا کیم جبرئیل علیه السلام صورت مثالیله ده متجسد اولوب ظاهر اولدی
سامری نور باطنیله انی جبرئیل اولدیغن بیلدی * پس آنک براتی آینی با صدیقی ترابدن بر قبضه آلوب اول
دور دیکی صورت بجل ایچنه ندا ایدی * پس اول صورته مخصوص اولان صوتنک خوار در اندن ظاهر
اولدی و اکا صورت بجل موضعه صورت اخرا بی اقامت ایدوب اکابند ایدیدی اول صورته مخصوص اولان
صوت اندن ظاهر اولوردی و اول صوت اول صورتنک اصلی اولان صورته نسبت اولنوردی و بومسئله نک
روحی بودر که روح واحد مظاهر مختلفه ده ظاهر اولور و لکن هر مظهر ده ظهوری مظهر حسبیه در
* پس روحنک تصرفی و تأثیری قوالب و آوایندن محل حسبیه در روح حسبیه دکادر لون الماء لون اناته
(فذلك القدر من الحياة الساریة فی الاشیاء یسمی لاهوتا و الناسوت و هو المحل القائم به ذلك الروح *
پس اشیا ده ساریه اولان حیاتدن بوقدر حیات لاهوت ایدله تسمیه اولور زیرا حیوة صفت الهیه در بلکه
عین ذات الهیه در و الناسوت شول محلد که حیات اولان اول روح الهی انکله قائمدر و اول روح الهیه اول

محل حیدر) (فیسمی الناسوت روحا بقام به) (پس محل روح اولان ناسوت مجازا روح ایدله تسمیه اولنور
روح ناسوت ایدله قائم اولدیغندن اوتری و ناسوت روحی مشتمل اولدیغندن اوتری محل اسم حال ایدله تسمیه
اولنور بما قام به قولنده با سبب ایچوندر * پس انکیچون عیسایی روح ایدله تسمیه ایدی یعنی وجود
ظاهر بی اعتبار ایدله روح ایدله تسمیه ایدی و لایعسی روح الله در اچی اچلندن اوتری و جبرئیل بشر
صورته مریمه ظاهر اولدیغندن اوتری صورت بشرده ظاهر اولدی (فلما تمثل الروح الامین الذی هو جبرئیل
علیه السلام لم یم بشر اسو یا تخیل انه بشر یرید موافقتها فاستعاذت بالله منه استعاذه بجمهیه منه اخلصها
الله منه) (پس وقتا کیم روح امین که جبرئیل علیه السلام مریمه بشر سوی صورته مشتمل اولدی مریم
تخیل ایدیکه جبرئیل بشر در اکا موافقت ایتک استر * پس مریم جبرئیلدن الله استعاذه ایددی مریمدن
جمعی خاطر ایدله و حضور تام ایدله اولان استعاذه ایدله تا کیم الله تعالی انی اندن تخلص ایدیه * پس مریم علیها
السلام بیلدی که بشر سوی صورته اکا ظاهر اولان جبرئیل در مریم قنقه ارواح حقه بر علامت
یوغدی که ارواح متجسده اولدیغی حالده اتری عارف اوله نبی علیه السلام عارف اولدیغی کبی پس اندن
استعاذه ایددی و ایدی) (انی اعوذ بالرحمن منک ان کنت تقیا) (پس رجانه اندن استعاذه ایدی صورت
بشری مشاهده ایدکده اندن موافقت تخیلی اضطرابندن تا کیم انی خلاص ایدیه) (لما تعلم انک ملا یحوز
لخصل لها حضور تام مع الله و هو الروح المعنوی) (زیرا مریم عارفه ایدی که من غیر نکاح شرعی موافقت شرعی
و عقلا جائز اولان امور دن دکادر * پس مریمه اول استعاذه ده الله ایدله حضور تام حاصل اولدی و اول حضور
تام روح معنویدر که اکامل صق اولان حرحی اندن تنفیس ایددی و تنفیس اولز الا انسانک روحنده نفس
رجانه نک تجلیله و فی نسخه معصمه بالتشدید فصل لها حضور تام مع الله یعنی جبرئیل مریم ایچون حضور
تامی تحصیل ایددی یعنی جبرئیل صورت بشرده مشتمل اولدیده مریم اندن موافقت ارادتنی تخیل ایدکده
اندن استعاذه ایتکله مریمک الله ایدله حضور تامنه سبب اولدی) (فلو تفرغ فیها فی ذلک الوقت علی هذه الحالة
لخرج عیسی لا یطیقه احد لشناعة خلقه لخال امه) (یعنی جبرئیل علیه السلام اول حالده مریمه عیسایی
نفخ ایدی زیر عارف ایدی که روحنک بر محله ظهوری و تعینی محل حسبیه در * پس امر نفخی مریمدن
انقباضنک رفغنه و انکله موانستک حصولنه تأخیر ایددی * پس اگر جبرئیل مریمه بشر صورته مشتمل
اولدیغی وقتده مریمک اندن استعاذه و انقباضی حالنده عیسایی اکا نفخ ایدیدی عیسی علیه السلام
بروصف ایدله جقاردی که بر احد اکا طاقت کتور مزی اچی مریمک حالنده مشبعث اولان خلقتنک رد ایتدن
اوتری زیرا جبرئیل مریمه بشر سوی صورته ظاهر اولدیده مریم اندن موافقتنک وقوعنک تخیل ایدی
و حال بود که مریم الله تعالی به مبتلیه و دیاده زاهده و نکاح حده حصونه ایدی * پس اول صورتدن آنک نفسی
متضجره و متحرجه اولدی * پس اگر جبرئیل امین اول حالت اوزره مریمه روح الهی و کلمه الهی نفخ ایدیدی
مریمک تضجری و انقباضی حالی روح اللهده سربایت ایدیدی و روح الله سئی الخلق چیقاردیکه بر احد انکله
معاشرت ایتکله طاقت کتور مزی زیرا اولد و الیدینک حین موافقتده صفات نفسانیله و روحانیله بی و اول حینده
اغلب اولان حالی و واقع اولان تخیلری صورتی حسبیه متکون اولور اولد سربایه و لد اول حینده و لد واقع
اولان مری و حالی صورتی اوزره در مطلق ایک صورتی اوزره دکادر و الا مؤمندن کافر و کافردن مؤمن کتزدی
و بر شخصک جمیع اولادی صورت و اخلاقده بر صورت اوزره کوردی انکیچون عرفا و حکما حین موافقتده افضل
مخلوقاتنک صورتنی تخیل ایتکله امر ایدر لر زیرا روح محل حسبیه ظاهر اولور و انک محلی طبیعتدر زیرا صورت
انسانیله طبیعتده طبیعت حسبیه متصور و متجسده اولور * پس روح امین مریمک انقباض و تضجری حال
مشاهده ایدکده امر نفخی تأخیر ایدوب) (انما ان رسول ربک) (قولیه مریم ایدله موانستک حصولنه شروع
ایدی) (فلما قال لها انما ان رسول ربک جئت لاهب لک غلاما زکیا انبسطت عن ذلك القبض و انشرح صدرها)
(پس وقتا کیم جبرئیل امین مریم علیها السلام ایدی بن بشر دکیم که بدن منقبضه اوله سن بن سنک
ربکن رسولیم روح الله و کلمه الله رسالتیله بی سکا ارسال ایددی کده که - کابن غلام زکی بی وهب ایام امر
الهیه انی سکا ناقل اولدیغی حالده مریم اول قبضدن منبسطه اولدی و آنک صدی مفسر ح اولدی زیرا اندن

اول الله تعالى مرعى عيسى اليه تبشيرا تبشيدى (اذ قالت الملائكة يا مريم ان الله يبشرك بكلمة منه اسمع المسبح
عيسى بن مريم وجهيا في الدنيا والاخرة ومن المقربين) (قوليله پس مريم جبرائيل عليه السلام انما انما رسول
ربك جئت لاهب لك غلاما زكيا قولنى استماعا يتدكده اول تبشيري تذكريته مريم حقل وعدي انجازته
منتظر ايدى * پس اول وعدك قرينه سيله صورت بشريه متمثل اولوب اكا ظاهر اولان روح امين اولديغن
وروح امين كلمة اللهى ناقل اولوب اول وعدك وقتى اولديغن يلدى * پس اول قبضدن منبسط اولوب صدرى
منشرح اولدى وجبرائيل بدن بعدا يمدى * پس جبرائيل بشر صورتده مريمه قرب اولدى) (فتفخ فيها في ذلك
الحين عيسى عليه السلام) (پس مريمك قبضدن انبساطى وصدرك نشراحي حينئذ جبرائيل عليه السلام
عيسى اى اكا نفع ايلدى) (فكان جبرائيل ناقل كلمة الله لمريم كما ينقل الرسول كلام الله لامتة وهو قوله
وكلمته القاها الى مريم وروح منه) (پس جبرائيل عليه السلام كلمة الله اولان عيسى بغير واسطة اللهه
اخذايدوب مريمه ناقل ايدى زيرا مريمه ارسال اولمش اللهك رسول ايدى ته كيم رسول كلام اللهى اللهه
اخذايدوب امتة نقل ايدر وجبرائيل مريمه كلمة اللهى ناقل اولديغى الله تعالى بك) (وكلمته القاها الى مريم
وروح منه) (قوانك مفهوميدير * پس رسول معنى كلام اللهى جهت معنويه وروحانيه اللهه اللهه اخذ
ايدوب روحانيته امتة نقل ايدوب انفس انسانيه والفاظ بشريه نظر وفندن انزل قلوبنده القايتديكي كى
جبرائيل عليه السلام دخى صورت بشريه متمثل اولوب كلمة الله اولان عيسى مريمه نقل ايلدى واول صورتك
نفعنى ونفسيله اى اكا القا ايلدى بلكه جبرائيل رسل عليهم السلامه وحى الهى بى ناقل اولديغى كى كلمة الله
اولان عيسى ايدى دخى مريمه لوبله نقل ايلدى پس نقلينك صورتى على السوية در واما اخدين * پس مثابن
اوان لازم ذكر زيرا جبرائيل روح الهى اسم جامع اولان الله اسمى حضرتدن بغير واسطة اخذايدوب
ورسلدن هر برسى اكانازل اولان كلام اللهى اسماء الهية دن انك رب خاصى وماخذ فيضى اولان
اسم الهيتك حضرتدن اخذايدوب الامكر كيم رسول اخذك رب خاصى به اسم جامع اولان الله اسمى اوله
فسرت الشهوة في مريم نخلق جسم عيسى من ماء محقق من مريم ومن ماء متوهم من جبرائيل سرى في رطوبة
ذلك النفع لان النفع من الجسم الحيواني رطب لما فيه من ركن الماء فتكون جسم عيسى من ماء متوهم
وماء محقق) (پس نفع جبرائيل ايله مريمه شهوت ساربه اولدى وانك رجسته جريان ايدى * پس عيسى انك جسمى
مريم طرفندن ماء محققدن وجبرائيل طرفندن ماء متوهمدن متكون اولدى اوله ماء متوهم كه ذلك النفعك
رطوبة رجم مريمه ماري اولدى زيرا جسم حيواني دن واقع اولان نفع رطبدر زيرا انده ركن مادن بعض
شئ موجوددر * پس عيسى جسمى ماء متوهمدن كه جبرائيل نفعى رطوبة اولان مادر و ماء محققدن كه
مريمه هيجان ايدن مادر متكون اولدى * پس ذكر اولديغى اوزره مريم محرابه متسلسله ايككن
ملائكة اكا (يا مريم ان الله يبشرك بكلمة منه اسمع المسبح عيسى بن مريم) (قوليله انما تبش ايديكه اندن روح
الله اولان ولدظهور ايدر پس مريم توليد بشريده اولان عادت متعارفه نك حكمى موجبيله قدرت الهية نك
شهود ايدكل (رب انى يكون لى ولد ولم يمسس بشر) (ديدى پس ملائكة اكا قال كذلك قال ربك هو على
هين ولنجعله آية للناس ورحمة منا وكان امرا مقضيا) (ديدكده مريم حكمت الهية به منتظره وولدك ورونده
مشتبه ايدى پس جبرائيل مريمه بشر صورتده ظاهر اولوب) (انما انما رسول ربك لاهب لك غلاما زكيا)
ديدكده مريم يلدى كه وعد الهى اوزره جبرائيل اكا اولدى القا ايتككه نزول ايدى ولكن جبرائيل عليه السلام
ولدى ايجاد ايتكم كيجون صورت بشريه دن بر صورتده امر الله ايله ظاهر اولدى كه انك شائندركه توليد
قتنده ولدانك صوبندن حاصل اوله پس مريم زعم ايتديكى اوزره كه ولا حاصل اولز الاماء رجلدن توهم ايتديكه
ولدك اكا حصولى وجبرائيل غلامى وهب ايتسى حكم معتاد اوزره ماء جبرائيلدن اوله * پس مريم اول اوله
تبشيرا اولوب بعده ولد جبرائيلده محمول اولديغن استماع ايتدكده منبسطه وولدى اخذا ايتككه مشتبه اولدى
رسول جبرائيلدن كلام حتى اخذا ايتككه متشوق اولديغى كى پس جبرائيل مريمه تقرب ايدوب روح الله اولان
عيسى اى اكا نفع ايتدكده مريمك شهوتى ايكى وجه اوزره متحركه اولوب انده سرابت ايتدى بروجه بودركه سائر
انساء محسناتده بشر به مقتضاسى اوزره شهوتك حركتى كى مريم دخى وقتك بلوغى قنتده باهر الله ولدى اخذ

ايتكم كيجون حكم معتاد اوزره شهوتى متحركه اولوب نفع جبرائيل ايله رجسته ساربه اولدى زيرا ساربه شهوتك
هيجانى اكا كى حاضدن نقار قنتده واقع اولور ومريم عليه السلام انقطاع دم وقتنده اغتسال ايجون قوه مندن
منقطع ايدى * پس مريمه اول وقت شهوتك هيجانى وقتى ايدى وبشردن ولدك خروجى حكم معتاد اوزره واقع
اولز الا شهوتك حركتى وجوديله * پس جبرائيل اكا شاب حسن صورتده دنوى ولاهب لك غلاما زكيا
قوليله اللهه دن وعدك انجازى وقتك مريم بدن تصويرى قنتده * و صورت بشريه ظهر جبرائيلدن كلمة اللهك
اكا القا اولمشى عرفانى قنتده * ولا موعودى قنى ايدوب اكا شتهابى قنتده حكم معتاد اوزره شهوتى متحركه
اولدى زيرا اسباب موافقت مجتمعه اولدى شهوتى غلبه سندن وشول ولد ايله كه الله تعالى اى تبشيرا تبش ايدى
اكا نفعى واشتهاسندن واول وعدك وقتى وصولندن اولان نفعك فرخندن وشاب ايج صورتده جبرائيل اكا
مدانندن واك غلام زكى بى القا ايدى جكنى عرفانندن پس شهوتى متحركه اولدى احتلامده بعينه واقع اولديغى
كى * پس مريم جبرائيل نفعى قنتده محتلمه اولدى ونفع جبرائيل ايله انك ماء طاهرى رجم نفعى وطاهره سنده
جارى اولدى * پس جبرائيل (انما انما رسول ربك لاهب لك غلاما زكيا) قولنك مقتضاسى وجه خاص اوزره
روح الله اولان ولدى اخذا ايتكك لسان جبرائيل ايله من عند الله مريم حقهده خاصة شروع اولمغه انك شهوتى
متحركه اولوب انده سرابت ايتدى وبروجه دخى بودركه مريمه سريان ايدن شهوت محبت ذاتيه دن منبسط اولان
حب الهى شهوتى دركه معرفت الهية ايجون خلقن ايجادى وظهورى اول حب الهيتك قوجهى قنتده در
كنت كتر اخفى افا حبيت ان اعرف خلقت الخلق لا عرف) (پس مريمه عيسى انك جسمى ايجادنه ارادة الهية
تعلق ايتدكده مريمه بالقوه اولان حب الهى شهوتى باهر الله متحركه اولوب نفع جبرائيل ايله انده سرابت
ايتدى * پس عيسى انك جسمى مريم طرفندن ماء محققدن وجبرائيل طرفندن ماء متوهمدن خلق اولنديغى
وماء جبرائيل متوهم اولديغى بودركه زيرانا نفع اولان روح متمثلدر جبرائيل صورت حقيقه سيله نافع دكلدر *
پس ماهيت دخى انده متمله ومتوهمه اولور اول صورتده ماء صورت حقيقه سى اوزره ظاهر دكلدر
وشارحينك اكثرى بوجهى تجويزا تبشدر كه ماء متوهم اولديغى مريمك توهمندن اولق جاندر زيرا
جبرائيل صورت بشريه كوردكده توهم ايتديكه ولد ماء رجلدن اولور * پس مريم وهميله متأثره اولوب انك
وهمندن نفعدن ماء روحانى ونورانى خلق اولنديكه اندن جسم عيسى خلق اولدى واما بزم قنزده بوجه
ثابت اولدى زيرا مادة توهم وتحقق بالكرز مريم طرفندن اولق لازم كاور وحال بوكه شجرضى الله عنه نخلق
جسم عيسى من ماء محقق من مريم ومن ماء متوهم من جبرائيل ديدى وبوندن صكره دخى ديركه وخرج على
صورة البشر من اجل الله ومن اجل تمثيل جبرائيل فى صورة البشر پس مانك متوهم اولمشى جبرائيل طرفندن
جبرائيل صورت بشريه متمثل ومتخيل اولديغى حيثيله * زيرا جبرائيل سلطان عناصر در قادر دركه
نفس رجمانى سندن نفعده روح مائى اجرا ايليه وائى ما ايليه فافهم وجبرائيل نفعى قنتده آب ظاهر سز
عيسى انك جسمى بالكرز مريم بدن مخلوق اولديغى قدرت الهية دندر * پس عيسى انك من غير آب ولا تيله ولا دنك
انواع اربعة سى تمام اولور برونوع بودركه من غير ابوين انسانك وجوديدر آدم كى كه ترابدن مخلوق اولدى وبرنوع
ذكردن بالكرز انشئ نك تخليقيدر آدمدن حوانك تخليق كى وبرنوع دخى بودركه انشئ دن بالكرز ذكرل وجوديدر
مريم بدن عيسى انك وجودى كى وبرنوع ابوينك وجوديله انسانك ولادق كى قال الشجرضى الله عنه فى الباب
الثالث والسبعين من الفتوحات ومنهم رجل واحد فى كل زمان لا يوجد غيره فى مقامه وهو شبه عيسى عليه
السلام متولد بين الروح والبشر لا يعلم له اب بشرى كما يحكى عن بلقيس انها تولدت بين الجن والانس فهو مركب
من جنسين مختلفين وهو رجل البرزخ به يحفظ الله عالم البرزخ دائما فلا يخلو كل زمان عن واحد مثل هذا الرجل
يكون مولده على هذه الصفة فهو مخلوق من ماء الله خلافا لما ذكر عن علم اهل الطبائع انه لا يتكون من ماء المرأة
ولابد لله على كل شئ قدير) (وخرج على صورة البشر من اجل الله ومن اجل تمثيل جبرائيل فى صورة البشر
حتى لا يقع التكوين فى هذا النوع الانسانى الاعلى حكم المعتاد) (وعيسى عليه السلام بشر صورتى اوزره
چقدى اى مريم اجلدن اوترى وجبرائيل صورت بشريه متمثل اجلدن اوترى تا كيم بونوع انسانيه تكوين
واقع اوليه الا حكم معتاد اوزره بعنى عيسى روح اللهه در ولكن صورت بشريه ظهورى اى مريمه انساندن

اوتری و جبرئیل بشر سوی صورتده تمثیلدن اوتریدرنا کیم یونوع انسانیده تکیون واقع اولمیه الاحکام معتاد اوزره وحکمت متعارفه اوزره یعنی مریدن نه بشر متولد اوله زیر اشول صورت که مرأه حین موافقتده مشاهده ایدر و یا خود تخیل ایدر صورت ولده انکیچون تأثیر عظیم وارد حق نقل اولنور که بر خاتونده برولد طوعدی که انک صورتی صورت بشر ایدی و جسمی حیه نیک جسمی کبی ایدی پس اندن سوال اولمده خبر و بردی که حین موافقتده بر حیه بی کورمش ایدی * پس عیسی ابی آدم صورتی اوزره ظاهر اولدی زیر اصورک اشرفی واکرمی الله صورتی اوزره مخلوقه اولان صورت انسانیده در (ان الله خلق آدم علی صورته) پس بوضوئه تشریفدن اوتری الله تعالی نوع انسانیده تکیون حکم معتاده اوزره ایددی وانی تنزیه دن اوتری تا کیم انساندن غیر بر صورت متکونه اولمیه زیرا انسانک خلقی الله تعالی به مخصوص در صورت انسانیده متجلی اولمغه * ان الله خیر طینة آدم اربعین صباحا * پس انکیچون طینة آدم نخه یزید نکره صورت انسانیده متجلی اولدی و حق تعالی ماده نوریه لاهوتیه ده بر خیه عظمی جمعیتک احادیقی حیثیتیه صورت انسانیده متجلی ایدی و آدمک طینتی مخمر ایدی و کذلک جبرئیل علیه السلام روح الهی مریک انبساطی و صدرنک انشراح حینده نفخ انیمکه عیسی علیه السلام متولد اولدی صدری منشرح اولدیغی حالده و انک صورتی حسن ایدی و وجهی طلیق و مستبشر و بسام ایدی و انک اوزره بسط غالب ایدی) (نخرج عیسی علیه السلام بحی الموقی لانه روح الهی و کان الاحیاء لله و النفخ لعیسی علیه السلام کما کان النفخ لجبرئیل و الکلمة لله) (پس عیسی علیه السلام صفت حیوة ایل ظاهر اولوب موتایی محی اولدیغی حالده چقدی زیر تحقیق اول روح الهی در روح الهی بر شینک باندن مری و یا بنز اول شیء حی اولور و مظهر عیسویه احیا الله مخصوص ایدی و نفخ عیسی ایچون ثابت ایدی نه کیم عیسی حقه نفخ جبرئیل ایچون ثابت ایدی و کلمة الله مخصوصه ایدی یعنی عیسی موتایی محی اولدیغی حالده متولد اولدی روح الهی اولمغه و انک مظهرنده حقیقة احیاء ایدن الله ایدی و نفخ عیسانک ایدی * پس عیسانک مظهرنده اولان احیاء دخی محقق اولور الله محی اولدیغی اعتباریه و متوهم اولور عیسانک نفخنه نسبتله بروجهله وجه آخر ایل اولدخی محقق اولور بوند نکره ذکر اولور نه کیم وجه آخر اعتباری اوزره عیسانک جسمی خلقنده توهم و تحقیق و ارایدیکه نفخ بشر سوی صورتده مظهر جبرئیلدن اولدی * پس جبرائیلک نفخی متوهم در زیر اصورت بشریه ده تمثلی طریقیله نفخ ایدی و کذلک جبرئیلک وجودی دخی وجود حقه نسبتله متوهم و تخیلدر حقیقتده وجود و نفخ حقه در * پس علی کلا التقدير بن جبرئیلده اولان نفخ متوهم در و کلمه محقه در حضرت الوهیتدن فائضه در * پس عیسانک جسمی نفخ جبرئیل ایل حضرت الوهیتدن فائضه اولان کلمة الله مظهر اولدی (امدی) ثوبه معلوم اوله کیم کام اگر چه کیم کثیره در حضرت حسیله و لکن اسماها ثلثه ده منحصره در بر کلمه بودر که حروف ظاهره و کونه و ملکیه و شهادیه و جسمانیه دن متحصله اولان هیئت ایدیه * پس باعتبار اوزره جمیع موجودات کلمات الهیه در و بر کلمه دخی بودر که حروف باطنیه و ملکوتیه و روحانیه دن متحصله اولان هیئت ایدیه جمعیه در ارواح عقول و نفوس و ملائکه دن اولان موجودات ایدیه کبی که بونلر کلمات روحانیه قدسیه سبوحیه در و بر کلمه دخی بودر که حقایق حروف الهیه و حروف روحیه و حروف جسمانیه بیثنی جامعه اولان هیئت ایدیه جمعیه در و بولکله نوع انساندن اولان هر بر کمالک حقیقتیه در و لکن کلدن هر برینک اوزر نه مریک کوره دن بر مریک کلمی غالبدر و کلمه عیسویه مسیحیه حقایق حرفیه الهیه و حقایق حرفیه روحیه حرفی بیننده اولان جمعیته احادیقی هیئت ایدی و حقایق حرفیه جسمانیقی اوزره حرف روحی غالبه ایدی و حرف روحی اوزره حرف لاهوت غالبه ایدی انکیچون عیسی حقه در (ان الله هو المسيح ابن مريم) دینی قائل منصرف طرفندن غلط بوندن * و جمیع کل حروف روحیه و حروف جسمیه حقایقندن متحصله اولان کلمات اولدقاری بونشأت بشریه عنصریه ده ظهور لرند نکره اولور کلمه غیبیه الهیه اولدقاری حروف غیبیه دن متحصله اولدقاری که انلرک اجتماعی ارواحک وجودنه سبدر و حروف غیبیه اسماء ذاتیه نیک آثار و توجهاتی اولان احکام وجوددن عبارتدر * پس حق تعالی اول اسماء ذاتیه اولان حروف حیثیتیه مریک الوهیتده تجلی ایدکده انلرک مقابله سنده مؤثر فیها اولان اعیان حروفیه که

حقایق اعیانک قابلیتدر انلرک بینلرنده اجتماع واقع اولور که اول حروف غیبیه حروف اعیان قابله متعینه در * پس اگر حکم حروف غیبیه دن هر بر حروف انک مقابله سنده اولان عین قابله حروفیه مقارنت ایدکده کلمه غیبیه متحصله اولور و اما مریک الوهیتده اولان جمیع اسماء ذاتیه حروفی مؤثر فیها اولان جمیع اعیان قابله حروفیه جمعیته اولدقه کلمه الهیه کلمه جامعه اولور * پس اول مرتبه ده جمیع حروفک تألیفندن متحصله اولان صورت عیسی روحیتک حقیقی اولان کلمه در انکیچون (و کلمته القاها الی مريم) دیدی و بروجه دخی بودر که حروف اصلیه الهیه حقلک اشیا به تعلقندن عبارتدر اشیا انک وحدانیقی اوزره اولدقاری حیثیتیه و بونلر مقایح اولدر که انلرک مقایح غیبیه تعبیر اولور و انلر اسماء ذاتیه و اسماء شئون اصلیه در که ماهیات انلرک لوازمندن و تعریفاتیستک تعلقی نتایجندن و انسانده بونلرک نظری تصور نفسانی انساندر انسان کندی ذهنده عالم اولدیغی صورک تعیناتدن اول و بونلر تصرفات مفروضه در که ترکیب معنوی و ذهنی و حسیدن خالیه در و اول تعقلده اشیا بری برینک عینیدر و تعقل ثانی عرصه علم ذاتیه امتیاز نسبی حیثیتیه متعینه اولان ماهیاتک تعقلیدر و بوحضرت ارتسامدر که اکابر محققین و حکامدن متأملین اکا اشارت ایدر که اشیا نفس حقه مریسمه در و بومریک حروف غیبیه نیک ایکنجی مریسمه سیدر * پس ماهیتک لوازمندن انک افرادی حیثیتیه حضرت علمیه ده انک تعقلی حرف عیسی و معنویدر و بوعتبار اوزره عیسانک روحی حقیقی کلمه الهیه در (و کلمته القاها الی مريم) و اول ماهیت اوزره مفاض اولان وجودک انبساطندن اول ماهیتک تعقلی انک لوازمیه کلمه غیبیه معنویه در و ماهیتک لوازمندن اول وجودک اکا اتصالی تقدیمک تعقلی اعتباریه ماهیت حروف وجودی اولور و وجودک ماهیت اوزره لوازم کلیه سی اوزره انبساطی اعتباریه ماهیت کلمه وجودیه اولور * پس بوعتبار اوزره جمیع موجودات کلمات الهیه اولور) (فکان احیاء عیسی للاموات احیاء محققان حیث مظهر عن نفخه) پس اموات ایچون عیسانک احیاء محقق ایدی انک نفخندن احیاءک رأی عینده ظهوری و حصولی حیثیتیه پس احیاءک اکا اضافتی عرفا و عاداتا جائزدر حسک شهودیه و تحقیق دخی جائزدر زیرا انک هویتی هوبت حقدور و اولدخی لاهوت و روحیت و صورت جمعیته نیک ایدیتدر * پس نفخ اکا اضافت اولور انک هویت لاهوتی اعتباریه کماظهره عن صورة امه نه کیم عیسی علیه السلام ولادت اولدده حکم معتاد اوزره ای مریم صورتدن ظاهر اولدی و نه کیم انک ای طرفندن جسمک خلقیه حقیقی محقق اولدی زیر اماء مریم محقق ایدی * پس عیسی ایچون احیاء اموات دخی محققدر انک نفخندن احیاءک ظهوری حیثیتیه و بوجهله عیسی مریم مضاف قلنور و اکانتیت اولور * پس انک حقه عیسی بن مریم دینلور پس احیاء ایچون نافقه اولان صورت عیسویه به احیاءک اضافتی دخی بولدر یعنی احیاء محقدور و احیاء اکا نسبت اولنور) (و کان احیاءه ایضا متوهمان منه و اما کان من الله) (و فی بعض النسخ لله) (جمع) ای عیسی الاحیاء المحقق و المتوهم لحقیقه) (و فی بعض النسخ بحقیقه) (اللی خلق علیها کما قلناه انه مخلوق من ماء متوهم و ماء محقق) (و ایضا عیسی علیه السلام احیاء اندن اولدیغی متوهم ایدی بلکه احیاء حقیقتده الله ایدی زیر افاعل حقیقی وصفات کمالیه صاحبی الله در * پس عیسی احیاء محقق ایلده احیاء متوهم بیثنی جمع ایلدی آنک شول حقیقی که جسمی آنک اوزره مخلوقدراقتضا ایدیکندن اوتری نه کیم برانی ذکر ایدک که تحقیق عیسی ماء متوهمدن و ماء محققدن مخلوقدر) (نسب الیه الاحیاء بطریق تحقیق من وجه و بطریق التوهم من وجه) (و بوقول جمع قولی بیان ایدر یعنی احیاء عیسویه من وجه تحقیق طریقیله نسبت اولنور و من وجه توهم طریقیله یعنی وقتا کیم عیسی علیه السلام جسمی خلقی ماء متوهمدن اولدیه پس اول تحقیق و توهم انک فعلندن ظاهر اولدی و اکا احیاء طریقی تحقیق و طریقی توهمه نسبت اولنور زیرا انک فعلی انک تکیون اصلنک فرعیدر و حق تعالی عبارت قرآنی ده کلا الوجهین اعتبار ایلدی زیر ابکی وجه معاقلیه اصلیه سنک مقتضاسندن در) (فقیل فیه) (ای فی حق عیسی علیه السلام) (من طریق تحقیق و یحیی الموتی و قبل فیه من طریق التوهم فتنفخ فیه فیکون طیرا بادن الله) (فالعامل فی المجرور بیکون لا ینفخ و یحتمل ان بیکون العامل فیه تنفخ) (فیکون طیرا من حیث صورته الجسمیه الحسیه) (پس من طریق تحقیق

عيسائيك احياى حقه دى ندى يعنى الله تعالى ويحيى الموتى ديدى يعنى عيسى موتاي احيا ايدر * پس الله تعالى احيا موتاي اكاسناد ايلدى ومن طريق التوهم آتاك احياى حقه دى ندى يعنى الله تعالى (فينفخ فيه فيكون طيرا باذن الله) ديدى پس مجرورده يعنى باذن الله قولنده عامل يكون قوليدرتنفخ قولى دكادر وحتمدركه مجرورده عامل تنفخ قولى اوله پس تقدير بوبله اوله فيكون طيرامن حيث صورته الجسميه الجسميه يعنى طيندن عيسانك مصنوعى اولان شئ صورت جسميه جسميه سى حيثينيله طير اولور صورت روحيه حقيقيه سى حيثينيله دكادر زيراعيسى عليه السلام ماء محققدن وما متوهمدن مخلوق اولوب اى مريم اجلندن وجبرئيل صورت بشرده مثلى اجلندن اوترى صورت بشرده ظاهر والمغله آتاك فعلى براعتبار ايله محققدر وبراعتبار ايله متوهمدن اول شينك صورت جسميه جسميه ده ظهرورى عيسانك صورت جسميه ده ظهروندن اوتريد * پس آتاك فعلى اولان طيرده دخي تحقق وتوهم موجود والمغله طيرك توكوفى جميع وجوه ايله محقق دكادر والا انه توهم اولمق لازم كاور * پس محقق طير اولديعى صورت صورت جسميه جسميه سى حيثينيله در يعنى بحسب الصورة طير اولور واما صورت جسميه وصورته روحيه حقيقيه نك جمعيتى واحد بتى اعتبار ايله توهم سنز تحقيق اوزره طير دكادر انكچون شيخ رضى الله عنه (فيكون طيرامن حيث صورته الجسميه الجسميه ديدى وعيسى عليه السلام دخي انكچون) (افى اخلاقكم من الطين كهيه الطير) ديدى كاف تشبيه ايله ايراد ايدى (واى اخلاقكم من الطين كهيه الطير) ديدى (امدى) باذن الله قولنده يكون قولى عامل اولمق جائزدر وتنفخ قولى دخي عامل اولمق جائزدر ولكن شيخ رضى الله عنه وجه اولى ترجيح ايلدى پس تقدير بوبله اولور قنفخ فيه اى فى الشيخ المصنوع من الطين فيكون الشيخ المنفوخ فيه باذن الله طيرا) پس طير حقه دى ندى عيسى متوهمدن زيراعيسانك نفخي قنفخه دى ندى باذن الله طير اولدى * پس منفوخ فيه اولان شينك طير اولسنه سبب اولان اذن الله وامر الله اولدى نفخ عيسانك نفخي دكادر وطيرك توكوفى عيسان اولدى بلكه عيسان اولان انمق نفخ ايدى ووجه محتمل اوزره باذن الله قولنده عامل قنفخ اولدقده پس تقدير بوبله اولور قنفخ فيه باذن الله فيكون طيرامن حيث صورته الجسميه الجسميه پس منفوخ فيه اولان شينك طير اولسنه سبب اولان باذن الله عيسانك انده نفخيدر * پس طيرك خالق عيسانك باذن الله نفخذن اولدى وعيسانك نفخ انكچون اولان اذن الهى پس حقا كاتمكنندن عبارتدر يعنى عادت انكچون خارق اولان فعلى ايجادا تمكه اكافوت اعطاسندن عبارتدر كه كيف مايشاء فاعل اوله وانندن صادر اولان فعل عرف عايدده الله دن غيرى براحدده مضاف اوليه وحقا كاتمكنن اسماء ذاتيه نك اثار وتوجهاتندركه عيسى انلر ايله متحقق اولوب انلر آثارى جمعيتيله ظاهر اولدى وعيسانك الله تعالى نك تمكيني انك عين ثابته سى وصورته معلوميه سى حيثينيله اولان استعداد خاصى سبيله در * پس عيسان صدر اولان احيا وخلفه تحقيق وتوهم جهتي جمع اولدى نه كيم تحقيق وتوهم جمع اولدى شول شينكه عيسانك جسميتى انده مخلوقه اولدى (كل يعمل على شاكله) (وكذلك تبرى الاك والابرص وجميع ما نسب اليه والى اذن الله واذن الكتابه فى مثل قوله باذن الله) (وكذلك حق تعالى نك عيسى عليه السلام يبرى الاك والابرص قولى تحقيق وتوهم اوزره در وخورق عادتدن عيسانك باذن الله واذن الله واذن الله قولى مثلنده اذن كتابته نسبت اولنان شينك جسميتى تحقيق وتوهم اوزره در) (فاذا تعلق المجرور بتنفخ فيكون النافع ما ذونا له فى التنفخ ويكون النافع باذن الله) (پس فتنكم مجرور كه باذن الله قوليدرتنفخ قولنده متعلق اولسه پس نافع نفخده ما ذون له اولور وطيرا باذن الله نالخدن حاصل اولور وبوتحقق جهتيه اولان وجه در) (واذا كان النافع نالخالع الاذن فيكون التكوين) (وفى بعض النسخ التكوين) (للاطرا طرا باذن الله) (وفتنكم نافع كه عيسى عليه السلام اذن الهى سنز نافع اولسه * پس طير صورتى اوزره مخلوق اولان شئ باذن الله طير اولور وتكوين طير انكچوندر يعنى لادن اذن نالخدن نفخي قنفخه طير باذن الله كندى نفسندن متكون اولور * پس عيسى توهم جهتيه خلق ايدر كه انك نفخي قنفخه طيرك باذن الله كندى نفسندن توكوفى نيدر وحقيقته انك خالقى حق اولور كه شينك توكوفته اذن ويردى وبوكلامه مقدم وتاخير واردر تقدير بوبله اولور (فيكون طيرا باذن الله التكوين والتكوين للطائر * پس التكوين قولى مبتدا اولور وللاطرا قولى خبر اولور

كانه شئ مصنوع باذن الله طيرا اولدقده نصكره تكون طيرا انكچون اولديغن بيان ايدر كه عيسى انكچون دكادر ودخي حقا ارادت ذاتيه نك تقاضا سى اوزره حق انكچون دكادر بلكه نفخك وجودى قنفخه اول شينك توكوفه قابليتى واستعدادى سبيله تقاضا تمكه حق تعالى كاتكون انكچون اذن ويروب اكاعطاء وجودا تمكه متكون اولور * پس توكوفى طاب اتمكه اذن الهى قنفخه تكون انكچون اولور وحق تعالى اكاذن ويروب اعطاء وجود ايتديكى اعتبار ايله تكون حق انكچون اولور زيرا نفخك وجودى قنفخه شينك كندى نفسندن توكوفى اذن الهى به متوقفدر وجائزدر كه التكوين قولى فيكون قولك اسمى اوله وللاطرا قولى خبر اوله وطيرا قولى انكچون فعل مقدر اوله كه فيكون قولى اكاذن ايدر * پس تقدير بوبله اولور فيكون التكوين للطائر ويكون الشئ المصنوع طيرا باذن الله (فيكون العامل عند ذلك تكون) (پس وابتعا قنفخه مجرورده عامل تكون قولى اولور) (فلولا ان فى الامر توهمها وتحققا ما قبلت هذه الصورة هذين الوجهين بل لها هذان الوجهان لان النشأة العيسويه تعطى ذلك) (پس اكر تحقق امرده يعنى عيسانك خالقننده جبرائيل طرفندن توهم مريم طرفندن تحقيق اولميدى بوضوورت عيسويه وجهيتى قبول ايتزدى يعنى آتاك فعلنده توهم وتحقق ظاهر اولزدى بلكه بوضوورت انكچون وجهان حاصلدر زيرا نشأت عيسويه توهم وتحققدن منتشئه والمغله توهم وتحقق اعطا ايدر وباخودا كريسائيك خالقى امرنده توهم وتحقق اولميدى بوضوورت يعنى قنفخ فيه فيكون طيرا باذن الله صورتى بوجهيتى قبول ايتزدى يعنى مجرور اولان باذن الله قولى يكون قولنده متعلق اولمق جواز ايله تنفخ قولنده متعلق اولمق جوازى قبول ايتزدى بوجهيتى قبول ايدر دى ولكن بوضوورت انكچون وجهان حاصلدر زيرا نشأت عيسويه توهم وتحقق اولان وجهيتى اعطا ايدر * پس انك حالى اوزره اولان نك فعلى بيان ايدر آتاك حالنك صورتيدر وجهيتى قبول ايتدى) (وخرج عيسى من التواضع الى ان شرع لامته ان يعطوا الجزية عن يد وهم صاغرون) (اى منقادون ومتواضعون وعيسى عليه السلام اى حالندن تواضعدن شول مرتبه ايله ظاهر اولدى كه تواضعى اكامتته اولدى كه امتنه شرع ايلدى كه جزيه بييدرنندن ويره وحواله كوا نلر متواضعون ومنقادوندر يعنى منقادين اولدقلى حالده جزيه بييدرنلر وخصوص ايله مخصوصه ايتيه لر وعيسانك اى حالندن متولد اولان تواضع ايله آتاك خروجى وآنك امتنه اعطاء جزيه بي شرع ايتسى نشأت اولى ده رسالت تشريعيه ايله يعنى وشرع اولديعى حالده امتنه احكام شرعيه بي تقرر ايتديكى زمانده در نشأت ثابته اى حاليله نزول ايتز اى حالنده متولد اولان بعض صفاتى كه جمعيت محمدية دن اى آيه درازاله ايتكمچون اخلاق الهيه وصفات محمدية ايله نزول ايدر والا محمد عليه السلام شريعت جامعه كلييه سى دائره سنه داخل اولزدى وعيسى عليه السلام نشأت ثابته ده دجال ايله محاربه ايدوب اى قتل ايتسه كر كدر * پس اى حالندن متولد اولان تواضعله نشأت ثابته ده نزولى وامتنه اعطاء جزيه بي امر ايتسى قنفخه در واخلق محمدية ايله نزولى ودجال ايله محاربه ايدوب آتاك هلاك ايتسى قنفخه در كرواضع ايله نزول ايتدى دجالى قتل ايدى مژدى وكذلك نزول ايتدكه شريعت مجده ورسالت مستقلا ايله نزول ايتز صاحب شرع وناموس ووالى دين مأنوس اولان رسول عليه السلام شريعت جامعه كلييه سيله متشرع اولديعى حالده واحكام شرع محمدية بي محيى ومجرى اولديعى حالده ولايتيله ودين محمدية بي تبعيتيله نزول ايدر وخلافتى جهتيه اجتهاد ايله مقرر اولوب اختلاف اوزره اولان بعض احكامى رفع ايدر كه عهد رسوله رسول عليه السلام اول احكام اوزره دكل ايدى واحكامك بعضيتى رفع ايتسى خارج شرع مجدى دكادر زيراعيسى عليه السلام جمعيت محمدية مقامنه نسبتنك صحتى ذوقا وحالا جمعيت محمدية به دخوليله وآنك احكاميله انصاغيله در وحق تعالى انكه بوشريعتك احكامنى وحكامى دولتى ختم ايدر قال الشارح داود القسيرى انما قال شرع لامته على صيغة الماضى والمشرع لها رسول الله صلى الله عليه وسلم لانه حين نزوله من السماء لابدان بقرامى الجزية كما شرع عليهم رسول الله صلى الله عليه وسلم فهو بمعنى المضارع ومثله قوله تعالى (ونادى اصحاب الجنة اصحاب النار) اى ينادى فى الاخرة وذلك لان ما هو ثابت فى علم الله ان يكون فهو بمنزله ما كان وتحقق وقال خرج فى غاية التواضع الى ان بشرع لامته اى بقرامى الشرع المجدي لامته عند نزوله ان يعطوا الجزية عن يد وهم صاغرون) (انتهى كلامه * پس شارح مذكور شرع لامته قولى مضارع معنا سنه اخذ ايدوب دبركه

نشأت ثانیة عیسایک نزولی زمانه امی حالدن متولد اولان تواضعندن آنک امتی اولان قوم نصاریه
جزیه بی شرع ایدر رسول علیه السلام انله شرع ایتدی کی و لکن عیسی علیه السلام نشأت ثانیة ده امت
محمد بنده نزول ایتد کده اول وقتده موجود اولان قوم نصاری آنک امتی اولان و انک شرعیتده اولان را کیم
تواضع ایچون انله کند ی امتی اولان قلدی ایچون اعطاء جزیه بی امر ایلیه و انک شرع سابقی شرع رسول ایله
منسوخ اولمق کر کدر تا کیم نشأت ثانیة ده اندن بقیه قالد و عیسی دخی سابقانوت و رسالتی جهتیله مستقلا
آنک امتی اولان قوم بیننده تشریع ایله ظاهر اوله و دخی امت محمد بیننده شرع محمدیله ولی تابع ظاهر اوله بواصر
مخالفه شرعی الله عنک مرادی مبعث محمدیدن مقدم عیسی مبعوث اولدیغی جینده امی مریم حالدن اوتری
تواضع ایله ظاهر اولوب تواضعندن اوتری امتنه اعطاء جزیه بی امر ایتدیکن و امی حالی کند بیننده و امتنده
ساریه اولدیغی بیان ایتکدر) (وان احدهم اذا لطم فی خده وضع الخد الاخر لطمه ولا یرفع علیه ولا یطلب
الفصص منه) (وعیسی علیه السلام امتنه شرع ایلدی که تحقیق انلردن برسی هر چنکم خنده لطم اولسه
یعنی طبایحه ایلد یوزینه اوراسه انی طبایحه ایلد اوران کسسه به خدا خری وضع ایدردی که اکادخی طبایحه اوره
ودخی آنک اوزره مر تفع اولمزدی یعنی کند ی غلبه ایدوب اخذ انتقام ایتزدی و دخی شرع اندن قصاص طلب
ایتزدی) (هذا من جهة امه اذ المرأة السفل فلها التواضع لانها تحت الرجل حکما و حقا) پس عیسایک
تواضعله ظهوری و امتی بیننده تواضعله و عدم ترفع ایله حکم و شرع ایتدی اکا امی مریم جهتند ندر زیر امر آه
ایچون جانب مقل ثابتدر * پس انکیچون تواضع ثابتدر زیر امر آه رجل تحتند در حکما و حقا * پس حکما
رجل تحتند اولدیغی (الرجال قوامون علی النساء) قوی کیددر و للرجال علیهن درجة و للذکر مثل حظ
الانثیین) (کی و مرأیتک شهادتی رجل واحد شهادتی اولدیغی کیددر و حصار جلت تحتند اولدیغی ظاهر در
پس عیسایک جسمیتده ماء مریم محقق اولغله احوال جسمانیه سنده صفات انفعالیه غالبه ایدی ته کیم
انانده حکما و حقا اولان تسفلدن صفات انفعالیه غالبه در زیر امر آه مریم محقق در ماء متوهم اولان ماء جبرئیل
اوزره غالبدر) (و ما کان فیهم من قوة الاحیاء و الا برأ فی جهة نفخ جبرئیل علیه السلام فی صورة البشر
فکان عیسی علیه السلام یحیی الموتی بصورة البشر و لولم یأت جبرئیل فی صورة البشر و انی فی صورة غیره امن
صورا لا کوان العنصریة من حیوان و نبات اوجاد لکان عیسی علیه السلام لایحیی الموتی الا حیة یقلب
بکمال الصورة و یظهر فیها) و شول شی که احیاء اموات و ابراء که قوتندن عیساده ثابت ایدی پس جبرئیل علیه
السلامک بشر صورتده غنلی حالنده اولان نفخی جهتندن ایدی زیر احیات ارواح ایچون ذانیه در زیر اندر
انفاس رحمانیه در و حلا احوالیه در احیاء و ابراء انلرک خصایصند ندر پس عیسی علیه السلام موتانی احیاء
ایدردی صورت بشر ایله متلبس اولدیغی جینده زیر عیسایک صورتی شول صورتک نتیجه سیدر که جبرئیل انی
مریمه نفخ ایدوب القا ایتد کده اول صورتده متمثل ایدی انکیچون ماده و لد و لدن منفعل اولدیغی جینده اخلاق
و هیأت نفسانیه دن و لد اوزره غالب اولان شی و لد اوزره غالب اولور و اگر جبرائیل علیه السلام نفخ ایچون
مریمه صورت بشرده کلیددی و صورت بشردن غیر حیوان و نبات و باجاده صورتندن اولان الوان عنصریه
صورتندن بر صورتده کلیددی البته عیسی علیه السلام موتانی احیاء ایتزدی الا اول صورت ایله متلبس
اولدیغی جینده و انده ظاهر اولدیغی جینده زیر احیاء عیسی روح امیندر پس احیاء ایتز الامتلبس و ظاهر
اولد کده شول صورتده که جبرائیل علیه السلام کلمه بی مریمه القا ایتد کده اول صورتده متمثل ایدی (ولواتی
جبرئیل بصورة النورية الخارجة عن العناصر و الارکان اذ لا یتخرج عن طبیعته) (و اگر جبرئیل علیه السلام
سدره المنتهاده اولان آنک صورت نوریه طبیعیه سیله کلیددی که اول صورت عناصر و ارکاندن خارجه در *
زیرا جبرائیل علیه السلام طبیعت نوریه سندن چقمز و سدرده اولان صورت معینه سندن مافوقه تجاوز ایتز
زیرا کند بینک صورت اصلیه بی که عنصریه دکدر طبیعیه و نوریه در فلان ثامن ایله سابعک بیننده در پس
اول صورت اصلیه سیله مقامده ظاهر اولور و مافوقنده اولان صورت نوریه الهیه و صور اسمائیه به تجاوز ایتز *
پس آنک سلطنتی تحتند اولان جیع صور عنصریانه متمثل اولور زیر جبرئیل سلطان عناصر در * آنک
قوتده وارددر که سموات سبعنک و انلرک ماتحتی اولان جیع عنصریات صورتده ظاهر اوله صور عنصریاندن

هر قنقی صورتده دیلر سه موطن و مقام حسبیه و هر مقام اهلک استعدادی حسبیه که آنله ظاهر اولور
لکان عیسی لایحیی الموتی الا حیة یظهر فی تلك الصورة الطبيعية النورية لا العنصریة مع الصورة البشریة
من جهة امه) (عیسی موتانی احیاء ایتزدی الا صورت طبیعیه نوریه ده ظاهر اولدیغی جینده امی مریم
طرفندن صورت بشریه ایله تلبسی جهتیله احیاء ایتزدی زیرا آنک احیاء ایتدی جبرئیلک حین نفخده اولان
صورتیه ظهوری حینتیه در پس جبرئیلک صورت طبیعیه نوریه سیله ظاهر اولدیغی احیاء ایدره مریدی پس
احیاء قنده اکا لا بددر که جبرئیل جهتندن و امی جهتندن آنک اصلی اولان صورتیه ظاهر اوله تا کیم
بالکلیه طبیعتندن و صورت انسانیه سندن خارج ایلیم و بوقدر بر اوزره بوقلامده تقدیم و تأخیر جانزدکره اوله
یتخرج عن طبیعته قوی مع الصورة البشریة من جهة امه قوتلک تلونده واقع اوله و کلامه علت واقع اوله
ای لکان عیسی لایحیی الموتی الا حیة یظهر فی تلك الصورة الطبيعية النورية لا العنصریة مع الصورة
البشریة من جهة امه) (اذ لا یتخرج عن طبیعته فکان یقال فیهم عند احیاءه الموتی هو لا هو و تقع الحیرة فی النظر
الیه) پس عیسی علیه السلام جبرئیل طرفندن مستفاد اولان صورت طبیعیه نوریه ایله امی مریم طرفندن
مستفاده اولان صورت بشریه ایله ظاهر اولد کده احیاء موتی قنده آنک حقتده دیلوردی که عیسی در امی
مریم جهتندن اولان صورت بشریه سیله عیسی دکدر صورت طبیعیه نوریه سیله که جبرائیل جهتندن
مستفاده در پس صورتندن بر سیله مستقلا آنک اوزره حکم ایتزدی و کانظر ایدن ناظرده حیرت واقع
اولوردی زیرا صورت بشریه به نظر ایتد کده عیسادر در و صورت نوریه طبیعیه به نظر ایتد کده عیسی دکدر
دیمر ما هذا البشران هذا الاملک کریم) (کما رقت فی العاقل عند النظر الفکری اذ ارأی شخصاً بشراً من البشر
یحیی الموتی و هو) (وفی بعض النسخ و هذا) (من الخصائص الالهیة احیاء النطق للاحیاء الخیوان بقی الناظر
حائر اوبری الصورة بشریة بالاثرا الالهی) (یعنی عیسایه نظر ایتد کده حیرت واقع اولوردی ته کیم عاقلده نظر
فکری قنده حیرت واقع اولدی فچنکم عاقل بشردن شخص بشری کورسه که موتانی احیاء ایدر احیاء
نطق ایله احیاء حیوان ایله دکل و حالبو که احیاء موتی خصایص الهیه دندر ناظر اولان عاقل حائر اولدیغی
حالده باقی فالور زیر صورت بشری کوردی که اثر الهیه متلبس اولوب ظاهر اولدی یعنی عاقل نظر فکری دیلر
حسبیه بر شخص بشری کورسه که خصایص الهیه دن اولان احیاء موتی ایله ظاهر اولوب موتانی نطق ایله
احیاء ایدره یعنی قم حیاء الله اوبادن الله اوباسم الله دیوب نطق ایتد کده موتی دخی نطقله و دعا ایله حی اولوب ناطق
اولور و میت دخی اکا جواب ایدر آتی تکلم ایتدی شیده یعنی میتی نه شیددن اوتری سو یلتد یسه اکا جواب
ایدر و دعوتیه دخی ایملک ایله اجابت ایدر پس میتی نطق ایله احیاء ایتدی کی میت دخی نطقله حی اولور
پس انی احیاء ایدر انقی ناطق اولدیغی قدر حیوة ایله که نطق ایدوب نه حالت اولی سنه رجوع ایدر احیاء
حیوان ایله احیاء ایتز که ماشی و اکل اوله و بر عمر مقداری حی و باقی قالد ته کیم خبرده احیاء عیسی قصه سنده
وارد اولد که عیسی علیه السلام نطقله سام بن نوحی احیاء ایتدی پس نبوته شهادت ایدوب نه حالت اولی سنه
رجوع ایتدی یعنی ناطق اوله جق قدر حیات آتده ظاهر اولدی پس احیاء نطق جادک نطق ایچون جادک
احیاء بی کیدر که ناطق اولد کده نه صورت جاد بی اوزره در * پس ناطق اولان میتک حیاتی دخی بویه در
پس عاقل متخیر اولور که صورت بشری اثر الهیه متلبس اولوب احیاء اموات ایله ظاهر اولور و شخصاً بشری یا
دید کد نصکره من البشر دیدی زیر بشر اولمیان ملک بشری صورتده متمثل اولوب احیاء موتی ایتسه عقلا
انده متخیر اولور زیرا حیات ارواح ذانیه در و عقلا شخص بشریدن احیاء موتانی کورد کاردن متخیر اولد قلدی
عیسی ایچون احیاء اموات ایتد کده متخیر اولد قلدی ریحی الموتی جله سی رای قوی ایچون مقبول نایدن
و هو من الخصایص الالهیة قوی عامل ایله مع مول بیننده توسط ایتدی) (فادی بعضهم فی القول بالحلول
وانه هو الله بما حی به الموتی) (پس عیسی احیاء موتی ایله ظاهر اولد کده آنک حقتده ناظر سندن بعضیسنک
نظری حلول قولته مؤدی اولدی یعنی الله تعالی عیسایک صورت بشریه سنه حلول ایتدی و عیسی الاهد
دید بر زیر موتانی احیاء ایلدی و احیاء اموات خصایص الهیه دندر پس احیاء امواتی الله تعالی به نسبت ایتد بر
عیسایک صورتده حلول ایتدی کی حالده بوقدر بر اوزره آدی قولینک فاعلی محذوف اولور و بعضهم قوی فاعل

مخدوف الجون مضاف اليه اولو فاعلم مقامه اقامت اولو غلامه من فوعدر اى فادى نظر بعضهم فيه الى القول
 بالحلول وادى قولك فاعلى نظر فكري اولوب بعضهم قولى نصب اليه مفعول اولمق دخی جائز در ای فادى
 النظر الفكري بعضهم فيه الى القول بالحلول (ولذلك نسبوا الى الكفر وهو التلازم ستروا الله الذى احى
 بصورة بشرية عيسى) (وبوندى اوترى حلولة قائل اولان بعض كفره نسبت اولنديلر وكفر ستردرى زيرا تحقيق
 آ نر موتاي احبايدن الهى عيسايك صورت بشرية ستر اينديلر وتوهم اينديلر كه الله تعالى اول صورته
 حلول ايندي وبو صورت آنك صورت حقيقه ستر در پس عيساده وجميع مظاخره تجلى عالمه متجلى اولوب
 ظاهرا اولان حتى تعين عيسويه به حصر ايدوب انك ستر اينديلر وتعين جهنيله الله عيسادر ديديلر وبوقول
 سطوريه او انك تولى ايدر) (فقال تعالى لقد كفر الذين قالوا ان الله هو المسيح بن مريم فجعلهم عواوين الخطاء والكفر
 في تمام الكلام كله لا بقولهم هو الله ولا بقولهم ابن مريم) (پس الله تعالى آنلرى كفره نسبت ايدوب) (لقد كفر
 الذين قالوا ان الله هو المسيح بن مريم) ديدى يعنى تحقيق كافرا اولديلر شول ارباب نظر كه آنلر اينديلر كه تحقيق
 اللهك هو حتى مسيح بن مريم پس آنلر كلامك تمامي كليتنده خطا اليه كفر بيننى جمع اينديلر كلامك
 اجزاسنده كه هو الله قوللر يدرو دخی ابن مريم قوللر ايدر انكله خطا اليه كفر بيننى جمع اينديلر يعنى ان الله هو
 ديمكله خطا اليه كفر بيننى وان الله هو ديوب عيسايك هو بتي الله جل اينكله زيرا هو بتي عيسى جميع عالمك
 هو بتيله وجود ايله متجلى اولان اللهك هو بتيديرو دخی ابن مريم ديمكله خطا اليه كفر بيننى جمع اينديلر زيرا
 عيسى ابن مريم بلكه حتى مسيح بن مريمك هو بتيه حصر اينكله وآ نده اللهك حلواني توهم ايدوب *
 هو بتيه الهى ابن مريم صورته على التعيين وضع اينكله خطا اليه كفر بيننى جمع اينديلر پس حتى آنده وضع
 اينكله مخطى اولور لور عيسايك بشر بتي صورته حتى ستر اينكله كافرا اولور لور زيرا اجناب وحدت حق حقل
 وجودندن غيرى وجود مستقل ايله برئى موجود اولوب حقل كا حاولندن وانكله مقيد ومحصور اولسندن
 منزهدر) (فعدوا بالتضمين من الله من حيث احى الموتى الى الصورة الناسوتية البشرية بقولهم ابن مريم
 وهو ابن مريم بلا شك تخيل السامع انهم نسبوا الى الهية المصورة وجعلوها عين الصورة وما فعلوا بل جعلوا
 الهوية الالهية ابتداء في صورة بشرية هي ابن مريم ففصلوا بين الصورة وبين الحكم) بولا كلامه تقديم وتأخير
 جائز در اى فعدوا لوان الله الى الصورة الناسوتية البشرية بالتضمين من حيث احى الموتى يعنى ديمك اولور *
 پس حلولة ذهاب اولان قوم نصارايك به عيسى ابن مريم قوللر ايله اللهدن صورت ناسوتية بشرية عدول
 اينديلر ابن مريم صورته الهى تضمين اينكله ابن مريم مظهر نده الله تعالى موتاي احيا اينديكي حيتيله
 وباخود ابن مريم احيا اينديكي حيتيله پس صورت بشرية عيسويه دن احيا ظاهرا اولغله الهى آنده تضمين
 اينديلر الوهيت مطلقة دن تضمين لا نصر يحا عدول ايدوب الوهيتي آنده حصر اينديلر وابن مريم ديديلر *
 وحال بوكه عيسى بلا شك ابن مريمدر پس سامع تخيل اينديك تحقيق حلول ايله قائل اولنر الوهيتي صورت
 عيسويه به نسبت اينديلر وآ نى عين صورت اينديلر كه عيسى ايجون اولان صورت بشرية درو حال بوكه انلر
 الوهيتي صورته نسبت ايدوب اى عين صورت اينديلر بلكه هو بتي الهية بتي ابتداء صورت بشرية به حصر
 اينديلر كه اول صورت ابن مريمدر پس انلر صورت مسيحية عيسويه بينيله اول صورت اوزره الهيله اولان حكم
 بيننى فصل اينديلر شول هوايله كه فصل ايجوندر صورتى عين حكم اينديلر يعنى انلر صورت مسيح اوزره حكم
 ايدوب اول صورتى عين حكم اينديلر و جائز در كه حكم بونده محكوم عليه معانسه استعمال اوانه زيرا الوهيتله
 اينده الله محكوم عليه درو مسيح محكوم به در يعنى صورت مسيحية بينيله اول صورته محكوم عليه بيننده كه
 لله در كلمه هوايله فصل اينديلر وناسوتى هو بتيه جل اينديلر الهى هو بتيه موضوع ايدوب صورتى كا جل
 اينكله بوخسه انلر صورت عيسويه بتي عين محكوم عليه كه الله در اينديلر پس هو بتي الهية بتي تحديدا اينديلر
 وانى ناسوتدن صورت معينه ده حصر اينديلر وحال بوكه الله بر صورت نده محصور دكادر پس حصرى موهم
 اولان عبارته خطا اينديلر زيرا سامع فهم ايندي كه آنلر ديكه ان الله هو صورة عيسى وحال بوكه آنر فصل
 و فرق اينديلر و ديديلر كه ان الله فى صورة عيسى پس ديمك اولور كه الله عيسى ابن مريم صورته حلول ايندي
 پس آنلر خطا ايله كفر بيننى جمع اينديلر باذن الله هو المسيح ديمكله زيرا عيساده هيت الهية بتي انكله ستر اينديلر

وحصر اينديلر كه الله عيساده درو دخی ابن مريمدر ديمكله وقد كان الحق عين الكل غير محدود ولا منحصر ولا فى
 البعض بل هو مطلق فى ذاته عن كل قيد واطلاق لامعه احد غيره حتى يكون محلا له ويدخل هو فيه بالحلول
 ولا وجود سواه حتى يقيد ويجعله محصورا) (لما كان جبرئيل فى صورة البشر ولا نفخ ثم نفخ ففصل بين الصورة
 والنفخ وكان النفخ من صورة فقد كانت ولا نفخ فاهو النفخ من حدها الذاتي) (يعنى هو بتي الهية بتي صورت
 بشرية به حصر اينديلر پس صورت ايله حكم بيننى فصل اينديلر نده كيم جبرئيل عليه السلام بشر صورته
 ايدى مريمه ظاهرا اولدي يعنى حيتنده و حال بوكه نفخ موجود دكل ايدى اندن كفره نفخ ايندي پس جبرائيل صورت
 ايله نفخ بيننى فصل ايندي ونفخ صورتن حادث اولدي پس صورت موجوده ايدى وحال بوكه نفخ موجوده
 دكل ايدى پس نفخ صورتك حد ذاتى سندن دكادر يعنى جبرائيل صورت بشرية ايله ظاهرا اولاده بعد زمان
 نفخ ايندي پس صورت ايله ظاهرا بينيله نفخ بيننى فصل ايندي بوقدر اوزره فصل فاعلى ايجون مبنى اولور پس
 صورت نفخ ستر متحققه اولدي يعنى هو بتي الهية صورت عيسويه دن اول متحققه ايدى وكذلك صورت عيسويه
 متحقق ايدى الوهيتيه منسوب اولان احياى موتى دن اول پس صورت عيسويه هو بتي الهية ايجون ذاتيه
 دكادر زيرا اندن اول متحققه ايدى ودخی الهية منسوب اولان احيا صورت عيسويه ايجون ذاتى دكادر زيرا
 عيسى موجود ايدى واندن احيا ظاهرا دكل ايدى فاهو النفخ قولنده مالميس معانسه درو حصر فصل وعما
 ايجون نفخ قولى مرفوعه رمانك اسميدر وباخود ضمير احمدر والنفخ قولى اندن بدلدر وباخود تفسير در من
 حدها الذاتي قولى خبردر) (فوقع الخلاف بين اهل الملل فى عيسى ما هو من ناظر فيه من حيث صورته الانسانية
 البشرية فيقول هو ابن مريم ومن ناظر فيه من حيث الصورة المتخللة البشرية فينسبها الى جبرائيل ومن ناظر فيه
 من حيث ما ظهر عنه من احيا الموتى فينسبها الى الله بالروحانية فيقول روح الله اى به ظهرت الحية فيمن نفخ
 فيه فتارة يكون الحق فيه متوهما اسم مفعول وتارة يكون الملك فيه متوهما وتارة تكون البشرية الانسانية
 فيه متوهمة فتكون عند كل ناظر بحسب ما يغلب عليه) (پس محتلفه اولان حيتيات ناشه عيساده متحققه
 اولغله عيسى حقه اهل مال بيننده خلاف واقع اولدي كه عيسايك ما هيى ندر پس شول كسسه كه عيسايه
 نظر ايندي آنك صورت انسانية بشرية مسمى حيتيله پس اول كسسه دير كه عيسى بن مريمدر و بشر درو شول
 كسسه كه اكانظر ايندي آنك صورت مثله بشرية مسمى حيتيله پس اول كسسه آ نى جبرئيله نسبت ايدر زيرا
 جبرئيل آ نى صورت بشره متجلى اولدي يعنى حالده نفخ ايندي وباخود بشر دكادر جبرئيل كيم صورت بشرية به
 متجلى اولوب ظاهرا اولدي درو شول كسسه كه اكانظر ايدر احيا موتاي اندن ظاهرا اولان شى حيتيله * پس
 اى روحيله الله تعالى به نسبت ايدر پس دير كه عيسى روح اللهدر يعنى حيات انكله ظاهره اولدي شول
 كسسه كه اول آنده نفخ ايندي پس بروقت حق عيساده متوهما اولور متوهما اسم مفعول اولدي يعنى حالده بروقت
 ملك آنده متوهما اولور بروقت بشرية انسانية انده متوهما اولور پس هر ناظر طرفنده عيسى انك ظنى اوزره
 غالب اولان شى حيتيله واقع اولور) (فهو كلمة الله وهو روح الله وهو عبد الله) پس ظنونك اختلافى حيتيله
 عيسى كلمة اللهدر جبرئيل كلمة الهى مريمه نفخ ايدوب الفا اينديكي حيتيله وعيسى روح اللهدر موتاي احيا
 اينديكي حيتيله وعيسى عبد اللهدر صورت انسانية بشرية حيتيله) (وليس ذلك فى الصورة الحسية البشرية
 لغيره) (وحال بوكه باختلاف وبوحكم صورت حسية بشرية به عيسادن غيرى براحد ايجون بوقدر وبراحد
 ايجون صورت حسية بشرية به روح الله وكلمة الله الهى مسمى بوقدر عيسادن غيرى وعيسايك حقه واقعه
 اولان كلمات براحد حقه واقعه اولدي زيرا عيسى من غير نفخ روح امين ايله متكون اولدي وخصايص
 الهية دن اولان افعال احيا اموات وبراءا كيم و ابرص كيم اندن صادره اولدي وبوجهله روح الله اولدي يعنى
 جسميتى حيتيله درو الارواح امين آ نى مريمه نفخ ايجون اول احيا اموات ايجون اول روح الله وكلمة الله ايله
 مسمى ايدى روح من الله وكلمته القاها الى مريم پس جبرئيل روح الهى وكلمة الهى مريمه نفخ ايدوب القا ايندي
 وحقيقة روح الله وكلمة الله اولدي بوندى اول اشارت اولندي وشيخ رضى الله عنه فى الورد الحسية ديدى
 صورتى حسية ايله قيد ايندي زيرا صورت روحيه ده هر براحد روح اللهدر و صورت اسمائيه ده دخی هر براحد
 كلمة اللهدر) (بل كل شخص منسوب الى ابيه الصورى لالى النافخ روحه فى الصورة البشرية فان الله اذا سوى

الجسم الانساني كما قال فاذا سويته ونفخت فيه هوة الى من روحه فانسب الروح في كونه وعينه اليه تعالى))
 بله هر شخص اب صور بسنه منسوب بد صورت بشر به ده آنك روحى نافع اولانه منسوب دكدر زير تحقيق
 الله تعالى بكنكم جسم انساني تسويه ابدى ته كيم فاذا سويته ديدى اول جسمه الله تعالى كندى روحندن
 نفخ ابدى پس الله تعالى اول جسم مساواتك كوئنده وعيننده يعنى صورتده منقوخ اولان روحى كند بسنه
 نسبت ابدى يعنى الله تعالى هر شخصك جسمى صورتى تسويه ابدى كى تسويه جسمد نصكره كندى روحى
 تسويه ابدى كى واولاد ينك صورتى رحم امده تسويه ابدى كى تسويه جسمد نصكره كندى روحى
 آنده نفخ ابدى پس اول جسمك وجودنده وعيننده روح الله تعالى به كه نافعدر نسبت اولنور و آنك جسميكه
 قبل التسويه موجود در دى آنك شخصيكه بعد النفخ موجود در نافع اولان حقه نسبت اولنور و آنك جسميكه
 نسبت اولنور زير اهر بر شخصك صورتى ابك حالى صورتيدركه روح اول حال حسيه انده متعين اولوب ظاهر
 اولدى فان الله تعالى بل كل شخص منسوب الى ايه الصورى لالى النافع روحه فى الصورة البشرية قولنه
 تعالى واولادى وليس ذلك فى الصورة الحسية لغيره قولنه تعالى (وعيسى ليس ذلك فانه اندرجت تسويه
 جسده وصورته البشرية بالنفع الروحى وغيره كاذكرناه ولم يكن مثله) (وحال بوكه عيساك مخلوقى بوبله دكدر
 يعنى روحك نفخندن اول ماده جسمى موجوده دكدر تا كيم تسويه اولنه وبعد التسويه كافع روح اوله زير
 تحقيق شان بودركه عيسى عليه السلامك جسمى وصورته بشرى سنك تسويه مى نفخ روحده يعنى روح
 امينك نفخنده مندرجه ابدى پس آنك جسمى ماده مى نفخ روحندن اول موجوده دكل ابدى وجسمى سسمى
 دكل ابدى وعيساك غير سسمى ته كيم بزكر ابدلك آنك مثلى واقع اولدى زير اغيرك جسمى قبل النفخ موجود
 ومسودر وبعد التسويه جسمه روح منقوخدر قال تعالى فاذا سويته ونفخت فيه من روحى وعيساك جسمى
 وصورته بشرى سنك تسويه مى نفخ روحده مندرجه در زير صورت عيسى روح امينك نفخيله متكونه در
 پس آنك جسمى ماده مى نفخ امينكه محموله در وانك جسمى نفخنده اولان رطوبت معناسى ماده سنده متجسد
 ومتملدر و آنك جسمى روحى عينيده و بينهم ماده نمايز بودر و اعتبارين مختلفين ايله تقدم زمانى دى
 بودر (امدى) شوبله معلوم اوله كه شيخ رضى الله عنه مقتضى ظاهر اوزره و عيسايه ناظر اولان ارباب نظرلك
 مأخذى اوزره عيساك سائر موجودات اوزره امتياز فى بيان ابد كد نصكره عيسى كلمه الله ايله ذوق محمدى
 اوزره جميع موجودات كلمات الهية اولديغن بيان اتمكه شروع ايدوب ابتد (فالوجودات كلها كلمات الله
 التى لا تفد فانها عن كن وكن كلمه الله) (پس موجوداتك كلى شول كلمات الهية دركه انله نهايت بودر
 زير موجودات كن قولند در كن كلمه الله در پس موجودات كلمات الهية اولور زير آنك كلمه سنك صوريدر
 وبوكلام شرط محذوفك جوابى اولمى جائزدر * اى فاذا سويته الله عيسى بكلمة الله بقوله وكنه القاها الى مريم
 فالوجودات كلها كلمات الله التى لا تفد فانها عن كن وكن كلمه الله قال الشيخ رضى الله عنه فى الباب الثامن
 والتسعين بعد المائة من الفتوحات اعلم ان الموجودات هي كلمات الله التى لا تفد قال الله تعالى فى وجود عيسى
 عليه السلام انه كلمة القاها الى مريم وهو عيسى عليه السلام فلهمذا قلنا ان الموجودات كلمات الله من حيث
 الدلالة السمعية اذ كان لا يصدقنا كل احد فيما يدعى فيه الكشف والتعريف الالهى انتهى كلامه ولكن كلمه كن
 الله ايچون كلمه اولمى بكي اعتبار اوزره اولور بر اعتبار بودركه وجود حق حقيقت مطلقه سى حيثيتله كلمه كن
 صورتده ظاهر اوله اول حيثيتله كن حقه نسبت اولنور و بر اعتبار دى بودركه حق حقيقت مطلقه سندن
 كن قوليله متعين اولان كسسته نك صورتده تنزل ايدوب متعين عين اوله وكلمه كن بوتقدير اوزره عين صورت اوله
 پس شيخ رضى الله عنه ايكى وجهى اعتبار ايدوب ابتد (فهل نسب الكلمة اليه بحسب ماهيتها) (پس
 يعنى كلمه هل ايله استفهام ايدوب ديركه پس كلمه كن الله تعالى به نسبت اولنور شول اطلاق حسيه كه
 حقه قنده حق آنك اوزره در پس اكر بوا اعتبار اوزره كلمه كن حقه نسبت اولنور سه) (فلا تعلم ماهيتها) (پس
 كن كلمه سنك ماهيتى ادراك اولنور زير حقيقتله مطلق اولان حقا كلمه مطلقه سيدر وحقك كلامى عين ذاتيدر
 وحققت ذات بشردن بر ادايچون معلومه دكدر زير ذات حق كثر تعينانى فاهر در آنده بر اداك
 وجودى بودر ذات حسيه عام ومعلوم وجود حق واحد در پس اكان نسبت اولنان كلمه حقيقتى اوزره مطلقه

اولدينى حالده ترك اولنور و فلا تعلم ماهيتها قولى شرط محذوفك جوابيدر اى فاذا نسبت الكلمة اليه بحسب
 ماهو عليه فلا تعلم ماهيتها وبوا اعتبار اوزره كلمه كلمه غيبه در) (او ينزل هوة الى صورة من يقول كن))
 وبواخوده وبت حق حقيقت مطلقه سندن تجليله كن كلمه سنى قائل اولان كسسته نك صورتده فى نزول ايدركه
 كلمه اول صورت متعينة حسيه حقه نسبت اولنه حقا اكانزولى اعتبار ايله پس اكر صورت قائله حقا نزولى
 اعتبار اولنور سه) (فيمكون قول كن حقيقت لتلك الصورة التى نزل اليها وظهر فيها) (پس قول كن اول صورت
 ايچون كه حق اكانزول ايدوب انده ظاهر اولدى كلمه كن آنك عيني اولور و اكان نسبت اولنور پس حق صور
 اكانندن بر صورت نزل ايدوب آنده ظاهر اولدقده اول صورتدن صادر اولان قول كن اول صورتك عيني
 اولور و اول صورتده متعين اولوب آنده ظاهر اولان حقا عيني اولور وظهر وراعتبار ايله اول صورتدن كن
 قولنى قائل اولان حق اولور و بوتقدير اوزره حقيقت قولى بكون قولك خبرى اولور و بكون قولى ايچون
 لتلك الصورة قولى خبر اولوب حقيقت قولى مؤخر اولدينى حالده تميز اوزره منصوب اولمى جائزدر اى فيكون
 قول كن لتلك الصورة حقيقت التى نزل اليها وظهر فيها يعنى قول كن اول صورتده منسوب اولور حقيقت
 بوشندن كه حق اول صورت نزل ايدوب واند ظاهر اولدى پس فيكون قول كن قولى دى شرط محذوفك
 جوابى اولور اى فاذا نزل الحق الى صورة من يقول كن فيكون قول كن حقيقت لتلك الصورة وبوا اعتبار اوزره
 كلمه كلمه وجوديه اولور) (فبعض العارفين يذهب الى الطرف الواحد وبعضهم الى الطرفين الاخر وبعضهم يحد
 فى الامر ولا يدري) (پس عارفينك بعضى طرف واحد ذاهب اولور اعتبار اول كى ويركه تعين متعينك
 عينيده و متعين حقيقت مطلقه غير متعينة نك عينيده راطلاق اوزره در عارفينك بعضى طرف آخره ذاهب
 اولور اعتبار ثانى كى ديركه حق تعالى اطلاقدن تعين ايله نزول ايدوب پس اول تعين ايله متعين اولدى پس
 سر تعينده متعين اولان وجود حق تعين حسيه تعينك عيني اولور و عارفينك بعضى اعتبار نك معامن غير
 ترجيح احتمال مشاهده اتمكه امرده يعنى كن كلمه سنك اتمك سنده حائر در وييلز كه اعتبار بندن قنغيسيله
 حكم ايليه و بوجهله بر طرفى آخر اوزره ترجيح ايدوب قنغيسنه آنى انتساب ايدوب و بوحيرت اكبر اوليا
 ايچون اولان حيرت كبرادر و اما محمد بندن اكليت اربابى پس انرا حائر دكدر بلكه اعتبارين مختلفين ايله
 امرين ايله قائلدر و ذكرا اولدينى اوزره امرين هر عينيده متحققدر و بوقدوق ختمك مشر بندن و محمد بن اولان
 خاتميه مختصدر) (وهذه مسألة لا يمكن ان تعرف الا بالذوق كالبى يزيد حين نفخ فى النمل التى قتلها فحقت فعمل
 عند ذلك بمن ينفع فنفخ فكان عيسوى المشهد) (وبومسئلة نك معرفتى ممكن دكدر الاذوقله ابو يزيدك ذوقا
 معرفتى كى شول حينده كه قتل ابدى كى قله به نفخ ابدى پس اول نمله حيه اولدى پس ابو يزيد اول احياتك
 قنده ذوقا عارف اولديكه كيمكه نفخ ايدوب پس نفخ ابدى و احياء ابدى پس ابو يزيد عيسوى المشهد ايدوب يعنى
 عيساك ذوق اوزره ايدوب عيساك روحا نيتندن اخذا بتمكه وبواخود ذوق عيسايه موافق ذوق محمد بن اخذ
 اتمكه يعنى احياء امواتك معرفتى وعبدده احياتك حقه نسبتك كيفيتى وبواخود بالله نافع اولان كسسته به
 نسبتك كيفيتى معرفتى حاصله اولمى الاذوقله پس شول كسسته كه عيسى كى احياء اموات اتمكه وبواخود عزير
 كى ميت ايكى احياء اولميه ذوقا كيفيت احياءى عارف اولمى زير احياء ذوق ايله بيلنور و تعريفاته بيلنور
 زير تعريفات الحق تصورى ايدوب و تصور حقايقك ادراكنده على الخصوص كيفياتده كافى دكدر زير
 كيفيات بيلنور الاذوق و وجدان ايله ته كيم وقاعك لذنى ادراك اولنور الاذوق ايله) (واما الاحياء المعنوى بالعلم))
 واما احياء معنوى پس علم واسطه سيله حاصل اولور يعنى احياء حسى وجسميكه عيسى اتمكه ظاهر اولدى
 نفخ واسطه سيله در واما احياء معنوى بكم جهل ايله ميت اولان نفسى وقلبي احياء در پس علم الهى واسطه سيله
 حاصل اولور و احياء قولى مبتدادر وبالعلم قولى الاحياء قوائك صفتيدر و ما بى خبردر) (فلك الحيا لالهية
 الذاتية العلمية النورية التى قال الله تعالى فيها اومن كان ميتا فاحييناه وجعلناه نورا يمشى به فى الناس فكل
 من احى نف امينة بحياة علمية فى مسئلة خاصة متعلقة بالعلم بالله فقد احيا بها ركانت له نورا يمشى به فى الناس
 اى بين اشكاله فى الصورة پس احياء معنويده متحصلة اولان حيات حيات الهية ذاتية علمية نورية در يعنى علمه
 حى اولان حيات الهية ذاتية علمية نورية ابدى اولور و بوحياتك حقه الله تعالى ديدى اومن كان ميتا يموت

بالجمل فاحييه بالحياء العلية وجعلناه نوراً وهو العلم عشي به في الناس فيدر له ما في استعداداتهم يس
 هر كس كه جهل ايله ميت اولان نفسي حيات عليه ايله احيا ايلسه مسئله خاصه ده كه علم بالله متعلقه اوله
 يس اول كس نه تحقيق اول مسئله ايله آني احيا ايدر اول مسئله اكانور اولور كه انكله ناس بيننده يعني صورته
 انك اشكالي بيننده مشي ايدر يعني حيات معنوي اولان علمكه بالله عارفين وعالين اولان نفوسه شتصه در حيات
 الهية ذاتية علميه نوريه در كه حق تعالى آني اوليا واصفيا سنك كلمته اعطا ايلديكه نفوس مستعدي موت
 جهل دن انكله احيا ايدر لر و آنرا اوزره حيات نور به علميه انوار في افاضه ايدر لر و آنرا نفوس دخی اول حيات
 نوريه ايله حيه اولوب صورته آنرا اشكالي اولان ناس بيننده مشي ايدر لر و آنرا نفوس سنده بالقوه اولان
 اعمال وافعال و بواطن لنده اولان استعداداتي و خواطر و نباتاتي ادراك ايدر لر قال تعالى اومن كان ميتاً فاحيئناه
 وجعلناه نوراً عشي به في الناس و هر علم موت جهل ايله ميت اولان نفسي احيا ايلده من بلسكه علم بالله كه الله
 تعالى به وانك صفات و اسمائه و ايات و كلماته و وانك افعاله متعلق اوله پس كل اوليادن هر برسي كه
 حيوه الهية ذاتية نوريه ايله حي اولوب انكله متحقق اولدي مستعدين اولان طالييندن برنفسی كه موت جهل
 ايله سنده در علم بالله متعلق اولان مسئله خاصه ده كه آنك معلومي اوليه حيات علميه نوريه ايله احيا ايلسه
 پس تحقيق آني حيوه علميه ابدیه ايله احيا ايدر كه ابد اكا جهل طاري اوليه وفي الناس قولني بين اشكاله
 في الصورة قوليله انكچون تفسير ايلديكه صورته انك اشكال و امثالي اولان سيرته اشكال و امثالي اوليه
 بلكه موت جهل ايله ميت اولان نفوس اوله زير ناس عبارتي ميت و ناقص و كامل اولانه شاملدر و اول علم
 الهی اكانور قلند يفتك حكمتي بودر كه كندی نفسي حيات علم الهيله حي اولديغي كي اول دخی نور بصيرت
 و نور فرستله ناسك بيننده مشي ايدوب و موت جهل ايله ميت اولوب حيات علميه الهيله حي اولمغه بواطن لنده
 استعداداتي اولان نفوس ايدر دخی احيا ايدر لر الي هم جرا زير الله تعالى دائماً ابداء معروف و معبود و معلوم
 و مشهود اولق استر پس حيوه علم الهيله نفوس حيه اولوب نور الهيله قلوبی منوره اولان اصفيا و اوليا نك
 مظا هر ندن لايددر و شيخ رضي الله عنه علم سبيله حاصله اولان حياتي الهيله قيد ايلدي زير حضرت الهية
 متعينه اولان حيات جميع اسماء الهية حضر اتدن على الانفراد متعينه اولان حيات جميعك احديتيدور
 و ذاتيه ايله وصف ايلدي زير علم ايله حيات صفات ذاتيه دندروحي و عالم اسماء ذاتيه دندر مرتبة احديته بوندر
 ذاتك عيندر و علميه ايله وصف ايلدي زير علم اشرف صفات الهية در و حقايق الهية و كونه علميه علم حيله
 ظاهر اولور بلكه علم انلري انلر حيله اظهار ايدر و نوريه ايله وصف ايلدي اشياء معدومة غيبه بي علم اظهار
 ايد بكندن اوتري زير نور شول شيدر كه كندی نفسيله ظاهر اولور و غيري دخی اظهار ايدر و صفات الهية
 كاليه دن اولان صفات مذكوره ايله حاصله اولان حيوه معنوي به در زير حيوه علميه ايله احيا حيوه
 حسيه ايله اولان احيا دن اعلى و ارفع و اشرف و اجعد زير حيوه علميه ايله احيا احيا نفوس و اروا در كه
 بد نلره فنا طاري اولور (ولا الآخرة خبر و ابقي) و حيوه حسيه ايله احيا احيا اجسام و اشباح در كه انلر
 فنا طاري اولور (كل من علم با فان) و لكن نفوس عامه ده احيا حسي دخی واقعدر زير احسيدر و خصايص
 الهية دندر پس قدرت الهية اوزره مترتب اولان امر حسا مشاهده اولند قد نفوس عامه ده تأثري اكر در
 و كذلك عامه انجق حيات دنيا بي بلور لر و آنك امتداد نده سعي ايدر لر و حيوه معنوي دن غافلدر (و علمون ظاهرا
 من الحياة الدنيا و هم عن الآخرة هم غافلون) و لكن احيا حسي دن قوه ندره عزة اوزره در و احيا معنوي نك
 و قوه و فرت و كثرت اوزره در زير اكل انبيا و رسالت جل هم نشأت انسانيه بي تخلص ايجون نفوس ارواح
 انسانيه بي حيوه علميه نوريه ايله احيا ايتكدر و ام و اتبا علميك دخی هم و توجهلري حيوه دنوي به دن
 اعراض ايدوب حيوه معنوي به روحيه و ابدیه ايله حي اولمقددر پس ارباب قدرت اولان كلمه احيا معنوي به
 رغبت اكر اولمغه آنك و قوه اكر در و احيا حسيه به انلر ده رغبت اولمغه آنك و قوه اكر در اوزره در
 (امدی) و قنا كيم شيخ رضي الله عنه احيا حيله احيا معنوي بي يان ايلديسه و احيا معنوي احيا قابليتي
 اولان شيله اولديسه پس احيا معنوي به اشارت ايدر كه موت عدميله ميت اولان اعيان معدومي
 الله تعالى اناس رحايله احيا ايتديكن و وجد ايله وجوده قابل اولان نئي معدوم دن لازم اولديغن اشارت

ايدر) (شعر) (فلولا و لولا تا لما كان الذي كانا) يعني اكر ذات احديت مطلقه اولميدى و با خود حضرت
 واحد يتده اسماء الهية و صفات ربانيه بي احديت دن استملا كندن اظهار انك نك تجلي ذاتي سي
 اولميدى و دخی بزم عدمه ثابته اولان اعيان ازم اولميدى كه اول نفس رحاني بي قابله در حضرت واحد يتده
 اسماء صفاتك تحققي اولمزدى و كذلك اعيان كونه بي ايجاد ايتكچون اكر حقل وجودي و صفات فعلية
 و حوييه سي و اسماء ربانيه مؤثره سي تجلياتي اولميدى و دخی بزم حقايق كليه كاليه عبدائه من و اعيان
 انفعاليت متاثره من كه وجود حقي و تجليات فعلية سي قابله در اولميدى ايجاد و اكون و اظهار اعيان اولمزدى
 پس بزم الوهيت و عبوديت و مر بوبيت ايله حقل اسماء و صفاتي و آنك اسماء و صفات صاحب اولديغن اظهار
 ايدر و اولدخی الهييت و ربوبيتله بزم اعيان اوزره و جميع اكون اوزره وجودي افاضه ايدر و دخی شول
 افعال اوزره افاضه وجود ايدر كه بروجله انلر حقه اضافتي صالحه در و بروجله انلر بزه اضافتي صالحه در
 پس تجليات اسمائية فعلية نك ظهور نده و اعيان كونه نك ايجاد نده حقل وجود دن و بزم دخی اعيان قابله
 متاثره مزدن لايددر و بروججه دخی بودر كه اكر حق احديت ذاتيه سندن واحد يته نزل ايدوب اسماء صفاتك
 انده تحققي و بزم اعيان نك آنده ثبوت اعتبار اولميدى اسماء و صفات و جميع اعيان ممكنات احديت ذاتيه ده
 مستهلك اولوردي و ظهور و اظهار و تكون و ايجاد اولمزدى زير اكون و ايجاد واحد يته ثابته ايلور
 احديته تكون و ايجاد بوقدر اذ لا يصدر من الواحد الا الواحد من كونه واحد انكچون عيساك وجودي
 شخص بيننده ما بينندن واقع اولدي بالكر جبريل دن و آنك متوهمندن اولدي و بالكر مر يدن و آنك ماء
 محققندن اولدي كانا قولنده الف اشباع ايجوندر (فانا عبيد حق وان الله مولانا) جميع اعيان وجوديه لا بشدن
 دير كه پس بر حقل حقيقتده عبيدي بزم هر بر اسماء الهية دن بر رب خاصه مظهر اولوب انكله اكا عبادت
 ايدر و الله تعالى هر بر عزل امر في اول اسم حقيقيه مدبر در واحد بت جعبه الهية ايله متحقق اولان اعيان
 اكل لاشدن دير كه بر حقيقت اوزره حقل عبيدي بزم اير اكا عبادت ذاتيه ايله عبادت ايدر زير يعني احديت ذاتيه
 اسمائية جعبه مظهر اولوب اول جعبه نك بزمه ظهوري اعتبار ايله اول جعبه حسيه بزم آنك عبيدي بزم
 جعبه اسمائية متضمنه اولديغي جميع اسماءك ربوبيتي عموما بزمه اجرا ايدر و اول جعبه ربوبيت كليه سي
 دخی خاصة بزم اوزر عزمه اجرا ايدوب عموما و خصوصاً اولان ربوبيتك قهرى التده اولوب وجهين اعتبار ايله آنك
 عبيدي بزم اول دخی جميع اسماء الهية ايله واحد بت ذاتيه جعبه بزم مولانا و ولي و متوابع و مدبر امور عذر
 (وانا عبيد فاعلم اذا ما فات اننا) و نحنكم من برى اسماء الهية جعبه نك صورت و واحد بت ذاتيه سندن
 مظهر اولان انسان اسميله تسجي ايتك و بزمه ان دن بيسك تحقيق بر حقل عيني بزم سن شويله عالم اول
 زير مظهر انساني كمالى ان الله خلق آدم على صورته حقيقت اوزره حقل عيندر زير احوال حسي اوزره در
 و آنك حسب معني بوقدر تا كيم حق آنك حيله انده ظاهر اوله پس حق آنك صورته مظهريت مطلقه سيله
 واحد بت ذاتيه جعبه نك صورتيله و اطلاق عيني و لا ته جي حيله ظاهر در و آنده متغير دكدر پس اول
 حقل عيندر و حق دخی آنك عيندر و اما انسان كامل غيري اولان اشيا پس اكا مخالفه در زير اكر چه كيم
 حق عين كادر و هر عينك عيندر و لكن هر عينده آنك ظهوري و تجليسي عينك حيله در اطلاق ذاتي سي
 صورتيله دكدر زير آنلر بعض اسماء الهية مظهر ايدر پس حق آنلر صورت ذاتيه سيله تجلي ايتز پس
 هر عينك حيله حقل آنده ظهوري جهيله حق هر عينك عيندر و ديك عيندر و اما هر عين حقل عيندر
 ديك صحيح دكدر و اما انسان كامل پس حق آنك عيني اولديغي كي اولدخی حقل عيندر (فلا تحجب بان ان
 فقد اعطاك برهاناً) يعني انسان كامل مظهر كادر صورت الهية ايله ظاهر در ما و معني ارضى و لا تاني و لكن
 و معني قاب عبيدي المؤمن تامة المضاعف و عامة المحاذات و المحاكات اولان قلب قابل تجلي الهى ذاتي مظهر ايدر
 (ان الذين يبايعونك انما يبايعون الله من يطع الرسول فقد اطاع الله) و كذلك انسان كامل صفات كونه ايله
 ظاهر در ان الله خلق آدم بيديه يدعني صفات الهية در و بيديسرى صفات كونه در پس انسان صورت بشريه سندن نظر
 ظاهر در و بوجوب ايله جبر اسكان بيننده بر زخدر يعني ديك اولور پس سن انسانك صورت بشريه سندن نظر
 ايدوب نعين انسانيله انده متجلي و ظاهر اولان وجود واحد حقل تحجب اوله و كذلك انسان اكر چه كيم حرف

عامده شخصی حیثیت له اسماء آکواندن برامدر و لکن حقیقتده حقل اسمدر حق تعالی اعیانک وجود
مرآتک عینی اولدیغی اعتباریه زیرحق انسان اولدیغی اعتباریه عین عالمدر و رب والد اولدیغی اعتباریه دکلدر
زیرا الابد الهدر مألوه دکلدر و رب دخی اندر بر مر بوب دکلدر و انسان بحر ربو بیتله بحر مر بوب بیت بیننده
برزخیتله بحر بنک عیندر پس انسان اسم کوفی اولغله اسم الهی اولدیغندن تحتجب اوله پس انسان سکا
وجود حقه دلالت ایدر بر برهان اعطا ایلدی یعنی انسان جمعیت کبری و برزخیت عظمی ایلد حقل اوضح
دلیلی و اظهر برهانی اولدیغی سکا بیان ایتدی پس انسانک صورت بشریه سنه و صفات امکانیه سنه نظر
ایدوب آنده متجلی اولان حقدن سن محجوب اوله (فکن حقارکن خلقتک بالله رحمانا) (شیخ رضی الله
تعالی عنه انسان کاملک علوم ربیه سن بیان ایتد کد نصکره که الوهیت و ربوبیت و مر بوبیت یعنی جامع اولوب
ظاهری خلق و باطنی حقدن پس انسان کامله خطاب ایدوب دیر که سنک انسانیه و برزخیتک حیثیتله سکا
حقل عینی اولدیغی حقیقت اعتباریه پس سنک حقیقتک اعتباریه جمع اسماء الهیه سنکله قائمه اوله
وسکا خلقتک عینی اولدیغی حقدن صورت بشریه اعتباریه پس سنک خلقتکله جمع حقایق و اعیان قائمه اوله یعنی
سن حقیقتک ایلد حق اول و خلقیه و بشریتکله خلق اول برزخیتک ایلد حقله خلقه واسع اولدیغک حینده
الوهیت مر تبه سنک سنده ظهوری سبیلده عموم جودک وسعت رحمتک حسبیلده جمع خلقه رحمان اولور سن
بیت اولده انساندن تحتجب اوله دیو انسان ایچون ادعایه ایتدی علقودین بویتمده انعام ایلدی یعنی انسان
حقله خانی جامعدر و حقیقتله جمع اعیان و اکوانه رحماندر (و غذ خلقه منه تکون روحا و حیانا) (شویه
معلوم اوله که حق وجود ایلد خلقک غدا سیدر زیر وجود حقله در خلقک قوام و بقای و حیاتی شول غدا کبی که
متغذینک قوام و بقای و حیاتی آنکله در نه کیم خلقک غدا سیدر اسماء و صفاتک احکامی اظهارد زرا
خلق ایلد متحققدر پس اسماء اعیان معلومه و معدومه ایلد متحققه اولور و اسمانک احکامی اعیان کونیه ایلد
ظاهره اولور پس وجود حق وجود انسان کاملده کمال اوزره ظاهر اولوب آنکله متحقق اولغله کا خطاب ایدوب
دیر که و حقل خلقک حقدن غدا ویر یعنی وجود حق ایلد جمع خلقه غدا ویراندن اخذ ایدوب آنله معطی
اولدیغک حالد زراسن خلقه اعطاء غدا حقل نامی و خلیفه می سن پس بویتمده اوزره سن ضیق عدمده
کرب و اضطرار ایلد اولان حقایق کونیه روح اولور سن که وجود حقله آنله راحت ایدرسن و ظلمت عدمیتدن
نور قدم ایلد آنلری ترویج ایدرسن و عالم ایچون دخی رحمان اولور سن لا تقوم الساعة حتی یقال فی الارض
الله الله ای فیما الانسان الکامل الذی یدکر الله تعالی علی الحقیقه (وما کان الله ليعذبهم و انت فیهم و یاخود
وجود حق ایچون رحمان اولور سن رواج خلقیه کیانیه و نشأت صوریه امکانیه ایلد زرا انسان کاملک وجودی
روحیه اعیان کیانیه ده و صور امکانیه ده بالقوه اولان رواج ظهورات ظاهره اولور و آنک وجود نه متوقفه
اولان تجلیات ربانیه آندن متجلیه اولور) (فاعطیناه ما یدوبه فینا و اعطانا) (وقتا کیم اسماء الهیه نک حضرت
علیه ده تحقیق و احکام و انار ایلد آنلرک ظهوری حال عبده اعیانک شوقی حالده اولان استعدادات ذاتیه می
حسبیلده و اعیان قابله نک قابلیت حسبیلده متحققه اولوب ظاهره اولدیه پس اعیانده وجه مخصوص اوزره
حقل ظهوری اعیان طرفندن و بعد التجلی اعیانک وجودی حق طرفندن اولغله شیخ رضی الله عنه دیر که
پس برحقه اعطا ایتد استعداد قابلیتدن شول شیشیکه آنک حسبیلده حق برده ظاهر اولدی و حق دخی برز
ا کا اعطا ایتد یکمز قابلیت حسبیلده بره اعطاء وجود ایتدی) (فصار الامر مقسوما بایاه و ایانا) (پس امر وجود
عقل اعتباری اوزره یکی قسم اوزره مقسوم اولدی برز ا کا اعطاء امر که اعطاء قابلیت و احوالدر که بر عدمده
شوق حالده آنک اوزره ثابت ایلد و دخی آنک بره اعطاء که اعطاء وجود و برز اعیانک مقتضای اوزره
وجود لازمی اولان کالات و فضائلدر ای فصار امر الوجود مقسوما بایاه و ایانا و اعطانه الوجود ایانا
پس ضمیر منصوب منفصله عامل اولان مصدر حذف اولندی و ضمیر آنک مقامنه اقامت اولندی و یاخود
تقریر یوبله اوله فصار الامر مقسوما بایان اعطینا الظهور بئانه واعطی الوجودیه ایانا پس ضمیر منصوب منفصل
ضمیر مجرور متصل موضعنه وضع اولور زرا امر اللفظدر) (فاحیاء الذی یدری بیطنی حین ایانا) یعنی انسان
کامل قوتده اولان جمعیت الهیه کالیه صورتک ظهوری انسانک سعت قابلیتیه و استعداداتی حصوله

موقوفدر (فاذا سويت و نفخت فيه من روعي) قبل التسوية آنده بالقوه اولان جمعیت اسمائیه صورتی کرب
ایچنده ایدی تسویه نک حصولی قوتده ظاهره اولوب اول کربدن خلاص بولور پس شیخ رضی الله عنه دیر که
شول وجود مطلق که حق صورت اسمائیه می جمعیتله بنم قلمده یعنی بنم عینده و حقیقتده عالمدر یعنی حقیقت
استعدادنده آنی مشاهدهدر پس بنی احیا ایتدی حینده بنده بالقوه اولان حق صورت جمعیه سبیلده احیا
واظهار ایدر یعنی وجود حق مطلق معروف و مشهور اولان انسان کاملک مظهرنده صورتله ظهوری قوتده
پس قبل التسویه صورت الهیه اسمائیه انسانک استعدادی قوتده ایدی آنی اظهاراتکله معروف و مشهور
اولدی استعدادیک حینده انسانک وجود فی تسویه ایدوب نفخ روح تجلیله آنی احیا ایتد کده آنک باطنده اولان
حقل صورتی اظم نار ایدوب احیا ایدر و آنکله معروف و مشهور اولور و بر وجه دخی بودر که اسماء الهیه نک تحقیق
و ظهوری حضرت علیه ده عدمیتده ثابت اولان اعیان قابله نک تحقیق و ظهور نه متوقفدر زیرا اسماء الهیه
اعیانک استعداداتی مر ایاسنده متحققدر پس شول منکله بنم استعدادم قابلیتده اسماء الهیه بی ادراک ایدر
و عالمدر که اول اسماء ظاهره اولان لایزم اعیانک الوهیت و ما لوهیت مألوه و مر بوب ایلد متحقق اولدیغی کبی
پس تجلی غذائیه و نفس رحمانی غیبیه ازله برز اعیان قابله منزه تجلی ایدوب آنلری اول نفس رحمانیه
احیا و ایجاد ایتدی حینده قلمزده بالقوه اولان حق اسمائیه احیا و اظهار ایدر سبحان من اودع ناسوته
سر سنی لا هوته الشاقب ثم بدانی خلقه ما شیا فی صورته الا کل والشارب) (و کافیه اکوانا و اعیاننا و ازماننا) (یعنی
حق اولده برزی ایجاد ایتدن اول بر آنک ذاتده آنک اکوان ازمانیه سی ایلد زرا آنک کونک عینی ایلد زرا اول
وار ایدی و بر یو غ ایلد کان الله ولم یکن معه شیء و بر حقایق کلیه انسانیه منزه شون ذاتیه الهیه نک اعیان و دخی
حال عدمدن ثابت اولان اعیان ایلد وجود حق بره مظهر ایدی و اعیانیه تجلی ایدیک بر آنک وجودی مرآتده
ظاهر ایلد و بر حقدن ازمان ایلد و ظاهر برز مظهر با تمزله متقدرا و لدیغندن اوتری وجود و مر تبه ده بعضن
بعض اوزره تقدم ایتمکله و بعضن بعضدن متأخر اولغله زرا برزدن هر متبوع و احوالزندن هر ملزوم و موجودده
و مر تبه ده و شرفده تابعی و لازمی تقدم ایدر پس بر حقدن ازمان ایلد مظهر یتمده تقدم و تأخرده و کذلک ظاهر
و باطنک عینی اولان حق اکوان ظاهره بی و اعیان باطنیه بی و جمیع دهور و ازمانی محیط اولوب وجهه سی آنده
بجمله اولوب جمله نک اول عینی اولد قده برز اعیانک آنده بجمله اولوب آنک عینی اولدیغمز اعتباریه جمیع اکوان
و اعیان و ازمانک عینی ایلد و یاخود برز ازله حقل عینی ایلد زرا جمیع اکوان و اعیان و ازمان حقل وجودنده
ایدی آنک ظهوری و تنزلی ایچون مراتب اولوب حق اکوان و اعیان و ازمان صورتده متعین اولد قده برز دخی
اکوان و اعیان و ازمان صورتده ظاهر اولوب متعین ایلد پس برز دخی وجود حقدن اکوان و اعیان و ازمان
ایدل و بر وجه دخی بودر که برز غیب حقدن و حضرت علیه ده اعیان ثابت ایلد و عالم ارواحده اکوان موجوده
و مبدعه ایلد و سموات و ارض غیبه نزول ایدوب جمیع منازل سموات و افلاکدن مرور و منازل غیوب ارضدن
مثلا معادن و نباتات و حیوان کبی عبور ایدوب بصورت انسانیه به واصل اولغله نیجه زمان و دهر و غیب حقدن
ایدل و وجود مذکورده اوزره اکوانا قوی کافولنک خبری اولور و جازدر که لانا قولنک خبری فیه قوی اوله و اکوانا
قوی تمیز اوزره منصوب اوله یعنی وجود عینده صورت انسانیه کالیه ایلد ظاهر اولدیغمز ده بعض احیانده
برآنده اکوان و اعیان و ازمان یوتندن مستهلک ایلد یعنی وجودات ظاهره و تعینات کونیه اولان اکوان
و حقایق علیه و اعیان باطنیه مز و ازمان و اوقات وجود حقه مصر و فیه اولوب صفات و ذوات و جمیع اوقات
وجود حقدن مستهلک ایدی و حق تجلیات ذاتیه و اسمائیه ایلد برز قلمزده تجلی ایدی و کندی وجود مزندن برز
خبر میز یوغیدی و بوند نصکره واقع اولان بیت و وجهه دلالت ایدر و بوند اشارت و اردر که بر حقایق کونیه من
و اعیان ثابت منزه قبل الوجود ازمان غیر معروفه ایلد وجود حقدن مندرج و مندرج اولدیغمز کبی بعد الوجود
وجود حقدن غیب و بیز و استهلاک بر حسبیلده ازمان متطاو له ایلد آنده غائب اولور زرا پس وقتا کیم اعیان کمال ایدا
صفات و ذواتله حقل استهلاک کنده و تجلیات ذاتیه نک مظهر یتمده دائمه و قائمه دکلدر ظهور و اظهاردن اوتری
و نفوس بشریه بی کمال و تکمیل ایچون صفات بشریه به تنزل ایدر پس شیخ رضی الله عنه ایتدی) (و ایس
بداء فینا و لکن ذالک احیانا) (و حالبو که بوحال برده دائم دکلدر یعنی صفات و ذواتله بر حقدن مستهلک اولوب

حقیت خلقی از او زده تا غالبه د کادر و اگر بخواهد واقع اولور (لی مع الله وقت لم یسعی فیه غیر الله قال زین العابدین رضی الله عنه لا اوقت بکوننا فیه الحق ولا تکونه و بوانا ناک حقیقی آنک خلقی از او زده غلبه ایندی یکی زمانه در زیر حقیقت انسانی مقتضایست که خلافت در زیر انسان خلقه حقد ربحر امکان اید بجز و جوب بیننده در طرفین نظری علی السویه در حقیقت خلقیت بیننده جمع اید جمع و اطلاق در دایم مطلق در آنچون دایم تجلی ذاتی مظهرنده است کله اولوب وجود حقه حق محض اولی یوقدر تا کیم انسان کامل مظهرنده اولان تجلی تقلص کله اصله متقلص اولیه و سبب ظهور و اظهار و وجوب ظهور و اشهاد اولان مظاهر انسانی در زوال و انقطاع لازم کلمه (امدی) شویله معلوم اوله که هر عصر در اولان انسان کامل عبودیت ذاتیه و خلقیه کامله اید و ما لوهیت و ربوبیت اید دایم حضرت الوهیت و ربوبیت و حقیقتیه مقابلدر و کذلک خلافتیه و جمیع اسماء الهیه اید تحقق جهتیه آنده اولان معنای الوهیت و ربوبیت حضرت کون و خلقه مقابلدر امداد اید و آنک واسطه سیله عالمه و اصل اولان فیض اید و الا خلقیه اولی زدی پس انسان کامل طرفین بر سیله اکا مقابل اولان حقیقت و خلقیه و اسعد و حقیقت و خلقیت بینتی جمع اید حقیقت حضرت اسمائیه دن اولان جمعی الهیه و مراتب خلقیه اولان حقایق کیهانیه به مقابل و محاذیدر و کذلک انسان آنک اول اطلاق اید که آنده تعیین حقیقی و تعیین خلقیه اصلا انحصار یوقدر حقیقت جانبیه محاذی و مقابلدر پس بوجه از او دایم حق و دایم خلقدر و حق اید خلقی جامع در حقه خلقدر بر شیشه متعین اولق در مطلق در آنده ظاهر اولان رب اعلی اولدی کبی پس بودرق از او زده و لیس بدایم فینا بومعنایه اولور بر حقه خلق بینتی تعیین اید تعیین بینتی جامع اولدی بزمز حقیقتیه حقیقت بزم از او زده دایم د کادر یعنی بعض احیانه اطلاق در مجموع اولور و بعض احیانه اطلاق و تفسیر بیننده جمعه متحقق اولور و نماید علی ما ذکرناه فی امر النسخ از روحانی مع صورة البشر العنصری و بشر عنصری صور تله نفخ روحی امر ندم بزم ذکر اید یکم زبینه دلالت ایدن شیدندر یعنی روح امین بشر عنصری صور تدم بمثل اولوب عیسایی مریمه نفخ اید که عید آنک جسمی تسویه می و آنک صورت بشریه می نفخ روحیده مندرجه ایدی ذکر اید یکم زبینه دلالت ایدن شیدندر (ان الحق وصف نفسه بالنفس الرحانی و لابد لکل موصوف بصفة ان تتبع الصفة جمیع منصوب علی النظرية) مایستلزمه تلك الصفة و قد عرفت ان النفس فی النفس مایستلزمه (تحقیق حق تعالی کندی نفسی نفس رحانی و وصف اید یعنی لسان رسول علیه السلام اید انی لا جد نفس الرحمن من قبل الین قولیه و حالبوکه هر بر موصوفه لا بد در که بر صفتله موصوف در که صفت تابع اوله اول صفت مستلزمه اولدی شیک جمیع سنده یعنی هر بر موصوف ایچون لازم رکه آنک صفتی مستلزمه اولدی بوی لوازم و توابی اولدی مستلزمه اوله زیرا بر شیک بر شیک مستلزم اوله البته آنک توابی دخی مستلزم اولور و اول شیک توابی اکا نسبت اولور و سن یلور ن که تحقیق متفهمه نفس نه شیئی مستلزم در یعنی نفس انسانی در نفس نفخی مستلزم و عدم نفس قنده باطننده اولان کرب و اضطرابدن تنفسی مستلزم در و نفس انسانی قلب باطنندن خارج حروف اولان جمیع مقاطع از او زده ممتده اولوب هر بر مقطع حسیله حروف معین اولدی یعنی مستلزم در پس نفس حروف و کلمات صورینک و حروفک مستعمله و مستعمله من مستلزمدر و کذلک کلماتک عامل و معمولان دخی مستلزمدر پس نفس الهی دخی کذلک نفخی مستلزمدر و اعیان کلماتک عدمه شوقی حالده عدم ظاهر و لایق ناشی اولان کربدن رحمان ایچون تفسیری مستلزمدر و کذلک نفس رحمانی تعیین اولک باطنندن مراتب الهیه و کونه از او زده آنک امتدادی قنده و هر بر مرتبه مرتبه حسیله حروف الهی و حروف کونی اولدی یعنی جمیع مراتبه اولان تعینات من حیث احادها حروف و من حیث ترکیبها کلمات اولدی یعنی مستلزمدر و کذلک حروف عالیه و فعاله و مؤثره بی که اسماء و صفات الهیه در حروف سافله و متفعله و متأثره بی که تعینات کونه و صفات خلقیه در مستلزمدر و کذلک کلمات الهیه و کونه بی دخی مستلزمدر پس نفس رحمانی فواعل اسمائیه و قوایل کونه جمیعینک احدیتدر و اسماء الهیه بینیلد آنک بینتی و فعل و انفعال بینتی جامع در و روحانیت و جسمانیتی حاویدر زیرا نفس رحمانی مراتب حسیله وجودی فایضدر و جمیع صورده متعیندر) (فلذلک قبل النفس الالهی صور العالم فلولها کالجوهر الهی و لانی و لیس الاعین

الطبیعة) یعنی وجه مذکور از او زده نفس رحمانی صور حروف و کلمات الهیه و کونه کثرتی مستلزمدر و مستلزم اولدیغندن اورتی نفس الهی صور عالمی که وجودات اکواندر قبول ایدنی و صور عالم نفس الهیه متعینیه اولدی پس نفس الهی صور عالم ایچون جوهر هیولانی کیدر عالمک صور مختلفه می ایچون و حالبوکه نفس الهی صور عالم مستلزم اولدی یعنی طبیعتک عینیدر غیر د کادر زیر صور عالم طبیعتده ظاهره در و صور طبیعتیه بی طبیعت فعاله در و طبیعتک مافوقنده اولان صور حسییه وجودیه بی که طبیعتده مضافه د کادر طبیعت اعطا ایدر و حالبوکه خارجده آنک وجودی یوقدر پس نفس الهی مستلزم اولوب حاوی اولدی صور کرک صور اسمائیه الهیه فعاله اولسون و کرک صور کونه انفعالیه اولسون طبیعتده ظاهره و متکونه در و طبیعت اول صوری قابله در زیر طبیعت اسماء مؤثره ایچون انی کیدر ذکر ایچونکه امر تکوین طبیعتده ظاهر اولور قال الشیخ رضی الله عنه فی الفصل الحادی عشر من الباب الثامن والتسعين ومائة من الفتوحات المکیه فنفس الرحمان لا یزال متوجها و الطبیعة لا تزال تتکون صور هذا النفس حتی لا یعطل الامر الالهی اذ لا یصح التعطیل پس نفس رحمانی مستلزم اولدی صور الهیه و کونه طبیعتده ظاهره و متکونه اولدی یعنی اعتبار از او زده طبیعت منفعله در و ماده عامیه در صور اسمائیه طبیعتیه اید ظاهره اولغله طبیعت آنک فاعلی اولدی اعتبار از او زده طبیعت حقیقیه الهیه فعاله در و جمیع صور فاعلیه اسمائیه و انفعالیه خلقیه بی نفس رحمانی قبول ایدوب انرا ایچون جوهر هیولانی کبی اولدی پس طبیعت حقایق کبری حقیقتندن حقایق فعلیه الهیه و حقایق انفعالیه خلقیه جمیعینک احدیتله ممتده اولان نفس رحمانینک عینیدر نفس رحمانی باطن و طبیعت ظاهر در پس یوقدر از او زده و لیس قولنک اسمی اولان ضمیر النفس الالهی قوائمه دخی راجع اولق جائزدر ای و لیس النفس الالهی الاعین الطبیعة پس حق تعالی نفسی نفسله و صفایستی نفسک جمیع لوازمیه آفی و صفایستی سیدر نفخ و تنفس کبی و حروف و کلمات الهیه و کونه صورنده ظهوری کبی که طبیعتده ظاهره اولان صور در و انرا کجمله سندن صورت عنصریه در که نفخ روح ایچون روح امین اول صور تدم بمثل اولوب مریمه ظاهر اولدی و اول صور تدم عیسایی نفخ ایدنی (فالعنصر صورة من صور الطبیعة و ما فوق العناصر و ما تولد عنها فهو ايضا من صور الطبیعة) پس عناصر طبیعتک صورندن بر صور تدر یعنی مرکز ارضدن سماء اولی به و ارض و ما هو و اوار و یونلک ایچنده متولد اولان صور کرک جسمانیه اولسون و کرک روحانیه اولسون یونلک مجموعی اولان صورت نوعیه کله نفس رحمانی مستلزم اولوب طبیعت از او زده افاضه اید بی صور طبیعتدن بر صور تدر و عناصرک فوقنده اولان شیئی و عناصردن متولد اولان شیک فوقنده اولان شیئی پس اول دخی ینه کذلک صور طبیعتدن یعنی عناصردن متولد اولان سموات سبعک صوری فوقنده اولان صور روحانیه دخی صور طبیعتدن (وهی الارواح العلویة التي فوق السموات السبع) و عناصرک فوقنده و عناصردن متولد اولان سموات سبعک فوقنده اولان صور سموات سبعک فوقنده اولان ارواح علویه در پس آنلر دخی عناصر کبی صور طبیعتدن بر صور تدر زیرا نفس رحمانی طبیعت از او زده افاضه اید بی صور طبیعتیه در و اول ارواح علویه عرش و کربی کبی و آنلر مافوقی اولان عقول و نفوس مجرد کبی (واما ارواح السموات و اعیانها ففی عنصریه قانها من دخان العناصر المتولد عنها) و اما سموات سبعک ارواحی و آنلر اعیانی پس آنلر عنصریه در زیرا تحقیق آنلر عناصرک دخانند در که عناصردن متولد درجه فی الحدیث انها خلقت من دخان العناصر و قال تعالی (ثم استوی الى السماء و هی دخان) و ما تکنون عن کل سماء من الملائكة فهو منها فهم عنصر یون) و هر سعادن ملائکه نعدن متکون اولان نوع پس اول سعادن در و آنک طبیعتی جفستنددر پس سموات سبعدن متکونه اولان جمیع ملائکه عنصر یوندر زیرا سموات عنصریه در یوقدر از او زده منافعیری عن کل سماء قولنه راجع اولور و عناصره دخی راجع اولق جائزدر یعنی سموات سبعک کایسندن متکونه اولان ملائکه بر نوع عناصردن در زیرا سموات عنصریه در پس آنلر دخی عنصر یوندر و هر سعادن متکونه اولان ملائکه اول سعادنک طبیعتی جفستند متکونه اولوب آنک عاری و سکائی اولان ملائکه در شیخ رضی الله عنه یونده مذهبی بودر که سموات سبع عنصریه در و هر سعادن متکونه اولان ملائکه دخی عنصر یوندر و ملائکه سمواته فنانا طرقت ایدر و عناصر و سمواتک فوقی صور طبیعتیه در عرش و کربی کبی

و آنرا طبیعتی جفتندن متکونه اولان ملائکه به فنا و حرق و التیام و تطرق و ابتز و مذهب و صوفیه و اهل
 شرع و حکماء اسلامین و قدماء اشراقیندن جم غفیر بونک اوزره در (ومن فوقهم طبیعیون و اهل هذا وصفهم
 الله بالاختصاص اعني الملا الاعلى لان الطبيعة المتقابلة) و عنصر بونک فوقنده اولنر طبیعیوندر که آنرا
 حرق و التیام توجه ابتز و ارواح علویه که سموات سبعک فوقنده در طبیعیون اولد قلرندن اوتری الله تعالی
 آنرا یعنی ملا اعلائی اختصاص الیه وصف ایلدی (ما کان لی من علم بالملا الاعلى الذی تحتهمون) قولنده زیرا
 طبیعت متقابل در حرارت و برودت کبی پس ملا اعلی بیننده اولان اختصاص طبیعتده اولان تقابلدن منشئی
 اولور آنکچون آنرا اختصاص الیه وصف اولنر و طبیعتده تقابل آنک حقایق اربعه سندن لازم کور و زیر اذات
 طبیعت ذات معقوله در حقایق اربعه اولان حرارت و برودت و یسوست و رطوبت و جموعیدر زیر طبیعت
 الهیه مرتبه سنک ظاهریدر که ارکان الوهیت اولان حیات و علم و ارادت و قوتنک جموعیدر که حیات حرارت
 ناظر در و علم برودت ناظر در و ارادت یسوسته ناظر در و قوت رطوبت ناظر در پس اگر چه کیم رطوبت برودتدن
 و یسوست حرارتدن منشئه در و لکن حرارت یسوست عینی و یسوست دخی حرارت عینی دکادر پس طبیعتنک
 نفسی من وجه حقایق متضاده نک جموعیدر و ایجاد امرندن اوتری طبیعت حقایقنک بعضی بعض اوزره
 ظاهر و غالبدر پس بواعتبار اوزره تقابل طبیعتنک کندی ذاتده واقع اولور و طبیعت الوهیتنک ظاهری
 اولوب الوهیتنک ارکانی اولان آنک صفات اربعه سندن دخی تقابل موجوددر و کذلک نفس رجائی مستلزم
 اولدیفی جمیع اسماء الهیه متقابل در رجب و منتقم و معز و مذل کبی طبیعتده ظاهر و متعینه اولور پس طبیعتده
 تقابل اسماء متقابلدن ظاهر اولور (والتقابل الذی فی الاسماء الالهیه الی هی النسب انما اعطاه النفس)
 و شول تقابل که نسب عدویت اولان اسماء الهیه بیننده واقعدر آنی نفس رجائی اعطا ایلدی زیرا اسماء
 نسب عدویت و معانی علمیه اولدیفی اعتبار اوزره آنلرده تقابل یوقدر زیر حرارت و برودت و سواد و بیاض
 علقده و ذهنده محققده در آنلر متقابل دکادر و اسماء بیننده تقابل اسمانک صوریه ظاهر در که نسب اسمائیه نک
 حقایق نفس رجائیه اول صورله مستحقه در یعنی نفس رجائی ینبوع و حدتدن فواعل و قوایل متضمن
 اولدیفی حالد حضرت امکانه اولان اعیان معدومه اوزره منبسط اولوب هر عین و هر مرتبه حسیله متعین
 اولدقده مختلف اولور پس نفس رجائی نسب اسمائیه عدمیه به اعطاء وجود ایتدکده صور اسمائیه بیننده
 ظاهر اولان تقابل نفس رجائی طرفندن واقع اولور زیرا ظهور نفس رجائی طرفندن و لکن نفس رجائیده
 فواعل و قوایل بیننده تقابل متعین دکادر نفس رجائی فواعل و قوایل هبولی کبی جمیع فواعل و قوایل آنده
 وحدانی الوصفدر تقابل نسب معدومه اولان مرایاه اعیانده نفس رجائینک ظهوری و تعینی حسیله ظاهر
 اولور و لکن نفس رجائی اعطا ایتدیکی تقابل حضرت الهیه اسماء الهیه نک نفس رجائیه تعینی قتنده در
 (الانری الذات الخارجة عن هذا الحکم کیف جاء فیها المغنی عن العالمین فلهذا خرج العالم علی صورة من
 اوجد هم و لیس الانفس الالهیه) (امدی شوبله معلوم اوله که نفس رجائی ایچون مرآت حاصلدر مرتبه کیم
 کبابک اولنده ذکر اولمشدر بر مرتبه بودر که نفس رجائینک قلب تعین اول غیبنده اجمالی و اندماجیدر و بونفس
 رجائینک لاتعینی و اطلاق واحدی مرتبه سیدر و بر مرتبه تعین اولک باطنندن انبعانی و امتدادیدر مرآت
 غیبیه الهیه دن بر مرتبه ابله تعینسز و بر مرتبه تعین اول ابله آنک تعینی مرتبه سیدر و بر مرتبه تعین اولده
 برزخی و هویتی تعین ابله لاتعین بیننی جمعییدر زیرا نفس رجائی تعین ابله لاتعینک عینیدر و ظاهر و باطننک
 عینیدر زیرا تعین اول ابله متعینه اولان عین باطنده در و تعین دخی ظاهر در الف ابله همزه کبی و بر مرتبه تعین
 اولدن آنک امتدادی و سائر مرآت حریفه غیبیه ابله تعین مرتبه سیدر پس نفس رجائی تعین اولک باطنندن
 امتداد اولدقده وحدانی الثبت ممتاز اولور حروف و کلمات الهیه نک احدیتی اولدیفی حالد و نفس رجائی مرآت
 الهیه و کونیه اوزره امتداد اولدقده حروف و کلمات الهیه و کونیه آنده آنکله متعینه اولوب ظاهر اولور پس
 مرتبه اولی ده نفس رجائی ذات احدیه نک عینیدر زیرا آنده بجمیل و مندر جدر و ذهن و وجود دامتین دکادر
 پس اول مرتبه ده ذات احدیه نفس رجائیدن غنا الیه وصف اولنر زیرا برشی کندی نفسندن غنا الیه وصف
 اولنر و سائر مرتبه نفس رجائیدن ذات احدیه غنیه در زیرا کثرت اسمائیه و خلقیه بی متفهمدر پس شیخ

رضی الله تعالی عنه در که نفس رجائینک بوحکمندن خارجه اولان ذات احدیه بی کور مرتبه سندن که آنک
 حقدده عالمیندن غنا نیجه وارد اولدی پس عالمیندن غنائنفس رجائیدن غنا در زیر انفس رجائی عالمینک
 اصلیدر پس بوندن اوتری اعیان عالم آنلر موجودی صورتی اوزره چقدی و حال بود که موجود عالم نفس
 رجائیدن غیری دکادر پس عالم نفس الهی صورتی اوزره فواعل و قوایل جمعی اوزره ظاهر در بونقدیر
 اوزره ایس ضعیفی من قولنده راجع اولور و عالمه دخی راجع اواق جائزدر یعنی عالم صورت موجود اوزره چقدی
 و حال بود که عالم نفس الهی دن غیری دکادر و اوجددهم قولنده ضعیف منسوب علی طریق التغلیب اعیان عالمه
 راجعدر (فما فیهم من الحرارة علانفس الهی) فواعل و قوایلدن کیفیات متضاده بی جامع اولوب آنرا الیه ظاهر
 اولدقده پس شول شیکه نفس الهیه حرارتدن واقع اوله نفس الهی آنکله صور اسمائیه ربانیه فواعلده
 عالی اولوب جهت علوده متعین اولور (و ما فیهم من البرودة والرطوبة سفلی) و دخی شول شیکه نفس الهیه
 برودت و رطوبتدن واقع اوله نفس الهی اجزاء عالمین اولان صور یکانه ده سافل اولوب ظاهر اولور (و ما فیهم
 من البیوسة ثبت ولم یترزل فالرسوب للبرودة والرطوبة الانری الطیب اذا اراد سقی دواء لاحد یظفر فی قارورة
 مائه فاذا ارأه رسب علم ان النضج قد کمل فیه سقیه الدواء یسرع فی النضج و انما رسب لرتوبته و برودته الطبیعیة)
 و شول شیکه نفس رجائیده یسوستدن واقع اوله نفس رجائی آنکله ثابت اولدی و متزلزل اولدی پس رسوب
 برودت و رطوبت ایچون مخصوصدر سن طبیعه نظر ایتز مینسن که تحقیق طیب چکنم بر کسینه به دوا بی
 ایچورمک دیلسه آنک صوبی قاروره سنه نظر ایدر پس چکنم صوبی کورسه که رسوب ایتدی عالم اولور که
 تحقیق نضج کامل اولدی و نضج اطبانک قتنده اندفاع ایچون ماده نک تمهی و استعداد ایدر و واندفاعک حصولی
 رطوبتله اولان سیلان الیه و برودت الیه اولان تنزل و تسفل الیه در پس طیب اول مر یضه دوا بی ایچور که
 دوا نضج و اندفاعده مسرع اوله یعنی مر یضی صحتیه ظفرده مسرع ایدر مر یض سرعت اوزره صحیح اوله و شخص
 مر یضک مر ایچو بارد و رطب اولدقده قاروره سی صوبنک رسوبی آنک رطوبت و برودت طبیعه سندن در زیرا
 رطوبتله سیلان و برودتله نزول حاصل اولور پس طبیعت مر یضه رطوبت و برودتله قدر حاجتدن زیاده اولان
 شیئی دفع ایدر و یسوستله آنک لایدی اولان شیئی تثبیت ایدر پس رسوب برودت امکانیه ایچوندر زیر انفس الهی
 مرتبه الوهیتده تعین اولک باطنندن نور وجودی و فیض جودیه منبعث اولدقده تعین اول جامع اولدیفی اشیائی
 حاوی و حضرت امکان جودنده اولان حقایق فعل انفعالی جامع اولدیفی حالد پس عین نفسده اولان قوایل
 مظهریه نک برودتی آنی تعقید و تعقید ایدر زیر اعیان نفسده فاعل و قابل موجوددر پس فاعل صفت حرارتله
 و قابل صفت برودتله ظاهر اولور پس بونچار معنوی و نوریده صور عماله متعده اولور پس نشی معانی ظاهر
 اولور پس آنند صکره نشی نفسی انجاء ثلاثه اوزره تمتد اولور بری علوی و بری سفلی و بری وسطی و جمعی واحدی
 و برزخیدر و عین نفسده جمیع حقایق فعلیه و انفعالیه متعینه اولور پس عمائین صورتی یعنی عماء ابله عماء
 مر یوب صورتی ظاهر اولور پس نفس متعالیده جمیع حقایق الهیه مؤثره بی فعاله نوریه متعینه اولور صور
 الهیه نوریه و تعینات وجودیه حقایق الهیه پس شیخ رضی الله عنه فما فیهم من الحرارة علا قوایل حقایق الهیه
 مؤثره فعاله نوریه به اشارت ایدر و سفله تمتد اولان نفسده که حقایق مظهریه انفعالیه اوزره مظهریه
 جمیع حقایق خلقیه متأثره انفعالیه متعینه اولور صور یکانه و تعینات وجودیه امکانیه ابله پس نشی کونی
 و عالم خلقی منشئی اولدی و شیخ برزخی عمائین بیننده برزخی اعتباریه حقایق الهیه مؤثره فعاله بی و حقایق
 خلقیه متأثره انفعالیه بی جامعدر و بومر تبه ده متعین اولان انسان کاملدر پس نفس الهی حقایق الهیه
 اسمائیه بی و حقایق خلقیه مظهریه بی و سائر صفات متقابل بی مستلزم اولوب الهیت مرتبه سنک ظاهری اولان
 طبیعتده ظاهر اولدقده زیر اومر تبه ده نفس الهی باطن و طبیعت ظاهر اولور پس نفس الهیه طبیعت
 بیننده ازدواج حاصل اولوب شی واحدی اولور زیرا نفس رجائی مستلزم اولدیفی اسماء الهیه و صفات خلقیه
 صوری که متقابل در طبیعتده ظاهر اولور و طبیعت دخی اول صورتی نفس الهیه وجه مخصوص اوزره ظاهر
 ایلدی (ثم ان هذا الشخص الانسانی عین الله تعالی طیفه بیده و عمامه متقابلان وان کان کتایبیه عینا
 فلا خفاء بینهما من الفرقان) یعنی شیخ رضی الله عنه طبیعت متقابل اولدیفی و اسماء الهیه بیننده اولان تقابل

نفس رحمانی و اولدیغی ذرات کد نصره نفس رحمانی مستلزم اولدیغی فواعل اسمائیه ایل قوابل مظهریه
 یئنده برزخینده متعین اولان انسان کامل یزین متقابلین ایل مخلوق اولدیغی و نفس رحمانی متضمنه اولدیغی
 تقابل انک خلقنده ظاهر اولدیغی ذرات کد راید یعنی طبیعتده اولان تقابل ایل اسماء بیننده اولان تقابل
 تحقیق نصره تحقیق بوشخص انسانی نك طبیعتی الله تعالی ایل یزیده تعین ایلدی ان الله خلق آدم علی صورته
 و خلقه علی صورة العالم یعنی الله تعالی آدمک طبیعتی یدیعنی اولان صورت الهیه اسمائیه فعلیه ایل و یدیسری
 اولان صورت امکانیه مظهر به انفعالیه ایل تخمیر ایلدی و حقل یدانی متقابلاندیر الهیه و کونیه و اسمائیه
 و مظهریه و فعلیه و انفعالیه اولدیغی اعتباریه و بالجله صورت حق و صورت عالم اعتباریه متقابلاندیر قال
 الشیخ رضی الله عنه فی الحکمة الادمیه فی حق خلقه تعالی آدم یدیه و ماهو الاعین جمعه بین صورتین صورة
 العالم و صورة الحق و هما ید الحق و کچه کیم ربک ایلدی معاین واقع اولدیه پس یدین بیننده فرقاندن
 اولان شیده خفا بود یعنی اگرچه کیم ربک یدیعنی معاین یدیعنی بین اولدیغی ظاهر درزیرا بین قوت درو صورت
 الهیه اسمائیه فعلیه مؤثره در ایجاد و اظهار ایچون قوت صاحب درو یدیسری دخی یمیندر زیرا اسماء الهیه
 فعلیه مؤثره متعینه اولمزالا آنلک مقابل سند عیان کونیه انفعالیه مؤثره ایل اولان مباشرتدن اوتری یعنی
 یددی قولیه کامضا اولان یدین ایل آنک ایجادنه مباشرت ایتدیکندن اوتریکه اول مباشرت جنب الهی به
 لایقه در اول مباشرت اسماء متقابل ایل آنک ایجادنه توجه درو یا خود نفس الهیه محموله اولان فواعل و قوابل
 صورتک جمیعینک صورته آنک ایجادنه توجه ایدوب انی ایجادنمکدر و الله تعالی آدمک ایجادنه یدین ایل
 مباشرت ایلدی بونوع انسانی به واقعه اولان عنایتندن اوتری یعنی یدین ایل خلق ایتدی بونوع انسانی ید
 واحد ایل مخلوق اولان سائر مخلوقات اوزره تفصیل ایدوب اکا تعظیم و تکریم ایلدی پس یدین ایل مخلوق اولان
 آدمه سجوددن ابالیدن کسنه ید ایتدی سنی نه شی منع ایلدی سجده ایتدیکدن شول کسنه ید که بن انی یدین ایل
 خلق ایتدم و اکا سجده ایتدی سکا امر ایتدم استکباری ایتدیک شول کسنه اوزرینه که سنک مثلک در یعنی سنک
 کبی عنصر یدیر و یا خود سن عنصر دن عالین اولان ملائکه دخی اولدیکه انلر آدمه سجده ایلده مأمور اولدیلر
 و حالو که سن عالین دن دکل سن بلکه آنک کبی عنصری سن آنک اوزره استکبار ایدیه جل سند بر حال بودر
 پس آدمه عنایتدن اوتری حق تعالی لمن خلقت یددی قوابل اکا تعظیم و تکریم ایدوب اکا سجده ایتدیکدن
 امتناع ایدن ابلیسی قویج ایلدی (و یعنی بالعالین من علایذاته عن ان یکون فی نشأته النوریه عنصر یا وان
 کان طبیعیا) و حق تعالی انک عالین ایل مرادی شول من در یعنی ملائکه دن شول نودر که اول ذاتیه عالی ایلدی
 نشأت نوریه سند عنصری اولقدن و اگرچه کیم طبیعی ایلدیه ملائکه عالین سجات جلال ذاتیه مهیه اولان
 ملائکه درک نشأت نورانی نلر نده احکام و جوب احکام امکان اوزره غالبه اولوب خلقیتلری جهتی حقه فایه
 اولغله حقدن غیر کسنه بی بیلزلر و آدمک مخلوق اولدیغی و ملائکه دخی اکا سجده ایلده مأمور اولدیلر
 بیلزلر (مافضل الانسان علی غیره من الانواع العنصریه الایکونه بشر من طین فیه و افضل نوع من کل ما خلق
 من العناصر من غیر مباشرة) پس انسان انواع عنصریه دن آنک غیر اولان نوع اوزره فاضل اولدی
 الاطیندن بشر اولس ایل یعنی طیندن آنک خلق و ایجادنه حق تعالی یدین ایل مباشرت ایتدیکندن اوتری
 پس انسان من غیر مباشرت عناصر دن مخلوق اولان نوع افضل ایلدی یعنی خلقته یدین ایل مباشرت ایتدیکدن
 جمیع کائنات عنصریه دن افضلدر زیرا ایلدیه اسم واحد ایل آنلر خلقته مباشرت در و انسانک یدین ایل
 خلقی متقابلات و تماثلات جمعیله و اقدردر که اسماء صفات الهیه دن و مظاهر کونیه و قوابل امکانیه دن
 برصفت بودر الا آنک مظهر بت کلیه سند متحققه در (فالانسان فی الرتبة فوق الملائكة الارضية والسمائية
 و الملائكة العالون خیر من هذا النوع الانسانی بالنص الالهی) پس انسان مرتبه ده ملائکه ارضیه نك
 و ملائکه سماویه نك فوقنده در زیرا یدینک مباشرتله مخلوقدر و ملائکه ارضیه و سماویه نك خلقی ید واحد نك
 مباشرتله مخلوقدر و واقعدر و ملائکه عالون بونوع انساندن نص الهیه خیر بودر یعنی انسان حیواندن
 زیرا بونوعک حقیقی خلقته و نوربسی ظلمتده مستهلکدر و بونلر کندی نفسله ظاهر در و نص الهی
 (ام کنت من العالمین) قولیدر که بونلر خلقیتی حقیقده مستهلکدر در پس خلقت و ظلمتک حقیق و نوریتده

استهلا کندن و حقیقک نشئه لنده غلبه سندن اوتری ملائکه عالین بونوع انساندن کد بونک عکسی اوزره اوله
 خیر بودر اما هر تبه انسان کامله نسبت ایل که صورت حق اوزره در نوع انسانی غلبه خلقیه اعتباریه درجه
 کمالدن ساقط اولدیغی کبی ملائکه عالین که سجات وجه حقه مهیه در آنلر دخی درجه کمال انسانی
 الهیه دن ساقطه در زیرا آنلر جمال ایچره جلالک مظاهر یدر صورت الهیه جمعیه اسمائیه نك مظاهری دکلر
 پس مظاهرک اشرف و اکرمی صورت الهیه جمعیه اسمائیه ذاتیه نك مظاهری اولان انسان کاملدر که خلقت
 و حقیق انده بری برینه غالبه دکلر جهتینده آنلر ظهوری علی السویه در طرف واحد ایل آنلر ظهوری
 طرف آخر ایل اولان ظهورندن اولی طرفین بیننده دائر و طرفینی جامعدر بلکه صفات بشریه ده و قالب
 قائم و برزخیت کبری ایل اول طرفین بیننده دائر و طرفینی جامعدر بلکه صفات بشریه ده و قالب
 عنصر یدیه اولان انسانک ملائکه مهیه کبی خلقیتی حقیقده مستهلک اولغله مظهر یدیه آنلر دخی خیر بودر
 زیرا ملائکه صفات بشریه بودر و بونلرک بعضی صفات بشریه بی حقیقده محو ایتدیکده جمیع
 صفات الهیه به مظهر اولغله مستعد اولور و ملائکه مهیه وادی غیر ذی زرعه آنلر مخصوصه اولان
 اسمادن غیریه آنلرک قابلیتلیر بودر پس ملائکه عالین انوار جمال ذات حقه مهیه اولغله و نشأتلری
 نوریه و طبیعیه اولغله نشأت عنصریه آدمیه دن اولی در و اما نوع انساندن بر شخص ملائکه مهیه کبی
 سجات جمال حقه مهیه و مستهلک اولدیک نصره صورت اسمائیه الهیه به مظهر جامع اولدیکه اول صورت
 اول جمعیته اوزره ملائکه مهیه ده مظهر دکلر پس اول شخص اعلی اولور (لقد خلقنا الانسان فی احسن
 تقویم) شیخ رضی الله عنه فتوحاتده یوز طقسان سکر فی بایده اون برنجی فصلده ملا اعلانک آدم اوزره
 اشرفیتی حقه یدیکه والسبب الموجب للمشورة کون الحق له وجه خاص فی کل موجود لا یکون بغیر ذلک
 الموجود فقد یلنی الیه الحق سبحانه فی امره لا بلقیه لمن هو اعلی منه طمقة کتعلم الامماء لادم مع کون الملاء الاعلی
 عند الله اشرف منه ومع هذا فکان عند آدم مالم یکن عندهم وقد ذکرنا فی هذا الکتاب ذابل تفصیل الملاء
 الاعلی علی اعلی البشر اعطانی ذلک الدلیل رسول الله صلی الله علیه وسلم فی رؤیایا قبل تلک الرؤیا ما کنت
 اذهب فی ذلک الی مذهب جله واحد انتهی کلامه) پس شیخ رضی الله عنه بوکلامده ذکر ایتدی کبی ملائکه
 مهیه نك آدم دن اشرفیتی وجه مذکور اوزره آنلرک خلقیتی حقیقده مستهلک اولوب نفوسلری وجه حقه
 فایه اولغله و ظلت طبیعیه و عنصر به وصفات بشریه و خلقیه آدمه مظهر اولغله در زیرا آدم وقت اولور که
 صفات بشریه نك حکمی انده صفات الهیه اوزره غالبه اولغله حقدن محتجب اولور و ملائکه مهیه ده صفات
 خلقیه مقهوره در آنلرده احتجاب بودر و اعتبار اوزره اشرف اولور مطلقا اشرف دکلر والامظهر کل
 و صورت جمع و اصل اولان انسان کامل برزخیه کبری حیثیتله و مرتبه کمالدن اکلیته رجوعی و عبودیت
 تامه مقامنه تنزلی و ذات حقه استهلاکی حسیله (و لقد کرمانی آدم) جمله دن اکرم و افضلدر کنت کنز الخفیا
 فاحببت ان اعرف نخلقت الخلق لا عرف) خلقک ایجاد و خلقتنه محبت الهیه ذاتیه توجه ایتدیکده خلقدن
 علت غایبه عالم و معرفت الهیه ذاتیه آدم ایل حاصلدر و سائر مخلوقات علویه و سفلیه باتبع مخلوقه در پس
 محبت الهیه ذاتیه بالا صاله آدمک خلقته توجه ایدوب معرفت الهیه جمعیه و عبادت ذاتیه انکله حاصله اولوب
 جلا و استعلاء کالی الهی انکله حاصله اولغله آدم مکرمدر خصوص آدمک ذبی توبه نك وجودی فتمده کماله
 منضمر و اسماء کثیره ایل حقل تجلیسنی موجبدر (فن اراد ان یعرف النفس الالهی فالیعرف العالم فانه
 من عرف نفسه فقد عرف ربه الذی ظهر فیه ای العالم ظهر فی نفس الرحمن الذی نفس الله تعالی به عن الاسماء
 الالهیه ما تجده من عدم ظهور آثارها بظهور آثارها) پس شول کسنه که نفس الهینک معرفتد بلسه پس
 اول کسنه عالمی یلسون زیرا برکسنه که نفسی عارف اولسه تحقیق شول ربی عارف اولور که عالم انده مظهر
 اولدی یعنی عالم شول نفس رحمانده مظهر اولدی که الله تعالی انکله اسماء الهیه دن تفسیس ایلدی شول
 کربی که اسماء الهیه بی مشاهده ایدردی آثارینک عدم ظهورندن اسماء الهیه آثارینک ظهوری سببیه یعنی
 شول کسنه که نفس رحمانی به عارف اولقد بلسه پس نفس رحمانیه مظهر اولان عالمی بیلدون و آنک نفسی
 عالمندر و نفسی عارف اولان ربی عارف اولور یعنی نفس رحمانیه مظهر اولان عالمی عارف اولسون که حق

تعالی اول نفس تعین اول باطنی از انبیا و امتدادی سبیل اسماء الهیه در تنفیس ایلدی عده اسماء
شوقی حالده آنارینک عدم ظهور و زدن انرا مشاهده اید کما فی ضیق و کرب واضطراری که اول تنفیس
نفس رجائیه اسماء آنارینک ظهوری سبیل حاصل اولدی * پس صور عالمی نفس رجائیه ظاهر اولان شی
نفس رجائیه نفس رجائیه ظاهر اولان صور اسماء الهیه در اسماء آنارینک آنارینک نفس رجائی آناری اظهار
ایتمه اسماء آنارینک ضیق و کرب تنفیس ایلدی پس عالم نفس رجائیه ظاهر اولان صور اسماء الهیه در نفس
رجائیه آنارینک تعینی سبیل آنارینک عینیدر و ما تجده قولنده اولان ما اسم موصولدر و ضمیر فاعل اسماء
راجعدر و بظهور آنارها قولی نفس الله قولنده متعلقدر) (فامتن علی نفسه بما اوجده فی نفسه قائل ان کان
لله نفس انما کان فی ذلك الجناب ثم یزل الامر یزل بنزل بنفیس الغموم الی آخر ما اوجده) (پس حق تعالی کندی
نفسی اوزره امتنان ایلدی نفس رجائیه کندی اسماء صورتی کندی نفسنده ایجاد ایتمه آنارینک اسماء
نفسند و ذاتیک عینیدر پس اسماء آنارینک اظهار ایتمه اسماء اوزره امتنان در نفس رجائی اولان کندی
نفسنده نفس رجائیه اسماء آنارینک صور اسماء اولان صور عالمی حقیق ایجاد آنارینک کندی نفسنده در امتنان
دخی کندی نفسندن کندی نفسی اوزره در زرا آنارینک وجودندن خارج برشی یوقدر پس اولکی اثر که نفس
رجائی ایچون واقع اولدی اول جناب الهیه بعض حضرت الوهیده واقع اولدی آنده بالقوه اولان اسماء
آنارینک اظهار ایدوب صور اسماء ایجاد ایتمه آنارینک صورتی ایچون آنارینک ظهوری ایدوب صور اسماء ظهوری
حاله آخری موجوده و آنچه و حالیکه اسماء آنارینک ظهوری ایچون آنارینک ظهوری ایدوب صور اسماء ظهوری
ایچون دخی آنارینک (شعر) فالسکل فی عین النفس * کاضو فی ذات الغلس) (الغلس ظلمة آخر الدلیل یعنی
اسماء الهیه و حقایق وجودیه نک جمیع اسماء صورتی اولان عوالم و اکوان و اعیان و آثار که کلیسی ذات
نفسنده ظاهره و متعینه در ضو ذات عکسده یعنی لیلالت آخری ظلمتده ظاهر و متعین اولدی یعنی کبی لیلالت
آخرندن ناشی اولان ضو لیلالت آخرنده ظلمتده ظاهر اولدی کبی جمیع اسماء صورتی و آثار و تمکات صورت
و حقایق ذات نفس رجائیه ظاهره در (والعلم بالبرهان فی * سلخ النهار لمن نفس * فیری الذی قد قلته * رؤیا تدل
علی النفس) (سلخ النهار آخره و النعاس النوم و نفس رجائیه برهان فکری و ترتیب مقدمات عقلیه معرفتی
شول کسینه به خصوص در که سلخ نهار در نام اولدی یعنی مالا یعنی به اشتغال سبیل نهار کشتی از الایدوب آخرنده
نوم حجاب و غفلتده نام اوله * پس نفس رجائی حقنده بنم دیدیکم قولی رؤیا کوره که نفس رجائی به دلالت ایدر
یعنی بنم قولم اکانوم غفلتده کوردیکی رؤیا اولور که ما وراء حجابدن انی نفس ایلد تعبیر ایدر و اول تعبیرده کشف
و تعین اوزره دکادر مثلاً نام نومنده کوردیکی رؤیای بر شیشه تعبیر ایدر کده وقت اولور که ما وراء حجابدن تعبیرده
مصیب اولور و وقت اولور که اصابت ایتمز * پس برهان فکری اربانه نفس رجائی حقنده واقع اولان کلامز
رؤیا کبی اولور که انی نفس ایلد تعبیر ایدر و بنم کلامز کشف و تعین اوزره عارف دکادر تا کیم بنم کلامز نفس
رجائیه فهم ایلد و تعین اوزره انی تعبیر ایلد پس برهان نظری صاحبیه نفس رجائی حقنده واقع اولان
کلامز رؤیا کبیدر آخر نهارده که آنارینک حقیقته کشف و تعین اوزره مطلع دکادر فکیف که طریق استدلال ایلد
نفس رجائیه معرفتی اکا حاصله اوله پس نفس رجائیه کشف و حقیقت اوزره معرفتی حقیقت محمديه
شمسک طلوعی و تجلی الهی نهارینک ظهوری قنده حاصله اولور یعنی کشف و عیان و ذوق و وجدان ایلد
یلد و دلیل و برهان ایلد بلنمز) (فیریجه من کل غم فی تلاوته عبس) (پس برهان عقلیه حاصل اولان علم
صاحبی هر غم و کربدن اراحت ایدر (عبس و تولى) تلاوته (اویز کرفتنغه الذکری) قولنده مطلع اولوب
امر فیجه اولدیغن بوقولی یعنی احتجایی و جهلی حالنده (عبس و تولى) تلاوته (اویز کرفتنغه الذکری)
قولنده مطلع اولوب امر فیجه اولدیغن تذکرایسه و بعد التذکر تفکرایسه پس احتجایی ظلمتده و جداننده
اولان کرب و غم تذکرا کارا اراحت ایدر (عبس و تولى) تلاوته عبس و تولى) (دنصکره و جوه یومئذ مسفرة ضاحکه
مستبشرة) (قولنک سری اکامکشف اولور که عبس و تولى) (دنصکره و جوه یومئذ مسفرة ضاحکه
مستبشرة واقع اولدی کبی انک احتجایی قنده تذکرا کما کما کربدن و عبوس الوجه اولقدن خلاص اولوب
وجهی مسفرة و مستبشرة اولور و یاخود حجاب و غفلت قنده کانه حال عبس و تولى) (تلاوته اولوب تولى و عبوس

و کرب اوزره ایکن برهان ایلد حاصل علمه تذکرا کما کما کرب تذکرا کما کما کرب تذکرا کما کما کرب تذکرا کما کما کرب
منقول اولوب لسان حال ایلد انی تلاوت ایدر کده وجهک اسفرار و استبشاری قنده عبوس حالندن مستریح
اولور و بتقدیر اوزره فیریجه قوائیک فاعلی محذوف اولور فی تلاوته عبس قولی اکادالات ایدر یکندن اوتری ای
فیریجه اویز کرفتنغه الذکری فی تلاوته عبس) (ولقد تجلی لادی * قد جاء فی طب القبس) (و تحقیق الله تعالی
تجلی ایدر شول کسینه به کبس طابنده دکل ایدی یعنی موسی بن عمران نار طابنده مجد اولوب کلا کده حق
تعالی انک مطلبی اولان نار صورتده شجره دن تجلی ایدوب (انی ان الله) ایلد عیاناً خطاب ایدر و موسی
خفینک حقیقتی تجلی ایدر که نفس رجائیه ظاهر اولان صور اسماء عین صور عالم اولوب و نفس رجائی
جمیع صور عالمی احاطه ایدوب جمله سنده حاضر اولدی (فرأه ناراً و هو نوری المولک و فی العس
پس موسی علیه السلام نار صورتده متجلی اولان حق نار کوردی و قبل الندا انی نار بلدی و حال بوکه اول
مرقی نور ایدر که ملوک علویین و عس سفلیینده ظاهر در یعنی حقیق وجهی نوری صورت شجره نار مثلاً
تجلی ایدر کده موسی علیه السلام انی نار ظن ایدر و حال بوکه اول مرقی نور ایدی * پس موسی علیه السلام
رؤیائی تعبیر ایدر و مطلب طبیعی صورتدن کوردیکی شیشه حقیقته عبور ایدر اگر عبور ایدر
عالم اولور دیک کوردیکی شی شول نور حقد که کلین و اصلین اولان ملوکده و سعدا و براردن اعمال اصحابی
اولان عسده ظاهر و متجلی در و یاخود آنارینک نور اهل کشف و تجلی اولان کل ملوکده و دلیل ظلمت طبیعته
برهان عقلیه حاکم اولان ارباب نظر عس سنده ظاهر در زرا شریف رفیع علویه نور تجلیک ظهوری
دخی وضع سفلیه ظهوری کبیدر (ما تری فی خلق الرحمن من تفاوت) (ولکن مرآته تفاوت قوایل حسبیه
کمال و نقصده ظاهر در) (فاذا فهمت مقالتي * تعلم بانک مبتس) (اذا ان معانسه در یعنی پس اگر سن بنم
مقالتی فهم ایدر ایسه یعنی حق تعالی نفس رجائیه نور وجودیه قوایل علویه و مظاهر سفلیه ده ظاهر
و متجلی اولغله موانیک مطلبی اولان نار صورتده متجلی و ظاهر در دیدیکم قولی اگر سن فهم ایدر
ایسه و بو کلام حضرات علویه الهیه دن قننی حضرتدن نزول ایتشدر و کلامک علوقدر فی عارف
اولدک ایسه سن عالم اولور سنکه تحقیق سن فقیر سن و برهان ایلد سنده حاصل اولان علم شی بسیردر و یاخود
تعینات علویه و اشخاص سفلیه ده ظاهر اولان نور الهی و نفس رجائیه در سن انجی نار مشاهده ایدر سن
تعین ایلد نور متعیندن محتجب سن دیدیکم قولی فهم ایدر ایسه * پس سن عارف اولور سنکه سن فقیر و مبتس
و متجیر و مفلس سن بر شیشه مالت دکلسن زرا سن کندی وجود که کندی وجود کده موجود دکلسن
سنک وجودک نفس رجائیه نفس رجائیه ظاهره و متعینه اولان صورتدن بر صورتدر و حقدن غیری
طلب ایدر یکا شی دخی سنک وجودک کبی وجود و همیه موجود در سراب و جودی کبی کسر ابقیقه
بحسبه الظمان ماء حتی اذا جاء لم یجد شیئا و وجد الله عنده) (لو کان یطلب غیر ذلک * لراه فیه و ما نکس) (اگر
موسی علیه السلام ناردن غیری برشی طاب ایدر البته اول مطلوب خاصه حق تعالی اکاتجلی ایدر
و حق آنده کوردی و حق تعالی اول شیشه تجلی ایتشدر و جبهی تقلب ایتزدی البته آنک مطلبنده تجلی
ایدردی و یاخود موسی حقدن و جبهی تقلب ایتزدی زرا انک مطلوبنده متجلیدر یعنی وقتا کیم موسی
علیه السلامک طلبنده طاقتی و جبهی غایبه بالغ اولدیسه حق تعالی انک مطلوب جسمائیه سنده اکاتجلی
ایدی و اکراتک مطلبی اولان ناردن غیری بر شیشه تجلی ایدر موسی اندن اعراض ایدردی * پس اگر
موسی علیه السلام ناردن غیری برشی اولور سه طلب ایدر حق تعالی اول شیشه اکاتجلی ایدردی و اول
دخی اول شیشه حق مشاهده ایدردی و اندن اعراض ایتزدی مطلوبندن غیری بر شیشه تجلی ایدر کده اندن
اعراض ایدر دیک کبی زرا بونده انک مطلوبنده تجلی ایدر موسی انک دخی مطلوبندن غیری شی آخره
نظری یوغیدر پس سن دخی موسی کبی امرک اولنده اگر نور حقدن محتجب اولوب نار تعینی طلب ایدر
اولور سنک مطلب خاصکده متجلی اولان حق اندن مشاهده ایلد و انک نداسن استماع ایلد تا کیم حجاب کلیل
حقدن محتجب اولدیه سن (فطوبی لمن لا یوجه بقلبه سوی مولاه لم یطلب طول عمره شیئا الا اياه) (واما هذه
الکلمة العیسویة لما قام لها الحق فی مقام حق نعلم و یعلم استغفهمها عثمان بن الهیاهل هو حق اولامع علمه

الاول بمل وقع ذلك الامر اولا) (واما بمل عيسويه وقتنا كيم حق تعالى ايجون قائم اولديسه حتى نعلم نون
 ايله ويعلم يا ايله مقامنده يعني كلمة عيسويه به حق تعالى خطاب ابتدكي حينده وقتنا كيم انكيجون قائم
 اولديسه (حتى نعلم المجاهد من منكم والصابرين قولنده نعلم مقامنده ودخى) (ويعلم المعوقين منكم) قولنده يعلم
 مقامنده حتى محققه المعنى اولان كلمة ايكن وحق تعالى عالم ايكن على طلب ابتدكي كلمة عيسويه دن استفهام
 ابتدكي اكانسبت اولشان شيدن يعني اكانسبت اولشان الوهيدن كه اول حقميدر يعني سكانسبت اولشان امر
 الوهيت نفس امرده ثابتيدرو بوقول سندن صادر ميدرد كليد قبل الاستفهام حقل على ثابت ايكن وحق
 عام ايكن كه اول امر واقعه ميدري يعني بامر عيسادن صادر اولديمي اولديمي) (فقال له انت قلت للناس اتخذوني
 واعي الهين من دون الله) (پس الله تعالى عيسايه ابتدكي ناسه سمي ديدك كه بنى وبني امم مريمي سزا الله دن غيري
 الهين اتخذ ايدك پس) (حتى نعلم) مقامنده كندى نفسى اقامت ابتدكي يعني بز عالم اوله لم كه بوقول سندن
 صادر اولديمي مع هذا انن صادر اولان شئ انك معلوميدرد) (فلا بد في الادب من الجواب للهمستفهم لانه لما تجلى
 له في هذا المقام وهذه الصورة اقتضت الحكمة الجواب في التفرقة بعين الجمع) (پس عيسى ايجون رعایت ابدده
 مستفهم اولان حق ايجون جوابدن لازمدر مقام تفرقه دن استفهام صورتى اوزره زيراشان بودر كه وقتنا كيم
 حق تعالى عيسايه بومقامده يعني مقام تفرقه ده صورت استفهامده تجلى ابتدكيه عالم ايكن انت قوليله
 عيسايي افراد ايدوب عين جعدن استفهام طريقى اوزره عالم ايكن اصكا خطاب ايتكمه حكمت
 عيسويه دخى عيسى ايجون واقع اولان تجلى حبيبيله عين جع ايله تفرقه ده جوابى اقتضا ايلدي يعني حتى
 عالم اولديغن عيسى عالم ايكن عين جعده تفرقه صورته ده جواب ابتدكي) (فقال وقدم التبريزه سبحانه
 لخدمته الكاف التي تقتضى المواجهة والخطاب) (پس عيسى عليه السلام سبحانه ديدى وتنزيهى تقديم ايلدي
 پس حتى تحديدا ابتدكي شول كاف ايله كه مواجهة ايله خطابى اقتضا ايلدرو كاف ايله حتى افراد ايتدى حتى تعالى
 (انت قلت) قوليله افراد ايدوب افرادى تقديم ايتديكي كبي) (ما يكون لى من حيث انا نفسى دونك ان
 قول ما ليس لى بحق اى ما تقتضيه هو تى ولا ذاتى) (يعنى انا نيتم وتعين ايله سندن انفرادم حيثييله بنم نفسم
 ايجون واقع اولم كه بن قائل اولم شول قولى كه بنم حقم اولميه يعني بنم هو نيتم وذاتم اى اقتضا ايتمه زير بنم
 ذاتم عبوديتى ووجودده سكا افتقارى اقتضا ايلدرو زير بنم كندى نفسله معدوم وسنك وجودك ايله موجودم
 بنده ظاهر ومتعين اولان سنك وجودكدر پس سنك ذاتك اقتضا ايلدوب سكا محضه اولان الوهيتى ادعا ايتك
 عبوديتى اقتضا ايلدن بنم هو نيتم وذاتم اقتضا ايتمز) (ان كنت قلته فقد علمته لانك انت القائل ومن قال امر اقد
 علم ما قال وانت اللسان الذى اتكلم به كما اخبرنا رسول الله صلى الله عليه وسلم عن ربه في الخبر الا الهى فقال
 كنت لسانه الذى يتكلم به جعل هو ربه عين لسان المتكلم ونسب الكلام الى عبده) (اكر بن اول قولى قائل
 اولديسم پس تحقيق سن اى عالم سن زير قائل اولان سندن بنده ظهورك وتعينك جهتييله وبني عدميت
 اوزره ثابتم وبركسنة كه برامى قائل اولسه پس تحقيق اى عالمدر يعني اكر بن قائل اولديسم سن عالم سن زير
 قائل اولان سندن پس لانك انت القائل قولى لسان جعدر قرب فرائض لساندر كه عبدك وجود حقه
 استهلاكي وصورة عبده حقل ظهورى اعتباريله حق قائل اولدقه عبداك لساندر) (وانت اللسان الذى
 اتكلم به لسان فرقدري يعني وحال بوكه سن بنم شول لسانم سنكه بن انكاه تكلم ايدرم ته كيم رسول الله صلى الله
 عليه وسلم خبر الهده يعني حديث قدسيدهر سندن بزه اخبار ايلدي پس حق تعالى (كنت لسانه الذى
 يتكلم به) ديدى يعني بن عبدك شول لسانى اولورم كه عبداكاه تكلم ايدرم پس حق تعالى كندى هويتى
 عين لسان متكلم ايلدي ودخى حق تعالى (أأنت قلت) قولى ايله كلامى عبده نسبت ابتدكي يعني عبدم تكلمدر
 بنم لسان ايله بن اكالسان اولديغم حالده) (ثم تم العبد الصالح الجواب بقوله تعلم ما فى نفسى) (اندرنكره عبد
 صالح يعني عيسى عليه السلام) (تعلم ما فى نفسى) قوليله جوابى تميم ايلدي يعني تعين اعتباريله بنم نفسده
 سنك هو نيكدن وكلكدن اولان شئ سن عالم سن زير بنم هو نيتم سنك هو نيتمك غيرى دكدر وحال بوكه
 بومقام فرقه مظهر عيساده لسان عيسى ايله بوكلام ايله متكلم اولان حقدركه تعلم قولى ايله مقام جعه
 خطاب ايدر ومتكلم كندى نفسنده اولان شئ عالمدر) (ولا اعلم ما فيها) وبني نفسم سنك وجودك اولديغى

حيثييله بنم نفسده بالقوه اولان شئ بن عالم دكلم * وكيف اعرفه وانتم فيه) (فنى العلم عن هوية عيسى
 من حيث هو يته لامن حيث انه قائل وذو اثر) (پس لسان عيسى ايله متكلم اولان حتى عيساك هو نيكدن
 على نفي ابتدكي تخصيص اعتباريله انك هو بى اولديغى حيثييله عيسى قائل وذو اثر اولديغى حيثييله نفي ايتدى
 زير ابوحيثييله عيساك هو بى حقل هو نيكدن وقائل وذو اثر اولان هو نيكدن قرأنده) (ولا اعلم ما فى نفسك)
 واقع اولدى وشيخ رضى الله عنه ولا اعلم ما فيها) (قولى ايراد ايتدى انك نفسى حقل نفسك عيسى اولديغى
 تنبيه دن اوترى زيرا) (ولا اعلم ما فى نفسك) قولى نفس حقه اولان شيدن عيسى ايجون على نفي ايدر
 ولا اعلم ما فيها قولى عيساك نفسى حقل نفسى اولديغى حيثييله انك نفسنده اولان شيدن دخى انك ايجون
 على نفي ايدر) (انك انت علام الغيوب فجاء بالفصل والعماد تأ كيد البيان واعتمادا عليه اذ لا يعلم الغيب
 الا هو) (يعنى عيسى عليه السلام انك انت علام الغيوب) قولنده كوفيين قنده فصل ايجون وبصر بين
 قنده عماد ايجون اولان انت قولى كتوردى عين جعده فرق يمانى تا كيد دن اوترى واكا اعتماد دن اوترى
 يعني عين جعده تفرقه ايله اولان خطابى فصل وعماد ايله تا كيد ايلدي حقل افرادى تحقيقدن اوترى اطلاقده
 آنك تعينى حيثييله وعيساك تعين شخصى سندن فصلى حيثييله تا كيم اطلاق وتقييده وجمع وفرقه علمك
 كايى حقه منسوب اولوب كا مخصوص اوله زير الله تعالى دن غيرى برا حد غيبه مطلع دكدر فانه هو علام
 الغيوب فى الجمع والفرق (وفى بعض النسخ فرق) (وجمع ووجد وكثر ووسع وضيق) (وعيسى عليه
 السلام سبحانه قولى ايله مخاطبى مخاطب دن نفي ايلدي ودخى) (ان كنت قلته فقد علمته) قوليله جمع ايلدي
 يعني حق تعالى ذاتمه مطلق وغير متعين اولديغى حيثييله صورة عيسويه ده متعين اولديغى حيثييله جمع ايتدى
 دخى حقل احديث ذاتمه مطلقه سى حيثييله بوجع ايله توحيد ايلدى ودخى تكثير ايلدى (تعلم ما فى نفسى
 ولا اعلم ما فى نفسك قوليله ودخى انك انت علام الغيوب قوليله توسيع ايلدى زير اطلاق وتقييد حيثييله اولان
 على حقه تخصيص ايلدى ودخى تضيق ايلدى على كندى نفسدن وغير بدن نفي ايدوب حقه تخصيص
 ايتكمه پس بوقدر اوزره فرق وجمع ووجد وكثر ووسع وضيق قولى كلام سابق بيان وتفصيل ايجون واقع
 اولورودخى فجاء بالفصل قولنه معطوف اولمق جائزدر يعني انك انت قوليله خطاب ايتكمه تفريقى وتكثير
 ايلدى وعلى كا تخصيص ايتكمه جمع وتوحيد وتوسيع ايلدى وعلى غير دن نفي ايتكمه تضيق ايلدى كلام
 سابقده تفريقى وجمع وتوحيد وتكثير وتوسيع وتضييق ايتديكي كبي) (ثم قال متمما للجواب ما قلت لهم
 الاما امرنى به فنى اولامشير الى انه ما هو ثم اوجب القول اذ بامع المستفهم ولولم يفعل كذلك لاتصف بعدم
 علم الحقايق وحاشاه من ذلك فقال الاما امرنى به وانت المتكلم على لسانى فى الجمع وقرب الفرائض وانت لسانى
 فى الفرق وقرب النوافل) (فانظر الى هذه التبيينه الروحية الالهية ما لطفها وارقتها) (اندرنكره عبد صالح
 اولان عيسى عليه السلام جوابى تميم اولديغى حالده ايتدى ما قلت لهم الاما امرنى به يعني بن اسمته ديدم
 الاشول امرى كه انكاه سن بكا امر ايلدك پس) (ما قلت لهم) قوليله اولاقولى نفي ايتدى مشير اولديغى
 حالده كه اول يعني عيسى بوقولى قائل اولديغى حالده وجودده دكل ايدى وجود حقه استهلاكه وعدم مقيدده
 ايدى اندنكره عيسى عليه السلام قولى ايجاديعنى اثبات ايتدى حق مستقيم ايله ادبى رعایتدن اوترى زيرا
 أنت قلت قوليله استفهام ايتدى پس رعایت ادب ايجون ما قلت قولى ايله جواب ايتدى واكر عيسى عليه
 السلام بويله جواب ايتيدي البته حقايق عدم علم ايله متصف اولوردى وحال بوكه عيسى عليه السلام
 حقايق عدم علم ايله انصافدن عاليدر پس) (الاما امرنى به) ديدى پس بوقول ايله ايجاب ايتدى يعني بن
 ديدم الاشول امرى كه انكاه سن بكا امر ايلدك وحال بوكه بنم لسانم اوزره متكلم اولان سندن وبوعين جمع
 وقرب فرائض مقاميدر پس بنم لسانم ايله قائل اولان سندن سن بنم لسانم وبوعين فرق وقرب نوافل
 مقاميدر پس سن بوتنبه روحية الهية به نظر ايله كه نه شئ اى اطيع ايتدى ونه شئ اى رقيق ايتدى نه
 لطيف ورقيدر وتنبه تفعيلندر يعني روح الله اولان عيساك انبا واخبارى اطافته ورقفته نظر ايله كه
 عبارتى نه لطيفدر وشارقى نه رقيقدر وبعض نسخده فانظر الى هذا التبيينه الروحية الالهية واقع اولدى
 يعني عيسى عليه السلام) (الاما امرنى به) ديدى حق انك عيسى اولديغى عارف ايكن وانك كلامى عين جعدن

ایکون مخاطبیدن کتابه اولان تا ایلده افراد ایلدی و کندی نفسی تحدید ایلدی و بامور بقی حیثیتیه ائی متکلمدن
کتابه اولان یا ایلده تمیز ایلدی پس تاه خطاب ایلده حقل الوهیتن اثبات ایلدی و بامور متکلم ایلده کندی عبودیتن
اثبات ایلدی جمع و تفریق حیثیتیه بواسته (الاما امرتینی) قولنده واقعه در * پس التنبیه قوی تصحیف
اولی لازم کلمه و بوندن لازم کلمه بوحکم حکمت شویه اوله زیرا عیسایک کلامنده تنبیه ظاهره در
وانک ایچون روحیه الهیه ایلده وصف ایلدی) (ان اعبدوا الله فجاء باسم الله لا اختلاف العباد فی العبادات
واختلاف الشرائع ولم یخص اسم خاصا دون اسم بل جاء بالاسم الجامع للکل) (یعنی انله) (ان اعبدوا الله
دیدم زیرا سن بکا بونکه امر ایلدی * پس عیسی علیه السلام قولنده الله اسمی کتوردی عبادته عبادک
اختلافندن اوتری و شرایعک دخی اختلافندن اوتری و اسم خاص خاصیت ایلدی اسم آخر سن بکا
اسمانک کلمه سی جامع اولان الله اسمی کتوردی یعنی الله اسمی انکچون کتوردی زیرا اسم الله جمیع اسماء
الهیه بی و جمیع وجوه عباداتی جامع در و اسم خاص کتوردی زیرا عبادک مشاربی و اربابی مختلفه در
هر بریسی رب خاصه دعوت اولور * پس جمیع عبادی رب خاصه دعوت ایتک مقتضای حکمت دکادر) (ثم
قال ربی وربکم و معلوم ان نسبتیه الی موجود ما بالربوبیه نیست عین نسبتیه الی موجود آخر) (ان لنصکره عیسی
علیه السلام ربی وربکم دیدی یعنی ان اعبدوا الله و اولیه اسم جامع کتوردی کتوردی عبادتی کندی ربیه
وامتنک ربیه تخصیص ایلدی و حالیکه معلوم و محقق در که حقل ربوبیت ایلده بر موجوده نسبتی موجود آخره
ربوبیتله آنک نسبتک عینی دکادر زیرا الله تعالی هر بر موجودی مرتبه الهیه اولان امتدادن بر اسم خاص ایلده
ترتیب ایلدی * پس هر بر موجودی کندی رب خلصی عبادته دعوت ایلدی) (فلذلك فصل بقوله ربی وربکم
بالکتابین کتابه المتکلم و کتابه المخاطب الاما امرتینی به فاقبت نفسه مأمورا و لیست سوی عبودیتیه اذ لا یومر
الامن بتصور منه الامتثال وان لم یفعل) (پس حقل ربوبیتله بر موجوده نسبتی موجود آخره آنک نسبتک
عینی اولدی بگندن اوتری عیسی علیه السلام ربی وربکم قولیه کتابه متکلم و کتابه مخاطب اولان کتابتین ایلده فصل
ایلدی که کندی نفسندن کتابه اولان با عیسایک ایلده و قوسندن کتابه اولان کم خیر ایلده فرق ایلدی و کندی
نفسه بر اسمک ربوبیتن وانک شریعتی اعتبار ایلده جمیع اسمی اوزره حاکم اولان اسمک ربوبیتن فصل ایلدی
(الاما امرتینی به) دیدی پس کندی نفسی اثبات ایلدی مأمور اولدی فی جالده و حالیکه نفسک مأمور بقی
انک عبودیتندن غیری دکادر زیرا مأمور اولور و املز الاشول کسسه که اندن امره امتثال تصور اولور و اگر چه کیم
امتثال ایتزه * پس عیسی علیه السلام کندی نفسی عبودیتله اثبات ایلدی) (ولما کان الامر
ینزل بحکم المراتب كذلك ینصیغ کل من ظهر فی مرتبه ما باه طبعیه حقیقه تلك المرتبه فمرتبه المأمور
لها حکم یظهر فی کل مأمور) (نصیغ قوی لما نلک جوابی در کلامده تقدیم و تأخیر و ادرای لما کان الامر ینزل
بحکم المراتب ینصیغ كذلك کل من ظهر فی مرتبه ما یعنی وقتا کیم امر الهی مر ایتک حکمی مقتضای
اوزره نازل اولدیسه منصیغ اولور اندن اوتری هر کسسه که مر ایت الهیه و کونه دن بر مرتبه ظاهر
و متعین اولدی اول مرتبه نک حقیقی اعطا ایلدی شیه پس مرتبه مأمور ایچون بر حکم مخصوص در که
هر مأمورده ظاهر در علی السویه در کرک امر حق اولسون و مأمور خلق و کرک امر خلق اولسون و مأمور
حق و کرک مرتبه امر به و مأموریه الهیه اولسون و کرک خلقیه پس مرتبه مأمور ایچون بر حکم
حاصل در که هر مأمورده ظاهر اولور و اول حکم امره اجابت در اگر امر حق و مأمور خلق ایلده پس انک امره
امتثال و حکمه امتیاد ایتکله و اگر امر خلق و مأمور حق ایلده پس انک دعوتیه اجابت ایلدی و اگر انقیاد و اطاعت
ایتکله رسول علیه السلام عیسی ابی طالبک ما اطوع لک ربک یا محمد قولنه یا عیسی ان اطعته اطاعتک قولیه
جوابی کبی امر حق و مأمور خلق اولدی اول مرتبه نک حکمی ایلده ظهور و امره امتثال عبودیه و قهر
خلق و اجابت و امر خلق و مأمور حق اولدی و رب اغفر لی و ربنا اغفر لنا ذنوبنا قولی کبی امره
امتثال اوتری انکله ایمان حق اوزره واجب دکادر و لکن حق) (ادعونی استجب لکم) (قولیه اجابتی
و عده ایلدی کندی نفسی اوزره آئی اجابت ایلدی و حق صادق الوعد در و عده نک خلاقی ظهور ایتک امر
محال در و عده نک وقوع لازم دکادر زیرا و عیددن تجاوزی و عده ایلدی و تجاوز عن سبائهم) (و مرتبه

الامر لهما حکم یندوا فی کل امر) (و مرتبه مأمور ایچون دخی بر حکم مخصوص در که هر مأمورده ظاهر اولور و اول
حکم امرک مأموره تکلیفیدر و تکلیف ایتدیکی امره انک طرفندن امتثالک طلبیدر * پس هر امر که
بر مرتبه نک حکم ایلده منصیغ اولور ظاهر اوله امر دخی اول مرتبه حسیه اول امره تنزل ایلدی و ایلده ظاهر
اولور و كذلك هر مأمور که بر مرتبه نک حکم ایلده منصیغ اولور ظاهر اوله امر دخی اول مرتبه حسیه اول مأمورده تنزل
ایلدی و ایلده ظاهر اولور) (فیقول الحق اقیوا الصلوة فهو الامر و المكلف المأمور و یقول العبد رب اغفر لی فهو الامر
والحق المأمور فا یطلبه الحق من العبد بامر به هو بعینه ما یطلب العبد من الحق بامر به) (پس حق تعالی
اقیوا الصلوة در پس اول حق امر در و مکلف دخی مأمور در و عیددن دخی رب اغفر لی در پس عیدد امر در زیرا امر
غفری حقدن طلب ایلدی و حق دخی مأمور در پس نه شیکه حق عیددن طلب ایلدی اگر امر ایتکله او شئی
بعینه شول شیکه در که عیددنی حقدن طلب ایلدی اگر امر ایتکله و اجابتندن مطلوب اولان شئی اجابتدر پس اگر
امر الهی مر ایت الهیه دن بر مرتبه نزول ایتسه که اول مرتبه حق امر و اول مرتبه نک حکم ایلده ظاهر
اولسه اول امر دخی اول مرتبه حسیه ظاهر اولور که امر خلق طرفندن مأمور اولان حقدن اجابتی طلب ایلدی
و مأمور اولان حق اول مرتبه حکمی اولان اجابتله ظاهر در و حق مأمورک اول امره امتثال طوعا و اجاب
دکادر لطفا و کرما کندی نفسی اوزره اجابت ایلدی و عده ایتکله واجب اولور زیرا حق کندی نفسی اوزره
واجب ایلدی) (ولهذا کان کل دعاء مجابا و لا بد وان تأخر) (یعنی حق عیددن طلب ایتدیکی شئی بعینه عید
حقدن طلب ایتدیکی شئی اولدی بگندن اوتری هر دعا مجاب اولدی وانک مجاب اولدی و اگر چه کیم
حصول اجابت تأخیر ایلدی زیرا مأموریت اجابتی ایتکله و لکن حقل اجابتی اجابتی ایتکله در
اجابه اضطراره دکادر عیدک اجابتی کبی) (کما تأخر بعض المكلفین من اقیام مخاطب باقامة الصلوة فلا یصلی
فی وقت فیؤخر الامتثال ویصلی فی وقت آخر ان کان من جملة حکامین ذلك فلا بد من الاجابة ولو بالقصد) نه کیم
مکلفینک بعضیسی تأخیر ایلدی که اقامت صلوة ایلده مخاطب اقامت اولسا نلدر و در پس اقامت صلوة ایلده مأمور
اولدی و وقتده اقامت ایتزه * پس امره امتثال تأخیر ایلدی و وقت آخرده اقامت ایلدی که وقت آخرده ایتکله
قادر اولورسه * پس عیدد طرفندن اجابتدن لابد در و اگر چه کیم قصد امتثال تأخیر ایلدرسه * پس كذلك
هر دعا دخی مجاب در اگر چه کیم بعضیسی تأخیر اولور و عیددک حالی اقتضا ایتکله و تأخیر انک حقدله احسن
اولغله حق تعالی اگر حقدن اوتری تأخیر ایلدی و وقت آخرده حقدن اوتری اجابت ایلدی پس عیددنی علی
کلا الحالین رحمت ایچنده در (امدی) شیخ رضی الله عنه عیدانک (الاما امرتینی) قولنی تحقیق ایلدرکن و لما
کان الامر ینزل بحکم المراتب قولیه امر الهی مر ایت حسیه نزول ایتدیکی فاندیه ی بولده امر ایلدی اگر
اشارتدن اوتری که عیسی مأمور اولدی حیثه مرتبه مأموریت اقتضا ایتدیکی شیه یعنی انقیاد و امتثال
ایلده ظاهر اولدی و امر الهیه انک و رودی اول امره امتثال و انقیاد ایلده ظهوری حیدنده در * پس امر محل
حسیه نزول ایلدی و محل دخی اول امری فاندی امرک مقتضای اوزره پس مأمور اولدی شیکه غیر
اندن بر قول صادر اولور زیرا عبودیتدن غیری بر وصف ایلده انک انصافی بوقدر تا کیم امر محل حسیه
و محمل وصف خاصیت اقتضا ایتدیکی اوزره نازل اولدی و حقل مرادی صورتندن ائی تحویل ایلده * پس
عیسی علیه السلام (ما قلت لهم الا ما امرتینی) قولیه در که بنم عبودیت ذاعتدن غیری بر وصف بوقدر و سنک
روحکدن غیری شده وجود و طهر و بر بوقدر * پس شندن فیه امر صادر اولور و شندن قول دخی اولدی و صادر
اولور) (ثم قال و کنت علیهم و لم یقل علی نفسی معهم کما قال ربی وربکم و کنت علیهم شهید امامت فیهم) (ثم
ان لنصکره عیسی علیه السلام) (و کنت علیهم شهید امامت فیهم) دیدی و عیددی و کنت علی نفسی معهم
شهیدانه کیم ربی وربکم دیدی یعنی بن انک لیتشده دایم ایکن بن انک اوزره شهید ایدم یعنی اسم شهیدک
مظهری ایدم و بنم مظهر بنم ماده شده انک اوزره بن شهید و رقیب ایلدی * پس عیسی علیه السلام بن کندی
نفسم اوزره انک لیتشده شهید اولدم دیدی یعنی کندی نفسیه شهید فی اثبات ایتدی انک اوزره شهودنی
اثبات ایلدر که ربی وربکم قولنده کندی نفسی ایچون رب خاص و انکله نقوی ایچون رب خاص اثبات
ایتدیکی کبی) (لان الانبیاء شهداء علی اهلهم ماداموا فیهم) (زیرا انبیاء اهلری اوزره شه رادر مادامکه اهلهم

بیتده وجود عنصریه موجود در زیر انبیا حقل مظاهر بدر حق انزلک مظاهر نده اسم شهیدک ظهور
 و تجلی سبله ام اوزره شهید در پس عیسی انکچون انزلک نفوس شهودنده کندی نفسی ادخال ایتدی وانلری
 شاهد اولدیغی کبی کندی نفسی شاهد اولدیغی دیمی زیر مرتبه شهودده شاهد تجلی الهی ذابده
 استهلاک اوزره در آنک وجودی یوقدر تا کیم کندی نفسی شاهد اوله و انبیا بولتری جهتیه املری اوزره
 انکچون شهید در بعضی احوال واستعداد انلریه وقابلتلی اقتضا ایتدی کبی شیده شهید اوانلری رقبادر تا کیم
 بصیرت اوزره انلری حقه دعوت ایدرلر وانلرک اسمی دخی مظهر بت حقه امتداد بولر تا کیم حق انلریله
 معروف اوله و انبیا املری اوزره شهید اولوب انزلک تربیه و ارشاد لریه اشتغال لری قنده عدمیت اوزره ثابته
 اولان نفسلری شاهد ایتدکن محتجبلر در ولایتلری جهتیه کندی نفسلری شاهد ایتدکه توجه ایتسه لر
 کندی بلرک اعیان ثابته لری مرابسانده وجود حقندن غیر کندی نفسلری وثنی آخری شاهد ایدمه مزل
 زیر نفسلری عدمیت اوزره در مشاهده اولان وجود حق محتجبلر و اعیانلری اوزره متعینه اولان
 وجودات ظاهر اول مشهودده استهلاک اوزره مشاهده اولنور وجود واحد شهودندن غیر ایدمه شهود
 یوقدر پس عیسایک مظهرندن قومی شهید در و ما ربی و ربکم قوی پس نفس مرتبه سنده در زیر معرفت
 رب نفس مقامنده در آنده استهلاک یوقدر و هر بر شخص بر رب خاصک مظهریدر آنده تمیز و اثبات وجود
 لازمدر اربابک تمیزی حسبیه (فلما توفیتی ای رفعتی الیک و جیتهم عنی و جیتتی عنهم کنت الرقیب علیهم
 فی غیر مادی بل فی مادیهم) پس وقتا کیم سن بنی کندی بکرفع ایدرسن وانلری بدن محجوب ایدرسن که
 صورت روحیه سنک قنده ظهورم قنده انلری شاهد ایدمه مزل زیر انلری الحقی صورت عنصریه
 مشاهده ایدرلر و دخی بنی انلردن محجوب ایدرسن زیر بن سنک شهودک قنده انلری شاهد ایدمه مزل
 انلر اوزره رقیب اولورسن بنم ماده عنصر تمدن غیر موادده بلکه انزلک ماده لرنده یعنی انزلک ماده لرنده
 ظهورک اعتباریه انلر اوزره رقیب اولورسن پس بوکلام مقام جعدندر (اذ کنت بصیرهم الذی یقتضی
 المراقبة فشهدوا لانسان نفسه شهود الحق ایه) زیر قرب نوافلده سن انزلک شول بصری اولدک که مر اقبه بی
 اقتضا ایدر پس انسانک کندی نفسنه شهودی حقل اکثرویدر زیر حقل بصریه مر ایدر بوکلام مقام
 فرقه در (وجعله بالاسم الرقیب لانه جعل الشهود له) و فی بعض النسخ (لنفسه و عیسا علیه السلام انزلک
 ماده لرنده اولان حقل شهودی اسم رقیب ایلدی یعنی کلامنده اسم رقیبی کتوردی زیر عیسا علیه السلام
 شهودی کندی نفسی ایچون ایلدی (و کنت علیهم شهیدا مادمت فیهم) قولنده بوقدر اوزره له ضعیفی
 عیسا به راجع اولور (فارادان بفصل بینهم و بین ربه حتی یعلم انه هولکونه عبدان الحق هو الحق لکونه رباله لجاه
 لنفسه بانه شهید و فی الحق بانه رقیب) پس عیسی علیه السلام دلدیکه کندی نفسی بینیه ربی بینی فصل
 ایلیم حقله ادبی رعایتدن اوتری که براسمه حقله مشارک اولیم تا کیم معلوم اوله که تحقیق عیسی عباددر زیر
 عیسی حق ایچون عبد و عبود بته منفرد در دخی معلوم اوله که تحقیق حق حقدر زیر احق عیسی ایچون رب
 و خالقدر پس عیسی کندی نفسی ایچون کتوردی که اول شهید در (و کنت علیهم شهیدا ایدی و حقل حقنده
 کتوردی که اول رقیب در (و کنت انت الرقیب) دیدی پس شهیدی کندی نفسی ایچون و رقیبی حق ایچون
 ایمان ایتدکه نفسیه ربی بینی فرق ایتدی زیر حین دعوتده امتی اوزره شهید اولدقه کندی حقیقی
 مشاهده سندن و حقیقنده ظاهر اولان حقل مشاهده سندن محتجبلر و وجود حسیدن رفع اولنوب حقل
 مشاهده سنده اولدقه امتندن محتجب اولور انکچون (شهیدا مادمت فیهم) دیدی پس شهود احاطه
 و شمول اوزره کادر و رقیب درام رقبایی اقتضا ایدر لا مکریم موقت الوجود اولان معین عقیده مضاف اوله
 و کذلک شهید دخی دائم الوجود اولان حقه مضاف اولدقه درام شهودی اقتضا ایدر (و قد هم فی حق نفسه
 فقال علیهم شهیدا مادمت فیهم ایتار الهم فی التقدم و ادبامع الحق) و عیسی کندی نفسی حقیقده امتنی
 تقدیم ایلدی پس عیسی (علیهم شهیدا مادمت فیهم) دیدی یعنی علیهم قولنده امتندن عبارت اولان ضعیفی
 تقدیم ایلدی تقدیمده انلر ایتاردن اوتری و حقله ادبی رعایتدن اوتری زیر (کنت انت الرقیب) قولنده
 حق تقدیم ایلدی پس هم ضعیفی شهید اسمی اوزره که کندی نفسیدر تقدیم ایتدی تا کیم تقدیمده حقله

مساوات لازم کلیه و کذلک ادبی رعایت ایلدی زیر حق انزلک نفسلرنده انلر اوزره شهید در و کذلک تقدیم
 معنای تخصص افاده ایدر ای کنت علیهم خاصة شهیدا دون غیرهم و اما انت فکنت انت الرقیب علیهم
 و علی کل شیء و انک علی کل شیء شهید (و اخرهم فی جانب الحق عن الحق فی قوله الرقیب علیهم لما یستحقه
 الرب من التقدم بالرتبة) و عیسی علیه السلام قومی جانب حقه حقندن تأخیر ایلدی (کنت انت الرقیب
 علیهم) قولنده رقیب دنصکره قومی ایراد ایتدکه زیر رب رتبت ربویه ایلده تقدمه مستحقدر (ثم اعلم)
 عیسی علی صیغه الماضي المعلوم معطوف علی قوله فقد هم و اخرهم (ان الحق الرقیب الاسم الذی جعله
 عیسی لنفسه و هو الشهید فی قوله علیهم شهیدا فقال وانت علی کل شیء شهید) (اندنصکره عیسی علیه السلام
 اعلام ایلدی که تحقیق حق رقیب ایچون شول اسم ثابترکه عیسی ائی کندی نفسی ایچون ایراد ایلدی
 و اول اسم عیسایک علیهم شهید اقولنده اولان شهید ایدر پس عیسی علیه السلام وانت علی کل شیء شهید
 دیدی یعنی شهید اسمی کندی نفسی ایچون ایراد ایتدکه نصکره (وانت علی کل شیء شهید) قولنده حق
 رقیب ایچون اثبات ایلدی و شیخ رضی الله عنک ان الحق الرقیب الاسم الذی جعله عیسی لنفسه قولندن
 متبادر اولان بودر که اسم شهید اسم رقیبک نوابعدندر زیر رقیب مسمی منزله سنه تنزیل اولندی (فجاء
 بكل للعوم و بشئ لکونه انکر النکرات و جاء بالاسم الشهید فهو الشهید علی کل مشهود بحسب ما تقتضیه
 حقیقه ذلك المشهود) (پس عیسی علیه السلام عموم ایچون اولان کل کله سن کتوردی و دخی شیء لفظی
 کتوردی زیر اثنی انکر نکراندر دخی اسم شهیدی کتوردی پس حق مشهودک کلیسی اوزره شهید در اول
 مشهودک حقیقی اقتضا ایتدی کبی حسبیه پس عیسی علیه السلام وانت علی کل شیء شهید قوالیه
 کندی شهید اولسبله حقل شهید اولسی بینی فصل ایلدی زیر کندیسی الحقی قومی بیننده موجود
 اولدیغی حالد انلر اوزره شهید در و حق هر شیک ظاهری و باطنی اوزره و عین ثابته سی واستعداد ذاتیه
 اقتضا ایتدی کبی جمیع احوال و صورتی اوزره اولد ایدر علما و عینا شهید در بلکه عیسی علیه السلام قومی بیننده
 موجود اولدیغی حالد قومی اوزره اولان شهادتی دخی حقه اسناد ایلدی وانت علی کل شیء شهید قولیه
 انکچون شیخ رضی الله عنه ایتدی (فنبه علی انه تعالی هو الشهید علی قوم عیسی حین قال و کنت علیهم شهیدا
 مادمت فیهم) (پس عیسی علیه السلام وانت علی کل شیء شهید قوالیه عیسایک قومی اوزره حقل شهید
 اولدیغنه تنبیه ایلدی و کنت علیهم شهیدا مادمت فیهم دیدی کبی حینه یعنی عیسی علیه السلام قومی بیننده
 موجود اولدیغی حالد قومی اوزره شهید اولدیغن تطبیق ایتدکه آنک ماده سنده اولان شهادت حقل شهادتی
 اولدیغنه آنک مظهرنده قومی اوزره حق شهید اولدیغنه تنبیه ایلدی (فهی شهادة الحق فی مادة عیسویه
 کایثبت) (و فی بعض النسخ لما یثبت) (انه لسانه و سمعه و بصره) (پس کنت علیهم شهیدا اقولنده اولان شهادت
 ماده عیسویه حقل شهادتدر نه کیم خیرده ثابت اولدیکه تحقیق حق عبدک اسانی و معنی و بصیردر
 (ثم قال کلمة عیسویه و محمدیه اما کونها عیسویه فانها قول عیسی باخبار الله عنه فی کتابه و اما کونها محمدیه
 فلوقوعها) مصدر مبی و فی کثیر من النسخ فلوقوعها (من محمد صلی الله علیه و سلم بالمکان الذی وقعت منه مقام
 به الیه کماله یرددها لیرد الی غیرها حتی طاع الفجر) (اندنصکره عیسا علیه السلام کلمه عیسویه بی و کلمه
 محمدیه بی دیدی اما اول کلمه نکه عیسویه اولسی زیر اول کلمه عیسایک قولیدر الله تعالی کایبده عیسایدن
 اخبار ایتدکه ثابتر و اما اول کلمه نکه محمدیه اولسی پس محمد صلی الله علیه و سلمدن واقع اولغله شول
 مکانده که اول کلمه اندن صادره اولدی پس محمد علیه السلام اول مکانده اول کلمه ایلدله کماله یوتندن قائم
 اولدی آتی تردید و تکرر ایتدی کبی حالد اول ایلده اول کلمه دن غیری بطرطوع ایدنجه بر کلمه عدول ایتدی
 و اول کلمه (ان تعذبهم فانهم عبادک وان تغفر لهم فانک انت العزيز الحكيم) (قولیدر پس بولکله عیسویه در
 زیر عیسی کندی قومی حقیقده دیمشدر و محمدیه در زیر محمد صلی الله علیه و سلمدن ایلده کمالده صادره اولدی
 و هم ضمیر الغائب کما ان هو ضمیر الغائب کما قال هم الذین کفروا بضمیر الغائب ستر الهم عیسا بالمشهود
 الحاضر) (و هم ضمیر غائبدر نه کیم هو ضمیر غائبدر (قل هو الله احد) قولنده و انک امثالنده نه کیم الله تعالی
 هم الذین کفروا) دیدی ضمیر غائب ایلده یعنی (هم الذین کفروا) قولنده ضمیر غائبی کتوردی و ضمیردن کایه

اولان قومی ستر کایله وصف ایلدی * پس شول غیبکه هم ضمیری اکادلات ایدر کافرین ایچون ستر اولدی
مشهور حاضر ایلد مراد اولنان شیدن زیرا اهل غیب که حتی غیبه تخصیص ایدوب انده طلب ایدر لر
(وهو علی کل شیء شہید) نفس رحمانی و تجلی سبحانی اعیان وجودیه مظاهر رنده ظاهر و حاضر اولان حقندن
غیب ایلد مستورا اولد (فقال ان تعذبهم بضمیر الغائب وهو عین الحجاب الذی هم فیہ عن الحق) (پس عیسی
علیه السلام ضمیر غائب ایلد) (ان تعذبهم) دیدی و حال بوکه ضمیر غائبک مدلولی اولان غیب شول جبابک
عینی اولدی که هم ضمیر ندن کتایه اولان قوم اول جبابده حقندن تحجب اولدیلر و اول عیبانک تعینی جبابدر
زیرا انلر انک تعینی صورتی جبابله تحجب اولدیلر زیرا انلر حتی عیساده حصر ایتدیلر (ان الله هو المسبح
ابن مریم) قوللر بله فکفروا یعنی انده متعین اولان حتی ستر ایتدیلر و اندن غائب اولدیلر و اول جباب و ستر
انلر ایچون غیب اولدی و هو ضمیری (ان تعذبهم) قولنک مدلولی اولان تعذیبه راجع اولقی جائزدر یعنی
اگر سن انلر تعذیب اید جک اولورسک و حال بوکه اول تعذیب شول جبابک عینی اولدیکه حقندن انلر اول جبابک
ایچنده در * پس انلرک تعذیبی اول جباب ایچنده انلرک ابقا سیدر (قد کرهم الله) بالتشدید پس الله تعالی انلری
لسان عیسایله و یا خود عیدادن اخبار طریقیله انلری ان تعذبهم قولیلد غیبته ذکر ایتدی و جائزدر که ذکر
قوانده فاعل ضمیری مستتر اولوب عیسایه راجع اوله یعنی عیسی انلری الله تعالی به ذکر ایلدی (قبل
حضورهم) (حقن قنده حضور لر ندن اول یعنی انلر حقله حضور مر تبه سنه واصل اولمزدن اول انلر جباب
سترده اولد قریب الله تعالی ذکر ایلدی و غیبته حقن انلری ذکر ایتدی ایچون خیره اولدی) (حتی
اذا حضروا) (حتی چنکم انلر حقله حضور مر تبه سنه واصل اوله لایاوم جمع و فصلده خلا بک قبور دن انبعانی
و حقل حضور رنده حصول قنده و یا خود قیامت کبراده خلا بک قبوری اولان ابدان و جسته لر ندنکه انلر ایلد
مستور اولدیلر انلرک انبعانی قنده حقل حضور رنده حاصل اولسه لر حقله فانی اولمغه) (تکون الخمیره
قد تحکمت فی العین فصیرته مثلاً) (خیره عیینه تحکم ایتمش اولور یعنی غیبته اللهک انلری ذکر خیره منی
حقله انلر حضور مر تبه سنه و ارنجه واقعه اولان مراتب غیبیه ده انلرک حقایق و استعدادلری عیینه تحکم
ایتمش اولور * پس خیره انی کندی منلی ایلدی وینلر رنده واقع اولان جباب غیبیه رفع اولوب انلر صفات حقله
ظاهر اولور لر پس حضور قنده انلر دخی غفور و مغفر قی ذکر ایدر لر) (فانهم عبادک فافرذ الخطاب للتوحید الذی
کافوا علیه) (عیسی علیه السلام فانهم عبادک دیدی پس دیمک اولور زیرا انلر سکن عباد کدر هر نه شینه عبادت
ایدر لر سه سکا عبادت ایدر لر * پس کاف ایلد اولان خطابی افراد ایلدی شول توحید دن اوتریکه انلرک اوزره
نابت ایدیلر عین واحده اعتباریله زیرا هر عابدک معبودی مظهر رنده حق تعالی براسمه ظاهر و متجلیدر * پس
جمع عابدنک عبادتی جمع اسمائی جامع اولان عین واحده راجعه اولور و اگر چه کیم بعض عابدنک اکا
شوری یوقدر قال تعالی (وقضی ربک الایمان و الا ایاه) (ولا ذلک اعظم من ذلک فیهم لایتم لانصرف لهم فی انفسهم
فیهم بحکم ما یریدهم سیدهم ولا شریک له فیهم فانه قال عبادک فافرذ) (و حال بوکه عیدک ذلتندن اعظم ذلت
یوقدر زیرا انلر ایچون نفسلر رنده تصرف یوقدر * پس انلر شول شیک حکمی اوزره در که سیدلری انلر دن آتی دیلر
و حال بوکه سیدلری ایچون انلر شریک یوقدر زیرا عیسی لسان حقله و یا خود حق لسان عیسی ایلد عبادینه دیدی
پس معبودی افراد ایلدی) (والمراد بالعذاب اذلالهم ولا اذل منهم لکنهم عبادک فادواتهم تقتضی انهم اذلا
فلا تذلهم فانک لا تذلهم بادون مما هم فیہ من کونهم عبیداً) (یعنی) (فان تعذبهم) قولنده عیدادن مراد * پس
انلرک ذواتی و عبودیاتی اقتضا ایدر که انلر اذلا در * پس سن انلری اذلال ایتمز سن زیرا سن انلری شول ذلتندن
ادون اذلال ایلد اذلال ایتمز سن که انلر اول ذلت ایچنده در لر انلر عید اولد قریب حلاله یعنی عبودیت ذلتندن
ذلتله انلری اذلال ایتمز سن * پس اندن ادون عذاب ایلد دخی عذاب ایتمز سن) (وان تغفر لهم ای تسترهم
عن ابقاع العذاب الذی يستحقونه بمخالفتهم ای تجعل لهم غفرا یسترهم عن ذلک و یمنعهم منه فانک انت
العزیز) (یعنی) اگر سن انلری ابقاع عیدادن که مخالفلری سبیلله انلرک استحق اولدیلر ستر ایدر جک
اولورسک یعنی انلر ایچون غفر ایدر جک اولورسک که ابقاع عیدادن انلری ستر ایلد و عیدادن انلری منع ایلد
پس تحقیق سن عز سن) (ای المنیع الحی) یعنی منیع الحی سن حامی اولد یلک شیئی اسماء قهریه دن غیر انک

اوزره مسلط اولوب تجاوز ایتکدن احداث ذاتک عزتیه مانع سن * پس منیع فاعل معنایه درو حسی حسی
اولان شیدر و یا خود مفعول معنایه درای ممنوع حال عن ان تسلط علیه الغیر * پس انلر ایچون حسی
اولدیلر که انوار ذاتیه ایلد انلری غفور و صفت غفوریتله ستر ایدوب غفور اسمک مقابلی اولان اسمانک تسلطندن
حق مانع درو یا خود حق ممنوع الحاد در * پس حسی حق ذاتیه نسبت اولند قدیم احداث ذاتیه حسی اولور و حق
عزت ذاتیه ایلد حای احداث اطرافنی تکثر و غیر ندن مانع ورقاب اغیار سیف عزتله قاطعدر یعنی یوقومک
سکا و صولی سن رب الکمل اولد یلک حیثیتله دکلر ذاتک کندی نفسنده اقتضا ایتدیکی شی اوزره زیرا سنک
رویتک انلرک عید انلری و نفسلری حسیله در و انلرک عید انلری مقیده و جزئییه در انلر مقید و جزئی اولمغه *
پس سن کندی ذاتک مستحق اولد یلک عبادت ذاتیه کلیه ایلد انلر سکا قدیم عبادت ایدر لر و رب الکمل
اولد یلک حیثیتله سکا نیجه متصل اولور لر) (وهذا الاسم اذا اعطاه الحق لمن اعطاه من عباده تسمی الحق
بالمعروف والمعطى له هذا الاسم بالعزیز فیکون منیع الحی عایریده المنتقم والمعذب من الانتقام والعذاب)
و بواسم عزیزی چنکم حق تعالی اعطا ایتسه عبادندن اعطا ایتدیکی کشته به یعنی اسم عزیزیله اکا تجلی
ایلسه و اول دخی اسم عزیزیله متصف و متحقق اولسه حق تعالی اسم عزیزیله متسمی اولور زیرا عیدنی عزیزی
ایلدی و شول عیدکه بواسم اکا اعطا اولد یلک عزیزیله متسمی اولور زیرا حقل حقله عید عزیزی اولدی پس حق
منیع الحی اولور که انتقام و عیدادن شول شیدن که منتقم ایلد معذب انی مراد ایدر پس اسم عزیزیله متسمی
اولان عید حق ایچون حسی اولور زیرا حسی عزیزیله و غیرک تسلطندن حق حامی منیعدر (وجاء بالفصل والعماد
ایضاً کید الالبیان ولتکون الایة علی مساق واحد فی قوله انک انت علام الغیوب وقوله کنت انت الرقیب
علیهم فجاء ایضاً انک انت العزیز الحکیم) (وعیسی علیه السلام فصل و عماد ایلد کلامی کتوردی بوندن اول
کتوردیکی کبی بیانی تأکیددن اوتری و دخی تا کیم آیت مساق واحد اوزره واقعه اوله الله تعالی انک انت علام
الغیوب) قولنده و دخی (کنت انت الرقیب علیم) قولنده پس ینه اولکی کبی (انک انت العزیز الحکیم)
کادی یوقدر عیسی علیه السلام اسرار ندن متضمن اولد یلک اسرارک بعضیسنی شیخ رضی الله عنه بیان
ایتد کد نصکره محمد علیه السلامه متعلقه اولان بعض احوالی که متضمن رانلرک بیانه شروع ایدوب ایتدی
فیکان سؤال من النبی و الحاحامنه علی ربه فی المسئلة لیله کامله الی طلوع الفجر برده طایفه الایة فلو سمع
الایة فی اول سؤال ما کرر) (پس یوقدر عیسی علیه السلام سن سؤال ایدی و دخی نی دن رنه طلوع فخره و ارنجه
لیله کامله سنده مسئله ده الحاح ایدی یعنی لیله کامله ده سؤاله طلوع فخره و ارنجه بوکله ی تردید و تکرار
ایدردی سؤاله اجابی طلب ایتدیکندن اوتری پس اگر سؤالک اولنده اجابی استماع ایدیدی کله ی تکرار
ایتمزدی) (فکان الحق یعرض علیه فصول ما استوجبوا به العذاب عرضاً مفصلاً فیقول له فی کل عرض وعین
ان تعذبهم فانهم عبادک وان لم تغفر لهم فانک انت العزیز الحکیم فلو رأی فی ذلک العرض ما یوجب تقدیم الحق
و ایشار جنابه لداعلهم لاهم فاعرض علیه الاما استحقوا به ما تعطیه هذه الایة من التسلیم لله والتفویض
لغفوه) (کان تخفیف ایلد ناقصه اولقی جائزدر و یا خود کانه حق تعالی عرض مفصل ایلد عرض ایدردی
و تشدید ایلد اخوات آن دن اولقی جائزدر پس وجه اول اوزره دیمک اولور پس حق تعالی رسول علیه السلامه
عرض مفصل ایلد عرض ایدردی شول ذنبی که آنک امتی اوزن ب سبیلله عذاب مستوجب اولدیلر یعنی اعیان
عباددن هر بر احدی و هر بر سکن ذنوبی علی الانفراد تفصیلا عرض ایدردی * پس رسول علیه السلام
حق تعالی به هر عرضده و هر عیدده دیر ایدی (ان تعذبهم فانهم عبادک وان تغفر لهم فانک انت العزیز
الحکیم) (پس اگر رسول علیه السلام اول عرض مفصلده حقل تقدیمی و آنک جنابی ایشارنی موجب اولان
شیئی مشاهده ایدیدی البتہ رسول علیه السلام انلر اوزره دعا ایدردی انلر ایچون دعا یتمزدی و کندی مرادی
اوزره حقل مرادی تقدیم ایدردی زیرا حق تعالی انلر قهر ایدوب انلر دن انتقام اخذ ایتک استر و رسول علیه
السلام غفوی و مغفر قی رجا ایدر * پس حق تعالی انلرک ذنوب و جرایمی تفصیلمندن اول لیله دن اول عرض
مفصلده عرض ایتدی الاشول شیئی که انک سبیلله بآیت الله تعالی به تسلیم دن و انک غفوه تقوی بصدن
اعطا ایتدیکی شیئه انلر مستحق اولدیلر یعنی رسول علیه السلام طرفندن (ان تعذبهم فانهم عبادک) قولیلد

است که اکاسیانی و امت اکاسید اولد قریبی و دخی (وان تغفر لهم فانك انت العزيز الحكيم) قوليله ذنوبلرینک
عفوہ تعریضی موجب اولان شیئی عرض ایددی انکیچون رسول علیه السلامدن بوقول صادر اولدی
والا اگر تفصیل اوزره الله تعالی انلرک ذنوبلری اعیانی و انلردن انتقام ارادتنی عرض ایددی رسول علیه
السلام انلره دعا اتمزدی انلر اوزره دعا ایدردی و حق تعالی رسول علیه السلامه عرض ایددی کی شیتدن مراد
انلرک ذنوبلر زیرا ذنب مغفرتی طلب ایدر و ما استحقوا قولنده ما یاشی معناسنه در و بالذی معناسنه در
و مانعطیه قولنده ما کذلک معناسنه و بالذی معناسنه در ما استحقوا قولنک مغفولیدر و جازدر که ما استحقوا
قولنک مغفولی محذوف اوله و التفویض لغفوه قولنک قرینه سی اکا دلالت ایتیکله و مانعطیه قوی
ما استحقوا به قولندن بدل اوله ای ما عرض الحق علیه ذنوبهم علی التفصیل الا مانعطیه هذه الایة من التسلیم
و التفویض لغفوه (وقد ورد ان الحق اذا احب صوت عبده في دعائه اياه اخر الاجابة عنه بتكرار ذلك منه
حاجیه لا اعراض عنه و لذلک جاء بالاسم الحکیم و الحکیم هو الذی یضع الاشیاء فی مواضعها و لا یعدل بها
تقتضیه و نطلبه حقایقها بصفاتها) (و خبرده وارد اولدی که تحقیق حق تعالی بقنکیم عبدینک اکا دعاسنده
اولان صوته محبتی تعلیق ایتسه آنک دعاسندن اجابتی تأخیر ایدر تا کیم دعاندن مکرر اوله و حقندن
پو تأخیر عبدک حقه ند محبتدن اوتریدر آندن اعراضدن اوتری دگر و بوندن اوتری فانک انت العزيز الحكيم
قولنده حق تعالی اسم حکیمی کتوردی و حکیم شول ذاتدر که اشیائی مواضعنده وضع ایدر و اشیائی
عدول ایتز شول شیتدن که اشیا نیک حقایق صفاتیه ائی اقتضا ایدر و ائی طلب ایدر یعنی هر شیئی حقیقی
و صفاتی اقتضایه ایدر اوزره ائی وضع ایدر اندن عدول ایتز پس اجابتده تأخیر عبدک حقه ند انفع اولد قد
حق تعالی ائی تأخیر ایدر حکمتی اقتضا ایدر کیکندن اوتری پس رسول علیه السلامک ایلله کامله ده امتی
حقنده اولان شفاعت و دعاسنک طلوع فجره و ارنجه تأخیری اکا محبتدن اوتریدر و امتی حقه ند اولان صوته
آنک حبندن اوتریدر) (فالْحَكِيمُ الْعَلِيمُ بِالترتيب) (پس حکیم شول کسند در که ترتیبی عالمدر) (فکان علیه
السلام بترداد هذه الایة علی علم عظیم من الله فن تلا هذه الایة و غیرها فکذا یتلوا فالا فاسکوت اولی به)
پس رسول علیه السلام پو آنک تردد انده و تکرارنده الله تعالی دن علم عظیمی اوزره ایدی یعنی تکرار ایتدی که
علوم الهیه و معانی غیبیه جلوه کر اولوردی زیرا آیتک تلاوتنده حقه خطاب ایدردی و حق دخی اکا رد
جواب ایدردی و حق اکا خطاب ایدردی و اول اکا رد جواب ایدردی پس برکسند که پو آتی و بونک
غیر یسینی تلاوت ایتک استسه پس رسول علیه السلام کبی تلاوت ایتسون و الا پس اکا سکوت اولیدر
بوندن مراد حضور قلب ایلله معانی آیتده تدبر و تفکره و آنک حقایقیه تحقیقنه تجر یض و تجر یصدر
(فاذا وفق الله العبد الى نطق بامر ما وافقه اليه الا وقد اراد اجابته فيه وقضاء حاجته) (و حقنک الله تعالی بردعا
ایله برعبده اموردن بر امر ایلله نطق ایتکه توفیق و تمکین و برسه پس اول عبده اول نطقه توفیق و یرمدی
الاول و بالو که اول نطقک آنک حقه ند اجابتی و آنک حاجتی قضاسنی ارادت ایددی الاعلی معناسنه اولی جائزدر
قال تعالی انزل الیک و انزل علیک) (فلا یستطی احدا بتضمنه ما وفق له) (پس براحد استبطایا تمسکون شول
شیئی که انکیچون موفق اولان شیئی ائی متضمن اوله یعنی دعایه موفق اولان کسند اجابتی استبطایا تمسکون زبردعا
اجابتی متضمندر پس دعایله موفق اولان کسند اجابت ایلله دخی موققدر و اگرچه کیم متأخر دخی واقع
اولورسه ما بتضمنه قولنده ما موصوله در یا خود شیئی معناسنه در استبطای قولنک مغفولیدر و اجابتدن
عبارتدر و موافق قولنده ما ینه کذلک موصوله در بتضمن قولنک فاعلیدر و اول دعادن کنایه در) (و ثابر
مشاره رسول الله صلی الله علیه و سلم علی هذه الایة فی جمیع احواله حتی یسمع باذنه و یسمعه کیف شئت و کیف
اسمع الله الاجابة فان جازک بسؤال اللسان اسمعک باذنک و ان جازک ما معنی اسمعک بسمعک) (و دعاده جمیع
احوالنده مواظبت ایتسون رسول الله صلی الله علیه و سلم پو آیت اوزره مواظبت ایتدی کی تا کیم اذنی ایلله
سامع اوله که جسمک سماعی التیدر و یا خود سمعیه سامع اوله که قلبک سماعی التیدر زیر اسمع روحانیدر پس
کلامده غیبتدن خطابه التفات ایدوب کیف شئت و کیف اسمعک الله دیدی نه کیفیله دیلرک یعنی قننی لسان
ایله سؤال ایدرک اول سمعله سامع اولورسن و یا خود الله تعالی اجابتی سکانه کیفیله اشتد بررسه پس اگر سکا

لسان سؤال ایلله مجازات ایدر جک اولورسه اجابتی سکا اذک ایلله اشتد بررسه و اگر سؤال معنی ایلله سکا مجازات
ایدر جک اولورسه اجابتی سکا جمیع قلبکله اشتد بررسه زیرا مجازات سؤال حسیدلدر و الحمد لله رب العالمین

فص حکمة رحمانية فی کلمة سلیمانية

شودله معلوم اوله که رحمت اولایکی قسم اوزره در برسی رحمت ذاتیه در و برسی رحمت صفاتیه در
و بوجرتدن هر برسی دخی ایکی قسم اوزره در برسی رحمت عامه در و برسی رحمت خاصه در پس رحمت
درت اصل اولور که سائر فروع ایچون امهات واقع اولور اندن صکره بوفصول اربعه دن طقسان الی فرع
متفرع اولور پس طقسان الی اصول اربعه به ضرب اولند قدده مائه اولور و رسول علیه السلام ان الله مائة
رحمة قوليله اندن اخبار ایلدی و حق تعالی ام کابده بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمین قولنده
رحمتک اصول اربعه سنه تنبیه ایلدی پس بسمله ده اولان رحمتین رحمت ذاتیه عامه در و رحمت ذاتیه خاصه در
و فائحه ده اولان رحمتین رحمت صفاتیه عامه در و رحمت صفاتیه خاصه در و باقی رحمتک فروعی بونلردن
متفرعه در و سلیمان علیه السلامه خصیصه اولان رحمت رحمت عامه صفاتیه در و بوجرت اشیا نیک کلیمه
واسعه اولان رحمت ذاتیه عامه نک حکمیدر اندن اوتری بوجرت ایچون صفت عموم حاصله در پس سلیمان
علیه السلامک بوندن اوتری عالمده حکمتی و تصرفی عام اولدی پس حق تعالی اکا عالم اعلی و اسفل تسخیر
ایلدی و عالم سفلی نک اکا تسخیری جن و انسده و وحش و طیره و سائر حیوانات بریه و بحریده آنک تحکمی
سبیلله واضحدر حق آنک حکمتی حیوانانندن عناصره تعدی ایددی پس ریحی کند یسنه تسخیر ایددی
ریح آنک امر ایلله جاریه اولدی (تجری بامره رخاء حیث اصاب) و مافی دخی کند یسنه تسخیر ایلدی که شیطاین
ناریه انکیچون انده غوص ایدر لر دی و اعظم تسخیر اتند در ناردن اولان شای مائه و مادن اولان شیئی نارله جمع
ایتمک مائه نار طبا یعنک تضادی حسیدله پس بوندن اوتری حق تعالی (ومن الشیاطین من یغوصون له
و یعمهون عملا دون ذلك) قوليله ذکر اولن ان شیتنه تنبیه ایلدی پس حق تعالی اخبار ایتدی که هر شیئی که
شیاطین سلیمان ایچون عمل ایدر لر غوصلری در و ننده در اصداد یبندده جمعک صعو بوندن اوتری و داراضی اکا
تسخیر ایلدی (یتوء منها حیث یشاء) و اما حقک اکا عالم علوی بی تسخیر ایتسی پس مستبصرین قنده
واضحدر زیرا بوعالمده سلیمان علیه السلامه حکم و تصرفدن هر نکه یسر اولد یسه پس حق تعالی اکا عالم
علوی بی تسخیر ایتدی بکنک آثارندرو آنک اسبابی تصرفاتی حقک اکا تعلیمند در و سلیمانک ذکر اولن ان تسخیری
رحمت عامه به مخصوصه اولان حکم عامک آثارندرو و اما رحمت خاصه ذاتیه پس اول عنایت الهیه در که
قدم صدق ایلله مسعیه در که اول حقک بعض عبیدنه حی آثارندرو علی التعین علم و عملدن و یا خود بونلرک
غیری اولان اسباب و وسائلدن موجب معلوم ایلله دگر و بوکا حق تعالی خضر حقه ند (آیناه رحمة من
عندنا و علمناه من لدنا علما) قوليله اشارت ایلدی و اما رحمت صفاتیه خاصه پس سعدایه مخصوصه در و بونک
حکمتی قسمینه منقسم اولور بر قسمی موقت و بر قسمی غیر موققدر پس موقت اولان سعدایه دیناده
مختصه در که غالب احوال و اوقاتده مراد ایلرینه انلرک یتلری سبیلله انلرک اتریزدر پس بوندن اوتری حق
تعالی بزه (وان له عندنا رزاقی و حسن مآب) قوليله تنبیه ایلدی شول شیتله که سلیمانک انلردن استثناسی
اندن فهم اولشور پس سلیمان ایچون سعادتین یسینی جمع ایلدی پس آنک سعادت و رحمتی دیناده اولان انجیق
رحمت موقته دگر بلکه ابدیه الحکمدر و اما رحمت خاصه غیر موقته پس اهل جنته در زیرا انلرک نعیمی
ابدی در قال الله تعالی عطاء غیر مجذوذ ای غیر منقطع خالص من الانکاد غیر مشوب بالامور المنغصة
(كما قال تعالی قل من حرم زينة الله التي اخرج لعباده والطيبات من الرزق قل هي للذين آمنوا في الحیوة الدنیا
خالصة یوم القیامة) فوله خالصه یوم القیامة تنبیه علی ائمه و ان حصلت لمن حصلت له من المؤمنین هنافانها
تکون مشوبة بالانکاد و الغصص لما تعطیه خواص هذا الموطن و انشاء الامم شاجیه و انما تلخص للسعداء
فی الجنة فانها فی محل مقدس ساهم من کل ما یوجب کدر و انکاد لانها کما اخبر النبی صلی الله علیه و سلم فی الکرمی
الکرمی و سقها عرش الرحمن المحیط بجمیع الصور لاحاطة اسم الرحمن بجمیع الموجودات رحمة و علما و حکما
فافهم پس سلیمان علیه السلام رحمت صفاتیه عامه و رحمت صفاتیه خاصیه که موقته و غیر موقته در

اختصاص دادن اوتری حکمت رحمانه آنکه کلمه منه مخصوصه اولدی و لکن وقتا کیم سلیمان علیه السلام اعطا
اولان رحمت صفایه عامه نیک اعظم انواعی بلقیسک سبادهن عرش ایلد انبانی ونفس بلقیسک جانب حق
اکا اعطاسی اولدیسه شیخ رضی الله عنه حکمت سلیمانیه بی بلقیسک احوالی بیایله ابتدا ایلدی (امدی)
شویله معلوم اوله که بعضی ایلدی که بلقیس یعرب بن قطان نسلندن شرخیلک قزیدر و شرخیلک عظیم
الشان بر ملک ایدی پس جندن بر مرآی تزوج ایلدی که اکاریحانه بنت السکن دیرلردی * پس شرخیل
ایچون ریحانه دن بلقیس متولده اولدی و بلقیس دن غیر شرخیلک تولدی بوغیدی وردنی الحدیث (ان احد
ابو یحکان جنیا) و بعضی ایلدی بلقیسک بابای سیبادهن شرخیلک شرخیلک و زیری ایدی آدی دوسرخ
ابن هدهاد بن ملطاط بن مالک بن سبا ایدی و اناسی جن بادشاهی غیر بن هیک قزی عمیره بانو ایدی که وزیری
دوسرخ عمیره بانوی باباسندن نکاح ایلد آلوب سبا شهر نه کتورمش ایدی پس عمیره بانو دوسرخ دن حامله
اولوب اندن بلقیس متولده اولدی و بعد زمان بلقیس سیبادهن شرخیلک اولان شرخیلک باشن کسوب
آنک برینه بادشاه اولدی و شیخ رضی الله عنه ترجمان الاشواقده ایلدی کانت بلقیس متولده بین الجن والانس
فان اسمها من الانس و اباهما من الجن و لو کان ابوها من الانس و امها من الجن لکانتا ولادتهما عندهم فکانتا
تغلب علیهما الروحیه و لهذا ظهرت بلقیس عندنا و بلقیس زوجیه محققه دن اول ازله سلیمان مخصوصه اولان
محبوبه و حاق و حب و ولادن اول سلیمان اوزره مودت ثابته ایلد محسوبه ایدی * پس ایام مخالقات متعاده و سنین
مباعدات متطاووله اولدی که بلقیس کندی رأی ایلد محببه ایدی و حقدن غیریه ساجده ایدی * پس سلیمان
وقتا کیم آنک سعادت آوایی قرب اولدیغن عارف اولدی * پس اکانتخات رحمانیه و مناسبات حبیه ازله ایلد
تعرض ایلدی و کاحق ایلد ناطق برکات یازدی و کاعی و قدیمه ثابته بی و مودت زوجیت مستوره بی خفیه
تذکراتی و کابی بسم الله ایلد ایلدی و ربه حجابیکه جمیع محامدا کاراجعه درو بلقیسه رحمتی رحمت
ذاتی و جعلیه بی تذکراتی و رحمتی زوجین بیننده یقاع ایلدی و رحمتی ایلد تشفع ایلدی زیر احب محبت
رسوم و لوازمیه هر حود در اندن صکره کابی خاتمه ختم ایلد و انقاس رحمانیه و نفحات الهیه ایلد مؤید اولان
هدهده فحمیل ایلد و انکه ارسال ایلدی پس بلقیسه کاب آنک اهل دولتی قنده مجهول اولان طریقه واصل
اولد و بلقیس و زرا و اهل دولته ایلدی انی الی کتاب کریم) (انه یعنی الکتاب من سلیمان و انه ای مضمونه
بسم الله الرحمن الرحیم) (کتاب سلیمان بلقیسه القا اولد و قد بلقیس قومه کابی کوسروب انه من سلیمان دیدی
یعنی تحقیق بوکتاب سلیمان دندر و تحقیق آنک مضمونی بسم الله الرحمن الرحیم در * پس شیخ رضی الله عنه
ایدر حق تعالی آنکه انه من سلیمان و انه قوی بلقیسک قومه قولیدر طی کابده مکذوب حکایتی دکادر
وطی کابده اولان (بسم الله الرحمن الرحیم الاتعلا و علی و اتونی مسلمین) قولیدر بوکتابه دلیل اولان ظاهر
لفظدن بلقیسک (ایها الملاء انی الی کتاب کریم) قولیدر پس (انه) یعنی الکتاب قولنک ضمیری مذکور اولان
کابه راجعدر پس (انه من سلیمان و انه) قوی قول بلقیسدر (یا ایها الملاء انی الی کتاب کریم) قولنه متصلدر
انه یعنی الکتاب من سلیمان دیدی اندن صکره بلقیس مضمون کابی بیان ایتمکه متصدیه اولوب انه دیدی
ای مضمونه بسم الله الرحمن الرحیم) پس کاب اولی بسم الله در اسم سلیمان دکادر) (فاخذ بعض الناس فی تقدیم
اسم سلیمان علی اسم الله ولم یکن كذلك و نکلمه وافی ذلك بما لا ینبغی مما لا یلیق بمعرفه سلیمان علیه السلام بره) (پس
پس نامک بعضیسی اسم الله اوزره اسم سلیمان تقدیم ایلدی یعنی اهل تفسیرک بعضیسی ایلدی
(انه من سلیمان) قوی کاب سلیمان دندر و سلیمان کندی اسم الله اوزره تقدیم ایلدی الله اسمک حرمتندن
اوتری و اسم الله اوزره خوفدن اوتری تا کیم بلقیس آفی خرق ایتمه زرا اول زمانه جبار نه عادی بوایدی که
مرسله هاندن اوتری کاب اولی غزق ایلدرلردی و حال بوکه سلیمان کندی اسم الله اوزره تقدیم ایلدی
وانلر سلیمان اسمی تقدیمده لاید اولمیان کلام ایلد تکلم ایلد برکه اول کلام سلیمانک ربه اولان معرفته لایق
دکادر یعنی سلیمان کال معرفته لایق دکادر که الله اسمک حرمتندن اوتری بلقیس کابی خرق ایتمدن دیو
کندی اسم الله اوزره تقدیم ایلد زرا معرفت الهیه ادب و تعظیم اقتضا ایلدر و تعظیم اسم الله تقدیم
و سلیمانک عظمت ایلد عدم ظهورن اقتضا ایلدر و بما لا ینبغی قولنی بیان ایلدر پس شیخ رضی الله

عنه آنلر قولنی و دایدوب ایلدی که (و کیف یلیق ما قالوه و بلقیس قول فیہ انی الی کتاب کریم ای بکرم علیما
و سلیمانک کندی اسمی تقدیمده دیدکری شی سلیمانک ربی معرفته نیجه لایق اولور و حال بوکه بلقیس کابک
حقنه دیرکه انی الی کتاب کریم ای بکرم علیما یعنی بکابر کاب کریم القا اولدیکه اکا کرام اولور و وجوبه
عمل اولور پس بلقیس کتاب سلیمان کریم ایلد وصف ایلدی و بلقیس من عند الله مؤیده و موقوفه ایدی زیر اهدد
کاب سلیمان اکا القا ایلدی برله بلقیس انی قلمنده قبول ایلدی و استشاره طریقه قوی دخی انی قبول اتسون
دیوانلره عرض ایلدی و کاب واجب الا کرامد دیدی پس بسم الله اوزره سلیمانک اسمی تقدیمده تکلم ایلد کری
کلام لایق دکادر و بعضی ایلدی که بوکلامده سلیمانک اسمی تقدیمده ذاهب اولنر حقنه تعریض واردر کانه دیرکه
نیجه لایقدر سلیمان حقنه اولر سلیمان اولد قری حالده کتایده اسم الله اوزره سلیمانک اسمی تقدیمک سلیمانک اسناد
ایدرلر و صورت مدسده دم و قدح ایلدرلر و حال بوکه بلقیس آنک کتایی کریم ایلد وصف ایلدی و اکا کرام ایلدی
کافره اولد یعنی حالده زرا بلقیس بو قوی قائله اولد یعنی حالده اگر چه کیم کتایه و امر سلیمانک متفاده اولش ایدی *
اما سلیمان حضور نه کلوب (رب انی ظلمت نفسی و اسلمت مع سلیمان لله رب العالمین) دیمش ایدی پس سلیمانک
معرفته الیق اولان شیخک ذکر ایلدی که ازره که انه من سلیمان و انه قوی قول بلقیس اوله پس انه من سلیمان قوی
مرسلی بیان ایچوندر زرا بلقیس انی الی کتاب کریم قولنده کتایک مرسلی اولان سلیمان ذکر ایلدی *
اکا تعظیمدن اوتری و تا کیم آنک قوی سلیمانک ذکرندن اعراض ایتمه زرا یحتملدر که سلیمانک ذکرندن قوی
اعراض و انقباض اوزره اوله زرا کتاب سلیمانک استماع ایلد کری برله بیلورلر که سلیمان انلری ربه دعوت ایلدر
پس اکرا طاعت ایلدرلر سه ملک سلیمانک اولور و سلطنت آنلرک ایلدرلر چقار و کذلک اطاعت ایتملر سه سلیمان ایلد
مقاومت اولنر و سلیمان آنلرک ملکر نه مالک اولور سه و داخل اولور سه (ان الملوك اذا دخلوا قرية افسدوها)
ینه ملکرلری فاسد اولور پس بلقیس مرسل کتایک اسمی ذکر ایلدی اسمک عظمتندن اوتری رضا حبنه تعظیمدن
اوتری و بعده کتایی کریم ایلد وصف ایلدی تا کیم قوی منبسط اوله بعده مرسل کتاب اولان سلیمانک تصریح
ایدوب (انه من سلیمان) دیدی (وانه بسم الله) قولنده انه قوی مضمون کتاب اولان (بسم الله الرحمن الرحیم)
الی آخره قولنی بیان ایلدر (و ربما حملهم علی ذلك فمز بقی کسری کتاب رسول الله صلی الله علیه وسلم) و سلیمانک
اسمی تقدیمده ذاهب اولان بعض ناسی سلیمانک کندی اسمی تقدیمک اختیار نه حل ایلدی الا کسراک کتاب
رسول الله صلی الله علیه وسلم غزقی و لکن بوتعلیل غیر صحیحدر زرا کسری کتاب رسول علیه السلامی
غزقی ایلدی رسول اسم الله ایلد کندی اسمی آنک اسمی اوزر ربه تقدیم ایلد یکندن اوتری بلکه کتاب کسراک
دینه مخالف اولان دعوی متضمن اولد یغندن اوتری بلکه کتاب کسراک مخالف ایدی پس شیخ رضی الله عنه
تعلیلر یتمک عدم صحتنه تعلیل ایلدوب) (وما مزقه حتی قرأه کله و عرف مضمونه) دیدی یعنی و حال بوکه کسری
کتاب رسول غزقی ایلدی کتایک کابستی قراءت ایلدوب مضمونی عارف اولمیه پس اگر کابک اولنده اسم
الله ایلد اسم رسول الله کندی اسمی اوزره مقدم کور دیک برله ترفعدن اوتری خرق ایلدی اسم الله ایلد اسم
رسول الله تقدیمندن اوتری خرق ایلدی دیو حل اولور دی و لکن کسری کتایک کابستی من اوله الی آخره
قراءت ایلدوب مضمون کتاب اولان دعوتنه مطلع اولد و قد که آنک دینه مخالفدر خرق ایلدی پس خرق اسم الله
احتمالندن اوتری کندی اسمی تقدیم ایلدی دیو حل ایتمکه بحال قالمدی و مع هذا زمان سلیمان ایلد قصه بلقیس
زمان رسول الله ایلد امر کسراکدن قرون متطاووله ایلد اقدمدر) (فکذلک کانت تفعل بلقیس لولم توفی لما و قتله
فلم یکن یحیی الکتاب عن الخرق بحرمة صاحبه تقدیم اسمه علیه السلام علی اسم الله ولا تاخیره) (پس
کذلک بلقیس دخی کسری کبی کتابی قراءت ایلدوب مضمونی عارف اولد و قد صکره کتایی خرق ایلدردی اگر من
عند الله ازلا موقوفه اولمیددی شول اسلام و ایمانه که اکاموقفه اولدی پس کتایی اخر اقدن صاحبک حرمتندن
اوتری سلیمان علیه السلام کندی اسمک اسم الله اوزره تقدیم و دخی آندن تأخیری حاجی اولدی پس
بوکلامده شیخ رضی الله عنه اشارت ایلدر که آنلرک زعمی اوزره سلیمان علیه السلام کندی اسمی اسم الله اوزره
اسمک حرمتندن اوتری و کندی اسمک عظمت و سلطنتندن اوتری تقدیم ایلدی تا کیم بلقیس کتایی خرق
ایتمه و سلیمان علیه السلام معرفت و عبودیتنه لایق دکادر که کندی حرمتی حرمة الله اوزره تقدیم ایلدوب

اسم الالهك عظمتي قننده كندى عظمتيله ظاهر اوله ايدى پس آنلك قولر يك وجهي يوقدر و تقدیم قولى
 مرفوعدر لم يكن قولك اسميدركه خبردن مؤخر و يحصى الكتاب جله سى محلا منصوب بدر لم يكن قوائك
 خبريدرو خبر تقدیمه راجعدر پس كلامه تقدیم و تأخير اولور * اى لم يكن تقدیم اسمه عليه السلام على اسم الله
 ولا تأخير يحصى الكتاب عن الاخر اقبحرمة صاحبه) (فانى سليمان بالرحمتين رحمة الامتنان ورحمة وجوب
 الاسان هما الرحمن الرحيم) (پس سليمان عليه السلام كتابنده اسم الله تقدیم ابد كد نصكره رحمتينى ايراد
 ايلدى يعنى رحمت امتنان ايله رحمت وجوبى ايراد ايلدى بلكه اول رحمتين الرحمن الرحيم قوليدري يعنى اسم الله
 اولان اسماء الهية جعنتك احديتى تفصيل ايلدى الرحمن اسميله كه رحمت امتنان دلالت ايدري زيرا رحمت
 رحمانيه وجودك كايسته عامه در رحمت عين وجود عام اولديغى حيثيتيله پس رحمت رحمانيه ذاتيه امتنانيه
 جميع اسماء وحقايقه عامه در پس ورحمتي وسعت كل شئ برشئ اندن خالى دكادر شيتك كايسته واسعه در حتى
 حقتك اسمائنه تعالى و تقدس و حقتك اسمائى احديتده آنك عين ذاتيدري على كى مثالا قال على لسان الملائك
 ربنا وسعت كل شئ رحمة وعلما) و دخی الرحيم اسميله كه رحمت وجوبه دلالت ايدري زيرا رحمت رحيميه خاصه در
 بعد الوجوه استعداده مقتضاي حصيله * پس اعيانك كايستى رحمة رحمانيه امتنانيه ذاتيه ايله مرفوعه در
 پس رحيمه تعميم تخصيص ايجون مبالغه واردر * پس رحيم ايجون رحماندن تعميم تخصيص واردر
 ورحمان ايجون رحيمدن تخصيص تعميم واردر و اعيان رحمت رحيميه وجوبيه ايله مرفوعه دكادر الابد
 الاستعداد يعنى فيض اقدسدن تجلي ذاتي و نفس رحمانيله پس رحمت رحمانيه نك عمومي حصيله اعيانندن
 هر عينه مختصه در اول عينك خصوصيت ذاتيه سى حصيله * پس سليمان عليه السلام رحمتينى كتورديكه
 برپسى رحمت امتناندر كه عنايت اولي حصيله ذاتندن واصله واصله در و بوجرت امتنان ايله تسميه اولندى
 زيرا عبدك اعمالندن بر عمل مقابله سنده دكادر بلكه عبدك حقتده الاهدن منت سابقه و عنايت ذاتيه در
 و برپسى رحمت وجوبدر زيرا عمل مقابله سنده واقعه در و بوجرت وجوب ايله تسميه اولندى زيرا حتى تعالى
 آتى كندى نفسى اوزره ايجاب ايلدى كتب على نفسه الرحمة) (قامتن بالرحمن و واجب بالرحيم وهذا الوجوب
 من الامتنان فدخل الرحيم في الرحمن دخول تضمن فانه كتب على نفسه الرحمة سبحانه ليكون ذلك للبعد
 بما ذكره الحق من الاعمال التي يأتي بها هذا العبد حقا على الله ووجه له على نفسه) (پس حق تعالى اسم رحمن ايله
 كل اوزره امتنان ايلدى رحمتي تعميم ايتكمه سبقت رحمتي على غضبي قوليله و دخی اسم رحيم ايله ايجاب ايلدى
 فسا كتهالذين يتقون) قوليله و بوجوب امتناندر پس سبقت رحمتي على غضبي قولى كل اوزره امتناندر
 رحمتي كل اوزره ايجاب ايتكمه پس رحيم رحمان ايجنه داخل اولدى دخول تضمن ايله زيرا تخصيص احكام
 عمومى بر حاكمدر آنك فرعيدر پس اسم رحيم اسم رحمانده مندرج اولور و رحيم رحمن ايجون تعميمي
 تخصيص ايدري زيرا حتى تعالى كندى نفسى اوزره رحمتي كتابت ايتدى تا كيم حقتك نفسى اوزره كتابت ايله
 ايجاب رحمت عبد ايجون حتى تعالى شول اعمالدن كه بوعبد آنرا ايله عمل ايدري كرايتديكي شئ سبييله الله اوزره
 حتى اوله يعنى اعمال تقوا دن حتى تعالى ذكر ايتديكي شئله عبد اتيان ايتد كده حتى تعالى آنك اوزرسته ايجاب
 رحمت حتى اوله كه عبد ايجون خاصة حتى آتى كندى نفسى اوزره ايجاب ايلدى ذلك قولى يكون قولك اسميدري
 ايجابه اشارت ايجوندر و حقا قولى يكون قولك خبريدرو اوجه قولنده ضمير فاعل الله و ضمير مفعول ايجابه
 عائد در اوله ضميرى عبده عائد در و نفسه ضميرى دخی الله عائد در و اوجه جله سى محلا منصوب بدر رحمة قولك
 مفعولدر) (يستحق بها هذه الرحمة الوجوبيه) (يستحق قولك ضميرى عبده عائد در و بها ضميرى اعماله عائد در *
 ويستحق جله سى من الاعمال قولك مفعول يعنى اوله اعمالكه عبد آنلك سبييله بوجوبه مستحق اولور *
 زيرا حتى تعالى اول اعمال مقابله سنده عبد ايجون كندى نفسى اوزره رحمتي ايجاب ايلدى پس عبد اعمال
 سبييله رحمت وجوبه مستحق اولور پس) (فسا كتهالذين يتقون) قولى و دخی سبقت رحمتي على غضبي قولى
 كل اوزره امتناندر كندى نفسى اوزره رحمتي ايجاب ايتكمه پس وجوب امتناندر پس فدخل الرحيم في الرحمن
 قولك معنائى بودري زيرا حقتك غضبي سابقه اولان رحمتي حتى كندى نفسى اوزره كتابت ايدوب ايجاب ايلدى
 و كندى نفسندن كندى نفسى اوزره ايجاب امتناندر بوجرت اوزره رحمت امتنان اولور كرك اعمال مقابله سنده

ايجاب ايتكمه امتنان اولسون و كرك اعمال سز سابقه ازليله ايله امتنان اولسون) (ومن كان من العبيد بهذه
 المثابة فانه يعلم من هو العامل منه) (وفي نسخة به) و عبيد دن بر عبدكه بوشابه ده واسه يعنى عمل صالح ايله
 تقوى سبييله رحمت وجوبه كه رحمت خاصه در مستحق ايله پس اول عبد عالم اولور كه آندن عامل اولان كيدري
 و باخود ايتكمه عامل اولان كيدري يعنى عالم اولور كه كندى مظهر نندن عامل اولان و باخود كندى مظهر ايله عامل
 اولان حقدري زيرا اول اعلى عبدك ايدى اوزره حتى ايجاد ايدرو آنلى اظهار ايدري پس وجوب دخی امتنان اولور
 و العمل بنفسه على ثمانية اعضاء من الانسان) (وانسانك على انساندن سكر اعضاء اوزره تقسيم اولمشدر يعنى
 انسانده اعضاء مكلفه سكر در عين واذن ولسان و يد و بطن و فرج و رجل و قلبه در و هر برعضوا كاخصوصه اولان
 اعمال دينيه و احكام شرعيه ايله مكلفدر پس اعضاء ثمانية دن هر برعضوا اعمال صالحه سى مقابله سنده حتى
 تعالى كندى نفسى اوزره اول عضوا حتى ايجون رحمتي ايجاب ايلدى قال الشيخ رضى الله عنه في مواقع
 النجوم في حتى وظائف التكليف فاختصت من الانسان ثمانية اعضاء العين والاذن واللسان واليد والبطن
 والفرج والرجل والقلب والعلم بتكليفات هذه الاعضاء هو العلم بالاعمال الفائده الى السعادة اذا عمل بها على حد
 ما نذكره في فحج النبوة) (وحدوده واردا ولد بلكه رسول عليه السلام ايتدى امرت ان اسجد على ثمانية اعظم
 اليدن والقمرين والركبتين والجمجمة والاذن) (و بوجده زكرا و انان سكر عضو سجد به مخصوصه در آنلك
 جميع اعمالنه شامله دكادر فافهم) (وقد اخبر الحق انه تعالى هوية كل عضو منها فلم يكن العامل غير الحق
 والصورة للعبد والهوية مندرجه فيه اى في اسمه لا غير) (وتحقيق حتى تعالى اخبار ايلدى وكت سمعه وبصره
 ويده ورجله قوليله كه تحقيق حتى اعضاء ثمانية دن هر برعضوا هو يتيدري پس اعضاء ثمانية مظاهر ايله و باخود
 عبد مظهر ايله عامل اولان حقدري غيرى اولدى و حاله كه اعضايه مشتمله اولان صورت عبد ايجوندر *
 وهو يت حتى عبده يعنى حقتك اسمنده مندرجه در غير دكادري حتى تعالى هر عضوا عبيددر پس اعضادن
 عامل اولان حقدري و صورت عبدك در و عبده عامل اولان هويت حتى عبده كه حقتك اسميدري مندرجه در پس
 عبد حقتك اسميدري و حقتك هويتى كه عبد ايله تسميه در هوية الله در) (لانه تعالى عين مظهر و معنى خلاقا و به كان
 الاسم الظاهر والاخر للعبد و يكون له لم يكن ثم كان) (زيرا حتى تعالى ظاهر اولان وخلق ايله تسميه اولان شيتك
 عبيددر و بوجوب سبييله و باخود حتى تعالى ظاهر اولوب خلق ايله مسمى اولان شيتك عين اولديغى اعتبار ايله
 اسم ظاهر واسم آخر عبد ايجون واقع اولدى و دخی عبد معدوم ايكن موجود اولغله يعنى ظهور عبد ايله متحقق
 اولوب حتى آنكه ظاهر اولغله عبد ظاهر اولدى و عبد موجود دكل ايكن موجود اولغله عبد آخر اولدى آخرت
 آنكه متحقق اولغله آنك ماده سنده حتى ظاهر و آخر ايله تسميه اولنور و بوجول هويت حتى عبده مندرجه
 اولديغنه تعليلدر) (وبتوقف ظهوره عليه وبتوقف صدور العمل منه عليه كان الاسم الباطن والاول) (و
 و عبدك ظهورى حقه متوقف اولغله و عملك عبدين صدورى دخی حقه متوقف اولغله حتى ايجون اسم
 باطن واسم اول متحقق اولدى يعنى وجود عبد نفس رحمانيله موجود اولغله حتى موجد متوقف اولغله حتى
 ايجون اوليت متحققه اولدى و عبدين عملك صدورى عبدك هو بى و باطنى اولان حقه متوقف اولغله حتى
 ايجون اسم باطن ثابت اولور زيرا حتى عبده و عبد ايله عامل در بوجرت اوزره ظهوره ضميرى عبده و عليه ضميرى
 حقه راجع اولور و منه ضميرى دخی عبده راجع اولور و عكس اوزره اولمى دخی جازدري يعنى صورت الهية جمعيه
 ايله حقتك ظهورى عبده كامله متوقف اولغله عبد ايجون اسم باطن متحقق اولدى زيرا حتى تجلي رحمانيله صور
 تفصيليه عالمه ظاهر و تجلي اولدقه عبد كامل آنده باطن ايدى * پس حقتك صورت جمعيه الهية سى دخی
 باطنه ايدى ظهورده عبد كامله متوقف ايدى و حقدري عملك صدورى عبده توقف ايتكمه عبد ايجون اسم اول
 ثابت اولدى زيرا عبدك وجودى مظهر نندن حقدري عملك صدور نندن اول عبد وجود حقه ثابته ايدى) (فاذا
 رأيت الخلق رأيت الاول والاخر والظاهر والباطن) (پس فحكم سن خاتى كورسك اولي و آخرى و ظاهري
 و باطنى كورسك زيرا اوليت و آخرت و ظاهري و باطنيت خاتى متحقق اولور كرك بوصفات حقه اضافت
 ارايسون و كرك خلقه پس ظهورا كمل واجمع و ظهورا م و آخر مراتب وجود اولان وجود انسان كاملدر كه
 ظهور و خاتيتك خاتيدري آنك وجودندن اتم و احسن بر وجود يوقدر تا كيم انسان كامل اولدقه نصكره مخلق

آخر اوله) (وهذه معرفة لا يغيب عنها سليمان عليه السلام بل هي من الملك الذي لا ينبغي لاحد من بعده يعني الظهور به في عالم الشهادة) (وبو معرفت الهية دن سليمان غائب دكل ايدى بلكه بوم معرفت سليمان اعطا اولنان شول ملك دندركه آند نسكره براحد ايجون عالم شهادتده انكله ظهور لايق دكادر پس معرفت مذ كوره بي شجر رضی الله عنه ملكدن ايلدى زير املاك دولت ظاهره ومعرفت دولت باطنه در ودولت ظاهره دولت باطنه ايله معرفت الهية ايله آنك روحيد حاصله اولور زيرا اكر معرفت الهية روحاني ايلميدى ملك اكوانده تصرف ممكن اولوزدى پس معرفت الهية كلييه وعبادت ذاتية جعبيه ايله متحقق اولان كل واقعا بلكه جميع تصرفات الهية وكونه آنلك قلوب جامعه لرندن وحقايق كامله لرندن متفرعه اولور و حضرت اسمائيه الهية ايله متفكرى وخلافتله ظهور ورلى حسبيله امر حقه واذن حقه عوالم علوى وسفليه اولان تصرفات بونردن ظاهره ايكى سليمان كى عالم شهادتده تصرفله ظاهره دكادر وهر بريسى كندى زماننده وسليمان كى تصرفده بر فردر ولكن سلطنت ظاهره ظاهر اولوب متصرف اولديغنه آنك تصرفنده اولان جميع اشخاصك شعورى لازم كلز زير تصرفله مأمورا اولان خلافت عبوديتله متصرفدر ومشايدة عبوديت تصرفه مانعدر على الخصوص كه خليفة اولان عبد كامل تصرفده حتى استخلاف ايدوب مقام اكليته توجه ايند كده عبوديت محضه ايله واستهلاك كاييله متحقق اولور پس ظاهر تصرفله ظاهره دكادر اكر چه كيم آنك مظهر نده حتى تعالى جميع تصرفات غير متناهيه بي اظهار ايدرا نكجون رسول عليه السلام عبوديتدن سيادته رفع رأس ايتدى * اناسيد ولد آدم ولا خرفلى انا بن امرأته تا كل القديديدي پس اكر چه كيم سليمان غائبه اوليان معرفت شول ملكدن سليمان نسكره عالم شهادتده انكله ظهوره را حد ايجون لايق دكادر ولكن ملكده تصرفله ظهور معرفت الهية كاييه دن دكادر زير اهر نقدر كيم عارفك همتله تصرفى زياده اولسه آنك معرفتى ناقصه اولور * ونقدر كيم تصرفى ناقص اولسه آنك معرفتى عاليه اولور ولكن سليمان نبيدر وانبيا حل وعقد اصحابيدر ظاهره تصرفله ومجزة ايله مؤيددر پس سليمان حقدن استعداد بلكه جن وانسده ووحش وطيرده وبالجملة عالم علوى وسفليه تصرفى اكا اعطا ايلدى كه اند نسكره برى اوتصرف ايله ظاهر اولدى) (فقد اوتى محمد صلى الله عليه وسلم ما اوتيه سليمان وما ظهر به) (پس تحقيق محمد صلى الله عليه وسلم تصرفدن اعطا اولدى * شول شيتكه سليمان اعطا اولدى وحالبو كه محمد عليه السلام عالم شهادتده انكله ظاهر اولدى) (فكنه الله تعالى تمكين قهر من العفريت الذى جاءه بالليل ليفتك به) (وفى بعض النسخ ليضل به) (فهم ياخذوه وربطه بسارية من سواري المسجد حتى يصبح فيلعب به ولدان المدينة فذكر دعوة سليمان فرداه الله خائفا) پس الله تعالى محمد عليه السلامه عفر يتدن قهر تمكينه تمكين ايتدى يعنى عفر يته قهر ايتكه اكا قدرت اعطا ايلديكه كيجه ايله اكا كمش ايدى تا كيم آنى قتل ايليه * وفى الصحاح القتل ان يأتى الرجل صاحبه وهو غار غافل حتى يشد عليه فيقتله * پس محمد عليه السلام قصد ايتديكه عفر بى اخذ ايله ومسجد عود لرندن بر عوده ربط ايله تا كيم اول حال ايله صباحه داخل اوله پس مديته نك ولدانى انكله لعب ايله لر پس محمد عليه السلام سليمانك دعوتى ذكر ايتدى وعفر يتك اخذنى ترك ايتدى پس الله تعالى عفر بى ردايتدى رسول اوزره ظفردن خائب وخائى اولديغى حالده خاسا قولى حالدر فرداه الله قولنده عفر يته عائد اولان خيردن) (فلم يظم رعبه عليه السلام بما اقدر عليه) (يظهر على صبغة المجهول) (وظهر بذلك سليمان عليه السلام) پس رسول عليه السلام عموم اوزره ظاهر اولدى * شول شيتكه كه آنك اوزره اقدار اولدى يعنى حتى ته الى آنك اوزره اقدرت اعطا ايلدى وسليمان انكله ظاهر اولدى ودعوت ايدوب آنى طالب ايتديكندن اوتري (ثم قوله ملكا فلم تعم فعلناه انه يريد ملكا خاصا) آند نسكره سليمان عليه السلام ملكا قولى پس عام اولدى پس بزبوندن عالم اولدكه تحقيق سليمان عليه السلام املاك عالمدن بر ملك خاصى مراد ايدروا آنى طالب ايدر جميع املاكى عموما طالب ايتري) (ورأى نافع شوركى فى كل جزء من الملك الذى اعطاه الله فعلنا انه ما اختص الا بالجموع من ذلك) (وبز بيلدكه تحقيق سليمان عليه السلام مشارك قلندى الله تعالى اكا اعطا ايتديكى ملكك هر بر جزئنده يعنى سليمان اعطا اولنان ملكك هر بر جزئنده سليمان مشارك اولدى اول جزئنده متعين اولان بر شخص پس سليمان عليه السلام كندى زماننده ملكده تصرفده مستقل اولدى ويا هر جزئك تصرفنده كه سليمان انكله ظاهر اولمش ايدى اوليا

محمد بنندن هر روى تصرفده اكا مشارك اولدى پس بز عالم اولدكه سليمان عليه السلام سائر دن مختص قلندى الاملكدن مجموع يعنى ملكك مجموع اجزاسنده تصرف ايتكه مختص قلندى كه تصرف اكا مخصوص قلندى زير املاكك هر بر جزئنده متعين اولان شخص دى اول جزئنده متصرفدر ويا خود سليمان تصرف مختص قلندى الاملكدن بر مجموع يعنى ملكك خاصه) (وبحديث العفريت انه ما اختص الا بالظهور وقد يختص بالجموع والظهور) (وحديث عفر يت ايله دى بز عالم اولدكه سليمان مختص قلندى الا ظهوره ورسول عليه السلام تحقيق مجموع وظهوره معا مختص قلندى يعنى مجموع اجزاده تصرف ايتكه وتصرف ايله ظهوره ايتكه مخصوص اولور وباعتبار اوزره وقد يختص قولك ضميرى رسول عليه السلامه راجع اوله ويا زيركه سليمان راجع اوله يعنى وحديث عفر يتله بز عالم اولدكه كه سليمان ظهوره مختص قلندى رسول عليه السلام حديث عفر يتله كه تصرفله ظاهر اولدى وواقع اولور كه سليمان مجموع ملكده تصرفده وتصرفله ظهوره مختص قلندى) (ولم يقل فى حديث العفريت فامكننى الله منه لقلنا انه لما هم باخذوه ذكره الله دعوة سليمان عليه السلام ليعلم رسول الله عليه السلام انه لا يقدره الله) من الاقدار (على اخذه فرداه الله العفريت خاسا فلما قال فامكننى الله منه علمنا ان الله تعالى قد وهبه التصرف فيه ثم ان الله ذكره فتذكر دعوة سليمان فتأدب معه فعلنا من هذا ان الذى لا ينبغي لاحد من الخلق بعد سليمان الظهور بذلك فى العموم) (واكر رسول عليه السلام حديث عفر يتده فامكننى الله منه ديميدى * يعنى الله تعالى عفر يت اوزره بكافرت اعطا ايلدى ديميدى پس بز يعنى اهل عالم دير ايدكه كه تحقيق رسول عليه السلام وقتا كيم عفر بى اخذ ايتكه همت ايتدى الله تعالى اكا دعوت سليمانك كيرايتدى تا كيم رسول عليه السلام عالم اوله كه شان بودركه الله تعالى عفر يتك اخذنه اكا قدرت اعطا ايتري پس الله تعالى عفر بى خاسى اولديغى حالده ردايتدى پس وقتا كيم رسول عليه السلام فامكننى الله منه ديدى بز يعنى اهل عالم عالم اولدكه تحقيق الله تعالى اكا عفر يتده تصرفى وهب ايتدى * آند نسكره تحقيق الله تعالى آنى كيرايتدى پس دعوت سليمانك كيرايتدى پس سليمان ايله متأدب اولدى يعنى ادبه رعائيتدن اوتري سليمان اوزره غلبه ايدوب آنك اوزره ظهوره ايتدى پس بزبوندن عالم اولدكه شول شيتكه سليمان نسكره خلقدن براحد ايجون لايق دكادر عموم اوزره تصرفله ظهور ايله) (وليس غرضنا من هذه المسئلة الا الكلام والتفنية على الرحمتين اللتين ذكرهما سليمان فى الاسمين اللذين تفسيرهما بلسان العرب الرحمن الرحيم) (وبومسئله دن بز غرض بز بوقدر كلام وتنبيه دن غيرى شول رختينه كه سليمان انلرى شول اسمين ايله ذكر ايلدى كه اول اسمينك لسان عرب ايله تفسيرى الرحمن الرحيم شيتك كلامندن معلوم اولان بودركه شول اسمين كه سليمان رختينى آنكرده ذكر ايلدى لسان عرب ايله الرحمن الرحيم اسمين دكادر * اول اسمين لسان آخر ايله لسان عرب ايله آنلك تفسيرى الرحمن الرحيم پس وقتا كيم بومسئله ده شيخ رضى الله عنهم غرضى حقل ايكى رختينه تبينه اولديسه كه سليمان ايكى اسمه اول ايكى رختى ذكر ايلدى پس شيخ رضى الله تعالى عنه حقل اول ايكى رختينى تصرف ايدوب بيان ايتكه شروع ايتدى) (فقد رجة الوجوب واطلاق رجة الامتنان فى قوله رختى وسعت كل شى حتى الاسماء الالهية اعنى حقائق النسب) (پس الله تعالى رخت وجوبى تقيد ايلدى فساكتها للذين يتقون) قولنده عمل صالح ايله وتقوى ايله ايمان ايتكه و رخت امتنانى اطلاق ايلدى كه ايمان بمكات اوزره افاضه وجوددر (ورختى وسعت كل شى) قولنده يعنى بنم رخت شيتك كليسنه واسعه در حتى اسماء الهية به يعنى نسب ذاتيه حقايقنه يعنى شول نسب كه اسماء آنلك ايله برى برندن متميز اولور زيرا اسماءك ايكى مدلولى واردر بريسى خصوصيت ذاتيه دركه اسم انكله اسم آخردن متميزدر و بريسى ذاتدر من حيث هي زيرا احديث اعتبار ايله هر بر اسم ذاتك عينيدير وذات آنك عينيدير پس بواعبار اوزره اسم ايجون اطلاق اولنر كه رخت امتنان ايله هر حومدر آنك نسبت عدميه سنه وحقيقت متميز سنه اطلاق اولور پس هر حومه اولان ذاتده مستهلك اولان نسب عدميه حقايقدر كه نفس رجمانى ايله ضيق عدمه يتدن خلاص اولوب هر برى سنك استعداد ذاتيسى حسبيله وجودده صورتى ظاهره اولور پس حقايق نسب كل شى قولنده اولان عموم حكمنده داخله اولور زيرائى هر وجود وهو معدوم ناسبه ايتري كل شى هالك الاوجهه) (كبرى و دى) (انما امرى نالشي اذا اردناه ان نقول له كن فيكون)

کبی و نسب ابکی وجه اوزره در بروج بود که نسب امور عدمیه و تعینات اعتباریه در اعیانده انزل تحقیق
 یوقدر الا ذات حقه زیر نسب ذاتیه در حیات و علم و قدرت و سایر معانی صفات کبی که حقه منسوبه در بروج
 بونسبک نسبیدر یعنی هر شئی که حقه نسبت اولی و بونسب حیثیتیه حسیه و عالمیه و قادریه کبی که بونلر
 نسب مذکور نه نسبیدر پس بونسب عالمیه به رجح امتنان واسطه اولی (فاسن علیها) (ای علی الاسماء بنا)
 قولندن مراد جمع اعیان غیبیه و اعیان وجودیه کونیه در وکلا وجودی اولی جائز در زیرا که چه کیم
 اسمانک اناری اعیان وجودیه ایل ظاهره در وکلا کلا در غیر اولان اعیانده جمعیت الهیه اسمائیه نک
 صورتی و اناری ظاهره دکادر هر عینده بر اسمانک اثری ظاهر در انجی و اما کلا انیا و اولیانک وجودنده پس
 جمع اسماء الهیه نک صورتی و اناری ظاهره در وکلا بر اسمانک ظهور و ظاهرانندن علت غائیة اول صورتی حقل
 ظهوریدر پس کلا وجودی اسماء الهیه ایل و نسب ربانیه و اعیان غیبیه و اعیان کونیه و وجودیه رجح
 امتنانک نتیجه سی اولی و زیر اعیان کونیه اگر چه کیم رجح امتنانک نتیجه سیدر اسمانک انزلده ظهور و جزو ایل
 ظهوری حسیله و لکن اعیان عالم نتیجه جزئیة ده نتیجه کلیه دکادر زیرا مظاهر اعیانده اول ظهور اسمای
 جزئیة ده دخی مسر ح اعیان کل اولان و مرتبه انسان کامل اولان اطلاقه فوجیه حسیله حرج و ضیقده در
 پس اعیان عالمده اولان ظهورات جزئیة و تقیدات وجودیه مرتبه انسان کاملده ظهور کلا و جمعی و برزخی ایل
 ظاهر اولاده جمع اسماء الهیه نک دخی آثار و احکامی علی وجه التفصیل انده ظاهر اولی و پس اعیان کل رجح
 امتنانیه ایچون نتیجه کلیه اولی و زیر انسان کامل مقدمات حقایق الهیه و کونیه نتایجک ختمیدر حقدن
 غیر برئی یوقدر که اکا نتیجه اولی زیرا انسان کامل حق متجدر آنک نتیجه سی حقدن پس مرتبه انسان
 کاملک مافوق و ماقبل اولان اعیان وجودیه در هر برسی ماقبله نسبتله رجحک نتیجه سیدر و اما نتایج
 اعیانک آخری اولان نتیجه که اعیان کاملده اولان ظهور در نتیجه کلیه ختمیه اولی یعنی اعتباریه اعیان نتیجه
 رجح امتناندر فافهم پس حق تعالی اسماء اوزره بزم حقایق غیبیه عدمیه منزه امتنان ایلدی زیر اسماء الهیه
 ذات حقه استلالت اوزره ایدی نفس رجائی ایل اعیان ثابته منزه مرایا سنده صور علیه ایل متعینه و بری برندن
 متمیزه اولدی و نفس رجائی و قبلی وجودی ایل بزم وجود منزه در صکره دخی اسماء اوزره امتنان ابتدی بزم
 وجودات ظاهره منزه زیرا اسمانک اناری بزم ظاهر منزه مظاهر حسیله ظاهر اولی (فحق نتیجه رحمة
 الامتنان بالاسماء الالهیه والنسب الربانیه) (پس علی کلا التقدر برین بر اسماء الهیه و نسب ربانیه اولان رجح
 امتنانک نتیجه سی بر اعیان ثابته منزه و وجودات ظاهره منزه زیرا حق تعالی اسماء رجح ابتدی بزم اعیان
 ثابته منزه مرایا سنده انزل صورتی اظهارات حکما و وجودات ظاهره منزه انزل آثار و احکامی اظهارات حکما
 پس بر اسماء الهیه و نسب ربانیه ایچون رجح امتنانک نتیجه سی بر حق تعالی بزم اعیان منزه انزل رجح ایدر
 (ثم اوجبه علی نفسه بظهور ثلثها) (اندن صکره حق تعالی رجحی کندی نفسی اوزره ایجاب ایلدی بزم حقایق
 و تقویم بزم ظاهره اولی و بزم تقویم بزم عارف اولی و بزم معرفت نفس رجح رحیمیه و جوییه بی ایجاب ایدر
 تقویم نتیجه سی و حقه قنیدر پس حق تعالی رجح رحیمیه و جوییه ایل بزم رجح ایتمکی کندی نفسی اوزره
 ایجاب ایلدی (واعلم انه هو یتنازل علی ما اوجبه علی نفسه الا لنفسه فاخرجت الرحمة عنه) و دخی
 حق بزم اعلام ایلدی کنت سمعه و بصره خبری ایل تحقیق بزم هویت در تا کیم بزم عالم اولی و زک تحقیق حق تعالی
 رجحی کندی نفسی اوزره ایجاب ابتدی الا کندی نفسندن اوتری زیرا آنک نفسی بزم هویت بزم عینیدر پس
 رجح حقدن خارج اولدی پس حق را حوم و حومدر حقیقت و توحید اعتباریه) (فعلی من امتن و ما تم
 الا هو الا انه لابد من حکم لسان التفصیل لما ظهر من تفاضل الخلق فی العلوم حتی یقال ان هذا العلم من هذا
 مع احادیة العین) (یعنی احادیث حکمتک غلبه سی قنده که جمع وجودات متعینه وجود واحد حقه منصفه
 اولی و ظاهر و باطنده وجود واحد حقدن غیر متعین قالمی و حوم و حوم حق اولی یعنی ظاهر اولاده
 پس حق کیم اوزره امتنان ایدر و حاله که وجودده آندن غیر برئی یوقدر الا یوقدر و اردر که لسان تفصیل
 حکمتندن لابد در زیرا علمده خلقک تفاضلی ظاهر اولدی حتی دیلور که تحقیق بزم اولی و بزم عینیدر بوندن احادیث عین
 ایل یعنی تعلقله اولان کثرت نسبیه اعتباریه تفصیل لازم در زیرا اعیان استعدادانده متفاوت در بزم قوت

وضعده وسعت و ضیقده و اعتدال حقیقندن قرب و بعد حسیله پس استعدادی اقوی اولان بر احد ایچون
 دیلور بوعلمدر بوندن یعنی استعدادی انزل اولان احددن و حاله که حقیقت انسانیه واحد در و کلا حقل
 احد یعنی دخی احدیت ذاتیه در و لکن نسب متعلقه اولان اعیانک استعدادی حسیله مختلفه الظهور در
 (ومعناه) (ای معنی التفاضل) (معنی نقص تعلق الارادة عن تعلق العلم فمذه مقاضاة فی الصفات الالهیه)
 و معنای تفاضل علمک تعلقلندن ارادت تعلقلنک نقصی معناییدر پس بزم مقاضاة صفات الهیه ده واقع در زیرا
 تعلق ارادت تعلق علمدن ناقص در و تعلق علم آندن اکل و اعمدر زیرا ارادت علمده تابعدر پس علم متبوع اراده
 تابعدر اعم و اشملدر زیرا علمک معلوماته تعلق اعمدر ارادتک معلوماته تعلقلندن زیرا ارادت بعض معلوماته
 تعلق ایدر اول بعضه تعلق ایتمکه ارادت تعیین و تخصیص ایتمکه و جمیع اشیا جمیع زمانده حقل معلومیدر
 و حق آنری علمدر و حق صفت علمیه متصف اولی و کلا در و جمیع اشیا جمیع زمانده ارادت تعلق
 ایتمز و حق آنری مرید اولی و هر زمانده آنر ایچون صفت ارادتله انصاف لازم دکادر (اذا اردناه ان نقول له
 کن فیکون پس تعلق ارادت تعلق علمدن ناقص اولی و علمه صفات الهیه پیسنده مقاضاة لازم کلا و صفات الهیه ده
 مقاضاة ثابت اولاده پس صفات الهیه نک مظاهری اولان اعیان خلیقه ده دخی ظاهر اولی) (ومعنی کمال
 تعلق الارادة وفصلها و زیادتها علی تعلق القدرة) (کمال قولی جرایله نقص تعلق الارادة قولنه عطفدر یعنی
 تعلق ارادتک کمالی و فضلی و زیاده لکی معناییدر تعلق قدرت اوزره زیرا ارادتک تعلق قدرتک تعلقلندن اعمدر
 زیرا مادامکه ارادت قدرتی تخصیص ایتمیه قدرت بر شئی تعلق ایتمز پس علم ارادت اوزره متکمد در و ارادت
 قدرت اوزره متکمد در که هر نه شئی ایجاد ایتمکه ارادت قدرتی تخصیص ایدر سه قدرت آنی ایجاد ایدر
 (وکذلک السمع الالهی والبصر و جمیع الاسماء الالهیه علی درجات فی تفاضل بعضها علی بعض کذلک تفاضل
 مظهر فی الخلق من ان یقال هذا اعلم من هذا مع احادیة العین) (وکذلک سمع الاهی وبصر الاهی و جمیع اسماء
 الهیه درجات اوزره در بعضی بعض اوزره تفاضل ده که نسبت و اعتبار ایل بری برندن متفاضلدر خلقده
 ظاهر اولان تفاضل که احادیث عین ایکن بوعلمدر بوندن دیلور که ظاهر در اولی و بزم در زیر تفاضل
 اشیا نک اصولی اولان اسماده ثابت اولاده اسمانک فروبی و مظاهری اولان اشیا ده طریق اولی ایل ثابت اولی
 اشیا نک اصولی اولان اسمانک تفاضلی وسعت و شمولی حسیله (وکان کل اسم الاهی اذا قدمته سمیته بجمیع
 الاسماء ونعمته بها) (ونکم اسماء الهیه من هر بر اسمی بکنکم سن تقدیم ایتمک یعنی آنی مسمی موضعنه وضع
 ایتمک سن اول اسمی جمیع اسماء ایل تسمیه ایدر سن وانی جمیع اسماء ایل وصف ایدر سن زیرا احادیث مسمی اعتباریه
 جمیع اسماء ایل موصوف اولی و آنده اهلیت و اردر زیرا احادیثه اسماء صفات عین ذات حقدن و تعین و ظهورده
 هویت حق اسماده مندرجه در پس اسمادن هر قنقی اسم تقدیم اولی و بزم کلا متبوع کلی اولسون و کلا
 تابع جزئی جمیع اسماء ایل (مسما اولی) (کذلک فیما ظهر من الخلق فیما اهلیة کل ما فوضل به فکل جزء من العالم
 مجموع العالم ای هو قابل لحقایق متفرقات العالم کله) (کذلک اول اسمانک مظاهری اولی و بزم خلقدن ظاهر
 اولان شئی قنده بویله در آنده هر شئی که اهلیتی و اردر که اول شئی انکه مفضول قلمدی یعنی اگر هر شئی مفضول ایل
 آنک قنده هر شئی که اهلیتی و اردر که آنک اوزره فاضلدر پس علمدن هر بر جزو مجموع علمدر یعنی جمیع عالمک
 حقایق متفرقاته قابلدر یعنی عالمک کایسده متفرقه اولان معانی و خواصک آنده ظهور نه قابلدر بعض
 نسخه ده منفردات واقع اولدی) (ولا یقدح قولنا ان زید ادون عمرو فی العلم ان تكون هویة الحق عین زید و عمرو
 و تكون فی عمرو اکل و اعلم منها فی زید و تفاضل التعین کما تفاضلت الاسماء الالهیه ولیست غیر الحق) (پس بزم
 ان زید ادون عمرو فی العلم قولمز یعنی زید علمده عمرودن اشغه در قولمز قدح و بر بزم حقک هویت زید و عمرو و کلا عینی
 اولسنه و هویت عمروده اکل و اعلم اولسنه زیدده اولان ظهوردن یعنی قدح و بر بزم زید علمده عمرودن ادوندر
 قولمز حقک هویت زیدک و عمرو عینی اولی و عمروده اولان هویت و ظهور زیدده اولان هویت و ظهور و اردن
 اکل و اعلم اولسنه زیرا هویت زید ایل عمروده واحددر و تفاضل تعیین و تشخیصده طایریدر نه کیم اسماء الهیه
 بری برندن متفاضله اولدی عالم و مرید و قادری و حاله که اسماء حقل غیر دکادر) (فهو تعالی من حیث
 هو عالم اعم فی التعلق من حیث ما هو مرید و قادر وهو هو ایس غیره) (پس حق تعالی عالم اولی یعنی حیثیتله

تعلقده اندر مرید و قادر و لدی حیثیتدن و حالبوکه هو و در عالم و مرید و قادر و اولان حقد را آنک غیر دکلدر
 (فلا تعلم هنا ولی و تحمله هنا و تبتیه هنا) ولی فعلیدر فاعل معنایه کاور و مفعول معنایه دخی
 کاور یعنی ای بنم محبوب حق بر مظهر دره عالم اوله مظهر آخره آتی جاهل اولدیغک حالدده دخی بر مظهر دره آتی
 بر صفتله اثبات ایتمه مظهر آخره آتی بر صفتله نئی ایستدیکک حالدده یعنی سن کندی نفسکدن بر مظهر دره
 حق عالم و ثبت اولوب آتی اول مظهره تخصیص ایتمه مظهر آخره آتی نئی و انکارا بنکله و اول مظهری وجه
 حقدن عاری بیلکله بلکه جمیع مظاهر دره عالم اولوب اثبات ایله اول محلیت قابلیتی حسدیه بوقدیر اوزره و تحمله
 و تبتیه قولنده و احوال ایچون اولور و مع معنایه اولتی دخی جا زدرای فلا تعلم الحق منا بالتخصیص مع نفیک
 ایاه منا (الان اثبت بالوجه الذی اثبت نفسه و نفیته عن کذا بالوجه الذی نفی نفسه کالایة الجامعة للنفی و الاثبات
 فی حقه حیث قال لیس کله شیئ فنی و هو السمع البصیر فثبت بصفة تم کل سامع بصیر من حیوان و ما تم
 الاحیوان) (الا مکریم حق اثبات ایدیه سن شول وجهله که حق کندی نفسی اول وجهله اثبات ایلدی
 و دخی آتی بعض صفاتدن نئی ایدیه سن شول وجهله که اول کندی نفسی نئی ایلدی شول آیت کبی که حق
 حقدنه نئی و اثباتی جامع دره که حق تعالی کندی نفسی اثبات ایدوب مثلنی نئی ایتدیکی حینده ایتدی * لیس
 کله شیئ پس مثلنی نئی ایتدی و هو السمع البصیر پس حق اثبات ایتدی بر صفت ایله که حیواندن هر سامع
 و بصیره عامه در و حالبوکه وجودده حیواندن غیر یوقدر زبراهوت الهیه نیک جمیع موجودانده سربانی
 ایجاب ایلدی حیاة و علم و قدرت و سمع و بصر کبی و بونلرک غیر یسی اولان صفات کلیه و صفات جزئییه کبی
 پس هر شیککه موجود اولدی علم و حیاة و سایر صفات دخی آنده موجوده اولور * و لکن موجوداتک
 بعضیسنده ظاهره اولدی پس محبوب ظن ایدر که حیوة بعضده معدومه در پس بعضیسنی حیوان ایله
 تسمیه ایتدی و بعضیسنی جادایله پس شیخ رضی الله عنه تنبیه ایلدی که وجودده بر شیئ یوقدر که آنک حیاتی
 اولیه (الان بطن فی الدنیا عن ادراك بعض الناس فظهر فی الاخرة لکل الناس فانها الدار الحیوان و كذلك الدنیا
 الان حیاتیامستورة عن بعض العباد اظهر الاختصاص والمفاضلة بین عباد الله بما یدر کونه من حقایق
 العالم) (البوقدر و ادر که حیوة دنیا ده بعض ناسک ادر ا کندن باطن اولدی پس جمیع موجودات بالفعل حیدر
 و اهل الله ایچون حیوة جمیع موجودانده مدر که در بوندن اوتری جادایله نطقی خرق عاده دکلدر استماع نطق
 خرق عاده در پس حیوة آخرته ناسک کایسنه ظاهر اولور زیرا آخرت دار حیواندر و کذلک دنیا دخی دار
 حیواندر (البوقدر و ادر که دنیا ک حیاتی بعض عباددن مستوره در تا کیم عباد الله بیننده اختصاص و مفاضله
 ظاهر اوله شول شیئ سببیه که حقایق عالمدن آنرا آتی ادراک ایدر * یعنی حقایق عالمدن ادراک ایتدکاری
 شیدن اوتری بیننده اختصاص و مفاضله ظاهر در زبرابر یسنک ادر ا کی آنرا ادر ا کنه مغایر در قال علی
 کرم الله وجهه کافی سفر نامع رسول الله صلی الله علیه وسلم ما استقبلنا حجرا ولا شجرة الا سلم علی رسول الله صلی
 الله علیه وسلم انه یمیری حیوانک مدلولی اولان حیاته را جعدر و آنک تذکیری حیوان اعتبار ایلدر و کذلک
 بطن قولی دخی بولدر) (فن عم ادر ا که کان الحق فی اظهر فی الحکم من لیس له ذلک العموم) پس خلقدن شول
 کسنه که آنک ادر ا کی عام اولدی حق تعالی آنده حکمده اظهر اولور شول کسنه دن که انکیچون بوعوم
 حاصل اولدی پس ادر ا کی عام اولان کسنه دنیا ک دار حیوان اولدیغن و جمیع اشیا ک حی اولدیغن مشاهده
 ایدر) (فلا تحجب) علی صیغه المجهول و لا للتمی (بالتفاضل و تقول) (ای و الحال انک تقول) (لا یصح کلام من
 بقول ان الخلق هو یة الحق بعدما اربک التفاضل فی الاسماء الالهیه الی لا تشک انت انها هی الحق و مدلولها
 المسمی بها لیس الا الله) (پس سن تفاضل ایله محبوب اوله قائل اولدیغک حالدده شول کسنه ک کلامی صحیح
 دکلدر که قائلدر که تحقیق خلق حق هو بیدر یعنی هویت خلق هویت حقه مغایره دکلدر آنک عینیدر قائل
 اولان کسنه ک قولی ایچون صحیح دکلدر سن دیمه اسماء الهیه ده بن سکا تفاضلی کوستر دکلدر که سن شک
 ایتمز سن که اسماء الهیه حقدر و انلرک مدلولی که انلر ایله مسمی در الله دن غیر دکلدر پس اسماء حیطة و شموله
 بعضی بعضدن متفاضله در و لکن جمیع اسماء ک مدلولی وجود واحد و عین واحد اولان الیه در پس سن صور
 خلقیه ک تکثر ندن انلرده ساریه اولان هویت حق و وحدتدن محجب اوله و خاتی ایچون هویت حقدن

غیری هویت اخرا بی اثبات ایتمه تا کیم موحدین فائز بندن اوله سن پس شیخ رضی الله عنه اسماء بیننده و اسماء ک
 مظاهری اولان خلق بیننده تفاضلی ذکر ایتد کدنصکره ینه مقصوده شروع ایدوب ایتدی) (ثم انه کیف
 بقدم سلیمان اسمعه علی اسم الله کازع و اوهوای سلیمان من جمله من اوجده الرجة فلا بد ان یقدم الرحمن الرحیم
 لیصح اقتناد المرحوم) (اندر نصکره شان بودر که سلیمان علیه السلام نه کیفیتله کندی اسم الله اوزره
 تقدیم ایدر نه کیم ناسک به ضیسی زعم ایلدیلر و حال بوکه سلیمان رجت رجائییه ایجاد ایتدیکی موجوداتک جمله
 سندندر پس رجت رجائییه ایله مر حومدر و کذلک کالانه مختص اولمغله رجت رجیمییه ایله دخی مر حومدر پس
 لابد در که الرحمن الرحیم اسمی سلیمان ک اسمی اوزره تقدیم ایلمیه تا کیم مر حوم اولان سلیمان ک راحم موجوده
 استنادی صحیح اوله زبرار احم مر حوم اوزره تقدیم ایتک کر کدر تا کیم مر حوم راحمه سندن اوله والا کمر حوم
 اطلاق اولمز) (هذا عکس الحقایق) بوقول که سلیمان ک حقدنه و اقعدر حقایقک عکسیدر (تقدیم من یستحق
 التأخیر و تأخیر من یستحق التقديم فی الموضع الذی یستحقه) (بوقول عکس الحقایق قولنی بیان ایدر و آتی
 تفسیر ایدر یعنی تأخیر مستحق اولان کسنه بی که تقدیم ایتک و تقدیمه مستحق اولان کسنه بی که اسم الیه در
 تأخیر ایتک شول موضعه که تقدیمه مستحقدر عکس مقتضای علوم حقایقدر تقدیم قولی مبتداه محذوفک
 خبری اولتی جا زدر * ای و هو تقدیم من یستحق التأخیر و تأخیر من یستحق التقديم قولنده نصکره فی الموضع
 الذی یستحقه انکیچون دیدی زیرا امورک ابتداء سنده اسم الیه ک تقدیمی لازمدر خصوص کلامک اولنده
 و صدر کتابده و حقه دعوتک اقتضای قنده قال صلی الله علیه وسلم کل امر ذی بال لم یبدأ فیه یسم الله فهو
 ابر) (ومن حکمة بلقیس و علو علمها کونها لم تذکر من النبی الیها الکتاب و ما علمت ذلک الا لتعلم من الاعلام
 اعجابها) بالنصب (ان لها اتصالا الی امور لا یعلمون طریقهها) (وبلقیس حکمت و معرفتندر علمه آنک
 مرتبه سی علوندن در آنک) (فی الی الی کتاب کریم قولنده کاکتابی القایدن سلیمان ذکر ایتدی و بلقیس بونی
 عامله اولدی الاصحابه و وزرا و ارباب دولته اعلام و اخبار ایچون که تحقیقی انکیچون نیچه امور و اسرار
 اتصال و ادر در که آنک اصحابی اول امورک طریقی عارف دکلدر پس ملکهده تصرفاتلرنده آنلر کندی نفسلری
 اوزره خوف ایدر) (وهذا من التدبیر الالهی فی الملک لانه اذا جهل طریق الاخبار الواصل للملک خاف
 اهل الدولة علی انفسهم فی تصرفاتهم فلا یتصرفون الا فی امر اذا وصل الی سلطانهم عنهم یا منون غائله ذلک
 التصرف) و بلقیسک طریق اخباری ستر ایتدی و کتابی القایدن کسنه بی ذکر ایتدی سی ملکهده تدبیر الیه در
 زبر ایتدی که ملکه واصل اولان اخبارک طریقی مجهول و اوسه اهل دولت تصرفاتلرنده کندی نفسلری اوزره
 خوف ایدر پس تصرف ایتدرا لا برامرده که بقیسک اول امر سلطانلرینه انلردن واصل اوسه یعنی انلر تصرف
 ایتدکاری امر دن سلطانلرینه بر طریق ایله خبر واصل اوله اول تصرفک غائله سندن انلر امین اولورلر پس
 سلطان واصل اولان طریق اخبار مجهول اولد قده ولات دولتدن هر بر یسی ملکهده تصرف ایتدکره کندی
 نفسنه خوفدن اوتری عدالت و استقامت اوزره و رعایایه رجت و شفقت تصرف ایدرلر تا کیم تصرفلری
 خبری سلطانلرینه طریق مجهول ایله واصل اولد قده آنک غائله سندن امین اولورلر پس ملک نظم و انتظام اوزره
 قرار بولور) (فلو تعین اهر علی یدی من تصل الاخبار الی ملکهم لصانعوه) (ای اصنعوا فی حقه صنعا جیلا
 و خدموه) (واعظموا له الرشا) جمع رشوه (حق یفعلوا ما یریدون ولا یصل ذلک الی ملکهم) (پس اکر اهل دولته
 متعین اوسه که کیمک واسطه سیله ملکهده اخبار واصل اولور آنک حقدنه البته بر صنع جیل ایدرلر دی
 و اکر خدمت ایدرلر دی و اکا عظیم رشا اعطا ایدرلر دی تا کیم ملکهده نه استرلر سه اشلیله و اول فعلک خبری
 ملکهده واصل اولیه) (فکان قولها فی ولم نسم من النبی الیها سیاسة منها و اوتت الحذر منها فی اهل ملکها
 و خواص مدبرها و بهذا استحققت التقدم علیهم) پس باقیسک الی قولی و حال بوکه ملکی کاب اولان سلیمان
 ذکر ایتدی بلقیسدن سیاسة اولدی که آنک ملکی اهلنده و مدبرلری خواصنده اول سیاست بلقیسدن
 حذری ابر ایلدی و بمعرفت ایله بلقیس اهل دولتی اوزره تقدیمه مستحقه اولدی یعنی حکم و تصرف رجاله
 مخصوص ایکن بلقیس بمعرفت ایله موقعه اولمغله رجال اوزره سلطنتده تقدیم اواندی و انلرک بیننده ماکه
 اولوب حکم و تصرف ایلدی (واما فضل العالم من الصنف الانسانی) و هو آصف بن برخیا (علی العالم من الجن

وهو القائل من الجن انا آتيك به قبل ان تقوم من مقامك وهو عفر بت (بما اراد التصرف وخواص الاشياء)
واما نصف انسانين اسرار تصرف وخواص اشياء في عالم اولان اصفك جندن اولان عالمك اوزره فضلي
(فعلوم بالقدر الزماني فان رجوع الطرف الى الناظر به اسرع من قيام القائم من مجملته لان حركة البصر
في الادراك الى ما يدركه اسرع من حركة الجسم فيما يتحرك منه فان الزمان الذي يتحرك فيه البصر عين الزمان
الذي يتعلق بمبصره مع بعد المسافة بين الناظر والمنظور فان زمان فتح البصر زمان تعلقه بفلك الكواكب
الثابتة وزمان رجوع طرفه اليه عين زمان تعلقه بفلك الكواكب الثابتة وزمان رجوع طرفه اليه عين
زمان عدم ادراكه والقيام من مقام الانسان ليس كذلك اي ليس له هذه السرعة فكان اصف بن برخيا
اتم في العمل من الجن فكان عين قول اصف بن برخيا عين الفعل في الزمن الواحد فرأى في ذلك الزمان
بعينه سليمان عليه السلام عرش بلقيس مستقرا عنده ليل لا تحيل انه ادركه وهو في مكانه من غير انتقال)
بس قدر زماني ايله معلوم در زيرا طرفك رجوعي انك له ناظر اولان كسنته به اسرع در قائمك مجلسندن
قيامندن زيرا عالم جن اولان عفر بت سليمان ايتدي انا آتيك به قبل ان تقوم من مقامك وعالم انيس اولان اصف
ايتدي انا آتيك به قبل ان يرتد اليك طرفك بس طرفك ناظره رجوعي اسرع در مجلسندن قائمك قيامندن
زيرا بصرك ادراكه لدرالك ايتديكي شئيه حركتي اسرع در جسمك حركتندن شول مكانه كه جسم
آندن متحرك اولور زيرا شول زمان كه بصرا نده متحرك اولور شول زمانك عييدركه بصر مبصره تعلق ايدر
ناظر ومنظور بيننده بعد مسافه متحقق ايكن زيرا بصرك فتي زماني بصرك كواكب ثابتة فلكته تعلقك
زمانيدر وبصر طرفك وياخود ناظر طرفك ناظره رجوعي زماني بصرك عدم ادراكك زمانيك عييدركه
يعني بصرك مبصر طرفه فتتحك زماني مبصره تعلق زمانيك عييدركه وطرف عينك ناظره ارتدادى
ورجوعي زماني مبصرى عدم ادراكك زمانيك عييدركه واما انسانك مقامندن قيامي بويله دكادر يعني انك چون
بوسرعت بوقدر زيرا جسمك مقامندن قيامي حركتي زمانيدر كه انقسامي قبول ايدر بس حركت الله نقل دخی
زمانى اولور واما بصرك حركتي آيدركه صغر تندن اوتري خارجده انقسامي قبول ايتز بس آندة نقل دخی آنى
اولور بس اصف بن برخيا عمده جندن اتم اولدى بس اصف بن برخيا قولك عينك زمن واحدده فعلك
عينك اولور يعني اصفك انا آتيك به قبل ان يرتد اليك طرفك قولى اتيان عرش فملنك عيني اولدى يعني بن
عرشي كتورورم ديمسى كتورمستك عيني اولدى بس اول زمانده بعينه سليمان عليه السلام عرش بلقيسى
كندى قنده مستقر كوردى يعني حق تعالى فرأه مستقرا عنده انك چون ديدى تا كيم تخيل اولمسون كه سليمان
عرشي ادراك ايلدى من غير انتقال عرش سباده مكانده اولديغى حالده (امدى) شويله معلوم اوله كه اصف
بن برخيا فنون علوم ايله من عند الله مويدي ايدى وعالم قدر تندن اذن الهى وتأييدر بايله معايدى الله
تعالى اك عالم كون وفساد ددهمت ايله وقوت ملكوتيه تصرف اعطا ايتش ايدى بس عرش بلقيسده تصرف
ايتدي عرشك صورتى سباده ماده سندن خلق ايدوب سليمان قنده ايجادا بتمكله بس عرش بلقيسك سليمان
قنده حصولي بر مكاندن بر مكانه نقل ايتكله ومكانده اولديغى حالده صورتك سليمان انكشافيله دكادر بس
اتيان عرش ايجون بوجه باقى قائمى الا عالم ايدى وقدر تندن تصرف ايله بس اصفك انا آتيك به قبل ان تقوم
من مقامك قولك وقتي سباده اعداى وسليمان قنده ايجادى وقتك عيني اولدى وبواتيان تصرف كينك
عييدندر كه الله تعالى سليمان كرامتندن اوتري اى اعطا ايلدى احسانك بعضينه بر تصرف عظيمى وهب ايتدي
زيرا بر تصرف سليمان حقنده كندى نفسندن ظمورا بتمكندن احسانك بعضينه بر تصرف عظيمى وهب ايتدي
بوتصرف مراتب تصرفك اعلى مرتبه سيدركه الله تعالى عبادندن ديلديكي كسنته به آنك اوزره اقدار ايدر
وبوتصرف خلق جديده علمك كالتندن ناسى اولور زيرا فيض وجودى ونفس رحمانى جودى اعيان اكونده
سريان وجريان اوزره در شهرده جارى اولان ماء كى كه على الاتصال بتجدد اولور جريانى دوام اوزره در كذا
عالمك صورتى قوشى كه مرآت وجود حقه ظاهر اولدى وياخود وجود حقل علم قديمه اعيان ثابتة صورنده
اولان تعينى دخی على الاتصال بتجدد اولمقدن زانله دكادر بس وقت اولور كه تعين وجودى اولان تعين اول
بعض اعيانندن مخنوع اولور بعض مواضعده وتعين ثانى كه آنى تعقيب ايدر موضع آخرده اك متصل اولور
تعين ثانياك اك اتصالى دكل الاعين علميك بوم وضعده ظهورى وموضع اولده اخفاسيدر عين علم الهيدده

وعالم غيبه ثابتة ايكن بس وقتا كيم اصف خلق جديده معناسى عارف وانكله متحقق اولديسه ومن عند الله
وجود كوينده تصرف ايتكهم معين ومخصوص اولديسه بس الله تعالى آنى سليمان صاحب اعطا ايلدى
واكا وزيرايدوب آنك معاوتيله سليمان تقويت ويردى اكا كرامتندن اوتري وجن وانك وطيرك ووحشك
تسخيرنده نعمتى ايتامندن اوتري وسليمانك قدرى اعلان اوتري وملكتى اعطامدن اوتري اصف اوزره غيرى
تسليط ايتدى بس سليمان اوزره وانك لميكى اوزره حق تعالى اعطا غيرت ايتدى واصف سليمان حقندن غيرت
اعطا اولدى تا كيم جن توهم ايتسونكه شول تصرف كه الله تعالى آنى نلره اعطا ايلدى اعلى واعذر سليمانك
واصحابك تصرفندن بس اصف بوتصرفه جنة اعلام ايلدى كه شول ملك وتصرف كه سليمانك بعض
اصحابه اعطا اولدى خوارق عاداتدن اعلى واعذر اول تصرفندن كه جن كا مخصوص قيلندى اعمال
شاقه دن كه قوت بشردن خارجه در * وفكر ونظر حسيله عادت ايجون خارقه در بس اصف صورت
عرشيه بي سباده آنك وجودندن خلق ايدوب سليمان قنده زمان واحدده اول عرشك عيني اوزره فى الحال
اول صورتك عيني ايجاد ايلدى * زيرا حق كلك جوارح وقواسلك عييدركه بس قول وفعل دخی حقلدر
وسليمان عليه السلام نبي ايدى وقطب وقت ايدى كه عالمده خافله متصرف ايدى واقطاب وخلفاء عبادت
تامه لرندن وفقر كايه انصاف لرندن اوتري كندى نفسارينه متعلقه اولان اموردن برامده تصرف ايتز
اكر آنلك خلقا ووزرا سندن آنلك نفسارينه متعلق برامه خارق صادر اولسه سنسده ديزلر خلفاى اعيانده
ظاهر اولان حقل ادبى مراعاتدن وحقل تصرفنه تسليط لرندن اوتري وحق تعالى سليمانك ملكنى اصفله
اقام ايتديكي كى وانك سليمان امتنان ايتديكي كى اقطابك احبابى اولان كل محققين وافراد واصلين
وجود ليله دخی اقطاب اوزره امتنان ايتديكي نلري جهلاصحبته مبتلا ايمدى علما وعرفا وصالحا وامننا
صحبتي آنلره اعطا ايلدى كه آنلردن انتقال واجالى جل ايدرلر راوامر واحكام ليرنى تنفيذ ايدوب اجرا
ايتد برلر بس شويله معلوم اوله كه جن ارواح قويه در اجرام لطيفه ومجسده در كه آنلر اوزره جوهر نارى
وهوايى غالب اولور بزم اوزر بزمه جوهر ارضى ومائى غالب اولديغى كى زيرا ارض ايله ما عنصران ثقيلاندر
وانلك اجسادى جواهرلر ينك لاطافتندن واروا حلى قوتندن اوتري حق تعالى آنلره اشكال مختلفه ايله
متشكلى اولغه قدرت ويردى وحركات سريعه دن ملائكه كى وسع بشردن متجاوز اولان اعمالدن
تمكن ويردى الا بوقدر واردركه ارواح جن ارواح سفليه وملائكه ارواح علويه در وشيخ رضى الله تعالى عنهم
فان الزمان الذى يتحرك فيه البصر عين الزمان الذى يتعلق بمبصره ودخى فان زمان فتح البصر زمان تعلقه بفلك
الكواكب الثابتة وبوندن غيرى بومحمله استعمال ايتديكي زمان آن معناسنه در وان شول زماندر كه خارجده
انقسامى قبول ايتز (ولم يكن عندنا اتحاد الزمان انتقال) (وزمن قمتزده اتحاد زمان ايله انتقال عرش واقع
اولدى زيرا اتحاد زمان بصر مبصر طرفه حركتى زماني مبصره تعلق زمانك عييدركه واصف قبل ان يرتد
اليك طرفك ديدى اتحاد زماندن دخی امرع اتيان ايدر ديدى زيرا انتقالدن بر زماندن لابدركه عرش
بلقيسك سباده وجوديله سليمانك قنده حصولنده تخلص ايدر بس انتقاله زمان لازمدر (وان كان اعدام وايجاد
من حيث لا يشعرا حذيك الامن عرفه وهو) اى عدم شعور الناس بالاعدام والايجاد (قوله تعالى بل هم
فى لبس من خلق جديد) يعنى حضور سليمانك شول حيثيتله اعدام وايجاد اولديكيه براحدك اشعورى اولدى
الاشول كسنته كه آن واحدده اعدام وايجادى عارف اوله وهر آنده خلق جديدى مشاهده ايليه وناس ايجون
اعدام وايجادده عدم شعور الله تعالى بلك بل هم فى لبس من خلق جديد قوليدر (ولا يمضى عليهم وقت لا يرون فيه
ما هم راؤن له) (بوقول تفسير وياندر بل هم فى لبس من خلق جديد قوليدر) بوقول ايجون يعنى خلق جديددن لبس
ايجنده اولنلر اوزره بروقت مرورايتز كه اول وقتده انلر كورميه لاول شئيه كه آنى رايتلر در يعنى انلر نظر لرنده
اولان شئى بروقت انلردن غائب اولز تا كيم آنك عدمنى مشاهده ايدرلر وانك وجوديله عدمى بيننده زمان
تخلل ايليه بلكه آنك وجودى متصل مشاهده اولور بس عالمده هر شئيك وجودى خلق جديدده در
ولكن آنلر خلقين متعاقبين بيننده آنك عدمنى بروقت احساس ايدى من ريلكه وجود واحدى برقرار اوزره
مشاهده ايدرلر (واذا كان هذا كما ذكرناه فكان زمان عدمه اى عدم العرش من مكانه عين وجوده عند سليمان

من تجدید الخلق مع الانقاس ولا علم لاحد بهذا القدر) وبقیتم سلیمانك قنده عرشك حصولی بزم ذکر
ابتدیکم زکی ایجاد و اعدام ایلد واقع اولدیه پس عرشك سباده کندی مکاتدن عدی زمانی سلیمان قنده
آنک وجودی زمانیک عینی اولدی و بویعنی عرشك عدی آنک عین وجودی اولقی انقاس ایلد خلقک تجدیدی
قیلند ندر و حال بوکه براحد ایچون بومقداره علم بودر بودر اوزره (من تجدید الخلق) قوی مبتداه محذوفک
خبری اولور (ای وهومن تجدید الخلق) و جائزدرکه زمان قوی مبتداه اوله و عین قوی خبر اوله و جلله کان نک
اسمی اوله و فی تجدید الخلق قوی کان نک خبری اوله یعنی عرشك مکاتدن آنک عدی زمانی سلیمان قنده آنک
وجودی زمانیک عینی اولقی انقاس ایلد تجدید خلقدن اولدی و جائزدرکه کلامده تقدیم و تأخیر واقع اوله فرمان
عده عین زمان وجوده کان من تجدید الخلق) (بل الانسان لا يشعريه من نفسه انه في كل نفس يكون معدوما
ثم يكون موجودا في نفسه لا يكون) ثم يكون قوی به من نفسه قوی ایچون تفسیردور یا خود اندن بدلدر بلکه
انسانک کندی نفسندن خلقی جدیده شعوری بودرکه تحقیق اولهر برنفسده معدوم اولور اندن صکره
موجود اولور زیرا انسانک کندی نفسنه شعوری اولور یعنی انسانک کندی نفسی سائر اشیادن اکاذبی
اقبدر شعوری بودرکه هر نفسده معدومدر کندی نفسله موجوددر وجوده قله زیر انسانک امکانی جمیع
اوقاتده علی الدوام آنک عدی اقتضایدر و تجلی ذاتی دائما آنک وجودن اقتضایدر بلکه تجلیات فعاله اسمائیه
علی الاتصال دائما بعد العدم آنک تکوینی اقتضایدر زمان واحدده زمانیه اولان قبلیه و بعدیه بلکه عقلیه
و معنویه اولان قبلیه و بعدیه زیرا عین ممکنه نک اقتضای سبیلده عیده عدم مستمر وارد و تجلی ذات احديه
سبیلده وجود دائم و مستمر در انقاس ایلد متعاقبه اولان تعینات و شئون وارد و تجلی اسمائیک اقتضای سبیلده
زیرا وجود معینی معینه اولان مشخصات اناتله متجدده در (ولا تقل ثم تقتضي المدة) یعنی سن دیمه که لا یكون
ثم يكون) قولنده کلمه ثم تراخی ایچوندر زمان و مدت اقتضایدر و سن دیر سن که انسان هر نفسده وجود
عده در و آنک عدی زمانی وجود زمانیک عینیدر انده قبلیت و بعدیت بودر) (فليس ذلك بصحيح وانما
ثم تقتضي تقدم الرتبة العلية عند تقرب في مواضع مخصوصة) (پس ثم مطلقا مدت اقتضا ایتمدی صحیح دکلدر
الحقیق ثم عرب قنده واضع مخصوصه رتبه علیه نک تقدیم اقتضایدر زیرا (ثم استوی الى السماء وهي دخان
قوانده و دخی (ثم كان من الدين انما) قوانده تقدم ایچون کلور زیرا خلق ایلد خلق سما بیننده مهلت
بودر و اطعام مسکین ایلد مطعمک مؤمنیندن اولمی بیننده دخی مهلت بودر کقول الشاعر) کهزاردی
ثم اضطر (و زمان المهز عین زمان اضطر المهز و بلاشک و قد جاءت ثم و لا مهله) (شاعرک کهزاردی
ثم اضطر قوی کبی یعنی رخ رذینک هزی یعنی تحریر کبی اندن صکره دخی مضطر اولدی و حال بوکه
هزک زمانی مهز و زک اضطرابی زمانیک عینیدر بلاشک زیرا هز مهز و زک اضطرابه علتدر و علتک زمانی
معلولان زمانیک عینیدر و تحقیق شاعر تراخی ایچون اولان ثم کله سن کتوردی و حال بوکه هز ایلد مهز و زک
اضطرابی بیننده مهلت بودر هز تحریرک معنایده دور دخی ریحک صفتدر) (کذلك تجدید الخلق
مع الانقاس زمان العدم زمان الوجود کجدید الاعراض فی دلیل الاشاعره) (یعنی قول شاعره هزک زمانی
مهز و زک اضطرابی زمانیک عینی اولدیی کبی خلقک انقاس ایلد تجدیدی عدمک زمانی وجودک زمانیدر
یعنی انقاس ایلد خلقک تجدیدی خلقک عدی زمانی آنک وجودی زمانیک عینیدر اشاعره نک دلیلند اعراضک
تجدیدی کبی زیرا اشاعره نک دلیلند عرض زمانین باقی دکلدر (تجدید الخلق) قوی مبتدا در زمان العدم
قوی مبتداه نایددر و زمان الوجود قوی مبتداه نایدنک خبریدر و جلله مبتدا اولان خبریدر) (فان مسئلة
حصول عرش بلقيس من اشكل المسائل الامن عرف ما ذكرناه انفا في قصته فلم يكن لا صف من الفضل في ذلك
الا حصول التجديد في مجلس سليمان عليه السلام) (پس تحقیق عرش بلقيسك حضور سليمان عليه السلامده
حصولی مسئله سی اشکل مسائلدندر عقل معتاد قنده الاشول کسمنه که بزم آنفا عرشك قصه سنده ذکر
ابتدیکم زکی عارف اوله پس اول کسمنه اشکال ایراد ایز پس آصف ایچون عرشك ابتاده و آنک اعدام
را ایجادنده فضل اولم تجدیدک مجلس سلیمانده حصولدن غیر زیرا جمیع اشیا خلقی جدیدده در و تعینات
متعاقبه نک حصولی و وجود واحدک صورت عرش بلقيسده ظهوری و یا خود صورت عرشك وجود حقه

ظهوری و یا خود وجوداتک تعاقبی تجلیاتک تعاقبی سبیلده در پس بونلرک کلیسی حقه مخصوص در و آصف
ایچون مجلس سلیمانده حصول تجدیددن غیر بودر اول مجلسده قصد تعین ایتمکله و بوجددی کذلک
ماده آصفده حق ایچون نایدنک لکن لسان ارشاد شیکل رسم ابتدیکی شیئی اقتضایدر که اتیان و اعدام و ایجاد
بحسب الظاهر آصفه ابتدا اولور) (ثم اقطع العرش مسافة ولا زوبت (ای طوبی) له ارض ولا خرقه لمن فهم
ما ذکرناه) (شیخ رضی الله عنه بولکلام ایلد عرشك حضور سلیمانده حصولی انقالی اولیوب ایجاد و اعدام ایلد
اولدین تحقیق ایدر یعنی دیمک اولور پس عرش مسافتی قطع ایتمدی و دخی ارض انکچون دورمدی و دخی آصف
ارضی خرق ایتمدی و بوفهم شول کسمنه به مخصوصدر که بزم ذکر ابتدیکم زکی تحقیق فهم ایلد) (و کان ذلك
علی یدی بعض اصحاب سليمان ایكون اعظم سليمان عليه السلام في نفوس الحاضرين من باقيه واصحابها)
و بودتصرف اتیان سلیمانک بعض اصحابی یدی اوزره واقع اولدی تا کیم مجلس سلیمانده بلقيسدن و آنک
اصحابندن حاضرین اولان نفوسده سلیمان ایچون دخی اعظم اوله یعنی بویه تصرف قوی و قوی و فعل
جسیم و عظیم سلیمانک بعض حواشی و اصحابندن صادر اولدی جانب حقندن سلیمانی اعظام و قدرتی اعلا
ایچون و نفوس حاضرین به اعلام ایچوندر که سلیمانک شرفی عظیمدر آنک حسنة اتدن بر حسنه اولان کسمنه
ایچون بواقته دار حاصل اولدنده پس سلیمان کندی نفسله تصرف ایلد آنک قدرتی نیجه ظاهر اولوردی
پس بقنکیم تلید بودر تلید ظاهر اولسه پس شیخ قدری معروف اولمز مجله قول القدر اولور و الهین حقه
بوغایت تعظیمدر زیرا عبد بر مرتبه به واصل اولور بقنکیم حقه متحقق اولسه کا ضداد و امثال نسبت اولور زیرا
اصل کبی اولدخی مجله قول الذاتدر و بمرتبه فرعک اصله لحوقک غایتدر قال تعالی (وما قدر والله حق قدره)
وا کر سلیمان کندی نفسله ظاهر اولوب تصرف و تیانیه مباشرت ایدیدی نفوس حاضرین بلکه فهم
ایدردیکه سلیمانک قدری بودر بودر قدرت آنک غایتدر و حال بوکه بویه دکلدر زیرا الهینک غایتی هر شیددن مجزدر
و بولکال معرفتدر زیرا اهل معرفت استمر که الوهینه مزاحم اوله و دخی تصرفه اندن شرک واقع اوله و بولکال
تفرقه دندر و تصرف متوسطیندن ارباب همه مخصوصدر) (وما علی الرسول الا البلاغ) (وسبب ذلك) ای
سبب اختصاص سلیمان و صاحبه) (کون سليمان هبة الله لداود من قوله تعالى ووهبنا لداود سليمان والهبة
اعطاء الواهب لا بطريق الجزاء الوفاق او الاستحقاق) (یعنی سلیمان ایچون و آنک صاحبی آصف ایچون حاصل
اولان اختصاصک سبی سلیمانک داوده هبة الله اولمیدر یعنی الله تعالی سلیمانی داوده هبة ایتمندندر و آنک
هبة اولدیندندر و بوالله تعالیک (ووهبنا لداود سليمان) قولندن مأخوذدر و هبه واهبک اعطاسیدر انعام
طریق بقیله جزاء وفاق و یا خود استحقاق طریق بقیله اعطاد کادر یعنی سلیمانک وجودی داود حقه عینیت الهیه
سابقه و رحمت رحمانیه امتثانیه اولدی زیرا داود ایلد سلیمانک اعیان ثابته لری اتی اقتضا ایلدی) (فهو
ای سليمان) (النعمة السابقة (لداود) والحجة البالغة والضربة الدامغة) (پس وجود سلیمان داوده نعمت
سابقه در یعنی نعمت سابقه سی منیه و متهمه اولان نعمتدر و دخی حجة بالغة در اعدائی اوزره و ضربة
دامغه در کفار و مخالفین حقه در یعنی سلیمان داود علیه السلامه نعمتدر زیرا خلافت ظاهره الهیه داوده
کامله اولدی و آنک اکلیمی سلیمانده ظاهر اولدیکه ضربت دامغه الهیه اکلیمته اشارتدر یعنی وجودی تعلقات
کونیه دن صافی اولوب اسماء الهیه و صفات ربانیه سکمه سبیلده مضروب و مقام اکلیمده محسوب ایدیکه من بعد
آنک جوهری زوال پذیر اولمیه پس ظاهر اولدیکه سلیمان داوده هبة الله اولدیندندر اوزری سلیمان ایچون
و صاحبی آصف ایچون حاصل اولان اختصاص دخی هبة الله اولدی) (واما علمه عليه السلام فقوله تعالى
ففهمنا سليمان مع نقيض الحكم) ای حکم سلیمان حکم دارد او حکم داود حکم سلیمان) (و کلا اینها حکما
وعلما و فی بعض النسخ آیهاء فکان علم داود علما و فی آناه الله و علم سلیمان علم الله فی مسئلة اذ کان هو الحاكم
بلا واسطة فکان سليمان ترجان حق فی مقعد صدق) (واما سليمان عليه السلام علمه اختصاصی پس
الله تعالیک فهمنا سليمان قولیدر یعنی حقت تفهم و تعلیمه مختص اولوب آنک علی حقت تفهم و تعلیمه
خاص اولدی پس حق تعالی دیرکه قصه غنمه واقعه اولان مسئله فی بر سلیمان تفهم ایدیکه یعنی علی ما فی
عالمه آنک ادرا کئی سلیمان بواعظ ایدیکه و شیئی علی ما هو علیه عند الله و فی علم الله ادراک ایتک علم الهیدر زیرا

حق تعالی اشیا بی علی مای علی علیه عالمدر سلیمان داود علیه السلام هبه اولدیغی کبی بوفهم وادرا دلخی
 اللهدن سلیمان هبه اولدی و سلیمان تعلیم حقه غنمه حکم ایتدی آنک حکمی حکم داوده مناقض ایکن و شیخ
 رضی الله عنه مع نقیض الحکم قولیه اشارت ایدر که داود حکمته مناقض اولان حکمی الله تعالی سلیمان
 تفهیم ایدوب حکم داوده مناقض اولان حکمله حکم ایتدی و خلایق اوزره حاکم اولان جمیع حکما به حکمی
 و علی الله تعالی اعطا ایتدی * پس داود علی علم موقی اولدی که الله تعالی ائی داوده اعطا ایلدی زیر اداود
 (کلا آینه حکما و علما) قولنده داخلدر و مسئله غنمه سلیمانک علی علم الله اوله زیر اظهر سلیمانده بلا واسطه
 حاکم اولان الله ایدی * پس سلیمان مقصد صدق و مظهر بت حقه ترجائی اولدی و حاکم اولان حق اولدی * پس
 داود علی حضرت و هاب و معطیدن علم عطائی اولدی و سلیمانک علی علم الهی ذاتی اولدی که علم الله
 اولدیغی کبی حکم ایتدی و شیخ اذ کان هو الحاکم بلا واسطه قولیه اشارت ایدر که تجلی ذاتی قنده سلیمانک
 بشرتی فایه ایدی و صورت سلیمانده حاکم اولان حق ایدی سلیمانده تعلیم ایتدی کبی نه کیم حق تعالی شجره
 صورته مودایه تجلی ایدوب اندن اکاندا ایتدی کذلک مظهر سلیماندن دخی تجلی ایدوب غنم حقنده حکم
 ایتدی (کمان المجتهد المصیب حکم الله الذی یحکم به الله فی المسئلة لوقولا بانفسه و بما یوحی به لرسوله لاجران
 و الخفی لهذا الحكم المعین له اجمع کونه علما و حاکما) نه کیم حکم الله مصیب اولان مجتهد ایلده اولان حکم که الله
 تعالی اول حکمله بر مسئله ده حکم ایدر اگر کندی تفسیره و یا خود حق رسولنه وحی اولان شیله اول مسئله به
 متولی اولیدی انکچون اجران حاصلدر برابر انک اصابتی مقابله سنده در برابر انک جهدی مقابله سنده در
 و یوحکم معینده مخطی اولان مجتهد ایچون برابر حاصلدر و اول اجر اجتهد در مخطینک حکمی (و کلا آینه
 حکما و علما) قولنده داخل اولان علمله حکم ایکن که بحسب الشرع انکله عمل واجبد در مخطینک خطایی
 ظهور ایدر شجره زیر اجتهد مخطینک خطایی حالا ظاهر دکدر زیر زمان اجتهد در و هر مجتهد کند یستی مصیب
 ظن ایدر امامه دئی شریعت الهیه محمدیه ایلده که من غیر اجتهد رسول اصحابیله اول شریعت اوزره ایدی
 ظاهر اولدقه مذاهب مختلفه می تفعه اولوب مذهب واحد اولور که من عند الله رسول علیه السلامه انزال
 اولندی و اول مذهب وحی الهیه مقرر در اجتهد ایلده مقرر دکدر اگر چه کیم مذاهب مختلفه اوزره اولان
 شریعت شریعت محمدیه در و لکن شریعت اجتهدیه در مجتهدینک اختلافی حسیله مختلفه در عموم اوزره
 متفق علیه دکدر زیر یقین اوزره دکدر ظن غالب اوزره در و شریعت محمدیه که زمان رسوله مخصوصه در متفق
 علم در انده اختلاف یوقدر (فاعطیت هذه الامة الحریة رتبة سلیمان فی الحكم و رتبة داود فافاضها من امة)
 پس بوامت محمدیه به یعنی بوامتن مجتهدین اولمره حکمده سلیمانک هر تهمی ویرلدی حکمده سلیمان کبی
 اصابتده و رتبة داود اعطا اولندی اجتهدده مخطمه اولوب اجتهدک خلاقی واقع اولدقه پس بوامتی سائر امتدن
 نه شی نقضیل ایلدی و بوامت نه شریعت امتدر (ولما رأی بلقیس عرشها مع علمها یبعد المسافة واستحالة
 انتقاله فی تلك المدة عندها قالت کانه هو) (ووقتا کیم بلقیس عرشنی کوردی بعده مسافه به آنک علی و ارا یکن
 و اول مدته عرشک انتقالی آنک قنده مستحیل ایکن کانه هو دیدی یعنی وقتا کیم آصف عرشنی کتوردی
 پس سلیمان علیه السلام (نکر و الهاعرشها) دیدی * پس آنلر دخی عرشنی تکبیر ایتدی (اهکذا عرشک) قولیه
 استفهام ایتمکله پس بلقیس دخی آنلر اوزره تکبیر ایلدی و صیغه تکبیر ایلده کانه هو صیغه تشبیه و کله
 تشبیل ایلده ابراد ایلدی و هو هو دیمدی زیر بعده مسافه به عالمه ایدی و اول مدته عرشک انتقالی محال کوردی
 پس خلق جدیده عثور و اطاعتدن اوزری کاف تشبیه ایلده کتوردی یعنی اکابر زردیدی و اولدر دیمی و سلیمان
 علیه السلام نفسنده امری عالم اولدیغندن اوزری (اهکذا) یعنی بویه میدردیدی (اهذا عرشک) یعنی عرشک
 بومیدردیدی پس بلقیس موقفه اولوب امری عارفه اولغله سلیمانک استقامتی و امری علی ماهو علیه و قوی
 حبیلده جواب ایتدی (و صدقت بما ذکرناه من تجدید الخلق بالامثال) (و بلقیس قولنده صادق و مصیبه
 اولدی امثال ایلده خلقک تجدیدن بزم ذکر ایتدی بکمز شینک دلیلده یعنی عرش بحسب الصورة هو هو اولغله
 بلقیس کانه قولنده صادق اولدی (و هو هو) و حالو که سلیمان قنده حاصل اولان عرش سباده اولان عرشدر
 حقیقت عرشیه و عین معینده علیه حبیلده وجود مشخص حبیلده دکدر (و صدق الامر) و حالو که امر صادقدر

بلقیسک کانه هو قولیه و فی الحقیقه هو هو اولغله (کمانک فی زمان التجدید عین مانت فی الزمن الماضي)
 نه کیم سن زمان تجدیدده زمن ماضیده اولدیغنک عینسن پس بواعث ایلده هو هو سن و تجدید خلق اعتباریه
 دکسن (ثم انه من کمال علم سلیمان التنبیه الذی ذکره فی الصرح فقیل لها ادخلی الصرح و کان صرحا املس
 لا امت فیه من زجاج) (اندن صکره تحقیق شان بودر که سلیمانک کمال علمندن رشول تنبیه که صرحک بیاتده ذکر
 ایلدی یعنی خلق جدیده تنبیه ایلدی * پس بلقیسه ادخلی الصرح یعنی قصره کبر بیلدی و صرح املس
 ایدی انده عوج یوغیدی زجاجدن ایدی یعنی قصره زجاج ابيض شفافدن ایدی و تحتنده مای ایدی و ایچنده
 سکن و ارایدی (فلما رأی نه حسبه لحقای ماء و کشف عن ساقها حتی لا یصیب الماء یوبها) (پس وقتا کیم بلقیس
 صرحی کوردی آئی ماء ظن ایتدی و ساقیننی کشف ایتدی یعنی ساقینندن یوبی رفع ایتدی تا کیم مایوبه اصابت
 ایتمیه پس مشابیه صوریه حبیلده امر بلقیس اوزره مشتبیه اولدی (فیهما بذلك علی ان عرشها الذی رأته
 من هذا القیل و هذا غایة الانصاف فانه اعلمها بذلك اصابتها فی قولها کانه هو) (پس سلیمان علیه السلام
 بلقیسه صرح ایلده تنبیه ایلدی که تحقیق بلقیسک شول عرشنی که حضور سلیمانده اولان عرشک صورتی سباده
 اولان عرشک صورته عماثل و مشابیه اولدیغندن اوزری بلقیس کانه هو دیمس ایدی پس بلقیس صرحه
 دخولدن اول زجاج ایضدن اولان صرحی مایظن ایتدی و بعد الدخول مشاهده ایتدی مای کادر زجاجدر
 و لکن اکامشتیه اولدی * پس سلیمان بلقیسه تنبیه ایتدی عرش دخی بوقبیلندن نه کیم بلقیس دیدی
 و یوتنبیه سلیماندن بلقیسک حقه انصافک غایتدر زیر تحقیق سلیمان بونبیه بلقیسه اعلام ایلدی آنک کانه
 هو قولنده واقع اولان اصابتی (فقالت عند ذلك رب انی ظلمت نفسی بالکفر و الشک و اتأخیر الایمان الی ان
 تب عما ظلمت و اسلمت مع سلیمان ای اسلام سلیمان لله رب العالمین) (پس بلقیس سلیمانک ذکر اولنان انصافی
 قنده ایتدی یارب تحقیق بن کندی نفسمه ظلم ایتدم کفر و شرک ایلده و اخود یو آنه کلجه تأخیر ایمان ایلده بن کندی
 نفسمه ظلم ایتدی بکمدن توبه ایتدم و اسلام سلیمان ایلده رب العالمین اولان الله تعالی به مسلمه و امر نه منقاد اولدم
 اسلمت صیغه متکمله بلقیسک نیتنده اولان فعل محذوفه عطفدر و اگر ظلمت قولنه عطف اولنورسه معنی
 مستقیم اولمر الامکر کیم ظلمت نفسی قولی اعترفت بظلم نفسی تقدیرنده اوله پس بوقدیر اوزره جاندر و اگر
 صیغه غایبه ایلده اسلمت تانک سکونیه تلاوت اولنورسه معنی صحیح اولور و اسلمت قولی حق طرفندن اخبار اولور
 ای انها قالت رب انی ظلمت نفسی و اسلمت (فما انقادت لسلیمان بل رب العالمین و سلیمان من العالمین فانتقیدت
 فی انقیادها کما لاتقید الرسل فی اعتقادها فی الله) پس بلقیس سلیمانده منقاد اولدی بلکه رب العالمینه منقاد
 اولدی و حالو که سلیمان عالمیندن پس بلقیس انقیادنده رب سلیمان دیمکله تقید ایتدی اطلاق ایتدی رب
 العالمین دیمکله زیر رب مطلقدر نه کیم رسل الله تعالینک حقه اولان اعتقاددر نه تقید ایتدی بل یعنی رسلک
 اعتقادی رب خاصه مخصوص دکدر آنلرک اعتقادی اطلاق اوزره رب الارباب اولان رب مطلقدر زیر آنلر
 عارفدر که الله تعالی رب العالمیندر و هر برشینک ربوبیتی بر اسمه مخصوصه در * پس آنلر اعتقاد و انقیاد لر
 رب خاصه تخصیص ایتلر اعتقاد و انقیاد لر اطلاق اوزره در (بخلاف فرعون فانه قال رب موسی و هارون
 وان کان بلحق بهذا الانقیاد انقیاد بلقیس من وجهه و لکن لایقوی قوته) فرعونک انقیادی و ایمانی بلقیسک
 انقیادنه و ایمانه مخالفدر زیر فرعون رب موسی و هارون دیدی * پس قید ایتدی بلقیس کبی اسلمت مع سلیمان لله
 رب العالمین قولیه اطلاق ایتدی و اگر چه کیم فرعونک انقیاد مقیدی و انقیاد بلقیسی به که مطلقدر بر وجهله
 لاحق اولور و لکن بلقیسک انقیادی قوی قدر قوی دکدر فرعون آمنت بالذی آمنت به بنو اسرائیل قولیه
 ایمانی قید ایتدی و شیخ دیدی که فرعون رب موسی و هارون قولیه قید ایتدی و حالو که فرعون رب موسی
 و هارون دیمدی زیر ایمانی اسرائیلک ایمانی موسی ایلده هارونک ربیه ایدی پس آمنت بالذی آمنت به بنو اسرائیل
 دیمک آمنت بر رب موسی و هارون دیمکدر زیر فرعون بحیره بی کوردی که رب موسی و هارون دیدی پس اولدخی
 آمنت بالذی آمنت به بنو اسرائیل قولنده رب موسی و هارون قولنی مراد ایتدی و یوقول ایلده ایمانی قید
 ایتدی و بلقیس رب العالمین قولیه اطلاق ایتدی اگر چه کیم بر وجهله فرعونک تقیدی بلقیسک اطلاقنه
 لاحق اولور زیر رب موسی و رب هارون رب العالمیندر و لکن بلقیسک اسلامی قوی قدر قوی اولمر زیر بلقیسک

اسلامی تصریح ایه تعمیم اوزره در و فرعونک تضمین ایه تخصیص اوزره در (فکانت افقه من فرعون
 فی الانقیاد لله) پس بقیس فرعونن الله تعالی به انقیاده افقه واعلم ایدی زیراب عالمینه انقیادنی تصریح
 ایلدی ارباب اجمادن حضرت ربوبیتده برنی قالمدی الا تضمینا انله منقاد اولدی وتصیر بحاکم الی جامع اولان
 رب الاربابه ورب العالمینه انقیاد ایتدی * پس بقیس کاک انقیادنی تصریح ایتدی وجز انقیادنی تضمین
 ایتدی و فرعون جز انقیادنی تصریح ایتدی و کاک انقیادنی تضمین ایتدی * و بوجهله فرعونک ایمانی
 ضعیف اولدی پس بقیس الله تعالی به انقیاده فرعونن افقه اولدی (وکان فرعون تحت حکم الوقت
 حیث قال آمن بالذی آمن به بنو اسرائیل لخصص وانما خصص لما رأى السحرة قالوا فی ایمانهم بالله رب
 موسى وهارون) (بوکلام فرعون طرفندن تقييد و تخصیص وجهتی بیان ایدر یعنی فرعون وقتک حکمی
 تحتیده ایدی شول حیثله که (آمنت بالذی آمن به بنو اسرائیل) دیدی زیر وقت بنی اسرائیل غرقن نجائی
 و فرعون اوزره غلبه لری وقتی ایدی پس فرعون ایمانی قید ایدوب تخصیص ایتدی زیر اسحرة فی کورد بکه الله
 تعالی به ایمانلرنده رب موسی وهارون دیدیلر و ایمانی تخصیص ایتدی بلر و اول ایمان سببیله بنی اسرائیل غرقن
 نجات بولمقن فرعون عارف اولدده (آمنت بالذی آمن به بنو اسرائیل) قولده تخصیص ایتدی وشول
 رب که بنی اسرائیل کایان کتوردی رب موسی وهارونن پس فرعون ایمانی تخصیص ایتدی سحرة تخصیص
 ایتدی بکندن اوزری آنله تقلید ایتدی و آنله خلاصی کبی خلاص رجا ایتدی بکه پس فرعونک دولتی مغلوبه
 اولوب دولتی بنی اسرائیلده کورد کده آنله میل ایتدی و ایمانده تخصیصی سحرة تخصیص قیاس ایتدی
 و قیاسده خطا ایتدی زیرا سحرة کایان بنی اسرائیلده مقیددر زیر تابعه و اجبدر که کندی ایمانی نیسی ایمانده
 تقييد ایلده و فرعون کندی ایمانی بنی اسرائیل ایلده تقييد ایتدی و کذلک سحرة آمن برب الهمین قولارنده
 تعمید نصکره تخصیص ایتدی بلر پس ایمان بقیس ایلده ایمان فرعون بیننده یون بعد و اورد (فکان اسلام
 بقیس اسلام سلیمان اذ قالت مع سلیمان قبیعته فامر سلیمان بشی من العقاید الا امرت به معتقده ذلك) (پس
 بقیس اسلام سلیمان ایلدی اولدی بقیس املت مع سلیمان دیدیکی جینده واذ تعالیم ایچون اولوق جا زدر
 یعنی مع سلیمان دید بکندن اوزری * پس بقیس سلیمانده تابعه اولدی مصاحبک تبعیتی کبی که صاحبندن منفک
 اولده واکا موافقت ایتدی رفیقک موافقتی کبی که مرافقتدن طریقده مفارقت اولده پس سلیمان عقایدن
 برنی یاتندن مروری ایتدی الابلقیس اولشی یاتندن مروری ایتدی اکامعتقده اولدی یعنی سلیمان
 عقایدن بر عقیده یی عقید ایتدی الا و حاله که باقیس دخی انی عقیده ایتدی بو تقدیر اوزره به ضمیمه شیده راجع
 اولور و بالصاق ایچون اولور و سلیمانده دخی راجع اولوق جا زدر * پس با مع معانیه اولور یعنی سلیمان عقایدن
 بر عقیده نک یاتندن مروری ایدوب انی اعتقاد ایتدی الابلقیس سلیمان ایلده معانیک یاتندن مروری ایتدی اکامعتقده
 اولدی حلاله زیر سلیمان بقیس متبوعه در * پس بر شخصه عقایدده تبعیت ایدن کسنه کاک تابع اولمزالانک
 عقایدی اوزره) (کاک کاشن علی الصراط المستقیم الذی الرب تعالی علیه لکون نواصیدا فی یده و يستجیل
 مفارقتنا ایه) نه کیم بر شول صراط مستقیم اوزره مشی ایتکده برنا کانه بن اولدیغمز حلاله زیر اوزره نواصیز
 انک یدند در واکا برزم مفارقتن مستحیلدر یعنی برزم لیل صراط مستقیم اوزره برزمه متابعت ایدوب نواصیز انک
 یاند اولمقله اندن مفارقت اولدیغمز کبی بقیس دخی کذلک صراط عقایدده سلیمانده تابعه در واندن مفارقه
 دکدر جمیع عقاید سلیمانیه به معتقده در * پس کاک قولی قبیعته فامر الی آخره قولی ایچون تمثیل و تعلیل واقع
 اولور وذلک قولی معتقده قولنک مفعولی اولور وشارحینک بعضیسی ذلک قولی ایچون ولا یوهم انه مفعول
 لقوله معتقده دیدی و بوقول اندن و همدر (فخن معه بالتضمین وهو معنا بالتصریح) (پس بر رب ایلده
 صراط مستقیم اوزره بر تضمین ایلده زیراب صراط مستقیم اوزره اولدیغنز ضمیمه صراط مستقیم اوزره بر
 اندن منفک دکدر و اول دخی تصریح ایلده برزم ایلدر زیر اوزره نواصیز آخردر پس بر دخی انک صراط مستقیم
 اوزره اولدیغنز ضمیمه صراط مستقیم اوزره براندن منفک دکدر و اول دخی تصریح ایلده برزم ایلدر زیر اوزره
 نواصیز آنک اخذنددر) (فانه قال وهو معکم ایما کنتم و نحن معه بکونه اخذنا نواصیدا فهو تعالی مع نفسه
 حیث ما مشی بامان صراط) (زیر تحقیق حق تعالی (وهو معکم ایما کنتم) دیدی و بر حلقه معتقده برحق برزم

نواصیز آخرد اولمقله پس حق تعالی برزم نواصیز آخرد اولوب صراط مستقیمدن برزمه ماشی اولدیغی
 حیثله کندی نفسیه ماشی و کندی نفسی آخرد زیر اوزره هویتده متعین اولان حقیق وجودندن غیر
 یوقدر (فما احدث من العالم الاعلی صراط مستقیم وهو صراط الرب تعالی) پس افراد عالمدن بر احد یوقدر الا صراط
 مستقیم اوزره در و اول صراط رب تعالی انک صراطی در که آنک اوزره ماشیدر و برزم نواصیز آخرد و جمیع عالم
 صراط مستقیم اوزره اولدیغی اربابه نسبتله در و رب مطلقه نسبتله در) (و کذا عمت باقیس من سلیمان فقلت
 لله رب العالمین وما خصصت عالما من عالم) (وبقیس سلیمانن دخی بو یله عالمه اولدی یعنی عالمه اولدی که
 سلیمان بالتضمین و بالتبعیه الله ایلدر و سلیمان رب ایلده صراط مستقیم اوزره در و رب دخی کل ایلدر و اسما سبیل
 پس سلیمان کل ایلده اولور زیر الله ایلده در جمیع اسما سبیله پس بولدن اوزری بقیس (لله رب العالمین) دیدی و عالمدن
 بر عالمی تخصیص ایتدی جمیع عوالمده آنک ربوبیتنی مشاهده ایدوب جمیع عوالمده اسما سبیله معین عالمه اولمقله
 (واما التسخیر الذی اختص به سلیمان علیه السلام وفضل به غیره وجعله الله له من الملك الذی لا ینبغی لاحد
 من بعده فهو کونه عن امره) (واما شول تسخیر که سلیمان اکامختص قلندی یعنی سلیمان مختص اولدی
 و سلیمان اول تسخیر سببیلده اهل عالمدن انک غیر یسی اوزره فاضل اولدی و الله تعالی انی سلیمان ایچون شول
 ملکدن ایلدی که اند نصکره بر احد ایچون انکه ظم و لایق اولمه * پس اول تسخیرک سلیمانده اختصاصی آنک
 امر ایلده اولدیغندن اوتیردیر مجرد امر ایلدر و همته و جمیعیت قلب ایلده و تسلیم و هم ایلدر کادر) (فقال فسخرنا
 له الریح فجری بامرهم فاهو من کونه تسخیرا) (پس حق تعالی (فسخرنا له الریح فجری بامرهم) دیدی یعنی
 بر سلیمانده ریحی تسخیر ایتدی که سلیمانک امر ایلده جاریه در * پس تسخیرک سلیمانده اختصاصی تسخیر مجرد
 اولدیغندن اوتیردیر غیر دکدر) (لان الله يقول فی حقا کثرا من غیر تخصیص و سخر اکم ما فی السموات
 وما فی الارض جمیعاً منه و قد ذکر تسخیر الراح والنجوم و غیر ذلك ولكن لا عن امر نابل عن امر الله فما اختص
 سلیمان ان فهمت الایلام من غیر جمعیة ولا همة بل بمجرد الامر) (زیر الله تعالی برزم کایزک حقیقده من غیر
 تخصیص دیر که (وسخر لکم ما فی السموات وما فی الارض جمیعاً منه) و تسخیرک تفصیلده حق تعالی ریح
 و شجومات و بولدن غیر مسخراتک تسخیرنی ذکر ایتدی که بولمقله جله سی برزمه مسخره در و لکن برزم امر برزمه
 برزمه مسخره دکدر بلکه امر الهیله مسخره در زیر (وسخر لکم) دیدی * پس سلیمان برزم نبیزدن مختص
 قلندی اگر فهم ایتدی ایسه الامر جمعیة و همته بلکه مجرد امر مختص قلندی (بل بمجرد الامر) قولی
 الایلام قوای تفصیل ایدر) (واما قلنا ذلک لانه عرف ان اجرام العالم تتفعل لهم النفوس اذا وقعت فی مقام
 الجمعیة وقد عاينا ذلک فی هذا الطريق فکان من سلیمان مجرد التلطف بالامر لمن اراد تسخیره من غیر همة
 ولا جمعیة) (و بر ایتدی که سلیمان تسخیر مجرد امر ایلده مختص قلندی جمعیة و همته تسخیر مختص قلندی
 زیر تحقیق بر عارف ایر که اجرام عالم نفوس کامله نکه همی ایچون منفعلدر بر خنیک نفوس کامله مقام جمعیته
 اقامت اولنه و تحقیق بر بطریق حقه اجرام عالم هم نفوس ایچون منفعلدر اولدیغنز معانیه ایتدی پس
 سلیمانن مجرد امر ایلده تلفظ واقع اولدی شول کسنه ایچون که انک تسخیرنی مراد ایتدی همت و جمعیته پس
 جمیع عالم تسخیر الهیله برزمه مسخردر و کذلک همت و جمعیة قلب ایلده نفوس کامله ایچون اجرام عالم منفعلدر
 امر ینده سلیمانک بزدن مزنی یوقدر الا سلیمانک تسخیر اختصاصی همت و جمعیته بر امر ایلده مجرد تلفظ
 ایتکده در) (اذا اراد شیان بقول له کن فیکون) (واعلم ان الله وایاک بروح منه ان مثل هذا العطاء اذا حصل
 لا عبد ای عبد کان فانه لا یفقه ذلک من ملک آخره ولا یحسب علیه مع کون سلیمان علیه السلام طلبه
 من ربه فیه قسطنی ذوق الطريق) (و فی بعض النسخ) (ذوق التحقيق) ان یکون قد عمل له ما دخر لغيره و یحاسب
 به اذا اراده فی الآخرة) (ای عارف کامل سن عالم اول که الله تعالی برزی و سنی تأیید ایلسون انک طرفندن
 روح و توفیق ایلده تحقیق بولنک کبی عطایه یعنی بطریق الانعام و اهب حقن سلیمانده اعطا اولنک عطا کبی که ملک
 و نصیر فدر خنیک بر عبد ایچون حاصل اوله قننی عبد اولور سه کرک سلیمان اولسون و کرک انک غیر و کرک عبد
 مستحق اولسون و کرک غیر مستحق پس شان وقصه بودر که اول عطا اول عبدک آخری ملکندن ناقص اولمق
 و دخی انک اوزره حساب اولمقز مع هذا سلیمان آتی رندن طلب ایتدی * پس ذوق طریق اقتضا ایدر که سلیمان

ایچون تعیل اولندی شول عطا که غیر ایچون ادخار اولندی اول عطا ایلد آخرتده محاسبه اولنور بختکم انی
مر ادا ایدر یعنی آخرتی ملکنده انی ناقص کوروب انی دلده بکی وقتده انکله محاسب اولور زیر اهر عطا که انسانه
واصل اولور کندنی نفسندن انی حقدن طلب ایتمکله پس صاحبی آخرتده انکله محاسب اولور و اما امر الهیله
سؤال ایتمه پس آخرتده اول عطا ایلد محاسب اولور (فقال الله له هذا عطاؤنا ولم یقل لک ولا لغيرک فانه من
ای اعط و امسک بغیر حساب ایست محاسب علیه فکان آمنا من غائلته فی الدنیا و الاخرة) (یعنی دیک اولور
پس الله تعالی سلیمانیه ابتدی هذا عطاؤنا یعنی بوزم عطا من در حال بوکه لک دیمری بلکه تعمیم ایلدی *
پس سن عطای غیره اعطایت و باخود نفسک ایچون امسالک ایت آخرتده سنک اوزره حساب اولنور یعنی سنک
اوزره بن حساب ایتم پس انک غائله سندن دیناده و آخرتده امین اول) (فعلما من ذوق الطريق ان سؤاله ذلک
کان عن امریه و الطلب اذا وقع عن الامر الالهی کان للطالب له الامر التام علی طلبه و الباری تعالی ان شاء
قضى حاجته فیهما طاب منه و ان شاء امسک فان العبد قد وفى ما اوجب الله علیه من امتثال امره فیمسأل ربه فیه
فلو مال ذلک من نفسه عن غیر امریه له بذلک لحاسبه به) (پس بظریق ذوقندن عالم اولدی که سلیمانک
بو عطای سؤال ایتمی آنک ربی امرندن واقع اولدی یعنی ربی امریه سؤال ابتدی و طلب بختکم امر
الهیله واقع اوله طالب ایچون آنک طلبی اوزره اجر تام حاصل اولور امره امتثالدن و طلبده اجتهادندن اوتری
و باری تعالی دیرسه اول طالبک حاجتی اقتضا ایدر شول شیئده که اندن طلب ابتدی و دیرسه امسالک ایدر زیر
تحقیق عباد ایلدی شول امری که الله تعالی آنک اوزره ایجاب ایلدی آنک امره امتثالندن شول شیئده که آنک
حقدن سندن سؤال ابتدی پس اگرارل سائل عطای کندنی نفسندن سؤال ایدر سه اول عطای سؤال ایتمک
ربی اکا امر ایتمدن البته ربی انی اول عطا سببیه آخرتده محاسبه ایدر اگر اول سؤال ایدر ربی اکا عطای
اعطا ایدر سه (امدی) شوبله معلوم اوله که انعام طریقیله اولان عطا محاسب اولنور زیر امتثال طریق اوزره در
سؤال ایلد وارد اولان عطا پس اگر سؤال امر الهیله واقع اوله حق اولور سه پس اول دخی محاسب اولور کرک
عطای اعطا ایلدی و کرک امسالک ایلدی و اول عطا آنک آخرتی ملکنده ناقص اولنور زیر عباد عبودیت ایچون
مخلوق و رسدک امری قنده واقفدر و سلیمانیه اعطا اولنور عطا بونوعنددر و امر الهیله واقع اولان سؤالان
بعضیسی قضا اولنور و بعضیسی قضا اولنور یعنی قضا سؤال وقتندن تأخیر اولنور و اگر سؤال امر الهیله واقع
اولیوب حق تعالی انی قضا ایدر سه البته آخرتده محاسب اولور و آخرتی ملکندن ناقص اولور) (و هذاساری
فی جمیع ما یسأل فیه الله تعالی کما قال لنبيه محمد صلى الله علیه وسلم قل رب زدنی علما فامتثل امریه فکان
یطلب الزیاده من العلم حتی کان اذا سبق له ان یسأل الله علیه وسلم قل رب زدنی علما) (و یوحکم ساریدر جمیع شیئده که الله تعالی آنده
سؤال اولنور کرک امر الهیله سؤال واقع اولسون و کرک بغیر امر و امر الهیله واقع اولان سؤال الله تعالی نیسی
محمد صلی الله علیه و سلم (قل رب زدنی علما) (دیدیک کیمیدر یعنی حق تعالی رسولنه علمده زیاده بی طلب ایتمک
امر ابتدی * پس رسول دخی سیدی امریه امتثالندن اوتری علمدن زیاده بی طلب ایدر دی (و رب زدنی علما)
دیردی و بوکلای اوج کره تکرار ایدر دی حتی واقع اولدی که بختکم نومده اکابن اعطا اولنور انی علم ایلد تأویل
ایدر دی علمک زیاده سنی طلب ابتدی بکندن اوتری و موطن رؤیایی عارف اولد بختندن اوتری زیر البین علم ایلد تعبیر
اولنور و رؤیاده علمک بن صورتده ظاهر اولور علم ایلد لبیک ارواح ناقصه و اجساد اطفال ناقصه نک تربیه و کمالنده
مناسبت و مشایهتندن اوتری) (کما تأول رؤیاه لما رأى فی النوم انه انی بقدر لبن فشر به و اعطا فضله عمر
ابن الخطاب رضی الله عنه قالوا فیم اولته قال بالعلم و کذلک لما سرى به آتاه الملك باناء فیه ابن راء فیه خیر فشر
البین فقال له الملك الفطرة اصاب الله بک امتک) (نه کیم رسول علیه السلام رؤیایی تأویل ایلدی وقتا کیم
نومنده کوردی که اکا برقدح لبن اعطا اولندی * پس رسول علیه السلام انی ایچدی و انک فضله سنی
عمر بن الخطاب و یردی حضار مجلسندن اصحاب یار رسول الله لبنی نه شیئ ایلد تأویل ابتدی بکزد دیدر رسول
علیه السلام علم ایلد تأویل ایتدم بیوردی و کذلک لیله اسراده وقتا کیم رسول علیه السلام اسرا اولندی
ملک اکا برانا کتوردی که ایچنده ابن و ارایدی و برانا که وردیکه ایچنده خیر و ارایدی * پس رسول علیه السلام
ابن ایچدی پس ملک اکا ابتدی یار رسول الله فطرقی اصابت ایتدک یعنی شول دین که سن آنک اوزره سن

و باخود

و باخود علم الهیله اولان فطرت الهیه فی اصابت ایتدک زیر اسنک فطرتک بونی اقتضا ایدر الله تعالی سنک امتکی
سکا اصابت ایتسون زیر اسن اصابت ایتدک خن اصابت ایدر و سکا و اصل اولور و جائزدر باسبیه
اوله یعنی سنک اصابتک سببیه الله تعالی سنک امتک اصابتی اعطا ایدر) (فاللبن منی ظهر فی الرؤیاه و صورته العلم
فهو العلم تمثل فی صورة اللبن کجبرائیل تمثل فی صورة بشری لاریم) (پس بختکم لبن رؤیاده ظاهر اولسه
پس علم صورته * پس اول مر فی اولان علمدر که لبن صورتده تمثیل اولندی جبرائیل مر به بشری
صورتده تمثیل اولندی بکی) (ولما قال علیه السلام الناس نیام فاذا ما قوا انتبهوا به علی ان کل ما یراه
الانسان فی حیاتہ الدنیا انما هو بمنزلة الرؤیاء اللذات خیال) (ورقنا کیم رسول علیه السلام) (الناس نیام فاذا ما قوا
انتبهوا) (دیدیک بوقول ایلد تنبیه ایلدی که هر نسنه بی که انسان دنیایی حیاتده کورر تحقیق اول شیئ ناغم ایچون
رؤیاء منزله سنده در خیالدر یعنی انسان حیات دیناده کورر بکی صور ناغم ایچون رؤیاء منزله سنده خیال
اولدی بختنه تنبیه ایلدی خیال قوی مبتدا ایچون خبر بعد الخبر اولی جائزدر و مبتدای محذوفک خبری اولی
جائزدر) (فلا بد من تأویل) (پس کوردیک شیکک تأویلندن لازمدر حدیثک مضبوطی نصیرج ایدر که
تحقیق محسوسات مشهوده ناغم ایچون رؤیاء کیمیدر یعنی منامده کوردیک صور مر به کبی تخمیل و تمثیلدر زیر
خیال معنایی تشخیص ایدر و حقایق و ارواحی تمثیل و تجسید ایدر و کذلک جسمانیات طبیعیه و عنصریه دن
اولان عالم حس دخی مافوقنده اولان عوالم روحانیه و نفسانیه ایچون تمثیلات و تشخیصات صوریدر و بوضوح
واشکالی الله تعالی آیات اظهار ایلدی و بونلری صور و هیئات معنویه معقوله ازلیه ایچون که حقل شئون
و احوال ذاتیه سیدر امثله نصب ابتدی * پس رؤیاء منزله سنده اولان صورک تأویل لازمدر یعنی حقل
حقایق اولان شئون ذاتیه ایلد و باخود وجود واحد حقله تأویلندن لازمدر که وجود واحد حق مظاهر حسیه
صور مختلفه متضاده ظاهر در ناغم ایچون معنای واحد صور مختلفه مظاهر اولدی بکی پس بورتانک
تعبیری لازمدر و حقیقتنه شعور و اطلاع دن لابد در تا کیم انسان خیال مرتبه سنده قائمیه فناء کلی و استهلاک
جمعی هوئی قنده اتباع حقیقی مرتبه سنه بالغ اوله و جمع صورده مظاهر اولوب صور دن مر ادا اولان حق مشاهد
اوله و اندن محتجب اولیه (شعر) انما الکلون خیال و هو حق فی الحقیقه * تحقیق کون صور و اشکالی وسطوح
و نقوشی حینیئیه خیالدر که وجود حقله ظاهر در و حال بوکه کون حقیقتده حقددر بوضوح کونیه ده ظاهر
اولان وجود واحد حق اولدی بکی حینیئیه زیر وجود واحد حق اعیان قابله صورنده اعیان حسیه بقیلی
وجودی ایلد ظاهر در * و الذی یفهم هذا حاز اسرار الطریق * و شول کسینه که کونک خیال اولدی بکی و حقیقت
حینیئیه حق اولدی بکی فهم ابتدی و بوضوحه متجلی و متحول اولان حقدن بوضوحه محتجب اولدی
اسرار طریقه حاز و واقف اولور) (فکان صلی الله علیه وسلم اذا قدم له لبن قال اللهم بارک لنا فیه و زدنا منه
لانه کان یراه فی صورة العلم و قد امر بطلب الزیاده من العلم و اذا قدم الیه غیر اللبن قال اللهم بارک لنا فیه و اطعمنا
خیرا منه فن اعطاه الله ما اعطاء بسؤال عن امر الهی فان الله لا یحاسبه فی الدار الاخرة و من اعطاه الله
ما اعطاء بسؤال عن غیر امر الهی فالامر فیه راجع الی الله ان شاء حاسبه و ان شاء لم یحاسبه و ارجو من الله فی العلم
خاصة ان لا یحاسبه به فان امره لن یبیه علیه السلام بطلب الزیاده من العلم عین امره لامتته فان الله یقول لکذا کان
لکم فی رسول الله اسوة حسنة و ای اسوة اعظم من هذا النأسی لمن عقل عن الله) و رسول علیه السلام
حالی بوایدی هر بختکم اکابن تقدیم اولنور (اللهم بارک لنا فیه و زدنا منه) (دیرایدی یعنی علمدن زیاده بی طلب
ایدر دی زیر تحقیق رسول علیه السلام لبنی علم صورتده کوردی و حال بوکه علمدن زیاده نک طلبی ایلد مأمور
اولدی حق تعالی نک (وقل رب زدنی علما) قولی ایلد و بختکم اکابنک غیر بیسی تقدیم اولندی (اللهم بارک لنا فیه
و اطعمنا خیرا منه) (دیرایدی و اندن خیر لولاولان ایدر و لبن علمک صورتدر پس شول کسینه که الله اعطا
ایتدیک شیئ امر الهیله سؤال سببیه اعطا ایلد پس تحقیق الله تعالی اول کسینه بی اول شیئ ایلد دار
آخرتده محاسبه ایتز و شول کسینه که الله تعالی اعطا ایتدیک شیئ امر الهیله کندی نفسندن سؤال
سببیه اعطا ایلد پس آنک حقدن امر الله تعالی به راجعدر دیرسه آنی محاسبه ایدر و دیرسه آنی محاسبه
ایتز و بن الله تعالی دن خاصة علم رجا ایدر که برکسینه که کندی نفسندن علمی طلب ایلد و حق تعالی اکا علمی

اعطایا به آتی اول علم ایل محاسبه ایتمه زیرا الله تعالی نیکو محمد علیه السلامه علمدن زیاده بی طلب
ایتمه اولان امری آنک امتنه امرینک عینیدر یعنی نبی به امر آنک امتنه امر در زیرا الله تعالی (لقد کانکم
فی رسول الله اسوة حسنة) دیر یعنی سرک ایچون رسول الله اسوة حسنه واردر و بنو تاسیدن احسن واعظم
قننی اسوه واردر شول کسینه ایچون که آنک فیهی الیهدن اوله یعنی الله تعالی انکافهم ایل به یعنی علمک
زیاده لکی طلبنده رسول علیه السلامه اولان امر بره امر در زیرا بر رسول الله و چون دنده اوله بلکه رسول
علیه السلام بره نسبت ایل بعض امور ایله ما مور اولور و حال بوکه آنک مرتبه سی اندن اعلی در) (ولونهم اعلی
المقام السلیمانی علی تمامه رأیت امرایه و لک الاطلاع علیه فان اکثر علماء هذا الطريقة جهلوا حالة سلیمان
ومكانته و ليس الامر كما زعموا) (واکر بر مقام سلیمان به تمامه تنبیه ایده چک اولور سق البتة من بر امری
کوررد که آنک اوزره اطلاع سکا هول اعطا ایدردی زیرا طائفة صوفیه دن بو طریقت علماسنک اکثری
سلیمان علیه السلام حالتی و مکانتی و مرتبه سن بیلدیر و حال بوکه امر آنک زعمی کبی دکادر یعنی ظن
ایتمه بلکه سلیمان کندی ایچنی اسم الله اوزره تقدیم ایلدی و ملک دینیایی اختیار ایلدی و حقندن طلب ایلدی که
بو ملک غیر ایچون اولسون و آنک آخری ملکندن دیناده اکا اعطا اولان ملک ناقص اولور و حال بوکه سلیمان
علیه السلام عند الله مرتبه سی آنک حقنده اولان آنک قولندن اعظم در زیرا سلیمان علیه السلام
مرتبه خلافتک اکلیمنده متحقق ایدی و حق تعالی مظهریت سلیمانده مرتبه خلافتک اکلیمنده صورت
رحمانیه نیک اکلیمی اوزره متجلی و ظاهر ایدی مجالی الهیه نیک اکلیمندن ایدی و مع هذا کمال عبودیت حقله
قام ایدی زیرا سلیمان علیه السلام بو کمال اوزره ربینک عین شهودنده و اسماء عظماسیله عین ظهورده ایکن
کندی یدنی ایله عامل و کندی کسبندن آکل ایدی و فقر و مسا کین ایله محالست ایدوب آنک صحبتیله افتخار
ایدردی و دیر ایدی که مسکین جالس مسکینا پس سلیمان علیه السلام قدری بو طریقه علمانی جهلاسنک
ظنی کبی دکادر (وما قدر الله حق قدره)

فص حکمة وجودیه فی کلمه داویدیه

حکمت وجودیه نیک کلمه داویدیه به اقترا فی وجهی فهرسته سبق ایتدی و حکمت وجودیه نیک کلمه داویدیه به
استنادنده کذلک شیخ رضی الله عنه اشارت ایدر که کمال وجودی و وجود کمالی احدیت جمع انبیا و
خلافت دنیایی کلمه الهیه ایل حضرت جواد و و هایدن ظهور و ایتمه کمال وجودی اگرچه کیم
هر عصرده اولان انبیا و اولان خلفاه ظاهر اولدیه و لکن داووده آنک ظهوری اتم و این اولدی زیرا
الله تعالی داوود ایچون خلافتین بینتی جمع ایتدی یعنی خلافت حقیقیه معنوی به الهیه بینتی خلافت صوریه
ملکیه و ملکیه بینتی جامع اولدیکه اول خلافت عالمده سیف ایل و حکیم کلی ایل ظاهرده دروا کاتبون و حکمی
و فصل خطابی و ملک کمالی و حکم شاملی اعطا ایتدیکه عالمک جمیع انواع و اجناسنه شاملدر زیرا بو حکمک
سلیمانده ظهوری کمال اوزره در سلیمان داوودک حسناتندن بر حسنه در زیرا داووده هبة الله در (ووهبناله داوود
سلیمان) پس داوودک کمالی ایچون متکلمدر و آنک فیهی ایچون نعمتدر و داوود علیه السلام کماله کالات
اختصاصیه سندندر که الله تعالی داوودی انده تخصیص ایلدیکه اندن غیری اولان خلفا و کلمده ظاهر اولدی
حق تعالی (یا داوود انا جعلناک خلیفه فی الارض فاحکم بین الناس بالحق) قولیله داوودک خلافتی اوزره
تخصیص وانی خلافتنه تخصیص ایتدی و داوودک غیری حقنده نص واردر اولدی و حق تعالی (انی جعل
فی الارض خلیفه) قولنده خلافت آدم ایچون محتمله در زیرا آدم اولکی خلیفه در و آنک اولادندن اولان کلمه
متناوله در و لکن قرینه حال دلالت ایدر که داوود حقنده احتمال اولق ارجح اوله زیرا آدم علیه السلام افساد
ایتمی و دمای سفلی ایتدی زیرا ملائکه نیک (التجمل فیها من یفسد فیها یسفل الدماء) قوللری حقل (انی جعل
فی الارض خلیفه) قولی جوادنده در پس ملائکه نیک حق ایله محتاج ایدکاری دارد حقنده احتمالات
ارجحیتندن زیرا داوود کفرده در اعداء الله کثیرینک دماستی سفلی ایتدی و جالوتی قتل ایدوب آنک ملکی افساد
ایتمی حق تعالی بمقیدن حکایه طریقی اوزره (ان الملوك اذا دخلوا قرية افسدوها وجعلوا اعزة اهلها اذلة)
دیدی پس داوودن کفار حقنده بونوع فساد ظاهر اولدیکه الله تعالی داووده و سایر اولر العزم اولان خلفایه اوزره

تبعیت اتمین قومک ملکی و حاللری افساد ایلدیه امر ایتدی و بو افسادندن بیدر دین و ملکک اصلا حیدر پس داوود
حقنده ملائکه نیک قولی صحیح اولدی پس مرتب وجودیه دن بر مرتبه قالدی الا داوودک کمالی و خلافتی انده
ظاهر اولدی) (اعلم انه کما كانت النبوة رسالة اختصاص الهیالیس فیها شی من الاکتساب اعنی نبوة التشریع
کانت عطایا تعالی لهم من هذا القلیل مواهب لیست جزاء ولا یطلب علیها منهم جزاء فاعطاه الله ایدم علی طریق
الانعام والافضال) (سن عالم اول که تحقیق شان بودر که وقتا کیم نبوتله رسالت اختصاص الهی اولدیه که
نبوتده یعنی نبوت تشریعده اکتسابدن برشی نبوتده یعنی اعمال و عبادات ایله مکتسبه دکادر و اعمال
مقابلده سنده جزا دخی دکادر الله تعالی نیک انبیا علیهم السلامه اولان عطایا سی بوقیلدن یعنی اختصاص الهی
قبیلدن مواهب اولدی که اول عطایا اعمال ایچون جزا دکادر و اول عطایا اوزره حق تعالی آنلردن جزا طلب
ایتمه که آنلرک مقابله سنده جزا عوض ایچون مخصوصه اولان اعمال ایله اتیان ایدر پس حقل آنلر اعطایا
انعام و افضال طریقی اوزره در یعنی نبوت و رسالت اختصاص الهی و توفیق غیبی و از ایدر نبوت و رسالت کسب
ایل حاصلده دکادر و عمل سابق ایچون دخی جزا دکادر که اندن نتیجه اوله و کذلک نبوت و رسالت اوزره عبادندن
جزا عوض طلب اولنر مجرد انعام و افضال طریقی ایله اعطادر پس بر احد ایچون تعمل و کسب ایله حاصلده
دکادر نه کیم نظر فکری اربابندن بعضیلری و هم ایتدیلر که نبوت و رسالت حاصلده اولور شول کسینه ایچون که
علوم و اعمالی کامله اوله و نبوت کمال علم و عملدن عبارتدر و هر کسک که علمی و عملی کامل اوله نبیدر دیوزعم ایتدیلر
و بوقول باطلدر و الا هر علمی و عملی کامل اولان کسینه نبی اولقی لازم کوردی که اکا و اوله و ملک آنک اوزره
تشریع ایله نزول ایلدیه و بو امر بویه دکادر زیرا نبی به عالم عامل واردر که علم و عملده کاملدر و حال بوکه آنک اوزره
ملک وحی و تشریع ایله نزول ایتدیه پس ظاهر اولدی که نبوت و رسالت اختصاص الهی در و عملده عمل آنک
لوازمنددر و آنک تحقیقی لوازمک تحقیقه متوقف دکادر زیرا لازمک وجودی تحقیقی لازمک و وجودی تحقیقی
ایل در عکس اوزره دکادر کذلک انبیا به اعطا اولنان سائر عطایا الهیه دخی مواهب الهیه در جزا دکادر
و آنلردن جزای طلب ایتدیه انعام و افضال طریقی اوزره در پس وقتا کیم نبوت اختصاص الهی اولدیه حق
تعالی انبیا دن آنک اوزره جزا و شکوری طلب ایتدی و اگرچه کیم شکر دایم آنلردن واقعدر و آنک مقابله سنده
اعمال صالحه ایله اتیان ایدر و لکن قصدا اول ایله اختصاصدن آنلردن شکر مطلوب دکادر و آنلر دخی نبوت
مقابلده سنده عوض ایله مطالب دکالدر) (فقال ووهبناله اسحق و یعقوب یعنی لا برایهم الخلیل علیه السلام
وقال فی ایوب ووهبناله اهل و مثلهم معهم وقال فی حق موسی علیه السلام ووهبناله من رحمتنا اخاه هارون
نبیا الی مثل ذلك فالذی یولاهم و الا هو الذی یولاهم آخرانی عموم احوالهم او اکثرها و لیس الا ائمه الوهاب وقال
فی حق داوود و لقد آتینا داود منا فضلا فلم یقرن به جزاء یطلبه منه ولا اخبرناه اعطاه هذا الذی ذکره جزاء) (پس
حق تعالی ابراهیم خلیل ایچون (ووهبناله اسحق و یعقوب) دیدی و ایوب حقنده (ووهبناله اهل و مثلهم
معهم) دیدی و موسی حقنده (ووهبناله من رحمتنا اخاه هارون نبیا) دیدی و یونس و ثلثه و ارجحه پس اسماء
الهیه دن شول اسمک انبیایی اولای فوی ایتدی نعمت نبوتی تفضلا انرا اعطا ایتدیکه اول اسم آنلری آخر اولی
ایدر احوال ربینک عمومنده و یا خود اکثرنده آنلری حفظ ایتدیکه و یا خود اسماء الهیه دن شول اسم که اولای
آنلری فوی ایتدی اعیان ثابته لر نه افاضه لر حالده شول حیثیتله که بونعمته مستعده اوله و کافایله
و طالبه اوله لر اول اسم آخر آنلری فوی ایتدی اول اعیانک مقتضایی اوزره آنلری ایجاد ایتدیکه و حال بوکه اول
اسم الله تعالی نیک و هاب اسمندن غیری دکادر و داوود حقنده (و لقد آتینا داود منا فضلا) دیدی پس حق تعالی
داوود اعطا ایتدی عطا به جزای یعنی علمی اقترا ن ایتدی که انی داوودن طلب ایلدیه و دخی حق تعالی اخبار
ایتدی که تحقیق حق تعالی عطا دن بوذ کرایه کی شیئی اکا جزا اعطا ایتدی بر عمل مقابلده سنده جزا دن اثری
بلکه ذکرایله بیکه بر داووده فضلا اعطا ایتدیکه پس (و لقد آتینا داود منا فضلا) قولنده جزا مخصوص اولدی کبی
و ب اولدی دخی منصوص دکادر بلکه عطا بر ایه که کسبدر و عطاء و هبه که هبه در شتدر و اما (ووهبناله
لداوود سلیمان) قولنده نص ایتدی دایم داووده و هب و فضل ایتدی و هب تفضلدر بونده جزا حکمی بوقدر و آو
اولور که بو آیت دخی آیت اولی به ملحقه اوله زیرا داوودن جزای طلب ایتدی بونقد بر اوزره اعطاء قولنده ضمیر

مفعول اولور (وهذا الذي ذكره) قول مفعول ثانی اولور جزا قولی مفعول له اولور (ولما طلب الشكر على ذلك بالمثل طلبه من آل داود ولم يتعرض لذكر داود ليذكره الاعلى ما انعمه على داود) (وقتا كيم حق تعالى بونعمت اوزره عمل ايله شكری طلب ايتدی عملی ال داود ددن طلب ايتدی وداود لذ کرينه تعرض ايتدی بلکه الحق آتی ذکر ايتدی (اعملوا آل داود شکرا) قوليله تا کيم داودک آلی الله تعالى به شکر ايله شول عطا مقابله سنده که الله تعالى انی داود اوزره انعام ایلدی * پس عمل شکری داود ددن طلب ايتدی زیرا اکانفضلا وافضالا اعطا ايتدی واول نعمت سنيه وعطيه عليه داود ددن آله ارث ايله انتقال ايتدی * پس آتله تفضلا اعطا ايتدی اول نعمت مقابله سنده شکر ايتدی واول نعمت ايتدی (فهو في حق داود عطاء نعمة وافضال وفي حق آل علي غير ذلك المعاضة فقال تعالى اعلموا آل داود شکرا وقليل من عبادي الشکور وان كانت الانبياء عليهم السلام قد شکر الله على ما انعم به عليهم ووجههم في ذلك عن طلب من الله بل تبرعوا بذلك من نفوسهم كما قام رسول الله صلى الله عليه وسلم حتى تورمت قدماء شکرا لما غفر الله له ما تقدم من ذنبه وما تأخر فلما قيل له في ذلك قال افلا اكون عبد اشکور او قال في نوح انه كان عبد اشکور والشکور من عباد الله قليل) پس داود عليه السلامه اعطا اولان عطاء عطاء نعمت وافضال در انده جزا طلبی بود وداودک آلی حقنده بونک غیری اوزره در زیر الله تعالى آنلردن معاوضه بی طلب ايتدی * پس الله تعالى (اعملوا آل داود شکرا وقليل من عبادي الشکور) دیدی و آل داود ددن عمل عوضی طلب ايتدی واکرجه کيم انبياء عليهم السلام الله تعالى به شکر ايتدی شول عطا به که الله تعالى آنله انکله انعام ایلدی وآنله وهب ایلدی وآنلردن جزا طلب ايتدی انبياء شکرى اللهم انی طلبه واقع اولدی بلکه آنرا اول شکر ايله کندی نفسلرندن تبرع ايتدی بونک کيم رسول الله عليه السلام کجه ايله قائم اولدی حتى قدمی متورمه اولدی حق تعالى انک ما تقدم وما تأخر اولان ذنبک غفرندن اوتری شکر ايتدی * پس وقتا کيم رسول عليه السلامه انک قیامی حقنده دینلدی یعنی الله تعالى سنک ما تقدم وما تأخر اولان ذنبک غفر ايتدی وجودشرفکه نیچون تعب وزحمت وبرسن دینلده ايتدی (افلا اكون عبد اشکور) یعنی بن عبد شکور اولیه می یعنی بن اکاشکر ایدرم وجوبا وبقلا نعمته وغیر نعمته اوزریمه واجب اولان شکرله واوزریمه واجب اولمان شکرله ونوح حقنده (انه کان عبد اشکور) دیدی و حال بونکه عباد الله شکور قلیلدر زیرا حق تعالى (وقليل من عبادي الشکور) دیدی شکورى صیغه مبالغه ايله کتوردی تا کيم شکر تکلیفه وشکر تبرعه عام اوله پس شکر تبرع (افلا اكون عبد اشکور) قواید وشکر تکلیف (واشکر الله واشکر وانعمه الله) قولی کبیردر که شارعدن انکله امر واقع اولدی وشکر بن بیننده فرق شکر بن بیننده اولان تفاوت حسیله در که شا کر متبرع رسول عليه السلام کبی که فرضی ایدوب مواهب الهیه مقابله سنده که جزا وشکر آنرا ايله مطلوب دکدر تبرع اشکر ایدروشا کر مکلف که شکر ايتدی که ما مور اولدیغندن اوتری فرضا شکر کرد مواهب الهیه به علی طریق الافضال مظهر اولدی وشکر تکلیف ددن دخی شکر تبرعه انتقال ايتدی * پس شا کر متبرع اعلا در وآنل شکرى دخی اکلا در شا کر غیر متبرع ددن (فاول نعمة انعم الله بها علی داود ان اعطاه اسماء) حرف من حروف الاتصال فقطعه عن العالم بذلك اخبار النعمة بمجرد هذا الاسم وهي الدال والالف والواو (پس اولکی نعمت که الله تعالى انکله داوده انعام ایلدی اکا بر اسم اعطا ایلدی که انده حروف اتصال ددن بر حرف یوقدر * پس داودی الله تعالى عالمندن قطع ايتدی بواسطی اکا عطا ايتدی که مجرد بواسطی ايله داود ددن بزه اخبار ايتدی یعنی مجرد بواسطی اکا عطا ايتدی که بزه اخبار ايتدی که انی عالمندن قطع ايتدی وآنکله سنده اولان حروف الدال وواو واولدر وپو حروف مابعدنه متصله اولمز * پس عالمندن داودک قطعی اسراری آنک اسمی حروفه ظاهره اولدی (وسمى محمد بحروف الاتصال والانفصال فوصله به وفصله عن العالم فجمع له بين الحالين في اسمه كما جمع لداود بين الحالين من طريق المعنى) (وحق تعالى محمد صلى الله عليه وسلم حروف اتصال وحروف انفصال ايله تسبیح ايتدی یعنی حروف اتصال وحروف انفصال ددن مرکب اولان اسمله تسبیح ايتدی پس انی کندی ذاته واصل ايتدی وعالمندن انی فصل ايتدی * پس حق تعالى محمد ایچون انک سنده حالین بیننی که حقه اتصال وعالمندن انفصال در جمع ايتدی نه کيم داود ایچون معنی طریقه حالین

بیننی جمع ايتدی یعنی مرتبه ومعنی جهته عا لمندن قطع ایدوب کندی سنده وصل ايتدی (ولم يجعل ذلك في اسمه) (وداودکله سنده اتصال وانفصال حروفی جمع ايتدی انجق معنی جهته جمع ايتدی) (فکان ذلك اختصا صامحجر علی داود اعنی التنبیه علیه باسمه فتم له الامر من جميع جهاته وكذلك في اسمه احمد) پس اتصال وانفصال بیننی اسمده جمع ايتدی داود اوزره محمد علیه السلام ایچون اختصاص یعنی حالین بیننده جمعه اسمیه تنبیه اولدی * پس محمد ایچون امر جمع جهات ددن نام اولدی یعنی اسمی جهته ومعنا وحققی جهته جمع ايتدی که عام اولدی وکذلک محمد اکا سنده دخی حالین بیننده انکچون جمع ايتدی زیر احمد اسمی حروف انفصال ايله که دالدر حروف اتصالی که حایله مبدع جمع ايتدی (فهذا من حکمة الله) (پس داود ایلدی محمد علیهما السلام ایچون وجه مذکور اوزره اسمی اتیان ايتدی ویاخود اسمیه اولان تنبیه اسمی حکمت الهیه دندر که هر بر بسنک مسما سنده ومرتبه سنده وذاته دلالت ایدر) (ثم قال في حق داود عليه السلام فيما اعطاه على طريق الانعام عليه ترجيع الجبال معه والتسبيح) (انذ نکره حق تعالى داود حقنده دیدی علی طریق الانعام جبال انکله تسبیح وترجیع معنی اکا عطا سنی حقنده یعنی حق تعالى داوده علی طریق الانعام اعطا ايتدی که جبال انکله تسبیح وترجیع و تردید ايله * پس حق تعالى داوده اعطا ايتدی بونک بوا عطا حقنده (انما سخرنا الجبال معه يسبحن بالعشي والاشراق والطير محشورة كل له اواب دیدی * پس کلامه مقول قول محمد وفردو بونقدیر اوزره (فما اعطاه قولنده ما مصدریه اولور وضیمه مفعول اولدر داوده راجع اولور وترجیع قولی منصوب بدر مفعول ثانیدر والتسبيح قولی دخی منصوب بدر ترجیع قولنک مفعول بدر) (فتسبح لتسبيحه ليكون له عملها وكذلك الطير) پس جبال داودک تسبیح ايله تسبیح ایدر یعنی هر نه حیثیه که داود حق تسبیح ايله ترجیع ایدوب صوتی تردید ایدردی جبال دخی اول تسبیح ايله ترجیع ایدوب اصواتی انکله تردید ایدر لر دی داوده موافقت ددن اوتری تا کيم جبال علی دارده راجعه اوله وعملک فضیلتی اکا عا ند اوله تا کيم علی اوزره ایکی کره جزا اوله بر کره انک تسبیح مقابله سنده و بر کره صدا سندن اکا راجع اولان شی مقابله سنده بونقدیر اوزره لام مع معناه اولور وعنده معناه دخی اولتی جائزدر یعنی جبال داودک تسبیحی قنده تسبیح ایدر وکذلک ترجیع طبری اکا عطا ايتدی بونقدیر برجه الطير قولی مجرور اولور (ای وکذلک فيما اعطاه ترجیع الطير معه التسبيح فتسبح) (ومنصوب اولد قنده تقدیر بونله اولور) (وکذلک سخر له الطير تسبيحه) (ورفع ايله فعل محذوف فاعلی اولتی جائزدر (ای وکذلک تسبیح الطير تسبيحه) (وسبقه اولوب آیتده اولان محشورة قولی محذوفه خبر اولتی جائزدر (ای والطير محشورة كل له اواب بتسبيحه تعالى) پس داود علیه السلام عالمک کای سنده فتحکم وتصرف ایتدی بکنی بونوعینک اکا انقیادی وموافق مظهر در زیر بونوعین اندان اوزره ترفع ایدن وقبول اذعانندن ابالیدن انواع اکوانک اشدیدر بر فوعده مساوت وبر فوعده خفت غالبه اولمغلر زیر اقساوت وخفتندن هر بریسی انقیادی وقبول تصرف منع ایدر زیرا جبال طرف کثافتندن اوتری قبولن قاسیه در وطیر دخی طرف خفته وتأثیر وقبول قنده فاعلک دیدی بیننده عدم استقرارنده تقریر طرده پس بونوعینندن هر بریسی قبول واثقیاد ددن ترفع واپا اوزره بکن بونلرله داوده انقیادی وموافق دلالت ایدر که خدا عتداله اقرب اولان نوع انسانینک اکا انقیادی وموافق ضرورت ايله اولی و احیریدر وپو ذکر اولان لسان ظاهر در واما لسان اشارت بودر که جبال اعضاء بشریه وقوای جسمانیه ایلدر سوخ وعتکن ونبات صوریدر که کمال ظواهر بنه مخصوصه در وپا دخی نشأت انسان کاملده قوا وحقایق روحانیه صوریدر پس وقتا کيم داود علیه السلام کمال ثبوت و انقطاع ايله الله تعالى به محبت ذاتیه ایلد وشدت شوق وهیجان ايله متبذل ومنقطع اولد بیه وجات رب عزیزی کندی نفسی اوزره وکندی متعلقانی اوزره ایشار ایدوب آنک ظواهر وباطنی وقوای جسمانیه وقوای روحانیه سی اکا تابعه اولوب قلب داودینک تحکم ونصر قنده منقاد اولدیغی حالده داود ايله تسبیحی مراجعه اولد بیه حق تعالى داودک ظاهری وباطنی اکا تابع اولدیغی سرفی جبال وطیرک ترجیعی صورته ده داود ايله تسبیحی مراجعه اولدیغی حالده تمثیل ایدوب اظهار ایلدی زیر داودکله ماتمده غالب اولان ظاهرک تجلیسی ایدی زیرا اسم ظاهره واقع اولان دعوت موسویه حکمندن زمان داوده باقی ایدی (واعطاء القوة ونعمه بها) والله تعالى داوده قوت اعطا ايتدی وانی قوت ايله وصف ايتدی واذکر عبد داودک الايد قولنده ای ذی القوة

وكذلك وأما الحديدي قوله (واعطاء الحكمة) والله تعالى داوده حكمته اعطاء ابتدى يعنى ظاهره
 سياست خلق وتدبير ملكي اعطاء ابتدى تاييد الهوى وامر شرعيه اشياي واضعده وضع ايتمكه وبالطه
 حقايق الهية ومراتب اسمائه وكونه علمي اعطاء ابتدى يعنى حقايق اموردن على ماهي عليه افصاحي
 وفصل احكامي وعلى التعيين قطع قضايي ارباب ووقفسنر كا اعطاء ابتدى (ثم المنه الكبرى والمكانة الزلني
 التي خصه الله بها التنصيص على خلافته ولم يفعل ذلك مع احده من ابناء جنسه وان كان فيهم خلفاء فقال يا داود
 انا جعلناك خليفة في الارض فاحكم بين الناس بالحق ولا تتبع الهوى) ما يخطر لك في حكمك من غير وحي
 في فيضك عن سبيل الله اي عن الطريق الذي اوحى بها الى الرسل) انه نصكره من كبري داودن الله تعالى به
 عانده درو مكات زلني الله تعالى دن داود ايجون حاصله دركه الله تعالى اول مكانته داودي تنصيص ابلدي
 داودك خلافته تنصيص در داودك ابناء جنسي اولان انبيادن بر بني به بوي ايتدي يعنى براحدك خلافته
 تنصيص ايتدي واكرجه كيم ابناء جنسند خلفا واقع اولدي بس الله تعالى ايتدي (يا داود انا جعلناك خليفة
 في الارض فاحكم بين الناس بالحق ولا تتبع الهوى) يعنى اي داود تحقيق بزني ارضه خليفة ايتدي بس ناس
 يتند من حق وعدل ابله حكم ابله ووايه اتباع ايتدي يعنى بنم وحميدن غيري سنك حكمند سكا خطور ايدن
 شنه تابع اوله كه اول شئ سبيل الهدن اضلال ابله يعنى شول طرفدن كه بن انكاه بنم رساله وحي ايدرم
 المنه قولي مبتدأ واولك خبري التنصيص قولي (ثم تأدب سبحانه معه فقال ان الذين يضلون عن سبيل الله
 لهم عذاب شديد بما نسوا يوم الحساب ولم يقل له فان ضللت عن سبيلي فلك عذاب شديد) انه نصكره حق سبحانه
 وتعالى مرتبة خلافته متعين اولان داود ايتدي بس (ان الذين يضلون عن سبيل الله لهم عذاب
 شديد بما نسوا يوم الحساب) ديدى يعنى شول كه سبيل الهدن دوند بلر وسبيل الاوى ياوى قبلد بلر طريق
 وحي اوزره سلوك ايتدي بلر انرا ايجون عذاب شديد حاصلدر يوم حسابي نسيان ايتدي كارندن اوتري وداود
 اي داود اكر سن بنم سبيلدن دونه جلك اولور سلك بس سنجون عذاب شديد حاصلدر ديدى اكرجه كيم كلامدن
 مراد داود ايدى ولكن مرتبة خلافته متعين اولان داودى ضلالتة قابليتلك اسنادندن تبرى ايدوب
 اكرا عات ايتدي وحاضرن غائبه التفات ايتدي بس حق تعالى كندى خلفايله مراعات ادب اوزره ايكري
 اي سكن خلفاء حقل آدابي مراعاتدن سن فنده سن (فان قلت وادم قد نص على خلافته قلنا اما نص
 مثل التنصيص على داود وانما قال للملائكة اني جاعل في الارض خليفة ولم يقل اني جاعل ادم في الارض
 خليفة ولو قال لم يكن مثل قوله جعلناك خليفة في حق داود فان هذا محقق وليس ذلك كذلك) واكر سن قائل
 اوله جلي اولور سلك كه سن ديدك كه داودك خلافته تنصيص اولندي وانك ابناء جنسندن براحدك خلافته
 تنصيص اولندي وحال بوكه آدمك خلافته دخي تنصيص اولندي بس داوده تنصيص نه وجهله مخصوص
 اولور بزديز آدمك خلافته تنصيص اولندي داودك خلافته تنصيص اولندي كبي بلكه حق تعالى
 ملائكبه (اني جاعل في الارض خليفة) ديدى يعنى تحقيق بن ارضه برخليفه خلق ايدرم ديدى كه
 (اني جاعل ادم في الارض خليفة) يعنى تحقيق بن ارضه آدمي خليفه ايدرم ديدى واكر بويلد دخي ديمش
 اوليدي بوقول اولندي داود حقه حقل (جعلناك خليفة) قولي كبي زيرا (انا جعلناك) قولي صيغة ماضيه
 محققدر (واني جاعل) قولي محقق دكدر زيرا حال ابله استقباله دلات ايدرم صيغة اسم فاعل ابله در
 (وكذلك انا جعلناك) قولي داوده مواجهة خطاب اوزره وارد اواشدر (واني جاعل) قولي على غير التعيين
 غائب اوزره وارددر) وما يدل ذكر آدم في القصة بعد ذلك على انه عين ذلك الخليفة الذي نص الله عليه
 بوقول سؤال مقدره جوابدر يعنى (اني جاعل في الارض خليفة) قولند نصكره قصه ده آدمك ذكرى دلات
 ايدرم كه تحقيق ادم اول خليفه نك عيني دركه الله تعالى آنك اوزره نص ابلدي وسن دبر سن كه (اني جاعل
 في الارض خليفة) قولند آدمك تنصيصه نصريح بوقدر بس شيخ رضى الله عنه جواب ايدوب ديركه
 وقصه ده (اني جاعل في الارض خليفة) قولند نصكره آدمك ذكرى دلات ايتدي كه ادم اول خليفه نك عيني
 اوله كه الله تعالى آنك اوزره نص ابلدي بس داودك خلافتي - قنده تنصيص اولندي كبي آدمك حقه
 تنصيص اولندي) (فاجعل باللك اخبارات الحق عن عبادك اذا اخبر) (بس سن قلبكي اخبارات حق ايجون

عبادندن فتنكم اخبار ابله جمع ايت وحضور قلب ابله نظرايت) (وكذلك في حق ابراهيم الخليل قال اني
 جاعلك للناس اماما ولم يقل خليفة وان كان علم ان الامامة هنا خلافة ولكن ماهي مثلها لانه ما ذكرها باخص
 اسمائها وهي الخلافة) (وكذلك ابراهيم خليل حقه (اني جاعلك للناس اماما) ديدى وديدى (اني جاعلك
 للناس خليفة) واكرجه كيم بزعام ايتدي كه تحقيق بونده امامت خلافتدر ولكن امامت خلافت كبي دكدر زيرا
 تحقيق الله تعالى آنك اخص اسمائيله كه خلافتدر ذكر ايتدي بلكه امامت ابله ذكر ايتدي بس ابراهيم
 حقه دخي داودك تنصيص كبي مصرحاً آنك خلافته تنصيص بوقدر (ثم في داود من الاختصاص بالخلافة
 ان جعله خليفة حكم وليس ذلك الا عن الله) (انه نصكره داود حقه خلافت آنك اختصاصند دركه
 الله تعالى اني خليفه حكم ابلدي يعنى حكمده خليفه ايتدي وحال بوكه حكمده خلافت اولمزال الهدن
 استخلاف طر يقبله يعنى حكم مستند اولمزال اجمع اسمائه شامل اولان اسمك حضرتته واول اسم الله هدن
 حكم الله تعالى به مخصوصدر وامامت خلافته نسبتله ولايت كبيد بزوته نسبتله كيم هرولى ني اولمزال كذلك
 هر امام خليفه اولمزال واما هر خليفه امام اولورنه كيم هر بني وايدرو خليفه وقت اولوركه غيري كسه به خليفه
 اولور بس خلق الله اوزره حكم الهيله خليفه اولمزال وداود حكم الهيله خليفه اولدي وبعض نسخده ولكن
 ماهي مثلها لو ذكرها واقع اولدي يعنى ديمك اولور ولكن خلافت ابراهيم خلافت داود كبي دكدر اكر خلافتي
 الله تعالى اخص اسمائيله كه خلافتدر ذكر ايتدي يعنى اكر الله تعالى (اني جاعلك للناس خليفة) ديوب
 خلافت ابراهيمي خلافتك اخص اسمائيله كه خلافتدر ذكر ايتدي به انك كبي اولمزال زيرا خلافت داود
 محققدر) (فقال له فاحكم بين الناس بالحق وخلافة آدم قد لا تكون من هذه المرتبة فتكون خلافته ان يخلف
 من كان فيها قبل ذلك لانه نائب عن الله في خلقه بالحكم الالهى فيهم وان كان الامر كذلك وقع ولكن ليس
 كلامنا الا في التنصيص عليه والتصریح به) (بس الله تعالى داوده (فاحكم بين الناس بالحق) ديدى *
 بس داود الله طرفندن حق وعدل ابله حكم ايتديكه خليفه اولدي آدمك خلافتي وقت اولوركه
 بومر تبه دن واقعه اولمزال بس آدمك خلافتي واقعه اولوركه آدم خالف اولور شول كسندى كه اندن اول مرتبة
 خلافته واقع اولدي يعنى توهم اولوركه آدمك خلافتي مرتبة خلافته آنى سبقي ايدن ملائكة دن وغيري
 مخلوقاتدن خلافته خليفه اوله بوخسه بويلد دكدر كه آدم الهدن نائب اوله آنك مخلوقند آنلرده حكم الهيله
 حكم ايتديكه خليفه اوله واكرجه كيم امر بويلد واقع اولدي به يعنى اكرجه كيم ادم ارضه خليفة الله اولدي به
 واندن نائب اولدي به ولكن بزم كلامد كدر الاداود اوزره خلافت ابله تنصيصه وتنصيص ابله تنصيصه در
 يعنى الله تعالى داودك خلافته تنصيص ايتدي وانباء جنسندن براحدك ايتدي ديدى كه كلامدن بزم مرادمن
 داودك تنصيصدر وتنصيص ابله تصریحدر والا) (ولله في الارض خلافة عن الله وهم الرسل واما الخلافة
 اليوم فعن الرسل لاعتن الله فانهم ما يحكمون الا بما شرع لهم الرسول لا يخرجون عن ذلك) (والاحال بوكه الله
 ايجون ارضه خلافت موجوده در الهدن وظاهر اخليفه اولان رسلدر ورسله متابعت ايدن علامد كه شرابع
 واحكام الهية بي عالمدر امت محمده ائمة مجتهدين كبي وباطنا اوليادن كل واقطاب كبي اولان خلفادر
 واما بوكون خلافت بس رسلندر الهدن دكدر رسلات واسطه سبب زيرا بوكون خلفا حكم ايتدي
 الاشول حكم ابله كه رسول انله آفى شرع ايتدي اول - كه مك حدندن خارج اولمزال اول حكمدن خارج حكم
 آخر ابله حكم ايتدي بونلردن خلافت ظاهرده متعينه اولان خلفادر كه خلفا رسلدر) (غير ان هم
 دقيقة لا يعلمها الا امثالنا وذلك في اخذ ما يحكمون به مما هو شرع للرسول عليه السلام فاختلiffe عن الرسول
 من يأخذ الحكم بالنقل عنه صلى الله عليه وسلم وبالا جهاد الذي اصله ايضا منقول عنه صلى الله عليه وسلم
 وفيما من يأخذ عن الله فيكون خليفة عن الله بعين ذلك الحكم فتكون المادة من حيث كانت المادة لرسوله
 صلى الله تعالى عليه وسلم فهو في الظاهر متبع لعدم مخالفتة في الحكم لعيسى عليه السلام اذ نزل الحكم
 وكالنبى محمد صلى الله عليه وسلم في قوله اوائك الذين هدى الله فبهداهم اقتده) (الابوقدر واردركه تحقيق
 بونده بر دقيقه وارد بزم امثالنردن غيري براحداني عارف دكدر وبوكونه خلافتك رسولان وقوعى
 شول حكمك اخذنده دركه خلفا انكاه حكم ايدر اول حكمده كه رسول عليه السلام ايجون شرع اولان

شرعاً اوله پس رسولدن خليفه شول كس نه در كه حكمي رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم دن نقل
 ايتكم اخذ ايدري يعني رسول عليه السلام اكانقل ايتكم كما وبأخود رسولدن اكا وارد اولان نقل و خبر ايله
 اخذ ايدري و يا خود اجتهاد ايله اخذ ايدري كه انك اصلي نه كذللك رسول عليه السلام دن منقولدر پس خلفاء ظاهره
 رسول عليه السلام انله شرع ايتديكي حكم دن خارج حكم ايتزل و بزم بيمزده بعض خلفاء واردر كه اول حكمي
 الله دن اخذ ايدري كه رسول عليه السلام اني الله دن اخذ ايدوب ظاهره خلفايه شرع ايتدي و انلدر خي رسولدن
 اني اخذ ايتدي بل * پس بغير واسطه الله دن اخذ ايدن خليفه الله اولور اول حكمك عيذيله يعني بعينه اول
 حكمي الله دن اخذ ايتكم كه رسول عليه السلام الله دن اني اخذ ايدوب انله شرع ايتدي * پس اول خليفه
 ايجون ماده واقعه اولور رسول الله صلى الله عليه وسلم ايجون ماده واقعه اولديغي كي يعني رسول عليه السلام
 حقدن اخذ ايتديكي كي اولدني حقدن اخذ ايدري مأخذ حكم ايتكيسنه معاشق اولور * پس اول خليفه
 ظاهره رسول عليه السلامه متبعدر بيرا حكمده رسول مخالفتي بوقدر عيسى عليه السلام كي بقتكم نزول
 ايدري * پس رسول عليه السلام حكم ايتديكي كي حكم ايدري يعني عيسى عليه السلام باطنده خليفه الله دن
 ولكن شرع رسول متبع اولوب انك حكمه مخالفتي اولمغله خليفه رسولدن و ني كي كه محمد صلى الله عليه
 وسلم الله تعالى انك (اولئك الذين هدى الله فبهم اهتداهم اقتده) قولنده يعني رسول و انبياء عليهم السلام سابقينه
 رسول اقتداسي كي كه رسول عليه السلام شول هدايته اقتداه مأمور اولديكي اني سابقين اولان رسول الله انبيا
 اول هدايله مقتدي اولدري رسول عليه السلام انله اتباع ايله مأمور اولدي انلك هدايته اقتداه مأمور
 اولدي * پس الله دن اخذ ايدري انله الله دن اخذ ايتديكي كي (وهو في حق ما يعرفه من صورة الاخذ مختص
 موافق) (هو مبتدأ واللام للهدن اخذ ايدن خليفه به عائددر مختص قولي خبر در و موافق قولي خبر ثانياً يعني
 الله دن اخذ ايدن خليفه ظاهره حكمده رسول متبعدر و حالو كه اول خليفه صورت اخذ دن عارف
 اولديغي شي حقدن اول اخذ مختصدر انله متبع دكلدر اخذ ايتكم كه رسول موافقدر بيرا حكمده رسول
 مخالفتي بوقدر يعني اختصاص الهيله اول حكمي الله دن اخذ ايتكم مأموردر والله دن اخذ ايدري رسولك
 اخذنه و ظاهره انك حكمه موافقدر) (وهو فيه) (مبتدأ وخبره قوله) (بمنزلة ما قرره النبي صلى الله عليه
 وسلم من شرع من تقدم من الرسل بكونه قرره فانه من حيث تقر به لامن حيث انه شرع لغيره قبله) (و
 وحقدن اخذ ايتكم مختص اولوب رسول موافق اولان خليفه اول حكمك تقريري حقدن ني عليه السلام
 رسولدن اني تقدم ايدن رسول شرع دن تقرير ايتديكي حكمك منزله سنده در اول حكمي رسول عليه السلام
 كند شرعده بزه تقرير ايتكم كه پس بزاو حكمه متبع اولدري رسول عليه السلام تقريري حيثيله
 يعني رسول عليه السلام كند شرعده بزه اني تقرير ايتديكي حيثيله بوخسه اول حكم رسولدن غيري
 كس نه نك شرعي اولديغي حيثيله اكا تابع اولدق) (وكذلك اخذ الخليفة عن الله عين ما اخذ منه الرسول) (و
 وخليفه نك دخي الله دن اخذ شول حكمك عيني كه رسول عليه السلام اني الله دن اخذ ايتدي بويلدري *
 پس خليفه ازل حكمي الله دن اخذ ايتكم كه رسول موافقدر اول حكم اخذ رسول موافق اولمغله ظاهره اكا
 موافقدر) (فقول فيه بلسان الكشاف خليفه الله ولسان الظاهر خليفه رسول الله واهذا مات رسول الله
 صلى الله عليه وسلم ومانص بخلافه عن ربه فتكون خليفه عن الله تعالى مع الموافقة في الحكم المشروع فلما علم ذلك
 صلى الله عليه وسلم لم يجز الامر) (پس بخرليفه نك حقدن بلسان كشاف ايله دير بخرليفه الله دن در بيرا في الحقيقة
 الله دن اخذ ايدري ولسان الظاهر ايله دير بخرليفه رسول الله دن بيرا ظاهره اكا موافق و متبعدر و بزن بعضين
 خليفه الله اولديغدن اوتري رسول عليه السلام عالم برزخه انتقال ايتدي و حالو كه خلافت كند بيسندن
 براحده نص ايتدي و دخي براحدي تعيين ايتدي بيرا رسول عليه السلام عالم ايتدي كي بقتكم كند امتده
 بر كس نه واردر كه خلافتي بشدن اخذ ايدري * پس الله تعالى دن خليفه اولور حكم مشروعه رسول موافق
 نبوتيله * پس وقتا كيم رسول الله صلى الله عليه وسلم بواهي عالم اولدي امر خلافتي بجهرا ايتدي يعني الله دن
 خلافتي منع ايتدي و خلافتي كند خلافتنه بصر ايتدي بلكه خلافت الهيه به اشارت ايتدي
 (فله خلفاء في خلقه يأخذون من بعدهم الرسول والرسل ما اخذته الرسل عليهم السلام ويعرفون فضل

المتقدم هنالك) (پس الله تعالى ايجون انك خلقنده خلفاء موجوده در كه رسولك و رسلك معدن دن اخذ ايدري
 رسل اخذ ايتديكي حكمي و علمي و اول اخذده متقدم اولان رسولك فضلني عارفدر بيرا خلافت واصل
 اولد قري شيعه رسول سبيله واصل اولد بيرا اول اخذ ايتديكي معدن دن اخذ ايتدي بل * پس رسول ايجون انلر
 اوزره فضل حاصل اولور (لان الرسول قابل للزيادة وهذا الخليفة ليس بقابل للزيادة التي لو كان الرسول قبلها)
 بيرا رسول زياده به قابلدر و بخرليفه شول زياده به قابل دكلدر كه اكر خليفه رسول اولدي اني قبول ايدري
 يعني خليفه شول زياده به قبول ايتكم كه اكر رسول اولدي اني قبول ايدري كان ضميري خليفه به عائددر
 كان ايجون اسمدر و رسول قولي منصوبدر كان ايجون خبردر و قبلها قولي فعل ماضيدر و ضمير تأنيث زياده
 قولنده عائددر) (فلا يعطى من العلم والحكم فيما شرع للرسول خاصة فهو في الظاهر متبع غير مخالف بخلاف
 الرسل) (پس بوخليفه علم و حكم دن اعطا اولنزا كانشريع اولان شيعه يعني حق تعالى اكا اعطا ايتكم
 الا خاصة رسول شرع اولان شيعي * پس اول خليفه ظاهره رسول متبعدر و مخالف دكلدر رسل بو كاخالفدر
 بيرا الله تعالى رسلدن هر بر سببه بعض احكامي شرع ايدري كه اول احكامك بعضيسي اني تقدم ايدن رسلك
 شرعنه موافقدر و بعضيسي موافق دكلدر بر حكمي زياده ايتكم كه * پس رسول زياده به قابل اولور و بخرليفه
 قابل اولنزا) (الان ترى عيسى عليه السلام لما تخيلت اليهود انه لا يزيد على موسى مثل ما قلناه في الخلافة اليوم مع
 الرسول آمنوا به واقروه فلما زاد حكمه وانسخ حكمه كان قد قرره موسى لكون عيسى رسولاً لم يمتثلوا ذلك لانه
 خالف اعتقادهم فيه وجهلت اليهود الامر على ما هو عليه فطلبت قتله) (پس عيساي كورمز ميسن كه
 وقتا كيم يهود متخيله اولديكي تحقيق عيسى موسي اوزره بر حكمي زياده ايتكم بكون رسول ايله خلافت حقدن
 يعني بكون رسول ايله خليفه نك اكا بعتيدن و موافقده اولان حالي ذكر ايتكم كي كه خليفه رسول متبعدر
 اكا مخالف بر حكم ايله ظاهر دكلدر عيسايه مؤمن اولد بيرا و انك نبوته اقرار ايتدي بيرا باندن غيري
 شريعت موساده انبياء چوق ايتدي پس عيسايي دخي انلردن ظن ايتدي بل * پس وقتا كيم عيسايي بر حكمي زياده
 ايتدي موسي اوزره و يا خود بر حكمي نسخ ايتديكي موسي كند شريعتنده آني تقرير ايتدي بيرا عيسايي
 رسول ايتدي و رسول زياده به قابلدر و عيسايي موسي اوزره زياده ايتديكي كنه تحمل ايتدي بيرا عيسايي انك
 حقدن يهودك اعتقاد لرنه مخالف وضع ايله عيسى ظاهر اولدي بيرا انلر اني موسايه تابع ظن ايتدي بيرا
 و شريعت موسي اوزره اعتقاد ايتدي بيرا و يهود امري على ما هو عليه جاهل اولد بيرا بيلد بيرا كه عيسى رسولدر
 و رسول رسول اولك بعض احكام من مقرردر و بعضيسي ناسخدر * پس عيسى موسايي بعض احكامي تقريري
 ايتد كده يهود امري جاهل ايتدي بل * پس عيسايي موسايي شريعتي اوزره ظن ايتدي بيرا بيلد بيرا كه عيسى اول
 احكامي تقريري ايتديكي كند بيسنه شريعت اولديغي حيثيله در شريعت موسي اولديغي حيثيله دكلدر * پس
 عيسايي قتل طلب ايتدي بل) (فكان من قصته ما اخبرنا الله تعالى في كتابه العزيز عنه وعنه فلما كان رسولاً قبل
 الزيادة اما بنقص حكم قد تقرر او زيادة حكم على ان النقص زيادة حكم بلا شك) (پس عيسى عليه السلام
 قصه سندن واقع اولدي شول امر كه الله تعالى كتاب عز برنده بزه عيسايي و يهود دن اخبار ايتدي يعني عيسايي
 يهوديننده اولان ماجراي بزه اعلام ايتدي * پس وقتا كيم عيسى عليه السلام رسول اولدي زياده به قبول
 ايتدي بامقرر اولان حكمي نقص ايتكم كه و يا خود بر حكمي زياده ايتكم كه بيرا نقص بلا شك بر حكمك
 زياده لكيدر بيرا زياده اوليان شيعه ايتدي بيرا بر شريعتده واقع اولان حكمي شريعت اخراده ايتكم
 و اني تقيص ايتكم شريعت اولي اوزره بر حكمي زياده ايتكم در) (وان خلافة اليوم ليس لها هذا المنصب
 وانما تنقص او تزيد على الشرع الذي قد تقرر بالاجتهاد لا على الشرع الذي شافه به محمد صلى الله عليه وسلم
 فقد يظهرون من الخليفة ما يخالف حديثاً ما في الحكم فيخيل انه من الاجتهاد وليس كذلك وانما هذا الامام لم يثبت
 عنده من جهة الكشاف ذلك الخبر عن النبي ولو ثبت لحكم به وان كان الطريق فيه العدل عن العدل فاهو
 معصوم من الوهم ولا من النقل على المعنى فقل هذا يقع من الخليفة اليوم وكذلك يقع من عيسى عليه السلام فانه
 اذا نزل برفع كثير من شرع الاجتهاد المقرر فيبين برفعه صورة الحق المشروع الذي كان عليه عليه السلام ولا سيما
 اذا تعارضت احكام الامة في النازلة الواحدة فيعلم قطعاً انه لو نزل وحى انزل باحد الوجوه فذلك هو الحكم الالهي

وما عداه وان قرره الحق فهو شرع تقرر بررفع الحرج عن هذه الامة واتساع الحكم فيها (ورسالت ونبتون
منفردة اولان خلافت ايجون كه بوكون واقعه اولان خلافت در بوم منصب ثابت دكدر تا كيم رسول الله
صلى الله عليه وسلم شرعى اوزره زياده ايد ويا نندن نقص ايد بلكه خليفه برحكمى نقص ايدر ويا خود
زياده ايدر رسول شرع اوزره كه ائمه نك اجتهادى ايله مقرر اوله وائمه بيننده انده حكم ايتكده مخالفت
واقعه اوله بوحسه شول شرع اوزره زياده ايتزودنى اندن نقص ايتزكه محمد صلى الله عليه وسلم انكده مشافهة
خطاب اولدى واول شرع اوزره انكچون نص اولدى * پس بعض خليفه دن ظاهر اولور حكومه برحديشه
مخالف اولان شئ * پس تخيل اولنور يعنى محجوب اولان كس نه تخيل ايدر كه اول حكم مخالف خليفه نك
اجتهاد نندر وحابو كه خليفه نك اجتهاد نندن دكدر بلكه بوامام قننده كشف جهيله بو خبرنى عليه
السلام دن ثابت اولدى * پس انكچون اول حديث ايله حكم ايتكده توقف ايتدى واول حديث كشف
جهيله آ نك قننده ثابت اولدى البته انكده حكم ايدر دى وكرجه كيم اول حديث حقنده اولان طريق
عدل اولديسه عدل دن يعنى ظاهرده طريق عدل اوزره ثابت اولوب راو بلى عادل دن عادل واقع اولديسه
رسول عليه السلامه منتهى اولنجه * پس اول عدل وهمدن معصوم دكدرودنى معناه نفلدن معصوم
دكدر زير برمعنايه نقل ايدر كه اول معنى شارحك مى ادى دكدر * پس بونك كى بوكون خليفه دن واقع اولور
وكذلك عيسى عليه السلام دن واقع اولور زير تحقيق عيسى عليه السلام نشأت ثابته ده نزول ايتكده شرع
اجتهاد نك مقرر دى يعنى اجتهاد ايله مقرر اولان شرع دن احكام كثيره بى رفع ايدر * پس عيسى عليه السلام
احكام كثيره بى رفع ايتكده تبين ايدر شول حق مشروع صورتنى كه رسول عليه السلام اول حق اوزره
اول شرع اوزره ايدى خصوصا جنتكم ائمه نك احكامى نازله واحده ده متعارضه اولسه * پس قطع معلوم
اولور كه اكر وحى نزول ايدى ووجه دن بوجهله نزول ايدر دى * پس اول وجهه حكم الهى اولور دى وآنك
ماعداسى اكرجه كيم حق اى تقرر بيايتديسه ائمه نك اجتهادى حسييله پس اول شرع تقرر برروحى الهيله
وارد اولان شرع دكدر بوامتن شرعى رقع ايجون ودنى بوامتنه حكمك اتساع ايجون مقرر دى قال تعالى
(يريد الله بكم اليسر ولا يريد بكم العسر) پس عيسى عليه السلام رسول عليه السلام نص ايتدى بى احكامى
رفع ايتز بلكه احكام اجتهاديه بى رفع ايدر كه انده ائمه بيننده اختلاف واقع اولدى و حكم ايدر شول شرع
ايله كه رسول عليه السلام اى تقرر بيايدوب آنك اوزره ايدى وعنده الله دى امر آنك اوزره درو بوكون خليفه نك
حالى دى بويله در) (واما قوله عليه السلام اذا بوع الخليفةتان فاقتلوا الاخر وفي رواية الاخر منهما هذا
في الخلافة الظاهرة التي اهلها السيف وان اتفقا فلا بد من قتل احدهما بخلاف الخلافة المعنوية فانه لا قتل فيها
وانما جاء القتل في الخلافة الظاهرة وان لم يكن لذلك الخليفة هذا المقام وهو خليفة رسول الله ان عدل فن حكم
الاصل الذى به تخيل وجود الهين ولو كان فيهما آلهة الا الله لفسدتا) (بوقول اعتراض مقدره جواب ايدر يعنى نه
كيفيله الله خلفاء فى خلقه باخذون من معدن الرسل ده سلك قولك صحيح اولور وحابو كه رسول عليه السلام
ديركه اذا بوع الخيفتين فاقتلوا الاخر منهما * پس شجرضى الله عنه ديركه واما رسولك اذا بوع الخيفتين
فاقتلوا الاخر منهما قولى خلافت ظاهره حقنده دركه صاحبة السيف در وكرجه كيم خليفتين حكومه
متفق اولديسه البته ايكسندن برسنتك قتل لازم در خلافت معنويه ده قتل بوقدر زير خلافت معنويه
وحقيقه هر عصرده واقعه اولز الارجل واحد ايجونكه عصر ك كاملى اولان قطب درو باقى خلفا آنك حكمى
وتصرفى قننده در بلكه قتل خلافت ظاهرده وارد اولدى وكرجه كيم خلافت ظاهرده متعين اولان
خليفه ايجون بوقدر يعنى خلافت معنويه مقامى بوغيسه كه الاهدن اخذ ايليه وخليفه حق اوله يعنى
خليفه حق دكل ايسه وحابو كه اول خليفه رسول الله صلى الله عليه وسلم در اكر عدالت ايدر سه بوقدر اوزره
وان لم يكن لذلك الخليفة هذا المقام قوائده خليفه دن مراد خلافت ظاهرده متعين اولان عدالتله ظاهر
اولان خليفتين اولور يعنى خلافت ظاهرده متعين اولان خليفتيندن هر برسنى ايجون اكرجه كيم خلافت
معنويه الهيه مرتبه سنى بوغيسه ولكن هر برسنى عادل اولمغه خليفه رسول اولور وخليفه احميله تسميه
ارنور وچا نذر كه خليفه دن مراد خليفه آ خراوله * پس خليفتيندن ثابتنك قتل شول اصلك حكمندن

لازم

لازم كاور كه انكده الهينك وجودى تخيل اولنور والله تعالى دير (ولو كان فيهما آلهة الا الله لفسدتا) زير خليفه
مظهر مرتبه الوهيت مرتبه واحده در والله واحد در * پس خليفينك وجودندن الهينك
وجودنك جوازى تخيل اولنور پس فن حكم الاصل قولى وانما جاء القتل في الخلافة الظاهرة قولى ايجون
تعليلا راما نك جوابى دكدر اما نك جوابى هذا فى الخلافة الظاهرة قوليدر) (وان اتفقا) (اى وان اتفق الالهان
فهما مختلفان تقدير) (فتحن نعلم انهما لو اختلفا تقدير اللفظ حكم احدهما) (واكرجه كيم آلهان ظاهرده
وحكمه متفق اولديسه * پس ايكسى تقديرده مختلف اولور * پس بزعالز كه تحقيق آلهان اكر تقدير
مختلف اوله جق اولور سه البته ايكسندن برسنتك حكمى نافذ اولور) (فالنفاذ الحكم هو الاله على الحقيقة
والذى لم ينفذ حكمه ليس باله ومن هنا نعلم ان كل حكم ينفذ اليوم فى العالم انه حكم الله وان خالف الحكم المقرر
فى الظاهر المسمى شرعا فلا ينفذ الا حكم الله فى نفس الامر لان الامر الواقع فى العالم انما هو على حكم المشيئة
الالهية لا على حكم الشرع المقرر) (پس الهيندن شول اله كه آنك حكمى نافذ در حقيقت اوزره اول الهدر
وشول اله كه آنك حكمى نافذ اولدى اله دكدر وبومر ته دن بزعالز كه تحقيق هر حكم كه بوكون عالمه
نافذ اولور تحقيق اول حكم الهيك حكميدر زير الله واحد دن غيرى براحدك حكمى نافذ دكدر وكرجه كيم
اول حكم نافذ ظاهرده مقرر اولان حكمه كه شرع ايله مسما در مخالف ايسه يعنى حكم شرع اوزره دكل ايسه زير
نفس امرده الاهدن غيرى براحد ايجون حكم نافذ اولز زير عالمه واقع اولان امر مشيت الهيه حكمى اوزره در
شرع مقرر حكمى اوزره دكدر) (وان كان تقرر بره من المشيئة وكذلك نفذ تقرر بره خاصة فان المشيئة ليس لها
فيه الا التقرر بلا العمل بما جاء به) (واكرجه كيم شرعك تقرر برى دى مشيت الهيه دن واقع اولديسه وبواجل دن
اوترى شرعك خاصة تقرر برى نافذ اولدى يعنى مشيت الهيله انجق شرع مقرر اولدى شرعك موجبيله
عموما عمل تقرر بر اولدى زير مشيت الهيه ايجون شرعه تقرر برى دى غيرى برشئ بوقدر شرع كتور ديكى شئله
عموما عمل مشيت ايجون دكدر يعنى مشيت الهيه انجق شرعى تقرر برايد شرع ايله عموما على ايجاب ايتز
الامكر كيم عملك صدور نه مشيت الهيه تعلق ايليه ولكن عموم اوزره تعلق ايتز * پس شرعك تقرر برى قننده
مستعده اولان نفوس زاكيه دن عمل اعمال صالحه صادره اولور نه كيم مشيت الهيه نك تعلق قننده اعيان
مستعده وقابله مهتديه اولور * پس عالمه واقعه اولان جميع امور مشيت الهيه اوزره در كرك شرعه موافقه
اولسون وكرك اولسون وشرعك تقرر برى دى جله امور عالم دن برامردر) (فالمشيئة سلطانها عظيم ولهذا جعلها
ابوطالب المكي عرش الذات لانها لذاتها تقتضى الحكم فلا يقع فى الوجود شئ ولا يرتفع عنه خارج عن المشيئة
پس مشيت الهيه نك سلطانى عظيم در يعنى سلطانى عظيمه در انكچون ابوطالب مكي اى عرش ذات ايلدى يعنى
ذات الوهيت ايجون ذات احديه مطلقه ايجون دكل زير مشيت لذاتها برحكم اقتضا ايدر * پس وجودده
برشئ واقع اولزودنى وجوددن مرتفع اولز مشيت الهيه دن خارج اولديغى حالده يعنى مشيتك حقيقى
لذاتها حكم اقتضا ايدر زير مشيت نفس اقتضا ايدر واقتضا دى علم الهى تعيين ايتدى شئلك تخصيصه
حكمدر * پس شول شئلكه مشيت الهيه آنك وقوعه تعلق ايدر اول شئ واقع اولور زير شول امر الهى كه
انكچون رد بوقدر اول امر دركه وجودا وعدما آنك وقوعه مشيت الهيه متعلقه اولدى * پس مشيت
الهيه اكر برعملك وقوعه مقتضيه اولميدى واكم امر مقترن اولميدى اول عمل واقع اولزودى وكرجه كيم مشيت
اول عمل انجق امر لاقتراننى مقتضيه در زير مشيت مأمور دن برعملك وقوعى مقتضيه دكدر انجق عمل ايجون
امر لوقوعى مقتضيه در) (فان الامر الالهى اذا خولف هنا بالمسمى معصية فليس الا بالامر بالواسطة لا الامر
التكويى فاخالف الله احد قط فى جميع ما يفعله من حيث امر المشيئة فوقعت المخالفة من حيث امر الواسطة
فافهم) پس تحقيق جنتكم بودا تركليفه امر الهى به مخالفت اولنسه يعنى لسان شرع ايله وارد اولان امر الهى به
برا حد مخالفت ايتسه معصيته مسمى اولان شئله * پس اول امر واسطه ايله اولان امر الهيدن غيرى دكدر
يعنى واسطه رسول ايله اولان امر تكليفى وامر شرعيدر امر تكويى دكدر * پس براحد الله تعالى به مخالفت
ايتدى اصلا امر مشيت حقيقتيله واقع اولان الله تعالى نك جميع فعلنده پس مخالفت واقعه اولدى واسطه ايله
اولان امر حقيقتيله مشيت الهيه حقيقتيله امر مخالفت واقع اولدى شوبله معلوم اوله كه امر الهى ايكى قسم

اورزه در بر قسمی انبیا و اولیا و ائمه مجتهدین واسطه سید اولان امر در بر قسمی واسطه سید و اول امر تکیو بنیدر که مشیت الهیه ایل شیتک وقوعه اولان امر در الله تعالی (اذا اراد شئ ان یقول له کن فیکون) پس امر تکیو بنیده مخالفت ممکن دگدر کرک شئی معدومک ایجاد بنه تعلق ایتسون و کرک شئی موجودک اعدا منه و اما واسطه رسول ایل اولان امر شرعیده پس مخالفت واقع اولور آنکچون ناسک بعضیسی انبیا به مؤمن اولور و بعضیسی کافر اولور و مؤمن اولورک بعضیسی مأمور اولدیغی اعمال ایل ایمان ایدر و بعضیسی ایمان ایتز پس بر احد الله تعالی به امر مشیت حیثیتله آنک جمیع افعاله مخالفت ایتدی زیر مشیت الهیه به مخالفت بر شئی واقع اولور پس عیددن مخالفت واقع اولدقده واسطه رسول ایل اولان امر حیثیتله واقع اولور مشیت الهیه حیثیتله مخالفت یوقدر بلکه امر تکیو بنیده واقع اولان مخالفت دخی امر مشیتدن واقع دگر زیر مشیت الهیه نه وجهه متعلقه اولور سه اول شیتدن ظاهرده امر امتثال ایلد واقع اولور پس امر تکیو بنی عموم اورزه در کرک شئی مأمور مستعد اولسون و کرک مستعد اولسون پس امر امتدادده مقارن اولدقده واقع اولور و استعدادده مقترن اولدیغی وقتده واقع اولور و امر تکیو بنی مکوناته نسبتله عموم اورزه در لکن اشیاک استعداداتی مختلفه اولغله هر شیتک قابلیت حیثیتله مختص اولور هدایته قابله اولان اشیا مهتمده اولور و ضلالتیه قابله اولان اشیا ضاله اولور پس شیتک امر تکیو بنی به مخالفتی یوقدر جمیع اشیا کاستمال اورزه در شویله فهم اولنه ماشاء الله کان و ما لم یشاء لم یکن) و علی الحقیقه فامر المشیئة انما یتوجه علی ایجاد عین الفعل لا علی من ظهر علی یدیه فیتخیل ان لا یكون ولكن فی هذا المحل الخاص پس امر مشیت فی الحقیقه فعلک عینی ایجاد نه توجه ایدر آنک وجودندن مقتضی اولدیغی حالده یوخسه توجه ایتز شول کسسه نک اورزیه که فعل آنک یدینی اورزه ظاهر اولور یعنی امر مشیت انجق فعل اورزه وجود ایل حکم ایدر و عین قابله نک قوتده اولان شئی ایجاد و اظهار ایتکچون اکاتعلق ایدر و فعلک فاعل ظاهر یسی اورزه که فعل آنک مظهر نده واقع اولور حکم ایتز پس مستحیل اولور که فعلک عینی واقع اولیه و لکن یومحل خاصده ایجاد ایدر و آنکچون لا علی من ظهر علی یدیه قوایله قید ایلدی زیرا امر مشیت فعلک عینی ایجاد نه توجه ایتدکده فعلک عینی مقصود بالذات اولور و آنک عدم وقوعی مستحیل اولور و اما امر مشیت شول کسسه نک ایجاد نه توجه ایتسه که فعلک عینی آنک یدینی اورزه ظاهر اولور پس اول کسسه نک ایجادی قتنده وقت اولور و فعلک عینی موجوده اولتی لازم کلز پس اسکر عین قابله نک استعدادی لسان شرع ایل واقع اولان امر تکیو بنی به موافق اوله جق اولور سه امر تکیو بنیه فعلک عینی موجوده اولدقده طاعت تسمیه اولنور و اگر عین قابله نک استعدادی امر تکیو بنی به موافق اولیه جق اولور سه امر تکیو بنیه فعلک عینی وجوده کدکده مخالفت و معصیت تسمیه اولنور و امر تکیو بنی به و امر شرعی به نسبتله آنکچون شیخ رضی الله عنه) (فوقنا یسمی به بخالفة لامر الله و وقتا یسمی موافقة و طاعة لامر الله) دیدی پس بروقتده امر تکیو بنی سبیلد ظاهر اولان فعل امر تکیو بنی نک اکاتعلق سبیلد امر الهی به لسان رسول ایل اولان امر تکیو بنی مخالفت تسمیه اولنور موجود اولان شئی امر تکیو بنی اولان امر الهی به مخالف ظاهر اولغله و بروقتده امر الهی به موافقت و طاعت تسمیه اولنور فعلک عینی لسان شرع ایل اولان امر الهی به موافق ظاهر اولغله و اما مشیت الهیه اولان امر الهی به نسبتله پس مخالفت تسمیه اولنور زیر مشیت الهیه به مخالف وجوده بر فعل صادر اولور و هر فعلک عینی عین ثابته نک استعداد خاصیه سبیلد متعلقه اولان مشیت الهیه سبیلد واقع دگر و کذلک امر مشیت فعلک عینی ایجاد نه متوجه دگر اول کسسه به متوجه دگر که فعل آنک یدینی اورزه ظاهر دگر پس امر مشیت اعتبار ایلد مخالفت یوقدر (و یبعضه لسان الحد و الذم علی حسب ما یكون) پس فعله لسان جد و لسان ذم تابع اولور و واقع اولان شئی سبیلد یعنی ظاهرده فعلک وقوعی حسبی اورزه اکثر عالسان جد تابع اولور و طاعتله تسمیه اولنور و واسطه ایل اولان امر شرعه موافق ایتسه و کذلک شرعه موافق دکل ایتسه پس جد ایلد ذمک فعله تبعیتی واسطه شرع ایلد امر سبیلد در امر مشیت سبیلد حالتینده معا بعد حقه مطیع دگر (ولما کان الامر فی نفسه علی ما قرناه لذلك کان مآل الخلق الی السعادة علی اختلاف انواعها فعبعن هذا المقام بان الرحمة وسعت کل شئی و انما سبقت

الغضب الالهی) (وقتا کیم امر حد ذاتده بزم تقریر و تحقیق ایتدیکم ز اورزه اولدیه که امر مشیت اعتبار ایلد مخالفت یوقدر رانقیاد و امتثالده خلقک مآلی سعادته در یوندن اوتری سعادت انواعک اختلافی اورزه در زیر اعیان حقایقه مختلفه در پس اعیانک استعداداتی حسیله خلقک دخی سعادت اختلافی اورزه ظاهر اولور پس حق تعالی بمقامدن تعبیر ایلدی که رحمت شیتک کلسنه واسعه در و تحقیق رحمت غضب الهی بی سابقه در یعنی امر مشیت خلق مطیع اولغله فعل ظاهرک کرک امر تکیو بنی به موافق اولوب طاعت تسمیه اولنور و کرک مخالفت اولوب معصیت تسمیه اولنور و وسعت رحمتی کل شئی و سبقت رحمتی علی غضبی قوایله تعبیر ایلدی زیر رحمتی جمیع اشیا بی واسعه در و امر تکیو بنی به مخالفت اولان فعلک مقابله سنده واقع اولان غضب الهی بی سابقه در زیر حق تعالی عالمدر که عالمینک کلسنی کندی شاکتی اورزه عمل ایدر یعنی هر بریسی امر مشیت اورزه عالمدر و مشیت علم حسیله تعلق ایدر و علم دخی معلوم حسیله در (والسابق متقدم) و حال بوکه سابق اولان رحمت متقدم در غضب عارض اورزه زیر غضب امر شرعه مخالفت اولان فعل مقابله سنده طاری و عارض اولدی پس کلک مآلی رحمت سعادته در) (فاذا الحق هذا الذي حکم علیه المتأخر) (یونده تقدیم و تأخیر واردی اذ الحق هذا المتأخر الذي حکم علیه المتقدم) پس تخنیکم متأخر اولان غضب عبده لاحق اولسه که عبده امر تکیو بنی به مخالفتی حسیله آنک اورزه حکم ایلدی آنک اورزه متقدم اولان حکم ایدر و متقدم اولان رحمت سابقه در) (فقالته الرحمة اذ لم یکن غیرها سابقا) (پس عبده رحمت نأله اولور زیر رحمتدن غیری بر شئی سابق اولدی پس ثابت اولدی که کلک مآلی رحمته در زیر ابراحدک امر مشیت مخالفتی یوقدر) (فهذا معنی سبقت رحمته غضبه لتحکم علی من وصل الیها فانها فی الغایة وقفت والکل سالت الی الغایة فلا بد من الوصول الیها فلا بد من الوصول الی الرحمة و مغارقة الغضب فیکون الحکم لها فی کل واصل الیها بحسب ما تعطیه حال الواصل الیها) پس بوذ کر ایتدیکم ز شئی سبقت رحمته غضبه قولنک معنا سیدر یعنی حقت رحمتی غضبی سبق ایتدی تا کیم رحمت حکم ایلدیه شول کسسه نک اورزیه که اول رحمته واصل اولدی زیرا تحقیق رحمت غایتده واقع در و حال بوکه خلقک کلسنی غایته سالکدر پس غایته وصولدن لا بد در و رحمته وصولدن و غضبه مقارقتدن لا بد در زیر رحمت غایتده واقع در پس حکم رحمته مختص اولور هر احد حقه که رحمته واصل اولان هر احدک حالی اعطا ایتدی شئی حسیله یعنی رحمته راصلیتک اختلاف احوالی سبیلد رحمت دخی ایلده حاکمه اولور رحمتک انواعی اورزه که هر بریسی بر نوعی اقتضاید زیر بعضیسنک حالی رحمتدن انجق غضب ایلد تعددی و آنک مقتضای اورزه التذادی اعطا ایدر حتی جهنم ایلد مسمی اولان دار آنک حقه جنت اولور پس آنک حقه نعيم و راحت عین جهنم اولور و بعضیسنک حالی غضبدن خلاصی اعطا ایدر منتقمک اخذند نصکره و بعضیسنک حالی اترضا ذوقی و روح و جدانی اعطا ایدر و بعضیسنک حالی درجات عالییه بلوغی اعطا ایدر و بالجملة هر بر شخصک عاقبتی رحمت و سعادت در اگرچه کیم بعضه نسبتله رحمت نسبییه در شعر) (فن کان ذافهم بشاهد ما قلنا) وان لم یکن فهم فیأخذ عینا) پس شول کسسه که من عند الله فهم و بصیرت صاحبی اولدی بزم ذکر ایتدیکم ز شئی یعنی کلک مآلی رحمته در یواد عا ایتدیکم ز شئی شهود و اعیان ایلد مشاهده ایدر و اگر بر احد فهم و بصیرت صاحبی دکل ایتسه پس فهمی و علی بزدن اخذ ایتسون پس مرتبه اولی مرتبه شهود و اعیان در مرتبه ثانیه مرتبه ایمان و تقاید در (فانما الاما ذ کرناه فاعتمد علیه و کن بالحال فیه کما کننا) پس نفس امرده واقع اولان بزم ذکر ایتدیکم ز شئی غیر دگدر پس سن بزم قولنزه اعتماد ایلد و حال ایلد آنک حقه اول بزم اولد یغمز کبی یعنی اگر بزم قولنزه اعتماد ایلد جک اولور سک شهود و اعیان بزم حاکم اولدی کبی سندخی شهود و اعیان حالیه متصف اولور سن (فنه الیما ما تلونا علیکم و منا الیکم ما و صینا لکم منا) (پس شول شئی که بز آنی سزه تلاوت ایتدک و سزه بیان ایتدک حقدن بزه وارد در یعنی وارد الهیدر و بزدن سزه وارد در کندی نفس بزدن بزم و هب ایتدیکم ز شئی یعنی مظهر بیت کلیه مز وسعت و جمعیت قلبیه مز حسیله علم الهی و فیض ربانی بزم قولنزه نازل در و بزدخی امانت و خلافت مز حسیله سزه اعطا ایتدیکم ز علی و فیضی سزک قابلیت و استعدادیکم ز حسیله اعطا ایدر پس سزه علم الهیدن بر شئی واصل اولور العلم الهی محضی اولان بزم قولنزدن معاض اولور) (واما تلین الحدید فقلوب قاسیه باینها الزجر و الوعید تلین النار الحدید) (واما داود

عليه السلام حديدى تليين ايتسى * پس قلوب قاسيه صورتيدركه انلري زجر ووعيد تليين ايدر نار حديدى
تليين ايتدى كي زير اخاشيه اولان قلوب قاسيه كه زجر ووعيد ايله متاثره در مستعده در مواعظه واحكام
الهييه وتصرفات روحانيه انلري تليين ايدر پس داود عليه السلام حديدى تليين ايتسى حق تعالينك
دارده انك كلامنى استماع ايدن مؤمنينك قلوبنى تليين ايجون اعطا ايتديكي قوتك صورتيدركه پس قلوبك
تليين تليين حديدك روحيد زجر حديدك لينت وارد رفته كيم * مؤمنينك قلوبنده انقياد و طاعته قابليت واردر
(وتليين الحديد ما هو صعب وانما الصعب قلوب اشد قسوة من الحجارة فان الحجارة تكسر ها وتكلسها النار
ولا تليينها) (وتليين حديد صعب دكادر بلكه صعب اولان شول قلوبك تليين دركه حجاره دن قسوت
وصلابت بوندن دخي اشد زجر حجاره يي نار كسر ايدر وكس ايدر يعنى نوره ايدر وانلري تليين ايتز
پس اهل حجابك قلوبى اوج قسم اوزره اولور بر قسمى قلوبدركه زجر ووعيد انلري تليين ايدر بر قسمى بعض
حجاره كي كه انلردن انهار تفجر ايدر (وان منها لما يتفجر منه الانهار وان منها لما يشقق فيخرج منه الماء) پس
بر قسم قلوب زجر ووعيد دن متاثره اولور ومياه علوم معارف وانهار فيوض عوارف انلردن نبع ايدر بر قسمى
حجاره دن قسوتى اشد اولان قلوبدركه بر قسم قلوب وعظ ونصيحتدن متاثره اولور * پس حجاره دن قسوتى
اشد اولان قلوب ايله كامل حالى نيجه در) (وما لان له الحديد الا لعل الدروع الوافية تنبها من الله ان لا يتقى
الشيء الابنفسه فان الدروع يتقى بها السنان والسيف والسكين والنصل فانقيت الحديد بالحديد) (وحق تعالى
دارده حديدى لين ايتدى الادروع واقبه علمدن اوتري يعنى حديد دن مخذله اولان آلات حريدن انسانى واقبه
وحافظه اولاندر وعلمدن اوتري تا كيم داود دروعى عامل اوله * پس عمل دروع دن اوتري الله تعالى حديدى
اكاتلين ايتدى الله تعالى دن تنبيه دن اوتري كه بر شئ وقايه اولمز يعنى شئ كندى نفسى حفظ ايتزالا كندى
نفسيله زجر تحقيق دروع سبيله سنان وسيف وسكين ونصل اتقا اولور يعنى دروع ايله سن سنان وسيف
وسكين ونصل دن نفسى وقايه ايدر سن سن نفسى حديد دن اتقا ايدر سن پس الله تعالى ايله
اتقا اولور) (فحاء الشرع المحمدي يا عوذ بك منك فافهم) (پس شرع محمدى اعوذ بك منك قولن كتوردى
يعنى رسول عليه السلام ايتدى يارب بن سندن سكا صغورم پس حقدن حقه اتقا اولور حديد دن حديد ايله
اتقا اولنديغي كي شئ حقدن دروع اتقا اولوب حقدن حقه اتقا اولنديغي انسان ذات وصفا تيله وجود حقدن
محو اولوب وجود حق انك ظاهر وباطنى احاطه ايتسكه وجود حقدن اتقى (ان بطش ربك لشديد بطش حقدن
اتقا ايدر * پس حديد ايله حديد دن اتقا اولنديغي حقه حقدن اتقا اولنديغنك صورتيدركه ولكن بوامر غامض
اولديغندن اوتري فافهم ديدى) (فهذا روح تليين الحديد فهو المنتقم الرحيم والله الموفق) (پس اعوذ بك منك
قولن دن مفهوم اولان توحيد ذاتى كه حقدن حقه اتقا اولور حديدك تليين روحيد يعنى داود عليه السلامك
حديدى تليين ايتسى انك روحى واندن غرض توحيد ذاتيد زجر احق منتقم ورحيم در * پس اسم منتقم دن
اسم رحيم ايله اتقا اولور * پس استعاذه الله دن الله ايله واقعه اولور والله تعالى بواستعاذه نك سر نه و بوفيقه
موقدر لارب غيره

فص حكمة نفسية في كلمة يونسية

اعلم ان هذه النفس الانسانية بكالها ارواحا وجسما ونفسا خلقها الله على صورته فلا يتولى حل نظامها الا من
خلقها الماييده وايس الا ذلك) (سن عالم اوليكه تحقيق بونشأت انسانيه يي كال ايله روح وجسم ونفس بوندن
الله تعالى كندى صورتى اوزره خلق ايلدى يعنى حضرت الوهيدده اسماء الهييه وصفات ربانيه جمعيتك
صورتى اوزره خلق ايلدى يعنى حضرت الوهيدده اسماء الهييه وصفات ربانيه جمعيتك صورتى اوزره خلق
ايتديكه بوجعيتك صفات كاليه يي انده ظاهر اوله پس صورت حق اوزره مخلوقه اولان بونشأت انسانيه نك
نظامى حلقه متولى اولمز واكباشرت ايتز بونشأتك خالقندن غيرى يعنى بونشأتك خالقى انك نظامى حلقه
متولىدر با كندى سبك يد قدر تيله وحابوكه بزيان الهى اولان نشأت انسانيه نك نظامى حلى اولمز الا انك يد يله
الله يتوفى الانفس حين موتها زجر ارا حلك قبضى ضرورتك اختلافى اوزره موت و قتل وهدم ايله امر الهى يه
رجوع ايدر و قتل وهدم ايجون موضوعه اولان اسباب حلق قبضه سنده ويد قدر تيله در) (وابا ميره) (ويا خود

امر شرعى اولان قصاص ايله يعنى ويا خود بونشأتك نظامى حلقه متولىدر شرعا قصاصه امر ايتسكه
(ومن يولاها بغير امر الله فقد ظلم نفسه وتعدى حد الله فيها وسعى في خراب ما امره الله بعمارته) (وبركسكه كه
بونشأت انسانيه نك نظامى حلقه بغير امر الله يي امر شرعيسز متولى اولسه و آنى هدم ايتسه * پس تحقيق
كندى نفسنه ظلم ايدر اول نشأتك حقدن الله تعالى نك وضع ايتديكي حدى تعدى ايدر وشول كسسه نك
خرابنده سعى ايدر كه الله تعالى انك عمار تيله امر ايلدى (ومن يتعد حدود الله فقد ظلم نفسه) (واعلم ان الشفقة
على عباد الله احق بالرعاية من الغيرة في الله) (سن عالم اول كه تحقيق عباد الله اوزره شفقت رعايته احقدن
فى الله غيريدن يعنى شول عباد الله اوزره شفقه كه شرع انلرك قتلنه حكم ايتدى محاربين اولان كفار ومشركين
كي وقا تل كي فى الله غيرت ايجون انلري قتل ايتكدن مراعاته احق واولى در زجر بونشأتك مراعاتى صورت
الهييه نك مراعاتيدن وظهور واطهار كلي بونشسته متوقدر (ان الله خلق آدم بيديه) حق تعالى آدمك
خلقتنه ايكى يد قدر تيله مباشر در * پس بونشأتك امتدادنده سعى ايتك حقدن صورتى امتدادنده وآنك امرى
وقوعنده سعى ايتكدن وغيرت امر نسبى وامر عدميدن وانسان عدم غيرت اوزره مؤاخذه اولمز سيماني الله
غيرتى موجه اولان افعالك صدورى حقدن اولديغي مشاهده اولنديقه غيرت ايتسكه مجال قالمز زجر غيرت
غيرتيدنر و بونده غيرت يوقدر * پس اكر غيرت ايدر سه غيرت يي ثبات ايدر ومع هذا غيرت امر نسبيدن حقايق
ثبوتيه ده آنك اصلى يوقدر مراتب متضاده حسييله عارضه اولور) (اراد داود عليه السلام بزيان بيت المقدس
فيناه مرارافكا ما فرغ نهدم فشكا ذلك الى الله فاوحى الله اليه ان بيتي هذا لا يقوم على يدي من سفك الدماء
فقال داود يارب الم يكن ذلك في سبيلك قال بلى ولكنهم اليسوا بعبادى قال يارب فاجعل بنيانه على يدي من هو
مضى فاوحى الله اليه ان انك سليمان يبنيه) داود عليه السلام بيت مقدس يي بنا ايتك ديلدى پس مرارافكا بنيان ايتدى
پس هر خنكم آنك بناسندن فارغ اولور دى بيت نهدم اولور دى * پس بوندن اوتري الله تعالى به شكايه ايتدى
پس الله تعالى داوده وحي ايتدى كه تحقيق بنم بويتم قائم اولمز الاشول كسسه نك بيدى اوزره كه سفك دما ايتدى
پس داود ايتدى يارب يوسفك دماء سنك سبيلكده اولمديعى وسنك امرك ايله دكلمدر حق تعالى داوده جواب
ايدوب ايتدى بلى بنم سبيلكده در ولكن مقتول اولمز بنم عبادم دكلمدر داود عليه السلام ايتدى يارب بيت
مقدسك بنيانى ايله شول كسسه نك بيدى اوزره كه اول كسسه بندن اوله * پس الله تعالى داوده وحي ايلدى كه
تحقيق سنك اوغلاك سليمان اى بنا ايدر) (فالغرض من هذه الحكاية مراعاة هذه الشأ الانسانية وان اقامتها
اولى من هدمها الا ترى عدوالدين قد فرض الله في حقهم الجزية والصلح ابقاء عليهم وقال وان جنحوا للسلم
فاجنح لهم او توكل على الله) پس بوحكايتدن غرض بونشأت انسانيه نك مراعاتيدن و تحقيق بونشأتك اقامتى
فى الله غيرتدن اوتري آنك هدمندن اولى در عود دى كور مزيسن كه الله تعالى انلرك حقدن جزيه يي و صلحى
فرض ايلدى انلر اوزره حياتى ابقادن اوتري والله تعالى (وان جنحوا للسلم فاجنح لهم او توكل على الله ديدى
يعنى اكر مشركين سكاميل ايدر لر سه انقياد ايجون وسنك صليح ايجون * پس سن دخي سلمه وصلحه ميل ايت
وسندن سوال ايتد كارى شئى انلر اعطا ايله والله تعالى به توكل ايله لاهضيمى للسلم قوله راجع در زجر اوت
معايدنر) الا ترى من وجب عليه القصاص كيف شرع لولى الدم اخذ الفدية او العفو فان ابى فحينئذ يقتل
سن كور مزيسن شول كسسه يي كه آنك اوزره قصاص واجب اولدى كه ولى دم ايجون فديه يي اخذ ايتك
ويا خود عفو ايتك نيجه شرع اولندي يعنى ولى دم اوزره قصاص واجب قلمدى بلكه كاستروع اولدى ديلرسه
فديه يي اخذ ايتسون و ديلرسه عفو ايتسون فديه يي اخذ ايتسكه و يا خود عفو ايتسكه عند الله موافق اولمز بلكه
قاتل حياتى ابقا ايتسكه مأجور اولور (فن عفا واصلح فاجره على الله اكر قاتل اعطاء فديه دن ابا ايلدر سه پس
بوتقدير اوزره قتل اولور) (الا تراه سبحانه اذا كان اولياء الدم جماعة فرضى واحد بالدية او عفا وباقي الاولياء
لا يريدون الا القتل كيف يراعى من عفا ويرجع على من لم يعف فلا يقتل قصاصا) حق سبحانه وتعالى كور مزيسن
دم و ليلرى بر جماعت اولوب پس برى ديتنه راضى اولسه و يا خود عفو ايتسه باقيلر قتلدن غيرى مر ادا ايتسه لر نيجه
رعایت ايدر عفو ايدنه وانى عفو ايتنلره ترجيح ايدر پس قصاص بوندن ده قتل اولمز بر نسه صاحبي
حقدن در كه اول رسول عليه السلام زماننده بر كسسه قتل اولندي پس آنك و ليسى آنك حبلنى بر شخصك الله

الله سبحانه لا يجوز في سبيل الله عز وجل جهاداً وفي سبيل الله شهادة تدينه وكرهه كيم في سبيل الله عز وجل
اعلاء كلمة الله ورفع اعلام الهيمه ونواب شهادت حاصله واما طرفه في دين ربك بنيتي هدمنده اولان شره معادل
دكادر) (وذلك انه لا يعلم قدر هذه النساء الانسانية الا من ذكر الله الذكرا المطلوب منه فانه تعالى جالس من ذكره
والجالس مشهود للذاكر ومتى لم يشاهد الذكرا الحق الذي هو جلسه فليس بذاكر) وذكر الله في سبيل الله عز وجل
وتم اذندن افضل اولد يغتلك بياني تحقيق شان بودر كه بونشأت انسانيه نك قدر في عالم دكادر الاشول كسمنه كه
الله تعالى بي ذكر ابدى اندن مطلوب اولان ذكر ايله وذا كردن مطلوب اولان ذكر بودر كه ذا كر ذكره كندى
سندن غائب اوله وانك مظهر نده حق منه كندى نفسى ذا كر اوله وذا كرومذ كوروز كر شئ واحد اوله زيرا
تحقيق الله تعالى انى ذكر ابدن كسمنه نك جلسيه درو حال بوكه ذا كر جلسيه اولان حق ذا كر مشهوديدر
هر جكم ذا كر انك جلسيه اولان حق مشاهده ايتيه پس فى الحقيقة اول ذا كر دكادر زيرا حق تعالى
ناجلس من ذكرى دير وذا كر جلسيه اولان حق ذا كر مشهوديدر پس حق مشاهده ايدن فى الحقيقة
اكر درو مشاهده ايتن ذا كر دكادر پس جميع اعضا و قوا سيله حق ذا كر اولوب انك مشاهده سنده اولان وحق
مهردى لذتى ذوق ايدن ذا كر ذوقا بونشأتك قدرن عارف در زيرا حقك مشاهده سئ وشهودى بونشأيه
مخصوصدر پس محل مشاهده حق اولان بنیان ربك هدى حقنده سعى ايتز بلکه ابقاسى حقنده سعى ايدر
فان ذكر الله سارى فى جميع العبدلا من ذكره بلسانه خاصه) (و قول ومتى لم يشاهد الذكرا الحق الى آخره قولى
بكون تعليل اولق جائزدر يعنى ديمك اولور عبد جميع قوا وجوار حيله حق ذا كر اولوب انك جلسيه اولان
فى جميع قوا وجوار حيله مشاهده ايتك كر كدرنا كيم حق ذا كر مطلوب ايله ذكر ايله * زيرا ذكر الله عبدك
جميع قوا وجوار حنده ساريدر يعنى عباد روحى ونفسى وقليله وجميع قواى جسمانيه واعضاء بدنيه وقواى
جانيه ايله حق ذا كر در وذا كر الله بونلر كليسند ساريدر حق لسان ايله خاصه ذا كر اولان كسمنه به ذكر
مخصوص دكادر و جائزدر كه فان ذكر الله قولى الامن ذكر الله الذكرا المطلوب منه قولته تعليل اوله يعنى بونشأتك
فى شول عالمدر كه الله تعالى بي ذكر ابدى اندن مطلوب اولان ذكر ايله زيرا ذا كر عبدك جميع قوا سنده ساريدر
سندن مطلوب اولان ذكر جميع قوا و اعضا سيله و جمعيت قليله اولان ذكر در لسان ايله الى خاصه ذكر اولان
سمنه نك ذكرى دكادر * پس ذكر الله عبدك جميع اعضا سنده سارى اولوب عبدك جميع اعضا سيله حق ذا كر
اولور جميع اعضا سيله حقك شهودنده اولور وحقك شهودى قنده كندى نفسى فائيه مشاهده ايدر * پس
حقيقه ذكر ايله حق ذا كر اولوب مشاهده اولان كسمنه بونشأتك قدر فى عالم در زيرا نشأتك واسطه سيله وشهوده
صل اولدى اكر بونشأه سى هدم و انيدى دولت شهوددن محروم قالوردى وكذلك كمال شهود بونشأه ده
كر كحقيقى قنده حاصل اولمغه وذا كر حق بونشأه ده مشاهده ايتك بونشأتك قدر فى ذا كر مشاهده ايتجى
فى اولور) (فان الحق لا يكون فى ذلك الوقت الا جلسا للسان خاصة فبإزاء اللسان من حيث لا يراه الانسان
اهوراه) (يعنى لسان ايله خاصه حق ذا كر اولان مطلقا حق ذا كر و مشاهده دكادر زيرا انسان لسان ايله ذكر
تدبكي وقتده حق خاصه لسانك جلسيه اولور سائر اعضا وجوارحك جلسيه اولوز زيرا حق انا جلس من
كر فى ديروانى ذكر ايدن لساندر * پس حق خاصه لسانك جلسيه اولور * پس لسان حق مشاهده ايدر انسان
كايتيله آنى مشاهده ايتدبكي حيثيله رانى اولمدي فى شئ ايله كه اول بصردر و يا خود بصرو بصيرت جمعيتدر
وتقدير اورزه بماهورة قولى لا يراه الانسان قولته متعلق اولور و دنى فبإزاء اللسان قولته متعلق اولمق جائزدر
عنى لسان حق مشاهده ايدرا ك مخصوص اولان بصرايله ولسانك حق رؤيتى حقك ذكرنده انك اشتغال
استهلا كيدر شول حيثيله كه ذكر الله غيرى اندن بر لفظ صادر اولمق ممكن اولميه زيرا اول وقتده حق
سانك جلسيه وشهودى اولور * پس لسان ايله خاصه حق ذا كر اولان كسمنه بونشأتك قدر فى عارف
دكادر) (فافهم هذا السر فى ذكر الغافلين) (پس غافلنك ذكرى حقنده بوسرى سن فهم ايله زيرا غافل
اعضا واجزا سيله كشيردر پس غافل قننى عضوى كه حق ذا كر در اول عضوى حق مشاهده وقتنى
عضوى كه غافلدر پس اول عضوى حق مشاهده دكادر پس ذا كر غافل بعض اعضا ايله ذا كر در وبعض
اعضا ايله غافلدر) (قالا كرم الغافل حاضر بلا شك والمذكور جلسيه فهو يشاهده والغافل من حيث

غفلته ليس بهذا كرها هو جليس الغافل) (پس جمعیت ابله حقل ذ کردند غافل اولان کسندن عضو ذا کر
بلا شک حاضر درو حق مشاهده درو حق مذ کورائک جلیسیدر پس اول جزء ذا کر حق مشاهده درو وعبدن
جزء غافل غفاتی حیثیتله حق ذا کر دکدر * پس حق جزء غافلک جلیسی دکدر) (فالانسان کثیر ما هو احد
العین والحق احد العین کثیر بالاسماء الالهیه کما ان الانسان کثیر بالاجزاء وما یلزمه من ذکر جزء ما ذکر جزء آخر
فالحق جلیس الجزء الذاکر منه والاخر متصف بالغفلة عن الذکر) (زیر تحقیق انسان قوا و اعضاء ابله کثیردر
اعضا حیثیتله احد العین دکدر زیرا هر عضو و ایچون عین واحد حاصلدر و حق احد العین و اسماء ابله کثیردر
نه کیم تحقیق انسان اجزا ابله کثیردر و عین ابله واحددر و اجزادن بر جزو ک ذکرندن جزء آخر ذ کر
لازم کلز پس حق انساندن ذا کر اولان جزو ک جلیسیدر و ذا کر اولین جزء آخر ذ کردن غفلته متصفدر)
(ولا بد ان یکون فی الانسان جزء ینکر به یکون الحق جلیس ذلك الجزء لحفظ باقي الاجزاء بالعناية) (ولا بد در که
انسانده بر جزء واقع اوله که انسان اول جزء ابله حق ذکر ایلده که حق اول جزو ک جلیسی اوله پس حق تعالی
اول جزء ذا کر سبیلده عنایتله باقی اجزای حفظ ایدر اجزایک استحقاقیله دکل بوتقدیر اوزره فحفظ ضمیری
حقه راجع اولور و ضمیر جزء ذا کره راجع اولمق جائزدر یعنی * پس اول جزء ذا کر باقی اجزای حفظ ایدر عنایت
الهییه ایله که الله تعالی اول جزء ذا کر سائر اجزایک حفظی ایچون ائله عنایتدن اوزری سبب امتش اوله و سائر
اجزا اول جزء ابله منصفه اوله حقیقه ذکر ایله حق ذا کر اولان کاملک وجودیله حق تعالی جمیع اجزای عنایت
الهییه ایله حفظ ایتدیکی کبی * پس انسانک شول جزئی که حق ذا کر اوله و اول جزو ک حق جلیسی اولوب آنک
مشهودی اوله عنایت الهییه ایله اول جزو سائر اجزای حفظ ایدر و سائر اجزا دخی جمیع وجوه ایله غفلت ابله متصفه
اولز هم قوم لایستی جلیسهم) (وما یستولی الحق هدم هذه النشأة بالمسمى موتا) (بوقول ایله سوال مقدره جوابدر
کانه سائل دیرسن دیرسن که انساندن جزء ذا کر سائر اجزائی حافظدر و حال بوکه اللهم امانتله بونشأت
منحفظه دکدر فانیه در * پس شیخ رضی الله عنه جواب ایدوب دیرکه و حقل موت ابله مسمی اولان شی ابله
بونشأتک هدمی توالیتی بوتقدیر اوزره مامصدریه اولور والذی معناسنه اولمق جائزدر) (فلیس باعدام وانما هو
تفریق) (پس اول تولیته اعدام دکدر و یا خود اول شی اعدام دکدر بلکه اجزا مجتمعی تفریقدر) (فیأخذه
اليه وليس المراد الا ان يأخذه الحق اليه واليه يرجع الامر كله) (پس حق تعالی انسانک روحی و حقیقتی
کندیسنه اخذ ایدر یعنی اجزا عنصریه دن هر بریسی متفرق اولور و هر بر جزء کندی اصلنه رجوع ایدر فنا
بولز الا اجزادن مجتمع اولان صورت واحد متفرقه اولور و حال بوکه موت ابله مسمی اولان شی ابله بونشأتک
هدمندن حقل مرادی دکدر الا حق تعالی آنک انسانکی کندیسنه اخذ ایدر و امرک کیسی حق رجوع ایدر
(فاذا اخذه اليه سوى له مریکما غیر هذا المركب من جنس الدار التي ينتقل اليها وهي دار البقاء لوجوده
على الاعتدال) (پس جنکم حق تعالی انسانکی موت ابله مسمی اولان شی ابله کندیسنه اخذ ایلسه آنکچون یعنی
آنک روحی ایچون بومر کبدن غیر بر مرکب تسویه ایدر شول دارک جنسندن که انسانا کانتقل اولور و اول
دارد اربقادر اعتدالک انده وجودندن اوزری یعنی انسان بونشأت ذیویه ده و منازل اخرویه و الهیه یه آنک
واسطه سیله سائر و سائلک ایکن بونشأت موت ابله منخله اولدقهده حق تعالی حقیقت انسانیه ایچون و روح انسانکی
ایچون مرکب آخر تسویه ایدر و اول دارک جنسندن که انسانا کاستنقلدر و لکن اول مرکب ثانیلک تسویه سی
انسان منتقلک اخلاقی و قوای جسمانیه و روحانیه سی و اخلاق و صفات غالبه سی و عقایدی حسیله بونلرک
روحانیتندن ترکیب اولنور پس اکر آنک قوا و حقایق و اخلاق و صفاتی حقایق الهیه و اخلاق و صفات ربانیه
اوله حق اولور سه پس آنک انتقالی دار سروره و دار حضوره در حقله و اول دار سرورک جنسندن قوا و اخلاق
مذکورده دن آنکچون مرکب تسویه اولدقهده (ونفخت فيه من روحي) تکرار اول انسانک روحی که روح
الهیدر و روح کاملدر حق تعالی اول بدن مثالی و برزخی و اخروی و روحانی یه نفخ ایدر و انسان اول مرکب ابله
ایدلادین مراتب اخرویه و الهیه ده قطع مراتب ایدر که انده انحلال یوقدر زیرا اربقادر اعتدال اوزره در
زیر اول دار و آنک سکافی جواهر دن مر که در و اکر انتقال ایدن کسندن بوجبه خلایق اوزره اوله حق اولور سه
دار و اربقادر انتقال ایدر و اول دارک جنسندن و کندیسنک اخلاقی و قوای جوهرندن آنکچون بر مرکب تسویه

اولنور) (فلا يموت ابد اى لا تغترق اجزائه) (بس نشأت اخرويه ده انسانه موت ابد طاری اولنور یعنی آنک اجزائی متفرقه اولنور زبردوام اتصالی مقتضی اولان اعتدال نشأت اخرويه ده موجود در زیرا جواهرک اخلص و فاسدن منتشده در (لا بد و قون فيها الموت الا الموت الاولی) نوع انسانه افراددن هر بر فردا کرچه کیم استعداد مجعولی وصف غالبه سی حسبیه بر نوع داری و بر جنس هر کبی مقتضیدر و لکن حق تعالی بونلرک مجموع بعض مناسبات حسبیه اصول ثلثه اوزره ایلدی بر اصل مقر بیندر که انبیاء و مرسلین و اولیاء کاملیندر و بالجملة اهل الاطلاق * پس بونلر انتقال ابد کده بر عالمه محبوس و مقید اولنور و بونلر نسبتله بوعالم عالم آخر دن اری دکدر زیرا بونلر اطلاقلری حسبیه ذواتیه جمیع حضرات الهیه اسمائیه بی و عوالم امکانیه سفلیه بی محیطدر و ایکنجی اصل اصحاب یمندر و بونلر خواص و عوام اولیاد و مراتب حسبیه جمیع اهل ایماندر پس بونلر اهل تقلید اولمغله بونلردن آخرته انتقال ایدن بعض احکام وحدت احکام کثرت اوزره غالبه اولدیغی حیثیتله زمان قلیلده احکام مایه الامتياز احکام مایه الاتحاد تحتند مضمحل اولور بعضی سنده احکام وحدت ایلده احکام کثرت علی السویه اولور * پس اول دخی قسم اولد نصکره زمان کثیده کثرتک قوتی وضعی حسبیه ایلده احکام کثرت اوزره احکام وحدت غالبه اولور و بعضی سنده احکام کثرت احکام وحدت اوزره غالبه در و لکن احکام وحدت آنک ذاتده خیره کبی اولمغله عاقبت بحین اولان احکام کثرتی کندی سینه تحویل ایدر و کثرت صیغ وحدت ایلده منصبغه اولور بونلر اوزره ذره قدره بلند ایمانی اولان کسینه منتهی اولنجیه عاقبت بونلر دفعی شفاعت رسول ایلده نار بعد قطیع عدن خلاص اولور * پس ارباب ایماندن دار جهنمه بر فرد فالنر و بونلرک حقنده رحمت غضبی سبق ایدر و اوچنجی اصل اصحاب شمالدر که کفار و مشرکیندر * پس اصلین اولین اربابینک احوالی ظاهر اولمغله و انلردا آثار قییده اولمغله شیخ رضی الله عنه اصلینک ذکر نه تعرض ایستوب اصل ثالث عاقبتی احوالی بیان ایتمک شروع ایدوب ابدی) (واما اهل النار فآلهم الی النعیم و لکن فی النار ذلابل و سوره النار بعد انتها مده العقاب ان تکرور بردا و سلام علی من فیها) (واما اهل النارک احوالی پس انلرک مآلی نعیمه منتهی اولور و انلرک عواقبی نعمت و رحمتدر و لکن نار ایچنده در زیر امتدت عقابک انتها سندن نصکره سورت نار ایچون لا بددر که برد و سلام اوله انده حاصل اولنلر اوزره شیخ رضی الله عنه بونده درت امری ذکر ایدی بر امر بودر که مخلد فی النار اولان اهل نارک مآلی نعیمه در و بر امر بودر که بونلر نارده مخلددر پس کفارک مآلی نعیم اولدیغندن انلرک مخلد فی النار اولمغله قدح و بر مزیرا انلرک نعیمی نارده در و انلر نارده مخلددر و لکن مواضع متعدده ذکر اولنلر و جوده ارتفاعدن بعض وجوه ایلده عذاب انلردن مرتفع اولور یا طول مکث ایلده متعود اولمغله و یا خود قطع یا س ایتمکله و یا خود اسمائک بعضی بعضی سندن شفاعت ایتمکله و یا خود رحمتک غضب اوزره سبقیه و بر امر بودر که مدت عقابک انتهای نارده در و بر امر بودر که نارک برد و سلام اولمغله و انلرک سکافی اوزره یعنی اهل نارک مآلی نعیم و رحمتدر نارده اولد قلی حاله زیرا موت عقابک انتها سندن نصکره سورت نار ایچون لا بددر که انلرک سکافی اوزره برد و سلام ایلده زیر نارک محرقه اولمغله عقاب ایچوندر و مدت عقاب منتهیه اولد قدده نار دخی بارده اولور و نار بارده اولد قدده انلرک سکافی موله اولان انلر حرارتی مرتفعه اولمغله انلرک مآلی نعیم اولور و مدت عقابک منتهیه اولمغله بودر که عذاب خطیئه قدردر و نیاده عباددن صادره اولان خطایا منتهیه در * پس عذاب منتهی اولد قدده نار دخی بارده اولور و نارک بارده اولدیغی بودر زیرا نار بعد مأمور و طاعتدر عذاب ایتمکله مأمور اولد قدده آنک صفت ذاتیه سی اولان حرارت ایلده احراق ایدر و رفع عذاب ایلده مأمور اولد قدده آنک صفت عارضیه سی اولان برد و سلام ایلده ظاهر اولور زیرا عناصرده دوام استحاله واجبدر * پس حار اولان شی باردا اولور) (وهذا) (ای کون النار علی اهل النار برد و سلاما) (نعیم) و نارک اهل نار اوزره برد و سلام اولمغله اهل نارک نعیمدر زیرا انلری محرقه اولان نار باردا اولدی * پس عذاب انلردن رفع اولدی) (فنعیم اهل النار بعد استیفاء الحقوق نعیم خلیل الله حین الی فی النار) (شیخ رضی الله عنه بونده اهل نارک نعیم نمیش ایدوب دیر که * پس اهل نارک نعیمی حقوق عباد ایلده حقوق الهیه استیفا اولد قد نصکره خلیل الله نعیمی کبیدر نارده القا اولنلر یعنی حیده و اول نعیم نارک برد و سلام اولمغله در * پس وقتا کیم شیخ رضی الله عنه نعیم اهل ناری استیفاء حقوق نصکره خلیل الله نارینه و نعیمه تشبیه ایلدی نارده

القا اولنلر یعنی حیده پس انلر اوزره اعتراض وارد ایلدی که اهل نار خلیل الله علیه السلام نه کیفیتله قیاس اولنور و حال بوکه خلیل الله نار ایلده معذب اولدی * پس شیخ رضی الله عنه بواعتراضدن جواب ایدوب ابدی) (فانه علیه السلام تعذب بر رؤیتها و بما تعود فی علمه و تقرر من انها صورته فو لم من جاورها من الحيوان) (زیرا ابراهیم علیه السلام نارک رؤیتله معذب اولدی و دخی آنک علمنده متعود و متقرر اولمغله که تحقیق نار بر صورتدر که حیوان جنسندن اکابجا و اولان کسینه بی مؤله در * پس نارده القا اولمغله مباشرت اولنوب نارک رؤیتی قننده معذب اولدی و لکن آنک عذابی و همی ایدی و اهل جهنمک حیدر) (و ما علم مراد الله فیها و منها فی حقه) (و حال بوکه ابراهیم علیه السلام نارده القادین اول و القا نلر قننده کندی حقننده ناردن الله تعالی نک مرادن بیلدی یعنی الله تعالی عین عذابده اکراحت و نعیمی اراءت ابدی بکنی بیلدی) (و بعد وجود هذه الالام و جدد اوسلاما مع شهود الصورة اللوينة النارية فی حقه و هی نار فی عیون الناس) (و ابراهیم علیه السلام نارده القا اولنلر قدده بوالام و همیه نک وجودند نصکره ناری برد و سلام بولدی کندی نفسی حقننده صورت لوئیه ناریه بی مشاهد ایکن پس صورت ناریه انلرک حقننده برد و سلام اولدی نار محرقه اولدی و حال بوکه اول صورت لوئیه عیون ناسده نار ایدی و انلرظن ایدر که نار ابراهیمی محرقدر) (فالثئی الواحد یتنوع فی عیون الناظرین) (پس شی واحد عیون ناظرینده متنوع اولور و ناظرینک احوالی حسبیه مثل محرقدر و هوایی نار کوردر و مبرود هوایی زهر بر کوردر * پس نار خلیل علیه السلام نسبتله برد و سلام ایلدی و عیون ناظرینیه نسبتله نار اولدی هذا هو التجلی الالهی فان شئت قلت ان الله تجلی فی مثل هذا الامر وان شئت قلت ان العالم فی النظر الیه و فی مثل الحق فی التجلی) (تجلی الهینک حکمی بوبله در * پس اگر سن دیلر سک دیرسن که تحقیق الله تعالی تجلی ابدی بوا مرک تجلیسی کبی و اگر سن دیلر سک دیرسن که تحقیق عالم اکا و انده بصرا ایلده نظر ایتمکده و بصیرتله نظر ایتمکده حق کبیدر تجلیده یعنی تجلیده حق مختلف اولدیغی کبی مختلف اولور) (فیه نوع فی عین الناظر بحسب مزاج الناظر) (پس ناظرک عینده تجلی قننده حق تعالی متنوع اولور یعنی حقک تجلیسی واحد ایکن ناظرک مزاجی حسبیه یعنی ناظرک روحانی و جسمانی و صفات الهیه نک بیننده تقابل و صفاتک تجلی حسبیه واقع اولان مزاج حسبیه تجلی قننده حق متنوع اولور و بوجه حقک تجلیسی و هر محمله ظهوری حسبیه اولدیغی اوزره در زیرا وقت اولور که ناظر تجلی واحد ایلده بوجهله مشاهده ایدر و وقت آخرده وجهه آخر ایلده و کذلک ناظرین دن هر بر فردک مزاج خاصی حسبیه تجلی واحد متنوع اولور و بوجه اعتبار اول اوزره در وجه مشروح اوزره فیتنوع قولنک شمیری تجلی حقه عانده اولور و جائزدر که فیتنوع قولنک شمیری عالمه عانده اولور یعنی دیمک اولور پس عالم متنوع اولور عین ناظرده ناظرک مزاجی حسبیه حق تعالی تجلی قننده متنوع اولدیغی کبی و یا خود مزاج ناظر متنوع اولور تجلی متنوع اولمغله) (اوینوع مزاج الناظر لنوع التجلی) (و یا خود ناظرک مزاجی متنوع اولور تجلینک متنوع عدن اوتری یعنی قید مناجدن خلاص اولان ناظر عارف متنوع اولور تجلیات الهیه نک تنوعی حسبیه زیرا عارف تجلی حسبیه در تجلیات الهیه مختلفه غیر منتهیه در و بوجه اعتبار ثانی اوزره در) (و کل هذا ساغ فی الحقایق) (و اعتبارینک کلیسی حقایقه جائزدر یعنی حق هر مظهرده ظهوری و تجلیسی مظهر حسبیه اولمغله جائزدر که ناظر ایچون حسب معین اوله حق اولور سه و عبد تجلی حسبیه اولمغله جائزدر که عبد ایچون حسب معین اولمغله حق اولور سه یعنی عبد صفات تقیدیه دن بروصف ایلده منصبغ اولمغله اطلاق اوزره ظاهر اوله حق اولور سه پس تجلی انده متنوع اولمغله حق اطلاق ذاتی حسبیه ایلده تجلی ایدر و کذلک عبد ناظرک مزاجی تجلی حسبیه متنوع اولمغله جائزدر که عبد کاملک قلبی حق تعالی نقاب ایدر بکی اعتبار اوزره که انلر قایی تقلب الهی به تابع اوله پس ناظرک مزاجی تجلی حسبیه متنوع اولور و قلبی دخی حقک تجلیانده حقک تقلبیه متقلب اولور و حق ناظر حسبیه متنوع اولمغله عارف غیر کامله نسبتله در زیرا حق انلر قلبی حسبیه اکابجیدر) (ولان المیت والمقتول ای میت کان اولی مقتول کان اذا مات او قتل لا یرجع الی الله تعالی لم یقض الله بموت احد ولا شرع قتله) و اگر میت و یا خود مقتول هر قننی میت اولور سه و کرک عبد طائع و یا خود عبد عاصی اولسون و یا خود هر قننی مقتول اولور سه کرک ظلم مقتول اولسون و کرک قصاصا لکنکم میت اولسه و یا خود قتل اولسه الله تعالی به رجوع ایتمیدی الله تعالی بر احدک موده حکم

ایزدی و دخی آنک قتل شرع ایزدی و لکن هر میت و هر مقتول الله تعالی به رجوع ایدر و موت ندن صکره حقت
 عبودیتی اوزره باقیدر زیرا حقت ربوبیتی عبدک می یکنه متوقفه در و حقت ربوبیتی دائمه در پس عبدک
 عبودیتی و حقه آنک می یوبیتی دخی دائمه در) (فالسکل فی قبضته فلا فقدان فی حقه فشرع القتل و حکم بالموت
 لعلمه بان عبده لا یفوت به فهو راجع الیه) پس میتک کلیسی حقت قبضه سنده در پس میتک حقتده فقدان
 یوقدر و موت اتی اعدام ایزد پس الله تعالی قصاص ایچون قتل شرع ایزدی و موت به حقت ایزدی زیرا
 عالمدر که عبودی اتی فوت ایزد و اندن منفک اولمز پس عبدک کارا جعدر نشأت دنیویه دن نشأت اخروییه به
 منتقل اولدده یوقدر اوزره فی حقه ضمیری میت به راجع اولمز و حقه راجع اولمز دخی جا زدر یعنی حقت حقتده
 فقدان یوقدر یعنی عبد حقتدن مفقود اولمز زیرا برشتی اندن خارج دکادر زیرا ظاهر و باطنی محیطدر یعنی
 عبد بر ظاهرک ربوبیتدن موت ایل و یا خود قتل ایل باطن اولدده پس رب باطن آنک اوزره متولی و حاکم
 اولمز پس حق تعالی اتی برنشأتدن برنشأت به برموتدن برموتنه نقل ایدر که کاموطن اولدن اولی اوله
 پس اتی برظه و برتجایدن قبض ایدر و برظه و برتجلی به بسط ایدر که تجلی اولدن اعلی و اجلی و انور و صنی اوله
 (ولا الاشارة خیرک من الاولی و اما عبد راجعک هو بیتی حقتک هو بیتی اعتبار اولدده هوبت عبده ظاهر
 و متجلی اولان حق هوبت مطلقه به راجع اولمز پس شیخ رضی الله عنه توحید رجوع ایدر و رجوعی بومعنا به
 اخذ ایتد بکنه) (ان فی قوله والیه يرجع الامر کله ایذا بانابه هو عین الامر) (قولیه اشارت ایدر یعنی هوبت
 عبده متعین اولان حق کندی نفسنه راجع اولد یعنی تحقیق الله تعالی نک (والیه يرجع الامر کله) (قولنده
 ایدان و اشارت وارد که تحقیق حقه راجع اولان شینک حق عینیدر زیرا تجلی شهود اعیان فاعله
 و منفعله ظاهر و متعیندر انچون شیخ رضی الله عنه (والیه يرجع الامر) (قولنی) (ای فیه یقع التصرف
 وهو المتصرف) (قولیه تفسیر ایدر یعنی اعیان کونه حقت عینی اولوب امر کار رجوع ایدر دیک تصرف
 حقه و اقعدر و متصرف اولان حقدر زیرا حق ظاهر در پس ظاهرده واقعه اولان صور خالقیه انفعالییه ده
 ظاهر و متعین اولغله تصرف انده واقع اولمز و حق باطندر پس باطنده واقعه اولان صور الهیه اسمائیه
 فعلیه ده متعین و ظاهر اولغله متصرفدر) (فاخرج عنه شیء لم یکن عینه بل هو بینه عین ذلك الشئ) (پس
 حقدن برشتی خروج ایتد بیکه حقت عینی اولیه بلکه حقتک هو بیتی اول شینک عینیدر و کذلک برشتی حقه
 رجوع ایتدی که آنک عینی اولیه پس اگر رجوع ایدن آنک هو بیدر) (وهو الذي يعطيه الکشف فی قوله
 والیه يرجع الامر کله) (و بود کرا و لنان وجه شول شیندر که الله تعالی نک والیه يرجع الامر قولنده کشف الهی
 اتی اعطا ایدر زیرا ذات احدیت صور اعیانده متجلییه در صور اعیان حقت کندی ذاتده اولان علمک عینیدر
 اول صور وجود حق اوزره امور زانده دکادر زیرا حقت صور معلوما اتی آنک شئون ذاتیه سیدر و حقت وجودی
 ایل حقدن ظاهر در علم الهیه انرا اعیان ثابته ایکن حقه عانده در کندی ذاته انلری قبض ایتد که
 تم قبضه الی ناقضا بسیرا

فصل حکمة غیبیه فی کلمه ابوبیه

اعلم ان سر الحیاة سری فی الماء فهو اصل العناصر و الارکان و لذلك جعل الله من الماء کل شیء حی و ما ثم شیء الا وهو
 حی فانه ما من شیء الا وهو یسبح بحمد الله و لکن لا یفقه) (بالیاء مجمله و لا ابیاء و نون معلوما) (تسبیحه الایکشف
 الهی و لا یسبح الا حی فکل شیء حی فکل شیء الماء اصله) (وقتا کیم ذات احدیه نک عینی اولان ماء حیوة
 کاک اصلی اولدیه الله تعالی مائی حیاتک و علمک صورتی ایلدی زیرا عین ذات احدیه اولان حیوة اولان صور
 ارواحده متشکل اولدی آنک صکره صور عناصرده و ماء دخی عناصرک اصلیدر و من الماء کل شیء حی پس شیخ
 رضی الله عنه سر حیاتک ماده سریانی بیان ایتد که شروع ایدر و دیر که سن عالم اول که تحقیق حیاتک سری
 ماده ساری اولدی پس سر حیات صور ماده ظاهر اولدی پس ما عناصرک و ارکانک اصلیدر و یوندن
 اوتری الله تعالی حی اولان هر شیئی مادن خلق ایلدی و وجودده برشتی یوقدر الا و حال بوکه اول شیء حیدر
 زیرا تحقیق وجودده برشتی یوقدر الا و حال بوکه تسبیح ایدر الله تعالی بی جدا ایتد که لکن آنک تسبیحی فهم
 اولمز و یا خود بر آنک تسبیحی فهم ایده مزار الا کشف الهیه و حتی تسبیح ایزد الا حی اولان شیء پس هر شیئی

حیدر پس هر شینک اصلی مادر زیرا هر شینک اصلی حیاتدر پس حیات ماده ساریه در پس حیاتک ماده
 سریانی و هر شینک مادن حیاتی هوبت الهیه نک نفس رجائیه ظهوری و نفس رجائینک جمیع اشیاده
 سریانی حسبیله متحقق اولور بوا اعتبار اوزره حیات جمیع حقایق و جوییه اسمائیه به و حقایق امکانیه خلقیه به
 شامله اولور و نفس رجائینک و یا خود هوبت حقت ماده تعینی حسبیله مادن متولده اولان اشیاتک و عناصر
 و ارکانک کلینده ماسریان ایدر و شیخ رضی الله تعالی عنه مائی عناصر و ارکان ایچون اصل اتخا ایتدی
 زیرا خبرده وارد اولدی ان الله تعالی خلق دره بیضاء فظنر الیه بانظر الجلال و الهیبه فذابت حیاء فصار نصفها
 نار و فصل منها دخان فخلق السموات من دخان الارض من زبدها فکان عرشه علی الماء) (الانری العرش
 کیف کان علی الماء لانه منه تکرر فظنر الیه فیه و یحفظه من تحته) (یعنی عرش جسمانی اولان فلک اطلسی
 سن کور من میسن که ما اوزره نیجه مستقر اولدی زیرا تحقیق عرش مادن یعنی حرارتدن صاعد اولان بخار
 مادن متکون اولدی پس صورت عرش ما اوزره ظاهر اولدی پس ما عرشنی تحتنده حفظ ایدر بعضا
 ایتدیلر که دره بیضا که حق اتی اول خلق ایتدی عقل اولدر که جمیع کوان آندن متکونه در پس حقتک اکا عین
 جلال ایل نظر ایتدی آنک تعینیلر حقت احتجایدر زیرا نظر جمال وجه الهینک کندی نوریه تجلیسیدر
 و نظر جلال وجه الهینک غیریه تسریدر و دره نک ذوبانی ماهیت امکانیه عدمیه ایل آنک تلاشی قنده
 و اشیاتک آندن تکرر قنده صور اشیاده آنک ظهوریدر زیرا اول دره جمیع صور ممکنه هیولی کیدر و آنک
 بر صنی ناری اولد یعنی تعینات نوریه ایل ارواحک آندن تکرر کور من میسن که موسی علیه السلام روح قدسه
 متصل اولدده الله تعالی اتی نار ایل نیجه تسبیح ایتدی و یورک من فی النار و من حولها دیدی و دخی) (آنس من
 جانب الطور نار) و آنک بر صنی مائی اولدی که اجسام اندن متکونه در زیرا هیولی بحر مشحوندر یعنی صور
 مملودر پس فلک افلاک اولان عرش بوماء اوزره ظاهر اولدی و ما آنک تحتنده باطن اولدی صور اجسامک
 هیولییه ظهوری سبیله هیولی باطن اولد یعنی کبی یوقدر اوزره داود قیصری یونده ابراد ایتدی کی نظر وارد
 اولمز زیرا وجودده داخل اولان جمیع اشیاء عقل اولدن مخلوقه در و عقل اول صور اشیایه هیولی کیدر پس عقل
 اول جمیع اشیاء صورنده باطن و ساریدر و محل حسبیله ظاهر در و صور کله صور کایله ظاهر در حالت واحدده یوز
 بیک صورت دخی واقعه اولور سه پس برینک استعدادی کمال اوزره اولدده ظهور کایله ظاهر اولور پس عقلک
 متلاشی و مضجحل و ماسی لازم کلز بلکه عقول و نفوس صورنده تفصیلا ظاهر اولور) (کیان الانسان خلقه
 الله عبدا فکبر علی ربه و علا علیه و هو سبحانه مع هذا یحفظ من تحته بالنظر الی علوه هذا العبد بالماهل بنفسه)
 و فی بعض النسخ بریه یعنی عرش مادن متکون اولدی ما اوزره ظاهر اولدی و مرتفع اولدی و مائی تحتندن
 حفظ ایدر ته کیم الله تعالی انسانی عبد خلق ایتدی یعنی تکبر و ترفعک ضدی اولان صفت عبودیت اوزره
 خلق ایتدی پس انسان ربی اوزره ترفع ایتدی و آنک اوزره ظاهر اولدی و حال بوکه حق سبحانه و تعالی آنک تکبر
 و علوی و عدم اطاعتی وجودی ایلد اتی تحتندن حفظ ایدر و نفسی جاهل و یا خود ربی جاهل اولان عبدک علونه
 نظرا تمککه یعنی عبدک حقیقی حیثیتیه آنک علور تبینه و عند الله مکانت زلفا سته ربوبیتی ادعا ایدر و نفسنه
 و یاربیه جهلندن اوتری ربی اوزره اول صفت کبریا ایل ظهور ایدر و حق تعالی اتی تحتندن حفظ ایدر یا تسه
 منعدم اولوردی و حقیقتده عبدک وجودی عبد اوزره متجلی اولان وجود حقت تعینی صورتدن غیر
 دکادر و تعین البته انکله متعین اولان شیء اوزره عالی و ظاهر اولور و متعین تعین عبد اتی الله مستور اولان وجود
 حقدروا کربدک تعینی آنده متعین اولان وجود حق حفظ ایتد البته منعدم اولوردی زیرا متعینسر تعینک
 تحقیق یوقدر زیرا تعینسر تعین هاکدر پس حق تعالی عبد فی تحتندن حفظ ایدر) (وهو قوله علیه السلام
 لودلیتم بحبل لیهبط علی الله) یعنی عبدک تحتندن حقت حفظ ایتدی رسول علیه السلام لودلیتم بحبل لیهبط
 علی الله قولنک معنا سیدر) (فاشار الی ان نسبة التخت الیه کما نسبة الفوق الیه فی قوله یخافون ربهم من فوقهم
 و هو القاهر فوق عباده) (پس رسول علیه السلام بوحید ایل اشارت ایتد بیکه الله تعالی به تحتک نسبتی الله
 تعالی نک یخافون ربهم من فوقهم و هو القاهر فوق عباده) (قولنده واقع اولان فوقک اکانتی کیدر پس یعنی
 فوق و تحتک حقه نسبتی علی السویه در زیرا حق ظاهر و باطنی و فوق و تحتی محیطدر (وهو معکم انما کنتم)

فان اذ قد تم في الارض فهو معكم في اي موطن انتم ظاهرين فيه پس فوقلندن حقن خوف ايتد كاري كبي
 وحق فوقلندن انلر قهر واصابت ايتدي كبي تحتلندن دخي اويلجه قهر ايدر وعدم حفظدن خوف اولنور
 كورمن ميسن كه خنكم تعينه اولان تجلي متعينه رجوع ايتسه تعين نجه فاني اولور كما نسبة الفوق قولنده
 ما زانده درو بعض نسخه ده كما ان نسبة رافع اولدي) ولله اما ظهرت الجهات الست الا بالنسبة الى الانسان
 وفي نسخة الا بالانسان) (وهو على صورة الرحمن) (يعني فوقيت وتحتيتك الله تعالى به نسبت على السويه
 اولد بغندن اوتري جهات ست ظاهر اولدي الا انسانيته له وياخود الا انسان ايله وانسان صورت رجحان
 اوزره در پس حقت عبيد تحتندن حفظ ايتسي حقت فوقيته منافي دكلدر زيرا حق فوقي وتحتي محيطدر
 وانسان صورت رجحان اوزره اولديني جميع اسماء اطاعه ايتد بكيدر زير رجحان جميع جهات متقابلده در
 وجميع اسماء مستلدر) (ولامطمع الله وقد قال في حق طائفة ولوانهم اقاموا التوربة والانجيل ثم تكروهم فقال
 وما انزل اليهم من ربهم فدخل في قوله وما انزل اليهم من ربهم كل حكم منزل على لسان رسول اولهم لا كما ومن
 فوقهم وهو المظمع من الفوقية التي نسبت اليه ومن تحت ارجلهم وهو المظمع من التحتية التي نسبت اليه نفسه على
 لسان رسوله المترجم عنه صلى الله تعالى عليه وسلم) (ولامطمع فوقي الله تعالىك وهو بطعم ولايطعم قولندن
 مأخوذدر يعني وحالبوكة الله بن غيري مطعم يوقدر وتحقيق الله تعالى ابي طائفة نك حقه يعني قوم موسى
 وقوم عيسى حقن ايتدي) (ولوانهم اقاموا التوربة والانجيل) يعني اكر آ نر توربة والانجيل احكام في اقامت
 ايتسه لر بس بونده تعريف وتخصيص ايتدي آ ندر نصكره تكبر وتعميم ايتدي پس) (وما انزل اليهم من ربهم)
 ديدي يعني ودخي شول شي اقامت ايتسه لركه رب وخالقلندن انلر انزال اولدي وجوه انزالدن هر قنفي وجهله
 انزال واقع اولورسه پس هر حكم كه لسان رسول اوزره منزل اولدي الله تعالىك وما انزل اليهم من ربهم قولنده
 داخل اولدي يعني رسول واسطه سيله انلر منزل اوله وياخود انلر قولنده من عند الله الهام اولمش اوله قوم
 موسى وقوم عيسى فوقلندن اني اكل ايدر لردى وحالبوكة حق انلري مطعم ومي يدر شول فوقيت جهتندن كه
 حقه نسبت اولنور وارجلري تحتندن اكل ايدر لردى وحالبوكة انلري مطعم ومي يدر شول تحتيت جهتندن كه
 حق تعالى آني كندي نفسه نسبت ايتدي لسان رسول صلى الله عليه وسلم اوزره كه الله بن مترجدر لودليتم
 بجبل اهبط على الله قوليله پس فوقيت وتحتيتك حقه نسبت على السويه در وحق فوقدن مطعم ومي يدر
 اولديني كبي تحتندن دخي مطعم ومي يدر وفي الحقيقة فوقدن اطعام حضرات اسماء تجليات الهية واعطيات
 ربانية ايله اطعامدر وتحتندن اطعام طريق حقه ارجل ايله سلوك ايتكله حاصله اولان واردات الهية ايله
 اطعامدر پس حق تعالى جميع جهات محيط اولوب عبيد جميع جهاتندن حافظدر وعبيد حفظ ايتك فوق
 وتحتندن اطعامي اطعام ايتكدر كه اطعام منقطع اولدي عبد هلاك اولوردي) (ولولم يكن العرش على
 الماء ما الخفة وجوده فانه بالحياة ينفذ وجود الحى الا ترى الحى اذ مات الموت العرفي تخلف اجزاء نظامه وتعدم
 قواه عن ذلك النظم الخاص) (واكر عرش ما اوزره واقع اوليدي وما تحتندن اني حفظ ايتيدي عرشك وجود
 جسمانيسي مخفف اولز ايتدي زير اشان بودر كه حيك وجودي حيات ايله مخفف اولور حيات حسي ايله حى اولان
 كسني بي كورمن ميسن كه خنكم موت عرفي ايله ميت اولسه آني تحتندن حافظ اولان تجلي الهى روحانيتك
 اصلنه رجوعي سيديله اول حيك نظامي اجزاسي مخله ومنفكه اولور وقواسي دخي اول نظم خاصدن منعدمه اولور
 زير اهر شيك حياتي مادندر وما صورت حياتدر پس عرش صورت حيات اولان ما ايله مخفف اولور ومجدد
 جهات اولان عرش تحتندن ما ايله مخفف اوليجي پس سائر صور عالم وعناصر واركان دخي تحتندن بطريق
 اعلى مخفف اولور زير اعرش انلري متخفندر وكذا لفظ عرش موجود ايتدن هر بر شيته شاملدر زير اهر بر
 موجود اسماء الهية دن بر اسمك عرشى ومظهر يدر پس جميع اشيا دخي عرش الهية در وهر شي تحتندن *
 ما صورتده حافظه اولان حيات الهية اصلنه راجعه اولدقه اول شيك نظم خاصي مخل اولور زير اهر شول
 حرارت غريزيكه حيك حياتي انكله در رطوبت غريزيه ايله مخفف اولور پس حرارتك حياتي صورت مادن
 رطوبت ايله حاصله در واول رطوبتك قد ايتله موت طاري اولور كه اجزاء انسانك اقترافي آ ندر لازم كا ور پس
 شجر رضى الله عنه اوبك ذوقنه وشر بنه مناسب اولان مقدس ماني تمهيد ايتد كد نصكره اوبك حالي بيانه عدول

ايدوب ايتدي) (قال الله تعالى لا يوب اركض برجلك هذا مغسل يعني ماء باردا) (وبعض نسخه ده وشراب واقع
 اولدي الركضة المضربة في الارض يعني الله تعالى اوب عليه السلامه اركض برجلك ديدي * يعني يا غل ايله
 بره اورديدي پس اوب عليه السلام دخي ايا غيله بره اوردي پس بر دن عين حيات منفيجه اولدي پس الله تعالى
 اكا هذا مغسل ديدي يعني ماء بارد در ديدي پس اوب عليه السلام اول ما ايله اغتسال ايدوب آ ندر ايجدي *
 پس الله تعالى اوبدن اول ركضه ايله آ نك نفسه ويدته منسوب اولان هر داني ازاله ايتدي) (لما كان عليه
 من افراط حرارة الالم فسكنه الله ببر الماء) (زيرا اوب عليه السلام اوزره الم حرارتك افراطى غالب ايتدي پس
 الله تعالى آني مائك برودتيله تسكين ايلدي زير انار المي شيطان ديدي ييل مقداري اوبك اعضا سنده ايقاد
 ايتش ايتدي پس الله تعالى الم حرارتك مائك برودتيله ازاله ايدوب اكا شفا ويردي) (ولهذا كان الطب نقصا
 من الزيادة وزيادة في النقص) (يعني الله تعالى اوبه حرارتك الم نقصيله و برود سلام زياده لكي ايله علاج ايلدي
 بواجلندن اوتري طب زياده دن نقص ونقصه زياده اولدي يعني طبابت طبيعته اعتدال دن زانده اولان شي
 تنقيص ايتكدر واعتدال دن ناقص اولان شي زياده ايتكدر اكر حرارت زانده ايتسه آني تنقيص ايتكدر
 و برودتي زياده ايتكدر) (فالمقصود طب الاعتدال ولا سبيل اليه الا انه يقاربه) پس طبيعت مقصود اولان طب
 واعتدال در و حال بوكة اعتدال حقيقي به سبيل يوقدر الا بوقدر واردر كه انسانك اعتدال حقيقي به مقاريدر
 (وانما قلنا ولا سبيل اليه اعني للاعتدال من اجل ان الحقايق والشهود تعطى التكوين مع الانفاس على الدوام
 ولا يكون التكوين الا عن ميل يسمى في الطبيعة انحرافا او تعفينا وفي حق الحق ارادة وهي ميل الى المراتد
 الخاص دون غيره والاعتدال يؤذن بالسواء في الجميع وهذا ليس بواقع ولهذا منعنا من حكم الاعتدال) (وبن
 انكيجون اعتداله سبيل يوقدر ديدك زير تحقيق حقايق وشهود على الدوام انفاس ايله تكوين اعطالدر زير
 هر انده اشيا خلق جديده در وممكنه در و تكوين واقع اولز الاميل طر بيله كه ميل طبيعت حقه انحراف
 ايله وياخود تعين ايله تسجيته اولنور وحقت حقه ميل ارادت ايله تسجيته اولنور وارادت مر ادخاله ميل
 ايتكدر اندن غيري مراده ميل ايتكدر واعتدال جميع عيسته سواي مشعر در يعني بر طرفه ميل وانحراف
 اوليه جميع اطرافه توجه على السويه اوله وبوامر واقع دكلدر والاعماله بر شي وجوده كزدي ووجوده اولان
 شي عباد كبي متغير ومتحول اولزدي پس بوندن اوتري بزعالده اعتدال حكمندن منع ايتدك زير عالم عين
 انحرافدن ظاهر در و هر انده ميل وانحراف اوزره در پس مطلوب اولان اعتدال حقيقي به قريب اولان اعتدالدر
 وجه مشروح اوزره منعنا صيغة معلوم اوزره در وصيغة مجهول اوزره دخي جائزدر يعني جانب حقندن اعتدال
 ايله حكم ايتكدر منع اولندق) (وقد ورد في العلم الالهي النبوي اتصاف الحق بالرضى والغضب وبالصفات
 المتقابلة والرضى مزيل للغضب والغضب مزيل للرضى عن المرضى عنه والاعتدال ان يتساوى الرضى والغضب
 فاغضب الغاضب على من غضب عليه وهو عنه راض فقد اتصف باحد الحكمين في حقه وهو ميل ومارضى
 الرضى عن المرضى عنه وهو ميل وتحقيق علم الهى نبويه حقت رضا وغضب ايله وصفات متقابلة ايله اتصافى وارد
 اولدي وحالبوكة رضا غضي مزيلدر وغضب دخي مرضى عنه دن رضاي مزيلدر واعتدال رضا ايله غضبك
 متساوي اولسيدر ورضا ايله غضبه تساوي ممكن دكلدر پس غضب ايتديجي غضب ايتدي شول كسنيك
 اوزر بنه كه آ نك اوزره غضب ايلدي اول آ ندر راضى اولديني حالده پس غضب ايتديجي اول كسنيك حقه احد
 حكمين ايله كه اول غضبدر متصف اولدي وحكميندن بر حكم اولان غضب ميلدر و راضى راضى اولدي شول
 كسنيك دن كه آ ندر راضى اولدي آ نك اوزره غضب اولديني حالده پس تحقيق راضى آ نك حقه احد حكمين
 ايله كه رضادر متصف اولدي وحكميندن بر حكم اولان رضا ميلدر پس شخص واحد حقه حالت واحده ده
 حق رضا وغضب ايله متصف اولز تا كيم رضا ايله غضب متحد اوله وآ نده ميل اوليه وكذا لصفات الهية ده
 دخي بوجه اوزره اعتدال يوقدر) (وانما قلنا هذا من اجل من يرى ان اهل النار لا يزال غضب الله عليهم دائما
 ايتدي زعمه فالحكم الرضى من الله طبع المقصود) (وبن احد حكمين ايله اتصاف ميلدر ديدك شول كسنيك دن
 اوتري كه ظن ايدر يعني متكلمدن اوتري كه ذاهب اولدي كه تحقيق كفاردن اهل نار اوزره غضب الله دائما ايدا
 آ نك زعمده زائل دكلدر يعني اهل نار دائما اللهم غضبه مظهر در پس انلر ايجون اللهم رضاك حكمي

بوقدر پس آنک قولی اوزره مقصود صحیح اولور که انزل حقنده احد حکمین اولان غضبه اتصاف میلدر و میل
 عدم اعتدالدر) (فان کان کافلاً مال اهل النار الى ازالة الام والام وان سکنتوا النار فذلک رضی فزال الغضب لزوال
 الام اذ عین الام عین الغضب ان فهمت فن غضب فقد تأدی فلا یسعی فی انتقام المغضوب علیه با یلامه الا لیجد
 الغاضب الراحة بذلک فذلک نقل الام الذي کان عنده الى المغضوب علیه) (پس امر اکر بزم دید بیکم زکی اوله حق
 اولورسه که اهل نارک مالی رحمته در وازالت آلامه دروا کرچه کیم نارد ساکن در پس ازاله آلام انزل حقنده
 رضادر پس آلامک زوالندن اوتری غضب زائل اولدی زیر الامک عینی غضبک عیندر اکر فهم ایدرسک حقندن
 فهم ایدرسن زیر الم غضبیدن لازم کاور پس شول کسنه که غضب ایتدی پس تحقیق کندی نفسنده متأدی
 اولدی پس مغضوب علیه اولان کسنه ناک انتقامنده سعی ایتمز اکایلام ایتمکله الا اکایلام ایتمکله کندی
 نفسنده راحت بولمچون پس غضبک قنده واقع اولان الم مغضوب علیه اولان کسنه به منتقل اولور پس
 بوقدر اوزره دخی حق احد حکمین اولان رضا الیه متصف اولور و اعتدال مرتفع اولور) (والحق اذا افرته عن
 العالم یتعالی علوا کبیرا عن هذه الصفة علی هذا الحد) وحقنکم سن حقی عالمدن افراد ایدنه سن علو کبیر الیه بوصفندن
 بوحدا اوزره متعالی اولور یعنی آنک غضبی مغضوب علیه اولان کسنه به انتقال ایتد کده کندی نفسنده راحت
 بولمندن غنیدر) (واذا کان الحق هو یتعالی فاطهرت الاحکام کلاها لافیه ومنه وهو قوله والیه يرجع الامر کله
 حقیقه وکشفه فاعبده وبقول کل علیه حجابا وستر) (وحقنکم حق عالک هوی اولسه یعنی عالک هوی اولدیغی
 اعتبار اولسه پس احکامک کیسی ظهور ایتمز الا حقده حق عالک هوی اولمغله وحقندن عالم اوزره حق واحکامی
 مرد اولمغله وحق تعالینک والیه يرجع الامر کله قولندن مراد اولان بودر که عالک کیسی حقیقه وکشفه
 رجوع ایدر و عالمد ظاهر اولان حقک هوی بیدر پس حقه عبادت الیه هر فنی شیتنه توجه ایدرسک و حجابا و ستر
 آنک اوزره بوقول کل الیه یعنی حجاب و سترده اکا عبادت الیه واکو کل الیه زیر اقول قاصره و افهام ضعیفه عالک
 حقیقی ادر کندن تحتجبه در و بوقول کل حالت احتجابده در پس حق سنک نظر کندن تحتجب و مستور اولدیغی حالده
 اکو کل ایدوب رفع حجاب و ستر ایتمکله شهودی و یقینی طلب الیه) (واعبد ربک حتی یأتیک البقین) (فلیس
 فی الامکان ابدع من هذا العالم لانه علی صورة الرجان اوجده الله تعالی) پس امکانده بوعالمدن ابدع و اجمع عالم
 بوقدر زیر تحقیق شان بودر که الله تعالی آنی صورت رجان اوزره ایجاد ایلدی پس شیخ رضی الله عنه هویت
 عالمی وجود حقک عینی اعتبار ایتد کندنصکره الله تعالی عالمی رجان صورتی اوزره ایجاد ایتدی دیمکله عالم
 وجود آخر فهم اولمغله وجه ایجادی تفسیر ایدر) (ای ظهر وجوده تعالی بظهور العالم) (یعنی الله تعالی عالمی
 ایجاد ایتدی یعنی الله تعالینک وجودی عالمک وجود الیه ظاهر اولدی پس وجود حقک ظهوری عالم ظهورینک
 عینی اولدی یعنی حقک وجودی عالمک صورنده ظاهر اولدی) (کما ظهر الانسان بوجود الصورة الطبيعية)
 نه کیم انسان بدنی و صورت الیه و روحانیه و جسمانیه صورت طبیعیته ک وجودی الیه ظاهر اولدی) (فتحن
 صورته الظاهرة وهو بقرحة هذه الصورة المدبرة لها فما کان التدبیر الا فیه کالم یکن الامنه) (پس بزکه اعیان
 عالم حقک صورت ظاهره سی بر وحقک هویتی بوضوح ظاهره نک روحیدر که بوضوح مبدیه سیدر یعنی
 باطنندن آنی تربیه ایدر پس تدبیر واقع اولدی الاحق و جودنده که آنک صورت ظاهره سی اولان صورت
 عالمدننه کیم تدبیر واقع اولدی الاحقندن عالم صورتک روحی اولان هویت حقندن امداد ایتمکله) (فهو الاول
 بالمعنی والاخر بالصورة وهو الظاهر بتغیر الاحکام والاحوال والباطن بالتدبیر وهو بكل شیء علیم فهو علی
 کل شیء شہید لیعلم عن شهود لا عن فکر) (پس حق اولدر معنی اعتبار الیه زیر امداد و سبب قدر و دخی حق
 آخر در صورت اعتبار الیه یعنی بزم صور عیزده حقک صورتی ظاهره اولمغله و دخی ظاهر در تغیر و احکام و احوال
 اعتبار الیه و دخی باطندر تدبیر اعتبار الیه وحق هر شیئی علیمدر پس هر شیئی اوزره شہیددر تا کیم هر شیئی آنی
 شهودندن مستفاد اولان علم الیه عالم اوله فکرندن مستفاد اولان علم الیه دکل زیر شهود و حضورده فکر بوقدر
 و کذلک علم شهودی علم یقیندر و علم فکری علم ظنی و علم قیاسدر علم یقینی دکادر بوقدر اوزره لیعلم قولی فاعل
 ایچون مبنی اولور و ضمیر فاعل کل شیء قولنه راجع اولور علم یقیندر و دخی مبنی اولمق جائزدر و ضمیر حقه راجع
 اولور یعنی تا کیم حق شهودندن مستفاد اولان علم الیه معلوم اوله قوت فکریه دن مستفاد اولان علم الیه معلوم

اولمق مراد دکدر پس حقک علی شهودی و اعیاندر استدلالی دکدر) (فکذلک علم الاذواق عن شهود لا عن
 فکر وهو العلم الصحیح و ساعده فحس و تخمین ایس بعلم اصلا) (پس کذلک علم اذواق دخی که انبیاء و اولیایه طریق
 حقده سیر و سلوکده ذوق الیه حاصل اولان علمدر پس اول علم دخی شهودندن مستفاددر فکرندن مستفاد
 دکدر و شهودندن مستفاد اولان علم علم صحیحدر زیر اذوقیدر آنک خلاقی ظهور ایتمز احتمالی بوقدر و آنک
 ما عدا ایس پس حدس و تخمیندر اصلا علم دکدر زیر معلوم حقیقی آنکه معلوم و مشهود اولمق و ستر
 و واسطه هر احدک قابلیت حسیله ظن غالب الیه اولان حکمدر معایت شهود الیه حکم دکدر و الا کرم کشف
 و شهودک غیر اولان علم حقیقه علم اولیدی اختلاف واقع اولمق و مذاهب مختلفه ظاهره اولمق و علم واحد
 و مذهب واحد اولوردی و علم واحد انجیق علم الهیدر که حقایق اشیا آنکه و انده معلومه و مشهوددر هر شیئی
 حضرت علمیه ده نه صورت اوزره متعین اولدیه حق فی علی ما هو علمیه عالمدن و کذلک قیودات و همیه دن
 و عقاید ظنیه دن خلاص اولوب علم الهی به مطلع اولان بلکه اکامقابل اولان انسان کاملک علی دخی علم
 شهودی و علم یقیندر علم الهیده امری علی ما هو علمیه مشاهددر) (ثم کان لا یوب علیه السلام ذلک الماء شربا یا
 لا زالة الم العطش الذي هو من النصب) بفتح النون والصاد و ضمهم ما وضعت النون وسكون الصاد لغات والنصب
 هو الضرب فی البدن) (والعذاب الذي مسه به الشیطان ای البعد عن الحقایق ان یدر که هاعلی ما هی علمیه فیکون
 بادرا که هاعلی محل القرب) (اندنصکره اول ماء اوب علیه السلام ایچون شراب اولدی آنک بدنده نصبندن یعنی
 ضرندن حاصل اولان عطش المن و دخی شول عذابندن حاصل اولان عطش المنی ازاله ایتمز ایچون که شیطان اوبه
 آنکه من ایتدی یعنی حقایق علی ما هی علمیه ادر الایتمکندن که انزل ادر کبله محل قریده اوله بعید اولان
 اول عذاب الیه اکا من ایتدی پس عطش و عذاب المن حق تعالی اول ماء بارد الیه ازاله ایتدی و شیطان
 شطن شطونادن مشتقدرای بعد پس شیطان حقندن و حقایق ادر کندن غایت بعید اولمغله شیطان الیه
 تسمیه اولندی و صیغه شیطان مبالغه ایچوندر نهایت بعدده اولدیغندن اوتری پس شیخ رضی الله عنه
 شیطانی بعد الیه تفسیر ایتدی وانی مصدر الیه تسمیه ایتدی مبالغه دن اوتری نه کیم رجل عادل منزله سنده
 رجل عدل دیر لک کذلک البعید عن الحقایق منزله سنده مبالغه ایچون البعد عن الحقایق دیدی) (فکل مشهود
 قریب من العین ولو کان بعیدا بالمسافة فان البصر یتصل به من حیث شهوده و لولا ذلک لم یشهد به و یتصل
 المشهود بالبصر کیف کان فهو قریب من البصر والبصر) (پس هر مشهود عینه قریب دروا کرچه کیم مسافتله
 اندن بعید ایسه زیر تحقیق بصرا کامتصل اولور آنک شهودی حقیقیله واکر بصیرک مشهوده اتصالی
 اولمیددی آنی مشاهده ایتدی و یا خود مشهود بصیر متصل اولور هر نه کیفیتله اتصال واقع اولورسه یعنی کرک
 اولمق وجه اوزره ارسونکه شهود اتصالی اعطا ایدر و اتصال قریبی بوقدر بصیرک شعاعی بصردن خروجی
 مذهبی اوزره درو کرک ایکنی وجه اوزره ارسون که انطباع مذهبی اوزره در و شیخ رضی الله عنه بونده حکماء
 بیننده ابصار حقنده واقع اولان اختلافه اشارت ایدر که ابصار خروج شعاعله میدر و یا خود انطباع الیه میدر
 کلا الوجهیندن هر نه وجهله قرب واقع اولورسه پس مشهود بصیر الیه مبصر بیننده قریبدر پس هر مشهود
 قریبدر کرک مسافه قریبه ارسون و کرک بعیده) (ولهذا کنی اوب فی المس فاضافه الی الشیطان مع قرب
 المس فقال البعد قریب منی لحکمة) (و بعید قریب اولدیغندن اوتری اوب علیه السلام فی مسنی الشیطان
 بنصب و عذاب قونده واقع اولان مسده کایه ایتدی آنی کایه متکلم اوزره ابقاع ایتمکله پس مسی شیطان
 مضاف قیلدی مس اکا قریب ایکن و شیطان آندن بعید ایکن پس کانه اوب علیه السلام ایتدی پس بعد بکا
 قریبدر بندن موجوده اولان حکمت اقتضا ایتد یکندن اوتری زیر شیطان بعددر و اوب علیه السلام
 نصب عذاب الیه اکا واقع اولان مسی شیطان اضاقت ایتدی و مس اکا قریبدر پس لسان اشارتله دیمک اولور که
 بعید اولان شیطان بکا قریب اولدی نصب و عذاب الیه بکامس ایتمکله بنده موجوده اولان حکمت اقتضا
 ایتد یکندن اوتری و اول حکمت تعین الیه حق متعینندن آنک احتجابدر و تعین حجابک غلبه سندن حقندن
 آنک بعیددر پس بعد مناسبتندن اوتری حقندن بعید اولان شیطان اکا قریب اولدی مس نصب و عذاب الیه
 و اوبه مسک بر حکمتی دخی بودر که آنی حقندن مبعدا اولان حجاب تعین ابتلائی و مس عذاب امتحانی طلب

ابتدى تا كيم اول حجاب نارايلا وامتخاند وانش عذاب و التها بده محترق اولوب آنك مرض معنوي سي اولان
بعد و احتجابدن طب الهيله خلاص اوله و آني عين قر به اتصال ايليه پس اسم جلالك مظهرى اولان
شيطاني حق تعالى اوب اوزره حواله ايلدى تا كيم وجودى بقا باسندن و تعينى لوازمندن اولان حجبى نار
استلا ايله احراق ايليه و مدت ابتلا ده عجز و عبوديتله ظاهر اولوب توجه تام له ياز و تضرع اوزره اوله تا كيم
قلبي آينه سى زيك ريون و تعيندن و عين و صدای تكثر و تعدد دن مصقوله اولوب تجلى الهى ذاتى به مظهر ركلى
اوله پس بوجه اوزره بعیده اولان شئى اك قريب اولور و بعدك اك قريبى موجب قرب اولور پس شيطانك
اوب عليه السلامه عذاب ايله مسى بومعنادن اوتريد و والا ان عبادى ليس لك عليهم سلطان قولى سيف
صارم درو عباد الله اوزره شياطينك تسلطدن انلرك رقابنى قاطع در) (وقد علمت ان القرب والبعد امران
اضافيان فهم ان نسبتان لا وجود لهما فى العين مع ثبوت احكامهما فى البعيد والقريب) (وتحقيق سن بلدك كه
قرب ايله بعد امران اضافياندر كه قرب اتقايه نسبتله در و بعد عدم اتقايه و انحرافه نسبتله در پس قرب ايله
بعد ايكي نسبتدر كه عينده يعنى حقيقته انلرك وجودى يوقدر بعیده و قريبه بعد و قريك احكامى ثابت
ايكن يعنى جميع موجوداته حقل نسبتى على السويه در جناب احديت قرب و بعددن منزهدر قرب و بعد
عبادك اعمال و احوالى حسبيله امران اضافياندر حقايقده انلرك وجودى يوقدر و قرب و بعد ايله متصف
اولان قرب و بعیده انلرك احكامى ثابت در پس قرب و بعد امران اضافيان اولديغى حيثيتله حقدن بعید
اولان شيطان عين قريده اولور حقله موجود اولديغندن اوترى واسم مضلک مظهرى اولديغندن اوترى و اوب
عليه السلام عين قريده ايكن اعتدال دن انحرافى سببيله عين بعیده ايدى پس قرب و بعد امران اضافياندر
بعد ايجره قريدن و قرب ايجره بعددن محتجب اوليه سن) (واعلم ان سر الله فى اوب الذى جعله عبرة كتابا
مسطورا حالما تقرأ هذه الامة المحمدية تعليمه لهذا الامة لتعلم ما فيه فخلق بصاحبه تشرى بها لها) (سن عالم اول كه
تحقيق الله تعالى اوبده يعنى اوبك ابتلا سنده سرى كه انى بزه عبرت ايتدى و كتاب مسطور حالى ايتدى كه
بوامت محمدية انى لسان حال ايله قراءت ايدر الله تعالى اوبك بوامت تعليمه در تا كيم بوامت بوكا بده مسطور اولان
شئى عالم اوله پس بوكابك صاحبي اولان اوبه لاحقه اوله انلره تشرى بقدن اوترى يعنى الله تعالى اوبى جميع
احواله بزه عبرت ايتدى بده اوله انى بلايه مبتلا ايتدى بده بلايه انك صبرى مقابله سنده اك انجات و بردى
و اوبى كتاب مسطور حالى ايتدى انواع ابتلا احوالى و انك صبر و تحملى احكامى انده تسخير ايتدى صبرك
مقابله سنده اولان عافيت و نجاة انده جمع ايتكله تا كيم بوامت محمدية كتاب اوبى لسان حال ايله
قراءت ايدر و كتاب اوبى بوامت انزال ايتدى انلره انك تعليمه در تا كيم انده مسطور اولان بلا و صبره و عافيت
و نجاة واقف اوله و انلره بلا اصابت ايتد كده اك صبر ايدر و امر امتحان تمام اولد قده اظهار عبوديت ايجون
امر الهى به امتثال اول بلانك رغن حقدن استدعا ايتد كرنده انلرك مقتدا سى و اول بلانك صاحبي اولان
اوبك رضا و جزاه اولان مقامنه لاحق اوله و حق تعالى اوبى بزه عبرت ايدوب بوامت محمدية ايجون كتاب
مسطور ايتدى بى بوامت تشرى ايجوندر تا كيم اوبك كالى بونلر ده ظاهر اوله و بونلرك مر تبه سته وارث اوله و
ويا خود الله تعالى اوبك قصه سن قرأ نده انزال ايتكله بزه آنى عبرت ايتدى و انى كتاب مسطور حالى ايتدى كه
بوامت محمدية انى اساحال ايله قراءت ايدر پس وجه مشروح اوزره انك خبرى مخدوف اولور لتعلم قولى اك
دلات ايتكله پس لتعلم قولى خبر مخدوف ايجون تامل و واقع اولور و جعله قولى ايجون دخى تامل اولمى
جا نذر و لتعلم خبرى امته راجع در و فيه خبرى كتابه راجع در) فائى الله عليه اعنى على اوب بالصبر مع دعائه
فى رفع الضر عنه فعلم ان العباد اذا دعا الله فى كشف الضر عنه لا يقدح فى صبره و انه صابر و انه نعم العبد كما قال
انه اواب اى راجع الى الله لالى الاسباب و الحق يفعل عند ذلك بالسبب لان العبد يستند اليه اذا الاسباب
المزيلة لاهما كثيرة و المسبب واحد العين فرجوع العبد الى الواحد العين المزيل بالسبب ذلك الام اولى من
الرجوع الى سبب خاص ربما لا يوافق علم الله فيه فيقول ان الله لم يستجب لى و هو مادعا و انما جئ الى سبب
خاص لم يقتضه الزمان ولا الوقت) (پس الله تعالى اوب عليه السلام اوزره صبر ايله ايتا ايلدى يعنى آنى صبر ايله
مدح ايلدى كندى نفسندن ضرر كى رفعى حقدن) (رب انى مسنى الضر وانت ارحم الراحمين) قولى دعائى

وجودى ايله يعنى ضرر كى رفعى حقدن دعا ايتش ايكن نه آنى صبر ايله مدح ايلدى پس بزعم اولد كده تحقيق
بر عبد جئكم الله تعالى به دعا ايتسه اندن ضرر كى رفعى و كشفى حقدن اول دعا قدح و بر من اول عبدك صبرى
حقدن و تحقيق اول عبد صابر در و تحقيق اول نعم العبد در يعنى بوصف ايله حق طرفندن مدح و اولد قده قدح
و بر من كيم الله تعالى اوب حقدن انه اواب ديدى يعنى الله تعالى به مبالغه ايله رجوع ايدى بجهت اسباب رجوع
ايدى بى دكلر پس ضرر كى اصابى قندن صبر ايله مدح و اولديغى كى رفع ضرر ايجون الله تعالى به رجوع ايله دخى
مدح و در پس شيخ رضى الله عنه وقتا كيم لالى الاسباب ديدى سائل طرفندن اعتراض توجه ايتدى كه
اسباب ايجنده و اسباب قندن فاعل اولان حقدن پس اسبابدن رجوع ايتك حقدن رجوع ايتكدر پس
باعتراضه جواب ايدوب ديركه و حال بوكه حق فاعل در سبب ايله عبدك حقه رجوعى قندن زير تحقيق عبد
اكه مستند در اسبابه مستند دكلر زير امور دن برامرى من بيله اولان اسباب كشمه در و مسبب واحد العبد در
پس عبدك واحد العين اولان حقه رجوعيكه اول واحد المى سببيله آندن من بيلدر اولدر سبب خاصه نك
رجوعندن كه آزا اولور اول سبب خاص اول شئ حقدن علم الهى به موافق دكلر يعنى اول ضررى رفع ايتكدر اول
شئ علم الهيه سبب اولديغى ثابت دكلر و علم الهيه ثابت اوليان شئ بونده واقع اولور و يا خود علم الهيه اك
سبب اولديغى ثابتدر و لكن زمان معينه و وقت معينه ثابتدر و بعد دخى وقت آخر ده دعا ايدر پس عبد سبب
خاصه رجوع ايدوب آنك مطالبى اولان شئ اك اعطا اولديغى حينه ديركه الله تعالى بنم ايجون استجاب
ايتدى يعنى بنم دعائى قبول ايتدى دير و حال بوكه اول عبد الله تعالى به دعا ايتدى يعنى آندن طلب ايتدى
بلكه سبب خاصه ميل ايتدى كه انى زمان اقتضا ايتدى زير اسبابله ظاهر اولان آثار وقت معينه و زمان معينه به
موقوفه در پس عبد ايجون اولى اولان بودر كه اسبابدن واحد العين اولان حقه رجوع ايدر اسبابدن هر قننى
سبب ازاله المى و غيرامرى حكمتى اعطا ايدر سه ازاله ايدر و اعطا ايدر) (فعمل اوب بحكمة الله) (وفى نسخة
فعلم حكمة الله) (اذ كان نبيا لما علم ان الصبر هو حبس النفس عن الشكوى عند طائفة) (پس اوب عليه
السلام حكمت الهيه ايله عاملدر حكمت الهيه اقتضا ايتد كده ابتلايه صبر ايدر و اقتضا ايتد كده رفع ضرر ايجون
دعا ايدر زير معلوم اولدى كه تحقيق صبر طائفة قندن يعنى اهل تصوف دن مشرقين متقدمين اولان طائفة نك
قندن مطلقا شكودان نفسى حبس ايتكدر و انلرك قندن صبرك حدى الصبر هو حبس النفس عن الشكوى
مطلقا شكوى كرك حقه اولسون و كرك غير) (وايس ذلك بحول الصبر عندنا و انما حده حبس النفس عن الشكوى
غير الله لا الى الله) (و حال بوكه بوجد بزم قننزه يعنى محمد بن قننزه و يا خود مشايخ ديار مغرب قندن صبر ايجون
حد دكلر بلكه بزم قننزه صبرك حدى الله تعالى انك غيرى نه شكودان نفسى حبس ايتكدر الله تعالى به
شكودان حبس ايتكدر دكلر زير الله تعالى دعوتله امر ايتدى و دعوت الله تعالى به شكودا پس الله تعالى به
شكوا ايتك صبره مناص دكلر) (تخجب الطائفة نظره فى ان الشاكى يقدح بالشكوى فى الرضى بالقضاء و ليس
كذلك فان الرضى بالقضاء لا يقدح فيه الشكوى الى الله ولا الى غيره و انما يقدح فى الرضى بالمقضى و نحن خوطينا
بالرضى بالمقضى و الضر هو المقضى ما هو عين القضاء) (پس حقيقت امرى بيه اسكدن طائفة بى محجوب ايتدى
شاكى به آنلرك نظر بكه تحقيق شاكى شكوى ايتكله قضايه رضاه قدح و بر و حال بوكه امر بويه دكلر
يعنى شاكى شكوى ايتكله قضايه رضاسنه قدح و بر من زير تحقيق قضايه رضاه الله تعالى به و دخى آنك
غير نه شكوى قدح و بر من بلكه مقضى اولان شئ رضاه قدح و بر و حال بوكه بزم مقضى اولان شئ رضاه ايله
خطاب اولندق و حال بوكه ضرر مقضى اولان شئدر بضرر قضائك عيى دكلر پس مقضى اولان ضرر دن
شكايت ايتك و آنك رفعنده سعى ايتك قضايه رضايه قدح و بر من زير مقضى به برامر در كه مقضى عليه اولان
كسسه نك عيى و آنك حالى و استعدادى آنى طلب ايدر بضرر قضائى اول امره حكم الهيه پس قضائى اولان محكوم به
اولان شئ كه مقضى به در رضائى لازم كمر و محكوم به اولان شئ كه مقضى عليه در عدم رضادن حكم الهيه كه
قضادر عدم رضا لازم كمر زير بينهما مفايرت و اردر و شئ مفاير مفاير قدر مفاير آخر اولان شئدن شول
امر ايله كه ايكسى انكه مفاير در و قضايه رضا بنيه مقضى به اولان شئ رضاسنه فرق واضح اولمغه
اوايا الله ايتضاح ايجون ضرب مثال ايتدى تحقيق مريض بختكم طبيب اكادوا كرى بى ايجور و من ديله

وبما خردكي ابله علاج ايتك ديلسه پس مريض علم قطعيله عالمدرکه تحقيق طبيک تدبيره متالم اولور ولكن
عالمدرکه تحقيق آنک تدبيری حکمتک مقتضاسنه موافق درمريضی ازاله ايدرس پس اگر طبيک شکایت
ايتسه وآندن رفق طلب ايتسه علاجی تبدل ايتکله اسمل اولان شيتله پس مريضدن بوامر طبيک آنک
اوزره اولان قضاسنه قدح ويرمض بلکه مقضى اولان علاج اولدرضايه قدح ويرمض (وعلم اوب ان في حبس النفس
عن الشکوى الى الله مقاومة القهر الالهى وهو جهل بالشخص اذا ابتلاه بما تألم منه نفسه فلا يدعوا الله
في ازاله ذلك الامر المولم) (واوب عليه السلام ضلک رفعى حقنه يلدیکه تحقيق الله تعالى به شکوادن نفسک
حبسند قهر الهی به مقاومت واردر وقهر الهی به مقاومت شخصه ملتبس اولان جهلدرکه جنتکم الله تعالى
آنى بر شيتله مبتلا ايتسه که آنک نفسى آندن متالم اولورسه پس اول امر مؤلک ازاله سندله الله تعالى به دعا
ايتز پس اول شخص امری على ما هو عليه معرفندن جهل اوزره اولورکه ابتلا دن غرض ندر وکند پسندن
ضلک ازاله سى حقنه سعى ايتک کيمک حقنه سعى ايتکدر عارف دکادر (بل ينبغي له عند المحقق ان يتضرع
ويسأل الله في ازاله ذلك عنه فان ذلك ازالة عن جناب الله عند العارف صاحب الكشف فان الله قد وصف
نفسه بأنه يؤذى فقال ان الذين يؤذون الله ورسوله اذى اعظم من ان يتلک بلاءه عند غفلتک عنه واعن
مقام الهی لا تعلمه لترجع اليه بالشکوى فيرفعه عنک فيصح الافتقار الذى هو حقيقةک فيرتفع عن الحق
الذى بسؤالک اياه فيرفعه عنک اذانت صورته الظاهرة رانت لا تراجمه في ازاله ذلك البلاء) (بلکه محقق
قنده عبد مبهتلا به لايق اولان تضرع ايتکدر وکندى نفسندن اول امرک ازاله سندله الله تعالى به سؤال
ايتکدر زيرا تحقيق عبد اول امرى کندی نفسندن ازاله ايتک عارف صاحب کشف قنده جناب الهيدن
ازاله ايتکدر زيرا تحقيق الله تعالى کندی نفسى وصف ايتديک تحقيق اول اذا اولور پس ايتدى ان
الذين يؤذون الله ورسوله) (وحق تعالى ذاته اذى کي صفات خلقه دن منزهدر بلکه ذات احدى اعتبار به
کدى صفات دن تنزيه اولور ولكن عبد کاملک قلبى حق ايجون مظهر کل در پس عبدک اذى اولمى حقک اذى
اولمى اولور پس ان الذين يؤذون الله ورسوله) (قولنده رسوله اذا اذى الهی فی تفسير وبيان ايدرو بوندن
اعظم قنغى اذى اولورکه الله تعالى سنى بر بلايه مبهتلا ايدر آندن سنک غفلتک قنده يعنى بر شيتله اللهدن غفلتک
وجودى قنده وبما خرد در مقام الهيدن غفلتک قنده که سن اول مقامى عالم دکل سن تا کيم سن شکوى ايله
ا کار جوع ايدنه سن پس حق دخی اول بلايى سندن رفع ايليه پس بونقد بر اوزره سنک حقيقةک اولان افتقارک
وعبوديتک وحقک صحيح اوله زيرا افتقار عبدک صفت ذاتيه سيدر پس حقندن اذى مرتفع اوله سنک کامؤالک
سبيله سندن اول بلايى رفعى حقنه زيراسن آنک صورت ظاهره سنى سن وحالو که سن کامر جمع دکاسن اول
بلانک زاله سندله يعنى بوندن اعظم اذى اولورى که سنک عبوديتک تصحيح ايتکچون حق سنى بر امره مبتلا
ايدر تا کيم آنک ازاله سندله سن اکا رجوع ايدرسن وحالو که اول امرک ازاله سندله سن حقه مرجع دکل سن
پس سن (ان الذين يؤذون الله ورسوله) (قولنده اولان اذى ايله حقه اذى ايدرسن ذکر الشیخ رضی الله عنه في هذا
المعنى حکایه وهى ان سمنون المحب نطق في نفسه التحقيق بمقام الصبر على الآلام وان لافرق عنده بين النعمة
والنقمة فابتلاه الله تعالى بعسر البول ساعة فضاقت صبره عن ذلك فرجع الى الله بالتوبة وتضرع في كشف الضر
عنه فلما اجاب دعاءه وقبل توبته سمي نفسه بسمنون الكذاب) (کما جاع بعض العارفين فبکی فقال له في ذلك
من لا ذوق له في هذا الفن معاتبه فقال العارف انما جوعنى لا بکی يقول انما ابتلا في بالضر لاسأله في رفعه عنى
وذلك لا بدح في كوفى صابرا) (نه کيم عارفنک بعضی جابع اولدى پس جوعندن بکا ايتدى پس بونقد
ذوق اوليان کسسه عارفنک بکامى حقنه اکا ايتدى اکامعاتب اولدينى حاله پس عارف اکا جواب ايدوب
ايتدى الله تعالى بنى انکچون جابع ايتدى تا کيم بن بکا ايدم کانه دیرکه حق تعالى بنى ضره انکچون مبتلا ايتدى
تا کيم آندن سؤال ايدم اول ضرى بدن آنک رفعى حقنه وبنم آندن سؤال قدح ويرمض صابر اولدرغمه
يعنى بنم صابر لکمه قدح ويرمض زيرا افتقار عبدک مقتضيات ذاتيه سنددر پس افتقار وعبوديتک تصحيح
ايتکچون عبد مخلصه سؤال ايله ايمان لازمدر) (فعلما ان الصبر انما هو حبس النفس عن الشکوى لغير الله)
پس بز عالم اولد که تحقيق صبر نفسى اللهدن غيرى به شکوادن حبس ايتکدر پس شیخ رضی الله عنه

وقتا کيم بونده غير الهی ذکر ايلدى قائل اوزره توجه ايتديک سؤال ايليه که سن دیرسن جميع موجودات
حقک صورت ظاهره سيدر وحقک غيرى ايجون وجود بونقد پس غير شکوى نيجه تصور اولور پس جواب
ايدوب ايتدى) (واعنى بالغیر وجهها خاصا من وجود الله وقد عين الحق وجهها خاصا من وجود الله وهو المسبى
وجه الهوى فيدعوه من ذلك الوجه في رفع الضر لا من الوجوه الاخره اما اسبابا وليست الا هو من حيث
تفصيل الامر في نفسه) (وبنم غير ايله مرادم وجوه الهيه دن بروجه خاصدر وحق تعالى وجوه اللهدن
بروجه خاصى تعين ايلدى اول وجه خاص وجهه هويتله سمادر يعنى جميع وجوهى جامع اولان هويت
مطلقه نك وجهيدر واول وجه اسم اللهدر پس عبد رفع ضرى حقنه حق تعالى به اول وجهه دعا ايله
اسباب ايله تسميه اولنان وجوه اخر ايله دعا ايتز وحالو که وجوه آخر حقنک هويتندن غيرى وبما خرد اول وجهنک
هويتندن غيرى دکادر امرى کندی نفسندن تفصيل ايتک حيثيتيله يعنى وجهه هويت جميع وجوهنک عيتيدر
وآنک جميع وجوهه تفصيلى کندی نفسندن تفصيليدر پس غير الله شکوادن نفسى حبس ايتک وجوه
الهيه دن بروجه خاصه ميل ايتکدر) (فالعارف لا يتحججه سؤالا هو بقاء الحق في رفع الضر عنه عن ان يكون
جميع اسباب عين حق) (پس عارفنک کندی نفسندن ضلک رفعى حقنه هويت حقندن سؤالى آنى محبوب ايتز
اسبابک جميعى حقک عينى اولمقندن جميع اسبابدن اول وجهه هويت مشاهده ايتکدن عارفنک نظرند
مغايرت بونقدروا ما عارفنک غير سى پس مغايرت ايله حاکمدر) (وهذا سريلا يلزم طر بقتة الادباء من عباد الله
الامناء على اسرار الله فان الله امناه لا يعرفهم الا الله ويعرف بعضهم بعضا) (وبنم مذکور بر سردر که آنک طر بقتة
ملازم ومدام ومراعى اولمقند عباد اللهدن ادبادن غيرى کسسه لاسرار الله اوزره اما ادر زيرا الله ايجون امنا
واردرکه اللهدن غيرى کسسه آنلرى عارف دکادر وآنلرک بعضلرى بعض سنى عارفدر) (وقد نفعنا الفاعل وایاه
سبحانه فاسأل) (وتحقيق بر سکا نصيحت ايتديک پس سن انکله عامل اول والله سبحانه وتعالى دن سؤال ايله تا کيم
افتقار وعبوديتک تصحيح ايدرسن وحاجت طلبنده امر الهی به امتثال ايدرسن والله تعالى يقول (ادعوني
استجب لکم) والله يقول الحق وهو يهدي السبيل

فص حکمة جلالية في کلمة يحيى اوبه

هذه حکمة الاولية في الاسماء فان الله سماه يحيى اى يحيى به ذکر زکريا) (بو حکمت يحيى اوبه اسماده حکمت
اوليه در زير الله تعالى يحيى ايله تسميه ايتدى يعنى زکريانک ذکرى انکله سى اولور ديمکدر اوليت بر شيتک
صفتدر که شى انکله اول اوله و اسماده اوليت بر اسم اولکى اسم اولمقندر که انکله تسميه اوله پس اسم يحيى ايله
الله تعالى بر نوع انساندن اول يحيى اى تسميه ايتدى وبواسم ايله آنى تسميه ايتدى الاتا کيم زکريانک ذکرى انکله
سنى اوله زيراز کرياعليه السلام حق تعالى دن (فهب لى من لدنک وليا يرثى ويرث من آل يعقوب واجعله رب رضيا
قوليله برولى وارث طلب ايلدى تا کيم آنک ذکرى انکله سى اوله) (ولم يجعل له من قبل سميا) (الله تعالى دیرکه
ومسمى يحيى ايجون بزبوندن اول سى ايتديک يعنى اسم يحيى ايله براحدى بوندن اول تسميه ايدوب اکاسمى
ايتديک پس خلاف عادت اوزره الله تعالى بواسمه علميله وصفيق جمع ايلدى زيرا وقا کيم زکريا الله تعالى دن
برولى وارث طلب ايلدى تا کيم نبوت و علمده اکا وارث اوله وانکله آنک ذکرى سى اوله خرق عادت اوزره ولم يجعل
له قولى جائزدر که صيغة غائب اوله ولم يجعل له من قبل سميا قولى شيخک کلامى اوله فان الله سماد يحيى قولنه
معطوف اوله الله تعالى آنک دعاسن اجابت ايتدى پس يحيى اسم يحيى ايله تسميه ايتدى زيرا الله تعالى
يحيى اى شيخ فافى وحقوز عاقر بيننده وهب ايتدى پس خلاف عادت اوزره فى اسم يحيى ايله تسميه ايتدى زيرا
براسمه عادت اعلمت ايله وصفت جمع اولان يحيى انک وجودى خرق عاده اوزره وقوعه اثارندن اوتري ويحيى ايله
اختصاصدن وزکريابه تشر يفتدن اوتري) (بجمع بين حصول الصفة التي في غير) (اى وضى) (فحين ترك
ولدى يحيى به ذکره وبين اسمه بذلك سمياه يحيى) (پس الله تعالى غابر اولان کسسه ده که ولدى ترك ايله که
انکله آنک ذکرى سى اولان صفتک حصولى يعنى بقاسمى بينيله ولدى يحيى ايله اسمو يعنى تسميه سى بينى جمع
ايتدى يعنى الله تعالى يحيى اسم يحيى ايله تسميه ايتکده جمع ايتدى زکريانک ذکرى بقاسمى بينيله بوندن
وآنک غيرندن ترك ايتديک شيتده ويحيى انک بواسم ايله علميله بيننده) (فكان اسمه يحيى كاعلم الذوق) (پس

یحییایک اسمی یحیی علم ذوقی کبی اولدی یحیی ایچون یعنی ذوق ابله معلوم اولور که اسم یحیی فائدتین مذکور تین که صفقه علمیدر افاده ایدر مثلاً شول کسسه کبی که علمای استماع ایدر و لکن انک صفقی اولان خلوت علمای اکا حاصل دکدر آتی ذوق ایتمیجه پس یحیی علم ذوقی کبی اولدی زیر انکاه علم حاصل اولدی اسم و صفقه ذکر اولند قدده پس مشتق اولان یحیاده معنای مشتق منه که حیاتدر ملاحظه اولندی و بوعتبار ذوقیدر اهل عادتک طریق دکدر که مشتق منه اولان شیثک معنای مشتقده ملاحظه اولنه) (فان آدم حی ذکر بشیت و فوحای ذکره بسام و کذلک الانبیاء علیهم السلام و لکن جامع الله لا حد قبل یحیی بین الاسم العلم منه ای الصادر منه و بین الصفة الاثر کرباعنایه منه اذ قال فیه بلی من لدنک و لیا تقدم الحق علی ذکر ولده کما قدمت آسمیه ذکر الجار علی الدار فی قولم اعندک یتانی الجنة فاکرمه الله بان قضی حاجته و سماه بصفته حتی بکون اسمیه تذکارا لما طلب منه نبیه زکریا) (زیر تحقیق آدمک ذکر شیث ایلدی حی اولدی و نوحک ذکر سام ایلدی حی اولدی و کذلک انبیاء علیهم السلام ذکر انزل خلقتی اولان اولاد لر ایلدی حی اولدی و لکن الله تعالی انبیادن براحد ایچون یحیادن اول اسم علم یحییله که من عند الله صادر در زیر الله تعالی (انی یبشرک بغلام اسمیه یحیی) قوالنده یحیی ایلد تسمیه ابتدی صفت یحییله جمع ایتمدی الاز کربا ایچون زکریا یه اندن صادر اولان عنایتدن اوتری زیر از کربا (فیه بلی من لدنک و لیا) دیدی پس زکریا ولدینک ذکر اوزره حتی تقدیم ایلدی ته کیم آسمیه عندک یتانی الجنة قولنده ذکر جاری تقدیم ایلدی دار اوزره پس زکریا ولدینک ذکر اوزره حقل ذکر فی تقدیم ابتد بکندن اوتری الله تعالی اکا اکر ام ایلدی انک حاجتی قضا ایتمکاه یعنی یحییای اکاهبه ایتمکاه صفقه علم یحیی جامع اولدینی حالد و الله تعالی زکریا یه هبه ایتمدی و لیدی زکریانک صفقیله که حیاتدر تسمیه ابتدی تا کیم یحییانک اسمی تذکار اوله الله تعالی الیدن نیسی زکریا طلب ایتمدی شئی ایچون زیر زکریا ذکرینک حیاتن طلب ایلدی پس اسم یحیی انی مذکر در روز کر زکریا انکاه حیدر و سماه بصفته قولی وجه مشر و روح اوزره فاکرمه قولته معطوف اولور و جاتدر که بان قضی حاجته قولنه معطوف اوله یعنی الله تعالی زکریا یه اکر ام ایلدی * انک حاجتن قضا ایتمکاه و یحییای کندی صفقیله تسمیه ایتمکاه) (لانه علیه السلام اونی بقاء ذکر الله فی عقبه اذ اولد سرا یه فقال برثنی و برثنی من آل یعقوب و لیس ثم موروث فی حق هؤلاء الامام ذکر الله و الدعوة الیه) (زیر از کربا کندی عقبه بقاء ذکر الله ای ایلدی و ولدی طلب ایلدی زیر اولد انک سریدر * پس زکریا برثنی و برثنی من آل یعقوب دیدی یعنی ولد بکا وارث اوله و دخی ال یعقوب وارث اوله و حال بوک بونده انبیاء علیهم السلام حقدده موروث بوقدر ذکر الله و حقه دعوتدن غیری پس زکریا علیه السلام کندی ذاتده اولان ذکر الله و حقه دعوتک بقاءندن اوتری آنک سری اولان ولد صالحی طلب ایلدی تا کیم حتی ذکر ایدیه و خلقی حقه دعوت ایدیه زیر از کربا علیه السلام مظهر رخت و کمال ایدی لطف و جمال و قهر و جلالدن حظ وافر اوزره ایدی لکن حین دعا و سوالده آنک باطنی اوزره اولیاء سوؤدن خوف غالب ایدی که کندی سنده اولان ذکر الله و حقه دعوت اندنصکره ضایع اوله و انکچون ولی وارث یوغدی تا کیم آنک خانی اوله و امر نبوتله قائم اولوب ذکر حقیقیله حتی ذاکرا و له و خانی حقه دعوت ایلیمه پس انبیادن ولد صالحک طای سبب معرفت الهیه و عبادت ذاتیه اولان کمال مظاهری ظهورنده و ایقاد و امتدادنده اجتهاد ایتمکدر * زیر حق تعالیانک صورتی مظاهر کمال ایلد ظاهر در معرفتی وجودات کماله لر ایلد دایمه و باقیه در و کذلک زکریا علیه السلام باطنی اوزره هبیت و رفیت و خوف و خشوع و حزن و مجاهده و عدم تصرف و دوام ذکر و خلقتدن انقطاع و تبیل غالب ایدی مریک حالی کبی الله تعالی یه متبیلده و منقطعده اولدینی حالد و ولد ایلد زکریانک بشارتی قننده انک آتی صحت و ذکر و لساننده جلالت ایدی ذکر الله و غیری پس انک ولدی یحییانک باطنی و سری صورتی اوزره دکدر ایدیه احکام جلال احکام جمال اوزره غالبه اولدینی حالد حضور ایدی و ذکر و خشیت اوزره مداوم ایدی حتی یحییانک حالی زکریا اوزره حکم ابتدی و اعداء حکم قهر و جلال ایلد انک اوزره تحکم ابتدی یحیی اوزره قهر و جلال ایلد تحکم ابتدی کبی) (ثم انه بشیر بما قدمه بسلامه علیه السلام علیه یوم ولد و یوم موت و یوم بعث حیاء) (اندنصکره زکریای تبشیر ابتدی یحییای اقرانی اوزره تقدیم ایتمکاه یعنی اولیت و آخریتده سلامتله فی وصف ایتمکاه و باخود تبشیر ابتدی اقرانی اوزره تقدیم ایتمکاه و السلام علیه یوم ولد و یوم موت و یوم بعث

حیا) (قولیه انک اوزره سلام ایتمکاه) (بفاء بصفة الحیاة و هی اسمیه) (وفی بعض النسخ و علمه بسلامه علیه) (و کلامه صدق فهو مقطوع به) (پس الله تعالی صفت حیاتی کتوردی یعنی حقل صفت ذاتیه سی اولان * حیاتله فی وصف ایلدی و حیات یحییانک اسمیدر یعنی یحیی اسمی حیاتدن مشتقدر و باخود حیات الهیله اسمیدر و الله تعالی کندی نفسیه یحیی اوزره سلام ایتمدیکن زکریا یه اعلام ایلدی و حقل کلای صادقد * پس کلام حق مقطوع به در نص محکمدر پس یحیی اوزره حقل سلامی آنک اولیتده ولادتی یومنده و آخریتده موتی یومنده و قیامتده یعنی یومنده و باخود طبیعت امتدن سیرت مغنویه سی اولان قلبک ولادتی یومنده و نفسنک موتی یومنده و وجود حقیقیله تحقیق یومنده کلام حقله ثابتدر و کلام حقله مقطوعدر و باخود یوم ولد علم الهیه صورت علیه سنک نبوتی و تعین اول ایلد یعنی یومنده که استعداد ذاتیسی حسیه فیض اقدادن اسم سلام تجلیسنه مظهر اولخله یوم موت تعین وجودی شدن خلاص اولدینی یومنده و یوم بعث حیاء * قیامت کبراده که وجودنده اولان جمیع تعینات ظاهره و باطنیه نک هلاکی قننده بقا بعد الفناء و وجود الهی ذاتیه موجود اولوب حیات الهیه ذاتیه حیا مبعوث اولدینی یومده پس حق تعالی کندی کلامنده * یحییای سلام ایلد وصف ایتمی اهل حجابک و اهل کشفک کلیمی قننده اکل و اتمدر بسلامه ضمیمی حقه عاتدر و علیه ضمیمی یحییایه عاتدر) (وان کان قول الروح و السلام علی یوم ولد و یوم موت و یوم بعث حیاء اکل فی الاتحاد) (و بولکلام اعتراض مقدره جوابدر که یحییانک اول و آخر اسلامه اختصاصی و سلام ایلد اقرانی اوزره تقدیم نیجه تصور اولور و حال بوک مظهر عیسویه حق تعالی عیسایانک اول و آخر اسلامه تبیلد اخبار ایلدی * پس شیخ رضی الله عنه دیر که واکر حکم روح الله اولان عیسایانک و السلام علی یوم ولد و یوم موت و یوم بعث حیاء) (قولی الاتحاده اکل ایسه عیسی روح الله و کلمة الله اولغلله الله تعالی مادۀ عیسویه ده تعینی حسیه الله تعالی کندی نفسی اوزره مسلمدر و بواحدیت شهودندن عیسی کمال تمکین اوزره اولد بغنه دلالت ایدر * کندی نفسی جمیع عیوب و نقایصدن آنک تنزیه ایتمی و بوتنزه خصایص الهیه دندر) (فهذا اکل فی الاتحاد و الاعتقاد و ارفع للتأویلات) (پس یحییانک سلامی اتحاد و اعتقادده اکلدر و تاویلات ایچون دخی ارفعدر * پس اتحادده اکل اولدینی بودر که الله تعالی مادۀ یحیاده اولان نفسی اوزره مسلم اوله یحییانک ربی و آنک اوزره تسلیده و کبلی اولدینی حیثیتله بلکه الله تعالیانک (و سلام علیه یوم ولد و یوم موت و یوم بعث حیاء) قولی جمیع وجود الهیه یه جامع اولان هویت مطلقه ذاتیه دن خطاب و تسلیدر و مادۀ عیسویه ده آنک تعینی و کندی نفسنه سلامی و جوه الهیه دن بوجه خاص و سبب خاص طریقله سلامیدر پس جمیع وجوهی جامع اولان وجه هویت مطلقه دن نزول ایدن سلام اتحادده اکلدر اول وجه جامع اولدینی و جوه دن بوجه دن صادر اولان سلامدن * مادۀ عیسویه و جوه الهیه دن بوجه در وجه هویت مطلقه ده جمیع وجوه متحدده در * پس آندن نزول ایدر و لکن بوسلام بواحدیت شهودندن یحییانک عکسی کمالنه دلالت اینز زیر مظهر یحیادن نازل دکدر و یحیی اوزره سلام اعتقادده اکل و تاویلات ایچون ارفع اولدینی بودر که الله تعالیانک یحیی اوزره سلامی آنک ربی اولدینی حیثیتله در مادۀ یحیاده آنک تعینی حیثیتله دکدر بلکه هویت مطلقه سی حیثیتله در پس هویت مطلقه دن الله تعالیانک یحیی اوزره سلامی اهل حجابک اعتقادنه نسبتله ام و اکلدر * مادۀ عیسویه ده مشعین اولوب حقل کندی نفسنه سلامندن و باخود عیسایانک کندی نفسنه سلامندن زیر حقل سلامی ارباب نفوس و عقاید ایچون دخی اقبلدر و تاویلات کلیا بونده منفعه اولور و مادۀ عیسویه ده حقل تعینی اعتباریه واقعه اولان تاویلاته نسبتله والا بونده تاویل بوقدر ارباب عقاید حقل یحییایه سلامی کلام حقددر دیو اعتقاد ایدر * و یحیی حقدده آیت سلام آیات متشابهه دن دکدر تا کیم تاویل محتاج اوله و اما عیسایانک قولی پس تاویل محتاجدر که قرب نوافل لسانیه لسان حقله کندی نفسی اوزره سلام ایدر و باخود ان الله یخلق علی لسان عبده قرب فرائض لسانیه حق تعالی لسان عیسی ایلد کندی نفسنه عیسایانک حجابیتده تعینی اعتباریه سلام ایدر پس بولکلام تاویل اولیجه ارباب عقایدن کسسه تصدیق اینز که حق تعالی مادۀ عیسویه ده کندی نفسی اوزره سلام ایلیمه و لکن مظهر عیسویه اولان تسلیم ارباب کشف و عرفان قننده عیسایانک احادیث شهودنه و کمال تمکینه نسبتله اکلدر * زیر یحییانک احادیث شهودنه عکسک کماله کندی

نفسه دلالات بوقدر وجه هو بدن حقل اكانازل اولان تسليمندن غيري) فان الذي انخرقت فيه العادة في حق عيسى انما هو النطق فقد تمكن عقله وتكامل في ذلك الزمان الذي انطقه الله فيه ولا يلزم للمتمكن من النطق على اي حالة كان الصدق فيما به ينطق بخلاف المشهود له كبحي فسلام الحق على يحيى من هذا الوجه ارفع للالتباس الواقع في العنايه الالهيه من سلام عيسى على نفسه) (زير تحقيق شول شيء كآنده عيسى حقنه عادت مخرقه اولدى بعنى عيسانك حقنه خرق عادت واقع اولان شيء مهديا بحقه آ نك نطقه در پس عيسانك عقلي متمكن ومتكامل اولدى شول زمانده كه الله تعالى عيساي آنده تطبيق ايدى ونطقه متمكن اولان كسبه به هر نه حالت اوزره نطق واقع اولورسه صدق لازم دكادر شول شينده كه انكله نطق ايدريعى نطق ايتكمه قادر اولان كسبه به كركله تطبيق واقداطر بقريله نطق اولسون وكركله نطقه قدرتي حسبيله نطق ايتديكي شينده اكاصدق لازم دكادر بعنى مجرد بركلام ايله نطق ايتكم اول كالا من صدقن مستلزم دكادر زير ايتكم كنندركه بركلام ايله تكلم ايليه كه نفس امرده واقعه مطابق اوليه واما يحيى كبحي مشهود له بوكا مخالفه زير احق تعالى انك حقنه (وسلام عليه يوم ولد ويوم يموت ويوم يبعث حيا) قوليله شهادت ايتدى پس حقل يحيى اوزره سلامي بوجه اوزره يحيايه ماتبس اولان عنايت الهيه ده واقع اولان التباس ايجون ارفعدر عيسانك كندى نفسى اوزره اولان سلامندن (وان كانت قرائن الاحوال تدل على قربته من الله في ذلك وصدقه اذ نطق في معرض الدلالة على براهينه في المهد) (واكرجه كيم قرائن احوال عيسانك الله تعالى به اول نطقه قرينه ونطقه آ نك صدقته دلالت ايدرسه بكنكم عيسى عليه السلام امي مريمك برائتته دلالت معرفته مهدي ايجنده نطق ايتدى پس نطقه امي برائتته شهادت ايدرسه صادقد) (فهو واحد الشاهدين والاخره جازع الجذع الياس فسطرط باجنيا من غير غفل ولا تذكير كاولدت مريم عيسى من غير غفل ولا ذكر ولا جاع عرفي معتاد) (پس مريمك برائتته شهادت ايدرسه بكنكم عيسى عليه السلام ايجنده عيسانك نطقه در و باخود عيسادر وشاهد آخر عيسى عليه السلام مريمك بطننده ايتكم الله تعالى بكنكم مريمه وهزي اليك بجذع الخلة نساقط عليك رطبا جنيا) قوليله اختيارى قنده مريمك جذع ايسى تخر يكد در پس آندن عرسقوط ايتدى رطب جنى اولديغي حاله بعنى اندن تازه و تر ماد وكادى غل وتذ كيرسز نه كيم نخله ده عادتد نته كيم مريم عيساي طغوردى غل و ذكر كرسز ودخى معتاد اولان جماع عرفيسز نه كيم نساذه ايلاد اولادده عادتد) (لوقال نبي آيتي ومجزي ان ينطق هذا الحائط فخطى الحائط وقال في نطقه تكذب ما انت رسول الله لصحت الاية وثبت بها انه رسول الله ولم يلتفت الى ما نطق به الحائط) (بوكلام بوندن اول ولا يلزم للمتمكن من النطق على اي حالة كان الصدق فيما به ينطق قولي ايجون استشهاد وسند در بعنى دير كه اكر برني ديسه كه بنم نبوتهم بنم آيتهم ومجزيتم بواظك نطقه در پس حائط نطق ايتيه ونطقه كاذبن رسول الله دكاسن ديسه البته اول نيتك آيتي صحبه اولوردى ونطق حائط ايله رسول الله اولديغي ثابت اولوردى وحائطك سن كاذبن رسول الله دكاسن نطقه التفات اولنزدى پس نطقه متمكن واقداردن لازم كركله ناطق اولان شيء نطقه صادق اوله) (فما دخل هذا الاحتمال في كلام عيسى باشاره ايه وهو في المهد كان سلام يحيى ارفع من هذا الوجه) (پس وقتا كيم جاهل محجوب قنده بوا احتمال عيسانك كلامه داخل اولديسه كه امي مريمك اشارتيله اندن صادر اولدى اول مهديا ايجنده اولديغي حاله يحيانك سلامي بوجه له ارفع اولور زير احق سلامه بوا احتمال داخل اولن) (فوضع الدلالة انه عبد الله من اجل ما قيل فيه انه ابن الله وفرغت الدلالة بمجرد النطق فانه عبد الله عند الطائفة الاخرى القائلة بالنبوة وبقي ما زاد في حكم الاحتمال في النظر العقلي حتى ظهر في المستقبل صدقه في جميع ما خبره في المهد فتحقق ما اشترنا اليه) (پس عيسى عليه السلام) (اني عبد الله) قوليله تحقيق اول عبد الله اولديغلك دلالتى موضعي شول اجلدن اوتريدركه عيسانك حقنه عيسى ابن الله در نيلدى وحال بوكه دلالت فارغه بعنى تامه وصحبه اولدى مجرد نطق ايتكمه زير عيسى عبد الله در طائفة اخرى قنده كه عيسانك هو يته قائله در بعنى مصدقه در پس اني عبد الله ديديكى برله عبد الله اولديغنه دلالت تامه اولدى عبد الله اولديغنه احتمال قالمدى واني عبد الله قولنن زياده اولان نطق عقلي قنده احتمال حكمنده باقى قالمدى مستقبلا آ نك دعوى زمانده نطقنك صدق ظاهر اولجه جميع شينده كه مهديا ايجنده انكله اخبار ايلدى بعنى نظر عقليكن قنده اني عبد الله قولنن

زياده اولان نطق حكم احتماله باقى قالمدى مستقبلا آ نك بعننه وارنجه پس مبعوث اولدقه صدق ظاهر اولدى واحتمال مندفع اولدى پس سن حقيقت اوزره فهم ايله شول شيء كه برا كا اشارت ايتديك بعنى عيسانك كندى نفسنه سلاميله حقل يحيايه سلامي بيننده اولان فرقدين كه كا اشارت اولندى وباخود عيسى مهدي ايجنده امي مريمك براءتي حقنه مجرد نطق ايتكمه جميع اخبار ايتديكي شينك صدقنى عين بصيرتله مشاهده ايدوب فهم دقيقه فهم ايله ونظر عقلي قنده حاصل اولان احتمال وجود ويرمه

فص حكمة مالكية في كلمة زكرياوية

(اعلم ان رحمة الله وسعت كل شيء وجودا وحكما وان وجود الغضب من رحمة الله بالغضب فبقت رحمة غضبه ي سبقت نسبة الرحمة اليه نسبة الغضب اليه) (پس عالم اولكه تحقيق رحمت الهيه وجودا وحكما شينك كاسنه واسعه اولدى بعنى هر شيء كركله وجود حسيده مشيتله متصف اولسون وكركله ثبوت علميه رحمت الهيه عامه جميع وجودات حسيه امكانيه وتعينات علميه ونسب عدميه به واسعه در تحقيق غضبك وجودى دخى الله تعالى بك غضبه اولان رجندند پس حقل رجتي آ نك غضبى سابقه اولدى بعنى رحمتك اكانستى غضبك اكانستى سابقه اولدى شول معلوم اوله كه رحمت حق ايجون ذاتيه در زير احق بالذات جواد در خزان رحمت وجود اولان حضرات الهيه دن جودى وخيرى فياض در پس رحمت حق جميع اعيان وجوديه ونسب عدميه به واسعه در غضب دخى نسب عدميه دندركه پس رحمت غضبه دخى واسعه اولدى زير غضبك وجودى دخى رحمت الهيه دندركه غضبك حقه نسبتي رحمتك اكانستى رحمتك اكانستى متاخره در زير غضب رحمته نسبتله عارضدر ما ايجون سيلان كبي ومانك سيلانته نسبتله انك جودى عارضه اولديغي كبي بلكه غضب حكم عدميدر بعض اعيانك كماليله وجود ائده انا رواحاكمي ظهورنه عدم قابليتندن ناشيد در پس اول شينك رحمته عدم قابليتي حكمي رحمتك ائده تما عدم ظهورنى مقتضيد در دنيا و آخرت پس اول شينك عدم قابليتندن اوتري انك اوزره رحمتك عدم فيضاني راحم طرفندن اكانستى غضب وشقاوت وشتر تسمية اولنور پس رحمتك حقه نسبتي غضبك اكانستى سابقه در پس قبلي رحمتك اعيان اوزره قاوضه اولان رحمت نور وجوده عدم قابليتي اولان اعيانده نسب عدميه دن غيرى بر شيتى ايجاد ايتدى وعدم محض حقيقي بوقدر تا كيم رحمتك استعاقبه اوله پس حقل رجتي اعدام نسبته به عامه اولدى پس رحمت غضب وآ لامي ومحن واسقامي وفقرى ايجاد ايلدى وبونوره واسعه اولدى زير بونورده شائبة وجود واردر زير بونورده سببه ايله متصفه در پس غضب دخى نسبت عدميه اولديغي اعتبار اوزره مرموم در والا موجود اولدى وجود خير محض ورحمت محضه در واما عدم محض اولان شر كه امر عدمى در آنك حقيقي بوقدر تا كيم رحمتك استعاقبه اوله انكچون رسول عليه السلام اللهم ان الخير كله بيديك والشر ليس اليك ديدى پس امر وجود محض خير اولدقه رحمت خير محضى شر نسبى اولان خيرى اعيانك قابليتي وعدم قابليتي حسبيله ايجاد ايدركه مجرد ايجاد واطهار اعتباريله خيرك كاسى حقل بد بنده در وشر كه عدم محض در پس حقه انك نسبتي بوقدر زير احق وجود در وشر عدم محضدر مقتضاي ظاهر اوزره خبردن مراد هدايت ورحمت اعيان اوزره افاضه اولدقه بعض اعيانك قابليتي حسبيله رحمت وهدايتي قبول ايتكم در بعض اعيانك عدم قابليتي حسبيله عدم قبول شر در پس بوشر نسبى اعيانه اسناد اولنور انك عدم قابليتي حسبيله حقه اسناد اولنور وبالجملة امر اوج وجه اوزره در بوجه وجود محضدر كه ازلا وابد عدمي قبول ايتز وبروجه امكان محضدر كه ازلا وابد ابرسب ايله وجودى قبول ايدركه وبروجه عدم محضدر وعدم محض ازلا وابد وجودى قبول ايتز پس وجود محض حقد رغيرد كادر وعالمك وجودى وجود محض ايله عدم محض بيننده در پس شول شينكه عالم انكله عدمه ناظر در عدمي قبول ايدركه شينكه عالم انكله وجوده ناظر در وجودى قبول ايدركه پس انكچون عالمك بعضيسى كه ظلمت طبيعتد ر بعضيسى كه نوردر نفس الهيدر پس نوره نسبتله ظلمت شر در واما وجود وجود اولديغي اعتباريله خيردر وشر عدم محضدر ولما كان لكل عين وجود فطلبه من الله لذلك رحمة كل شيء فانه برحمته التي رحم بها قبل رغبته) (اي طلبه) (في وجوده عينه فاوجدها) فطلبه قولنده ضمير فاعل عينه راجعدر وضمير مفعول وجوده راجعدر ولذا كقولى عت قوله متعلقه روعت قولى ايجون تعليلد روضه حقه عائد در و قبل كسر بايله در و قبل رغبته قولى آ نك

خبر پدر و در غیبت ضحری شیخ راجع در فاجده ضحری دخی عینه راجع در یعنی وقتا کیم هر عین ایچون وجود اولدیه کرک عین وجودی اولسون و کرک عین علی اولسونکه هر شیک عین ثابته سیدر که اول عین مرتبه الوهیده متعین اولان الهی و وجودنی طلب ایدر حضرات اسمائیه دن اول عینه مخصوص اولان اسمک خزینه سندن زیر الله تعالی هر عینک حتی اولان جودی دایما اکامد و معطیدر و الا هر عین سببیت ایچون متصفه اولزدی الله تعالینک حتی هر شیخه بوندن اوتری عامه اولدی زیر الله تعالی شول رحمتیه که هر شیخه انکه رحمت ایتدی وجود علیه آئی ایجاد ایتکله اول شیخه وجود عینیه سنده اولان رغبتی و سنده اولان رغبتی و طلبی انکه قبول ایتدی پس الله تعالی اول شیک عینیه ایجاد ایلدی یعنی علم الهیه رحمت ذاتیه ایلد ثابت اولان شیخه وجود عینیه * موجود اولغه راغب اولد قدده الله تعالی شول رحمت ذاتیه ایلد که حضرت علیه ده انکه اکارحت ایدوب * آئی ایجاد ایتش ایدی اول شیک وجود عینی سنده اولان رغبتی قبول ایتدی اول شیک عینیه انکه ایجاد ایلدی یعنی ذات حقه استهلا کده اولان اعیان دن هر بریسی حتی تعالینک رحمت ذاتیه سیله و تجلی ذاتیه سیله حضرت علیه ده متعینه اولوب ثبوت علیه ثابته و اعیانده معدومه اولغه استعدادات ذاتیه لری ایلد وجود عینی به طالبه اولد قلنده الله تعالی اول رحمت ذاتیه ایلد که آنلری کرب استهلا کدن اخراج ایدوب انکه آنلره رحمت ایتش ایدی آنلرک وجود عینی به رغبت و طلبی قبول ایدر و آنلری ایجاد ایدر) (فلذلک قلنا ان رحمة الله وسعت کل شیء وجود او علما) پس بوندن اوتری یعنی اعیان علیه الهیه ده رحمت ذاتیه ایلد ثابته اولد قد نصره وجود عینی به طالبه اولد قدده الله تعالی اول رحمت ذاتیه لری وجود عینیه ایجاد ایتد بکندن اوتری * بوندن اول برایتد که تحقیق الله تعالینک حتی شیک کایسنه اسعه اولدی وجود او علما یعنی شی کرک وجود عینیه موجود اولسون و کرک وجود علیه زیر اعیان ثابته ذات حقه مستهلک و نفس رحمانیه بحاله ایکن نفس رحمانی و رحمت سبحانیله ضیق عدمیندن خلاص اولوب حضرت علیه ده وجود دن بر ضرب ایلد که وجودش و ندر آنلری حتی تعالی ایجاد ایدوب تجلی وجودی قابلیت نره اعطا ایلدی که اول قابلیت و استعداد ذاتیه وجود عینی به آنلرک رغبت قبول ایدر اول رحمت آنلری جود عینیه ایجاد ایدر پس رحمت ذاتیه نک اول عینده اولکی اثری وجودی قبول ایتکیچون اولان ملاحتدر که استعداد ایلد تسمیه اولور پس الله تعالی عینه رحمت ایتدی وجوده آنک استعداد دن اول فیض رسدن که تجلی ذاتینک عینیه استعدادی اکا اعطا ایتکله اول استعداد الله تعالینک علما و حکما کار رحمتدر بر وجود ده آنک وجودی یوقدر آنده نصره اعیانک طلب استعداد سیله و غیبه ده رحمتک سوا ایلد اعیانده لری وجود عینیه ایجاد ایلدی و بویجاد حق آنلر اوزره وجود رحمتدر) (والاسماء الالهیه من الاشياء وهی جمع الی عین واحدة فاول ما وسعت رحمة الله شئیه تلك العین الموحدة للرحمة بالرحمة) و اسماء الهیه اشیاء دندر ان احده به مغایرتی حیثیتیه و حال بوکه اسماء الهیه عین واحده به راجعه در که اسم رحمانک حقیقتدر پس اولکی شی که رحمت الهیه اکا واسعه اولدی اول عینک شیتیدر که رحمت اسمائیه بی موجدده در رحمت ذاتیه ایلد بر رحمت اسمائیه اول عین ایلد متحققه اولور بو تقدیر اوزره الموحدة قولی کسر جیم ایلد در شویله معلوم اولد که وقتا کیم شیخ رضی الله عنه اولایان ایتدیه که رحمت اشیانک کایسنه واسعه در و اسماء الهیه شیا دندر پس رحمت اسمائیه دخی واسعه در و اسماء الهیه دخی هر حومه در رحمت ذاتیه ایلد زیر اسمانک حقایق که اسماء ذات دن آنلر ایلد متمیز در و هر بریسی آخر دن آنلر ایلد منفصل در ذات دن غیر اشیاء در پس رحمانک اعیان عین واحده به راجعه در که اسم رحمانک حقیقتدر زیر اسم رحمانک حقیقی اولان عین واحده به راجعه در زیر اسم رحمانک حقیقی اولان واحده جمیع اعیان اسمائیه بی جامعه در پس اولکی شیک رحمت ذاتیه فیض اقدس دن تجلی ذاتیه اکا واسعه اولدی اول عین جامعه نک شیتیدر که اول عین رحمت انتسابیه نک حقیقتدر که رحمت اسمائیه اول عیندن مفاضه در و اول عین رحمت ذاتیه ایلد موجدده هر حومه در اسماء راجعه اولمغیچون و رحمت اسمائیه بی موجدده در رحمت ذاتیه ایلد (فاول شیء وسعت الرحمة نفسها من الشئیه المشار الیهام شئیه کل موجود یوجد الی ما لا یتناهی دنیا و آخره عرضا و جوهرام کما بیضا) پس اولکی شی که رحمت ذاتیه اکا واسعه اولدی نفس رحمتدر یعنی عین رحمانه ده ظاهر اولان

رحمتد زير رحمت دخی نسبت عدمیه ده ظاهره اولمز بالا برعینده پس وجه اول اوزره رحمت اول عینک شیتینه
واسعه اولوب راجه اولدقه کندی نفسنه اول راجه اولوزر نفس رحمت ظهورده اول عینه متوقعه در پس
رحمت راجه اولدقه اول کندی نفسنه راجه اولوزر اندنصره مشارالیه اولان شیتیدر یعنی عین واحده نك
شیتیدر که جمیع اعیانک اولی واصلیدر اندنصره هر موجودک شیتیدر که (دینا و آخره و عرضا و جوهر
و مرکبا و بسیطا الی غیر النهایه) موجوده اولوزر یعنی اولار رحمت کندی نفسنه واسعه و راجه اولوزر اندنصره
جمیع اعیان اسمائیه بی جامعہ اولان عین واحده واسعه اولوزر که اسم رحمانک حقیقتیدر پس رحمت اول عین
واحده واسعه اولغله جمیع اعیان اسمائیه اولان اشیا به که علم ازلیده نایسته در راجه و واسعه اولوزر اندنصره
اول اعیان وجود عینی طاب ایدوب هر بریسی استعداد ذاتیسی حسبله وجود عینیه موجوده
اولدقندنصره هر موجودک شیتینه واسعه اولوزر که موجوده در و شئیات موجوده دخی ظاهره اولوب
(الی مالا یتناهی دینا و آخره و عرضا و جوهر و مرکبا و بسیطا) ظهور ایدو جگ هر نه قدر موجوداتک انواعی
واریسه کلیسنه واسعه در پس رحمت غیبیه نك اعیان علمیه ده و حقایق الهیه اسمائیه ده که آنلر وجود واحد
حقل شئون و تعیناتیدر وجودی رحمت ذاتیه چودیه در که ذاتک عینیدر و اشیا نك وجود عینیسی رحمت
رحمانیه الهیه اسمائیه دندر که پس علما و عینا و حکما و وجود اشیا نك کلیسنه رحمت الهیه واسعه اولدی حتی
رحمت کندی نفسنه واسعه اولدی زیرا رحمت دخی نسب عدمیه دن بر نسبتدر و اشیا دن بر شیتدر و لکن
ان رحمة الله وسعت کل شیء وجود او علما قوی اوزره وارد اولوزر که بو کلام عموم اوزره نیجه صحیح اولوزر حال بو که
نیجه اشیا مغضوبه مشاهده اولنور و اشیا نك کلیسی هر حومه اولدقه آنلر دن بریسی مغضوب اولمق لازم
کاور پس شیخ رضی الله عنه بو اعتراضه جواب ایدوب دیر که ((ولا یعتبر فیها اوفی سعة الرحمة)) ای فی الاشياء
الموجدة (حصول غرض ولا ملائمة طبع) و اشیا بموجده ده و باخود رحمتک سعته در بر غرضک حصولی دخی
طبعک ملائمتی معتبرد کدر یعنی رحمتک جمیع اشیا به شمولنده و تعلقلنده اشیا ده غرضک حصولی و طبعه ملائم
اولان شیتک وصولی شرط دکدر تا کیم بر شیتک غرضه مخالف و طبعه غیر ملائم اولان شیئی اکا وارد اولدقه
اکا رحمتک عدم شمولی لازم که ((بل الملايم وغير الملايم كله وسعته الرحمة الالهية وجودا)) بلکه ملائمه غیر
ملائم کلیسنه رحمت الهیه وجود او واسعه در یعنی ملائم و غیر ملائم و قائل و غیر قائل اولان جمیع اشیا به ایجادده
رحمت الهیه رحمانیه نك شمولی علی السویه در (ماتری فی خلق الرحمن من تفاوت) و لکن هر عینک استعدادی
حسبیله رحمت رحمانیه فی ایجاد ایدر عدم ملائمت ایجادده قدح و یرمز و ملائمت دخی ایجادده شرط دکدر
والاشياء غیر ملائمه وجوده داخل اوازدی و اسماء الهیه دن بعض اسمادخی اعیانده متحققه اولمزدی و عالمده
آنلرک آثاریه ظاهره اولمزدی و جمیع اعیان رحمت رحمانیه عامه الیه هر حومه اولقدن لازم کمنز که جمیع اعیان
رحمت رحیمیه خاصه الیه هر حومه اوله رحمت رحیمیه خاصه کمال استعداد و قابلیته هر هونه در و رحمت رحمانیه
عامه محل حسبیله ایجاد ایدر (بل الملايم) قوی هر فرع اولوب مبتدادر و وسعت جمله سی خبردر) و قد ذکرنا
فی الفتوحات المکیة ان الاثر لا یكون الا للمعدوم لا للموجود وان کان للموجود فتحکم المعدوم) و تحقیق
فتوحات مکیه ده بر ذکر ایدک که تحقیق اثرواق اولمز الامعدوم ایچون موجود ایچون واقع اولمز یعنی اثر اعیان
نایسته معدومه ایچون نایستدر که وجود حقه مؤثره در و اثر حق ایچون دکدر حق اوزره لازم اولان انجی افاضه
وجود در اعیان حسبیله تبدیل اعیان دکدر و اگرچه کیم اثر موجود ایچون نایستدر پس معدومک حکمی
حسبیله نایستدر یعنی معدوم موجود اوزره حکم ایتمکده نایستدر زیرا معدوم عدمیتیه موجود اوزره حکم
ایدر که اکا اعطاء وجود ایلیم پس موجود دخی معدوم دن متأثر اولوب اکا اعطاء وجودا یتکه توجه ایدر
پس اثر اول معدوم ایچون موجوده ظاهر اولوزر اندنصره معدومک حکمی و تقاضای حسبیله موجود
ایچون ثابت اولوزر یعنی علم الهیه نایسته اولان اعیان که انفسده معدومه در تجلی وجودی الیه آنلر اوزره
منبسطه اولان وجود احد حقه مؤثره در خصوصیات ذاتیه لری حسبیله فی تعین و تقید و تکلیف و تسخیم
ایتمکله حتی اسماء الهیه و نسب ربانیه آنلرک حسبیله ظاهره اولوزر و نسب الهیه نسب اولادنی حیثیتیه
معدومه الا عینا در آنلرک تحقیق یوقدر زیرا آنلرک حقیقتی تعقل اولمز الامرین بیننده که وجود و عدمدر

ووجود بونده طرفینک برسد و اول حقدر و اشیا نیک وجودنده اشیا بد غیر مؤثره یوقدر پس آثارک
کلیسی اگر اسماء الهیه دن ایسه اسماء نسب عدمیه دروا کراما ایله متعینه اولان ذاتدن ایسه پس وجوددندر
بومعدومه الاعیان اولان نسب اعتباریه ونسب حکمتک تعیناتی و تعینات مخصوصه نیک اقتضای اعتباریه
و آثار وجود حقه اعیان نبوده دن ایسه پس اثر معدوم العین اولان شیء ایچوندن واکوانده دخی بویه در
زیر اثر که بر موجوددن ظاهر اولور * پس اول شیک وجودنه نسبت اولنزا آنک وجودی اولد یغنی حیثیتله
بلکه آنک عین عدمیه سنه نسبت اولور و یا خود اول نسبت عدمیه ایله متعین اولان آنک وجودنه نسبت
اولور (وهو علم غیر ب و مسئله نادره ولا یعلم تحقیقها) (و فی نسخه بحقیقها) (الا اصحاب الاوهام)
ای المتجاوزون عن عالم الحس) (فذلك بالذوق عندهم) (شیخ رضی الله تعالی عنه یورلر که بوعلم غیر بیدر
غایت غریبه و مسئله نادره در غایت نادرته و آنک حقیقتی فهم ایتمز اصحاب اوها مدن غیر که عالم حسدن
متجاوزلر در یعنی معدومک موجودده تأثیری مسئله سنک حقیقتی فهم ایتمز اصحاب اوها مدن غیر که
کندی و هملرندن بعض امور یوقهر ایدرلر که آنلرک وجودی یوقدر و آنلرک نفوسی اول امور دن منعقله
و متأثره اولور انفعال عظیم و تأثیر قوی ایله پس بوعلم آنلرک قنده ذوق ایله حاصل اولور یعنی تأثیرک منشئه
نظر ایدرلر که آنک منشئی امور و همیه دره پس ذوق ایله آنلرک علم حاصل اولور که آنلرک مؤثره اولان امور متوهمه
و معدومه در) (و اما من لا یؤثر فیہ الوهم فهو بعید عن هذه المسئلة) (واقاشول کسنه که وهم انده مؤثر اولیه
و ذوق ایله عالم اولیه که امر عدی اولان وهم صاحبک وجودنده نیجه تأثیر ایدر پس اول کسنه بومسئله نیک
تحقیقندن بعید در یعنی و همدن متأثر اولان کسنه به اعیان معدومه امر وجودده مؤثره و حاکم در دیسه ل
پس ذوقا امر و همک کندی وجودنده تأثیرندن فهم ایدر و انتقال ایدر که امر معدوم موجودده نه کیفیتله
تأثیر ایدر و همدن متأثر اولیان کسنه پس فهم ایدر مزیرا و همک تأثیرینی کندی نفسنده مشاهده ایتدی *

پس بومسئله دن آنک حظی یوقدر و بونده بوجه دخی بودر که امر عدی اولان وهم اصحاب اوها مدن قوت
خیالیله زنده ظاهر اولوب قوت خیالیله معدومه اولان اشیا و همیه بی ایجاد ایدرلر پس امر عدی اولان
و هم موجود اولان اصحاب اوها مدده تأثیر ایدوب قوت خیالیله زنده معدومه اولان اشیا و همیه بی ایجاد
ایدرلر پس اول کسنه عارفدر که امور عدمیه اولان اعیان حق موجودده تأثیر ایدوب آنک حضرت
علیه سنده معدومه اولان صور علیه بی ایجاد ایدر و شول کسنه که وهم انده مؤثر اولیه یعنی وهم آنک قوت
خیالیله سنده صور خیالیله بی ایجاد نیجه پس اول کسنه بومسئله نیک فهمندن بعید در قال الشیخ رضی الله عنه
و فی الحکمة الحقیة بالوهم یخلق کل انسان فی قوة خیاله ما لا وجود له الا فیها) (شعر فرجه الله فی الاکوان ساریه
و فی الذوات و فی الاعیان جاریه * مکانة الرحمة المثلی اذا علمت * من الشهود مع الافکار عالیه) پس الله تعالی نیک
رحمتی که مرتبه احدیتده هویت حقیق عینیدر و مرتبه واحدیتده آنک غیردر ا کوانده ساریه در ا کوانک
صور زنده نفس رحمانی تجلی ایدوب آنلری ایجاد ایتکله علی السویه در مظاهر ا کوان کرله سلاحه واسون و کرله
غیر ملائمه و دخی ذوات غیبیه و اعیان علیه ده جاریه در نفس رحمانی ذاتیه ذوات و اعیان علیه معدومه بی
حضرت علیه ده ایجاد ایتکله پس رحمت رحمانیه جمیع اعیان ا کوانده ساریه در هویت حق احدیتده رحمتک
عینیدر پس صور خلقیه و اشیا علیه ایجاد اولد قدن هویت الهیه آنلرک مخفییه اولور و مکانت مرتبه علیه
و منزله رفیعده در مثلی فضلی در فضالت تأشیدر افضل معانسنه در قال تعالی (و یدهب بطریقکم المثلی) یعنی
رحمت مثلینک مرتبه علیه سی جنتکم شهود طریقله معلومه اولسه افکار اوزره عالیه در یعنی طریق ذکر ایله
معلومه اولقدن عالیه در فکراتی ادراک ایدر مع علی معانسنه در) (فکل من ذکرته الرحمة فقد سعد و ما من
الامن ذکرته الرحمة و ذکر الرحمة الاشیا عین ایجادها یاها فکل موجود در حوم) پس هر برکسنه بی که رحمت
ذاکره اولدی * پس تحقیق اول کسنه سعید اولدی سعادت وجود ایله و حال بوکه وجودده یوقدر رحمت ذکر
ایتدی من دن غیر یعنی وجودده برکسنه یوقدر که رحمت اتی ذکر ایتمش اوله و رحمتک اشیا بی ذکر
اشیا بی ایجاد ایتدی بکنک عینیدر پس هر موجود در حوم در رحمت وجود ایله (فکل موجود در حوم) قولی
اوزره دنیاده اصحاب بلا ایله و آخرتده اولان عذاب ایله وارد اولان اعتراضک دفعندن اوتری شیخ رضی الله عنه

ایتدی) (ولا تحجب یا ولی عن اذلالنا ما قلناه بما تراه من اصحاب البلاء و ما تومنون به من الام الاخرة التي لا تقتر
عن قامت به) (ای بنم دوستم بزم ذکر ایتدی بکنم شیک ادرا کندن محجوب اولمه دنیاده اصحاب بلادن مشاهده
ایتدی بکنک آلام ایله و دخی آلام آخرتدن شول شیکله محجوب اولمه که اکامؤمن سن اوله آلام آخره که ناقصه
قلنمز شول کسنه دن که آنکله قائمه اوله یعنی اهل ناره مخصوصه اولان آلام آخره ایله سن محجوب اولمه که حالا
نشأت دنیویه ده سن آنلرک مؤمن سن و دیمه که رحمت نه کیفیتله عامه اولق تصور اولور و حال بوکه دنیاده
اهل بلا و آخرتده اهل عذاب رحمت ایچنده در) (واعلم اولان الرحمة انما هی فی الایجاد عامة فبالرحمة بالالام
اوجد الالام ثم ان الرحمة لها الاثر بوجهین اثر بالذات و هو ایجادها کل عین موجوده و لا تنظر الی غرض
ولا الی عدم غرض ولا الی ملایم فانها ناظره فی عین کل موجود قبل فعل ماض (وجوده بل تنظر فی عین ثبوتیه)
سن اولعالم اول که تحقیق رحمت ایجادده عامه در یعنی رحمتک عمومی اعیان غیبیه و اعیان کونیه نیک
ایجادنده در و جله اعیانندن برسی المدر پس حقیق آلام رحمتندن آلامی ایجاد ایتدی اندنصکره عالم اولکه
تحقیق رحمت ایچون اثر ایکی وجهله در بر وجه بالذات اثر ایتکدر و رحمتک بالذات اثری رحمتک هر عین
موجوده بی ایجاد ایدر و رحمت ایجادده غرضه نظرا بنزدی غیر ملایمه نظرا بنزدی رحمت هر موجودک عیننه
ناظره در که اول موجود وجودی حقدن قبول ایتدی بلکه رحمت هر موجوده نظر ایدر اول موجودک عینی
ثبوتده اوج موضعه مدکر ضمیمی موجوده عانده در و یا خود عیننه راجعدر شیء اعتباریه) (ولهذا رأیت
الحق المخلوق فی الاعتقادات عینا ثابتة فی العیون الثابتة فرجته بنفسها بالایجاد و لذلك قلنا ان الحق المخلوق
فی الاعتقادات اول شیء من حوم بعد رحمتها بنفسها فی تعلقها بالایجاد المرحومین) (یعنی رحمت علم الهیه نبسته
اولان عیننه نظر ایدوب ایجاد ایتدی بکنندن اوتری اعتقادانده مخلوق اولان حتی معتقدینک عیون نبسته زنده
عین نبسته کوردی یعنی رحمت معتقدینک علم الهیه اعیان نبسته لری قوتده اولان اعتقادانده مخلوق
و موجود اولان حتی عین نبسته کوردی زبر احق معتقد اعیان معتقدینک احوالندن بر حالدر پس رحمت حق
مخلوقه رحمت ایتدی اعیانک ایجادنه تعلقده کندی نفسنه رحمت ایتدی و رحمت اعتقادانده مخلوق اولان
ایجادنه تعلق ایتکله کندی نفسنه رحمتی سبیلله حق مخلوقه رحمت ایتدی و رحمت اعتقادانده مخلوق اولان
حق رحمتک من حومینک ایجادنه تعلقده کندی نفسنه رحمتنصکره من حوم اولان شیک اولیدر زبر ارحمتک
اعیان نبسته ایجادانده تعلق اعتقادانده اولان حق مخلوقه تعلقک عینیدر) (ولهذا اثر آخر بالحوال فیسأل
المحبوبون الحق ان رحمتهم فی اعتقادهم و اهل الکشف یسألون رحمة الله ان تقوم بهم فیسألونها باسم الله
قیقولون بالله ارحمنا ولا یرحمهم الا قیام الرحمة بهم) (و رحمت ایچون اثر آخر حاصلدر سؤال سبیلله یعنی سؤاله
مرتبه در پس محجوب بلراعتقادانده اولان حقدن سؤال ایدرلر که آنلرک رحمت ایدر و اهل کشف پس الله تعالی نیک
رحمتی سؤال ایدرلر که آنلرکله قائمه اوله پس آنلر رحمتی الله اسمیلله سؤال ایدرلر * پس (یا الله ارحمنا) ذکرلر
و آنلر رحمت ایتمز رحمتک آنلر ایله قیامتدن غیر زبر ارحمت آنلر ایله قائمه در (فلما الحکمکم) پس محل ایچون حکم
نبسته زبر اهر صفت که بر محل ایله قائمه اوله اول محل آنک حکمنده واقع اولور) (لان الحکم انما هو فی الحقیقة
المعنی القائم بالمحل) (زبر ارحکم حقیقته بر محل ایله قائم اولان معنی ایچون نبسته اول محل اوزره مثلاً روح
کبی که محل اولان بدن ایله قائمدر و بدن اوزره حاکمدر بدن قیامی حالنده و بدنن مفارقتده نصکره انده
حکم ایتمز الامکر روح کامل اوله و اولدخی حکم اول کبی انده صورت محسوسه ده ظاهر اولوب حکم ایتمز
(فهو اراحم علی الحقیقة) پس محل ایله قائم اولان معنی حقیقت اوزره راجعدر زبر ایشول ذاتکه رحمت آنکله قائمه
اولدی راحم ایله تسمیه اولنزا الاشول رحمتله که آنکله قائم اولان معنادر پس حقیقته حاکم اولان معنای
رحمتدر) (فلا یرحم الله عباده المعنی بهم الا بالرحمة فاذا قامت الرحمة بهم وجدوا حکمها ذوقا) و بعض نسخنده
فاذا قامت بهم الرحمة واقع اولدی پس الله تعالی معنی بهم اولان عبادنه که ذکر اولان اهل کشفدر
رحمت ایتمز الارحمتله یعنی رحمتک آنلر ایله قیامیلله پس جنتکم رحمت آنلر ایله قائمه اولسه رحمتک حکمی
کندی نفسلر زنده آنلر ذوقا مشاهده ایدرلر زبر ارحمت آنلرک وجودنده نبسته و راسخه در و آنلر روح ایچون قالب
کبیدر رحمت آنلر ایله قائمه اولد یعنی حالده آنلر دخی رحمتله قائمدر پس آنلر کندی وجودلر زنده ذوقا مشاهده

ایدر که حاکم اولان رحمتدر (فن ذکرته الرحمة فقد رحمت) صیغه مجهول اوزره پس شول کسینه بی که رحمت
رحیمه ذکر ایلدی آنکله قائمه اولمغه پس تحقیق اول کسینه رحمت اولندی و رحمت آنکله قائمه و صیغه معلوم
اوزره دخی جائزدر یعنی شول کسینه بی که رحمت ذکر ایلدی تحقیق اول کسینه غیره رحمت ایدرانی ارشاد و اکمال
ایتمکله (واسم الفاعل هو الرحیم والراحم) و رحمتدن اسم فاعل رحیمدر و راحمدر یعنی راحم اولان رحمتدر
و رحمتدن اسم فاعل رحیم و راحم و رحیمدر و راحم شول کسینه در که رحمت آنکله قائمه اولدی (والحکم
لا يتصف بالحق لانه امر توجبه المعاني لذواتها) و رحمتک حکمی که آنکله قائمه اولان اثر در خلق ایلده متصف
اولم یعنی مخلوق دکلدر زیرا اول حکم بر امر در که معانی کندی ذواتی ایچون انی ایجاب ایدر یعنی اول حکم
مخلوقته متصف اولم زیرا خارجده آنک عینی یوقدر تا کیم مخلوقته موصوف اوله بلکه امر معنویدر معانیه
معقوله کلیه نذواتی انی مستلزمه در حیات و علم کبی که اندر باطنه اولدی بقی حالده بحسب الحکم وجود عینیدن
زائله دکلدر قال الشیخ رضی الله عنه فی الحکمة الالهیه اعلم ان الامور السکویه وان لم یکن لها وجود فی عینها
فهی معقولة معلومة بلا شک فی الزمن فهی باطنة لاتزال عن الوجود العینی ولها الحکم والاثری کل ماله
وجود عینی بل هو عینها لا غیرها یعنی اعیان الموجودات العینیة ولم تزل عن كونها معقولة فی نفسها فهی
الظاهرة من حیث اعیان الموجودات کما هی الباطنة من حیث معقولیتها فاستناد کل موجود عینی بهذه
الامور السکویه الی لا یکن رفعها عن العقل ولا یکن وجودها فی العین وجود اتزول به عن ان تكون معقولة
(فالاحوال لاموجودة ولا معدومة ای لا عین لها فی الوجود لانها نسبة ولا معدومة فی الحکم لان الذی
قام به العلم بسمی عالما وهو الحال فعلم ذات موصوفة بالعلم ماهو عین الذات ولا عین العلم وماثم العلم وذات قام
بها هذا العلم وكونه عالما حال لهذه الذات بانصافها بهذا المعنی) پس احوال موجوده دکلدر و دخی معدومه
دکلدر یعنی احوال ایچون وجوده عین ظاهره دکلدر زیرا احوال نسبتدر ونسبت امر عدمیدر وجود
خارجیده آنک وجودی یوقدر و دخی احوال حکمده معدومه دکلدر زیرا شول کسینه که علم آنکله قائم اولدی
عالم ایلده تسبیحه اولنور و آنک عالم اولسی حالدر پس عالم بر ذاتدر که علمله موصوفه در اول عالم ذاتک عینی دکلدر
و دخی علمک عینی دکلدر و حال بوکه واقعه یوقدر علمدن و ذاتدن غیره که علم آنکله قائم اولدی و عالمک عالم اولسی
بذات ایچون حالدر بومعنی ایلده یعنی معنای عالمیله ذاتک انصافی سبیلده) (فحدثت نسبة العلم الیه فهو
المسمی عالما) پس عالم اولان کسینه به علم حادثه اولدی عالمیته توسطیله پس علم ایلده متصف اولان کسینه
عالم ایلده مستعار (والرحمة علی الحقيقة نسبة من الراحم وهی النسبة الموجبة الحکم فهی الرحمة) و علی
الحقیقه رحمت راحم طرفندن بر نسبتدر و رحمت ذات راحم اوزره که رحمتله موصوفه در حکمی موجب
اولان نسبتدر پس اول رحمتدر (والذی اوجدها فی المرحوم ما اوجدها لیرحمه بها وانما اوجدها یرحم بها
من قامت به) (وشول موجود که رحمتی مر حومه ایجاد ایلدی اول رحمتی ایجاد ایلدی تا کیم مر حومه آنکله
رحمت ایلده بلکه انی ایجاد ایلدی تا کیم آنکله رحمت ایلده شول کسینه به که آنکله رحمت قائمه اولدی یعنی
موجود رحمت مر حومه رحمتی ایجاد ایلدی تا کیم اول رحمت ایلده و اول مر حوم آنکله مر حوم اوله بلکه
رحمتی ایجاد ایلدی تا کیم کندیسی راحم اوله شول کسینه به که رحمت آنکله قائمه اولدی زیرا مر حوم موجود
اولدی یعنی اعتباریله رحمت رحمانیله مر حوم اولدی و کالایق اولان کماله وصولی قنده رحمت رحیمیه ایلده
مر حوم اولدی پس رحمتک انده ایجاد و بوصفتک اکاعطانی وجوددن و کماله وصوله ذکره اولمزا تا کیم
عبد ربی صقیله موصوف اوله و مر حوم اولد قد نصکره راحم اوله و بونک سبی بودر که صفات فعلیه فیکم
بر کسینه ده ظاهره واسه فعلک اندن ظهورن اقتضا ایدر مثلا حق تعالی فیکم بر عیده صفت قدرتی اعطا
ایله و آنکله اکاتجلی ایلسه خوارق عادات و کشف و کرامات اندن صادره اولور و رحمت مبدأ جله صفات
فعلیه در زیر اجمیع صفات فعلیه نذ اعیانی رحمتله موجوده اولور) (وهو سبحانه لیس بمحل للحوادث فلیس
بمحل لایجاد الرحمة فیه) (و حتی سبحانه و تعالی حوادث ایچون محل دکلدر تا کیم حوادث حقه محدثه اوله
پس حق کندی نفسنده رحمتک ایجاد ایلدی ایچون محل دکلدر تا کیم رحمت کندی نفسنده موجوده اوله و آنک
غیری اوله) (وهو الراحم ولا یكون الراحم راحما لا یقام الرحمة به ثبت انه عین الرحمة) (و حتی تعالی جمیع اسماء

و صفات و اعیان و مکنوناتی موجود در اول راحم راحم اولمزا لا رحمتک آنکله قیامی سبیلده پس ثابت اولدی که
حق رحمتک عینیدر یعنی رحمت ذات حقک عینیدر ذات اوزره زائده دکلدر و رحمت ذاتیه ایلده حق رحمت
صفاتی به رحمت ابتدی و انی ایجاد ابتدی و دخی رحمتله شول عینه رحمت ابتدی که رحمت آنکله قائمه در
تا کیم اول عین اشیانک کسینه رحمت ایلده) (ومن لم یذق هذا الامر ولا کان له فیه قدم ما ابرأ ان یقول
انه عین الرحمة او عین الصفة) (وشول کسینه که بوامری ذوق ایلدی یعنی رحمت آنکله قائمه اولدی یعنی ذوق ایلدی
و دخی بوامر ده انیچون قدم ثابت اولدی اول کسینه حق رحمتک عینیدر و یا خود صفتک عینیدر در عینک جرات
ایتمدی و اول کسینه اشعیدر) (فقال ما هو عین الصفة ولا غیرها فصفاة الحق عنده لاهی هو ولا هی غیره لانه
لا یقدر علی نفیها ولا یقدر ان یجعلها عینه فعدل الی هذه العبارة وهی عبارة حسنة و غیرها الحق بالامر منها
وارفع للاشکال وهو القول بنفی اعیان الصفات وجود قائما بذات الموصوف وانما هی نسب واصافات بین
الموصوف بها و بین اعیانها المعقولة) (پس بوامری ذوق ایتین اشعری ابتدی حق نه صفتک عینیدر و آنک غیریدر
پس صفات حق اشعری قنده لاهی هو ولا هی غیره در یعنی نه صفت حقک هو یتیدر و نه صفت حقک
غیریدر در عینک زیرا اشعری صفاتک نفینه قادر دکلدر تا کیم صفاتی ذات حقدن نفی ایلده و صفات حقک غیریدر
دیه زیرا آنک قنده صفات موجوده در پس وجود غیر لازم کور دخی صفاتی حقک عینک ایتمکد یعنی ذات
صفاتک عینیدر در عینک قادر دکلدر زیرا ذاتله صفت بیننده اطلاق و تقییدده مغایرت ثابتدر پس اشعری
بوعبارته که لاهی هو ولا هی غیره عبارتدر عدول ابتدی و بوعبارت عبارت حسنه در و بوعبارتک غیر بسی
اندن امره احق در و اشکال ایچون دخی ارفعدر زیرا ذات صفاتک غیره اولد قدده ذات نفسنده ناقصه اولوب
صفات بر صفاتله نفس مستهلکه اولم لازم کور و غیر اولدی یعنی اعتبارا و اند قدده ذات صفاتک عینی اولوب ذات
صفات ایلده مقیده اولم لازم کور و اما اشعری بوامری ذوق ایتسه هر نیجه کیم حکم ایدر سه حکمده نقص
لازم کلزدی عارفک مشهدی کبی و اشکال ایچون ارفع اولان غیر اعیان صفات ذات موصوف ایلده قائم وجود
اولدی بقی حالده اندرک نفیله اولان قولدر یعنی اعیان صفات ذات حقله قائمه اولوب ذات اوزره وجود زائده ایلده
زائده اولوب موجوده دکلدر بلکه اندر نسب و اضافاتدر که ذات حقله لاحق اولور و اندر ایلده موصوف اولان ذات
بیننده و اندرک اعیان معقوله می بیننده زیرا هر صفتک عین خاصه می و حقیقت معینه می و ایدر که آنکله غیردن
تمیزدر و بوقول معتزله نذ و اکثر حکماک قولدر که عارف محقق قولنه موافقدر و لکن بوقول اندر دن ذوق
اوزره صادر اولدی و اما عارف محقق پس بوامر ده آنک ذوقی اولمغه و رحمت آنکله قائمه اولدی یعنی مشاهد ایتمه که
بوقوله جرات ابتدی زیرا اول مر تبه نذ حکمی و آنک ذوقی انی اعطا ایدر زیرا (ورحمتی وسعت کل شی) رحمت آنک
جمیع وجودنی احاطه ایدوب قوای ظاهره و باطنه سنه و اشعه اولمغه آنکله قائمه در پس اول اسان حقله تکام
ایدر و یا خود حق آنک اسانله تکام ایدر) (وان كانت الرحمة جامعة فانها بالنسبة الی کل اسم الهی مختلفة
فلهذا یسأل) علی صیغه المجهول (سبحانه ان یرحم) علی صیغه المعلوم) (یکل اسم الهی فرجته الله والسکابة
هی الی وسعت کل شی ثم لها شعب كثيرة تتعدد بتعدد الاسماء الالهیه فاقسم بالنسبة الی ذلک الاسم الخاص
الالهی فی قول السائل یارب ارحم و غیر ذلک من الاسماء حی المنتقم به ان یقول یا منتقم ارحمتی) (وا کرچه کیم
رحمت مر تبه جامعه در الوهیت اعتبار ایلده زیر اثر ان رحمت اولان اسم الله مجتمعه در و اول مر تبه جمیع اسماء
الهیة بی جامعه در پس رحمت هر اسم الهیه به نسبتله مختلفه در زیرا هر اسم کندی عینی و حقیقیله اسم
آخردن متمیزدر و اکثافدر پس هر اسم الهی بر نوع رحمتک خزینه سیدر آنک مظهری اولوب اندن مستند
اولان کسینه به کندی حقیقه تی اعطا ایلدی یکی رحمتله رحمت ایدر پس اسماء مختلفه اعتباریله واقعه اولان
رحمتک اختلا فادرن اوزری حق سبحانه و تعالی سؤال اولور که رحمت ایلده هر اسم الهیله که سائل اول اسمله
سؤال ایدر پس الله اول سائل رحمت ایدر (فرجته الله یرحمه الله معناه سنه در نه کیم دعاده یرحمه الله موضعده
رحمه الله در لر) (ورحمتی وسعت کل شی قولنده تکامدن کتایه اولشان ضمیر و دخی) (ربنا وسعت کل شی رحمة
وعا) قولنده خطابدن کتایه اولشان ضمیر شول رحمت الهیه در که شیدک کسینه و اشعه در یعنی متکلم ایلده
مخاطبدن کتایه اولان ضمیره مضافه و مستنده اولان رحمت شول رحمت الهیه در که جمیع اشیاء ثبوتیه

وجودیه واسعه در جوار کز که ضمیر گایه دن مراد بالکثر (ربنا وسعت کل شیء رحمة وعلم) قولنده واقع اولان
 تاه خطاب اوله زیرا بوقوله تاه خطاب عین رحمت قلند شد مخاطب اولان جمعی عین رحمت ایتمکله و بوجرت
 امتنایه در عمل مقابله سنده دکادر و بوجرت عموم و ما اشیاء علیه و وجودیه به متناوله در اندنصکره بوجرت
 ایچون شعب کثیره حاصله در که اسماء الهیه تعدیه متعدده اولور پس سائلک (یارب ارحم) قولنده اولان
 اسم خاصه نسبتله رحمت عامه اولمز بلکه رحمت خاصه اولور آنک مخزنی اولان اسم خاص حسیده و دخی یارب
 ارحمن غیر اسماءدن هر بر اسماء سائلک قولنده (یاغفور ارحم) قوی کبی که رحمت خاصه اولان مغفرتی مراد
 ایدرحقی اسماءدن منتقم اسمیه سائل اولور ایچون یا منتقم ارحمی دیکلک وارد در حقنکم خصم ظالمدن انتقام
 رحمتی مراد ایتمه) وذلک لان هذه الاسماء تدل على ذات مسماة وتدل بحقايقها على معان مختلفة فهو
 يدعو بها الى الرحمة من حيث دلالتها على الذات المسماة بذلك الاسم (واسماء الهیه دن هر بر اسم ايله سائل دعا
 ایتدکده رحمتک عامه اولمز یعنی یارب و در زیر تحقیق بواسماء الهیه ذات مسماة دلالت ایدر و حقایقه ايله
 معانی مختلفه به دلالت ایدر خالقیت و رازقیت کبی پس رحمتک طلبی حقنده اسماء ايله داعی اولان دعا ایدر اسماءک
 ذاته دلالتی حیثیه ايله که ذات ذلک الاسم ايله مسماة در یعنی اسماءک ذاته دلالتی حیثیه داعی هر بر اسم ايله
 دعا ایدر که ذات انکله مسماة در اول اسم مختصه اولان رحمتک وصولی حقنده) (لا غیر) (یعنی اول اسمک ذاته
 دلالتندن غیر دلالتی دیگر حیثیه داعی نیز و دلالتی دیگر اسمک بومعناى خاصه دلالتی در که اسم اول
 معنی ايله اسم آخر دن منفصل اولور) (لا بما يعطيه مدلول ذلك الاسم الذي يتفصل به عن غيره و يتميز فانه لا يتميز
 عن غيره وهو عنده دليل الذات) (بوقول لا غير قولی ایضاح ایدر یعنی اسماءک ذات متسمیه به دلالتی حیثیه
 داعی دعا ایدر اول اسمک مدلولی اعطا ایتدیکی شیء حیثیه داعی نیز اوله مدلول که اسم انکله اسم آخر دن
 منفصل اولور و ایدر نیز اولور زیرا اول اسم انک غیر اولان اسم آخر دن متمیز و از انک قنده ذاتک دلیلی اولد یعنی
 حاله یعنی اسم اول غیر دن متمیز اولمز انک ذاته دلالتی حاله یعنی بر اسم ایچون ابکی مدلول وارد در برسی
 اسمک حقیقتی در که انکله اسم آخر دن متمیز اولور و برسی ذاته بر اسم ذاته دلالت ایتدیکی حیثیه اسم
 آخر دن متمیز اولمز زیرا ذاتک جمیع اسمایه نسبتی علی السویه در پس داعینک بر اسم خاص ايله حقندن سؤالی
 اول اسمک مدلولی که انک خصوصیت معینه سیدر اعطا ایتدیکی شیء دکادر یعنی انی سؤال ایتمز ذاته انک دلالتی
 حسیده سؤل ایدر زیرا هر بر اسم ذاته دلالتی حیثیه اسم آخر دن متمیز دکادر پس داعی ذاتندن طلب ایدر
 جمیع اسماءک مدلولاتی انده متخذه اولد یعنی حیثیه انک توجه نظری ذاته در و اگرچه کیم ذاتندن مطلوب
 و سؤل اولان شیء ذاتندن صادر اولمز الا اسماءدن بر اسم خاصک خصوصیتی حیثیه وجه مذکور اوزره
 (وهو عنده دليل الذات) جمله سی لا یتیمز قولنده مستترا اولان ضمیر دن حال واقع اولور یعنی بر اسم ذاته دلالت
 ایتدیکی حاله غیر دن متمیز اولمز وهو عنده ضمیری اسماء عائد در) (وانما يتميز بنفسه عن غيره لذاته) بلکه
 هر اسم کندی نفسیه غیر دن متمیز اولور ذاتی یعنی حقیقی اقتضا ایتمکله) (اذا المصطلح عليه بای لفظ كان
 حقيقة متميزة بذاتها عن غيرها) (زیرا هر بر اسم اوزره اصطلاح اولور و هر قنقی لفظ ايله اولورسه که اول ذاته
 غیر دن متمیز اولان بر حقیقتی در یعنی هر بر اسم الهی هر قنقی لفظ ايله اولورسه حقیقتی متمیزه در طاقه قنده
 رحمن و منتقم کبی که رحمن عین رحمتله منتقم دن متمیز و منتقم انتقام ايله رحماندن متمیز و ذات الهیه به
 دلالتده ینهم ماده تمیز و قندر) (وان كان الكل قد سبق ليدل على عين واحدة مسماة فلا خلاف في انه لكل اسم
 حکم ليس للاخر) (و اگرچه کیم اسماءک کایسی وضع اولندی که مسماة اولان حقیقت واحدیه دلالت ایلیمه
 زیرا تمیز وصف عنوانی اعتباریله حاصلدر پس خلاف یوقدر بوشانده هر بر اسم ایچون حکم خاص وارد در که
 اول حکم اسم آخر ایچون حاصل دکادر یعنی اگرچه کیم جمیع اسماء عین واحدیه دلالت ایدر که جمیع اسماء ايله
 مسماة در و لکن اسماء حقایقه ايله و احکامیه متمیزه در) (فلا ینبغي ان يعتبر كما تعتبر دلالتها على الذات المسماة)
 (پس حکم نه سبق ایتدیکی کبی اعتبار اولغنی لا بددر یعنی سائل انی اعتبار ایلیمه ته کیم جمیع اسماء ايله
 مسماة اولان ذاته اسماءک دلالتی اعتبار اولور زیرا سائل ایچون بر مطلوبی دن لا بددر که ذاتندن انی بر اسم
 طلب ایلیمه که اول اسمک خصوصیتله ذات انی اعطا ایلیمه مثلا مریم یحیی که بالله و یا رحمن ايله دعا ایتمه

البتة کالابد در که شفای اعتبار ایلیمه که حق بدشانی اوزره انی قضا ایلیمه) (ولهذا قال ابو القاسم بن قسی
 فی الاسماء الالهية ان كل اتم على انفراد مسمى بجميع الاسماء الالهية كلها اذا قدمته في اللزامة بجمیع
 الاسماء وذلک لدلالتها على عين واحدة وان تكثر الاسماء عليها واختلقت حقايقها ای حقایق تلك الاسماء)
 و جمیع اسماء ذات واحد دلالت ایتدیکندن اوتری ابو القاسم بن قسی اسماء الهیه حقنده خاج نعلین ایلیمه
 اولان کابنده ایتدی تحقیق هر بر اسم الهی سائر اسماءدن انفرادی اوزره اسماء الهیه نک جمیع سبیل کایسی
 مسماة بر حقنکم سن ذکرده تقدیم ایتسک جمیع اسماء ایلیمه انی وصف ایدرسن یعنی هر قنقی اسمی ذکر ایتسکده
 مسمى موضعنه وضع ایدوب اسماء اوزره انی تقدیم ایتسک انی جمیع اسماء ایلیمه وصف ایدرسن و بونک بیانی بودر زیرا
 جمیع اسماء عین واحد اولان ذاتک جمیع اسمایه نسبتی علی السویه در پس هر قنقی اسم مسماة موضعنه وضع
 اولان اسم جمیع اسماء ایلیمه وصف اولور) (ثم ان الرحمة تنال على طريقين طريق الوجوب وهو قوله فسا كتبها للذين
 يتقون ويؤتون الزكاة وما قيدهم به من الصفات العلمية والعملية) (شیخ رضی الله عنه رحمتک ابکی قسمی که
 بر قسمی رحمت خاصه در و بر قسمی رحمت عامه در بیان ایتدکده نصکره دیر که اندنصکره رحمته طریق اوزره
 نیل اولور یعنی انسان اکا ابکی طریق اوزره نیل ایدر برسی طریق وجوب در و اول الله تعالی نک فسا كتبها
 للذين يتقون ويؤتون الزكاة) (فولیدر) (فسا كتبها للذين يتقون ويؤتون الزكاة) قولندن دخی بوایتده صفات
 علیه و صفات علیه دن حق تعالی تقید و وصف ایتدیکی شیدندن مستفاد در صلوة و حج کبی و بوجرت رحمت
 وجوبه تسمیه اولور که آنلک اعمالی مقابله سنده کندی نفسی اوزره انی ایجاب ایلدی یعنی عبد علی سبیل
 بوجرتی حق اوزره موجب دکادر و ما قیدهم قولی الزكاة قولنده معطوف در) (والطريق الاخر الذي تنال به هذه
 الرحمة طريق الامتنان الالهی الذي لا يقتصر به عمل وهو قوله ورحمتي وسعت كل شيء ومنه قيل ليغفر لك الله
 ما تقدم من ذنبك وما تأخر) (و طریق آخر که بوجرت انکله نیل اولور طریق امتنان الهی در که بر عمل
 اکامقترن دکادر و اول طریق (و رحمتی وسعت کل شیء) قولندن مستفاد در و بوجرت ذاتیه رحمانیه جمیع
 اشیاءه شامله در اکامل مقترن دکادر و طریق امتناندن که رحمت انک اوزره واصله در رسول علیه السلامه
 (ليغفر لك الله ما تقدم من ذنبك وما تأخر) دینلدی پس بوطریق امتنان اوزره اولان رحمت دخی عامه اولور
 و رحمتی وسعت کل شیء) قولی کبی و خاصه اولور (ليغفر لك) قولی کبی (وسئها) ای من قبيل هذه الرحمة) (قوله اعمل
 ما شئت فقد غفرت لك فاعلم ذلك) (و بوجرت امتنایه قیلمندن رحمتک بعض عبادنه) (اعمل ما شئت فقد غفرت
 لك) قولی یعنی نه استرسک عمل ایلیمه تحقیق بن سنک ذنوبکی غفرا یتدم دیدی (امدی) رحمت امتنان رحمت
 ذاتیه در عمل مقابله سنده دکادر پس (و رحمتی وسعت کل شیء) قولنده هر شیءه نائل اولان بوجرت ذاتیه در
 (واعمل ما شئت فقد غفرت لك) قولی بوجرت امتنایه قیلمندن و لکن خاصه در عامه دکادر و بوجرتله
 خطاب شول کسینه به مخصوص در که صفات بشریه حد و ندن تجاوز ایدوب صورت الهیه انده متحکم اولغله
 صفات بشریه به عودت ایتک اکا ممکن اولیمه یعنی صفات الهیه الله تحقیق حسیده هر نه عمل ایدرسک
 عمل ايله زیرا سنده اولان مشیت بنم مشیتدر و سنده ظاهر اولان فعل بنم فعلدر زیرا بنم سندن کندی وجودمه
 و کندی صفاتله غفر و ستر ایتدم و سنک وجودک بنم وجودمه مستهلک اولدی سندن هر نه عمل صدور ایدرسه
 ندن صدور ایدر زیرا سنک هو یتکده ظاهر اولان بنم هو یتددر پس ذکر ایتد بکم شیء عالم اول و ایدن غافل
 اوله والله ولی التوفیق

فص حکمة اناسیة فی کلمة الیاسیة

(الیاس هو ادریس علیه السلام كان نبيا قبل نوح و رفعه الله مكانا عليا فهم في قباب الافلاک ساکن و هو فلک
 الشمس ثم بعث الى قريته بعليک) (الیاس ادریس علیه السلام در که نوح علیه السلام دن اول نبی ایدی الله تعالی
 انی مکان علیه به رفع ایتدی پس ادریس قباب افلاکده ساکن ایدی و قباب افلاک فلک شمسدر اندنصکره بعليک
 قریه سنه مبعوث اولدی رسول اولد یعنی حاله و ادریس نوح دن اول اولد یعنی بودر زیرا ادریس نوحک بابا سنک
 جدید و نوح بن لمک بن متوشل بن اخنوخدر و اخنوخ ادریسدر و کتب در اسقنک کثرتدن اوتری ادریس ايله
 تسمیه اولندی قال الشيخ رضی الله عنه ان الیاس ذوالنبتأ تین لا یؤثر فيه الموت كالخضر وعيسى عليه ما السلام

ورفعه الله الى الفلك الرابع قلب الافلاك وهو فلك الشمس ثم نزل كما ينزل عيسى عليه السلام وبعث رسولا ثانيا الى قرية بعلبك وادريس عليه السلام متروحين ايدى الله شهوت بوغدي بلكه عقل صرف ايدى كه انكاه فلكيات ورياضيات والهيأتين علومك غوامض ادراك ايدى وادريس ايجون بوتدوين وتسطيردن كتب ومجلداتى وار ايدى كه اندري اهرام مصرده دفن ايدى طوفان خوفندن اوترى وكتب مجلداتك بقاسنده رغبتهندن اوترى قال وهب بن منبه ادريس رفع الى السماء وعمره ثلثمائة وخمس وستون سنة وهذا من باب الرجعة التي للكامل وهم الجوارى الكذس الرجوع الذين يرجعون الى ربهم بالتجرد والانسلاخ فيرفعهم الله مكانة عالية ومكانا عليا فلم يؤثر فيهم الموت ادريس عليه السلام سماه ربه في حاله عيسى عليه السلام حالي كبي ايدى ورياضته وعالم قدسه سيرده وعلايق جسدهن تجردده مندرج ايدى قيل انه عليه السلام بقى ست عشرة سنة لم يتم ولم ياكل ولم يشرب على ما نقل فعرج به الى السماء الرابعة التي هي محل القطب ثم نزل بعد مدة بعلبك كما ينزل عيسى عليه السلام على ما اخبر عنه نبينا عليه السلام پس شيخ رضى الله عنه تصريح ايدى كه ادريس نوحندن اول نبى ايدى كثرت رياضتهندن اوترى وروحانيتك غلبه سندن اوترى محل قطب اولان فلك رابعه رفع اولندى وبرمدتد نصكره بعلبك نزل ايدى رسول اولديغى حالده پس شخص واحد نشأت اوليده ادريس ايله تسميه اولندى ونشأت ثابته الياس ايله وفي مصحف عبد الله بن مسعود رضى الله عنه (وان ادريس لمن المرسلين) وهو قول عكرمة رضى الله عنه وقرا بمكان الياسين ادريس ذكره البخوي في معالم التنزيل (وبعل اسم صنم وبك هو سلطان تلك القرية وكان هذا الصنم المسمى بعلا مخصوصا بالملك) (وبعل برصمك اسم يدريك اول قرية بك سلطان يدريك يعنى انك اسم يدريك وبعلا ايله مسمى به اولان بوصم ملكه مخصوص ايدى پس بعلا ايله تركيب اولنوب اول قرية بعلبك ايله تسميه اولندى) (وكان الياس الذي هو ادريس قد مثل له انفلاق الجبل المسمى لبناك من اللبنة وهي الحاجة عن فرس من نار وجميع الاية من نار) (وشول الياس كه ادريس در تحقيق لبناك ايله مسمى اولان جبلك انفلاقي كاتمبيل اولندى ناردن بر فرسندن ولبناك لبناكندن مشتقد ولبناك حاجت معناسنه درو انك جميع آيتي ناردن ايدى وفرس ناريدين جبلك انفلاقي عالم مثالده ايدى زيرا صور حسيه دن ومعاني غيبية دن على طريق التمثيل مشاهده اولنان شئ مثالده مشاهده اولنوب پس الياس عليه السلام عالم مثالده مشاهده ايدى كه ارض شامده واقع اولان جبل لبناك صورته اكب جيل تمثيل اولندى نار صورتي اوزره بر فرس ايله منفلتي اولدي واندن فرس خروج ايدى عن فرس قولي انفلاق قولنه متعلقدر (فلما راى مركب عليه فسقطت عنه الشهوة فكان عقلا بلا شهوة فلم يبق له تعلق بما يتعلق به الاغراض النفسية) پس وقتا كيم الياس ناردن متمثل اولان فرسي كوردى انك اوزره بندي پس بقيه شهوت اندن سقوط ايدى پس الياس شهوت سر عقل صرف اولدي پس انكچون تعلق باقي قالدى شول شئكه اغراض نفسانية كاه متعلقه اولور شهوت تشاك كبي وساير صفات نفسانية كبر وحسد وغضب كبي (امدى) شويله معلوم اوله كه لبناك ايله مسمى اولان جبل الياسك جسمانيق صورته در كه روح انساني استكمال وتكميل خلقده اكا محتاج در ولبناك حاجته انه بالغ اولور وجبلك انفلاقي جسمانيق قوا وحقايقندن على شريف وساقل خفيف بيننده فرقان عقلي صورته در و فرسك صورتي الياسك جسمانيق كثر رياضت ومجاهدة ايله قواى روحانية دن وصفات و اخلاق الهية دن وعلوم ومعارف وكالاتندن متحصلة اولان روحانيق صورته در كه برازخ علوية الهية ده ومراتب روحانية اخرويه ده نفس ناطقه نك مر كبيدرونار صورته در مثلي مقامات قدسية روحانية ومراتب نورية عالية به انك حرارت وشوقى وطلبى صورته در و انسلاخ وتقديسدن مانعه اولان قواى شهوية بقايا نك اخراقي وحرقي صورته در قيل لموسى عليه السلام بورك من في النار وفرسك جبلدن خروج نشأت روحانية نك كمالى صورته در من لم يلد من تين لم يلع ملكوت السموات كه بطن ام جسمانيقده كامله اولوب اندن خروج ومفارقتي وانك صفاتندن واحكامندن خلاصى صورته در و دخي آيتك ناردن اولديغى قوا و اخلاق واستعداد نك تكاملى صورته در نفس ناطقه اولان قلب نور قدس اولان عقل ايله انك اوزره استيلا ايتكماله والياسك اكار كوي نفس ناطقه بقاياى قواى شهوانية و اخلاق جسمانية دن مفارقت ايدوب اول صورت روحانية ايله مراتب عروج و انسلاخك مرتبة عليا منه مترقيه اولديغىك صورته در يعنى الياسك كثرت

رياضت سبيله انك قواى روحانية مسمى قواى جسمانية مسمى اوزره غالبه ايدى پس وقتا كيم قواى روحانية غلبه كايه ايله غالبه اولقي وقواى نفسانية بالكلية مغلوبه ومستهلكه اولقي وتروحن كبي ازمانى كلدى پس حق تعالى عالم مثالدن انك صورت روحانية سن كشف ايدى پس انك جسمانيق اكا جبل لبناك صورته در مثله اولدي وصورت روحانية مسمى كه جسمانيقده متحصلة اولان صورت در فرس ناري صورته در اندن خروج ايدى وجبل اندن منفلتي اولدي نافذة صالح ايجون حجر منفلتي اولديغى كبي پس صورت فرس كه مركب نور ايدى نشأت روحانية ده كمال اوزره ظاهره اولغله والياس عليه السلام كايه متروحن ومنسلخ اولغله مستعد اولغله بالكلية علايق جسمانية وعوايق نفسانية وشهوانية دن خلاص اولوب مراتب علوية سماوية واطوار روحانية نورانية به عروج ايتكميچون اول فرس اوزره ركوبه مأمورا اولدي پس عالم مثالده اكار كوي ايدى ونفس ناطقه مسمى انه متصوره اولديغى حالده ظاهره اولغله عالم حسيده وجود حسيندن انك شوقى ساقط اولدي كتمديسى مرتبة شهوت اولان جسمانيقندن عروج ايدوب شهوتى كندى مر كنده تركا ايتكماله كيفونه كل شئ في شئ انما يكون بمسب محله) پس الياس كمال تجرد وتروحن صورت روحانية ده محل حسيده ظاهر اولوب جميع قواى بالكلية قواى روحانية اولوب وروحانية انك وجودنده راسخه اولغله وجود حسي به رد اولندى صفت روحانية ايله ظاهر اولدي وعالم مثالده فرس ناري ونوراني ومراتب ثابتي وروحانية (كيف يشاء) منطلق اولديغى حالده مراتب علوية ده عارج ومسافر اولديغى كبي وجود حسيده دخي صفت اطلاقيله ظاهر اولوب (كيف ما يشاء) منطلق ومنسرخدر پس ملائكة كبي وارواح وعقل مجردة كايه كبي شهواتندن مجرد اولديغى حالده روح مجرد قالدى پس ملائكة وارواح وعقول ايجون حاصله اولان معرفت اوزره كه تنزيه در ظاهر اولدي (فكان الحق فيه منزها) (بفتح الزاء) (فكان على النصف من المعرفة بالله فان العقل اذا تجرد لنفسه من حيث اخذه العلوم عن نظره كانت معرفته بالله على التنزيه لا على التشبيه) (پس الياس ده حق اغراض نفسانية دن وصفات خلقية دن منزله اولدي الياس اولان محل احكام جسديده دن وعلايق جسمانية دن منزله اولغله پس الياس معرفت الهية دن نصف اوزره ثابت اولدي عقول مجردة واول معرفت تنزيه در و كالات خلقية ونفس ايجون حاصله اولان صفات مرضيه انه فوت اولدي ونوكل وصبر وشكر كبي بالجله صفات خلقية ده وصور كونه ده واقع اولان وجودك معرفتندن ومشاهده سندن محتجب اولدي وبونصف آخر در يعنى اسم باطنك احكامى انه كامل اولدي واسم ظاهر ك احكامى باقي قالدى زيرا عقل بقتكم كندى نفسيله مجرد اولسه علوي نظر عقليستندن اخذ ايدى كبي حبيته الله تعالى به انك معرفتي تنزيه اوزره اولور تشبيه اوزره اولز زيرا عقل مجرد صفت تنزيه له متصف در پس انك حقه معرفتي تنزيه اوزره اولور پس معرفتدن نصف اوزره واقع اولور زيرا تشبيه دن تنزيه ايدى تشبيه له عارف دكدر) (واذا اعطاه الله المعرفة بالتجلى كملت معرفته بالله) (وحنكتم الله تعالى عقله معرفتي تجليله اعطا الياسه كه اطلاق اوزره در نظر عقليده تنزيه اوزره دكدر ودخي تشبيه اوزره دكدر بالله انك معرفتي كامله اولور زيرا صورك كايستنده سريان حق مشاهده ايدى زيرا تجليله حاصله اولان معرفت حق مقيدة دكدر) (ففيه في موضع التنزيه تنزيها حقيقيا لارسميا وشبه في موضع التشبيه تشبيها شهديا كشفيا وراى سريان الحق بالوجود في الصور الطبيعية والعنصرية وما بقيت له صورة الاوبرى عين الحق عينها) (وفي نسخة ولا يبتى من صورة الاوتري الحق عينها) پس عقل موضع تنزيه حقيقيله تنزيه ايدى تنزيه رسميله تنزيه ايتز ومواضع تشبيهه تشبيهه شهدوي وكشفيله تشبيهه ايدى وصور طبيعیه ده وصور عنصریه ده حقل سرياني مشاهده ايدى وانكچون بر صورت باقيه فالمر الاول صورتك عينى حقل عينى كورر پس وجود حقدن خارج بر صورت مشاهده ايتزنا كيم حتى اندن تنزيه ايليه وحقندن غيري برئي ايجون وجود اخرايات ايتزنا كيم وهميله كاتشبيه ايليه غايه ماني الباب كندى نفسيله تنزيه وتشبيه ايتز حتى كندى نفسى تنزيه ايتديكي موضعه الحق تنزيه وتشبيه ايتديكي موضعه تشبيهه وتنزيه ايدى (المعرفة التامة الكاملة التي جاءت بها الشرائع المنزلة من عند الله وحكمت هذه المعرفة الاوهام كلها) (وبومعرفت شول معرفت تامة كامله در كه من عند الله منزله اولان شرايع اني كنوردى وبومعرفتله اوهاك كايستى حكم ايلدي يعنى اهل تقليد ومؤمنيندن قوت وهميه اصحابي بومعرفتله كادر زيرا وهم موجبات افكارك ماورائيه

مستفرد و قوت عقليه دن منفعل دكادر قوت عقليه نك تقييدى حينئذيه شول انفعال ايله حتى اطلاقدن
 اخراج ايليه پس وهم مطلق اوزره تقييد ايله حكم ايدر ومقيد اوزره اطلاق ايله حكم ايدر و بوحكمى محال
 كورمز و بر وقتده غائب اوزره شاهد ايله حكم ايدر و بر وقتده شاهد اوزره غائب ايله حكم ايدر و شرابع منزله دخی
 تنزیه و تشبيه ايله وارده اوله و لكن تنزیه افراط و تشبيهه تفریط یوقدر بلکه تنزیه ایجره تشبيهه ایجره
 تنزیه جعيله شرابع وارده در (فتبارك الله احسن الخالقين) (ولهذا كانت الاوهام اقوى سلطانا في هذه النفس) من العقول لان العاقل ولو بلغ في عقله لم يخل عن حكم الوهم عليه والقصور فيما عقل فالوهم هو السلطان
 الاعظم في هذه الصورة الكاملة الانسانية و به جاءت الشرايع المنزل (يعني اوهام تنزیه و تشبيهه حاكمه
 اولد یغندن اوتری بونشأت انسانیه ده اوهام سلطنت و قوت یوتندن عقولدن اقوی اولدی زیرا تحقیق عاقل
 اگرچه کیم عقلی کندی مدر کاتمه بالغ اولدی شیئ بالغ اولد یسه آنک اوزره وهمك حکمندن خالی دكادر
 و فهم ایتدیکی شیتده قصور دن و یا خود تصور دن خالی دكادر پس وهم بوصورت کامله انسانیه ده سلطان
 اعظم در شرابع منزله دخی وهمك حکمیه وارده اولدی یعنی بونشأت انسانیه ده وصورت کامله ده وهمك
 حاکم اولمیه اوزره شرابع الهیه وارده اولدی یوحسه شرابع وهم اوزره وارده دكادر) (فتبته و نزهت شیهت
 فی التنزیه بالوهم و نزهت فی التشبيه بالعقل فاربط السكل فلم یکن ان یخلو تنزیه عن تشبيه ولا تشبيه عن تنزیه
 قال تعالی لیس کلمه شیئ فتره و شبهه) (پس شرابع تشبيه ایلدی و تنزیه ایلدی تنزیه ده وهم ایلد تشبيه ایلدی
 یعنی واهمینک و همندن اوتری تنزیه تشبیهی ادخال ایلدی و تشبیهه عقل ایلد تنزیه ایلدی زیرا عقل
 منزله در پس نسب و همیه نك کایسی نسب عقليه نك کایسنه مرتبط اولدی و کذلک عکس اوزره و یا خود
 تنزیه نك کایسی تشبیه نك کایسنه و تشبیه نك کایسی تنزیه نك کایسنه مرتبط اولدی پس ممکن دكادر که
 تنزیه تشبیهدن خالی اوله و همك اقتضای اوزره دخی تشبیه تنزیهدن خالی اوله عقلک حکمی اوزره الله تعالی
 (لیس کلمه شیئ) دیدی پس تنزیه ایتدی و تنزیه تشبیه ایتدی زیرا کاف مثل معانیه اعتبار اولد و قدده
 لیس مثل مثله شیئ دیک اولور پس حق ایچون مثل اثبات ایدر زیرا حقلک مثلنی تنزیه ایدر مثله شیئ آخر
 اکامائل اولقدن و بوعین تشبیه در زیرا اثبات مثله در و آنک مماثلتی نی ایتمکدر پس تنزیه ایدر که اشیا دن
 برشی بومثل منزله مثلی اولمیه پس بونزیهه تشبیه در و لکن تشبیه و همیدر پس بوحکم قرار
 بولد قد نصکره (ان الله خلق آدم علی صورته) صورت الهیه اوزره مخلوق اولان آدمی مثلدن تنزیه ایتمکله
 طریق اعلی و اولی اوزره حتی مثلدن تنزیه ایدر پس بونده تنزیهه تشبیه و تشبیهه تنزیه اولور) (وهو السميع
 البصير فتبته) (یعنی وهو السميع البصير دیدی پس تشبیه ایلدی زیرا عبد ایچون ثابته اولان ایکی صفی که
 سمعیت و بصیرت روح ایچون اثبات ایتدی و بونشیهه عین تنزیه در زیرا بوا یکی صفی حقه تخصیص ایتدی
 صیغه ترکیبیه الهیه زیرا لام تعرف ایلد معرفه اولان ایکی صفی که سمعیت و بصیرت در حقه عائد اولان ضمیمه
 جل ایتدی و بوحمل افاده ایتدی که سمیع اولان وحدت حقد راندن غیری سمیع یوقدر و بصیر اولان وحدت
 حقد راندن غیری بصیر یوقدر و بوعین تنزیه در و بونزیهه عقلی در) (وهی اعظم آیه نزلت فی التنزیه ومع ذلك لم یخل
 (بما التأیث) عن تشبيه بالكاف) (ای بسبب الکاف التي هی اداة التشبيه) (فهو اعلم العلماء بنفسه وما عبر
 عن نفسه الا بما ذكرناه) (وبوآیت تنزیه حقدده نازل اولان آیتک اعظمیدر ومع ذلك بوآیت کاف سبیلده
 تشبیهدن خالی اولدی پس الله تعالی نك نفس عالم اولان علمانک الله تعالی اعلمیدر و حال بوکه الله تعالی کندی
 نفسدن تعبیر ایتمدی و تشبیهدن بزم ذکر ایتدی کمز شیلده) (ثم قال سبحانه ربك رب العزة عما يصفون
 وما يصفونه الا بما يعطيه عقولهم) (اند نصکره الله تعالی) (سبحان ربك رب العزة عما يصفون) دیدی و خلا بک
 وصفندن ربی تنزیه ایتدی و حال بوکه خلایق انی وصف ایتمز الا آنک عقولاری اعطا ایتدیکی وصفله یعنی
 غوائی بشریه ایلد مقید اولان و قوای نظریه ایلد مکدره اولان عقولک وصفندن تنزیه اولور و اما کدورات
 هیولانیه و شوائب مکانیه و مناجیه دن صافیه اولان قلوبک وصفندن که تجلیات الهیه و مواهب ذاتیه
 انجالیه به قابل در تنزیه اولمز) (فتره نفسه عن تنزیههم اذ حدوه بذلك التنزیه) (پس الله تعالی کندی نفسی
 خلایقک تنزیهندن تنزیه ایتدی زیرا انرا اول تنزیه ایلد حتی تحدید ایتدی یلر زیرا انرا حتی تنزیه ایتد کارنده دید یلر که

لا يكون جسمًا ولا جوهرًا ولا عرضًا ولا كذا وكذا پس بونزیهه عین تحدید در زیرا بواشی ایلد محدود اولقدن
 انی تنزیه در و شیئ محدود دن متمیز اولان اول شیدن متمیز ایلد محدود اولور و حقلک حقدده تحدید متمنعدر پس حق
 کندی نفسی اهل تنزیه نك تنزیهندن تنزیه ایتدی و بیان ایتدی که آنک تنزیهی عقول مشو به دن صادر در
 (وذلك لقصور العقول عن ادراك مثل هذا) (واهل تنزیه نك تنزیهندن حقلک کندی نفسی تنزیه ایتمی حقلک
 کندی نفسی ادراکی مثلندن عقولک قصورندن اوتریدر یعنی حق کندی نفسنده صورت الهیه سندن
 نه صورت اوزره در انجی کندی نفسی عالمه در پس حق کندی نفسی عالم اولوب ادراک ایتدیکی مثلندن
 منزله نك عقولی قاصره اولد یغندن اوتری آنک تنزیهندن کندی نفسی تنزیه ایدر زیرا بونشأت انسانیه ده
 جمله کمالدن معدوم اولان صفاتک بالذات اوصاف جسمیه و عقلمیه ایلد اتصافدن منزله اولان ذاتدن سلمی
 ادراک ایتمکله آنک عقولنده مکنک یوقدر) (ثم جاءت الشرايع كلها بما تحکم به الاوهام) (اند نصکر شرابعک
 کایسی شول شیلده وارده اولدی که اوهام آنکله حکم ایدر و اول تنزیه و تشبیه در (فلم یخل الحق) من الاخلاء
 و یجوز بالباء ای لم یخل الحق) (عن صفة يظهر فيها) (پس شرابع بر صفتدن حتی خالی قیلدی که حق انده ظاهر
 اولور بوکلام ایچون ایکی وجه واردر یعنی بالحقیقه که حق هر صفتله ظاهر در کذلک شرابع دخی آنی بر صفتدن
 خالی ایتدی و یا خود شرابع بر صفتله ظهور دن حتی خالی قیلدی ای لم یخل الحق عن ظهوره بصفة و بوعین
 تشبیه در زیرا شرابع وارده اولدی الا ذات مرآتده ظهور دن قبول ایتدیکی شیئ بیان ایچون و حکم بطون
 ایچون مرآت ظهور دن بر مرآتده ظاهره اولدی الا صفاتدن بر صفتله و شریعت ذاتدن اخبار ایلد وارده اولدی
 الا بوصفات ضمیمه) (کذا قالت) (ای الشرايع) (وبذا جاءت) (شرابع بویه دیدی و بونی کتوردی یعنی شرابع
 اوهام احکامک موحی اوزره کادی و بوندن عرض حقلک وضعیدر اوهامه قریب اولان شیلده که خیال دن
 بر نوعله نازل اوله) (فعلت الامر علی ذلك) (ای علی مقتضى الوهم) (فاعطاها الحق التحلی) (پس ام و همك
 مقتضای اوزره عالمه اولدی پس حق تعالی آنله یعنی عبادندن کل اولان ائمه تشبیهی دوجیه اولان صفاتله
 تجلی بی اعطا ایتدی زیرا آنرا مرئی علی ما هو علیه کشف و بصیرت اوزره عالم ایدر) (فلحق بالرسول وراثته) (ای
 من جهة الوراثة) یعنی تنزیه و تشبیه بیننده جامع اولان توحیدده ام وراثت طریقه لدر رساله لاحقه اولدی
 کسب و تعمیل طریقه لدر لاحق اولد یلر) (فمنطقك بما نطقك به) (پس ام کامله ناطقه اولدی شول شیلده که
 رسل آنکله ناطقه اولدی و رسل شول شیلده ناطقه اولدی که اوهام آنکله حکم ایلدی پس نطق قولک
 فاعلی الرسل قولی اولور) (رسل الله اعلم حيث يجعل رسالته) (قولی مبتداء محذوفک خبری اولورای وهو
 قوله رسل الله یعنی شرابع اوهام ایلد حاکم اولان شیلده وارده اولد یغن و ام رسل نطق ایتدیکی شیلده نطق
 ایتدیکن تمثیل ایدر یعنی شرابع و رسل اوهامک حکمیه ناطقه اولغله ام کامله دخی اوهام اوزره حاکمه در
 رسل ایلد (الله اعلم حيث يجعل رسالته) (قولنده کانه یوقوله تنزیه و تشبیه مدر در) (فالله اعلم حوجه) (پس الله
 اعلم قولی موجه در یعنی آنکچون ایکی وجه واردر بقال ثوب موجه ای ذور جهین) (له وجه بالخبرية ای رسل
 الله اعلم) (قولی ایچون رسل الله قولنه خبریته بوجه ثابته در یعنی) (فاذا جاءهم آية قالوا ان نؤمن حتى
 نؤتی مثل ما اوتی رسل الله اعلم حيث يجعل رسالته) (قولنده رسل الله قولی مبتداء رسل الله اعلم قولی آنک
 خبریدر زیرا (ان نؤمن حتى نؤتی مثل ما اوتی) قولی کلام نامدر زیرا مثل ما اوتی قولنده مستتر اولوب فاعل
 مقامنه اقامت اولان ضمیمه معول رسوله عائد در (ای ان نؤمن بالآية حتى نؤتی مثل ما اوتی الرسول المبلغ
 ایها) پس رسل الله قولیلده ایتد ایتدی اند نصکره الله قولنی کاحل ایتدی پس رسل الله الله جمله آخری
 اولور که رسل الله قولی مبتداء در و الله قولی خبردر و اعلم مبتداء محذوفک خبریدرای وهو اعلم پس الله رسلک
 هویتی و رسل الاهک صورتی اولدی اعتبار اوزره رسل الله الاهد و بوحینئله یعنی حق آنکله هویتی و آنلر
 حقلک صورتی اولدی حینئله (هو اعلم حيث يجعل رسالته) (الله تعالی اعلمدر پس الله تعالی رسلک هویتی
 کندی هویتی مکانیه وضع ایتدی پس بوکلام تنزیهه عین تشبیه اولدی و هم ایلد و بوجه غیر بیدر که کتب
 قراءتک مشاهرنده ائمه دن براحدانی نقل ایتدی) (وله وجه بالابتداء ای الله اعلم حيث يجعل رسالته) (و
 و آنکچون ابتداء ایلد وجه آخر ثابته کلامدر پس الله قولی مبتداء در (و اعلم حيث يجعل رسالته) قولی خبردر

ووجه ظاهر و مشهور اولان وجه در وجه اوله صعوبت وارد و لكن نفس امر ده كلام حق در وجه حق
حقیقتنه مطلع اولان (من بطع الرسول فقد اطاع الله) وان الذين يباعدونك انما يباعدون الله (وبولئك انما الى
اولان آياتك حقیقتنه واقف اولور) (وكلا الوجهين حقيقة فيه) (وجهينك انكيسی بوقوله حقیقتنه
بروجه حقیقت اوله و بروجه مجاز اوله دكادرته كیم اهل ظاهر مبايعه و اطاعه آیتنه و آتاك امثالده رسولك
يعتند الله و رسولك اطاعتده الله اطاعتی مجاز اولوره اخذ ایتدیلر و حال بوكه الله تعالى به بیعت
و اطاعت حقیقتنه رسولك اطاعت و یعتندده) (لذلك قلنا بالتشبيه في التنزيه وبالتنزيه في التشبيه)
ووجهينك حقیقتندن اتری برتنزیه و تشبیه و تشبیهه تنزیهه قائل اولدق زیرا چنكم حقلك هویتی
رسل هویتك عینی اولسه رسلده اولان تشبیهه هویت حقلده اولان تنزیهه ایچون ثابت اولور و هویت حقلده
اولان تنزیهه رسلده اولان تشبیهه ایچون ثابت اولور پس بوكلامده و جهينك حقیقتندن اتری برتنزیهه
تشبیهه ذاهب اولدق و حقلك منزله اولان هویتی رسلك صورتده كه مشبهه در ظاهره اولان هویتدر
و صور مشبهه ظاهره اولان هویت شول هویتدر كه مرتبه احدیتده منزله در پس چنكم سن الله قوائی
رسل الله قولى اولوره خبرتله حمل ایتك غیرتی نفی ایدرسن و وحدت حقیقیه بی اثبات ایدرسن رسول
عليه السلام (هذه يد الله) دیدی و آنك عین مباركه سنه اشارت ایددی پس اهل حجاب بوقولی تاویل ایتدیلر
واهل ایمان اكاسون اولدیلر و شهود و عیان اهل كشف ایتدیلر كه رسول عامیه السلام یدى الله تعالى بك
ید علیا سنك عیندر (ید الله فوق ایدیم) و رأى عینده رسول الله یدى انزل یدى فوقده ایدى رسول علیه
السلام بونده تشبیهی موهم اولان شیلله نطق ایددی و اما چنكم الله اعلم قولنی ابتداء كلام ایتك پس بوقدر
اوزره جناب الهیده غیر ایچون نطق بوقدر تنزیهه مجر اولور) (وبعد ان تقر هذا فترخي السطور و نسل الجب
على عين المتقيد والمعتقد) (یعنی تنزیهه تشبیهه جعی قاعده سنك تقر برندن صكره پس برتنزیهه معتقدده اوزره
ستوری اراخا ایدرز و عین معتقد اوزره حجبی اسدال ایدر ز منتقد اهل حجابدن شول محقق عاقل و نظره عقلی
برده ایلله مستدلده كه خلاصه مذاهی منتقد در و نظره صحیحله تنزیهه و تشبیهه بی تنی متیز در و معتقدده و من مقلددر
و ستر مانع حیدر و حجاب مانع عقلیدر منتقد و معتقد اشر اوزره در (المنتقد لغة هو الذي يخرج الردي
من الجيد) (وان كان من بعض صور ما تجلي فيها الحق) (واكر چه كیم منتقد ایلله معتقد شول صورك
بعضی سندن واقع اولدیلر كه حق تعالى اول صورده تجلی ایددی یعنی واكر چه كیم حق تعالى آنلرده تجلی
و ظاهر و شهید و حاضر ایلله) (ولكن قد امرنا) (بموجب الشرايع المنزل) (بالستر) (ولكن تحقيق شرايع منزله
موجبی اوزره ستر ایتكله مأمور اولدق پس انكچون اراء ستور و اسدال حجب ایدرز و ستر ایلله مأور
اولدیلر كه حكمتی بودر) (ليظهر تفاضل استعداد الصور) (تا كیم صورك استعدادك تفاضلی ظاهر اوله
یعنی تا كیم تجلیات الهیهك قبولنده هر بر صورتك استعدادی و استعدادك تفاضلی ظاهر اوله زیرا اسماء
الهیهه متیز اولدیغی كی آنلك مظاهری اولان صورده تنزیهه در و استعدادده بری برندن متفاضلدر
(وان المتجلي) (وفي بعض النسخ وان التجلي) (في صورة هو بحكم استعداد تلك الصورة فينسب اليه ما تعطيه
حقیقتها و لوازمها لا بد من ذلك) (ودخى ظاهر اولسون ككه بر صورتده تجلی اولان حق اول صورت
استعدادك حكمتی حسیله ظاهر در كه اول صورت اكاجلیدر پس تجلی به نسبت اولنور شول شئی كه اول
صورتك حقیقی و آنك لوازمی ائی اعطا ایدر اندن لا بددر یعنی هر صورتده تجلی اولان حق اول صورت
استعدادك حكمتی اوزره ظاهر در پس اول صورتك حقیقی و لوازم عارضیه سی حجاب و كشف و تجلی
و ستر و عرفان و تکران و صغر و كبر و استطاله و استداره كی اولان اكاسون اولنور پس منتقد و معتقدك
حقیقتنی ستر ایتكله برتنزیهه اراء ستور ایتك (مثل ما يرى الحق في الزوم ولا يتكر هذا و انه لا شك الحق عينه)
شول رانی كی كه نومنده حق كور و حال بوكه نومده رؤیت حق انكار اولنور زیرا اسمك تجلیاتی اعتبار ایلله
واقعدر و حقیقی شان بودر كه شك بوقدر كه حق اول مكانك عیندر یعنی نومده بر كسنه حق بر صورتده كورسه
شول شئی كه اول صورتك حقیقی و لوازمی ائی اعطا ایدر اول شئی اكاسون اولور) (فيتبعه لوازم تلك الصورة
حقايقها التي تجلي فيها في الزوم ثم بعد ذلك يعبر الى مجازها و عنها الى امر آخر يقتضي التنزيه عقلا فان كان الذي

يعبرها اذا كشف او ايمان فلا يجوز عنها) (اي عن الصورة المرتبة في الزوم) (الى تنزيه فقط بل يعطيهما حقهما من
التنزيه) (پس نومده مرئی اولان حقه تابعه و لاحقه اولور اول صورت مرتبهك لوازمی و حقایقك حق تعالى
اول صورتده نومده تجلی ایددی اول لوازم و حقایق حقه نسبت اولنور و حق آنلردن تنزیهه اولنور انك صكره
اول صورتدن امر آخره عبور اولنور كه عقلا تنزیهه ائی اقتضا ایدر پس اكرا اول رواقی معبر اولان كسنه كرل
معبر راقی اولسون و كرل راقی غیر معبر آخر اولسون كشف صاحبی و باخود ایمان صاحبی اوله حق اولورسه
پس نومده مرتبه اولان صورتدن لفظ تنزیهه عبور ایتدیلر بلكه اول صورتك تنزیهه اولان حقیقی اعطا ایدر
یعنی اول صورتك جمله صوردن ایدر كه حق تعالى آنلرده تجلی ایدر مظاهرده تجلی ایتدیلر و لكن اول صورتله
حق تقيید ایتدیلر و اول صورتده ائی حصر ایتدیلر و جمع صوردن ائی تعطیل و تجزید ایتدیلر) (و مظهرت هویت
الالهية فيه التشبيه) (یعنی معبر رواقیك تنزیهه اولان حقیقی اعطا ایدر كه هویت الهیهه اول شئی صورته ظاهره
اولدی و اول شئی تشبیهه در پس آنك حقیقی اعطا ایدر كه اول صورتده تجلی اولان حقه اول صورتك لوازمی
اضافت ایدر و لكن حق اول احكام الهیهه تقيید ایتدیلر زیرا عالمدر كه حق تعالى هر حقنی صورتده دینر و تجلی ایدر
پس اول صورتده مضاف اولان شئی حقه اضافت اولنور و اكر دینر اصل بر صورتده ظاهر اولنور و حق تعالى
هر موطن و مقامده و ظهور و بطونده بولر كه كلیسندن منزله در تجرد و لا تجرد و اطلاق و لا اطلاقه مقید
دكادر) (فلفظ الله على التحقيق عبارة عن المرتبة السكينة التي هي مرتبة الالهية الجامعة للجمعية الاسماوية
الالهية الفعلية والجمعية المظهرية الامكانية الانفعالية) (پس لفظ الله على التحقيق شول مرتبه كلیه بی
جامعهده كه الوهیتدر متعین اولان دأب موجوده در عبارتدر كه حقیقت كلیه سیله جمعیت اسمائیه الهیهه
فعالیه بی و جمعیت مظهریه امكانیه انفعالیه بی جامعدر و صور الهیهه و امكانیه دن بر صورتده تجلیسی
و ظهوری صورت اخرا ده تجلی و ظهورندن اولی دكادر آنك احاطه كلیه سندن خارج بر صورت بوقدر كه اندن
اائی تنزیهه ایدسن و آنك وجودندن غیر بر وجود بوقدر كه اكاسون ایدسن اول مرتبه كلیه تنزیهه و تشبیهی
و ظهور و بطونی و حق و خلقی جامعه در و آنك ذاتی بولردن غنیه در پس جمع صور الهیهه و كونه دن
هر بر صورتده بحسب الاستعداد متجلی و ظاهر در و اما صورت الهیهه متصف اولان و اول مرتبه الوهیتده
متحقق اولان انسان كامل كه خليفة الله در و خليفة رسول الله در پس سعت كلیه و مظهریت جمعیه
حسیله اول مرتبهده متعین و محققدر و اول مرتبه دخی آنك مظهریتنده ظهور كلی و تفصیلی و جلی ایلله
ظاهر و متعینه در و انان كامل اول مرتبهك ظاهریتدر و اول مرتبهك هویتدر پس اول مرتبهك
حقیقی خلاصه الهیهه اولان رسل و انبیاده و كل اولیا و اوصیاده ظاهر در پس اول مرتبه الهیهه متحقق اولوب
الله لفظیله اشارتی فهم ایدن كسنه عالمدر كه رسل الله اعلم قولنده وجه اول اوزره هویت الهیهه نوجه اوزره
هویت رسل اولور) (وان الذين يباعدونك انما يباعدون الله فوق ایدیم و من بطع الرسول فقد اطاع الله)
قولنك حقیقتنه واقف اولور پس الله عبارتدر اول مرتبه كلیه جامعه دن) (لن فهم الاشارة)
و بفهم شول كسنه به مخصوصدر كه لسان اشارتی فهم ایدر پس عارف اولور كه الله اول مرتبه اشارت
اولنور و الاذات مطلقه الله اسمیله تسبیحه اولنوب انكله مقیده اولقدن منزله در) (وروح هذه الحكمة
وفصها ان الامر ينقسم الى مؤثر ومؤثر فيه و ما عاينان والمؤثر بكل وجه هو الله والمؤثر فيه بكل وجه
وعلى كل حال وفي كل حضرة هو العالم) (و بحكم الیاسیهك روحی و فص و خلاصه سی بودر كه تحقیق
امر وجود منقسمدر مؤثره و مؤثر فيه و مؤثر ایلله مؤثر فيه عبارتنددر مؤثر مرتبه فعلیه دن و مؤثر فيه
مرتبه انفعالیه دن و الوجود واحددر اندن غیر مؤثر فيه بوقدر پس هر وجهله و هر حال ایلله و هر حضرتده
مؤثر اولان الله در و هر وجهله و هر حال اوزره و هر حضرتده مؤثر فيه اولان عالمدر یعنی مؤثر اولان حق
و جوه تأثیردن هر بوجهله تأثیر ایدر كرل تأثیر واسطه ایلله اولسون و كرل واسطه میز و هر حال اوزره مؤثردر
یعنی عالم غیب و شهادت كی و روح و حس كی علی السویه در تأثیر كرل مظاهر كونه دن بر مظهردن حاصل
اولسون و كرل اسماء الهیهه دن بر اسمدن حاصل اولسون مؤثر اولان ذات الهیهه در اناسی و صفاتی حسیله زیرا
اسماء و صفات علل علیدر و از لده هر شئیك مبدئدر و مؤثر فيه اعیان عالمدر زیرا اعیان محل و لا یات اسمادر

واسمائك مظاهر يدور مؤثر ايله مؤثر فيه امره انقاسي بوحكمته روي اولدى زيراهلته معلول بيننده
مناسبندن لابددركه بينه حاده رايظه اوله اول مناسبت حقله عالم بيننده ناسبه اولان مناسبتد روشخ اوزره بونده
اعتراض وارد اولمزه بولايله بوندن اول فتوحاتدن نقل ابتدكي كلام بيننده كه (ان الاثر لا يكون الا للامعدهوم
لالله وجود وان كان للموجود فحكم المعدم) قوليدر مغايرت وارد زيرا بوحمله تأثيردن مراد ايجاد
واظهار در وافاضه وجود در شئ معدوم حكمي مقتضاسي اوزره كه (وان كان للموجود فحكم المعدم)
قولندن مراد اولان تأثير در و معدوم ايجون اولان تأثير بوتاثيري سابقه كه شئ معدومك وجوده استعدادي
حصيله حق موجددن وجودي طلب ابتدكي حينده حق طرفندن كن قولني ايجاب ايدر تأثيردر (فادادرد)
وارد الحق وهو التأثير (فالحق كل شئ باصله الذي يناسبه) (پس بختكم وارد حق وارد اولسه و وارد مؤثر
مؤثر فيه مظاهر اولان تأثيريدر كركه تأثير حضرت الهيته دن وارد اولسون و كركه عالم امكاندن پس سن هر شئي
الحاق ايله آنك شول اصلنه كه اكمل مناسبتد رواندن صادر در * پس اكر وارد حضرت الهيته دن اوله حق اولورسه
وجود و علم و قدرت و بونلك امثالي اولان كمالات الهيته كي پس سن اول وارد آنك اصلي اولان حضرت
الهيته به الحاق ايله و اكر وارد عالم امكاندن اوله حق اولورسه فقر و احتياج و عجز و بونلك امثالي اولان نقايض
كونيه كي پس سن آنلري عالمه اسناد ايله) (فان الوارد ابد الا بذا ان يكون فرعاً عن اصل) (زير وارد ابد لابددركه
بر اصلدن فرع اوله زيرا البته واردك منشئ و محبتي وارد در كه اندن صادر اولدى * پس وارد محبت الهيته
كيدر كه نوافلدن اثر در * پس مثال ايراد ايدوب ديركه) (كانت المحبة الالهية عن السؤال من العبد فهذا)
اي وارد الحق) (اثرين مؤثر فيه) يعني محبت الهيته عبيد دن نوافلدن منبعثه اولوب واقعه اولدى * پس محبت
الهيته وارد بر اثر در كه مؤثر بينيله كه عبيد دن صادره اولان نوافلدر مؤثر فيه بيننده كه حقد حاصل اولان
بر اثر واقعدر) (كان الحق سمع العبد وبصره وقواه عن هذه المحبة الالهية فهذا اثر مقرر لا يقدر على انكاره
لشئونه شرعاً ان كنت مؤثراً) (يعني بوحب الهيته من ته سندن حق عبيدك سمعي وبصري و سائر قواي اولدى
پس بوحب بر اثر مقرر در كه سن آنك انكارنه قادر دكلسن اكر سن مؤمن ايسن زير اثر شرعاً ثابتد يعني
شرعاً ثابتد كه محبت الهيته نك حصولنده عبيدك نوافلي مقتضيه و مؤثر در * پس بواثر انكار اولمزه و لكن
مؤثر ايله مؤثر فيه وجود واحد دن عبارتاند * پس حق بوجهله مؤثر در و بوجهله مؤثر فيه در والله مرتبه
الوحيه اعتبار ايله حقله عالم بيني جامعدر * پس نوافلده محبت الهيته نك تحصيلنده بحسب الظاهر مؤثر اولان
عبيددر و مؤثر فيه حقدرو اما عبيدك هوي حقك هوي اولديغي اعتبار اوزره مؤثر حقدرو مؤثر فيه عالمدر
زير محبت الهيته نك حصولي مرتبه الوهيه ده آنك حقيقت متفعله سنده در و يا خوردمعني بويله اوله فهذه اي
محبت الهيته نك وجودي بر اثر در مؤثر بينيله كه حقدرو مؤثر فيه بيننده كه عبيددر و اثر كنت سمعه وبصره و سائر
قواه قوليدر و بوقول مؤثر فيه اولان عبيده اثر در بر احد بونلك انكارنه قادر دكدر زير لسان شرع بونلكه
ناطقدر) (واما العقل السليم فهو اما صاحب تجلي الهى في مجلى طبيعي فيعرف ما قلناه واما مؤمن مسلم
يؤمن به كما ورد في الصحيح) (عقل سليم عقايد فاسده دن ساقج اولان قلبدركه فطره اصليه و طاقت ازليه اوزره
باقيدر يعني عقل سليم صاحبي اولان شخص باجلاي طبيعيه تجلي الهى صاحبدر يعني مجلاي طبيعي اولان
صورت انسانده تجلي الهى صاحبدر كه حق ذوقا مجلاي الهيته مشاهده ايله و حق اكاجلاي طبيعيه
تجلي ايله رسول عليه السلام كي كه ربي شاب امر در صورتده مشاهده ابتداي (رأيت ربي في صورة شاب
امر) قولي كي وحقك مودايه شجره در تجليسي و سواك انده مشاهده مي كي پس بزمديد بكمز قولي ذوقا
عارف اولور و يا خوردم مؤمن مسلمدر كه بومشهد صاحبي دكدر و لكن بزمديد بكمز قوله مؤمندر ته كيم حديث
صحيحه وارد اولدى پس اكر مجلاي طبيعيه ده تجلي صاحبي ايسه بزم ان الامر منقسم الى مؤثر و مؤثر فيه الخ
قولمزه حقيقت شهود و ذوقه عارفدر و جميع حضرات الهيته و كونه ده مؤثر الله اولديغن و بونلك كلسنده
مؤثر فيه اعيان اولديغن مشاهده ايدر * پس حضرت الهيته و كونه دن صادر اولان شئي اصلنه الحاق ايدر
واما اكر مشاهده كل ايسه اخبار الهيته ايله كان رله مقلد و ايلايه و بونلك كلامنه مؤمن و معتقد ايسه * پس
بزم قولمزه مؤمن اولورنه كيم آخرته حقله مورد حق خبر صحيحه وارد اولدى (ورد في الصحيح انه يتحول

الحق في الصور وهذا حديث خرجه مسلم في صحيحه من حديث ابي سعيد الخدري رضي الله عنه وهو حديث
طويل الى ان قال قياتهم رب العالمين تبارك في ادنى صورة من التي رآه فيها فيقول ما ذا ترون الى ان يقول لهم
الحق انار بكم فيقولون نعوذ بالله منك لانشر لك بالله شيئاً من تين او ثلثا حتى يأتي الله بصورة اعتقادهم فيقولون
انت ربنا) الحديث پس مؤمن مصدق بزم ذكر ايتديكه ز قوله مؤمندر) (فلا بد من سلطان الوهم ان يحكم على
العقل الباحث فيما جاء به الحق في هذه الصورة لانه مؤمن بها) (پس وهم سلطانندن لابددركه عاقل اوزره حكم
ايله كه باختر شول شيئده يعني شول تجليده كه حق تعالى بوضوئده نومه انكه تجلي ايلدي و بوضوئده
اني كوردی زير عاقل باحث اول صورت مرتبه به مؤمندر يعني عاقل باحث نومه و بقطعه كوردكي صورتك
حقيقتيله وهم آنك اوزره حاكمدر مثلاً بر كسنه بن الله تعالى بي شويله بر صورتده كوردم ديسه پس الله تعالى
بر كونده بختكم صورت انسانيه ده تجلي ايتسه مؤمن عاقل اول صورتده متجلي اولان حقه مؤمندر و توهم
ايدر كه حق جميع صور تجليده مطرددر و يا خوردم بختكم الله تعالى تجلي ايتسه صورت انسانيه ده تجلي ايدر
(واما غير المؤمن فيحكم بالوهم على الوهم) (واما غير مؤمن كه رسل الله شرايعه مؤمن دكدر و وهم صرف ايله
مشوب اولان عقل صاحبدر * پس وهم اوزره و حمله حكم ايدر زير تصور ايدر كه آنك و همي اني كذب
مؤدى ايدر * پس وهم اوزره كذبله حكم ايدر) (في تخيل بنظره الفكري انه قد احوال على الله ما اعطاه ذلك التجلي
في الرؤيا) (پس غير مؤمن نظر فكرى ايله تخيل ايدر كه تحقيق اول الله تعالى اوزره محال كوردی شول شيئي يعني
شول صورتی كه رؤياده اول تجلي اني اكاعطا ايلدي حق اوزره محال كوردی حتى اندن تنزيه ايتدی و رأينه
اصابت ايتدی * پس الله تعالى جميع صور مرتبه ده متجلي و ظاهر در و بواقع اولان و همك حكمتي توهم
فاسد ايله ابطال ايدر و صور دن حتى تنزيه ايدر و رسل الله شرايع الهيته اعطا ايتديكي شيئي ردايدوب انكار ايدر
(والوهم في ذلك لا يفارقه من حيث لا يشعر لغفلته عن نفسه) (و حال بوكه بواسطه انده وهم اكامفارق
دكدر آنك شعوري اولديغي حيثيله يعني توهم ايدر كه حق تنزيه ايتدی و حال بوكه اول عين تشبيهه در
كندی نفسندن غافل اولديغندن اثری يعني وهم ايله حق تنزيه ايدر و هم كندی نفسنده موجوددر
و وهم ايله حق اوزره حكم ايدر * پس اكر كندی نفسني عارف اوليدی و هم صحيحله حكم ايدر) (ومن
ذلك) (اي من قبيل ما ورد في الشرع موافقا للوهم والعقل) (قوله ادعوني استجب لكم قال تعالى واذاسألك
عبادي عني فاني قريب اجيب دعوة الداعي اذا دعاني) (يعني شرعه انسانك و همته و عقلنه موافق
وارد اولان شئي قبيلىنددر الله تعالىنك) (ادعوني استجب لكم) قولي والله تعالى (واذا سألك عبادي عني
فاني قريب اجيب دعوة الداعي اذا دعاني) ديدى پس داعي توهم ايدر كه حقل اكافري اشياء جسمانيه نك
قربى كيدر و كندی وجودي جميع وجوه ايله حقل غيريدرو عقل دخی اكاموافقت ايدر والا يجيب داعيدين
ممتاز اولمزدی اكر داعي عين مجيب اوليدی) (اذلا يكون مجيباً الا اذا كان) اي وجد (من يدعوه) زير الله
تعالى مجيب اولمزه بختكم حقدن سؤال ايدن كسسه موجود اولسه بوقدر اوزره كان و حدمعنا سنده اولور
(وان كان عين الداعي عين المجيب فلا خلاف في اختلاف الصور فهما صورتان بلا شك وتلك الصور كلها
كالاغضاء زيد) (واكرجه كيم داعي حقيقتده مجيبك عيني اولديسه زير اعبدا عينك هوي حق مجيبك
هوييدر پس صورتك اختلافاته خلاف بوقدر * پس داعيله مجيب ظاهر و باطن اعتبار ايله وجود واحد
ايجون ايكي صورتد بلا شك كه ظاهر ايله داعي و باطن ايله مجيبدر و اول صورتك كليسي كه وجود واحد حق
اوزره ظاهره و طاريه در حق ايجون اعضا كيدر زيد ايجون كه زيدا اعضايله كشيرو حقيقتيله واحددر)
(معلوم ان زيدا حقيقة واحدة شخصية وان يده ايست صورة رجله ولا رأسه ولا عينه ولا حاجبه فهو الكثير
الواحد الكثير بالصور الواحد بالعين) (پس معلومدر كه تحقيق زيد حقيقة واحدة شخصية در يعني شخصاً
حقيقت واحددر و معلومدر كه تحقيق زيدك يدي رجلىنك صورتی دكدر و دخی انك رأيي وعيني و حاجبي
صورتی دكدر يعني زيد بواعضادن مجتمع اولان هيئت اجتماعيه دن غيری دكدر و اعضا زيد دن خارجه
دكدر هر برعضو زيدك عينيدير و لكن هر برعضو صورتك عيني دكدر * پس حق كثير
و واحددر صور ايله كثيردر عين ايله واحددر يعني وجود واحد حق عين احديته واحددر و صور تجليات

وظهورات ايله واما صفات و شئون و اضافات ايله كمي در (و كالانسان بالعين واحد بلا شك) (بوقول
كالا عطاء قولته عطفدر و دخی داعيله مجيبك عینی اولان وجود واحد عین ايله واحد و صور ايله كثیر اولدیغی
انسان کبیدر که عین ايله واحد در بلا شك یعنی جنس انسان حقیقت انسانیه سیله واحد العین در که جمیع
افراد نوعیه انسانیه بی جامعدر (ولاشك ان عمر و اما هو زید و لا خالد و لا جعفر و ان اشخاص هذه العین الواحدة
لا تنهاهی وجودا) (و بر شك ایتمز که تحقیق عمرو زید دکلدر و دخی خالد دکلدر و دخی جعفر دکلدر یعنی
عمرو لك شخصی بونلك غیر ازلدیغنده شكمز بوقدر و دخی تحقیق بر شك ایتمز که حقیقت انسانیه اولان
بوعین واحده نك اشخاصی وجودا متناهیة دکلدر یعنی بوعین واحده الی ما بیناهی اشخاص وجودیه بشریه
و افراد عینه انسانیه صورنده حقیقیة ظاهره و متعینه در) (فهو و ان كان واحد بالعين فهو كثیر بالصور
والاشخاص) (پس انسان حقیقت نوعیه انسانیه اولان عین ايله اگر چه کیم واحد در * پس اول صور
و اشخاصه کبیدر) (وقد علمت قطعاً ان كنت مؤمناً الحق تعالى عینه بتجلی يوم القيمة فی صورة فیعرف ثم
بحول عین فی صورة فیعرف و هو هو المتجلی لیس غیره فی کل صورة و معلوم ان هذه الصورة ما هی تلك الصورة
الآخری) (تحقیق سن علم قطعیه عالم اولدك حدیث نبوی صحیحله اگر سن مؤمن ایدك حدیث نبوی به که
تحقیق حق تعالی نك عینی يوم قیامتده بر صورنده تجلی ایدر پس اول صورنده حق معرف اولور اول صورنده
آنی اعتقاد ایدن ارباب عقاید قننده انلك عقائد لری اوزره تجلی ایتمکله اقرار ایدر انكار ایتمز لاندن صکره
حق صورت اخریه تحول ایدر * پس انكار اولور یعنی صورت اولان تحول ایدوب صورت اخریه تحول ایدر * پس انكار
و ظاهر اولور * پس اول صورنده انكار اولور اول صورنده ان عقاید ایدن ارباب عقاید قننده انلك عقاید
مخالفة اولان صورته تحول ایتمکله اندن صکره اول صورندن صورت اخریه تحول ایدر * پس انده معروف
اولور و اقرار اولور و حال بوکه حق هر صورنده متجلی اولان وجود واحد در هر صورنده اندن غیر متجلی
بوقدر یعنی بر صورنده متجلی اولان حق سائر صورده دخی متجلی در و معلومدر که تحقیق بوقدر اول صور
آخری دکلدر و جمیع صورده کرک معروفه اولسون و کرک منکره متجلی اولان وجود واحد حقد در * پس اقرار
و انكار عقاید مختلفه حسب ایل امر نسبیدر و اما عارف محقق قننده بر صورنده انكار اولور و اقرار اولور) (فكان
بتشديد النون) (العين الواحدة قامت مقام المرآة فاذا نظر الناظر فیها) (ای فی العین الواحدة التي هی عین
الحق و هی المرآة) (الی صورة معتقده فی الله) (متعلق معتقده * پس کانه عین واحد که عین حقد در * آت
واحد مقامنده قائمه اولدی * پس بختکم ناظر معتقد در * آت کبی اولان عین واحد که حقد عینیدر فی الله
کندی معتقدی صورته نظریسه (عرفه) ای الناظر الحق (فأقر به) ناظر معتقد حق عارف اولور و اقرار
ایدر (واذا اتفق ان يرى في معتقده غيره انكره) (واتفاقاً بختكم واقع اواسه که ناظر عین حقد غیر معتقدی
صورت کورسه حقه انكار ایدر کندی معتقدی صورته مخالف تجلی ایتمکله خبر صحیحده وارد اولدی کانه
عین واحده حق جمیع صور اعتقادیه ایچون مرآت واحد در که جمیع صور اعتقادیه آنده متصور در * پس
بختکم حق ناظره نك حقدن عقد ایدن بکی صورت معتقده تجلی ایتسه اول صورتی وجود حقدن ناظر
مشاهده ایتسه اكا اقرار و اعتراف ایدر و بختکم ناظر وجود حقدن کندی معتقدی صورتنك خلا فی اولان
صورتی مشاهده ایتسه پس اكا انكار ایدر) (كأمری فی المرآة صورة و صورة غیره فالمرآة عین واحده و الصور
کثیره فی عین الرائي و لیس فی المرآة صورة منها جله واحده) (تکیم ناظر مرآت ایچنده کندی صورتی غیر
صورت کورر پس مرآت عین واحد در و رائي نك عینده صور کثیره در و حال بوکه مرآت ایچنده اول صورندن
اصلاً بر صورت حقیقیه بوقدر یعنی صور مرآتده منطبقه در مرآتده داخله دکلدر) (مع كون المرآة لها اثر
فی الصور بوجه و ما لها اثر بوجه) (یعنی مرآتده مرآتیه اولان صور مرآت ایچنده داخله دکلر ایکن مرآت
ایچنده صورده بوجه اثر حاصلدر و بوجهله مرآت ایچون صورده اثر بوقدر) (فالامر الذي لها كونه اثر
الصورة متغيرة الشكل من الصغر والكبر والطول والعرض فله اثر فی المقادير و ذلك راجع اليها و انما كانت هذه
التغيرات منها لاختلاف مقادير المراتي) (پس شول اثرکه مرآت ایچون صورده حاصلدر مرآت ایچنده
صورده ظاهر اولان صورتی مرآتده بتسمیدر صغر و کبردن و طول و عرضدن صورت متغيرة الشكل

اولدیغی حالد یعنی مرآت مختلفه اولدقده مرآتک به ضیسی صغیر و بعضیسی کبیر و بعضیسی طویل و بعضیسی
عریض کویستر که صورت صاحبی اول شکل اوزره دکلدر * پس ناظر مرآتده نظر ایتدکده مرآت مقدار خاص
حسب ایل اول صورتك شکلی تغییر ایدر پس مرآت ایچون مقادیرده اثر حاصلدر و بواثر مرآتده راجعدر و مرآت
ایچنده اولان صورتك تغییراتی مرآتدن انکچون واقعه اولدی زیرا مرآت نك مقادیری مختلفه در هر مرآتک
مقدار خاصی وارد که صورتی بوجهله کویستر که صورت صاحبی صغر و کبردن و طول و عرضدن انک اوزره
دکلدر و مرآت آخری دخی انک مقدار خاصی حسب ایله اكا مخالف کویستر بونك تحقیقی بودر که مرآت ایچنده
ظاهر اولان صورندن مرآت خالیه ایکن مرآت ایچون انده ظاهر اولان صورنده اثر حاصلدر و اول اثر مرآتک
صورتی صغر و کبردن و طول و عرضدن ردا بتسمیدر و صورتك شکلی متغیره اولدیغی حالد * پس رائي ايله
مرآتدن هر بریسی بوجهله مؤثر و بوجهله متأثر در * پس کذلک حق ایچون دخی اثر حاصلدر آنک ذاتی
مرآتده ظاهر اولان صورده که تجلیات غیبیه و شئون ذاتیه و ساطیله ظاهره در و صور عالم ایچون دخی
وجود حقدن اثر حاصلدر اعیان نك تفاوتی و استعداد لری نك اختلافی حسب ایله که ارباب عقایدك عقایدی
اختلافی موجب در * پس عارفه لازم اولان بودر که اثر الهی بی اصلنه و حضرنه الخاق ایلده و اثر کونی بی
دخی کذلک اصلنه و حضرنه الخاق ایلده) (فانظر فی مثالی) (ای فانظر فی مثال رؤیه وجود الواحد
الاحد) (مرآة واحدة من هذه المراتي) (پس مثاله یعنی وجود واحد واحد اولان حقل رؤیتی مثالنده
بومر ایدن مرآت واحدیه نظر ایله یعنی مرآیای متعدده در سن کندی صورتیکی صور متکثره و متعدده در
و مرآت واحدده صورت واحد مشاهده ایتدکک کبی حق دخی مرآیای اسماده کثیره و متعدده و مرآت
واحد اولان ذات حقدن صورت واحد مشاهده ایدر سن پس اگر وجود واحد حقل صورتی وحدت اوزره
مشاهده ایتدک استرسک مرآیای اسمادن مرآت واحد اولان ذات احدیه به نظر ایله زیرا اسماء الهیه دن هر بر
اسم وجه وحدت ایچون مرآت کبیدر زیرا وجه واحد و جوه متعدده ظاهر اولور) (لا تنظر الجماعة)
وسن اگر کندی صورتیکی وحدت اوزره کورمک استرسک مرآیادن جماعته نظریته یعنی اسماء الهیه به
نظریته ذات واحدیه نظر ایله تا کیم وجه وحدتی وحدت اوزره مشاهده ایدر سن (وهو) ای نظر لک فی المرآة
الواحدة) (نظر لک من حيث كونه) (ای الحق) (ذاتاً فهو غنی عن العالمين) (یعنی مرآت واحدیه اولان سنك
نظر لک حق منظور ذات اولدیغی حیثیله نظر کدر زیرا حق ذات حیثییه عالمیندن غنیدر یعنی ذات اعتباریه
حق صور و اشکال تحتنه داخل اولن ذات حق عالمیندن غنیه در عالمك صورتی انده ظاهره اولن الا ذات
اسمائی اعتباریه) (ومن حيث الاسماء الالهية فذلك الوقت يكون كالمرآی فی اسم الهی نظرت) (بسكون
التاء) (فیه نفسك اومن نظراً فاما ينظر فی الناظر حقيقة ذلك الاسم) (واسماء الهیه حیثییه حقه نظریاتك *
پس اول وقتده حق مرآت کبی اولور هر بر اسم الهی بر مرآت اولور * پس اسمادن هر حقنی اسم الهی به سنك
نفسك نظر ایتسه و یا خود هر کیم نظر ایدر سه * پس ناظره اول اسمك حقیقی ظاهر اولور که اكا مختصه در
اول اسمك مدلولی اولان ذات دکلدر شیخ رضی الله عنه بوکلامده ذات احدیه به توجه ایتمکله تجریر ایدر
هر قید و حصر دن مطلقه اولدیغی حالد و بوجهده اعتقادات جزئیة تحدیدیه تقیدیه بی صورة و معنی افنا
ایتمکله و فی سبیل الله حقه سالك اولان طایب اصنام معتقداتك کلیسی کبیر ایتمکله تنجیع ایدر تا کیم سالك
طریق حق جمیع حجب تعیناتی باسرها رفع ایلده و حق محضی که شاهد و مشهود در حقیقت اوزره هر عینده
مشاهده ایلده انده انکله تعینده منحصر اولدیغی حالد بلکه مطلق اولان تعینله لاتعین بینتی جامع اوله
نفسك قوی مرفوعدر نظرت قولینك فاعلیدر) (فهكذا هو الامر ان فهمت) (پس امر الهی و شان ربانی
ذکر ایتدکده کبیرا کرسن فهم ایتدک ایتسه هو ضمیری به مدرا لمر قوی فی تفسیر ایدر) (فلا تجزع ولا تحق)
(یعنی سنك وجودك و نفسك ذات مرآتده متعینه اولان عین نك صورتی و یا خود عین نك مرآتده
متعینه اولان حقل صورتی و حقیقتك و ذاتك من حيث هی تعیندن غنیه در * پس سن جزع ایتمه
و خوف ایتمه که مرآت وجودده ذاتك وجودك اوزره طایره اولان صور و هیاتك دن فارت ایتمکله سن
بوغ اوله سن بلی بوغ اولور سن ولی وجود حقدن و ارا اولور سن * پس خوف ایتمه بلکه ذات حقدن سكا حجاب

عظيم اولان وجود متعيني ونفسك صورتي خلع ايتكده شجاع اول) فان الله يحب الشجاعة ولوعلى قتل
حيه وايست الحية سوى نفسك) زيرا الله تعالى شجاعتى سوروا كچه كيم شجاعت حيه نك قتل اوزره واقع
اولورسه وحابوك حيه نك نفسك دن غيرى دكادر يعنى شول حيه كه رسول عليه السلام ان الله يحب
الشجاعة ولوعلى قتل حيه قوايله آنك قتلته تخرىص ايتدى سنك نفسكدر قال عليه السلام اعدى عدوك
نفسك التى بين جنبيك ونفسك قتلته ووجودك افناسه تشجيعك حكمتى بودر كه تا كيم حيه نفسده اولان
مهرم صفات واخلق ايله نفس قلبى وروحى لدغ ايدوب حيات مغنوبه الهية ابدى دن انى محروم ايتيه پس
نفسك قتلته شجاعت محبوبه ومحموده در زير نفس انسانى مقتوله اولدقه صفات نفسانيه وافعال انسانيه
دخى فانيه اولور پس حيات حقيقه الهية انده ظاهره اولور ووجود انسانى وجود محض حقايله متحقق اولوب
بقا ابدى ايله باقى اولور وبروجه دخى بودر كه تا كيم نفس انسانىك مذاهب مختلفه وعقايد متقابله به ميل
وسيرنده عوج نعر يعنى اوليه حيه نك سيرنده عوج نعر يعنى كيم كه صراط مستقيم اوزره ذاهبه دكادر پس
نفسك قتلته انكچون تخرىص اولدى تا كيم مذاهب ومعتقداتك اختلافنه وطرق حضراتك تعارضه حيه
كيم ميل ايتيه (افن شى مكبا على وجهه اهدى امن عيشى سوياعلى صراط مستقيم صراط الله الذى له ما فى
السموات وما فى الارض الا الى الله تصيرا الامور) پس طرق مختلفه دن وعقايد متغايره دن اجتناب ايدوب (ثم
جعلناك على شريعة من الامر فاتبعها ولا تتبع اهواء الذين لا يعلمون) قولنده اولان طريقت محمدية به وشريعت
مصطفوية به تابع اوله) (والحياة حية لنفسها بالصورة والحقيقة) (وحالبوك حيه نفسى ودانيه حيه در
صورت وحقيقت اعتبار ايله زير صورت ايله حيه در وقتل اولدسه دخى صورته حيه در برلر وحقيقت ايله حيه در
زيرا حقيقى روح حيوانى در پس حيه من حيث الصورة قتل اولدسه من حيث الحقيقة مقتوله اولر
واكرچه كيم صورت ظاهره مى متغيره اولور پس حيه نفس دخى اكرچه كيم صفات نفسانيه به وتعارج
اعتقادي به به ميل ايتكدن مقتوله اولورسه ولكن حيات حقيقه الهية ايله حيه در زيرا لنفسها حيه در حيات
حقله آنك حقيقته حقت تعينى حيايتيله) (والشى لا يقتل عن نفسه) (وحالبوك برشى كندى نفسندن قتل
اولر يعنى بر انسان كندى نفسنى قتل ايتسه اكافصا يوقدر يعنى آنك اوزره حكيم شرعى ترتيب ايتدى زيرا
نفسك قتلته موت كلى يوقدر زير امة تولى خيالى انى حافظدروكذلك انسان وجهه آخر ايله نفسنى قتل ايتكده
ما سورد زيرا آنك قتلتي قتلته حيات حقيقه حاصله اولور) (وان فسدت) (على صيغة الجھول) (الصورة
فى الحس فان الحديض بطم وان الحيات لا يزل بها) (يعنى انسان كندى نفسندن اوترى نيجه قتل اولور زيرا
اكرچه كيم حسده صورت افساد اولدسه ولكن حدائق ضبط ايدر وخيال دخى انى ازاله ايتز يعنى حقايق
وذوات اشيا فاسده وباطله اولر نه حدده ونه خياله زير اخيال صورتي تخيلدن ازاله ايتز يعنى اكرچه كيم
صورت انسانيه حس ظاهره فاسده اولدسه ولكن علم الهية عين ايله وخياله مثال ايله باقيه در پس جميع
وجود ايله انسانك افناسه طريق يوقدر طريق حقه متحقق اولدقر) (واذا كان الامر على هذا فمذاهوا لامن
على الذوات والعزة والمنعة) (وتجتكم امر بزم ديد بكم من طريق اوزره واقع اواسه كه بحسب الحقيقة برشى فاني
اولر اكرچه كيم صورت فانيه اولورسه زيرا حدائق ضبط ايدر وخيال تخيلدن ازاله ايتز پس حد وخيال ذوات
اوزره اما ندر ودخى عزة ومنعة در يعنى سرستدر اول صورتي حرس ايدر واكفساد وهلاك طريقتدن انى منع
ايدر) (فانك لا تقدر على افساد الحدود وادى عزة اعظم من هذه العزة) (زير تحقيقى سن حدودك افسادنه قادر
دكاسن يعنى علم الهية اشيا نك صور عليه لرى اولان حقايق وحدود لرى افسادنه ودخى مراتب الهية غيبية
وروحانيه ومثاليه وخياليه ده متعينه اولان صور الهية غيبية وصور روحانيه ومثاليه وخياليه نك افسادنه
قادر دكاسن وبوعزندن اعظم قننى عزت واردر كه سن برشى قتل ايتد ككده نك حدن وصور حقيقه سن
وصورت روحيه سن افنا ايتكده قادر اوليه سن الحق سن انك صورت حسيه سن افنا ايدنه سن واول شيتك
حقيقى جميع عوالمده اولان صورى ايله باقيه اوله) (تخيل بالوهم انك قتلت) (موضعينه مخاطب معلوم
صيغه سيله پس سن كندى نفسكى قتل ايتد بكان زمانده وياخود سن غيرى قتل ايتد بكان زمانده وهم ايله سن
تخيل ايدر سن كه تحقيق كندى نفسكى سن قتل ايتدك وياخود غير سن قتل ايتدك وياخود غير سن قتل ايتدك

صيغه مى غائب مجهول اوله وقتلت صيغه سى دخى مفعول ايجون مبنى اوله يعنى پس وهم ايله تخيل اولور كه
تحقيق سن قتل اولدك سن كندى نفسكى قتل ايتد بكان حينده) (وبالعقل والوهم لم تزل الصورة موجودة فى الحد
وحال بوك عقل ووهم ايله صورت حدده موجوده اولد بى حاله زائله اولدى * يعنى فى الحقيقة قاتل الله در
ومقتول اكرچه كيم حسده موقوف در ولكن عالم عقليده وعالم مثاليده صورتي حقيقته موجوده در عقل صحيح
ووهم در الاني ادراك ايدر) (والدليل على ذلك ومارميت اذ رميت ولكن الله ربي والعين ما دركت الا الصورة
المحمدية التى ثبت لها الرعى فى الحس وهى التى نفى الله الرعى عنها الا ان ثبت لها وسطا) (بقوله اذ رميت) (ثم عاد
بالاستدلال الى ان الله هو الرعى فى صورة محمدية ولا بد من الايمان بهذا) (وانسان وهم ايله قتل تخيل ايدوب انك
عدم قتلته وقاتل الله ايدوكنه دلالت ايدن الله تعالىنك) (ومارميت اذ رميت ولكن الله ربي) (قوايدر يعنى
رسول عليه السلام كندى خلقيتيله وجوه كفاره رمى تخيل ايتد كده الله تعالى ايتدى با محمد سن خلقيتك
حيثيتيله رعى ايتدك حقيقته حيثيتيله رعى ايتد بكان وقتده ولكن الله رعى ايتدى سنك مظهر نكده آنك
ظهورى اعتبار ايله وآنك وجودنده سنك استهلا كك حسيه * پس الله تعالى رعى كندى نفسى ايجون اثبات
ايدى وحال بوك رايتنك عيني رعى وقتنده صورت محمدية دن غيرى ادراك ايتدى كه اول صورت ايجون حسده
رعى ثابت اولدى يعنى حسده رعى اول صورتدن ظاهر اولدى واول شول صورتدر كه الله تعالى اندن رعى نفى
ايتدى اوله) (ومارميت) (قوايله اندنصكره انكچون رعى اثبات ايتدى وسطنده اذ رميت قوليله اندنصكره
كلمه لكن ايله استدراك ايتكده رجوع ايتدى ولكن الله رعى قوليله كه تحقيق صورت محمدية در رعى اولان الله در
وحال بوك مؤمنه بوقوله ايمانندن لا بد در زيرا كلام حق در) (ومن اصدق من الله قولا) (فانظر الى هذا الموتر)
اي الرعى كيف بالغ فى استنزال الحق) (حتى انزل الحق فى صورة محمدية) (پس موثره كه راميد نظر ايله كه
نه كيفيتيله حقت استنزالنده مبالغه ايتدى حتى حتى صورت محمدية به ازال ايدى وحق صورت محمدية در رعى
ايتدى شيخ رضى الله عنه اوليكى كلامنه عودت ايتدى كه ان الامر ينقسم الى موثر وموثر فيه بكل وجه وعلى
كل حال وفى كل حضرة هو العالم فاذا ورد فالحق شئ باصله الذى يناسبه فان الوارد ابد الابد ان يكون فرعاعن
اصل كانت المحبة الالهية عن النوافل من العبد فهذا اثرين موثر وموثر فيه كان الحق سمع العبد وبصره وقواه
عن هذه المحبة فهو اثر مقرر قوليد رعى حتى طرفندن وارد عبد طرفندن بر اصلدن فر عدر مثلا عبد طرفندن
نوافل حتى طرفندن محبة الهية فى موجه در وعبد نوافل ايله حقه موثر در وعبد طرفندن نوافل حتى
طرفندن محبة الهية حاصله اولدى وبو محبتدن حتى عبدك سمعى وبصرى وسائر قواى اولدى * پس عبد قرب
نوافل مرتبه سندن قواى الهية ايله تكرار حقه موثر اولوب حتى صورت محمدية به ازال ايدى وحق دخى
صورت محمدية به نزول ايتدى كيم حينده عبيده تاثير ايدوب وعبدك وجودى بقايسى كندى وجودنده محو
ايدوب انى قرب فرايض مرتبه سنه ايصال ايدى * پس شيخ رضى الله عنه بوكلامك تمامى الله تعالىنك
(ومارميت اذ رميت ولكن الله ربي) (قوايله بيان ايدى كه حقت صورت محمدية به نزوانده تاثير صورت
محمدية ايجون ناستدر) (واخبار الحق نفسه) (بالرفع تا كيد الحق اوبالانصب فى موضع الخافض اى اخبار الحق
عن نفسه) (عباده بذلك) (وحقت نفسى اخبار ايتدى وياخود حتى كندى نفسندن عبادنه اخبار ايتدى
صورت محمدية نك رعى اولدسه ولكن الله رعى قوليله وياخود حتى تعالى صورت محمدية ايجون جناب
الهية واقع اولان تاثير ايله عبادنه اخبار ايدى) (ثاقال احد مناعنه ذلك بل هو قال عن نفسه وخبره
صدق والايمان به واجب سواء دركت علم ما قال اولم تدر كه) (پس بزدن براحد حقدن بوقولى ديدى يعنى اندن
اخبار ايتدى بلكه الله تعالى كندى نفسندن اخبار ايتدى وحال بوك آنك خبرى صادق در وآنك خبرينه سكا
ايمان واجيدركك الله تعالى ديديكى شيتك علمى سن ادراك ايتدك وكرلك انى ادراك ايتدك) (فاما عالم انت
واما مسلم مؤمن) (پس سن الله تعالىنك ذكر اولنان قولنى استماع ايتد بكان حينده سن يا علمسن اكر اول
قولك علمى حقيقت اوزره ادراك ايدنه جن اولورسك وياخود مسلم مؤمن سن ايمان تقليدى ايله اكر حقيقت
اوزره انى ادراك ايتد بكان اولورسك واما مؤمن اوليان كسنه * پس وهم ايله وهم اوزره حكيم ايدر ونظر فكر ايله
تخيل ايدر) (ومعايد لك على ضعف النظر العقل من حيث فكرة كون العقل يحكم على العلة انما لا تكون معمولة

ان هی علت له هذا حکم العقل لا خفاء به) ونظر عقلینک فکری حیثیتیه آنک ضعفه سنی دلالت ایدن
شدن بعضی عقلات علت اوزره حکم ایتمی که تحقیق علت معلوله اولمز شول معلول ایچونک علت انکیچون
علتدر و بوعقل حکمیدر انده خفا بود که عقل بوجهله حکم ایدر یعنی نظر فکریله مشوب اولان عقل
اشیائی علی ماهی علیه ادرالک ایدمه من و بکادلات ایدن بود که عقل علت اوزره حکمیدر که علت کندی معلولی
ایچون معلول اولیه) (وما فی علم التجلی الا هذا وهو ان العلة تكون معلولة لمن هی علت له) (وحال بکه علم
تجلیده یعنی تجلی الهی اعطا بتدبکی علم الهیده بوندن غیری بوقدر و علم تجلی اعطا بتدبکی بود که تحقیق
علت معلوله اولور شول معلول ایچونک علت انکیچون علتدر زیر علت ذات احدیه در و معلول عدمده ثابت
اولان شد در زیر اثباتی باینک ایجادی موجب اولان وجود حقد رشتی ثابت وجود حقه موجود اولور پس
شی ثابت ایجادنده علت وجود حقد رشتی ثابت معلولدر پس علتک کندی معلولی ایچون معلوله اولمی
بود که عین معلول معدوم علم الهیده ثبوتی حالده عین علتدر که ذات احدیه در استعداد و قابلیتیه طلب
ایدر که علت انی ایجاد ابلیه و کندیسی ایچون انی معلوله ابلیه نه کیم عین علت معلولک وجودنی طلب ایدر
وجانبین بیننده طلب رابطه در پس علت علت اولدینی حیثیتله معلولی ایچون معلوله در زیر احق موجد
موجودک ایجادنده علتدر و حقد ایجادنده علت موجود استعدادی الهی حق اوزره حکم ایدوب ایجادی اندن
طلب ایتمیدر پس حق علت اولدینی حالده آنک معلولی اولان شی ایچون معلول اولور و کذلک معلولدنی
معلول اولدینی حیثیتله علت ایچون علت اولور علت اولان حقدن معلول اولان شی معدوم کندی ایجادی
طلب ایدوب آنک اوزره ایجاد اله حکم ایتمکله پس معلول علت ایچون معلول اولدینی حیثیتله علت ایچون
علت اولور و علت انکیچون معلوله اولور) (والذی حکم به العقل صحیح مع التحریر فی النظر) (وشول حکم که
عقل انکله حکم ایدر نظرده تحریر ایتمکله یعنی محبتک و محل تراعت تحریری قننده صحیدر زیر اشول
حکم که عقل انکله حکم ایدر اول حکم بود که برشی که آنک اوزره شی آخرک وجودی متوقفدر تا کیم
انکله متحقق اوله اول شی کندی وجودنده انکله متحقق اولان شینک وجودنه که اندن متأخر در متوقف
دکدر یعنی شی اولک وجودی شی ناینک وجودنه متوقف دکدر تا کیم شی نانی وجود الهی شی اوله علت اوله
و شی اول شی ناینک معلولی اوله والادور لازم کور و بوحکمک صحی عقل امری معنای تضایفدن تجرید
ایتمکده ظاهر اولور زیر علت اولان حقد ذاتی و وجودی علتدر مجرد اولدینی حالده معلولک وجودی اوزره
باقدر و اما کر عقل امری اخذ ایتمه پس البته امرین متضایفین اولدقلمی حیثیتله جانبیندن توقفدن
لابددر) (وغایبه فی ذلک ان یقول اذا رأی الامر علی خلاف ما اعطاه الدلیل النظری) (عقلک یعنی عاقل
مناظرک بوحکمده و یاخود بوجهرده غایبی آنک قولیدر که جنکم برامری کورسه دلیل نظری اکاعطا
ایتمدیک شینک خلا فی اوزره یعنی دلیل نظری اقتضا ایتمدیک شینک خلا فی اوزره امری رؤیاده تجلی ابلیه
مشاهده ایتمکده دیر که) (ان العین بعد ان ثبت انها واحدة فی هذا الکثیر فن حیث هی علت فی صورته من هذه
الصور لمعلول فلا تكون معلولة لمعلولها فی کونها علة) (تحقیق عین واحد ثابت اولدقلمی که تحقیق اول
عین بکثیره ده یعنی بوضو کثیره ده واحد در پس اول عین بوضو کثیره در صورتده علت اولدینی حیثیتله معلولدن
بر معلول ایچون پس اول عین کندی معلولی ایچون معلوله اولمز کندی معلولنه علت اولدینی حالده یعنی عین
واحد که ذات موجد در بوضو کثیره ده واحد اولدینی ثابت اولوب تسلیم اولدقلمی که کورسه پس اگرچه کیم
علتله معلول حقیقت واحد در پس عین واحد بوضو کثیره در بر صورتده معلولاندن بر معلول ایچون
علت اولدینی حیثیتله کندی معلولی ایچون علت اولدینی حالده بعینها کندی معلولی ایچون معلوله اولمز) (بل
ینقل الحکم بانقالها فی الصور فتكون معلولة لمعلولها فی صیر معلولها علة لها) (بلکه علت و معلول صورنده
سریان ایدن عین واحد صورده انتقال ایتمکله یعنی عین واحد معلول صورنده ظاهر اولغله علت صورنده
اولان آنک حکمی معلولیت صورنده اولان حکمه و معلولیت صورنده اولان آنک حکمی علت صورنده
اولان حکمه انتقال ایدر یعنی عین واحد بر صورتده بر معلول ایچون علت ایکن و آنک اوزره علتله حکم
اولان و ایکن و آنک معلولی اوزره دخی معلولیتله حکم اولور ایکن عین واحد اول صورنده اولان علتک معلولی

صورته انتقال ایتمکله آنک علتی حکمی معلولی حکمه انتقال ایدر و آنک معلولی حکمی دخی آنک علتی
حکمته انتقال ایدر پس علت کندی معلولی ایچون معلوله اولور و آنک معلولی دخی انکیچون علت اولور) (هذا غایبه)
(ای هذا الحکم او هذا التحریر غایبه العقل) (والعاقل اذا کان قدرا لامر علی ماهو علیه ولم یقف
مع نظره الفکری) (یعنی بوحکم و یاخود بوجهرده غایبه العقل) (والعاقل اذا کان قدرا لامر علی ماهو علیه ولم یقف
یعنی جنکم عاقل مناظر امری تقدیر ابلیه شول شی اوزره که امر عند الله آنک اوزره در و عارف مکاشف قننده
کشف تجلیله دخی اولیجه ثابتدر و کندی نظر فکری قننده واقف و ثابت اولمسه و اگر تقدیر ایتمک مر به سندن
عبور ایدوب تجلی الهیه شهود مر به سنه و اصل اولیدی وجهه مذکور آنک غایبی اولمز دی و اذا اذ معنایسنه
اولق جائزدر یعنی دیک اولور زیر عاقل امری علی ماهو علیه تقدیر ابلیدی و نظر فکریسی قننده ثابت اولدی
(اسدی) (لسان ذوق ابلیه برز که عین واحد ایچون صور تینده یعنی علت و معلولیت صورته امری قبول
ایتمک صلاحیتی حاصله در اعتبارین ابلیه پس عین واحد علت اولدینی حالده معلول اولغله آنک صلاحیتی وارددر
و معلول اولدینی حالده علت اولغله دخی آنک صلاحیتی وارددر پس عین واحد کندی عینده علت و معلولیتی
و ایکن سنک احکامی جامع در پس عین واحد علتله علت اولور و معلولیتله معلوله اولور پس عین
واحدک عینی حیثیتله انکیچون احوال حسیه بوا اعتباراتک جمعیسی علی السویه در) (واذا کان الامر
فی العلیه بهذه المثابة) (و جنکم عقل صحیحک حکمده علت حقدده امر بود ثابته اولسه یعنی عقل صحیح
قننده علت کندی معلولی ایچون معلوله اولمز جائز اولیجی بامر عقل قننده نوعاضیق ایکن) (فاظنک باناساع
النظر العقلي فی غیر هذا المضیق) (پس بوضو ضیقدن غیری اولان مواضعده که عقلک مجالی انلده واسع اوله
نظر عقلینک اند اعنه سنک نه ظنک وارد که جنکم عقل اوزره تجلی الهیه بر معنی ظاهر اوله) (فلا عقل من
الرسا صلوات الله علیهم و قد جاؤا بما جاؤا به فی الخبر عن الجناب الالهی فاثبتوا ما اثبتته العقل وزادوا ما لا یستقل
العقل بادرا که وما یجعل العقل رأسا و یقر به فی التجلی فاذا اخلا بعد التجلی بنفسه حار فی آراءه) (پس رسل صلوات
الله علیهم من عقل برکسنه بوقدر و تحقیق انلر جناب الهیدن خبرده یعنی اخبارده کتور دیر شول شی که
انی کتور دیر پس جناب الهی ایچون اثبات ایتدیر شول شی که عقل انی اثبات ایتدی و زیاده ایتدیر شول
شی که آنک ادرا کنه عقل مستقل دکدر تجلی الهینک کا انضامی لازمدر تشبیهی موهمه اولان صفات
کبی که عقل صحیح انلری محال کورمز و لکن انلر ادراکنده مستقل دکدر و دخی شول شی زیاده ایتدیر کدر رأسا
عقل انی محال کوردر دلیل نظر بسنه مخالف اولغله و عقل تجلیده کامقرا اولور یعنی حسدن اخذ اولوب اول
شینک حقیقتی اکاتجلی الهیه منکشفه اولدقلمی اول مشهوده اقرار ایدر زیر عقل اول مشهد حسیه منصبع
اولور پس جنکم عقل تجلیده نصکره کندی نفسیه خالی اولسه و تجلی اندن رفع اولوب کندی حکمده قالسه
تجلیده کوردیک شینده حائر اولور زیر کوردیک شینده شکی بوقدر و لکن محتجب اولغله متحیر اولور) (فان کان
عبد رب رد العقل الیه وان کان عبد نظر رد الحق الی حکمه) (پس اگر عبد متجلی له عبد رب اوله حق اولورسه
یعنی وجودنده حکم اولان رب اوله حق اولورسه عقلی رسته رد ایدر پس عقل ربک تجلیسی حیدر ایدر اولور
کندی حکمیه اولمز و اگر عبد متجلی له عبد نظر و عبد عقل اوله حق اولورسه یعنی وجودنده حکم اولان نظر و عقل
اوله حق اولورسه حتی نظرک حکمی مقتضاسنه رد ایدر یعنی ظاهر اولان حق کندی حکمیه رد ایدر و کندی
زعی اوزره انی تأویل ایدر مثلاً علماء رسوم طور عقلدن خارج اولان اخبار الهیه و آیات قرآنییه فی استماع
ایتمکدر انلری تأویل ایدر و انلری شول حکمه تنزیل ایدر که عقولاری انکله حکم ایدر ومع هذا
موملردر که کلام حق مجزدر حقایق قرآنییه و کلمات الهیه نک ادراکندن عقل قاصر در) (وهذا لا یكون
الامادام فی هذه النشأة الدنیویة محجوباً عن النشأة الاخریة فی الدنیا) (و بوجهرده یاخود حتی عقلک حکمیه رد
ایتمک انسانده واقع اولمز الامادام که انسان بونشأت دنیوییه ده محجوبدر و نیاده آنک نشأت اخروییه سندن یعنی
انسان دنیاده نشأت دنیوییه احکامیه مقید اولوب انلر الهیه دنیاده اهل الله ایچون حاصله اولان نشأت
اخروییه سندن و نشأت روحانییه باطنه سندن محجوب اولغله نظر عقلی به مخالف اولان شی محال کوردر و امر
مطلق عقلک تقیددی حسیه تقید ایدر و عقل نظرک مقتضای اوزره شول امر که انی محال کوردی *

پس تجلی قندها کا اقرار ایدر و تجلیدن کندی نفسیله خالی اولدوقده کوردیکی شیده حایر اولور پس اگر عبد رب
اوله حق اولورسه حق نظرلر حکمنه و دایدروا کر انسان نشأت دنیویه دن نشأت اخرویه اوزره منتشی اوله حق
اولورسه پس عقلل ادرا کندن زیاده اولان شیتلک ادرا کنده متحیر اولمز (یوم یکشف عن سابق یوم تبلی السرائر)
زیر اسرار کا ظاهره دروهر شیتلک اصلی اکا مکشوفدر) (فان العارفین یظهرون فی الدنیا کانهم فی الصورة
الدنیویه لما یجری علیهم من احکامها و الله تعالی قد حولهم فی بواطنهم فی النشأة الاخریة لابد من ذلك)
زیر عارفین دنیاده ظاهر اولورلر کانهم انلر صورت دنیویه ده در لر یعنی صورت دنیویه ده صفات دنیویه ایلر ظاهر
اولورلر که اهل حجاب انلری اهل دنیا ظن ایدر لر زیر انوشأتلک احکامی انلر اوزره جاریه در اکل و شرب و فسکاح
و نوم کبی و بعض صفات بشریه کبی انتقام و قتل کبی و حال بوکه الله تعالی انلری بواطنلر دنییه نشأت اخرویه ده تحویل
ایلدی و انلر نشأت اخرویه اوزره ظاهر اولدیلر انلر ایچون بونده نشأت اخرویه اوزره ظم و وردن لابددر و الا انلر
عارفین اولمز لر دی و بو کلامده شیخ رضی الله عنه اشارت ایدر که نشأت دنیویه دن عالم برزخه انتقال عارفین
هر یقنکم استر لایسه و یا خود یقنکم بر مراد ایچون مشیت الهیه تعلقی ایله صورت دنیویه ده ظاهر اولورلر
و بونوشأتلک احکامی انلر اوزره جاریه اولور و انلری کوردلر نشأت دنیویه ده موجوده اولان اشخاص ظن ایدر لر
پس ممکندر که الیاسلک نشأت ثانییه ده نزولی و ظهوری بوقیلدن اوله) (فهم بالصورة یحجولون الیامن کشف
عن بصیرته اغطیه فادرلک فامن عارف بالله من حیث التجلی الالهی الی و هو علی نشأة الاخرة قد حشر فی دنیا
و شمر من قبره فم و بری ما لا یرون و یشهد ما لا یشهدون عنایه من الله یبعث عباده فی ذلك) (پس عارفین
صورت دنیویه ایلر مجمل و لر در احکام دنیویه ایلر ظهورلری حیثیتله انلر عارفین اولدقلر کسمنه ادرا لک ایدر من
الاشول کسمنه ایچون انلر مجمل و لر دکلر در که الله تعالی انلر بصیرتدن اغطیه یی کشف ایتدی * پس انلری
ادرا لک ایلدی اولیائی تحت قبایلی لایعرفهم غیری و اعظم قباب عزة صورت دنیویه در * پس تجلی الهی
حیثیتله عارف بالله دن بر عارف یوقدر الا و حال بوکه اول نشأت آخرت اوزره دنیا سنده محسوس اولدی و قبرندن
منشور اولدی * پس خلق کوردیکی شیئی اول کسمنه کوردی و انلر مشاهده ایتدیکی شیئی اول مشاهده ایدر الله
تعالیدن بعض عبادنه بوا مر لک اعطاسنده یعنی دنیاده نشأت آخرت اوزره انتشاسنده محسوس و منشور اولسی
تجلیلنده عنایتدن اوتری الله تعالی انلری بوا مر لک تخصیص ایلدی یعنی تجلی الهی ذاتی حیثیتله الله تعالی یی
عارف اولان عارفیندن بر احد یوقدر لا آنلک قلبنه تجلی الهی ذاتی و رودی سبیللر آنلک وجودی تجلی
الهیه مضحک و متلاشی اولوب وجود حقانیده ظاهر اولدوقده بقا بعد الفنا ایلر متحقق اولغلر نشأت آخرت
اوزره نشأت دنیویه ده محسوس اولدی و یوم جمعه که قیامت کبری اولان کندی وجودنلک هلاکی و جمع جمع
اولان حقلک ظهوری یومیدر حقلک مجموع اولدی و بدن قبرندن منشور اولوب تجلی الهی حسیله عقیده
خاصه قیدندن منطلق اولدی و آنکچون میزان وضع اولندی که میزان شرع محمدی اوزره اعمالی وزن ایتدی
و حکم عدل که وجود حقانیدر فصل و قضا ایلر کندی وجودنده حکم ایتدی و صراط مستقیم اوزره که صراط
توحید ذاتی در عبور ایتدی و دار جنة دخول ایتدی قرب فوافلده کندی نفسنه دخول ایدوب ربی انده عارف
اولغلر و قرب فرائضه و وجود حقانی ده استیجاب ایدوب انده مستحجن و مستورا و لغله و شیخ رضی الله عنه قاسم
عارف بالله من حیث التجلی الالهی قولیلر تجلی الهیه الله تعالی یی عارف اولان کسمنه ایچون آخرت نشأه سی
اوزر دریدی زیر تجلی الهی حضرت الوهیدن اولان تجلی ذاتی ذاتیدر که اسماء الهیه واسطه سبیللر دکلر
و حضرت الوهیدن اسماء الهیه جمعیندن وارد اولان تجلی الهیه عارف اولان انسان کاملدر * پس وجه
مشروح اوزره محسوس اولان انسان کاملدر و اما بعض اسماء ایلر عارف اولان کسمنه که بقایای وجودی حسیله
مقیددر پس بومشهدنلک حظی دکلر) (فن اراد العشر علی هذه الحکمة الیاسیه الادرسیة الی انشأها
الله تعالی نشأتین بین المنزلین) (پس بر کسمنه که بوحکمت الیاسیه الادرسیه به عثور و اطلاعی مراد ایتسه که
الله تعالی انی نشأتینده انشا ایلدی * پس نشأت اولیده فوج علیه السلام دن اول نبی ایدی زیر ادریس نوح
با یاسنلک جدی ایدی اندنصکره سمایه رفع اولدی و رفع اولدقدنصکره نشأت ثانییه ده نزول ایتدی رسول
اولدیفی حالدیه پس الله تعالی آنکچون منزلتین بینتی جمع ایتدی بریسی منزلت نبوت و نوح دن اول نبی و ادریس

اولدیفی حالدیه بریسی منزلت رسالت در نشأت ثانییه ده رسول والیاس اولدیفی حالدیه (قلینزل) جواب اقوله فن
راد العشر) (عن حکم عقله الی شهوته و لیکن حیوانا مطلقا حتی یکشف ما یکشفه کل دابة ماعدا الثقلین
پس اول کسمنه کندی عقلی حکمندن شهوتی مقامنه نزول اتسون و حیوان مطلق اولسون تا کیم ثقلیندن
غیری دابة نلک کلبسی کشف ایتدیکی شیئی کشف ایلیمه یعنی عقلی حکمندن شهوتی مقامنه نزول اتسون کثرت
و ریاضتله و تحلیل جسمانییه ایلر و حیوان مطلق اولسون تا کیم تصرف اشیا ده عقل اکا مزاحم اولیمه و مرتبه
حیواننده حیات ایلر متصف اولوب افکار عقلیه و اوها م نظمییه قیدندن خلاص اوله تا کیم انس و جندن غیری
هر دابة کشف ایتدیکی شیئی کشف ایدر زبرا انسان مادامکه حیوان مطلق مرتبه سنه که انده تصرف یوقدر
نزول ایتیه و قیود عقلیه و عقائد فکریه دن مطلق اولیمه مرتبه حیواننده اولان کشف مرتبه سنه نائل اولمز
آنکچون عقاید عقلیه دن مطلقه اولان جمیع دواب کشف اصحابیدر) (فیئذ یعلم) (صبغة معلوم ایلر و مجمل و لر
دخی جائزدر فی بعض النسخ علم) (انه قد تحقق بحیوانیتیه) (پس دوابلک کلبسی کشف ایتدیکی شیئی کشف
ایتدکده عالم اولور که کندی حیوانیتیه متحقق اولدی * پس انسان آخر مرتب نزول اولان خواص
انسانیتدن کندی حیوانیتیه نزول ایتدکده حیاتدن غیری انده خواص انسانیتدن برشی قالمیه حیوانیت
مطلقه ایلر مطلق اولور * پس اول حینده علوم فطریه دن جمیع حیوانات عالم اولدیفی شیئی عالم اولور و حقیقت
واحد اولان حیوانات جمیع صورده سر باین مشاهده ایدر * پس عالم اولور که هویت واحد نه کیفیتله
ادریس ایلر الیاسده ظاهر اولور) (وعلامته) (ای علامته التحقیق بقام الحیوانیه) (علامتان الواحدة هذا
الکشف فیری من بعد فی قبره و من نعم و بری المیت حیوانا و الصامت متکلم و القاعد ماشیا) (مقام حیوانیتله
تحقیقک علامتی علامتندر علامت واحد کشف مذ کوردی * پس کندی حیوانیتیه متحقق اولان کسمنه
مشاهده ایدر که قبرنده کیم معذب اولور و کیم منعم اولور و میستی حی مشاهده ایدر حیات معنویه ایلر و صامتی
متکلم مشاهده ایدر کلمات قلبیه ایلر و قاعدی ماشی مشاهده ایدر حرکات معنویه ایلر) (والعلامة الثانیة
الخرس بفحمتین بحیث انه لو اراد ان یطق بما رآه لم یقدر فیئذ یحقق بحیوانیتیه) (وعلامت ثانییه خر سدر
یعنی دل سزاکدر شول حیثیتله که اکراول کسمنه کوردیکی شیتلر نطق ایتلک دلسه قادر اولمز دی حیوان
نطق ایتلکه قادر اولدیفی کبی پس بوتقدیر اوزره یعنی علامتین مذ کورتین انده ظاهر اولدوقده حیوانیتیه
متحقق اولور) (وکان لنا تلید قد حصل له هذا الکشف غیر انه لم یحفظ علیه الخرس فلم یحقق حیوانیه) (ویرم
بر تلیدیز و ار ایدی که بوکشف کاحاصل اولمش ایدی الا بوقدر واردر که خرس آنلک اوزره حفظ اولندی یعنی
خرس ایلر محفوظ اولندی * پس کوردیکی شیتلر تکلم ایتدی پس حیوانیتیه متحقق اولدی) (ولما قام فی الله
تعالی فی هذا المقام تحققت بحیوانیتی تحققا کلیا فکنت اری و اری بالاطلاق ما اشاهده فلا استطیع فکنت لافرق
بینی و بین الخرس الذین لای تکلمون) (وقنا کیم الله تعالی بنی بومقامده اقامت ایلدی بن کندی حیوانیتیه
متحقق اولدم تحققیق کلیله پس مشاهده ایدر دم و بومشاهده ایتدکم شیتلر نطق ایتلک مراد ایدر * پس
نطق ایتلکه قادر اولمز * پس بن فرق ایتدزم کندی تقسم بینیلر شول دلسر لر بین که تکلم ایتلر شیخ رضی
الله عنه بومقامده محفوظ اولدیفی نقل ایدر و مقام حیوانیتیه کشف ایلر لسانی منطلق اولان کسمنه
حیوانیتیه متحقق اولمز و حیوانیه ایلر متحقق اولمیان انسانیه ایلر متحقق اولمز (امدی) شویله معلوم اوله که شیخ
رضی الله عنه بوندن اول بر قاعده بسط ایتدی که عین واحد صور کثیره ده ظاهر اولور که اول عین واحد اول
صورده صورلک عیندر اول صور دن برشی ده منحصره دکلر و بر شیتلر مقیدد کادر * پس اول صور کثیره دن
بر صورته اول عین واحد اوزره صادق اولور که اول عین صورت اخرا ده و یا خود صور اخرا ده اولان
عینلک عیندر و بر وجهه بر وجهله صادق اولور که اول عین اخرا لک غیر بدر صورتین بیننده تغایر حیثیتله
پس بعلبکه مرسل اولان الیاس حقننه دینلور که اول عین و حقیقت حیثیتله شول ادریس در که نوح دن اول
نبی ایدی و اکا و نبی اولدوردی و صورت و تعین حیثیتله الیاس ادریسک غیریدر دیکلک صادقدر * پس شیتلک
اوزر بکه تعینات ملتبس اولسون پس تحقیق شویله بله سن که ادریسک عینی و هویتی سماء رابعه ده ادریسک
انیت و صورتده قائمه ابکن صورت الیاسیه ده ظاهر در و انلک ایتدده متعینه در * پس ادریس ایلر الیاس

عین و حقیقت حیثیتیه واحد اولور و تعین صوری و ظهور شخصی حیثیتیه اثنین و غیر اولور و جبرائیل و میکائیل و عزرائیل حقایق ظهوری کبی که بونلر آن واحده صده زار مکانه صور شتاده ظاهر اولور که صور کلبی بوارواح کلبه کاله ابله قائمه و موجوده در پس کمال ارواحی و انفسی دخی بوبله در پس حکمت الیاسیه و ادبیه به بونی اعطا ایلدی که عین واحده و ذات احده که اطلاق و لاتعینله صور و تمیزاته متکثر اولقندن منزله در اسماء الهیه تجلیات غیر متناهیة ده و صور اسماءیه غیر محصوره ده تجلیه در و روحیه جیع صورک عینیدر و وجه آخر ابله جیع صورک غیریدر پس شیخ رضی الله عنه حکمت الیاسیه به اطلاعی بومعنی ابله تحققة حواله ایلدی که سالک کندی حیوانیتیه متحقق اوله و عقلاک مرتبه سندن و حکمندن نزول ایدوب حیوان محض اوله تا کیم ادبیس علیه السلام کندی روحانیتیه متحقق اولوب بلا شهوة عقل مجرد باقی قالمش ایکن بعلبکه مرسل اولان الیاس صور تنده انک نزولی سرفی ذوقا اول عارف اوله و منزلتین ابله متحقق اولدقه ملاه اعلاده حقلک شهودی و حقلک تحقیقی منزله سنه و اصل و عالم اسفله حقلک شهودی و انکله تحقیقی درجه سنه نائل اوله اندن صکره ذوقا حقلک عینی و ذاتی احدیتده عاثر اولوب اسماء و صفاتک کثرتنه مطلع و واقف اوله و وحدت مقامی بیتمده جمع ایلده متصف اوله و وحدتده عین وحدتله جمال وحدتی مشاهده ایلده و کثرتده دخی صفات متقابل و اعیان متغایره حسیله بروجهله کثرتی مشاهده ایلده و بروجهله دخی وحدتی مشاهده ایلده و کثرت ابله جمال وحدتدن محتجب اولیه) فاذا تحقیق بما ذکرناه) (ای مقام الحيوانية) (عند نزوله اليه انتقل الى ان يكون عقلا مجردا في غير مادة طبيعية فيشهد اموراهي اصول لما يظهر في الصور الطبيعية) (پس جتنک سالک بزم ذکر ایتد بکمر مقام حیوانیتیه متحقق اوله اول مقامه آنک نزولی قنده انتقال ایدر عقل مجرد اولتی مرتبه سنه ماده غیر طبیعی ده اولد بقی حالده یعنی قیود طبیعی دن مجرد اولان عقل مرتبه سنه انتقال ایدر و انکله متحقق اولور و بونال انتقال نایندر پس شول اموریه مشاهده ایدر که انرا اصول در صور طبیعی ده و یا خود صور طبیعی ده ظاهر اولان شیمه پس علم ذوقیه عالم اولور که صور طبیعی ده اولان بوحکم نه مقامدن ظاهر اولدی یعنی عالم عقلمده عین واحده اولان عقلی عالم نفسده نفس مشاهده ایدر پس عالم عقلمده عقول مجرد بی و امور کلبیه فی مشاهده ایدر که انرا عالم اسفله اولان صور طبیعی ایچون اصول در پس ذوقا عالم اولور که صور طبیعی ده اولان احکام مختلفه معانی اعیان غیبیه و حقایق عقلیه کلبه در که صور جزئیة طبیعی ده متزلله اولوب ظاهر اولدی و دخی عالم اولور که حقیقت واحده اولان وجود بخت ذات احدیتده ذاتک عینیدر و اعیان و معانیده معقول اولان معنای صر فدر و عالم عقولده عقل مجرد در و عالم نفسده نفس در و عالم حیوانده حیواندر و نبات مرتبه سنه نباتدر و جاد مرتبه سنه جاددر پس عین واحده مرتبک کایسنده بوسور طبیعی عنصریه ده ظاهر در وحدتده غناء ذاتی حالی اوزره باقی ایکن پس اول عین واحده کلک اصلی و متشیدر و جیع امورک مرتجعی و مصیریدر) والی الله ترجع الامور پس اول سالک ذات الهیه نلک مقام احدیتدن مرتب کونیه به تنزلاتن و عوالم علویه و سفلیه ده شریف و خسیسده ظهورن مشاهده ایدر پس حقی جیع مراتب وجودده شهود حالیه مشاهده ایدوب علم ذوقیه عالم اولور پس سعادت عظمی و مکانت علیا اولان جمع مرتبه سنه که وحدتله کثرت بینده اولان جعدر فائز و نائل اولور) (فان لو کشف علی ان الطبيعية عن النفس فقد اوتی خیرا کثیرا) پس اگر بومر تبه عظمایه فائز اولان سالک کشف اولنسه که تحقیق طبیعت نفس رحمانیک عینیدر پس تحقیق اکا خیر کثیر اعطا اولندی شیخ رضی الله عنه بومر تبه ده مشارب مختلفه به اشارت ایدر یعنی طبیعت نفس رحمانیک عینیدر و انک عینی اولد بقی بعض مشاربه متکشفدر و بعض مشاربه متکشف دکدر پس اگر کاشکشف اوله جق اولور سه که نفس رحمانی صور طبیعی نلک عینیدر صور طبیعی ده ظهوری جهتیه و صور طبیعی نلک دخی نفس رحمانیه ظهوری جهتیه زیرا صور طبیعی اعیان قابله حسیله نفس رحمانیه ظاهر اولان صور در پس اکا عقل یقینی و شهودی و حکمت کلبه الهیه اعطا اولور که اول علم و حکمت اعیان خلقیه بی صور غیر متناهیة سنک کثرتی وجودیه حق واحد واحده که انده کثرت یوقدر تقلیب ایدر و خیر کثیر وجود واحد حقددر) (وان اقتصر معه) (ای مع هذا

المقام) (علی ما ذکرناه) (ای علی الوصف الذی ذکرناه) (فهذا القدر یکفیه من المعرفة الحاکمة علی عقله) (واکر سالک عقل مجرد مقامیه اقتصار ایدر جک اولور سه بزم ذکر ایتد بکمر وصف اوزره که صور طبیعی ده ظاهر اولان شی ایچون اصول اولان اموریه مشاهده ایدوب طبیعت نفس رحمانیک عینی اولد بقی اکا متکشف اولیه جق اولور سه پس عقل نظریسی اوزره حاکمه اولان معرفتدن بومقدار معرفت اکا کفایت ایدر و کلامده تقدیم و تأخیر وارد ای فهذا القدر من المعرفة الحاکمة علی عقله یکفیه فیلحق بالعارفین و فی نسخة فیلحق بالعارفین) (و یعرف عند ذلك ذوقا فم تقتلوه و لیکن الله قتلهم) (پس بومقامیه اقتصار ایدن سالک عارفین زمهره سنه لا جق اولور و کالحوق و وصولی قنده الله تعالی نلک) (فم تقتلوه و لیکن الله قتلهم) قولنک حقیقتی عارف اولور یعنی دیمک اولور مشرکینی سز قتل ایتمد بکمر و لیکن الله تعالی سزک صور و ایدر کرده انلری قتل ایلدی) (وما قتلهم الا الحید و الضارب و الذی خلق هذه الصور فبالجموع وقع القتل) (فی قوله و لیکن الله قتلهم) (والرئی فی قوله و لیکن الله رعی) یعنی و حال بویه مشرکینی قتل ایتدی الاسیف و سنان و نصلده اولان حدید ابله ضارب اولان کسنه و بوسورک خلقنده مستر اولان وجود واحد که هویت الهیه در پس بوجمع ابله قتل واقع اولدی (ولیکن الله قتلهم) قولنده و کذلک بوجمع ابله رعی واقع اولدی (ولیکن الله رعی قولنده پس ضارب و حدید صور تنده حق ظاهر اولوب قتل ایلدی و کذلک صورت محمدیه ده ظاهر اولوب رعی ایلدی) (فی شاهد) (معطوف علی قوله و یعرف عند ذلك) (الامور باصولها و صورها فیکون تاما فان شهد النفس) (بفتح الفاء) (کان مع التمام كاملا) (پس اموریه اصولیه که حقایق مجرد در و صوریه که صور طبیعی ده و صور عنصریه در مشاهده ایدر پس معرفتده تام اولور و اکر صور طبیعی ده نفس رحمانیه مشاهده ایدر جک اولور سه صفت تمامیه ابله کامل المعرفة اولور زیرا نفس رحمانی فیض وجودک عینیدر بلکه طبیعت نفس رحمانیک عینیدر زیرا نفس رحمانی صور طبیعی ده ظاهر و متعیندر و صور طبیعی ده نفس رحمانیه اعیان قابله حسیله ظاهر و متعیندر) (فلا یری الا الله عین مابری) (پس کوردیکی شینک عینی کورمری اللهم یری یعنی هر شینده ظاهر و متعین اولان وجود واحد حق کورر تعینی کورمر و کلامده تقدیم و تأخیر وارد ای فلا یری عین مابری الا الله) (فی یری الرائی عین المرقی و هذا القدر کافی والله الموفق و الهادی پس رانی که کندی نفسیدر مرتبک عین کورر پس رانی و مرقی و شاهد و مشهود شی واحد اولور و معرفتدن بومقدار معرفت سالک کامل اولسنده کافیدر و یا خود حکمت الیاسیه ده بومقدار معرفتک بیانی کافیدر و بومر تبه ساعی اولان طالبی بوجه بلوغ ایچون کالک الله تعالی موفقد و بومر تبه ده متعین اولان کاملی دخی بونک مافوق اولان اکلیت مرتبه سنه دخی موفق و هادیدر لارب غیره

فص حکمة احسانیه فی کلمة لقمانیه

شعر) (اذا شاء الاله یرید رزقا) (فان الکلون اجمعه غداء) و بوندن اول حکمت ابراهیمیه ده دخی مواضع متعدده ده ذکر اولندی که انسان احکام ابله حقلک غدا سیدر زیرا حق انسانک عینی احکامیه ظاهر اولدی و عین نباتیه انده خفیه اولدی پس حقلک شول وجودی که انسانک عین نباتیه سنده ظاهر اولدی عین نباتیه نلک حکمیه متغدی اولدی و حق دخی انسان اوزره افاضه وجودا بتکله انک غدا سیدر یعنی دیمک اولور بختکم اللهم مشیتی کندی وجودی ایچون رزق ارادته تعلق ایلده یعنی مرتبه الوهیت حسیله اله اول مرتبه نلک قوتده اولان اسماء الهیه نلک احکامن اظهار ایدوب اعیان نمکانه متعین اولان وجود حق اعیان نمکات مظاهرده ظهورا بتکله انکله مرزوق اولتی ارادته انک مشیتی تعلق ایلده پس کونک اجبی انک غدا سیدر و کونک کایسنده کون ابله ظاهر و متعینه اولان احکام الهیه دخی آنک غدا سیدر زیرا حق ملایس صفات و اسماء احکام الهیه و کونیه ابله ظاهر در و کون حقلک غدامی اولد بقی مظاهرا کوان و اعیان عالمده حقلک ظهوری و تعینی حیثیتیه در و الوهیت الهیه کندی ذاتک عینی اولد بقی حیثیتیه عالمندن و اسماء الهیه نلک کایستدن غنیه در و مشیتله ارادت بیننده فرق بودر که مشیت عین ذاتدر و ارادت اسم مریدی موجه اولان صفاتدر و وقت اولور که مشیت ارادتک عینی اولور و وقت اولور که آنک غیری اولور پس مشیت بروجهله ارادتدن اعم اولور و ارادته تعلق ایدوب حکم ایدر و آنک نقیضه دخی تعلق ایدوب حکم ایدر ایجاد و اعدام کبی پس

مشت ایجاده تعلق ایدر (ولو شاء لهدام) قوی کی واعدامه دخی تعلق ایدر (ان یشاء یذهبکم و بأت یخلق جدید قوی کی و ارادت حقایق ایمانیه دندر الحق وجودی اقتضا ایدر زیرا ارادت قرآنده وارده اولدیغی مواضعده معدوم العین اولان معلومی ایجاد ایتیمکی چون وارده اولدی (قال تعالی انما قوا نالشی اذا اردناه ان نقول له کن فیکون) پس ارادت ایجاد تعلق ایدر اعدامه تعلق ایتیم * پس مشتیک حکمی عام اولوب ارادت اوزره حکم ایتیمکله شیخ رضی الله عنه ارادی مشتیه تعلق ایلدی (وان شاء لاله یریدرزقا * لنافه والغذاء کما یشاء) واکر الله تعالی نیک مشیتی بزم رزق ارادت ته تعلق ایدر سه * پس اولدر بزم غدامز آنک مشیتی اقتضا ایتیمکی کی یعنی بزم اعیان تمکلتی ایجاد ایتیمکله بزمی مرزوق ایتیمک ارادت ته آنک مشیتی تعلق ایلسه * پس بزمی کندی وجودیه ایجاد ایدر مشیتی اقتضا ایتیمکی کی و بزم وجود مزده آنک هویتی محتفیه اولوب بزمی اظهار ایدر غدامتغذیه مختفی اولدیغی کی * پس هویت حق بزم غدامز در بزم وجود مز نقوش و هیئات و شئون تعییناندر بزم وجود مز و تحقیق مز آنک وجودی ایلدر * پس بزمه متعین اولان آنک وجود ایدر و بزم مظهر مز اولدر و غدامز و رزق مز آنک وجود مفاضدن حاصلدر ته کیم بزم آنک غدامی بر احکام ایلدر * پس ته کیم بزم تحقیق مز و بزم آنک وجود ایلدر و کذلک آنک ایمانی احکامیک بقای دخی بزم اعیان مزله در بوقدر اوزره کما یشاء قوی یا ائله غائب ایچون واقع اولور و نون ایلدر متکلم اولقی دخی جا ندر یعنی اکر الله تعالی نیک مشیتی بزم رزق ارادت ته تعلق ایدر سه * پس بزم غدامز اولور بزم اعیان غیبیه مز اندن طلب ایدوب دیندکی اوزره اول بزم غدا اولور و بعض نسخه ده و هو الغذاء موضعنده فهو المشاء واقع اولدی فتح میم ایلدر مصدر در یعنی اکر بزم رزق ارادت ته آنک مشیتی تعلق ایدر سه * پس بزم رزق ایچون مشاء اولان یعنی مراد اولان اولدر آنک مشیتی نیجه تعلق ایدر سه (مشتیه ارادته فقولوا * بها قد شاءها فهي المشاء) مشت اعدامه و ایجاد تعلق ایدر و ارادت الحق شیء معدومک ایجاد ته تعلق ایدر پس مشتیه ارادت شیء معدومک ایجاد ته تعلقده متفق اولمغله متحد در و کذلک مشت عین ذات اولدیغی حیثیتله و هراسم ذاته دلالت ایدوب آنک عینی اولدیغی اعتبار اوزره مشت ارادت آنک عینی اولور * پس بواعبار اوزره شیخ رضی الله عنه دیر که حقیق مشیتی آنک ارادتیدر یعنی متحد اندر فعلده و ایجاد تعلقده و ذاته دلالتده * پس ایجاد مقتضیه اولوب عین ارادت اولان مشتیه سز حکم ایدر که تحقیق اول ارادی دیلدی * پس اراده مشتیک مراد ایدر یعنی مشتیه ارادت بر وجهه متجددان ایکن وجه آخر ایلدر معتقداندر * پس سز مشتیه حکم ایدر که مشت ارادته تعلق ایتدی و ارادت مشتیک مراد ایدر بها ضمیری مشتیه عائد در و قد شاءها قولنده ضمیر فاعل غیر قیاس اوزره مشتیه عائد در و ضمیر مفعول ارادته عائد در و فهی ضمیری دخی ارادته عائد در * پس مشتیک مفعولی ارادت اولور المشاء قوی فتح میم ایلدر اسم مفعولدر شاء یشادن غیر قیاس اوزره مراد معناسنه در و قیاس لغت اوزره آنک اصلی المشیء در لکن غیر مستعملدر (یرید زیاده و یرید نقصا * و لیس مشاؤه الا المشاء) موضعنده المشاء قوی فتح میم ایلدر مصدر مجیدر شیخ رضی الله عنه بونده مراد ایدر بزم که مشت وقت اولور که ارادته متعلقه اولور * پس وقت اولور که زیاده نیک ارادته که اتحاد در تعلق ایدر و وقت اولور که نقصک ارادته که اعدام در تعلق ایدر یعنی مشت حق زیاده بی مراد ایدر که ایجاد در دخی نقصی مراد ایدر که بعد الا ایجاد اعدام در و حال بوکه قسمینده مشت مطلقه دن غیری حقیق مشیتی بوقدر که ایجاد و اعدامه متعلقه در * پس مشتیک تعلق عامه در و ارادت ایجاد ته متعلقه در الحق نه کیم ذکر اولندی (فهذا الفرق بینهما تحقیق * و من وجه فعینهما سواء) ای فهدا المذکور هو الفرق بینهما من وجه یعنی بوند کور مشتیه ارادت بیننده من وجه واقع اولان فرقد در پس حقیقت اوزره عالم اول و بر وجهه * پس ایکسینک عینی علی السویه در یعنی ایکسینک حقیقی معا حده جمعیه اولدیغی حیثیتله ایکسی دخی عین واحد در بینهماده فرق بوقدر و کذلک بر شیک ایجاد ته تعلقده ایکسینک عینی علی السویه در بینهماده فرق بوقدر و شیخ رضی الله عنه بومشله بی بو حکمته ابراد ایلدی زیر ابوفص حکمت رزقی متضمندر و هر رزق هر مرزوقه ایصالندن لابد در دخی بوفص تفصیل اوزره رزق تفصیلی کیفیتی متضمندر (قال الله تعالی ولقد آتینا لقمان الحکمة و من یؤت الحکمة فقد اوتی خیرا کثیرا قل لقمان بالنص هو ذوالخیر الکثیر بشهادة الله له بذلك) (الحکمة معرفة حقایق الاشياء کما هی یعنی الله تعالی لقمان حقنده ایتدی (واقدا آتینا

لقمان الحکمة و من یؤت الحکمة فقد اوتی خیرا کثیرا یعنی تحقیق بزلقمانه حکمتی اعطا ایتدک و حکمت حقایق اشیا نیک کما هی معرفتیدر * پس حکمت علمدن بر ضرر بدرو شول کسینه که احکمت اعطا اولندی * پس تحقیق اکا خیر کثیرا اعطا اولندی و انسان ایچون بوندن زیاده خیر واقع اولور می که اشیا نیک علی ما هی علیه معرفتنده معرفت الهیله متصف اوله و هر شیک حقیقی اقتضا ایتدکی اوزره انی عارف اوله و موضعنده وضع ایلدر * پس لقمان نص الهیله خیر کثیرا حبیدر الله تعالی لقمان ایچون خیر کثیرا ایلدر شهادت ایتیمکله زیرا اکا خیر کثیرا اعطا اولندی دیدی (والحکمة قد تکون متلفظا بها و مسکوتا عنها) (و حکمت وقت اولور که متلفظا بها اولور یعنی حال نطقی اعطا ایدر * پس نطق موضعنده حکمتدر و حکمت وقت اولور که مسکوت عنها اولور یعنی حال سکوتی اعطا ایدر * پس سکوت دخی موضعنده حکمتدر ته کیم لقمان داودک سؤلندن سکوت ایتدی داودی صنعت در و وعده کوردیکی حینده * پس داوددن معه و لک ندر دیر سؤل ایتدک مراد ایتدی * پس سکوت ایتدی داود آتی تمام ایدر نیجه * پس داود علیه السلام انی کیوب نم لبوس الحرب هذ ایتدی * پس لقمان نعم الخلق الصبر دیدی * پس داود لقمانه الصمت حکمة و قلیل فاعلم ایتدی (مثلا) قول لقمان لابنه یابی انما انک مثقال حبة من خردل فتکون فی صحرة اوفی السموات اوفی الارض یأت بها الله) متلفظ بها اولان حکمت لقمانک (یابی انما انک مثقال حبة من خردل) الی آخره قوی کیدر انها قولنک ضمیری ارزاق و اعمال آدمی به راجعدر یعنی ای بنم او غلجغم تحقیق ارزاق و اعمال آدمی اگر خردل دن بر حبه مثقالی اوله جتی اولور سه * پس اول حبه عمل بر صخره جوفنده اوله جتی اولور سه ممکندر که صخره دن مراد ارضک مرکزی اولان صحرة خضرا اوله که اکاصما در بر لویا خود سیم و اتده اوله جتی اولور سه سمواتک رفعتی و وسعتی وجودیه و یا خود ارضده بر مکانده پنهان اوله جتی اولور سه الله تعالی انی احضار ایدر (والله من ورائهم محیط و هو معکم ایما کنتم) پس حق تعالی مراتب علویه سماویه بی و مراتب سفلیه ارضیه بی محیطدر ارزاق و اعمالدن و اعمالک خیرندن و شرندن هر قنغی مکانده که بر شیء متعین اوله جتی اولور سه الله تعالی انلری جمع ایدر و یوم جعده انلری انیان ایدوب انلرک حسبی اوزره محاسبه ایدر بوقدر بر اوزره انک قوی فعل ناقص اولور اتده مستتر اولان ضمیر آنک اسمی اولوب ارزاق و اعماله راجع اولور و مثقال قوی منصوب اولوب آنک خبری اولور و یابی قنغده انها ضمیری قصه ایچون در و کان تامه در و مثل قوی می فوعدر فاعلیت اوزره و کان نک تأنیثی مثقال قوی حبه قولنده مضاف اولمغله در و یا خود مثقالدن مراد حسنه و یاسینه اولمغله (فهذه حکمة منطوق بها و هی ان جعل الله هو الاتی بها و قرر الله ذلك فی کابه و لم یرده هذا القول علی قائله) (پس بو حکمت منطوق بها اولان حکمتدر و بو حکمت بوقدر که لقمان الله تعالی بی اول حبه ایلر آتی ایلدی یعنی اول حبه ایلر انیان فی الله تعالی به اسناد ایلدی و الله تعالی لقمانک بوقولی کندی کابنده تقر بر ایلدی بوقولی آنک قائل اولان لقمان اوزره رد ایتدی و بوقول حکمت منطوق بها اولدیغی بودر زیرا احاطت الهیه نک معرفتندن صکره آنک علمندن خارج بر شیک عدم وقوعیه نطق ایتدک لازمدر عموما نحو یف ایتیمکی چوندر (واما الحکمة المسکوت عنها و علمت بقرینه الحال فکونه سکوت عن المؤتی الیه بک الحبة) (واما مسکوت عنها اولان حکمت و حال بوکه قرینه حال ایلدر اول حکمت معلومه اولدی * پس لقمانک ساکت اولمیدر شول شخصک ذکرندن که اول حبه ایلر مؤتی ایلدر یعنی اول حبه اکا اعطا اولور * پس اول سکوت مسکوت عنها اولان حکمتک عیندر که قرینه حال ایلدر معلومه اولدی و قرینه بودر که الله تعالی نیک حبه ایلر انیانندن لقمان اخبار ایتدی و مؤتی الیه اولان شخصی تصریح ایتدی * پس بوقرینه دن معلوم اولدی که هر کسینه که بر عملی عامل اولسه کرک عمل خیر اولسون و کرک عمل شر البتة اول عمل اوزره اول کسینه مجازاته مستحق اولور و لکن عمل خیرده مجازاتک و قوی لازمدر و عمل شرده حق تعالی دیرسه مجازات ایدر و دیرسه اندن تجا و زاید (فاذکره) (ای ما ذکر لقمان المؤتی الیه) (وما قال لابنه یأت بها الله الیک اوالی غیرک فارسل الانیان عاما) (پس لقمان مؤتی الیه اولان شخصی ذکر ایتدی و او غلغه) (یأت بها الله الیک اوالی غیرک دیمدی یعنی تصریح ایدوب او غلغه دیمدیکه الله ته الی اول حبه بی سکا احضار ایدر و دخی سنک غیرک احضار ایدر * پس انیان عاما ارسال ایتدی یعنی لقمان مؤتی الیه اولان شخصی عام ایتدی الیک اوالی غیرک قولیه تخصیص ایتدی) (وجعل المؤتی به فی السموات ان کان

اوق الارض تنبها لينظر الناظر في قوله وهو الله في السموات وفي الارض) ولقمان مؤتي به اولان شئى كه
 حبه در سعادته ايلدى اكر اول حبه سعادته ايسه ويلخود لى ارضه ايلدى اكر ارضه ايسه يعنى مؤتي به
 اولان شئى كه سعادته اولسون وركل ارضه هر قنده واقع اولور سه انكله اتيان ايدر ديدى ناظر ليبييه تنبيه
 اوتري تا كيم ناظر الله تعالى ينك (وهو الله في السموات وفي الارض) قوله نظر ايلسون وبقوله انتقال ايلسون
 وسموات وارضه موجود اولوب اعيان اسمائيه وحقايق روحانية ربانية سعادته وحقايق كونه واعيان
 خلقية ارضياتده الله تعالى متعين وحاضر اولديغن عالم اولسون پس حقايق اسمائيه سعادته اولان فيض
 الهى اسمائيه راعيان خلقية ارضياتده اولان تجلى رباني فيض رزقيه بأت بها الله مفعول اوزره الله تعالى
 اتيان ايتد كده پس الله تعالى رزقه من رزوق عيني اولديغى حيثيلا اتيان ايدر زير الله سموات وارضه اولان
 خزان الهية وارزاق معذويه نك عينيلا پس سموات وارضه مقرر به اولان رزوق ارضه وسمواتده اولان
 اقدامه اعطا ايتد كده رزقه من رزوق عيني اولديغى حاله اعطا ايدر انكچون الله تعالى وجوده بزم اعيان
 عدميه من لغداسي اولدى) (فنبه لقمان بانكلام به وبما سكت عنه ان الحق عين كل معلوم) (پس لقمان تنبيه
 ايلدى شول شئله كه انكله تكلم ايتدى ودخى شول شئله كه اندن سكوت ايتدى كه تحقيق الله تعالى
 هر معلومك عينيلا كه موجود اولسون وركل علمه موجود اولسون يعنى لقمان تكلم ايتدى
 شئله تنبيه ايلدى كه حق هر موجود خارجيلا عينيلا شول شئله كه اندن سكوت ايتدى تنبيه ايلدى كه
 حق هر معلوم علميلا عينيلا كه علم غيبية ثابت وبقايد وجود عينيلا متصفه كادر يعنى جمت علويه ده
 حقايق اسمائيه در روحانية ده كه سموات ايله مسميه در وجهت سفليه ده حقايق كونه واشخاص
 جسمانية ده كه ارض ايله مسميه در حقت هوي الوهيت وروبو يتله ظاهره در پس حق وجود عينيلا
 موجود اولان هر معلومك عيني اولور ودخى جميع جهات علويه وسفليه حقايقنده ثابت وجود علميلا
 موجود اولان شئى كه هويت باطنه سيله عيني اولور) (لان المعلوم اعم من الشئ فهو انكر النكرات) (زير
 شئدن اعمدر پس معلوم نكراتك انكر يدر معلوم شئدن اعم اولديغنك وجهى بود زير معلوم انكچون اوج
 مرتبه حاصله در بر مرتبه مرتبه احديتد كه ذاتك عيني اولان حروف غيبية شئون ذاتيه كه ذاتده بالقوه اولان
 نسب ذاتيه معلوم ايتدر پس بومر ته ده نسب ذاتيه اولان حروف غيبية حقت علمي ذاتك عيني اولديغى
 حيثيلا حقت معلوم ايتدر بومر ته حقت اطلاق ولا تعيني مرتبه سى بومر ته ده معلومات برى برينك
 عينيلا وبنوده اولان معلوماته اشيا اطلاق اولغى زير بونده وجوده بروجله تميز بوقدر وبنوده عالم ومعلوم
 حقدور وبرى مرتبه دخى مرتبه واحد بيدر وعلم الهى مرتبه سيدر كه مشيت الهية ذاتيه ايله جميع معلومات
 عليه واشيا غيبية تعين علمي ايله انده متعينة وثابته در پس حضرت عليه ده متعينة اولان اعيان غيبية به
 معلومات عليه واشيا غيبية اطلاق اولنور وبومر ته ده اعيان برى برينك متميزه اولور ومعلومات انكچون
 شئيت بونده عارضه اولور پس (انما قولنا لشي اذا اردناه ان نقول له كن فيكون) فواي اوزره مشيت
 الهية بر شئك ايجادنه تعلق ايدوب ارادت الهية اى ايجادنه تخصيص ايتد كده اول شئ وجود حسى وعينيلا
 موجود اولور واكاشى موجود ومعلوم اطلاق اولنور پس موجود انكچون ديلور زير وجود حسيلا كه
 اظهر واجع جميع مراتب وجوديه در موجوددر ومعلوم انكچون ديلور زير حقت معلوميدر (وهو
 بكل شئ علم) وبومر ته معلوم انكچون اوجني مرتبه اولور پس شئى انكچون ايك مرتبه ثابت اولدى بر مرتبه
 ثبوت عليه اولان شئيتدر وبرى مرتبه وجود عينيلا اولان شئيتدر (قال الشيخ العارف صدر الملة والدين
 القنوي في كتاب النفعات ان الشئية تطلق شرعا وتحقيقا باعتبارين احدهما شئية الوجود والاخر شئية
 الثبوت ومعنى شئية الوجود كون الشئ موجودا بعينه عند نفسه وغيره وهذا القسم معلوم عند الجمهور
 قريب التناول والشئية باعتبار الاخر المسماة بشئية الثبوت عبارة عن صورة معلومية كل شئ في علم
 الحق اولا وابتدا على وتيرة واحدة ثابتة غير متغيرة ولا متبدلة بل متميزة عن غيرها من المعلومات بخصوصيتها
 انتهى كلامه) ومعلوم انكچون اوج مرتبه ثابت اولدى پس معلوم ثبوت غيبى ذاتي اطلاق ايله شئدن
 منفرد وممتاز اولدى پس معلوم شئدن اعم اولدى وانكر نكرات اولدى مجمله اولان حقايق غيبية

اذنيه

ذاتيه به شامله اولديغندن پس بوندن اوتري (ان الحق عين كل شئ معلوم) قوليله تعبير اولدى (ان الحق عين
 كل شئ) قوليله تعبير اولدى زير حق هر شئك عينيلا در بوجوه تخصيص اولندي هويت حق اشياء عليه واشيا
 وجوديه به تخصيص اولنور دى ذات حقت عيني اولوب ذاتك شئو اولان معلومات غيبية احاطت ذاتيه دن
 خارجه قالوردى وحال بوكه بومر ته ذكر اولان ايك مرتبه دن اقدمدر پس بوندن اوتري ثلثه به شامل
 اولان لفظله تعبير اولدى وشارحينك اكثري معلوم شئدن بوجوهله فرق ايتد بركه شئ اولدر كه آنك
 وجود عينيلا اوله ومعلوم متناولدر وجود عينيلا اولان شئله وجود عينيلا اوليان شئيه پس شئله
 معلوم وجه آخر ايله فرق ايتد بركه شئك مرادى وجود عينيلا موجود اولان شئيدر ديمكله
 ومع هذا بوجوهله بيمه ماده فرق بوقدر زير معلوم وجود علمي وجود عيني به شامل اولديغى كى شئى دخى
 وجود علمي به وجود عيني به شاملدر بوقول شئك مذهبه مخالفدر زير (انما قولنا لشي اذا اردناه ان نقول
 له كن فيكون مفعول اوزره الله تعالى قول كن ايله اشياى وجود عينيلا ايجاد ايتد بركه اول اشيا وجود علميه
 شئيتله متصفه اولوب شئيت اوزره ثابت اولدقلى بوكايد شئى رضى الله عنه مواضع متعدده ده تصریح
 ايلدى ته كيم حكمت صالحيه ذات حق وارادت حق وقول حق مقابل سنده ايتدى (ثم ظهرت القرينة
 بالثلاثة ايضا في ذلك الشئ وبها من جهة صحت كونه واتصافه بالوجود وهى شئيته وسماعه وامثالها امر
 مكو به بالايجاد فقابل ثلثة ثلثة ذاته الثابتة في حال عدمها في موازنة ذات موجودها وسماعه في موازنة ارادة
 موجوده وقبوله بالامثال لما امر به من التكوين في موازنة قوله كن فكان هو پس بوكايد نظر ايله كه علم الهية
 حال عدمه شئك شئيتنه نجه اعتبار ايدوب اى اركان ايجاددن ايلدى تأمل اولته پس بوقدر اوزره فهو
 ضميرى معلومه عائد اولور وحقه عائد اولدى دخى جائزدر) (ثم تم الحكمة واستوفاهما لتكون النشأة كاملة فيها)
 اى لتكون النشأة اللقمانية كاملة في الحكمة والمعرفة) (فقال ان الله لطيف فطن لطافته ولفظه انه في الشئ
 المسمى بكذا) اى باسم ذلك الشئ المحدود بكذا (اى بهذا الشئ) (عين ذلك الشئ) (انك نذكره لقمان
 حكمتى تقيم ايلدى وانى استيفاء ايلدى تا كيم نشأت لقمانية حكمت ومعرفته كامله اوله پس ان الله لطيف
 ديدى پس الله تعالى لك لطافتندن واطفندندر كه تحقيق الله كندى اسميله مسمى اولان وكندى حديله
 محدود اولان شئيدر اول شئك عينيلا يعنى الله تعالى لك غايت لطافتندن واطفيله سربايتدندر كه اسماء
 مختلفه ايله مسميه وحدود خاصه ايله محدودده اولان اشيا متباينة نك عيني اولدى (حتى لا يقال فيه) اى في ذلك
 الشئ المسمى باسم معين) (الامايلا عليه اسم بالتواطؤ والاصطلاح) (حتى اول شئ حقيقه كه براسم معين
 ايله مسمادر اطلاق اولنور ودينلور الاشول شئى كه آنك اسمى اكادالات ايدر نواطؤ ووافق ايله واصطلاح ايله يعنى
 حق احديت عين حيثيلا اسمى متفاوته وحدود مختلفه ايله محدودده اولان اشيا متباينة به صادق ايكن
 وانك عيني ايكن هر شئك حقتده اطلاق اولغى الاشول شئى كه آنك اسمى اكادادقدر نوافق واصطلاح ايله)
 (فيقال هذا اسماء وارض وصخرة وشجرة وحيوان وملك ورزق وطعام والعين واحدة من كل شئ وفيه) (پس اسم
 متعين ايله مسمى اولان شئى انكچون ديلور كه بومادر وارضدر وصخرة در وشجرة در وحيواندر وملكدر ورزقدر
 وطعامدر وحال بوكه عين واحددر شئك كايستندن وكايستنده يعنى اسمى مختلفه ايله جميعه اولان اشيا
 موجوده نك هر برستندن ظاهره ومجمله وهر بر شئى ده ظاهره وموجوده اولان عين عين واحددر)
 (كانقول الاشاعرة ان العالم كله متماثل بالجواهر فهو جوهر واحد فهو عين قولنا العين واحدة) (بوقول
 اشاعره نك قولته مطابقة يعنى ته كيم اشاعره قائلدر كه تحقيق عالمك كايسى جوهر ايله متماثلدر پس
 عالم جوهر واحددر پس انكلك عالمك كايسى جوهر واحددر ديدكاري قوللري بزم العين واحدة قوللرك
 عينيلا يعنى اشيا نك كايستنده عين واحددر) (ثم قالت ويختلف بالاعراض وهو قولنا ويختلف وتكثر
 بالصور والنسب حتى يميز فيقال هذا ليس هذا من حيث صورته واعراضه او مزاجه كيف شئت فقل وهذا
 عين هذا من حيث جوهره) (انك نذكره اشاعره ايتد بركه جوهر واحد اولان عالم اعراض ايله مختلف اولور
 وبوقول بزم ويختلف وتكثر بالصور والنسب قوللرد يعنى بزم قوللرك عينيلا در عين واحد صور مختلفه ونسب
 وتكثر ايله مختلفه وتكثر اولور تا كيم صور ونسب برى برينك متميزه اوله پس بر شئى انكچون ديلور شئى

آخره نسبت به بوشی بوشی عینی دکلر آنک صورتی و یا خود عرضی و یا خود مزاجی حیثیتیه نیجه دیرلسک *
 پس اوله دی علی السویه در بوشی بوشی عینی دکلر آنک جوهری حیثیتیه یعنی بزم قول زده دینور که بوشی
 مثلا جحر صورت حیثیتیه بوشی مثلا مدرک عینی دکلر و اشاعره نک قولنده بوشی بوشی عینی دکلر
 آنک عرضی و یا خود مزاجی حیثیتیه و اشاعره نک قولنده بوشی مثلا جحر بوشی مثلا مدرک عینی دکلر آنک
 جوهری حیثیتیه و بزم قول زده بوشی بوشی عینی دکلر عین واحد حسیه) (ولهذا تؤخذ عین الجوهر
 فی حد کل صورة مزاج فنقول نحن انه ليس سوى الحق ويطن المتكلم ان مسمى الجوهر وان كان حقا ما هو
 عین الحق الذي يطلقه اهل الكشف والتجلي) وجوهریت حیثیتیه برشی عینی اوله یغندن اوتری هر
 صورتک و هر مزاجک حدنده جوهرک عینی اخذ اوله و بری عینی موجوداتند هر موجود حد اوله دکلر آنک
 حدنده جوهرک عینی اخذ اوله و بری بزم بزم که تحقیق جوهر سوای حق دکلر و منکلم یعنی اشعری ظن
 ایدر که تحقیق مسمای جوهر اگر چه کیم حق ایسه اول شول حقل عینی دکلر که اهل کشف و تجلی انی
 اطلاق ایدر و اول الله تعالی و تقدس در که هر شیتک خالق و هر شیتک را زقیدر یعنی اشاعره جمیع عالمک صورنده
 احداثت جوهرله قائله ایکن عینک انشیتیه ذاهبه اوله دیر * پس دیدلر که عالمه جوهرک عینی حقل غیر دیر
 و لکن امر انک قولی کبی دکلر زیر احوق موجود واحد و واحد در و اول متعالی در که وجوده حقیقت آنکله
 غیر موجود اوله پس بزم بزم وجوده حقیقت واحد و عین واحد اولان حقل غیر یوقدر و موجوده
 و مشهوده اولان آنک وجود دیر غیر دکلر و لکن بوحقیقت واحد ایچون مرآت ظهور و اورد که ایدا
 تعین و تشخصه غیر متناهی در پس اول حقیقت واحد نک اولکی مرتبه سی هر قید و اعتباردن آنک اطلاق
 و عدم انحصار و لا تعین دیر و ایکنی مرتبه سی اول حقیقتک کندی ذاتده و عینده تعین دیر بر تعینله که
 جمیع تعینات فعلیه و جوییه الهیه فی و تعینات انفعالیه کونیه فی جامعدر و اوچنی مرتبه سی
 بر مرتبه در که جمیع تعینات فعلیه مؤثره فی جامعه در و بومر ته الوهیت مرتبه سیدر و بومر ته ده متعین اولان
 الله تعالی و تقدس در اندن صکره مرتبه تفصیلیه در اول مرتبه احديه الهیه ایچون اول مرتبه اسما در و اسمائک
 حضراتیدر * آنندن صکره جمیع تعینات انفعالیه فی جامعه اولان مرتبه در که تأثر و انفعال و تعیند و انفعال
 آنک شاندن و لوازمند در * و بومر ته کونیه امکانیه خلقیه در آنندن صکره بومر ته احديه جمیع کونیه
 ایچون * مرتبه تفصیلیه و اورد و اول مرتبه عالمدر آنندن صکره اجناس و انواع و اصناف و اشخاص و اعضاء
 و اجزاء و اعراض و نسب تفصیلیدر و تعیناتک کثری و اختلافی و صورک کثری احداثت عینده قدح و برمر
 زیر عین واحد دن غیر برشی کندی ذاتده و تحقیق دکلر پس عین واحد جمیع نفسی فیضی و وجودی
 احداثتیه بومر مراتب و حقایقک کایمنده ساریه در * پس اول جمیع نفسی رحانی بومر مراتب و حقایقده *
 هوئی در نه کیم مراتب و حقایق آنده هی هودر کان الله ولم یکن معه شیء) (فهذا حکمة کونه لطیفاً) (پس
 حق اشیا ده ساریه اولوب * اشیا نک عینی اولدینی انک لطیف اوله سبک حکمتیدر یعنی جمیع اشیا ده حقل
 سرباشدن اوتری لطیف ایله کندی نفسی تسبیح ایلدی) (ثم نعت فقال خیرای عالمنا عن اختبار) (انندن صکره
 لقمان الله تعالی فی نعت و وصف ایلدی پس خیر ایددی یعنی (ان الله لطیف خیر) دیدی یعنی اختباردن
 حاصل اولان علمه عالمدر دیکدر (وهو) (ای العلم الاختباری) (قوله و لتبلونکم حتی تعلم و هذا هو علم الاذواق)
 یعنی علم اختباری الله تعالی نک و لتبلونکم حتی تعلم قوائندن مستفاد اولان علمدر و بومر علم اختباری علم اذواقدر
 و بومر علم حق ایچون نبوتی وجود عبادک حقیقی حیثیتیه در یعنی هویت الهیه ایچون ذوق و وجدان ایله
 حاصله اولان بومر اختباری مظاهر کلمه و اصحاب اذواقده ساریه و متعینه اولان هویت الهیه ایچون انلرده
 آنک تعینی حیثیتیه حاصلدر) (لجعل الحق نفسه مع علمه بما هو الامر علیه مستفید اعلم و لا یقدر علی انکار
 ما نص الحق علیه فی حق نفسه ففرق تعالی ما بین علم الذوق و العلم المطلق) (پس حق تعالی عالم ایکن
 شول شیتکه که امر آنک اوزره در کندی نفسی مستفید ایلدی بر علمه یعنی کندی نفسی بر علمی استفاده
 ایتمکله و صف ایلدی و حالبوکه اقدار اولنر یعنی قدرت اعطا اولنر شول شیتک انکار نه که حق تعالی
 کندی نفسی حقلده آنک اوزره نص ایلدی پس الله تعالی علم ذوق بینله علم مطلق بینتی تفریق ایلدی

حق تعالی قولی ایله که اسم خیر حضرت تدن در که ذوق ایله نقید ایتمکله اسم علم حصر تدن متمیز در زیر علم
 صفات ذاتیه در ذات اوزره زائده دکلر و لا یقدر وجه مشروح اوزره مفعول ایچون مبنی اولور و فاعل ایچون
 مبنی اولق جانر در و بونقدر اوزره فاعل محذوف اولور ای لا یقدر پس علم اسمی که ذاتک عیندر کندی
 نسبتی اظم ارا یتکده شی آخره متوقف دکلر کندی ذاتی کندی ذاتیه عالمدر و اما ظاهر حسیه ظاهر
 اولان علم که علم اختبار ایدر پس بویه دکلر) (فعلم الذوق مقید بالقوی) (پس علم ذوق قوا ایله مقیددر * یعنی
 قوائک ذوقیه حاصل اولور * زیرا ذاتی علم ذوقی ابتز الاقوای روحانیه ایله و باخود قوای جسمانیه ایله پس
 حق عبدک قوا و اعضاءک عینی اولوب هر بر قوه ایله و هر بر عضو ایله عبده ذوقا علم حاصل اولنجه عبدک
 وجودنده حقل تعینی حسیه اولان حقل وجودی ایچون علم ذوقی و علم اختباری حاصل اولنر پس حق
 کندی نفسی علمیه مستفید قیلدی انسان کامل مظهرنده انسانک قوا سیله انسانک وجودنده متعین
 و متجلی اولان حقل وجودی ایچون * علمک حصولیدر و الا ذات حق عالمیدن غنیه در * و کذلک علی دخی
 عالمیدن غنیه در جمیع اشیا فی عالمدر از لا و ایدا اشیا نک شیتیه انصافندن مقدم) (وقد قال تعالی عن نفسه انه
 عین قوی عبده فی قوله کنت سمعه و هو قوه من قوی العبد و بصره و هو قوه من قوی العبد و لسانه و هو عضو
 من اعضاء العبد و رجله و یدیه فاقتصر فی التعریف علی القوی لحسب حتی ذکر الاعضاء و ليس العبد بغير لهما
 الا اعضاء و القوی فعین مسمى العبد هو الحق لا عین العبد هو السید) (و تحقیق الله تعالی کندی نفسندن
 اخبار ایلدی که تحقیق اول کندی عبدی قوا سبک عیندر کنت سمعه قولنده و سمع عبدک قوا سبک بر قوتدر
 و دخی بصره قولنده و بصر عبدک قوا سبک بر قوتدر و دخی لسانه قولنده و لسان عبدک اعضاء سبک بر عضو در
 و دخی و رجله و یدیه قولنده اخبار ایلدی پس الله تعالی تعریفده الحق قوی اوزره اقتصار ایلدی حتی اعضایی
 معاذ کرایلدی و حالبوکه عبد بواضا ایله قوی ایچون غیر دکلر یعنی بواضا قوائک غیر دکلر بونلر
 عیندر پس مسمای عبدک عینی حقلدر یعنی عبدک هویتی و حقیقی حقلدر عبودیت نسبتندن مجرد اولدینی
 حالده عبدک عینی صفت عبودیتله متصفه اولدینی حالده سیدک عینی دکلر سیادت ایله متصفه اولدینی حالده
 (فان النسب متمیز بذواتها و ليس المنسوب اليه متمیزا فانه ليس ثم سوى عینه فی جمیع النسب فهو عین واحد
 ذات نسب و اضافات و صفات) (زیرا نسب ذواتیه متمیز در یعنی هر بر نسبت کندی حقیقیه نسبت
 اخرادن متمیز در قوا ایله اعضاء متمیز اولدینی کی و حالبوکه منسوب ایله اولان وجود واحد حق متمیز دکلر
 زیرا تحقیق شان بودر که وجوده جمیع نسبده آنک عینندن غیر یوقدر پس منسوب ایله عین واحد در که
 نسب و اضافات و صفات صاحبدر پس عبودیت نسبتی کندی ذاتیه سیادت نسبتک عینی دکلر کندی
 ذاتیه اولدینی حالده و اگر چه کیم منسوب ایله اولان وجود واحد عبودیت و سیادتده ظاهر و متعیندر
 و ظهور جهتیه عبودیت و سیادت اکانت اولنور و اما عبوده ظاهر اولوب سیادتله متصف اولان وجودک
 عینی دکلر زیرا نسب متمیز در بونقدر اوزره فان النسب قولی فعین مسمى العبد هو الحق لا عین العبد
 هو السید قولنه تعلیل اولور و جانر در که و ایس العبد بغير لهما الا اعضاء قولی ایچون تعلیل واقع اوله یعنی
 کنت سمعه قولنده ضمیر متکامدن مراد اولان حق که عبدک وجودنده متعیندر و آنک قوای متعدده سنده
 ظاهر در جمیع قوائک عینی اولدینی اعتبار اوزره متمیز دکلر و لکن کنت سمعه و بصره و یدیه و رجله قولنده حق
 عبدک قوا سی و جوارحی اولوب هر بر قوتده و جارحه ده آنک ظهورندن منشئه اولان نسب سمعه و بصریه
 کبی ذواتیه بری برندن متمیز در و هر بر نسبت حسیه له وجود عبوده متعین اولان حقله بر علم حاصل اولور که
 نسبت اخری ایله اول علم حاصل اولنر پس وجود حق جمیع قوائک عینی اولدینی اعتبار اوزره متمیز دکلر زیرا
 قوا ده غیر یوقدر و لکن قوائک کایمنده تعین حسیه له ظهور ایدن نسب بری برندن متمیز در * پس مسمای
 عبد اولان وجود واحدی کرک عبد اعتبار ایتدک و کرک حق ذاتیه واحد در قوای نسبله کثیردر و کذلک ذات
 حق دخی ذاتیه واحد واحد در واحدیت ذاتیه ده متمیز یوقدر زیرا آنده غیر بت یوقدر و نسب و اضافات
 و شئون و صفات ایله کثیردر و بونلر بری برندن ذاتی و حقیقیه متمیز در) (فن تمام حکمة لقمان فی تعلیمه
 ابنه ما جاء به فی هذه الاية من هذين الاسمين الالهيين لطيفا خيرا مسمى بهما الله تعالی فلو جعل ذلك فی الکون

وهو الوجود فقال كان لكان ان في الحكمة واما ان (ب) لقمانك كندی او غلنه تعلیمه شول شیکه بآینه
 لقمان بواسع الهیمندن آنی کتوردی اسمین لطیف خبر اولد قری خالده اوله اسمین که الله تعالی بی انرا ایل
 تسمیه ایلدی یعنی لقمان ان الله لطیف خبر قولنده لطیف وخبیر اولان اسمینی ایراد ایتدیکی او غلنه تعلیمده
 واقعه اولان انک حکمتی تمامنددر که بواسع اسمین ایلد لقمان الله تعالی بی تسمیه ایتدی پس اگر لقمان اسمین ایل
 اتیان وجود اولان کلمه بی کون صورتده ایراد ایتدی یعنی کلمه وجودیه اولان کان ایلد اسمینی کتوردی
 پس وکان الله لطیف خبرا دیدی لقمان حکمتده اتم اولوردی ورسالت ووعظته ابلغ اولوردی زیرا
 کلمه وجودیه اولان کان دلالت ایدردی که الله تعالی ازله بوصفین ایلد موصوفدر ووصفین انک ذاتک
 مقتضیاتنددر زیرا کان الله لطیف خبرا قوی خبرتدن اخبار اولوردی که الله تعالی ازله کندی ذاتده لطیف
 وخبیر اولدی کبی کذلک واقع حالده دخی لطیف وخبیردر واما برنم لطیف وخبیر دیدیکمز حینده پس
 بوقول مجرد اخبار اولور خبرت ایلد اخبار اولتی محتملدر زیرا دلالت ایتکر که حق وجودی آنی اقتضایدر
 و محتملدر که لقماندن انک نظر عقلیستده لاعن خبره واقع اوله بلکه مجرد اخباردر آنک اعتقادی حسیله
 ویا خودشی آخر سبیلده که الله لطیف وخبیردر خبرته دلالت ایدن قرینه سر واکر لقمان کلمه وجودیه ایلد اتیان
 ایتدی وکان الله لطیف خبرا دیدی پس حکمتده اتم وایبغ اولوردی زیرا کلمه وجودیه دلالت ایدر که الله
 تعالی ازله لطیف وخبیردر زیرا حق وجودی بونستی اقتضایدر و لکن وقتا کیم لقمان واقعه اخبار
 صد دنده ایدی بوسیغنه دیدی تحقیق ونا کیدی افاده ایدن کلمه ایلد تا کیم لقمانک انی نفسنده متمکن
 و متحقق اولسون که امر واقع بویه متحققدر و لقمان لطیف وخبیر اولان اسمینک اثباتده الله تعالی بی علم مطلق
 ایلد و مقید اولان علم اذواق ایلد وصف ایلدی زیرا الله تعالی لطیف اولدیغی اعتبار ایلد عین کلددر و عالم محیطدر
 کللی عالم اولدیغی حیثیتله و بوعلم علم مطلقدر و حق خبر اولدیغی حیثیتله علم اذواق ایلد عالم اولور زیرا خبرتدن
 علم اذواق حاصل اولور پس لقمان الله تعالی به منسوب اولان بواسع اسمینده علمانی جمع ایتدی پس وجه مشروح
 اوزره فن تمام حکمته قوی مقدم خبردر و تمام قوی حکمته و حکمت لقمانه مضافدر و فی تعلیمه قوی حکمته
 متعلقدر و ضمیر لقمانه عائددر و بانه قوی منصوبدر تعلیمه قوی ایچون مفعول اولتی اوزره و ضمیر لقمانه راجعدر
 و ما جاء قولنده ما موصولدر و صل سبیلده مبتداء مؤخر در و فاعل ضمیری لقمانه عائددر و مفعول ضمیری ما موصوله
 عائددر و فی هذه الایة قوی جاء قولنده متعلقدر و من هذین الاسمین قولنده من بیان ایچوندر مانی بیان ایدر
 واطیف خبرا قوی اسمیندن حال واقع اولور وسمی بهما جله سی اسمین ایچون صفت واقعه اولور (حقکی الله
 قول لقمان علی المعنی کما قال لم یزد علیه شیاً) (پس الله تعالی قول لقمانی معنی اوزره حکایت ایتدی
 لقمانک دیدیک کبی انک اوزره برشتی زیاده ایتدی پس لطیف وخبیر قوی لقمانک لسانی اوزره جاریه اولان
 الفاظک مدلولی اولان معنی در که الله تعالی اول الفاظک مدلولی اولان معنایی لسان عربیله ترجمه ایدوب قرآنده
 رسول علیه السلامه اول معنی اوزره حکایه ایلدی پس شیخ رضی الله عنهمک بوقولی آنی افاده ایتدی که کلام
 حق بلیغ ایکن ان الله لطیف خبر کلام حقه وارددر وکان الله لطیف خبرا قوی آنندن دخی اتمدر پس
 بوقلام اتم حکمت اوزره نزول ایتدی و بوقوام اولان سوا لی رفع ایچون حقکی الله قول لقمان علی المعنی دیدی
 کما قال قوائنده مستر اولان ضمیر لقمانه عائددر و الله تعالی به دخی عائد اولتی جائزدر (وان کان قوله ان الله
 لطیف خبر من قول الله) (ان مبالغه ایچوندر واکرچه کیم لقمانک ان الله لطیف خبر قوی قرآنده الله
 تعالینک قولنددر زیرا بوقولی الله تعالی قرآنده دیدی و لکن بوقول لقمان قولنک ترجمه سیدر که لقمانک
 لسانی اوزره جاری اولان لفظک معنایی لسان عربیله ان الله لطیف خبر قوی ایدر پس الله تعالی لقمانک قولانی
 بوقول ایلد ترجمه ایتدی وان کان قوله ان الله لطیف خبر من قول الله قوی قرب فرائضه و توحیده اشارت
 ایچون اولتی جائزدر یعنی واکرچه کیم لقمانک ان الله لطیف خبر قوی الله تعالینک قولنددر که الله تعالی
 لسان لقمان ایلد دیدی و لکن بحسب الظاهر لقمانه اسناد اولنور (فلما علم الله من لقمان انه لو نطق متمم التمام
 بهذا) (بوقول حقکی الله قول لقمان علی المعنی کما قال لم یزد علیه شیاً) قوی ایچون تعلیلدر یعنی الله تعالی قول
 لقمانی ایچون معنی اوزره نقل ایتدی وآنک اوزره برشتی زیاده ایتدی زیرا الله تعالی لقماندن عالم اولدی که

تحقیق لقمان اگر حکمتی متمم اولدیغی حالده لسان عربیله نطق ایتدی البتہ ان الله لطیف خبر قوی ایلد
 تتمم ایدردی وآنکله نطق ایدردی پس بوندن اوتری الله تعالی لقمانک قولنی بوقول ایلد قرآنده لسان عربیله
 ترجمه ایتدی وآنک اوزره زیاده ایتدی پس بوقول لقمانک قولنی اولدی انکچون الله تعالی واذ قال لقمان لابنه
 دیدی و قوی لقمانه اسناد ایلدی و لکن لقمان حکمت صاحبیدر که حکمتی محل حسابیله اعطا ایدر زیرا آنک
 ابنی مقام تعلیمده در حقایق اشیا به آنک اطلاعی بوقدر پس ابنه شفقت ورافتدن اوتری آنک فهمنه قریب
 اولان قرآن ایلد مقام تعلیم و نصیحتده قائم اولوب واقعدن اخبار حقیقیله خبرت مقامنده اولان اخبار جازم
 ایلد اخبار ایتدی تا کیم ابنی کندی نفسنده خبرتدن اولان مقام اخبارده متحقق و متمکن اوله و لکن وجه اول
 اوزره حکمتده اتمام و مبالغه دخی انساب ایدی و لکن لقمان طرفندن براسان حکمتله اعطاء ایدر که وجه
 اول اوزره حکمتک ایتمی مال یتیم و مالک موروثنی کریمنددر (ولا تقر بوا مال الیتیم) پس اول وجه خصایص
 محمدیه دندر آنک مقامنه اطلاعدن غیر ممنوعدر لقمانک حکمتی کندی مرتبه سنه و زمانه نسبتله کمال
 اوزره در و الا سائر انبیاء اوزره دخی رسول علیه السلام ملکات کامله وکالات فاضله ایلد مبعوضدر و شیخ رضی
 الله عنهمک حکمتده ذکر ایتدی که مرتبه کامله ایلد اگر لقمان اتیان ایتدی امت محمدیه دن اولوردی و حال بویکه
 انبیاء علیهم السلام مقام محمدی به اطلاعدن ممنوع اولد بل نبوتلری مرآتینی حفظ ایتمکیچون و اما برارخ
 اخرویه ده پس ممنوع دکلدر (واما قوله ان تک مثقال حبة من خردل من هی له غداء وایس الا الذرة فی قوله
 فن یعمل مثقال ذرة خیرا یره و من یعمل مثقال ذرة شر یره فهی اصغر من غداء الحبة من الخردل اصغر غداء)
 واما لقمانک (ان تک مثقال حبة من خردل) قولنده مذکور اولان حبه شول کسنه به مختصه در که اول حبه
 انکچون غدا در یعنی رزق سموات وارضده اگر حبه مثقالی اوله حق اولورسه الله تعالی آنی اعطا ایدر و شول
 کسنه به که اول رزق آنک غدا سی اولدی واکا مختصه اولدی و حال بویکه اول متغدی اولان کسنه ذره دن
 غیر دکلدر الله تعالینک (فن یعمل مثقال ذرة خیرا یره و من یعمل مثقال ذرة شر یره) قولنده پس اول ذره
 متغدی نیک اصغیردر و خردل حبه سی دخی غدا نیک اصغیردر یعنی اصغر غدا اولان حبه که اصغر متغدی اولان
 ذره به مختصه در الله تعالی اول غدا اولان حبه بی اول متغدی اولان ذره ایچون که غلنه صغیره در قوت ایتز
 الا کاعطا ایدر و ذره اصغر متغیدر و حبه خردل اصغر غدا در واکر صغره ذره و حبه دن اصغر برشتی اولیدی
 الله تعالی آنی ذکر ایدردی زیرا الله تعالی درجه مبالغه نیک انتی مرتبه سی بیانده و کذلک حبه خردل
 ذره دن اکبر واکثردر پس مبالغه شول متغیددر که کندی غدا سندن اصغر اوله انکچون فهی اصغر متغید
 دیدی (ولو کان ثم اصغر لجا به کما جاء بقوله ان الله لا یستحي ان یضرب مثلاً ببعوضة ثم لما علم انه ثم ما هو اصغر
 من البعوضة قال فما فوقها یعنی فی الصغر) (وا کر متغدی نوعنده ذره دن اصغر برشتی موجود اولیدی البتہ
 الله تعالی آنی کتوردی نه کیم الله تعالی (ان الله لا یستحي ان یضرب مثلاً ببعوضة) قولنی کتوردی یعنی
 بعوضه ایلد ضرب مثل ایتدی اندن صکره وقتا کیم الله تعالینک علنده ثابت اولدی که تحقیق شان بودر که
 وجودده برشتی واردر که اول شیء بعوضه دن اصغردر الله تعالی (فما فوقها) دیدی یعنی صغره بعوضه نیک
 ما فوقی دیکدر و صغره بعوضه نیک ما فوقی ذره در (وهذا قول الله والی فی الزلزلة قول الله ایضا فاعلم ذلك)
 یعنی ان الله لا یستحي ان یضرب مثلاً ببعوضة فما فوقها) قوی الله تعالینک قولایدر و سورة زلزله اولان
 آیت دخی (فن یعمل مثقال ذرة) قوایدر نه انجیلین الله تعالینک قولایدر یعنی حضرت الوهیددن نازلدر
 بر احدث قوی فقولنک مفهومی و ترجمه سی دکلدر پس بونی سن حقیقت اوزره عالم اول (فن یعمل ان الله تعالی
 ما اقتصر علی وزن الذرة و ثم ما هو اصغر فانه جاء بذلك علی المبالغة والله اعلم) (پس برعالم که تحقیق الله تعالی
 ذره نیک وزنی اوزره اقتصار ایتدی متغدی نوعنده ویا خود وجودده برشتی آنندن اصغر اولدیغی حالده یعنی
 وجودده ذره دن اصغر متغدی بوقدر زیرا تحقیق الله تعالی ذره بی مبالغه اوزره کتوردی و الله تعالی بوا می
 اعلمدر دخی هر شئی (واما صغیر اسم به فتصغیر رجة و لهذا و صاه بما فیہ سعاده اذ اعل بذلك) واما لقمانک
 تصغیر کیدی ابنی اسمنی پس تصغیر رختدر انکچون لقمان اکا توصیه ایتدی شول شیکه که آنک سعادت اول
 شیکه مندر رجه در خنک انکله عمل ایدر یعنی لقمان بانی قولیله او غلنه اسمنی صیغه تصغیر ایلد کتوردی اکا

خطاب ابدی او غلظه رجعتدن اوتری انکچون کاسه عادت و رجعتی موجب اولان و صایا ایلد و صیت ابدی (واما حکمة وصیته فی نهیه ایاها ان لا تشرك بالله فان الشرك ظلم عظیم) (واما لقمان ان لا تشرك بالله قولیه او غلظی شکر کردن نهی ابدی بکنده واقعه اولان وصیتک حکمتی زیر تحقیق شکر ظلم عظیم در پس وقتا کیم شکر ظلم عظیم اولدیه پس محتمل اولدی که ظلم کند ی نفسی اوزره واقع اوله وانکچون نفس وجود اثبات ایتمک مقام احدیته ظلم اولغله اول وهمی دفع ایچون مظلومی تصریح ایلدی) (والمظلوم المقام) (دید ی بعنی الله تعالی به اشراک ایتمک مقام احدیته ظلمدر و مظلوم مقام احدیت اولور) (لانه نعمته بالانقسام) (تحقیق مشرک اولان ظالم اول مقام انقسام ایلد و صف ایلدی و حال بوکه اول مقام انقسامی قبول ایتمز و آنده انقسام یوقدر زیر اجمع وجوهی جامع اولان مرتبه الوهیت عین واحددر) (وهو عین واحدة) (و حال بوکه اول مقام عین واحددر آنده کثرت و انقسام یوقدر) اول مقام صور و اضا فاته قابلدر) (فاته لا یشرک معه الا عینه) (زیرا تحقیق مشرک الله تعالی به اله آخری اشراک ایتسه پس اکا اشراک ایتمز الا آنک عینی اولان شیئی زیر عین واحددر جیع صور وجودیه ظاهره و متجلیه در* آنک احاطه سندن خارج بر صورت یوقدر پس مشرک صور وجودیه دن هر قننی صورتی حقه اشراک ایدرسه حقل عین سندن غیر بر شیئی اشراک ایتمز وجهه مشروح اوزره لا یشرک قولی معلومدر و مجهول اولق دخی جائزدر) (وهذا غایة الجمل) (و حقل عینی اولان شیئی اکا اشراک ایتمک مرتبه الوهیت و الله تعالی به جهلک غایتدر زیر مرتبه الوهیت جیع اشیا بی جامعدر اندن خارج وجودیه بر شیئی یوقدر) (وسبب ذلك الاشراک) (ای اشراک الحق عینه) (ان الشخص الذی لا معرفه له الامر علی ما هو علیه ولا بحقیقه الشئ اذا اختلف علیه الصور فی العین الواحدة وهو لا یعرف ان ذلك الاختلاف فی عین واحدة جعل الصورة مشاركة للآخری فی ذلك المقام فجعل لكل صورة جزءا من ذلك المقام) (و حقل عینی اولان شیئی حقه اشراک سببی تحقیق شول شخص که انکچون امرک علی ما هو علیه معرفتی حاصله دکادر یعنی عین واحد اولان وجود حتی و آنک لوازمی علی ما هو علیه عارف دکادر و دخی شیک حقیقتنه آنک معرفتی یوقدر بکنمک آنک اوزره عین واحدده ظاهره اولان صور مختلفه اولسه و حال بوکه اول عارف دکادر که تحقیق بو اختلاف عین واحدده ایچنده واقعدر اندن خارج بر صورت یوقدر اول مقامده اولان بر صورتی صورت اخرا به مشارکه ایدرسه هر بر صورت ایچون اول مقامدن بر جزء ایدر یعنی شول عین واحدده که بر صورت وجودیه انده ظاهره در و انلری حاملدر اول صوردر هر بر صورت ایچون عین واحدده دن بر جزء ایدر و ابکی صورت ایچون عین واحد اولان مقامی اثبات ایدوب تقسیم ایدر زیر اول مقامی بر صورتی تخصیص ایلسه اول صورتیه مؤمن اولوردی و صورت اخرا به منکر اولوردی پس مشرک اولمزدی آنده حتی کافر اولوردی پس مشرک اول مقامی ابکی صورتیه تقسیم ایتمکدر) (ومعلوم فی الشریک ان الامر الذی یخصه مما وقعت فیهِ المشاركة لیس عین الآخر الذی شارکه اذ هو لا یشرک) (و شریکده معلومدر که تحقیق شول امر که اکا مخصوصدر شول شیکند که آنده مشارکه واقعه اولدی * شریک آخر امریک عینی دکادر که اول اکا مشارک اولدی * زیرا اول امر مالک آخره مخصوصدر) (فاذن ما تم شریک علی الحقیقه فان کل واحد علی حظه مما قبل فیه ان یتهم مشاركة فیه وسبب ذلك) (مبتدأ) (الشركة المشاعة) (خبره پس یوقدر بر اوزره وجودده حقیقت اوزره شریک یوقدر زیرا هر بر احد کندی خطی اوزره در* اول مقامند که آنک حقنده دینلدی که تحقیق شریکین بیننده آنده مشارکه وارد یعنی اول مقامدن هر بر یسی بر حظ اوزره در که حظ آخرده آنک حظی یوقدر پس صور ظاهره اعتباریه شریک یوقدر و شریک وجودنه یوقولک سببی مشرکده مشاعدر یعنی عین واحد غیر منقسمده اولان اشراکدر) (وان كانت مشاعة فان التصريف من احدهما یرئیل الاشاعة قل ادعوا الله وادعوا الرحمن هذاروح المسئلة) (وا کرچه کیم عین واحدده مشاعدر شریکین بیننده زیرا تحقیق شریکینک بر یسندن تصرف اشاعتی ازاله ایدر و شکر یوقدر که حق تعالی عالمده مطلق التصرفدر پس اشاعت یوقدر پس شریک یوقدر پس عین واحدده و مرتبه واحد اولان الوهیتده شریک یوقدر نه صور ظاهره و نه حقیقتده پس امر وحدت اوزره قرار بولدی الله تعالی (قل ادعوا الله وادعوا الرحمن دید ی پس الله ایچون اسماء حسنی جعیتک مرتبه سن اثبات ابدی و کذلک رجن ایچون پس اول مرتبه ده اهل حجاب

نسبتله و همدن شرکت مظاهره اولدی زیرا الله رجاندن هر بر یسی ایچون اسماء الهیه جعیتن اثبات ابدی پس الله ایلد رجان اول مرتبه بی جامعده شریک اولدی و لکن صور الهیه بیننده شرکت متوهمه در زیر صور الهیه بالذات واحددر دعوت صورت الهیه در و یاخود صورت رجانه ده ذات واحدیه در و یاخود صورتینده معا و یاخود صور اسماءیه دن هر قننی صورتده اولورسه دعوت ذات واحدیه در غیره دکادر پس رجانه داعی اولان بر وجهله مختصدر پس آنده شرکت یوقدر و وجه صورت ایلد محجوبه اولان کسینه نک حقنده در زیر آنک مدعونه شرکت یوقدر صورتله احتیاجک وجودی ایلد پس شهود صاحبی قننده شرکت نه کیفیتله تصور و انور پس بطریق اولی و آخری شرکت آنک نظر ندن و شهود ندن مرتفعدر زیر شهود صاحبی ذات احدیه دعوتده مختصدر پس آنک مدعونه شرکت یوقدر آنک قننده جیع صورده مدعونه شرکت احدیتدن اوتری زیر احدیت ذاتیه جیع صورتی محیطه در صورتیندن هر قننی صورتیه دعوت ایدرسه علی السویه در (قل ادعوا الله وادعوا الرحمن) پس دعوت هویت احدیه غیبیه جعیه به در که صور اسماء حسنی بیننی جامعده در و جیع اسماءک صمما بی واحددر پس آنده شرکت یوقدر پس شیخ رضی الله عنه هذاروح المسئلة دید ی یعنی یوقول و یاخود بو آیت بو مشرک متوهمه مسئله سنک روجیدر یعنی الله ایلد رجاندن هر بر یسینه داعی بر وجهله مختص اولغله صورتند مشرک اولدی بی کبی و کذلک الهیت و رجانه ده دعوت ذات واحدیه اولدی بی اعتبار اوزره مشرک اولدی بی کبی صور وجودیه ده دخی مشرک یوقدر و عین واحدده مشاعنده دخی مشرک یوقدر امر وحدت اوزره در و الله اعلم

فص حکمة اهمیه فی کلمة هارونیه

اعلم ان وجود هارون علیه السلام کان من حضرة الرجوت بقوله ووهبنا له من رحمتنا یعنی لموسی اخاه هارون نبیا فکان نبوته من حضرة الرجوت فانه کبر من موسی سنا و کان موسی اکبر منه نبوة) (سن عالم اولدی تحقیق هارون علیه السلام وجودی حضرت رجوتدن ابدی یعنی هارونک وجودی حضرت رجعتدن ابدی موسی اوزره رجوت ایلد تسبیح اولدی مبالغه ایچون عالم ملائکه ملکوت ایلد تسبیح اولدی بی کبی * یوقول ووهبنا له من رحمتنا اخاه هارون نبیا) قولیه ثابتدر یعنی دیمک اولور و بر موسایه بر رجعت محضه من دن آنک قرنداشی هارونی و هب ایلد نبی اولدی حالده پس هارونک نبوتی حضرت رجوتدن اولدی پس تحقیق هارون سناموسادن اکبر ایدی و موسی هاروندن نبوة اکبر ایدی (امدی) شریک معلوم اوله که موسی علیه السلام مظهر جلال ایدی خلقده خشن و دینده صلب ایدی و لکن و عقده و ارایدی نطقده فصیح دکل ایدی و هارون علیه السلام مظهر جمال ایدی و اخلاق حسنه و صفات مرصیه صاحبی ایدی و نطقده فصیح ایدی پس موسی علیه السلام الله تعالی دن قرنداشی هارونی طلب ابدی امر نبوتده اکا مشارکه اولدی بی حالده تا کیم موسی ایلد معا خلقی دعوت ایلد و موسایه معین اوله و خلقی آنک طاعتنه راغب ارله پس موسی علیه السلام ابدی رب اشرح لی صدری و یسر لی امری و احمل عقده من لسانی بقه و اقولی و اجعل لی وزیرا من اهلی هارون اخي اشدیه ازری و اشکره فی امری کی نسجک کثیرا و نذکرک کثیرا آنک کنت نبیا بصیرا) پس الله تعالی موسایه قرنداشی هارونی رجعت محضه دن و هب ابدی نبی اولدی بی حالده یعنی منصب نبوت و رجعت اخوتله اکامیر و وزیر و مشیر و ظهیر ایلدی پس هارونک وجودی موسایه الله تعالی دن رجعت اولدی و آنک نبوتی دخی رجعت محضه اولدی زیرا موسی هارونی الله تعالی دن نبوت معیتله طلب ابدی و هارون موسادن سن ایلد اکبر ایدی و اخ کبیر صغیره شفیق و رحیمدر صغیر اعتبار ایلد و رجعت اخوت و امومیت اعتبار ایلد زیرا موسی ایلد هارون ام واحددن و اب واحددن ایدیلر و حیات طبعیه نک اتنی رجعت امومیت در پس هارونک نبوتندن اقدم هارون موسایه رحیم ایدی و لکن هارونک عدم نبوتی سببیلده دعوتده اکامعین دکل ایدی انکچون موسی علیه السلام (واشرکه فی امری) قولیه نبی اولدی بی حالده آنی معین و ظهیر طلب ایلدی پس هارونک وجودی امر نبوتله موسایه دعوت خلقده ام و وجوه اوزره رجعت اولدی و آنک نبوتی موسی علیه السلامه حقل رجعتدن اولدی) (ولما كانت نبوة هارون من حضرة الرحمة لذلك قال لآخیه موسی علیهما السلام یا ابن ام فناداه بامه لا یبیه اذ كانت الرحمة للام دون الاب او فری الحکمة ولولا تلك الرحمة) (الطبیعیه

في الام) (ما صبرت على مباشرة التربية ثم قال لا تأخذ بلحيتي ولا برأسي ولا تشمت بي الاعداء فهذا كله نفس من انفس الرحمة) (وقتا كيم هارونك نبوت حضرت رجعتن واقع اولديه هارون قرتداني موسى عايمها السلامه بابن ام ديدى آنك رجعتن رجعتن اولديغندن اوتري پس هارون موسايه امي توسطيله ندا ايندي ابني توسطيله ندا ايندي زيرا رجعت مطلقا امي چون حكيمده اوفرد راب امي چون دكلدر * پس رجعتي اوفر اولان ام الله اكندا ايندي واكرامده اول رجعت طبيعيه موجوده اولميدى ام ولدى تربيتنه مباشرته صابره اولميدى آنك نصكره هارون موسايه (لا تأخذ بلحيتي ولا برأسي ولا تشمت بي الاعداء ديدى يعنى صقاله وساجه باشمه ودخى بنم اعداي كادره ديدى پس بونلرك كايسى انقاس رجعتن برنفسدر (امدى) شويله معلوم اوله كه هارون موسى عايمها السلامك نائبي ووارثي ايندي امر مناجاتده نعمتده موسانك هارونندن انفصالند نصكره پس هارون موسانك قومنده نبوت وتصرف ايله وعلم وحالده آنك واري نائبي ايندي پس هارون موسايه محمد صلى الله تعالى عليه وسلمك نوابي منزله سنده ايندي * بونشأت عنصرية دينويه دن آنك انفصالندن ورينه رهايند نصكره زير رسول عليه السلامك نوابي نسبناخوان وارثين منزله سنده دركه ديناده استحقاق اخوته وارث اولد بلر پس انكچون رسول عليه السلام آنك اخواني اولان نوابنه حنين ايندردي * اخ غائبك كندى اخنه حنيني كبي نه كيم حد شده واشوقاه الى لقاء اخواني وارد اولدى قالوا يا رسول الله ما نحن اخوانك قال لهم لا بل انتم اصحابي واخواني الذين يؤمنون بي ولم يروني) پس رسول عليه السلام آنكرا امي چون اخوي اثبات ايندي وحدت مأخذها اشارندن اوتري زير آنك نرفيض الهى بي اسوة حسنه ايله كه اسوة اخوتدر معدن واحدند اخذ ايندرلر پس من غير روية رسول عليه السلامه مؤمن اولان آنك نوابي ابني يزد بسطامى وشيبان راي بونلرك امثالي مشايخ كبي كه علوم باطنه حقيقيه ورثه نوابندرلر واپي حقيقه ومالك وشافعي وائمة مجتهدين بونلرك امثالي كبي كه علوم ظاهره ورثه نوابندرلر رضى الله عنهم اجمعين پس بونلر نوابندرلر كه رسول الله عليه السلامه مؤمن اولد بلر وآنى رويت حسيه ايله كورميد بلر رسول عليه السلام بونلره مشتاق اولدى وبونلر امي چون رسول عليه السلامده اسوة حسنه وارد دركه نسبت اخوت ايله اكوارث اولورلر * وردفي الحديث طوبى لمن رآنى وآمن بي وطوبى لمن آمن بي ولم يرفى سبع مرات) رواه البخارى في تاريخه وابن عاصم في السنه وابن حبان في صحيحه والضياء المقدسى في المختار زير نوابندر اسوة حسنه ايله معبر عنها اولان اخوت واسطه سيله اخذ ايندرلر نه كيم برقر داش آنك شفيعي اولان قرتدانشندن وارث اولور بونشأت عنصرية دن آنك انفصالند نصكره پس هارون موسانك غيبته آنك نائبي وخليفه ميا ايندي وبونيات وخلافت مقيد در * موسى طرفندن اولمغله پس هارون امامت وحكمده موسانك خليفه ميا ايندي انكچون موسى هارونه عتاب ايدوب ايندي زير هارون موسانك غيبته سامر ينك عجلي امرندن اوتري بنى اسرائيل اوزره حكم ايندي * وموسانك مجيئنه صبر ايندي پس موسى هارونك لحيه ورأسن اخذ ايند كده هارون موسايه رجعت اولمغله موسى اوزره غالب اولان غضب كر بدن آنى تنفاس اينكندن اوتري واعدا محضرنده سنا آنك كبر اولان قرتدانشنك لحيه ورأسن اخذ ايند بكي نظر اعداده موسانك نبوتى دعوتنه مغل اولمغله وهارون موسانك نبوتى اظهارنده من عند الله معين وظهير اولمغله موسايه رجعتن اوتري لسان رجعت امويته ومحب رجعتله ندا ايدوب ترجم ايله بابن ام ديوسوال ايندي پس هارون امي توسطيله وسايه ندا ايندي اب توسطيله ايندي * زيرا امك رجعتي ايند حكيمده يعنى عطف شفقتده اوفردر حتى اكر آنك رجعت ذاتيه ميا ومحب طبيعيه ميا ولدى حقنده طبيعيه ميا كوزا ولميدى ولدك تربيه ميا مباشرته صابره اولميدى وهارون موسايه رجعتن اوتري لا تأخذ بلحيتي ولا برأسي ولا تشمت بي الاعداء) ديدى تا كيم صفت غضب موسانك زائل اوله وشيانت اعدادن مندفعه اوله وهارونك ذكر اولشان كلامك كايسى انقاس رجعت رجعتنه دن موسى امي چون برنفسدر تا كيم آنى اول كرب واضطر ايند تنفيس ايله وهارونك كلامى موسايه رجعت اولديغني بونندن مفهومدر زير الواحد مسطور اولان شيتك عبيد دركه اكر موسى الواحه نظر ايندي اول صفتله هارون اوزره ظاهره اولميدى پس الواحد مذ كور اولان هدى ورجعت ايندي پس هارون عليه السلام الواحد اولان رجعت ايله موسايه نطق ايندي پس كانه هارون لسان حال ايله الواحدن اخذ ايندوب موسايه ترجمه ايندي پس بونقدر اوزره هارونك

موسايه كلامى رجعت اوزره رجعت اولدى) (وسبب ذلك) (اي سبب ظهور الغضب من موسى لآخيه هرون) (عدم التثبت في النظر فيما كان في يديه من الألواح التي القاها من يديه فلونظر فيها نظرت لت لوجد فيها الهدى والرحمة) (وموسانك قرتداني هارون امي چون غضبك ظهرونه سبب موسانك يد بنده الواحدن اولان شيتك نظرده موسانك عدم تنبى يعنى عدم تعلق بدر اوليه الواحدك موسى يد بنندن آنك لرى القا ايندي پس كانه موسى الواحه نظرا تمش ايندي ولكن آنك اوزره غضب غالب اولمغله نظر تبت ايله نظرا ايندي پس اكر موسى الواحه نظر تبتله نظر ايندي البته الواحده مسطور اولان هدى ورجعتي آنلره بولوردي (وكتبتاه في الألواح من كل شى موعظة وتفصيلا لكل شى) وقال (ولما سكنت عن موسى الغضب اخذ الألواح وفي نسختها هدى ورجعة للذين هم لهم ربهم رهبون) (قاله دى) (المكتوب فيها) (هو بيان ما وقع من الامر الذى اغضبه مما هو عرون برى منه) (پس الواحده مسطور اولان * هدى موسايه اغضاب ايند امر دن واقع اولان شيتك بيان ايندي يعنى واقع اولان امرى بيان ايند بكمه موسايه اغضاب ايندي ومكتوب اولان امر بجلجلك على وسامر ينك قومي اضلالى وهارونك اضلالدن برافى اينديكه واقع حالده هارون آنك بدن برى ايندي پس اكر الواحه نظر تبتله نظر ايندي قرتداني هارونك براتنه دلالت ايند طريقه مهتدى اولوردي وحالده كه موسى ربي مناجاتده ايككن الله تعالى اكا) (وما بجلجلك عن قومك يا موسى قوليله خطاب ايند كده موسى اكا) (هم اولاء على اثرى وبجلجلك اليك رب لترضى) (قوليله جواب ايند كده الله تعالى اكا) (فانا قد قتنا قومك من بعدك واضلهم الساعرى) ديمش ايندي پس موسى ميقات حقده ايككن سامرى بنى اسرائيل اضلال ايند بكن الله تعالى موسايه اول محله وحى ايند تمش ايندي فرجع موسى الى قومه غضبان اسفا) (والرحمة) (المكتوبه فيها هي الرحمة) (باخيه) (والواحده مكتوبه اولان رجعت قرتداني هارون رجعت ايندي والرحمة قولى مبتدادر عطفدر فاهدى قولنه وآنك خبري محدوفر قرينه قائمه اولديغندن اوتري وخبر محدوفر هي الرحمة قوليدر) (فكان لا بأخذ بلحيتي برأى) (اي محضر) (من قومه مع كبره وانه اسن منه فكان ذلك من هرون شفقة على موسى عليه السلام لان نبوة هارون من رحمة الله فلا يصدر منه الا مثل هذا) (پس بونقدر براوزره موسى هارون عليه السلامك لحيه سن آنك قومي محضرنده اخذ ايند بكي هارونك كبرى وجوديله وهارون موسانك اسن اولميدى * پس بوقول هارونندن موسايه شفقت ورجعت اولدى زير هارونك نبوتى رحمة الله دندر پس هارونندن بونك كبي شفقت ورجعتي اعطا ايندر قولدن غيرى صادر اولميدى يعنى هارونك موسايه بابن ام قولى موسايه شفقت ورجعت ايندي وآنك غضبي كور بدن آنى تنفيس ايندي ونبوتنه تقويت واعانت ايندي زير موسى عليه السلام اهل حجاب قنده خصوصاً اعداء منكرين محضرنده امر نبوته مغل اولان * ورجعت هدايته متافى اولان برامر ايله ظاهر اولدى كه آنك وجودى قنده ضعفا * وميتنك اعتقادنه خلل واعدا طرفندن شجاعت وجدل لازم كاور پس الله تعالى هارونى موسايه رجعت اعطا اينكمله هارون موسايه رجعت وشفقتن اوتري بوقولى ديدى زير هارونك وجودى رجعت الهية محضه دندر پس رجعت وشفقتن غيرى برشى آنك صادر اولميدى ولكن وقتا كيم هارونك (بابن ام لا تأخذ بلحيتي ولا برأسي ولا تشمت بي الاعداء) قولى وجهه ميا تحتل اولدى بروجه بودر كه هارون بوقولى كندى نفسنده رجعتن اوتري بكمه محضر اعداده اهانت كر بدن واعداك اكا شجاعتن مضطرب اولد قده مستشفي وميتشفع اولديغني حالده قائل اوله كه فهم اولام متبادر اولان بوجه در وبروجه دخي بودر كه موسايه آنك رجعتن اوتري قائل اوله تا كيم موسانك اعداي هارونندن اوتري موسايه شجاعت ايند بلر پس هارون نبوتله موسايه اعطا اولشان رجعت الهية اولديغندن اوتري * احتمال اولى دفع ايتكمچون شيخ رضى الله عنه فكان ذلك من هارون شفقة على موسى ديدى (ثم قال هرون لموسى اتى خشيت ان تقول فرقت بين بنى اسرائيل فتجعلني سببا في كفر يقهم فان عبادة الجبل فرقت بينهم فكان منهم من عبده اتباعا للسامرى وتقليدا له ومنهم من توقف عن عبادة) (اي على عبادة فغن هانا بمى الاسلامه كقوله تعالى فانما يجتئل عن نفسه ويجوز ان يكون الظرف) (حتى يرجع موسى اليهم فيسألونه في ذلك) (اي عن ذلك) (خشى هرون ان يسبب ذلك الفرقان بينهم اليه) يعنى موسى هارونه ما شعلك اذرايتهم ضلوا الا تبته في ديد كده هارون موسايه (الى خشيت ان تقول فرقت بين بنى اسرائيل) ديدى يعنى بن خشيت ايندم كه سن بكاديه من بنى

اسرائیل یعنی بنی اسرائیل تفریق یافته تفریق یافته بنی اسرائیل عبادتی بنی اسرائیل تفریق یافته
 پس بنی اسرائیل بر قسم واقع اولدیکه عجله عبادت ایتدی سامری به اتباع ایتمکله واکا تقبیل ایتمکله
 وانلردن بر قسم واقع اولدی که عجله عبادتی اوزره توقف ایتدی موسی آنلره رجوع ایدنجیه پس موسادن
 عجله عبادتی امر نده سوال ایدرلر زیرا سامری کندی خواصیله عجله ایچون بنی اسرائیل اله موسادن دیو
 ظن ایتد کارندن اوتری اعتقاد کلی بی موسانک مجبئنه حواله ایتدیله و موسی کلنجبه ظن اوزره اکا عبادت
 ایتدیله یعنی هارون بنی اسرائیل (انما فتنتم به وان ربکم الرحمن فاتبعونی واطیعوا امری) دیدکده آنلر ایتدیله
 (ان نبرح علیه عاکفین حتی يرجع الیناموسی) یعنی بر عجل اوزره عاکفین اولدیغمر حالده زائل اولمز موسی بر
 رجوع ایدنجیه و امر عجل بر آن ندن سوال ایدنجیه پس بوقسم سامری به اتباع عجله اعتقاد ایتدیله و لکن موسی
 کلنجبه اتباع کاید و اعتقادده توقف ایتدیله و عجله عبادتندن زائل اولدیله و قسم اولک سامری عجله خواصیلر
 اتباع کاید تابع اولدیله و عجله اعتقاد ایتدیله موسانک مجبئنه توقف ایتدیله پس عبادت عجل آنلرک یعنی
 تفریق ایتدی پس هارون علیه السلام خشیت ایتدی بکه بنی اسرائیل بیننده اولان فرقان هارونه نسبت اولنه
 یعنی کرک موسی طرفندن نسبت اولدسون و کرک قومی طرفندن بوقدر اوزره بنسب مجهول اولور و معلوم
 اولدی دخی جا زرد یعنی هارون خشیت ایتدی که موسی بنی اسرائیل بیننده فرقانی هارونه نسبت ایلنه و هارونک
 بوقولی دخی موسی ایچون رحمتی متضددر که اخ مؤمنه سوء ظن ایقاعندن و اسناد مالم یکندن آنی حفظ ایدر
 دیو خوف موسایه نسبتله واقع اولدی و هارونه نسبتله خوف و قوعنه سبب بودر که بنی اسرائیل بعضیسی
 سامری به اتباع عجله عبادت ایتمکله و بعضیسی عبادت اوزره توقف ایتمکله عجله عبادتده بونلرک بیننده
 واقع اولان تفریق هارونه اسناد اوله که قسم اولدن الله ایچون اللهمدن غیر الهه جمیع و مخصوص عبادته
 و عبادته اشرا که هارون سبب اولدی و قسم ثانیکن قلوبنه شک ایقاعی آن ندن اولدی دیو اسناددن خشیت
 ایتدی زیرا که کیم بونلر اعتقاد و یقین اوزره عجله عبادت ایتدیله و موسایه انکار ایتدیله و لکن موسی کلنجبه
 شک اوزره اولدیله پس بینلرنده فرقان واقع اولدی و هارون بوقدر قافانه اشارت ایدوب انی خشیت ان تقول فرقت
 بین بنی اسرائیل دیدی پس بنی اسرائیل کیسی بیننده عبادتده فرقان واقع اولدی و الا مجرد بعضیسی
 سامری به اتباع عجله عبادت ایتمکله و بعضیسی اسلوب سابق اوزره عبادتده یقین اوزره ثابت اولغله بینلرنده
 واقع اولان تفریق اکر هارونک مرادی اولیدی بوجهله تعبیر ایتدی بلکه انی خشیت ان تقول عبادت
 بعض بنی اسرائیل العجله دیردی و هارونک خشیتی بوقدر فرقان واقع اولوردی و لکن قسم ثانی اکر آنلرک بیننده
 موسانک وجودی قشده موسایه اعتقاددن حاصل اولان یقین اوزره ثابت اولیدیله موسانک غیبتده عجله
 عبادت ایتدیله پس بوقدر اوزره بینلرنده فرقان واقع اولدی و بعضلر ایتدیله که موسانک هارون قشده
 البقود یعنی قوم الی کره یوز بیک کسینه ایدی پس عبادت عجلدن خلاص اولدی الا اون بیک کسینه پس
 بوقدر اوزره بنی اسرائیل اوج قسم اوزره اولور (وکان موسی علیه السلام اعلم بالامر من هرون) (بوجهله
 کلنجبه کلام بونک اوزره مبنی ایدی که موسی عجله انکار ایدوب هارون عبادت عجلدن نهی ایتمکله بنی اسرائیل
 بیننده حکم ایتدیکندن اوتری اکا غضب ایلدی و ایتدی (یا هارون ما منعک اذ رأیتهم ضلوا الا تتبعنی افعصیت
 امری) پس هارونک لحیه ورداسن اخذ ایتدی و مقتضای ظاهر دخی بودر و لکن شیخ رضی الله عنه کلامی
 توحید و حقیقه نقل ایدوب بنی اسرائیل و ایتدی موسی علیه السلام امری هاروندن اعلم ایدی زیرا موسی
 هارونک عجل عبادته انکارن مشاهده ایتدکده هارونه غضب ایتدی آن ندن امری اعلم اولغله (لانه علم
 ماعبد اصحاب العجل لعله بان الله قد قضی الایعبدالایاه و ما حکم الله بشئ الا وقع) (زیر تحقیق موسی
 علیه السلام اصحاب عجل که سامریله اکا اتباع ایدن قومدر نه شیئه عبادت ایتدیله عالم اولدی زیرا موسی علیه
 السلام عالم ایدی که تحقیق الله تعالی قضا و حکم ایتدی که اندن غیر بر شیئه عبادت اولنجیه و الله تعالی بر شیئت
 و قوعنه حکم ایتدی الا اول شیئ واقع اولدی پس الله تعالی (وقضی ربک الا تعبدوا الا اياه) قولیه حکم ایتدی که
 اندن غیر بر شیئه عبادت اولنجیه زیرا اندن غیر بر شیئ بوقدر پس هر قنفی شیئه عبادت ظاهر اولورسه
 و بر عبادت قنفی شیئت عبادتی اوزره عاکف اولورسه پس تحقیق اول عبادت الله تعالی به راجعه اولور و لکن

مرجو اولان بودر که موسانک توحیده انتقالی و بوقدر موسی جناب الله مناجاده ایکن الله تعالیکن
 (انافقنا قومک من بعدک و اضلهم السامری) قولندند زیرا الله تعالی موسانک قومنه تفتینی کندی نفسنه
 اسناد ایتدی اندن صکره اضلالی سامری به اضافه ایتدی پس سامری مظهرنده انلری مذل اولان حق
 ایدی انکچون موسی خطاب ایدوب (ان هی الا فتنتک تضل بها من نشاء و تهدی من نشاء) دیدی (فکان
 عتب موسی اخاه هرون لما وقع الامر فی انکاره و عدم اتساعه) (پس موسانک عتبی واقع اولدی قرنداشی
 هارونه هارونک انکارنده و عدم اتساعنده واقع اولان امردن اوتری یعنی قوم بنی اسرائیل عجله عبادت
 ایتد کارنده هارونک انلره انکاری و عبادت عجله عدم اتساعی امریدر) (فان العارف من یری الحق فی کل شیئ
 بل یراه عین کل شیئ فکان موسی یری هرون تریقه علم وان کان اصغر منه فی السن) (زیرا عارف شول
 کسینه در که حق هر شیئده مشاهده ایلده بلکه حق هر شیئت عینی مشاهده ایلده پس موسی علیه السلام
 هارونی علم تریقه سیله تریقه ایدردی زیرا موسی آن ندن اعرف ایدی و اگرچه کیم سنده آن ندن اصغر ایدی یعنی
 ماده موسویده هارون ایچون متعینه اولان تریقه ربانیه علیه الهه الله تعالی هارونی تریقه ایدردی زیرا تریقه
 واقع اولان لایب مطلقندن ته کیم ماده هارونده الله تعالی موسایه تریقه ایدردی زیرا الله تعالی موسایه
 رحمتدن اوتری هارونی بنی ایلدی و نبوتی انکله تکمیل ایلدی و ازرنی انکله شد ایلدی پس موسادن عینک
 وقوعی و عدم تبثله القاء الواحد اندن صدوری و هارونک لحیه سن اخذ ایتدی بر امر قویدر موسی کبی
 کسینه دن قرنداشی هارون کبی کسینه نک حقه که سنا اندن اکبر در غیره توقع ایدی لکن جمیع انبیاء علیهم
 السلام معصومیندر انلرک یدلری اوزره الله تعالی اجرا ایتز الاطاعت و حکمت اولان شیئ و دخی شول
 شیئ که انکله علم و معرفت زیاده اولور پس موسی علیه السلام هارونه تنبیه ایدر و آنی تریقه ایدر که اولدخی
 عجله عبادتندن واقع اولان شیئت اسرارنه منبیه اوله و دخی عجله عبادتی سرندن موسی عالم اولوب اکا تفریر
 ایتدیکی شیئه مطاع اوله زیرا عبادت عجل سر عظیمدر انبیادن طی اولندی نبوتلری حیثیهله پس الله تعالی
 آنلره تعلیم ایدر آنلرک ولای حیثیهله و الله تعالی موسی الهه هارونک تریقه سنده ایدی کرک اول حالده موسی الهه
 هارون عالم اولسون و کرک وقوعنده نصکره) (ولذلك لما قال له هرون ما قال) (یعنی موسی هارونی مر بی اولدی
 اجلدن اوتری وقتا کیم هارون موسایه آنک غضبی مقابله سنده دیدی اول قولی که آن ندن صادر اولدیسه
 یعنی (یا بنی ام لا تأخذ بحیثی ولا براسی انی خشیت ان تقول فرقت بین بنی اسرائیل ولم تر قب قولی فی سورة
 الاعراف قال یا بنی ام ان القوم استضعفونی و کادوا یقتلوننی فلا تشمت بی الاعداء ولا تجعلنی مع القوم الظالمین)
 دیدی پس هارون حقیقت حاله تنبیه ایتدکده نصکره موسی هاروندن ظاهر اوباطنا واقع اولان شیئه محقق
 اولوب رب اغفر لی و لاخی و اذ خلنا فی رحمتک و انت ارحم الراحمین) دیدی و قومندن صادر اولان خطراتی انلره
 اعلام ایدوب کوستردی و سامری به رجوع ایتدی) (رجع الی السامری فقال له ما خطبک) (ای ما شانک
 و ما امر ادک) (یا سامری یعنی فیما صنعت ما عدولک الی صورة الجبل علی الاختصاص) (موسی سامری طرفنه
 رجوع ایتدی و اکا خطاب ایدوب (ما خطبک یا سامری) دیدی یعنی اختصاص اوزره عجل صورتده عدولدن
 صنع ایتدیکنک شیئده شانک و امرک ندر یعنی الهه مطلق عبودیتندن اول صورت عجل عبودیتنه اختصاص اوزره
 عدولک اولان صنعکده مر ادک و غرضک ندر الوهیت مطلقه بی اول صورتده نیچون حصر ایتدک و سائر صورندن
 آنی نیچون تخصیص ایتدک) (وما خطبک من صنعک هذا الشیخ من حلی القوم) و حلی قومدن پوششی صنعکدن
 سنک مر ادک ندر و قومندن مر ادقوم موسادن و حلیدن مر ادحلی قبطیاندر که بنی اسرائیل آنلری قبطیانندن
 استعاره ایتدیله مصر دن خروج ایتمکله قصد ایتد کارنده پس الله تعالیکن (واخذ قوم موسی من بعده
 من حلیم) قولنده حلیمک قوم موسایه اضافی آنلرک یدلرنده و آنلرک تصرفلرنده اولدقلرندن اوتریدر) (حتی
 اخذت بقلوبهم من اجل اموالهم) (حتی قومک قلوبلر ان اخذ ایتدک امواللری اجلندن اوتری یعنی ماللری
 اخذ ایتمکله قلوبلر ماللی اخذ ایتدک یعنی قومک مالی اولان شیئدن پوششی ایجاد ایتدک تا کیم آنلرک قلوبی بوا
 ما اذله اوله زیرا قلوب بالطبع ماله مائله در پس آنلرک قلوبن اخذ ایتمکچون ماللرندن پوششی احداث ایتدک
 (فان عیسی علیه السلام بقول لبی اسرائیل یا بنی اسرائیل قلب کل انسان حیث ماله فاجعلوا اموالکم

فی السماء تکن قلوبکم فی السماء) شیخ یوکلام ایه قلوب ماله مائه اولدیغی استشهد ایدریغی دیرکه زیرا تحقیق عیسی علیه السلام بنی اسرائیل ایتدی ای بنی اسرائیل هر انسانک قلبی مالی اولدیغی مکانه در پس سز اسوا لکزی سجاد فرض ایدک تا کیم قلوبک سجاد اولدیغی قلوبک زما لکزه مائه در پس مالکزی سجاد علوده فرض ایدک تا کیم قلوبک علوده مائه اولدیغی علوده محقه متوجه اولدی و سجاد حضرت علویه الهیه اسمائیه در و مال خزان اسمائیه و کنوز صفا تیه ده اولان اذواق معنویه روحانیه و تجلیات و فیوض الهیه در) (وما تسمى المال مالا الا لکونه) (ای المال) بالذات عیمل القلوب الیه بالعادة فهو المقصود الا عظم فی القلوب لما فیها من الافتقار الیه) (و حال بوکه مال مال الیه تسمیه اولدی الا قلوب بالذات عادت الیه اکا مائه اولدیغی و اتری پس مال قلوبده اعظمه در زیرا قلوبده ماله افتقار حاصلدر پس قلوب بالذات ماله مائه در) (ولیس للصور بقاء فلا بد من ذهاب صورة العیجل) (و حال بوکه صور ایچون بقا یوقدر زیر صور طاریه در ثابته و باقیه دکادر پس عیجل صورتی ذهابدن لابد در زیر طاریه در پس اندر صورت عیجلدن اتری اکا عبادت ایتدی لمالیدن اتری عبادت ایتدی) (ولم يستعجل موسى بحرقه لذهبت الصورة بنفسها) (حرق شرطک جوابی محذوف در قرینه قائمه اولدیغی و اتری یعنی اگر موسی عیجل صورتی حرقه استعجال ایتدی صورت کندی نفسیه زائله اولودی بحرقه و نایده ضیعت کیر صورت عیجله عائددر عیجل اعتبار الیه و یا خود الیه اعتبار الیه) (فعلبت علیه الغیة حرقه ثم نسف رماد تلك الصورة فی الم نساها) (پس موسی علیه السلام اوزره غیرت الهیه غالب اولدی پس اول صورت عیجل و یا خود الیه سامری بنی نار الیه حرق ایتدی آنده نصرکه اول صورتک رمادی یم ایچنه رمی ایتدی رمی ایتدیکله وقتا کیم موسی اوزره تجلی نور شهودی نار صورتده یعنی قهر و سلطنت و جلال صورتده غالب اولدیسه که واحدک کثیده کثیر شهودیدر انکیچون موسانک علوی فرقا نه ایدی قرآنه دکل ایدی و نازک شانی تفریق و تفکیکدر پس موسی اوزره فرقان و تمیز و قوت و ظهور و سلطان و قهر غلبه ایتدی پس بوسردن اتری موسی شول ناری که آنک صورتده نور واحد حق کثرت شجریه ده مشاهده ایتدی صورت عیجل اوزر تسلیم ایلدی که اول عیجل صورتی سامری الیه ایلدی اکا عابد اولان کسینه ایچون حتی نار اول صورتی احراق ایتدی و اجزاء متوحده فی تفریق ایلدی نه کیم تجلی الهی تفریق ایدر هر کسینه به که الله تعالی اکا تجلی ایلدی زیر محدث قدیمک ظهوری قشده باقی قانز بلکه اول تجلی ده مضمحل و متلاشی اولور پس موسی علیه السلام انده صورت عیجل احراقده سجدات وجه الهی خلقی احراق ایتدیکنک صورتی کوستردی و عیجل رمادی یمه نسف ایتدیکنک صورتی رب قدیمک تجلیسی قشده محدثک تلاشیسی صورتیدر فافهم و موسی صورت عیجل تخریق ایتزدن اول سامری به خطا با) (وانظر الی آلهک الذی ظلت علیه عاکفا لخرقته) دیش ایدی پس شیخ رشیدی الله عنه یوقولک حکمن بیان ایدوب ایتدی) (وقال) (موسی) (له) (ای للسامری) (انظر الی الهک فسماء الهی بطریق التنبیه للتعلم للمعلم انه) (ای العیجل) (بعض المجالی الالهیه) (و موسی سامری به وانظر الی الهک) دیدی یعنی الهک نظر الیه پس موسی عیجل الیه تسمیه ایتدی تنبیه طریقه تعلیمدن اتری یعنی عیجل الیه تسمیه ایتدیکنک حکمتی تنبیه طریقه تعلیم ایدی زیر موسی عالم ایدی که تحقیق اول عیجل مجالی الهیه نک بعضیدر که حق تعالی انده بر وجهه ظاهر و تجلیدر) (لخرقته) (ای قال لخرقته زیرا لخرقته دیمک لخرقته دیمکدر یعنی موسی بن عیجل البتة حرق ایدرم دیدی و آنک عیجل تخریق ایتدیکنک حکمتی) (فان حیوانیه الانسان لها التصرف فی حیوانیه الحيوان لکون الله خیرها الانسان) زیرا انسانک حیوانیتی ایچون حیوانک حیوانیتشده تصرف و از در زیر الله تعالی حیوانک حیوانیتی انسانه تسخیر ایلدی قال تعالی و تسخر لکم ما فی السموات و ما فی الارض (ولا سماء و ارضه ایس من حیوان فکان اعظم فی التسخیر لان غیر الحيوان ماله ارادة قبل هو بحکم من تصرف فيه من غیر ابانة) (ولا سماء حال بوکه عیجل اصلی حیواندن دکادر یعنی حیواندن مصنوع دکادر حتی قوم اولان ایجاددن مصنوعدر پس انسان ایچون تسخیرده عیجل حیواندن اعظمدر زیرا تحقیق عیجل حیوانک غیریدر حیوان کبی انکیچون ارادت یوقدر بلکه آنده متصرف اولان کسینه نک حکمتی حسبی اوزره ثابدر ابانت و استعسز یعنی حیوان انسان ایچون مسخر ایکن حیوانده نوعا ابانت موجوددر پس حیوانده انقیاده اعظم اولان جاد که فطرت اصلیه الیه و انقیاد کایله متصرف کندی نفسیه آنک اصلا

حرکت و ارادی یوقدر آنده متصرف اولان وجودک حکم و تصرفنده و انقیاد و استسلامنده در پس انسان ایچون تسخیرده عیجل حیواندن دخی اعظم اولور پس موسی اول عیجل احراق ایدوب آنک رمادی یم ایچره نسف ایتدی (امدی) شویله معلوم اوله که انبیانک کایسی صور حقایق الهیه نوریه روحانیه در و فراغه صور حقایق ظلمانیه و قوای نفسانیه حجابیه در پس انکیچون انبیالیه فراغه بیننده عداوت و مخالفت دائمی واقعه در نه کیم عقل الیه هوا و روح الیه شیطان بیننده مخالفت دائمی در و لکن حق تعالی اول الیه متعین اولان ظهور احدی الیه بوضوح انسانیه ده متعدده ظهور ایتدی تجلیسی متنوع اولدیغی حاله پس تعینات انسانیه ده اختلاف اوزره ظاهر اولدی اسماء الهیه نک آنلرده اختلافدن اتری پس ظهور انسانیه نک کایسی صور الهیه در و لکن اعیان قابله لری و اعتدالات مزاجیه انسانیه لری حسبیه بونلرک نفوسیه اخلاق و اذواقده و ارواح لری علوم و مشاهدات و مشارب و تجلیاتده مختلفه اولدی نه کیم صور و اشکالده و تعینات شخصیه الیه هیئتده آنلرک صور لری مختلفه در وجهته و معارف حقانیه ده و توحیدده و اصول دین قسیده متحددر ایکن پس جمیع انبیاء و کل اول مرتبه ده نفس واحد کبی طریق واحد اوزره رب واحدک که رب الاربابدر عبادیدر پس حق تعالی بونلردن هر بریسنده تجلی ایدر آنک اوزره حاکم و غالب اولان اسمک صورتی اوزره پس آدم ظاهر الیه الهیه صورتیدر و شیث فیض جودی و وهب نوری صورتیدر و ادر پس تقدیس عقلی صورتیدر و موسی سلطان قهر و قوت صورتیدر انکیچون آنک اوزره احکام قهر و صورت ناردن تجلی نور شهودی غالب ایدی پس بونلرک صورتی بری برندن ممتاز در حال و حکم و نفعت و علم حسبیه و هر بری خلیفه اوزره حکمت غالبه حسبیه پس عالمده واقعه اولان صورتک کایسی اگر چه کیم حق واحد واحد ایچون مجالیدر و لکن تجلیات نوعیه و ضمیمه و متلاشیه اولور تجلی الهی کلینک ظهوری قشده پس وقتا کیم حقیق ظهوری و تجلیسی مجلای موسویه اعظم و اجل اولدیسه مجالی صمیمه دن پس آنک سجدات و وجهی عیجل صغیری صورتی حرق ایتدی) (واما الحيوان فهو ذواردة و غرض فقد بقع منه الابانة فی بعض التصرف فان کان فيه قوة اظهر من ذلك ظهر منه الجموح لما یبرید منه الانسان وان لم یکن له هذه القوة او بصادف) (غرض الانسان) (غرض الحيوان انقاد مذلا لما یبریده منه کما یقادمه لاهل الامر) (واما حیوان پس ارادت و غرض صاحبیدر پس وقت اولور که بعض تصرفنده اندن ابانت واقعه اولور پس اگر حیوانده اول ارادت و غرض اظهار یکنک قوتی اوله حتی اولور سه اول حیواندن جوح ظاهر اولور شول شی ایچونکه انسان اندن الی طلب ایدر یعنی اندن امتناع ظاهر اولور و اگر اول حیوانده بوقوت حاصله اولمیتحق اولور سه و یا خود انسانک غرضی حیوانک غرضه مصادف اوله حتی اولور سه یعنی شول مسخر قشده که بر امر حیوانده بر حیوانک تسخیر فی مراد ایدر حیوانک اغراضندن بر غرض موجود اوله حتی اولور سه اول حیوان مذال اولدیغی حالده متقاد اولور انسان آنندن مراد ایتدی کبی شی ایچون نه کیم انسان آنک مثلی اولان انسانه آنندن مراد ایتدی کبی شی ایچون متقاد اولور اغراضندن بر غرض ایچون آنندن مالک توقی کبی و آنندن غیری اغراضندن بر غرض ایچون انسان آنک مثلی انسانه متقاد اولدیغی کبی) (فیما) (متعلق بقوله یقناد) (رفعه الله) (ای المثل به) کالعلم و الجاه والمصعب) (من اجل المال) (متعلق بقوله یقناد) (الذی یرجوه منه) (یعنی انسان آنک مثلی اولان انسانه اغراضندن بر غرض ایچون متقاد اولور شول شیدده که الله تعالی اول مثلی آنک اوزره اول شیدله رفع ایتدی علم و جاه و منصب کبی مال اجلندن اوتریکه اول مالی آنندن رجا ایدر) (المعبر عنه فی بعض الاحوال بالاجرة) (اوله مال که بعض احوالده آنندن اجرت الیه تعبیر اولدور) (فی قوله) (متعلق بقوله رفعه الله ای و رفع الله الانسان علی بعض) (مبین فی قوله و رفعنا بعضهم فوق بعض درجات لیخذ بعضهم بعضا سخرا) (والله تعالی انسانک بعضیسی بعض آخر اوزره رفع ایتدی کبی الله تعالی نک) (ورفعنا بعضهم فوق بعض درجات لیخذ بعضهم بعضا سخرا) (قولنده معیندر یعنی بر آنلرک بعضیسی رفع ایتدی غیر بعض اوزره درجات الیه یعنی رزقه که بریسی غنیدر و بریسی فقیردر و بریسی ازاددر و بریسی بنده در و بافضائل و اخلاقده حقایق سلیمه کتوره شد که در لیاقت تفاوتی اخلاق حسنه اعتبار الیه در پس هر کسینه نک کیم خلقی ابورک اوله آنک درجه سی بلندر کدر تا کیم آنلرک بعضیسی بعض آخری سخری اتخاذ ایدر یعنی حیوانلرکده عامل اتخاذ ایدر یعنی آنلردن بر جمع

حتى ظاهر ومجلى اولورسه پس اول صورتده عبادت اولور ويا خود عبادت تسخير ايله خلقك امواله واصحاب
 جاه ومناصبه عبادتلى كبرى وعبادت تسخير ايجون عرفا اسم يوقدر زير عبادت مثال ايجون مخصوصه در
 ولكن عبوديت قسمنده متحققه در زير اشول كسسه نك كه محبت واسطنتى سنك قابلكده ظاهر اوله پس سن
 انك عبدى سن) (قلايد من ذلك لمن عقل وما عبدتني من العالم الا بعد التلبس بالرفعة عند العابد والظهور
 بالدرجة في قلبه) (پس هر صورتده حقل معبود اولسندن لابد در شول كسسه ايجونكه هر صورتده حتى
 فهم ايله وحابوكه عالمن برئى عبادت اولندى الا عابدك قننده رفعتله متلبس اولد قنندكره و عابدك قابنده
 درجه ايله ظهور در نكده) (ولذلك تسمى الحق لنا برفع الدرجات ولم يقل برفع الدرجة فكثير الدرجات في عين
 واحدة فانه قضى ان لا يعبد الاياه في درجات كثيرة مختلفة اعطت كل درجة مجلى الهيا عباد فيها واعظم مجلى
 عبد فيه واعلاه الهوى كما قال افرايت من اتخذ الهه هواه فم هو اعظم معبود فانه لا يعبد شئ الا به (يعنى عالمن
 عبادت اولدان اشيا نك هر برئى عابدك قابنده رفعتله متلبس اولوب درجه ايله ظهور در نكده عبادت
 اولنديغندن اوترى حق تعالى بزه رفع الدرجات ايله متسببى اولدى يعنى كندى نفسى رفع الدرجات ايله
 تسببه ايلدى و رفع الدرجة ديمدى زير اهر درجه ده اولان معبود اتدن بر شيتك عبدى وارد در اول درجه ده
 حقيقت اولورده معبود اولان حقد در پس اول درجه ده اولان عابد قننده حق رفعتله متلبس اولد قنندكره عابد
 ا ك عبادت ايدر پس حق رفع الدرجات اولور پس الله تعالى درجائى عين واحده ده تكثير ايلدى زير تحقيق
 الله تعالى قضا وحكم ايتد بكه درجات كثيرة مختلفه ده آندن غيرى برئى عبادت اولنجه كه هر بر درجه
 بر مجلى الهى بي اعطا ايلدى كه حق اول درجه ده عبادت اولندى ومجلا نك اعظمى واعلا سكه حق انده
 عبادت اولندى هوادر نه كيم الله تعالى (افرايت من اتخذ الهه هواه) ديدى پس هوا معبودك اعظميدر
 زير برئى عبادت اولنزالا هوا سبيله پس اشياء معبوده ده هواسارى اولوب جميع اشيا نك عبادت اولنغله
 جميع اشيا نك عبادتلى دخى هواده ظاهر اولنغله هوا اعظم معبود در) (ولا يعبد هو الا بذاته) (وطالبوكه
 هو عبادت اولنزالا كندى ذاتيله يعنى الاينه هوا ايله كه عابدك قابنده معبودك محبتندن منبعت اولور
 نه كيم شيخ رضى الله تعالى عنه بونده اشارت ايدر كه عبوديت تاله ايله تسخير بر عابد ايجون واقع اولنر قنى عابد
 اولورسه الا عابدك هوا سبيله پس هوادن غيرى برئى عبادت اولندى وهو اصم و طاعوت در شول
 كسسه ايجونكه وجودده حقدن غيرى برئى مشاهده ايد و اما عارف قننده پس هوا اعظم مجلا در كه
 حق انده عبادت اولندى وهو ايد باطندر آتاك عيني ظاهر اولنزالا اصنامده واصنامك مراتبى كلياتده انواع
 معبوده نك عددى سبيله (وفيه اقول شعر) (و حق الهوى ان الهوى سبب الهوى * فلول الهوى في القلب
 ما عبد الهوى) (وهو اعظم معبود اولوب نه كندى ذاتيله معبود اولديغلك حقدندين ديرم حقل كندى
 ذاته اولان حب الهى ومحبت احدى حقيجون تحقيق آتاك حب احدىسى اولان هوا هواى جزئيك
 سبيلدر كه صور تعيناتده حقل نترلاقى سبيله هر متعينده ظاهر در * پس اكر هواى الهى وحب باطنى
 معتوى قابنده ثابت اولميدى نفسه ظاهر اولان هوا عبادت اولنزدى زير هواى ظاهر نفسى اول هواى
 باطن معنويك عينيدر كه تعين قابيدن تعين نفسى به متزلدر كاده هو انك احدى معيتيله قال الشيخ رضى الله
 عنه في الفتوحات (شاهدت الهوى في بعض المكاشفات ظاهرا بالالوهية قاعدا على عرشه وجميع عبده
 حافين عليه واقفين عنده وما شاهدت معبودا في الصور الكونية اعظم منه) (الانرى علم الله بالاشياء ما اكمل
 وكيف تم في حق من عبده هوا واتخذها الهافقال واضله الله على علم والضلالة الحيرة وذلك) (اي التتميم
 والاضلال) (انه) (الصحيح راجع الى الحق ويجوز ان يكون للشان) (لما رأى هذا العابد ما عبد الا هو انا بقيادة
 لطاعته فيما امر به من عبادته من عبده من الاشخاص حتى عبادته لله) (وفي بعض النسخ حتى ان عبادته لله
 كانت عن هوى ايضا لانه لم يقع له في ذلك الجانب المقدس هوى وهو الارادة بعجته ما عبد الله ولا اثره على
 غيره) (اشيا به اولان علم الهى بي سن كور عرض ديمن كه انى شئ اكمل ايتدى علم الهى نه اكملدر الله تعالى علمى
 نيجت تميم ايلدى شول كسسه نك حقدنكه كندى هوا سبه عبادت ايتدى و انى اله اتخاذا ايتدى پس) (واضله الله
 على علم) (ديدى يعنى الله تعالى انى علم اولورده اضلال ايلدى و حال بوكه ضلالت حقدنر پس الله تعالى ضلالت

اولان حیرت الیه اتمام واکمال ایلدی و بوتتمک و یاخود اضلالک یانی بودرکه وقتا کیم حق تعالی بوعابدی
ییلدی و یاخودشان بودرکه وقتا کیم حق تعالی بوعابدی ییلدی که عبادت ایتدی الا کندی هواسنه و بوتقدیر
اوزره لما رای قولنک فاعل ضمیری حقّه راجع اولور و هذا العابد قولى رأى قولنک مفعول اولی اولور
و جائزدرکه (انه ضمیری من عبد هواه) قولنده من قولنه عابد اولور اى قولنک فاعل ضمیری دخا کا عابد اوله
و هذا العابد قولى مفعولیت اوزره منصوب اوله یعنی وقتا کیم هوا به عابد اولان کسسه ییلدی بکه بوعابد عبادت
ایتدی الا هواسنه و هواسنک طاعتنه انقیاد سهیله شول شیده که هوا سی کا اول شینله امر ایدر اول شئی
اشخاصدن شول شخصک عبادتدن اولدیغی حالده که عابد کا عبادت ایلدی حتی عابدک الله تعالی به عبادتی
دخی هوا جهتدن واقعه اولدی سائر اشیا ناک عبادتی کبی زیرا شان بودرکه اگر عابد حق ایچون اول جناب
مقدس الهیمده هوا واقعه اولمیدی و هوا ارادتدر انواع محبتدن برنوع محبتله یا محبت نجات و در جاتدر و یاخود
نفک کالی محبتیدر و یاخود حق صفاتی محبتیدر و یاخود محبت ذاتیه در عابد الله تعالی به عبادت ایتدی
و دخا انی غیر اوزره ترجیح ایتدی (و كذلك كل من عبد صورة من صور العالم فالتخذهما الهما المتخذهما
الا بالهوى فالعابد لا يزال تحت سلطان هواه) (یعنی عابدک الله تعالی به عبادتی هوا دن اولدیغی کبی که هوا
صور معنویه دن برنوع صورته محبتک ارادتدن عبارتدر کذلک هر کسسه که صور عالمدن بر صورته عابد
اولدی اول صورتی اله اتخذ ایتدی انی اله اتخذ ایتدی الا هوا الیه پس عابد زائل دکادر هوا سی سلطنتنک
تختنده محکوم اولقدن هر قنخی شیده عبادت ایدر سه هوا الیه عبادت ایدر بعضی عشق الله تعالی به اطلاق
ایتدی لر حقیقه نظر ایتکله زیرا حقیقه عشق و عاشق و معشوق وجود واحد در فرق یوقدر لا اعتبار الیه
علم و عالم و معلوم کبی پس قنکیم قاعدة توحید مقرر اوله و ظاهر و باطنده وجود واحد حقدن غیر ظهور
و تجلی اعتبار یله برشی موجود اولور * پس الفاظه مشاهده یوقدر) (ثم رأى المعبودات تتنوع فى العابدین)
(یوقول عطفدر و ذلك اذا رأى قولنده رأى قولنه) (فكل عابد امر اما يكفر من يعبد سواه والذي عنده
ادنى تنبه يحار لاتحاد الهوى بل لاحدية الهوى فانه عين واحدة فى كل عابد) (اندن صکره وقتا کیم الله تعالی
معبودات کونیه و اعتقادیه ییلدی بکه عابدینده مختلفه اولور و یاخود هواسنه عابد اولان کسسه وقتا کیم
معبوداتی ییلدی که عابدینده متنوعه اولور * پس هر عابد که امور دن بر امره عابد اوله اول امر دن غیر امره
عابد اولان کسسه بی تکفیر ایدر شول عابد که آنک قننده ادنی تنبیه حاصل اوله معبودات متنوعه ییننده حاضر
اولور بر معبودی سائر معبودات ییننده عبادت ایچون تخصیص ایدر من جمیع معبودانده هوا متحد
اولدیغندن اوتری بلکه هوانک احد یئندن اوتری زیرا تحقیق هوا عابدک کلیننده عین واحد در اتحاد الیه
احدیت ییننده فرق بودرکه اتحاد اثنییتی اقتضا ایدر واحدیت اقتضا ایتد) (فاضله الله ای حیره علی علم بان کل
عابد ما عبد الا هواه ولا استعبده الا هواه سواء صادف الامر المشروع ولم يصادف) (لما نك جوا يدير وجوابه
فانك انما ترى شرط الیه جزایننده طول کلامدن اوتریدر و تعلیمک توسطندن اوتریدر یعنی دیک اولور پس الله
تعالی اول عابدی اضلال ایلدی یعنی انی علم اوزره تحمیر ایلدی که تحقیق هر عابد عبادت ایتدی الا کندی
هواسنه و عبودیتده انی استعمال ایتدی الا کندی هوا سی علی السویه در کرک انک هوا سی امر مشروع
مصادف اولسون و کرک مصادف اولسون بان کل قولى علی علم قولنه متعلقدر) (والعارف المكمل من رأى كل
معبود مجلى للحق بعبد فيه) (و عارف مکمل شول کسسه در که هر معبودی حق ایچون بر مجلی مشاهده ایدر که
حق انده عبادت اولور یعنی عارف مکمل حتی ذاتیه صور کثرتدن غنی مشاهده ایدر و صفات و تجلیات الیه جمیع
مظاهر وجودیه در معبودات صوریه و حسیه ده ظاهر و مجلی مشاهده ایدر معبوداتک کثرتی انی تحمیر ایتد
بلکه هر معبودی مجلای الهی مشاهده ایدر که حتی انده عبادت اولور و هر مجلی حسیله کندی دخا حتی
انده مشاهده ایدر) (ولذلك سموه كلهم الها) (و هر معبود مجلای الهی اولدیغندن اوتری عابدینک کلیسی
معبودی الیه الیه تسبیح ایتدی لر یعنی صفیاتک عابدی اولان عابدینک کلیسی کندی معبودی الیه الیه تسبیح
ایدر لر) (مع اسمها الخاص بحجر او شجر او حيوان او انسان او كوكب او ملك) (یعنی عابدینک کلیسی شجر و حجر دن
اولان معبوداتک کلیسی الیه الیه تسبیح ایدر لر اول معبودک اسم خاصى وجود یله که اول اسم حجره و یاخود

شجره و يا خود حيوانه و يا خود انسانه و يا خود كوكبه و يا خود ملكه مخصوصه و يعنى هر برسى كندى معبودى
 اله ايله تسميه ايدروا كرم معبودى مثلاً حجر اواسه و اول حجر در ديو سوال اوانسه اول حجر كسماسى اولان شئى
 حجر ايله تسميه ايدوب حجر در ديو جواب ايدر و شجر و حيوان و سائر معبودات دى بونك كيميدر) (هذا اسم
 الشخصيه فيه) يعنى هر بر عابد مثلاً حجر اولان معبودى حجر ايله تسميه ايدوبكى بواسم اول معبودك حقه ده آنك
 شخصيتى ايدردن تعين نوعيله اندنصكره تعين شخصيله متعينه اولان ماهيت حسيه له) (والا الوهيه من تبه تخيل
 العابد له انما من تبه معبوده وهى على الحقيقة مجلى الحق لبصر هذا العابد الخاص المعتكف على هذا المعبود
 فى هذا المجلى المختص) (والوهت من تبه جامعه كايه در حجر در و يا خود شجر در معبود اتخاذايدن عابد تخيل
 ايدركه الوهت شجر و حجر در اولان معبوديك من تبه سيدر يعنى كندى معبودى اول من تبه ده متعيندر
 و حال بوكه الوهت على الحقيقة حقل مجلا سيدر بوعايد خاصك بصري ايجون كه بوجلاى مختصه بومعبود
 اوزره معتكف در يعنى الوهت من تبه رفيعه كايه در كه هر معبودك عابدى تخيل ايدركه اول من تبه كندى
 معبوديك من تبه سيدر و كندى معبودى اول من تبه ده متعيندر و اول من تبه دى كندى معبودنده متعينه در
 و حال بوكه حقيقه ده هر معبودده متخيله اولان من تبه الوهت الوهت مطلقه دكادر بوجلاى خاصه بومعبود
 اوزره معتكف اولان عابد خاصك بصري ايجون حقل مجلا سيدر كه حق انده وجه خاص ايله متجليدر و عابد
 اول وجه خاصى اول من تبه رفيعه ظن ايدردن بوعايد مجلاى خاصك تعينيله واقع اولان حقل تعينى حكيميله
 محتجب اولدى اول مجلاى خاصه متعين اولان وجه حقدن زير عابد انجق تعينى مشاهده ايدى آنك نفسى
 و تعين شخصى و نوعيسى جزق اولديغندن اوترى زير عابد قيد تعيندن منطلق اوليدى كندى معبودنده
 متعين اولان وجه حقي مشاهده ايدردى و اگر كندى معبودنده وجه حقي مشاهده ايديدى معبوداتك
 كايسته بر وجهه حقل تجلى و نظم و وزن مشاهده ايدردى پس بر مجلاى خاصه اول من تبه رفيعه و حقيقت
 جعيه و كليه فى حصر ايجردى الامكر اول مجلاى خاص مجلاى انسان كامل اوله كه مظهر ريت كايه ايله و قابليه
 وسعت جعيه ايله اول من تبه جعيه الهيه انده ظهور كايه ظاهره و متعينه در) (ولهذا قال بعض من عرف
 الامر هكذا مقالة جهالة) (وفى بعض النسخ من لم يعرف مقالة جهالة) (وفى بعضهم من لم يعرف مقالة جهالة)
 يعنى بواجادن اوترى امرى بويله عارف اولان كسمنه مقالت جهاله كجى يعنى امرى جاهل اولان كسمنه نك
 قولن ديدى و يا خود مقالتى جهاله عارف اوليان كسمنه و يا خود جهالات مقالتى عارف اوليان كسمنه ايدى
 (ما نعبدهم الا ليقربونا الى الله زلفى مع تسميتهم اياهم الهه) (بزمعبوداته عبادت اتخاذا بزي انرا لله تعالى به
 زلفى و قربانقرب ايله در مع هذا اول معبوداتى انرا الهه ايله تسميه ايديدى يعنى حق ايجون و حدى اثبات
 ايدوب كندى معبوداتك عبادت اتخاذا الوهيت اعتقادى ايله بلكه الله تعالى به توسل ايجون عبادت ايدردى
 و معبود لى تسميه ايديدى بلكه الله ايله تسميه ايدردى پس انرك شعور لى بوقدر كه انرا معبوداتك لى الله ايله
 تسميه ايديدى كارى اوزره كرم معبوداتك لى الوهيت اوليدى انرا الله تعالى بلكه حقيقتى اولوردى پس انرا ايله
 تقريرده نيك نيك معناسى و اردر و حال بوكه انرك شعور لى اوليدى كه الله تعالى به وسيله اولان شئى اله دكادر
 پس كانه عابدن فطرت ايله معنادى الوهيتى بيلمدر و تعيناته متعجب اولد بلى پس صور كثر قنده واقف
 اولد بلى) (حتى قالوا اجعل الالهة الها واحدا ان هذا الشئ عجب فانتكروه بل تعجبوا من ذلك فانهم وقفوا مع
 كثرة الصور ونسبة الالهة لها) (حتى صور كونه نك شجر و حجر كجى مثلاً عبادت اوزره عاكف اولان عابدين
 اجعل الالهة الها واحدا ان هذا الشئ عجب) ديد بلى يعنى رسول الهه متعده به اله واحدى اتخاذا ايدى
 واله واحده مى دعوت ايدرد تحقيق بوجعل شئى عبادت پس انرا اله واحد انكارا بتد بلى يعنى الهك وحدته
 انكارا بتد بلى بلكه اله واحد دعوتن متعجب اولد بلى زير انرك كثر صور قنده الوهيتك اول صورته نسبى
 قنده ثابت اولد بلى يعنى عابدندن هر برسى عبادت ايجون صور كونه در بصورت اتخاذا ايديدى بلى الوهيتى
 اول صورته نسبت ايديدى بلى اول صورته قنده واقف اولد بلى عابدنك تعددى حسيه الهه نك تعددن اعتبار
 ايديدى كجى كيم بونردن هر بر عابد عابد آخر معبودنه منكر در زير هر بر قوم بر صورتى اتخاذا ايديدى
 و قوم آخر دى صورت اخراى اله اتخاذا ايديدى كرن و انك عبادت اوزره عاكف اولد قنر بيلورلر پس رسول

بونلرى اله واحده دعوت ايديدى كندى انرا برى برينه خطاب ايدوب ايديدى عابدنك تعددى حسيه الهه متعده
 اولان الهه بى رسول اله واحد ايدوب اكاهى دعوت ايدرد پس اله واحدى انكارا بتد بلى بلكه الهه متعده بى
 اله واحد جعلدن تعجب ايديدى بلى زير فى الحقيقة الهه متعده اله واحد اولان زير اله واحد الهه متعده در نك
 دكادر جناب وحدت حق تعدد و تكثيردن متعاليد و الهه متعده در اله واحد دعوت ايديدى بلكه بونلردن بيلورلر
 ايدوب مبدأ كل اولان من تبه الوهيتيه دعوت ايديدى بلكه اقولنده لام الى معناسنه در) (بجاء الرسول فدعاهم
 الى اله واحد يعرف ولا يشهد) (على صيغة المجهول) (بشهادتهم انهم ائبتوه عندهم واعتقدوه فى قولهم
 ما نعبدهم الا ليقربونا الى الله زلفى) (يعنى انرا وحدت حق اثبات ايديدى كندى پس رسول انرا كدى و انلرى اله
 واحده دعوت ايديدى بلكه انرك قنده معرف و قدر و مشهود دكادر انرا شهادت ايديدى بلكه انرك) (ما نعبدهم الا ليقربونا
 الى الله زلفى) قولارنده كه تحقيق انرا اله واحدى انرك قنده اثبات ايديدى بلى و كاك اعتقادا بتد بلى و اصنام
 مشهوده بى وحدت حقه و سائل اتخاذا ايديدى بلى رسول انرك حقه اعتقاد لى و وحدت حقه ايمان قابليت لى
 مشاهده ايديدى كندى انرا اله واحد دعوت ايديدى بلى شهادتكم قولى يعرف قولنه متعلقدر و قولى بلى
 بشهادتكم قولنه متعلقدر (لعلهم بان تلك الصور حجارة) (يعنى حق انرك قنده معرف و قدر غير مشهود در زير
 انرا عالم در كه اول صور مشهوده حجارة در الوهيتن بر شيدده دكادر) (ولذلك قامت الحجة عليهم فى منعهم
 عن عبادتهم بقوله قل سمعتم فاستمعواهم الا بما يعلمون ان تلك الاسماء لهم حقيقة) (و اول صورت حجارة
 اولان شئيه انرا عالم اولديغندن اوترى حق طرفندن انرا اوزره حقت قائمه اولدى انلرى اول حجارة به عبادت لى در ن
 منع ايديدى كندى الله تعالى (قل سمعتم) قوليله يعنى الله تعالى رسوله خطاب ايدوب سن انرا دى كه الهه كرى
 من تسميه ايديدى چونكه انرا عبادت ايدردن زير الله اسميله مسمى اولان وجود واحدن غيرى بر شئى عبادته
 مستحق دكادر پس انرا دى الهه لى تسميه ايديدى بلى اول اسم ايله كه عالم در كه تحقيق اول اسم حقيقه انرا
 مخصوصه در يعنى انرا حجر و شجر و كوكب دن اتخاذا ايديدى كارى معبود لى نك اسماسند در سوال اولد قنرنده
 هر معبوده مخصوص اولان اسميله انى تسميه ايدردى يعنى حجرى حجر ايله و شجرى شجر ايله و كوكبى كوكب ايله
 تسميه ايدردى پس كندى قولارى ايله لازم اولورلر زير حجر و شجر كجى اولان معبودات عبادت اولمغه لايق
 دكادر) (واما العارفون بالا مر على ما هو عليه فيظنون بصورة الانكار لما عباد من الصور لان من يهتم فى العلم
 تعطيم ان يكونوا بحكم الوقت) (تابعين) (الحكم الرسول الذى آمنوا به عليهم) (تعلق بقوله فيظنون الذى به
 سمعوا مؤمنين و ما علم الهى وكشف ربائيله امرى على ما هو عليه عارف اولنر پس صور عابدن عبادت
 اولان شئيه انكار صورته عابدين اوزره ظاهر اولورلر زير تحقيق علمه آنرك من تبه لى انرا اعطا ايدركه
 انرا ظاهر اوقتك مقتضاسى اوزره رسول وقتك حكمه كه انرا مؤمن اولد بلى رسوله تابع اوله لرا و بلى رسول كه
 انك سبيله انرا مؤمن اولد قنرى اعتبار اوزره يعنى اولياى محققين و عرفاى كاملين امر وجودى على ما هو
 عليه عارفن و مظاهر كونه ده وجود واحد حق مشاهدن و جميع صور معبوداتك معبود اولان معبود حقيقتى
 اولديغن مكاشفين ايدن صور عابدن متخذه اولان الهه متعده نك عبادت اوزره عاكف اولان عابدين اوزره
 صورت انكارا بلى ظاهر اولورلر زير علم الهيه انرك من تبه لى انى اعطا ايدركه ولى وقت اولان رسولك حكمه
 و شرعى مقتضاسى اوزره اوله لرا و كامؤمنين اوله لرا كجى كيم حقيقتده عرفاء مكاشفين در زير انبيا و رسل
 حدود شرعيه و احكام دينيه اصحاب ايدردن بونرك سلطنت ظاهره لى و دولت قاهره لى حقل ظهور و ظاهره
 و معرفت و عبادته باعته اولان نشأت انسانيه كايه نك انسانى مقتضيه در پس بر نيك بونى دورنده
 موجودين اولان اولياى عارفن معاملات ظاهره و احكام شرعيه ده ظاهره اول بليك حكمه تابعلدر
 و انك شرعيه منتشر علردر و اول نييتك دينه ناصر لدر) (ان تصروا لله بنصركم) و باطنه و اردات الهيه
 و تجليات ربانيه احكامى اوزره در لى پس انرا باطن و حقيقت اوزره اوليا و عارفن در لى و اما ظاهره انبيايه
 مؤمنين تسميه اولنورلر) (فهم عباد الوقت) (پس عارفن وقتك عبادت زير هر وقت مجالى الهيه در
 بر مجلدر كه حق تعالى انده بعض صفاتك تجلى ايديدى انكچون دهر اسماء الهيه در براى مدر قال عليه السلام
 لا تسبوا الدهر فان الدهر هو الله) پس حق تعالى هر وقتده بر تجلى ايديدى بلى پس هر وقتده ناسن اوزره

اول وصفك حكمي غالب اولور كه الله تعالى انكه اول وقتي تجلي ايلدي * پس اول وقتي مبعوث اولان رسول
اول وصفك كالي ايچون مظهر اعظم در كه الله تعالى اول وصف ايله اول وقتي مظهر نندن اول وقتي تجلي ايدر
اول رسول اول وقتك روحيدري * پس رسول خلقي اول وقتي متجلي اولان حقه دعوت ايدر * پس انك
طاعت حق طاعتيدر (من بطع الرسول فقد اطاع الله) پس انك چون رسوله ايمان واكاطاعت لازمدر پس
هر مظهره حق عارف اولنرا كل وجه اوزره حق انده مشاهده ايدوب آنك حقي اعطا ايدر لر وحق اتباع ايله
اكاتباع اولور لر * پس عارفيك حقه معامله لري وقتك حسي اوزره در وپو وچو هك بعضيسيدر (مع علمهم
اي العارفين) (بانهم) (اي عبدة الاصنام) (ما عبدوا من تلك الصور اعيانها) (متعلق بقوله فيظهرون يعني
عارفين صورت انكار ايله مظهر بندر انرا عالم ايكن كه تحقيق عبدة اصنام اول صور دن انرك اعيانته يعني
وجودات ظاهره لربنه عبادت ايتدي لر) (وانما عبدوا الله فيما يحكم سلطان التجلي الذي عرفوه منهم) (اي من
المعبودين) بلكه الله تعالى به اول صورده عبادت ايتدي لر سلطان تجلييك حكمي حقيقيه اول تجلي بي انر
معبود بندين ادرال ايتدي لر يعني عارفيك مشاهده وشار بنده بويله محقق ايكن كه عبدة اصنام صور
اصنامده الله تعالى به عبادت ايتدي لر هر بر صورتده حق تعالى متجلي اولوب بر مجلييك سلطنتي انده حاكمدر پس
معبود بندين ادرال ايتدي كاري تجلي سلطنتيك حسي اوزره الله تعالى به عبادت ايدر لر بو تقدير اوزره بحكم قولي
عبدوا الله قولنه متعلق اولور و عرفوه قولنك فاعل ضميري عابدينه عائد اولور و معقول ضميري سلطان التجلي
قولنه عائد اولور و بحكم قولي مع علمهم قولنه متعلق اولوق و عرفوه قولنك فاعل ضميري عارفينه و منهم قولنك
ضميري عابدينه عائد اولوق دخی جائز در يعني عارفين عابدين اوزره انكار ايلسه ظهور ايدر لر عابدينه ظاهر
اولان سلطان تجلييك حكمي سبيله اويله تجلي له عارفين عابدين بندين اني عارف اولد بلر انرا عالمين ايكن كه عابدين
اول صور دن انرك اعيانته عبادت ايتدي لر بلكه اول صورده الله تعالى به عبادت ايتدي لر كانه حق تعالى عابدين
مظاهر نده متجلي اولديغن عارفين عالمين ايكن وقتك حاكمي اولان رسولك شرعنه اتباعا و اكانه ادا اول عابدينه
وانرك معبود لربنه انكار ايدر لر (وجمله المنكر الذي لاعلمه بما يجلي) (وجه اول اوزره و مؤمن منكر كه
مظاهر معبودانده متجلي اولان حقه آنك علي بو قدر اول معبودانده متجلي اولان حقه آنك علي بو قدر اول
معبودانده متجلي اولان حقه جاهد اولدي و اني فهم ايتدي (وستره) (معطوف على قوله وجهه وفي نسخة
صححة ابستره وفي البعض وبستره) (العارف المكمل من بني و رسول و وارث عنهم) (و بني و رسول دن و دخی
وارثدن اولان عارف مكمل معبودانك مظاهر نده ظاهر اولان حقی انردن ستر ايتدي اول معبودات
مظاهر نده انرك حقه عبادتدن كوروب انرا اوزره انكار ايله ظاهر اولمغله و عارفك ستر ايتديك حكمي
بودر زيار عارف تعظيم و تكريم واجلالدن اوتری و اهل احتجابك مبلغ علي اولان تعيين و تشبيهدن حقی تنزيهدن
اوتری حقی ستر ايدر دخی امدن سلوك ايتكده و تقيددن اطلاقه توجه ايتكده مستعد اولان كسنيه بي تكميل
ايچون تاكيم صور جريته دن اجتناب ايتكده معنای مطلقه مهتدي اوله لرو اطلاق و تقيد بيني جمع ايله لر
واوستره قولي (فيظهرون بصورة الانكار) قولنه معطوف اولوق جائزدر و عنهم قولي اهل احتجاب اولان
عابدينه راجعدر) (فامرهم بالانتزاح) (اي امر العارف المكمل اهل الاحتجاب الذين يعبدون الاصنام
عن تلك الصور لما انتزح عنهم رسول الوقت اتباعا للرسول طمعاني محبة الله اياهم بقوله قل ان كنتم تحبون الله
فاتبعوني يحببكم الله) (پس عارف اصنام عابدين اولان اهل احتجابي اول صور دن اجتناب ايله امر ايتدي
زير رسول وقت اول صور دن اجتناب ايتدي و اول صورده حقه عبادت شرع ايتدي * پس عارف انرك
اول صور دن انتزاح ايله امر ايتدي رسوله اتباعدن اوتری الله تعالى انرك محبة جي ازيدانده طمعدن اوتری
ور و لك اتباعنده محبت الهية ناك حقيقي الله تعالى انرك (قل ان كنتم تحبون الله فاتبعوني يحببكم الله) قوليله
نا تدر كه الله تعالى محبت الهية بي اتباع رسوله حواله ايتدي و تبعيت رسول ايچون محبت الهية بي نتيجه
ايتدي * پس عارف رسولك تبعيته متوقفه اولان محبت الهية ناك زياده لكندن طمعدن اوتری رسول تبعيت
ايدوب اول صور دن اجتناب ايله امر ايدر * پس وجه مشروح اوزره امرهم قولي فعل حاضی اولور * پس
ضمير فاعل عارفه راجع اولور و ضمير معقول اهل حجاب راجع اولور و امر قولي رفع ايله مبتدا اولوب ضمير

عارفينه عائد اولوق و بالانتزاح قولي خبر اولوق جائزدر يعني عارفيك امری اول صور دن اجتناب عائددر
رسول عليه السلام انردن اجتناب ايتديكندن اوتری) (فدعا الى اله بصمد اليه ويعلم من حيث الجملة ولا يشهد
ولا تدر كه الابصار بل هو يدرك الابصار للطفه و سر يانه في اعيان الاشياء فلا تدر كه الابصار كما انها لا تدر
ارواحها المدبرة اشباحها و صورها الظاهرة) (پس رسول عليه السلام وجود مطلق اولان الله دعوت
ايتديكده وجود و زرقده اكا احتياج اولور و جميع امورده اكا قصد و مراجهت اولور و اول غير محتاج دكدر
واجال و اطلاق حقيقيه معلوم اولور و تقيد و تفصيل حقيقيه انك ذاتي مشاهده اولور و دخی ابصاراني ادرال
ايتديكده اول ابصاري ادرال ايدر اعيان اشياء انك لطفندن و سر يانندن اوتری پس ابصاراني ادرال ايتدي
نه كيم ابصار ادرال ايتدي كند بلر شول ارواحي كه انرك اشباح و صور ظاهره من مدبره در * پس اشباح
و صور مدبره اولان ارواحي ابصار ادرال ايتديكده طريق اولويت اوزره ارواحك باطني اولان حقی انرا ادرال
ايدنه من بعض نسخه ده كما انها لا تدر كه ارواحها واقع اولدي * پس انها ضميري قصه ايچون واقع اولور نه كيم
فانها لا تعمى الابصار) قولنده واقع اولدي و تدر كه قولنك فاعلي ارواحها قولي اولور و ارواحها ضميري ابصاره
راجع اولور و ابصاره راجع اولان ضمير ارواح انك چون مضافه قلندي زير ابصار دخی متضمنه اولان صور
مختصه در صور انرا ايله ادرال ايدر (فهو الاطيف) عن ادرال البصائر و الابصار (الخبر بالباطن والظواهر)
پس حق بصائر و ابصارك ادرال كندن لطيف در و بواطن و ظواهری خبريدر) (والخبرة ذوق والذوق تجلي والتجلي
في الصور فلا بد منها ولا بد منه ولا بد ان يعبد من رآه بهواه) (و خبر ذوق در يعني ذوق ايله حاصله اولور و ذوق
تجليدر و تجلي دخی صورده حاصلدر * پس صور دن لا بددر كه حق انركه تجلي ايليه و دخی حقدن لا بددر كه
صورده متجلي اوله پس لا بددر كه صورده متجلي اولان حقی صورده مشاهده ايدن كسنيه كندى هواسيله حقه
عابد اوله زير اهر راني كه حقی بر صورتده متجلي كورهر قضي صورت اولور سه كاميل ايدر و هو اعر فده ميل
تفسير پس شهود اولور و التجليه و تجلي اولور الا صورته * پس حق ايچون عبادت شهوديه اولور و الاميل
تفسيره * پس صورته برميلدن لا بددر كه صورته موافق اوله و اول ميل هوادر پس عبادته هو لازم اولدي
و برشي عبادت اولغدي الا هو الله (ان فهمت) اي الامر هكذا ان فهمت ما ذكرنا لك (وعلى الله قصد السبيل)
يعني امر بويله در كبريم سكاذ كرايتديكمز شئي من فهم و ادرال ايتديك ايسه و سبيلك قصدي جميع اسماء الهية
جمعيني جامع اولان مرتبة الوهية متعبددر سبل متفرقه و طرق مختلفه اكارا جعه در و اكانه تنبيه در
والله يهدي من يشاء الى صراط مستقيم

افض حكمة علوية في كلمة موسويه

حكمت علويه نك كلمة موسويه به اختصاصي وجهي فهرسته سبق ايتدي و موسائك سائر حكمي اوزره
قتل ابنا حكمتي شيخ رضي الله عنه تقديم ايلدي زير موسى ايچون قتل اولان ابنا موسائك قوا سي و اجزاي
كبيدرو سائر حكم انك لوازي كبيدرو پس شيخ رضي الله عنه قتل ابنا ايله ابتدا ايدوب ايتدي) (حكمة قتل
الابناء من اجل موسى لتعود اليه بالامداد حياة كل من قتل من اجله) (موسى اجلدن اوتری اطفال
بني اسرائيل قتل حكمتي يعني اطفال بني اسرائيل موسادن اوتری انك چون قتل اولانديلر تاكيم موسى اوزره
امداد ايله عائد اوله هر طفل مقتولك حياتي كه اول طفل موسى اجلدن اوتری قتل اولاندي امدى اي موسى
كايم الله كبي طور تجليه رؤيت جماله طالب اولوب انوار سبحات جلال و تجلي جماله محرق و اي كايم وحدت ايله
متستر اولوب دراي وحدت حقه و بحر فيض ذات اخدينده مستغرق اولان عارف كامل و عالم مقبل شويله
معلوم اوله كه ذات حق و وجود غيب مطلق اطلاق ولا تعين اعتبار ايله حقيقت واحده در نعوت و اضافات
واسما و شئون و صفاتدن و تعدد و تكثير تعينندن منزهدر بر حكم ايله محكوم و بر وصف ايله موصوم و بر نعمت
ايله مرسوم دكدر و لكن تعين اولده كه جامع جميع تعينات اسماء الهية و حادى جميع اعيان قوايل امكانية
وجوديه در ظهور و اظهار كني و شهود و اشهاد جي و تفصيلي ايچون نفس رحاني و فيض و تجلي ربانيه آنك
ذاتده استهلا كده اولان اعيان غيبية و حقايق ذاتيه اولان اسماء معدومه و اعيان قوايل موهوميه اظهار
ايتديكچون تنزل ايدوب اعيان غيبية مجهولة نك استعدادات ذاتيه غير مجعوله لري حسبيله اسما و صفات

و شئون و اضافات متعینه بری بریدن غیر نسبیله متمیزه اولوب تجلیات الهیه ذاتیه و انقاس رجائیة احدیه
دخی قوایل معدومه و اعیان ثابته موهومه ایله متعینه اولدی و لکن تعینات اسمائیه اعیان معدومه نیک
استعدادات ذاتیه سی حسبیه احاطه و سعته تعین کلی و جزئیله متعینه اولدی پس بعض اسماء احاطه
کایه سی حسبیه تعین اولده و حضرت علیه ده و مرتبه الوهیتده متعینه اولان اسماء الهیه نیک کایه سی جامع
و احکام و آثارنی مشتمل و حاویدر الله کبی و رحمن کبی (قل ادعوا الله او ادعوا الرحمن ایامان دعوا فله الاسماء
الحسنی) پس هر بر اسم کلینک تختنده بر اسماء الهیه جزئیة متعینه در که اول اسم کلی آنله امام و حا کدر
و انلر دخی اکام و خادم کبیدر و نشأت انسانیه ده قوای روحانیه و جسمانیه و اعضا و جوارح کبیدر که
اکراول اسم کلی کندی احکامندن بر حکمی اظهارا بتک دیسه انک خدمه سی اولان اسماء جزئیة دن اول
حکم قنقی اسم مخصوص ایسه اکام ایروب آنک مظهر یله اظهارا یدر مثل نشأت بر شئی کورسک دیسه
پس بصره امر ایدر و بر شئی اشتمک دیسه پس سمعه امر ایدر پس انسان سمع و بصر آلتی واسطه سیله شئی
مبصری ابصار ایدر و شئی سمعی اسماع ایدر پس (اول ما خلق الله العقل) (اول ما خلق الله النوری) (اول ما خلق
الله القلم) حدیثنک حکمی اوزره مخلوق اول قلم اعلادر که تعین اولک مظهر یدر بر تعین اول تعین جمعی و نسبی
و علیدر و قلم اعلی تعین جمعی و جلی و وجودی و عینیدر جمیع ارواح مجرده و عقول و نفوس کایه انده مجمله
و مجموعه در و غیر نسبیله متمیزه در ابوالبشر اولان آدم علیه السلام ده بنی آدم مجمله و مجموعه اولدی بقی کبی و قلم
اعلانک مرتبه ثابته سی اولان لوح محفوظ مرتبه سنه که اکا نفس کل اطلاق ایدر قلم اعلای متزل اولدقه
انده بالقوه اولان ارواح و عقول قلم اعلایه نسبتله انده مفصله اولور و تمیز و جود یله بری بریدن متمیزه اولوب
تعین کلی و جزئی ایله متعینه اولور پس انبیا و رسالت و اولیاء کملک ارواحی تعین اولده و علم الهیه متعینه
اولان اسماء کایه جمعیه مظاهری اولغله لوح محفوظ و عالم ارواح مرتبه سنه تعین کایله متعینه در زیر انلر
اسماء کایه ایچون مظاهر و مر ایدر پس ارواح کایه دن هر بر روح حیطة و سعده دائره سی و جمعی حسیله
ارواح جزئیة دن مشتمل و متعیندر که اول ارواح آنک مرتبه کایه سنده متعینه در و آنلر نشأت
انسانیه ده قوای روحانیه و جسمانیه و اعضا بدیه کبیدر و عالمده خدم و حشم و اتباع و امم کبیدر
پس اول ارواح جزئیة اول روح کلینک خدم و اتباعی و قوا و جوارحی کبیدر که انلر دخی انک تعین یله
متعینه و آنک وجود یله موجوده در پس بور روح کلینک احاطه سنده اولان ارواح جزئیة عوالم علویه ده
و علم ارواحده آنک حکمنده اولدقاری کبی و اول روح مظهر اولدی بقی اسم کلینک ساکنی تختنده اولدقاری
کبی (الارواح جنود مجنونة) عالم حس و شهادتده ابدان حسیه به متصله اولدقارنده دخی انک حکمنده در
انبیا و رسالت اعی و اتباعی کبی و اولک و سلاطینک عساکر و جنودی و رعیتی کبی و برازخ و خروبه ده دخی آنک
کبیدر (کل اناس یذعوا بامامهم) پس هر بر بری امتنک کثرتی و شر یعننک و سعتی روحینک کایه حسیله در
و روحینک کایه حقیقت غیبیه سی و مظهر اولدی بقی اسم الهینک کایه و جمعی حسیله در و هر بر برینینک
نبتوده و دعوتده قوای امتنک استعداداتی و آنلر کثرتی حسیله در پس هر عصر له مقتضای حسبیه اکا
مخصوص اولان رسولک مبعوث اولسنه ارادت الهیه تعلق ایتدکده پس بر اعتبار ایل اول بنینک روح کلینک
امی و اتباعی و بر اعتبار ایل قوا و اعضا سی و روح کلینک مظاهری اولان ارواح جزئیة نیک بعضی سی اول روح
کلینک آنلر سر بانی و آنک عالم ارواحده و مراتب وجودیه بقای و جود یله اندن اقدم مزاج عنصری
و بدن حسی به تعلق ایدر و بعضی سی اول روح کلینک تعلق زمانده بعضی سی دخی آنک خلقندن وارد اولور پس
و قنایکم الله تعالی کلمه موسویه نیک رایتی و حکم و مجزاتی اظهارا بتک دلای و اوضاع فلکیه و حرکات
سمایه دن اولان اسباب علویه و سفلیه سی تقدیر ایلدی که مواد عالمی و امتزاجات عنصریه سی معدومه در
و بوظم و رایجون انلری همیشه در موسی علیه السلام مظهری زمانی قریب اولدی و علام و علیم و خبیر
و حکیم عالم ایدی که موساتک روحنده فرعونک و فرعون اوزره جمعه اولان مظاهر جلایه و قهریه اولان
آنک که فرعونک روحی انضمامده در قهر نه مقاومت ایتدکده دخی قدرت ظاهره دکدر و آنک حیطة سنده
اولان ارواح دخی اگر چه کیم عالمده متعینه در و تعینات ارواح ایله تسجیه در و لکن مراتب وجودی دخی اکثر

قطع ایتوب روح بناتی و روح حیوانی و روح انسانی به نسبتله ناقصه در و انلر قوتده اولان قوت دخی انلرده
بالقوه اولغله اعانت و نصرتده ضعیفه در پس حکمت حکیم و صنعت علیم اقتضای ایدی که موساتک روح
کایه سی خیطننده اولان ارواحک بعضی سی مراتب وجودی قطع ایدوب هر مرتبه ده مخزون اولان مالی
و قدرتی اخذ ایتدکچون مرتبه نباتده روح نباتی و مرتبه حیوانده روح حیوانی و آخر مراتب وجود اولان
مرتبه انسانده روح انسانی که نفس ناطقه در صورتده ظهور ایتدکله موسایه امداد ایتک قوتی تحصیل
ایده لر و موساتک امدادی ایچون نه عودت ایدر پس موسی علیه السلامک ولادی زمانده موسی دردی بونی
امرائیل اطفالدن مقتولین اولان اطفال موسی علیه السلامک روحی خیطننده و آنک امتی و اعوانی حکمنده
اولان ارواحدن بر نوع ایدی پس موسی علیه السلامک مزاج کامل نبوتنک تعینندن اول روح موسویه
اولان حقایق و ارواحی قابل اولان امرجه متعینه اولدی و ارواح ابدانیه متعلقه اولدی و روح موسوی
کایه اوزره کندی روحانی مقامنده قائم ایکن اول ارواحک مظاهر نه مظاهر حسبیه ظاهر و متعین اولدی
و لکن اول ارواح کایه ایله موساتر فرعونیه مقاومتده کایه اولدیلر کالات موسویه نیک ظهوری ایچون انجیق
موسایه اعانت ایتک قدرتن تحصیله ایتدیلر و حکما و علماء قبط فرعونیه اخبارا یتشرا ایدی که اول زمانده
بنی اسرائیلدن بر ولد طو غار که انک هلاکی و ملکتنک ذهابی انک ایدی اوزره واقع اولور پس فرعون الله تعالی نیک
قضا و حکمندن حذر ایتدکله اول زمانده بنی اسرائیلدن مولود اولان اطفالی قتل ایدر دیوار ایدی
و بلدی که شول کسنه که الله تعالی آنک ایدی اوزره آنک هلاکتی و ملک ذهابی تقدیر ایدی و آنک حیاتی
مراد ایدی کسبه انک اوزره ظفر بولمز پس فرعونک امر یله اول زمانده بنی اسرائیلدن مولود اولان
اطفال قتل ایتدیلر موسی اولتی اوزره یعنی اول مولود اولتی اوزره که فرعونک و ملکتنک هلاکتی و ذهابی آنک ایدی
اوزره در پس فرعون اطفال بنی اسرائیلی قتل ایتدکله انی و ملکتنی هلاکت ایدن مولوده عد اولدی و کندی
هلاکنده سعی ایدی زیر اول اطفال مقتولینک ارواحی روح موسی عالمده رجوع ایدی و روح موسی قننده
مجمعه اولوب اکامضه اولدی پس روح موسی اول ارواح ایله منقوی اولدی و اول ارواحک خواصی انده
مجمعه اولوب انلرک قوالیله معتصد اولدی پس روح موسی اول ارواحک مجموعی و جمعی اولدی و بوندن
اول اشارت اولندی بقی کبی اول ارواحک موسایه عمده اولدی بقی حکمتی بودر زیر اول ارواح بروجهله روح
موسی عالمندن مفارقت ایدوب ظهورده ارواحک منتهای سیری اولان صورت انسانیه ده ظاهره اولدی
و مراتب ارواحک آخر مرتبه سی اولان روح انسانی مرتبه سنه بالغه اولوب صورت الهیه اوزره مخلوقه اولان
انسان صورتده تجلی و ظهور ایتدکله مرتبه انسانیه واصله و انچه مراتب وجودیه کالات زائده سی اکتساب
ایتدکرنن قطع نظر انلرک ذواتده بالقوه اولان فطرت اصلیه و طهارت و لطافت ازلیه ایل صورت انسانیه ده
ظاهره اولوب اغراض نفسیه ایلدخی مدنسه اولدن کالات زائده ایل و امدادات فاضله ایله اصلیه رجوع
ایتدیلر که قبل الامتداد روح موسی مرتبه سنده اول کال انلرده ظاهر دکل ایدی و الا روح مذکور اول و آخر
روح موسوی نیک خیطننده در وجه مذکور اوزره کالات زائده ایله اگر انلر روح موسوی به راجعه اولسه
اکامداد ایدر و قبل الامتداد اکامداد ایتدکله انلرک قدرت لری کایه اولیدی امداد ایدر لری پس
ظاهر اولدی که اول ارواح ظاهره و انوار قاهره کالات زائده ایل و حیات فاضله ایله روح موسوی به منضمه
اولوب اکامداد ایتدیلر پس مزاج موسوی مستوی و متعین اولدقه الله تعالی اول روح کامل جامع مجموع
موسوی بی کانتخ ایدی انکچون موسی علیه السلامک آیاتی کمال و ضوح اوزره ایدی و یدیه ایل ظاهر
اولدی بی اول ارواحک انده نورانیله ظهورندن ایدی پس الله تعالی نیک امر و شافی ظاهر اولدی و برهان
و سلطان عالی اولدی و حجة و قوتی غالبه اولدی پس فرعون و آنک آلتی و اوان و انصارنی قهر ایدی امدی
موسی اجلندن اوتری اطفال بنی اسرائیلک قتلنده حکمت الهیه اقتضای ایدی که اول اطفالک حیاتی امداده
موسایه عانده اوله زیرا ارواح متفرقه نیک مزاج و احد کلی و محیطده ظهوری اجمع و اتم و انفع و اعمد و متفرقه
اولدقاری حالده اولان ظهوردن انکچون شرعه مشورت مسنونه اولدی و اکراطفال مقتول اولسه لر اول
الطاف معنویه و حیات روحانیه انلرک کثرتی حسبیه متکثره اولور دی پس اطفال مقتول اولدقارنده روح

موساه مجتعه اوله باره (لانه قتل على انه موسى وماثم) (اي في الحضرة الالهية جهل) زيرا تحقيق هر طفل
 قتل اولدى موسى اولقى اوزره وطل بوسه حضرت الهيه جهل بوقدر فاعل حقيق اولان حقي علم
 وحكيمة كه اطفال مقتولين موساهك صورته تفصيليه سيدر وانلرك قتلى قتلنده انلرك روي وحياتي موسايه
 امداد ايجون عانده در پس حق علمي حسيه انلرك قتللى ايجون حكيمة كه انلرك قتلى ايجون حكم ايدوب
 ماده فرعونده نلري قتل ايتدي وخبر در كه اول اطفال مقتوله اولوب انلرك روي وحياتي موسايه عانده
 ايلنجيه وموسايه قوت وپرمينجه موساهك ايدى اوزره فرعونك وملكتك هلاكي ظاهر اولمى پس ملكنده
 وحيد وحكمنده فريد اولان حق فاعل مطلقه اجمال وتفصيله آنك ملكنده هر نه امر صدور ايدرسه حكمتي
 اوزره مبنيدر ووجوده هر قنفي فعل ظهور ايدرسه آنك علمي وشيقي اوزره مبتنيدر وماثم جهل قواني
 بني اسرائيل اطفال لندن هر بر طفل اوزره موساهك ديور فرعونك حكمته صرف ايتك جائزدر يعنى موساهك
 ديور فرعون هر بر طفل قتلنه حكم ايتدي بكنده جهل بوقدر زيرا انلرموساهك صورته تفصيليه سيدر ولكن
 هر بر صورته موسوي خصر ايتكده وهر بر صورته كه كيفيله موسوي اولديغنده مقتولينك حياتي موسايه
 عانده اولوب انلرك قتلى موسايه امداد اولديغنده جهل موجوددر (لانه ضميري كل ودين) اعتبار ايلدا اطفال
 مقتولينه عانده در ويا خود مقتوله عانده در (فلا بد ان تعود حياتيه على موسى اعني حياه المقتول من اجله وهي
 حياه ظاهره على الفطره لم تندم الاغراض النفسية بل هي على الفطره) (پس موسى اجلندن اوتري مقتول
 اولان هر طفل حياتي علم حكيمة مقتضايي اوزره موسايه عانده اولقى لا بد در موسايه عانده اولان حيات
 فطرت اصليه اوزره ظاهره اولان حيات در كه اغراض نفسانيه ايله مدنسه وتلوثات صفات بشريه ايله ملوثه
 دكار بيلكه اول حيات بلي فطرتي اوزره ظاهره وثابته در (فطره الله التي فطر الناس عليها) يعنى اول اطفال
 مقتولينك ارواحي صورتيه وامن جنة نصريه به ملاصقه اولمش ايكن صفات بشريه واغراض نفسانيه
 انلرك وجودلر نده ظهور ايدوب حكم ايتدن و صفات حيواني ايله دخی انلرمقتضاه اولدن (كل مولود يولد
 على فطرة الاسلام) فطرت اسلاميه ازليه وطهارت اصليه روحيه نوريه اوزره ظاهره اولدقلى برله قتل
 اولد بيلك اول ارواح ظاهره واورا ظاهره اغراض نفسيه ايله مدنسه اولمغله انلرك اصلي اولان روح موسايه
 عانده وواعيله اولد بيلك واورا مقتولينك صورته روح موسي مفصل اولوب اطفال قتلى قتلنده انلرك حياتي
 موسايه عانده اولديغلك بر وجهي دخی بودر كه بوايمرك وقوي شجرة منزه كبيدر كه شجره اصلنده وجود
 واحد ايكن متعدد و متكثر اولان آنك اغصاني صورته ظاهره اولمغله آنك اغصاني كثر تدن اوتري شجره نك
 اصلندن وارد اولان فيض كه جميع اغصانه ساريدر ضعف اوزره سريان ايتككه انك ميوه سنده زيات و بعض
 اغصانه سعه ويوسه ظاهره اولدقده باغبان حكيمة واستاد خبير وعليم اول اغصانك كليسي واغصان
 رطبه نك دخی بعضيتي قطع ايتسه بلكه كليا اغصانك اطرافني قطع ايتسه اول اغصان متكره ده متفرقه
 اولان فيض قوت عادت اوزره اغصانه سريان و ظهور ايتككه توجه ايدوب اغصاني مقطوعه بولدقده بنه
 اصلنه متقلص اولوب جميع اغصانه اولان فيض اول شجره ده مجتمعه اولدقده وشجره اول قوت ايله قويه اولدقده
 شمر ايتي دخی طول و اعلى و ميله سني دخی الذواخلي اخراج ايدوب اعطا ايدر وحق تعالينك قدرته عجز
 بوقدر كه بوضع عجيبه وذكوره اعطا ايتدي كي ائدن اول دخی اعطا ايدر ولكن حق تعالي ذاتيله عاليندن
 غنيدر حكمه نك مقتضايي اوزره محل حسيه افاضه وجود ايدر پس روح موسوي شجره مثابه سنده در
 واطفال مقتولين شجره نك اغصاني مثابه سنده در كه اول اغصان شجره نك وجوديدر وانلرك فيضي شجره دن
 وارددر پس روح موسوي به فيض اقدس دن مخصوص اولان فيض الهی و تجلي رباني شجره نك اغصاني
 مثابه سنده اولان اطفال ده سريان ايدوب وانلرك ارواحي منشي روح موسوي اولمغله انلر فيض الهی بي روح
 موسوي دن اخذ ايتككه فيض موسوي دخی انلره متكثر اولوب مراتب كلي ايله مراتب ايتككه روح
 موسويك قوتی ضعف اوزره اولمغله اول حكيمة وعلينك حكمتي كلمه موسويه نك كمال اوزره ظهورن اقتضا
 ايتككه اول اطفال قتل ايدى پس انلرك وجودنده ساري اولان فيض موسوي دخی كمال اوزره روح موسايه
 رجوع ايدوب الله مجتعه اولدى وپروجه اوزره موسايه امداد واقع اولدى امام رباني وحكيمة صمداني محمد بن علي

ترمذي رضی الله عنه كتاب ختمه بر حديث روايت ايدركه اني عبد الرحمن بن سمره رفع ايدر (قال جئت
 مبشرا من غزوة مؤتة فلما ذكرت قتل جعفر وزيد وابن رواحة بكى اصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال
 عليه افضل الصلوة والسلام ما يبكيكم فقالوا وما لنا لا نبكي وقد قتل خيارنا واشراؤنا اهل الفضل منا فقال
 عليه السلام لا تبكوا انما مثل امي كذبته قام عليها صاحبها فاحلب رواكها وهيئات مسالكها وخلق
 سقمها فاطمعت عامافوجا ثم عامافوجا فلعل آخرها طعما يكون اجودها فتوانا واطولها اشمرها والذي
 بعثني بالحق ليحدث ابن مريم مني خلفا خيرا من حواريه) وبه كذلك روايت ايدر وسهل بن ربيعة رفع ايدر
 قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ان في اصلاص اصلاص رجال من اصحابي رجالا ونساء يدخلون
 الجنة بغير حساب ثم تلاوا آخري من منهم لما يلحقوا بهم وهو العزيز الحكيم ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله
 ذو الفضل العظيم) وقال امير المؤمنين علي كرم الله وجهه حين قال بعض اصحابه عنده ظفرك يا صاحب الجمل
 وددت لو ان اخي فلانا كان مشاهدا لنا ولقد شهدنا في عسكرنا هذا قوم في اصحاب الرجال وقرارات النساء
 وسيرغب بهم الزمان ويقوي بهم الاعيان) فكان موسى مجموع حياه من قتل على انه هو فكل ما كان مهيا
 لذلك المقتول فا كان استعداد وجهه كان في موسى) (پس موسى عليه السلام اطفال بني اسرائيل دن
 موسى اولقى اوزره قتل اولنان اطفال حياتك مجموعي اولدى ووجه سنك حيوه معنويه وقواي روحانيه لري
 انده مجتعه اولدى پس اول مقتول ايجون مواهب الهيه دن هر نه شيككه احضار اولديسه كه انك
 روحنك استعدادي اكما مخصوص ايدى يعنى انك روي استعدادنده اول مواهب محصله ايدى مواهب دن
 اول شي موساه موجود ايدى زيرا انلرك قتل اولمغله انلر ايجون احضار اولنان شي انلره ظاهر اولدى
 پس انلرك ارواحي روح موسايه متضغه اولمغله مجموع عاموساه ظاهر اولدى (وهذا) اي قتل الابناء واجتماع
 حياتهم في موسى) (اختصاص الهی بموسى لم يكن لاحد قبله) (يعني ابناء بني اسرائيلك موسى
 اجلندن اوتري قتلى وموساه انلرك حياتلر نك اجتماعي وانلرك اكا امدادى موسى عليه السلامه
 اختصاص الهيدر كه موساه دن اول برني ايجون واقع اولدى) (فان حكم موسى كثيرة وانما ان شاء الله تعالى
 اسر منها في هذا الباب على قدر ما يقع به الامر الالهى في خاطري فكان هذا اول ماشوفهت به من
 هذا الباب) (زيرا تحقيق موسى عليه السلامك حكمي چوقدر وبن ان شاء الله انلردن بويابده اولان شي
 سويلرم شول مقدار كه خاطر مد امر الهی انكه واقع اولدى خاطر مد بن عئد الله مأمورا اولديم قدر پس
 بو حكمت كه ابناء بني اسرائيلك موسى اجلندن اوتري قتل اولدقلى حكمتدر بويابدن يعنى حكم موساه دن
 مشافهت قلند بيم يعنى مبشرده صورت مجديه دن مشافهت اخذ ايتديكم حكمك اولى اولدى پس
 بو وارث كامل روح ني به كمال نسبتدن مأمورا اولديني حدك قتلنده واقدر زياده ونقصان ايله تكلم ايتيم پس
 اقرار او ايماندن بو محامده هر نه واقع اولور سه رسول عليه السلامه عانده در) (فا ولد موسى الا وهو مجموع ارواح
 كثيره جمع) (على البناء للفاعل) (قوى فعالة) (پس موسى عليه السلام طوغدى الا وحوال بوكه اول ارواح
 كثيره نك مجموعي ايدى كه قواي فعاله بي جمع ايدى يعنى اول ارواح اكا قواي فعاله مثابه سنده اولدى كه نشأت
 انسانيه آنلري جامعه در وجمع قولي مصدر اولوب مجموع قولندن مصدر دت اوزره منصوب اولقى دخی جائزدر
 يعنى الا وحوال بوكه موسى ارواح كثيره نك مجموع عيد وقواي فعاله بي جمع ايتككه بوقدر اوزره فعاله قولي مجرور
 اولور قواي قولندن اضافله وفعاله قولي جمع قواي قولندن حال اولقى جائزدر وكذلك جمع قولي نزع حافض
 اوزره منصوب اولقى دخی جائزدر پس موساه مجموع اولان ارواح كثيره قواي فعاله مقامنده واقعه اولدى
 وكذلك جمع قولي رفع ايله مجموع قولندن بدل اولقى جائزدر وبعض نسخه ده وجمع قواي فعاله واقع اولدى) (لان
 الصغر يفعل في الكبير الا ترى الطفل في الكبير بالخاصة فينزل الكبير من رياسته اليه فيلاعبه ويرزقه له)
 اي يكلم بلسانه زيرا تحقيق صغير كبيرده فاعل درانده نصرف ايتككه سن طقه نظر ايتيمسن كه خاصيت
 طفوليله كبيرده فاعل ومؤثر در پس طفل كبير كندى ياستي مرتبه سندن طفلك مرتبه سنده نزول ايدر
 پس انكه ملاعبه ايدر وطفلك لسانيله اكا تكلم ايدر وازفرقة ترقيص الطفل) (ونظير له بعقله فهو تحت
 تسخير وهو لا يشعر ثم يشغل بتربيته رجايته ونفقه مصالحه وتأييده حتى لا يضيق صدره) (ودخی كبير طفله

ظاهر اولور انك عقی حسیه یعنی عقلك مبلغی اوزره انكله مبالغه ایدر * پس کبیر صغیرك تسخیری
تحتنده در حال بوکه کبیرك اگاشعوری یوقدر اندنصکره صغیر کبیری کندی تربیتنه و حیاتنه و مصالحی
تقدیده و انك تأیسنه اشغال ایدر یعنی کندی به مشغول ایدر تا کیم صدی ضیق اولمیه (وهذا کله من فعل
الصغیر بالکبیر وذلك لقوة المقام فان الصغیر حدث عهد بر به لانه حدث التکوین والکبیر بعد فن کان من
الله اقرب سخر من کان من الله بعد کخو اص الملك المقربین منه بسخرون الابعدين) (وتصرفات مذکوره انك
کایسی صغیرك کبیره واقع اولان فعلندن و تأثیرندن و بوفعل و تأثیر صغیرك مقامی قوتندن و براتحقیق
صغیر ربه حدیث عهد در زیراتحقیق صغیر حدیث تکیو بندر یعنی ربندن آنک تکیوئی قریب در حال بوکه
کبیر تکیو بندر صغیردن ابعدر پس شول کسنه که الله تعالی به اقرب اوله الله تعالی دن ابعدا اولان کسنه بی
تسخیر ایدر ملک جنسک خواصی کبی الله تعالی به قریب رندن اوتری الله دن ابعدين اولان ملائکه بی وسائر
مخلوقات تسخیر ایدر بوقدر اوزره الملك قوی فتح لامله در و کسر لامله دخی جاتر در یعنی ملکه مقرب اولان
آنک خواصی کبی اقا قریب رندن اوتری اندن ابعدا اولنری تسخیر ایدر لر و زرا و امر اربابی تسخیر ایدر کبری کبی
(امدی) شویله معلوم اوله که قریب بعد قریب و بعد ایچون حقدن ابکی نسبتدر که مقامین الهیندن متعینه
اولدیلر که اول مقامین اوزره سعادت و شقاوت ستره اولور پس شول کسنه که آنک بینیلر آنک موجودی بیننده
وسایط اقل اولدی * پس اول کسنه اقرب اولور تعین اول کبی زیر تعین اول غیب مطلقدن ظهور ایدن اولکی
مر تبه در * پس موجودنه تقر ربندن تسخیر ایدر شول کسنه بی که بوقرب صاحبی دکادر انبیا و اولی الامر و تابعی
تسخیر ایدر کبری کبی و هر کسنه که احادیث جمعیه کالمیه الهیه صاحبی اوله پس اقرب اولور شول کسنه دن که
احکام کثرت انك اوزره غالبه اوله پس انی تسخیر ایدر و اما بوموضع اولان قریب و بعد پس تجلی حقل حدیثی
و بحسب الزمان طراوی حسیه در و تجلی حقل عمادی مدتی و بعد عهدی اعتباریه در * پس موجودنه ظهور
و حدوث ایلر اقرب اولان اولاد صغیرك مثلا صورنده ظاهر و متعین اولان حق کندیسنه تسخیر ایدر مدت
مدیده ده تجلیات الهیه انك قبولنده مکئی طویل و عهدی مدید اولان کسنه بی پس صغیر کبیری تسخیر ایدر
و کبیرا کا خدمت ایدر و اما طفلك حق اولان قریب نه نسبتله غایت قریب اولان کبیر که عارف کامل در صغیر
اولان طفلك مر تبه سنه تنزل ابتدیکه پس اول رحمت عنایت الهیه دندر * پس بوا مر اخر در اعتبار احرار ایلر
برمذ کرابتدیکم زیننه سنائی دکادر) (کان رسول الله صلی الله علیه وسلم یبرز بنفسه للمطر اذا نزل و یکشف
رأسه حتى یصیب منه ویقول انه حدیث عهد بر به فانظر الی هذه المعرفة بالله من هذا النبی ما اجلها و اما اعلاها
واضحها فقد سخر المطر افضل البشر لقر به من ربه فکان مثل الرسول الذی یزل بالوحی علیه) (شیخ رضی
الله عنه صغیر کبیرده مؤثر اولدیغنه و حدیث عهد دخی کبیری تسخیر ایدر بکنه تمثیل ابراد ایدوب دیر که رسول
الله صلی الله علیه وسلم وجود شریفی مطره ابراز ایدر دی مطر نزل ابتدکده و دخی مبارک باشی مطره
کشف ایدر دی تا کیم ماء مطردن اگاصابت ایدر بوحکم مدن سوال اولدقدنه تحقیق ربه انك عهدی
قریب در بر دی یعنی ربندن مفارقتده قریب العهد در * پس رسول علیه السلام بومعرفت کلمه سنه سن
نظر ایلر که آنی نه شئی اجل و اعلی واضح ابتدی نه اجل و اعلی واضح در * پس حدیث العهد اولان مطر افضل
بشری تسخیر ابتدی ربه انك قریب اولدیغندن اوتری * پس مطر رسول علیه السلامه نسبتله رسول
علیه السلامه وحی ایلر نازل اولان رسول کبی یعنی ملک کبی ایدی زیر رسول علیه السلام مطره حیات ارواح
اولان علم الهی صورتن مشاهده ایدر دی که اول علم واسطه رسول الیه اکانازل اولور دی و علم مطر صورته
ظاهر اولدی زیر علمه مطر بیننده مناسبت ثابته در زیر علم ارواح حیات مو جیدر قال علیه السلام من
صار بالعلم حیال یمت ایدر و کذلک ماء اجسادک حیات مو جیدر و رسول علیه السلام مطر ایچون بروزی
روح کامل اوزره مفاض اولان فیضه روحک تلقیسنه اشارتدرو انك کشف رأسی فیض الهینک و علم ربانینک
نزولی قننده آنک موانعی رفعه اشارتدر) (فدعاه) (وفی بعض النسخ) (فیدعوه بالحال بذاته) (پس ملک کبی
وحی الهیه نازل اولان مطر رسول علیه السلامی لسان حاله علم و حیات صورته نازل اولان ذاتیه
دعوت ابتدی بذاته صغیری مطره راجعدر) (فیبر زالیه لیصیب منه ما ناه به من ربه) (پس رسول علیه السلام

مطره بروز ایدر دی تا کیم مطردن اگاصابت ایدر شول شئی که مطر ربندن اگافی کتوردی رسالتی جهتیله
و کتوردی شئی شول معنادر که جمیع اشیا انکله حیدر زیر امطر اجسامک حیاتدر * پس مطر حیوة و علم
و فیض الهی صورته در که ارواحک غداسی و ارزاقدر) (فلولا ما حصلت له منه الفائدة الالهیه بما اصاب منه
ما برز بنفسه الیه فهذه الرسالة رساله ماء جعل الله منه کل شئی حی فافهم) (پس اگر رسول علیه السلام ایچون
مطردن فائدة الهیه حاصله اولمیدی مطردن اگاصابت ایدن شئی سبیلله رسول علیه السلام کندی نفسیه
اکبر و زایتزدی پس بوسالت رسالت مادر که الله تعالی حی اولان هر شئی اندن خلق ایلدی * پس مانک
رسالتی بودر که مادن جمیع اشیا حیه حیات ایدر کبی و ما حیاتک صورتی اولدیغی کبی ارواح انبیا
و اولیا انک حیات ماء حیات فیض الهیدر پس امطار فیض الهی اسماء اسماء الهیه حضراتدن داغمانازلدر
پس اول فیض الهی بی اخذ انکله مانع و حاجب اولان شئی رفع ایدوب اکملتلی اول پس بومعنا دقتی
ارکات فهم ایلر پس قوای فعاله کبی اولان ارواح ظاهره که فطرت نوری به اوزره باقیه در روح موسایه متصله
اولدیلر اول ارواحک مبادیسی اولان اسماء الهیه و ارواح کلیه سماویه ایلر که ارواح آنلردن منبثه اولدی پس
اول ارواح موسادن منفک اولدی قوای فعاله نشأت انسانیه ده انساندن منفک اولدیغی کبی و اول ارواحک
اصولی اولان اسماء الهیه و ارواح کلیه دخی موسایه توجهدن زائله اولدی زیرا اول ارواحک اصولی اولان
اسماء الهیه دخی موسانک اصلی و محددی و مأخذ فیضی و حقیقی اولان اسم الهی کئی جمیعنک حیطقی
تحتنده در پس اغراض نفسیه ایلر مدنس و تلونات طبیعی و عنصریه ایلر ملوئه اولمیان روح انسانی فطرت
اصلیه و طهارت نوری و قدسیه ایلر اصلنه رجوع ایتدکده کندی اصلندن تجاوز ایدر مز و الا مرتب فرع
علی الاصل لازم کوردی پس اطفال مقتولینک ارواحی موسانک روحی قننده مجتمعه اولدیلر انک حکمتی
بودر) (واما حکمة القائه فی التابوت و رمیه فی الیم فالتابوت ناسونه والیم ما حصل له من العلم بوساطة هذا
الجسم بما اعطته القوة النظرية الفکرية والقوى الحسية والخیالية التي لا یكون شئی منها ولا من امثالها الهذه
النفس الانسانیة الی بوجود هذا الجسم العنصری فلما حصلت النفس فی هذا الجسم وامرت بالتصرف فیهِ
وتدبیره جعل الله الیه اهذه القوى الات یتوصل بها الی ما اراده الله منها فی تدبیر هذا التابوت الذی فیهِ سکینة
للرب) (واما مویبی امر الهیه موسای تابت ایچنه القاسنک و تابوتی یم ایچنه رمینک حکمتی پس تابوت
موسانک ناسوتی و صورت بشریه سیدر که روح موسانک جسم ایچنه القاسنک صورتدر و یم دخی بوجسمک
وساطتیه موسایه علمدن حاصل اولان شیئر یعنی علمک صورته در که اول علمی قوت نظریه فکریه و قوای
حسیه و خیالیه اعطا ایلدی بیکه بوقرادن و دخی بونلرک امثالی اولان قوادن برشی بونفس انسانیه ایچون حاصله
اولر الی بوجسم عنصرینک وجودی سبیلله پس وقتا کیم نفس انسانیه بوجسم عنصریه حاصله بوکواصله
اولدی و جسده تصرف ایتمکله و جسمی تدبیرا تمکله مأمور اولدی الله تعالی بوقوای نظریه و فکریه بی
وقوای حسیه و خیالیه بی نفس ایچون آلات ایلدی اوله آلات که نفس انلر ایلر متوصله اولور شول کله که الله
تعالی اندن انی مر ادا ایلدی بوتاوتک تدبیرنده که اندر رب ایچون سکینه حاصلدر یعنی سکینه ربی متضمن
اولان تابوتک تدبیرنده نفسدن مر ادا الهی اولان کله نفس اول قوی الاتیه متوصله اولور و نفس ایچون اول
کمال اول آلات سبیلله حاصل اولور و تابوت جسم عنصریه سکینه رب اولدیغنک حکمتی بودر زیر اجسم
انسانی اخر می اتب ظهور در رواتم واجمع و اشمل و اوسع مظاهر الهیه در زیر صورت الهیه اوزره مخلوقدر کمال
ظهور و اظهار و شهود و اشهاد انک مر اتبنده حاصلدر و امور کلیه و معانی غیبیه محبت ذاتیه و ازادیت
الهیه ایلر متنازله و متحرکه اولقدن و ارباب جمیع مر اتب وجودیه ده اعیان قابل لری اوزره فیوض و تجلیاتی
اظهار ایدوب ربوبیتله انلر ناظره و متوجهه اولقدن زائله دکادر پس صورت الهیه اوزره مخلوق اولان بوجسم
انسانیه که جمیع کالات الهیه و کونیه جمیعنک قابلیتی اوزره مخلوقدر نفس انسانی و روح انسانی تنزل ایدوب
اکل مر اتب انسان اولان جللا و استجلای به سنه ظهور کلی و تفصیلله حقل اندر تجلیسی درجه سنه بالغ
اولدقدنه ارباب اسمایه اول جسمه سکونت و اول ظهور کئی الهی وجودنه سکینه حاصله اولور * پس بوقدر
اوزره سکینه سکوندن مشفق اولور و مسکندن مشفق اولدقدنه جسم انسانیه متحصله اولان قلب کامل

انسانى به اشارت اولور كه بجلاى صورت الهى وماواى تجليات رباندر قال الشيخ رضى الله عنه فى الرسالة
الغوثية ما كان خطاب الحق للغوث وهو نفسه قال لي يا غوث قلت ليلىك يارب العرش قال ما ظهرت في شيء
كظهورى في الانسان قلت يارب هل لك مكان قال انما مكان المكان وايس لي مكان سوى الانسان (فرجى به
فى اليم ليحصل بهذه القوى على فنون العلم فاعلمه بذلك انه وان كان الروح المدبر له هو الملك فانه لا يدبره الاب
فاصعبه هذه القوى المسكنة فى هذا الناسوت الذى عبر عنه بالتأبوت فى باب الاشارات والحكم كذلك تدبير
الحق العالم مادبره الاب وبصورته قادبره الاب) (يس موسى تابوت ايلهم ايجنه رعى اولندى يعنى موسى تابوتله
يم ايجنه القا اولندى بغيرك صورتي روح موسى تابوت جسمه القا اولوب تابوت جسمي دخيم علومه رعى
اولندى بغيرك صورتي رعى موسى تابوت ايله يمه رعى اولندى تاكيم موسى بوقوى ايله فنون علم
اوزره مستعلى ايله يعنى فنون علم اوزره ظاهره اوله يقال حصل فلان على عرشه اذا استعلى عليه) (يس الله تعالى
موسا به اعلام ايلدى موسى انك تابوت ايله يمه رعى اولندى تاكيم موسى بوقوى ايله فنون علم
اولان روح ملك اولديسه يس تحقيق اول ملك اتى تدبير ايله من الاتابوت اولان جسمك واسطه سيله يس
الله تعالى روحه بونا سوتده واقعه اولان قوايى صاحب ايلدى بىك اول فاسوت تابوتله تعبيرا وانور حق تعالى
عالمى تدبيرى به انك كيدركه حق تعالى عالمى تدبير ايله وياخود عالمك صورته وعالمك صورتي
اسماء حسنا در نه كيم بوندنصكره شيخ رضى الله عنه تفسير ايلشدر يس اتى تدبير ايلدى الاتك نفسيله
(كثرت الولد على ايجاد الوالد والمسببات على اسبابها والمشروطات على شروطها والمعلولات على عللها
والمذلولات على دلائلها والمحققات) (على صيغة المفعول) (على حقايقها وكل ذلك من العالم وهو تدبير الحق
فيه قادبره الاب) (يعنى حقل عالمى به كندى نفسيله تدبيرى ولدك ولدك ايجادنه توقي كى ومسبباتك
كندى اسبابه ومشروطاتك كندى شروطه ومعلولاتك كندى علله ومذلولاتك كندى دلائله ومحققاتك
كندى حقايقه توقي كى وبوتدبيرك كلبسى عالمندى رعى عالمك بعضى بعض آخر اوزره تدبيره واسطه
وسبب ايلدى وبوتدبير حقل عالمه واقع اولان تدبير ايله يس حق عالمى تدبير ايلدى الا به عالمك وجود ايله
مثلا ولدك ايجادى والدك ايجادنه متوقف در والدك مظهر ايله ولدك ايجاد ايلدى يس عالمى به عالمك مظهر ايله
تدبير ايلدى) (واما قولنا ابصورته اعنى صورة العالم فاعنى به الاسماء الحسنى والصفات العلى التى تسمى
الحق بها وانصف بها) (واما بزم ابصورته قولمك بزم من ادم صورت عالمدر يس صورت عالم قوليله بزم
من ادم اسما حسنى وصفات عليها درك حق تعالى اول اسما ايله متسمى اولدى واول صفته متصف اولدى يعنى
حق تعالى عالمى عالمك صورته تدبير ايلدى ديديكمز قولدن بزم من ادم اسما حسنى وصفات عليها در زيرا
صورت عالم اعيان قابله من ايا سنده متجليه اولان اسما حسنى وصفات عليها در اعيانده متجليه ومريمه اولان
صورتيه اسما حسنى صورتن غيرى عالمك صورتي وهو بى بوقدر يس عالمك صورتن من اداك صورت
حقيقية باطنه سيدركه اسما وصفات صورتنده وجود واحدك صور متعينة سيدر زيرا اسما وصفات اعيان ايله
باقية وثابته در زيرا اندر معانى وحقايق در صور شخصية حسية نقوش واشكال وتعيينات در متبدله در
وصور متعينة باطنه صور حسية ظاهره ايجون ارواح در يس الله تعالى عالمك صورت ظاهره من تدبير
ايلدى الا عالمك صورت باطنه سيله كه اول صورت باطنه بصورت ظاهره در متجليه در وتجليات
متعاقبه ايله اتى مثبتة ومدبره در صورت ظاهره قوتده اولان صور اخراي آنلردن مظهره در يس عالمى
كندى صورته تدبير ايلدى اجزاء عالمندى هر بر جزوك صورت ظاهره من كه تعيندر باطنه اولان صورت
متعينة ايله كه اسماك صورتيه تدبير ايلدى روى عالمى كندى نفسيله تدبير ايلدى عالمك ابر اسندن بعض اجزاء ايله
اجزاء آخرك بعضى تدبير ايلدى روى تدبير بن بيننده واقع اولان فرق بودر) (قاوصل الينامن اسم
تسمى به الا ووجدنا معنى ذلك الاسم وروحه فى العالم) (يس اسما الهية دن بر اسم بزم واصل اولدى كه حق
تعالى انكله متسمى اولدى التحقيق بزاوول اسماك معنسى وروحنى عالمه كوردك يعنى شول اسما الهية ايله كه
حق تعالى كندى نفسى آنرا ايله تسمية ايلدى وآنلى بزم تعليم ايلدى آنلردن هر بر اسمك معنسى وروحنى
اول اسمك متعينة كه اول اسمى اسم آخردن تدبير ايلدى روى اسما الهية لك ارواحى ومعانىسى اولان صفات حيوة

والم وارادت وقدرت كى عالمه ثابته وحاصله در يس ذات احدث عالميندن غنية در واسما وصفات الهية لك
ذات احدثه دن تميزى حيثيتيله آنلر عالميندن غنية دكلدر زيرا اسما عالمك اعيان قابله من صورته متجليه در
(فادبر العالم ايضا ابصوره العالم) (يس الله تعالى عالمى اوليكى كى تدبير ايلدى الا صورت عالمه يعنى اسما
الهية ايله كه صورت عالمدر يس الله تعالى عالمى تدبير ايلدى روى عالمه ولدى والد ايله وسبب ايلدى تدبير ايلدى
كى ويا صورت عالم ايله يعنى اسما الهية ايله حى وعالم ومريد وخالق وقادر ورازق كى كه حق تعالى آنرا ايله
كندى نفسى تسمية ايلدى حقل حقايق اعتبار ايله حيوة وعلم وارادت وقدرت وخالق ورزق كى
وبوصفات ذلك الاسماء ارواحيدرو بوصفات خود عالمه حى وعالم وعلم ومريد وخالق وقادر ورازق كى
موجوده در يس الله تعالى عالمى تدبير ايلدى الا به آنك صورته كه اسما الهية دن هيت اجما عيه اولان
صورتنر ولذالك قال اى النبى عليه السلام) (فى خلق آدم الذى هو البرناج) (وفى بعض النسخ هو لا نموذج)
(الجامع لشعوت الحضرة الالهية التى هى الذات والصفات والافعال ان الله خلق آدم على صورته وليست صورته
سوى الحضرة الالهية) (برناج فارسيدن معربدر وفارسى نمودار نامه در وانمودج دخي نموداردن معربدر
يعنى الله تعالى عالمى عالم ايله تدبير ايلدى كندى اوترى آدمك حقله كه ذات وصفات وافعال اولان حضرت
الهية نعتنى جامع اولان نمودجدر رسول عليه السلام) (ان الله خلق آدم على صورته) ديدى يعنى الله تعالى
آدمى كندى صورتي اوزره خلق ايلدى وحال بوكه الله تعالى لك صورتي حضرت الهيندن غيرى دكلدر كه ذات
وصفات وافعال جمعيتدر) (فاوجد فى هذا المختصر الشريف الذى هو الانسان السكامل جميع الاسماء الالهية
وحقايق ماخرج عنه فى العالم الكبير المنفصل) (يس الله تعالى بوختصر شريفده كه انسان كاملدر جميع
اسما الهية بي ايجاد ايلدى ودخى عالم كبير منفصلده واقع اولان شيتك كه انساندن خارجدر حقايقى
ايجاد ايلدى يعنى عالم كبير منفصلده مجموع اولان اشيا لك حقايقى كه اول اشيا صورته انساندن خارجدر
انسانده ايجاد ايلدى زيرا اجزاء عالم سموات وارض وعناصر ومعادن ونبات واصناف حيوان انسانده صوزى
واشخاصيله موجوده دكلدر ولكن بونلك حقايق انده موجوده درك حقايقى اول صور ايجون ارواح
ونفوس ناطقه كيددر كه آنرا آنرا ايله موجوده در يس انسان كامل صورته عالم كبيرك نتيجه من وزنده منى
اولديعى اعتبار اوزره عالم كبيرك جميع حقايق وصفاتى جامعدر يس حضرت الهية دن مجموع اولان
جميع اسما الهية وصفات ربانية بي وعالم كبيره مجموع اولان جميع حقايق وخواصى حق تعالى انسان كاملده
جمع ايلدى) (وجعله روحا للعالم فسخر له العلو والسفل لسكالك الصورة) (وانسان كامللى الله تعالى عالم ايجون
روح ايلدى نفس ناطقه بي صورت انسانيه ايجون روح ايلدى كى يس اكا علوى وسفلى تسخير ايلدى صورت
جامعه سنك كاللندن اوترى زيرا انسان كاملك صورتي صورت الهية بي وصورته عالمى جامعدر يس صورتك
كاللندن وجعيتندن اوترى سموات وارضى وارواح علوية بي واشخاص سفلية بي وعالم ارواحى وعالم شهادتى
واسما الهية وجوبية علوية بي ومظاهر كونية مكانية سفلية بي اكا تسخير ايلدى) (فكنا انه ايس شى من العالم
الا هو يسج الله بحمده كذلك ليس شى من العالم الا هو وسخر له هذا الانسان لما تعطيه حقيقة صورته) (يس
نه كيم اجزاء عالمندى بر شى بوقدر الاو حال بوكه الله تعالى فى اسان حقايق تسخير ايلدى كندى كندى بوقدر
الاو حال بوكه اول شى بوانسان ايجون مسخردر زيرا انسانك صورت جامع سنك حقايقى عالمك اكا مسخر
اولسن اعطا ايلدى زيرا انك حقايقى حقايق جامعدر انك عالمه تسبى نشأت انسانيه ده قواى روحانية
وحسية بي وجوارح واعضاه روحك تسبى كى جميع اجزاء حقايق عالمه ساره در يس انك احاطه وشمولندن
اوترى جميع اجزاء عالم اوزره مفوضدر وعالمك كلبسند مدداندن واصل اولور يس عالم انك تسخيرنده
وعبود يتنده اولور وانسان ايجون عالمك تسخير فى عالمك حقه تحميد وتسبيح تسبيح ايلدى زيرا وان من شى
الا يسج بحمده) (قوليله اشياء افراد عالم حقلك تسبى اوزره ثابت اولديعى مثبتدر حقاى تسبى ايلدى
اولان شى وعالمك حيايى انك روى اولان انسان كاملك وجوديدر يس جميع اشيا حتى تسبى ايلدى كى جميع
اشيا انسان كاملك تسخيرنده در زيرا انلك مددى وحيايى اندن واصلدر بلكه جميع اشيا انك تسخيرنده اولغله
انك وجودنده متعين اولان وجود حقه تسبى ايلدى) (فقال وسخر لكم ما فى السموات وما فى الارض جميعا

منه فكل ما في العالم تحت تسخير الانسان علم ذلك من علمه وهو الانسان الكامل وجهل ذلك من جهله وهو الانسان الحيوان (پس عالم انسانك تسخيرنده اولديغندن اوتري الله تعالى (وسخر لكم ما في السموات وما في الارض جميعا منه) ديدى يعنى حق تعالى مرتبه كلاله متعينه اولان افراد انسانيه به خطاب ايدوب ديركه سموات وارضده اولان مخلوقك كليسى الله تعالى سزه تسخير ايلدى پس عالمده موجوده ومخلوقه اولان اشيمانك كاييسى علويسى وسفليسى انسانك تسخيرنده در بوتسخيرى عالم اولدى شول كسسه كه انى عالم اولدى واول كسسه انسان كامل اوليان كسسه انسان كامل مرتبه سن وعالم انك تسخير وعبوديتنده اولديغ عارف دكدر وپوي جاهل اولان انسان دكدر انسان حيواند زيرا كمال انسانيدن انده صفت حيوانيتدن غيرى برشى يوقدر پس رتبه انسان كامل عارف اوليان كسسه درجه حيوانيتده درحق عارف دكدر پس حقل صورتى اوزره مخلوق اولوب محسوس ومشهود اولان خليفة الله عارف اوليجه حتى نيجه عارف اوله ييلور) فكانت صورة القاء موسى في التابوت في اليم صورة هلاك في الظاهر وفي الباطن كانت اى تلك الصورة نجاه له من القتل) (پس موسانك تابوت ايجه القاسنك وتابوتك ايجه القاسنك صورتى صورت هلاك ايدى ظاهرده وباطنده اول صورت موسى ايچون قتلدن نجات اولدى) (فبيحي كاتحي النفوس بالعلم من موت الجهل) (پس موسى ميت حكمنده ايكن بحره القا اولغله حى اولدى وآل فرعونك قتلدن خلاص اولدى نه كيم موت جهل ايله ميتده اولان نفوس علم ايله حيه اولور وموت جهلدن خلاص بولور) (كما قال تعالى اومن كان ميتا يعنى بالجهل فاحييناه يعنى بالعلم وجعلنا له نورامشى به في الناس وهو الهدى كن مثله في الظلمات وهى الضلال ليس بخارج منها لايهتدى ابدافان الامر في نفسه لا غاية له يوقف عندها فالهتدى هو ان يهتدى الانسان الى الحيرة فيعلم ان الامر حيرة) (شبح رضى الله عنه مدعاء من بور ايچون استشهد ايدوب ديركه نه كيم الله تعالى ايتدى امر بويله دكدر كه شول كسسه كه موت جهل ايله ميت اولدى پس بزاقى عالمه احياء ايلدى ودخى برعلى اكلور ايتلكه ناس ييتده اكله مائى وسالكدر واول نور نور هدايتدر ونور علمه ناس ييتده مشى ايدن كسسه نك مثلى شول كسسه كى دركه ظلماتده واقع وهامدروانك حقدنه ظلمات ضلالدر ظلماتدن خارج دكدر يعنى ابد اصراط مستقيمه مهتدى اولمز زيرا تحقيق امر ايچون نفس امرده غايت يوقدر تا كيم انك قتلنده وقوف اولنه پس هدى انسانك حيرته مهتدى اولسيدركه حيرت محوده در پس انسان عارف اولور كه تحقيق امر وجود وشهود حيرتدر يعنى انسان موت جهل ايله ميت ايكن نور علمه حى اولور ونور علمه ناس ييتده سلول ايدور وهر شيدده حقل تجليات مشاهده ايدور پس مظاهر متكرره ومجالى متعدد حسييله تجليات متكرره به مهتدى اولور وتجليات ييتنده تسخير اولور برطرفى طرف آخر اوزره ترجيح ايدوب كامائل اولمز پس ظلمات ضلال وجهلدن نور علمه مهتدى اولان انسان حيرت وشهود مهتدى اولور وامر حيرتدر بوندن اوتري رسول عليه السلام رب زدنى فيك تسخير ايدى وفرآنده (رب زدنى علما) ديدى علمدن مراد تسخير وضلالدر ولكن علمك نتيجه سى اولان حيرت حيرت محوده در وظلمات جهل حيرتى حيرت مذمومه در) (والحيرة قلق وحركة والحركة حيات فلاسكون فلاموت) (وحيرت قلق وسر كندر يعنى حيرت اضطرابى وحركتى مقتضيه در وحركت حياتى مستلزمه در) (پس متحرك ايچون سكون يوقدر پس انكچون موت يوقدر زيرا متحرك حى در) (وجود فلاعدم) (حيرت قولنه معطوفدر وامر وجوددر پس عدم يوقدر يعنى حيات علمه حى اولان حيات ابدى وبشاء سرمدى ايله مؤيددر انك حقدنه عدم يوقدر پس وجه مشروح اوزره وحركه قولى قلق قولنه معطوف اولور ووجود قولى دى حيرت قولنه معطوف اولور وجانزدر كه ووجود قولى حيات قولنه معطوف اوله زيرا حركت حياتى مستلزمه در (وقال عليه السلام من صار بالعلم حيا لم يميت ابدا) وجانزدر كه وحركه ووجود قولى معا حيرت قولنه معطوف اوله) (وكذلك في الماء الذي به حيوة الارض وحركتها قوله فاهتزت وجعلها قوله وربت وولادتها قوله وانبتت من كل زوج بهيج اى انها ما ولدت الا من يشبهها اى طبيعيا مائيا فكانت الزوجية التي هي الشفعية اياها بما تولد منها وظهر عنها) (كما قال اومن كان ميتا فاحييناه بالعلم) قولنه عطفدر يعنى حيات

علمده موجوده اولديكى كى شول ماده دخى حيات موجوده در كه ارض حياتى وحركتى اكله حاصله در وارض حياتى وحركتى الله تعالى نك فاهتزت قولنده ميبندر پس فاهتزت قولى ارضك حركتنه اشارتدر يعنى ارض حركت ايتدى وارض بدن انسانى كيبدر وارضك حلى الله تعالى نك وربت قوليدر يعنى اكا اشارتدر يعنى زياده اولدى ديكدر انسانك حلى كى وارضك ولادى الله تعالى نك (وانبتت من كل زوج بهيج) قوليدر يعنى ارضك ولادته اشارتدر يعنى ديك اولور ارض طغورمدى الا كاشبيه اولان شى يعنى آنك كى طبيعى اولان شى پس شفعية اولان زوجيت ارض ايچون حاصله اولدى شول شيدله كه ارضدن متولد اولدى واندن ظاهر اولدى پس وجود واحد اولان ارضده واقع اولان حركت وتغور ولادتك حصولى وارضك مثلى اولان شى طبيعيتك ثبوتى وشفعية اولان زوجيتك حصولى ارضدن خارج دكدر ايدن ظاهر ومتولد اولان شيدله حاصلدر وجود واحد اولان آدمدن حقا انك ظهورى كه انك كى شى طبيعى وعنصر يدر كه آدم ايچون زوجيت اكله حاصله اولدى وحال بوكه حقا آدم وجوديك غيرى دكدر وحوادن اولاد آدمك ظهورى دخى بويله در پس عالمك تدبيرى به عالم ايله واقعدر وكثرت وزوجيت به وجود واحدده واقعدر واسم عالم جميع صور كسره به شاملدر) (كذلك وجود الحق كانت الكثرة له وتعداد الاسماء انه كذا وكذا بما ظهر عنه من العالم الذى يطلب بنشأته حقائق الاسماء الالهية) (كذلك وجود واحد اولان حى ايچون كثرت نابت اولدى واسمائك تعداديك تحقيق حى كذا وكذا در يعنى رجن ورحيم وخالق ورازق وبونلك امثالى اسماء كى جنس عالمك نشأ سيله اسماء الهية نك حقايقى طلب ايدر حقدن ظاهر اولان شيدله يعنى وجود واحد حى ايچون اسماء الهية نك كثرتى وتعدادى حقدن ظاهر اولان عالمه نابت در كه اول عالم نشأ سيله حقايق اسماء الهية يى طالبدر پس حقل وجودنده كثرت حقدن ظاهر اولان عالمك وجودى ايله عارضه اولدى وعالم دخى وجود حقل غيرى دكدر واندن خارج دكدر پس حقدن ظاهر اولان عالمك نشأ سى احديت وجود حى شفع ايتدى بما ظهر قولى كانت قولنه متعلقدر) (فتثبت به) (پس وجود واحد حى ايچون اسماءك كثرتى عالمه نابت اولدى زيرا عالم علوه ومربوب ومخلوقدر كه الهيته وربوبيت وخالقيت وجودى مقتضيدر پس عالمك وجودى ايله اسماء الهية متحققه وكثرت اسمائيه نابت اولدى اسماء احكام واثارى عالمده مظاهر وجوديه ده اظهار ايتلكه وايجاد عالمدن اول كثرت اسمائيه ذات واحده ده تعقلده ايدى كه اكا كثرت نسبيه واحديه كثرت ديرلر انكچون) (وتخالفه احديته الكثرة) (ديدى يعنى عالمك ايجادى ايله وجود حقه اسماء كثرتك ظهورنه احديت كثرت مخالفه در زيرا احديته متعلقه اولان اسماءك صور علمه سى مظاهر حسييله عالمده مظاهره ومجاليه در واسمائك قوتده اولان انلك احكام واثارى وافعالى مظاهر مظهره در واحديت كثرت كه ذات واحده ده تعينات اعتباريه ونسب واضافيه حسييله تعقلده اولان كثرتدر كه اول كثرت صور ذهنيه در خارجده انك وجودى يوقدر وانك تعقل اعيان خارجيه به متوقف دكدر به علم الهيد اعيان قابله معدومه مقابله شده متعلقدر وبومر به حضرت واحديت وحضرت الوهيت وعلم الهى مرتبه سيدر كه تميز نسبيله اسماء برندن متميزه در تميز خارجى وتميز وجودى ايله متميزه دكدر عالمده واقع اولان تميز كى زيرا عالمده واقع اولان كثرت كثرت حقيقه در وحضرت علميه ده واقع اولان كثرت كثرت نسبيه در وتخالفه قولنك فاعلى احديت الكثرت قوايدرو ضمير مفعول حقدن ظاهر اولان عالمك ظهورندن مفهوم اولان اسماء كثرتك ظهورنه عائددر وبما ظهر عنه قولنده ما به عائد اولتى دخى جانزدر يعنى احديت كثرت جنس عالمدن حقدن ظاهر اولان شيدله مخالفه در زيرا تعقلده اولان كثرت عالمه متوقفه دكدر واما كثرت اسمائيه كه عالمه مظاهره در عالمه متوقفه در) (وقد كان الحق احدي العين من حيث ذاته) (وحال بوكه حق تعالى ذاتى حسييله احدي العين ايدى يعنى ذاتى احديت العين ايدى وحق احديت ذات واحديت عين اعتباريله كثرت وجوديه وكثرت نسبيه دن كه احديت كثرتدن منزهدر) (قال الشيخ رضى الله عنه في الحكمة النورية فاحدية الله من حيث الاسماء الالهية التي تطلبنا احديته الكثرة واحديته الله من حيث الغنى عنا وعن الاسماء احديته العين وكلاهما يطلق عليه اسم الاحدية انتهى كلامه پس وجود حى ايچون بوندن اوج مرتبه نابت اولدى بر مرتبه مرتبه احديت محضه در كه احديت عين واحديت ذاتدر كه احديت كثرت اولان كثرت نسبيه ودخى كثرت وجوديه

انده تعقلده معتبره دکادر کثرت ذات غنیه اولدیغی کبی کثرت اسمائیه دن دخی غنیه در وایکنجی
 مرتبه مرتبه واحدیتدر که کثرت اسمائیه انده معتقلده در وایکن اسمائیک کثرتی احدیت اوزره در زیر تعقلده در
 مظاهرده احکام و آثار بیک ظهوری سبیلده متمیزه دکادر انلرک تمیزی تمیزی و اعتباریدر و اوچنجی مرتبه
 مرتبه ربوبیتدر که مرتبه ثانیته معتقلده اولان اسماء ظاهر وجودیه حسبیلده انلرده ظاهره در وبری برندن
 متمیزه در پس داود قیصری غفرالله له و دخی انک اعقابی قنبتت به و مخالفه احدیت الکثرة قولنده خطا
 اینتدر زیر و مخالفه قولنی و مخالفه قولیلده تعجیل ایلدی وایتدی ای قنبتت بالعالم والحق الذی هو مخالفه
 ای بهذا المجموع احدیت الکثرة زیرا شیخ رضی الله عنک مرادی وجود واحد حق اوزره کثرتک طریقی و تعداد
 اسمائیک لزومی حق در عالمک ظهورندن لازم کلدیکنی بیان اینتکدر پس و کذلک وجود الحق کانت الکثرة
 و تعداد الاسماء انه کذا و کذا باظهار عنه من العالم قولنده وجود حق اینچون کثرتک لزوم وجود حق در عالمک
 ظهورنه تخصیص ایتدی زیرا حق عالمی خلقی اسمی عالمک صورنده تعجیل عام ایلده انک ظهوریدر پس
 وجود حق اینچون کثرت عالمه و عالمک خالق اولان حق ایلده ثابت اولدی دیمکه احتیاج یوقدر ووجه
 خطادن بر وجه دخی بودر که اسماء الهیه نیک کثرتی عالمک حق در ظهورندن لازم کلدی که اسم خالق دخی عالمک
 ظهوری ایلده متحقق اولور پس لازم کلدی که حق تعالی عالمی خلقی اینتدر اول وصفته خالقیه ایلده انک
 اتصافندن اول صفت خالقیت ایلده متصف اوله و اسم خالقیه مسمی دکل ایکن اسم خالقیه مسمی اوله پس
 لازم کلدی که اسم خالق اسم خالقیه ثابت اوله و بویا بلدر پس خالقیت عالمک خلقیه متحققه در و بر وجه دخی
 بودر که عالمک ظهوری ایلده احدیت کثرت ثانیته اولق لازم کلدی که ظهور و ظهور عالم ایلده اسمائیک کثرتی دخی احدیت
 کثرت اولق لازم کلدی که ظهور و ظهور مراد اولان اسمائیک کثرتی بیان اینتکدر احدیت کثرت بیانی مراد دکادر زیر
 احدیت کثرت عالمک ظهوری ایلده اوله کثرت دکادر زیر احدیت اسماء کثرت اسماء حالت واحدده جمع اولق
 و اعتبار اولق محالدر و بر وجه دخی بودر که اسم خالقیه احدیت کثرت ثانیته اولق لازم کلدی که ظهور و ظهور
 خالقیتدن صادر اولان کثرتدر احدیت دکادر و بر وجه دخی بودر که ذات حقده معتقلده احدیت اوزره اولان
 اسماء خالق تحتنده داخله اولق لازم کلدی که ظهور و ظهور اسماء مخلوقه اولق لازم کلدی که ظهور و ظهور
 بودر که مرتبه تغلیط لازم کلدی که ظهور و کثرت احدیت مرتبه سنه ظلم لازم کلدی که ظهور و ظهور احدیت
 کثرت بوطائفه نیک اصطلاحنده ذات حقده بالقوه اولان اسماء و صفات کثرتک احدیتدر که کایسی وحدتده
 توحید اوزره در و کثرت انده امر نسبی و اضافیدر انده معتقلده اولان اعیان معدومه قابلیه به نسبتله و حق ذات
 احدیه سی حسبیلده احدی العین در کثرت وجودیه و کثرت نسبیه انده معتبره دکادر جمیع اسماء و صفات و نسب
 و اضافات انده مستلکدر پس حق تعالی ذاتی حیثیتیه احدی العین و اسماء و صفاتی حیثیتیه کثیر اولدیغن
 تمثیل ایدر) کالجوهر الهیولانی احدی العین من حیث ذاته کثیر بالصور الظاهرة فیه الذی هو حامل لها
 بذاته کذلک الحق بماظهر عنه من صور التجلی (یعنی حق جوهر هیولانی کبیدر و جوهر هیولانی احدی
 العیندر ذاتی حیثیتیه کثیردر انده ظاهر اولان صورک کثرتی حسبیلده اوله جوهر هیولانی کبذاته اول صوری
 حاملدر یعنی جوهر هیولانی که مرتب وجوددن مرتبه رابعده در طبیعت کبی وجود حسبیلده انک وجودی
 یوقدر یعنی انک وجودی معتقلدر وجود عینیه موجود دکادر ذاتیه جمیع صوری حاملدر و جمیع صور انده
 ظاهر در پس جوهر هیولانی اول وصف ذاتیه احدی العیندر انده کثرت یوقدر انده ظاهر اولان صور
 اجسام ایلده کبذاته انلری حاملدر و انلر انک قوتده در کثرتدر صور مختلفه ده ظهوری حسبیلده کذلک حق
 دخی صور تجلیدن یعنی اسماء و صفات تجلیاتدن انندن ظاهر اولان شئیله جوهر هیولانی کبی ذاتی حیثیتیه
 احدی العیندر و انندن ظاهر اولان صور تجلیله کثیردر) (فکان الحق تجلی صور العالم مع الاحدیة المعقولة)
 پس حق عالم صور بیک مجلای اولدی احدیت معتقلده احدیت اوزره ثانیته ایکن یعنی ذات احدیت قوتده
 احدیتده اولان اسماء الهیه تجلیاتک صوری ایلده حق ظهوری حسبیلده حق کثرتدر پس حق قوتده
 اولان صور عالمه حق مجلی اولدی یعنی اعیان قابلیه معدومه به حق تجلی ایدوب اعیان معدومه وجود حقده
 مرآت اولدقده وجود حق دخی اعیانیه مرآت اولور اول تجلیله اعیان وجود حقده ظاهر اولمغله پس صور

عالم وجود حقده ظاهر اولور و احدیت حق معقوله قالور پس حق احدیت ذاتیه و عین معقوله حـمیل
 واحددر و انده ظاهر اولان صور عالمه که صور اسمائیه در کثرتدر) (فانظر ما احسن هذا التعليم الالهی
 الذی خص الله بالاطلاع علیه من يشاء من عباده) (پس بونعالم الهی به سن نظر ایلده احسندر و بونی حسن
 و بها صاچی ایدن نه شیدر و اوله تعلیم الهی که الله تعالی انک اوزره اطلاع و شعوره تخصیص ایلدی عبادندن
 شول فرد کاملی که انک مشیت الهیه ذاتیه سی اکامه علقه اولدی و بونده تعلیم الهیدن مراد بودر که الله تعالی
 ام موسای تابوت اینجه القا یتکده و تابوتی دخی یم اینجه رمی اینتکدر ام موسی دخی موسی ای تابوت
 اینجه القا اینتدکن و تابوتی یم اینجه رمی اینتدکن لسان قرآن و رسول ایلده الله تعالی بزه نقل اینتکده بزه تعلیم
 اینتدیکه اول تعلیم الهی حیات حقیقه که علم الهیدر و نور وحدت ذاته مؤیددر و باخود الله تعالی
 (او من کان میتا فاحیینه و جعله نورا یمشی به فی الناس) قولیلده و ترى الارض مأمدة فاذا انزلنا علیها الماء
 اعتزت وربت و انبتت من کل زوج یمش) قولنده اولان تعلیم الهی در که ذات واحدده ثبوت اوزره اولان
 اسماء الهی و اعیان ثابته و اعیان قابلیه معدومه بی بری برینه مرآت ایدوب اعیان قابلیه ده صور اسمائیه بی
 و صور اسمائیه ده صور اعیانی اظه ارایدر و صور عالمه اسماء و صفات ایلده ظهور ایدوب تجلیات مختلفه ایلده متجلی
 و متکثردر و وحدت ذاتیه معقوله ایلده اول تجلیاتک خلقنده وحدتده مختفی و دستدر و بونعالم الهی به اطلاع
 عباد الله مخلصیندن افراد بیره و حال قابلیه مخصوصدر که دیوان علم الهیه مشیت ذاتیه ایلده الله تعالی انلری
 اول تعلیم تخصیص ایتدی پس موسائیک اینجه رمینک حکمتی بیان اینتکدر نصکره آل فرعونک بدینه
 واقع اولدقده راقعه اولان حکمته شروع ایتدی) (ولما وجده آل فرعون فی الیم عند الشجر سماء فرعون
 موسی و المؤمناء بالقبطية و الساهو الشجر سماء بما وجده عنده فان التابوت وقف عند الشجر فی الیم)
 (وقتا کیم فرعونک آلی یعنی انک خواصی موسای یم اینجده شجره قننده بولدیلر فرعون موسای موسی ایلده
 تسمیه ایتدی زیرا مؤلف قبطیه ده مادر و سادخی شجردر پس فرعون موسای تسمیه ایتدی شول شجرت
 اسمیه که موسای انک قننده بولدی زیرا تابوت یم اینجده شجره قننده واقف اولدی پس آل فرعون موسای ما
 اولان مؤده شجر اولان ساقننده بولمغله فرعون ما ایلده سایی ترکیب ایدوب موسی ایلدی و موسای انکله تسمیه
 ایتدی) (فارد قله فقالت امرأته فی حق موسی و كانت منطقة بالنطق الالهی فیما) (متعلق بقوله منطقة
 قالت فرعون او کان الله خلقها لاکمال کما قال علیه السلام عنها حیث شهد لها ولیم بنت عمران بالکمال الذی
 هو لاکران) (پس فرعون موسای رسم معهود و عادت غیر محمود اوزره قتل اینتکدر مراد ایتدی پس فرعونک
 زوجه سی آسیه موسی حقننده ایتدی و آسیه نطق الهیه منطقه ایتدی موسی حقننده فرعونده دیکدی قولنده
 یعنی الله تعالی انی نطق الهی و واردربانله انطاق یتش ایدی زیرا الله تعالی انی کمال انسانی اینچون خلق
 ایتدی ته کیم رسول علیه السلام آسیه نیک کالندن خبر ووردی آسیه اینچون و مریم بنت عمران اینچون شهادت
 ایتدی کبی حیثیتله شول کمال ایلده اول کمال ذکران اینچون تابوتد غالباً زیرا انک بعضی دخی اول کمال ایلده
 متصفه اولور یعنی رسول علیه السلام آسیه ایلده مریم بنت عمران حقننده قرآن شهادت ایتدی (و ضرب الله مثلا
 للذین آمنوا امرأة فرعون اذ قالت رب انی عندک یتانی الجنة و فنجی من فرعون و عمله و فنجی من القوم
 الظالمین و مریم ابنت عمران الی احصنت فرجها فنفخنا فیه من روحنا و صدقت بکلمات ربها و کتبه و کانت
 من القاتلین) و حدیث شهادت ایدوب ایتدی کل من الرجال کثیرون و ما کل من النساء الا مریم بنت عمران
 و آسیه امرأة فرعون و فاطمة بنت محمد صلی الله علیه و سلم و خدیجه بنت خویلد پس بولامده شیخ رضی الله
 عنه آسیه قولنده نطق الهیه منطقه اولدیغن بیان ایدوب فقالت قولیلده انک مقولی بیننده کلام طویل
 توسط اینتکده به تکرار ایراد ایدوب ایتدی) (فقالت فرعون فی حق موسی انه قرء عین لی و لک فیه قرء عینها
 بالکمال الذی حصل لها کما قلنا و کان قرء عین فرعون بالایمان الذی اعطاه الله عند الغرق فقبضه طاهرا
 مطهرا لیس فیه شیء من الخبث لانه قبضه عند ایمانه قبل ان یتکسب شیثا من الاثام و الاسلام یجب ای یقطع
 ما قبله و جعله آية علی عنايته سبحانه بن شاء حتی لا یأس احد من رحمة الله فانه لا یأس احد من روح الله
 الا القوم الکافرون) (پس فرعونک زوجه سی آسیه موسی حقننده فرعونده قرء عین لی و لک) دیدی یعنی

یعنی اولور تحقیق موسی بن ایچون قره العین در پی موسی ایل آسیه نیک عینی
فریره اولدی یعنی نورلی اولدی شول کمال سببیلله که آسیه ایچون حاصل اولدی ته کیم بزدا کر ایتدک اول
کمال ذکران ایچون حاصل اولان کالدرو موسی فرعون ایچون قره العین اولدی شول ایمان سببیلله که الله تعالی
آنی فرعونیه اعطا ایتدی فرعونک غرق قنده پس الله تعالی فرعونی طاهر او مطهر اقبض ایتدی یعنی رب
العالمینه مؤمن اولوب نفسیلله ادعای ربوبیتدن وعقاید فاسده دن طاهر و ماء ایمان ایلله خاشاک شرکدن جانب
حقدن مطهر اولغله قبض ایتدی حسی و معنوی و نفسانی و روحانی خبثات جسدن انده برشی قالمدی زیرا
الله تعالی آنی قبض ایتدی آنک ایمانی قنده انا مدم برشی اکتساب ایتزدن اول و حال بوکه اسلام ماقبلنی قطع
اید یعنی اسلامدن اول آنک شرکی حالده اکتساب جرایم و آنای قطع ایدر که حقوق الهیه دن اولاشمال کبی
و حقه عدم اتقاید و اطاعت کبی پس فرعون ایمانی قنده آنای کسب ایتدن قبض اولندی و آنک آخر کلمه سی
کلمه ایمان اولدی و الله تعالی فرعونک ایمانی یا خود بوصفت اوزره فرعونک قبضی آیت الهیه ایلدی کنیدی
عنایتنه عبادندن شول کسسه به که آنک مشیتی آنک عنایتنه متعلقه اولدی تا کیم مجرمین دن برا حد رحمت
الهییه دن مأیوس اولمیه زیرا قوم کافریندن غیر بر احد رحمت الهیه دن مأیوس اولمز (فلو کان فرعون من
یأس ما بادر الی الامان فکان موسی علیه السلام کافال امر آفرعون فیه انه قره عینی و لک لا تقتلوه عسی
ان یفعلوا و کذلک وقع فان الله نفعهما به علیه السلام و ان کانما شعر ابانه هو النبی الذی یکون علی بدیهه هلاله
ملک فرعون و هلاله آله) پس اگر فرعون رحمت الهیه دن مأیوس اولان صنفدن اولیدی ایمانه مبادرت
ایتزدی پس موسی علیه السلام آسیه ایچون و فرعون ایچون قره العین اولدی و ایکسی دخی آنکله منتفع
اولدیلر ته کیم فرعونک زوجه سی آسیه موسانک حقنده تعظیم ایچون صیغه جمع ایلله مخاطبه اولدیغی و یا خود
فرعونه و اطفال بنی اسرائیلک قتلنه مباشرین اولان آنک آله مخاطبه اولدیغی حالده انه قره عینی و لک
لا تقتلوه عسی ان یفعلوا و نتخذ ولد) دیدی یعنی تحقیق موسی بن ایچون و دخی سنکچون قره العین اولسون
سزانی قتل ایتک عن قریب اندن بزه نفع حاصل اولور و آسیه نیک قوی کبی آنکله نفع واقع اولدی زیرا تحقیق
الله تعالی آسیه ایلله فرعونیه موسی علیه السلام ایلله نفع اعطا ایتدی و آنکله منتفع اولدیلر و کرچه کیم آسیه ایلله
فرعونک شعوری یوغیدی یعنی فرعون موسانی قتل ایتک مراد ایدوب آسیه اک قول مذکور قائله
اولدیغی حالده ایکسینک معاشعوری یوغیدی که بومولود شول تی در که فرعونک ملکی هلاکی و آنک ملکی
هلاکی آنک بدی اوزره واقع اولور فرعونک عدم شعوری اولدیغی ظاهر در و اما آسیه نیک عدم شعوری پس اول
دخی موسی نی معهود اولدیغنه شعوری موسانک عدم قتلنه سعی ایتدی موسایه آنک اطلاعندن اوتری
دکل ایدی و لکن جمیع کلامنده نطق الهیه منطقه ایدی امور علی ماهی علیه عارفه و مکاشفه کبی نطق
ابتدی امدی شیخ رضی الله عنه بولکلامده و بوند نصکره فرعون حقنده واقع اولان کلامنده تصریح ایلدی که
فرعون متعمر غراملزدن اول مؤمن اولدی و ایمانی قنده اعتقادی خبثندن رجوع ایدوب طاهر او مطهر
مقبوض اولدی و ایمان ایلله حسا و معنا منشفع اولدی زیرا بعد ایمان آنک ایمانی رده و یا خود عدم قبولنه
دلات ایدر نص صریح بوقدر شقاسنی مشعره اولان بعض آیات قبل ایمان حکایت طریق اوزره در
و مسلمیندن عامه نفوسده و انلردن غیر یهود و نصاری نفوسنده دخی هسته در که فرعون کافر در و اهل
ناردن زیرا نبی الله اولان موسایه انکار ایتدی و اکا و بنی اسرائیلله معادات ایتدی (انابکم الاعلی) قولیه
و دخی ما علمت لکم من اله غیر قولیه انلر زعمی اوزره ادعای ربوبیت ایتدی و لکن قرآن اصدق شاهد در غرق
قنده متعمر غراملزدن اول فرعونک ایمانه زیرا ایمان ایلله افصاح ایتدی نطقه تمکنی حالده و ایمانندن فجاتک
وقوعنه علی حالده * پس (آمنت انه لا اله الا الذی آمنت به بنو اسرائیل و انامن المسلمین دیدی و بوقول خبر
صحیح در بونک رده دلات ایدر نص صریح بوقدر و شیخ رضی الله عنه فتوحانده دیر که الله تعالی (الان وقد
عصیت قبل و کنت من المفسدین) قولنده فرعونک ایمانه شهادت ایدر غایبه مافی الباب بوقول فرعوندن بوندن
اول واقع اولان عصیان و فسادندن اوتری عتابی مشعر در آنک کفر نه نص دکلر ته کیم بعضا اخذ ایتدی
بلکه ایمانه شهادت در و ان شاء الله تعالی بومسئله بوحکمتمک آخرنده تفصیل اوزره ایراد اولور) (و لما عصمه الله

من فرعون اصبح فوادام موسی فارغانم الهم الذی کان قد اصابها) (وقتا کیم الله تعالی موسای فرعوندن
عصمت ایتدی و آنی قتلدن حفظ ایتدی فرعون اقی قتل ایتک مراد ایتدکده ام موسانک فوادای شول هم
و غمدن فارغ اولدیغی حالده صباحه داخل اولدی که ولدینک قتل خوفندن اول هم اکا صابت ایتش ایدی
اگرچه کیم الله تعالی آنک قلبنه الهام ایتش ایدی و اما و همک غلبه سندن مهمومنه و مغمومنه ایدی * پس
بشارت الهیه به موافق علی الصباح موسانک عدم قتلندن خبر الدقه آنک همندن قلبی فارغ و خالی قالدی
زیرا بیلدی که ولدی مصون و محفوظدر) (ثم ان الله حرم علیه المراضع) (المراضع جمع مراضع و هی التي لها
ولد ترضعه فان ارضعته بالارضاع فعلا قلت مرضعة وهذا مثل حائض و حائضة) (حتى اقبل علی ثدی امه
فارضعته لیکمل الله لها سرورها به کذلک علم الشرايع) (یعنی الله تعالی موسای فرعوندن عصمت ایتدی کبی
نعمته لام موسی منعمه اولدق نصکره الله تعالی مراضع آخرانک ثدینی موسایه حرام ایلدی * پس مراضع
آخرانک ثدینی قبول ایتدی تا کیم کنیدی ای بدینه اقبال ایلیمه * پس ای آنی ارضاع ایلدی تا کیم الله تعالی
امینک سرورنی اقی ارضاع ایتکله تکمیل ایلیمه زیرا امیت ارضاع ایلله تامه در علم شرائع دخی بوبله در یعنی
موسا اوزره آنک ای ثدیندن غیر تحریم مراضع کبیدر علم شرایع زیرا هر برنی به شریعت خاصه مخصوصه در
سائر انبیانک شرایع اکا حرامدر انبیانک شرایعندن آنک شریعتنده مشروع اولان شریعتدن غیر زیروقت
اولور که بر نبینک شریعتی علمی نبی آخر لک امتنه موافق دکلر ته کیم بعض مراضعک لبنی بعض اطفاله موافق
دکلر و کرچه کیم البان صورت لبینده واحد در و لکن غدا بدندر و علم غدا و وحدر پس بوندن اوتری
هر برنی علم خاص ایلله امت خاصه به بعث اولور * پس موسایه مراضعک تحریمی صورتی موسانک نبی
موجود اولدیغنک علامتدر) (کما قال تعالی لکل جعلنا منکم شرعة ای طریقاً و منهاجا) (ای بلسان الاشارة)
(بقول من تلك الطريقة جاء فکان هذا القول اشارة الی الاصل الذی منه جاء فهو غذاؤه) (ته کیم الله تعالی
انبیایه خطاب ایدوب لکل جعلنا منکم شرعة دیدی یعنی سزدن هر بریکز ایچون بر شرعه وضع ایتدک یعنی
بر طریق و بر منهاج وضع ایتدک و لسان اشارة ایلله منهاج دیکلر که منهجا قول اوزره وقف
اولدقده کلکینه مشابه اولور بریسی منهاج و بریسی جاء در پس کانه همزه اندن مخذوفه در یعنی هر بریکز
ایچون بر شرعه وضع ایتدک که اول شرعه و طریقندن کلش اولد بوقول یعنی (لکل جعلنا منکم شرعة
و منهاجا) قولی اشارت اولدی شول اصله که هر بریسی اندن کادی یعنی حضرت الهیه و حقایق و حوییه دن
شول اصل الهی به که آنک ربی اولان اسم الهی در اشارت ایدر که هر بر فرد خدا سکانه اندن نزول ایتدی پس
اول اصل آنک غذا سیدر و اول اندن متغذی در * پس هر بری شریعت علومی آنک ای واصلی اولان حقیقت
واحدده دن اخذ ایدر) (کما ان فرع الشجرة لا يتغذى الا من اصله فاما كان حراماً فی شرع بكون حلالاً فی شرع
آخر یعنی فی الصورة اعنی قولی بكون حلالاً و فی نفس الامر ماهو عین ماضی لان الامر خلق جدید
ولا تکرار) (ته کیم بر شجرة نیک فرعی متغذی اولمز الا کنیدی اصلندن پس شول شجره بر نبینک شرعنده حرام
اولدی نبی آخر لک شرعنده حلال اولور یعنی صورتده یعنی بنی بكون حلالاً قولندن مراد صورتده اول شئی
حلال اولور دیکلر و حال بوکه نفس امرده حلال اولان شئی شرع سابقه حرام اولوب سابق اولان شئیک عینی
دکلر زیرا خلق جدیددر و وجود و تجلیده تکرار بوقدر * پس بر شرعه حرام اولان شئی شرع آخرده حلال
اولان شئیک عینی دکلر نهایت امثال و شبهه صورتده بری برینک عینی کبیدر زیرا امر داما خلق جدیدده در
و ابد تجلیده تکرار بوقدر * پس بوندن اوتری فی الصورة قولیه قید ایتدی) (فلله انهنالك) (یعنی بر شرعه
حرام اولان شئی شرع آخرده بحسب الصورة حرام اولدیغندن اوتری بر سکا تنبیه ایتدک فی الصورة قولیه
یعنی بواعتبار صورت سببیلدر و اما نفس امرده امر بویه دکلر زیرا امر خلق جدیددر و صور امثال
و شبهه در) (فکنی عن هذا فی حق موسی بتحریم المراضع فانه علی الحقيقة من ارضعته لامن ولده فان
ام الولادة جلته علی جهة الامانة فتكون فيها و تغذی بدم طمئنه امن غیر ارادة لها فی ذلک حتی لا یکون لها
علیه امتنان فانه ما تغذی الا بما لولم یغذیه ولم یخرج عنها ذلک الدم لاهلکها و امرضاها فالحقین المنة علی امه
بکونه تغذی بذلک الدم فوقها بنفسه من الضرر الذی کانت یجده لو امتسک ذلک الدم عندها و لا یخرج

ولا يتغذى جنينها) (يعني هرشي كندى اصلندن متغدى اولديغندن الله تعالى موسى حقنده تحريم
مراضع ايله كناية ابتداي * پس موسانك امي على الحقيقة شول مرأه دركه اني ارضاع ابلدى اني طغوران مرأه
حقیقه انه انك امي دكدر زيرا ام ولادت اني امانت طريقي اوزره حامله اولدى پس اول امده متكون اولدى
وامينك طمى دى ايله يعنى انك حيسى قاتيله متغدى اولدى انك امده تكونده وانك طمى دى ايله انك
تغدى سنده امي طرفندن عدم ارادت ايله يعنى موسى امده متكون اولوب انك دم طمى دى ايله متغدى اولديغنه
امينك ارادتى وشعورى يوقدر تا كيم ام ايجون انك اوزره امتنان واقع اوليه زير تحقيق اول متغدى اولدى
الاشول دم ايله كه اكر اول انكله متغدى اولميدى واول دم امدن چقميدى اول دم البتة امي هلاك ايدردى
ويا خوداني امراض ايدردى * پس جنين ايجون انك ام ولادتى اوزره منت ثابته در اول جنين اول دم ايله
متغدى اولمغه پس جنين كندى نفسيله امي حفظ ايدردى شول ضرردن كه امي اني كندى وجودنده مشاهده
ايدردى اكر اول دم انك قنده امتسالة اوزره اولميدى واندن چقميدى وآنك جنيني انكله متغدى اولميدى
(والمرضة ليست كذلك فانها قصدت رضاعته حيا نه وبقائه) (وحال بوكه ام مرضعه ام ولادت كبي دكدر
زير تحقيق مرضعه ولدى ارضاع ايتكاه آنك حياتنى واقفاسنى قصد ايدردى رضاعته قونده مصدر مفعوله
مضافدر) (فجعل الله ذلك لموسى فى ام ولادته فلم يكن لامرأة عليه فضل الا لامولادته لتقر عينها ايضا بربيته
وتشاهد انتداه فى حجرها ولا تحزن) (پس الله تعالى بوفضل امتنانى موسى ايجون ابلدى انك ام ولادتى
حقنده يعنى موسانك رضاعته انك ام ولادتى تخصيص ابلدى * پس اول مرضعندن برامرأه ايجون موسى
اوزره انك ام ولادتندن غيرى فضل وامتنان بولميدى زير مرضعندن برسنك قدبى قبول ايتدى وبرسى
اكر مرضعه اولدى تا كيم ام موسانك عيني نه كذاك موسانك تربيتله روشن اوله وجزنده انك انتداه
مشاهده ايد وآنك فراقيله ومرضعه اخر انك جزنده اني مشاهده ايتكاه محزوننه اوليه يعنى الله تعالى
موسانك ام ولادتى اكر مرضعه ايتدى موسايه فضلندن اوترى تا كيم انك ام ولادتندن غيرى انك اوزره
برامرأه انك فضل اوليه وكذاك موسانك ام ولادته فضلندن اوترى تا كيم ام ولادتلك انكله عيني قريره اوله
وموسى اوزره انك ام ولادتندن غيرى مرضعك تحريمده اشارت ايدركه موسانك حقيقى امينك ثبندن
وارده اولان انك شريعتى علمندن غيرى اكرام قلدى زيراموسى نبي در * پس اكر انك نبوتنى مقتضيه اولان
حقيقندن غيرى حقايق توحيد و تجريد و استهلاك وفادانك ولايتى مقتضيه اولان حقايق تربيته
اولميدى نبوت ايله ظاهر اولمزدى انكچون خضر ايله صحبت كليه ايله صاحب اولدى واندن مفارقت ابتداي زير
موسى عليه السلام نبوت ايله ظاهر ايدى ونبى نبوتى حيقنده بعض علوم اوزره دركه ولى انك اوزره دكدر
وولى قبرى واستهلاك حالنده بعض علوم اوزره دركه نبي انك اوزره دكدر تا كيم نبوته فتور كليه علم قضا و قدر
و علم اعيان ثابته كبي) (ونجاه الله من غم التابوت فخرق ظلمة الطبيعة بما اعطاه الله من العلم الالهى وان
لم يخرج عنها) (والله تعالى موساي غم تابوتندن خلاص ابتداي وتابوت انك ناسوتيدر پس موسى طبيعت
ظلمتى خرق ايتدى الله تعالى علم الهيدن اكا اعطا ايتدى شيله علم الهيله طبيعتندن وآنك احكامندن
خروج ايتدى زير هر قننى عامده ظهور ايدرسه البتة مظاهير طبيعیه ده ظهور ايدردى طبيعتندن خارج
دكدر نهابة عالم قدسده طبيعتك اصنى وانوار اولان صورنده ظهور ايدردى) (وقته فتوناى اختبره فى واطن
كشيرة ليتحقق فى نفسه ضربه على ما اتلاه الله به فاول ما اتلاه الله به قله القبطى بما الهمة الله ووقفه فى سره
وان لم يعلم بذلك ولكن لم يجد فى نفسه اكثر انما) (اي مبالاة يقال ما اكثر ثبته به اى ما ابالى به) (بقوله مع كونه
ما توقف حتى يأتيه امر به بذلك لان النبى معصوم الباطن من حيث لا يشعر حتى ينبأ اى يخبر بذلك)
(والله تعالى موسايه مواطن كثرده اختبر ابتداي تا كيم كندى نفسنده آنك صبرى متحقق اوله شول
شبهه كه الله تعالى اني انكله مبتلا ابتداي وصبرده ثابت قدم اوله زير انشاء انسانيه دمه مودعه اولان كالات
الهيه نك اكثري ابتلا و امتحان ايله ظاهر اولور * پس اولكي ابتلا كه الله تعالى موساي انكله مبتلا ابتداي آنك
قبطى قتلدر الله تعالى انك كالهامى وآنك سرنده قتل قبطى به كاتوفيقى واقدارى سبيله يعنى موسى
قبطى قتل ابتداي سرنده الله تعالى انك قتل الهامى واقدارى سبيله وكرجه كيم موسى الله تعالى انك امي ايله

قتل ابتداي بكن عالم دكل ايدى زير ادخى مبعوث دكل ايدى و لكن كندى نفسنده آنك قلى سبيله مبالاة بولميدى
بونك برله كه موسى اني قتل ايتكاه امر الهيه نك اكا ورونده متوقف اولميدى نبي باطنى ايله معصوم در وارد الهيله
آنك شعورى اولميدى حيتيله انكله من عند الله اخبار اولنجه يعنى نبينك باطنى اوتكاه بكارندن
معصوم در پس موسى قبطى نبي آنك قابله الهام الهيله قتل ايلدى اكا شعورى اولميدى حيتيله زير ان عند
الله اخبار اولنجه الهام الهيله قتل ابتداي كنه شعورى يوغيدى زير اكر شعورى اولميدى ابتلا اولمزدى
و فرعونندن فرار ايتزدى ولكن عدم شعورى سبيله فرعونندن فرار ايدوب كربت غريسته مبتلا اولدى وشعيب
عليه السلامه التجا ابتداي وآنك تربيه سبيله انك قونده اولان نبوتك ظهورنه مستعد اولدى (ولهذا) اى
لعدم شعور موسى انه قتل القبطى بامر به (اراه الخضر قتل الغلام فانكر عاميه قله ولم يتذكر قله القبطى فقال
له الخضر ما فعلته عن امرى ينهيه فى هذا القول على مرتبه وهو انه قله بالامر الالهى اذ كان نبيا معصوم
الحركة فى نفس الامر وان لم يشعر بذلك) (يعنى موسى امر الهيله قبطى نبي قتل ابتداي كنه انك عدم شعورندن
اوترى خضر عليه السلام اكا قتل غلامى كوستردى پس موسى خضر اوزره غلامك قتلنى انكار ايلدى وموسى
قبطى نبي قتل ابتداي كنه ايدى وكرموده انك قتلنه شعورى اولميدى وقلبه الهام الهيله قتل ابتداي بكن
عالم اولميدى خضره انكار ايتزدى ذوق ايله عالم اولوردى كه قتل امر الهيله واقع در پس خضر موسى عليهما
السلامه ما فعلته عن امرى ديدى يعنى بن كندى امرم ايله بوى قتل ايتدم ديدى بوقوله خضره وسايه تنبيه
ايدرانك مرتبه سته كه اول دخى امر الهيله قتل ابتداي موسى اخبار اولنزدن اول كه اول نفس امرده معصوم
الحركة يعنى حركت وفعله معصوم در هر نه شيشكه اندن صدور ايدرسه امر الهيله صادر اولور وكرجه كيم
موسانك اكا شعورى يوقدر انكچون قتل شيطانه نسبت ايدوب ابتداي هدامن عمل الشيطان وربنه استغفار
ايدوب (رب اني ظلمت نفسى فاغفرلى) ديدى پس خضر غلامى امر رب ايله قتل ابتداي بكن موسايه اعلام ايتكده
اكا تنبيه ابتداي كه اول دخى قبطى نبي قتل ابتداي الامر الهيله انك قتلنى كندى نفسندن وشيطانندن دكدر واول
امر الهى ستر حركندن معصوم در و قتل قبطى ايله واقع اولان ابتلا نك حكيمى تمام و امش ابتداي انكچون خضر
اكا تنبيه ابتداي تا كيم قتل قبطيدن واقع اولان تأسف وندامت اندن من تقع اوله) (واراه ايضا خرق السفينة
التي ظاهرها هلاك) (وفى بعض النسخ المصححة هلاك) (وباطنها نجاة من يد الغاصب جعل له ذلك فى مقابلة
التابوت الذى كان فى اليم مطبقا عليه فظاهرها هلاك وباطنها نجاة) (وخضر موسى عليهما السلامه سته كذاك
خرق سفينه نبي كوستردى كه انك ظاهرى هلاك در يعنى هلاك صور تيدر و باطنى نجات دريد غاصبندن خضر خرق
سفينه نبي كندى سيجون ابتداي يعنى كندى خرق سفينه ايله ظاهرا اولدى موسى ايجون تابوت مقابله سنده كه
يمده اول تابوت موسى اوزره مطبق ابتداي پس تابوتك ظاهرى موسى ايجون هلاك صور تيدر و باطنى نجات در
(وانما فعلت به ايه ذلك خوفا من يد الغاصب فرعون) (بدل من الغاصب) (ان يذبحه صبرا) (بالصاد والياء
الموحدة اى ان يذبحه مصورا اى محبوسا) (وهى تنظر اليه) (يقال قله صبرا وصبرا الانسان وغيره على
القتل ان يحبس ويرى حتى يموت * پس وجه مشروح اوزره صبرا قولى ان يذبحه قولنده مفعول خيمردن
حال واقع اولور وقيمز اوزره منصوب اولمى دخى جائزدر يقال قتل صبرا اى حبس على القيد حتى يقتل وفى بعض
النسخ بالصاد والياء المنةقطة بنقطتين من تحت اى خوفا من ان يذبحه ذبحا مشتملا على الضرر العظيم لامة
والاول اظهر وابين) (مع الوحي) (اى انما فعلت مع الوحي) (الذى الهمة الله به من حيث لا يشعر فوجدت
فى نفسي انها ترضعه فاذا خافت عليه القته فى اليم لان فى المثل عين لا ترى قلب لا يفتح فلم تخف عليه خوف
مشاهدة عين ولا خرفت عليه حزن رؤية بصرو غلب على ظنها ان الله رجاها اليها بحسن ظنها به فعاشت بهذا
الظن فى نفسها والرجاء يقابل الخوف والياس وقالت حين الهمت لذلك لعل هذا هو الرسول الذى يهلك فرعون
والقبط على يده فعاشت ومتر بهذا التوهم والظن بالنظر اليها وهو علم فى نفس الامر) (وام موسى موسايى
تابوت ايجنه القا ابتداي وتابوتى نبي ايجنه رعى ابتداي غاصب اولان فرعون يندندن خوفندن اوترى كه موسايى ذبح
ايله مصبور يعنى محبوس اولميدى حاله و حال بوكه امي اكا ناظره اوله يعنى موسانك اللزى وياقلى بن باغلبوب
والده سنك كوزنه قارشو فرعون اني ذبح ايتيه ديو خوف ابتداي كندن اوترى وام موسى شول وحيدك

وجودی اله که الله تعالی آنکه ا کاوسی ایدی آنک شعوری اولدیغی حیثیته موسای نابوت ایچنه و نابوتی
 یما ایچنه الفایندی پس موسی کندی نفسنده بولنه مشاهده ایدی که اول موسای ارضاع ایدره پس یقینکم
 ام موسی اوزره خوف ایدی پس ای یما ایچنه الفایندی زیرامنده مشهور در کوز کوز و مینجه کوکل
 صبر ایدر مضطرب اولمز پس موسی اوزره مشاهده عین خوف ایدی و آنک اوزره رؤیت بصیر حزقی
 ایدله محزون اولدی و آنک ظنی اوزره غالب اولدی که تحقیق الله تعالی موسای ایدر آنک ربه حسن ظنی
 سبیلله پس ام موسی بوظن ایدله کندی نفسنده عاشیه و باقیه اولدی و رجاء خوف ایدله یا سه مقابله پس
 ام موسی بوفعل ایدله الهام اولنده ایدره رجاء اولور که بولولشول مولود اوله که فرعون ایدله قبط آنک ایدی اوزره
 هلاک اولورام موسی عیش و سرور ایچنده اولدی بوقوم ایدله واکانست بوظن ایدله بوقوم وطن نفس امرده
 علمد زبر اعد الله محقق در نهایت ام موسایه نسبتله ظن اولدی زیرا اول یقین اوزره دکل ایدی که آنک اولدی اول
 رسول معهود در فرعون و آل فرعون آنک اوزره هلاک اولور (ثم انه) (ای موسی) (لما وقع علیه الطاب
 خرج فارا خوفا فی الظاهر وکان فی المعنی حباً فی النجاة) (اندنصکره وقتاً صکیم موسی اوزره قتل قبطی بدن
 اوزری طلب واقع اولدی مصر دن جقندی فرار ایدر بکی ظاهرده خوف دن اوزری و حقیقتده اول فرار نجات
 حیدن اوزری ایدی یعنی بحسب الظاهر فهم اولور که موسی فرعونک قتل خوف دن اوزری فرار ایدی
 اما بحسب الحقیقه ایدله دکادر بیکه موسی قتل قبطیده معصوم اولوب آنک شعوری بوغیکن امر الهیله
 قتل ایدر بکی کبی کذلک آنک فراری دخی امر الهیله حیات ایدی و نجات میزدی حیدن اوزری ایدی آنک
 ا کا شعوری بوغیکن اول نجات بودر که کندی ذاتیه بالقوه اولان امر نبوت انده بالفعل ظاهر اوله و حیات
 الهیه ایدیه اولان صورت الهیه انده تجلیه اوله و کندی دخی حد کماله بالغ اولوب صفات نفسانیه بطشیدن
 و اخلاق طبیعییه ظلمات دن نجات بولنه پس حقل امر فراری موسی آنک قلبیه الهامندن مرادی انی مرتبه
 نبوته ابلاغ ایتمکدر) (فان الحریکه ابد الالهیه حبه و یحب الناظره باسباب آخر و لیست تلك) (زیرا حرکت
 ایدر حبه در یعنی بر احد برجهته حرکت ایتمز و بر فعله مباشرت ایتز الاجانب حیدن آنک قلبیه حرکت محبتی
 القا اولغله و حرکت ناظر اولان کسسه اسباب آخر ایدله محبوب اولور و ظن ایدر که اسباب ظاهرده غیری
 حرکتی موجب برشی بوقدر و حال بولکه اول اسباب ظاهره حقیقتده حرکت اسباب دکادر پس موسی آنک
 حرکتی موجب اولان حقیقتده قتل خوفی دکادر بلکه آنک حرکتی حرکت حبه در) (کنت کتراً مخفياً
 فاحببت ان اعرف) (قوانده اولان حب الهی حرکتیدر که موجب حیات ایدی اولان ظهور و اظهار کاید
 فی الحقیقه اول جینه موسی آنک حرکتی حدیده مذکور اولان محبت الهیه حرکتی ایدی زیرا حقل
 خلقنه متوجه اولان محبت الهیه مرتبه انسان کاملده اولان جلا و استجلا و ظهور و اظهار کاید حقل
 ظهوری مقتضیه در پس انسان کامل قبل السکال اول حب الهی حرکتی حکمی تحننده در پس موسی
 اول حب الهی حرکتی تقاضا ایدی که آنک مظهر رنده دخی شهود و اشهاد کالی و تجلی و عرفان جعی و کالی
 حاصل اوله و کذلک موسی مودعه اولان امانت الهیه بی که صورت الهیه در حفظ ایچون و حفظ ایتمکچون
 و آنک روحنه متضمنه اولان ارواح مظهر موسی سبیلله انرا ایچون مؤله اولان کالاته انرا نائله اولغچون
 موسی حرکت ایدی) (وذلك لان الاصل حركة العالم من العدم الذي كان ساکناً فيه الى الوجود ولذلك يقال
 ان الامر حركة عن سکون فكان الحركة التي هي وجود العالم حركة حب وقد نبه رسول الله صلى الله عليه وسلم
 على ذلك بقوله کنت کتراً لم اعرف فاحببت ان اعرف فالولا هذه المحبة ما ظهر العالم فی عینه حرکت من العدم
 الى الوجود حركة حب الموجود حركة حب الموجود لذلك) (و حرکت حبه اولدیغنی یانی بودر زبر تحقیق
 ظهور و وجود کاصلی عالمک شول عده که عالم انده ساکن ایدی وجوده حرکتیدر و بوندن اوزری دینلور که
 امر وجود حرکتیدر سکوندن یعنی عده سکون اوزره اولان عالمک وجوده حرکتیدر زیرا سکون حرکتی
 شاقدر پس عالمک وجودی اولان حرکت حرکت حب اولدی یعنی محبت الهیه ذاتیه دن منبعثه اولان
 حرکت اولدی و تحقیق رسول الله صلى الله عليه وسلم بوعنایه تنبیه ایدله یعنی عالمک عدمدن وجوده حرکتی
 حرکت حبه در دیواشارت ایدی کنت کتراً لم اعرف فاحببت ان اعرف قوالله پس اگر بو محبت الهیه ذاتیه

اولیدی عالم اولد عینی سنده ظاهر اولوزدی عدمیده سکون اصلی اوزره باقی قالوردی پس عالمک عدمدن
 وجوده حرکتی عالمی موجد اولان وجود واحد حبی حرکتیدر که تا کیم عالمی ایجاد ایتمه معرفت
 الهیه کذلک حصولی ایچون توجه ایدن حب الهی حرکتیدر تا کیم حق معروف اوله و کندی ذاتی کندی ذاتیه
 مشاهده ایدله و کذلک غیردن دخی مشاهده ایدله غیرک وجودی اعتبار اولندیغی تقدیر اوزره) (ولان العالم
 ایضا بحسب شهود نفسه وجوداً کاشهدها ثبوتاً فکان کل وجه حرکت من العدم الثبوتی الى الوجود حرکت
 حب من جانب الحق و جانبیه فان السکال محبوب لذاته و علمه تعالی بنفسه من حیث هو غنی عن العالمین هوله
 و ما بقی له تمام مرتبه العلم بالعلم الحادث الذي يكون من هذه الاعیان اعیان العالم اذا وجدت فظهرت صورة
 السکال بالعلم بالحدث و القديم فتکمل مرتبه العلم بالوجهین) (ودخی حرکت ایدر انکچون حبه در زبر تحقیق
 عالم حق کبی وجود کندی نفسی شهودنه آنک حبی تعلق ایدر ربه کیم کندی نفسی عدمده ثبوتاً مشاهده
 ایدله پس عالمک هر وجهله عدم ثبوتدن وجوده حرکتی جانب حقدن و کندی جانبندن حرکت حب اولدی
 زیرا کمال لذاته محبوبدر کذلک حقل کمال ظهوری اعتبار اولور و کذلک انرا کمال حصول کالی و کمال ظاهر اولور
 وجود عینیله و الله تعالی کندی نفسنه ذاتیه علمی الله تعالی عالمندن غنی اولدیغی حیثیته اول علم کال
 مخصوصدر مخلوقک انده قدیمی بوقدر پس حق تعالی کندی ذاتیه کندی ذاتی عالمدر و مراتب علمدن حق
 ایچون بر مرتبه قالمدی الا علم حادث ایدله علم مرتبه سنک قالمی یعنی علم مرتبه علم حادث ایدله تمام اولدی قالدی
 اوله علم حادث که بواعیاندن که اعیان عالمدر حاصل اولور بقتکم بواعیان عالم وجود عینیله موجوده اولسه
 پس صورت کمال علم محدث ایدله و علم قدیم ایدله ظاهر اولور پس مرتبه علم وجهین ایدله کامله اولور ذاتی جهمتیه
 و اعیان عالمده ظهوری جهمتیه و علمه بنفسه قوی سؤال مقدره جواب اولدی جائزدر کانه سائل سؤال ایدر که
 الله تعالی کندی ذاتی و کالاتی عالمک ایجادندن اول و صور عالمده آنک ظهورندن اول عالمدر پس ظهورک
 و ایجاد عالمک نه فائده می و اردر پس شیخ رضی الله عنه جواب ایدوب ایدی و الله تعالی کندی ذاتیه علمی
 عالمندن آنک غنامی حیثیته ازل و ابدا انکچون ثابتدر لکن کندی ذاتیه استهلا کده اولان اعیان قابله ده
 آنک ظهوری و اول اعیانده آنک شهودی و صفات و اسمانک اول اعیانده تجلیسی اعیانک ایجادنه موقوفدر
 پس هر شینه حقل علمی او شنی حسیله در شنی علم الهیه عدمیت اوزره ثابت ایکن اول شنی عدمیتی صورتی
 اوزره حقل معلومدر وجود عینیله آنک ظهوری اعتباریه صورت عینیله حقل معلومی اولور که
 بوصورت عینیله اول صورت غیبیه دکادر لا تعقل اعتباریه پس علم معلومه تابع اولدیغی اعتبار اوزره
 معلوم هر آنده تجدد اوزره اولغله علم دخی هر آنده حدوث اوزره اولور پس مراتب علم ظهور ایدله کامله اولور
 (و کذلک تکمل مراتب الوجود فان الوجود منه ازل و غیر ازل و هو الحادث فالأزل وجود الحق لنفسه)
 و کذلک مراتب وجود دخی اعیان عالمه کامله اولور زیرا وجودک بعضیسی از ایدر ربه ضعیسی غیر از ایدر و غیر
 ازل اولان حادثدر پس وجود ازل حقل کندی نفسیه وجودیدر که وجود عینی ذاتیدر) (و غیر ازل
 وجود الحق بصور العالم الثابت) (و وجود غیر ازل بصور العالم الطائر اولان حقل وجودیدر که اول عالم علم
 از ایدره عینیله ثابتدر) (فیسعی حدوثاً لانه ظهر بعضه لبعضه فظهر لنفسه بصور العالم فتکمل الوجود
 فکان حرکت العالم حسیه للسکال فافهم) (پس صور عالم ایدله ظاهر اولان حقل وجودی حدوث ایدله تسبیحه
 اولور یعنی حادثدر بولور زبر تحقیق شان بودر که عالمک بعضیسی بعضه ظاهر اولور پس حق کندی نفسنه
 ظاهر اولور صور عالمه زیرا حق عالم ایدله صورینک عینیدر پس وجود عالم ایدله کامل اولدی زیرا نبوت
 علمی وجودک عینی کبی دکادر پس عالمک عدمدن وجوده حرکتی وجودک کالی حصولی ایچون حرکت حبه
 اولدی یعنی حقل کمال ظهور و شهودی ایچون محبت ذاتیه دن منبعثه اولان حرکت در فافهم) (الآراء کبف
 نفس عن الاسماء الالهیه ما کانت تجرد من عدم ظهوراً ثارها فی عین مسمی العالم فکان الراحة محبوبه
 له ولم یوصل الیه الا بالوجود الصوری الاعلی والاقل فثبت ان الحركة کانت للحب قائم) (ای فی الوجود حرکت
 ظاهره) (فی الکنون الالهی حسیه) (من الله تعالی بی کورم زمیسن که اسماء الهیه دن نیجه تنفیس ایدله
 مسمای عالمک عینده شول کربی واضطرابی که اسماء انارینک عدم ظهورندن اسماء انی مشاهده ایدر دی

یعنی اسماء الهیه که قوت و اولاد آنرا برینک عدم ظهور دارند اسماء ضعیفی و کبریه ایدی پس مسماهای عالمه الله تعالی آنرا فی اظهارات کلیه ضعیفی و کبری آنرا در تنفیس ایلدی بوقت ذری اوزره فی عین مسماهای العالم قوی نفس قولنه متعلق اولور و جائز در که عدم ظهوره متعلق اوله یعنی سن کورمزید سن که الله تعالی اسماء الهیه دن نیجه تنفیس ایلدی شول کبری واضطرابی که مسماهای عالمه عیننده اسماء آنرا برینک عدم ظهور دارند اسماء فی مشاهده ایدردی یعنی مسماهای عالمه خلقند اول اسماء آنرا برینک ظهوری ایچون مظهر و محمل اولمغله اسماء آنرا برینک عدم ظهور دارند اسماء ضعیفه ایدردی پس اول ضعیفی واضطرابی آنرا درن الله تعالی عالمه تنفیس ایلدی پس حق تعالی ایچون راحت محبوبه اولدی اسماء جهتیه و حال بوکه راحت و اصل اولمغله الا علی و اسفل اولان وجود صورتیک ایجابی سببیه کربدن مستتر یحیه اولدی زیرا اسماء وجود صورتیه آنرا فی اظهار ایلدی پس ثابت اولدی که تحقیق حرکت حب ایچون واقعه اولدی پس وجوده بر حرکت بوقدر که کونده ظاهره در الا و حال بوکه اول حرکت حبیه در زیرا محبت الهیه ذاتیه دن منبعثه در که اسماء الهیه ذاتیه دن منبعثه در که اسماء الهیه قوت و اولاد آنرا و احکاماتیک ظهوری ایلد آنرا که تنفیس ایچون و کالات اسماءیه نک ظهوری ایچون و حق کمال ظهور و ظهوری ایچون متعلقه اولدی) (فن العلماء من یعلم ذلك ومنهم من یحجبه السبب الاقرب لحکمه فی الحال راستیلا نه علی النفس فکان الخوف لموسی مشهودا له بما وقع من قتله القبطی و الخوف حب النجاة من القتل ففر لما خاف والمعنی فقر لما احب النجاة من فرعون و عمله به فذکر السبب الاقرب المشهود له فی الوقت الذی هو کصوره الجسم للبشر و حب النجاة فضعن فیہ تضمین الجسد للروح المدبر له) (پس علمادن بعضدر شول عالم که حرکت حبیه اولدیغن عالمدر و بوعالم ربانیدر پس عالمدر که موسانک فراری حب نجاتدن اوتریدر و علمادن بعضدر شول عالم که سبب اقرب انی محبوب ایدر سبب اقرب فی الحال نفس محبوبه اوزره حکم ایدر بیکندن اوتری و نفس اوزره استیلا ایدر بیکندن اوتری پس موسی ایچون خوف مشهود له اولدی قبطینک قتلندن واقع اولان شیشه یعنی موسی قبطی بی قتل ایتتمکه کندی نفسنده خوف مشاهده ایلدی و اول خوف قتلندن نجات حبی متضمن اولدی پس موسی ظاهره فرار ایددی و قنا کیم فرعونندن و انک اکاملندن یعنی قتلندن نجاته محبت ایددی یعنی نجات حبندن اوتری پس موسی علیه السلام فرعون ایلد ملاقاتی و قنده (فررت منکم لما خفتکم) قولنده شول سبب اقرب ذکرا ایلدی اول سبب موسی ایچون مشهود ایدی بوقت ذری اوزره فی الوقت قوی فذکر قولنه متعلق اولور و جائز در که المشهود قولنه متعلق اوله یعنی موسی سبب اقرب ذکرا ایلدی که اول سبب انک مشهود ایدی فرعونندن فراری و قنده اوله سبب که بشر ایچون جسم صورتی کبیدر و حب نجات اول فرارده متضمندر جسدی مدبره اولان روحی جسد تضمین ایدر بیکن کبی پس خوف سبب فریدر و حب نجات سبب بعیددر و حقیقت اعتباریه حرکت حب نجاته مستنددر یعنی موسی علیه السلام حرکتی و فراری اگرچه کیم فرعون قنده فررت منکم لما خفتکم مفهومی اوزره خوف سببیه معللدر و لکن تحقیق اقتضا ایدر که حرکت خرفندن اوتری اولیه زیرا خوف سکونی اقتضا ایدر حرکتی اقتضا ایدر بلکه بر مکر و هندن نفرت ایدن کسنده حرکتی موجب اولان سبب حب نجات و حب حیاتدر پس و قنا کیم موسی علیه السلام برشی مشاهده ایددی که آنک محبوبی اولان نجاتانک قوتن ایجاب ایدر پس خوف ایددی و نجات طلبندن اوتری فرار ایددی پس فی الحقیقه حرکتی و فراری موجب اولان خوف دکلددر بلکه حب نجاتدر و لکن موسی علیه السلام سبب اقرب ذکرا ایددی که بشرک صورت جسمیه بی کبیدر جسدی مدبره اولان روحه نسبتله یعنی سبب اقرب اولان خوف سبب بعید اولان حب نجاته نسبتله جسدی مدبره اولان روحه بشرک صورت جسمیه سنک نسبتی کبیدر و موضعینده لما تشدید لام ایدر زیرا فقررت منکم لما خفتکم قولنک مفهومی مدبر و بغیر تشدید لام تعلیل اولتی دخی جائزدر شیخ رضی الله عنه حبی متضمن اولان خوفی تشبیه ایلدی روحی متضمن اولان شی ایچون تأثیرک وقوعده و الذی هو کصوره الجسم للبشر قوی سبب اقرب ایچون صفت واقعدر و بعدد شیخ رضی الله عنه اشارت ایلدی که موسی علیه السلام نه سیدن اوتری سبب اقرب ذکرا ایلدی و سبب بعید ایددی اخفا ایلدی و حال بوکه موسی عالم ایدی که مؤثر اولان سبب بعیددر پس ایددی) (والانبياء اهل لسان الظاهر به تکلم و العوم) (و انبياء عليهم السلام

ایچون لسان ظاهر وارددر که آنکه تکلم ایدرلر زیر خطاب عموم فیهومی اوزره در پس اعم فیهوم اولان فهم ظاهر اوزره خطاب الهی نازلدر و انبیاء عليهم السلام اول لسان ایلد تکلم ایدرلر پس اگر خطاب الهی فهم خواص اوزره نازل اولیدی و انرا اول لسان ایلد تکلم ایدرلر ادنای فیهوم اولان فهم ظاهر ایلد مقید اولان ناس خارج قالوردی پس انبیاء لسان ظاهر اوزره تکلم ایدرلر و خلق دخی استعدادات فهمک تفاوتی حسبیه متفاوت ایدرلر) (واعتمادهم) (مبتدا) (علی فهم العالم السامع) (خبره یعنی انبیاء لسان ظاهر اوزره تکلم ایدرلر و اعتمادلری خواصدن عالم سامعک فهمنه واقعدر یعنی انک فهمنه اعتماد ایدرلر زیرا عالم سامع فهم خاصی حسبیه اول کلام ظاهر دن معنای زائدی فهم ایدر که فهم ظاهر ایلد مقید اولان عامی انی فهم ایدر مز (فلا تعبروا بالسلامه لعلهم یترتبه اهل الفهم) (پس رسل عليهم السلام خطابه لسان عامه دن غیر لسانیه اعتبارا بتزلزل و لسان آخر ایلد تکلم ایتزلزل زیرا انرا اهل فهمک مرتبه سنی عالمدر یعنی یلورلر که اهل فهم و ادراک استعداد خاصی حسبیه انرا کلامندن مقصود بالذات اولان معنای فهم ایدرلر پس انرا کلامی لسان ظاهر اوزره در) (کتابه علیه السلام علی هذه المرتبة فی العطا یا فقال انی لاعطی الرجل و غیره احب الی منه مخافة ان یکبه الله فی النار) (نه کیم رسول علیه السلام بیت المالدن عطا یا حقنده بومر تبیه تنبیه ایلدی پس ایددی تحقیق بن بر جلد اعطا ایدرم و حال بوکه آنک غیر سنی بکاندن دخی احیدر اولرجلی الله تعالی ایلنک خوفندن اوتری یعنی دیمک اولور عامی وضع اولان بر جلد بن انعام ایدرم و انعامده انی ترجیح ایدرم شول عالم شریف اوزره که بکاندن دخی احیدر زیرا اگر احب و اقرب اولان کسنه به اعطا ایتسم اول رجل عامی دیر که قریبته اعطا ایددی و بعیددی محروم ایددی پس شعوری اولمغله خبیث ایلد کافر اولور و باخود مرتد اولور پس الله تعالی انی نارده داخل ایدر و عالمه اعطا ایتتمکه اندن بوقول صادر اولمغله) (فاعتبر الضعیف العقل والنظر الذی غلب علیه الطمع والطبع) (پس رسول علیه السلام عطا یا ده عقلی و نظری ضعیف اولان کسنه بی اعتبار ایددی که آنک اوزره طمع و طبع غالب اولدی و انی ترجیح ایلدی طبع بونده سکون با ایلد اولتی اولیدر زیرا حدیث اول رجلدن مراد شول رجل مسلمدر که هنوز طمع دیوی و طبع حیوانی بشریندر خالص دکادر و اعتقاد عقلی دخی ضعف اوزره در و طبع فتح بالیه دین معناسنه در که (طبع الله علی قلوبهم) قولنده اولان طبع الهیدر که کفار و مخصوصدر زیرا شول قلوب که من عند الله مطبوعه و محتومه اوله انلرده قابلیت ایمان بوقدر فتح بالیه دخی اولتی جائزدر کبر و یاس معناسنه) (فمکذا ما جاؤا به من العلوم جاؤا به و علیه خلعة ادنی الفهم لیقف من لا غوص له عند الخلعة) (یعنی رسل لسان ظاهر ایلد تکلم ایدرلر کبی من عند الله علومدن شول علمی که انرا کتوردیلر انرا فی کتوردیلر و حال بوکه اوزرنده ادنای فیهوم لباسی و ارایدی یعنی حقدن اخذ ایدر کبری علومی ادنای فیهوم لباسیه فهم ظاهر در که اظهار ایدرلر و اول علوم و معانی انراک فیهومنه قریب اولان الفاظ ایلد تعبیر ایدرلر تا کیم حکم و معانی ایچون غوصی اولیان کسنه خلعت قنده واقف اوله و خلعت عبارت ظاهره در) (فیقول ما احسن هذه الخلعة و براها غایة الدرجة) (پس خلعت ظاهر قنده واقف اولان ادنای فیهوم صاحبی دیر که بو خلعت نه احسندر و انی درجه نک غایتی مشاهده ایدر و اندن احسن برشی مشاهده ایتتم) (و یقول صاحب الفهم الدقیق الغائص علی درر الحکم بما استوجب هذا هذه الخلعة من الملائک) (و حکم دررنه غائص فهم دقیق صاحبیدر که مخلوع غایه ملکدن نه شیشه بو خلعت مستوجب اولدی) (فیظفر فی قدر الخلعة و صنفها من الثیاب فیعلم منها قدر من خلعت علیه) پس خلعتک قدرنه و ثیابدن انک صنفنه نظر ایدر پس خلعتک قدرندن عالم اولور اول کسنه نک قدرنی که اول خلعت اکا کیدر لیدی زیرا هر نبینک و هر ولینک علمی خلعتی که اکا اعطا اولنشد کندی استعدادی قدری حسبیه در پس غواص درر حکم و معانی اولان عارف اول کلام صاحبک قدرنی و علمده انک درجه سنی انک کلامندن فهم ایدر) (فیعتبر علی علم لم یحصل لغيره من لاعلم له بمثل هذا) (پس فهم دقیق صاحبی بر علمه مطلع اولور که اول علم انک غیر سنی ایچون حاصل اولمغله اول غیر ایچون علم حاصل اولیه بونک کبی حکم دررنه پس غواص بحر علوم و معانی اولان عارف اول کلام ایلد مخاطب اولان کسنه نک قدرنی اول کلامندن فهم ایدر پس رسل و انبیاء نک کلامی بوندن اوتری فهم ظاهر اوزره در) (ولما علمت

الانبياء والرسول والورثة ان في العالم وفي اعمهم من هو بهذه المثابة عمدوا في العبارة الى اللسان الظاهر الذي يقع فيه اشتراك الخاص والعام فيفهمهم من الخاص منه وزيادة مما صح له به اسم انه خاص فيتميز به عن العامي (وقتا كيم انبياءه رسل وورثه عالم اولد بل تحقيق عالمه وانلرك ائمه موجود در شول كسسته كه بومثا بده در بعني برعله عشوري واطلاعي واردر كه غير ايجون اول علم حاصل اولدى انلر عبارتده لسان ظاهره قصد وميل ابتديلك اول لسانده خاص ايله عاملك اشتراك واقع اولور بعني كلامي لسان خاص اوزره ايراد ابتديلك لسان عام اولان ظاهره اعتبارا ابتديلك خاص ايله عام انده مشترك در پس خاص اول لساندن فهم ايدر عامه اندن فهم ابتديكي علمي واندن دخي زياده فهم ايدر اول زياده شول شيتدندركه انك سبيله خاص ايجون اسم صحيح اولدى كه تحقيق اول خاصدر بعني اول زياده سبيله خاص ايجون اسم خاص صحيح اولدى پس خاص اول شيتله عامدن متميز اولور واسم خاص ايله تسميه اولور بما قولنده من كلكه سي زياده ايجون بيان واقعه در وله قولنده ضمير خاصه عائد در وبه ده ضمير مابيه عائد در وبه سببيه در) (فاكتفي المبلغون العلوم بهذا) اي باللسان الظاهر پس علومي مبلغين اولان انبياء ورسول وورثه لسان ظاهر ايله اكتفا ابتديلك و كلامي لسان ظاهرا اوزره ايراد ايدوب قوانين شرعيه واركان دينيه في لسان ظاهر اوزره وضع ابتديلك پس اول كلامك قعزنده خواهر حقايق الهييه نك ودر در قايقي معذوبه نك بعضي سني اكر غواص بحر مهاني اولان انبياء ورسول وورثه ساحل دريايه اخراج ايتسه لردريانك ساحلندن غيري ولسان ظاهر دن غيري بر شيتي فهم ايجون ارباب ظواهر اكا انكار ايدر رودريايي بيان علم الهي بي كندى فهم لمرينه خضر ايدر لر قل لو كان البحر مدادا لكلمات ربي لنفد البحر قبل ان تنفد كلمات ربي ولو جئنا بحمائل مددا) العلوم قولي المبلغون قولنك مفعوليدر) (فهذا حكمة قوله عليه السلام فقررت منكم لما خفتكم ولم يقل فقررت منكم بحبا في السلامة والعافية) (پس موسى عليه السلام فقررت منكم لما خفتكم قولنك منكم يودركه كلامي لسان ظاهر اوزره ايراد ايلدى وديدى فقررت منكم بحبا في السلامة والعافية بعني بن سزدن فرار ايتدم سلامت وعافيت جيندن اوتري ديدى وكلامي فهم خاص اوزره ايراد ايتدى عامه نك فهمي اوزره ايراد ايتديكه انلر سبب قرينه نظر ايدر لر حقيقتة نظرا تملر اندن صكره شجر رضى الله عنه موسى عليه السلام مدنيه مجيبي حكمتنه شروع ابتدي) (لجاء مدين فوجد الجاريتين فسقى لهما من غير اجر ثم تولى الى الظل الالهى) (پس موسى عليه السلام بعد ان فرار مدينه كه ديار شيعب در كلدى پس جاريتين معهودتيني كه شيعب عليه السلامك ايكي قزيدر بر برك ياننده بولديكه سقايه طاب ايدر لر پس موسى عليه السلام من غير اجر اول ايكي جاريه ايجون سني ابتدي بعني ايكيديك مواشي سن صواردى اندن صكره ظل الهي اولان بر در خسته التجا ابتدي كانه ظل شجره انك نظرنده ظل الهي ايدى وياخود ظل الهي اولان كندى نفسه مظهر الهي در توجه والتجا ابتدي وياخود ظل الهي بي طلب ابتدي واكا توجه ابتدي واول مظهر الوهيت اولان انسان كاملا در انكچون ظل الهي اولان شيعبك ظلي تحتنه داخل اولدى ونشأت انسانيه ده موسانك آل فرعوندن فرارى روحك اعراضى نظريدن هواي قوا سندن كه آل فرعون نظاير نك صوريدر وموسانك مدين طرفته توجهي روحك قوت عقليه وعقدرة ايمانية نعليه مقتضاي اوزره خصايص قواي روحانية الهييه بينيله قواي طبيعیه جسمانية بيني جامعه اولان هيئت اجتماعيه به توجهي صوريدر كه اول هيئت حقيقت قلبيه به قابليتدر كه شيعب انك مظهر بدر زياروح انسانينك قواي طبيعیه دن تميز ندن صكره وخيرايله شروحمود ودموم بيننده انك فراتندن صكره انكچون بر جزواردر كه قواي شهويه وحيوانيه نك قواي عقليه وايمانية اوزره غلبه سندن شجاعت طلب ايدر پس قواي ظاهرة هيكلية به انبساطدن اعراض ايدوب قواي باطنية روحانية قلبيه به توجه ايدر وماء مدين حيات دياده عام اولان علم مشروع صوريدر كه قواي قلبيه وقالبية دن اهل خصوص وعموم انده مشترك در وظل الهي وجود الهي در كه روح عقلي انسانينك ما واسباب و شول شجره كه ظل اندن امتد اولدى جمع جمعي كالي انسانينك احديتيدر كه روحانية وجسمانية ده وغضبيه وشهويه ونفسانية جمعيتيدر پس اول جمع انساني ككثرت متشابه جمعيتنك احديتيدر كه متمازجه ومختلفه در جاريتين قوت ايمان وقوت هم صورتدر كه بونلر قواي قلبيه نك تمايزندن در كه خصايص

قواي روحانية وقواي طبيعیه بيني جامعه در) (فقال رب اني لما انزلت الي من خير فقير) پس موسى عليه السلام ابتدي بارب تحقيق بن فقيرم خبردن شول شيتي كه سن آني بكا انزال ابتديلك بعني جاريتينك سقي بر خبردر كه سن اني بكا انزال ابتديلك پس سن بكا انزال ابتديلك خبره بن فقيرم ديدى) (فجعل عين علمه السقي عين الخير الذي انزله الله اليه ووصف نفسه بالفقر الى الله في الخير الذي عنده) (پس موسى عليه السلام كنديسنك سقي عملنك عينتي شول خيرك عينتي ايلديكه الله تعالى اني اكا انزال ايلدى ودخى كندى نفسني الله تعالى به فقر ايله وصف ايلدى شول خيرده كه انك قمتده موجود در واول خبراندن صادر اولدى پس انك قمتده موجود اولان خبركه علمي سقيدر كندى نفسني انك حقتده الله تعالى به افتقار ايله وصف ابتديكي اشارتدر كه ظل الهي تحتنده حيات ارواح اولان علم الهي بترندن مرشد كامل مظهرى ايله روحنك سقين طلب ابتدي واول سقي حقتده الله تعالى به افتقار و احتياج بن عرض ابتدي كانه كنديسنك روي ونفسي جاريتينك قواي روحانية وقواي نفسانية حيواناتني علم الهي به عطشان مشاهده ايتد كده حيات ارواح اولان علم الهي وقيض رباني مظهرندن حقايق روحانية والهييه بي طلب ايلدى وياخود وقتا كيم موسى عليه السلام كندى نفسندن حقيقت اوزره فهم ابتدي كه تحقيق الله تعالى نك قمتده انكچون نبوت ورسالت كبي خير موجود در واكا انزال اولور واكا انزال اولنان عمل سقيد خيرى اول خيرك بعضيدر پس الله تعالى به حاجتن عرض ابتدي شول خيرك حقتده مطلقا الله تعالى نك قمتده انكچون ثابت اولدى اول خيرك دينوى واخروى اولسون وكرك نفساني وروحاني وكرك علمي وعرفاني اولسون عين قولى منصوبدر جعل قولنك مفعول اوليدر وعمله قولى مجرور در عين قولى ايجون مضاف اليه در والسقي قولى دخي منصوبدر عمله قولنك مفعوليدر وپس ايله دخي جائزدر عمله قولندن بدل اولتى اوزره وياخود عطف بيان اولتى اوزره وموضع ثابته عين قولى دخي منصوبدر جعل قولى ايجون مفعول ثابته در وقتا كيم خضر خرق سفينه بي مطبق عليه اولان موسانك تابوتى مقابله سنده ابتديسه وقتل غلامى دخي موسانك قبطى بي قتلى مقابله سنده پس من غير اجر اقامت جدارى دخي موسانك من غير اجر سقايتى مقابله سنده ايتكمكه شجر رضى الله عنه امر بني بيان ايتد كندن صكره امر ثالث بياشه شروع ايدوب ابتدي) (فأراه الخضر اقامة الجدار من غير اجر فتعبه على ذلك فذكره بسقايتيه من غير اجر الى غير ذلك مما لم يذكر حتى صلى الله عليه وسلم ان يسكت موسى عليه السلام ولا يعترض حتى يقص الله عليه من امرهما) (پس خضر موسى عليهما السلامه من غير اجر اقامت جدارى كوستردي موسانك من غير اجر سقايتى مقابله سنده پس موسى خضره من غير اجر اقامت جدار اوزره عتاب ابتدي) (ولوشئت لا تختذت عليه اجرا قوليله بعني نيجون اجر طلب ايتدك ديدى پس خضر موسايه من غير اجر اقامت جدار اراقتده من غير اجر موسانك سقايت ايله ملتبس اولديغن اكا ذ كر ايلدى بوتقد براوزره فذكره قولى تخفيف ايله در وتشديد ايله دخي جائزدر بعني خضر موسايه من غير اجر اقامت ايله تذ كر ايلدى موسانك من غير اجر سقايتيه ملتبس اولديغن كانه موسى جاريتينك مواشيسن من غير اجر سقايت ايتد بكنندن اكانسيان طاري اولمشيدى پس خضر اقامت جدار اولان انك فعليله اكا تذ كر ايلدى بوتقد براوزره بسقايتيه قولنده باملاسه ايجون اولور و جا نذر در كه فذكره قولى تخفيف ايله اوله وبامقابله ايجون اوله بعني خضر من غير اجر اقامت جدار اولان فعلنى موسايه ذ كر ايلدى من غير اجر موسانك سقايتى مقابله سنده وبوندن غيري خضر بعض حكما اراقتنه متصدى اولدى كه اني ذ كر ايتدى موسى عليه السلام صبرا ايتكمكه بوتقد براوزره لم يذ كر قولى يا ايله صيغة غائب اولور ونون ايله جمع ايجون اولان متمك صيغة سني دخي اولتى جائزدر بعني خضر بوندن غيري بعض حكما اراقتنه متصدى اولديكه بوبكايده انلر ذ كر ايتدك حتى رسول الله صلى الله عليه وسلم غنى ايلدى موسانك سكوتن كه نه اوليدى كه موسى ايديدى وخضره اعتراض ايتيدي تا كيم الله موسى ايله خضر لمر في انك اوزره انزال ايدوب قرآنده حكايت ايليه روى ان النبي صلى الله عليه وسلم قال ليت اخي موسى صبر حتى يقص الله علينا من انبائهما وفي رواية رحمة الله عليهما على موسى ايتيه صبر حتى يقص علينا من انبائهما وفي رواية اخرى متفق على صحتها ايضا لوصبر لراى العجب ولكن اخذته من صاحبه سامة الحديث وروى عن الشيخ رضى الله عنه انه اجتمع بابي العباس الخضر عليه السلام فقال له الخضر كنت اعددت لموسى بن عمران

الف مسئلة مما جرى عليه من اول ما ولد الى زمان اجتماعه في قلم يصبر على ثلاثة منها) يس خضر موسى عليه ما
السلامة اشارت ايدركه موسي اوزره جاريه اولان وجاريه اوله جق احوالك جعيسى الله تعالى نيك امري وارادني
اوزره وعليله جاريه در زير علم اللهك خلافي اولمى محالدر واول احوالك على ولايتك خصاصندندر كه رسول
حين دعوتده ايدن محتجيدر زيرا علم سرقدر در واكر رسول اول علمه مطلع اوليدي * پس ممكندر كه اكاقتور
طاري اوله شول امر ك تبليغنده كه اول آنك تبليغيله مأسورد در زير اشول كسسه كه آنك شهودنده اكا بر علم
حاصل اولدي كه جميع عباد اوزره جاري اولان شئ امر الهيله واقعدر كه اكارد يوقدر پس اول مشاهده برامره
انكار ايتك واندرن بر كسسه في نهى ايتك وآنك خلافتك امرايتك اندن صادر اولوزر حال بوكه رسول امر ك
تبليغيله مأسورد در الله تعالى دن علم اوزره ايكن كه مأسور به بعضدن واقع اولوزر آخر بندن واقع اولوزر سوله
تبليغ ايله الله تعالى نيك امر ندن مرادى تبليغدر فقط ما على الرسول الا البلاغ * پس سرقدره مطلع اولان
كسسه وقت اولوزر كه بر حكمك عدم وقوعه نظر ايدركه آنك تبليغيله مأسورد در * پس اقتضار ايتك كه كنديسى
فقط تبليغيله مأسورد در كرك مأسور به اولان شئ واقع اولسون وكر ك واقع اولسون پس اول امر ك عدم وقوعه
نظر ايتك وقت اولوزر كه تقاعد ايدراول امر ك تبليغندن كه آنك تبليغيله مأسورد در يا خورده دعوتده اكاقتور
طاري اولوزر اول شيتك عدم وقوعه مشاهده ايتك كه آنك تبليغيله مأسورد در و امر ك تبليغيله ايتك اوزره
غابت مشكل اولوزر * پس الله تعالى ابيادن بواسراره مشا كل اولان على اندر رجعتدن اوتري طي ابتدى و امر
مزبور انبيائك نبواتى مر ايتده نقص ايجاب ايتن و اندر خصيصه اولان كالاتر نده قدح و بر غر زيرا انبيائك
اشرفى واكلى كه رسول الله صلى الله عليه وسلم در بوعلمدن مشاهده ايتدى كه غيرى كسسه اى مشاهده ايتدى
واول بوسره اشارت ايتدى و ايتدى شيدنى سورة هود زير سورة هود فاستقم كما امرت قولنى مشتلمدر زيرا
رسول عليه السلام دعوتده استقامت ايله مأسورد در كه اول دعوت كافر قننده رد اولوزر و مؤمن قننده رد اولوزر
پس امر الهى رد اولمى آنك اوزره عسير ومشكل اولوزر ودعوت البتة كالازمدر زيرا انكاه مأسورد در * پس
فاستقم كما امرت) امرنه امتثال ايدوب دعوت ايدردعوتك رذن مشاهده ايدركن پس اسرار قضا و قدر على
نبوت و رسالت لوازمندن دكادر ولايتك خصاصندندر نبي ايله رسول انلرى بلمكاه نبوتده و رسالتده اكانقص
كلمر پس هر چنكم انبيا و رسول بوعلمه مطلع اولسه لاوليا اولد قلرى جهته مطلع اولوزر و رسول و انبيا اولد قلرى
جهته مطلع اولوزر زير ادعوتده اندر فتور كاور ولكن بوعلمه مطلع اولوزر لدعوتدن فارغين اولد قلرى حينده كه
نشأت ديويه ده وجودده استهلاك كايده دعوتدن غائبين اوله رودخى نشأت اخرويه به انتقال ايتكاه پس
طريقين اوزره سرقدره واقفين اولوزر پس نبوت و ولايت بيننده بعض امور و احكامده منافات واقع اولمغه
مظهر نبوت اولان موسى ايله مظهر ولايت اولان خضر بيننده اجتماع كلى ممكن اولدى البعض امورده زيرا
رسول احكام رسالتله ظاهر در وولى احكام ولايتله (امدى) شويله معلوم اوله كه خضر رجال افراددن ايدى
وافراد بر طائفة در كه قطبك حكمندن خارجه در قطب ايجون آنردن تصرف يوقدر وانسندن افراد املا كدن
ملائكة مهيجه كيدر كه جمال وجلال اللهده مهيلدر و آنلرا ايجون اعداددن ثلاثة ودخى ثلاثة نك ما فوقى
اولان افراد حاصلدر و ثلاثة نك مادونندن آنلرا ايجون و آنلر غيرى ايجون قدم يوقدر زير احديت كه واحددر
ذات حق ايجوندر و انان مرتبه ايجوندر و اول توحيد الوهيددر و ثلاثة الله تعالى دن كون وجود نيك اوليدر
وافراد ايجون حضرات الهية دن حضرت فردايت مخصوصه در و آنراول مرتبه ايله متميز اولوزر و آنلرا ايجون
احماء الهية دن فردايتى مخصوصدر و آنلر قلوبى اوزره وارده اولان القاءات الهية شول مقامدن وارده در كه
اول مقامدن املاك مهيجه اوزره وارده در و آنلر مقاملى مجهول قلنورودخى علوم احوال و اعمال و افعال دن
هر نه شيتله كه ظاهر اولوزر لسه انكار اولوزر موسى عليه السلام خضره انكار ايتدى كى خضر كقننده
الله تعالى نيك موسايه شهادتى و آنك منزلته تعريفي وجوديله قال الشيخ رضى الله عنه في الفتوحات في الباب
الثلاثين فهذا الباب مختص بالافراد وهى طائفة خارجة عن حكم القطب وحدها ليس للقطب فيهم تصرف
ولهم من الاعداد من الثلاثة الى ما فوقها من الافراد ليس لهم ولا غيرهم مادون الفرد الاول الذى هو الثلاثة
قدم فان الاحدية وهو الواحد لذات الحق والاثنان لاهرتبة وهو توحيد الالهية والثلاثة اول وجود الكون

من الله فالافراد في الملائكة المهيجون في جمال الله وجلاله الخارجون عن الاملاك المسخرة والمبدرة الذين هم امو
في عالم التدوين والتسطير وهم من القلم والعقل الى مادون ذلك والافراد من الانس مثل المهيجين من الاملاك
قاول الافراد الثلاثة وقد قال صلى الله عليه وسلم (الثلاثة ركب قاول الركب الثلاثة الى ما فوق ذلك ولهم
من الحضرات الالهية الحضرة الفردانية وفيها يتميزون ومن الاسماء الالهية الفردية والمواد الواردة على قلوبهم
من المقام الذى يرد منه على الاملاك الهية واهذا يجهل مقامهم ونبأ يوتون به مثل ما انكر موسى عليه السلام
على الخضر مع شهادته لله فيه لموسى وتعرفه بمنزلته وتركه الله اياه واخذ العهد عليه انتهى كلامه وفتوحاتك
او تونجي باينده خضر ك على ومنزلتى حقننده ايتدى وهواصل الخضر عنايه الهية بالرحمة التى آتاه الله وعن تلك
الرحمة كان له هذا العلم الذى طلب موسى ان يعلمه منه فان تطفنت لهذا الامر الذى اوردها عرفت قدر ولايت
هذه الملة المحمدية والامة ومنزلتها وان عمرة زهرة فروع اصلها المشروع لهما في العامة هي اصل الخضر الذى ادى
الله تعالى على عبده موسى عليه السلام ببقائه وادبه به فانجى للمحمدى فرع فرع اصله ما هو اصل الخضر
ومثل موسى عليه السلام يطلب منه ان يعلمه بما هو عليه من العلم فانظر منزلة هذا العارف المحمدى ابن تيمز
فكيف لك بما ينتج الاصل الذى ترجع اليه هذه الفروع قال رسول الله صلى الله عليه وسلم فيما يرويه عن ربه
ان الله يقول ما تقرب الى المتقربون باحب الى من اداء ما افترضته عليهم فمذا هو اصل اداء الفرض ثم قال
ولا يزال يتقرب الى بالنوافل وهو ما زاد على الفرائض ولكن من جنسها حتى تكون الفرائض اصلا لها مثل
نوافل الخبرات من صلاة وزكاة وصوم وحج وذكر فمذا هو الفرع الاقرب الى الاصل ثم ينتج له هذا العمل الذى
هو نافله محبة الله اياه وهى محبة خاصة بجزء ايتى هى محبة الامتثال فان محبة الامتثال اشتراك فيها جميع اهل
السعادة عند الله تعالى وهى التى اعطت لاهلوا التقرب الى الله بنوافل الخبرات ثم ان هذه المحبة وهى الفرع
الثانى الذى هو بمنزلة الزهرة اتجبت له ان يكون الحق سمعه وبصره وبذنه الى غير ذلك وهذا هو الفرع الثالث وهو
بمنزلة الثمرة التى تعقد عند الزهرة فعند ذلك يكون العبد يسمع بالحق وينطق به ويصبر به ويبتطش به ويسمع به
ويدرك به وهذا هو خاص الهى اعطاه هذا المقام ليس للملك فيه وساطة من الله ولهذا قال الخضر لموسى عليه ما
السلام (ما لم تحط به خيرا) فان وحى الرسل انما هو بالملايك بين الله ورسوله فلا خبر له بهذا الذوق فى عين امضاء الحكم
فى عالم الشهادة فاعود رسال تشرىع الاحكام الالهية فى عالم الشهادة الا بواسطة الروح الذى ينزل به على قلبه
ارفى تمثله ولم يعرف الرسول الشريعة الا على هذا الوصف لا غير فان الرسول قريب اداء الفرائض والمحبة
عليها من الله وما ينتج له تلك المحبة قرب النوافل ومحبتها وما تعطيه محبة ولكن من العلم بالله لا من علم التشريع
وامضاء الحكم فى عالم الشهادة فلم تحط به خيرا) من هذا القبيل فهذا القدر هو الذى اختص به الخضر دون موسى
عليه السلام انتهى كلامه پس بوكلامى وبوتفصلى فهم ايت تا كيم مقام رسالتى وخضر ك مقامى وعارف
محمدى منزلتنى فهم ايدى سن وبونلر ك ما بين فرق وتبين ايدى سن) (فيعلم بذلك ما فوق اليه موسى من غير علم منه
اذ لو كان عن علم ما انكر مثل ذلك على الخضر الذى قد شهد الله عنده موسى وزكاه وعدله ومع هذا غفل موسى
عن تركية الله له وعما شرطه عليه في اتباعه) (پس خضر موسايك اكانكارى سبيله عالم اولوزر شول شيتيكه
موسى من عند الله اكا موقى اولدى موسادن علم وشعور سزيعنى قتل غلام اوزره خضره انكار ايتد كده
خضر يلد كيه قتل قبطين موسى من عند الله نه شئ اوزره كه موقى اولدى عالم دكل ايدى يعنى امر الهيله قتل
ايتد كيه دن عالم دكل ايدى بوتقد زير اوزره فيعلم فاعل ايجون مبنى اولوزر و ضمير فاعل خضره راجع اولوزر و ضمير فاعل
رسوله راجع اولمى دخی جائزدر پس فيعلم قولى حتى يقضى الله قولنه معطوف اولوزر پس فيعلم قولى منصوب
اولوزر يعنى ديك اولوزر پس رسول عليه السلام حقت حكايى سبيله عالم اوله شول شيتيكه موسى اكا موقى
اولدى موسادن اكا علم حاصل دكل ايكن و بعض نسخه دم نون ايله واقع اولدى پس مرفوع اولوزر و قصه به معطوف
اولوزر اى فخن نعلم بما اراده الخضر ما فوق اليه من غير علم منه ويعلم صيغة مجهول ايدى دخی جائزدر يعنى ديك
اولوزر پس موسايك خضره اعتراضى سبيله بيانور كه شيتيه موسى موقى قلندى اندن اول شيتيه علم حاصل
دكل ايكن زيرا اكر موسايك فعلى عن علم اوليدي بونك كى فعلى خضر اوزره انكار ايتدى اوله خضر كه الله
تعالى انكچون موسى قننده شهادت ايتدى و ايتى تركيه وتعدىل ايتدى (فوجد اعبدا من عبادنا آتياه رجعة

ولایت و علم توحید درون دخی بر علم اوزره من که الله تعالی سبقتی معینم ببلدیکه بل آتی عالم دکام و اول علم
تشریع و علم رسالت در پس بواعلام خضر دن موسایه دوا اولاد ... و سر من جراحتنه که موسایی انکه
مخرج ایتش ایدی (و کیف تصبر علی مالم تحط به خیرا) قولنده موسانک رسالتده * علوم مرتبه سته خضر
عالم ایکن و حالبوکه اول مرتبه خضر ایچون حاصل دکل ایدی و اول مرتبه رسالت و نبوتدر * امدی) شویله
معلوم اوله که بولامک ظاهری اعطایدر که خضر بولمیه زیر خضر کندی نفسی ایچون بر علم افراد ایلدیکه
موسی آتی عالم اولیه و موسی ایچون دخی بر علم افراد ایلدیکه کندیسی آتی عالم اولیه و اول علم رسالت و نبوتدر
و موسی رسول نبی ایدی و خضر خود کندی سندن اول علمی نبی ایدی و کندیسی ایچون آتی اثبات ایتدی
و کذلک موسی ایلدیکه خضر صحتی حقیقه اکر خضر احکام نبوت ایلدیکه ظاهر اولیدی موسی اکا انکار
ایتزدی * زیرا آنک مرتبه سندن ظاهر اولوردی قال الشیخ رضی الله عنه فی الباب الثلاثین من الفتوحات
ولما علم الخضر ان موسی علیه السلام لیس له ذوق فی المقام الذی هو الخضر علیه کما ان الخضر لیس له ذوق فیما
هو موسی علیه من الم الذی علمه الله الیه الا ان مقام الخضر لا یعطى الاعتراض علی احد من خلق الله شاهد
خاصه هو علیا و مقام موسی و الرسل یعطى الاعتراض من حیث هم رسل لا غیر فی کل ما یرونه خارجا عما
ارسلوا به و دلیل ما ذهبنا الیه فی هذا قول الخضر لموسی علیه السلام (و کیف تصبر علی مالم تحط به خیرا)
فالو کان الخضر نبیا لما قال له مالم تحط به خیرا فالذی فعله لم یکن من مقام النبوة و قال له فی انفراد کل واحد منهما
بقامه الذی هو علیه قال الخضر لموسی علیه السلام اناعلی علم علمیه الله لا تعلمه انت وانت علی علم علمک الله
لا اعلمه انا فاقترقا و غیر بالانکار فالانکار لیس من شأن الافراد فان لهم الاولیة فی الامور فهم ینکر علیهم
ولا ینکرون انتهی کلامه و قال الشیخ العارف صدر الدین القنوی فی الفکوک فی ذلک فص الختم المجدی و لغوموم
حکم شریعتیه جعلت الارض کلها مسجدا له و لا متد و تراها طم و را و اندر جت فی احکام رسالتده رسالتده من
مضی من الرسل و من بقی منهم کعبیسی و الیاس علیهما السلام و کذلک الامر فی نبوته الی بدخل فیما ایضا الخضر
علیه السلام هذا و ان اختلف قوم محجوبون فی الاعتراف بنبوة الخضر فان اکابر المحققین لا خلاف بینهم فی ذلک
انتهی کلامه پس بحسب الظاهر کلامین بیننده مغایرت و اردر و کذلک فتوحاتک بکرمی دردنی بایده شیخ
رضی الله عنک فنبه کل ولی بیکون بعد هذا الختم الی یوم القیمة نسبة کل نبی بیکون بعد محمد صلی الله تعالی علیه
و سلم فی النبوة کالیاس و عیسی و الخضر فی هذه الامة قولیه فتوحاتک قرق التجوی بایده و الشرایع کلها علوم
و هیبة و عن حصل علوم و هب بمالیس بشرع جماعة قلیله من الاولیاء منهم الخضر علی التعیین قوی بیننده
دخی مغایرت ظاهر در پس کلامین بیننده یوفیقدر لا بددر و یوفیق بوجوه در که خضر نبوت تشریع
نبی دکلدز زیرا خضرک موسایه (و کیف تصبر علی مالم تحط به خیرا) قوی مقام نبوتدر دکلدز زیرا خبرت
ذوقله حاصل اولان علم الهی بغیر واسطه حقدن حاصل و واسطدر نبینک نبوته متعلق اولان علمی واسطه
مالت ایلدیکه حاصلدر پس خضر صدیقیه ایلدیکه نبوت تشریعیه بیننده قربت مقامنده متعیندر که اول مقام
قطبک دائره سندن خارجین اولان افرادک مقامیدر و افرادک مقامی بر احده اعتراض اقتضا ایتزدی پس
بوتقدیر اوزره خضر فرد و ولی اولور نبوت تشریعیه نبی اولمز نه کیم شیخ رضی الله عنه فتوحاتک ایتش
او خنجی بایده دیر که (و لم یکن الخضر نبوة التشریع الی الانبیاء علیهم السلام انتهی کلامه) و لکن مقام قربت
نبوت مطلقه مقامیدر که اختصاصا اکا نیل اولنور وقت اولور که عمل مشروع ایلدیکه نیل اولنور وقت اولور که
توحید حقله و ذات ایلدیکه نیل اولنور و خضر اکا توحید حقله نائل اولدی پس بوقامده وحی خاص الهی بغیر
واسطه وجه خاصه حقدن اخذ اولور و بونبوت سارحیوانده دخی ساریه در قال الشیخ رضی الله عنه فی الباب
الخامس و الحسین بعد المائتة كما قال فی عبده الخضر آتیناه رحمة من عندنا و علمناه من لدنا علما و هذه النبوة ساریة
فی الحيوان مثل قوله (و اوحی ربک الی الخیل) و کلهم بهذه المثابة فمن علمه الله بنطق الحيوانات و تسبیح الثیبات
و الجماد و علم صلاة کل واحد من المخلوقات و تسبیحه علم ان النبوة ساریة فی کل موجود یعلم ذلک اهل الکشف
و الوجود لکنه لا یطلق من ذلک اسم نبی ولا رسول علی واحد منهم الا الملائكة خاصة الرسل منهم پس بوجهله
خضر نبوت مطلقه ایلدیکه نبی اولور نبوت تشریعیه نبی اولمز بلکه خضر موسادن غیر بررسوله تابع ایدی

و آنک شرعنده ایدی و آنک حکمی موسانک حکمنه مخالف ایدی پس خضر قتل غلام ایلدیکه حکم ایلدی اول
رسولک شرعی اوزره که اکا تابع ایدی و اول حکم موسانک شرعنه مخالف اولغله موسی اکا انکار ایلدی
پس قتل غلام حقدن خضرک حکمی واقع اولدی خضر صاحب شرع اولدینی حیثیله بلکه آنک حقدن
حکمی بزم قنیزده شرع رسول صلی الله علیه و سلم ایلدیکه قاضینک حکمی کیمدر یعنی آنک شرعنه تابع اولدینی
حیثیله * پس خضر نبوت تشریعیه ایلدیکه نبی اولمز فافهم) (و ظهر ذلک) (التفاضل بالنسبة) (فی الامة المحمديّة)
فی حدیث ابار الخیل فقال علیه السلام لا احببه انتم اعلم بمصالح دنیاکم و لا شک ان العلم بالشی خیر من الجهل به
ولهذا مدح الله نفسه بانه بكل شیء عليم فقد اعترف صلی الله علیه و سلم لا احببه بانهم اعلم بمصالح الدنیا منه لکونه
لا خیرة له بذلک فانه علم ذوق و تجربه و لم یفرغ علیه السلام لعلم ذلک بل کان شغله بالاهم فالاهم فقد نبهتک علی
ادب عظیم تنفع ان استعملت نفسك به) (و بالنسبة اولان تفاضل امت محمدیه ده ظاهر اولدی ابار الخیل
حدیثنده یعنی رسول علیه السلام برسنه اصحابی کوردی که تخفیل تلقیح و اصلاح ایدر یعنی تخفیل ذکرندن
انتهی به اشارتدر که اکا تأبیر دیردر پس رسول علیه السلام اندر ایدی لور کیم لا یضر کم یعنی اگر تأبیری سزترک
ایدید بکرمیزه ضرر و بر مندی دیدی پس اندر رسول علیه السلام کلامیله ترک ایتدیلر پس اول سنه ده عمره
نخل از واقع اولدی پس رسول علیه السلام اصحابه ایتدی انتم اعلم بمصالح دنیاکم یعنی دنیا کرمز صالخنده سر
اعلم سز دیدی و حالبوکه شک یوقدر که تحقیق بر شیتیه علم آنک جهلمندن خیر لودر و بوندن اوتدی الله تعالی
کندی نفسی مدح ایتدیکه تحقیق الله تعالی هر شیئی محیطدر و انه بكل شیء محیط قولیه پس تحقیق رسول الله
صلی الله علیه و سلم اصحابه اعتراف ایتدیکه تحقیق انهم صالخ دنیاکندند اندر رسول علیه السلام
مصالح دنیاکندند خبری و تجربه سی یوقدر زیرا تحقیق مصالح دنیاک علمی ذوق و تجربه ایلدیکه حاصل اولور و رسول
علیه السلام امور دنیویه علمی قابیلد اشتغال ایتدی و لکنه آنک اشتغالی اهمه ایدی و اهمه ایچنده اهمه
ایدی یعنی رسول علیه السلام امور جزئییه علمی لازم دکلدز بلکه امور کلییه علمی لازمدر که امر نبوت
و رسالت آنلره متوقفدر پس تحقیق بن سنی ادب عظیمه واقف ایلدم انکله متفقد اولورسن اکر نفسکی اول
ادب ایلدیکه استعمال ایدیه جک اولور سنک) امدی) شویله معلوم اوله که خضر علیه السلام اسم باطنک صورتیدر
و آنک مقامی مقام و حدر و انکچون علوم ولایت و قرب و علوم غیب و اسرار قدر و علوم هوی و انیت و علوم
لدنیه و اسرار الهیه حاصلدر و انکچون خضر ذوقنک اصلی و محددی و هب و ابتا اولدی قال الله تعالی (فوجدنا
عبدا من عبادنا آتیناه رحمة من عندنا و علمناه من لدنا علما) پس خضر موسی علیهما السلامه سولدی بکی کلمات
کاملاتده علوم مذکور به اشارت ایتدی پس فارادربک دیدی پس کلف خطاب ایلدیکه نبی توحید ایتدی و انیت
ربوبیتی تعیین ایتدی و ارادت ربانی بلطنه دن اخبار ایتدی و دخی فارادت دیدی پس تعیین و تقید ایتدی
پس باطننده اولان معلوماتک بعضیسنه ارادتی تخصیصدن اخبار ایتدی و دخی فارادنا ان بدله ما ربهم ما خیرا
منه و کذا دیدی پس فارادنا قوالیه کلامده جمع ایتدی و بوجع عین توحیددر و ارادت و تصرفه ذوق و خبرندن
علمک احدی نیدر پس بونلرک کلبیسی خضر علیه السلامدن اسرار بطون عینیة و احداث ارادته و علوم و اسرار
ولایتیه اشارتدر * و کذلک خضر علیه السلام فارادت ان اعیها قولنده خرق سفینه اولان فعلی که عرف و عادتده
عبیدر کندی نفسنه اسناد ایتدی جناب عالی به تزییدن اوتدی شول فعلک اکا اسنادندن که ظاهری ذم
و عیبدر و بتجیمته و رحمت اولان اقامت جداری حقه اسناد ایلدی پس فارادربک دیدی و قتل غلام حقدن
فارادنا ان بدله ما ربهم ما خیرا دیدی پس نون جمع ایلدیکه کثوردی زیرا بومسئله ده موسانک نظرنده عیب و اردر زیرا
موسی علیه السلام غلامی نفس زکیه ظن ایتدیکه بغیر نفس قتل اولدی پس آنک نظرنده قتل منکر و عیب
اولدی و آنک قتلی آنک ابونته خیر اولدی پس خضر نظرده موساده و عرف و عادتده عیب اولان شیئی کندی
نفسنه اسناد ایدوب خیر و رحمت اولان شیئی حقه اسناد ایتدی و نون جمع ایلدیکه رب ایلدیکه خضر جامعدر
ایمان ایتدی و امام موسی علیه السلام پس اسم ظاهرک صورتیدر و آنک مقامی مقام قلبدر و انکچون علوم
رسالت و نبوت و علوم تشریع حاصله در معرفت ایلدیکه انکچون و منکرندن نهی انکچون و ظاهرده انکچون
حکم و اردر بوندن اوتدی موسی علیه السلام مبرزاتی کمال و وضوح و ظهورده ایدی پس وقتا کیم موسی علیه

السلام عطا یای اسم ظاهر در حظ وافر و زره اولدیه الله تعالی نك اوردی آنك تكمیلنه تعلق ایتدی اسم
باطن احکامندن بر طرفی اکا ارادت ایتمکله و تجلیات ظاهره و باطنه بینتی و علوم نبوت آنك استعداده ایتده
علوم ولایتدن اولان شئی بینتی جمع ایتمکله پس اسم باطنك مظهری اولان خضر ك حجتنه آتی ارسال ایلدی
و تحقیق موسی علیه السلام قومی بیننده دعوی ایلدیه ظاهر اولمش ایدیکه اول اهل ارضك اعلمیدر و بود دعوی بنی
اسرائیلدن ملا عظیم بیننده ایدی پس الله تعالی موسایه وحی ایتدی و ایتدی بلکه بزم بر عید من و اردر مجمع
البحرینده یعنی بحر و جوب و بحر امکان و یا خود بحر ظاهر و بحر باطن و یا خود بحر نبوت و بحر ولایت بمعنی
پس موسی علیه السلام دعوا سندن استخیا ایتدی پس الله تعالی دن طاب ایتدی بیکه بیننده ماده صحبتي تقدیر ایلدیه
و آنك اجتماعنده و طلبنده استیذان ایتدی تا کیم خضر اك تعالیم ایلدیه الله تعالی علومدن اك تعالیم ایتدی بیکه
شیخی پس اکرم موسی الله تعالی نك صحبتي طرفنده غالب اولیدی و علم ولایتی الله تعالی دن اخذ ایلدی الله
تعالی آتی خضر ك صحبتندن اغنا ایدردی پس الله تعالی حضرت خضر بقدن و تجلیات باطنه خفیه دن
ستجلی اولان حقلك صحبتن ترجیح ایلدی پس وقتا کیم خضر ایلدیه موسی بیننده اجتماع واقع اولدی پس بیننده
نزاع ظاهر اولدی زیر اظهور و بطون و وحدت و کثرت و نبوت و ولایت بیننده مبیانت و مغایرت و اردر و خضر ك
صحبتنده واقع اولان علم الهینك موسایه ابصالی حصولند نصکره که الله تعالی موسایه آنك ابصالن تقدیر
ایتمیددی بیان اولندی بقی کبی خضر ایلدیه موسی بیننده فراق واقع اولدی و اما ظاهر و باطن و نبوت و ولایت
بینتی جامع اولان محمد صلی الله علیه وسلم وارث اکلی اولان انسان کامل اکا کمال اتباعدن اوتری ظاهر
و باطن بینتی جامع و طرفینه علی السویه ناظر در و طرفین ایلدیه حقیقه قدر موسی خضر ك قنده انکار ایلدیه ظاهر
اولدی بقی کبی خضر دخی موسانك قنده انکار ایلدیه ظاهر اولدی و اگرچه کیم خضر ك قاضی انکار و اعتراض
اقتضا ایتمز زیر خضر افراد دندر و افراد لیه مریه بی بر احده انکار و اعتراض اقتضا ایتمز و لکن موسی اکا
انکار ایتمکله انکار فی انکار ایتدی مع هذا عالم ایدیکه موسانك مریه بی انکار اعطا ایدر و وارث محمدی
بر شیتنه انکار ایتمز و کابك اولنده ذکر اولنان اصولده خضر ایلدیه موسانك قصه سی سبق ایتدی و سکا شویه معلوم
اوله که ذکر اولندی بقی کبی فاردت ان اعیها قولنده جناب الهی بی تنزه بدن اوتری ظاهر اعیب اولان خرق
سفینه بی خضر کندی نفسنه اضافت ایتدی و اقامت جداری که بتیمینه رحمتدر فارد ربك قولنده حقه
اضافت ایتدی رحمت و خیر اولمغه و قتل غلام حقدنه که نظر موسایه نسبتله عیدر و ابوبنه نسبتله خیر و رحمتدر
فارد نان بیدلها و بها قولنده صیغه جمع ایلدیه ابراد ایلدی پس مسئله ده خیر اولان شئی الله تعالی یه اضافت
ایتدی و ظاهرده و نظر موساده نکر و عیب اولان شئی کندی نفسنه اضافت ایتدی و خضر اولان خرق سفینه ایلدیه
بعده قتل غلام ایلدیه بعده اقامت جداری ظاهر اولدی بقی تربیتك حکمتن شیخ رضی الله عنه فتوحاتده او تویز برخی
یابده ان ایدوب دیر که خضر بوسئله بی و واقعده بی و سطلده کتور دی سفینه ایلدیه جد ایدینه طرفنده کتور مدی
تا کیم بوسئله ده عیددن اولان شئی سفینه طرفندن اوله و آنده خیردن اوله و آنده خیردن اولان شئی جد ایدر
طرفندن اوله و اگر مسئله غلام طرفنده اولیدی ابتداء و انتهاء حکمت اعطا ایتمزدی که هر بروجه مخلص
اوله که اکخیردن و یا آنك خدندن بر شیتنه منسوب اولیده پس اکرا اولده اولیدی و سفینه وسطده اولیدی غلام
مسئله سندن غلام ایچون و ابوی ایچون خیرده اولان شئی و اصل اولزدی تا کیم ظاهر احضرت مغیبه
اوزره که سفینه دور می و و راید و بوقدیر اوزره جد ایدره اولان خیره متصل اوله و اگر جد ایدر وسطده اولیدی
و جدیت غلام متأخر اولیدی عیب سفینه متصل اولزدی عیب غلام اتصاله تا کیم جد ایدره اولان
خیردن می و راید پس بغير مناسب می و راید زیر احضرتك شانندندر که اعیان اشیایی اعنی صفاتی ثقلیب
ایدر بقتکم اشیاء حضراتك شانندندر که اعیان اشیایك شانندن می و راید پس مسئله غلام وسطده واقعده اولدی
پس وجه عیب سفینه طرفندن وجه خیر جد ایدر طرفندن و بوقدیر اوزره حکمت الهیه مستقیمه اولدی
خافهم) و قوله فو هب لی ربی حکما یرید الخلافه و جعلنی من المرسلین یرید الرسله فاکل رسول خلیفه فاخلیفة
صاحب السیف والعزل والولایة والرسول ایس كذلك انما علیه بلاغ ما ارسل به فان قاتل علیه وجاه بالسيف
فذلك الخلیفة الرسول) و موسانك فو هب لی ربی حکما قولی یعنی فو هب لی ربی حکما دیدی بوقول ایلدیه موسی

خلافتی مراد ایدر و جعلنی من المرسلین قولیلدیه رسالتی مراد ایدر پس هر رسول خلیفه دکلدر و هر خلیفه
رسولدر زیرا خلیفه صاحب السیف و عزل و ولایت صاحبیدر و جالبو که رسول خلیفه کبی دکلدر رسول
اوزره انجی شول شیتك بلاغی لازمدر که انکله ارسال اولندی * ماعلی الرسول الا البلاغ پس اکرم رسول اول
امر اوزره که انکله ارسال اولندی مقاتله ایدیه جک اولورسه * یعنی امر الهینك ابلاغند نصکره دین الهی بی
اجبا و احکام شرعیه بی تنفیذ و اجرا ایتمکچون کفار و معاندین ایلدیه مقاتله ایدوب اول امر الهی بی و شرع
ربانی بی و آنك خدنده داخل اولان اهل ایمانی سیف ایلدیه جابه ایدیه جک اولورسه پس اول رجل خلیفه و رسولدر
پس خلافت رسالتده رتبه زانده در) (فکما انه ما کل نبی رسولا كذلك ما کل رسول خلیفه ای ماعطی الملک
ولا التحکم فیه) (پس ته کیم هر نبی رسول دکلدر کذلک هر رسول خلیفه دکلدر یعنی اکاملت اعطا اولندی
و دخی ملکده تحکم اعطا اولندی پس موسی (فو هب لی ربی حکما و جعلنی من المرسلین) قولیلدیه خلافت
و رسالتله افصاح ایلدی و بورتیه خضره اعطا اولندی اند نصکره شیخ رضی الله عنه فرعونك ماهیت الهیه دن
سوالی حکمتنه شروع ایتدی) (واما حکمة سؤال فرعون عن الماهية الالهية فلم یکن عن جهل وانما
کان عن اختبار حتی یری جوابه مع دعواه الرسالة عن ربه وقد علم فرعون مریه نية المرسلین فی العلم فیستدل
بجوابه علی صدق دعواه و سؤال ایهام من اجل الحاضرين حتی یعرفهم من حیث لا یسعون بما شعر
هو فی نفسه فی سؤاله) (واما فرعونك و ما رب العالمین قولیلدیه ماهیت الهیه دن سؤالنك حکمتی پس سوالی
عن جهل اولدی بلکه عن اخبار اولدی تا کیم ماهیت سؤالنك موسانك جوابی کوره یعنی نیجه
جواب ایدر ربتدن رسالت دعوا سندن وجودی ایلدیه یعنی موسانك جوابی ربتدن رسالت ادعاسنه موافقه ایدر
و فرعون مرسلینك علم الهیه مریه سن عالم ایدر زیر ارسا ماهیت حقدن سوال اولدیه قد جنس ایلدیه فصلدن
مر کبه اولان ماهیت حدی ایلدیه جواب ایتمز و کذلک ماهیت حقدن و حقیقت احدیتدن جواب ایتمز
و آنك اضافاتله جواب ایدر پس فرعون موسانك جوابله دعوا سندن صدقنه استدلال ایلدیه و حاضرین
اجلندن اوتری فرعون سوال ایهام ایلدیه سوال ایلدی تا کیم حاضرین سؤالنده تعریف ایلدیه * آنك
شعوری اولدی بقی حیثیتله شول شیتکه فرعون کندی نفسنده اکامطلع ایدی و سوال ایهام ایلدیه سوال ایتدی بیکه
بودر زیرا فرعونك محاسننه حاضرین حکما و عقلا و ارباب فکر و نظر ایدیلر ماهیتی جنسله فصلدن تر کب
ایدر ردی پس هر شئی ایچون جنسله فصلدن بر جد تر کب ایدر ردی و اول حده ماهیت اطلاق ایدر ردی پس
فرعون آنك محضرتده ماهیت حقدن سوال ایتدکه آنك سوالی اصطلاح قدما اوزره جنس ایلدیه فصلدن
مر کبه اولان ماهیته شامل اولدی و حقل حقیقت مطلقه سندن و ماهیت کلیه سندن سوالی موهم اولدی
پس فرعون سؤالنده ماهیت حقه ایهام ایتدیکه جنس ایلدیه فصلدن مر کبه دکلدر تا کیم حاضرین تعریف
ایلدیه آنك عدم شعوری حیثیتله شول شیتکه فرعون کندی نفسنده اکامطلع ایدی یعنی وجوددن غیری
حق ایچون ماهیت و حقیقت وارد و دیر و کندی عارف ایدی و ایهام طریق اوزره تعریف ایتدیکه اول ماهیتك
معرفتی ادعاه نبوت ایدن بی یه لازمدر و یا خود فرعون عارف ایدیکه حق حد اولمز پس شیتك ماهیتی معرفتی
طالبه اولان ماهیه سوال ایتدی و ما ایلدیه سوال ایدن شیتك حقیقتن طلب ایدر و هر شیتك حقیقتندن لازمدر *
و لکن حقل حقیقتی و ماهیتی جنسله فصلدن مر کبه اولتی لازم دکلدر تا کیم حد ایلدیه آنك معرفتی ممکن اوله
بوقدیر اوزره بما شعر قولنده ما الذي معناه سندر یعرفهم قولی ایچون مفعول اولور و فی سؤاله قولی یعرفهم
قولنده متعلق اولور پس فرعون سوالی ابکی وجه اوزره ابراد ایلدی) (فاذا اجابه جواب العلماء بالامر) (پس
فختمک موسی) (رب السموات والارض و ما بینهما ان کتم موقنین) قولیلدیه معرفت الهیه ده حقیقت امری عالم
اولان علما نك جواب ایلدی زیرا ما ایلدیه حو یتدن سوال اولور و هو بت الهیه ذاتیه مطلقه در آندن
جواب اولمز و آنك وصفی و تعریفی ممکن دکلدر الانسب و اضافات و اسماء و صفات ایلدیه و اسم رب اسماء مضافه دندر
و ربوبیت اول قومك معلومی ایدی پس موسی (رب السموات والارض و ما بینهما) قولیلدیه سموات علویات و ارضین
سفلیات شامله اولان ارواح علویه طبیعیه و اشخاص عنصریه سفلیه بی مشتمله اولان ربوبیت مطلقه بی که
جمع ربوبیات جزئیه بی جامعه در حق تعالی یه اضافت ایدوب انکله وصف ایلدی پس فرعون انار بکم الاعلی

قولیه آنرا ایچون کندی نفسه اضافت ابتدکی ربوبیت عرضیه جزئیه بی دخی موسی حقل ربوبیت
مطلقه سنه ادخال ابتدی و جمیع مراتب علویه و مظاهر سفلیه نکر ربوبیتن اکتخصیص ابتدی وان کنتم موقنین
قولیه اشارت ابتدیکه حقل حقیقتی من حیث هی آندن غیر بر احد عارف دکادر نسب ذاتیه و اضافات
خارجیه ایله تعریفی بوندن اتم اولزا کر. مز اهل ایقان و اذعان ایسه کر پس موسی جوابی اصطلاح قدما اوزره
جنس ایله فصلدن ترکیب ابتدی زیرا یلدیکه ماهیت حتی سؤالدن فرعونک مرادی جنس ایله فصلدن
مرکبه اولان ماهیت دکادر اگر چه کیم حضار مجلس اولان حکما ایله فهم ابتدیلر پس موسی جوابده
اصابت ابتدی و فرعون موسانک جوابده اصابت ابتدیکن و دعوانده صادق اولدیغن عارف اولدی و لکن
منصبی ابقا سندن اوتری حاضرین محضر نده موسایی تصدیق ایدوب مؤمن اولدی (اظهر فرعون ابقا لمنصبه
ان موسی ما اجابه علی سؤاله) (اذانک جوابیدر یعنی موسی فرعونته ماهیت حقدن جواب ابتدیکده امری
عالم اولان علما نکر جوابده فرعون کندی منصبی ابقا سندن اوتری اظهار ابتدیکه تحقیق موسانک سؤالنه
اکا جواب ابتدی یعنی فرعون عارف اولدی بکه موسی اکا جواب ابتدی و لکن کندی مملکتی اهلندن خوف
ابتدی تا کیم آنلر موسانک مرتبه سنه مطلع اولوب اکا مؤمن اولسونلر تا کیم ملک و سلطنت آنلک یدندن کتیه
پس اهل مجلس اولان حکما و عقلا ظن ابتدیلر که فرعون موسایی آنلرک اصطلاحی اوزره جنس ایله فصلدن
مرکبه حتی ایچون بر ماهیت اوله و فرعون آندن آتی سؤال ایش اوله پس آنلرک اصطلاحی اوزره موسی
جواب ایشوب فرعونک معرفتی و مرادی اوزره جواب ایشیکله فرعون آنلک حوله اولان حکما و علمایه ابتدی
ایشتمز میسکر که ما ایله سؤالک حتی اولان حد ایله جواب ویرمدی یعنی بن آکانه شیددن سؤال ایشتمز و اول
بکانه طریق اوزره جواب ویردی دیدی) (قتین عند الحاضرین لقصور فهمهم ان فرعون اعلم من موسی
واهد لما قال له فی الجواب ما یبغی) (پس حاضرین قننده ظاهر اولدی آنلرک فهملری قصورندن اوتری که
تحقیق فرعون موسانک اعلی بوندن اوتری وقتا کیم موسی فرعونته جوابده ما یبغی اولان جوابی دیدی
زیرا ماهیت حقدن سؤال اولند قدله لایق اولان بودر که صفات سؤالندن اولان جواب ایله جواب اولنه) (وهو
فی الظاهر غیر جواب علی ماسئل منه) (و حال بوکه موسانک جوابی ظاهرده جواب دکادر ماهیتدن سؤال
اولندی بی اوزره زیرا سؤال ماهیتدن و جواب صفاتدن و جواب سؤاله مطابق دکادر زیرا حاضرینک قننده
ماهیتدن سؤاله جنس ایله فصلدن مرکب اولان حد ایله جواب اولتور) (وقد علم فرعون انه لا یجیبه
الا بذلك) (و تحقیق فرعون یلدی که تحقیق موسی اکا و یا خود سؤاله جواب ایشتمز الا بوجوب ایله یعنی حقه
مختصه اولان صفات ایله جواب ایدر) (فقال) (لما نکر جوابیدر جملتین بیننده توسط ابتدی (اصحابه ان رسولکم
الذی ارسل الیکم لیخبرنکم عنی مستور عنه علم ما سألته عنه اذ لا یصور ان یعلم اصلا) (پس فرعون اصحابه
ابتدی تحقیق سزک رسولکتر که سزما رسال اولندی البتہ مجنونند و یعنی آندن مستور در شول شیک علی که بن
آندن آتی سؤال ایشتمز زیرا اصلا تصور اولمز که اول شئی معلوم اوله زیرا حقیقت حتی تصور اولمز که حقدن
غیری بر احدی عارف اوله پس فرعونک بو کلامی دخی و جهن اوزره در وجه ظاهر بودر که رسولکتر سزک رسولکتر که
سزما رسال اولندی مجنوندر یعنی بن آندن سؤال ابتدیکم شیک علی آندن مستور در بنم کلامی فهم
ایده مر پس فرعون آنلرک قننده موسانک اعلی ظاهر اولدی و بر وجه دخی بودر که آنلرک قننده موسانک
رسالته شهادتدر یعنی بنم آندن سؤال ابتدیکم شیک علی آندن مستور در زیرا حقیقت حتی بر احد ایچون
معلومه دکادر پس رسول رسالتی حیننده حقایق اشیان و اسرار قضا و قدردن محبوب و مستور در پس آنلک
وظیفه سی ذات مطلقه به دعوت دکادر صفات الهیه به دعوت ایدر و آندن سؤال اولند قدله صفات ایله جواب
ایدر) (قال سؤال صحیح فان السؤال عن الماهیه سؤال عن حقیقه المطلوب ولا بد ان یكون علی حقیقه فی نفسه)
(پس فرعونک سؤالی صحیحدر زیرا تحقیق ماهیتدن سؤال مطلوب حقیقتندن سؤالدر و لابددر که حتی
کندی نفسنده بر حقیقت اوزره اوله بوقوله شیخ رضی الله عنه تعوس و جهورده مقرر اولان شیک بطلانته
اشدت ایدر که آنلرک در لکه فرعونک (و ما رب العالمین) قولیه آنلک سؤالی صحیح دکادر زیرا ماهیتدن سؤالدر
و ماهیت آنلرک زعمنده جنس ایله فصلدن مرکبه در و حال بوکه حتی ایچون جنس ایله فصلدن مرکبه اولان ماهیت

یوقدر پس سؤال صحیح دکادر بر لیس شیخ رضی الله عنه دیر که ماهیتدن سؤال مطلوب حقیقتندن سؤالدر
و لابددر که مطلوب کندی نفسنده بر حقیقت اوزره اوله حقیقه الحقایق اولان حتی ایچون حقیقت اولمز
لازم کاور و یوقدر (واما الذین جعلوا الحدود و مرکبه من جنس و فصل فذلک فی کل ما یقع فیہ الاشتراک
ومن لا جنس له لا یلزم ان لا یكون علی حقیقه فی نفسه لا یتکون لغیره) (واما شونلر که حدود اشیایی جنس ایله
فصلدن مرکبه ایدر پس حدودک وصنی هر شیکده واقعدر که آنده جنسیتدن اشتراک واقع اولور پس اگر
بونک کبی بر حد ایله محدود اولان شیک ماهیتدن سؤال اولنسه آنلک ماهیتی اولان حتی ایله جواب
اولنور و اما بر احد که انکیچون جنس اولیه لازم کتر که اول کندی نفسنده بر حقیقت اوزره اولیه که اول
حقیقت آنلک غیر ایچون ثابته اولیه پس وجود واحد که انکیچون جنس یوقدر و آنلک حقیقتی پیمده فصلدن
مرکب اولان بر حد ایله محدود دکادر پس جنسک عدمیتندن و ماهیت موضوعه ناکا عدم اطلاقندن
لازم کتر که حتی بر حقیقت اوزره اولیه و حتی اول حقیقت اوزره کندی ذاتده اولیه که اول حقیقت اکا
مخصوصه در پس حقیقه الحقایق اولان حقل حقیقتی جنس ایله فصلک قننده داخله دکادر تا کیم آندن
سؤال ایشتمز صحیح اولیه زیرا حد و اشیایی واضع اولان مخلوقک خلقندن اول اوله و قدما حقل حقیقتی ثابته در
ابدا و سرمد اداغه و باقیه در پس آندن سؤال ایشتمز صحیحدر و لکن جواب ایشتمز صحیح دکادر الانسب
و اضافات ایله) (قال سؤال صحیح علی مذهب اهل الحق و العلم الصحیح و العقل السلیم) (پس ماهیت حقدن
سؤال ایشتمز اهل حق مذهبی اوزره و علم صحیح و عقل سلیم مقتضائی اوزره صحیحدر و اگر چه کیم علوم الهیه ده
فهمی و درایتی اولیان کسینه نکر زعمنده صحیح دکادر) (و الجواب عنه لا یتکون الا بما اجابه به موسی) (پس
حقل ماهیتی سؤالندن جواب اولز الاشول شیکله که موسی انکله اجابت ایلدی یعنی ربوبیت مطلقه صفیه
جواب ویردی پس موسانک جوابی دخی صحیح اولدی) (وهنا سمر کبر فانه اجاب بالفعل لمن سأل عن الحد
الذاتی لجعل الحد الذاتی عین اضافته الی ما ظهر به من صور العالم او ما ظهر فیہ من صور العالم فیکانه قال له
فی جواب قوله و ما رب العالمین قال الذی یظهر فیہ صور العالمین من علوه و هو السماء و سفله و هو الارض ان کنتم
موقنین او یظهر هو بها) (و بونده یعنی موسانک جوابده بر سر کبر و اراد در زیر تحقیق موسی حد ذاتین سؤال
ایدن کسینه به فرعوندر حقل فعلی اولان ربوبیتله جواب ویردی پس موسی رب ایچون اولان حد ذاتی ربانک
شول شیکه اضافتی عین ابتدیکه صور عالمین ربانکله ظاهر اولدی و یا خود ربانک وجودنده صور عالمین ظاهر
اولان شیکه ربانک اضافتی عین ایلدی یعنی عالمینه ربانک عین اضافتی رب ایچون حد ذاتی ایلدی پس کانه موسی
فرعونته ابتدی انک و ما رب العالمین قوی جوابده شول وجود واحددر که عالمینک صوری آنده ظاهر اولور
عالمک علوندن که اول سجاد و سفلیتدن که اول ارضدر یعنی رب العالمین شول وجود واحددر که عالمینک صور
علویه سی که صور سماویه در و صور سفلیه بی که صور ارضیه در آنده ظاهر اولور کر مز اهل ایقان ایسه کر
و یا خود شول وجود واحددر که اول عالمینک صوری ایله ظاهر اولور پس کرک وجود حتی عالم علوی و سفلی
اولان صورنده ربوبیت ظاهر اولوب اعیان عالم وجود واحد حقه مر ایا و محالی اولدی و کرک وجود واحد حق
اعیان عالمه مرآت واحد اولدی بکه صور اعیان مر بوبیتله مرآت حقه تجلی در حایل ظاهر و متعینه اولدی
پس علی کلا التقدرین صور عالم وجود حقله تغذیدر پس رب السموات و الارض و ما بینهما قولنده ربی
صور عالمینه اضافت ایشتمز رب ایچون حد ذاتی ایشتمز پس جمیع اعیان عالم صورنده حقل ظم وری و وجود
حق مرآتده صور اعیان عالمک ظهوری ذات حقل وجود مطلق حد ذاتی اولدی الذی یظهر فیہ
قوی فیکانه قال قولنده قال نکر مقولیدر و قال الذی قولنده قال تکرار واقع اولدی زیرا قال ایله آنلک مقولی
بیننده فی جواب قوله و ما رب العالمین قوی توسط ابتدی پس طول کلامدن اوتری تکرار ایدر اولدی و بونک
کبی شیخ رضی الله عنه کلامنده چوق واقع اولور سمر و کاتندن دکادر) (فلما قال فرعون لاصحابه انه لجنون
کا قلا فی معنی کونه مجنون و نازاد موسی فی البیان الیه علم فرعون رتبه فی العلم الالهی العلم بان فرعون بعلم ذلک فقال
رب المشرق و المغرب لجا بما یظهر و یستر و هو الظاهر و الباطن و ما بینهما و قوله کل شئی عظیم) (پس وقتا کیم
فرعون موسی ایچون اصحابه انه لجنون دیدی ته کیم بر موسانک مجنون اولسی عیانده ذکر ایدر موسی

بیانده زیاده ابتدای تا کیم فرعون علم الهیده آنک مرتبه سن عالم اوله زیرا موسی عالم ایدیکه تحقیق فرعون
آنک کلامی فهم ایدر پس موسی رب المشرق والمغرب دیدی یعنی رب مشرق ومغرب در پس موسی علیه
السلام جوابده شول مریوی کنوردیکه ظاهر در اول شیء محل ظهور در زیرا مشرق محل ظهور در وعالم
ارواح وامردن حق آنکه باطن ومستتر در واول شیء محل استتار در زیرا مغرب محل استتار در وحق محل ظهور
اولان عالم اجسامده ظاهر در وحق استتار اولان عالم ارواحده باطن در وحق رب مشرق در عالم شهادتده هر
ظاهر اولان شیده تعین وظهوری ایله آنک ربی ومالکیدر وعالم غیبده ظاهر اولان نسبتله باطن ومستتر در
و رب مغرب در و غیب الغیبه نسبتله آنده دخی ظاهر و متعیندر آنک ربی ومالکیدر وما بینهما قوی الله تعالی بیک
وهو بکل شیء محیط قولیدر یعنی ظاهر و باطن بیننده ارواح واجسامی جاسعه اولان تعینات وشئون در زیرا
مشرق ظهور اچوندر * ومغرب بطون اچوندر وحق ظاهر و متعیندر نوری اشراقیه جمیع ظاهر اولان
شیده و باطن و متعیندر جمیع باطن اولان شیده و بعض تعینات که باطن در ظاهر متوجه در و بعضی
ظاهر در باطنه راجعه در پس جمیع اشیای عالم در و آنک مالکیدر کرک ظاهر و باطن اولسون و کرک ظهور
و بطون بیننده متعین اولسون) (ان کنتم تعقلون ای ان کنتم اصحاب تقييد فان العقل تقييد) (وفي بعض
السخ تقييد یعنی ان کنتم تعقلون دیکر اگر سز اصحاب تقييد ايسه کزدیکدر زیرا تحقیق عقل تقييد در و اهل
تقييد وتحدید یا حق اجسامه تشبیهله تقييد ایدر و یا جسمیدن فی تنزیه ایدر * پس ارواح وعقوله حق
تشبیهله تقييد وتحدید ایدر پس آنک تنزیهی وهمد در زیرا عند التحقيق تشبیهدر) (فالجواب الاول جواب
الموقنین وهم اهل الكشف والوجود فقال لهم ان کنتم موقنین ای اهل کشف ووجود فقد اعلمتکم بما تيقنوه
في شهودکم ووجودکم) (پس جواب اول که رب السموات والارض قولیدر موقنین جواب ایدر و آنرا اهل کشف
ووجود در پس آنکه ان کنتم موقنین دیدی یعنی دیکر اولور اگر سز اهل کشف ووجود ايسه کزدیکدر پس بن سزه
اعلام ایتدم شول شیده که سز شهود کرده ووجود کرده فی تيقن ایتدیکر یعنی اگر سز اهل کشف وشهود ايسه کز
کشف وشهود کرده تيقن ایتدیکر که حقیقت حق در جواب اولنزالا اضافهله پس سز شهود کرده ووجود کرده
تيقن ایتدیکر که سز سزه اعلام ایدر پس جواب ایتدم پس اگر سز دانه شهودده ايسه کز بنم جوابی
فهم ایدر سز پس موسانک ماهیت سؤلن در جوابه متصدی اولن در اعراضی وفعل ایله جوابی اعلام در که
حق حقیقی اعتبار ایله جمیع قیود وحدود در مطلقدر * و بر جنسک تخندده داخل دکلدر * و بر فصل ایله آخر در
متیز دکلدر زیرا عین کادر و محیط کل شیء در جمیع اشیایانده مستغرق در پس حقیقت ربوبیتی بیان ایتدیکر عدول
ابتدی مضاف الیهی بیان ایتدیکر که عالم ارواح علویه واجسام سفلیه نیک ربوبیتی وما بینهما ماده متعینه اولان *
نسب و اضافانک ربوبیتی اکامخته در و کل اچون ربوبیتله ظاهر در و کاده هویتله باطندر * زیرا شهود
ووجودده عالمک عیندر * و بواشارت وتنبهدر که حقل تعریفی ممکن دکلدر الا بوجهله که اضافه ایتدیکر
و یا خود بعضه اضافه ایتدیکر (ربکم ورب ابائکم الاولین) قولی کبی) (فان لم تکنوا من هذا الصنف فقد
جئتمکم فی الجواب الثاني ان کنتم اهل عقل وتقييد وحصرتم الحق فيما تعطيه ادلة عقولکم فظهر موسی بوجهین
ایه علم فرعون فضله و صدقه) (پس اگر سز بوضفدن یعنی اهل کشف ووجود صنفدن دکل ايسه کز پس
تحقیق بن سزه جواب ثانیه جواب ایتدم که رب المشرق والمغرب وما بینهما قولیدر اگر سز اهل عقل وتقييد
ايسه کز وحق حصر ایدر جلک اولور سز کز ادله عقولکرم وعقیده دن اعطای ایتدیکر شیده پس موسی وجهین ایله
ظاهر اولدی و صنفیک جواب ایله جواب ایتدم تا کیم فرعون آنک اوزره علمده آنک فضلنی و کلامنده آنک
صدقنی عالم اوله پس اگر آنرا اهل کشف وشهود ايسه جواب اول ایله جواب ایتدی و اگر آنرا اهل عقول وتقييد
ايسه جواب ثانیه جواب ایتدی زیرا رب المشرق والمغرب قولی دخی مقید در پس اگر چه کیم موسی صیغه
جعل فرعونه و مجلسده حاضر اولان حکایه خطاب ایدر و لکن موسانک مرادی کندی فضلنی و صدقنی
فرعونه اعلام ایتدیکر زیرا موسی فرعونک فهمنی فهم ایتدی انکچون ایتدی) (وعلم موسی ان فرعون علم
ذلك او يعلم ذلك) (وموسی یلیدیکه تحقیق فرعون آنک جوابی فی الحال فهم ایتدی و یا خود فهم ایدر) (لکونه
سأل عن الماهية فعلم انه ليس سؤاله على اصطلاح القدماء فی السؤل بما) (زیرا فرعون ماهیة دن سؤل ایتدی

پس موسی علیه السلام یلیدی که تحقیق شان بودر که فرعونک سؤلای ما ایلده اصطلاح قدما اوزره
دکلدر زیرا آنلر سؤلای تجویزنا تجر شول و جودله ماهیتندن که جنس وفصلدن مرکب اولان حد ایلده محدود
اولیه) (فلذلك اجاب) (پس موسی فرعونک فهمنی عالم اولدیغندن فرعونیه جواب ویردی) (فلو علم منه غير
ذلك لخطأه في السؤل فلما جعل موسی المسئول عنه عين العالم خاطبه فرعون بهذا اللسان والقوم لا يشعرون)
(پس اگر موسی علیه السلام فرعوندن بوندن غیر بر شئی فهم ایدیدی سؤالده آتی تخطئه ایدردی واکا
جواب ایتزدی پس وقتا کیم موسی مسئول عنه اولان حتی عین عالم ایلدی فرعون اکا بواسان ایلده که
لسان توحیددر خطاب ایلدی * و حال بوکه قومک موسی ایلده فرعونک معامله سنه و فرعونک معرفتنه
شعور لری یوغیددی) (فقال له لئن اتخذت الهامغیری لا جعلتک من المسجونین والسین فی السجن من حروف
الزوائد ای لاسترنک فانک اجبت بما ایتدی ان اقول لک مثل هذا القول) (پس موسی حتی عین عالم ایتدیکه فرعون
دخی عالم دن بر صورت اولمغه وحق آنک عینی اولمغه موسایه ایتدی اگر سن بوندن غیر براله اغخاذیده جلک
اولور سؤل البتة بن سنی مسجونیندن ایدرم والسجن قولنده اولان سین حروف زوائد دندر و سرف زوائد
هویه السمان دن جامعدر پس سین ساقط اولیجی جن باقی قالور و جن ستر در قال تعالی فلما جن علیه اللیل
ای ستر یعنی دیکر اولور البتة بن سنی ستر ایدرم زیرا تحقیق پس اجابت ایتدیکر شول جواب ایلده که بکا انکله سن
تأیید ایتدیکر که بن بونک کبی قولی سکاسو بایم یعنی) (انا ربکم الاعلی) کبی قولک بوندن صدورنه سن سبب
اولدک و بوقولده سن بنی تأیید ایتدیکر پس بدخی سنک جوابک اوزره سنک موسی بونکی هویت حقله ستر ایدرم
دیدی فرعون قبل الايمان توحید علمی صاحبی ایددی و دعوا سنده مسرفیندن ایددی و اول قومک زمهره سندن
ایدیکر رسول علیه السلام آنک حقه شر الناس من قامت القيامة وهو حی دیدی یعنی فی الله موت
حقیق سندن و ایتدی فذا سندن اول سر توحیده و قیامت کبریه واقف اوله پس کندی تعینله الهیجی ادعا ایلده
و خلقی کندی نفسنه دعوت ایدر توحید علی سندن اوتری زیرا توحید علی صاحبی لسان اشارتی فهم ایدر
و اگر توحید شهودی و ذوقی صاحبی اولیدی ادعا ایتزدی پس وقتا کیم فرعون فهم ایتدیکر موسی موحدر
وحقله ناطقدر * پس دعوی الوهیت ایتدیکر فرصت بولدی * زیرا بواسانده حقل و جودندن غیر متمتع
الوجود در وحق دخی رب و تجلیاتده ظهور ایلده و احکام ایلده مختلفدر * پس صورت فرعونده ظاهر اولان
حقل رتبه می اچون اول مجلسده رتبه موسیه ده اولان ظه و اوزره تحکم و اردر پس موسی فرعونی لسان
توحید ایلده تأیید ایلدی و بحسب الرتبة سلطنت و قدرت اظهار ایلده دعوی اوزره اکا تقویت و بردی
پس وقتا کیم بواسان لسان اشارت اولد ايسه فرعون کلامنده السجین قولنده سین حروف زوائد دن اخذ
ابتدی پس جن قالدی که ستر در و جن اگر چه کیم مضاعف دکلدر و لکن لسان اشارتده وضع واشتقاق
اعتبار اولنر و بواسان اشارتدر لسان عبارت دکلدر پس مشار الیه اولان معنایه دلالتده اول معنایه دلالات
ایدن لفظک بعض حروفی کفایت ایدر) (فان قلت لی بلسان الاشارة فقد جهلت یا فرعون بوعیدک ایای والعین
واحدة فكيف فرقت) (پس فرعون موسایه دیر که یا موسی اگر سن بکا لسان اشارت ایلده دیکر اولور سؤل پس
تحقیق سن امر توحیدی جاهل اولدک یا فرعون بکا وعیدک سبیلده و حال بوکه عین واحده در پس سن بوه شهود
اوزره نه کیفیتله تفریق ایتدیکر یعنی لا جعلتک من المسجونین قولنده بکا خطاب ایلده وعید ایتدیکر و وعید
صیغه متکلم ایلده کندی نفسک تخصیص ایتدیکر) (فيقول فرعون انما فرقت المراتب العین ما تفرقت العین
ولا انقسمت فی ذاتها و مرئی الان التحکم فیک یا موسی بالفعل و انما انت بالعین و غیرک بالرتبة فلما فهم ذلك موسی
عليه السلام منه اعطاء حقه فی کونه ای فی کون موسی بقول له لا تقدر علی ذلك) (فان قلت قولی ايجاب ایدن
فرعوندر که موسایه دیر که اگر سن بکا سؤل ایدر جلک اولور سن پس اول سؤلک حتی بینه لسان فرعون ایلده نفس
متکلم صیغه سئله فاقول دیکدر * و لکن متکلمدن صیغه غائبه عدول اولندی و فعل ظاهرا فرعونه اسناد
اولندی معنای توحیده اشارتدر اوتری کانه فرعون کندی نفسی غائب منزله سنه تنزیل ایدر و دیر که پس
فرعون دیر که عین متفرقه اولدی بلکه مرآت عینی تفریق ایلدی و دخی عین کندی ذاتده متفهمه اولدی *
زیرا تفرق و غیر مرآتیه واقعد رانقسام تسبیدر امر حقیقی دکلدر و بنم الان مرثم یا موسی بالفعل سنده تحکم

ایستد زیرا صورت ظاهره در بن مرتبه تحکم صاحبید پس بدن وعید صدور و عین الیه بنم انا بنم
 سنک انستد یعنی عین واحد اعتبار الیه بنم وجود سنک وجود کدر در بنم سنک غیر کدر و اول رتبه بالفعل
 سنک تحکم رتبه بد پس وقتا کیم موسی علیه السلام فرعون بنم بونی فهم ابتدی فرعونیه آنک حقنی اعطا
 ابتدی فرعونیه لا تقدیر علی ذلک یعنی سن بوکا قادر کسن قائل اولدیغی حالده زیرا توحیدده فرعونک قدرتی
 بوقدر واک قدرت و فعل اضافت اولمز وجه مشروح اوزره فان قات قوی فرعون طرفدن اولور پس بقول
 قوی اکا جواب اولور و جائز در که فان قلت قوی موسی آنک قوی اوله ای فان قات لی هذا القول بهذا اللسان پس
 فقد جهلت قوی اکا جواب اولور (والرتبه) (ای رتبه فرعون) (تسهله بالقدرة علیه و اظهار الاثر فيه لان
 الحق فی رتبه فرعون من الصورة الظاهرة لها التحکم علی الرتبة التي كان فيها ظهور موسی فی ذلک المجلس)
 و حال بوکه رتبه فرعون ایچون شاهد در موسی اوزره قدرت الیه و قدرت اثری آنده اظهار ایتمکله زیرا
 حق رتبه فرعونده متعین اولدیغی حالده صورت ظاهره دن اول رتبه ایچون اول مجلسده تحکم حاصلدر و شول
 رتبه اوزره که موسی آنک ظهوری اول رتبه ده واقع اولدی زیرا صورت ظاهره دن رتبه فرعون سیف الیه و عموم
 اوزره تحکم الیه ظاهره در پس شول مرتبه که موسی آنده ظاهر در آنک صورت ظاهره سندن متأثره در *
 و اما صورت باطنده پس رتبه موده اولان ظهور رتبه فرعونده اولان ظهور دن اعلا در قال الله تعالی
 لا تخف انک انت الاعلی و کذلک عاقبت امرده فرعون اوزره موسی آنک غلبه سندن ظاهر در و لکن اول مجلسده
 صورت ظاهره ده فرعون موسی اوزره تحکم صاحبی ایدی (فقال له) حال کونه (یظهر له المانع من تعدیه علیه
 اولو جئتک بشئ مبین فلم یسمع فرعون الا ان یقول له قات به ان کنت من الصادقین حتی لا یظهر فرعون عند
 الضعفاء ارای) و فی بعض النسخ (عند ضعف الراي من قومه بعدم الانصاف) پس موسی فرعونیه ابتدی فرعونک
 آنک اوزره تعدی سندن مانع اولان شیی فرعونیه مظهر اولدیغی حالده اولو جئتک بشئ مبین یعنی اگر بن سکا بر شئ
 مبین و برهان ظاهر کتوره جک اولور سم بکاتعدی ایده یا لور مسمان کانه موسی من عند الله آیات بینة و معجزات
 ظاهره الیه ظاهر اولغله اول آیاتک ظهوری قمنده یقین اوزره ایدیکه فرعونک اکتعدی ایتمکله قدرتی بوقدر
 یعنی بن معجزات الهیه الیه مؤید اولوب آنرا الیه ظاهر اولدیغی حینده بکاتعدی ایتمکله قادر کسن دیکدر *
 پس فرعون مبهوت اولوب قات به ان کنت من الصادقین قولندن غیر موسی ایدیکه قادر اولدی اگر عواده
 صادقدن ایسک پس اول شئ مبینی کتوردیدی و فرعونک بوقولنه سبب بو اولدی تا کیم فرعون کندی
 قومندن ضعفای رای اولدر قمنده عدم انصاف الیه ملتبس اولدیغی حالده ظاهر اولیه بعدم الانصاف قوائده
 باملا به ایچون در و جاز مجرور الیه محلا منصوبدر لا یظهر قولک فاعلمدن حال اولی اوزره (فکانوا یرتابون
 فيه و هی الطائفة التي استخفها فرعون فاطاعوه انهم کانوا قوما فاسقین ای خارجین عما تعطيه العقول الصالحة
 من انکار ما ادعاه فرعون باللسان الظاهر فی العقل) پس ضعفای رای اولان قوم فرعونک حقهده ارباب ایده لر
 و انلر شول قومدر که فرعون انلره اهانت ایدیدی پس اکا اطاعت ایدیلر تحقیق انلر قوم فاسقین ایدیلر یعنی
 خارجین ایدیلر شول شیک حکمندن که عقلمده لسان ظاهر الیه فرعون ادعا ایدیکه شیک انکارندن عقول
 صحیحه ای اعطا ایدیلر یعنی عقول صحیحه لسان ظاهر الیه فرعونک مدعاسی منع ایدر و اما اهل کشف و عیان
 و شهود و یقین منع ایتمز زیرا وجود حقهدن غیر بر شیک وجودی بوقدر پس قوم فرعون عقول صحیحه نیک
 اعطا ایدیکه انکاردن خارج ایدیلر یعنی لسان ظاهرده فرعون ایدیکه شیکه مقرا ایدیلر و انکیچون ما ادعاه
 فرعون باللسان الظاهر فی العقل دیدی زیرا عقلمده لسان ظاهر دن غیر سنسده الیه فرعون ادعا ربوبیت ایدیدی
 بوقدر بر اوزره باللسان قول ادعاه قولنه متعلق اولور و فی العقل قوی دخی ادعاه قولنه و یا خود فی الظاهر قولنه
 متعلق اولور و جائز در که من انکار قولنه متعلق اوله (فان له) (ای العقل) (حدا یقف عنده اذا جاوز صاحب
 الکشف والیقین) (زیرا تحقیق عقل ایچون حدمعین وارد در که آنک قمنده عقل واقف اولور و اندن تجاوز ایلر
 کشف و یقین ای تجاوز ایدیکه یعنی عقل ایچون حدمعین وارد در که آنک قمنده واقف و انک ورا سندن ظاهر
 اولان شیکه منکر در و اهل کشف و یقینک حدی بوقدر تا کیم آنک قمنده واقف اولور پس هر قننی صورتدن
 حق تجلی ایدر سه اکا قرا ایدر لر کر لعل عقل صحیح محال کوردیکه صورت اولسون و کر لعل تجویر ایدیکه صورت

اولسون زیرا انلر یقین اوزره در لر قال مظهر العقل جبرائیل علیه السلام لودنوث انله لا خترت یقف قولک
 قائل ضمیری عقله را جعدر * و عنده ضمیری حده را جعدر و یقف جلدی حدی قولی ایچون صفت واقعدر *
 (ولمذاجا موسی بالجواب بما یقبله الموقن والعافل خاصة) (یعنی عقل حدمعین قمنده واقف اولدیغندن اوتری
 و اهل کشف حدی مجازا اولدیغندن اوتری موسی جواب اولده شول شئی کتوردیکه انی موقن قبول ایدر
 و جواب نایده شول شئی کتوردیکه خاصه عاقل انی قبول ایدر زیرا اول جواب عاقله مخصوصدر و اهل یقین
 آنک قمنده واقف دکلدر) (فالقی عصاه) (یعنی فرعون قات به دیدکده پس موسی عصاسنی بدندن القا ایدیدی
 (وهی صورة ما عصى به فرعون موسی فی ابائته عن اجابة دعوته) (و حال بوکه عصی شول شیکه صورتدر که
 فرعون موسایه انکله عاصی اولدی موسی آنک دعوی اجابتدن فرعونک ابائنده پس عصی عصیاندن
 مأخوذه در انکیچون فرعونک علی صورتی آنک اوزره جت اولدی و دخی فرعونک نفس اماره سی صورتدر
 و عصی موسایه نسبتله حیه در نفس مطمئنه صورتدر پس شیخ رضی الله عنه موسی الیه فرعون یقمنده جاریه
 اولان مجاحه و مبا حته صورتی ضرب مثل طریق اوزره ایراد ایدر پس عصای ضرب مثل ابتدی نفس مطمئنه
 موسویه ایچونکه قلبه اطاعت اوزره در که نور قدس الیه مؤتلفه در و تا ایدحق الیه مؤیده در و نفس اماره
 اییه فرعونیه ایچون دخی ضرب مثل ابتدی انکیچون وهی صورة ما عصى به فرعون موسی فی ابائته دیدی
 پس نفس جتک مظهر فرعونده حقه منقادده اولسه نفس ناطقه اولان قلبک مقابلی اولان هوا به اطاعت
 ایتسه و شیطان و وهم آنک اوزره مستولی اواسه هوا غلبه سندن اوتری نفس اماره اییه مستکبره اولور که اندن
 ابایدوب اکا منکره اولور و جتک مظهر موساده حقه منقادده اولسه و نفس ناطقه اولان قلبه اطاعت ایتسه
 و نور روحه منوره اولسه پس عصی اولور که اعمال و طاعات و اخلاق فاضله تحصیلنده و سیر و سلوک کنده اکا
 اعتماد ایدر و دخی قوای حیوانیه بهیجه سی غنی اوزره شجر فکر به دن علوم نافعه او را قی اشاعه دو کر و مأرب
 و مطالبه ساعه در ترکیب حجج و دلائل و تحصیل مقاصد کالات و فضائل ایتمکله و ثعبان منبدر که فرعون
 نفس الیه آنک قومندن قوای متخیله و همیه محتره شبدن نزویر ایدیکه شئی انتقام ایدر و نفسک بوذ کرا و لئان
 کالات کایسی موسای قلبه و روحه آنک اطاعتی سبیلله انکیچون حاصلدر) (فاذا هی ثعبان مبین ای حیه
 ظاهرة فانقلب المعصية التي هی السیئة طاعة ای حسنة کما قال یبدل الله سیئاتهم حسنات یعنی فی الحکم)
 پس ناکاه عصی ثعبان مبین اولدی یعنی حیه ظاهره اولدی که هر کس مشاهده حیه الیه حیه حکم ایدر پس
 سیئه اولان معصیه طاعته یعنی حسنه به منقلب اولدی ته کیم الله تعالی (یبدل الله سیئاتهم حسنات
 دیدی یعنی دیک اولور حکمده الله تعالی انلرک سیئاتی حسناته تبدیل ایدر عصی معصیتدن مأخوذه در
 پس عصی شجره ایکن انک حیوانه انقلابی معصیتک طاعته انقلابی بیدر قال الله تعالی (اولئک یبدل الله سیئاتهم
 حسنات) پس نفس انسانی کندی طبعنده کندی قلبنه و روحنه عصیان اوزره ایکن انک روحی اولان
 هواسی قع ایدوب امانه ایتمکله طاعته نفس نباتیه کبی اولدی پس عصایه تشبیه اولدی انتقادده و تنسیله
 عدم حرکتده پس مرتبه نباتیه ده متحققه اولوب صفات حیوانیه سندن حیه اولادده حیوة الهیه روحیه
 الیه که قلبدن مفاضه در حیه اولور و وجود بشری سیئه سی وجود لذناب لایقاس به ذنب وجود حقانی
 حسیه سنه منقلب اولور و تبدیل و انقلاب حکمده اولدیغندن حکمتی بو در زیر معصیت امر تبیدر حقایق
 و اعیانده آنک وجودی بوقدر عدم اطاعت سبیلله عارضه اولور پس انک منشی واصلی اولان وجود حقه
 رجوع ایتمکله و یا خود انسان فیض الهیه مثلی و صفات و اخلاق ربانیه الیه منجلی اولسه معصیت حکمی
 آندن مرتفع اولور زیرا فروع اصوله تابعه در پس بر فعل و بر عملکه امر عارضی اعتبار الیه معصیت صورتده
 و حکمده ایدی طاعت صورته و حکمته تبدیل اولور پس نفس واحد وقت اولور که عصیان حکمیه
 ظاهره اولور و وقت اولور که طاعت حکمیه ظاهره اولور پس معصیت اولان سیئه امر اعتباری اولغله
 حکمده طاعت اولان حسنه به تبدیل اولور و حسیه سیئه نیک اعیانده وجودی بوقدر تا کیم سن دبه سن
 سیئه حسنه اولمز زیرا عیلمده تبدیل بوقدر علی الخصوص که توحید افعاله جمیع افعال حقه اسناد اولور و نفس
 صفات الهیه الیه متصفه اولدقه نفس کر لعل قهر و غضب الیه ظاهره اولسون و کر لعل حکم و لطف الیه پس امر

حقه ظاهر اولور وانك افعالی اگرچه كیم صورت فسادده در خضر ل غلامی قتل كی ولكن عین صلاح در زبرا
امر الهیله در وانك فاعلی حقدور * ما قطعتم من لينة وتركتوها قائمة علی اصولها فبأذن الله (فظهر
الحكم هنا عینا) (متبرئة عن نظیرتها) (فی وجود واحد) (پس بوحملده یعنی عصا حیه اولدیغی محملده حکم ظاهر
اولدی وجود واحدده نظیره سندن متبرئة اولان عین بوتدن (فهی العصا) پس عین عصا در بر حکم صورتده
که فرعونک عصای صورتیدر) (وهی الحیة) (وعین حیه در حکم آخر صورتده که موسانک امتثالی
صورتیدر) (والثعبان الظاهر) (وحکم آخر صورتده ثعبان ظاهر در پس عصانک شجرینی اولان جوهر
واحدده در فرعونک عصای صورتی اولان * عصا ووزره عصالتی حکمی عین متبرئا ولدیغی حالده ظاهر اولدی
وذلك جوهر واحد اولان عصا حیه حکمنده ظاهر اولدده پس جوهر واحد بکن حیه نک حکمی عین
متبرئة اولدی و صورت اخراده ظاهر اولدی پس انقلاب حکمده واقع اولور (فالتقم امثاله من الحیات من كونها
حیة والعصی من كونها عصا) (پس ثعبان حیه اولدیغی اعتباریله حیاتدن آنک امثالی انتقام ایتدی ودخی
عصی انتقام ایتدی عصی اولدیغی اعتباریله پس صورت عصائیله ظاهر اولان عین صورت ثعبانیله ووزره
ظاهر اولدی پس حیاتی انتقام ایتدی حیه اولدیغی حیثیله وعصا انتقام ایتدی اصلده عصا اولدیغی حیثیله
پس هر نه شیتله فرعون قوی الیه انکله تمسک ایدوب ظاهر اولدیه موسانک جنسی اولان برهان نیر الیه انی
ابطال ایلدی) (فظهرت حجة موسى علی حجج فرعون فی صورة عصی و حیات و حبال) (پس موسانک حجی
فرعونک عصی و حیات و حبال صورتده متخیله اولان حججی ووزره ظاهر وغالبه اولدی) (فكانت للحررة
حبال ولم یکن لموسى حبل) (پس سحره ایچون حبال حاصله ایدی و حال بویه موسی ایچون بر حبل یوغیدی
یعنی حبل الیه ظمور ایتدی * نشأت انسانیه ده سحره قوای نفسانیله صورتیدر که هوا حکمیه منصبه در
ودخی شهوت و غضب قوتینیدر که روح طبیعی و حیوانی خصایصنه مخبره در زبرا روح نفسانیله قوای
خفیه غضب و شهوت قوتینی کیفیانیه متکیفه اولسه صور باطلی صیغ حقدور * و ستر و حقیقی اولیان
شیئی تخفیل ایدر و حبل رسندر ولكن لغتده حبل تل صغیره در لر پس شیخ رضی الله عنه موسانک قدرنه
نسبتله انلرک مقادیرنه اشارتدن اوتری) (والحبل التل الصغیر ای مقادیرهم بالنسبة الی قدر موسى بمنزلة
الحبال من الجبال الشامخة) (وحبل تل صغیردر * پس سحره نک حبال الیه ظهورندن انلرک مقادیرنه اشارت
اولور یعنی موسانک قدرنه نسبتله سحره نک مقادیری جبال شامخه دن حبال منزله سنده در) (فلما رأی السحرة
ذلک علموا رتبة موسى فی العلم وان الذی رأوه لیس من مقدور البشر وان کان من مقدور البشر فلا یكون الا بمن
له تمیز فی العلم المحقق عن التخیل والایهام فامسوا رب العالمین رب موسی وهارون ای الرب الذی یدعوا الیه موسی
وهارون لعلهم بان القوم یعلمون انه ای موسی مادعا لفرعون) (پس وقتا کیم سحره حجج فرعون ووزره موسی
حججینک ظهورن و غلبه سن کوردیلر علمده موسانک مرتبه سن بلدیلر یعنی موسی انلردن اعلم اولدیغی یللدیلر
ودخی یللدیلر که تحقیق شول شیئی که انلرانی موسادن کوردیلر مقدور بشر دکلدروا اگرچه کیم اول شیئی مقدور
بشر واقع اولدیه پس واقع اولر الاشول عارفدن که انکچون علم محققده تمیز حاصل اوله تخیل وایهامدن پس
سحره رب العالمینه که رب موسی وهاروندر مؤمن اولدیلر یعنی شول ربه مؤمن اولدیلر که موسی الیه هارون
اکادعوت ایدر زبرا سحره عالم ایدیلر که تحقیق قوم فرعون عالمدر که موسی فرعونده دعوت ایتیز پس یللدیلر که
سحره فرعونندن غیر موسی الیه هارونک ربه که الله تعالی در مؤمن اولدیلر) (ولما کان فرعون فی منصب التحکم
صاحب الوقت وانه الخلیفة بالسیف وان جابر فی العرف الناموسی لذلك قال انار بکم الاعلی وان کان السکل
اربابا بنسبة ما فانا الاعلی منهم بما عطینة فی الظاهر من التحکم فیکم) (ووقتا کیم فرعون منصب تحکمه
صاحب الوقت اولدیه ودخی سیف الیه خلیفه حق اولدیه و اگرچه کیم عرف ناموسیده بنی اسرائیله جبر
ایتدیه بوقتدیر ووزره فی العرف قوی جابر قولنه متعلق اولور یعنی اگرچه کیم عرف ناموسیده که سلاطین
وامرایه مخصوصدر جابر اولدیه که آنلرک جمیع احوالاری حکم شرع ووزره جاریه دکلدرد قال علیه السلام
(اطیعوا امیرکم وان جارای وان ظلم وجازد که عرف ناموسیدن مر اعراف شرع اوله زبرا ناموس جبر ایلدر
وعرف شرع کانست اولندی زبرا احکام شرعک اکثری بلکه کایسی آنک اخباریله حاصلدر و جازد که

فی العرف قوی الخلیفة قولنه متعلق اوله بوندن اوتری فرعون (انار بکم الاعلی) دیدی یعنی بن سزلرب
اعلا کرم دیدی و اگرچه کیم کل نسبندن برنسبتله اربابدر وجودده تصرف حسبیلر پس بن اربابک کل سندن
اعلام سزلرب ینک زده ظاهرده تحکمدن اعطا اولندیغی شیئی سبیلر یعنی اگرچه کیم حله کز املاک و امور الکزه
نسبتله اربابسز و ربوبیت عرضیه نک ادنی مرتبه سی انسانک کندی نفسنک ربوبیتدر لکن بن سلطنت
ظاهر الیه سزلرب ووزر بکزه ظاهر و سزلرب ینک زده حکم ایتک بکا اعطا اولندی * پس وجودده تصرف سزندن
زیاده اولمغله بن رب اعلا کرم دیمک اولور قال لمانک جوابیدر و لذلك قوی قال قولنه متعلقدر (امدی) شوبله
بلکه رب اسماء اضافیه دندر مر یوب اقتضایدر لغتده مالک معناسنه کاوریه قال رب الدار ورب الثوب ورب الغنم
وسید معناسنه دخی کاور یقال رب الدار ورب القوم ورب العیبد قال تعالی قال ارجع الی ربک فاستله ما بال
النسوة اللاتی قطعن ایدیهن یا صاحبی السجین اما احدکما فیدعی ربه خرا اذ کرفی عندر بک فانساء الشیطان
ذکر به الی امثال هذا و مر بی معناسنه دخی کاور یقال رب الصبی ورب الطفل ورب المتعلم ورب اضافتسز
رب العالمیندن غیر بی اطلاق اولنیز * پس رب مطلق الله تعالیدر وحده پس معانی ثلاثه ایلر انکچون
ربوبیت مطاقه حاصلدر زبرا جمیع مظاهر و محالی صورنده عبادتی تربیه ایدر و غیر ایچون ربوبیت عرضیه در زبرا
غیر ربوبیت مطلقه نک مظهر و مجلا سیدر * پس ربوبیت عرضیه عین واحد ایچون که صور کثیرده ظاهر در
صفتدر پس هر کس که ربوبیتده ظاهر و متعین اولدی ربوبیت انکچون عارضه در الله تعالی کندی ملککنده
وعبدکنده تصرف و تحکمدن اکا اعطا ایتدیکی قدر مظاهر صفت ربوبیت تجلیسند و مختلفه و متفاضله در پس
شول کسنده آنک تصرف و تحکمی اکثر اولسه غیره نسبتله پس آنک ربوبیتی اول غیردن اعلی اولور و بعض کسنده
ظاهرده جمیع عالم ووزره خلیفه در و بعضیسی باطنده خلیفه در و بعضیسی ظاهر و باطنده خلیفه در و سلیمان
علیه السلام کبی پس فرعون وقتا کیم کندی وقتنده سلطنت صاحبی ایدی وقوی یننده ارادی حسبیلر
متحکم ایدی کندی قومنه نسبتله انلره خطاب ایدوب (انار بکم الاعلی) دیدی پس ربوبیتن آنلره اضافت ایتدی
اطلاق ووزره انالرب الاعلی و انارب السکل و انارب العالمین قولیلر کلامی ارسال ایتدی) (ولما علمت السحرة
صدقه فیمآ قاله لم یتکروه و اقرواله بذلك فقالوا له انما اتقضى هذه الحیوة الدنیا فاقض ما انت قاض فالدولة لک
فصح قوله انار بکم الاعلی) وقتا کیم سحره فرعونک قولنده آنک صدقن مشاهده ایتدیلر زبرا آنک ربوبیتی آنک
ملانده غیرک ربوبیتندن اعلا در فرعونده انکار ایتدیلر و کامر تبه الیه اقرار ایتدیلر یعنی تصدیق ایتدیلر پس
فرعونده ایتدیلر سن قضا و حکم ایتیز سن الا بو حیات دنیاده که متناهیه در وعن قریب منقطعدر پس سن
نه قضا ایدر سن قضا الیه زبرا بونده دولت سکا مخصوصدر پس فرعونک (انار بکم الاعلی) قوی صحیح اولدی
ربوبیت عرضیه متناهیه اعتباریله و قوم یننده سیف الیه و تحکمه له ظاهر اولدیغی حیثیله (وان کان عین الحق
فالصورة لفرعون) (بوقول سوال مقدره جوابدر که نه دیر که سن حتی جمیع اشیا نک عین ایتدک پس فرعونک
مظهرنده ظاهر اولان ربوبیتده ربوبیت مطلقه اطلاق ایتک صحیح اولور * پس جواب ایدوب دیر که و اگرچه کیم
توحید و حقیقت اعتباری ووزره فرعون حقل عینی اولدی حق انده متعین و ظاهر اولمغله پس صورت تعینیه
فرعون ایچوندر و متعین تعینک غیریدر * پس صورت فرعونیه به اضافت اولان ربوبیت عرضیه بر تبه در
حقل ربوبیتنه نسبتله ربوبیت مطلقه دکادر) (فقطع الایدی والارجل و صلب بعین حق فی صورة باطل) (یعنی
یعنی سحره فرعونده فاقض ما انت قاض) دید کایری حینده پس فرعون بغیر حق سحره نک اللرن و یا قترن قطع
ایتدی و آنلری صلب ایتدی صورت باطلده عین حقه ملتبس اولدیغی حالده اول صورت فرعونیه فاینه در
و باخود حق انلرک اللرن و ایدلرن قطع ایتدی و آنلری صلب ایتدی صورت باطل فرعونده ظاهر و متعینیه
اولان هویت حقه قال الشیخ ابو مدین المغربي لانه لایکر الباطل فی صورة * فانه بعض ظهوراته) بعین حق محلا
منصوبدر حال اولمق ووزره و یا ملاسه ایچوندر) (لشیل مراتب لا تتال الا بذلك الفعل) (فرعون صورت
باطلده عین حقه ملتبس اولدیغی حالده و باخود حق صورت باطل فرعونده قطع و صلب ایتدی مقتولینک
و مصلو ینک مراتب اخرویه به نیل و وصولرندن اوتری که اول مراتبه نیل اولنیز ابو فاعل سبیلر پس اطفال
بنی اسرائیل مظاهر آل فرعون الیه الله تعالی قتل ایتدیکی کبی آنلرک حیاتی و امدادی موسایه عانده اولمغیچون

كذلك سحره في دخی صورت باطل فرعونده قتل ايتدی مراتب اخرويه شهاديه به انزل بلوغ نردن اوتري که
آنرا اول مرتبه نازل اولمزلر لا بحسب الظاهر ظالم فرعون آندي قتل ايتدیکه بوقدر اوزره لنيل قولى قطع
وصلب قولنه تعليل اولور و جائزدر که سحره نك فاقض قولنه تعليل اوله يعنى آنرا بوقولى ديد بلير آنرا دره
اولان علملى سبيله آنرا يلد بلير که فرعون آنرا صلب ايدوب آنرا تعذيب ايتدی مراتب اخرويه الهيه به
انزل وصولى موجبدر که اول مرتبه آنرا واصل اولمزلر الاول تعذيب و قتل سبيله زير ادرجه شهاديه کسسه
نائل اولمزلر الاطلا قتل اولمغلله) فان الاسباب لاسبيل الى تعظيمها) (زير تحقيق اعبابك تعظيمه سبيل يوقدر
زير اشول اسباب که الله تعالى بعض مراتب اخرويه به ومقامات عاليه الهيه به آنرا وسيله ايتدیر اول اسبابك
تعظيمه طريق يوقدر تا کيم اول مرتبه اول اسباب وصول ميسر اوله واسباب معطله اوله) (لان الاعيان
الثابتة اقتضتها) (زير اعیان ثابتة اسبابى اقتضا ايلدى اعيانك احوالى واحکامى وآثارى اسباب ايله ظاهر در
فلا تظهر في الوجود الا بصورة ماهي عليه في الثبوت اذ لا تبدل لکلمات الله وليست کلمات الله سوى اعيان
الموجودات فينسب اليها القدم من حيث ثبوتها وينسب اليها الحدوث من حيث وجودها وظهورها) (اي
ظهورها التبعي فان الاعيان لا تظهر ابداء) يعنى ديمک اولور پس اعيان ثابتة وجوده ظاهره اولمزلر الاشول
صورته که انرا ثبوتده اندر اوزره درلر زير کلمات الهيه ايجون تبدل يوقدر واعيان ثابتة وحقايق عليه کلمات
الهيه درو حال بوک کلمات اعيان موجوداتدن غيرى دکادر زير اعيان ثابتة صور موجوداتده موجودات
حقيقيه ظاهره در پس اعيان موجوداتده قدم نسبت اولور علم الهيه انزل ثبوتى حقيقيه پس انله کلمات
غيبية دينلور وانله حدوث نسبت اولور انزل وجودى وظهورى حقيقيه يعنى اعيان ثابتة نك صور
وجوديه ده تعينى ونسبى اولان ظهورى حقيقيه پس بولنه کلمات وجوديه دينلور) (کما تقول حدث اليوم
عندنا انسان اضعف ولا يلزم من حدوثه انه ما كان له وجود قبل هذا الحدوث لذلك قال تعالى في كلامه العزيز
اي في آياته مع قدم كلامه ما يأتهم من ذكر من ربهم محدث الاستعوه وهم يلعبون وما يأتهم من ذكر من الرحمن
محدث الا كفوا عنه معرضين والرحمة) (اي القرآن) (لا تأتى الابالرحمة) (نه کيم سن دير سن که بوکون بزم
قنزه برانسان ويا برضيف حادث اولدى و حال بوک انک حدوثن لازم کلمز که اول انسان ايجون وياضيف
ايجون بوحد و ثدن اول وجود اوليه پس حدوث امر نسبدر قبل الحدوث انسانک عدميتنى موجب دکادر
بلکه وجودنى موجبدر زير اگر موجود اوليدى حادث اولمزدى بوندن اوتري الله تعالى کلام عز بزنده يعنى
آنک آياتى حقه ايتدی آنک کلامى قديم ايکن) (ما يأتهم من ذكر من ربهم محدث الاستعوه وهم يلعبون
وما يأتهم من ذكر من الرحمن محدث الا كفوا عنه معرضين) پس کلام قديم صفات ذاتيه الهيه ومعانى وحقايق
ربانيه وانفاس رجانيه ايکن وذات احديده حقل عيني ايکن وقدم حقله موصوف ايکن الفاظ وحرورده
ظهورى وانبيا وائمة نزولى قننده الله تعالى اى حدوثه وصف ايتدی ورجان طرفندن محدثه اولان رجعت که
قرآن در کلز الارحله زير رجاندن نازلدر و رجعتدن غيرى رجاندن نسبه نازله اولمزلر) (ونزل من القرآنا ما هو
شفاء ورحمة) (ومن اعرض عن الرحمة استقبل العذاب الذى هو عدم الرحمة) (وبركسسه که رجعتدن اعراض
ايلسه عدم رجعت اولان عذابه استقبال ايدر زير عذاب عدم رجعتدر پس وقتا کيم شيخ رضى الله عنه فرعون
حقننده نازله اولان آيات متضمنه اولديعى حکم و اسرارى بيان ايتدیرسه کلامک صددى اولان فرعون ايمانك
بيان تمينه عدول ايتدی) (واما قوله فلم يك ينفعهم ايمانهم لما رأوا بأسا سناسنة الله التى قد خلت في عباده الا قوم
يونس فلم يبدل ذلك على انه لا ينفعهم في الآخرة بقوله في الاستثناء الا قوم يونس) (يعنى ايمان فرعون ايمان بأسدر
وايمان بأس نافع دکادر سرك قولکر اوزره که دليلکر قوم يونسدر پس الله تعالى نك) (فلم يك ينفعهم ايمانهم
لما رأوا بأسا سناسنة الله التى قد خلت في عباده الا قوم يونس) قولى دلالت ايتدیر که ناسك رؤيتى قننده عذاب دنيانك
رفعى حقه دنيا ده آنله ايمان نافع اولمغلله آخرتده آنله ايمان نافع اوليه الله تعالى نك استثناء الا قوم يونس
قولى دليلله زير اقوم يونس بأسك رؤيتى قننده مؤمن اولمزلر حينه الله تعالى آنلردن حيات دنيا ده عذاب
خزى رفع ايتدی) (الا قوم يونس لما امنوا كشفنا عنهم عذاب الخزي في الحيوة الدنيا قولى دليلله پس فلم يك
ينفعهم ايمانهم) قولى بأسك رؤيتى قننده مؤمن اولان کسسه نك ايمانك عدم قبولنه و آخرتده آنک اکعدم

نفعه نص اولمزلر) (فارادان ذلك لا يرفع عنهم الاخذ في الدنيا فذلك اخذ فرعون مع وجود الايمان منه) (پس
الله تعالى بوقولى ايله اراده ايتدیر که تحقيق ايمان بأس انلردن دنيا ده اخذى وعذابى رفع ايتدیر پس قوم يونسدر
غيرى عذابك رؤيتى قننده سنه الهيه دنيا ده براحددن اخذ رفع اولمزدى بوندن اوتري فرعون دنيا ده اخذ
اولمزدى اندن ايمانك وجوديه پس دنيا ده نازل اولان عذابك رفعى حقه ايمانك بأسك عدم نفعندن آخرتده
ايمانك عدم نفعنى ايجاب ايتدیر) (هذا ان كان امره امر من يقن بالانتقال في تلك الساعة) (يعنى ايمانك وجوديه
فرعون اخذ و النسي اكر فرعونك امرى تلك الساعة انتقاله متيقن اولان کسسه نك امرى کي اوله جق
اولور سه يعنى فرعون انتقال ايتدیر که متيقن اولديعى حاله مؤمن اولديعى اعتبار اوزره ايمانك اخذ اولمزدى پس
عدم يقن اوزره اولديعى اعتبار اوزره طريق اخرى ايله وجود ايمانك اخذ اولمزلر) (وقرينة الحال تعطى على
انه ما كان على يقين من الانتقال لانه عاين المؤمنين يشون في الطريق اليه) (بالفتحين) (الذى ظهر بضرب
موسى بعصاه البحر فلم ييقن فرعون بالهلاك اذ امن بخلاف المحتضر حتى لا يلحق به) (اي فلا يلحق به حتى
قام وضعه استعمل اولمزلر جازدر يعنى قرينة حال اعطا ايدر که تحقيق فرعون انتقالدن يقين اوزره دکل
ايدى زير تحقيق مؤمنينى طريق بايسده ماشين مشاهده ايتدی اويله طريق که موسى بحره عصا سيله ضربندن
ظاهر اولدى پس فرعون مؤمن اولديعى حينه هلاک متيقن اولمزدى بلکه نجاته متيقن اولدى محتضر
اکما فقدر پس محتضرا و انزير محتضر الحاق هلاک متيقن در ايمانى وقتنده و حتى لا يلحق به قوله لا زائده
اولمزلر جازدر اى لم ييقن فرعون بالهلاك وقت الايمان مثل المحتضر حتى يلحق به) پس حتى تعليل ايجون اولور
ويلحق منصوب اولور و جاتين اعتبارى اوزره کلام حالى اوزره ترل اولمزلر جازدر پس کلامه يلحق بقدر اولور
لا يلحق قولى اکادالات ايتدیر بکندن اوتري) (اي لم ييقن فرعون بالهلاك وقت الايمان مثل المحتضر حتى يلحق به
لا يلحق به) بوقدر اوزره يلحق مرفوع اولور) (فأمن بالذى آمن به بنو اسرائيل على التيقن بالنجاة لا على
التيقن بالهلاك فكان كما يقن لكن على غير الصورة التى اراد فنجاه الله من عذاب الآخرة من نفسه ونجى بدنه
كما قال تعالى) (فاليوم نجيتك سيدك لتكون لمن خافك آية) (پس فرعون نجاته يقن اوزره ايمان کتوردى
زير مؤمنينى طريق پس اوزره ماشى مشاهده ايتدی پس فرعون يقن ايتدیر کي نجات واقع اولدى
لكن غير صورت اوزره نجات واقع اولدى که فرعون اول صورت اوزره نجاتى ارادت ايتدی پس الله تعالى
اکا کسدى نفسى حقه عذاب آخرتدن نجات ويردى و دنيا ده دخی بدنه نجات ويردى پس فرعونك
مراى بدنه روحنك نجاتى ايدى پس روح ايله بدنه نجاتى غيرى صورت اوزره واقع اولدى زير الله تعالى
روحنه عذاب آخرتدن نجات ويردى و بدنه دخی نجات ويردى اى ساحله اخراج ايتدیر که الله تعالى
(فاليوم نجيتك سيدك لتكون لمن خافك آية) ديدى يعنى بوکون بدنه نك بر سکا نجات ويرزانى ساحله القا
ايتدیر که و روحک بوکون بدنه نك نجيده ايدر زير ايرن اى عذاب آخرتدن نجيده ايدر تا کيم سنك خلقکده
اولان قوم سن بنم قدرتمه آيت عظيمة اوله سن پس) (اليوم نجيتك) قولى الله تعالى طرفندن و عيدر و ياخود
اخباردر که اى نجيده ايدر و حقل وعدى حقد و اخبارى صدقدر) (لانه لو غاب بصورته ربما قال قومه
احتجب) (زير تحقيق اكر فرعون صورته يعنى بدنه غائب اولمزدى آنک حقه اله اعتقاد ايدن آنک قولى
آز اولوردى که ديه لردى فرعون غرق اولمزدى اصار خلقدن محتجب اولدى پس سياه ارتقا ايتدى و ياخود نوع
آخر ايله غائب اولدى ديرلر) (فظهر بالصورة المعهودة ميتا يعلم انه قد عمته النجاة حسا ومعنى) (پس فرعون
صورت معهوده سيله ميتا ظاهر اولدى تا کيم اول فرعون اولديعى معلوم اوله پس نجات فرعون حسا
صورته ومعنى روحيله عامه اولدى انک ابقائندن اوتري زير نجيک خطا بندن مجموع مراد اولدقه
ظاهر در و اما مراد روح اولدقه نجي روحك مع بدنه ديمک اولور) (ومن حقت عليه كلمة العذاب الاخرى
لا يؤمن ولو جاءتهم كل آية حتى يروا العذاب الاليم اى يدوروا العذاب الاخرى) (وشول کسسه که عذاب اخروى
کلمه سى آنک اوزره واجبه اولدى يعنى علم الهيه استعدادك مقتضاسى اوزره شقا اوزره عذاب اخروى
الهيه عذاب اولمزلر حکم اولوب کاتب اولمزدى مؤمن اولمزلر و اگر چه کيم جميع آيات الهيه ومجرات نبويه
اکا وارده اولدیرسه آنله عذاب اليمى ذوق ايتدیر که يعنى آنله عذاب اخروى ذوق ايتدیر يعنى کفر اوزره

فليس هو من حضر الموت فقال تب الان ولا هو من الذين يموتون وهم كفار فامر به الى الله تعالى) وفتح حاتمه
باب مذكوره موضع آخره دبركه قال موسى وهارون فقولاه قولنا لعلنا نبتدئ كراويحشى والترجي من الله
واقع كما قالوا في عسى فانهم ما كلفنا ترجي ولم يقل لعلنا نبتدئ كراويحشى في ذلك المجلس ولا بد ولا خلاصه للاستقبال
الاخرى فان السكل يحشونه في ذلك الموطن فجاء بفعل الحال الذي يدخله الاحتمال بين حال الدنيا واستقبال
التأخير للدار الآخرة وذلك لا يكون مخلصا للمستقبل الا بالسين اوسوف فالذي ترجاه من فرعون وقع لان
ترجيه تعالى واقع فامن فرعون كما اخبر الله وانرفيه اين قول موسى وهارون ووقع ترجي الحق كما اخبر فهدايدك
على قبول ايمانه لانه لم ينص الاعلى ترجي التذكرة والخشية لاعلى الزمان الا انه في زمان الدعوة ووقع ذلك
في زمان الدعوة وفي الحيوة الدنيا انتهى كلامه) وفرعون ايمانك وجوده اخذ والمغلة معذب في النار ولمس
الاجاب ايمز (وان منكم الاواردها ولكن نبني الذين اتقوا ونذر الظالمين فيها جثيا) اخلاق بشره وصفات
نفسانية تلك وجودي قننده مؤمن قبض اوله قد نارايله تعذيب وتطهيرى مقتضادر) وهذا هو الظاهر
الذي ورد به القرآن) (بمعنى وجهه مذكور شول امر ظاهره ذكره قرآن انكاه واردا ولدى وباطنه مؤل دكادر
تاكيم انك فهمى متعسر اوله ادنى درابت وادر الشايعي اني فهم ايدر) ثم انا نقول بعد ذلك الامر فيه الى الله لما
استقر في نفوس عامة الخلق من شقائه وما لهم نص في ذلك يستندون اليه) (بمعنى ايمان فرعون قرآنك ظاهري
ايه ثابت اوله قد نصكره واول نصك ورودند نصكره فرعون حقه بزدريز امر الله تعالى به راجعدر زيرا عامة
خلقك نفوسه انك شقاسى مستقر اولدى وحال بوكه انك شقاء ابدية سنه انك نصى بوقدره اكا اسناد ايدر
شيخ رضى الله عنهم بوقولدن مرادى تفهيم ايتكم چون مقتضاي استدلال اوزره ايراد ايتديكي ايات ونصوص
ايه ايمان فرعونى اثبات ايتد كد نصكره عامة خلقك نفوسه من غير نص قطعى شقاسك استقر ارندن اوتري
حكمه ترددايتمكاه امر فرعونى الله تعالى به حواله ايتك دكادر زيرا شيخ رضى الله عنه تصریح ايدر كه انك
حكمه لرنده نصى بوقدر و ايمان طرفه نصوص ثابت در پس مقتضاي ظاهر اوزره شيخ اكر بوايمده اجتهاد ايله
ظاهر اولدى ينه ترددايتمكاه زيرا حكمه ترددن نصين مختلفين بيننده درو حال بوكه انك جاننده نص بوقدره
انده ترد لازم كاه وكذلك بعد الحكم حكمه تردد ووقف اولمز وبوقصده ذكر اولنا قيوود ايمانك صحتنه حكم
اوزره دروقف اوزره وارده دكادر بلكه شيخ رضى الله عنه ايمان فرعونى قرآنله ايضاح ايتد كد نصكره يهود
ونصارادن وعامة مسلميندن خلقك نفوسه نص قطعي سن شقاء ابدية سنك استقر ارنندن اوتري انك امرى
الله تعالى به حواله ايدر زيرا كفرنه حكم ايدنك نص صريح لى بوقدر و ايمانه دلالات ايدن نصوصه نظر
ايتزر بغير نص كفرنه حكم ايدر پس شيخ رضى الله (وانفقوا اجماعكم مستخلفين فيه) قولنده اولان امر
الهي به امثال ايدوب ادب الهى في رعايت ايتكمه جميع اموردن تنزيه ايدوب جميع اشيايك حقيقت اوزره
على الله تعالى به اضافت ايتكمه فرعونك امرى معرفتى دنى الله تعالى به حواله ايدر وبروجه دنى بوقدره
شيخ رضى الله عنه بوكلامه اشارت ايدر كه دلائل ظاهره وقرائن بينه ايله مؤمن اولان كسسه قبض اولنده
بحسب الظاهر ايمان ايله قبض اولنده بغيته حكم اولمز واما ايمان امر عيني اولوب مؤمنك قلبنده انك ثبوتيه
وقبض اولنده عند الله نه كيفيتله قبض اولنده بغيته الله تعالى دن غيرى كسسه نك معلومى دكادر ودنى
بونده بر لطيفه به اشارت ايدر كه فرعونك امرى الله تعالى به عائددر وقضى مؤمن واردر كه انك امرى
الله تعالى به عائد اوليه پس بوقول حكمه ترددى ايجاب ايتز على الخصوص كه رسول عليه السلام
حضرتيه قل هذه سبيلي ادعوا الى الله على بصيرة انا ومن اتبعنى) قولى نازل اولوب رسولا دعوى واكظاهرا
وباطنا جميع احوالنده تابع اولان ورثة كاملينك دعوى وكلامي بصيرت اوزره در پس شيخدن بوكلام
بصيرت اوزره صادردر فرعونك ايمانه نصوصك وجودى قننده وكفرنه نصوصك عدمى قننده انك امرى
حق تعالى به حواله ايتد يكندن اوتري) (واما اله ظلم حكم آخر ليس هذا موضعه) ولما فرعونك آلى وخواصى
پس آنلا ايجون حكم آخر واردر بومحل انك ذكرى موضعي دكادر وفرعون انك حكمنده داخل دكادر
وحاق بال فرعون سوء العذاب النار يعرضون عليها غدوا وعشيا ويوم تقوم الساعة ادخلوا آل فرعون
اشد العذاب) پس بوايت فرعونك آلى وخواصى قننده در فرعون بوحكمه داخل دكادر زيرا آل فرعون

فرعون كى ايمانه مبادرت ايدوب آمنت بالذى آمنت به بنوا اسرائيل وانا من المسلمين) ديد يلو وانله ظهور
فرعونده ربوبيت جزئية عرضيه ايله ظاهر اولان رب مقيده ايمان كتورد يلو وقضى ربك الاتعبد والاياه
ولكن هو بت حق مطلق انده حصر وقيدا يتكمه كافر اولد يلو والله تعالى انك يقدم قومه يوم القيامة فاورد هم
النار ونس الورود المورود واتبعوا في هذه لعنة (ويوم القيامة هم من المقبوحين) قولنده اولان وعيد وتعذيب
مؤمنيندن اولان فساق ايجون دنى ثابت رانك ايمانى صحيح ايسكن) (ثم تعلم انه ما يقبض الله احدا الا
وهو مؤمن اى مصدق بما جاءت به الاخبار الالهية) (واعنى من المحتضرين اى احدا من المحتضرين
يعنى اند نصكره سن ييل تحقيق شان بودر كه الله تعالى محتضريندن براحدى قبض ايتز الا اول احدمؤمن
اولد ينى حالده يعنى السنة انبياء ايله وارده اولان اخبار الهية كتورد يكي شيمه صدق اولد ينى حالده) (ولهذا
يكبره موت الفجأة وقتل الغفلة) (بوامردن اوتري موت فجأت وقتل غفلة) روه قلدور زيرا فجأة
ميت وغفلة مقتول اولان كسسه محتضر اولوب انتقال ايتكمه يقين اوزره دكادر ومحتضر انتقاله يقين
اوزره احوال آخرى مشاهددر) (فاما موت الفجأة فده ان يخرج النفس الداخلة ولا يدخل النفس الخارج
فهذا موت الفجأة وهذا غير المحتضر) (واما موت فجأت پس انك حدى بودر كه نفس داخل خروج ايدى ونس
خارج دخول ايتيه پس بوموت موت فجأتدر وبوميت محتضر كغيريدر زيرا فجأة ميت اولان كسسه انتقاله
شعور اوزره دكادر ومحتضر شعور اوزره در) (وكذلك قتل الغفلة يضرب عنقه من ورائه وهو لا يشعر فيقبض
على ما كان عليه من ايمان او كفر) (وقتل غفلة دنى بويله درمقتولك وراظهرندن انك عنقى ضرب اولمز
وحال بوكه انك شعورى بوقدر پس ايماندن وياخود كفرن نه حال اوزره وجود اولورسه انك اوزره قبض
اولمز) (ولذلك قال عليه السلام ويحشر على ما عليه مات كما انه يقبض على ما كان عليه) (بوامردن اوتري
رسول عليه السلام ايتدى انسان محشور اولور نه حال اوزره ميت اولورسه تنه كيم مقبوض اولور نه ميت
اوزره موجود اولورسه پس موت فجأت ايله ميت اولان وقتل غفلة مقتول اولان كسسه كفر و ايماندن
نه حال اوزره بولورسه انك اوزره انتقاله شعور من مقبوض اولور) (والمحتضر ما يكون الا صاحب شهود
فهو صاحب ايمان ثم فلا يقبض الاعلى ما كان عليه) (ومحتضر واقع اولمز الا شهود صاحبى يعنى انتقاله شعور
وشهود اوزره در پس محتضر ايمان صاحبدر يعنى اول برزخده مشاهد ايتديكي احوالى و احوالى مصدقدر
پس مقبوض اولمز الا نه شئ اوزره موجود اولد يسه) (لان كان حرف وجودى لا يجر معه الزمان الا بقرائن
الاحوال) (زيرا تحقيق كان حرف وجوديدر يعنى كلمة وجوديه در كا زمان منجر اولمز يعنى كا زمان دلالات
ايتز الا قرائن احوال سبيله يعنى برصفتك وجودنه دلالات ايدر زمانه دلالات ايتز) (كان الله علما حكيا)
وكان زيد علما كى كه مراد اولان اسم ايجون خبرك ثبوتيدر واسمك اول حال اوزره ثبوتيدر پس محتضر
احتضار حيننده مشاهد ايتديكي حال اوزره مقبوض اولمز يقبض على ما كان عليه ديك صادقدر زيرا اول
حينده اول حال اوزره موجود اولدى وكان كلمة وجوديه ايكن اكارف وجودى اطلاق مجازدر كانه كان
زمان معينه دلالات ايتديكي حينتله حرف بسيط كيددر كه حرف آخر ايله مر كب اولوب دنى كيه اولمشددر
پس كان مطلقا زمانه دلالات ايدر زمان معينه دلالات ايتز الا قرائن احوال ايله نه كيم زيد فقرى مشاهد
اولنده قد وياخود ايدن اخبار اولنده قد (كان زيد غنيا) ديلور يعنى زيد ماضيده غنى ايدى فقير اولدى پس
قراينه نك وجوديه زمان معينه دلالات ايدر) (فيفرق بين الكافر المحتضر في الموت وبين الكافر المقتول غفلة
والميت فجأة كما قلنا في حد الفجأة) پس موده محتضر اولان كافر بيننده وغفلة مقتول وياخود فجأة ميت
اولان كافر بيننده فرق اولمز رنه كيم حد فجأتد بر فجأت ميبى ذكر ايتد يعنى كفار ومشر كيندن اولان
اهل حجاب كه مودن اول احتضارى حالنده ملائكة في احوال واهوال آخرى مشاهد ايتد كده اول مشاهد
ايتديكي شيتك حكمى اوزره مؤمن يعنى مصدق اولور پس اول كافر بينيله غفلة مقتول اولان وياخوة ميت
اولان كافر بيننده فرق اولمز ريرا محتضر موقندر واول حالده مصدقدر وغفلة مقتول اولان وياخوة ميت
اولان انتقاله موقن دكادر لا مكر كيم ندرت اوزره حقل فكرنده وانك تصديق خاطره سنده ايكن مقتول اوله
وياخوة ميت اوله امدى شويله معلوم اوله كه بوايمان بر قبح وجهه اوزره دربر وجه بودر كه كافر انتقاله متيقن دكل

ایک مؤمن اوله پس انک ایمانی بالاتفاق مقبولد و شیخ قنده فرعونک ایمانی بوقسمند و بوی ایمان سببیه
مؤمن دیناده و آخرتده منتفع اولور و بر وجه دخی بودر که وقت یأسده و رؤیت عذاب قنده انتقاله و هلاک متیقن
اولدینی حالده مؤمن اولان کسسه نک ایمانده بود دخی اوج قسم اوزره در بر قسمی بودر که بوی ایمانده مؤمن اولان
کسسه دیناده و آخرتده انکله منتفع اولور قوم یونس کبی و بر قسمی دخی بودر که ایمان عذاب دینیای رفع ایتمز
و ایمان مقبولدر و آخرتده انکله منتفع اولور و بر ایمان غرره و احتضار دن اول حیات دیناده و اقعدر و ارجینی
قسمی رؤیت ناس قنده محتضر اولسه پس اول وقتده و دخی رؤیت ناس سزا احتضاری وقتنده مؤمن اولسه
پس انده اختلاف وارد بر قوم قنده انک ایمانی مقبولدر و بر رسول علیه السلام و یحشر علی ماعلیه مات
کما انه یقبض علی ماعلیه کان دیدی * پس انتقاله متیقن اولوب احوال آخرتی و ملائکه فی شهود اوزره مؤمن
اولدی و ایمان قوی اوزره اخذ و قبض اولدی * پس آخر نفسی ایمانده و کلمه حق ایله ختم اولدی (من کان آخر
کلمته لا اله الا الله دخل الجنة) و بر قوم قنده انک ایمانی مقبولد و کادر زیر حالت احتضار و غرره عالم برزخدر
محل ایمان اولان حیات دنیویه دن منة طعندر * پس انک ایمانی مقبولد و کادر و بوقول صاحبی احتجاج ایدر الله
تعالینک (یوم یأتی بعض آیات ربک لا ینفع نفسا ایمانها لم تکن آمنت من قبل او کسبت فی ایمانها خیرا) قولیه
و انکن بوایت و عید در و وعید دن تجاوز و عوددر بر کسسه حالت احتضارده کلمه ایمان ایله ختم اولدقد ایمانده
انک عدم انتفاعنه نص دکلدر پس بومحله و رابطه آخری بودر که اگر اول مؤمن قلبیه ایمانده جزم ایدوب قائل
اولدینی حینه خاطره آخر حلول ایتدن قلبنده اول خاطره اوزره ختم و قبض اولورسه پس مذهب اول ترجیح
اولنور و اگر حالت احتضارده مؤمن اولدینی حینه خاطره آخر حلول ایدوب انک اوزره ختم و قبض اولورسه
پس امر مشکدر انک امری الله تعالی به راجعدر و لکن علی ای حال احتضار سر غله مقتول و یا خود فجأة
میت اولان کافر ایله فرق اولنور و بر ایمان مقبول ایله موت فجی ایله میت اولان کسسه شهود اوزره حزنه حالی
اوزره بولنور ایسه انک اوزره قبض اولنور پس اگر اتفاقا کفرندن تجاوز ایدوب اعتقاد جازم اوزره کلمه شهادتی
قائل اولدینی حالده و یا خود قائل ایکن اول خاطره اوزره قتل اولنور ایسه و یا خود فجأة اکاموت اصابت
ایده جک اولورسه پس انکچون حکم آخر واردر و کفر اوزره مستمر و مستقر اولان کافر ایله که بغتة قتل اولانه
و یا خود فجأة میت اوله انکچون حکم آخر واردر (امدی) سکا شویله معلوم اولسونک ایمان فرعون و ایمانات
مذکوره و جوهی سنی مغرور و اتسون حیات دنیویه موجود ایکن و چودکده اولان صفات نفسانیه بی قلع
و اخلاق بشریه و جسمانیه بی خلع اتمیه و صفات الهیه و اخلاق محمدیه و قرآنیه ایله متصف و متخلق اولمغه
جدایله و صورت الهیه جمعینک و کمال محمدینک سنده ظهورنه سعی ایله و انزل مراتب ایمان اولان ایمان عوام ایله
فناعت ایدوب ایمانک اعلی مرتبه سندن که ایمان کشف و شهوددر قاعد اوله تا کیم حین انتقالده بصیرت
و حضور اوزره ماسودان قلب سلیم ایله انتقال ایدسن (یوم لا ینفع مال ولا بنون الا من اتى الله بقلب سلیم)
(واما حکمة التجلی و الکلام فی صورة النار فلانها کانت بغیة موسی فجلی له فی مطلوبه لبقبل علیه ولا یعرض
عنه فانه لو تجلی له فی غیر صورة مطلوبه اعرض عنه لا جماع همته علی مطلوب خاص و لو اعرض لعاد علی عمله
فاعرض عنه الحق و هو مصطفی مقرب من قربه الله تجلی له فی مطلوبه و هو لا یعلم (شعر) کلام موسی راها عین
حاجته * و هو الا له و لکن ایس یدریه) و اما موسی علیه السلامه نار صورتده تجلیت و کلامک حکمتی یعنی الله
تعالی اکا نار صورتده تجلی ایتدی و ناردن خطاب ایتدی زیر تحقیق نار موسانک حاجتی ایدی پس الله تعالی
موسایه کمال رحمتدن انک مطلوبی اولان نار صورتده تجلی ایلدی تا کیم مطلوبنده حقه اقبال اید و نادن
اعراض اتمیه زیرا که الله تعالی اکا انک مطلوبندن غیر صورت اخراجه تجلی ایلیدی الله تعالی دن اعراض
ایدردی زیرا انک همتی مطلوب خاص اوزره مجتهدروا کرموسی حقدن اعراض ایلیدی البته انک علی اوزره
عائد اولوردی * پس الله تعالی نادن اعراض ایدردی (جاء فی الحديث من اقبل علی الله بکلیته اقبل الله علیه
بکلیته و من اعرض عن الله بکلیته اعرض الله عنه بکلیته) و حاله بکه موسی مصطفی و مجتهد و مقرب بدر * پس
الله تعالی انک کافر بنددر اکا انک مطلوبی صورتده تجلی ایتدی و حال بکه موسانک اکا شعوری و یغیدی
پس شیخ رضی الله عنه موسانک مطلوبی اولان نار صورتده حقیقا اکا تجلیسنی تمثیل ایدوب دیرکه موسانک

ناری کبی که موسی آتی کندی حاجتک عین کوردی و حال بکه نار صورتده تجلی اولان اله ایدی و لکن
موسی آتی ندادن اول اله اولدین بیلزدی پس موسی ایچون توفیق الهی و ناک مطلوبی اولان نار صورتده
الله اکا تجلی ایتدی تا کیم نادن اعراض اتمیه صورت اخراجه اکا تجلی ایتدکه زیر مطلوبی اولان نار
صورتدن غیر صورت اخراجه موسایه تجلی ایدوب نادن خطاب ایتسه موسی نادن اعراض ایدردی امدی
سن شویله عالم اول که تحقیق موسی علیه السلام مصطفی و محبوب ایدی الله تعالی افی کندیسمه جذب ایتدی
شعیب علیه السلامک صحبتنه اکا توفیق و بر مکله تا کیم اکا حقی تعریف اید و اکالی سود بره پس موسی
اوزره غالب اولان طلب شهود ایدی و شهود واقع اولنور بر صورتده و صور عالمک اشرفی ناردن زیر نار حضرت
حقه اجل صفات الهیه اولان قهر و محبت صفتیه مناسبه اولدی زیرا احراق ناردن قهر لثری ظاهر در زیرا
نار برشته مس ایتدی که اول شی نازلانده تأثیرنه قابل اوله الا نار اول شی افلا ایدرنه کیم الله تعالی بر شیشه
تجلی ایتدی الا ای افلا ایلدی و تجلی اولنور لا متجلی له اولان شیئت قبولی سببیه و نوریه محبتک اثریدر زیرا نور
لدانه مجبوردر پس حقت موسایه کمال عنایتنددر که موسای نار طلبنه اخراج ایلدی تا کیم همتی ناره عقد
ایده و بالکلیه اکا توجه اید * پس موسایه نار صورتده تجلی ایتدی * پس انک ظاهری و باطنی اوزره نار
صورتده تجلیدن و تجلی فیها اولان ناردن قهر و محبت صفتیه مستوایه اولدی زیرا تجلی له ایچون لابددر که
متجلیتک صفتیه متصف اوله و متجلی فیها اولان شیشه مناسب اوله و پوشود نالنددر که قبل الجمع تفرقه
مقامنده و اندینتی مقتضی اولان مکالمه مقامنده اولور و اما شهود معنوی حقیقی * پس متجلیده متجلی لهک
فناستی اقتضا ایدر فلما تجلی ربه للجبل جعله دکا و خر موسی صعقا) پس بونده اثبتیت بوقدر * پس خطاب
و کلام دخی بوقدر الا افاتندنصکره قانی اولوب وجود حقایقه موجود و باقی اولدقدنصکره والله یمیدی
من یشاء الی صراط مستقیم

فص حکمة صعدیه فی کلمة خلاصیه

(واما حکمة خالد بن سنان فانه اظهر بدعونه النبوة البرزخیه فانه ملادعی الاخبار بما هنالك) (ای فی البرزخ
والاخره) (الا بعد الموت) (واما خالد بن سنانک حکمتی پس تحقیق خالد دعواسیله نبوت برزخیه بی اظهار
ایلدی یعنی موتندنصکره عالم برزخده احوال برزخی مشاهده ایتدکد نصکره تکرار احیا اولنور شهود اوزره
نبوت برزخیه بی ادعا ایتدی زیرا تحقیق خالد برزخده و آخرتده اولان احوال ایله اخباری ادعا ایتدی الا
موتندنصکره یعنی خالد نبوت برزخیه ایله ظاهر اومادی و لکن میت اولوب احوال برزخی مشاهده ایتدکد نصکره
بینه تکرار امر الهیه حی اولوب نبوت برزخیه ایله ظاهر اوله جعفر ادعا ایتدی انکچون رسول علیه السلام
خالدک نبوتن اعتبار ایتدی و ایتدی (ای اولی الناس بعیسی بن مریم فانه لیس بینی ویده نبی) (امدی)
شویله معلوم اوله که خالد بن سنان قترت زماننده رسول علیه السلام ایله عیسی یننده ایدی و رسول
علیه السلامک بعثتنه قریب ایدی و خالد بلاد عدنده ساکن ایدی * پس وقتا کیم خالد محمد صلی الله علیه
وسلمک کالنه مطلع اولدی و یلدی که (رحمة للعالمین) مبعوثدر * پس تنفی ایتدی که انکچون انباء عام حاصل
اوله و کافه خلق ایچون بعد الموت برزخده اولان شی ایچون حاصل اولان علمه مستنده اولان نبوتی تنفی ایتدی
زیرا عامه خلق انباء ایچون انقیاد ایتدکد شول کسسه نک انبسانه انقیاد لری کبی که بعد الموت رأی عینده
حی اولوب برزخده مشاهده ایتدکد احوال دن انباء بلیه زیرا بونک کبی انباءک عموما خلقک ایمانده تأثیری
ایلددر * پس خالد قوی الهمت ایدی و انک اوزره احداث شهودی غالب ایدی و اکامؤمن اولان انک قوی
دفع ملاتده اکا قصد ایدر لری پس انک زماننده بلاد عدنده بر نار عظیمه بر مغاره دن چقوب ظاهر اولدی و اول
بلادک حرث و زرعنی هلاک ایتدی * پس اکامؤمن اولان قوی دفع ملاتده معتاد لری اوزره خالد قصد
ایدوب اول نارک دفعنده کامرا جعت ایتدیلر * پس وقتا کیم خالد اول ناری کوردی افی عصاسیله خلفندن
ضرب ایتدکه شروغ ایتدی و بد ایدر ایدی پس ناری تقریبی ایدوب نار خالد دن هارب اولدینی حالده رجوع
ایتدی و خالد افی ضرب ایدردی حتی افی اول مغاره یه سوردی که نادن چقمش ایدی * پس افی اول مغاره
ادخال ایتدی آندنصکره اولادنه و اکامؤمن اولان قومنه ایتدی بن یوناری اطقا ایتدکچون بومغاره یه

کبرسم کرد اما سزاو کونه دکن صبر ایدک و بی دعوت ایدوب بکاند ایتمه سز زبر اوج کوندن اول بی دعوت ایدوب ند ایدبه چک اولور سکرین مغاره دن چقارم ولکن اولورم دیدی واکر صبر ایدبه چک اولور سکرین سالم چقارم دیو بونله اخبار ایتش ایدی پس وقتا کیم خالد مغاره به کیردی قومی ایکی کون صبر ایتدی لرانی دعوت ایتدی لر پس شیطان انله القا ایدی * پس اوج کون صبر ایتدی لر وقت تمام اولمزدن اول صبحه و فریاد ایتدی لر و خالد هلالک ارلدی دیوار تباب ایتدی لر * پس خالد آنرا اوزره مغاره دن چقدی و میقاتک تمامندن اول صبحه لرندن اکا صابت ایدن المدن اللری باشنده ایدی * پس قومنه ایتدی سز بی ضایع ایتدی کز و بزم قومی وعهدی اضاعت ایتدی کز پس کندی موتندن انله اخبار ایتدی و امر ایلدی بکه بعد الموت مقبور ایدوب تمام قرق کون مر اقب اوله * پس قرق کون تمام اولد قد نصکره انله بر غم قطعی کلور که انک مقدمه ذبی مقطوع بر جمار اوله پس خنکم اول جمار انک قبرنه محاذی اوله و واقف اوله پس انک قبرنی نبش ایدله لر پس خالد قائم اوله و بعد الموت شهود درو تله جلیمه امر ایلله انله اخبار ایلیمه پس خلقت کلیسی رسل اخبار ایتدی کاری شتله یقین اوزره اوله لر و انلرک قنده اخبارات نبویه نک کلیسی صحیح اوله پس خالد وفات ایدوب برزخه انتقال ایتدی وافی دفن ایتدی لر و قرق کون عبورنه منتظر اولدی لر و قرق کوند نصکره قطیع غم ورورده دخی منتظر اولدی لر * پس ذکر اولدی بی کبی غم قطعی کلدی و انک مقدمه مقطوع الذنب بر جمار وار ایدی پس جمار خالد قبری حداسنده واقف اولدی پس خالد مؤمن اولان انک قومی قصد ایتدی لر که انک اوزره نبش ایدله لر انله امر ایتدی بیکی کبی تا کیم انله انبیانک و نبواتک صدقندن اخبار ایلیمه پس اولادینک اکابری ایا ایتدی لر و ایتدی لر عرب قنده بزم اوزریمزه عار اولور که بزم بابا مز اوزره نبش ایدله لر زبر اوزره اولاد منبوش دیر لر پس خالد وصیتی تضرع ایتدی لر وافی اضاعت ایتدی لر (فامران نبش علیه و بسال فیخبران الحکم فی البرزخ علی صورة الحیاة الدنیا) (پس خالد امر ایتدی بکه انک اوزره نبش اولنه و دخی سوال اولنه * پس خالد انله اخبار ایدله که برزخده حکم الم ولدنده و سعادت و شقاوتده حیات دنیا صورتی اوزره در (فیعلم) علی صیغه المجهول) (بذلک صدق الرسل کلهم فیما اخبروا به فی حیاتهم الدنیا) (پس خالد بو اخباری ایلله جمیع رسالت صدق معلوم اوله شول شینده که انلر حیات دنیا زنده انکله اخبار ایتدی لر یعنی رسل حیات دنیا ده امور آخرتدن اخبار ایتدی کلدی شینده انلرک صدق معلوم اوله زبر امیت اولوب تکرار اخی اولان نبینک امور آخرتدن اخباری حیات دنیا ده میت اولوب حی اولان نبینک امور آخرتدن اخبار زندن عامه قنده دخی واقعدرو انک تأثیری بوندن بلغدر) (فکان غرض خالد ایمان العالم کله بما جاءت به الرسل لیکون رحمة للجميع فانه تشرف بقرب نبوته من نبوة محمد صلی الله علیه وسلم وعلم ان الله ارسله رحمة للعالمین) (پس خالد غرضی جمیع رسل کتور دیکی شرایع و احکامه جمیع عالمک ایمانی ایدی تا کیم جمیع عالمه رحمت اوله زبر تحقیق خالد متشرف اولدی انک نبوتی محمد صلی الله علیه وسلم نبوتیه قریب اولغله و خالد عالم ایدی که الله تعالی محمد علیه السلامی (رحمة للعالمین) ارسال ایلدی * پس بوندن اوتری انباء عامی غنی ایتدی) (ولم یکن خالد برسول فارادان یحصل من هذه الرحمة فی الرسالة المحمدية علی حظ وافر ولم یؤمر بالتبلیغ فارادان یحظى بذلك فی البرزخ لیکون اقوی فی العلم فی حق الخلق فاضاعه قومه) (و خالد رسول دکل ایدی * پس دلدی که رسالت محمدیه ده بور رحمت عامه دن حظ وافر اوزره حاصل اوله و حالبوکه تبلیغ ایلله مأمور اولدی * پس دلدی بکه برزخده اول رحمت عامه دن اکا حظ اعطا اولنه تا کیم خلقت حقنده علمده دخی اقوی اوله زبر اطوار برزخده شهود اوزره اخبار ایدر * پس انک قومی انی اضاعت ایتدی ذکر اولدی بی کبی نقل ایدر لر که رسول علیه السلامک بعثت نصکره بنت خالد رسول علیه السلامه کد کده رسول علیه السلام اکامی حجابا بنت نبی اضاعه قومه دیدی) (ولم یصف النبی قومه بانهم ضاعوا وانما وصفهم بانهم اضاعوا انبهم حتی لم یبلغوه مراده) (و نبی علیه السلام قوم خالدی وصف ایتدی که تحقیق انلر ضایع اولدی لر بلکه انلری وصف ایتدی بکه تحقیق انلر نبیلر ان اضاعت ایتدی لر زبر آتی مرادنه تبلیغ ایتدی لر و وصیتن اجرا ایتدی لر و اول دخی نبوت برزخیه ایلله ظاهر اولدی) (فهل یلغه الله اجر امنیته) (ام لا) (فلا شک ولا خلاف ان له اجر امنیته) (پس الله تعالی خالدی انک امنیتی اجر نه تبلیغ ایتدی * پس شک یوقدر و دخی خلاف یوقدر که تحقیق انکچون بوامنیت حاصلدر

(وانما الشک والخلاف فی اجر المطلوب هل یساوی غنی وقوعه مع عدم وقوعه بالوجود ام لا) (بلکه شک و خلاف مطلوبک آخرنده در که مطلوبک وقوعی تمیزی مطلوب واقع دکل ایکن اجر ده مساوی اولور می وجودده واقع اولان شینیه یعنی وجودده واقع اولان شینک اجر نه مساوی اولمزی یوقدر بر اوزره غنی قومی مساوی قولنک فاعلی اولور و وقوعه مجرور دخی قومی ایچون مضاف الیه در که مصدر فاعله مضافدر و ضمیر مطلوبه راجعدر و بالوجود قومی مساوی قولنه متعلق اولور و جازدر که یساوی قولنک فاعل ضمیری مستتر اولوب اجره راجع اوله و غنی قومی مغفولیت اوزره منصوب اوله و باخود غنی قولنه مضاف اولان مغفول محذوف اوله و غنی قومی انک مقامنه اقامت اولغله منصوب اوله و بالوجود قومی وقوعه قولنه متعلق اوله ای هل یساوی اجر امنیته خالد مع عدم وقوعه المطلوب بالوجود اجر غنی وقوعه المطلوب ام لا) (یعنی خالد امنیتی اجر می مساوی اولور می وجودده مطلوب اولان دعوتک عدم وقوعی قنده مطلوبک وقوعی غنی سنک اجر نه و بعض نسخه ده (هل یساوی غنی وقوعه عدم وقوعه بالوجود) واقع اولدی یعنی مطلوبک وقوعی غنی سنک اجر نه مساوی اولور می وجود خارجی ایلله مطلوبک عدم وقوعی اجر می و بالوجود قومی موضع ثابنده وقوعه قولنه متعلق اولور و بعض نسخه ده نفس وقوعه بالوجود واقع اولدی یعنی مطلوبک وقوعی تمیزی وجود خارجیله انک وقوعی نفسنه مساوی اولور می اولمزی یعنی اجرک وقوعنده خلاف یوقدر ولکن نیت و غنی ایلله اولان اجر فعل وجود ایلله اولان اجره مساوی میدر) (فان فی الشرع ما یؤید التساوی فی مواضع كثيرة کالاتی للصلاة فی الجماعة فیه قوته الجماعة فله اجر من حضر الجماعة و کالتمی مع فقره ما هم علیه اصحاب الثروة و المال من فعل الخیرات فله مثل اجرهم ولکن مثل اجرهم فی نیاتهم اوفی عملهم فانه جمیع و این العمل والنية) (زبر تحقیق شرعه مواضع کثیره ده تساوی می مؤید اولان شی وارد اولدی جماعته صلات ایچون آتی کبی که جماعت اکافوت اولدی یعنی جماعته اداء صلوة ایچون جماعته مبادر اولان کسسه کبی جماعته اصابت ایتدی و جماعت اکافوت اولدی * پس انکچون شول کسسه نک اجر می حاصلدر که جماعت حاضر اولدی قال النبی صلی الله علیه وسلم من تواضعا حسن وضوءه ثم سعى الى المسجد فوجد الناس قد صلوا اعطی الله تعالی له اجر من صلاها وحضرها) (و دخی فقیر اولان غنی کبی که فقری ایلله غنی ایدر فعل خیراتدن شول شیئی که اصحاب ثروت و مال انک اوزره در * پس فقیر غنی ایچون انلرک اجوری مثل حاصلدر قال النبی صلی الله علیه وسلم (رجل اتاه الله علما و مالا فهو یعمل بعلمه و یتصدق بماله فیقول رجل لوانانی الله مثل ما اتاه علمت کایعمل فلهما فی الاجر سواء الحدیث) (ولکن انلرک نیاتلرنده اجور لر کیبیدر و باخود عمللرنده جمیع وجوه ایلله کد زبر تحقیق اصحاب خیرات نیت و عمل ینتی جمیع ایتدی لر و فقیر غنی ایلله نیت ینتی جمیع ایتدی * پس ظاهر بودر که جمیع وجوه ایلله انکچون انلرک اجر می مثل یوقدر انکچون رسول علیه السلام خالد ایچون اضاعه قومه دیدی * پس نبوت برزخیه ظاهر اولدی و انک قومی انکله کاله بالغ اولدی لر و اول دخی ذوق اول نبوت ایلله ظاهر اولدی وافی اظهار ایتدی * پس وجه معهود اوزره خالد نبوتله ظهور غنی ایتدی بکه اول غنی صورتله مقام نبوتله مأجور اولدی ما هم علیه قولنده مائش معاشه دروهم ضمیری مبهملر اصحاب الثروة قومی انی تفسیر ایدر و باخود آندن بدلدن ومن فعل الخیرات قولنده من مای یان ایدر) (ولم یص النبی) (علیها) (ولا علی واحد منهما) (و حال بو ککه نبی علیه السلام فقیر غنی ایچون نیتله عمل اجر سنک حصولی اوزره نص ایتدی و دخی نیتله عمل اجرندن بر یسنک وضوئی اوزره نص ایتدی بلکه اطلاق اوزره ارسال ایلدی) (والظاهر انه لا تساوی بینهما ولذلك طلب خالد بن سنان الابلاغ حتی یصله مقام الجمع بین الامرین فیحصل علی الاجرین) (وظاهر اولان بودر که نیتله عمل اجر نبی یننده و باخود فقیر غنیله متصدق یننده تساوی یوقدر وعدم تساوی اجلندن اوتری خالد بن سنان ابلاغ نبوتی طلب ایتدی تا کیم انکچون امرین یننده مقام جمع صحیح اوله پس اجرین اوزره حاصل اوله و اگر ینهم ماده تساوی اولیدی نیتله کتفا ایدردی

فص حکمة فردیة فی کلمة محمدیة

بو حکمت فردیه نک کلمه محمدیه به اختصاصی وجهن شیخ رضی الله عنه ذکر ایدوب ایتدی) (انما کات حکمة فردیة لانه اکمل موجود فی هذا النوع الانسانی وله ذلک بالامر و ختم) (محمد صلی الله علیه وسلم حکمتی

فردیه اولدی یعنی حکمت فردیه اکا نسبت اولندی زیرا تحقیق محمد علیه السلام بوقوع انسانیده اکل موجود در بوندن اتری امر وجودانکه بدأ اولندی وانکه ختم اولندی زبرار رسول علیه السلام حقیقی و تعینی جامع جمیع حقایق الهیه و کونیه در وجود بشریه عنصری سی دخی مظهریه کلیه ذاتیه ده متعیندر حق ذات و صفاتیه ظمور کئی جمعیله آنده ظاهر در یعنی محمد صلی الله علیه وسلم تعینات الهیه نك تعین اولیدر که ذات احدیه انکه متعینه اولدی جمیع تعیناتدن اقدمدر * پس جمیع تعیناتك مبدئی و منشئدر و جمیع تعیناتك شاملدر * پس وجودده واحد و فرد در انك نظیری یوقدر زیر امر تبه ده ا کامسای بر تعین یوقدر زیر انك مرتبه می فوقنده ذات احدیه مطلقه دن غیر بر مرتبه یوقدر که هر تعیندن وصف و اسم و رسم وحد و تعیندن منزله در * پس مطلقا فردیت اکا مختصه در تعیناتك کایسته انك شمولدن اتری شیخ رضی الله عنه انك حکمتنی حکمت کلیه ایلد تسمیه ابتد و فردیه ایلد کایه بیننده فرق یوقدر الاعتبار ایلد زیرا بو تعین اول سائر تعیناته نسبتله کایاتك کایسیدر و سائر انبیاتك تعیناتی دخی تعینات کایه در و تعینات متنازله در تعینات شخصیه به و ارنجه و مرتبه متنازله در انکچون رسول الله علیه السلام حدیث قیامتده ابتد یحیی الذی و معه رهط و الذی و معه الرجلان و الذی و معه الرجل الواحد و الذی و ایس معه واحد پس محمد صلی الله علیه وسلم ایچون جمعیت مطلقه و حقیقت کلیه حاصله در انکچون انك حقنده و انك امتی حقنده (و کذلک جعلنا کم امة وسطا لتکونوا شهداء علی الناس و یكون الرسول علیکم شهیدا و ما ارسلناک الا کافه للناس) و ارد اولدی و شک یوقدر که تعیناتدن هر بر تعینه حقل بر نسبت خاصه سی و اردر که اول نسبت ذات ایلد اسماء الهیه دن بر اسمدر که اول شخص متعین اول اسم ایلد الله تعالی به مرتبط اولور و اول اسم آتی تربیه ایدر * پس بوندن معلوم اولور که اسم اعظم واقع اولز الابریم نبیز صلی الله علیه وسلم ایچون نی اول اسمله متعیندر و اسم انکه ظاهر در * پس بواسم اکا خصوصدر انبیاد بر نی به مخصوص قلندری پس تعینات غیبیه و شمادیه نك کایستی انك تعینی جامع اولغله و حق ظهور کایله انك وجودنده ظمور ایدر و اکل موجود اولغله حکمتی حکمت فردیه اولدی *

پس امر وجود و امر نبوت انکه بدأ اولندی یغندن شیخ رضی الله عنه حدیث نبوی تعین ایدر و بیان ایدر (فکان نبیا و آدم بین الماء و الطین) (قولیلد یعنی حدیثك مفهوم می اوزره دیر که پس محمد صلی الله علیه وسلم نی ایدی و حال بوکه آدم ماء ایلد طین بیننده ثابت ایدی) (ثم کان بنشأته العنصریه خاتم النبیین) اندنصرکه رسول علیه السلام نشأت عنصریه سیله خاتم النبیین اولدی و یوقول ایلد امر نبوت انکه ختم اولدی یقین بیان ایدر (امدی) شو یله معلوم اوله که حقیقت محمدیه الهیه که آدم انك اوزره مخلوقدر جمیع حضرات الهیه ده مظهریه اللهده قائمه اولقدن زائله دکلدر حضرت تقسیمه رحمانیه عمائیه کبی و حضرت علیه السلام نوره کبی و مظهر اسم مدبرده مرتبه عقل اولده انك وجودندن و ظهورندن نصرکه انك روحی عوالم امر خصایصنی جامع اولان روح کای اولدی ارواح بشریه و ملکیه به مبعوث اولوب اختصاص الهی احدی جمعیله من عند الله نی اولدی نه کیم (اول ما خاق الله نوری) قولیلد اشارت ایدی * پس الله تعالی بولور محمدیده جمیع انوار نبویه بی و ارواح اولیای جمع ابتد وجود عینیده قبل التفصیل جمع احدی ایلد اندنصرکه وقتا کیم ارواح لوح محفوظ مرتبه سنده متعینه اولدیلر و بعضیسی بعضیستدن خصایص و حقایق نورانییه سی مظاهری ایلد متمیزه اولدی * پس الله تعالی اول حقیقت محمدیه روحیه بی انله نی بعث ایدی که انله حقیقت احدیه جمعیه کایله دن انبایده پس (کنت نبیا و آدم بین الماء و الطین قولی بو بعثته اشارتدر و جمیع نشأت متقدمه ده اولان بعثته شاملدر * پس وقتا کیم عرش و کرسیدن اولان صور طبیعیه علویه کایه موجوده اولدی و اول ارواح نبویه نك مظاهری و انوار کایه سی که خلفا و اولیاد موجوده اولدی اول بعثت محمدی سری ثانیانله ظاهره اولدی * پس ارواحدن اکا مؤمن اولدی شول روح که روحانیه احدیه کایله انسانیه الهیه به مؤهل اولدی * پس اول نشأتده الله تعالی ذریت آدمی مقام شهودده اقامت ابتد عرصه وجودده انلری تعیین ایتدکنصرکه پس (الست برکم قولیلد انله خطاب ایدی * پس انلری دیدیلر * پس وقتا کیم صور عنصریه به موجوده اولدی اول ایمانك حکمی نفوس بشریه کاینده ظاهر

اولدی * پس اکایمان کتوردیلر کنتم خیر امة اخرجت للناس) و رسول علیه السلام بوسره اشارت ایدی الارواح جنود مجنونة فاعترف منها اثتلف و ماتا کر منها اختلف (قولیلد پس وقتا کیم بنشأت عنصریه انسانیه کایله جمیع نشأت اکل و اجعی اولدیه و جمیع ظهورات الهیه نشأت عنصریه محمدیه ده اکل وجه اوزره ظاهره اولوب محمد علیه السلام اکل موجود و واجع صور وجود اولدیه حکمت الهیه دخی انده محل حبسیده اکل واجع وجه اوزره ظاهره اولدی انکچون (الیوم اکملت لکم دینکم) امر نبوت و امر دین و امر کمال ظهور انکه ختم اولدی و حکمت فردیه اکا مختصه اولدی (و اول الافراد الثلثة) (و افرادك اولی ثلثه در واحد دکلدر زیر واحد اکرچه کیم عددك اصلیدر و لکن عدددن دکلدر و اثنان اول از واحد * پس ثلثه اول افراد در زیر فردیت اولی شقی و وتری که اثنین ایلد واحددر جامعه در پس اثنین ایلد واحدك جمعندن فردیت ثلثه مخصوصه اولدی واحد ایلد اثنیندن اتری و ثلثه اول افراد اولدی و فردیت ذات و ارادت و قولدر وجودده انك مظهری اکل وجوددر و بوقدر تبه حقایق کبری حقیقی و برنخ جامع و آدم حقیقی دیرلر) (و ما زاد علی هذه الاولیه من الافراد فانه عنها فکان علیه السلام اول دلیل علی ربه) (و بو و ایت اوزره که ثلثه در افراددن زائدا اولان شیخسه و سبعة کبی پس تحقیق اول بو اولنده متفرعدر * پس رسول علیه السلام ربه اول دلیل اولدی زیر وجود عالمی حقندن مقتضیه اولان فردیت اولینك حقیقتده رسول علیه السلام مظهر یدر و فردیت ذکر اولندی فی کبی ذات و ارادت و قولدر و عالم مجموع صور تبه بوقدر بتك مظهر یدر و کذلک محمد علیه السلام نفسیله فردیت الهیه دن صادر اولان عالمده موجود اولان جمیع صفات و کالاتی جامعدر پس ربه اول دلیلدر زیر فردیت جمعیتك مظهر یدر و جمیع افرادندن متفرعدر در انکچون امر انکه بدأ اولندی و اول دخی صورت نوعیه بشریه جمعیله سیله جمیع افرادی جامع و خاتندر) (فانه اونی جوامع الکلم الی هی سمیات اسماء آدم) (پس تحقیق رسول علیه السلامه اول جمعیت اعتبار ایلد جوامع الکلم اعطا اولندی که اول کلم آدم اسمانك مسما تیدر یعنی تعالیم الهیه آدم علیه السلام عالم اولدی فی اسماء الهیه نك مسما تیدر و کلمات الهیه اکرچه کیم فروعی اعتبار ایلد غیر متناهییه در و لکن انلر اصولی اهمیات ثلثه مختصره در اولکسیسی حقایق و اعیان فعلیه وجودیه الهیه در و ابکیجیسی حقایق انفعالیه امکانیه مر بویه در و ابکیجیسی حقایق جمعیه کایله انسانیه در و بونلر کایسی شئون ذاتیه امهاتیدر و حقیقت ذاتیه اساطت و اطلاق صا حیدر * پس بوکلم جوامع کلدر که رسول علیه السلامه اعطا اولندیلر *

پس رسول علیه السلام انلری بر زخیه کبری ایلد جمع ابتد) (فاشبه الدلیل فی ثلثیه) (پس رسول علیه السلام دلیل مشابه اولدی انده مجموع اولان ثلثیه دایله مشابه اولدی یعنی دلیل اقترانی اصغر و اکبر وحد اوسط اولان ثلثی مشتمل اولغله و دلیل امتشائی مقدم و تالی و وضع مقدم و بارف تالی اولان ثلثی مشتمل اولغله رسول علیه السلام اکا مشابه اولدی زیرا انك حقیقی عین ثلثیت اولان فردیت اولی مظهر یدر و جمعیته اکل موجود نوع انسانی اولغله کلمات انواع ثلثه که کلمات الهیه فعلیه و جوییه و کلمات یکانیه انفعالیه امکانیه و کلمات حقایق جمعیه کایله انسانیه در اکا اعطا اولندی و وجودی بوکلم جوامع نك جعی اولدی * پس رسول علیه السلام کلم اعتباری ایلد ثلثی مشتمل اولدی و لکن دلیل بر وجه له مدلولات مغایری اولغله رسولك حقه دلالتده حقله رسول بیننده مغایرت فهم اولسون دیو) (و الدلیل دلیل لنفسه) (دیدی یعنی حقه دل دلیل اولان رسول علیه السلام کندی نفسه دلیلدر یعنی رسولك حقه دلالت ذاتیه در زیر رسول علیه السلام حقیقتی ذات مطلقه نك آمین اول ایلد انده تعینیدر و وجودی دخی ذات مطلقه نك مظهر یدر و ذات الهیه اندن متعالیه در که اندن غیر یوشی اکا دلایل ایایه * پس رسولك حقه دلالتی حقل کندی ذاته دلالتیدر زیرا انك ذات متعینه سی حقل ذات مطلقه سئل عینیدر بینهماده تمیز یوقدر لا تعین اعتبار ایلد و توحید ذات اعتبار ایلد هی در عین واحد و ذات واحد در مرتبه اطلاقده طاقده در و مرتبه تقیدده متعینه در) (ولما کانت حقیقته تعطی الفردیه الاولی بما هو مثالث النبی) (و ثما کیم رسول علیه السلام حقیقتی فردیه اولایی که ثلثه در اعطا ایتدیه مثالث النبی اولدی فی سبیلده و جازدر که باملا به ایچون واقعه اولای ملتبا بما هو مثالث النبی) زیر فردیت ذات و ارادت و قولدر رسول علیه السلام

آنکه صورتی در که ذات و اقتضا و قبول در پس صورت اصل اولان تثلث اوزره در و کذلک نشأت عنصریه سیدله
 مثله در روح و جسمی و حقیقت جامعیه سی اعتباریه) کذلک قال فی باب المحبة التي هي اصل الوجود حجب
 الی من دنیا کم ثلاث بما فيه من التثلث) رسول علیه السلام مثلث النشوء اولدیغندن اوتری باب محبتده که
 وجودک اصلیدر رسول علیه السلام (حجب الی من دنیا کم ثلاث) دیدی رسول علیه السلام تثلثک
 حصواندن اوتری یعنی رسول علیه السلام حقیقتی تثلثی اعطا ایتدیکندن اوتری سزل دنیا کردن اوج
 نسنه ناک محبتی جانب حقندن بنم قلبه القا اواندی دیدی وحدتک بقیه سی النساء والطیب وجعلت قره عینی
 فی الصلوة) قولیدر مذکر النساء والطیب وجعلت قره عینه فی الصلوة اندنصکره رسول علیه السلام نسای
 وطیبی ذکر ایتدی و آنک صلاتده قره العین انکچون مجعوله اولدیغن ذکر ایتدی یعنی رسول علیه السلام
 ایتدی (النساء والطیب وجعلت قره عینی فی الصلوة) (فابتدا بذکر النساء و آخر الصلوة و ذلک لان المرأة جزء
 من الرجل فی اصل ظهور عینها کما ان الانسان بعض ظهورات الحق والحق اصله و منشأه) (و بوکلام مخدوددر
 یعنی دیمک اولور پس رسول علیه السلام ذکر نسایله ابتدا ایتدی و صلاقی تأخیر ایتدی و بونک بیانی بودر زیرا
 تحقیق مرأه رجلمدن بر جزو در مرأه عینینک ظهوری اصلنده زیر امرأه ناک عینی ظهورینک اصلی آدمدر زیرا
 حواضلع آدمدن مخلوقده در پس آنک جزو در مرتبه کیم انسان حقلک بعض ظهور ایتدی روحی آنک اصلی و منشیدر
 ان الله خلق آدم علی صورته و وجود مقید انسانی و وجود مطلق الهی ایچون مرتبه ثانیه در تعیین اول که حقیقت
 مجرده در لا تعیین ایچون مرتبه ثانیه در زیر تعیین نسیدر و کذلک وجود حق ایچون تعیین وجودی اولان
 عقل اول و قلم اعلی مرتبه ثانیه در و کذلک نفس کل عقل کل ایچون ولوح محفوظ ایچون مرتبه ثانیه در حوا
 آدم ایچون مرتبه ثانیه اولدیغی کبی پس وجود انسانی و وجود حق ایچون مرتبه ثانیه در که مرتبه اولینک
 تفصیلیدر و آنک تنزلی و ظاهریدر) (و معرفة الانسان بنفسه مقدمة علی معرفته بربه فان معرفته بربه نتیجة
 عن معرفته بنفسه) (یعنی و نفخت فيه من روحي) مفهومی اوزره حقلک وجودندن جزء کبی اولان انسانک
 کندی نفسنه معرفتی آنک ربی معرفته مقدمه در زیرا انسانک ربه معرفتی انسانک کندی نفسنه معرفتندن
 نتیجه در یعنی حوا آدمه نسبتله مثلاً آدمک رجولیتی و صفت فعلیه ایل انصافی معرفته حوا مقدمه در زیرا
 حوا اولینجه آدم اول صفتله ظاهر اولان و دخی آنکله متصف و متحقق اولان و انسان حقه نسبتله جزء و فرع
 کیدر و حق کل و اصلدر پس انسانک کندی انفعالی و مر بویته بیک صفات فعلیه سی و ربوبیتی معرفته
 مقدمه در زیرا آنک کندی ربه معرفتی کندی نفسنه معرفتندن نتیجه در کندی نفسی صفات انفعالیه ایل
 و مر بویته متصفه اولدیغن عارف اولینجه حقلک صفات فعلیه و ربوبیتله انصافن عارف اولان بلکه حقلک
 صفات فعلیه سی و ربوبیتی آنک وجودی ایل متحققه اولور پس انسانک وجودندن مرتبه ثانیه اولان انسانک
 کندی نفسنه معرفتی بیک معرفته اصل و مقدمه اولدیغندن اوتری) (کذلک قال علیه السلام من عرف
 نفسه فقد عرف ربه) (یوندن اوتری رسول علیه السلام بر کسنه کندی نفسنی عارف اولسه ربه عارف اولور
 و معرفت نفسی معرفت رب ایچون مقدمه و اکادلیل ایتدی و معرفت ربی معرفت نفس ایچون نتیجه ایتدی
 زیرا وجودده حق اصلدر و عبید فرعدر و معرفته معرفت عبید اصلدر و معرفت رب فرعدر پس مرأه
 رجل ایچون جزء در و رجل حق ایچون بعض ظهوری و مرأه ایچون تینا ایتدی و هر جزء اصلنه دلالت ایدر پس
 مرأه رجلمدن در و رجل حقه دلیلدر و دلیل مدلول اوزره مقدمدر و کذلک مرأه رجلمدن تعیین و نفسی اولغله
 کندی وجودی و نفسی اکا قرب اولغله نسای تقدیم ایلدی پس بوتقدیر اوزره و معرفة الانسان بنفسه قولی
 فابتدا بذکر النساء و آخر الصلوة قولک تعلیلی تمجیدن اولور) (فان شئت قلت بمنع المعرفة فی هذا الخبر والخبر
 عن الوصول فانه سائق فيه وان شئت قلت بثبوت المعرفة) (پس اگر سن دیلرسنک بو خبرده منع معرفتله
 ووصولن عجز ایله قائل اولور سن زیر تحقیق بحسب الحقیقه حقلک حقیقه منع معرفت جائزدر و اگر سن دیلرسنک
 ثبوت معرفتله قائل اولور سن یعنی ذات مطلقه اعتباریه حق معروف اولان انسان آنک در کندن و معرفتندن
 عاجزدر لا یعرف الله غیر الله و لکن وجود حقلک نفس انسانده تعیین و آنکله تقید ایتدی اعتباریه پس حق
 معروف اولور) (فالاول ان تعرف ان نفسك لا تعرفها فلاتعرف ربك والثاني ان تعرفها فتعرف ربك) (پس

اولکیدی که منع معرفتدر بودر که سن عارف اولور سن که تحقیق سن کندی نفسکی عارف د کسن نفسک
 حقیقت غیبیه سی اعتباریه پس ربکی عارف اولور سن و ایکنیدی که ثبوت معرفتدر بودر که نفسکی سن
 صفات کمالیه ایله عارف اولور سنک سن ربکی عارف اولور سن زیر نفس وجود حقلک ظاهریدر و حق باطندر *
 پس آنک ظاهر اولان کالات و صفاتندن حقلک کالات و صفاتده استدلال ایدر سن بلکه اول کالات و صفات
 حقلک کالات و صفاتندر که حق باطنندن آنک مظهری اولان نفس انسانده ظاهر در) (فکان محمد صلی الله
 علیه وسلم اوضح دلیل علی ربه فان کل جزء من العالم دلیل علی اصله الذي هو ربه فافهم) (پس محمد صلی الله علیه
 وسلم ربه اوضح دلیل اولدی زیر تحقیق عالمدر هر جزء آنک اصلی اولان ربه دلیلدر و محمد صلی الله علیه وسلم
 حقیقتیه حقایق عالمی و جسم و وجودی ایله جمیع اجزاء عالمی جامعدر یعنی تعیین اولک حقیقت محمدیه در که
 جمیع حقایق الهیه و کونیه انده متعینه در و جمیع حقایق مبدأ و منشیدر پس عین محمدیه که تعیین اول ایل
 متعینه در و برزخیت کبرای جامعده صاحبی در که ذات احدیه دن متمیزه د کادر الانعین حسیله جمیع حقایق
 الهیه اسمائیه و جوییه بی و جمیع حقایق اسمائیه مظهریه انفعالیه بی جامعده در و صورت عنصریه محمدیه
 حضرت احدیه ذاتیه بی و حضرت واحدیه اسمائیه بی و جمیع مراتب امکانیه بی که عقل اولدن اخر مراتب
 وجود اولان صورت انسانیه به منتهی اولتجه متعینه در جامعده در و جمیع مراتب نتیجه سی و زیده سیدر پس
 حضرت الهیه حقایق الهیه دن بر شئی یوقدر و دخی حضرت امکانیه در روح و قلب و نفس و خیال و جسمدن
 و عالمک اعیان فاعله و قباله شدن بر شئی یوقدر الا صورت محمدیه مظهریه کلیه جمعیه اصلیه تفصیلیه
 و جلیه ایله جامعده در پس محمد علیه السلام ربه اتم دلیل و اوضح سبیلدر زیرا اکل مظاهر کمالیه الهیه در
 و آنک دلالتی نه کندی نفسنه در پس سن فهم دقیق ایله فهم ایله) (و اما حجب الیه النساء فمن الیه لان
 من باب حنین السکر الی جزئه) و محمد صلی الله علیه وسلم نسا جانب حقندن انکچون تحبیب اولندی و اولدی
 اندره حنین یعنی مشتاق اولدی زیرا آنک نسا به حنینی کاک جزئه حنینیدر زیرا رسول علیه السلام کل کادر
 و مرأه اندن جزءدر پس آنک حنینی نه کندی نفسنه در زیرا جزء باعتبار الحقیقه عین کادر و باعتبار التبعین
 آنک غیریدر و شئی محبت امتز الا کندی نفسنه و اشتیاق دخی واقع اولان لا ینشئونه که کل جزء مستعین اولغله
 کل ایل جزء ینشئونه و افعده در و اگر کل ایل جزء ینشئونه بواستبار اوزره افتراق و بیعت و واقع اولمیدی کل کل
 اولزیدی و جزء دخی جزء اولزیدی و جزء کل اولمیدی کاک اکامحبتی و حنینی واقع اولان) (فانما بذلك الخبر
 عن الامر فی نفسه من جانب الحق فی قوله فی حق هذه النساء الانسانية العنصرية و نفخت فيه من روحي)
 پس رسول علیه السلام بوخبر ایله جانب حقندن نفس امر دن ابانت و اظهار ایلدی بونشأت عنصریه
 حقیقه و نفخت فيه من روحي قولنده یعنی مرأه رجلمدن جزء اولغله رسول علیه السلام نسا به اشتیاقی
 و حنینی کاک جزئه اشتیاقی و حنینیدر پس کندی نفسنه محبتن ابانت ایتکله اظهار ایلدی که الله تعالی
 کندی روح کلیدندن انسانه نفخ روح ایتکله روح انسانی روح الهی کلیدن بعض کبی اولدی پس حقلک
 نشأت انسانیه در تقید حسیله انسانیه آنک میلی و اشتیاقی کاک بعضنه و باخود جزئنه میلی و اشتیاقی
 کیدر و آدم حوا در کندی نفسنی مشاهده ایدوب مرتبه ثانیه در کندی نفسنه آنک محبتی کبی وجود
 حق ایچون وجود انسانی مرتبه ثانیه اولدی که حق انده متعین اولدی) (ثم وصف نفسه بشدة الشوق الی لقائه
 یعنی حق کندی روحندن انسانه نفخ روح ایتد کدنصکره کندی نفسنی انسانک لقا سته شدت شوق ایل
 وصف ایلدی انسانک مظهرنده ظهوری و تعیین حسیله پس حقلک اکا اشتیاقی کندی نفسنه آنک
 اشتیاقی اولور) (فقال لامشتاقین) ای لاجل المشتاقین) (یاد اودانی اشد شوق الیه یعنی لامشتاقین الیه و هو لقا
 خاص) (پس الله تعالی اکا مشتاقین اجملمدن اوتری ایتدی یاد اودانی اشد شوق الیه یعنی بتم اندره شوق دخی
 اشددر یعنی مشتاقینک الله تعالی به اشتیاقندن الله تعالی اندره اشتیاقی دخی اشددر و حقلک اندره شوقی
 و اشتیاقی لقا خاصدر بوتقدیر اوزره لامشتاقین الیه قوی لامشتاقین قوی ایچون تفسیر واقع اولور
 و جائزدر که الیه قوی بیان ایدر و لام الی معناسنه اوله و هو لقا خاص قوی سوال مقدره جوابدر که کانه سائل
 سوال ایدر که حق تعالی هر شئیده حاضر در و هر شئی مشاهده در اندن بر شئی بعید د کادر) (وهو معكم

ایمان کس است) پس عبده آنک اشتیاقی نه وجه اوزره تصور اولور پس جواب ایدوب دیر که حقت مشتاقانه
 اشتیاقی لقاء خاصه که فناء کلی وموت حقیقه تعلق تعینک رفعی قنده حق کندی وجهی ولقاسنی اتم واکمل
 وجه اوزره مشاهده ایدر زیر احق مشتاقینک وجودنده متعیندر پس انلره اشتیاقی کندی نفسنه
 اشتیاقیدر پس حق اطلاق مرتبه سندن تقیید مرتبه سنده کندی نفسنه اولان آنک شوقی اشددر
 عبدالله آنک تقییدی مرتبه سندن اطلاق مرتبه سنده اولان اشتیاقندن زیرا اول اشتیاق کلیدر و بواسطه
 جز بندر الا مکرر کیم مظهر محمدین حقت کندی نفسنه اشتیاقی اوله پس اولدخی اشتیاق کلیدر و حقت
 مظاهر انسانیة کایه به اشتیاقی که لقاء خاصه و مشاهده خاصه بودر زیر احق کندی ذاتی کندی ذاتده
 مشاهده ایدر و لکن اسما و صفاتی وانلر کالاتنی مظهر انسانیة کایه به مشاهده ایدر که انلر حقت ذاتده
 مستهلک ایدر پس انلر مظاهرنده حقت انلره اشتیاقی انلر مظاهرنده واقع اولان لقاء خاصه اشتیاقی اولور
 (فانه قال فی حدیث الدجال ان احدکم ان یری ربه حتی یوموت فلا بد من الشوق لمن هذه صفته) (زیر تحقیق
 الله تعالی حدیث دجالده ابتد تحقیق سزدن بریکز برینی مشاهده ایتزمیت اولمخجه و حجاب طبیعت مرتفع
 اولمخجه پس شوقندن لابد در شوق کسینه به که عدم رؤیت حقتله متصف اوله یعنی عبدموتک قنده حاصل
 اولان لقاء خاصه متشوق کرکدر تا کیم حق اشد شوق ایلر اکامشتاق اوله وموته موقوف اولان لقاء خاصه
 موت کرک ارادی اولسون و کرک طبیعی و جائزدر که فلا بد من الشوق لمن هذه صفته قولندن مراد بویه اوله یعنی
 حقان اشتیاقندن لابد در شوق کسینه به که موتی قنده حقت لقاسنه مشتاق اوله پس حقت لقاسنه اشتیاقندن
 اوتری بدن حجابی مایندن رفع ایدن کسینه به حقت اشتیاقی لابددر) (فشوق الحق لهؤلاء المقربين مع كونه
 بر اتم فحب ان يروه وبأبى المقام ذلك) (پس حق تعالیکن بمقرینه شوقی ثابت و محققدر حق تعالی انلری
 مشاهده ایکن وانلر حقت مشهودی ایکن پس حق تعالیکن محبتی اقتضا و تقاضا ایدر که مقربین انی بلا حجاب
 مشاهده ایدر لعین متعینه دن تعین حجابی بیندن رفع ایتکله و مقام دنیوی و نشأت عنصریه شهود حق
 منع ایدر بدن انسانی متضمن اولدغی بشریه و اخلاق طبیعی و عنصریه حجبندن اوتری پس فناء کلی وموت
 ارادی قنده صفات کونه و حجب امکانیه نیک رفعی قنده و باخود موت طبیعی حجب رفعی قنده مشاهده
 ایدر اکر بدن حجابندن غیر حجب امکانیه دن بر حجاب قالمیسه و اما اگر صفات بشریه و حجب امکانیه انک
 طبیعتنده ثابت و مستقره اولدیه موتک قنده دخی مشاهده میسر دکدر (من كان في هذه اعمى فهو
 في الآخرة اعمى) (فأشبهه قوله حتى نعلم مع كونه عالما) (پس الله تعالیکن ایدر انی اشد شوقا الیه قولی الله
 تعالیکن حتی نعلم قولنه شبیه اولدی الله تعالی علم ازلی سبیل جمیع اشیا عالم ایکن و جمیع اشیا نیک صوری انک
 علمنده ثابت ایکن) (فهو يشاق هذه الصفة الخاصة التي لا وجود لها الا عند الموت فيقبل بها شوقهم اليه) پس
 الله تعالی بوصف خاصه به یعنی مشتاقین ایچون رؤیت حق صفتنک حصولنه مشتاق اولور که اول صفت
 ایچون وجود یوقدر الاموت قنده که عبدالله انیتی انده مرتفعه اولور پس اول صفت خاصه عینده مشتاقینک
 الله تعالی به اولان شوق قلی ناری ساکن اولور و باخود شوق قلی کریدن بولقاء خاص ایلر نجات بولور و بواسطه
 مجازیدر یقال بل من مرضه و ابل واستبل اذا انجا) کما قال تعالی فی حدیث التردد و هو من هذا الباب ما ترددت
 فی شیئ انا فاعله ترددي فی قبض روح عبدي المؤمن بكرة الموت وانا اكره مسائه ولا بد له من لقائي) (نه کیم
 الله تعالی حدیث قدسیده حدیث تردده ایتدی و یوحید دخی بعد الموت عبدالله لقاء بی مشاهده سته
 ایتدی بکی صفت ربک اشتیاقی و محبتی بایندندن بن فاعل اولدغی اشیا دن بر شیده ترددا بخدم موتی کره کورن بنم
 مؤمن قوال روحی قبضنده ترددا بیکم کبی و بن آنک مسائن کره کورور و حال بوکه آنکچون بنم لقامن
 لابد در یعنی موتی کره کورن عبدموتنک روحی قبضنده ترددا بیکم کبی بر شیده ترددا بخدم زیرا بنم لقامه
 موجب اولان موتی کره کورور و بن آنک مسائن که آنک موتی کره کورر سیدر کره کورور و دلیزم که آنک
 کراهتی حالنده انک روحی قبض ایدم و اول صفتله بکاملاقی اوله مر ادم بودر که بکا اشتیاقی حالنده انی قبض
 ایدم و اول بکا اشتیاقی حالنده ملاقی اوله البته بکاملاقی اولور پس بنم لقامه اشتیاقی حالنده بکاملاقی اولسن
 سورم) (فبشره باللقاء وما قال له ولا بد له من الموت ثلاثا فيمعه بذكر الموت) (پس الله تعالی وانا اكره مسائه

ولا بد له من لقائي قولنده عبدي لقاء خاص ایلر تبشیر ایلدی و عید ایچون ولا بد له من الموت دیمدی بلکه
 ولا بد له من لقائي دیدی تا کیم موتک ذکر ایلر عبدموت مغموم ایتیه) (ولما كان العبد لا يلقى الحق الا بعد الموت
 كما قال عليه السلام ان احدكم لا يرى ربه حتى يموت لذلك قال ولا بد له من لقائي) (پس وقتا کیم عبد حقه ملاقی
 اولمز ایسه الاموت نصره نه کیم رسول علیه السلام ایتدی ان احدکم لا یری ربه حتی يموت الله تعالی بوندن
 اوتری لابد له من لقائي دیدی قال لما نك جو ایدر و لذلك قولي قال قولنه متعلقدر) (فأشواق الحق لوجود هذه
 النسبة) (پس حقت اشتیاقی بونستک وجودی ایچوندر یعنی موتک وجودی قنده عبدالله حقه ملاقات
 و مشاهده می نسبتنه حق مشتاقدر) (امدی) شوبله معلوم اوله که شوق لقاکه موت نصره حجاب بدنک
 ارتفاعی قنده و غواشی طبیعی دن تجرد قنده غیبه مؤمن اولان اهل حجابیه نسبتله انلر معتقددری صورنده
 حاصلدر اول صوریا عالم مثاله ظاهره در و باخود برانخ نوریه روحیه ده و باخود هیاه کل سماویه ده و صور
 فکیه ده نفسک صفاتی حسبیله و استعدادک قوتنده در جاتک تفاوتی حسبیله انلره ظاهره در قال علیه السلام
 ارواح الشهداء فی حواصل طيور خضر و بونلرا حرام سماویه در و حدیث آخرده فی قتادیل معلقة تحت العرش
 و بونلر کواکب دریه در و موقنین دن اهل شهودیه نسبتله انلر لقاسنی دائر و بونلر اول قوم در که حیات دنیا لرنده
 انیات و تعینات لرندن میت اولدیر و طبایع لر ملا بسندن مجر د اولدیر پس بونلر حق مشاهده ایدر لر هیئات
 نفسانیه و طبیعی دن منخلعین اولد قلی حیثیتله که الله تعالی انلری حیات اخرویه الهیه ایلر احیا ایلدی پس
 بونلر اطلاق و تقیید اوزره لقاء الله فائز اولدیر و کله وجه باقی جلالی مشاهده ایتدی و خوف فرادن خلاص
 اولدیر پس فریق اول کبی بونلر شوقی یوقدر لکن بونلر ایدر اشتیاقدر زیر تجلیات الهیه من غیر تکرار
 متوالیه در پس هر وقتده حتی بعض تجلیاتله مشاهده ایدر و سائر تجلیاتله دخی انک جلالی نوریه
 مشتاقدر ابوزید قدس سره یومقامدن دیر که) شربت الحب کاسا بعد کاسا فأنفد الشراب ولا رويت
 و اهل ایمان ایلر اهل ایقان بیننده اهل قلوبدن بر طایفه وارددر که حتی حسن صفات ملا بسنده مشاهده ایدر
 و انلر انیاتی باقیه در و بونلر قرب نوافل اصحابدر که) کنت سمعه وبصره) الحدیث قولنده رسول علیه السلام
 اشارت ایتدی پس انلر صفات الهیه ایلر متصفین اولمغلر انلر صفات بشریه لرندن منخلعیندر و لکن ذواتلرندن
 قانتین اولمغلر جلال ذاندن تحجبدر پس بوطایفه شوق ایلر اشتیاق بیننی جامعدر بر وجهله محجب
 و بر وجهله متصل اولد قلدندن اوتری پس لقاء ج قسم اوزره اولور و هر بر قسم ایچون موت و بعث و قیامت
 وارددر پس لقاء اول موت طبیعی و واقع اولور و انده بعث و قیامت رسول علیه السلام من مات فقد قامت
 قیامته قولیدر و دخی الناس نیام فاذا ما نوا انهم و پس بوقیامت و بعث نصره لقا اهل سعادتدن غیبه مؤمن
 اولان اهل حجاب ایچون انلر معتقداتی صورنده حقت رؤیتدر عالم مثاله و باخود هیاه کل علویه سماویه ده
 مؤمنینک در جاتی حسبیله و ارباب قلوب ایچون عالم قدس دن برانخ نوریه روحانیه ده احسن وجه اوزره
 واقعدر و اصحاب شهود ایچون جمیع صور موجوداتده واقعدر جمع و تفصیل و اطلاق و تقیید اوزره کندی
 ذواتلرنده فنالری و حقت عینله حقت شهودنده بقاری سبیلله پس اگر تقید مراد ایدر الله تعالی انلره
 تقید ایلر امر ایدر) (وما تشاؤون الا ان يشاء الله) زیرا انلر ارادی حقت ارادیدر پس انلر ذواتلرنده قانی
 اولد قلدندن صفاتلری نه کیفیتله باقیه اولور و بوقیامتده اقوامک کایسی علی السویه در و بوقیامت مرتبه ایلر
 صغری و شمول ایلر کبرادر و لکن صحیح بودر که قیامت کبری موطنندن بر موطندر آنکچون رسول علیه
 السلام القبر اول منزل من منازل الآخرة دیدی و اما ارباب قلوبک قیامتی پس ملا بسندن انحلال ایلر
 و بودارده مر قیدندن تبعات ایلر واقعدر و دخی عالم قدس ترقی ایلر و زمرة ملکوتیه انحراط ایلر میسر در و بوکا
 قیامت وسطی دیر و قیامت کبرادن موطن کلیه نیک اوسطیدر که حیات نفسانیه دن قع هو ایلر و اما ذات قوی
 ایلر و موت ارادیدر نصره واقعدر نه کیم دینمشدر) (مت بالارادة تعني بالطبيعة) و اما اهل شهودک قیامتی
 پس طامه کبرادر حقه فنادند نصره و فناء خلقه نصره جلالت حجب نورانیه و ظلماتیه سنک ارتفاعی سبیلله
 وجه باقی جلالک نوری انلری احرار ایتکله قال علیه السلام ان الله سبعین الف حجاب من نور وظلمة لو كشفها
 لاحرق سبحات وجهه ما انتهى اليه بصره من خلقه و قال امیر المؤمنین علی کرم الله وجهه الحقيقة كشف

سجدهات الخلال من غير اشارة وبوفنا موت حقيقي طبيعياً بكل الجحون وبوفنا نذكره اولان قيامت
فناد نذكره بقادر شول عارف الجحون كه كندی تعينی متعین الجحون نسبت ذاتیه وشئون ذاتیه مشاهد ایلیه
وانی حقل عین کوره وحقی انک عین کوره دائماً القاده وکندی ذاتدن فناد وربی ایل بقاءه اوله پس مراتب
لقادن هر بر مرتبه ایله متحقق اولما موت ایله واند نذكره موتی ذوق ایترا لا یذوقون فیها الموت الا الموت الا ولی
وفناء خلقه نذكره وجه حق باقیدر (شعر) یحیی الحییب الی رؤیتی * وانی الیه اشد حنیناً * وتم فو) وفی نسخه
صحیحة وتموی (النفوس ویابی القضا * فاشکوا لانی ویشکوا لانی * فی اشد شوقاً الیه) حدیث مفهومی
ارزیه شیخ رضی الله عنه لسان حقله تکلم ایدر ویا خود لسان شیخ ایله تکلم ایدوب دیر که بنم حبییم بنم رؤیته
حنین وشتافدر و حال بوکه انک لقاسنه بنم حنینم واشتباقم اشددر انک بکا حنین واشتباقتدن زرا عبدل حقه
حنینی عبدل حقه محبتندن در وعبدل حقه محبتی حقل عبدل محبتندن در (قال تعالی یحبهم ویحبونه) پس
اگر حقل عبدل محبتی اولمییدی عبدل حقه محبت ایتزدی * پس عبدل حقه حنینی حقل عبدل حقتندن در
ولکن حقل اکا حنینی اشددر زرا عبدل حقه محبتی وحنینی حقل عبدل محبتندن وحنینندن جرؤدر وحقن
عبدل محبتی وحنینی کادر وعبدل حقی عین متعینه سی وحقیت ثابته سی حسب ایله حنین ایدر وحقی ظاهر
وباطن اولان وجودات متعینه وحقایق غیبیه ایله متعین اولمغل واطلاق ولا تعین ایله حنیندر وکذلک عبدل
عبدل حقل تعینی حسب ایله حقل کندی نفسنه حنینندن مرتبه الوهیتده اولان تعین کلی وجعیمی
اعتبار ایله وحنی حقل لاتعینی اعتبار ایله اولان انک حنینی دخی اشدوا حکمدر وتم فو النفوس قولی یعنی
نفوس مشتاقین مضطربیه در شوق شدیدن لقاء ربه وسیله اولان موت حنیندن اوتری وقضا منع ایدر یعنی
اجل مسمی که حق تعالی انی هر احوال الجحون تعین وتقدر برایشدر که انک حلولندن اول موت متصور دکادر
ولقامیسر دکادر * پس قضا مر سومه ووقت معلومه منتهی اولنجه بن انیندن شکایت ایدرم وحبیب دخی
انین دن شکایت ایدر (طالبا ان نه نفخ فیهم من روحه فاذا اشتاقوا لانی) (پس وقتا کیم حق تعالی (ونفخت
فیهم من روحی) قول ایله ابانت واطهار ایلدی که تحقیق ایل مظهر انسانی به کندی روح کایستندن نفخ ایلدی
پس حق عبدل مشتاقه مشتاق اولدی الا کندی نفسنه که عبدل عیننده متعینه در وکندی روحنه که انک
روحندن عبدل مظهرنده منفوخدر وشیخک بوکلامی بوندن اول اولان کلامنک نتیجه سیدر یعنی حقل
عبدل مشتاقه موتک قنده اشتباقی کندی نفسنه اشد ایدر که حجب کونیه نک ارتقاعی قنده عبدل مظهرنده
ظهور کلی ایله انک ظهورنه مشتاقدر زرا کمال معرفت عبدل مظهرنده کمال ظهور ایله حاصلدر زرا
فاجبت ان اعرف قولنده محبت معرفته متعلقه در * پس حقل محبتی واشتباقی عبدل کاملد انک کمال ظهور
واظهار ایدر (الاراه خلقه علی صورته لانه من روحه) (پس سن حتی کورم میسن که انسانی کندی
صورتی اوزره که صورت جمعیة الهیه در خلق ایلدی زرا تحقیق انسان انک روح کایستندر که مرتبه الوهیتده
متعین اولان روح الهیدن ونفس رجائیدن اول مرتبه نک جمعیة خاصه سیله منفوخدر) (ولما کانت نشأته
من هذه الارکان الاربعة المضافة فی جسمه اخلاطاً) (وقتا کیم انسانک نشأتی بوارکان اربعه دن موجوده
اولدیه که انسانک جسمندن انرا اخلاط ایله مسجیه در وارکان اربعه اخلاط ایله تسمیه اولنور زرا اخلاط
اولیخه اعضا اولان اخلاط اربعه دم وصغرا وسود اولمغلدر وفی جسمه انک الجحون دیدی زرا اخلاط
جسدل خارجنده ارکان عناصر ایله تسمیه اولنور) (حدث عن نفسه اشتعال بما فی جسمه من الرطوبة)
انسانک نفسندن اشتعال حادث اولدی انک جسمندن رطوبتدن واقع اولان شیتله یعنی حرارت غریزه روح
انساندن رطوبت غریزه ایله مشتعلدر پس حرارت غریزه نک ماده سی رطوبت غریزه در یعنی حرارتک
بقای رطوبتک بقاسنه موقوفدر * پس رطوبت فانیه اولدقده حرارت دخی فانیه اولور) (فکان روح
الانسان نار الاجل نشأته) (پس انسانک روح حیوانیسی که بدنک حیاتی انکله حاصلدر نار اولدی نشأت
جمعیة عنصریه سی اجلندن اوتری زرا نشأت جسمانیه سی ارکان اربعه بی جامعه در * پس اول نشأتده
ظاهر اولان روح انسانی محل حسب ایله ظاهر اولور یعنی اشتعالی موجب اولان حرارت غریزه حسب ایله صورت
ناریه ده ظاهر اولور) (ولم تدم کلام الله موسی الا فی صورة النار وجعل حاجته فیها) (یعنی روح انسانی بدنده

صورت ناریه ده ظاهر اولدیغندن اوتری الله تعالی موسایه تجلی ایدوب خطاب ایتدی الانار صورتده
وموسانک حاجتی ناریه ایتدی یعنی موسای ناره محتاج ایتدی ونارده کا تجلی ایلدی زرا موسانک نشأته سی
عنصریدر ارکان اربعه دن جمیعته واندن مر کبه در * پس انک حاجتی اولان نار صورتده کا تجلی ایدوب
خطاب ایتدی انک مطلبی نار اولدیغندن اوتری ونشأتی ناری مشتمله اولوب نشأته صفت خلل وناریه غالبه
اولدیغندن اوتری) (فلو کانت نشأته طبیعیة لکان روحه نورا) (پس اگر انسانک نشأته سی طبیعیه اولیدی
یعنی سموات سمعک فوقنده اولان ملائکه کبی اگر انک نشأته سی طبیعیه نوریه اولیدی عنصریه اولیدی
انسانک روحی نور اولور دی نار اولمزدی * پس روح انسانی محل حسب ایله ظاهر در) (وکنی عنه بالنفخ بشیر الی الله
من نفس الرحمن) (والله تعالی روحی انسانه لقادن نفخ ایله کنبایه ایتدی ویا خود روحدن کنبایه ایتدی روح نفخ
ایله یعنی (ونفخت فیهم من روحی) قول ایله اشارت ایدر که تحقیق روح انسانی نفس رجائندن یعنی نفس
رجائیدن منفوخدر ونفس رجائی انده ظاهر در) (فانه بهذا النفس الذي هو النفخ ظهر عینه) (زرا تحقیق
شان بودر که انسانک عینی یعنی وجود خارجیسی نفخه الهیه اولان بونفس ایله ظاهر اولدی) (وباعتداد
المنفوخ فیهم کان الاشتعال نار الانورا) (وجسد انسانی نک ماده سی اولان منفوخ فیک استعدادی
سبب ایله نشأت انسانیه ده اشتعال نار اولدی نور اولدی زرا منفوخ فیهم اولان ماده عنصریه روحی قبول
ایتمکه مستعد اولمغل اشتعال انده ناری اولور نوری اولن زرا نشأت عنصریه در نوریه طبیعیه دکادر
فبطن نفس الحق فیما کان به الانسان انساناً) (پس نفس حق باطن اولدی شول محله که انسان انک سبب ایله
انسان اولدی یعنی روح حیوانیه نفس رجائی باطن اولدی وانسان ظاهر اولدی) (ثم اشتق له) (وفی نسخه
منه) (شخصاً علی صورته بما امره فظهرت بصورة فحن الیه حنین الشئ الی نفسه وحنن الیه حنین الشئ
الی وطنه) (اند نذكره الله تعالی انسان الجحون که آدمدر شخص آخری مشتق ایتدی انک صورتی اوزره که اکا
امرأه تسمیه ایتدی یعنی آدمک ضلع بسر اسندن انک صورتی اوزره حوائی خلق ایتدی واکا امرأه تسمیه
ایتدی * پس امرأه انسانک که آدمدر صورتی اوزره ظاهر اولدی تنه کیم انسان حقل صورتی اوزره ظاهر
اولدی * پس آدم امرأه حنین وشتاق اولدی شیتک کندی نفسنه حنینی واشتباقی کبی زرا انک نفسی
مرتبه نایه ده امرأه صورتده ظاهره ومتعینه در دخی امرأه اکا حنینیه وشتاقه اولدی شیتک کندی وطنه
واصلنه حنینی واشتباقی کبی زرا امرأه اندن خروج ایتدی) (حسب الیه النساء فان الله احب من خلقه علی
صورته واجعله ملائکته النوریین علی عظم قدرهم ومثلهم وعلو نشأته) (پس انسانه نه انجیب
اولدی زرا تحقیق الله تعالی کندی صورتی اوزره خلق ایتدی انسانی حجت ایتدی وانکچون ملائکه نورینه
سجده ایتدردی یعنی انلره امر ایتدی که اکا سجده ایدر وانلر انک امری ایله اکا سجده ایتدیر انلر قدر لری
ومثل لری عظیم ایکن ونشأت طبیعیه لری عالیه ایکن) (فمن هناك وقعت المناسبة) (پس صورتده حقل
انسان بینه مناسبت واقع اولدی زرا انسان صورت حق اوزره مخلوقدر امرأه صورت انسان اوزره
مخلوقه اولدی کبی پس حقل صورتی اوزره مخلوق اولان انسانه حقل اشتباقی وحنینی شیتک کندی نفسنه
اشتباقی وحنیندر وانسانک حقه اشتباقی وحنینی شیتک کندی اصلنه ووطنه اشتباقی وحنیندر ورجلک
مرأه اشتباقی وحنینی رجلک کندی نفسنه اشتباقی وحنینی اولدی کبی ومرأه نک رجله اشتباقی وحنینی
شیتک کندی اصلنه اشتباقی وحنینی اولدی کبی پس جانبندن حنین صورتده واقعه اولان مناسبتندن
مبتدیر وانک لازمیدر * پس مناسبت صورتده واقعه در که صورت غیبیه الهیه اسمائیه صورت شهادیه
امکانیه آدمیه ده ظاهر در * پس الوهیت صور الهیه اسمائیه بی جامعه اولدی کبی آدم دخی صور نوعیه
بشریه بی جامعه در صورت آدمیه اول صورت الهیه دن مشتقه در آدمدن حوائک ظهوری واشتباقی
کبی * پس رجلک مرأه حنینی حقل رجله اولان حنینی الجحون تسمیلدر) (والصورة اعظم مناسبة واجلها
واکملها) (و حال بوکه صورت انسانی جمعیه حقله انسان بینه مناسبت بوندن اعظمدر ودخی مناسبت
بوندن اجل واکلدر زرا صورت انسانیه جمیع صور الهیه ازلیه بی صور کونیه امکانیه بی جامعه در
(فانه ازواج ای شفتت وجود الحق کما کانت المرأة شفتت بفرد الرجل فصیرته زوجاً) (زرا تحقیق

صورت انسانيه زوجدر يعني صورت انسانيه وجود حتى شفع ابتداي وجود حتى صورت انسانيه ظهور
 اتمكله نه كيم مرأه وجود ظاهر سيله رجلى شفع ابتداي پس رجل فردا بكن مرأه امانى زوج ابتداي رجلك
 وجودي مرتبه ذكور بنده متعين ايكن تعين ثانيه مرأه نك وجود نده تعين سبيله رجل زوج اولدي *
 پس رجل ايچون زوجيت اندن مشتقه اولان مرأه ايله حاصله اولدي كذاك حقيقون شفيعيت دخی وجود
 انسانيه ايله ظاهره اولدي (فظهرت الثلثة حتى ورجل وامرأة) (پس ثلثة كذا حتى ورجل وامرأة در ظاهره
 اولدي * پس ثلثة ايله فرديت حاصله اولدي * پس رجل صورت حتى اوزره ظاهر اولدي و مرأه دخی صورت
 رجل اوزره ظاهره اولدي و حتى رجله حنين و مشتاق اولدي و رجل مرأه حنين و مشتاق اولدي شينك
 كندی نفسنه حنين و اشتياقي كبي و كذاك حتى رجل صورتده و رجل مرأه صورتده ظاهر اولديني اعتبار
 اوزره حتى مرتبه ثالثه مرأه صورتده ظاهر اولور و نشأت انسانيه ده بوفرديتك نظيري روح و قلب
 و نفسدر و ياخود حتى و روح و جسددر كه روح صورت حتى اوزره و جسد صورت روح اوزره در و روح واحد
 ايكن صورت جسديه اتي شفع ايدوب زوج ابتداي (لحن الرجل الى ربه الذي هو اصله حنين المرأة اليه) (پس
 رجل ربه مشتاق اولدي كه رب آنك اصليدر مرأه نك رجله اشتياقي كبي كه رجل آنك اصليدر و رجلك حقه
 اشتياقي و مرأه نك رجله اشتياقي شينك كندی اصلنه و وطنه اشتياقي كبيدر) (غيب اليه ربه النساء كما احب
 الله من هو على صورته) (پس رجله حتى تعالى نسائي تحبيب ابتداي نه كيم الله تعالى شول كسمنه به محبت
 ابتداي كه اول كسمنه نك صورتي اوزره در) (فاوقع الحب) (اي حب الرجل) (الامن تكون) (هو) (عنه) (اي
 عن الرجل وهي المرأة) (وقد كان حبه) (اي حب الرجل) (لأن تكون) (هو) (منه وهو الحق) (پس رجلك
 حبي واقع اولدي الاشول كسمنه به كه اندن متكون اولدي و اندن متكون اولان مرأه در و تحقيق رجلك حبي
 واقع اولدي شول وجوده كه رجل اندن متكون اولدي و اول حقدري يعني رجل آنك اصلي اولان محبت الهيه
 اوزره ثابت ايكن آنك فرعي اولان مرأه به محبت الهيه ايله محبت ابتداي كندی نفسيله محبت ابتداي (فلهذا
 قال حب ولم يقل احببت من نفسه لتعلق حبه بربه الذي هو على صورته) (پس رجل محبت الهيه اوزره
 ثابت اولديغندن اوتري رسول عليه السلام حبيب ديدى كندی نفسندن احببت ديدى يعني جانب حقدن
 بكا تحبيب اولندي ديدى و ديدى كه بن محبت ايدم كندی نفسندن زيرا آنك حبي شول رب مطلقه
 متعلقه در كه اول آنك صورتي اوزره در * پس كنديسنك اصلي اولان حقه آنك محبتي ذاتيدر و اندن متفرعه
 اولان نسا به محبتي تحبيب الهيله واقعدر) (حتى في محبته لامرأته فانه احبها بحب الله اياه مخلقا الهيا) (حتى
 رجلك مرأه سنه محبتده رجلك محبتي ربه متعلقه در زيرا تحقيق رجل مرأه به محبت ابتداي الله تعالى شينك
 اكا حبي واسطه سيله تخلق الهيله تخلقدر اوتري زيرا رسول عليه السلام و آنك اعلى خلق عظيم نصي اوزره
 اخلاق الهيه اوزره ايدى قالت عائشة رضى الله عنها كان خلقه القرآن) يعني الله تعالى رجلى كندی صورتي
 اوزره خلق ايدوب اكا محبت ابتداي كند اوتري رجل دخی حب الهيه خلقيله متخلق اولوب حب الهيه ايله
 ظاهر اولديغندن اوتري حب الهيله اندن متكونه اولان مرأه به محبت ابتداي * پس رجلك مرأه به محبتي
 رجل طرفندن حب الهيه اولديني بود زيرا رجل صورتده ظاهر اولان محبت حب الهيدر ظهور و تخلق
 جهتيه و مرأه طرفندن حب الهيه اولديني بود زيرا مرأه دخی مظهر الهيدر زيرا صورت حتى رجلمه
 و صورت رجل مرأه ظاهر در پس حقل رجله و رجلك مرأه به حبي حقل كندی نفسنه جييدر) (ولما
 احب الرجل المرأة طلب الوصلة اي غاية الوصلة التي تكون في المحبة فلم تكن في صورة النشأة العنصرية اعظم
 و صلة من النكاح) (وقتا كيم تحبيب الهيله رجل مرأه به محبت ابتداي و صلتى طلب ابتداي يعني محبتده
 واقعه اولان و صلتك غايتن طلب ابتداي پس نشأت عنصر به صورتده نكاح حدن يعني جماعت اعظم و صلت
 واقع اولدي بوتقدري اوزره تكن قولي افعال نامده دن اولور و اعظم قولي مرفوع اولور آنك فاعلي اولور اوزره
 و و صلة قولي اضافه ايله مجرور اولور و جا ندر كه تكن قولي افعال ناقصه دن اولور و اعظم قولي منصوب اولور و تكن
 ايچون مقدم خبر اولقي و و صلة قولي مرفوع اولور مؤخر اولقي اوزره اي لم تكن في صورة النشأة العنصرية و صلة
 اعظم من النكاح يعني نشأت عنصر به صورتده جماعت اعظم و صلت واقع اولدي و نكاح قولي مجازدر

مسبب اوزره اسم سببي اطلاق ايتك باندندر) (ولهذا تم الشهوة اجزاء كلها) (ووصلت نكاحيه نك
 اعظميتندن اوتري حين و صلته شهوت رجلك جميع اجزاسنه عامه اولور و شهوت رجلك جميع اجزاسنه
 سرايت ايدوب رجل جميع اجزاسيله انده قاني اولور) (ولذلك امر بالاغتسال منه فعمت الطهارة كما عم الغناء
 فيها عند حصول الشهوة) (وشهوت عامه اولديغندن اوتري رجل مرأه به مباشرتي حالتده نكاح حدن
 اغتسال ايله امر اولندي * پس طهارت رجلك اجزاسنه عامه اولدي نه كيم شهوتك حصولي قتنده مرأه ده
 فناعام اولدي اجزاسنك بعضيسي حقل اشتغالده قالمدي * پس نشأت عنصر به صورتده اعظم و صلت
 حين وقاعده شهوتك حصولي قتنده رجلك مرأه ده قاني اولسيدر) (فان الحق غيور على عبده ان يعتقد
 انه يلتذ بغيره فظهره بالغسل ليرجع بالنظر اليه فين في فيه) (زيرا تحقيق حتى تعالى عبدي اوزره غيوردر كه
 عبد اعتقاد ايله كه تحقيق اول غير حقله ملتذ اولور يعني مرأه حقل غيري اولديني حالده عبد انكه ملتذ
 اولور ديوا اعتقاد اتمكندن حتى عبد اوزره غيوردر راضى دكادر كه عبد غير ايله ملتذ اولور و غير ايله التذاذي
 اعتقاد ايدوب پس حتى عبدي غسل ايله نظم پرايلدي تا كيم حقه رجوع ايله اكا نظرا اتمكله شول كسمنه ده كه
 انده قاني اولدي يعني شول مرأه كه شهوتك حصولي قتنده انده قاني اولدي حقه رجوع ايله و انده حقه
 ناظر اولوب قاني اوله پس حتى تعالى عبدي غير ايله التذاذي ايتك اعتقادى جنا يتندن غسل ايله تطهير ايلدي
 و غسل ايتك امر ابتداي و شيخ رضى الله عنه (ان يعتقد انه يلتذ بغيره) قولي ارباب عقايد ايچوندر كه
 مرأه به حقدن تميز ايدوب غير اعتقاد ايدور و اما عارف مشاهد كه جميع صورده حتى مشاهده ايدوب * پس
 اول اكل وجه اوزره حتى مرأه ده مشاهده ايدوب زيرا مرأه رجلك صورتي اوزره ظاهره در پس رجله
 نسبتله حقل فاعليت و مرأه نك صورتنه نسبتله انفعاليتن مشاهده ايدوب) (اذ لا يكون الا ذلك) (زيرا
 امر و شان طوعا و ياكرها حقه رجوعدن غيري واقع دكادر * پس رجل نشأت دنويه ده مرأه مظهرنده
 حقه رجوع ايدوب حتى انده مشاهده ايتك اكا ايدور) (واذا شاهد الرجل الحق في المرأة كان شهوده
 في منفعله) (پس جفكم رجل حتى مرأه ده مشاهده ايلسه و صلت حالتده حتى حقدن واسطه ايله حقدن
 منفعله در و حتى صورت انفعال ايله انده ظاهر در * پس حتى صورت منفعله ده ظهوري اعتبار ايله مشاهده
 ايدوب زيرا مرأه محل انفعالدر و دخی مرأه رجلك صورتي اوزره اولوب رجل انده ظاهر اولديغندن اوتري
 فاعله مشاهده ايدوب نه كيم نتيجده ظاهر اولور) (واذا شاهد في نفسه من حيث ظهور المرأة عنه
 شاهد في فاعله) (و جفكم رجل حتى كندی نفسنده مشاهده ايلسه مرأه نك اندن ظهوري حيثيتيله
 حتى فاعله مشاهده ايدوب مرأه به نسبتله زيرا رجلمدن مرأه ظاهر اولديني حيثيتيله مرأه فاعل اولور
 پس حتى كندی نفسنده صفت فاعليتله مشاهده ايدوب) (واذا شاهد من نفسه من غير استحضار صورة
 ما تكون عنه كان شهوده في منفعله عن الحق بلا واسطة) (و جفكم رجل حتى كندی نفسنده مشاهده ايلسه
 اندن متكون اولان شينك صورتن استحضار ايتديكي حيثيتيله يعني اندن متكونه اولان مرأه نك صورتن
 استحضار ايتديكي حالده رجلك شهودي بلا واسطه حقدن منفعله واقع اولور * زيرا بلا واسطه آنك نفسي
 حقدن منفعله در * پس كندی نفسنده حقل وجه اول اوزره شهوديدر و وجه ثاني اوزره منفعله شهوديدر كه
 نفسي بلا واسطه حقدن منفعله در) (فشهوده للحق في المرأة اتم و اكل لانه يشاهد الحق من حيث هو فاعل
 منفعله) (پس رجلك حتى ايچون واقع اولان شهودي مرأه ده اتم و اكلدر زيرا رجل حتى مرأه ده مشاهده ايدوب
 حتى فاعل و منفعله اولديني حيثيتيله حتى رجلمه فاعله ظاهر در و مرأه ده انفعاله پس رجلك صورتي مرأه ده
 ظاهر اولديني حيثيتيله حتى انده فاعل اولديني حالده ظاهر در پس حتى انده فاعل اولديني حيثيتيله مشاهده
 اولور و مرأه بغير واسطه رجلمدن منفعله اولديني حيثيتيله و واسطه ايله حقدن منفعله اولديني حيثيتيله و حتى
 انده صفت انفعاليه ايله ظاهر اولديني اعتبار ايله حتى انده منفعله اولديني حيثيتيله مشاهده اولور * پس
 مرأه ده حقل شهودي فاعل و منفعله واقع اولور و بوشود خاصة فاعله و ياخود خاصة منفعله اولان
 شهوددن اتم و اكلدر) (ومن نفسه من حيث هو متعلق خاصة) (و رجلك كندی نفسندن واقع اولان حقل
 شهودي خاصة رجل منفعله اولديني حيثيتيله * و مرأه به نسبتله كندی نفسنده شهودي خاصة فاعله واقع

اولور و شیخ رضی الله عنه بونده قسم ثالث ذکر فی که حقل فاعلمه شهودیدرتک ابدی زیر تقسیم اولده
 بوقسم ذکر (کادالت ایدر) (فامذ احب علیه السلام النساء لکمال شهود الحق فیهن ادلایا بعد الحق
 مجردا عن المواد ابدان الله بالذات غنی عن العالمین) (پس من اهد ده حقل شهودی اتم واکل ازلد یغندن اوتری
 رسول علیه السلام تحبیب الهیله نسیایه محبت ابدی نسیاده حقل کمال شهودندن اوتری واکل مظهر
 محمدین لابد در که اکل وجه اوزره انلرده حق مشاهده ایلله زیر احق مواددن مجرد اولدیغی حالده ابدان مشاهده
 اولمز * زیرا تحقیق الله تعالی بالذات عالمیندن غنیدر پس ذاتیله عالمینده مشاهده اولمز صغایله مواد
 عالمینده ظهوری اعتباریله مشاهده اولمز * پس نسیاده فاعل و منفعل اولدیغی حیثیله صفت فعلیه
 و انفعالیله ایلله ظهوری اعتباریله اکل شهود اوزره مشاهده اولمز پس انسان کامل حق نشأت عنصریه
 صورندن صورت نسیاده اکل وجه اوزره مشاهده ایدر و بوشهود ایلله نظر ندرده حاصلدر انسان ناقص نظر ندرده
 بوشهود یوقدر و بوشهود انسانک کالندن لازم اولان شهود د کادر و انلر کال اوزره اولوب ظهور کایله حقل
 انلرده ظهوری لازم کلز * پس انسان کاملده ظهور کایله اولان حقل ظهوری و شهود کایله حقل انده
 شهودی کبی د کادر غفلت اولغیه الا تحقیق نظر کاملده که سائر مظاهر کونیه عنصریه ده حق هر مظهرده
 مظهر حسیله مشاهده ایدر * پس نسیاده فعل و انفعال ایلله حقل ظهوری حیثیله اثر صورندن اکل وجه
 اوزره انلرده انی مشاهده ایدر) (فانذا کان الامر من هذا الوجه ممنوعاً ولم تکن الشهادة الا فی مادة فشهد
 الحق فی النساء اعظم الشهود واکل واعظم الوصلة النکاح) (پس بکنکم امر شهود بوجهله ممنوع اولسه
 یعنی حق مواددن مجرد اولدیغی وجهله اکل شهودی ممنوع اولسه و شهود حق ماده منز واقع اولسه حقل
 صورت طبیعی و عنصریه مواد نده تجلی ظهوری اعتباریله پس حقل نسیاده شهودی اعظم واکل شهوددر
 واعظم وصلت دخی نکاحدر یعنی وقاعد وجه مذکور اوزره) (وهو نظیر التوجه الالهی علی من خلقه
 علی صورته لخلق فی نفسه) (وفی بعض النسخ فیری فی صورته بل نفسه) (فموا و عدله و نفع
 فیه من روحه الذی هو نفسه فظاهر خلق و باطنه حق) (ووقع توجه الهی نظیریدر یعنی حقل محبت الهیه
 ذاتیه سندن منبعث اولان اکل توجهی نظیریدر شول کسمنه به که حق تعالی ائی کندی صورتی اوزره خلق
 ایدر تا کیم اکا خلیفه اوله پس حق تعالی اکل مظهر ندرده کندی نفسی مشاهده ایدر پس انی تسویه و تعدیل
 ایلدی و کندی روحندن که اکل نفسیدر انده نفع ایدر) (فانما سوبته و نفعته فیه من روحی) پس کندی صورتی
 اوزره خلق ایدر کی آدمک ظاهری خلقد و باطنی حقد زیرا روح الهی نفس رحماندر پس وقاع توجه
 الهی نظیریدر که رجل اکل واسطه سیله کندی صورتی مثلی اظهار ایتک استر بلکه ابوالبشر اولان آدمک
 خلق ندرده اولان خلق اکل خلقی ایچون واقع اولان توجه الهینک مظهری وقاعد زیرا انلرک صور بشریه
 عنصریه لری اکل قنده متعینه و ظاهره اولور که محبت الهیه ایلله ارادت الهیه بر خلقه نکل خلقه توجه
 ایدر که اول محبت بر رجلک مظهر ندرده ظاهر اولوب خلیفه حق اظهار ایتکچون وقاعه توجه ایدر) (ولهذا
 وصفه بالتدبر لهذا الهيكل فانه تعالى يدبر الامر من السماء وهو العلوي الارض وهو اسفل السافلین
 لانها اسفل الارکان) (وانسانک ظاهری خلق و باطنی حق اولدیغی اجلدن اوتری الله تعالی انسانی بوهیکل
 ایچون که مجموع عالمدر تدبیر ایلله وصف ایلدی زیر تحقیق الله تعالی امر وجودی تدبیر ایدر سماندن و سماعلوردر
 یعنی اسماء الهیه علویه دن فیض وجودی ارضه استنزال ایتکله و ارض اسفل سا فلیندر زیر ارض جمیع
 ارکانک اسفلدر پس سما اسمادن فیض الهیله ارض امکانده اولان صور انفعالیله عالمی تدبیر ایدر و حق
 انسانک باطنی اولوب انسان اکل صورتی اوزره مخلوق اولغله حقل خلیفه سی اولور * پس انسان صورت الهیه
 اسمائیة فعلیه بی و صورت کونیه مکانیه انفعالیله بی جامع اولغله حضرات اسمائیة دن فیض الهی بی قوابل
 امکان ارضه استنزال ایتکله امر وجودی تدبیر ایدر و نشأت انسانیه ده بصورت رجلدر که علودر و ارض
 صورت من اهد در که سفلدر * پس حق فیض علوا اولان رجلدن سفل اولان من ایه استنزال ایتکله امر وجود
 انسانی تدبیر ایدر و شیخ رضی الله عنه بونده نکاحات خسه کایله الهیه به اشارت ایدر که عوالم معنویه
 و روحیه و نفسیه و مثالیه و حسیه التاجنی موجه در زیر نکاحات خسه که آنلره حضرات خمس و عوالم

خمس دیر ذات اجدیه ایچون عالم شهادیه که فعل و انفعال صور ندرده آخر عوالم اولان عالم حسد و تنزلات
 الهیه در نکاحه تشبیه اولغله نکاحات خسه دیر و حال بوکه حقیقت واحد فعل و انفعال صور ندرده
 ظاهر در ظاهری عالم و باطنی حقد و بوحقیقه تک باطنی ظاهر فی تدبیر ایدر و فی الحقیقه حق ظاهر و باطندر زیرا
 تنزلات الهیه ذات اجدیه ایچون تعینات و شئوندر صور اسمائیة ده که صور متأثرة کونیه ده مؤثره در * پس
 تنزلات اولکسی اعیان ثابتة غیر مجعوله صورنده ذاتک تجلیسیدر و ایکنجیسی عالم معانیدن تعینات
 روحیه به که عالم ارواحده اولان تنزلدر و اوچنجیسی تعینات نفسیه به اولان تنزل که نفوس ناطقه عالمدر
 و درنجیسی تنزلات مثالیله در که من غیر ماده تجسده و متشکله و متمثلدر و بوعالم مثالدر و بشنجیسی عالم
 اجسام ماده و عالم حس و شهادتدر و تنزلات اربعه متقدمه من اتب غیدر انلردن اسفل اولان اعلی ایچون
 نتیجه کیدر که فعل و انفعال ایلله حاصلدر * پس بوندن اوتری تنزلات الهیه نکاحات ایلله تشبیه اولاندیر
 (وسماهن بالنساء وهو جمع لا واحد له من لفظه ولذلك قال علیه السلام حجب الی من دنیاکم ثلاث النساء
 ولم یقل المرأة فرأی تأخرهن فی الوجوه فان النساء هی التأخیر قال تعالی انما النسی زیادة فی الکفر والبیع
 بنسبة یقول بتأخیر) (ورسول علیه السلام نسائی نساء اسمیله تشبیه ایدر و نساء لفظی جمعدر که لفظندن
 اکل ایچون واحد یوقدر و رسول علیه السلام بوندن اوتری یعنی نسا وجودده رجلدن متأخره اولد یغندن
 اوتری و یاخود بوقول اندن صادر اولان اول نسائی نساء ایلله تشبیه ایتد یکندن اوتری حجب الی من دنیاکم
 ثلاث النساء) دیدر یعنی سزل دنیا کردن اوچ شیتک محبتی جانب حقدن بکا تحبیب اولندی بریسی نسیادر
 پس رسول علیه السلام نسیادر دیدر و من اهد در دیدر پس نسیانک وجودده رجلدن متأخر لرن رعایت ایدر
 لسان اشارت ایلدی زیر تحقیق نساء تأخیردر الله تعالی قرآن عظیمده (انما النسی زیادة فی الکفر) دیدر یعنی
 تأخیر کفرده زیاده در دیکدر و لذلك البیع بنسبة دیلور یعنی قائل بتأخیردیر پس رسول علیه السلام لسان
 اشارت ایلله تأخیر معنای رعایت ایتکله نسائی نسا ایلله تشبیه ایدر (فلذلك ذکر النساء) یعنی وجودده
 نسیانک تأخیری ملاحظه سندن اوتری رسول علیه السلام نسائی ذکر ایلدی) (فاحبهن الی بالمرتبة) (پس
 رسول علیه السلام تحبیب الهیله نسیایه محبت ایدر الامر ته ایلله که اول مرتبه (والرجال علیین درجه)
 قولنده اولان درجه در که من اهد رجلک صورتی اوزره رجلدن مخلوقده در و بر درجه اندن نازلدر و اول درجه
 رجلدن اکل انفعالی درجه سیدر) (وانهن محل الانفعال) و تحقیق نسا صور نوعیه بشریه ایچون محل انفعالدر
 رجلدن نوع بشر انلر ایلله ظاهر اولور و الله تعالی نکل محبتی معرفت الهیه به متعلقه اولدی و معرفت الهیه نوع
 بشر ایلله حاصلدر پس نوع بشرک وجودی حب الهیله ظاهر در پس محل انفعال و محل ظهور نوع بشر اولان
 نسیایه حب الهی متعلق اولدی و رسول علیه السلام محبتی محل انفعال اولان مرتبه دن اوتری متعلق اولدی
 (فهن له كالطبیعة للحق التي فتح فيها صور العالم بالتوجه الارادی والامر الهی الذی هو النکاح فی عالم الصور
 العنصریه و همة فی عالم الارواح النورية و ترتیب مقدمات فی المعانی للنتاج و کل ذلك نکاح الفردیه الاولى
 فی کل وجه من هذه الوجوه) (پس نسا رجل ایچون طبیعت کیدر حق ایچون ایلله طبیعت که الله تعالی توجه
 ارادی و امر الهیله صور عالمی انده فتح ایلدی که اول توجه الهی و امر الهی صور عنصریه عالمینده نکاحدر
 و ارواح نوریه عالمینده هم قدر و التاج ایچون معانیده ترتیب مقدمات در بونک کایسی فردیت اولینک نکاحیدر
 بوجوه دن هر بر وجهده یعنی نسا رجل ایچون صور بشریه بی اندرده فتح ایتک ایچون طبیعت کیدر حق
 ایچون زیر ارجل نسیاده صور بشریه بی فتح ایدر و صور بشریه انلرده ظاهر اولور ته کیم طبیعت حقل
 ظاهری و حق طبیعتک باطنی اولوب حق توجه ارادی و امر الهیله نفس رحمانیله صور عالمی طبیعتده فتح
 ایدوب خلق ایدر و توجه ارادی و امر الهی صور عنصریه عالمینده نکاحدر که عالم عنصرده اولان صور اکلله
 فتح اولور و ارواح نوریه عالمینده هم قدر و ارواح اکلله مفتوحه اولور و عالم معانیده التاج معانیدر زیر اصور
 معانی ترتیب مقدمات ایلله ظاهر اولور و وجوده مذکورده دن هر بر وجهده ظاهر اولان صورک کایسی فردیه
 اولینک نکاحی یعنی فردیه اولی که ذات و ارادت و قولدر اکل اجتماعنه و نکاحنه راجعدر و اندن مفرعدر که
 ذات و ارادت و قول حق اولان فردیه ثلثه ایلله ظهور و اظهار حاصل اولدیغی کبی وجوده مذکورده دن واقع اولان

اسماج اول فردیت اوزره مبتدیه در یعنی صور عصر به ده نکاح ایلد و عالم ارواحه همتله و عالم معانیده ترتیب
مقدمات ایلد ظهور ثلث اوزره در) (فن احب النساء علی هذا الحد وحب الهی ومن احبهن علی جهة
الشهوة واطبیعة خاصة نقص علی هذه الشهوة فكان صورة بلاروح عنده وان كانت تلك الصورة فی نفس الامر
ذات روح و لکنها غیر مشهوده لمن جاء لامر أنه اولانی حیث كانت مجرد الالتهاد) (پس شول کسنه که بوجد
اوزره نسیایه محبت ایلد که رسول علیه السلام اول حد اوزره محبت ایلدی و اول حد نسانک محل انفعال
اولد قریدر و مظهر ظهور حق اولد قریدر پس انک حی حب الهیدر یعنی حقه محبت ایدروا نکلده ملتد اولور
و برکسنه که نسیایه خاصه شهوت طبیعییه اوزره محبت ایلد بوشهوتک علی انده ناقص اولور و کندیسی دخی
اول علامه ناقص اولور زیرا اول شهوت و محبت حب الهی صورتی اولدیغن ادرالک ایتدی و کیمک ایلد التذاذ
ایتدیکن بلدی پس نسیایه انک حی و انرا ایلد التذاذی انک قنده روحسز بر صورت اولدی و اگر چه کیم اول
صورت نفس امر ده ذات روح و حد حب الهیله ناظر اولان کسنه نک نظر نده و لکن اول صورت مشهوده دکادر
شول کسنه ایچون که مر آه سنه و یا ملوک سی اولان انی به مجرد التذاذ ایچون مباشرت ایتسه مر آه و یا خود انی
نه حیثیت اوزره واقع اولور سه (نساؤکم حرثکم فآخرکم اونی شتم) و جائزدر که (حیث کانت) قولی انی
قولنه خاصه متعلق اوله یعنی دیمک اولور مر آه منکوحه سنه مباشرت ایتسه و یا خود مطلقا انی به مباشرت
ایتسه کرک انی انک منکوحه سی اولسون و کرک ملوک سی اولسون پس مجرد التذاذ ایچون انده مباشرت
ایتسه بوقدر اوزره مجرد قولی جاء قولنه متعلق اولور و کانت قولنه دخی متعلق اولی جائزدر پس کانت
قولنک ضمیری شهوت راجع اولور یعنی مر آه سنه و یا خود انی به مباشرت ایتسه شهوت مجرد التذاذ ایچون
اولدیغی حیثیله (ولکن لا یدرک لمن) (ولکن ادرالک انک کیمه محبت ایدروکیمک ایلد التذاذ ایدر یعنی اگر چه کیم
اول صورت حب الهی صاحبی نظر نده دی روحدر و لکن انی به مجرد التذاذ ایچون اتیان ایدن کسنه نک
نظر نده اولدی روح اولان صورت انک مشهودی دکادر زیرا انک روحی حب الهی و التذاذ الهیدر پس انک
قنده صورت بی روح اولور * پس مجرد شهوت طبیعییه ایلد التذاذ ایدر و کیمک ایلد التذاذ ایدر و کندیسنده
التذاذ ایدن کیمدر ادرالک انک و اما ابواب حب الهی نظر نده پس صورت ذی روحدر زیرا انک عرفاد که انک
مظهر نده التذاذ ایدن کیمدر و نسا مظاهر نده کیمک ایلد التذاذ ایدر) (لجهل من نفسه ما یجهل الغیر منه
ما لم یسمه هو بلسانه حتی یعلم) (لجهل قولنده ضمیر فاعل لمن جاء) قولنده من قولنه عائددر و ما الذی
معنایسنه در و منه ضمیری جهل قولنک فاعله عائددر یعنی دیمک اولور علی جهة الالتهاد نسیایه مباشرت
ایدن کسنه کندی نفسندن جاهل اولدی شول شیئی که غیر اندن انی جاهل اولدی یعنی کندی نفسی مظاهر
الهیه دن بر مظهر اولدیغن بیلدی و انک صورتی اوزره مخلوقه اولان مر آه بی جاهل اولدی * پس مر آه
مظهر نده التذاذ کیمک ایلد و اقدر و ملتد اولان کیمدر بیلدی و کندیسی کیمک ایلد التذاذ ایتدیکنی جاهل
اولدیغی کبی غیر دخی اندن جاهلدر مادامکه اول کندی لسانیه انی تسمیه ایتیه تا کیم غیری عالم اوله
یعنی انک جماعیه التذاذ ایتدیکن غیر بیلز اول جماع ایلد تسمیه ایتدیکن التذاذ ایدوب تسمیه ایتیمجه زیرا
انک ذوقنده غیرک ذوق بوقدر پس غیر اهل کشف و معرفت اولدوره انک نظر نده بونک التذاذی وجهینه
قابلدر اگر حب الهی اربابندن ایتسه نسا مظهر نده حقله التذاذ ایدر و اگر شهوة طبیعییه اصحابندن ایتسه
جماع ایلد التذاذ ایدر * پس کیمک ایلد التذاذ ایتدیکنه غیرک علی بوقدر اول تسمیه ایتیمجه پس انک
اعلامیه عالم اولور که جماع ایلد التذاذ ایدر و یا خود جماع ایلد التذاذ ایدن کسنه حب الهی ایلد ملتد اولدیغی
فرض اولنددر پس غیر انک حب الهیله التذاذ ایتدیکن اندن جاهلدر شهوت طبیعییه ایلد التذاذ
ایتدی ظن ایدر مادامکه اول کسنه کندی لسانیه حب الهیله التذاذ ایتدیکن کاتسمیه ایتیه تا کیم
انک اعلامیه عالم اوله) (کما قال بعضهم) (صح عند الناس انی عاشق * غیران لم یعرفوا عشقی لمن) (نه کیم
اهل حب بعضیسی ایتدی ناسک قنده صحیح اولدی که تحقیق بن عاشق و انلر بن عشقی بیلدیر و لکن
بنم عشق کیمدر بیلدیر و قائل بویته اشارت ایدر که خلق ظن ایدر که بن مخلوقه عاشق و لکن بنم عشق
مخلوق مظهر نده ظاهر و متجلی اولان حقه در پس انلر بنم عشق کیم اولدیغن بیلدیر) (کذلک هذا احب
الالتهاد

الالتهاد فاحب المحل الذي يكون فيه وهو المرأة ولكن غاب عنه روح المسئلة فلو علمها لعلم بمن التذ من التذ
وكان كاسلا) (اول غیر کبی نسیایه شهوت ایلد مباشرت ایدن بوجمل دخی التذاذ محبت ایتدی پس شول محله
محبت ایتدی که التذاذ انده واقع اولور و اول محله مر آه در و لکن مسئلة نک روحی اندن غائب اولدی و مسئلة اول
رجل مظهر حق اولدیغیدر و مر آه دخی انک صورتی اوزره مخلوقه اولوب مظهر حق اولدیغنک معرفتیدر
پس بومعرفت اندن غائب اولدی و محل التذاذ اولان مر آه به الحق محبت ایتدی پس اگر مسئلده بی عالم اولدی
البتة عالم اولور دی که کیمک ایلد التذاذ ایدر و التذاذ ایدن کیمدر و علم و شهودده کامل اولور دی یعنی عالم
اولور دی که مر آه مظهر نده حقله التذاذ ایدر و کندی مظهر نده التذاذ ایدن حقدرو علم شهودده کامل اولور دی
زیرا کندی مظهر نده حتی فاعل و مر آه مظهر نده حتی فاعل و منفعل مشاهده ایدر) (و كما نزلت المرأة عن
درجة الرجل بقوله وللرجال عليهن درجة نزل المخلوق على صورة عن درجة من انشاء على صورته مع كونه
على صورته) (وتنه کیم مر آه رجل درجه سندن نازل اولدیس الله تعالینک و للرجال عليهن درجة قولیه یعنی
بوقول ایلد مر آه انک رجل درجه سندن نزولی ثابت اولدی صورت اوزره مخلوق اولان انسان نازل اولدی حقل
درجه سندن که انک کندی صورتی اوزره انشاء ایلدی انسان حقل صورتی اوزره مخلوق ایکن یعنی انسان
حقل صورتی اوزره مخلوق ایکن بر درجه آندن نازل اولدی نه کیم مر آه رجلک صورتی اوزره مخلوقه ایکن
رجلدن بر درجه نازلدر) (فكذلك الدرجة التي تميز الحق بها عنه) (ای عن الرجل) (كان الحق غنيا عن العالمين
و فاعلا اوله) (پس اول درجه که حق انکله رجلدن متمیز اولدی اول درجه ایلد حق عالمیندن غنی اولدی
و فاعل اول اولدی زیرا حق لاتعین ایلد و اطلاق ذاتیسیله رجلدن متمیز اولدی و رجل تعین ایلد و وجود ده حقه
افتقار ایلد حقدن متمیز اولدی و حق اطلاق ذاتیسی درجه سیله عالمیندن غنی اولدی زیرا اول درجه کثرت
اولان عالمین منزهدر و درجه ثانیه که رجلک حقیقی اولان لاتعین اول درجه سیدر حقل انده تعینی
حسبیه کثرت نسبییه دن حق تنزیه اولغز) (فان الصورة فاعل فان قاله الاولية التي للحق) (زیرا تحقیق
حقیقت کایه انسانییه اولان صورت که تعین اولد فاعل نایددر پس حق مطلق ایچون اولان اولیت انکیچون
بوقدر زیرا حقل اولیتی اولیت ذاتیه در و حقل صورتی اولان انسانک اولیتی تعین و اولیت غیبیه علمیه در
و انسان حقل صورتیه و خلیفه حق اولغله عالم فاعل نایددر یعنی حقل فاعلی ایچون مرتبه ثانیه در * پس
من بونده فاعلینک وجودی توهم ایتیه سن زیرا حق غناء ذاتیسندن ذاتیه فاعل اولد که انسانی کندی
صورتی اوزره خلق ایتدی و انک صورتیه فاعل نایددر که انده تعینی حسبیه انما و صفاته صور کونییه بی
فاعلدر پس انسان صورت حق اوزره مخلوق اولغله درجه صورتیه حق مطلقدن متمیزدر تعینی اعتبار ایلد
انکیچون اولیت ذاتیه و جوییه بوقدر) (فتميزت الاعيان بالمراتب) (پس اعیان غیبیه اولاستعدادات غیبیه
غیر جمعوله حسبیه مراتب علمیه ذاتیه ایلد تعین اولد تمیز سیله بری برندن متمیز اولدی درجه لاتعین ایلد حق
انلر دن متمیز اولغله و اعیان وجودیه کونییه دخی مراتب غیبیه و اعیان ثابته حسبیه بری برندن متمیز
اولدی سعت و قابلیتده و مظهریت حقه زیرا حق درجه لاتعین ایلد و غناء ذاتیه انک صورتی اوزره مخلوق
اولان آدمین متمیز اولدی و آدم دخی اول صورتیه اندن متمیز اولدی که اول صورتیه اولیت صاحبی دکادر کذلک
رجل انک صورتی اوزره مخلوقه اولان مر آه دن بر درجه ایلد متمیز اولدی و مر آه دخی اول درجه ایلد اندن
متمیز اولدی پس وجود واحد حق درجه رجلده و درجه مر آه ده متعین اولدی و لکن هر برسنک مرتبه
خاصه سی و حقیقت متعینه سی حسبیه متعیندر که درجه رجلده فاعلی ایلد و فاعلی تقدیم ایتیمکه و درجه
مر آه ده انفعالی ایلد و منفعلی تأخیر ایتیمکه پس اعیان علمیه غیبیه و اعیان وجودیه خارجیه اوزره فیض
اقدس و حضرت الوهیده متعین اولان فیض مقدس علی السویه تجلی ایدر و لکن اعیانک قابلیتی و استعداد
و مظهریتی حسبیه تجلی ظهور ایدر پس اعیان بری برندن متمیز اولور) (فاعطی کل ذی حق حقه کل عارف
پس هر عارف که حقایق و مراتبه و اقدر هر ذی حق اولان عینه حقنی اعطا ایدر یعنی حق تعالی هر عینه
انک استعدادی حسبیه انک حقنی اعطا ایتدی کبی عارف کامل دخی هر شئیک حقنی اعطا ایدر و انک
مظهریتی حسبیه انک اوزره حکم ایدر و بری برندن انلری تمیز ایدر و هر عین حسبیه انده حتی مشاهده

ایدر) فلذا كان حب النساء لمحمد صلى الله عليه وسلم عن تحبيب الهی وان الله اعطى كل شئ خلقه وهو عين حقه
فما اعطاه الا باستحقاق استحققه بمسماه ای بذات ذلك المستحق) (پس عارف شحق هر شئی حقنی اعطا
ابتدیکندن اوتری نسانک حی محمد صلی الله علیه وسلم تحبیب الهیله واقع اولدی و تحقیق الله تعالی هر شئیله
انک خلقنی اعطا ایلدی یعنی هر عینه انک مرتبه سی حبیبله حقیقتی و عینیه مستحقه اولدیغی حصه
معینه سی اعطا ایلدی و هر شئی که الله تعالی اکا اعطا ایلدی انک حقیق در که حقیقتی و عین ثابته سیله ای
مقتضی در * پس الله تعالی هر شئیله انک حق اولان خلقنی اعطا ایلدی الاستحقاق جهنیه که اول شئی
مسما سیله اکا مستحق اولدی یعنی اول شئی مستحق ذاتیه و عینیه اکا مستحق اولدی پس رجلا من منفعله اولان
مرتبه ایله انفعاله درجه تاخرده و نسانک مظهر نه صفت محبوبیه تجلی ایدوب جذب قلوب رجالی و رجالک
اندره میل اندره اعطا ایلدی و انک صورتی اوزره مخلوق اولان رجله که فاعل ثانی در فاعلیتیه مرتبه اوزره
تقدمه اولان حقنی و مرتبه محبتی اکا اعطا ایلدی و حقیقت امری عارف اولان رجله کلامه منوره حق و حقه
التذادی اعطا ایلدی که انک خلقنی و حق در زیر کلامه حق مشاهده در پس کلامه حقه ملتذا و لور و صور عالمه حق
عارف اولیان رجل جاهله خلقنی اعطا ایلدی که مجرد محل ایلله انک التذادی صورتی در که انک قنده انک روحی
پوقدر پس عارف کل اولان محمد صلی الله علیه وسلم انک حق اولان حب نسایی اعطا ایلدی و اول دخی تحبیب
الهیله انسانک حقنی اعطا ایدوب اندره محبت ایلدی) (و انما قدم النساء لانهن محل الانفعال كما تقدمت
الطبیعة علی من وجد منها بالصورة و ليست الطبيعة علی الحقيقة الا النفس الرحانی فانه فیها انتفعت صور العالم
اعلاه واسفله لسیریان النفخة فی الجوهر الهیولانی فی عالم الاجرام خاصة) (ورسول علیه السلام حدیث
مذکورده نسایی تقدیم ایلدی طیب ایلله صلواته قره العین اوزره زیر تحقیق نسا محل انفعاله و محل انفعال
اولان نسا اصل وجود نوع انسانیدر و طیب ایلله صلواته قره العین لوازم انسانیه دندر نه کیم طبیعت تقدم
ابتدی صورت معقوله سیله آندن موجوده اولان شئی اوزره و طبیعتدن ظاهره و موجوده اولان صور عالمدر
پوقدر اوزره بالصورت قولی که تقدمت قولنه متعلق اولور و وجوده قولنه دخی متعلق اولی جائزدر یعنی
نه کیم طبیعت تقدم ابتدی صورت ایلله اندن موجود اولان شئی اوزره زیر صورت خارجیه ایلله طبیعتدن
موجوده اولان اشیا صورت ایلله موجوده در و صورتدن قطع نظر ذهنی ایچون ثابته دره شلا اسماء الهیه کبی
ذات حقه ثابته در و حضرت علیه ده متعینه در و انک صورتی طبیعتده ظاهره در و جمیع صور ایچون
طبیعت هیولی کبیردر پس صور اسماء الهیه و صور امکانیه وجودیه نفس رحانیله طبیعتده ظاهره در
ولست الطبيعة قولی یعنی و حال بوکه طبیعت حقیقت اوزره نفس رحانیندن غیری دکدر زیر تحقیق شان
بودر که نفس رحانیله عالم اعلانک و عالم اسفلک صورتی منتفخه اولدی و انده ظاهره اولدی نفخه رحانیله جوهر
هیولانیله خاصه عالم اجرام حقه سریان ابتدیکندن اوتری زیر نفس رحانی جوهر هیولانیله سریان
ابتدیکندن اوتری بروجله جوهر هیولانی و ساطیه صور عالم نفس رحانیله ظاهره اولور و بروجله نفس
رحانی صور عالمی حاملدر و صور عالم جوهر هیولانی اولان طبیعتده ظاهره اولور * پس بحسب الظاهر
اگرچه کیم طبیعت مبدأ وجود اولان عقل اول مرتبه سندن مرتبه ثالثه در و لکن علی الحقیقه طبیعت نفس
رحانیله عینیدر زیرا امر معقول اولان طبیعتک وجودی نفس رحانیله موجوددر و طبیعت نفس
رحانیله ظاهریدر و نفس رحانی طبیعتک باطنیدر پس طبیعت نفس رحانی ایچون و صورت حق ایچون
شئیک صورت ظاهره سی کبیردر * پس نفس رحانی عالم ارواح علویه و عالم اجسام سفلیه و اسماء الهیه و حقایق
فعلیه و جوییه و مظاهر کونیه و قوایل انفعالیه امکانیه صورتی شاملدر پس نفس رحانیله ظاهره مرتبه سی
اولان طبیعت مرتبه سنده صور مذکورده نفس رحانیله عینی اولدیغی اعتبار اوزره نفس رحانیله ظاهره
اولور و وجه آخر اوزره نفس رحانی صور فعلیه الهیه و صور انفعالیه کونیه ناک القاسمی سبیلله صور مذکورده
طبیعتده ظاهره اولور زیر طبیعت محل انفعاله در رجل ایچون مرتبه محل انفعال اولوب صور اولاد انده
ظاهره اولدیغی کبی و وجه آخر اوزره صور عالم نفس رحانیله ظاهره اولور زیر نفس رحانی صور عالم ایچون
جوهر هیولانی کبیردر و طبیعت صور الهیه و کونیه ایچون حقیقت فعاله در نفس رحانیله قاعلیات

اسماءیه و انفعالیات اعیان قابله صورتی فعاله در پس طبیعت بروجله فاعله و بروجله منفعله در و لکن عالم
اجرام صورتی خاصه اظهار ایتیمکچون نفخه رحانیله جوهر هیولانی اولان طبیعت مقیده سریان ایدر
و عالم اجرام صورتی عین طبیعت اولان نفس رحانیله ظاهره اولور) (و اما سریانها لوجود الارواح النورية
والاعراض فذلك سریان آخر) (و اما نفخة الهیه ناک ارواح نوریه ایچون و اعراض ایچون سریان پس اول
سریان سریان آخر در زیر نفخة الهیه جوهر روحانیله اولان طبیعت مطلقه ده هیولانی جسمیدن مجرد
اولدیغی حاله سریان ایتیمکله ارواح نوریه ایچون ایدر و لکن اعراضک ایچادی نفس رحانیله مظهری
اولان طبیعت عرضیه واسطه سیله واقعدر پس وجه مذکور اوزره طبیعت صورت معقوله سیله آنده
موجوده اولان صور اوزره تقدم ایتیمک کبی نسا دخی محل انفعال اولغله صور نوعیه بشریه کالیله ایچون که
معرفت الهیه و ظهور و اظهار الهی انک ظاهره و موقوفدر رسول علیه السلام انکری تقدیم ایلدی) (ثم انه
علیه السلام غلب فی هذا الخبر التأيید علی التذکیر لانه قصد التهمم بالنساء فقال ثلاث ولم يقل ثلاثة بالنساء الذي
هو العدد الذکران) (یعنی رسول علیه السلام نسایی تقدیم ایتیمک کد نصکره بوخبرده تائیدی تذکیر اوزره تغلب
ایلدی زیر تحقیق رسول علیه السلام نسا به تمیمی قصد ایتیمک پس ثلاث دیدی و ثلاثه دیدی شول هاله که
عدد ذکران ایچون مخصوصدر) (اذوفها) (وفی بعض النسخ اذفها) (ذکر الطیب وهو مذکر و عادة
العرب تغلب الذکر علی التأنیث فتقول القواطم و زید خرجوا و الا تقول خرجن فغلبوا الذکر و ان كان
واحد اعلی التأنیث وان کن جماعة و هو عربی) (زیرا ثلاث ده طیبک ذکر و وارد و حال بوکه طیب مذکر در
و عربک عادی تذکیری تائید اوزره تغلب ایتیمکدر * پس عرب القواطم و زید خرجوا در صیغه تذکیر ایلله
و دیمز که القواطم و زید خرجن صیغه تائید ایلله پس عرب تذکیری تغلب ایلدی و اگرچه کیم تذکیر
واحددر تائید اوزره و اگرچه کیم نسا جماعت ایلله و حال بوکه رسول علیه السلام عربیدر رافضی فحشاء
عربدر پس قیاس بوایدی که بونده دخی تذکیری تائید اوزره تغلب ایلله) (فراعی النبی صلی الله علیه وسلم
المعنی الذی قصد به فی التحبیب الیه مالم یکن یؤثر حبه) (قصد قولی مفعول ایچون مینیدر و قائم مقام فاعل
ضمیری نبی به راجعدر و به ضمیری معنایه راجع اولور و الیه ضمیری نبی به عائد اولور و مامو صوله در التحبیب
قوانک مفعولیدر و وجه ضمیری اسم موصوله عائددر و موصوله مفعولیه مضاعفدر یعنی نبی علیه السلام بغیرها
ثلاث قولیه شول معنایی رعایت ایلدی که اول معنی سبیلله نبی علیه السلام جانب حقندن اکا شول شئیک
تحبیبده قصد اولدی که اول شئیک حبیبی کندی نفسیه مؤثر اولدی یعنی شول معنایی رعایت ایلدی که
اول معنادن اوتری جانب حقندن نسانک اکا تحبیبده اول قصد اولدی که اندره اول حی رسول علیه السلام
کندی نفسیه مؤثر اولدی و بوجه اوزره قصد ضمیری معنایه راجع اولی و به ضمیری نبی به راجع اولی
جائزدر یعنی رسول علیه السلام شول معنایی رعایت ایلدی که جانب حقندن اول معنی رسول علیه السلام
ایلله قصد اولدی نسانک تحبیبده یعنی نسانک رسول علیه السلام تحبیبده و نسانک محبتی انک قابله القاسمده
اول معنی قصد اولدی و اول معنی بودر که نسا امدروام اصلدر یعنی حقیقه الحقایق در و قصد قولی فاعل
ایچون مبنی اولوب ضمیری نبی به راجع اولی و به قولنده باز انده اولوب ضمیر معنایه راجع اولی جائزدر یعنی نبی
علیه السلام شول معنایی رعایت ایلدی که حق طرفندن شول شئیک اکا تحبیبده اول معنایی قصد ایتیمک
اول شئیک حبیبی کندی نفسیه اختیار ایتیمک یعنی حبیب الی قولنده نسانک حقندن اکا تحبیبده اول معنایی
قصد ایتیمک نسانک حبیبی کندی نفسیه اختیار ایتیمک بلکه تحبیب الهیله انک محبت ایلدی * پس پوقدر
اوزره رعایت ایتیمک معنی حقندن نسانک اکا تحبیبی قابله حقندن حبیبک القاسمدر و جائزدر که مالم یکن قولنده
مال الذی معنایه اولوب المعنی قولی ایچون صفت اوله ای رای المعنی الذی لم یکن النبی یختار حبه لهن بقصد
بل یحبهن بتحبیب الله یا هن له) (فعلمه الله مالم یکن یعلم رکان فضل الله علیه عظیما) (پس الله تعالی رسول
علیه السلامه تعلیم ایلدی شول شئی که رسول علیه السلام ای عالم دکل ایدی یعنی نسایی اکا تحبیب ایتیمکله
انسانک اصل و ام اولدقرن و محل انفعال اولدقرن اکا تعلیم ایلدی که ای عالم دکل ایدی و رسول علیه السلام
اوزره الله تائیدک فضل عظیم اولدی و اول فضل عظیم اولدیغی بودر زیر الله تعالی نسانک حبیبی انک قابله القا

اینگاه انسانک اصل و حقیقت اولدیغی عارف اولدی * پس رسول علیه السلام بومعنایه اشارت ایلدی))
 فقلب التأیث علی التذکیر قوله ثلاث بغیرها فاعلمه صلی الله علیه وسلم بالحقائق وما اشد رعايته الحقوق) پس
 رسول علیه السلام تأیثی تذکیر اوزره تغلیب ایلدی بغیرها ثلاث قولیه پس رسول الله صلی الله علیه
 وسلم حقایقه علمدرو حقوق ایچون انک رعایتیه اشد در که هر شیک حقیقی اعطا ایلدی یعنی رسول علیه السلام
 اشیانک حقوقی رعایتیه شدید و علم حقایقه فرید و وحید اولدیغندن اوتری ثلاث قولی بغیرها صیغه
 تأیث ایلد ایراد ایلدی زیرا جمیع اشیانک اصلی امدد زیرا امدن فروع متفرعه اولور قال الله تعالی وخلق منها
 زوجها وبث منهما رجالا كثيرا ونساء * پس ام مؤثر در واندن مخلوقه اولان نفس واحده دخی مؤثیه در وکذلک
 جمیع اصولک اصلی که انک فوقنده فوق یوقدر حقیقتله تعبیر اولور و حقیقت مؤثر در وکذلک عین واحده
 وذات واحده دخی مؤثر در پس رسول علیه السلام تکلیفیدن مرادی نسا حالته اعتقاد زیرا انکرده معنای
 اصاله حاصلدر طبیعتده بلکه حقیقتده معنای اصاله حاصل اولدیغی کبی زیرا ام اولان حقیقت اگرچه کیم
 معنی جهتیه کل ایچون ابددر زیرا فاعل مطلقدر و لکن فعل ایلد انفعال بیننی بالذات جامعه اولمغه امدد زیرا
 صورت منفعلده عین منفعلدر و صورت فاعلده عین فاعلدر زیرا حقیقتله تعین ایلد لاتعین بیننده جمعی
 مقتضیه در پس اول حقیقت واحده ذکر واثی دن هر متعینده متعینده درسته کیم حقیقتله هر متعیندن منزله
 واول حقیقت واحده تعین اول ایلد متعینده اولدیغی حیثیتله پس عین واحده در که فعل و انفعال و ظهور
 و بطون بیننده استوا واعتدالی مقتضیه در و هر صورتده باطن اولدیغی حیثیتله فاعلدر و ظاهر اولدیغی
 حیثیتله منفعلدر * پس حقیقت هر قنده سالکه اولورسه و هر قنغی وجهده ظاهر اولورسه پس انکیچون فعل
 و انفعال وابوه وامومه حاصلدر * پس تأیث حقیقتده و عین واحده و ذاتده و برزخ جامع اولان آدم
 حقیقتده که مؤثیه بیننده مذکر در صیغدر)) (ثم انه جعل الخاتمة نظرية الاولى في التأیث وادرج بينهما المذکر
 فبدأ بالنساء وختم بالصلاة وكتاها ما تأیث والطیب بینهما کهوفی وجوده فان الرجل مدرج بین ذات ظهر
 عنها و بین امرأة ظهرت عنه فهو متحقق بین مؤثیه تأیث ذات و تأیث حقیقی کذلک النساء تأیث حقیقی
 والصلاة تأیث غیر حقیقی والطیب مذکر بینهما کادم بین الذات الموجود هو عنها و بین حوا الموجود عنه
 اندن صکره رسول علیه السلام حدیث مذکورده خاتمه فی نظریه اولی ایلدی تأیثده و بینهماده مذکری درج
 ایلدی پس نسا ایلد آیه لدی وصلوة ایلد ختم ایلدی و نسا ایلد ملوک ایلدی دخی تأیثدر و بینهماده طیب
 رسول کیمدر وجودنده زیرا تحقیق رجل مدرج در ذات بیننده که اندن ظاهر اولدی و امر ایلد که اندن
 ظاهر اولدی پس رجل مؤثیه بیننده متحققدر برسی تأیث ذاتدر یعنی ذاتک مؤث اولمیدر و برسی
 تأیث حقیقتدر کذلک نسا دخی تأیث حقیقتدر وصلوة تأیث غیر حقیقتدر و طیب مذکر در بینهماده آدم کبی
 شول ذات بیننده که آدم اندن موجود اولدی و حوا بیننده که اندن موجوددر پس تأیثیه بیننده اولان
 آدم دخی مؤث اولان ظهور ایلد که مؤث ثانی دخی اندن صدور ایلد که مؤثدر و امدر و اصل جمیع
 حقایقدر)) (وان شئت قلت الصفة مؤثیه ايضا وان شئت قلت القدرة مؤثیه ايضا فکن علی ای مذهب شئت
 فانک لا تجد الا التأیث بتقدم حتی عند اصحاب العلة الذين جعلوا الحق علة فی وجود العالم والعلة مؤثیه))
 واکردیلرسنک سن دیرسنکه شول صفت که انسان اندن موجوددر پس مؤثیه در ذات کبی زیرا ذات منزله در
 بر شیک اندن ظهورندن واکردیلرسنک سن دیرسنکه شول قدرت که انسان اندن موجوددر پس مؤثیه در
 ذات و صفت کبی و باخود معنی بویه اوله که صفتله قدرت اشاعره نکه مذهبی اوزره وجود و ذات اوزره زائده
 اولدده ذات ایلد فعل بیننده متوسطه در و صفت مؤثیه در پس سن هر قنغی مذهب اوزره ثابت اولمق استرسنک
 ثابت اول پس تحقیقی سن بولمزن الا تأیثی که تقدم ایدر حتی کلاملری علتله معلول اولان اصحاب علت
 قنده دخی بویه در که وجود عالمه حتی علت اتخاذ ایلدیلر و حالیکه علت مؤثیه در و وجود حتی وجود عالم
 ایچون علت اتخاذیدن حکمدر)) (واما حکمة الطیب وجعله بعد النساء فلما فی النساء من رواج التکوین))
 واما طیبک جانب حقدن رسوله تحیب اولدیغنک و رسولک آئی نسا نصکره ذکر ایلد بکنک حکمتی پس
 نسا در رواج تکوین حاصل اولدیغندن اوتریدر زیرا محمل تولد و ظهوردر و انتاج فاعل قابل و محل اوزره متوقدر

الابو قدر و ارددر که فعلک فاعله اضافتی اتمدر آنک قابله اضافتندن پس اضافت ضعیفه دن راجحه تکوین ایلد
 کتایه ایلدی تا کیم نسا ایلد طیب بیننده راجحه حیثیتله مناسبت حاصله اوله پس نسا ای ذکر در مقدم ایلدی
 و ذکر طیبی انکه و لدمر ادا اولور تا خیر ایلدی)) (فانه اطیب الطیب عناق الحبيب کذا قالوا فی المثل السائر))
 زیرا تحقیق شان بودر که اطیب طیب عناق حبیبدر مثل سائرده بویه دیدیلر پس طیب نسا انک لازمی اولمغه
 آندن تا خیر اولدی)) (ولما خلق الرسول عبدا بالاصالة لم يرفع رأسه قط الى السيادة بل لم يزل ساجدا واقفا
 مع كونه منفعلا حتى كون الله عنه ما كون فاعطاه رتبة القاعلية والتأیث فی عالم الانفاس التي هي الانفاس
 التي هي الاعراف الطيبة)) (وقتا کیم رسول علیه السلام بالاصالة عبد خلق اولدیسه یعنی عبودیت محضه
 ایچون و استسلام کلی ایچون و تصرف الهی ایچون انفعال اوزره مخلوق اولدیسه ایدا رأسی سیادتیه رفع
 ایلدی و اسمائیه و جوییه الهیه فعاله نکه انده ظهوری و خلافت کبری ایلد تحقیقی حسبیه جهت ربوبیت
 و تصرفه میل ایلدی بلکه حضرت الوهیدده ساجد و باب ربوبیتده واقف و عبودیت محضه ایلد ربوبیت کبرادن
 منفعیل اولدیغی حالده زائل اولدی حتی الله تعالی آندن جمیع مکنوناتی تکوین ایلدی پس اعراف طیبیه اولان
 عالم انفاسده اکارتیه قاعلیتی و تأیثیه اعطا ایلدی یعنی رسول علیه السلام حقیقه الحقایق اولان تعین اول ایلد
 متعین اولدده و قتا کیم تعین ایلد لاتعین و حقیقتله خلقت و فعل ایلد انفعال بیننی جامعه اولان برزخیتله
 عین اولان غیب مطلق و لاتعیندن منفعیل اولدیسه و جمیع تعینات روحیه و وجودیه نکه اصلی اولان
 عقل اول مرتبه سنده وجود خالقدر متعین و منفعیل اولوب حدیده وارد اولدیغی کبی اقبال واد بارده امر
 الهی به تمثیل اولدیسه عالم حس و شهادتده ربوبیت فعاله مؤثرده منفعیل اولان عبودیتله بالاصاله متحقق
 اولدیغی حالده ظاهر اولدی و حکم امکانک آنک اوزره غلبه سندن اوتری ربوبیت و سیادتیه رفع رأس ایلدی الله
 تعالی ایلد ادبی مرای و عبودیتده مرتبه سی حدی غیر مجاوز اولدی حضرت الوهیدده ساجد اولدیغی
 حالده زیرا عبود کمال عظمت حق مقابله سنده غایت تذللدر و لوازم احکام امکاندن اولان فنا صور تدر مقام
 انفعاله که ممکنک حقیقدر و بالاصالة خاصیتدر واقف اولدیغی حالده زیرا ممکنک اصلی علم الهیه ثابت سنک
 ثبوت حیثیتله عدمدر و اندن صکره انفعالدر موجوددن ای ایجاد ایلد که پس الله تعالی کافعی و تأیثیه اعطا
 ایلدی زیرا آنک حقیقی آئی اقتضا ایلد * پس فعل و انفعال طرفینی انده متساویه اولدی و وجوب و امکان
 قوسینی متقارب اولدی و عبودیت کامله کبری و سیادت عامه عظمی اکا اعطا اولدی پس عالم انفاسده
 فاعلیته متحقق اولدی زیرا جوامع الکلم اکا اعطا اولدی و آنر حقایق حروف ایلد هیئت اجتماعیه نفسیه در
 و انفاس حقایق نوعیه اوزره که تعینات شخصیه ایلد متعیندر و وجود انک فیض ایلد که نفس رحمانیه حقایق
 علمیه معدومه متعینده اولدقدن صکره اول حقایق غیبیه دن هبوب ایدن انفاس رحمانیه ایلد حقایق وجودیه
 و تشخیصات حسیه متحققه و متکونه اولور * پس نسایم تکوین انفاس رحمانیه روحیه در و اعراف رواج
 طیبیه در پس بوندن اوتری رسول علیه السلامه طیب تحیب اولدی و طیبی نسا دن تأخیر ایلدی اشارتدر
 اوتریکه نفس اصلده متنفس اولان متأخردر و و باعتبار ایلد ام کتاب ایلد سمیه اولان امدن ظاهر اولان شول
 نفس الهیدر که الله تعالی انکه ام کتابک احرف و کلماتی اولان حقایقندن تنفیس ایلدی یعنی ضیق عدمیتدن
 اولاعلم الهی اتساعنه آنلری اخراج ایلدی و بعده ابداع عوالم اولان عالم شهادت آنلری اظهار ایلدی و آنلردخی
 اول نفس ایلد ظاهر اولدیلر پس نفس الهی انکه متنفس اولان کسسه ایلد مسبو قدر پس ام اولان متنفس
 اصدر و نفس فرعدر)) (فحب اليه الطیب فلذلك جعله ای الطیب فی الذکر بعد النساء)) (پس رسول علیه
 السلامه جانب حقدن طیب تحیب اولدی پس بواجدن اوتری رسول علیه السلام طیبی ذکرده نسا نصکره
 ایراد ایلدی زیرا نفس ام و اصل اولان متنفسه تابعدر * پس طیب نسا به تابعدر)) (فراعى الدرجات التي للحق
 فی قوله رفیع الدرجات ذوالعرش لاستواءه علمیه باسمه الرحمن)) (پس رسول علیه السلام بوحید شده درجات
 الهیه بی رعایت ایلد بکه اول درجات حقیچون ثابت در آنک رفیع الدرجات ذوالعرش)) (قولنده یعنی حق رفیع
 الدرجاتدر ذوالعرشدر زیرا حق اسم رحمان ایلد آنک اوزره مستویدر یعنی رسول علیه السلام نسا انک
 ذکرده نصکره طیبی ذکر ایلدی پس رفیع الدرجات قولنده حتی ایچون ثابت اولان درجاتی رعایت ایلدی پس

اسم الله اولان متفلسك درجه سن كه عرش اوزره اسم رحمان ايله مستوي در تقديم ايلدي پس الله تعالى اسم
رحمان ايله عرش اوزره استوا ابتدا بكندن اوتري اتي ذوالعرش ايله وصف ايلدي وشيخ رضي الله عنه فراي
الدرجات التي للحق قوله اشارت ايدركه رسول عليه السلام نساك تقدمنده وطيبك تاخيرنده اول مرتبه
وجود اولان عقل مرتبه شندن اخر مرتبه وجود اولان مرتبه جسميه انسانيه به منتهى اولجه جميع درجات
الهييه ومراتب وجوديه نك ترتيبه رعابت ابتداي زيرام وجود اول عقل اولدركه اكادم حقيقي تسميه ايدرلر
اندنصكره نفس كايه دركه نفوس ناطقه نك كايه اندن موجوده در ونفس كايه حقايقايله سنده دركه انك
واسطه سيله اشيايه فعل وانفعال ظاهر اولدي اندنصكره هيولاء جسميه در اندنصكره جسم كادر اندنصكره
فلان اطلسدركه عرش كريدر اندنصكره كريدر وولر مراتب طبيعيه در اندنصكره سموات وارضدن
اولان عنصر ياندر اندنصكره مواليد ثلثه در اندنصكره ملائكه در اندنصكره مرتبه جندرا اندنصكره درجه
انساندر پس ذكر اولان درجات الهييه ومراتب رجائيه وجوديه عقل كل دنصكره نفس كايه سائر درجات
اوزره متقدمه اولدي واندر اندن متفرعه اولدي پس حق تعالى عقل اول مرتبه شندن كه اول مراتب وجوددر
آخر مراتب وجود اولان مرتبه جسميه به تنزل ايدوب استواي رجائي حاصل اولدي و آخر درجات الهييه كامله
انسانيه درجه محمد دركه عرش قلب محمدی اوزره صورت جمعيت الوهينه الله تعالى تجلي ايدوب استوا ايتري
پس قلب محمدی عرش الهي در مظهر محمدی دن تجلي ايدوب جميع مراتب عالمين اوزره استوا ابتداي پس آنك
وجودی رحمة لامالين اولدي قال تعالى (وما ارسلناك الا رحمة للعالمين) (فلا ينفق حوى على العرش من
لا تصيبه الرحمة الالهيه وهو قوله تعالى ورحمتي وسعت كل شيء والعرش وسع كل شيء والمستوى الرحمن فحقيقته
يكون سران الرحمة في العالم كما قد يتناه في غير موضع من هذا الكتاب ومن الفتوح المكي) (پس عرش رجائي
احاطه ابتدايكي شيتك كايه سنده برشي قالمديك كارجت الهييه اصابت ايتسه وعرش احاطه ابتدايكي جميع
اشيايه رجعتك اصابت الله تعالى نك ورحمتي وسعت كل شيء قولنده ميبندريه بنم رجعتك شيتك كايه سنده واسعه در
ديكدر و عرش رجائي هر شيشه واسع اولدي وعرش اوزره مستوي اسم رحماندر پس عرش اوزره مستوي اولان
اسم رحمانك حقيقته عامه سيله ويا خود عرشك حقيقته عالمه سران رجعت واقع اولورنه كيم بزاني بيان
ايتدك بوكايدن و فتوح مكيدن بر موضعدن غيري مواضع متعدده امدی ظاهر اولدك عرش جسمانيك
احاطه سنده واقع اولان جميع موجوداته عرش اوزره مستوي اولان اسم رحمانك رجعت عامه سي مصيبه در
و جميع عالمه انك حقيقته انك رجعتي ساريه در زير عرش انك حكمتي تحتنده اولان اشيايك كايه سنده واسع در
زير احق تعالى ورحمتي وسعت كل شيء دير پس عرش الهي اولان تعين اولده نفس رجائي غيبيله اشيايه معدومه
اولان جميع اسماء الهييه واعيان قابله اسمايه انله متعينه در زير الانعين وغيب مطلقك عرش اولان تعين اولده
رجعت عامه كايه جمعيه انك حيطتي تحتنده اولان جميع اشيايه واسعه دركه ضيق عله يتدن صحرای علم الهي به
انلري اخراج ايلدي وكذلك جميع حقايق روحانيه وجسمانيه في محيط اولان عقل اول عرشك كه عرش روحاني
ورجائيد رانك اوزره مستوي اولان اسم رحمانك حيطتي تحتنده واقع اولان حقايق روحانيه وجسمانيه دن
جميع اشيايه واسعه در حقي عرش جسماني دن اول اشيايدن بر شيدن وعرش اوزره مستوي اولان اسم رحمانك
حقيقته دركه اسم رحمان انكله اسم آخردن ممتازدر آنك تحتنده اولان جميع حقايق جسميه ونوعيه
وخصيه به كه حقايق عالمدر حقل سرباني اعطا ايدر اندنصكره شيخي رضي الله عنه حديثك حكمتي بقيه سته
رجوع ايدوب ابتداي (وقد جعل الطيب الحق) (تعالى الواقع) (في هذا الاتهام النكاحي في براءة عائشه
فقال الخبيثون والخبيثات والطيبون والطيبات والخبيثون والخبيثات اولئك مبرون مما يقولون
الطيب قولهم قول اولد رجعل قولي ايجون وفي هذا الاتهام قول الطيب قول ايجون صفتد روي براءة عائشه
قول مفعل نايدر يعني تحقيق حق تعالى بالاتهام نكاحيده كه رجل ايله مره بيننده حاصلدر واقع اولان
طبي عايشه رضي الله عنها نك براءة حقن حقه استعمال ايلدي پس ابتداي خبيثات خبيثيه مخصوصه در
و خبيثون خبيثانه مخصوصيندر و طبيبات طبيبه مخصوصه در و طبيون دن طبياته مخصوصيندر و بالاتهام
نكاحيده شك يوقدر كه رسول الله صلى الله عليه وسلم اطيب طبييندر پس بالاتهامه اكاخصه اولان *

عائشه وباقي ازواج نبي عليه السلام اطيب طبياتدر پس حق تعالى عائشه نك حقه طيبه در ديوشهادت
ايتدي زير اطيب اولان رسوله مختصه در و الخبيثات الخبيثين والخبيثون للخبيثات قوله خبيثي اندن نفي ابتداي
زير ازوجه رسولدر و رسول اطيب طبييندر و اولئك مبرون مما يقولون قوله اندر دن خبيثك نفي تا كيد ايلدي
يعني ازواج نبي مبروندر و طالمينك قولندن و بوايت عائشه نك براءة حقن حقه در و سائر ازواجك بونده الحاقك
وجهي بودر زير اخاصه عائشه نك براءة نك اعتبار اولندي سائر ازواج حقه در و هم اعدم تبيري لازم كوردی پس
صيفه جمعه وارد اولدي و جمع تذكرايله ايتانك حكمتي بودر زير رسول عليه السلام اكمل افراد انسانيه در
زير اطيبدر و طيب كاملدر پس طيب مختصه اولان ازواج طبيات مرتبه رجاله كاملات اولدك جمع تذكرايله
ايتان اولنديلر) (لجعل روايتهم طيبة لان القول نفس وهو عين الراجحة فيخرج بالطيب وبالنبيث على
ما يظهر به في صورة النطق) (پس الله تعالى طبيينك روايتي طيبه ايلدي (الطيبات للطيبين) قوله زير
تحقيق قول نفسد و نفس رايحه نك عيندر پس نفس طيب ايله حقايق و دخي خبيث ايله حقايق شوي حسي
اوزره كه نطق صورتده نفس انكله ظهور ايدريه يعني طبيينك روايتي طيبه ايلدي زير اقول نفس انساندر كه
محل و مخرج حسييله ظاهر در و انلك ذواتي طيبه در پس انلك انقاسي اولان انلك اقوال دنخي طيبه در ونفس
عين رايحه اولديغلك وجهي بودر زير نفس انسانتي نفسك مبدأی اولان قلبده متعین اولوب جميع مراتبه
مخارج حروفدن عبور ايتدكده آخر مخارج حروف اولان و اوخر جنده كه مرتبه نطقدر متفلسك خالي
حسييله نطق قنده متعین اولدكده طبيينك طيبه اولان ذواتي اعطا ابتدايكي وصف اوزره نطق صورتده
بر رايحه ايله ظاهر اولور پس نفس نطقك قنده متفلسك خالي اعطا ابتدايكي رايحه ايله منصب اولوب ظاهر اولور
پس نفس رايحه نك عيني اولور زير نفس طيب ايله خروج ايدر نطق صورتده متفلسك خالي حسييله پس اگر
محل طيب ايسه نفس دنخي طيب اولور و آنك رايحه سي دنخي طيبه اولور زير اصلي طيبدر و طيبدن خروج
ايتدك طيبدن غيري و اگر محل خبيث ايسه نفس دنخي خبيث خروج ايدر (والذي خبيث لا يخرج الا نكدا) پس
طيب ايله خبيث صفتان متقابلتاندركه محل حسييله نفس ايجون عارضتاندركه والنفس في الحقيقة امر الهی
ونفس رجائي اولديغي حيثيله بالذات طيبدر طهارت ولطافت اصليه اوزره اصلدن منبعثدر و لكن محل
خبيث حسييله آنكچون هيئت خبيثه حاصله اولور پس نفس نطق صورتده اول هيئت خبيثه ايله ظاهر اولور
وعكس دنخي بولدر كه محل طيب حسييله نفس طيب ايجون هيئت طيبه حاصله اولور پس نفس طيب اطيب
اولور ماء طيب محل طيب اولان روددن عبور ايتدككه اطيب اولديغي كي) (فن حيث هو الهی بالاصالة
كاه طيب ومن حيث ما يحده و يديم فهو طيب وخبيث) (پس نفس بالاصالة نفس الهی اولديغي حيثيله آنك
كايه سي طيبدر كرك بيجب المحل طيب اولسون و كرك خبيث پس نفس اصل اعتباري اوزره طيبدر و محل
حسييله مجود و مذموم اولديغي حيثيله طيبدر محل طيب اعتباريله و خبيثدر محل خبيث اعتباريله پس
مدح و ذمك نفس اوزره ترتبي نطق قنده هيئت طيبه و هيئت خبيثه حسييله در ونفس آنكچون نطقه
تخصيص ايدر زير اكثر نفوسه نسبتله انسان نطق ايدوب منفس اوليجه آنك نفسی طيب اولديغي و خبيث
اولديغي ظاهر كادر پس بوعتبار اوزره بغير نطق نألك نفسی دنخي طيب و خبيث خروج ايدر و اما نطق قنده
دنخي زياده خروج ايدر) (فقال في خبيث الثوم هي شجرة اكره ريحها ولم يقل اكرهها قال عين لا تكره واما بكرة
ما يظهر منها) (پس رسول عليه السلام خبيث نوم حقه ده هي شجرة اكره ريحها ايددي يعني نوم ريحشدر كه
بن آنك ريحني كره كور برمديد و بر شجره در بن آي كره كور برمديد پس عين شجره مكره و قلندر زير عين
حقدر نفس الهييه متعین اولان وجه الهييدر بلكه آندن ظاهر اولان شيتكدر بحد مكره و قلندر و رايحه عين
اوزره عارضه در پس رايحه طيبه اولور و خبيثه اولور و بعض نسخه ده قال عين لا تكره واما بكرة ولا بكرة
ما يظهر منها واقع اولدي پس عيندن مراد نومك حقيقتي وعين ثابته سيدريه نومك حقيقتي وعين
ثابته سي مكره و قلندر بلكه آنك ريحی مكره و قلندر و آندن ظاهر اولان نفسك اول محل حسييله منصبدر
مكره و قلندر زير نفس رجائيدر پس نفس نومك محلي اعطا ابتدايكي رايحه ايله متصف اولوب رايحه ايله ظاهر
اولدكده اولر ريح مكره و قلندر و بعض نسخه ده واما بكرة ريح واقع اولدي) (واكره اكره لذلك اما عرفا و بعدم

ملائمة طبع او غرض او شرع او نقص عن كمال مطلوب (شوبله معلوم اوله وقتا كيم رسول عليه السلام اكره ریحها قویله كراهت ریح نومی نفس شریفه اضافت ابتدیه پس كراهت امر نسبی اولوب آخر قنده كریه اولمغله شیخ رضی الله عنه سبب كراهتی بیان ایدوب دیركه وكراهت بوندن اوتری یعنی برعیندن صادراولان شی بعض كسینه به نسبتله كریه اولدیغندن اوتری كراهت واقعه دریا عرف قومده كه عرف قوم آخرده كریه اولمیه ویاخود براحدك طبعنه ملائمه كه طبع آخره ویاخود طباع آخره ملائم اوله غسل وسكر وشیركی مثلا كه بعض طباعه نسبتله ملائم دكادر ویاخود براحدك غرضه عدم ملائمه قول طیبك استماعی كبی كه بعض كسینه نك غرضه موافق دكادر وبعضینك غرضه موافق دریاخود شرعه موافق اولمغله كه شرع آخره موافق اوله ویاخود برشیدن مطلوب اولان كمالدن نقص ایله یعنی برشیدن مطلوب اولان كمال آنده ناقص اولسه اول كمالك طالبی قنده اول شی كریه اولور مثلا ریحیه طبعیه صاحبی اولان شیتك ریحیه سی ذاهبه وزانله اولدقده اول شی اندن مطلوب اولان كمالدن ناقص اولور) (وماثم غیرماد كراهه) (ووجودده وجوه كراهتدن بزم ذكر ایتد بكمز شیدن غیر یوقدر پس برشی بروجله محدود در و بروجله مذموم در و بر نسبتله طیب در و بر نسبتله خبیث در) (ولما انقسم الامر الى خبیث وطیب كما قررناه حبب الیه الطیب دون الخبیث) (وقتا كیم امر وجود خبیث ایله طبعیه منقسم اولدیه بزم تقریر ایتد بكمز اوزره رسول علیه السلامه طیب تحبیب اولندی خبیث تحبیب اولندی زیر طیب انك طبعیه وطاهره اولان ذاتیه مناسب در و طیب نساء طیب انك اوزمیدر و نساء طیبات انك نفس طبعیه سندن مخلوقه در و اندن اجزادر) (ووصف الملائكة بانها تتأذى بالروائح الخبیثه لما فی هذه النشأة العنصریه من التعقین فانه مخلوق من صلاصال من جاء مسنون ای متغیر الراجح فتكرهه الملائكة بالذات) (ورسول علیه السلام ملائكه کی وصف ایلد بكمز تحقیق رواج خبیثه ایله متأذیه اولور زیر بونشأت عنصریه ده تعقین موجود در زیر تحقیق آدم صلاصال دن طین بایسدر مخلوقه در و اوله صلاصال كه جاء مسنون دن یعنی متغیر الراجح دن واقع در یعنی متغیر ومنتن اولان طین اسوددن واقع اولان طین بایسدر مخلوقه در من جاء مسنون قوی صلاصال قوی ایچون صفتدر پس ملائكه بالذات بونشئنده اولان تعقینی كریه كورر زیرا ملائكه نك ذوات مجردة طبعیه وطاهره لری ونشأت نوریه وروحیه لری بونشأت عنصریه ده واقعه اولان عفونات وفضلات منتنه به مغایره در پس ذوات ملائكه به مناسبندن اوتری طهارت جسد و نوبدن ودوام وضودن و ریحیه طبعیه دن لابدر پس طیب وخبیث شیخ رضی الله عنه تقریر ایتد بكمز امر نسبی اولمغله انی تمثیل ایدر) (كما ان مزاج الجعل يتضرر برائحة الورد وهي من الروائح الطيبة فليس ریح الورد عند الجعل بریح طبعیه ومن كان علی مثل هذا المزاج معنی وصورة اضربه الحق اذا سمعه وسر بالباطل وهو قوله تعالى والذين آمنوا بالباطل وكفروا بالله ووصفهم بالخسران فقال اولئك هم الخاسرون الذين خسروا انفسهم فانه من لم يدرك) (ای لم یجز) (الطیب من الخبیث فلا در الله) (نه کیم مزاج جعل ریحیه وورد ایله متضرر واندن متأذی ومنتن اولور و حال بوکه ریحیه وورد رواج طبعیه دندر پس ریح وورد جعل قنده ریح طبعیه دن دكادر پس ریحیه وورد جعله نسبتله كریه اولدیغی امر نسبی در و بر كسینه كه جعل كبی معنی وصورة بو مزاج اوزره واقع اولسه حتی اكاضر ایدر و اول حقدن متضرر اولور انی استماع ایتد كده و باطل ایله مسرور اولور و بومز كور الله تعالی نك والذین آمنوا بالباطل وكفروا بالله) (قولنك مفهومی در یعنی شونلك باطله مؤمن اولد بملر والله تعالی به كافر اولد بملر و حتی تعالی انلری خسران ایله وصف ایلدی پس ایتدی) (اولئك هم الخاسرون الذین خسروا انفسهم) (یعنی طیف خبیثه لری حسبیله انلر باطله مؤمن اولد بملر وانلكه مسرور اولد بملر وحقه كافر اولد بملر واندن متضرر اولد بملر پس انلر خاسر وندر كه كندی نفس برینه خسرو زیان ایتد بملر حقه انكار ایدوب باطله اقرار ایتد بملر زیرا تحقیق شول كسینه كه طیبی خبیثدن تمیز ایمییه و امر ایتده حتی باطلدن فرق ایمییه پس حقایقه آنك ادرا کی یوقدر و می تبه حشر اندن متمیز دكادر امدی حقایق الهیه و معارف ربانیه كه نقیضات الهیه و انفس ریحانیه ایله اهل اللهك قلوب كامله لری اوزره نازله در كه رواج طبعیه ریحانیه دن ارواح سالکین و قلوب طالبین حیات بولور لافكار نظر به وآراء و همیه سفلیه نك قنده واقف اولان فقها وزهادك معصیه اصابت ایتد كده انلر انكار ایدر لرواحیانی الحاد و زندقه به نسبت ایدر و مع هذا امر ارمز كوره شرب

محمدی و ذوق الهی اوزره حضرات اسمائیه و مراتب الهیه دن طهارت اصلیه اوزره نازله اولان اقوال - حقه در (فاحبب الی رسول الله صلی الله علیه وسلم الا الطیب من كل شیء وماثم الا هو) (پس رسول الله صلی الله علیه وسلم تحبیب اولندی الا هر شیدن طیب اولان شی و حال بوکه وجودده طیبدن غیر یوقدر كه اول شیتك حقیقتدر و انده ظاهر اولان وجه حقدرو یاخود حضرت محمدیه ده یعنی انك نظر نده كه اشیا به كاهی علیه نظر ایدر طیبدن غیر یوقدر زیر رسولك طینی و جسدی طیب طینه و اشرف تبه در و مزاجی اعدل امر وجه دندر و روحی اصفای جوهر دن و نور نور دندر پس بوندن اوتری هر شیدن طیب اولان شیته محبت ایدر امدی بحسب الحقیقه حقیقتك ظهوری قنده اعیان عالم دن خبیثك ارتفاعی جائز در و لکن ادرالك حسبیله اعیان عالم دن ارتفاع خبیثك عدم جواز نه اشارت ایدوب ایتدی) (وهل يتصور ان يكون في العالم مزاج لا یجد الا الطیب من كل شیء الا یعرف الخبیث ام لا قلنا هذا لا یكون فانما وجدناه في الاصل الذي ظهر له العالم منه وهو الحق فوجدناه بكمز و یحب وایس الخبیث الا ما یكره ولا الطیب الا ما یحب) (علی البناء للمفعول) (والعالم علی صفة الحق) (وهیج تصور اوانور می كه عالمه بر مزاج موجود اوله كه هر شیده طیبدن غیر شی كور مییه وخبیثی بیلمیه یوخسه تصور اوانور می بزجواب ایدر كه بوواقع اولمز زیر برانی كورمدك شول اصلده كه عالم اندن ظاهر اولدی و اول اصل حقدر یعنی عالمك اصلی اولان حتی كورمدك كه عالم دن خبیث فوق ایلیمه پس برانی كورمدك كه كریه كورر و محبت ایدر و حال بوکه خبیث یوقدر مكره و قلنا شیدن غیر یوقدر و طیب دخی یوقدر محبوب قلنا شیدن غیر یوقدر حق كریه كورر و محبت ایدر و حال بوکه الامكر كیم مزاج اعتدال صحیحیدن منحرف اولوب مزاج مرضی به زائل اوله نه کیم مزاجی منحرف اولان كسینه نك بعضی هر شیدن مسك ریحیه سن استشمام ایدر و رواج یینی فرق ایتد پس اعتدال دن ساقطدر آنك یینله هر شیدن ریحیه دخانی ویاخود عفونی استشمام ایدن كسینه ییننده ادرالك و تمیزده فرق یوقدر) (والانسان علی الصورتین) (ای صورة الحق والعالم) (فلا یكون ثم مزاج لا یدر لك الا الامر الواحد من كل شیء بل ثم مزاج یدر لك الطیب من الخبیث مع علمه بانه خبیث بالذوق طیب بغیر الذوق فیشغله ادرالك الطیب منه عن الاحساس بخبیثه هذا قد یكون واما رفع الخبیث من العالم ای من الكون فانه لا یصح) (و حال بوکه انسان صورت حقله صورت عالم اوزره مخلوقه در پس عالمه بر مزاج بولمز كه هر شیدن ادرالك ایمییه الامر واحدی یعنی طیبی ادرالك ایدیه ویاخود خبیثی بلكه عالمه بر مزاج بولمز كه خبیثدن طیبی ادرالك ایدیه ویاخود خبیثی عالم ایكن كه تحقیق اول مدرك ذوقله خبیثدر بغیر ذوق طیبدر یعنی بر مزاج ذوقله خبیث اولان و رؤیت الیه ویاخود شم ایله طیب اولان شی طیب ادرالك ایدر و ذوقله آنك خبیثه نظر ایتد پس اول شیدن طیبك ادراكی آنی مشغول ایدر اول شیتك خبیث ادراكندن و بومز مزاج عالمه آز واقع اولور و اما عالم دن یعنی كوندن خبیثك بالكلیه رفعی پس تحقیق اول صحیح دكادر یعنی عالم دن بالكلیه خبیث رفیع ایدوب هر شیدن مطلقا طیبك ادراكی صحیح دكادر یعنی عالم دن بالكلیه زیرا طباع مختلفه در و طیب اولدر كه مدرك مزاجنه و طبعنه ملائم اوله و اگرچه کیم آنك مزاجنه و طبعنه مغایر اولان مزاجه نسبتله خبیث اولور و خبیث اولدر كه مدرك مزاجنه و طبعنه ملائم اولمیه و اگرچه کیم آنك مزاجنه و طبعنه مخالف اولان مزاجه نسبتله طیبدر پس طیب ایله خبیث بحسب الادراك امر ان نسبیا ندر زیر ابر و در مثلا ریحیه كافوری كریه كورر و روحی و رآفی طیب كورر و كذا لك غسل دخی مبروده نسبتله نافع در و محروم نسبتله ضار در پس كوندن خبیثك رفعی صحیح دكادر طباع مختلفه حسبیله و عالمه مؤثره اولان اسماء متضاده صورته نسبتله و اما اعیان اشیا به نسبتله و اشیا نك من حیث هی هی حقایق حیثییه و وجود حق هر شیده متعین اولدیغی حیثییه پس عالمه برشی خبیث دكادر و بعض امور لك حق قنده طیب اولدیغی و بعضی خبیث اولدیغی پس اول شیتك ویاخود حقل مری بدن بر می تبه ده تعینی حسبیله در پس اول شیدن ویاخود اول شی ایچون طیب كورر و اول مرتبه به خصیصه اولان حاله و وصف و نفعته مشاكلك اولان شیدن ویاخود اول شی ایچون كریه كورر و اول مرتبه به مضار و بحسب الحال اكاشافین اولان شیتكه مرتبه اخریه نسبتله اول شی طیبدر و امور لك كلیسی من حیث هو هو الله ایچون والله قنده و كدری نفسی قنده دخی طیبدر و كذا لك عارف كل قنده دخی طیبدر و اگرچه کیم بحسب الحال و المرتبه حسده خبیث

موجودا یسه زیرا کمال بر شستن آنک طبعی حاصله دارا کی اول شستن خبثی ادر الی آنکه کندن مشغول ایدر
 (ورحه الله فی الخبث والطیب) ونسبت اضافته اولان خبیثه وطیبه الله تعالیٰ نیک رحمتی ساریه در یعنی الله
 تعالیٰ نیک رحمتی جمیع اشیا به ساریه در و جمیع اشیا نسبت و اضافته خبیثه و طیبه در) (والخبث عند نفسه طیب
 والطیب عند خبیث فاعلم شیء طیب الا هو من وجه فی حق مزاج ما خبیث وكذلك بالعکس) وخبث اولان
 شیء کندی نفسی قننده طیبه و طیب اولان شیء آنک قننده خبیثه در پس کونده شیء طیب یوقدر الا و حال بوکه
 اول شیء بر وجهه از جهه دن بر مزاج خاص قننده خبیثه و عکسله دخی بویه و فاعله یعنی عالمه بر شیء خبیث
 یوقدر الا و بر وجهه از جهه دن بر مزاج خاص قننده طیبه در پس از جهه مختلفه به نسبتله کونده بر شیء یوقدر
 الا و بر وجهه خبیثه و بر نسبتله طیبه در) (واما الثالث الذی به کلت الفردیه فی الصلوة) (واما حدیث مذ کورده
 ثلث قولنده اولان امر ثالث فردیه انکه کماله اولدی صلوتنه یعنی رسول علیه السلام فردی صلوة الیه
 ا کمال ایلدی) (فقال وجعلت قره عینی فی الصلوة لانها مشاهدة وذلك لانها مشاهدة وذلك مناجاة بین الله
 و بین عبده کما قال فاذ کرونی اذ کریم) (پس رسول علیه السلام حدیث مذ کورده وجعلت قره عینی فی الصلوة
 دیدی و یوقول الیه فردی ا کمال و اتمام ایلدی زیرا تحقیق صلوة مشاهده در و صلوتک مشاهده اولدیغذک
 بیانی بودر زیرا تحقیق صلوة الله بینله عبدی بیننده مناجات در نه کیم الله تعالیٰ (فاذ کرونی اذ کریم دیدی یعنی
 عبیدنه خطاب ایدوب دیرکه سر صلوتنه اولدیغکز حاله بنی ذکر ایدل یعنی صلوتنه جدی بکا تخصیص
 ایدل و بینم جدم ایلد متصف اولک تا کیم بنیخی اول وصفه سزی ذکر ایدم پس عبد صلوتنه الحمد لله قولله
 حتی ذکر ایدکده حق تعالیٰ دخی آنک جدی قولله ذکر ایدر و اما صلوتنه در جواب ایدر پس عبد صلوتنه
 حتی ذکر ایدکده حق آنک جلسی اولور انا جلس من ذکرنی و شیتک جلسی آنک مشهودیدر و کذلک عبد
 صلوتنه الله تعالیٰ به خطاب ایتک و الله تعالیٰ عبیدنه خطاب ایتک مناجات در و مناجات مشاهده قننده
 واقعه در پس صلوة مشاهده حق در پس الله تعالیٰ صلوٰتی عین مشاهده ایددی زیرا صلوتن مراد مناجات در حقله
 عبد بیننده و مناجات مشاهده خبیثه واقعه در پس مصلی مادامکه صلوتنه مشاهده و مناجات مقامه واصل
 اولیه بحسب الحقیقة مصلی دکادر پس صلوتک حقیقی شهود در نه کیم الله تعالیٰ فی صلوة دائمون قولله
 بومعنائی تصریح ایدر پس صلوة مشاهده اولدیغذک اوتری رسول علیه السلام ایچون صلوة قره العین قلندی
 زیرا حبیب قره العین مشاهده حبیب ایلد حاصلدر) (وهی عبادة مقسومة بین الله و بین عبده بنصفین فنصفها
 لله و نصفها للعبد کما ورد فی الحدیث الصحیح عن الله تعالیٰ انه قال قسمت الصلوة بینی و بین عبدی نصفین
 فنصفها لی و نصفها لعبدی و لعبدی ما سأل یقول العبد بسم الله الرحمن الرحیم یقول الله ذکرنی عبدی یقول
 العبد الحمد لله رب العالمین یقول الله حمدی عبدی یقول العبد الرحمن الرحیم یقول الله اثنی علی عبدی یقول
 العبد ما لا یوم الدین یقول الله حمدی عبدی فوض الی عبدی فهذا النصف کله لله تعالیٰ خالص ثم یقول العبد
 ایاک نعبد و ایاک نستعین یقول الله هذا بنی و بین عبدی و لعبدی ما سأل فوقع الاشراف فی هذه الایة یقول العبد
 اهدنا الصراط المستقیم صراط الذین انعمت علیهم غیر المغضوب علیهم ولا الضالین یقول الله فهؤلاء لعبدی
 و لعبدی ما سأل فخلص هؤلاء عبیده کما خلاص الاول له تعالیٰ فعلم من هذا وجوب قرأة الحمد لله رب العالمین
 فن لم یقرأها فاصلى الصلوة المقسومة بین الله و بین عبده) (وصلوة عبادت مقسومة در الله بینله عبدی بیننده
 ایکی نصف اوزره پس صلوتک بر نصی الله تعالیٰ به مخصوصدر و بر نصی عبده مخصوصدر نه کیم حدیث
 صحیحده الله تعالیٰ در اولدی بکه تحقیق الله تعالیٰ ایددی بن صلوتی بنله بنم عبدم بیننده قسم ایدم ایکی
 نصف اوزره پس آنک بر نصی بکا مخصوصدر و بر نصی بنم عبدمه مخصوصدر و بنم عبدم ایچون ایددی شیء
 حاصلدر عبد بسم الله الرحمن الرحیم دیر الله تعالیٰ ذکرنی عبدی دیر یعنی بنم عبدم بنی ذکر ایددی دیر عبد الحمد لله
 رب العالمین دیر الله تعالیٰ حمدی عبدی دیر یعنی بنم عبدم بکا حمد ایددی دیر عبد الرحمن الرحیم دیر الله تعالیٰ
 اثنی علی عبدی دیر یعنی بنم عبدم بنم اوزریمه ثنا ایددی دیر عبد ما لا یوم الدین دیر الله تعالیٰ حمدی عبدی فوض
 الی عبدی دیر یعنی بنم عبدم بنی فحید ایددی بنم عبدم کندی امر فی بکا تقویض ایددی دیر پس بونصفک
 کبسی الله تعالیٰ به خالصدر یعنی عبد طرفندن صادره اولان اوصاف جلیله مذ کوره الله تعالیٰ به خالصدر

عبد آنرا ایلد متصف دکادر و بونصف شطروحو بدو آندن صکره عبد ایاک نعبد و ایاک نستعین دیر الله تعالیٰ هذا
 بنی و بین عبدی و لعبدی ما سأل دیر یعنی یو آیت بنله بنم عبدم بیننده در و بنم عبدم ایچون سؤال ایددی
 شیء حاصلدر پس الله تعالیٰ یو آیتده کندی بینله عبدی بیننده اشراف الایقاع ایددی و یو آیت بر زخدر طرفینی
 جامعه در ایاک نعبد قولنده عبد طرفندن حقه عبادت در و حقک معبود یتیدر و ایاک نستعین قولنده الله تعالیٰ
 طرفندن عبده اعانت در و اعانت حقک خصوصیتدر عبد اهدنا الصراط المستقیم صراط الذین انعمت علیهم
 غیر المغضوب علیهم ولا الضالین) دیر الله تعالیٰ دیرکه بوصفات بنم عبدمه مخصوصه در و بنم عبدم ایچون سؤال
 ایددی بکی شیء حاصلدر پس الله تعالیٰ بوصفات مذ کوره بی عبد ایچون تخیلص ایلدی ته کیم نصف اولی کندی
 نفسی ایچون تخیلص ایلدی و بونصف شطرا مکنادر پس بوحید شدن الحمد لله رب العالمین قرأتک یعنی فاتحه
 قرأتک وجوبی معلوم اولدی پس برا حدکه فاتحه بی صلوتنه قرأت ایتسه پس الله تعالیٰ بینله عبدی بیننده
 مقسومه اولان صلوٰتی ادا ایددی شو بیه معلوم اوله که الله تعالیٰ صلوتک تقسیمی فاتحه تقسیمک عین ایلدی *
 قسمت صلوة قولله زیرا فاتحه صلوتک جزء اعظمدر بلکه صلوتک عیندر زیرا فاتحه نیک هیئت صلوتن مراد
 اولان هیئتدر خصوصاً وجه معتاد اوزره صلوة مباشرت اولدقده قال علیه السلام لا صلوة الا بفاتحة الکتاب
 و بوحید صحت معلوم اولدی بکه بسمله فاتحه دن جزء اعظمدر زیرا فاتحه صلوة مقسومه در زیرا الله تعالیٰ
 بسم الله الرحمن الرحیم قولی صلوتن قسم ایلدی و الله تعالیٰ محمد صلی الله علیه و سلمه مخصوصه اولان
 فردیت اولای اعنی تثنیٰ فاتحه ده بیان ایلدی زیرا قسم اول حقه مختصدر و قسم آخر عبده مختصدر و بینهم ماده
 برزخ واقع اولان شیء حقله عبد بیننده در پس بومناسبتدن اوتری انبیادن فاتحه بی الله تعالیٰ رسول علیه
 السلامه اعطا ایدوب اکا مخصوص ایلدی) (ولما كانت مناجاة فهی ذکر ومن ذکر الحق فقد جالس الحق
 و جالس الحق فانه صح فی الخبر الالهی انه تعالیٰ قال انا جلس من ذکرنی و من جالس من ذکره وهو ذوبصر
 رأی جلسیه فهذه مشاهدة و رؤیة فان لم یکن ذابصر لم یره) (بوحید صلوتک مشاهده اولدیغذک بیان ایدر یعنی
 وقتا کیم حقله عبد بیننده صلوة مناجات اولدیسه پس صلوة ذکر در و بر کسینه حتی ذکر ایلدیه پس تحقیق
 حقه مجالس اولور یعنی حق آنک جلسی اولور دخی اکا مجالس اولور یعنی اول حقک جلسی اولور زیرا تحقیق
 شان بودر که خبر الهیده صحیح اولدی بکه انا جلس من ذکرنی دیدی یعنی بر کسینه که بنی ذکر ایلدیه بن آنک جلسی
 اولورم دیدی و بر کسینه که کندی ذکر ایددی بکی کسینه به مجالس اولسه اول ذی بصر اولدیغذک حاله کندی
 جلسی مشاهده ایدر پس عبد آنک جلسی اولان حتی مشاهده ایدر ذابصر اولدیغذک حاله پس صلوة
 مشاهده در و رؤیتدر پس اگر ذی بصر اولیه جی اولورسه حتی مشاهده ایدر پس صلوتنه قره العین
 صاحبی اولر) (فن هنا یعلم المصلی رتبته هل یری الحق هذه الرؤیة فی هذه الصلوة ام لا فان لم یره فلیعبد بالایمان
 کانه یراه) (پس بوه قاعدن کندی مصلی مرتبه سنی عارف اولور که حتی صلوتنه بورتله مشاهده ایدر
 مشاهده ایتدی یعنی صلوتنه اولان حالته نظر ایدکده عارف اولور که صلوتنه رؤیت حق مرتبه سنی واصل
 اولدی و رؤیت و مشاهده اکا حاصله اولدی و ایا اولدی پس اکا صلوتنه حتی مشاهده ایتدیسه پس ایمان
 غیبیه حقه عبادت ایلسون حتی کوررکی تخیل و تمثل طریق اوزره عبد الله کانتک تراه) (فیخیله فی قبلته
 عند مناجاته و یلق السمع لما یردیه علیه الحق) (پس مصلی صلوتنه قبله سنده حقه مناجاتی قننده انی
 تخیل و تمثل ایلسون و دخی سمعی القا ایلسون اول صورت متخیله مظهرندن شول کلام الهی به که حق
 اکا آنکله رد جواب ایدر زیرا مصابنک هر کلامی حیدله حق تعالیٰ صلوتنه اکا خطاب ایدوب آنک جوابی
 رد ایدر نه کیم حدیث مذ کورده سبق ایددی و جاتر در که بر تقوی تخفیف ایلد اوله یعنی و سمعی القا ایلسون
 شول وارد الهی به که حق آنکله اوزره وارد اولور) (فان کان اما مال العالمه الخاص به) (پس اکرمصلی صلوتنه
 کندی عالم خاصنه امام اوله جی اولورسه یعنی اکا مخصوص اولان وجودی عالمته که آنک جسم و روحی
 و ظاهری و باطنی و جوارح و اعضا و نفس و قوی و جمیع قوای روحیه و معنویه و قوای حسیه افرانده که
 کندی وجودی انلری جامعدر امام اوله جی اولورسه) (وللملائکة المصلین معه) (ودخی آنکله صلوتنه مجتمعه
 اولوب آنکله مصلین اولان ملائکه به امام اوله جی اولورسه) (امدی) عالم خاصدن مراد انسانک کندی وجودی

عالمیدر و بعضی را بتدبیر که امامدن مراد اناس ایچون امام اولقدر و لکن لعالمه الخاص به قول اول و هم
احتمالی دفع ایدر زیرا انزال مرآت امامت ایچونکه انبیا ناک عالم خاصنده واقعه در بوا می ثابت اولدقد
برکسته ناسه امام اولدقد بطریق اعلی انکچون ثابت اولور) (فان کل مصلی فهو امام بلاشک فان الملائکه
تصلی خلف العبد اذا صلی وحده کما ورد فی الخبر الصحيح) (زیرا تحقیق هر مصلی بلاشک امامدر زیر تحقیق
ملائکه عبدک خلفنده مصلیه در حقنکم عبد وحده مصلی اولسه نه کیم خبر صحیحده وارد اولدی
(فقد حصل له رتبة الرسول في الصلاة وهي النيابة عن الله تعالى) (بوقول شرطک جواب ایدر پس تحقیق مصلی
ایچون صلوتده رتبه رسول حاصل اولور و رتبه رسول الله تعالیدن نیاتدر زیر رسولک امامتی عباد الله
حقوقیه قیامیدر پس امام خلیفه الله در اکثر مصلی اولدقد جمیع جوارح و قواسی و ملائکه حفظه دخی
اکاقتدا ایدر و حله سنک حقوقیه قائم اولور و امام جماعت ناس دخی بولجده در) (اذا قال) (ای الامام) (سمع
الله ان حده فخير نفسه ومن خلقه بان الله قد سمعه) (یعنی صلوتده امام ایچون رتبه رسول حاصل اولور حالت
رکوعدن منصرف اولوب اکاقتدا ایدن حامدینک حمدنی استماع ایدوب سمع الله لمن حمده دیدیکی حینده یعنی
الله تعالی حامدینک حمدنی صفت سمعته سامعدر دیکدر پس کندی نفسنه که قوا و جوارح و اعضا سیدر
ودخی ملائکه دن آنک خلفنده اولوب اکاقتدا ایدن ملائکه به اکریا اکثر مصلی ایسه و اگر جماعت ناس ایله
مصلی ایسه کندی نفسنه و خلفنده اکاقتدا ایدن ملائکه به و جماعت ناسه اخبار ایدر که الله تعالی حامدینک
حمدنی استماع ایدر پس لسان عبد الله تعالی سمع الله لمن حمده دیدیکی کبی کذلک امام سمع الله لمن حمده قولیه
آنلر حمدنی سامع اولدی یعنی اخبار ایدر و الله تعالیدن نیات مرتبه سنده متحقق اولور زیر لسان عبد الله مستکام
اولان حق ایکن عبد بحسب الظاهر حقندن خلافتی حسبیلله سمع الله لمن حمده قولی قائل اولور) (فتقول
الملائكة والحاضرون معه) (من قوا و اعضائه والناس المقفدين) (به رینا و لک الحمد فان الله تعالی قال علی
لسان عبده سمع الله لمن حمده) (پس ملائکه و امامکه قوا و اعضا سندن و ناسدن اکامقندی اولان جماعتدن
انکله صلوتده حاضر اوللر رینا و لک الحمد در لر یعنی ای بزم بزم جدمی سکا مخصوصدر پس آنلر رینا و لک
الحمد قولی حقی سمع الله لمن حمده قولانه جواب اولور زیر تحقیق الله تعالی عبدی لسانی اوزره سمع الله لمن حمده
دیدیکی پس قائل اولان الله در) (فانظر علو رتبة الصلاة والى ابن تينتي بصاحبها فن لم يحصل درجة الروية
في الصلاة فبالغ غايتها ولا كان له فيها قرعة عين لانه لم يرم من يناجيه) (پس صلوتک علور تبه سنه سن نظر الله و صاحبی
اولان مصلی ایله نه مکانه منتهیه اولور وانی نه مرتبه به ایصال ایدر و اول مرتبه الله تعالیدن خلافت و نیات
مرتبه سیدر پس شول مصلیکه صلوتده رؤیت حق درجه سنی تحصیل ایتدی واکا واصل اولدی پس صلوتک
غایتنه که رتبه نیاتدر بالغ اولدی و دخی صلوتده انکچون قرعة عین حاصل اولدی زیرا تحقیق مصلی صلوتده
حق کورمدیکه کامنا جیدر پس انکچون قرعة العین حاصل اولدی بوقدر اوزره کان تامه اولور) (فان لم يسمع
ما يرد به) (وفي بعض النسخ ما يرد) (الحق عليه فيها فاهو ممن التى السمع ومن لم يحضر فيها مع ربه مع كونه
لم يسمع ولم يرقايس هو بمصل اصلا ولا هو ممن التى السمع وهو شهيد) (پس اگر مصلی صلوتده استماع ایتیه جک
اولور سه شول خطابی که الله تعالی انکله کارد جواب ایدر پس اول مصلی حقیق خطابه سمعنی القایدن
مصلی جنسندن دکدر و شول مصلی که صلوتده ربی ایله حضور مرتبه سنه بالغ اولسه کلام حق عدم استماعی
قنده و وجه حق عدم رؤیتی قنده پس اول مصلی اصلا مصلی دکدر و دخی شهید اولدی حالده کلام حقه
سمعنی القادن مراد اولان قرعة العین درجه سنه که شهود حقد و حذک کلامنه القاء سمع درجه سیدر بالغ
دکدر (امدی) شو یله معلوم اوله که عبد مصایدن حقیق رؤیتی و سماعی و شهودی قوت ایمان و یقین ایله واقع
اولور حتی چلمیه یقین آنک ادرا کنه بصری و سمعی مثابه سنده اولور و وقت اولور که قلب نور بصیرت و فهم ایله
یعنی قلبه تجلیه اولان صفات الهیه تجلیسی نوری ایله ایدر و وقت اولور که رؤیت حق رؤیت بصریه ایله
واقع اولور پس حق اکامثل اولور اکامجلی اولوب آنک مشهودی اولدی یعنی حالده صلوتی کندی بینیه
عبدی بیننده قاسم اولور پس صلوة کندی بینیه عبدی بیننده تقسیم ایدن حق اعتقادنده اولان اله
معتقددر اله مطلق دکدر و بوجوهک کایسنی الله تعالی عبد کامل اوحدی سنده جمیع ایدر پس جمیع وجوه ایله

حق مشاهده ایدر) (وما تم عبادته تمنع من التصرف في غيرها مادامت) (ای ما بقیت) (سوی الصلاة) (یعنی
عبادات نوعنده بر عبادت بوقدر که آنک غیرده تصرفدن عابدی منع ایلمه اول عبادت باقیه و ثابت ایکن
یعنی عباد اول عبادتده مستقر ایکن شی آخرده تصرفدن منع ایتز صلوتدن غیر زیر صلوة مناجات حقد
آنده شی آخره التفات حرامدر یعنی شی آخره التفات مشاهده حقدن آتی محروم ایدر و اما سایر عبادات
پس صلوة کبی دکدر) (وذكر الله فيها اكبر ما فيها مما تستعمل عليه من اقوال وافعال) (وذكر الله صلوتده حاصل
شیتک اکبریدر اقوال و افعالدن شول شیتدن اوزر بیکه صلوة آتی مستعملدر یعنی صلوة مستعمله اولدی یعنی اقوال
و افعال و حرکات و سکنات اکبری و اعظمی ذکر الله در که قلب ایله لسانه منسوبدر و ذکر الله قولنده مصدر
مفعولنه مضافدر) (وقد ذكرنا صفة الرجل الكامل في الصلاة في الفتوحات الملكية كيف تكون لان الله تعالى
يقول ان الصلاة تنهى عن الفحشاء والمنكر لانه شرع للمصلی ان لا يتصرف في غير هذه العبادة مادام فيها ويقال له
مصلی) (وتحقيقه برزجل کاملک صلوتده واقعه اولان صفتنی فتوحات مکیه ده ذکر ایتدک که صلوة نه کیفیتله
واقعده اولور یعنی رجل کاملک صلوتی کیفیتنی ذکر ایتدک زیر تحقیق الله تعالی (ان الصلاة تنهى عن الفحشاء
و المنكر) (در یعنی عند الله مقبوله اولان صلوة که حضور و شهود اوزره در فحشادن و منکر کردن نهی ایدر زیرا
تحقیق الله تعالی مصلی ایچون شرع ایله بیکه مادام که اول صلوتده در واکا مصلی دینلور بوعبادتدن غیر
بر شیتده تصرف ایتیه اول شی آخر کرک عبادت آخری اولسون و کرک شی آخر اولسون) (وذكر الله اكبر
یعنی فیها ای الذکر الذی یکون من الله لعبده حين يجيبه في سؤاله والثناء عليه اكبر من ذكر العبد به فيها لان
الأكبر لله تعالى) (بوموضعده و ذکر الله قولنده مصدر فاعلنه مضافدر یعنی و حال بوکه ذکر الله صلوتده اکبردر
یعنی شول ذکر که الله تعالیدن عبدی ایچون واقع اولور و الله تعالی عبده اجابت ایتدیکی حینده عبدک اکا
سوالنده و آنک اوزره آنک ثنا سنده اکبردر صلوتده عبدک ربی ذکرندن زیرا کبریاء الله تعالی به مخصوصه در
پس صلوتده عبدک حق ذکرندن حقیق عبد ایچون ذکر ای اکبردر زیر کبریاء حقه مخصوصه در و ذکر ذکر
صفیدر ذاکر حسبیلله در پس ذکر الله اکبردر پس بونده اشارت ایدر که صلوتده عبد کامل مظهرنده واقع اولان
ذکر الله که الله تعالی لسان عبد ایله کندی نفسنی ذکر ایدر و کندی نفسنه جد ایدر اکبردر لسان حقله عبدک
حق ذکرندن و ذکر اول قرب فرایضدر و ذکر ثانی قرب نوافلدر) (ولذلك قال والله يعلم ما تصنعون وقال
اولا التى السمع وهو شهيد) (وبما جلدن اوترى الله تعالى والله يعلم ما تصنعون دیدی و دخی اوالی السمع وهو شهيد
دیدیکی) (والقاؤه السمع هو لما يكون من ذكر الله اياه فيها) (وعبد صلوتده القاء سمع ایتدک صلوتده واقع اولان
خطاب الهی به الله تعالینک صلوتده عبدی ذکرندن در پس ذکر الله اکبردر و آنک حکمی اعظمدر زیر عبدک
حق ذکرنی و صلوتده عبدک سوالی مقابله سنده وارد اولان خطاب الهی به عبدک القاء سمعنی ذکر الله موجبدر
(ومن ذلك) (ای ومن اسرار الصلاة التي بها حبب الصلاة الى الله تعالى عليه وسلم) (ان الوجود لما كان
عن حركة معقولة نقلت العالم من العدم الى الوجود عمت الصلاة جميع الحركات وهي ثلاث حركة مستقيمة وهي
حال قيام المصلی وحركة اقبية وهي حال ركوع المصلی وحركة منكوسة وهي حال سجوده فحركة الانسان
مستقيمة وحركة الحيوان اقبية وحركة النبات منكوسة وليس للجماة حركة من ذاته فاذا تحرك حجر فانهما يتحرك
بغيره) (یعنی صلوتده واقعه اولان شول اسرار دندر که اول اسرار سبیلله صلوة رسول علیه السلامه تحبیب
اولدی تحقیق وجود عالم وقتا کیم حرکت حبیه اولان حرکت معقوله دن واقع اولدسه که اول حرکت عالمی
عدم نباتدن وجود اضافی به نقل ایلدی صلوة حرکاتک جمیع سنه عامه اولدی و عالمک حرکاتی اوچدر بریسی
حرکت مستقیمه در و اول حرکت مصاینک صلوتده قیامی حالیدر و بریسی حرکت اقبیه در و اول حرکت
مصاینک صلوتده رکوعی حالیدر و بریسی حرکت منكوسة در و اول حرکت مصاینک صلوتده سجودی حالیدر
پس انسانک حرکتی مستقیمه در و حیوانک حرکتی اقبیه در و نباتک حرکتی منكوسة در و حالو که جمادات ایچون
کندی ذاتدن حرکت بوقدر زیر بافتکم حجره تحرک اولسه پس غیر ایله حرکت ایدر کندی ذاتیه حرکت ایتز
(امدی) شو یله معلوم اوله که وجود کونی نبی عدم غیبیدن وجود شهودی به اخراج ایدن حرکت معقوله اوچ نوع
اوزره در بریسی ایجاد عالم سفلی ایچون که کوندر فوقدن تحت حرکت و نزل و تدلیدر و بوحركة منكوسة در

الفلك فوقه تحت حركتي كبي وبرسي تحتدن فوقه حركت درو و حركت عوالم اسماء الهية ونسب ربانية ايجون
اولان حركت مستقيمة در الفلك تحتدن فوقه حركتي كبي الف حركت آخره متصل اولديني حالده زير عوام اسماء
كونك وجودي ايله موجوده اولور بوننده حركت معراجيه مندرجه اولور ارواح واقفس ايجادي ايجون *
وبرسي جهتين اولان فوق ايله تحتده دكادر بلكه جهتين بيننده عالم انساني جهمي ايجادي ايجون اقلدن اولان
حركت درو و حركت حركت اقبية درو و ثلثيت و حركات ثلاثه حقه خصيصه اولان صلوتيه درك تجلي ايجادي در
وكذلك من تباددن ظاهر اولان عالمك حركتي دخی اوج قسم اوزره در بر قسمي منكوسه درك نباتك حركت در
وبر قسمي اقبية درك حيوانك حركت درو و بر قسمي مستقيمة درك انسانك حركت در بر قسمي عالم حركات ثلاثه دن
ظاهر اولدي وانسان ايله استقامت بولدي مصابيك صلوتي حركات ثلاثه دن حاصله و تامة اولديني كبي برسي
آنك قباي حالي درك استقامت درو و برسي ركوعي حالي درو و برسي آنك سجودي حالي در بر قسمي عالم ايجون آنك
صلوتيه درك حقه وصل و ارتباط در آنك قابندن حركات ثلاثه ايله كه قيام و ركوع و سجود در فرديت و ثلثيت
حاصل اولدي و ثلثيت عيبدك افعالنده در واقوالنده اولان ثلثيت صلوتيه فاتحه ده اولان ثلثيت در بر
ثلاثت ايله حاصله اولان فرديت محمديه و جوده كثيره ايله صلوتيه و صلوتك انواعنده متحققه اولديغندن اوتري
صلوة رسول عليه السلامه تحبيب اولندي (امدي) شو بيله معلوم اوله كه شيخ رضي الله عنك فخره الانسان
مستقيمة و حركه الحيوان اقبية و حركه النبات منكوسه قولندن آنك مادي دكادر كه مطلقا انسانك حركتي
مستقيمة و حيوانك اقبية و نباتك منكوسه اوله بلكه بعض وجوه اوزره كه بوشانك عالمي اول وجه اوزره ذاهب
اولد بلزير شيخ رضي الله عنه فتوحاتده درك نباتده حركات اوج قسم اوزره در زير نباتك رأسي حركتي طلب
ايدر بر جهاتدن هر قنفي جهته و رأسي توجه ايدرسه اول جهته نسبت اولور بر اول جهته دن غيري
جهته مقابل اولسه آنك حقه نكس اولور آنده نكسكه علماء وجود انسان ايله جهات اعتبار ايتديلر و آنك
نشأ سنده و رأسي جهته آنك حركنده استقامت اعتبار ايتديلر بر قسمي حركتي مستقيمة ايله تسجيه ايتديلر
يعني انسانك حركتي حركت مستقيمة در ديدلر و نباتك رأسي جهته حركت ايدر بر قسمي حركت كه انسانك
حركته مقابل اوله آنك سمى اوزره بر اول حركت منكوسه در و اول حركت اشجار در و حركت حركت مستقيمة
ايله حركت منكوسه بيننده حركت رأسي ايله اقبية متحرك اولان شخصه مقابل اولسه آنك حركتي اقبية اولور *
بر شول نبات كه آنك حسي بوقدر و غوي و اردرو آنك كلي حركتي منكوسه در و شول نباتكه حسي صاحبدر
ايكي قسم اوزره در بر قسمي حركت مستقيمة در انسان كبي و بر قسمي حركت اقبية در حيوان كبي وانسان ايله
حيوان بيننده بعض وسائط و اردر كه اولي انسان و آخري حيواندر و لكن انسان قوتيله قوي دكادر
و حيوان حكيمي اوزره دخی باقي دكادر قدرت و نسان كبي وكذلك حيوان ايله نبات بيننده دخی بروسط و اردر *
نخله كبي وكذلك نبات ايله معدن بيننده بروسط و اردر و اول وسط لما تدر بر نباتك حركتي منكوسه در بر علماء
نبات اوزره حكم ايتديلر بر زم تقرير ايتديكمز اوزره كه آنك حركتي حركت منكوسه در بر پس انظر لك حقي
ايضا ايتديلر بلكه نباتك حركتي بر زم فتمزده مستقيمة در زير نبات حركت ايتز الانواع ايجون وانسان ايله حيوان
دخی نموايجون اولان حركت ايله حركت ايتدي الانبات اولسيله و نبات حقه دن بلكه اول نبات اولديني
حيث لا تختلف الحركت بلكه آنك حركات مختلفه اولور نمودن غيري شئ ايجون واقعه اولور سه جهاتده
اولان حركات كبي و اما اجسامده زياده ايجون واقعه اولان حركت پس جسم نبات اولديغندن درك اول
حركت حيوانده اولسون و كرل شئ آخرده پس اول حركت حركت واحد درك اصل بدرده دن واقعه اولان
حركت درك جسم اول بدرده دن حركت عاليله ظاهر اولور پس جسم جيع جهاتده متسع اولور اول جهته امداد
اكاعطا ايتديكي حسب اوزره بر وقت اولور كه جهته عييه اولان حركتي برغو اعطا ايدر كه اول نمواقلدر
جهت فوقه اولان حركتك نمودن و باقي جهات دخی بولدر ثم قال وقد اخبر النبي صلى الله عليه وسلم ان
النشأة تقوم على عجب الذنب فاذا ظهرت الرجلان والساقيان والفخذان والمقاعد فتنحرك منكوسة وما ظهر
من عجب الذنب الى وجود الرأس فمن حركه مستقيمة وما ظهر في الاتساع عن جهة العين والشمال والخلف
والامام فمن حركه اقبية وكل ذلك عندنا حركه مستقيمة وانما الحركه المنكوسة عندنا كل حركه في متحرك

بمخلاف ما يقتضيه طبعه وذلك لا يكون الا في الحركة القهرية لا في الحركة الطبيعية فاذا تحرك كل جسم نحو
اعظمه فذلك حركته الطبيعية المستقيمة حركه الجسم الناري نحو الاثير وجسم الجرجر نحو الارض فاذا تحرك
جسم النار نحو الارض والسفل وتحرك الجرجر نحو العلو كانت الحركه منكوسة وهى الحركة القهرية ثم قال
وانظر ما حركناه في حركه النبات انها ليست بحركه منكوسة وان البذرة تتمدرونها الى جهة الفوق وتتمدرونها
الى جهة التحت وغذاؤها ليس هو اخذ النبات له من الفروع التي في التحت المسماة اصول الشجرة وانما اخذ النبات
الغذاء من البذرة التي ظهرت عنها هذه الفروع وبهذا يحصل اليبس في بعض فروع التحت كما يحصل في الفروع
الظاهرة الحاملة الورق وانما مع وجود النور والحياة في باقي الفروع انتهى كلامه پس شيخ رضي الله عنك
بوكلامني بونده اراد ايتكندن عرض بودر كه متن كايده ذكر ايتديكي بعض وجوه اوزره وعموم اوزره علماد كر
ايتديكي اوزره در و الا شجرك قنده ذكر اولان حركت ثلاثه نك كايسي مستقيمة در حقي بذره نك فرو عيكم ارض
ايجنده بذره نك تحتنه واسفلنه متوجهه درك شجرة نك اصولدر آنك حركتي دخی حركت مستقيمة در
فكيف كه ارضك وجهنده اولان نباتك حركتي مستقيمة اوليه (واما قوله وجعلت قرعة عيني في الصلاة ولم
ينسب العمل الى نفسه فان تجلي الحق للمصلي انما هو راجع اليه لا الى المصلي فانه لو لم يذكر هذه الصفة عن نفسه
لامره بالصلاة على غير تجلي منه له) (واما رسول عليه السلام وجعلت قرعة عيني في الصلوة قوليكه جعلت
قولني مجهولا ايراد ايتدي وجعلني الله تعالى به نسبت ايتدي كندى نفسه جعلني نسبت ايتدي زير تحقيق
حقك مصلي به تجليسي حق تعالى به راجع در مصلي به راجع دكادر زير مصلي نك قرعة عيني حقل شهوديدر
پس شهود حق و تجلي حق حقه راجع در عيبدك مجعولي دكادر مصلي به راجع اولان تجلي حقه استعداد در زير
تحقيق اكر حق تعالى بوصفي كندى نفسندن رسول عليه السلامه ذكر ايتدي حق تعالى رسوله البتة
صلوة ايله امر ايدردى اندن رسوله تجليسر يعنى رسولك وجعلت قرعة عيني في الصلوة قولي حقل رسوله
وجعلت قرعة عينك في الصلوة قولنه دلات ايدر بر ديك اولور اكر حق تعالى كندى نفسندن امتنان طريق
اوزره رسوله بوصفي اولاد ذكر ايتدي اكا صلوة ايله امر ايدردى حقدن اكا تجليسر وحقى انده مشاهده بر
ولكن رؤيت وشهودك حصول ايجون اكا صلوة ايله امر ايتدي پس حق كندى نفسندن على طريق
الامتنان صلوتيه انكچون قرعة العين ايدوب صلوتيه كنديسنك رؤيت وشهودن ذكر ايتدي پس تجلي امتنان
الهيدير عيبدك آنده مدخلي بوقدر تجلي به مظهر اولوب رؤيت ايجون استعدادك حصوانه آنك سعيندن غيري
(فاما كان ذلك منه بطريق الامتنان كانت المشاهدة بطريق الامتنان فقال وجعلت قرعة عيني في الصلاة))
پس وقتا كيم تجلي حقدن امتنان طريق اوزره واقع اولديسه رسول عليه السلام طرفندن مشاهده دخی
حقدن امتنان طريق اوزره واقع اولور زير تجلي مشاهده مي موجب در بر تجلي امتنان طريق اوزره اولجتي
مشاهده دخی حقدن امتنان طريق اوزره اولور پس بوندن اوتري رسول عليه السلام وجعلت قرعة عيني
في الصلوة ديدى يعنى بن ايتدم ديدى و دخی حق تعالى وجوب طريق اوزره ايتدي ديدى بلكه حق تعالى
امتنان طريق اوزره جعل ايتديكنه دلات ايدر صيغه بي مراد ايتدي (وليس) (وفي بعض النسخ وليست
قرعة عينه) (الامشاهدة المحبوب التي تقر بها عين المحب من الاستقرار فتستقر العين عند رؤيته فلا تنظر
معه الى شئ غيره في شئ وفي غير شئ) (وحال بوكه رسولك قرعة العيني مشاهدة حق محبوبدن غيري دكادر كه اول
مشاهده ايله محبك عيني قريره اولور قرعة العين استقراردن مأخوذ در بر محبوب اولان حقل رؤيت قنده محب
اولان رسولك عيني مستقره اولور پس آنك حقه نظري قنده وحق آنك منظوري اولديني حالده اندن غيري
بر شيشه نظر ايتز بر شئ موجوده كه مشيت آنك وجودنه متعلقه اولدي وبوكل شئ بشيشه الله اى بشيشه
قوللرندن مأخوذ در و دخی شئ موجودك غير بونده كه آنك وجودنه مشيت متعلقه اولدي يعنى حق
مشاهده ايدوب رؤيت حقله عيني مستقره اولور بر عين حقله حقه ناظر اولديني حالده مشيت الهية ايله موجود
اولان شيشه مشيت الهية نك فوقنده اولان نسب الهية وصور عليه ده آندن غيري بر شيشه نظرايتز بر
شهود حقله قرار و نبات بولور و عيني مستقره اولور وغيره التفات ايتز و شيخ رضي الله عنه قرعة العين استقراردن
يعنى قراردن مأخوذ در ديدى زير بر كسنه حبيبي مشاهده ياسه آنك عيني مستقره اولور يعنى نباته

اولور وقرار اولور پس محبوب بدن غیر بر شیشه التفات ایتمز و بوندن اوتری قریر العین مسرور معنایه استعمال
اولون زبهر مسرور سروری مطلوبه و صوابه واقع اولور پس مطلوب بدن غیر بر شیشه میل ایتمز بقال قر
بقر یقن القاف اذا ابتج برؤیه مایسه و یقال قر یقر بکسر القاف اذا ثبت پس او کیسی سرور معنایه در
وایکجسی ثبات وقرار معنایه در ووجه مشروح اوزره فی شیء فی غیر شیء قوی فلا تنظر قوائمه متعلق اولور
واجاز در که رؤیه متعلق اوله و داود قیصر بدن عجب در که فی شیء قوی رؤیه متعلق در توهم از الحس و نکه فلا تنظر
معه قولنه متعلق اوله دید کد نصره ابتدی و یجوز ان یکون متعلقا بقوله فلا تنظر (ولذلك نهی) علی صیغه
المعلوم (عن الالتفات فی الصلاة فان الالتفات شیء یختلسه الشیطان من صلاة العبد فیکرمه مشاهد
محبوبه بل لو کان محبوب هذا الملتفت ما التفت فی صلاته الی غیر قبلته بوجهه) یعنی صلوة مناجات و مشاهد
اولد یغندن اوتری و یاخود صلوته مشاهد محبوب حقله محبت عینی مستقره اولد یغندن اوتری و فی الحقیقه
حق آنک قبله سی اولد یغندن اوتری الله تعالی صلوته قبله بدن غیر اطرافه التفات و نظر بدن نهی ایلدی و نهی
قوی صیغه مجهول ایلدی جازدر یعنی مصلی صلوته قبله بدن غیر جهاته التفات بدن نهی اولدی زیر صلوته
قبله جهت بدن غیر بر جهته التفات بر شیشه در که عیدک صلوت بدن شیطان اکافر صرار پس جهت اخراجه
التفات محبوب حقیقی اولان حقله مشاهد سندن عبدی محروم ایدر و یاخود التفات سبیل شیطان عبدی
محروم ایدر انک محبوبی مشاهد سندن بلکه اگر حق بوملتفتک محبوبی اولدی صلوتک شر و عند قبله سی
و محبوبی اولان حقدن غیر بر شیشه قلبی و جهیل التفات ایتمزدی یعنی عیدک مصلی وجه قلب ایلدی جهت بحال
حقه متوجه اولوب سمع قلبی وارد اولان کلام حق تالی ایتمک یجوز القا ایدر مشاهد جال حقله عینی مستقر
ایکن شیء آخره التفات ابتد که اول التفات آتی مشاهد حقدن محروم ایدر زیر اوجه قلب ایلدی حق مشاهد
ایدردی پس وجه قلب شیء آخره التفات ایدر بوجه ابتد کی حینه حقدن اعراض اوزره اولور (ومن یعش
عن ذکر الرحمن نقیض له شیطانا فهو له قرین) بلکه دید حقیقه نظر اولد قدده اگر صلوته حقه متوجه اولان
عیدک حق محبوب حقیقی اولدی و آتی مقصد اصلی و مطلب اعلی اتخاذ ایددی صلوته قبله سی اولان
حقه متوجه ایکن وجه قبله شیء آخره التفات ایتمزدی زیر اقب بر شیشه محبوب و قبله ایدر بوجه کامتوجه
ایکن شیء آخره التفات ایدر زیر سلطان حقیقی آنک قلبی اوزره غلبه ایدر بآنده تحکم ایلدی (ما جعل الله
لرجل من قلبین فی جوفه) (والانسان یعلم حاله فی نفسه هل هو بهذه المثابة فی هذه العبادة الخاصة ام لا فان
الانسان علی نفسه بصيرة ولوالقی معاذیر) فهو یعرف کذبه من صدقه فی نفسه لان الشیء لا یجهل حاله
فان حاله له ذوقی (وحال بوجه انسان کندی نفسنده کندی طالی عالمدر که اول بعبادت خاصه حقله رؤیه قبله
بومثابته میدرد کلیدر یعنی بعبادت خاصه حقله شهودی ایلد و رؤیت حقله استقرار عینی مثابه سنده
میدرد کلیدر زیر تحقیق انسان کندی نفسنه بصیرت اوزره در و اگر چه کیم بحسب الظاهر کندی نفسی
طرفدن معاذیر القا ایدر پس کندی نفسنه صدقندن کذبنی عارفدر زیر تحقیق بر شیء کندی طالی جاهل
دکدر زیر اکا کندی طالی ذوقیدر نفسک جمیع احوالی عارفدر اگر چه کیم نفسنده اولان شیشه مخالف معاذیر
اظهار ایدر و لکن کندی کذبنی صدقندن عارفدر پس اگر بعبادت خاصه ده شهود و حضور حق مثابه سنده
دکل ایسه اکاسی و اهتمام ایلسون) (ثم ان مسمى الصلاة له فسیة اخرى فانه تعالی امرنا ان نصلی له و اخبرنا
انه یصلی علینا) (ان نصره مسما صلوۃ ایچون قسمت اخرى ثابته در زیر تحقیق الله تعالی بر امر ایلدی که
اکا صلوۃ ایدر و برزم حقه صلوة دعا و خضوع و استکانت و خشوع و الله تعالی بر اخبار ایلدی که
تحقیق اول برزم اوزر عیزه مصلیدر رجعت و جنان و تجلی و لطف و امتنان و عطف و رأفت و احسان و غفران
و رضوان ایلد قال تعالی هو الذی یصلی علینکم و ملائکته ایخر حکم من الظلمات الی النور و کان بالمؤمنین رخیما
فالصلاة منا و منه لیس قسمة اخرى ایلد صلوۃ ابکی نوع اوزره در بر نوعی بزدن حقه راجعدر و بر نوعی حقدن
بره و صلدر و لغتده مصلی حلیه سباقده سابق اولان فرسه تابع اولان فرسه اطلاق ایدر (فاذا کان هو المصلی
فاما یصلی باسم آخر) (پس بچنکم حق مصلی اولسه پس اسم آخر ایلد مصلی اولور یعنی استعداد اغز صورنده بره
متجلی اولور پس متجلی اولغه اسم آخر ایلد مصلی اولور) (فبما آخر عن وجود العبد وهو عین الحق الذی یتخیله

العبد فی قبلته بنظره الفکری اوبقایدیه) پس حق وجود عیددن متأخر اولور و اول شول حقدن که عید قبله سنده
نظر فکر سبیل و یاخود تقایدی ایلد انی تخیل ایدر (وهو الاله المعتقد) (یفق القاف و وجود عیددن متأخر
اولان حق اله معتقد در که معتقد اعتقادنده انی تخیل ایلدی پس اله معتقد معتقدن متأخر در زیر آنک
مجهولیدر و بعض نسخه) (وهو اله المعتقد) (واقع اولدی پس قاف مکسور اولور) (وینوع بحسب ما قام
بذلك الحل من الاستعداد كما قال الجنید رحمه الله حين سئل عن المعرفة بالله والعارف فقال لون الماء لون انائه
وهو جواب ساد اخبر عن الامر بما هو عليه) (واله معتقد متنوع اولور استعداددن اول محل ایلد قائم اولان
شیء حسبیه یعنی محل اولان معتقد استعدادی حسبیه حق متنوع اولور زیر احقک ظهوری و تجلیسی
محل متجلی له اولان شیک قابلیتی خصوصیتی حسبیه واقع اولور نه کیم جنید بغدادی رحمه الله علیه ابتد
معرفت بالله دن و عارفدن سؤال اولند یعنی حینه پس ابتد لون الماء لون انائه یعنی مانک لونی اناسی لونیدر
و بوقول جواب ساد خبردر که امر دن اخبار ابتد شول شیکه که امر آنک اوزره در یعنی معرفه الاله دن
و عارفدن سؤال اولند قدده معرفت الله محدود و عارفک اوصافی محصوره اولمغله اندن اخبارا تمیدی و لکن
امر نه شیء اوزره در انکه اخبار ایلدی یعنی مانک لونی اولیوب لون انا اله متلون ظاهر اولدی یعنی کبی حق
مطلق ایچون دخی بر صورت معینه یوقدر که عارف اول صورت ایلد عارف اوله و لکن حق هر مظهردن مظهر
حسبیه متجلیدر و عقائد جزئییه اصحاب بدن هر بر معتقد اعتقادنده انک معتقدی صورتی حسبیه ظاهر در
زیرا حق ذاتیه اوصاف و نعوتدن منزله در و لکن ذاتیه هر وصفه ظهوری و دخی هر و اصف و ناعت و عالمک
وصفی و نعتی و علی حسبیه قبولی اقتضا ایدر پس معتقد عقیده جزئییه صاحبی اولد قدده انک اعتقادی حسبیه
اکا تجلی ایدر و اما شول عارف کامل که وجودنده منطق و منسرح اوله و علم بالله ده عقد معین حسبیه انک
جسمانی اولیه و معرفت و شهودنده عقیده معینه ایلد مقید اولیه پس انک الله تعالی به علی و معرفتی و شهودی
مطلق اوله که بر شیشه و بروصتی کورمه الاحق ایچون آنده بروجه و بر حقیقت کوره که حق تعالی اکا اول
شیده اول وجهله و اول حقیقه تجلی ابتد و حقل اطلاق حسبیه آنک وجهه مطلق کوره نه کیم شیخ
رضی الله عنه ابتد عقد الخلاق فی الاله عقاید اوانا شهدت جمیع ما اعتقدوا پس بعارفک لونی یوقدر انک
مظهرنده حقل تجلیسی و حدانی الوصف ظاهر اولور و اول دخی جمیع عقائدک صورنده عقائد حسبیه
و جمیع مظاهرده مظاهر حسبیه حق ظاهر و متجلی مشاهد ایدر و ذاتیه نعوت و اوصافدن منزله مشاهد ایدر
(فهذا هو الله الذی یصلی علینا فاذا صلینا نحن کان لنا الاسم الاخر فکفایه کما ذکرناه فی حال من له هذا
الاسم فیکون عنده بحسب حالنا فلا یظهر لنا الا بصورة ناجیهنا بها فان المصلی هو المتأخر عن السابق
فی الحلیة) (پس معتقد اعتقادی حسبیه قبله سنده متخیل اولان حق شول الله در که برزم اوزر عیزه مصلیدر
و برزم وجود منزله تابعدر پس بچنکم بر مصلی اسم آخر برزم ایچون حاصل اولور پس بر اول اسمک مقامنده
محقق اولور و اول اسم برزم ایچون ثابت اولور نه کیم برانی ذکر ایتدک شول اله معتقد متخیلک طالی قنده که
یواسم آخر انکچون ثابت اولدی عیدک وجودنده اعتقاد و تخیلده متأخر اولدی یعنی حیثیه پس برانک قنده یعنی
آنک وجودی مر آنده ظاهر اولور برزم حالمز حسبیه پس حق بره نظر ایتمز و تجلی ایتمز الاحوال المزدن
و استعدادمزدن شول شیک صورتیه که برانی اکا کتوردک یعنی استعداد اغز صورنده هر قنغی صوریکه
برانکا اعطا ایتدک آنک وجودی مر آنده ظاهر اولدی بغمزده حق تعالی اول صورت ایلد بعینه نظر ایدر و تجلی
ایدر مثلا سطح من آنه ناظر اولان کسینه قنغی صورت ایلد مر آنه نظر ایدر و تجلی ایدر سه مر آنه دخی بعینه
اول صورتی اظهار ایدر انکه اکا تجلی ایدر پس برزم وجودمزدن وجود حقدن متأخر در و برانک اوزره مصلی بر
واکا تابع زیر تحقیق مصلی لغتده حلیه در یعنی میدان مسابقته سابق اولان فرسدن متأخر اولان
فرسه دیرل) (وقوله کل قد علم صلاته و تسبیحه ای رتبته فی التأخر فی عباده ربه و تسبیحه الذی یعطیه من التزیه
استعداده فامن شیء الا وهو یسبح بحمد ربه الخلیم الغفور) (والله تعالی شیک کل قد علم صلوته و تسبیحه قوی یعنی
دیک اولور هر شیء ربی عبادتده تأخرده ربه سی عالمدر زیر آنک ربه سی مظهر بیت حقه حقل وجودندن
متأخر در و هر شیء نیز بدن واقع اولان ربی تسبیحی عالمدر که آنک استعداد خاصی آتی اعطا ایدر یعنی هر شیء

استعداد خاصی اعطا اندیک ریاستی خاصه عارف در که اول تسبیح اعیانند هر بر بسنک استعدادی
حسیله نقایص استعداده دن ری ایچون استعدادی اولان تنزیهی در پس اعیانند برشی یوقدر الی احوال بود که اول
حلیم و غفور اولان رسته جدا بیکله مسجد بر یعنی اکا کمال شویته الهی حتی جدا بیکله اول کمالی استعدادی
حسیله رب حلیم قبول ایلدی و غیر استعداده سی اقتضا اندیک نقایصدن آتی تنزیه ایدر پس رب حلیم
جدی ایلدی تسبیح ایدر زیرا آنک استعداده نقایصی عقوبتله استجبال ایتزور رب غفور جدی ایلدی تسبیح ایدر زیرا آنک
نقایصی و ظلمت استعداده سی ستر ایدر و یوقدر اوزره صلوته و تسبیحه قولنک ضعیفی کل توانه عائد اولور و فی
عبادته قوی فی الآخر قولنه معتقد و یعطیه قولنک ضعیفی تسبیحه قولنه عائد و فاعلی استعداد عائد اولور
(ولذلك لا نفقه تسبیح العالم علی التفصیل واحد واحد) و هر شی ایچون تسبیح خاص حاصل اولدیغندن
اوتری جمیع عالم اجزاسنک تسبیحی واحد واحد بر فهم ایتزور بر هر شی کندی نفسنه مخصوص اولان
تسبیح ایلدی تسبیح ایدر و آتی فهم ایدر پس بسج محمد ربه الحلیم قولنک مقتضای اوزره (وان من شیء الا بسج
بمحمد قولنک اولان ضعیفه راجع اولور) و تم مرتبه یعود الضمیر علی العبد المسبح فیها فی قوله وان من شیء
الا بسج بمحمد ای بمحمد ذلك الشیء فالضمیر الذی فی قوله بمحمد یعود علی الشیء ای بالثناء الذی بكون علیه
و یو آینه بر مرتبه وارد که الله تعالی نیک وان من شیء الا بسج بمحمد قولنک اولان ضعیفه اول مرتبه ده تسبیح
اولان عیده عائد اولور یعنی برشی یوقدر الی اول شیء کندی جدی ایلدی تسبیح ایدر پس بمحمد قولنک اولان ضعیفه
شیخه عائد در یعنی شول ثنائیه تسبیح ایدر که اول شیء اول ثنائیه اوزره در (امدی) شویله معلوم اوله که هویت
احدی مرتبه الهیته ظاهره و متعینه اولوب کل ایچون معبوده و محوده اولدیغی کبی مراتب کونیه دن
هر بر مرتبه ظاهره و متعینه در پس بمحمد قولنک ضعیفه عائد اولاده و بر اعتبار ایلدی هر برشی رب مطلقه
جد ایدر و بر اعتبار ایلدی اول شیء مرتبه سنده مقید اولان وجود مطلق اول مرتبه مقید ایلدی مرتبه الوهیه
حامد در و بمحمد قولنک ضعیفه عائد اولدیغی اعتبار اوزره هر شیء کندی شویله که آنک اوزره باشد
حامد در و کندی نفسنه حامد اولدیغی وجه اوزره در و بر وجه دخی بود که هر برشی بر اسم خاص ظاهر ایدر
و اول اسم آنک رب خاصیدر که آنک ظاهر زنده ظاهر در پس اول شینک کندی نفسنه جدی یته آنک رب خاصی
اولان اسم عائد اولور و بر وجه دخی بود که هر شیء کندی اعتقادنده مجعول اولان اله معتقدینه جدا بیکله
و اول اله معتقدانک صنعی و آنک مجعولید و شینک صنعی کندی نفسنه راجع در پس هر شینک کندی اله
معتقدینه جدی کندی نفسنه جدی اولور و شیخ رضی الله عنکم هر شینک جدی کندی نفسنه عائد در
دید بکندن مرادی بوجه در نه کیم یونند صکره تصریح ایلدی غفلت اولنیه) (کمالنا فی المعتقداته انما یبغی
علی الاله الذی فی معتقد و ربط به نفسه و ما کان من علمه فهو راجع الیه فاما فی الاعلی نفسه فانه من مدح
الصنعة فاما مدح الصانع بلا شک فان حسنهما و عدم حسنهما راجع الی صانعهما) (نه کیم بر معتقدنک عقیده ذکر
ابتدک که تحقیق معتقدنک ایتزور اول شول الهه که آنک معتقدنده ظاهر و متعین اولدی و معتقد کندی نفسی
اکاربط ابتدی و هر شینک معتقدنک عملنده واقع اوله پس اول شیء اکا راجع در پس معتقدنک ایتزور الا کندی
نفسنه زیرا تحقیق شان بود که بر کسینه صنعی مدح ایلدی پس بلا شک صانعی مدح ایدر زیرا تحقیق صانعنک
حسنی و عدم حسنی آنک صانعنه راجع در (والاله المعتقد) و فی بعض النسخ (واله المعتقد صنوع للناظر فیه
فهو صنعه فنناؤه علی ما اعتقدنه ثنائیه علی نفسه و الهذا یدیم معتقد غیره و لواصف لم یکن له ذلك) (و حال بود که
اله معتقد و با خود معتقدنک الهی مصنوعه در اکا ناظر اولان کسینه ایچونک ذهندنه انی احداث ایدوب اکا
توجه ایدر و اکا ناظر ایدر پس اله معتقد معتقدنک صنعیدر پس معتقدنک ثنائی شول معتقد که آتی اعتقاد
ایلدی که آنک کندی ثنائیدر زیرا آنک صنعیدر و شینک صنعی آنک نفسنه راجع در پس بواجلندن اوتری
یعنی معتقدنک کندی اله معتقدنه ثنائی کندی نفسنه ثنائی اولدیغی اجلندن اوتری معتقد معتقدنک آخرک
معتقدنی ذم ایدر زیرا اول معتقدانک صنعی دکلدر و اکا معتقدانک ایدیدی بوزم انکچون واقع اولمزدی
یعنی اعتقادات جزئییه اصحابندن هر بر معتقد کندی ذهندنه و خیالنده احداث ایدیدی اله معتقدی مدح
ایدر و اکا ثنائیدر و معتقد آخرک معتقدنی ذم و قدح ایدر و اکا معتقد انصاف ایدیدی یعنی اگر حقیقت اوزره

عارف اولیدی که مانک لونی انانک لونی کیدر یعنی اناعندظن عبدی بی مفهومی اوزره حق تعالی معتقدیندن
هر بر معتقد اعتقادی وظنی حسیله تجلی ایدوب جمیع صور معتقدات معتقدینک عقائدی حسیله حقل
صوری اولدیغی عارف اولیدی معتقد آخرک معتقدنی ذم ایتزور بلکه تام المعرفه اولان عارف کبی جمیع
صور معتقدانده ظاهر اولان حتی عارف اولور و آتی مشاهد اولور و (الان صاحب هذا المعبود الخاص
جاهل بلا شک فی ذلك لا اعتراضه علی غیره فاما اعتقدنه فالله ذلك الغیر الذی لوعرف ما قال الجنید لون الماء لون انائه
لسم لکل ذی اعتقاد ما اعتقدنه و عرف الله فی کل صورة و کل معتقد فهو ای صاحب هذا المعبود الخاص ظان
لیس بعالم فلذلك قال اناعندظن عبدی بی ای لا یظهر له الا فی صورة معتقدنه فان شاء اطلق وان شاء قید) یوقول
استناد در فتنائیه علی ما اعتقدنه ثنائیه علی نفسه قولنک یعنی معتقدنک ثنائی آنک اعتقادنده اولان اله معتقدنه
کندی نفسنه ثنائیدر الا یوقدر وارد که بومعبود خاص صاحبی اولان معتقد غیرک معتقدی ذمده بلا شک
جاهلدر اعتراضندن اوتری غیر معتقدنه شول اعتقادنده که انی اول غیر اعتقاد ایلدی پس معتقد آخر صورتده
حق عارف اولمغله جاهل اولور زیرا اگر جنیدنک مقولی اولان لون الماء لون انائه قولنک عارف اولیدی یعنی
هر اعتقاد صاحبنک اعتقادی حسیله حق اکا تجلی اولدیغی عارف اولیدی هر اعتقاد صاحبنه تسلیم
ایدردی شول معتقدی که آتی الله تعالی نیک حقنک اعتقدنه اعتقاد ایلدی و الله تعالی بی هر صورتده و هر معتقدده
عارف اولور و پس بومعبود خاص صاحبی ظنیدر یعنی ظن صاحبیدر عالم دکلدر پس یونند اوتری الله تعالی
اناعندظن عبدی بی دیدی یعنی بن عبدمنک بکاظنی قتنده موجودم یعنی اکا ظاهر اولم الا آنک معتقدی
صورتده پس اگر دیلرسه معتقدنی اطلاق ایتسون و اگر دیلرسه تقید ایتسون یعنی اگر اعتقادنده اطلاق
ایدرسه یعنی جمیع صور معتقدانه اعتقاد ایدرسه و عقد خاصی اتخاذ ایتزور پس بن اکا اطلاق اوزره تجلی
ایدرم و اگر اعتقاد خاص ایلدی تقید ایدرسه اکا آنک اعتقاد مقیدی صورتده تجلی ایدرم لون الماء لون انائه
یوقدر بر وجه کل معتقد قوی جرایله و فافک فحیلدی کل صورة قولنه عطف اولور و دخی فهو ضعیفی صاحب
هذا المعبود قولنه راجع اولور و کل قوی رفع ایلد ابتدا اولوب و معتقد قوی کسیر قاف ایلد اضافه ایلد مجرور
اولتی فهو ضعیفی مبتداء ثانی اولوب کل قولنه عائد اولتی و طان قوی مبتداء ثانی نیک خبری اولتی و جله مبتداء
اولک خبری اولتی جاؤدر) (فاول المعتقدات تأخذ الحدود و هو الاله الذی وسعه قلب عبده فان الاله المطلق
لا یسعه شیء لانه عین الاشیاء و عین نفسه و الشیء لا یقال فیه یسع نفسه ولا یسعه فافهم) (والله یقول الحق
وهو یدعی السبیل) پس اله معتقداتی یعنی معتقدات صورتده تجلی اولان الهی حدود اخذ ایدر که
اصحاب اعتقاداتدن هر بر بسی حتی بر صورتده تجلی ایدوب اعتقاد ایدر و اول صورت ایلدی آتی تجدید ایدوب
صورت اخرادن آتی تجدید ایدر پس نسبتله هر بر معتقدنک اعتقادنده اولان اله محدود اولور و معتقدات
صورتده اولان اله شول الهدر که اکا واسع اولدی آنک عبدی اولان مؤمنک قلبی یعنی مؤمنک قلبی اکا
واسع زاول اله آنک معتقدی اولدیغی اعتبار ایلدی کرک معتقد اعتقادنده اطلاق ایتسون و کرک تقید ایتسون
زیرا تحقیق اله مطلق اشیا نیک عینی اولدیغی اعتبار ایلدی برشی اکا واسع اولم زیرا تحقیق اول اشیا نیک عینیدر و کندی
نفسنک عینیدر و حال بود که برشی حقدنه دیناز که اول شیء کندی نفسنه واسع اولور و دخی واسع اولمزدی بلز
اول شیء کندی نفسنه پس یوقولدن مراد بحسب الحس عرفاد بلز دیکدر زیر علم حسیله حق تعالی جمیع
اشیایه واسعدر و اشیا وجودنک عینیدر پس کندی نفسنه واسع اولور قال الله تعالی وسع ربی کل شیء علما
وقالت الملائکه ربنا وسعت کل شیء رجه و علما و شک یوقدر که الله تعالی کندی ذاتی عالمدر پس علما کندی نفسنه
عالم اولور واسع اولور (امدی) شویله معلوم اوله که حق تعالی (اناعندظن عبدی) قولنک اوزره هر عبد معتقدنه
عقیده سی حسیله تجلی ایدر زیرا حق احدیت مطلقه سیله هر شیء محیطدر پس جمیع صور حسیله و خیالیله
و وهمیه و عقلیه و ظنیه و علمییه بی احاطه ایدر زیرا حق ظاهر و باطندر و بوضوح کایسی ظاهره و باطنه اولمندن
خارجه دکلدر پس صور عقائدن هر قنغی وجه اوزره عبدک ظنی واقع اولورسه آنک اله معتقدی حقدنه کرک
تشبیه حسی و یا خیالی و یا وهمی اولسون و کرک تنزیه عقلی اولسون پس الله تعالی اول معتقدنه آنک معتقدی
صورتی اوزره ظاهر اولوب تجلی ایدر پس حتی اکا ظاهر اولمزا اول صورت ایلدی کرک اعتقادنده اطلاق ایتسون

و کمال تقیید و حقل اطلاق عقلا شائیدن و آنک مادونی اولان مدر کاتک شائیدن دکادر زیر عقل مقید در پس
معتقد الهی حدود اخذ ایدر زیر احد و دل به ضیعی بعضی سندن متبزه در پس اله معتقد اولوب ایمان غیبیه
مؤمن اولان عبد کلبی اکاواسع اولور زیر معتقد قابله واقع اولور و اما اله مطلق که هر شیکمینیدر پس
برخی اکاواسع اولان الاین کل اولان عارف کلبی زیر عارف کلبی اطلاق و تقییدده حقله متقابله زیر انعت
و تعیندن مجرد در زیر کندی نفسیه حقله فانی و حقله باقیدر پس عارف کلبی حقل کلبیدر که تعین اول ایل
متعیندر که اول تعینده جمیع تعینات مستملکدر پس افراد کاملیندر و اصلیه اعطا اولنان فهم الهیه
بواسطه فهم ایل زیر حقل کلامی صادق در و واقع مطابقدر (ومن اصدق من الله قیلا) والله یقول الحق
وهو یدعی السبیل * والله یدعی من یشاء الی صراط مستقیم

تلخیص و تذیل

شویله معلوم اوله که بوکاب جلیل القدر بکاله صورت جمعی الهیه کمالیه محمدیه نک صورتیدر بوکتابده ذکر
اولنان کام انبیادن هر بریسی حقیقت الهیه محمدیه مشتله اولدیغی مقامات الهیه و مراتب علمیه غیبیه دن
هر بر مرتبه ده متعین اولوب اول مرتبه به خصیصه اولان کالات الهیه و معارف ربانیه ایل ظاهر در پس جمعیت
الهیه محمدیه کمالیه به نسبتله حکم الهیه و کام نبویه دن هر بریسی نشأت انسانیه ده قوای حسیه و روحیه
مثابه سنده در و کلمه محمدیه فردیه نفس ناطقه و روح کئی الهی کبیدر که قوای کام انبیا مرآتینی جامع اولان *
نشأت مرتبه محمدیه به منفوخه در و جمیع انبیا نک حکم و علوم و معارف و اذراق جامع در و حکم فردیه سائر
حکم الهیه ایچون خاتمه اولدی زیر مرتبه فردیه وجود واحد حتی شفع ایدر مراتب الهیه نک اولکی مرتبه سیدر
و آنک فوقنده مرتبه الهیه و مرتبه احدیندن غیر یوقدر پس بوکاب من اوله الی آخره حقیقت محمدیه کمالیه
و جمعی الهیه علمیه صورتیدر و ام کتب الهیه اولان قرآن عظیم علوم و اسرار و حکم و معارف و کالات
صورتیدر پس بوکاب علوم و حقایق و معانی و دقائق فهم آنک جمیع وجوه قلبیه و قوای الهیه و روحیه ایل
و جمعیت قلبیه ایل توجه نصکره رابطه ذاتیه و سمع قابلیت کایه ایل اطلاع الهی و کشف ربانی به مخصوصدر
قواعد علوم رسمی و انظار فکریه و دلائل عقلیه ایل آنک فهمی امر محالدر پس ذوق محمدی و کمال الهی
و انسانی تحصیلنه طالب اولوب خلفاء الهیه و ورثه محمدیه نک اذواق و کالات و علوم و معارف و حالات معرفته
بوکابی توسط ایدن سالتکین و طایفه لایبدر که خواطر کونیه و تعلقات امکانیه دن سلمیه اولان قلوب صافیه
و قوای روحانیه مجتمعه ایل توجه ایدوب مراجعت ایده ل صفات امکانیه و اخلاق بشریه ایل متصف اولان
نفس که هنوز مرتب سلفیه کونیه و امتعه دنیویه دنییه طایفه در و آنره متوجه در بوکابه نظر ایدوب
سطاعه ایتمیر (لا یسمه الا مطهرون) لا تقربوا الصلوة و انتم سکاری * و لا تقربوا مال الیتیم بوندن اوتری شیخ
رضی الله عنه بوکتابی کتاب آخر ایل جلد واحد وضع ایتمکدن نهی ایلدی کرک اول کتاب آخر آنک کتابی
اولسون و کرک بکار اولیادن غیر کسی نه نک کتابی اولسون زیرا کتاب مشرب محمدی و ذوق جمعی واحدی اوزره
نازیدر مخلوقات خلقندن علت غاییه اولان معرفت تامه و عبودیت کامله ایل متصف اولوب مرکز جمع
احدیده تعین حقیقیه انسان کامل اولغه قصد ایدن سالتک بوکابه منتفع اولور و رسول الله صلی الله علیه
وسلم بوکابی خاتم ولایت اولان شیخ محی الدین عربی رضی الله عنه ابراز ایل امر ایتمکدن مرادی انتفاع نامدر
الحاد ناس دکادر امر الهیه ابراز اولنان کلامه هدایت و ارشاد وارد راضلال و الحاد یوقدر نه کیم ذوق محمدی
و مشرب احدی واحدی اوزره اولان وارث کامل و مرشد فاضلک تربیه سندن و فیض و هدایتندن عاری
و غریب و مشام کلبی راحه محبت الهیه بی و انقاس رحمت رحمانیه بی استعمال ایتمیوب علوم الهیه و معارف
ربانیه دن بی بهره و بی نصیب اولان زاویه شیکلندن و کرسی و اعظلمندن بعض اشخاص حسدا و جهلا زعم
ایتمدر زیر علوم الهیه و اسرار و حقایق ربانیه نک اظه ارنده اهل الله غرضی یوقدر معرفت الهیه ایچون
وارد اولان امر الهی به امتثالدن غیر پس آنک مرادی عباد اللهی علایق دنیویه و عوایق اخریه دن تخلیص
ایدوب صراط مستقیم اوزره ارشاد ایدوب محبت الهیه نارنی آنک فواید ارنده باقیدر معرفت ربانیه بی دخی
آنک قلوب لرینه ابراز ایدوب حقه اتصال و اتحاد و مشهود و اتم ادر اهل الله موعظن اوزره اولان متکرر

زعمی کبی صراط مستقیم الحاد و جناب عزتدن ابعاد دکادر زیر اولیاء الله علوی حضرات الهیه و مراتب
غیبیه علویه دن آنک قلوبی اوزره نازله در و لوک امکاندن مطهر اولان قلوب لرندن منبعثه و وارده در و کلامی
اظهارنده ابدت الهیه دن غیر آنک ارادی یوقدر که معرفت و عبودیت متعلقه در و الاقرآن عظیم دخی
عالمیه رحمت ایچون نزلدر و لکن عموم اوزره خلق هدایتیه قابل اولمغه نفوس زکیه و قلوب مطهره اصحابی
اولان مؤمنین ایچون رجحدر و نفوس ملونه و اراء مکدره اربابی ایچون خسران و خذلاندر پس نفوس
خسیسه نک عدم قبولدن اوتری امسال اولندی بلیکه مؤمنیندن هدایت قبول و قبول هدایتیه قابل اولان
جماعت قلیله نک هدایتدن اوتری انزال اولندی (امدی) الحاده قابل اولان نفوس صفات بشریه و اوصاف
حیوانیه و بهیمیه اصحابی اولان نفوس قاسیه در و آنره کتاب فصوصی قرات ایتمک احتیاج یوقدر هدایت
و منزلت رحمت ایچون منزله و موضوع اولان احکام شرعی و علوم ظاهره دنییه بی مناصب دنیویه به وسائل
و وسائط و ادخار و جمع مال دنیایه اسباب و روابط ایتمک معرفت الهیه ایچون و عبودیت و تقرب ایچون
موضوع اولان علمی دنیا متاعنه بیع ایدر لوطریق حقندن ساقط اولور (امدی) و رتبه انبیا و خلفاء حق اولان
اولیادن اسان عربیدن غیر السنه محجوره دکادر تا کیم لسان عربیدن غیر لسان آخر ایل تکلم ایتمیر
(و ما رسلنا من رسول الا بلسان قوم) مفهومی اوزره هر رسول کندی قومی باشند مستعمل اولان
لسان ایل و اول قومک استعدادی انسانیه ارسال اولندیغی کبی اولیاء الله دن هر وارث کامل دخی اسان عربی
اوزره منزل اولان قرآن عظیمک ظاهر و باطنندن اخذ ایتمکی احکام و اسرار کندی قومی باشند مستعمل اولان
اولان لسان ایل و آنک استعدادی انسانیه آنره ترجمه ایدر زیر آنک لسان ایل آنره امرک
تفهیمی محالدر نه کیم قرآن عظیمده ذکر اولنان انبیا شائیدن و آنک قصه لرندن الله الی رسول علمیه
السلامه لسان عربی ایل ترجمه ایلدی و رسول علمیه السلام دخی السنه انبیادن کندی لسانی اولان لسان
عربی به ترجمه ایلدی * پس ممکن غیبیدن و حضرت علمیه دن رسول علمیه السلامدن بوکتابک لسان عربی
اولان اسان شیخ رضی الله عنه ایلد ناسه ابرازی امری سائر السنه ایل ابرازک امریدر پس باب ربوبیتده
عبودیت تامه ایل متصف اولان خلفاء عظام و اولیاء کرام امر الهی و امر نبوی به منتظر لر در نظر اولیده امر
الهی به ناظر لر در خلقک قبولنه و عدم قبولنه ملتفت دکادر پس امر الهی وارد اولدده امرک حدی قدر
امر الهیه بی اظهار ایدر لر و سلفده اولان اولیاء الله کلامن لسان آخر ایل ترجمه ایدر لر و شرح ایدر لر نه کیم
شیخ رضی الله عنه عارف ربانی و حکیم صمدانی شیخ حکیم ترمذی نک سؤالات و ابن قسینک خلع الثعالبین نام کتاب
شرح ایتمدر زیر هر قرنک اصحابی آنک زمانده وجودین اولان اولیاء الله الثقات ایتمیر و آنره اعتقاد
ایدوب آنلردن استمداد ایتمیر و سلفده اولان کلام و آنک کلامیه اعتقاد ایتمکری زیر سابقه و غایبه اعتقاد
نفس اوزر دخی اهنندر موجود و حاضر اولان اعتقاددن بوندن اوتری اولیاء الله سلفده واقع اولان کلمات
علوم و معارفن کلام لرنده ابراز ایدر لر و آنلری خلقه شرح ایدر لر عباد الله صالحینک از یاد نده طمعندن اوتری
و صورت الهیه اوزره اولان مظاہر کاسله نک امتداد نده و رحمت الهیه نک اتساع نده رجادن اوتری زیر معرفت
الهیه آنک وجود لرینه متوقفه در و الا قدرت الهیه ده بحجز یوقدر و تعلیقات الهیه و واردات ربانیه ده دخی تکرار
یوقدر قرون ماضیه مظاہر کل ایل معموره اولدیغی کبی الیوم القیام جمیع ازمان حجه الهیه ایل قائمه اولان
صور کل ایل معموره اولقدن خالی اولمز و علوم الهیه و اسرار ربانیه آنک قلوبی اوزره منزله اولقدن زائل اولمز
قال علیه السلام امی کالمطر لایدی اوام اخیرام آخر هاپس اهل الله امری کشف و شهود اوزره در تقلید
اوزر دکادر (قل هذه سبیلی ادعوا الی الله علی بصیرة انا و من اتبعنی و سبحان الله و ما انامن المشرکین) بوکتاب
مراتب الهیه و حکم کمالیه انسانیه بی جامع اولوب کمال محمدی صورتی اوزره اولدیغی یوقصیده ده میبندر

نفس اوردی هویتدن ینه انقاس رجائی
 زهی دریای مطلق کیم آنک بوق قعرایه غایت
 آنک موج بحارندن جیع اعیان آلور فیضی
 اگر کثرت جهاتندن واریسه وحدته میلک
 چو فتح ابدی شهود ایچون خرائش قابوسن الله
 ولی نوع بشردن انبیای اصطفای ایتدی
 رسلدن هر بری فیضن آلور روح محمدن
 ولایت خاقی عنقای مغرب شیخ اکبر کیم
 کتور مشدر فصوص ایچره کلم اذواقنی جع
 آنک روحانی نشندن قوا کیبیدرر آنلر
 قوانک هر بری اولدی کلاک برینه مظهر
 کمال جع ذاتینک ظهورینه رسل جعی
 کمال جیسع ذاتی به محمد مظهر کلسدر
 محمد روحی جامعدر کلام ارواحنی جع
 بوصورت جعی جعینک مقام قاب قوسینک
 کالات رسل ایله وجودک ایله کل تکمیل
 پس اول آدم آنایه جیسع انجایی بلکهده
 پس آنک نصکره کرشینک آلورسل غلنه مصدر
 اگر درای تنزیهک آلورسلک نوح سبحانی
 تروحه عروج ایتسک سمایه ته کیم ادیس
 خلیل آسا ایدرسه بر تو وحدت سنی تهیم
 حقه تسلیم اولوب کر حقی آلورسلک یتکم اسحق
 علیه رتبتنه سن عروج ایت همجو اسمعیل
 چوروحیت مقامنده کوزک کورمز اوله غیری
 چقار جب طبعندن عزیزم یوسف قلبی
 اگر هودنی کی شهودک وحدت آلورسه
 فتوحیت مقامینه اگر صالح کی سسده
 آلور قلبک مقامنده شعبیک غلنه نائل
 اگر ضعف طبیعی به رجوع ایتسک یتیمه کیم لوط
 عزیر آسا آلورسن مظهر علم قدری شن
 ظهور ایدرسه قلبکده مسیحک سر و انقاسی
 اگر کیم حکمت رحمت طلوع ایدرسه قلبکده
 وجودک حکمی غلنده آلورسلک همددم داود
 طبیعت حوقی بطنده بولورسلک یونس انقاس
 دیرسلک حکمت غیبی کوزن شکل صبرایوبی
 جلالت مقامینه اگر یحیی کی ابرسلک
 زکریاوش بولورسلک مالکیت رتبتنه بول
 تروحه آلورسلک کرانیس حضرت الیاس
 جمال وحدت حقه بولورسن ذوق احسانی

معارف جوهرین آتدی کتاره بحر سبحانی
 زهی بحر هو الحق کیم آنک بوق حد و بیانی
 محیطندن کتاره کر موج ایده جمائی
 طریقک وصفی دکله سکا تیان ایدم آنی
 براندی عالمی اول پس آنک نصکره انسانی
 اولردن هر برینه فضل خاصن قیلدی ارزانی
 ولی اسماء مخالف اقتضا ایتدی پس ادبانی
 حقیقت مشرقینک اولدر رخسدر رخسانی
 که عین جع اجددن اولارک آلدی اعیانی
 قوایی یتیمک جامع درر بونشی جسمانی
 کالاتک وایکن منشئ اول جمع فردانی
 مرانبد راولاری جع ایدر بوجع فرقانی
 رتب ایچره اوصورتله ظهورا تنکدر رشتانی
 اصولک مبدای کافی وجودک اصلی نیبانی
 رسل اذواقی اولوبدر شروط و دخی ارکانی
 که تاجع محمدن آلاس فیض غفرانی
 ولی اوغل کی سن وارث اولکل ای اتاجانی
 قلوب مینه بی شک ایدرسن نفث روحانی
 ایده مزاهل تشبیهک ضریریل سا که طوقانی
 آلورسن اوج تقدیسک بکون سن شمس تابانی
 اماستجون او ریلور باشکه بر تاج نورانی
 تقر بده سیمکاظا هر آلور اسرار قربانی
 که تاریک حضورنده بوله سن عز رضوانی
 بولورسن ریخ رحمانی ته اول بیرکنمغانی
 که مصر عالم نورک قولیکن اوله سلطانی
 صراط مستقیم اوزره کوررسن جمله حیوانی
 هم هیجانی سورسلک بکرسن جمله ربکائی
 عملده سالک آلورسه کرمکیال و مزانی
 آلورسن مظهر قدرت آلورسن معرفت کافی
 اودتله اگر ذوق ایله سن سن موت ابدانی
 عروج ایدوب سماواته بکرسن خرچ کیوانی
 مسخر آلورا مریکه شهامتک سلیمانی
 حنائق طیرینک هر دم کلور کوشیکه الحانی
 بولورسن ذوق وجدانی کیده هم غم ظلمانی
 که صبرایله نیجه بولدی کوکل دردینه درمانی
 جمالک تابی حرق ایدر اوزکده قید امکافی
 کوررسن جنب قدرنده دوکونک ملکئی فانی
 سکامونس آلور اشخاص روحانی وجسمانی
 اگر حکمت شهودنده بوله سن ذوق لقمهانی

اگر سر امامتده اولورسلک محرم هارون
 کوکل نور تجلیده اولور مستغرق وفانی
 اگر خالک کی قلبک آلورسه غیبردن خالی
 چو فردیت مقامنده وجودک ایدرسن افزا
 تعین نقشی محو اوله یوغ اولوب قالمیه عینی
 آلورسن مظهر کامل صفات جمله اسمایه
 آلورسن بر رخ جامع ایکی جعک اراستنده
 بوجعک مظهر یله معرفت امری آلور قائم
 فصولک صورتی اولدی بوجعک صورتی کویا
 اقاردرای رحمتدن بر دریا اولوب هر فص
 آنک فیضی بحارندن قلوب اولیا سسیراب
 صدف کیبی ایچی صافی کر کدر بر دل قابل
 حقایق علمی هر فصک اولوبدر نقش ایله رسمی
 نفوس اصحابک فکری بوعلمی ایده مز ادرالک
 ولی قلب مجلاده تجلیله اولور حاصل
 کر کدر بر دل کامل که صورتندن اوله مطلق
 حقلک لطیفی سخا بندن یا غار هر دم آنک فیضی
 عروج ایت عالم علوه بوله سن کلمات حالن
 شهود و معرفت چون ایلدی الله سنی ایجاد
 قویاسن غیری سوزانی طلب ایلده سن آنی
 ولی جمله خلافت کیم روابطدر اوله رحه
 الوهیت جنانسنده یا نور کن انلرک باشی
 بوقانی عالمک نقشی ایدر بر چون سنی مغرور
 شولار کیم عالم وحدتده بولدی حقله وصلت
 شودلکیم صبغة الله رنکی آنی ایلدی هم رنک
 اویارسن نفس اغیاره دوشرسن طعن اخیاره
 بوسو وطن ایله قلبک نیجه بولور حق هیسات
 نیجه بولسون اثر حب خدادن اول دل محتوم
 رجال کلاک حالی اولیز لهو ایله حاصل
 خدادن غیری دیناده ایدمندی اولم مقصد
 هوای زلف و خال حورله خلوتده در صوفی
 کجوب کثرت نقوشندن دیار وحدته انلر
 یانوب نار محبتده اولور لر غیبردن خالی
 وجود حقه انلارک وجود و ذاتی فایدر
 نظر قیلز بولار غیره دل و جان ایله اکوانه
 قیاندلر باش ایله جانه قیابرلر کوی مقصودی
 طریق حقه انلاره بر آدمدر ایکی عالم
 اولور کشف و تجلیله علوی بونلرک حاصل
 قلوب ایله مقابل در اولار چون حضرت علمه

خلافتده جیع خلقتک اولدک روحی ریحانی
 قوا اغنامک موسی کیی آلورسه چوبانی
 آلورسن ملجائی ناسک ایدرسن خلقه احسانی
 طوعه روح محمدن سکا بر سر پنهانی
 هویتندن تجلی ایده هم اول جمع حقانی
 ایررسن حضرت جع کانت اولمایه فرقانی
 بریسی جیسع ربانی بریسی جیسع عبدانی
 که توحیدک اقرارندن فیوض علم و عرفانی
 کانکچون خلق ایددر حق تعالی جمله کوانی
 حقایقندن چقار هر دم آنک لؤلؤه مرجانی
 آنک فضل زلالی فایدر بر دل غلنه عطشانی
 یا غا فیضی سخا بندن چون آنک علمی بارانی
 مقام جیسع ذاتی سدر هم آنک دانی عنوانی
 عقول اربابک ابرمز نظرله آکه امعانی
 ورود ایدر وسائط سز کایچک کشف ربانی
 عوام ایله خواصک ایرمدی بوعلمه اذهانی
 صدف کیبی تعلقندن بری اولان کوکل فانی
 قیاس ایتمه رجالک حالته سن حال نسوانی
 قیلده سن عینکی روشن کورده سن دلدله اول جانی
 کامظهر اولان دلدن سورده سن نفس و شیطانی
 که خلق اوزره حقلک اولدی اولار بختله برهانی
 اتارسن انلره طاشی ایدرسن فسق و عدوانی
 رجاله نیت ایلرسن جهاندله کفر و عصیان
 کیبی زندیق و ملحددر یانکده کیبی نصرانی
 ایچوب قانن بیلرسن طم مسخومینه دندانی
 صلا رسن کندکی ناره ایدوب بونلره بهتانی
 بوکوز ایله سنک جانک کورده مزوجه جانانی
 عدد اوله احاطه ایده آنی حظ نفسانی
 دکادر لهو نسوانی و یا خود لعب صیبانی
 هوس ایتدیلر عقبا ده دانی حور و غلمانی
 اومسکینک بجن مجموع اوله حال پریشانی
 بقا مکند هانس و قرب حقه طوئدی اوطانی
 بودرد ایله نیجه بیلر اقرار کوزدن جکر فانی
 وجودی بوقدر انلارک همان وصف هیولانی
 وجود حقه انلارک نه آدی وارنه خود صانی
 جناب وحدتی حقلک طوایددر سرله مبدانی
 فرس سورسه بومیدانک اول ایله چونکه فرسانی
 عقول اربابک ایر مزاولاره ظن و حسبان
 شومری کشف ایدر لر کاوله حقلک کافرمانی

ربو بیت جنانبه مقيم اولوب عبودتده
شو کیم وحدت سراینده شهود لدن الدی
اولان کثرت نقابدن جمال وحسده ناظر
تجربه اولور انلر عقول ابرمزاکا شاهها
بو مخلوق کوزی آخر نیجه ادرالیدر حتی
اودر کاهلک نه فهم ایتسون عقول قاصره کهن
خدا قلب سایم استر که علمینه اوله مصدر
اکر وحدت شرابدن دیار سک جانکی سیراب
وکر وحدت جمالینه اولور سک جانله ناظر
که اولدر مظهر کل وجه جمع ذات واسمایه
حیات لم یزل بولان بو کون فیض محمددن
جمیع کل اشیکنده قودیلر جانله باشن
اکر وحدت دیارینه اولور سک جانله عازم
بو یوله عزم ایدن سالت نظر قلمایه هیچ غیره
دیلسک عالم علوی ترو حمله عروج ایل
عروج استر کوکل صحرای غیب وعالم انسه
خدانک علی کنزدن چقاردی بویه بر جوهر
بو کون شهر قولاغینه کو به اولمغه لایقدر
اکر کیم حک ایدر سک فص دلدن ماسوا نقشن
یوری نئی وجود ایل کاولاسن حقیقه باقی
صلوة ایل سلام اول مظهر رحمت ذاته
دخی اصحاب وآلینه دخی احباب واتباعه
اولاردن بو بکر در برج صدق مظهر خشانی
رسولک صاحبی یاری دخی علم وحیا کافی
سلا مکه مکرم قیل ابد آل عبا حتی
حسن ایل حسین وفاطمه ارواحی جمعا

انی اظهار ایدرلر کیم اوله توقیع ربانی
دکشمز ملک اکوانه عمرندن ماورانی
کوریم کوزلی آنک نه اشکالی نه لایق
کرک ایه سستی ساکا قو بو ظلمانی زندانی
جلالی بر قوی آنک یا قار چون وجه حدثانی
که عقلک حرق ایدر برن چون اول سبحات منانی
جمالینه اولوب مظهر کیم اکوان وازمانی
ابوقاسم یدندن ایچ شراب ذوق وحسدانی
محمد مظهرنده باقی سن اول وجه درخشانی
جمالندن صالر بر تو جهانه نور بزدانی
نه حضرا ایل انیس اولور نه استر آب حیوانی
جنانبه سلاطین رسل هم قودی پیشانی
اثر قومه وجود کدن کیدر دلدن بواورانی
کله تا کشف حقانی طوره اول عهد و پیمانی
عناصر مرکز ترک ایت قو بو ظلمانی ارکانی
معارف اهلته قوردی او صحراده بواورانی
دکلدن لؤلؤ بحری ویا لعل بدخشانی
دو کونه بیع ایدن آتی بولور بیعنده خسرانی
نیجه یوزیک فصوص انده او برق ایده لمعانی
ابد وصلت سراینده کوزلک کورمیه هجرانی
که اولدر مظهر اول هم اولدر مقصد ثانی
که دین و معرفت امری بولرله بولدی اتقانی
عدالت رکنتک دخی عمر اولدی نکهبانی
صلوتکله مشرف قیل خدا یار و روح عثمانی
ولایت مظهری دلدن سوار و شاه مر دانی
طیور فیضکله اهل بیت اولان هم جمعا کافی

جمالکله دخی شادایت جمیع ارواح اقطابی
وصالت آینه قاندر الهی قلب خاصانی

وکان الفراغ من طبع هذا الكتاب في دار الطباعة العامرة بالكاتبة بيولا القاهره
لخمس بقين من ذي القعدة الحرام سنة ثنتين وخمسين ومائتين بعد الالف
من هجرته عليه الصلاة والسلام

